श्रीरस्तु

श्रीमते नारायणपरब्रह्मणे नमः ।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

श्रीमत्सर्वतन्त्रस्वतन्त्र श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैर-
नुगृहीतः न्यासविद्याप्रतिपादनपरः श्रीमद्रहस्य-
त्रयसारः सम्प्रदायनायकानां श्रीमद्वेदान्तरा-
मानुजसंयमिसार्वभौमैः विरचितया [illegible]
[illegible] श्री-
[illegible] काशिकाव्याख्यया सह श्री
मद्वाधूलवंशकलशोदधि कौस्तुभायमान तिरुम-
लै नम्बि [illegible] प्रसिद्धनामाङ्कित श्री श्रीनि-
वासाचार्य [illegible]
[illegible]

[illegible] सकलवेदवेदान्तसारविदित सत्सम्प्रदाय-
प्रवर्तनधुरीण श्रीमद्[illegible]रङ्गनाथमहादेशिकैः
[illegible]
श्री श्रीनिवाससंयमिसार्वभौम-

[illegible]

सह [illegible]

[illegible]
[illegible]

श्रीनिवासाचार्येण [illegible]

«[illegible]» अक्षरशालायाम्

मुद्रापितस्तु

विजयतेतराम् ॥

[illegible]

1905

விஜ்ஞாபநம் ।

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரக்ரந்தமானது ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரம் வரையில் பூர்வஸாராஸ்வாதிநீ, ஸாரப்ரகாஶிகா, இந்த வ்யாக்யாநத்துடன் அச்சிட்டு முடிந்திருக்கிறது. இது மாத்ரம் தனியாக வேண்டியவர்களுக்கு இதின் க்ரயம் ரூ. 4--0--0.

இதின் தொடர்ச்சியாகவே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முழுமையும் உத்தரஸாராஸ்வாதிநீ, ஸாரப்ரகாஶிகா வ்யாக்யாநத்துடன் அச்சு நடந்துகொண்டுவருகிறது. அதுவும் வெகு சீக்கிறத்தில் முடியும் முழுமை 2000 பக்கம் வரையில் அடங்கும் இந்த க்ரந்தம் முழுவதுக்கும் இப்போது அதாவது ஆடிமீ 30உக்குள் பணமனுப்புவர்களுக்கு ரூ. 8-க்கு கொடுக்கப்படும் தபால்சார்ஜு தனியே க்ரந்தம் முடிந்து அபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கு முழுவதும் ரூ. 13--0--0 ஏற்படும்.

ஸ்ரீஸ்துதி வ்யாக்யாநஸஹிதமாக அச்சிட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணா. 6.

ஸ்ரீ வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யன்.

திருச்சேறை கும்பகோணம்தாலூகா.

ஸ்வதந்த்ர ப்ரபந்நன் = அங்க ப்ரபந்நன்.

ஸ்ரியை நம: ॥

ஸ்ரீமதே நாராயண பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமத் ஸாராஸ்வாதிநீ ஸாரப்ரகாசிகாக்²ய வ்யாக்²யாஸஹித

ஸ்ரீமத்³ ரஹஸ்யத்ரயஸாரக்³ரந்த²: ॥

ஸாரஸந்தாயவேதாநாம் ஸாரஸங்க்ஷிப்தவக்ஷஸே |
ஸாரதாம்பங்கஜநேத்ராய ஸாரநாராயணாத்மநே ॥

கு³ருபரம்பராஸார:

விதா⁴தே நிக³மாந்தார்ய: விஷ்ணுபாத³ஸமுத்³ப⁴வாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்²யாம் த்ரிஸ்ரோதஸமகல்மஷாம் ॥
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்²யம் பரம்ப்³ரஹ்மாஸ்து ஸம்ஹ்ருதி ॥

சீரொன்று தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

கு³ருப்⁴யஸ்தத்³கு³ருப்⁴யஸ்ச நமோவாகமதீ⁴மஹே |
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்³யௌ த³ம்பதீ ஜக³தாம் பதீ ॥

ஸ்ரீ-உ.வே- வேங்கட வரதாசாரியர்

॥ ஸ்ரீஸாராஸ்வாதிநீ வ்யாக்யாரம்ப: ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ । வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥ ஸாக்ஷாந்நாராயணம் தேவம் ஸ்வக்ருத கைங்கர்யதீக்ஷயா । அவதீர்ணமிவ ந்ருணாம் ஸ்ரீரங்கநாயககுரும் பஜே ॥ ஸ்ரீமத்வேதாந்தகுருணா நிபத்தாம் ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரம் । வ்யாகரவாணி குருசரணாம்போஜாச்ரயாநுஸந்தாம் ப்ரஸாதாய ॥ ப்ரசஸ்திதமான குருபரம்பராஸாரப்ரபந்தத்துக்கு விஷயப்ரயோஜநங்களை ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு நிஷ்ப்ரத்யூஹபரிசரணப்ரசயமநாயும் மங்களாசரணம் செய்தருளுகிறார், (குருப்ய இத்யாதியால்.) இதில் முந்தின குருசப்தம் ஸ்வாசார்யபரமாசார்யாதிபரம். இரண்டாம் குருசப்தம், ததாசார்யப்ரப்ருதி பகவத்பர்யந்தஸர்வாசார்யபரமாயெல்லாத்தையுங்காட்டுகிறது. குருப்ய: என்கிறவிதுவே பகவத்பர்யந்த ஸர்வகுருக்களையும் சொல்லவைத்தாயிருக்க, தத்குருப்ய: என்றதிகம் ப்ரயோகித்தது, "ஏவமாசார்யவம்சோ ஜ்ஞேய:, ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த:" என்கிற ச்ருதியாலும், "குரூந் ப்ரபத்யே ப்ரயத: தத்குரூம்ஸ்ச ததோ ஹரிம்" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷோதாஹ்ருதவசநத்தாலும், சொல்லப்பட்ட க்ரமத்தை காட்டுகைக்காக. இப்படி தத்குருப்ய: என்கிறவிடத்தில், பஹுவசநம் பாஹுள்யபரமானாலும், குருப்ய: என்கிறவிடத்தில், அவிச்சேதக்ரமஸாகல்யஸஜாதீயபஹுவசநம் (நமோவாகம்) நம உக்திம். இங்கு நம: என்றிவ்வளவே அமைந்திருக்க வாகம் அதீமஹே என்றும் அதிகம் ப்ரயோகித்தது, நமஸ்சப்தத்துக்குள்ள ப்ரஹ்வீபாவாதிநிவேதநாத்யர்த்தங்களையெல்லாமிங்கே தமக்கு விவக்ஷிதமென்று காட்டுகைக்காக. நம: என்றிவ்வளவே ப்ரயோகித்தால் ஸக்ருத்ப்ரயுக்த: சப்த: ஸக்ருதர்த்தம் கமயதி என்கிற ந்யாயாத் ஏகார்த்தவிவக்ஷையே-

---

ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகா ॥

வந்தே ஹஸ்திகிரீசஸ்ய வக்ஷ:ஸ்தாம் வாரிஜாஸநாம் । யதபாங்கேக்ஷணாத்ருஷ்டம் ஸம்பத்யந்தே ஸர்வஸம்பத: ॥ வந்தே ஸ்ரீரங்கராஜாநம் ஹரிம்பரமஹிதம் । யதீந்த்ரவாக்ஸுதாம் ராகைகபந்த்யாநாம் நிரவத்யகம் ॥ ஸ்ரீமத்பரவஸ்தோர்யோகீந்த்ரகாருண்யாஸம்ப்ராப்தஸத்தம் தயா ஸ்ரீமத்குளசேகரேந்த்ர

Sara Prakasika is earlier than Saraswadini (See p-250 Sarabodhini)

(ஸா-ஸ்வா) பர்யவஸிதமாயொழியும். தத்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறோமென்றின்
ங்ஙனே ப்ரயோகித்தால் பஹ்வர்த்த ஸாதாரணமான விஶ்வரூபத்தினர்த்த
மெல்லாமிங்கே நமக்கு விவக்ஷிதமென்று வாக்யதாத்பர்யமாமிறே. இத்
தால் குருபக்திவிஷயத்தில் அதிஶயிதபக்தி: கர்த்தவ்யைவ என்றதாய்
த்து, அதில் ப்ரகாரங்களிருக்க அந்யாநாதரேணைவ ப்ரயோகி
த்தது இந்த குருபஜநம் ஶாஸ்த்ரமாகவந்தவளவன்றிக்கே வேதாந்த்யநம்
போலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிசோதிதமாய், ஶ்ரீபராஶரபாராஶர்யபோதாயநா
திபூர்வாசார்யப்ரத்திபூர்வகம் பரிக்ருஹீதமாய், யதாநுஷ்டா
நாபரோக்ஷதத்வஹிதாதிஜ்ஞாநநிதாநஸூக்திமாய், அசரணப்ரத்யா
யாபகமாய், மோக்ஷோபாயஸாதகமாய், ஸர்வஸம்ப்ரதிஷ்டாகாரண
பரம்பரையென்று ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. அதீமஹே வ்ருணீமஹே ஜகத்
ஜந்தவ: என்று ஸ்ரீபாஷ்யம் த்ரமிடாசார்யர் அருளிச்செய்தார்.
அதீமஹி என்று இத்தை ஐகாராந்தமாகச்சிலர் சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஶ
ப்தாபநிஷத்ப்ரயோகமாகையாலே ஏகாராந்தபக்ஷமே உசி

(ஸா-கா) பரதை:களவத்தாந்தரக்ஷம் பார்ந: | ஶ்ரீபாதபத்மைகாந்தரா
க்ஷவாந்தர்யபரார்த்ரீ ஶ்ரீநிவாஸாத்மாராமேஶ்வரம் தத்பராஸ்வதநம்
ஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸம் பஜே || கேசித்கேஶஸ்ய நிஷேணம் பூர்யஜநா:கேசித்
நாயம் ஶாநிம் கேசித்ராஶாநதேஶிகம் குணமணே:கேசித்வராசார்ய
ஜம் | ஶ்ரீதேவம்கடநாயகாசார்யவரம் ஸம்பாவயம்தேஹிநம் பாரத்வாஜ
கார்யாபாப்தி பக்ஷர்ஶநம் ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸம் பஜே || பாரத்வாஜகா
ர்யாப்தம் ஶ்ரீநிவாஸார்யஸேவயா | ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தஸ்த
தே நப்ரகாஶ்யதே||ஶ்ரீய:பதிநிர்விஶேஷ ப்ரத்யநீக கல்யாண
குணைகதாநஸ்வ்ரேஷ்டவர்ரஷைத்தெ நாராயண:ஸ்வஶேஷ
பூதாநாம் பத்தாநாம் நித்யஸம்ஸாரிகஸ்வைககர்மணா ஸ்வாரூப
யோக்யதாயாம் ஸத்யாமபி அநாதிகர்மப்ரவாஹேணாநந்தகாலப
ரம்பராவிபஶதாம் வேதஹிகாமுஷ்மிகாபர்வீ நக்ஷேத்ரபாரஷா
யெர்த்தாபர்பகம் தத்ஸாயநே ப்ரவ்ருத்தம்பாபமோக்ஷாபாரகார
ண்யபரவஶ: பரமேபாரஷாய்தபாயஜ்ஞாபநேஸதிதபா
யாநுஷ்டாநேந தத்ப்ராப்யமிதி ஹம்ஸமத்ஸ்யஹயக்ரீவநரநாரா
யணாதிரூபேண ஶேஷாபாஸநஶாஸ்த்ராணி ப்ரவர்த்ய தத்ர ஶக்தாநாம்
ஸ்வமேவ கீதாசார்ய ஶங்கோபநாயாசார்யநயதிவராதிரூபேண ப்ர
வர்த்திஶாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்ய தஸ்யாப்தி கம்பீரதயாஶ்ரிதப்ரஜ்ஞாநா
வபாஸகம் விஹாய "யத்யபிஸம்திஸ்தகம் ஶ்ரீதேஶிகம் தமேவ வா | தத்

(ஸா-தீ) ஷெயம் (வ்ருணீமஹே) ப்ராபகஞ்சைவ ந ப்ராப்யஞ்சைவ ந வேதி ஶேஷ: (தத்ர) தஞ்ஞானஹ்: என்றுசொன்ன ஜ்ஞானவாம்ஸவைரயி லென்றபடி ஸாமாந்யேந சொல்லியிருக்க இவர்களுடைய ஜ்ஞானமும் ஸூக்ஷ்மமாக வேண்டி விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களும் ஜ்ஞான ங்களில் ஸம்ஸதஹ்ர்த தராகில் தத்வஜ்ஞாநாதிகாரத்ரயாயிகளாய், மோக்ஷாதிஹ யங்கள் ந்யாஸாபேக்ஷங்களா யொழியிலிவர்கள் ப்ராபகஞ்சைவ ப்ராப்யஞ்சைவ வரணீயராவாரோவென்னவருளிச்செய்கிறூர் (ஜமதாம்வதீ)என்று ஆனுல், ஶாஸ்த்ரவிதம் ப்ரஸம்மியாதாவென்னவருளிச்செய்கிறூர் (ஸம்வதீ)என்று. பிராட்டி இவனுக்கு ஶேஷபூதையாகையாலே இது ப்ர ஸம்மியாதென்று கருத்து. இங்கு அம்ஶமாக நிஷேதிக்கிறவித்தாலே மோக்ஷாயஹ்ர ந்யாஸத்திலிருவருமுகேஶ்யரென்று சொல்லித்தாய்த்து. இஶ்லோகத்தில் வசவநாயத்தாலே இஜ்ஞானவாம்வராஸாரவ்ய வ்யவஹத்துக்கு ஜ்ஞானவிஜ்ஞானம் விஷயமென்று முத்தாஜத்தாலே ஶரணாகதிஹரமோக்ஷம் ப்ரயோஜநமென்றும் ஸூசித மாகிறது. இஜ்ஞானவாம்வராஸாரஞ்சேவோக வாதாயிகாரத்தோ டே காயிகாரமோ ஹீநாயிகாரமோ,வகாயிகாரமாகில், மயைஜதிக விதாகிதகஹிம்ஹஸ்ய்தத்வாரஹ்ய ஜ்ஞானவாம்வராஸாரஸம்வணது: என்றருளிச்செய்யக்கூடாதொழியும். கயதம்வவகதக த்ரயாஜ்யிகாரங் களிலே கைகப்ரகாரணஸமாவிஷ்ட த்ரத்திலே இப்படியருளிச்செய்யக் கண்டிலோமிறே. ஞாநமவஜ்: ப்ரயிதாமென்றயிகாரமயைஶமஹாரா ஹமும் விரோயிக்கும். ஜ்ஞானஹ்யஸஞ்ஜ்ஞானஹ்ஸ்யுஎன்கிறத்தோடு வநந

(ஸா-கா) ஷேவாவமஹ்ஸமமேதஜொம்ஶஸம்ஹவ''ி்த்ய்ந ஞூப்ரகாரேணஸ யஜேவ விஶ்வாதிஶாயிஈதிவெவிதர்விஶிஷ்டவவதம் தத்வதம் த்ரஸ்ரீம ஜெஹாஹாவாயதுவெணாவதீயத்ஸ்ஶ்ரீஷ்ட்ருயாஜ்யவிஶேஷெணஸவேத ஷாம்ஸகஞஶாஸ்வஸம்ஹ, ஹாஹஸ்யத்ரயஸாராயதுமதஸ்ஸ்யவாமவே ராஷாயதுஸாய நஸ்ஹார ந்யாஸஸ்ய நிஷ்க்ஷ்டஷ்ஸாவஜ்ஞாவநாய ஸம் ஸ்க்ஷ்தஜரமிஹமெஹவிஷவவத ப்ரமாணாநஸாரேண ரஹஸ்யத்ரயம் வ்யாவிவ்யாஸாநிதிவ்வவரிஸமாவத்யயதம் ஶ்ருதிஸ்த்ரவார ப்ரா வம்ஜ்ஞாநஸ்ஸாரவமேமஜம் ஶிஷ்யஶிக்ஷாயதம் ஶ்லோகேநிவஜ்நா தி (ஜ்ஞானஹ்யஜதி) (நமோவாகம்) நமஉக்திம்(கயீமஹே) கஹ்யஸ்யாமஹ:. மம ஜாவாரமவஞ்சாக மம்மஜஸ்யவயதுமா ந நிஷேதுஶே நாஸக்ஷ்ஜநா ஷிதகவிஜயெகயீமஹேஜ திஜஜாத்தம். யஜாகயீமஹீதிவாம:. தஜாஸ்வா நாஷிதஸ்யமம்மஜஸ்யஶிஷ்யஶிக்ஷாயதம்ஹ்யமெ நிஷேதுஶாக "ஶாஸ்த்ர

(ஸா-நி) ஸித்தியுமாம். உபோத்³கா⁴தாதி⁴காரங்களுக்குப் போலவும் ரஹஸ்யவிஷய ப்ரமேயாதிகாரத்துக்குப்போலவுமிதுக்குமாதியிலங்களில் ஸங்க்³ரஹஶ்லோகங்களும், என்னுயிர் தந்தளித்தவரை' என்றுமுடிவிலேஸங்க்³ரஹப்பாட்டும் மேலே உதிகவிதாக்ஷேபஸிம்ஹஶௌர்யதர்ஶிவாக்யமுமிருக்கையாலே ஸித்³த⁴மும் ஸ்வஷ்டமாகத்தோற்றுகிறது, இதுவுமுபோத்³கா⁴தாதிகாரத்தோடே ஏகமென்கை ஸாஹஸம், "ஸித்³தா⁴ம்ப்ரக்ருதஸங்க்ஷேபாம் உபோத்³கா⁴தம் ப்ரசக்ஷதே" என்றவுபோத்³கா⁴தத்தில் காட்டில் ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகளதிகாரங்களாகிறப்போலே ஸாரஸங்க்³ரஹஜநகமாக்ஷநமும், அதிகாரமாகையாலே ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாராதிகளுக்குப்போலே இதுக்கும் ஸித்³த⁴ப்ரஜநீயமாயிருக்கவேண்டுமென்கை ந்யாயமன்று.
இனி இது ஸித்³தா⁴திகாரமாயிருந்து ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடேகப்ர ப³ந்த⁴மாகிறதென்னில் அப்போது ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே ஸாரஸாராதிகார: ப்ரத²ம: என்றருளிச்செய்யப்ரஸங்கிக்கும். ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்கிற ஸமுதா³யவசநமும் அதிகாரஶப்³த³மும் நவீநங்களானசிலஶ்ரீகோஶங்களில்கண்டாலும்ப்ராசீநஶ்ரீகோஶங்களிலே காணாமையாலே நவீநபாட²நாத³ரணீயம். இவ்வம்ஶத்திலும் ப்ரத²ம: என்றதே ஸம்வர்ணநீ: என்கையாலே தோஷம்தத³வஸ்த²ம். உபோத்³கா⁴தாதிகார: ப்ரத²ம: என்றதே த்³விதீய: என்னவும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஸூத்ரபா⁴வ: என்கிற ஸம்ப்ரதா³யமும் முன்புபோல் விரோதிக்கும். அதிகாராரம்ப⁴ங்தோறும் ஸம்ப்ரதா³யங்கண்டதில்லையிறே. "முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ் சேர்ந்த" விதத்யாதிகளாலே ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம் த்³வாத்ரிம்ஶத³திகாரமென்கிறவிவர் வாக்யங்களோடும் விரோதிக்கும் அநந்தராஸநஹமாநத்தில் "ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸாரவாக்³பி⁴:" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் நிக³மநாதிகாரத்திலுமிந்த ஸாரஸாராதிகாரத்தை எடாமையாலும், அதிகாரஸங்க்³ரஹப்பாட்டுக்களிலே, என்னுயிர் தந்தளித்தவரை" யென்கிற பாட்டுத்தொடங்கி யதாதி செய்தருளாமையாலுமிது ஸித்³தா⁴திகாரமாய்க்கொண்டு ஏகப்ரப³ந்த⁴மாகக்கூடாமையாலே ஸித்³த⁴ப்ரப³ந்த⁴மென்றுமிடம் ஸித்³த⁴ம்.

(ஸா-கா) ஶாந்தம்ப்ரபோ⁴த⁴ஜாந்தரஸிக்ஷாநஸித்³தே⁴ப³ஹூயாப³ஹூஜாதீநாந்தரஷ்டாயத்ரயத்ரதத்ரகா:॥ நாநாவ்யாகரணஸித்³த⁴ப³ஹுவிஷ்ணுஸித்³த⁴ஸ்ரீமத³ஹம்ஶாவாஸாயகவே ஹயேஶாஸ்த்ரிகாம்ஸ்ரீநுநந்தஹே"॥ இத்யுக்தப்ரகாரேண "ஶாவாஶதம்கயதயீஸஹிராம்ஶயாய" இத்யநந்ய யாஸித்³த⁴ப்ரயோகாதிவாக்யவஸிஷ்டகதவ்யதாபோ³த⁴கவிஷயிஜ

(ஸா-நீ.) இப்படி இது நிஜப்ரபந்தமாகவேண்டுகையாலே இதற்கு மங்களாசரணமும் விஷயப்ரயோஜந நிர்த்தேசமும் செய்தருளுகிறாரென்கிறது உபபந்நம். ப்ராசார்யவர்க்கத்திலுள்ள ரஹஸ்யத்ரயஸாரங்களெல்லாத்திலுமிதுகூடவேயிருக்கையாலும் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்த்யாதிகளைப்போலே யித்தைத் தனித்தெழுதக்காணாமையாலும் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரோபதேசித்தருளுகிற ஆசார்யர்களெல்லாருமித்தைத் தொடங்கியே உபதேசிக்கையாலும் ஸ்வப்ரபந்தங்கள்தோறும் ஸ்வநாமாங்கிதமாயாதல் ப்ரபந்தநாமாங்கிதமாயாதல், ஒரு பத்யமருளிச்செய்கிறவிவர் இஸ்ஸாரஸாரஸாரத்திலப்படியொன்றருளிச்செய்யாதொழிகையாலும், ஸம்பதீஜமதாம்பதீ என்றுபக்ரமித்து ஸம்பதீஸப்தம் ஸ்ராண்யஸம்பதிவிதா மென்றுபஸம்ஹாரத்திலும் காண்கையாலும், ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிற ஸகலரஹஸ்யார்த்தங்களும் ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்திகளாலே தெளிந்தோமென்றவர்களுடைய உபகாராதிசயத்தைப்பொய்கைமுனி இத்யாதியான பாட்டாலே இவ்விடத்திலநுஸந்திக்கையாலும், ஸ்ரீமத்வத்தஃ ப்ரதிதாதித்யாதிகள் ஸாஸ்த்ரஸாரவிஷயாதிநிர்த்தேசபர்யாநங்களாய் மங்களாசரணங்களுமாக நிர்வஹிக்கலாயிருக்கையாலும், இஸ்ஸாரஸாரஸாரேஷுபவத்த இத்யாதிநா கவிஷ்யமாணஸ்யா, ஸாரஸாரத்யாதிநாக்ருதஸ்யா, மங்களஸ்யஸமர்த்தநாதேவபந்ந, உபோத்காதவியயாவா, ப்ராஸங்கிகவியயாவா, ஸங்கதமாய், தனித்தோர்யதிகாரமன்றிக்கேதானும் மங்களரூபாநுப்ரவிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடே ஏகப்ரபந்தமாகவுமாம். இவ்வர்த்தத்தில் "ஸாரஸாரஸ்த

(ஸா-கா) த்ரேதா| பஹுவிவுஸங்காயாம் தந்நிவ்ருத்த்யர்த்தம் நக்ஷத்ரஸம்யக்யாஹாவ்யதிதிஹாவஃ.(ப்ரணீதஹி)ஸரணகேவநதிஸேஷஃ. ஏவம்ப்ரபந்தாயர்ஸ்துஸம்ஹிதஃபவர்தயேர்ந ஸாரஸாரஸாரஸிஷ்யக்ருத்யாதிகாரயோரயர்ஸ்ஸம்ஹிதஃ. ப்ரணீதஹீதிபரிகரவிஹாரஸாம்பப்ரபதநாதிகாரயோரயர்ஸ்ஸம்க்ருஹீதஃ (பா-ஸ்ஸம்ஹிதஃ) கூர்த்யாவிதி ஜமத்தாரணகோக்த்யதிதீஸ்வரப்ரதிபாதகாயர்வம்பகதகத்ரயவரதேவதாவாரதாயர்யாதிகாராணாதயர்ஸ்ஸம்ஹிதஃ. ஸம்பதீ இதிவிஜோபாயஸோய நாதிகாராயர்ஸ்ஸம்ஹிதஃ. ஜமதாம்பதீ இதிப்ரயாநப்ரதிதம்த்ராதிகாராயர்ஸ்ஸம்ஹிதஃ. நமோவாகயோஹீத்யேந "பஹூம்ஜவிபர்யாஹ்ருஷ்டாநதேத்யவாதிநஃ"ஸ்த்தாநாம்லக்ஷணம்ஹேத்ததத்வஜ்ஞதத்வவாவிநா" இதிஸூக்தப்ரகாரணாநுஸாரணேஸ கேகங்க

॥ ௨௯ ॥ பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார், தண்பொருநல்வரும்
குருகேசன், விட்டுசித்தன் துய்யகுலசேகரனம்பாணநாதன்

(ஸா-நீ) குருப்ய என்கிற ஶ்லோகம் ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துக்குப ரவிஷயப்ரயோஜநநிர்தேஶபூர்வகமங்களாசரணமாம். 'பராஶரவ்யாஸாதிவிவேகாதரஸஹஸ்ரவேஶத்ரதிஶயஹேதுபூதைர்தஶபி: பராங்குஶநிர்திஷ்டம் ஜகதேகஸ்வாமிநஜீவேத்யர்த ப்ரபந்நே' என்றுஸ்தோத்ரபாஷ்யத்திலறுதியிட்டபடியே ஸம்ப்ரதாயப்ரபந்தங்களில் ப்ரதிபந்தங்கள் ஸாரதமங்களாகையாலே யவ்வுபகாராதிஶயத்தையிட்டு ப்ரதிபோத ப்ரபந்நகர்த்ருவிஷய ஸம்ப்ரதாயஸந்தாநரூபமாக மங்களாஶாஸநமும் பின்னேயுமொரு மங்களாசரணம் செய்தருளுகிறார். (பொய்கைமுனி, இத்யாதியால்) (தண் இத்யாதி) (தண்) ஶீதளமான (பொருநல்) தாம்ரபர்ணியிலே, தத்தீரத்திலே யென்றபடி (வரும்) வந்தவரான, அவதரித்தவரானவென்றபடி. ஶீதளதாம்ரபர்ண்யவதீர்ணர்க்கோக்த்யா ஆழ்வாருடைய வாக்ப்ரவித்ருபாவ்யஞ்ஜிதமாகிறது. இங்கு தாம்ரபர்ணியையிட்டாழ்வாரை விசேஷித்தது. "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:, தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர" என்று ஶ்ரீபாகவதத்தில் மஹர்ஷி நம்மாழ்வாரைக்கொண்டாடின வசநத்தை ஸ்மரிப்பிக்கைக்காக. இங்கு ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தரைச்சொன்னது அவர் திருமகளான வாண்டாளுக்குமுபலக்ஷணம். இவளை இங்கு தனித்தருளிச்செய்யாதொழிந்தது மற்ற ஆழ்வார்களைப்போலன்றிக்கே, விஷ்ணுசித்தர்தங்கள் தேவரை" இத்யாதியில்படியேயிவளிவருக்குபரதந்த்ரையாயிருக்கிறவேற்றம் தோற்றுகைக்காக (துய்யகுலசேகரன்) பரிஶுத்தன கலஶேகராழ்

(ஸா-கா) யத்வாபஶேஷவ்ருத்திபோய நாதுரஷாயத்காஷ்டாசார்யிகாராயத்ஸ்ஸவித:.பசார்யவிவேகாசாபாயேத்ப்ரதிஹாஷாப்ரபர: ப்ரபந்ந:க்ருத:,ஶயாவிதஸ்ஹாஷா நஹி ஜப்ரபத்திஶாஸ்த்ராய நிஷ்டாஸாகாங்க்ஷபரசைகாந்திநாம் க்ருதே தீவத்ராணஹாஷயாதவிவ்ருதி:க்ரியதே. வைபவவைதஸ்ப்ரபந்தகத்ருணாமாகவதகெங்கர்யம் க்ருதஜ்ஞதிஜேயம் ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ப்ரதிபு ப்ரமாணாநாம் ணப்ரவதாவிவர்த விதஸ்வாமிதத்வஜ்ஞாஸ்தபகாராநுஸந்தாந வைபவம் நமஸ்யதி (பொய்கையித்யாதிநாயா(பொய்கைமுநி)ஸரோமுநி:(பூதத்தார்)பூதமுநி:(பேயாழ்வார்)மஹதாஹ்வய:(தண்பொருநல்வரும்குருகேசன்) ஶீதலதாம்ரபர்ணீவதீதகுருகாதீஶ்வரோ கோபம்,ஶத்ருவாக்ப்ரவித்ருஜத்

உ௭ ॥ தொண்டரடிப்பொடிமழிசைவந்தசோதி,வையமெல்லாமறைவிளங்க
வாள் வேலேந்து மங்கையர்கோனென்றிவர்கண் மகிழ்ந்துபாடுஞ்

ஸா-டீ.வார்,இங்குவரிசையாவது,ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஆசாரத்தையநுஸரித்தார்களென்ற க்ரமம் தாஜாஸம்ஹரானஸம்க்ரகள்சொல்லச்செய்தேயும்,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகத்தாம் ஸர்வஸ்வத்தில்கையிடும்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பக்கல் ஸௌஹார்த்தமிருக்கை. (நம்பாணநாதன்) திருப்பாணாழ்வாராகிற நம்முடைய நாதன். முனி வாஹநனென்று திருநாமமாம்படியாகவும், ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யரென்று திருநாமஞ்சாற்றியருளியும், தங்களிருவரிடத்திலும் பெரியபெருமாள் வ்யாமோஹஞ்செய்தருளின விஸ்ரம்பம் யத்தைகயிட்டு விசேஷித்து நம்முடைய நாதனென்றநுஸம்யிக்கிறார். (மழிசைவந்த சோதி) திருமழிசையென்கிற திவ்யஸ்தலத்திலே யவதரித்தருளின ஜ்யோதிஸ்ஸு, திருமழிசையாழ்வாரென்றபடி. பெரும்புலியூர் யாகஸதஸ்ஸிலேயிவர் பரம்ஜ்யோதிஸ்ஸானவர ஸேவதையாய்த்தோற்றின உஹாப்ரபாவத்தை நினைத்திவரைஜ்யோதிஸ்ஸென்கிறார்.(வைய்யமெல்லாம்)லோகங்களெல்லாவற்றிலும் (மறை) வேதமானது. (விளங்க) ப்ரகாசிக்கும்படி (வாள்) வஸ்த்ரத்தையும் (வேல்) சூலமென்கிற வாயுதவிசேஷத்தையும் (ஏந்தும்) தரிக்குமவரான, இவர்வாளும் வேலுமேந்தினது லோகமெல்லாம் வேதம் ப்ரகாசிக்கும்படியாயிற்றென்று திருவுள்ளம். அதாவது இவர்வாளும் வேலுமேந்திக்கொண்டு ஸர்வேஸ்வரனை மறைத்துஸர்வாபஹரணம்பண்ணத்துடங்கவவ்வஸரத்தில் ஒரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு ஸர்வேஸ்வரனிவருக்குத்திருமந்த்ரத்தையுபதேசிக்கவத்தாலே இவர் ப்ரதிபுத்தராய் ஸர்வலோகத்திலும் ஸகலவேதார்த்தங்களும் ஸத்யக் ப்ரகாசிதங்களாம்படியதிவ்யப்ரபந்தங்களாய்ப் பாடியருளுகையாலே இவையெல்லாவற்றிற்குமிவர்வாளும் வேலுமேந்தினது நிதாநமாயிற்றென்றபடி. லோகத்தில் ருஷிகளுமுள்பட தம்தாமளவுக்கு வேதம்ப்ரகாசிக்கைக்காகவாரேனுமோ

(ஸா-கா) யதீஃ பராங்குசயாமுநிதிஹாவஃ. (விட்டுசித்தன்) விஷ்ணுசித்தஃ) (துய்யகுலசேகரன்) ஸுத்தஸத்வஃகுலசேகரஃ (நம்பாணநாதன்) அஸ்மத் ஸ்வாமீயோகிவாஹநஃ (தொண்டரடிப்பொடி) பக்தாங்க்ரிரேணுஃ (மழிசைவந்தசோதி) உஷீஸாரபாராவதீர்ணோதிவ்யஜ்யோதிஸ்ஸாரஃ (வையமெல்லாமறை விளங்க வாள்வேலேந்தும் (மங்கையர்கோன்) ஸர்வஸ்மின் ஜகதி ஸர்வவேதப்ரகாசநாய கலிவைரிகநிஷ்ட்ராயகஃ ஸ்வதந்த்ர வாயுதயாஸீ வரகாலஷ்டுகுஹ்யாஸீதிவா (என்றிவர்கள்

௨௪ ॥ செய்யதமிழ்மாலைகணாந் தெளியவோதித்தெளியாதமறை நிலங்க

(ஸா-நீ)ராவாயந்து பக்கலிலே ஸதீக்ஷ்ணஶவாணிகளாய்வந்துகிட்டிஸவஸ்
ஸ்வாநம்பண்ணியுபாஸியா நிற்பர்கள். இவர் ஶ்லோகமெல்லாம் வேதங்கள்
ப்ரகாஶிக்கும்படி ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலில் ஸந்தேஹவாணி
யாய் ஸம்ப்ரதாயக்ரஹணம்பண்ணி நிவேஶயித்தாரொருவரென்றுஸ்வயமே
ஸம்யமாயிருக்கிறது.(மங்கையர்கோன்) மங்கை என்றிவருடைய திவ்யநகர
த்தின் திருநாமம், மங்கையிலேயிருக்குமவர் மங்கையர் (கோன்) ஸ்வாமீ.
அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநஸ்ரீ தெகைப்பூர்தி ஸவ்யஸம்வந்திவர்த்தகரான
ஆழ்வாரென்றபடி. இப்படி விஶேஷோக்தி (வா - தத்துஜாதலி)
விஶிஷ்டாநுஸம்பத்தாதராதிஶயத்தாலே இவர்களுடைய ஸஞ்ஜாய
த்தை யநுபவிக்கிறார்,(என்றிவர்களென்று)இப்படி"அண்ணிக்குமமுதூறு"
மென்றும்படியான திருநாமங்களையுடையராய், ப்ரயோஜநாந்தரஸஹி
ஷ்ணுக்களானஜந்துகளைப்போலன்றிக்கேஸமவஸ்தப்ரேவ்ய(வா-வஸிவாஹ)
ங்கள்தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிறவிவர்கள்என்றிவ்வநுவாதத்துக்
குக்கருத்து.(மகிழ்ந்துபாடும்) ஆநந்தஸிதராய்ப்பாடுமவையான, ஸமஸ்த
நுஸவாநாதநிஸர்ஹராய் ஆநந்தவஸிவாஹமாகவிவர்கள்பாடுமவையான
வென்றபடி. (செய்ய) ஜ்ஜக்களான, ஸாரதராங்களானவென்றபடி.
(தமிழ்மாலைகள்) வேஷ்டமாலைகள் போல் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஹோமத்ரதே
ஜ்ஞநஶிரஸாஶ்ரவதீயங்களான த்ரிவிஸஸூக்திகளை (நாம்) ஆதரதீதம
வராண நாம், யதா,ஶ்ரீ விஶேஷவஹிமஸீ, என்று ஒஹதிகள்கொ
ண்டாடும்படி இந்தவஸஸ்ஹாவிஷேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவஸஞ்ஜங்களிலே
ஜநிக்கும்படியான ஸாமர்த்தையுடைய நாம் (தெளியவோதி) ஸயஜ்ஜாந
வபடிதமாக வஸஞ்ஜவித்து, இதற்குதெளிகின்றோமே யென்கிறத்தோடே
யஷயம்(தெளியாத) நயாயங்களாலும் ஜஷிவவநங்களாலும், ஸம்ஶயவிவ
யபாரஹிதாயத்நிஶ்சயம் பிறவாதவையான (மறைநிலங்கள்) வேதவேதா
ந்தங்களை, உபநிஷத்துக்களை யென்றபடி (தெளிகின்றோம்) ஸஂஶரஹி
தமாக வறியப்பெற்றோம். அதன் தாத்பர்யங்களை விஶதமாகவறியப்பெற்

(ஸா-கா) (மகிழ்ந்துபாடும்) ஆநந்தநிர்பரதோஷணீயநாநா
(செய்யதமிழ்மாலைகள்) ஜ்ஜக்தராநு வரஹோமத்ராநு த்ரிவிஸப்ரபம்
யாநு (நாம் தெளியவோதி) வயஜ்ஜாநவபடிதம் ஶ்ரீஸகாஶாத
தித்ய. (தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே) அதிமலீநதயாத
விஜ்ஞபரவேதாந்தஸாரநாம தாத்பர்யம் நிர்ணயம் குர்ம: ॥

௨௦ || தெளிகின்றோமே. (௧) இன்பத்திலிறைஞ்சுதலி லிசையும்

(ஸா-நீ) றோமென்றபடி. முமுக்ஷுக்களெல்லாருக்குமாவஶ்யகமாநுஸந்தாநவேணுமாகிலிறே ஶாஸ்த்ராப்யாஸநம் வேணுமென்று நியமமுண்டாவது, ஸத்ஸம்ப்ரதாயாதிகளாலே மோக்ஷம்பெறலாமிறே. பகவானையும் தத்ஸாதநாதிகளையுமறிகைக்கு உபதேஷ்டாக்கள் வேண்டாவோவென்னில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரிசிதனாயிருப்பானுக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளாலுபதேஷ்ட்ருநிரபேக்ஷமாகவுபாயங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளலாமிறே. "ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வயமிஹ வேத்யாஸ்" மென்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஜ்ஞாநகம் ஶாஸ்த்ரமென்னிலும் "பாணீம் ப்ரஜ்ஞாம் ப்ரஜநயதி" இத்யாதி ந்யாயாஶாஸ்த்ர: "ஜ்ஞாதா ஶ்ருஷ்டம் பதேந" இத்யாதிகளிற்படியே பகவச்சாஸ்த்ராதிகளாகிற ப்ரபலஸஹகாரியைக்கொண்டு ஶாஸ்த்ரார்த்தவேதநஸமர்த்தங்களையுந் தெளியக்குறையில்லையிறே. ஆகையால் ஸர்வமுமுக்ஷுக்களுக்குமாவஶ்யகம் வேணுமென்று நியமமுண்டோவென்கிற ஶங்கையில் "யச்ச ஜ்ஞஸய: ப்ரமாணம்" என்கிறபடியே முந்தர ஸ்ரீமத்யாமுநவிகளுடைய அநுஷ்டாநத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டாநின்றுகொண்டு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இன்பத்திலித்யாதி, அறுதியிட்டார்களென்றுமளவாலே) இங்கு ப்ரதிபாதிக்கப் புகுகிற ஶாஸ்த்ரஸாரார்த்தவமர்த்தத்துக்கு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பையிட்டு ப்ரமாணம் ப்ரவர்த்திக்கையாலே யிதற்கு விஶேஷித்தாவாயரான ஸ்ரீமத்யாமுநவிகளுடைய ஶாஸ்த்ரநிஷ்டாநுஸந்தாநமான ஸம்ஸ்காரமுமிப்பாட்டிலே ஸூசிதமாகிறது. அதுவும் ஶ்ருத்யாதிகளுக்குமுன்னே யிவருடைய அநுஷ்டாநாதிகளை யநுஸரிக்கைக்கு நியாமகம் ஆசார்ய ஸமாஶ்ரயணமாவஶ்யமாகிறது. அந்த ஜ்ஞாநஹேதுத்வமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ப்ராப்யப்ராபகங்களும் முதலான பத்துப்படியாலுமுபாதேய மென்கிற திருவுள்ளத்தாலே இங்கு பத்து பதங்களாலே கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாட்டுக்களினர்த்தங்களை அடவே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (இன்பத்தில்) ஆநந்தத்தில் ஆந

(ஸா-கா) அத்ர ஸ்வாநுஸந்தாநதிஶேஷ: || "ஸ்வாசார்யம் ஶோதஜ்ஞய: ஆசார்யாணாம் ஸாவஸாதித்யாஹமவத:" இத்யுக்தீத்யா ஶாஸ்த்ரார்த்தஸம்ப்ரதாயாதிகாரவிஹாமவர்கர விஹாமாத்யதிகாரேஷு ஆசார்யநிஷ்டாய அப்யாயாஸ்ய லக்ஷ்யாணவாக் தந்நிஷ்டஸ்ய ஆசார்யவேஸ்ஸு ப்ரபாயாயஸ்ய மாநஸம்யாநவ்யாஜேநதஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகம் அஸ்ய ஆசார்யக்ருத ப்ரபத்திமாயாஸ்த்ஸ்ய ஸம்வாத்யந்தா ஶாஸ்த்ரம் பரமஹிதமாஹ (இன்பத்திலி

௨௩ ॥ பேற்றிலிகழாதபல்லுறவிலிராகம்மாற்றில். தன்பற்றில் வினைவில
க்கிற் றகவோக்கத்திற் றத்துவத்தையுணர்த்துத விற்றன்மையாக்கில்

(ஸா-௩) நூபுரவமான வஸ்ஹவத்திலென்றபடி. அண்ணிக்குமமுதூறுமெ
ன்றுசொன்னவர்த்தத்தை யிரண்டாம்பாட்டிலின்பமெய்தினேனென்ற ஸூவ
தித்தாரிறே. (இறைஞ்சுதலில்) ஸுரஸேவநத்தில் ஶரணகேவநாஶ்ரயணத்
திலென்றபடி. மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே என்றத்தை ஸங்க்ர
ஹித்தபடி (இசையும்பேற்றில்) கைங்கர்யம்பண்ணும் வ்யவஸாயத்
தில், இசைகை கைங்கர்யம் பண்ணுகை பேறு வ்யவஸாயம், திரிதந்
தாகிலுமென்கிற பாட்டுக்கு ஸமுதிதவர்த்தத்தை யாழ்வாருகந்தவிஷயமென்
றிவ்வழிபாலே கைங்கர்யம் பண்ணுகிறே னத்தனை போக்கி எனக்கது
ஸ்வதந்த்ர கைங்கர்யமன்றென்று ஸாதனமாகையாலே யாழ்வாரேதம
க்கு நிர்வாஹகமாக கைங்கர்யநீயவ்யவஸாயமென்று வ்யஞ்ஜித
மாகிறவர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி இகழாத) ஒருகாலத்திலும் உபேக்ஷ
ணமாகாத (பல்லுறவில்) பஹுவிதபாந்தவத்தில் அன்னையாயத்தனுமி
த்யாதியை ஸங்க்ரஹித்தபடி (இராகம்மாற்றில்) கதவித விஷயராகநி
வர்த்தநத்தில், அடியேன் சதிர்த்தேனென்கிறதின் தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ர
ஹித்தபடி (தன்பற்றில்) தானே தன்பற்றை உண்டாக்குகையில், தன் புக
ழேற்றவருளினனென்கிறத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி (வினை விலக்கில்) பாப
நிவாரணத்தில் வல்வினைபாற்றியருளினனென்கிறத்தைச்சொன்னபடி (தக
வோக்கத்தில்) க்ருபையினுடைய உத்கர்ஷத்தில் (தகவு) க்ருபை
(ஒக்கம்) உத்கர்ஷம் அருள்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதேயெ
ன்கிறதை சொன்னபடி (தத்துவத்தையுணர்த்துதலில்) தத்வபோத
நத்தில் வேதத்திலுள்பொருளித்யாதியின் தாத்பர்யத்தை நிஷ்க
ர்ஷித்தபடி (தன்மையாக்கில்) (தன்மை) ஸ்வபாவத்தை

(ஸா-௧௮) த்ராவிடா (இன்பத்தில்) ப்ரீதிவிஶ்லேஷ ஸம்பந்தாதிமா
யாயாம் அமுதூறுமித்யுக்தாநுஷாயாம் (இறைஞ்சுதலில்) த்விதீயமாயாயாம்
தேவுமற்றறியேனித்யுக்தஸேவ்யத்வாயாம் (இசையும்பேற்றில்) த்ருதீய
மாயாயாம் திருவுருக்காண்பனித்யுக்தவ்யாயநீய வாசேவாவஸாயாயா
யாம், (இகழாதபல்லுறவில்) சதுர்த்யாமாயாயாம் அன்னையித்யாத்யுக்தஸ
ர்வவிதபந்து (இராகம் மாற்றில்) பஞ்சமாயாயாம் சதிர்த்தேனி
த்யுக்தராகநிவர்த்தநாயாம் தன்பற்றில் ஷஷ்டமாயாயாமருளினனித்யு
க்தஸ்வயம் ஸ்வஸம்ப்ரேஷாயாம், ஸமதவ்ஸீகாராயாமித்யர்த்த:.(வினைவிலக்
கில்) ஸப்தமாயாயாம் வினைபாற்றியருளினனித்யுக்த பாபநிவர்த்த
நாயாம் (தகவோக்கத்தில்) அஷ்டமாயாயாம் அருள்கண்டீர் மிக்கதித்யு
க்திதயிக்ருபாவைவேஷ (தத்துவத்தையுணர்த்துதலில்) நவமாயா

௨0 ॥ அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயனிற்க, அருமறைகடமிழ்செய்தான் றாளேகொண்டு, துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டுந் தொல்வழியே

(ஸா-நீ) அதாவது ஆழ்வார் தம்முடைய ஸ்வபாவத்தை என்னுதல், ஜீவனுடையஸ்வபாவவிகாரத்தையென்னுதல், இவையிரண்டும்ஸம்பவஸம்பவதாவாய வைகல்யங்களேயாகிறது (ஆக்கில்) உண்டாக்குகையில் செயல் நன்றாக திருத்தியையருளிச்செய்தபடி இவை பத்தும் விஷயஸ்வஜிகள் இவற்றிற்கு அருமறைகள் தமிழ் செய்தான்தாளே கொண்டெய்கிறதோடன்வயம். (அன்பர்க்கே) ஸக்தர்களுக்காகவே மோக்ஷார்த்தியான ஸ்வப்ரயோஜநம் ப்ரயோஜநமன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்கிப் பத்துப்பாட்டில் சொன்ன பத்து ப்ரகாரமான வ்யவகாரத்தையுந்தான் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி (அவதரிக்கும்) அவதரித்தருளுமவனை (ஆயன் நிற்க) ஸௌலப்யனிருக்கச்செய்தே, அவனையநாதரித்தென்றபடி (அரு) ஸூக்ஷ்மங்களான அர்த்தவிஷயங்களானவென்றபடி (மறைகள்) வேதங்களை (தமிழ் செய்தான்) த்ராவிடங்களாகச்செய்தருளின ஆழ்வாருடைய (தாளே) திருவடிகளையே அவதாரணத்தாலே க்ருஷ்ணவ்யவச்சேதிக்கிறது (கொண்டு) அவலம்பித்து, இத்தால் என்னப்பனில் நண்ணிஎன்கிறதின அபிப்ராயத்தை ப்ரகாசிப்பித்தபடி. இதற்குத் தோன்றக்காட்டுமென்கிறதோடேயன்வயம். (துன்பற்ற) தோஷரஹிதரான (துன்பு) தோஷம் துர்விஷயஸம்பந்த தோஷரஹிதரய ஆசார்யதரான வென்றபடி. (மதுரகவி) ஸம்பந்தவிஷயத்தையுங்கழித்து ப்ரபந்தப்ரகாசயிலும் ஸாரமான ஆசார்யனையே கவி பாடுகையாலே மதுரகவி என்ற திருநாமம் பெற்றவர் (தோன்றக்காட்டும்) தோன்றும்படி காட்டுகிற ஸர்வஜ்ஞரான ஸ்வாமி ஸர்வஜ்ஞனிருக்கச் செய்தே தாம்ஆழ்வார் திருவடிகளையே பஜித்தபடி தம்முடைய அநுஷ்டாநத்தாலும் உக்தியாலும் நிஸ்ஸம்ஸயமாய்த்தாய்

(ஸா-கா) பாம் வேதத்தினுள்பொருள் என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினானிதத்து ஸக்ருதுத்தவ்ய ப்ரகாரணத்வ (தன்மையாக்கில் அரசுமாயாயா) திருத்திப்பணிகொள்வானிதி ஸ்ரீஸாம்யத வேதம் நிஷ்கர்ஷ அவஸ்ஸாரோபாதாநாயம் (அன்பர்க்கே யவதரிக்குமிதயாதி) ஸாதனநிஷ்டஸ்ய விஷய போஜநாய மாவதீர்ணம் ஸம்யக் விஹாய அவிஜ்ஞாய ஆசார்யேபாஸ்து ஸர்வ ப்ரகார ஸாயஜ்ஞீவ கண்டக ஸம்ஸ்காரஸ்ய வாதாவேஷம் பக்ஷ ஆர்ய ப்ரகாரேண ஸ்வஸ்ய ஸ்வீக்ருதத்வாத்தாக ஸ்வோபதேஸாய ஆசார்யவிவேக தஸ்ஸர்வதீதி யயா ஸ்வ தீயேத தயா ஸ்வவேதம் ஜ்ஞாபயதா ஸம்யதஸ்க்ருதஸ்ய நாயிகாரணை ஸம்யக் ஸக்ருதஸ்ய தோஷரஹிதேந மதுரகவிநா ஸ்வ தர்சிதஸ்ய ஸீநாம

௨௰ ‖ நல்வழிகடுணிவார்கட்கே. (உ) "பாபிஷ்டஃ க்ஷத்ரபந்துஶ்ச

(ஸா-தீ) ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனிருந்தாலும் ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயமில்லாதார்க்கு மோக்ஷோபாயங்கிடையாதென்று ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகத்தோன்றும்படி காட்டுகிறாரென்று பூர்வார்த்தம் (தொல்வழியே) அநாதியான மார்க்கமே, ப்ரமாணவிரோதமன்றிக்கே ப்ராசேதஸ பராஶரவேதவ்யாஸாதி ப்ராசீநமஹாஜநங்களெல்லோரும் நடந்த ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாயபரம்பராப்ராப்தமென்றபடி, அவதாரணம் கேவலம் ஸமஸ்தஜநப்ரத்யக்ஷநிரீக்ஷணாதிகளை வ்யவச்சேதிக்கிறது. (துணிவார்கள்க்கு) தைர்யவான்களுக்கு விஷயங்களை ஜயிக்கும்படி தைர்யமுடைய முமுக்ஷுக்களுக்கென்றபடி (நல்வழிகள்) மோக்ஷமார்க்கங்கள் மோக்ஷஸாதநங்களான ஸத்ப்ரவ்ருத்திகளென்கை. ஸத்ப்ரவ்ருத்திகளுக்கா சார்யஸம்பந்தமன்றிக்கே மார்க்கதர்ஶநத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநநிஷ்பத்தியுமில்லை. கார்யகரத்வமுமில்லையென்று கருத்தாலேயத்தோடி வைத்துக்க ஸஹோபசாரம் பண்ணினபடி. ‖ உ ‖ இப்படி முமுக்ஷுக்களெல்லாருக்குமாசார்யவத்வம் வேணுமென்னுமிடத்தில் பூர்வஜஸம்மதத்தை ப்ரமாணமாகக்காட்டி, இனி ஶ்ருதிவசநத்தையும் காட்டுகிறார். (பாபிஷ்ட இத்யாதியால்) இந்த ஶ்ருதிக்கு மூலபூதங்களான "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்" இத்யாதி ஶ்ருதிகளுமிங்கே விவக்ஷிதங்கள். புண்யாதிஶயமுடையார்க்கு ஆசார்யவத்வம் வேண்டாவென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரங்கணொடுமாயிருக்கையாலே இங்கு ஶ்ருதியை எடுத்தது. இங்கு புண்யக்ருத்த்வம் பாபிஷ்டத்வத்துக்கு ப்ரதிநிர்தேஶரூபமாகையாலே அதிஶயிதபுண்யக்ருத்த்வம். பாபிஷ்டனான க்ஷத்ரபந்துவுமாசார்யவத்தாபலத்தாலே புண்டரீகனைப்போல் முக்தனான். அதிபுண்யக்ருத்தான புண்டரீகனும் க்ஷத்ரபந்துவைப்போலே ஆசார்யவத்தையாலே

(ஸா-கா) ஏவமர்வாசீநமார்க்கே விஶ்வாஸதார்ட்யாய "ஸித்திர்பவதி வா நேதி ஸம்ஶயோச்யுதஸேவிநாம் | நஸம்ஶயோத்ர தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" இத்யாதி ப்ரமாணாதிதிஹாவஃ ‖ உ ‖ அத பூர்வ ப்ரதிபாதக ரஹஸ்யத்ரயதாத்பர்யாநுஸந்தாநாதிஷு ஸ்வாநுஷ்டிதஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாநுஸாரித்வம் ஸர்வேஷாம் பரமபுருஷார்த்தஸாதநோபாய ஆசார்யவத்தாகாரணமித்யாஹ (பாபிஷ்டஃ க்ஷத்ரபந்துஶ்ச இத்யாதிநா)

॥ ௨௫ ॥ ப்ராம்ஸநீயஸ்ய வர்ணஸ்ய | ஆசார்யவத்தயா மோக்ஷம் தஸ்மா தாசார்யவாந் பவேத்” என்று ஆசார்யவத்தையே ஸர்வர்க்கும் மோக்ஷ காரணமென்றறுதியிட்டார்கள். முமுக்ஷுவுக்கு ஆசார்ய ஸம்பந்த

(ஸா-நீ) முமுக்ஷுக்களானால் அதுவும் வர்ணாதிஸமாசாரத்தாலே முமுக்ஷுக்களானவர்கள் ஆனபின்பு ஆசார்யவத்தையுண்டாகில் உபாய வரணமும் மோக்ஷ ப்ரதிபந்தகமாகாது. அதில்லையாகில் உபாய வர்ணமும் மோக்ஷ ப்ரதமாகமாட்டாது. ஆகையாலாசார்யவத்வம் ஸர்வர்க்கும் வேணுமென்று ப்ரதிபாத்யம். ஆசார்யவத்தையேயென்கிற விடத்தில் அவதாரணம், சாஸ்த்ர ஜ்ஞாநமன்றிக்கே மோக்ஷோபாய ஜ்ஞாநமாகப்பண்ணும் கேவல ஸம்ப்ரதாய ஜ்ஞாநத்தையும் கேவல வர்ணங்களையும் பாஹ்ய நிரீக்ஷணாதிகளையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது. மோக்ஷகாரணமென்றது, மோக்ஷோபாய ஜ்ஞாநோபாதகமாயும் ததிதிகர்த்தவ்யதாகமாயும் ஸித்தோபாய நிஷ்டாவஹகமாயும், மோக்ஷப்ரயோஜகமென்றபடி. இப்படி ஸர்வர்க்கும் ஆசார்யவத்வம் நியதமாக வேணுமென்று ப்ரமாணஸித்தமாகையால் “அஜ்ஞாத நந்யாஸ்யச்ச” இத்யாதிகளாசார்யவானுக்கே தத்ஜ்ஞாநத்தில் ஸஹகாரி ஸாமக்ரிகளாம் அத்தனை யொழியவாசார்யவத்வத்தை வ்யவச்சேதிக்கமாட்டாதென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வமுமுக்ஷுக்களுக்குமாசார்யவத்வம் வேண்டினாலும், ஶாஸ்த்ரஸ்ய தத்ஶாஸ்த்ரம் என்று கீழ்ச்சொன்னபடியே யவ்வாசார்யர்களையநுஸரிக்கவேணுமோ; வேண்டிலுமிந்த ப்ரதிநியமும் ஸம்ப்ரதாயமும் வேணுமோவென்ற விவை மூன்றுக்கும் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார். (முமுக்ஷுவுக்கித்யாதியால்) இங்கநுஸந்தாநஸௌகர்யம்

ஸா-கா. ஶாஸ்த்ரஸித்தவேதஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தேயாஸ்யாதிதிஸ்ஸாவ: கஷ்யாத்ஸ்வாத்யஸம்ப்ரதாய ஆசார்யஸகாஶாதேவ ஜ்ஞாதவ்ய இத்யம் நியம:“ஸம்ப்ரதாயோபதிஷ்டஸ், ஆசார்யாதேவ விதிதா வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபதி” இதி ஶ்ருதிஸித்தஸ்ஸ்வப்ரபாயஸ்யஸர்வாதிகாரகத்வாச்ச்ருதி மந்தாஹ்ய தத்ஸ்ம்ருதிராஹ்யதா “ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய” இத்யாதிவிரந்நந்தகத்வாத் (அறுதியிட்டார்கள்). நிரபேக்ஷஸ்ய ஸாதநஸாத்யத்வாத் மோக்ஷகாரணம், தாவதாகயம் ஶாஸ்த்ரவரம்வராயா அநுஸந்தேயத்வமித்யாஹ (முமுக்ஷுவுக்கிதி) “ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாய: ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த:” இதி ஶ்ருதிரத்ரவிவக்ஷிதா கயம்ஸாவ: கஷ்யாத்ஸ்வாதேஶாதேஷ்ய பாரம்பர்யமேவாத்ராசார்ய ஸம்ப:, “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்

உஎ. வானளவும் செல்ல ப்ரவேஸிக்கவேணுமென்றோதப்பட்டது. "தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா:" என்றும். உபாஸ்யவிஷ

(ஸா-தீ) ஸ்ரீ திருவாபரணஸூக்தியைச்சொல்லிக்கொண்டு தத்வஸ்வரூப யாதிகளை யுபதேஸிக்கிறது. "யோ வேதநிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந், ஸோऽஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ" இத்யாதியாக ஸொத்த ஷேத்ராதிக வசநங்களிலேய ப்ரஸம்ஸயங்கள். (ஓதப்பட்டது) ஶ்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது. "ஸர்வாய ப்ரபோதாய ஜ்ஞாய" "க்ஷாய ப்ரணவஸ்ய விதாநம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே விதிக்கப்பட்டதென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞருள்ள பரமபுருஷ நாராயணனை அதிஸயம் ப்ராப்யருக்கு ஸர்வாநு ஸாராயணனாலும் அறுள்ளார்க்கவன் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லாமையால் ஆசார்ய ப்ரஸாதத்தை யவி ஸேஷணஸவர்க்கும் ஸர்வஜ்ஞமாக ஶ்ருதிவிதிப்பது உசித மன்றோ, கலியுகம் ஸம்ஹிதான வாசார்யர்கள்தாமந்த நாராயணனைப் போல் ஸ்ரீ திருவாபரணஸூக்தியால் நாம நாமிகளை யறியவொண்ணவிஷய ராகைக்கஸ்ரோவென்ன ஸர்வாநு ஸவலோகத்துக்கும் ஸாக்ஷா த்காரமென்று ஸாஸ்த்ரவசநத்தாலே காட்டாநின்றுகொண்டந்த நாராயணிகளில் காட்டிலும் ஸர்வஜ்ஞ தாரதம்யங்களில் காட்டிலும் ஸ்வ ஆசார்யர்கள் மிகவும் ஸஜநீயதரென்கைக்காக பகவதுபதேஸகத்தை நாராயணாதிஸரணாகதி ஸம்ப்ரதாயஸ்ரீவாசக வசநாஸந்தேஹ உபகாரஸாரங்களைப்பண்ணியும், விஜயாத வாஷணிரஸநமூலவதேஸாபகாரத்தைச்செய்தருளவந்த ஸர்வஜ்ஞ

(ஸா-கா) கயர்த்தம் கோஸலாஸ்ஸேஷ்ஷாஸ்த்ரம் ப்ரயுக்ஷதம் ஸாரஸாரஸ்|| ஸகல ஸாரஸஸாரம் வதரோபாயஞ்சவ்யக்தம்" இத்யாதிகை, க்ஷதணவஸ்ரீஸ ஸாவிநாயயாஉநயதிவரா ஸாரஸாரமாயாம் நிவத்யாநு ஸந்தேயந்தே, ஸந்வவிதாஉஸவஸிஷ்வராஸா வாராஸயுக்ஷ காரிவதுஸ்வதா, விருதஸ்ய ஸகஸம் தாநாயவேதிஸய:, தஸ்ய வேத உபதேஷ்ரவாராவயுரேவநிஸ்ஸம்ஸயம் தஸ்ய "நஹிர ணஸ்ய தஸ்ய நவ்ய ஸாகஸ்ய தே பாவயே:| ஸம்வாதிநோவந வைஸ்வத்ய ஷ்ரக்ஸ்ய வர்ஷமே" இதி|| உதாயயாகயம் விஷவஸே ஷேத்ர வாராவயுரேவாதூ ஸம்ஸயதி. நநுஷீரவிரவஸே ஸேஷ ஸர்வஜ்ஞ உபதேஷ்ரஸாஸாவாஸ தத்வம் ஸாரஸாரம் ஸாவயுவஸாநத்ரஸம்க்தமஸ்ராவதேஸ்ரக வ்யவதேஷ்ர காயஸாரஸாரம் வகுஜ்ஞ வயரணம் வ (பதிததி) உபதே தாமயமே

உ௦ ॥ லொகாநாம் ஶாராநாராயணோஶார:" என்றும், 'கவிஉ வ்வபம்யாஶ்ருஶாராஸஉெவ என்றும், ஶாராஸிம்திஶ்ருாஸி ஜஶதாம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஸ்வ்லொகத்துக்கும் வரஉாவா

(ஸா_நீ)தாரங்கள் கஷஉாவாயர்களென்றிவ்வாவாயர்களுடைய ஸவராதிஶாயவகாரகவத்தையும் ஹஶவஉவதாரரூவவகவத்தையுமருளிச்செய்கிருர். (தஉிஉி_த்ராஉி அவதரித்தருளிணுனென்னுமளவாலே) இங்கிவ்வாவாயர் ஹஶவஉவதாரரூவென்றிப்படிவாக்ரத்தையாவாயவ்ரயாநமாகச்சொல்லாதே ஹஶவானவதரித்தருளினுனென்றிங்கனே ஹஶவகவ்ரயாநமாகச்சொன்னது. ஶ்ருவாயணாம் ஹஶவஉஹெஉஉாஉர்ாயம் சொன்னபடி. ஆகையாலிம் உஹாவாக்ரத்திலே ஶாஸ்வ்ரயாநரமீஶ்வரனுக்கானுலும் ஶ்ருவாயர்களுக்கேயாய வ்ராயாநமென்று கண்டுகொள்வது. ஶரம்ஶ்வரனதிஶயிதாவகாரகத்ர்காயம் ஶ்ருவாயரூவெணவவதரித்தானென்கிறவிம்உஹாவாக்ரத்துக்கு ஶரம்ஶ்வராவதாரரூவகெவநதத்ராவ்ரதிஶயிதாவகாரகத்ரகெவநவ ஸவெராகக்ருஷ்ராவாயனென்று தாகவயமாகிறதிறே. இப்படி யிம்உஹாவாக்ரமாவாய உாஹாத்ரவ்ரயாநமன்றிக்கே ஹஶவத ஶ்ருவாயகவ்ரகாரவணந வ்ரயாநமாகிலித்தைக்கணிசித்து 'கஶளவஶாஹவிஷ்ரம்தீத்ராஉி'யாகவாவாயஉாஹாத்ரத்தில் வ்ரஉாணம்காட்டுகிற வ்துரஶ்ராயம் சேராதொழியும். ஆகையால் கீழேயாவாய வம்ஶாநாஸம்யாநவியியுவக்ராஙமாயிருக்கையாலும் மேலே யிவ்வாவாயவம்ஶ உஹாத்ரத்தில் வ்ரஉாணமெடுக்கையாலும் உஸ்ரஶதமானவிம்உஹாவாக்ரஉாவாய வம்ஶ உாஹாத்ரவரமென்கையேயுவவளும் (தஉிஉி_த்ராஉி.) இங்கு ஹஶவானுடையவாவாயகவத்திலே ஶாராஶவ்வுதிதங்களான வவநங்களை வ்ரஉாணமாகவெடுத்தது, ஶ்ருவாயஶாராஶவ்வங்கள் ஸஉாநாயங்களென்றுகருத்தாலே (ஸவஸம்வளும்.) கஶ்ரவஜாஹதாவயாகஸவராகாரவளஷ்ஷ்ரஶாஙிநமென்றபடி. தெஷாகதிவயாகாராஙிஶிஷ்ரஉஶயதி, (ஶ்ருவாயஉி_த்ராஉிநா.) இங்காவாயஶவ்வும், வ்ரஷவிஜெ்ராவஃஜெஷ்ரகவவரம் ஶாராஶவ்வம்வெஉாய்ராவககவவரம். கவி (ஸா-கா) வெஉஉய்ராவயெஉிஜஃ|ஸகர்ம்ஸரஹ்ரம்வதஉாவாயம்வ்ரவக்ஷதெ | ஶாஶவ்வஸம்யகாரஸ்ராகராஶவ்வஸம்நிரொயகஃ| கம்யகாரநிரொயிகவாகஶாராஶி_த்ரஹியீயதெ|" இதிஹிநவ்ரவ்ரதிந் நிஉிதககவாஉாவாய ஶாராஶவ்வயொநவயராயகவஉிதிஹாவஃ|| நஙயம்ஹஶவதிஶாராஶவ்வஃ வஜ்ரதாவரகெவநஹாகஃ கிம்நஸ்ராஉித்ரத்ர "ஶாஶவ்வ

௨௩|| யஜ்ஞஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மாவுக்கடியிலேவேதங்களைக் கொடுத்தும், அவற்றிற்கபஹாரம் பிறந்தபோது மீட்டுக்கொடுத்தும், இவன்முகமாகஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், இவன்புத்ரர்களானஸநகஸநந்தநாதிகளை "ஸ்வபதாமதவிஜ்ஞாநநிவ்ருத்திம்யயுரஸ்ருதா:" என்னும்படி பண்ணியவர்களைக்கொண்டு அவர்களாலே ஹிதப்ரவர்த்தநம்பண்ணுவித்தும், இப்படியே மற்றும் நாரதபராஶரஶுகஶௌநகாதிகளானபல மஹர்ஷிகளையிட்டு ஸ்வயமாகத்தஸம்ப்ரதாயங்குலையாதபடிநடத்தியும் "க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம்ப்ரபும்। கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாந்மஹாபாரதக்ருத்பவேத்" என்றும், "மஹர்ஷே: கீர்த்தநாத்தஸ்ய பீஷ்ம: ப்ராஞ்ஜலிரப்ரவீத்" என்றும் சொல்லுகிறபடி நிற்கிற வ்யாஸாதிகளை யதேஷ்டமாவேஶித்து மஹாபாரதஶாரீரகாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், ஹம்ஸமத்ஸ்யஹயக்ரீவநரநாராயணகீதாசார்யாத்யவதாரங்களாலே தானே வெளிநின்று

(ஸா-தீ) ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வஸம்ப்ரதாயாநுகதஸம்ப்ரதாயம் ஸ்வஶிஷ்யலோகாநாம் ப்ரவர்த்தயிஷ்யந் பகவாந் ப்ரவர்த்திதவாந் (ஸ்வஶிஷ்யலோகத்துக்கு மிதத்ராதி) இவ்வசநங்கள் ஸர்வேஶ்வரனை ஸர்வலோகத்துக்கும் ஆசார்யனாகச் சொல்லுகையாலிவனையொழிய வேறொருவருக்கும் ஸம்ப்ரதாயமில்லையென்று ஸித்தமாகையாலாசார்யவம்ஶாநுஸந்தாநத்தை ஸர்வேஶ்வரனளவும் ஸமாகமித்திப்பது உசிதமென்று கருத்து. "கீர்த்தநாத்தஸ்ய பீஷ்ம: ப்ராஞ்ஜலி:" என்கிறவிடத்தால் பகவதாதிநாமஸங்கீர்த்தநாதிகளிலே அஞ்ஜலி பண்ணவேணுமென்று ஆசாரம்ஸூசிதமாகிறது. (முதலிப்பித்து) ஸம்வதிப்பித்து, ஸம்ஸ்ரோதவதி

(ஸா-கா) ஸ்வயம்காரஸ்யாசார்யஸம்ப்ரதாயஸ்ய உத்தரோத்தரோயக" இத்யாதிவிஷயம் ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திமித்தஸ்ய ஸாவஸ்தாவ்யவேத்யாஹ (ப்ரஹ்மாவுக்கடியிலே இத்யாதிநா நடத்தியும் இத்யந்தேந) ஸ்வவிஷ்வக்ஸேநஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகஸ்ய பகவதோ நிரவதிகம் கருணாவிஶேஷ அதிஶயாவாதிநாஸம்ப்ரதாயவிஶேஷஸஞ்சாரகம் ஸஞ்சாரகம் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநாதி பகவதி ஸூசிதமாஹ, (க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் இத்யாதிநா) "ஸாக்ஷாதவதீர்ணோயம் ஜநார்த்தந" இத்யாதிஷு வ்யாஸேந ப்ராமாணிகதயாப்ரஸித்தஸ்ய ஸ்வஶிஷ்யேஷு ஸ்வலோகாவதாரஸ்ஸ்ருதி ப்ரதர்ஶநபக்ஷ கீதாவதாரணாவிஶேஷகாவதார ஜ்ஞாநாயிகதயாஸம்ப்ரதிபந்நவிஷ்ணுதேயோவேதவிஶேஷவதம் தீர்த்தங்கர: ஸ்வோக்தக்ருஷ்ணமப்ரவேஶவிவி யதா ஸம்ஸ்தாய பரதஸ்ய தத்யதீந்த்ரப்ரத்யாஹ (தானருளிச்செய்தது இத்யாதி) ஸதி

உ௦|| தத்வஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும் தானருளிச்செய்த வசநங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் முதலான ஜ்ஞாநாதிகரையிட்டு ப்ரதிஷ்டிப்பித்தும், "ஸம்ஸாரத்ரய ஸ்ருஷ்டஸ்யவக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" என்கிறபடியே அடியிலே தானருளிச்செய்த ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரத்தை "ப்ராஹ்மணைஃக்ஷத்ரியைர்வைச்யை ஶ்ஶூத்ரைச்ச க்ருதலக்ஷணை: | அர்ச்சநீயஶ்ச ஸேவ்யஶ்ச நித்யயுக்தைஸ்ஸ்வகர்மஸு || ஸாத்வதம்விதிமாஸ்தாய கீதஸ்ஸங்கர்ஷணேந ய: | த்வாபரஸ்ய யுகஸ்யாந்தே ஆதௌ கலியுகஸ்ய ச" என்கிறபடியே ஸ்வவசநங்களிலே ஸ்தாபித்தும், "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் ஸர்வேஷாமேவ தேஹிநாம் | ஸ்தாவராணாஞ் சரந்தோ ஜ்ஞாநாய பரமாத்மநே" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் தந்தாலே ஜீவிக்கவேண்டுமாகவொரு அவதாரம்பண்ணி வேதங்கள் ஸகலத்தை வாங்கி ஸர்வோபஜீவ்யமான தண்ணீராக உழுழுமாப்போலே வேதாந்தங்களில்

(ஸா-நீ) ஜ்ஞாநாதிகர் ஜ்ஞாநாதிகவர்ணிதரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகமென்று கருத்து. (க்ருதலக்ஷணை:) ஸ்வாசாராநுகூல வேஷாதிமத்பிரித்யர்த்த: (ஸாத்வதம்) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்பந்தியாய் (விதிம்) விதாநம் அநுஷ்டாநப்ரகாரமாஸ்தாய அநுஷ்டிதம் (ஸ்தாபித்தும்,) ப்ரகாசிப்பித்தும், திருநாராயணீயத்திலும் மஹாபாரதத்தில் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ரவர்த்தநத்தை ப்ரஸ்தாவித்து "ஸம்ஹிதைச்ச தத்த தந்த்ரதந்த்ரநிஷ்டா: ஸ்ருஷ்டிகாலமே நாதநம் | கிந்தரஶுச்ச தந்த்ர"மென்கையாலே கலியுகாந்தர்வர்த்தி: என்றது விஶிஷ்டஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸ்ய ப்ரவர்த்தகத்வமென்று கருத்து. ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் என்கிற வசநம் ஸாமாந்யபரமாயிருந்தாலும், மத்துள்ளாரில் காட்டில் ஆழ்வார்கள் கலியுகத்தில் விசேஷித்துவர்த்தகராகையாலே

ஸா-கா) விசேஷ்யத்வகத்வம் தஸ்யாஸர்வாதிப்ராம்ஶஸ்ரீபாஞ்சராத்ரவக்த்ருத்வாஸாபாத்ரமாத்ரதாகூபதிம்ஸ்த்ருதிவாக்ய (ஸம்ஸாரத்ரய ஸ்ருஷ்டி) தஸ்யவிஶேஷணப்ரஜ்ஞாஶஸ்த்ரேஷ்வபக்த்வேந ததக்த்ருத்ஜ்ஞாநவ்யாப்யதிகர்த்தூர்விசேஷஃ (ப்ராஹ்மணைரிதி த்ருதிவாக்ய) ஸர்வாங்ஸாஶாதி ஸம்ஸாரபூர்வமாயிகாஹாரஶ்ருதிஹராஷ்யாவேதாந்தஶாஸ்த்ரம் ஸாரதத்ராம்ஶ ஸ்யாஸம்ஹ்ருத ப்ரகாஶ (வாப்ரவத) நாதவ்யாவதாய்க்வதி த்ருதிவாக்ய (ஸர்வேஷாமேவேதி நாதி நா)(உழுழுமாப்போலே)வஷ்டணதிவ வணவாதத்ரஸ்வப்ரகாஶமண ப்ரகாஶதஸ்ய ஸாநாதஸ்யவாஷ்டிணஸர்வ

௨௦|| வேதார்த்தத்தை ஸர்வர்க்கும் அதிகரிக்கலான பாஷையாலே ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டியும், இப்படி தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராயும் ப்ரதிஷ்டாபகராயுமிருந்துள்ள வாஸுதேவர்களாலுமபோரா யம் வாராமைக்காக "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும் "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் தானே ஸ்வதேஶத்திலே ஆசார்யனாய் அவதரித்தருளின...

(ஸா-நீ) இவர்களேஇவ்வவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜனவிஷயமாகை உசிதமென்று திருவுள்ளம். தத்த்வத்ரயாதிகாரத்தில் சில ஜீவர்களை விக்ரஹவிஶேஷத்தாலும் ஶக்திவிஶேஷத்தாலும் அதிஷ்டித்து அதிமாநுஷ காரியங்களை நடத்துகிறதும் விபவவிஶேஷமென்று தாமே நிஷ்கர்ஷித்தருளினபடியே இதுவும் விபவாவதாரவிஶேஷமென்று கருத்தாலே யித்தையொரு அவதாரமாகவருளிச்செய்தார். இப்படி யுத்தரோத்தரம் விஶேஷ்ஸமாகப்பண்ணினவுபகார பரம்பரையெல்லாங்கூட ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தநார்த்தம். ப்ரதிஷ்டிதஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸ்ரீமந்நாதமுநிப்ரப்ருதிஷு ஆசார்யேஷு அவதாரதேஶாயாதிஶய என்று காட்டுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன உபகாரங்களெல்லாவற்றையும் ஸம்ப்ரதாயீக்ருத்ய ஸமாபோஷிக்கிறார். (இப்படி) என்று. (பீதகவாடை) பீதகம், பீதாம் (ஆடை) வஸ்த்ரம் (பிரானார்) உபகாரகர், பீதாம்பரராய் ஸர்வரக்ஷணதீக்ஷிதரான பரமேஶ்வரனென்றபடி (பிரமகுருவாகி) ப்ரஹ்மகுருவாய், ப்ரஹ்மப்ரதனான ஆசார்யனென்றபடி இங்கு ப்ரஹ்மஶப்தம் "ஏதத்வாசக்ஷ்வ ப்ரஹ்மவித்ராஜபுத்ரீயாஸ்வப்ரஹ்மசாரி வித்யா, ப்ரஹ்மவிதே ஸதிதரே" இத்யாதிகளில் ப்ரஹ்மஶப்தம் போலே ஜ்ஞாநபரம், ஸ்வயாதஸ்வதோவதிஷ்டாவாயெனவு (வந்து) அவதரித்து என்றபடி. ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸ்வமேவ... ஆசார்யரூபேண ஜீவிகளையுங்கூட ஜீவிகள் விட்டுப்போயிருக்க ஜ்ஞானாதிஶயத்தை ஸம்ப்ரதாயித்த தேஶத்திலே வந்தவதரித்தருளென்கை உபவந்மோவென்னவருளிச்செய்கிறார், (ஸர்வேஶ்வரன்) தேஶாந்த

(ஸா-கா) ஶ்ரீமதேவநாராயணாய ந: தத்வாவாதயுதே நாராயண தீபத்த ஸ்வஸித ப்ரகாஶதேவ ப்ராவதந்நாஹ (இப்படித்தான்) ஸர்வம் ஸாபிரதாயவாதநிரூபகஸ்வாஸத்வ நிரூபயிஷாராஸ்த்ர தீதிஸ்ஸர்வ (பீதகவாடைப்பிரானார்) பீதாம்பரோபகாரகோ நாரா யண: (பிரமகுருவாகி) ப்ரஹ்மஜ்ஞாநப்ரதாசார்யா (அருளினன்) க்ருபாலுரபொஸ

ச॥ தபித்தருளினான். இத்தைக்கணிசித்து "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிச: ॥ தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ । காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ ॥ என்று மஹர்ஷி அருளிச்செய்தான்.

இவ்வாசார்யர்களில், ஶ்ரீமந்நாதமுநிகள் பிள்ளை நாதமுநிகள் இவர் ந்யாயதத்வமென்கிற ஶாஸ்த்ரமும் யோகரஹஸ்யமும் அருளிச்செய்

(ஸா-நீ) ரங்கள் ஜ்ஞாநிவிசேஷங்களாலுமிந்த தேசமத்யந்தம் ஸேவிதமாகையாலேஇங்குள்ள பாகவதர்க்கையுமவனுமென்றுகருத்து "கலௌஜநஸ்வவதிம்விஷ்ணு" இத்யாதியாலேயிந்த யுகத்திலே ஸமவதர்க்கு ரான மஹாத்மாக்களில்லையெனணச்செய்தே யிப்படி யிவர்களுக்கு மாஹாத்ம்யம் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தைக்கணிசித்து இத்யாதி) (இத்தைக்கணிசித்து) உக்தவிவக்ஷயா, ஸ்வஸ்தாசார்யராண தேவம் விஷ்ணுமாஹாத்ம்யங்குறிப்பவிஷ்ணுஸேவிதமாக தாம்ரவர்ணியாதி தேசோபஸமவஸ்ஸ்தாநம் மஹாத்மநாமவதாரயோக்ய இதோதத்யம் ஸாதிவ்யத என்றபடி (க்வசித்க்வசிதிதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவதிக்குதேசேஷு க்வசித்ஸ்தலேஷுவம்த்ரவிசேஷதாஸத்விசேஷவம்தீர்த்யேஷு, வவம் விசேஷவவநஸஞ்சார்வாக கலௌஜநஸ்வதியென்கிற ஸாமாந்யநிஷேயம் வதத்வ்யதிரிக்ததேசவிஷயமென்றுகருத்து. இப்படி இவ்வாசார்யவம்ஶமநுஸந்தேயமாகிலிந்தஸ்ம்ருதியிலே "ஆசார்யாணாமஸாவஸா"வென்று தத்தஜ்ஞாநவிசிஷ்டாநுஸந்தாநம் விஹிதமாயிருக்கையாலேயிவர்களைத்தனித்தனியே விசேஷித்தறியவேணுமென்றவெக்ஷயா (வா-க்ஷாயா) அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாசார்யர்களில் இத்யாதி) நம்மாழ்வார்க்கடுத்த ராலும் வாஷண்டிநிரஸநெதம்வயெண்ணாவதீணரான தேசிகர்களில் நாதமுநிகள்முற்பட்டவராகையாலேஇவரைத்துடங்கி யருளிச்செய்கிறதுவ்வளம். (இவர் ந்யாயதத்வமித்யாதி) இங்குப்ரபந்தநிர்மாணங்களைய

(ஸா-கா) "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்" இத்யாதி ஷீக்தஸாஸாரமஹாஜ்ஞாநாயம் ப்ரவ்ருத்தாசஸ்வாசார்யவரம்வரா ஜதமதாஶ்ரோகாவ நாதயாமுநாதயவவெ தத்வப்ரவ்ருத்தாஹ (இத்தைக்கணிசித்து, இதி) வாதக்லேக்ஷண வவநுஸந்தேயதயோக்தேஹ இதவெக்ஷாயாம் தத்ஜ்ஞாநவ்ஸாநு வரிமணயம்ஸத்தக்ரு மோவகாராம் ஸாஹ (இவ்வாசார்யர்களில் இத்யாதிநா) வதேஷாவாபஷ்ஷிதயம் மாராவ்ரகாஶநாகரணெவ்ருத்யாபொக்த வ

…தார். இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனத்தாலும் திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தனத்தாலும் யோகதசையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும் நம்மாழ்வாராசார்யரானார். நாதமுனிகள் பிள்ளை ஈச்வரமுனிகள் பிள்ளையாளவந்தார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்; ஆகமப்ராமாண்யமும், புருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி, ஈச்வரஸித்தி, ஸம்வித்ஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும், ஸ்ரீகீதார்த்தஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும், சதுச்ச்லோகியும் ஆக எட்டு. ஆளவந்தார் பிள்ளை சொட்டைநம்பி சொட்டைநம்பிபிள்ளை என்னாச்சான். என்னாச்சான் பிள்ளைகள் நால்வர். இவர்களிலொருவர் பிள்ளையப்பர். பிள்ளையப்பர் பிள்ளை தோழப்பர். தோழப்பருக்குபெண்பிள்ளைகளிருவர். நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த முதலிகள்; உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்; வானமாதேவியாண்டான், உருப்பட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான். ஆக எண்வர். உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்தவர்கள் ஐவர். அவர்களாகிறார்; மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண்பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள்நங்கை. மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த முதலிகள் ஐவர். அவர்களாகிறார்; ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத்திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூராவுடையபிள்ளை, ஆச்சி. ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்தவர்கள்

(ஸா-டீ)ருளிச்செய்கிறது அவ்வாசார்யர்கள்பக்கல் க்ருதஜ்ஞதிசயவிஷயம். ஈச்வரமுனிகள் பிள்ளை என்றிம்மாத்ரஞ்சொல்லுகையாலே யவரிவர்க்காசார்யரன்றென்று தோற்றித்து. ஆனாலிவர்க்காசார்யர்நம்மாழ்வாரென்னிலிருவருக்கும் ஜந்யஜநகபாவம் ஜந்மஸித்தமாகையாலே யவரிவர்க்காசார்யராவதெங்கனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகளித்யாதி) ஸ்ரீமதுரகவிவம்சோத்பந்நராய் பராங்குசதாஸர் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு உபதேசிக்கையாலே யிவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவி ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகையாலுமிவருக்கு "ஆராவமுதே" என்கிற திருவாய்மொழியாலே ஜாதச்ரத்தியாகையாலும் யோகதசையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதராய் ஸகலவேதங்களையுமுபதேசித்தருளுகையாலுமென்றபடி. (நாதமுனிகள்பிள்ளையித்யாதி) இங்காசார்யர்களுடைய பத்ர

(ஸாகாரஸ்ய தஸ்ய விஹித க்ஷாக, "ஸிதம் ஸகல ஸம்ப்ரதாய" இத்யாத்ய க்த
ஸம்வரதரவமா க்ஷாக, ஸ்ரீ ளவ "ப்ரஹ்ம ஷவா நாம் ப்ரயமல ,வ ||

உ௭பதினைவர். அவர்களாகிறார்; பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலைநம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், மாறனேர்நம்பி, ஆள்கொண்டி. பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார்; எம்பெருமானார், மலைகுனியநின்றார், குயல் ஸ்ரீபராங்குசதாஸர், அணியரங்கத்த முதனார், திருவாய்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சிநம்பி. எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் ஶிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோத்ரமுமருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்; ஸ்ரீபாஷ்யம், தீபம், ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம், சிறிய கத்யம், பெரிய கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம், நித்யம், ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்திலா

(ஸா-நீ) ஶிஷ்யாதீநாங்கீர்த்தநம் நமவர்கள்பக்கலிலும் ப்ரதிபத்திவிஶேஷம் வேணுமென்கைக்காக. இங்கு நாதமுனிகளைத்தொடங்கிச்சொன்னது ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநஸம்ப்ரதாயத்துக்கு க்ரமம் சொன்னபடியன்று; ஶாஸ்த்ரஸூத்ர ஶாஸ்த்ர என்றுமுபக்ரமத்திலும் என்னுயிர் தந்தளித்தவரை என்றுமுபஸம்ஹாரத்திலும் இவ்வற்றுக்கு மூலங்களான ப்ரபந்நப்ரஸாதித ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலும் இவ்வநுஸந்தாநத்துக்கு ஸ்வாசார்யனைத்தொடங்கி பகவத்பர்யந்தமாக க்ரமவிஶேஷம் நியமிக்கப்பட்டதிறே. ஆகையால் தேஶிகாதேஶத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கருளினனென்றவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிருக்கையாலே பூர்வாசார்யக்ரமத்தை அநுஸந்தித்திவர்களை விஶேஷித்து நிர்தேஶித்தவித்தனை. இப்படி "ஆசார்யவம்ஶோ ஜ்ஞேய:" என்கிற ஶ்ருதி

ஸா-கா) ஸஹதேவ "ப்ரஹ்மவித்யாம் ஸர்வவித்யாப்ரதிஷ்டாமதர்வாய ஜ்யேஷ்டபுத்ராய ப்ராஹ. அதர்வணே யாம் ப்ரவதேத ப்ரஹ்மா அதர்வா தாம் புரோவாசாங்கிரே ப்ரஹ்மவித்யாம். ஸ பாரத்வாஜாய ஸத்யவாஹாய ப்ராஹ பாரத்வாஜோங்கிரஸே பராவராமித்யாதிஶ்ருதி:" ஸ்வோக்தேஷ்ட ஸாம்ப்ரதாயிகஜ்ஞாநாநாம் ஶாஸ்த்ரம் வா ப்ரகாஶநஸ்ய விஶேஷாத் ஶாஸ்த்ரம் வா அநுஸந்தாநார்ஹதே ப்ரத்யாய:. "ஆசார்யவம்ஶோ ஜ்ஞேய" இதி ஶ்ருதஸ்ய கௌதிக ந்யாய

௨௮|| ப்ராயச்சித்த முதலிகளைத் தம்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலேயறிந்துகொள்வது. "ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத் ... ப்ரகாஶாஹ்ரம் ... ஸம்ப்ரதாயம்" என்றார்கள். ஶாஸ்த்ரவை யொருவன் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதுவும் ஒருவன் ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகிறதுவும் ஶாஸ்த்ரஶக்தியின் தாரதம்யத்தாலேயிறே.

(ஸா-டீ) பாலேயாவாய ... ப்ரகாஶ ... வில்லத்தாலும் ... விவக்ஷிதமானவ ... ஶக்தி ... யாகவில்லிக்கவில்லையே. இதுக் ... பொஜநம்தானெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத் இத்யாதி) இஶ்லோகத்தில் ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶநமும் ... மும் சொல்லுகிற தொழிய ஶாஸ்த்ரஶக்தி ... ஶயம் சொல்லவில்லை ... யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரவை இத்யாதி) ப்ரகாஶநஸாமர்த்ய ... ஶக்தி ... வியெயெ யென்று கருத்து. இங்கவ்யவதிரேகங்களிரண்டையும் சொன்னது ஹேதுத்வ ... ணாயம். ஶ்லோகத்திலே ப்ரகாஶ ... ப்ரகாஶாஹ்ரமென்று ... மாயிருக்கையாலே ... வெஷத்தாலேயிறே இவற்றுக்கு ... சொல்லுகிறது. ஆனபின்பு இவை ... தமல்லாதபோதே ... மாகாதிறே. ஆகையால் ... லிக்கையால் ஶாஸ்த்ரஶக்தி ... ப்ரகாஶ ... மேவி யெயமென்னவேண்டாவோ, ஜ்ஞானஸம்ப்ருத்திக்கு ஶக்தி ... நமெ

(ஸா-கா) ... (ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத் இத்யாதி) ... ப்ரகாஶ ... ஶக்தி ... ப்ரகாஶ ... (ஶாஸ்த்ரவை யொருவனித்யாதி) ... ஶக்தி ... ஶாஸ்த்ர ... ஶக்தி ...

௩௦ || ஹமவதிஷயத்திற்போலே ஶாரவிஷயத்திலும் வஶெயானஹக்தி ...க்கு கல்வெக்ஷிதாங்கள் எல்லாம் வ்ரகாஶிக்குமென்றுமிடம் ...ராதிஶ்ருதிகளிலும், ஸஂஜயாதிவ்ருத்தாந்தங்களிலும் வ்ரஸித்தம்.

(ஸா-நீ) ...மாயிருப்பதொருவ்ரமாணமுண்டாகிலிறே வ்ரகாஶம் தத்வவிவாஹாவைதயாயவ்ராவ்தஸ்வாதவியெயமென்னலாவது என்கிற ஶங்கெயில் ஹக்த்திஶயம்ஜ்ஞாநஸம்ருத்திஸாயநமென்றுவ்ரமாணாந்தரங்களாலே ஸாயியா நின்றுகொண்டிங்கு அஂஶமாயிருந்தாலும் ஸமாதிதாநயமில்லை, யதாஸஂவ்ராநயமேவிக்ஷிதமென்றும், காட்டாநின்றுகொண்டு உதாஹரணமவெந ஶ்லோகதாஸ்வயமருளிச்செய்கிறார். (ஹமவதிஷயத்திலென்று தொடங்கி வதமாவன் பக்கலிலே கண்டுகொள்வதென்றுமளவாலே) (கஂஜாபாலெதி) 'யஸ்யதெவெவராஹக்தியதாதெவெதயாஶரள | தஸ்யைதெகயிதாஹ்யயா: வ்ரகாஶந்தெஹாத்தந:" என்றுகஂஜாபாலாதிஶ்ருதி ஶ்வெதாஶ்வதரஸாவாலொவநிஷத்துக்கள் விவக்ஷிதங்கள் (ஸஂஜயெத்யாதி) "ஶாஸநாவஂமதொஹக்த்யாஶாஸ்ரஜிநாத நிதத்யாதிகளிலே" யென்றபடி தத்ர த்யஹக்திஶவும் தெவதாவாயெஶஹயவிஷயஹக்திவரம். இப்படி ஹக்த்திஶயம் ஸாயநமானாலும்ஶ்ரவணாதிஹேயஸ்மும், ஸாயநமாக லொகத்தில் காணகையாலே ஹக்த்திஶயமுடையவனுக்கே ஜ்ஞாநஸம்ருத்தியுண்டா

(ஸா-கா) விவ்ரயொஜாகவாகவாக்யாந்தரெகயிதாஶ்விஶதவ்ரகாஶாரம வாதிகாரஶ்ரவணாத்வியிராவவஷ இத்யிவெத்யாஹ (ஹமவதிஷயத்தில்போலே) இதி கயிகாரவ்ருதிவாதிகாம "யஸ்யதெவெவராஹக்தியதாதெவெதயாஶரள | தஸ்யைதெகயிதாஹ்யயா: வ்ரகாஶந்தெஹாத்தந:" இதிகஂஶ்ருதிதஹி வெத்யாக்தாஂ (ஹமவதிஷயத்திற்போலே இதி) ஜாபாலஶ்ருதி: "கூவாயதாவெஸவிதிதாவித்யாஸாயிஷ்டஂ வ்ராவதிதி" (ஸாயிஷ்டஂ) ஸாயகதமஂ. கூதிவதஶ்ராஹ்யாஶ்ருதி:, "கூவாயவாநு வாராஷொவெஶதி" ஸஂஜயாதிவ்ருத்தாந்த ஸ்ஷ"வ்யாஸவ்ரஸாதாஶ்ருதவாநெதகுஹ்யதஹஂவரஂ| யொகஂயொ தீ(வா-மெ)ஶ்வராகவ்ருஷ்ணாகஸாக்ஷாக கயயதஸ்வயதீ'த்யாதஶ்ருஷ்டவ்ய: கதொயஸ்யதெவெ இத்யத்ரவரஶப்தவிவக்ஷிதம் ஶாரஹக்தாதிஶயிதவா ஶார வரஂவராநா ஸஂயாநதக வ்ரவ்யாவநவயவஸிததிதிதஶைகாயயாக ஸவாவாய இத்யத்ராவிவ்ரயொஜநவய ஸாநஂ ஸிஜிதிவியிராவவஷ இதிஹாவ:. நநுஶ்ரவணதாரதத்

௩௭] இங்கனல்லாதார்க்கிப்படி ஜ்ஞாநவைஶத்யமுண்டாகாதென்னுமிடம் ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாநதாரதம்யத்தாலே கண்டுகொள்வது. மிகவும் ஞாநாதிகரான ஶிஷ்யர்களுக்குங்கூட கஸ்ரார்த்த விஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பியாதார்க்கு நிஷேதித்தபடியுமிடம் ரஹஸ்யாதி

(ஸா-டீ) மென்றுபதேஶிக்கவேணுமென்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்தவசநங்களாலே ப்ரதிஷேதமான நியதிக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார், (இங்கனல்லாதார்க்கித்யாதி) இக்குஶிஷ்யஶுஶ்ரூஷாவாதிநாம் ஶ்ரவணாதிஸாபேக்ஷ்யாதநாயமும், தயாவ ஶ்ரவணாதிதாரதம்யஸாபேக்ஷத்திலேக் காண்கிற ஜ்ஞாநதாரதம்யத்திலே நியாமகாஸம்பவாமையாலும், ஜ்ஞாநஸம்ருத்தி ஸாபேக்ஷ நஶ்ரவண ப்ரதிஷேதமான ஶாஸ்த்ரீயத்திலுடைய ஸதஸதஸாவங்களை நியாமகங்களாக வேண்டுகையாலும் அந்த தாரதம்யத்திலே ஸாத்திஶயாஸ்வ ஜ்ஞாநஸம்ருத்திஸாவமென்றுவலிக்கையாலே ஶ்ருதிப்ரதிஷேதம் நியமிக்கூடுமென்று கருத்து. யதிதநமோபதேஶ என்கையாலே ஞாநாதிகவிஷயத்திலும் கர்த்தவ்யமாகத்தோற்றுகிற மோபதேஶம் ஞாநாதிகருக்கவஶ்யமுபதேஶிக்கவேணுமென்கிற ஶாஸ்த்ரங்களோடுவிரோதியாதோ, ஞாநாதிகருக்கும் கடுகவுபதேஶிக்கலாகாதென்றொரு ப்ரமாணமுண்டாகிலிறே இங்கிப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளலாவது, ஆகையாலிந்த மோபதேஶம் ப்ரத்யாயஹேதுவென்னக்கூடாமையாலிங்கு பர்யாஸம்ப்ரதாயம்விவக்ஷிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (மிகவுமித்யாதி) ப்ரகாஶிப்பியாதாருக்கு நிஷேதித்தபடியாதென்றிங்கனே ப்ரதி

(ஸா-கா) ... ஜ்ஞாநதாரதம்ய ... ப்ரதிஷேதார்த்தி ப்ரதிபாதிதமயம் ... (இங்கனல்லாதார்க்கித்) ... ஶ்ரவணாதிஸாபேக்ஷ ... ஜ்ஞாநாதிக ... ஶ்ருதி ... தாரதம்யஹேது ... ப்ரஸாதா ... ஜ்ஞாநதாரதம்ய ... ஜ்ஞாநாதிஶய ... "ஆவாயெரவ் நாவாயெரஹவதிஶ்ருதாவ்" ... ப்ரதிஷேத ப்ரத்யாயஶ்ரவணாதித்ரயாஹ (மிகவும் ஞாநாதிகராநேதி) "ஜ்ஞாநஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நாயஶ்ர ..."

ஈ॥ வ்ருத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம். பெற்றது தநமாகவுபதேசித்தால் “சிஷ்யபாபம் குரோரபி” என்கையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷ்க்ருதிலையும்படியாமென்னுமிடம் வருவது விசாரியாதே அஜ்ஞனுக்குபதேசித்துத்தானும் ப்ரஹ்மவித்யையை மறந்து தன் சிஷ்யனை நாஸ்திகனானையிட்டு ஸர்வேஶ்வரனுணர்த்திவிக்கவேண்டும்படி யிருந்த வஞ்சகன்

(ஸா-நீ) ப்ரகாரபேதமாகச்சொன்னது ஶுத்திப்ரகாஶநம் நிஷ்க்ருதிஹாநிகரமென்கைக்காக. தநாதிகவிஷயே ஶுத்திப்ரவேஶமும் நிஷ்க்ருதிஹாநிகரமென்று ஸூசகப்ரமாணமுண்டாகிலிதே ப்ரகாரத்வ்ருத்தாந்தத்துக்குமிப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளலாவது, தநகவுபதேசித்தால் ப்ராயஶ்சித்தாபாவத்தாலே சிஷ்யனுக்கு நிஷ்க்ருதி நியாமகத்தனையொழிய ஆசார்யனுக்கு நிஷ்க்ருதியில்லைய ப்ரஸக்திதானுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (பெற்றதித்யாதி) (பெற்றது தநமாக) பெற்றது, லபித்தது, தநவஸ்த்ராதிகார்யபர்வமாயொழியாதே ஆத்யாத்மிகமாய் வந்தது தநமென்று பார்த்து, ஶுஶ்ரூஷாதி விளம்பமறவுபதேசித்தாலென்றபடி, இஶ்லோகம் தநதாநவிஷயமாகையாலே இதில் ஸம்ப்ரதாயஶப்தங்களை இப்படி ஜ்ஞாநஸம்ப்ரதாயங்களாக்கி வ்யாக்யாநம் பண்ணித்து. இவ்வளவால் ஸக்ருச்சிஷ்யாஸாவேஜ்ஞாநஸம்ப்ரதாயாவஶ்யாத்த விஷயஸ்ய ஶுத்திப்ரகாஶநே நிஷ்க்ருதிஹாநி: என்று பலாதிதமாகையால் அப்ரகாஶப்ரகாஶாஸ்யமென்கிற விடத்தில் யதா ஸம்ப்ரதாயமே

(ஸா-கா) ப்ரஹ்மவாக்யத்வேத்யஸ்மிந் அநந்தரகரேணோஜ்ஞாநஶூ தேஶுப்திநாதிஶதித்யாதி ஶ்ருதே:, "வித்யயைவஸமம்காமம் ம்ரிதவ்யம்ப்ரஹ்மவாதிநா। ஆபத்யபி ஹி கோராயாம் நத்வேநாமிரிணேவபேத்" இத்யாதிஸ்ம்ருதேஶ்ச "பரீக்ஷ்யவிவிதைரர்த்தை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யுக்தாயேதாத்பர்யாநுவ்ருத்திரிதிபாவ:. தநவஸ்த்ராதி க்ஷேத்ராவதேஶே: "ஶிஷ்யபாபம் குரோரபீ"தி ந்யாயாத் ஸ்வநிஷ்டாஸம் ஶோஷவேதித்யத்ப்ரஹ்மவித்யாதோஷாதிஹாரணே நப்ரஶஸ்யதி (பெற்றதித்யாதிநா) (நாஸ்திகனையிட்டு, இதி) “ஸாம்ப்ரதாயிகாந்தாஜ்ஞநவம் பாஷாநுஶிஷ்டம்। நாராயணபாவோபஹதம் நாஸ்திகோஸ்ராவயத்வசநம் ॥ ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்தேநதாதய: யதாஶ்ருதம்। ஶ்ரீகோபாஹ்ரஹமபாத்ர்ய ஸ்ஸ்வதேவோகாயஸவ்யநாந்” இத்யாதி ப்ரமாணாதிதிபாவ:. அதோநாவதேஶேப்ரத்யாயஸ்தித்தநவஸ்வாதேந்த்ர விஸ்வஸ்தாநநவதேஶவிஷயா. (உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படி) யதாஜ்ஞ

௨௭] பக்கலிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ப்ரகாஶ ப்ரகாஶ்யாம்ஸமென்கிறவிரண்டுக்கும் ஶப்தைகஸமதிகம்யத்வம் என்கிற ஹேதுக்களை ஔசித்யத்தாலும் ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலும் க்ரமத்தாலே யுதாஹரித்தவித்தனை. இரண்டிலுமிரண்டு ஹேதுத்வயித்தாலும் வாக்யத்தில்வரும் விரோதமில்லை.

(ஸா-நீ) விவக்ஷிதமென்று காட்டித்தாய்த்து. இப்படி யதாஸம்ப்ரதாய யநுக்ரமே தாநிபந்தநம், ஸம்ஶயிதே ஸமாஹிதாய முக்தப்ரமாணவிரோதமானாலுமேலிகெக்ஷித்து ஹேதுத்வயத்தையித்தால் வாக்யத்தில் விரோதமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி யப்ரகாஶேத்யாதி) இங்குளை விதமாவது ஸாத்யஸாதநங்களுக்கு ஸமஸம்பந்தம். ப்ரமாணப்ரஸித்தியாவது; கம்ஜாவாருஶ்ருத்யாதி ப்ரஸித்தி. (இரண்டிலுமித்யாதி) ஒரொன்றிலே யிரண்டு ஹேதுத்வயித்தாலென்னபடி (வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை.) என்றது ப்ரமாணாந்தரஸம்வாதாபாவமத்தனையொழிய வாக்யவ்யாவ்ருத்தி விரோதமில்லையென்றபடி. இப்படி ஶாஸ்த்ரஹ்ருதயம் ஜ்ஞாநஸப்ரேக்ஷாய நமாகில் நிஷ்கர்ஷ ஜ்ஞாநர்க்கவ்வவ்வவவ்வேலையிதுக்கத்வமாகாதொழியாதோ, க்ஷுத்ரவிஷயம் ஸப்ரமேயாவநீய மென்னவேண்டியிருக்க உம்தத்தை விஶேஷித்துச்சொன்னதற்குத்தான் ப்ரயோஜநமுண்டோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு ஶ்லோகதாத்பர்யவர்ணநத்தையுபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையால் ஜகத்யாதியால்)

(ஸாகா) விதம் ஸத்ரங்கதயேத்யர்த்த:. நநு வசநாக்ஷராவப்ரகாஶேந ஸாபேக்ஷம் உம்தத்ப்ரகாஶேந க்ஷயாக்ஷய ஜத்வஶப்தேந ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரஹ்ருதயாவே ஜ்ஞாநாஹாவ: ப்ரதிவாத்ய ஜத்வஸம்ஶதநிதநித்யாஹ, (இப்படிப்ப்ரகாஶேத்யாதி) க்ஷயாஹாவ: ஜ்ஞாநவேஶத்வபவக்ஷஶவத நாஸ்வஸாவவஸாயம், ஸதாநப்ரதிபக்ஷணஶேஷக்ஷா நாஸாயாநுஸாயாஶாஸ்த்ரவிவக்ஷிதம் "க்ஷஹபாஸக்ஷஸாஶாஜ்ஜாநயோஶவ்யவஸ்திதிர்ஹவாதி ஸாவதம்தேவீஹிஜாதஸ்ய, ஸௌஜீவநேஸாஸ்த்ர, ஜத்வக்ஷேஷ, க்ஷஷிப்ரஹ்ருதிவேதத்ஸதஸந்ந" இதீக்ஷதஶ்ச ஸதயோஶ்ஶஶோபாராத்யர்வக்ஷ ஶிஷ்யக்ஷத்ராயிகாரேஷ்டம், வவம்ஸப்ரதிவந்ப்ரவ்யாயாயோநவிரோத:, கிம்வஉஹயோராஹயத்ராயயேஹஶவசஜ்ஞாநசேவஸதிஸதாநப்ரதிக்ஷணாயாக்ஷயோவிஜ்ஞாநக்ஷயஶேவதிஶாஸ்ரப்ரகாஶநஸ்யஹக்திகாயக்ஷாகதப்ரதிரேகிஹேதுக்ஷம் ஜ்ஞாநாஹாவஸ்யாக்ஷதிதி. சதோரஹஸ்யாயநாஸம்யாநகாவேதசப்ர: வவநகாவேவஶாஸ்த்ரப்ரகாஶநேந ஸவக்ஷாஶம்த்ரஶாவநேநஉஹவி

௩௦॥ ஆகையால், ஸவ்ரவ்ஶெஷ்யிலும் ஶாஸ்த்ரஹக்தியின் வரீவாஹமாகஶாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கவும், ஹாரதமஹாமானமாணிக்கச்செப்புப்போலேயிருக்கிற திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மையுந்தன் நிஷ்டையுந் குலையாமைக்காக சிலவான ப்ரயோஜநங்களைப்பற்ற ஶிஷ்யகுணவதியில்லாத வவருக்கு வெளியிடாதே மந்த்ரத்தை மிகவும் சேமிக்கவும்ப்ராப்தம்.

(ஸா-நீ) ஆகையாலென்றது "ஸப்ரகாஶப்ரகாஶாஹ்ரீதத்ரா நாஶாஸ்த்ரஹக்த்யதிஶயமந்த்ரஶெஷநயொரஶாவெஜநஸம்ஸ்ரீஶெஷகளுக்கஹஶவமும் வருமென்கையாலென்றபடி, ததாவந்நிஷ்டஜநர்க்கும் பிறந்த ஜ்ஞநம் போகாமைக்காகவவ்வெஶெஷ்யிலும்மீஶாஸ்த்ரஹக்திகதமெவேத்யென்னதாய்த்து. (ஶாஸ்த்ரஹக்தியின் வரீவாஹமித்யாதி) ப்ரகாஶநம் வரீவாஹமாம்படி ஶாஸ்த்ரவிஷயத்தில் வரஹக்திகதமெவேத்யென்றபடி. ததா ப்ரகாஶிப்பிக்கவுமென்று ப்ரகாஶநத்தை ப்ரயாநமாக நிஷெத்ஶித்தது, ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶயெஷென்கிறவிடத்தில் ப்ரகாஶநத்துக்குத்தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரப்ராயாந்யத்தை யநுஸரித்துச்சொன்னதத்தனை (ஹாரதமஹாமித்யாதி) ஸ்வரூபவைரெத்ருணவிலக்ஷணங்களான ரஹஸ்யாந்தரங்களில்க்காட்டில் மந்த்ரம்ஸ்வரூபவிஷயங்களிரண்டாலும் விலக்ஷணமாயிருக்கையாலே யித்தை வெளியிட்டாலநெகப்ரத்யவாயம் வருமென்று கருத்து. (சிலவான ப்ரயோஜநங்கள்) யநுஜாஹாதி (ஶிஷ்யகுணேத்யாதி) மந்த்ரம் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டரூபவஸகலபுருஷார்த்த ஸாயநமாகையாலே ப்ரயோஜநாந்தரவரர்க்கு தத்ஸாயநமாக மிகவுமுவாதெயமாகையாலவர்கள்விஶெஷித்து ப்ரார்த்திப்பாராகையாலே யவர்கள்பக்கலிம்மந்த்ரப்ரகாஶநம்யநாத்ருவாயிலமாகாரவரஹமாகையால்மந்த்ரமொவநமறிதென்று கருத்து. ஆகையாலித்தை மிகவும் சேமிக்கவேணுமென்கைக்காகவிங்கு மந்த்ரத்தை விஶெஷித்துச்சொன்னதென்றுதிருவுள்ளம். இப்படி ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶயெஷென்கிற வித்தாலேஶாஸ்த்ரஹக்திகதமெவேத்யாகவிஷித்தாலும் ஶாஸ்த்ரவரம்வராஹக்திகதமெவேத்யாக விதிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதி). உபலக்ஷணமேதப்ரமாணஜ்ஞர

(ஸா-கா) தவ்ருதித்யாஹ (ஆகையால் ஸவ்ரவஶெஷ்யிலுமித்யாதிநா) (சேமிக்கவும்) மொவநம்கதம். நநு 'ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶயெஜெது, யதா தெவெதயா ஶாஸ்த்ராவித்யாதௌ' ஶாஸ்த்ரஶப்தஸ்ய ஶாஸ்த்ரவிஷயகெவநதந்த்ரவராவிஷயகவாஹாவாக கயம்ஶாஸ்த்ரவரம்வரா நுஸம்யாநவியமெநகாயம்ருதித்ருத்யாஹ (இவ்விடத்திலிதி) ஶாஸ்த்ரஶப்தஸ்யகாரஸ்யாதி

உசு॥ இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரஸ்வம் பரமைகாந்திக்களுக்கு அலக்ஷணம், ஸர்வோபாயங்களும் [illegible] ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ப்ரயோஜநம். தானிந்த ஶாஸ்த்ரங்களை யநுஸரிக்கும்போதெல்லாமாவாய்ப்பும் வைராக்யத்தை யநுஸரிக்கையும் விவிபேக்ஷிதம். இவ்வுபாயங்களுடைய [illegible] ஸாத்ய [illegible]

(ஸா - தீ) ஸாபேக்ஷமாகையாலிது நிரபேக்ஷ ப்ரமாணமன்றிக்கேயொழிகிறதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்ய ஸாதநத்யாதி) ஸாத்யஸாதநரூபவேத நிவர்த்தகஸ்வம். நிர்ணய ஸாக்ஷாத் ஸாதநாவஸ்தா நிர்பேக்ஷமாஞ்ஞாநநிவர்த்தகஸ்வம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதிஷாவம். ஶாஸ்த்ராதிகளெல்லாம் ஸாபேக்ஷங்களென்று கீழே ஸாத்யஸாத்ய ஶாஸ்த்ரத்தில்சொன்னது கூடுமோ ஸாத்ரஸ்யமவைத்துக்கு வாவகமன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்ரஸ்யமித்யாதி) வதார்த்தாதிவ்யுத்தாஞ்சை ஶாஸ்த்ராஸ்ய நாஸாவேவித்வாயதஸாநாதர் ப்ரதஸாநவாரகவா யாத்ருஶிதிஷாவம். இப்படியாவாயவமஸா நுஸாயா நம் ஞாநாயிகளுக்கு கதர்த்தமாக ஸிஸித்தாலும் ஸவ்டமிந்த ஶாஸ்த்ரங்களை யநுஸரிக்கும்போதல்லாமிது நிரபேக்ஷதர்த்தமாக ஸிஸிக்கவில்லையே, ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய என்று ஶாஸ்த்ரஸாஹத்திலித்தை நிரபேக்ஷதர்த்தமாக பரிக்ஷித்தது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்" (தானித்யாதி) "ஜ்ஞாநாந் நவஸாயத்யாதா ஸாத்யஸித்யாவபெக ஶாஸ்த்ர" இத்யாதிகளாயும் "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" இத்யாதிகளுக்கு உக்ஷமாயுமுள்ள விதிகளாலே யவஸ்ரக தர்த்தமாகப்ராப்தமென்றபடி. இப்படிவியிபேக்ஷப்ராப்தகவாத காரணப்ரத்யாபம் ப்ரஸம்ஶிக்கையாலிது ஶாஸ்த்ரங்களையநுஸரிக்கும்போதெல்லாம் நிரபேக்ஷதர்த்தமாக ஸிஸமாய்த்தென்று கருத்து.

(ஸா-கா) த்யாதிநா ஸ்வஜ்ஞாநநிவர்த்தகஶாஸ்த்ரஸ்யொவர்த்தாதிதம், ஸம்ஶயஜ்ஞாநஸ்யதிர்விஷயாஸ்ரவஹிநத்வ நதஹாவாரவோஜ்ஞாநஸ்ய விபர்யவஹிநஸ்வ நபிஷ்ரஹதஸாஜ்ஞாநநிவர்த்தகத்வவிவக்ஷாயாம் ஶாஸ்த்ரவாரோபாஸ்வாபவ்யவலக்ஷணம் விஶேஷாநாதரெணஸ ஶாஸ்த்ரவாவிதஶ்யதப ஸங்கிஸித்திகாஜ்ஞாந நிவர்த்தகத்வவிவக்ஷாயாம் [illegible] ஜ்ஞாநநிவர்த்தகத்வஸம்ஹவாஸ் ஶாஸ்த்ரஸ்யவாவ்யதெ திஶா ப்ரஸம்ஹாஸ்ரத்ரஸ்யவஸ்ய உவலக்ஷணகவாஹ (ஸாத்ரஸ்ய மிதி) ப்ரக்ருததேவஸாஹாதி (தானித்த ஶாஸ்த்ரங்களை) இதிஶவம்ஶ

, 2ௐ|| ...''என்கிறபடியே ப்ராயஶ்சித்த ஸம்பாஷணத்துக்கு

ப்ராயஶ்சித்தமுமாம்.

*என்னுயிர்தந்தளித்தவரைச்சரணம்புக்கி, யானடைவேயவர்குருக்கணிரை

(ஸா-நீ) இப்படி ...(வா. ...) ...

... மென்றும் ... மென்றும்

... ப்ராயஶ்சித்த ... மாமென்கிறார். (இவ்வாசா

ர்யர்களுடைய வித்யையால்) " ...

... '' என்று ... என்

று ... மாகயிருந்தாலு மிதுக்காசார்யர்களே ... விஷயமென்று

திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரமாணங்களாலே ... க்கு ...

களிலும் ... மென்று, ஸாயித்தருளியினியித்தை

... க்கும்படி யெங்கனே யென்கிற ... ஸர்க்கும

... மிதற்கு ... வொருபாட்டருளிச்

செய்கிறார். (என்னுயிரித்யாதியால்) (யான்) ஆசார்யத்தாலே ...

... னான், (என்னுயிர்) என் ... வை (தந்து) ...

மில்லாமையாலே நஷ்டமாய் போயிருந்ததை யந்த ...

... த்தாலே ... ஸத்தாக்கி ஶேஷியினுடையவதிஶயாதானத்திலே விநியோகி

க்கலாம்படியெனக்குக்காட்டித்தந்து,(அளித்தவரை) ரக்ஷித்தவரை இப்படித்

தருகையே ... ரக்ஷணமென்றுகருத்து, ... படி ... யென்

றபடி. (சரணம் புக்கு) ஶரணமென ... யித்து. (அவர் குருக்கள்) அந்த

ஆசார்யருடைய ...க்களுடைய, எம்பெருமானார்க்கிப்பால்ப்பட்டவ

...க்களுடைய வென்றபடி. (நிரை) பங்க்தியை (அடைவே) க்ரமத்தாலே

... '' வென்கிற ஶ்ருதியில்சொன்ன க்ரமத்தாலென்றபடி

(ஸாகா) ... விஶிஷ்டவிதி ...

... (இவ்வாசார்யர்களுடை

யவிதி) ...

...

... யதி (என்னுயிரிதி) (யான்) ஶேஷ ...

... (என்னுயிர்தந்தளித்தவரை) "..." ...

...

... (சரணம்புக்கு) ...

... ஶரணமென ... (அடைவே) க்ரமேண. (அவர்குருக்கள்நிரை)

௨௪॥ வணங்கிப் பின்னருளாற் பெரும்பூதூர்வந்தவள்ளல், பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி, நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண்டார், நாதமுனிசடகோபன்சேனைநாதன், இன்னமுதத்திருமகளென் றிவர்க

(வ்யா-நீ) (வணங்கி) நமஸ்கரித்து, ஶரணம் புக்கியென்றபடி (பின்) அவர்களுக்குப்பின்பு. இதற்கு இவர்களைமுன்னிட்டென்கிறதோடயம்(அருளா ல்)வ்யக்தராயும் அவ்யக்தராயுமுள்ள வாஸநைகளால் ப்ரதாரிதரான ஜநத்தின் பக்கல் க்ருபையாலே(பெரும்பூதூர்)ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் (வந்த) அவதரித்தவரான (வள்ளல்) உதாரர், ஶ்ரீநிவாஸமான ஹிரண்யநிதி யை பாஹ்யகுத்ருஷ்டி தஸ்கரவஶரியாதபடி பண்ணி நமக்குத்தந்தரு ளின மஹாவதாந்யரான ஶ்ரீபாஷ்யகாரரென்றபடி. என்னுயிர்தந்த ளித்தவரென்றும், அவ்வள்ளலென்றுமிம் மஹோபகாரகத்வாநுஸந்தா நத்தாலே வ்யாமோஹாதிஶயம் தோற்றுகையால், ஶரீரவைராக்யாநுஸந்தா ஸந்நிஹிதவைஶத்யம் வ்யஞ்ஜிதமாயித்து. (நன்னெறியை) நல்ல மார்க்கத்தை நெறி, மார்க்கம், ஸக்தியோமாதவ்யதிஶயிதவைபவமான ப்ரபத்தியை யென்றபடி. (அவர்க்கு) அந்த மணக்கால் நம்பிக்கு, (உரைத்த) உபதே ஶித்தவரான (இன்னமுத) போக்யாம்ருதஸதைதையான, இன், போக்யம் அம்ருதஸ்போக்யமானவென்றபடி, நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வே ஶ்வரனுக்குங்கூட போக்யையாகையாலே திருமகளம்ருதபோ க்யையென்றுகருத்து. (என்றிவர்களை)இப்படி மஹாநுபாவங்களானதிருநாம

(ஸா-கா) தத்ஶரணாரவிந்தம். (வணங்கி) தத்பாதாப்ஜாநமஸ்க்ருத்ய (பின்)அநந்தரம் (அருளால் பெரும்பூதூர்வந்த வள்ளல்.) ஸம்ஸாரிஷு நிமஜ்ஜமாநேஷு க்ருபயா தத்ஜீவநாய மஹதவதீர்ணம் வதாந்யம், தத்ஸஹிதவரதாராநாம் விஶிஷ்டாத்வைதவாதகஸ்ய ஶ்ரீபாஷ்யஸ்ய ஸ்வாமிநம் தத்ஶரணாஶ்ரயம் ஸமுபதேஶேந ஸர்வோபகாரகத்திஹாவ:. (பெரியநம்பி) தேஷாம் ஶரணாரவிந்த மஹாபூர்ணம்:(ஆளவந்தார்) தஸ்ய குரவோ யாமுநாசார்யம்:(மணக்கால்நம்பி) தஸ்ய குரவ:ஶ்ரீராமமிஶ்ரம்:(நன்னெறியையவர்க்குரைத்தஉய்யக்கொண்டார்) தேஷாம் ஸ்வாமிவத்ஷோபதேஷ்டாரம் புண்டரீகாக்ஷம்: (நாதமுனி) தஸ்ய குரும் நாதமுநிம்: (சடகோபன்) தஸ்ய குரும் ஶடகோபம்: (சேனைநாதன்) தஸ்ய குரும் ஸேநேஶம்: (இன்னமுதத்திருமகள்) தஸ்ய குரும் ஸர்வலோக மாதாம் அம்ருதாதிவத் போக்யாம் லக்ஷ்மீம், ஏதேந நாராயணஸ்யாபி
[illegible]

௨௮ || ளை முன்னிட்டெம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே. (௩)

ஸதைஹ்ருத்யைர் வாக்யை நயஶாஸ்த்ரைர் நாயாய நாயாதய ஸுயஸ்ஸவ்ருதி நம்த நீயவிவியொதம் தாஸ்வதஹ்ஞா | ஶ்ருஜாதவ்யஶாரண்யதம்வதிதயா

(ஸா-நீ)ங்களையும் கல்யாணகுணங்களையுமுடையரான விவர்களையென்ற படி (முன்னிட்டி-த்ரிஷி) முந்துறவிவர்திருவடிகளை ஹஜித்து பின்புஹ்ஹவான் திருவடிகளை ஹஜிக்கிறேனென்றபடி (௩) இப்படி இப்பாட்டாலே ஸவாவா யதுவம்ஶொஜ்ஜப:" "ஆவாய-ராணாஸோவஸா"வென்கிற வியிவாக்யத் துக்கநாமவமாக ஹாரவக்த்ர நாஸாயாந வ்யொமவ்யகாரத்தை யருளிச்செய்தினி யிவ்வநாஸாயாநம் "யஸ்தெவெவபராஹக்தி:" "ஹாரம்வ்யகாஶயெ"தென்கிற ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளின்படியே வபரஹக்திரவ மாகவேணுமென்று நினைத்தருளியந்த வபரஹக்திரவகுமிஸம்ஸார தசெயில் தாருஹமாகையால் தவிரொயிநிவ்ருத்தி வ்யாய-நவவவகம் தகவ்யாய-நம்நித்யகதவ்யமென்று கணிசித்து தயாவியவ்யாய-ந த்துக்கு ஒரு வ்யொமவ்யகாரமருளிச்செய்து காட்டுகிறார். (ஸதை ஹ்ய)மென்கிற ஶ்லொகத்தாலே) (கவொஜநயஶொநாயாய) என்றது வியெயவிஶெஷணம், வ்யாக்ருதவிஷயா ஸக்தியுமெனக்கு நிஶ்ஶெஷநிவ்ரு த்தமாகவேணுமென்று கருத்து. (ஸ்வதம்தாம்) நிலவு தென்னல்கள்போல வும். கஹித விஷயங்கள் போலவும், ஸாதாக்களாகவேணுமென்றபடி (ஜஹ) இந்த ஸம்ஸாரதஶெயிலே, தாக்தஶெயில் வரப்புகுற ஹா

ஸா-கா||ணீயகவாவாதககவாஸவ்வ்ெத (என்றிவர்களை முன்னிட்டு) ஜதெ தாநவாரஷகாரீக்ருத்), (எம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே) கஸ்ஹெஷிணஶ்ரீ வதெஸ்வரணார்விதெஶ்ருயாஶ்ருயை: ||௩|| ஸவம் கதவ்யதயா வ்ராணலிஜாம் ஹாராஹக்திவ்யாய-யஸாநஸவெ ரவிஸாவ்யாய-நியெதிதமயதி (ஸதஜதி) நாயாதயொதெஶிகா: ஸஹ்யம்ஸ்வதம்தாம்க்ருஷய: ... தவிஷயஹகெ: வ்யாய-... தரூஹ வதஜவதெஷா ... ஷக ... ணஹாணா ... தவிஷயாஹ க்தி:வ்யாய-ரவ ... (த்ருய ... நா) ... விஶெஷணத யெநக்ஷ்ராண ... விஶெஷிண ந ... (த்ருயம்தெ:) "கதவாரஸ நஶதகஸம்தஸ்யகாந லவெரகஹா த்ருதியொநாகம்ஸ்யக்ரொக" இதி,யதாக்ருதாயாவிதிதாயாய ரெயாஸயாதி ... ஸவ ... பக்கிம்வ வ்ஜாஸாயாக வம்திவக்தவாநாத ... ஸ்வஸ்தாநுவ ... நாதீத்ராதி:

‖௭௦‖ ஜிவாத்மாவத ரவாவகாः ஸ்வயக்ரவிஷ்வவிவாஜ்யமம்ஹவதவீ வெவெஷ ஸிகா வெஸிகாः ‖ * ‖ ஹ்ருத்ராஹ்ருகவத்வஸிம்ஹாஸ நாரஸிகஹயக்ரீவ

(ஸா - தீ) ஸமயிப்போதே யெனக்கு ஸிஜிக்க வேணுமென்று வாவயூ ப்படுகிறபடி (ஶ்ருஜாதவ்யா) விஶ்வஸநீயள ஜயாதிவ்யாவமா ஜிஷஷிஷ டெஷபிவ்யா வயா-தீதிதயொக்தாः, ஸமீரய நயெஷ்வதாநு என்றதிறே. (ஸ்வயக்ரா) மவக்வ்ருயாக்தா வராஹிஹவெவ்வா (விஷ்வம்) தன்னுடையஹ்ரூ வ்ருஜாத ஶக்த்யாவங்களடியாகவ்ராவீ நவஸந்நாமக்ராந்யாகரணம், (விவ்ரூ மஜ்யமம்ஹः) வம்வநா (வெவெஷஸிகாः) விதெஶஷ்ஷாः கதூம்தஜஶரஷ்தாः என்றபடி. இந்த தொஷங்களை நிஷெயிக்கைக்கிவர்கள் பக்கல் வ்ருஸக்தி ஶம்கெயுங்கூடவில்லை. த்ரயந்ஜெதாதியால் ஸகல கலாணமணா கரவமும் ஸ்யெக்தாதியாலே யவிஷஹெயாரஹிதகவமும் சொல்லித் தாய்த்து. இப்படிமாஸஹக்திவ்ராயக்நவ்ருகரணத்தையருளிச்செய்துயினி யந்தஹக்தியின் வலிவாஹமாக மாஸவத்தியை வ்ருகாஶிப்பிக்கும் வ்ருகார த்துக்கு ஒருவ்ருயொமமருளிச்செய்துகாட்டுகிறார். (ஹ்ருதெ்யதாதியால்) “ஜயதந்திவமொராமொமஷ்ணஶ்வஜஹாபவஃ” என்கிறஶ்லோகத்தையநு

(ஸா-கா) வ்ருதிநஜநீயாவிவியொஜம்தாவஷாம்தெ தயொக்தாः (ஶ்ரு ஜாதவெதி) “கநூதம்நொக்தவஜவக்ம்ஜெ,ராஜொதிநக்ஹிஷாஷதெ” இத்யாதிவ்ருஜாணாக, ஶ்ருஜாதவ்யகம், விஶ்வஸநீயகம் ஶரண்ய ஜம்வதி ஜயாதிவ்யாவமாயாவ்யாவகா இதிஶெஷஷஷ்யாஸ்ஜாஸः, நிரவயிக ஜயாவிஷயீஹதா இதூயக்ः தஜாஶ்ரயணெ ஸ்வஸ்யாவி ஹமவதயா விஷயகம்ஸ்யாக கந்யாநஸ்யாக, வ்யாவகநிவ்ருத்யாவ்யாவ்நிவ்ரு த்தராவஶ்யகமாதிதி ஹாவः (ஸ்வயக்ரா) வரஸ்வரஸம்வஷக்ः (விஷ்வ வः) நாஸிகதா. (விவ்ருமஜ்யமம்ஹः) வம்வநா. தெஷாம் (வதவீ). ஸம்ஸா ரஷ்வம் தஸ்ய [வெவெஷஸிகாः] ஜஶரஷ்ஜதூயக்ः. ஸவம் ஹதெ மாஸவிஷயெ விஷயவாஸநாவாஸிதஸ்ய கயம்ஹக்திஸ்யாதிதூாஹ [கவொஜஜ்நஜயஶரொநாயாயெதி] ஸவம்வஸவெக்ः காஜாஜ்யந வஹமெதெமக்ராஹகெஷ்வ ஹவிதவ்யஜிதூக்தம்ஹவதி‖*‖ “வஶ வெக்ராகவநெஷ ஹகெதஷ தெஷதெஷகஜளவ்ருஹः‖ கந வ்ருவிஶ்யகாரதெயக ஸஜஹிதஜவ்யதः” இதூக்தவ்ருகாரெணஸ்வா தஜ்வ்ருவிஷ்டஸ்யமமவதாவாகஸ்யெகநாகம்வநீயெ ஸ்வவவெநெ ஜெ ஶாஜரெஸ்வரவிஸாக்ஷாத்க்ரணாகஜயஜவடிஸா நியெः ஸ்வஹ்ரூம்யெ ஶதத்தகவ்ரூதூ்யிக்நாம்தத்தகஸிஜாதா நாம்வ நிவதக்நெநவஸந்நாமக்

||௨௦|| ஹஷொதிப்ரமொஷ க்ஷித்வ்யதிஷ்யதிஜயதி பஹுகு
ணாவத்திரஸத்ருமணம்| த்ருளயாபஜெஜத்ருஜவட வவநஷ்டி
நியமதத்தத்துஜாஜஷொதமஷுபக்விமநவ்க்ஷஸதநீகா ||*||

[ஸா-நீ]ஸரித்திருக்கையாலே இஶ்லோகம்மாராவத்திவ்ருகாஶநவரமெ
ன்றுதோற்றுகிறதிறே.ஹஷாஉளதிவொஷாஜவஎன்றுவதிதஸரஸம்
ஸரூத்ருகஜொஷவொஷங்கள்போலே நிஷ்டிவாதரூத்ரொத்தரஜஂஹ
ரணங்களான ஹஷெகளாலென்றபடி. தக்வாயவஸாயஸம்ரக்ஷணா
யம் வ்ருதிவாதிகளோடிவர் பண்ணும் வாதவொஷங்களை ஹ்ருக்வத்ஷி
தஹயஸ்ரீவஹஷாவொஷங்களாக நிர்ணயாயவ்வஸாயம் பண்ணின
படி க்ஷித்வ்யதிஷ்யதி: என்றது; வாதஉளபயமுண்டானாலும்
தங்களுக்கு ரதஉளபயமில்லையென்கிற மவமும் போகும்படியவர்க
ளுக்கே ஹ்ருதயஂமஉமாம்படியான யுக்திகளாலே நிரஸித்தவர்களென்ற
படி (கூபஜா:) ஸஉதாக்பஜா: ஸவதெஶ்வாத்வங்களானவென்றபடி
இங்கு ஜெத்ருஜவடங்களென்று ந்யாயதக்வஸித்தய ஸ்ரீஹாஷ்யாதி
வ்ருபம்யங்களை ரவகாதிஶயொக்தியிட்டருளிச்செய்தபடி "வ்யஸநஶ
உநவ்க்ஷொசுஷெயாஜய யுஜவடிகா" என்றும், வ்ருவவநவியாவஷாவிம்
ஶெஜயயுஜவடிகா" என்றும், வதாஶ்லோகீ ஹாஷ்யத்தையும் தக்வடீகை
யையும் யுஜவடமாகத்தானே யருளிச்செய்யக்கண்டதிறே. [ஷாதி:]
உஜ்ஜ்ஂஹணஂ, இங்கு வவநஷ்டாதியென்று அந்த ஸ்ரீஹாஷ்யாதிகளுடைய
வுத்ரொத்தர வ்ருவவநஂகளையும், தத்ஷக நயகாஶ்ஶ ஶதஷஷ
ண்யாதிகளையும் சொன்னபடி (நியமதா:) நிதராஂகஂவிதா: ஸாயக
வ்ருரணரஹிததயாபாயகஸஹஸ்ருஹ்ருஸதயாவ உக்வாடிதா: என்ற
படி. க்தஶ்ஷெரவஶிஹ்ருஹெண ஷாவ்த்வ்ராயக்வஂவிமநஶஷெநவி
வக்ஷிதஂ விமஉநநவ்க்ஷா ஶாஸ்ஷவஶிஶ்ருரஷஸாநாஂஸஷீக்ருதா, ஸஉ
தநீ ஜொக்ஷரமெயயாஸா என்று விக்ருஹம். வஶவாயத்தாலே
வாதிநிரஸநமுமுத்தராயத்தால் வ்ருபஂயநிஉரணெந தத்தக்ருஂய
நிரஸநமும்சொன்னபடி ||*|| இப்படி வ்ருகாஶநவயஂஜமாராவத்தி
ஜந வ்ருகாரத்தை யருளிச்செய்து காட்டி யிவ்வாசார்யர்களிலெம்பெரு
மானாரும்ஆளவந்தாரும் நாயநாநிகளுமுவகாரகக்வாதிஶயத்தாலேதனி

(ஸா-கா) வ்ருதஶக்கவரவ உஹொவகாரதவி மாராவரஂவரா
யாஸக்திவிஷயக்வதித்ராஹ[ஹ்ருதெ்தி]வணவஂஹதமாராவரஂவராயா
உஜமதஂ வ்ருதிவாதிநெவிஜித்ய ஹ்ருஂயகரணெநாவகாரகஂ ரார

See article in Vedanta Dipika on this poem.

‖௩௪‖ * ஆரணநூல் வழிச் செவ்வையழித்திடு மைதுகர்க்கோர், வாரணமா யவர் வாதக் கதளிகண் மாய்த்த பிரான், ஏரணி கீர்த்தி யிராமாநுச முனி யின்னுரை சேர், சீரணிசிந்தையினோஞ் சிந்தியோமினித்தீவினையே (௪) *

[ஸா-தீ] த்தனியே விஶேஷித்து மநநீயரென்று திருவுள்ளத்தாலே தத்விஷயமாக மூன்றுபாட்டருளிச்செய்கிறார். (ஆரணநூலி) த்யாதியால் (ஆரணநூல்) வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்தினுடைய வேதாந்தஶிரோபூஷணமான ஶாரீரக ஸூத்ரத்தினுடைய என்றபடி. (வழி) மார்க்கத்தினுடைய ந்யாயவ்ருத்தி வாதநவ்யாபாரத்தினுடைய என்றபடி (செவ்வை) ஆர்ஜவத்தை, ஸூத்ராக்ஷரஸ்வாரஸ்யாநுகூணமாக வ்யவஸ்திதிக்கையை என்றபடி. (அழித்திடும்) கெடுக்கிறவர்களான, ஸ்வஸ்வகல்பிதாயதார்ஸாய நாநாஙைணாதீர்ணூஸூத்ரங்களை யதாயதம் நயிப்பிக்கிறவர்களாகையாலே தத்ஸ்வாரஸ்யாநுகூணவ்யவ்ருத்தி நாஶகரானவென்றபடி. "வேதார்த்தஸ்யாவாதகாஸ்ஸ்மிதா" மென்னதிறே. (ஐதுகர்க்கு) ஹைதுகர்க்கு (ஓர் வாரணமாய்,) அத்விதீயமஹாஸிம்ஹமாய், இத்தாலே பராவாரஸ்ஸ்வமும், அநாயாஸ்வமும் விவக்ஷிதம். (அவர் வாதக்கதளிகள்) அவர்களுடையவாதங்களாகிற கதளிகளை இத்தாலே ததீய வாதங்களுடைய நிஸ்ஸாரஸ்வமும் அநாயாஸஸஞ்ஜநீயஸ்வமும் விவக்ஷிதம் (மாய்த்த) நஶிப்பித்தவரான (பிரான்) உதவனவொபகாரகரான, (ஏரணி) ஏர்த்தவணியான (அணி) அலங்காரம், லோகங்களுக்கெல்லாம் அநந்யாபாரஸங்காரமான வென்றபடி (கீர்த்தி) கீர்த்தியுடையவரான (இராமாநுசமுனி.) ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய (இன்) போக்யங்களான (உரை) ஸூக்திகளை (சேர்) சேர்ந்திருக்கிற, தத்விஷயிணியானவென்றபடி. இது சிந்தைக்கு விஶேஷணம் (சீரணி) உதவனசீர்களாலே யலங்க்ருதையான, ஶமதமாதிகுணங்களாலே யலங்க்ருதையான வென்றபடி. (சிந்தையினோம்) சிந்தையையுடைய நாம் (இனி)

[ஸா-கா] நிஜம் தத்க்ருதோபகாரகப்ரநவேத்வம் ஸ்ஸுதி (ஆரணநூலிதி) [ஆரணநூல் வழிச்செவ்வையழித்திடுமைதுகர்க்கோர்வாரணமாய்] ஷட்த்ரிம்ஶந்மதநிராகரணஸமர்த்தவ்யாக்யானவைதிநிரபேக்ஷவிநிர்மூலவ்யாகரண வஶேநாதிவ்யூஹஸூக்திநிராகரணவைகாரகபூர்வ உபகாரஉக்தோஹவதி, ஆரண்யகஶாஸ்த்ரமர்யாதாவேதாவரோதக ஹைதுகாநாம் நிராஸா யமத்திதீயவாரணோபமேயா (அவரித்யாதி) ததீயவாத கதலீநாம் விநாஶநேநாவகாரகஸ்ய ஶ்ரீபாஷ்யகாரஸ்ய ஸந்நிதேர் ராமாநுஜஸ்ய ஊநே ஸௌம்யம் தத் பாஷ்யாதி ரஸவோக்த்யமதாயம் நிஷ்கபடவேஷம்வ

||௨௦|| * மீளவந்தின்று விதிவகையா னினைவொன்றிய நாம்,மீளவந்தின்னும் வினையுடம் பொன்றிவிழுந்துழலா, தாளவந்தாரெனவென்றருடந்து விளங்

[ஸா-டீ] யதிவரிவ்ருஜ்யம் ஹெகரவிக உநாவ்ருத்திகரானபின்பு, (தீவினை) க்ரூரகர்மங்களை. ஸமவதநஹிதகர்மங்களை யென்றபடி. (சிந்தியோம்.) மனஸ்ஸாலும் நினையோம். ஸ்ரீஸூக்திகாரஸூக்தி ஸூக்தி களைச்சேர்ந்து ஸெளஸயமவிரஸ கர்மாஹிஸமயி யொழியப்பெற்றோ மென்று யஈந்தாநுஸந்தாந உவெந அவருடைய வரஜொவகார கூவத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி. ||௪|| * (மீள) தீவமாக(வந்து) ஸம் வரித்து. இங்கு வருகையென்று ஸம்வரிக்கை விவக்ஷிதம், கநாதிதீவ காலமாக ஸம்ஸாரத்திலே யோடித்திரிந்தென்றபடி. (இன்று) இந்த ஜந்ம த்தில் (விதிவகையால்) விதிஹெதுத்தாலே, (வகை) வகுப்பு, ஹெதுமென்ற படி., ஸாம்ப்ருவிஶெஷத்தாலென்கை. (நினைவு) ஜெஹாதிவிக்தஜாநத நுஸுவாரயளகிக விவாராதிகளை (ஒன்றிய) அடைந்தவர்களான (நாம்) இப்படி ஸாவரதியமாதிதுஶௌகள் கழியப்பெற்றநாம். (மீளவந்து) ஸதம்க்ஷவஜெவதாஹர ஶெஷஷாதிஹுதங்களாலுண்டாம் ஸமவஷஹா மவதவெதுவ்யாதிஜொஷங்களாலே திரும்பியும் ஸம்ஸாரத்திலே போ ய்புக்கு, (இன்னும்) கநஷரமாணவ்ருரகாலத்திலும் (வினையுடம்பு) தூ ஷ்கூஜநமாய் தூஷ்கூஜநகமுமான ஜெஹத்தோடே, (ஒன்றி) வஸ்ஹ வித்து, ஜெஹாத்மஹ்யஸூராயென்றபடி (விழுந்து) அதடியாக வயொமதி களையடைந்து [உழலாது] யாதனைப்படாதபடி (ஆளவந்தார்) ரக்ஷிக்கவந் தார் [என] என்னும்படி தஹா வரஷ நிணயாதிகளாலே ஸமவ

[ஸா-கா]துஷ்கூதகநஸ்ராவயம் தநவாவ்ருதி க்ரூரவாவாநிநவிஷ யெத்ருயதி,கதிஶயெநததுஶநாநாம் வ்ராணவிரஸஷவந ஸவ்ராவாதாதிதஸ்யெவநவஸவ நிரவநகவம் ஜெர்தூதெ-||௪|| * ராமாநுஜநிவக

வ்ருவம்யவெந வ்ருதிவாதிநிராகரணெநவ உவகாரகம் யாம நாவாயநுஸந்தெ [மீளவந்தித்யாதிநா] [மீளவந்து] ஸமயவீ ஜநஸம்ததிரித்ருகூாதி தீவகாலெ [இன்று] ஊாநீம் [விதிவகை யால்] ஸமவஷஸங்கவஶாக [நினைவோன்றியநாம்] ஶெஷஜாந வம்தொவயம் [மீளவந்து] வநவிஷயவ்ருவணாஸக்வா [இன்னும் வினையுடம்பொன்றி விழுந்துழலாது] வநீ வாவாரம்ஹகஶரீரம்வ்ரா வஸம்ஸாரமதெநிவதயா நநீ வெதயா. [ஆளவந்தாரென்]

||௨௦|| கியசீர், ஆளவந்தாரடியோம்படியோமினியல்வழக்கே.(௫) *
* காளம் வலம்புரி யன்னநற்காத லடிய வர்க்குத்

(ஸா-நீ) ப்ரபந்நாஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கி நம்மைரக்ஷிக்க வவதரித்தாரென்று எல்லாருங்கொண்டாடும்படியென்று வ்யக்தாஶயம். [வென்று] ப்ரதிவாதிகளை ஜயித்து [அருள் தந்து] லோகத்தாருக்கும் க்ருபைபண்ணி. திவ்யப்ரபந்த நிர்வாஹாதிகளைபண்ணியென்றபடி. [விளங்கியசீர்] விஶேஷாத்மாந கல்யாண குணங்களையுடையவரான [ஆளவந்தார்] அபயப்ரதாநரான ஶ்ரீ யாமுநாசார்யருக்கு [அடியோம்] அடிமையாகப்பெற்றநாம் [இனி] அவருடைய கடாக்ஷவிஷயனனபின்பு (அல்வழக்கு) அந்யாயங்களை அஶேஷத்வாந்யஶேஷத்வாதிவாதங்களான ஸம்ஸாரஸங்கங்களை யென்றபடி. (படியோம்) ஸ்பரியோம், ஆளவந்தாருடைய திவ்ய ஸூக்திஜ்ஞாநத்தாலே யவர்க்கே யடிமையாய் ப்ரதிபந்தகங்களைக் காலக்கிடை கொள்ளப் பெற்றோமென்று க்ருதார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே யவருடைய உபகாரகத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி|| ௫ ||* * *

(காளம்) காஹளம் (வலம்புரி) தக்ஷிணாவர்த்தஶங்கம் (அன்ன) இவைத்துக்கு ஸத்ருஶரான வாதாஹவேஷு திக்ஸம்ஸ்ரய நிவிஜ்ரும்பணத்தாலே ப்ரதிவாதிகளுக்கு பயாகாரராய் ஸ்வாமிக்கு அதிஶயாவஹராய்க் கொண்ட ஸாதாரண ஶேஷவ்ருத்தராயிருக்கிற விவ்வாகாரத்தாலே ஶங்க காஹள ஸத்ருஶரானவென்றபடி (நற்காதல்) நல்ல ப்ரேமத்தையுடையவரான "யஶோதேவேதயாசார்ய" என்கிறபடியே அநவதிகாசார்ய ஸித்தாந்திகளானவென்றபடி (அடியவர்க்கு) தாஸர்களுக்கு, கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானென்கிற மருமக்களான ஶிஷ்யர்களுக்கு என்றபடி (தாளம் வழங்கி) தாளவிஶேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளி ஶாம்யவ

(ஸா-கா) ரக்ஷணாய ஶாமத ஐத்ருஶய நாதஸ்வம் யஶோஜாயதேதயா [வென்று] ஆக்கியாழ்வார் நாதகம்வாதி நம்விஜித்ய [அருள் தந்து] அஸ்வாஸ்ய க்ருபாம்க்ருத்வா (விளங்கியசீர்) ப்ரகாஶமாநகீர்த்தி: (ஆளவந்தார்) யாமுநாசார்யஸ்ய [அடியோம்] தாஸா: (படியோமினியல்வழக்கே) ஜதஃபரம் வந்யாயாஞ்ஜல்ப்ரபுத்தா: ||௫|| ||*|| ஶ்ரேய்விஷ்ணுநாம ஶ்ராதிபவே தாநாம்வெரமாஹ்யாஸேந ஶாரிவாஸாக்ஷாத்காரேண உபகாரகம் நாதமுநிஸ்ய நுஸந்தத்தே (காளம் வலம்புரீதி) (காளம்வலம்புரியன்ன) விஜயவிஷ்ணு ஶங்க காஹளவாதாவாயகீர்த்திப்ரகாஶகயோ: [நல்காதலடியவர்க்கு]

||௨௦|| தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை யின்னிசை தந்த வள்ளல்
மூளுந் தவநெறி மூட்டியநாத முனி கழலே.
நாளுந் தொழு தெழுவோ நமக்கார்

[ஸா-தீ] வேதத்தை யுபதேசித்தென்றபடி. (தமிழ்மறை) த்ராவிடவேதத்தி னுடைய (இன்) போக்யமான (இசை) கானத்தை [தந்தவள்ளல்] உபதேசி த்தருளின உதாரனான (மூளும்) மூளப்படுமதான, முமுக்ஷுக்களுக் காதரணீயமானதென்றபடி, (தவநெறி) தபோமார்க்கங்களை, பக்தி ப்ரபத்திமார்க்கங்களையென்றபடி [மூட்டிய] லோகத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்தவ ரான [நாதமுனி] ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடைய (கழலே) திருவடிகளையே [நாளும்] ப்ரதிதினமும் [தொழுது] ஸேவித்து [எழுவோம்] உஜ்ஜீவிப்போம், யதா திருவடிகளை த்தொழுகையில் ஸாவதானத்தாலே ஸமுல்லஸிதராவோ மென்றபடி. [நமக்கு] ஏவம் விதபாக்யசாலி களான நமக்கு [நானிலத் தே] நாலுவகைப்பட்ட நிலத்திலே, க்ருத்ஸ்ந ப்ருதிவியிலுமென்றபடி [ஆர்நி கர்) ஆர்ஸத்ருசர். நாதமுனிகள் திருவடிகளைத்தொழப்பெற்று நாம் ஸ ர்வோத்க்ருஷ்டரானோமென்றிம் பாவத்தாலே நாதமுனிகளே ஸர்வோ த்கர்ஷனிற் காட்டில் அதிகமான பரதேவதையென்றநுஸந்திக்கிறபடி இங்கு சிந்தியோமினித்தீவினையென்று, ஸம்ஹக மநோவ்ருத்திஜ்ஞாபநமும், படி யோமினியல்வழக்கேயென்று, ஸம்ஹக வாக்வ்ருத்தி ஜ்ஞாபநமும், தொழுதெழு வோமென்று, ஸம்ஹக காயவ்ருத்திஜ்ஞாபநமும் அடைவே சொல்லித்தாய்த்து

[ஸா-கா] ஸ்ரீரங்கநாதயாமுநாசார்யயோ: மேலையகத்தாழ்வான் கீழையகத் தாழ்வானிதி, ப்ரஸித்தயோ: பாகிநேயயோ: (தாளம்வழங்கி) தாலஸா ஹாய்யம் விதாய. [தமிழ்மறையின்னிசைதந்தவள்ளல்] த்ராவிடவேதோபநிஷதாம் ஸங்கீதமாதுர்யயுக்தமாநஸ்ய உபதேசேந பரமோதாரஸ்ய [மூளுந் தவநெறிமூட்டிய] யோகரஹஸ்யப்ரவர்த்தநேந முமுக்ஷுஸ்வீகார்யபக்தி ப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகஸ்ய. [நாதமுனி] நாதமுநே:. [கழலேநாளு ந்தொழுதெழுவோம்] தஸ்ய திவ்யசரணாரவிந்தே ஸதா ஸேவித்வா ப்ரபந்ந உஜ்ஜீவேம. [நமக்கார் நிகர்] அத: கோவாஸ்மாகம் ஸத்ருச: [நானிலத்தே]

॥௪௭॥ நிகர்நானிலத்தே. ॥௬॥ * * * *

இதி கவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாரஸாரஸாரம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

——*——

ஸா-தீ] இவை யொரொன்றேரிடத்திலே ப்ரதாநமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் மூன்றிடத்திலும் மூன்று மந்த்ர ஸித்தியுமுண்டென்கைக்கு ப்ரதர்ஶநமாம் ॥௬॥* * *

இதி ஸ்ரீரங்கநாதயதிராஜவரணாரவிந்த மகரந்தமதுவ்ரதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஶாரஸாரஸாரம்
ஸம்பூர்ணம்.

——]o[——

(ஸா-கா) சதுர்விதயாயாம் ஸ்ம்ருதௌ, பாலை, மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, முல்லை இதி த்ரிவலஸமயஸித்தாஸ்பதவியாஸஸ்மித்திஷு வாமேவ நாமேந்தா ஸம்மாதவ்ய மார்காந்தரகேவ ந ப்ராணிமோக்ஷாஸாவாக சதுர்வித்யாஸ்வதாத்பர்யகம் ॥௬॥* * *

இதிமாரஸாஜகர்த்ருத்யகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸம்ஸே:
ஸ்ரீநிவாஸார்யஸ்ய பௌத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஶாரஸாரஸாரம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

——](*)[——

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

𑌮𑍂. 𑌶𑍍𑌲𑍋.* [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ।
𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌮𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 ॥

(𑌸𑌾-𑌸𑍍𑌵𑌾.) 𑌶𑍍𑌲𑍋. 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍌 । 𑌅𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌦𑌯𑌾𑌯𑍀𑌶𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌰𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌶𑌠𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍌 ॥ 𑌸𑍇𑌨𑍇𑌶𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍌𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇 [illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍂𑌰𑌿 [illegible] ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾-

---

(𑌸𑌾-𑌕𑌾) 𑌏𑌵𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌃 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 "𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 [illegible] 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 [illegible] 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾

௨௦॥ கடுப்ரஹ்மாத்மகேஶாத்யை களத்ஸாதநிவர்த்தகா:। வந்தே ஹஸ்தி

[ஸா-நீ] வயணவிஶேஷேந வரிவஸ்யதே ப்ரபுரிதி வரிவ: ஸம்பதிதி நிஸ்கண்டகயா: ஸம்ஶ்ரேஷ்டமிதி ஆகாஶாதி விஷயபுஸ்தகதிவஸம் நாமரூபம் ஸம்பந்தம் ஸ்வாத்மநா நாமதிஷ்டதிஸாஸ்திஶிஷ்டஶிக்ஷாயும் ஸ்வக்ருதா நாமகீர்த்தநே நவேதஷாந்தமஹிஷ்டம் ஸம்பந்தயாயும் வாதளநிபத்யாதி [ஸூஸம்வத்ஸதி] இங்கு ஸூக்ஷ்மஸுவிலிவாரம்- ‘உநவிலி வஸதி, என்கிறவித்தாலே “ஸாராப்ரஸ தநஸாரஸரணமரிதியநாநஸே” என்றிவர் தாமருளிச்செய்தபடியே யப்ரஷ்டத்வம் தோற்றுகிறது, (ஸாரஃ) ஸாராயஃ. கயம்ஶபேந ப்ராரப்தசாணத்வஷ்டதாதே, ரஸ்தாதிஶயோவா. இப்ரபம்யம யஃ நாஶாஸநஸாமம் ஸ்வீகரணம்- வநவாகோயோஜனை-ஸம்பந்தாய ப்ரக்ருதியென்று ஸாமவத்ஷயாத்மகமாயிருக்கும். ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரோயமென்கிறவித்தாலே ஸாமவதஷ்ய ஸாயாரணமான விஷயம் சொல்லித்து. இனி இதில் ப்ரயஶ த்தீய ஸாமங்களுக்கயுநா ஶாஸநமும் காதகு ஶம்பு விவிய வ்யாசோஹ ஶசந ராவெநவிந்த ரஹஸ்யத்ரயாயுஸ்வீகரணமும் ப்ரத்யக்ஷஸாயாரண விஷயமென்றுஸம்விப்பியாநின்றுகொண்டு உவகாரகத்வாதிஶயாநுஸந்தாநவ வக்ஷஸ்வாவாயநானவப்பிள்ளாரை விஶேஷித்து வந்நம்செய்தருளுகிறார். (கவேஃதி) ஸாமவேதநகஶப்ரயாநமாயும், ஸ்ரஹப்ரயாநமாயுமிருக்கிற ஸீம்ஸாஸாஸ்த்ரத்தில் காதகு நிரஸநம்பண்ணினவரென்கிற வித்தாலே தாம், கடுப்ரஹ்மவிஷயத்தில நுஶாஸநமும் காதகு ஶம்புவிவிபவ்யாசோஹஶசநராவெநஸ்வீகரணமும் பண்ணும்படி தமக்கு ஶாஸ்த்ரத்தை யுபதேஶித்தவரென்றுதோதிதமாகையாலே “யஸ்மாத் ஸ்மாஹி தத்ரிவதி கபிதப்ராக்நப்ரக்ரியோத்ஸ கடுப்ரஹ்மாவஶ ஶப்ரஹ ஸவஹஹம ஸாயுதராஹிஶாஸ்த்ரம்” என்றப்பிள்ளார் விஷயமாகவிவர் அருளிச்செய்த ஶ்லோகம் இங்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாவிதமாகையாலித்த ஶ்லோகமுமப்பிள்ளார் விஷயமென்றருளிச்செய்வர்கள் (களத்ஸாதநிவர்த்தகாநுவீயஶோயக கிகராநு) என்கையால் விரோதிநிரஸநத்தில் ருக்ருச்சேத்தைபோ(வ-பொரு) க்குமளவேயந்றென்று, ஞாநயாஸமும், விரோதிகளுடைய த்ரணதாஷ்வமும் தோற்றுகிறது. இங்குவீயி

(ஸா-கா) நாஸம்யாநவ்ராஜேநவிக்ஷிதப்ரவர்தாயஸ்ஸாம்ப்ரதாயிகஸ்ஸோஹ (ஸூஸம்வத்) இதிதீரொஸாதிப்ரதாநேநா வகாரகாநாவாயக்காஷ்நாநபிப்ரணதி (கடுப்ரஹ்மாத்மக ஶதி) கடுப்ரஹ்மணோ: ப்ரத்யக்ஷஸாயாரண்யந ப்ரதிவாதகத்வாத் தநாத்மகதித்யர்த்த:

௨௭॥ ஶ்ரீஶைலபூர்ணாய நம:॥*॥* ஆளு மடைக்கலமென்றெம்மையம்புயத்தாள்கணவன் தாளிணை சேர்ந்தெமக்குமவை தந்த தகவுடையார்,

---

[ஸா-நீ] ஶைலபூர்ணராவார், அப்புள்ளார்தவிர மற்றொரு திருப்பணிசெய்வாருண்டு. அவரிவருக்குத் திருவாய்மொழியும்சிலவர்த்தவிஶேஷமும் ப்ரஸாதித்தாரென்று ப்ரஸித்தமாகையாலேயவர்விஷயமிஶ்லோகமென்று சிலர்சொல்லுவார்கள். இனி யிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தின் பதவாக்யயோஜனையும் ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியையும் த்ருதீயபாதார்த்தங்களுக்கஸாதாரண விஷயமென்றுஸூசிப்பியாநின்று கொண்டு இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யொஜநத்தையு முபகாரகப்ரயொஜநங்களையுங்காட்டா நின்றுகொண்டாசார்யர்களுடைய ப்ரஸாதத்தாலே யநாயாஸமாக விப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகிறதென்றிப்படி விஶேஷித்தப்ரதிஜ்ஞையும் செய்தருளுகிறார். (ஆளுமித்யாதியால்) [எம்மை] அகிஞ்சநரான நம்மை (ஆளுமடைக்கலமென்று), அடைக்கலமாக வாண்டு கொள்வனென்று, ஶரண வரணம் பண்ணில் ஸௌநப ஹதப்ரமானவஸ்துவாக ஸ்வீகரித்து, ஸாதாரணஶரீஷீ வரிஜநாதிகளோடொக்க ஶேஷவ்ருத்தி கைங்கர்யங்களிலே விநியோகித்துக்கொள்ளுவனென்ற ப்ரவஸித்தென்றபடி. இத்தாலிப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யொஜநம் ஸூசிதமாய்த்து (அம்புயத்தாள் கணவன் தாளிணை) அம்புஜத்திலே வஸிக்குமவளம்புயத்தாள், அவளுடைய (கணவன்) வல்லபனுடைய (தாள்) திருவடிகளுடைய (இணை) த்வந்த்வத்தை [சேர்ந்து] உபாயமாக வாஶ்ரயித்தது, இத்தால் ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநமிப்ரபந்தத்துக்கவாந்தரப்ரயொஜநமென்று ஜ்ஞாபிதமாய்த்து [எமக்கும்] தங்களையாஶ்ரயித்தநமக்கும் [அவை] அத்திருவடிகளையேயுபாயமாகக்காட்டிக்கொடுத்த. [தகவுடையார்] க்ருபாஶாலிகளானவாசார்யர்களென்றபடி, இதற்கோதியவென்கிறதோடநயம் [மூளும்] ஜ்ஞானஶீஞங்களான (இருள்கள்) அஜ்ஞாநங்கள் [விள்ளமுயன்று] விண்டுபோகைக்கநிவெஶித்துநிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாகவேணுமென்றபிநிவிஷ்டராயென்றபடி, இத்

[ஸா-ஸ்வா] ஶ்ரீஶைல இதிவாவாம்ஃ, ஸ்வஸம்ப்ராப்தஸம்பாதநஸம்யாய ரஹஸ்யாதீநாநுஸந்தாநே ஸ்வாநுஸந்தானே ஸம்பத்ஸ்ருவெஶப்ரயாநகாரணத்வமிவ்யக்தமாஹ (ஆளுமடைக்கலமிதி) (அம்புயத்தாள் கணவன்) லக்ஷ்மீபதே: (எம்மை) அஸ்மாந் (அடைக்கலமாளுமென்று] ஸம்ஶ்ரயணரக்ஷ்யவஸ்துதயாஸ்வீகாராதிதி [தாளிணை சேர்ந்து தஸ்யபாதாரவிந்தத்வயமாஶ்ரித்ய [எமக்கும்] அஸ்மாகமபி [அவைதந்த தகவுடையார்] நிர்ஹேதுகக்ருபயாஸ்வகஸமாஶ்ரயணஸம்

௨௨‖ மூளுமிருள்கள்விள்ள முயன்றேறிய மூன்றினுள்ளம், நாளுமுகக்கவி ங்கே நமக்கோர்விதி வாய்க்கின்றதே (எ) ‖ * ‖ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

[ஸா-நீ] தாலே பஜாநநிவ்ருத்திபூர்வ ப்ரபந்தத்துக்கவான்தரப்ரயோஜநமென்றுஸூசிதமாயிற்று. [ஏறிய] அநுஷ்டித்ததான, உபதேசித்ததானவென்றபடி (மூன்றினுள்ளம்) ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை (இங்கே) பகவச்சாஸ்த்ரவாக்யதிவ்யாயமானவிந்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே (நாளும்) ஸர்வகாலமும் (உகக்க) அநுபவித்தாநந்திக்கும்படி, ப்ரபந்நிர்ணதத்தாநுஸந்தாநாதி ரூபவ்யவஹாரம்ஸாக்ஷமாக பத்த்யப்ரீதியோடே நாளும அநுபவிக்கும்படியென்கை. (நமக்கு) அந்தவாசார்யர்களுடைய திருவடிகளை யாச்ரயித்திருக்கிற நமக்கு (ஓர்விதி) விலக்ஷணமான ஸாமக்ரியானது, பகவதநுக்ரஹாதிவிலக்ஷணமான, ஸம்ஸாரவத்யந்தவ்யவஸாதமாகிற ஸாமக்ரியானதென்றபடி. (வாய்க்கின்றது) வந்துகிட்டாநின்றது, இதற்கு ஸத்ருசமான ஹேது கண்டிலேன். ஹ்ருதமாகில் ஸித்தியாநின்றதென்றபடி. மூன்றினுள்ளமென்கிறவித்தாலே இப்ரபந்தத்தில் த்ருதீயபாகத்துக்கு வதவாக்யயோஜனை விஷயமென்று ஸூசிதம். எமக்குமவைதந்த வென்கிறவித்தாலே யாசார்யக்ருத்யம் தோற்றுகையாலும், தகவுடையாரித்யாதியாலவர்கள் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநமும் நித்யம்தத்ஸவிஷ ரஹஸ்யத்ரயாநுஸந்தாநமுமாகிற ஸிஷ்யக்ருத்யம் தோற்றுகையாலுமாசார்யசிஷ்யாஸ்யக்ருத்யஸாரப்ராயவ்ருத்திப்ராயமானவதாரபாகத்துக்குவிஷயமென்றுவ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. (எ)

இப்படி இவ்வாத்மாவுக்கு ஸமஸ்தாரணாரவிந்தகைங்கர்யரூபவப்ரயோஜநவிஸ்ர்யம் ஸாக்ஷாத்ஸித்திக்கையுபயுக்தமோ? ஸர்வம்பரவசமென்கையாலே கைங்கர்யம் ப்ரயோஜநமாகவற்றோ? ஆனாலுமிதற்கு நித்யஸூரிகள் போல ரத்தனபோக்யத்வநிஷேநனை யிவன் போக்யனோ? போக்யனாகிலிவனித்தனை காலமித்தையிழந்திருக்கைக்கடியுண்டோ? ஞாயாதிரோயாநெநதகவஹிதவிஷயத்தில் யயாவகப்ரகாசாரஹிதனுகியிழந்தானென்னில் திரோதாயகமானவிம்போயா

(ஸா-கா) வாதஸௌகராவாஷை: [மூளுமிருள்கள் விள்ளமுயன்றேறிய] வேதவத்ஜ்ஞாநநிவ்ருத்யர்த்தஸித்திமிஸ்ராவதிஷ்ட ஸ்ர. [மூன்றின்] ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய [உள்ளம்நாளுமுகக்க] அநுதிநாதாத்பர்யாநுஸந்தாந ஜநிதஸந்தோஷாய [இங்கே] விரோதிஸம்ஸ்லிஷ்டஸம்ஸாரேவ [நமக்கு] அநாதிகாலஸாம்ஸாரிகாணாமஸ்மாகம் [ஓர்விதிவாய்க்கின்றதே] விலக்ஷண ஸாமக்ர்யவிலக்ஷணஸம்பத்திமாபாத்: ‖ எ ‖ உபோத்காதாதிகாரார்த்தஸங்க்ரஹ

உ௰॥ நித்யஹ்ஷெர்ாவிஜீவஃகஷுஃஷ௨திரவிநுகிக்ஷாகாயிராஜ்யம்।வியி வரிணதிஹெஃஷாக்ஷிதஷெநகாஶெ ஶாஃவரிஷஃவஜ்ஜ்ரா வ்ராவ்ர

[ஸா-நீ]ஸம்பாயம்முன்புள்ளவநாழிகாலத்தில்போலே உத்தரகாலத்தி லும்தக்ஷஹிதவிஷயத்தில்பயாவஷவ்ரகாஶத்தைவ்ரதிபாயிக்கவற்றுகை யாலே தக்ஷஹிதவ்ரகாஶநாயமான விஶ்ராஸநாரம்ஹணீயமாயொழி யாதோ? ஶவம்யயாவஷ வ்ரகாஶவ்ரதிபம்யாஷெவஃஃக்ஷஃகம் ஒரு வருக்கும் ஸாஹவியாமையாலே யயிகாரிகள் கிடையாமையாலும் ஶாஸ்ர நாரம்ஹணீயமன்றோ? ஐத்ராதிகளான வொஃஷங்களை யுவொஷ வாதா யிகாரத்தாலே வரிஹரித்தருளக் கோலியிவ்வயிகாராயங்களை, "ஐ ஷ்டம்ஹிவிஃஷாம்ஶொகெஸஃவஸவ்ராஸயாரண" மென்கிற கணக்கிலே ஸங்ரஹித்தருளுகிறார் (௨ணிவரஐத்ராதிநா) ௨ணிவரஷ்ஷ்டாகத்தாலிவ னுக்கு நிரியுக்ஷமும் கஷ்ராணக்ஷமும் ஸ்ரீவதெரவ்ரதிஶயாயா நாஹ க்ஷமும்விவக்ஷிதம். 'நித்யஹ்ஷஃஐத்ரெநஇவ்வாகாரங்கள்ஸ்வாஹாவிகங் களென்றும் கஷுஃஷ௨திக்ஷரவெநிஹீநக்ஷம் வந்தேறியென்றும் ஜாபிதம் [கஷுஃஷ௨திஃ] கநாழிராயாதிரொயாநெநயயாவஷ வ்ரகாஶஹிதஃ. கூயிராஜ்யஶ்வெநகெம்கயஸ்வஸஜநவஸாவஹளவிஷயெ தத்வ த்ராஷெரிவாதஹாஹிதக்ஷா நாரவக்ஷாழிஹியஹா வாஃஷாய க்ஷாவர்ஜிதம் இத்தாலே கெம்கயஸ்வாவாஃஷாயக்ஷவொஷ்மு மாஷ்வாஷெநஇவனுக்கயொஶ்க்ஷவொஷ்மும் வரிஹ்ரதம். [காஶெ] ஒரு காலவிஶெஷத்தில் [வியிஃ] கநாழிகஉவ்ரவாஹஃ தஸ்(வரிணதி ஹெஃஃ) ஹயொஷஶதிவிஶெஷஃ, கஜாதயாஷ்ஷிகாழிஸாக்ஷ்ரதீதியா வஷ [வீக்ஷிதஃ] ஜாயஉாநஃஶாயாம் கடாக்ஷிதஃ [ஶாஃவரிஷஃவஜ்ஜ இதி] க்ரியாவிஶெஷணம், ஶாஃவரிஷாவ்ரயஃவ்ரவதிதக்ஷா விவ க்ஷிதம், ஸம்வ்ரஃஃயாஶத ஶாவெஶவவக்ஷீதியாவஷ.(ஸ்ஹ)ஸ்வா தாநம் (வ்ராவ்ர) ஹஶவஷெஷக்ஷவாரதம்த்ராழிவிஶிஷ்டயாஜ்ஞாக்ஷா,

---

[ஸா-கா]ஹெம்ணஃஶயதி (௨ணிவரஐதி) ஸ்வஹாவதஶஃஜக்ஷாஷகளஸ்த ஹ௨ணிவஷ ஹஶவிதாநித்யஹ்ஷஃஸ்ராவ்ரநாஷ்விஷ்ராவஶாஃநாழிகா லம் ஸம்ஸாரதொஜீவஸ்ர யாஷ்ஷிகாழிஸாக்ஷ்ரதவரிவாகஸஹக்ஷ்ரதஸ்வ ஹஜஸஃஹ்ஷஃவாரகாராணிகஸ்ர ஸவெஃஶ்ராஸ்ஜாயஉாநகடாக்ஷ விஶெஷ கூவாய ஸஉாஶ்ரயணஸ்வ்ரயஉம்ஸாயநம் தநஶ்ஜாவாய ஸஉாஶ்ரயணெதஷ்ஷகஜ்ஜாநம் வ்ரதிஷ்டிதம் ஹவதீத்யஃ "ஶரஸ்வ ஸ்வவஸஹாஃம் யஷ்ஷஸாக்ஷ்ரதம் தயா। விஷ்ணொஃகடாக்ஷஃஷெஷ ஹிஃவம் வஸாத்திகெஃ। ஸம்ஹாஷணம் ஷஸெதாநிஹ ராவாய

௪௬॥ ஶோபயதி ஸ்வ॥ ॥*॥ ॥*॥ ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வர னுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துப⁴ஸ்தா²னீயனைக் கொண்டு ஹ்ருத³யஸ்த²னாய் தா³ஸனென் றும், புத்ரனென்றும், ஶிஷ்யனென்றும், ப்ரேஷ்யனென்றும், ஶேஷ

[ஸா-நீ] இதுமற்றுமுள்ள பர்யாப்தவிஷயங்களையறிகைக்குமுபலக்ஷணம். (ஶோபயதி) ஆதிராஜ்யாபி⁴ஷேககாலே, ததா³ யௌவராஜ்யாபி⁴ஷேகாதி³ ஷ்வப்யஸ்த்யேவ பா⁴வ:, பூர்வபூர்வகாலவர்த்தமானஶோப⁴ ஸாதா⁴ரணமாயிருந்தாலும் ப்ரத³க்ஷிணக்ருதப்ரஹ்ருதிஸாதா⁴ரணமேயாகவுமவஶ்ய மான விஶேஷஸாத்⁴யம் ஒருகால விஶேஷத்தில ஸம்ப⁴விக்குமாகையா லேயிதுபுநருக்தமாகையாலிம்ஸாதா⁴ரணம் யதா²வஸரப்ரகாஶத்தை ப்ரதிபா³தி⁴க்கமாட்டாது. தத்தவதா³ரகாரகஸ்யாபி ஸம்ப⁴வேநா யிகாரிணாமாஶ்ரயணீயமாகக்குறையில்லையென்றுகருத்து. ஸ ர்வாத்மக்ருஷ்ணனவனுக்கு க்ருஷ்ணனேயனைவிவன் செய்யுங்கைங்க ர்யாநாதரவிஷயமாகையாலிவனுக்கிது விரஸமாயொழியாதோ? பர மாத்மாவுக்கிவ்வாத்மகைங்கர்யம் பண்ணத்தான் ப்ராப்தமோ? ஜ்ஞாநா விர்ப்பாவாதிவிஷயே புத்ரஶிஷ்யாதிகளுக்கன்றோ அது பண்ணக் கடவது? "ஸர்வம்பரவஶம்து³:க²" மென்கையாலேயது பாரார்த்²யம் தானாகுமோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு ஶ்லோகத்தில் ஸங்க்³ரஹேண சொ ன்ன பரிஹாரத்தை விஸ்தரேணவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரிய:பதியித்யா தி³பால்) ஸ்ரீகௌஸ்துப⁴ஸ்தா²னீயனென்கிற வித்தாலிவனுக்கு நிரவத்³யத்வாதி³ கு³ணங்கள் ஸ்வாபா⁴விகங்கள் ஹேயகூடம் வந்தேறியென்றுகருத்து. ஹ்ரு த³யஸ்த²னென்கிற வித்தாலிவன் செய்யுங் கைங்கர்யமவனுக்கு ஹ்ருத்³ய மாகையாலே யிவனுக்கு ரஸாவஹமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம் (தா³ஸ ரதி²த்யாதி³) "ஜ்ஞாதா: காரகா:, ஸர்வதோ தா³ஸம் ப்³ருத்யப்ரேஷ்யா: ஶிஷ்யஶ்ச ஶேஷா: ஸர்வாத்மந: காரஸ்த²யோபா⁴ஸ:" இத்யாதி³

[ஸா-கா] ப்ராப்தமேதஸ்து இதி. நநு நிஸர்க³ஸௌஹார்த்³த³பரகாரு ணிகைஸர்வஶேஷிணி ஸர்வஶக்தஸர்வதிஜாக்³ரதி கைங்கர்யஸ்யைகாந்திகம் காரணம்பா³ஹ்யஸாமாந்ய இதிஶங்காயாம் பா⁴ஷ்யம் ஸத்³ருஷ்டாந்தம் ஸோபபா கத்ரநாவகாஶ தத்³வத்கம் தத்³வ்ருத்திப்ரகாரம் வஸத்³ருஷ்டாந்தோப வபாத³யதி (ஶ்ரிய:பதீத்யாதி³நா) தத்ரபா³ஹ்யம் தத³ஸஹ்யதாம்போ⁴வ பாதி³தம் ஜீவேஶ்வரயோ: ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய விஶேஷதோ ஹ (ஶ்ரிய:பதீத்யாதி³நா) ஜீவாத்மந:பரமாத்மநா ஸம்ப³ந்த⁴: ப்ராப்தம்தத³ஶ்யாதி ஜீவவிஶேஷ ணாநி "ஜ்ஞாதா: காரகா:" யோநவிதாஜநிதாயோவியாதா வி தாவந்தேக்ஷணவித்³ராது "ஶிஷ்யஸ்தே ஹம்ஶாதி⁴ம:" தா³ஸோஹம்

த௦|| ஸம்ஹிதனென்றும், காலஸம்ஹிதனென்றும், அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும்ஜீவாத்மா. இவன் தனக்கு வகுத்தசேஷியாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், உயர்வறவுயர்நலமுடையவனாய், நமக்கும்பூவின்மிசை

[ஸா-நீ] ஶாஸ்த்ரங்களிலேயென்றபடி. கைங்கர்யப்ரயோஜகஸ்வரூபாகார விஶேஷங்களானவாத்மஸ்வபாவாதிஸகலஸம்பந்தங்களுமிருக்கையாலேயவன் கைங்கர்யத்திலிவன் மிகவும் ப்ராப்தனாகையாலே யப்ராப்தத்வதோஷமும் க்ருதார்த்தனான பரமாநந்தஸம்பூர்ணனான பரமபுருஷனுக்கு ஸாமர்த்த்யாபாவத்தாலே கைங்கர்யமே இவனுக்கு ஸ்வதஃபுருஷார்த்தமாக வற்றுகையாலேய புருஷார்த்தத்வதோஷமும் ப்ரஸக்தியுமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஶேஷத்வாதிகம் கைங்கர்யப்ரயோஜகமென்றால் ப்ரஜாபதிபஶுபத்யாதிகளைப்பற்றவுமிவன் கைங்கர்யம்பண்ண ப்ராப்தனாகானோ? ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற வரவேதத்தில் செய்யும் கைங்கர்யத்திற்கு நித்யஸூரிகளிட்டுப்பிறந்தவர்களாயிருக்கவதற்கிவனர்ஹன் தானவனோ? இத்யாஶங்கையிலுமுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி, இட்டுப்பிறந்து வைத்தென்றுமள வாலே) இவன் என்கிற விதற்குத்தானும் ஸ்வாமிகைங்கர்யத்திற்கு என்கிற விடத்திலேயந்வயம் (தனக்கித்யாதி) (வகுத்தசேஷி) ப்ராப்தசேஷி, ஸ்வாபாவிகசேஷியென்றபடி. இத்தால் ப்ரஜாபத்யாதிநாம் ஶேஷித்வஸ்யௌபாதிகத்வாத் ப்ரதிபந்தஶாயாமேவ தாத்ருஶப்ரதி ஶேஷித்வம் கழிந்துவிடுமாகையாலே தத் கைங்கர்யத்திலிவனுக்கு ப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ஸ்ரீயஃபதிபோலவாயிகஶேஷியாய், அவர்கள்தான் வகுத்த ஶேஷிகளாகாதோ? அப்போதிவனுக்குவரஸ்வமுமில்லாமையால், "அஸ்வதந்த்ரேண கைங்கர்யம் விஶேஷஸ்வாம்யஸம்மதஃ" என்கையாலவனைப்பற்ற கைங்கர்யம் விஶிக்குமோவென்ன விதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அயர்வறுமித்யாதி பாசுரஶப்தத்தாலே) (அயர்வு) அஜ்ஞானம் (அறும்)

[ஸா-கா] ஜமந்நாயஸபாத்ராதிவஸிஹ ஹஃ| ப்ரேஷ்யஃ ப்ரஶாயிகாத்வ்யம் ஶம் நியாஜக்ஷ்ஹிதேஸநாநாயம்தேவோ நஶதேத்யாவா நதியஸ்யோ வரோவிவா| ஜ்ஞாநம்நஶயஸா த்தாஶேஷோஹிவரஶாத்நஃ" "ஶகார ஸ்தயோதயாஸஃ" காலஸம்ஹிதாஸ்வதஸ்வஹ்யாத்நஃ வரஶாத்நஃ| இத்யாதி ப்ரமாணஜாதஶநாஸம்யேயம். ஏதாத்ருஶஸ்ய ஜீவஸ்ய ஸ்வதஃ ப்ராப்தபாரார்த்யாஹமவதநாவ ஏவேத்யாஹ (இவன் தனக்கு வகுத்த ஶேஷியாயித்யாதிநா) (வகுத்த) ப்ராப்தஉத்யஃ, உதிதஉதியாவக (அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்) விஸ்ருதி மயாரஹிதநித்யஸூரயிவத்யம்ப்ராப்தஃ (உயர்வறவுயர்நலமுடையவனாய்) உதரோத்ராய

ைசி நங்கைக்குமின்பனுய், ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானு ன ஸவெஶ்வரன் "வெகாணெ தாவரெவொகெஸி பாவாஜம் ஜ

(ஸா—நீ) அற்றிருக்குமவரான, நித்யஸவஜ்ஞரானவென்றபடி (அமரர்கள்) நித்யஸூரிகளுக்கு (அதிபதி) ஸ்வாமி (உயர்வு) உஜ்ராயம் (அற) அறம்படி ஸ்வரவெக்ஷயா ஒன்றுக்கு முஜ்ராயமில்லையாம்படியென்கை. (உயர்) உஜ்ரி தங்களான (நலமுடையவன்) கல்யாணகுணங்களையுடையவன். இப்படி இவனுக்கே வாக்யம் ஶாஸ்வஸித்தமாகையாலே யிவனே வகுத்த ஶேஷி யென்று கருத்து. இப்படி யத்யஷவரனுகில் "ஈஶெஹெஸாய்யவெத் தக நஹ்யஜ்யம் ஜொகநீதிதஃ" என்கையாலே கெங்கர்யம் விரஸமா பொழியாதோவென்னவவனுடைய ஸௌஸீல்யாதிகளையருளிச்செ ய்கிறுர், (நமக்குமித்யாதிபாசுரத்தாலே) (நமக்கும்) ஶுதிநிக்ருஷ்டரானநம க்கும் (பூவின்மிசை) வக்ஷஸ்ஸ்தவஸி, (நங்கைக்கும்) வஶெணுக்கும் வக்ஷவாஸிநியாய் ஸவெஶ்வரத்யைசயானபிராட்டிக்குமென்றபடி. (இன் பன்) ஸுஹ்ருத் (ஞாலம்) ஊத்தி (ஞாலத்தார் தமக்கும்) ஊலொகஸ்ரான உநுஷ்யாதிகளுக்கும் (வானம்) வெரமஸ(வானத்தவருக்கும்) வரமவெரம வாஸிகளான ஸூரிகளுக்கும் (பெருமான்) ஸ்வாமீ. ஆனலும் நித்யஸூ ரிகளையே யநாதியாகத்தனக்கு கெங்கர்யோவகரணகவரிக்ர ஹித்திருக்கிற ஸவெஶ்வரனுக்கின்றைக்குவந்தவிவனவர்களோடொக்க கெங்கர்யம் பண்ணுகையுசிதமாயிருக்குமோ ? ஆனபின்பு இவைற்றுக் கிவன் வ்யாவ்ருத்தகவல்லனே ! கிம்வரதானுக்கு ப்ரஹ்ம ஸ்வரூவமாத்ர மன்றே வ்யாவ்ருத்தமாக ஶ்ருதியில் சொல்லுகிறது?. விக்ரஹவிஶேஷஸ்ஸ் நவிஶேஷவிஶிஷ்டப்ரஹ்மம் வ்யாவ்ருத்தமாகிலன்றே கெங்கர்யம் ஸம மென்று சொல்லலாவது? விக்ரஹாதிவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மம் வ்யாவ்ருத்தமென்கைக்கொருவ்யமாண முண்டோ? வென்றிப்படிப்பிறக்கும்ஶ ங்கைபிலுத்தரமருளிச்செய்கிறுர். (ஸவெஶ்வரனித்யாதியால்) (ஒண்டொ

[ஸா-கா] திரஸ்க்ருதிகரவயமா நாநதவாநு ஸகவா (நமக்கும்பூவின்மி சைநங்கைக்குமின்பனுய்) சுதிநீவெக்ஷஸ்ஸாஸவக்ஷஸௌமயவஸிணதிவ உதிவிலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டதயாஸௌகாரயமாவண்யாதி கல்யாண குணவஸிணதயாவாதத்யஜதாயாமகாரம்வாவிஶேஷணஸுஹ்ருந் (ஞாலத்தார் தமக்கும்வானத்தவருக்கும்பெருமானுன) யயாஸீலாவிஹதி ஜெஷெத்ரதத்யஜவிலக்ஷணஃ, ஸவம்நித்யவிஹதிஷ்யெஷெத்ரவத்யஜ விலக்ஷணஃ ஸ்வாதீதயஜஹமவக நாஹவம் தெபரவிஶெஷணவிஶிநஷ்டி (வெகாணெத்திதயாதிநா). (ஒண்டொடியாளித்யாதி) விஶேஷவ்யஸம

ஏவ தி:||சூலே'' என்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரிய பிராட்டியாரோடே கூட தெளிவிசும்பிலே "யாயொஜ்ய த்யவாராஜிதேதி விதிதா நாகம் வரேணஸ்திதா'' என்கிறபடியே சுயொஜ்யாதிஸர்வ வாக்யமான கலங்காப்பெருநகரிலே ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலேயோதப்படுகிற திருமாமணி மண்டபத்திலே களஷீதகீ ப்ராஹ்மணாதிகளிலே யோதப்படுகிற பர்யங்கவிசேஷத்திலே "சென்றால் குடையாமிருந்தாற்சிங்காசனமா'' மென்றும், "நிவாஸஶய்யா ஸந'' வென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வசேஷ ஸர்வகார்ய ஸர்வ வஸ்தாவிஷ்டித

[ஸா-ஸ்ரீ] டியாளித்யாதி) (ஒண்) அழகியதான (தொடியாள்) வலயத்தையுடையவளான (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியும் (நீயுமே) சுவயாரணத்தால் சு யொஜவிஷயாநம் விவக்ஷிதம் (நிலாநிற்ப) நில்லாநிற்கும்படி, பெரியபிராட்டியாருடனே கூட என்கிறத்திற்கு தான் வாழ்கிற என்கிறதோடன்வயம் இத்தால் திவ்யதம்பதிகளிருவருங்கூடவுசேஷ்யராகையால் கைங்கர்யம் நிரதிசயஹோக்யமாயிருக்குமென்று கருத்து (தெளிவிசும்பிலே) நிர்மலமான வாகாசத்திலே, ஜ்ஞாநாத்யவாரகமல்லாதபடி சுத்தஸத்வமயமான லோகத்திலேயென்றபடி. (யாயொஜ்யேதி) (நாகம்) வரமபதம் (நாகம்வரேண) நாகஶப்தவாச்ய, "சுதுஷ்வா நாம் வரமயோய்ய, வரஶீம்ஹிரண்மயீம்ப்ரஹ்மா, வரேண நாகம் நிஹிதம்'' இத்யாதிஶ்ருதயொவிவக்ஷிதா: (கலங்காப்பெருநகரித்யாதி நா) ஸாவயவக்ஷாதிவிர நித்யக்ஷயம்கயாவஸ்தா கைங்கர்யவிஷ்டிதம்காவராஸ்தா (ஸஹஸ்ரேதி) "ஸஹஸ்ரஸ்தூணேவிதேதஷ்ய உக்ரே ய.த்ர தேவா நாமதிதேவ சூலே'' இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே யென்றபடி (களஷீதகீதி) "ஸர்வமக்ர த்ரீதளஜஸம்வயங்கஸ்திப்ரஹ்மாஸ்தே'' இத்யாதிகளென்றபடி. (ஸவர்ஜேசேத்யாதி) இப்படித்திருவனந்தாழ்வானுக்கு சேஷகார்யத்வமி

[ஸா-கா] ராஹிதே நவ்ரகாசார நஹஸாஹாரணக்ஷீவிஶிஷ்டக்ஷயிவ காசார நேஸதீத்யர்: (பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட) க்ஷ்யாஸஹ, சுஸ்யவாக்யஸ்யவாழ்கிறவித்யேந நாமய:(தெளிவிசும்பிலே) சுத்தஸத்வமய வாமாகாசே (கலங்காப்பெருநகரிலே) க்ஷோபசங்காவீயஸிமஹாநகரே (ஸஹஸ்ரஸ்தூணேதி) "ஸஹஸ்ரஸ்தூணேவிதேதஷ்ய உக்ரே ய.த்ர தேவா நாமதிதேவ சூலே'' இதிவாக்ய இத்யர்: (ஓதப்பட்ட) "தஸ்யஹ வாவதஸ்ய ப்ரஹ்மலோகஸ்யாதிதளஜாவயங்கஸ்தூ சூமஹந்த.திதளஜ ஸாவயங்க'' இத்யேத இத்யர்: (சென்றால்குடையாம்) மஹதிவ.த்ரம் ஹவதி(இருந்தால்சிங்காசனமாம்) சூவிநேஸிம்ஹாஸநம்ஹவதி (திருவனந்

ரஸ॥ ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் ஸர்வவிதசரீரங்களாலே யநுபவித்து சேஷத்வமே தனக்கு நிரூபகமாகையாலே சேஷனென்றே திருநாமமாம்படியான திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே வானிளவரசாய்க்கொண்டு தான்வாழ்கிறவாழ்வை ஸர்வாத்மாக்களுமநுபவித்து க்ருதார்த்தராக வேணுமென்று ஸஹ்ருதயனாயிருக்கிறவிருப்படியாக நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற அந்தமில்பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளோடொக்கத் தானும் ஸ்வாமி கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யதை

(ஸா-நீ) ஸ்வோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யாநுபவஞ்சொல்லுகிறவித்தால் கைங்கர்யவிஷயஸ்ய நிரதிசயஸௌந்தர்யவத்த்வாவிஷ்க்ருதமாகையாலிவ்விஷயத்தில் ஸூரிகளுடைய கைங்கர்யத்திற்கு ஹார்தாதிசயம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது (வானிளவரசு) பரமாகாசத்தில் நித்யயுவாவான ராஜா. இத்தால் கைங்கர்யஸ்ய ஸாஜநஸாபேக்ஷஸ்வாவதஹாவாபாரார்ஷாயத்வம் வ்யஞ்ஜிதம் (ஸர்வாத்மாக்களுமித்யாதி) நித்யஸூரிகளநாதியாக கைங்கர்யம் பண்ணுகிறதுவும் விசேஷஸங்கல்பமடியாகவன்றிக்கே ஸர்வாத்மாக்களுமநுபவித்து க்ருதார்த்தராகவேணுமென்கிற ஸாதாரணஸங்கல்பமடியாக வந்ததாகையாலே யின்றைக்குவந்தவிவனுமவர்களோடொக்க கைங்கர்யம் பண்ணுகை ஸ்வாமிக்கபிமதமாகையாலிவனதற்கு ப்ராப்தனாகக்குறையில்லையென்று கருத்து. (அந்தமில் பேரின்பத்து) அஸாரஹித ஆநந்தபாகிகளான (அடியர்) தாஸர் "அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்கிற பாசுரமிவனுக்கவர்களோடு கைங்கர்யஸாம்யத்தில் ப்ரமாணமென்று கருத்து. (இட்டுப்பிறந்து வைத்து) தாயதநவாப்த ஐஸ்வர்யத்வேப்ராப்தனாயிருந்தென்றபடி. இப்படியாகில் இவன் தன் வர்ஷாயத்தைக் கைக்கொள்ளாதொழிவானேன்? அநாதிஸம்பந்தத்தாலே யென்னிலிது வந்தேறியாகையாலே யிதற்குமுன்பே கைக்கொள்ளலா

[ஸா-கா] தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளிமெத்தையிலே) சேஷாவயவகைங்க (வானிளவரசாய்க்கொண்டு) "பாவாகாரா" இத்யுக்தப்ரகாரேண நித்யஸூரீணாம் யௌவராஜ்யவிசிஷ்ட ராஜாஹம்ஸ: (வாழ்கிறவாழ்வை) ஐச்வர்யதயாவதாரநமோஸ்வர்யம் (ஸர்வாத்மேதி) "ஸர்வே ப்ராணா: ஸஹ்ருத:, ஸஹ்ருஸ்ஸர்வமோதாநாம்" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வாத்மாநோபி நந்தயேப க்ருதார்த்தாஸ்ஸ்யுரிதி. ஸஹ்ருதய ஏதயாஸ்ய இதிசப்தவிசேஷணம் (இருப்படியாக) இதிவதவஸ்தாந தேவநிர்த்திக்ருத், தாத்ருசம் ஹமவதம் நித்யாநுபவம் விநாசர ஹிதநிரவதிகாநந்த யுக்த சேஷமோதநித்யஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸ்வயமபி ஸ்வாமிகைங்கர்யஸ்வரூபயோக்யதயாஞாயாதோஹம்ஸ்வா ஸஞ்ஜீ

[illegible]யாலேயிட்டுப்பிறந்துவைத்து. அநாதிமாயையாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் "அநேக ஜந்மஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் | மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித:" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதியாகிறபாழிலே விழுந்து ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்துதட்டித்தாவற்று அழுக்கடைந்தொ

[ஸா-நீ] மேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (அநாதிமாயயேத்யாதி) இதுவக்தேதியானாலும் ஜீவாம்ஶாநாமயேந ப்ரவாஹாநாதியாகையாலுத்பத்திகாலவகாலமில்லையென்றுகருத்து. (ஸர்வஜ்ஞனாய்) அத்யந்தஸங்குசிதஜ்ஞானனாய் இத்தால் தனக்கு வைத்திருக்கிற பரமபுருஷார்த்தத்தைக் காணுதொழிந்தானென்று கருத்து. ப்ரளயாதிதஶையிலே ஸர்வஜ்ஞனாயொழிந்தாலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிதஶையிலே தான் ப்ரபுத்தனாயிருக்கத்தன் புருஷார்த்தத்தையடையாதொழிவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (அநேகேத்யாதி) (பாழிலே) ஶூந்யகாந்தாரத்திலே (விழுந்து) என்றது அநேகேத்யாதிப்ரஜநிதத்திலயப்ரவிஷம், இத்தால் தன் புருஷார்த்தமிருக்கிற தேஶத்தையுமறியவிரகில்லாதபடி காடுபாய்ந்துபோனமையைச்சொன்னபடி. (ஓடியோடி) "ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ, கதாகதம் காமகாமா லபந்தே" என்கிறதைச் சொன்னபடி, இதிங்கு பதவீம்வ்ரஜந் என்கிற வித்தாலே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. அநாதிஸர்வஜ்ஞனை யிவன் விழித்தது ஶூந்யகாந்தாரஶய்யத்திலாகையாலே தன் புருஷார்த்தமிருக்கிற தேஶத்தையுங்கூட அறியாமலிங்குள்ள விஷயத்ருஷ்ணைகளைக் கண்டவற்றிலா ஸாதநாஸாத்யனாய் தத்பயம் நிஷித்தங்களையும் காம்யங்களையும்பற்றி மிகவும்பரிஶ்ரமிக்கிறவனாமென்று கருத்து, (தட்டி) பரமபுருஷார்த்தம் லபியாதவனாய் (தாவற்று) அதவனவ ஒரு விஶ்ரமஸ்தாநம் பெறாதவனாய், இன்னுமலைய வேண்டும்படியான வைஶ்யுடையவனாயென்றபடி. இது மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாத: என்கிறதின் தாத்பர்யம் மோஹம்ஶ்ரமம்வைவயாதோநாநாத்விக கிம்விதிதிஹ்யர்த்த: இத்தாலிவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிதஶையில் ப்ரபுத்தனாகவிருந்தானேயாகிலும் அநாதிவிஷயத்ருஷ்ணையாலே ஸாதநாஸாத்யனாய்த்திரிகையாலே தன் புருஷார்த்தத்தையடையாதொழிந்தானென்றதாய்த்து. ப்ரபுத்ததஶையிலிவனுடைய ஜ்ஞாநஸம்ஹிதா நாதிவிஷயங்களை யதாவத் ப்ரகாஶிப்பிக்கவற்றாயிருக்க விவனுக்கநாதிவிஷய ப்ராவண்யம்

[ஸா-கா] வாஸ்துதிவிஶேஷ்யம் (அநாதிமாயயேத்யாதி) அநாத்யவித்யாவ்ருத்திபத்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தாத்ருஶாநுஸவஸ்து [ப்ரக்ருதியாகிறபாழிலே வீழ்ந்து] ப்ரக்ருதத்யாவ்யஶூந்யகாந்தாரேநிபதித (ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து) "ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ, கதாகதம் காமகாமா லபந்தே" இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணாதியாவநேநாநேகயாஜநிக்வா (தட்டித்தாவற்று) உத்ஸ்த

ஒளியழிந்தபடியாலே தகவஹிதவிஷயமாய்யாவஸ்வப்ரகாஶரஹிதனாய் நிற்க; ஒருராஜா ஸங்கேஸ்வரத்துடனே வேட்டைக்குச்சென்று விளையாட்

[ஸா-நீ] தான் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (அழுக்கிதாதி) (அழுக்கு) ஈஶ்வரஸங்கெநகளும் தந்நமநாராதிகளும் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களும் (ஒளியழிந்தபடியாலே) இவ்வழுக்குகளாலே யதார்த்தஜ்ஞானத்திற்கு தத்த்வஸ்வ விஷய யதாவத் ப்ரகாஶநஶக்திக்ஷணிதையாகையாலேயென்றபடி. இவ்வளவாலித்தனை காலமிவன் தன்வர்ஷஸ்வரூபத்தையிழந்ததிட்டுப்பிறந்தவனல்லாமையாலேயன்று, ஸநாதியாகவந்தேறியானோயாஸம்பந்தாதிகளாலேயென்றதாயிற்று. ப்ரகாஶரஹிதனாய்என்கிறதற்குவேற்றுருக்கொண்டு நிற்கவென்கிறதோடவயம். ப்ரகாஶரஹிதனாய்நிற்கவென்கிறவார்த்தையிவ்விடத்திலே ஹேதுபாவத்தைவிவக்ஷித்து ப்ரகாஶரஹிதனாய் நிற்கையாலே வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க என்றிங்கனே யோஜிப்பது, இவனுக்கு நிருபாதிகமே ஸ்வாபாவிகமென்கையும் ஓயாஸம்பந்தாதிகள் வந்தேறிகளென்கையுமுபவளமாலன்றோ இவன் ஸ்வாதிகெஙகயத்திற்கிட்டுப் பிறந்தவனென்னலாவது? தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம் ஸ்வதந்த்ரோஹமித்யாதிகளான விபரீதஜ்ஞாநவ்ருத்திகளாலே தான்தேவாதிதேஹரூபனாயுமொருவனுக்கு ஶேஷனன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரனாயும் தோற்றுகையாலே யிவ்வாகாரங்களே யிவனுக்குஸ்வாபாவிகங்களன்றோ? இங்கனன்றிக்கே யிதுவந்தேறி யென்னில்; ஶேஷித்வவிதத்வாதி ஸம்பந்தமிய ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷணத்தில் ஸ்வதஸ்ஸ்ப்ராப்தனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிற விஶ்வன் அடியிலே தானேயிவனுக்கிது வாராதபடி பண்ணுதொழியக்கூடுமோ? இவ்வத நநந்நவஸர்வஸஸங்கத்தாலே தன்னை யதாவாகஸ்தேஷிக்கத்தான் கூடுமோ? மநுஷ்யன் வஸ்வாதிவிநிர்மாநரா ஸம்ஸமெவி தன்னைத்தான் வஶ்வாகஸ்ஷிக்கக் கண்டதில்லையிறே? ஸ்வாபாவிகாகாரம் நிற்கத்தன் பக்கலாநாவிதாகாராநுகுணமாக தனக்கு ப்ரவ்ருத்திகள்தான் நடக்கக் கூடுமோ? இவனுக்கு ஸ்வஸ்ரூப ஸ்வதந்த்ர்யாதி ஹாநம் ஸ்வமோகிதநாதியாக வித்தனைகாலம நுவர்த்திக்கத்தான்கூடுமோ? ஸ்வமெல்லாம் ஸாயிபன்றிக்கே வாயகவ்ரத்யாஜமாய்ற லோகத்தில்கண்டது? என்றிப்படி வஹாவிபயஸெகெயிலதுவந்தேறியானாலும் ஸஸ்வவவளமென்று [illegible] நவ்யவவாதிக்கிறார் (ஒருராஜாவிதாதியால்) (விளையாட்

[ஸா-கா] [illegible] (வஸ்ர) [illegible] நி (அழுக்கடைந்த ஒளியழிந்தபடியாலே) [illegible] [illegible] வாக்கு யாதிப்ரக்ருதி [illegible] (ஒருராஜேதி)

ட்டிலே ஸக்தனானவளவிலே வார்த்தையறிவதற்குமுன்பேவழிதப்பினராஜகுமாரன் எடுத்தார் கையிற் பிள்ளையாய் ஏதேனுமொருகுறிச்சியிலே வளர்ந்து தனக்கில்லாத ஶபரத்வாதிஜாதிகளை ஏறிட்டுக்கொண்டு "மாதாப்யேகா பிதாப்யேகோ மம தஸ்ய ச பக்ஷிண: | அஹம் முநிபிராநீத ஸ ச நீதோ கவாஶநை: || அஹம் முநீநாம் வசநம் ஶ்ருணோமி கவாஶநாநாம் வசநம் ஸ ஶ்ருணோதி | ப்ரத்யக்ஷமேதத் பவதாபி த்ருஷ்டம் ஸம்ஸர்கஜா தோஷகுணா பவந்தி" எனகிற படியே வேடுவச்சேரியில்

[ஸா-நீ]டிலே இத்யாதி) இத்தாலீஶ்வரன்ரக்ஷணத்தில் ஸ்வத:ப்ராப்தனுமாய்ஸுஹ்ருதயனுமாயிருந்தானேயாகிலும் கர்மபாரவஶனாயிருக்கையாலேயடியிலேதானே யிந்த மாயாஸம்பந்தாதிகளை விலக்காதொழிந்தானென்னதாய்த்து: (வார்த்தையரிவதற்கு முன்பே இத்யாதி) இத்தால் ராஜகுமாரன் ஸ்வஸ்மிந் க்ஷத்ரியத்வக்ரஹணாவஸரவேளையிலேயுண்டான ஶபரஸம்ஸர்க்கத்தாலே தன்னை ஶபரனாக ப்ரமிக்கக் காண்கையாலே நிஜாகாரஜ்ஞானமில்லாத தஶையில் வந்த வந்யஸத்த்வ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யிவனுந்தன்னை யதுவாக ப்ரமிக்கக் கூடுமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (வழிதப்பின) என்கிற வித்தாலிச்சேதனனுக்குத் தேஶாந்தரநயநஹேதுவான பாபாத்யஜ்ஞாதிஸம்பந்தம் ஸூசிதம் (எடுத்தார்கையிற் பிள்ளையாய்) இது மாயாபாரவஶ்யத்திற்கு ஸூசகம் (ஏதேனுமித்யாதி) இது யாதாத்ம்யவித்துக்களோடு ஸஹவாஸமில்லாமைக்கு த்யோதகம் (தனக்கில்லாத) வென்கிறவித்தாலிச்சேதனனுக்கு தேவத்வாதிகள் வந்தேறிகளென்றதாய்த்து. இப்படி ஸ்வஸ்மிந் அந்யஜாத்யாரோபம் ஸம்பாவிதமென்னலாமாகிலுமௌத்பத்திகாகாராநுகுணமாகவே ப்ரவ்ருத்திகள் லோகத்தில் கண்டிருக்க வந்த ராஜகுமாரனுக்குத்தான் ஶபராதிஜாத்யநுகுணப்ரவ்ருத்திகள் ஸம்பவிக்கக்கூடுமோவென்ன ஔத்பத்திகாகாரம் ப்ரயோஜகமன்று, ஸம்ஸர்க்கமே ப்ரயோஜகமென்று ப்ரமாணத்தாலே ஸாதியாநின்றுகொண்டு, அதிலொரு வ்யக்திவிஶேஷத்திற்கு ப்ரஸித்தோதாஹரணமும் காட்டுகிறார் (மாதேத்யாதியால்) ஸ்வேதத்வவஶ்யே, இது ஒரு ருஷிபுத்ரனுக்கு கிளிசொல்லுகிற வார்த்தை. (அவ

[ஸா-கா](விளையாட்டிலே ஸக்தனேதி) ஜீவகர்மாநுகுண்யேநேஶ்வரஸ்ய கர்மபாரவஶ்யத்வம் ஸூசிதம்(வார்த்தையறிவதற்கு முன்பே)இத்யநேந ஜீவஸ்யாநாத்யவித்யாவிவஶத்வம் ஸூசிதம். (எடுத்தார்கையிற் பிள்ளையாய் இத்யநேந) தேவதாந்தரபாரவஶ்யம் ஸூசிதம் (ஏதேனுமொரு குறிச்சியிலே) யஸ்யாம் கஸ்யாஞ்சித் குட்யாம், அநேந ஸம்ஸாரஸ்ய நீசத்வம் த்யோத்யதே. (தனக்கில்லாத) இத்யநேந ப்ராஹ்மண்யாதிகம் கர்மோபாதிகமிதி ஸூச்யதே (வேடுவச்சேரியில் கிளிபோலே

௨௪॥ கிளிபோலேயவர்கள்பழக்கிவைத்தபாசுரமேதனக்குப்பாசுரமாய், அவர்களுக்குப்பிறந்தவர்களைப்போலே யவர்களுண்ணும் வ்ருத்தியுமே தனக்குண்ணும் வ்ருத்தியுமாய், தன்பிறவிக்குரிய தர்மங்களிலுமாசார ஸம்ஸ்காராதிகளிலும் புதியதுண்ணாதே ராஜதர்மவிருத்தங்களான ஜாத்யுசிதவிஷயங்க

[ஸா-தீ]ர்கள் பழக்கிவைத்த இத்யாதி) இது இவ்வுதநனுக்கு ப்ராக்ருதஜந்மஸம்ஸர்க்கத்தாலேயப்ராப்தவிஷயவ்யவஹாரமன்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயவ்யவஹாரமேயானமைக்கு ஸூசகம்(அவர்களுண்ணுமித்யாதி)இது "உண்ணுஞ்சோறு" இத்யாதியில் சொன்ன நிலையன்றிக்கே ஶரீரயாத்ரகாதிகளே தனக்கு யாத்ரகாதிகளாக நினைத்திருக்கைக்கும், ஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்திதவிர்ந்துவிருத்தாசாரங்களையேயாசரிக்கிறபடிக்கும்ஸூசகம். ஆனாலும் ராஜபுத்ரனுக்கு ராஜதர்மவிருத்தஶபராதிதர்ம ஜாத்யுசிதவிஷயஸாஹசாஹங்களிலே பூர்வாஷாட்டா பூர்வாஷாட்டாதிகளும் தந்நிமித்தஶோகங்களுங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தன் பிரவிக்கித்யாதி), (தன் பிறவிக்குரிய) ஸ்வஜாத்யுசிதமான (ஆசாரம்) ராஜ்யரக்ஷணம் (ஸம்ஸ்காராதிகள்) உபநயநாதிகள் (புதியதுண்ணாதே) வ்யாயாகாநுஷ்டாநமுமில்லாதே, ஒருகாலுமிவைத்தைக்கண்டறியாமையாலே யென்றபடி. (ராஜதர்மேதி)ஈநஹாசாவாஸக வாவிருத்திஷாவஃ, தன்பிறவிக்குரியதர்மங்களை யாதல் தத்ஸாதநங்களான வாசாரங்களையாதலென்றேனு மொருக்கால் கண்டறிந்தாகில் ஶபராதி தர்மங்கள் விருத்தங்களாயும் ஜாத்யுசிதங்களாயும் தோன்றாவது, அதில்லாமையாலே பூர்வோக்தவிபரீதஸம்ஸர்க்கத்தாலே யிவனுக்கிந்த வைபரீத்யம் வந்ததென்று கருத்து. இத்தாலி வ்வுதநனுக்கநாதியாக நடக்கிற ப்ராக்ருதவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநுரூபத்தை யொருக்காலுங் கண்டறியாமையாலே வந்ததத்தனை போக்கி யிதுவே ஸ்வரூபப்ராப்தமான படியாலே யன்றென்றதாய்த்து. ஆனாலுமதிவிரகாநுவ்ருத்தமானஸாம்ஸாரிகாகாரங்களைவாயிகதென்றுவவாதிக்கைக்கு ஸ்வகாலத்திலே சிலராலே நிவ்ருத்தமாகக்கடவிந்த ஶபரஸ்வாதந்த்ர்யவிஷய நிஷேதநமாகவந்ததோவென்னவருளிச் செய்கிறார்.

[ஸா-கா]ஊ த்யெநநவாயிகெஷு ஸ்வாஹாவிகஸ்வரஸ்திஸ்வஸ்த்யெத(அவர்கள்பழக்கிவைத்த)ஊ த்யாதி நாஸாம்ஸாரிகெ தர்மெஷு ஶாஸ்த்ரீயஸ்வ மெ த்யெத (புதியதுண்ணாதே) ப்ராயஸ்சிகாநுஹவராஹித்யெந, ஈ நெந ஸ்வரூபாநுரூபஹாவதநெகம்கயவயஜ பூர்வாஷா டெ தஸ்தாயநெவாஜயாஹாவஸ்வத்யெத (ராஜதர்மெ) த்யெநந வெஷயிகஸ்வரூஹாஹா நிதிதூ ஹஷ்டிஶோகயொரப்ராவிஸ்ய

ஐச்வர்யாதிகளிலே தனக்குப் பேறுமிழவும் ஹர்ஷசோகங்களுமாய் ராஜகுமாரனொன்று தனனடி யறிவார் சில ஜ்ஞாதிவர்க்கமுண்டானாலுமவர்களுக்குக்கிட்டவொண்ணாதவவஸ்தையுடையனாய், இப்படி ஸ்ரீமதிவிஸதசபரகாதிவ்யவஸ்தையோடேயாவஜ்ஜீவம் நடக்கில் உத்தரஜந்மங்களிலுமொரு யோக்யதையை பெற விரகில்லாதபடியாய்த்தட்டுப்பட்டு நிற்குமாப்போலே இவனும் தேஹாத்மாபிமாநாதிகளாலே தன்னுருக்கொடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க

[ஸா-தீ] [ராஜகுமாரனித்யாதி] சத்ருவ்யதிகரவாவஸ்யனாயிருக்கையாலேயவர்களுக்குக்கிட்டவொண்ணாமையாலிதவ் காரநிவர்த்யமல்லாமையாலே இங்கு நிதர்சநமாகக்குறையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமித வுத்தரஜந்மத்திலநுவர்த்திப்பதல்லாமையாலேஜந்மங்கள் தோறுமநுவர்த்திக்கிறவிஸ்ஸாம்ஸாரிகாகாரத்திற்கு நிதர்சநமாகவற்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸ்ரீமதிவிஸதேத்யாதி) (யோக்யதை) ராஜவம்சத்வப்ரயுக்தகர்மவிதஸம்ஸ்காராதிகள், இஜ்ஜந்மத்தில் சபரபாவம் யாவஜ்ஜீவமநுவர்த்திக்கிலிவன் நிரந்தரமாகப்பண்ணும் தாபவாவங்களாலே யுத்தரஜந்மங்களிலுமிந்த சபரத்வாதிகளே யநுவர்த்திக்குமாகையாலேயிது நிதர்சநமாகக்குறையில்லையென்று கருத்து (தட்டுப்படுகை) ராஜகுமாரனுக்கு ந்யாயப்ராப்தமான ராஜ்யத்தை யிழந்திருக்கை (தன்னுரு) ஸ்வாபாவிகங்களான நிருபாதிகசேஷத்வாதிகள் (கொடுக்கை) இழக்கை, அறியாமையென்றபடி (வேற்றுரு) ஔபாதிகங்களான தேஹாத்மாபிமாநஸ்வஸ்வதந்த்ரத்வாதிகள் (கொள்ளுகை) ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை, வேற்றுருகொண்டு நிற்கவென்கிறதற்குஇவ்வாத்மாவென்கிறவிடத்திலேயநயம் வேற்றுருக்கொண்டென்கிறவிவ்வளவாலிவனுக்கு ஸாம்ஸாரிகாகாரமௌபாதிகமென்கையுபபாதிதமாகையால் ஸ்வாதிகௌஸ்துபத்திற்கிவனிட்டுப்பிறந்தவனென்றுகீழ்ச்சொன்ன துஸ்ஸ்வஸ்தமென்றதாய்த்து. ஆனாலும் தேஹமேதானென்றிருக்கிறவிவன் பாரலௌகிகசாஸ்த்ரங்களிலும் தத்யோகாநுஷ்டாநாதிகளிலுமதிகாரியில்லாமையாலே யிவனைக்குறித்து மோக்ஷசாஸ்த்ரமாரம்பிக்கக்கூடுமோ? உபதேசாதிகளாலே தேஹாத்மப்ரமங்கழிந்த போததிகாரியாகக்குறையில்லையே யெ

[ஸா-கா] யதே. (பேறு இழவு) லாபாலாபௌ (ராஜகுமாரனித்யாதி) நாமோபதேசாநந்தரம்ஸம்ப்ரதே (இப்படி ஸ்ரீமதிவிஸதேந) மாநாபமாநஸம்ஸ்காராஸங்கல்பாதிஸ்வபாவ ஜன்மாதிஸம்பந்தே (தட்டுப்பட்டு) ப்ரதிபந்தஸந்நு, ஸத்ய ராஜகுமாரணேந ஸம்பந்தோபாதீநாம் நாஷ்டாம் திக்திதிசதி (இவனும் தேஹாத்மாபிமாநாதீதி) (தன்னுருக்கொடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு) ஸ்வாபாவிகமநவ சேஷத்வஸ்வாதந்த்ரஞ்ஞாநசந்த்யா பரமத்வஸ்யா வ (நிற்க)

ஸ்ரீ அந்த ராஜகுமாரனுடைய லக்ஷணாதிகளாலே ஜாதிவிஶேஷத்தையறி வார் சில யாத்ரிகர் ஒரு விரகாலே யிவனை மீட்கப்பெற்றதிஶாநிக்க விவனு க்கு வந்தேறியான ஜாத்யந்தராபிமாநத்தை வழிவிலக்கி, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே உத்தரோத்தர போகதகுபாயங்களுக்கு யோக்யனா

[ஸா-நீ]ன்னில்வஸ்துவ்யாயனுனவிவன்வ்யாஜ்யாதிருக்க தங்களுக்கொருவ்யோஜநமில்லாதிருக்கச் சிலருபதேஶிக்கத்தான் கூடுமோ? கூடினுமநாத்யநுவ்ருத்தமானவிந்த ஹ்ரமமின்றைக்கு வந்தவுபதேஶமாத்ரத்தாலே கழியக்கூடுமோ? சுத்ரவிபரீதாநுஷ்டாநாதிகளாலே அயோக்யனாயிருக்கிற விவன் அந்த ஶாஸ்த்ரீயகர்மங்களுக்கு யோக்யனாகுவனோ? த்ருஷ்டாநாதிதுவர்ஸனைகளாலே விபரீதருசிகளே நடவாநிற்க; உசிதகுணவ்ருத்தங்களுமுசிதவர்ணாஶ்ரமங்களிலே ருசியுமந்த விபரீதங்களிலே ஹேயபுத்தியுமிவனுக்கு ஸம்பவிக்கத்தான் கூடுமோ வென்ன விவையெல்லாங்கூடுமென்று மிடத்துக்கு மந்த்ரராஜகுமாரனையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டுபபாதிக்கிறார். (அந்த ராஜகுமாரனுடைய ஐ த்ராதியால்) (யாத்ரிகர்)வரவ்யோஜநமே ஸ்வவ்யோஜநமென்றிருக்கு மவர்கள், இத்தால்வ்யாஜ்யநாத்யதோவேவ்யபதேஶிக்கக் காண்கையாலிவ் வாத்மாவுக்கும் சில யாத்ரிகருபதேஶிக்கக்கூடுமென்றதாய்த்து (சுஶாநிக்க)சுஶாநிக்கையாலே(ஜாத்யந்தராதி)இத்தால்விரகாலநுவ்ருத்த ஹ்ரமமுமின்றைக்குவந்தவுபதேஶத்தாலேகழியக்காண்கையாலேவாத்மாவுக்குமந்த ஹ்ரமித்தாலே கழியக்கூடுமென்றதாய்த்து (த்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காரம்)தேஹவ்யூஷாபநாதிஃ (அத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காரம்) உபநயநாதி, இத்தாலத்ரா யோக்யனுயிருந்த ராஜகுமாரனும் சில ஸம்ஸ்காரங்களாலே யோக்யனாக க்காண்கையாலிவ்வாத்மாவு மிவைகளாலே யோக்யனாகக் கூடுமென்றதாய்த் து. (குணங்கள்) தாக்ஷிண்யாதிகள் (வ்ருத்தங்கள்)ஸம்ப்ரதாயாத்யாதிகள்

[ஸா-கா]வதர்ஶநேநஸதி, சுஸ்ய வ இவ்வாத்மாவுக்கு சில யாத்ரிகரித்ய நேநாநயஃ, வநதாவதாஸதஃவரிஶுஷ்ஸ்யாவிஜீவாத்மநஃஸம்ஸார நிஶ ஹ்ருஷா ஸம்வேதரஸ்யஜீவகர்மநுகுண்யேநாவேக்ஷகஸ்ய வோவ வரித்தா| சுய ஶோக்ஷவ்யாஷ்டவ்யகாரஸ ஹேதுகஸ்த்ருஷ்டாந்தவுபவா த்யேத (அந்த ராஜகுமாரனுடையவிதத்யாதிநா) (ஒரு விரகாலே இவனை மீட்கப்பெற்றஶாநிக்க) கேநாபி ஸாமயேந வஸ்தஸ்ய நிவ்ருத்தி ஸாஹாஜ ஸுகியோபாயஇத்யர்த்த (வழிவிலக்கி) ஶமநாதபேணாந்யத்வ வ்யாஷாவ்ய, சுஶாநம் விநிவர்த்யேத்யர்த்தஃ (த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காரே த்யத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காரஃ ஸாநாதிநா உபநிஷதணாதிஃ அத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கா ரஸ்துபநயநாதிஃ, ஸ்வேந ஹிதோபதேஶாதிஸம்பவ ந்தியனா

ஒன்றும்படிவிரகுசெய்து, இவனுக்கு ஸஜாதீயமான ஸ்வபாவமான குணவ்ருத்தங்களைத்தங்களநுஷ்டாநங்களாலே குடிப்புகுரவிட்டு, இவனுக்கு விஜாதீயதோஷங்களான ஸம்ஸாராதிபோகருசி விஷயங்களை யருவரிப்பித்து, ராஜபோகங்களான அதிஶயிதவைராக்யங்களை யாய்ந்தெடுக்க வல்லவளவுடைமையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாப்போலே இவ்வாத்மாவுக்கு சிலயாசார்யர் வித்யாசார்யர்வேதநொடித்து, "வாசா நீதிவேதநத்வநாநவஸாநத்வவாதவ: । ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்தே தேஹாஸ்தேபொநய:" என்கிறபடியே உருவியந்தவின்னிலைமையை யுணர்த்தி அதற்கு நாமமான வைராக்யதத்வாயங்களிலே ஈடுபிக்கலாம்படிவிரகுசெய்து, உடம்புதிண்ணார்படியன்றிக்கே ஒருவெளிச்சிறப்புடை

[ஸா-டீ] (தங்களித்யாதி) இதாலிவர்களநுஷ்டாநங்களாலேயந்த ராஜகுமாரனுக்கு ஸ்வாபாவிகநாதிகள் கழிந்துவிதகுணவ்ருத்தங்களுண்டாகக்காண்கையாலிவ்வாத்மாவுக்கு மப்படிஉவிதகுணவ்ருத்தங்களுண்டாகக்கூடுமென்றதாய்த்து. (விஜாதீயதோஷேத்யாதி) இத்தால்விரகாலவாஸிதவிஷயங்களிலு மவிஜாதீயதோஷவ்யுதஸநாதிகளாலே ஹேயத்வபுத்தி பிறக்கக்காண்கையாலிவ்வாத்மாவுக்கு மப்படிக்கூடுமென்றதாய்த்து. (ஆய்ந்து) விவேசநம்பண்ணி, (எடுக்க) வஶீகரிக்க. (அளவுடைமை) ஜ்ஞாநவத்தை, இத்தாலிவ்வாத்மாவுக்குவிதவைராக்யங்களிலேயூற்றியும் வரக்கூடுமென்னதாய்த்து. (நொடித்து வார்த்தை சொல்லி), ஹிதோபதேஶவித்யாசார்யமாக ஸம்பாஷணம் பண்ணப்பெற்றென்றபடி. (உரு) தேஹம் (வியத்தல்) வைலக்ஷண்யம் (இன்னிலமை) இந்த ஸ்திதி, தேஹாத்விலக்ஷணனாய் நிற்கிறநிலையையென்றபடி. (உடம்புதிண்ணார்) தேஹாத்மாபிமாநிகள் உடம்பில் காட்டில் வேறுபட தம்மைக்காணாதவர்கள் (ஒருவெளிச்சிறப்பு) ஒரு ப்ரகாஶஸம்பத்தி, ஸ்வாத்மநிதேஹாத்விலக்ஷணத்வநிதர்ஶநாதிவிஷயமான

[ஸா-கா] ஸ்வாபாவிகாநாதிவாஸநாதிஸ்வஸம்பந்தே (குடிபுகிறவிட்டு) ப்ரவேஶ்யஸம்பாதித்ய: (விஷயங்களையருவரிப்பித்து) விஷயாநுகூல்யதீர்க்கா (ஆய்ந்தெடுக்கவல்லவளவுடைமையையுண்டாக்கி) விவேகாவதாரணஸமர்த்யஜ்ஞாநஸ்தாபநம் (நிறுத்துமாப்போலே) ஸ்தாபநவத் உக்தம் உபதேஷ்டா நிக்ஷேபயதி (இவ்வாத்மாவுக்கித்யாதிநா) ஈஶ்வரேஷ்டாஸிதாவத்யோஹேதுக ஸாத்விகஸம்பாஷணஹேதும் (சிலயாசார்யகளித்யாதிநா) [நொடித்து] உக்தி [உருவியந்தவின்னிலமையை] தேஹாத்யாவ்ருத்திகேவல விஶுத்தஸ்வரூபஸ்திதிம் [உணர்த்தி] ஜ்ஞாபயித்வா [உடம்புதிண்ணார்படியன்றிக்கே] ஸ்வதேஹாத்மப்ரமாணாம் விநா, லௌகீக்யவைலக்ஷண்யவைராக்யம் ஸம்பாதித்வாவ:, [ஒரு வெளிச்சிறப்புடையார்க்கு]

ர்விபார்க்குவரும் ப்ராமாண்யவ்ருத்தங்களையுண்டாக்கி ஸமயோபாதேயவிஷமக்ஷணமாக்கி கிருத்தினவளவிலே, இவனுடையவடியுடைமையையும் சில ஆசார்யரடியாகவந்த யோக்யதையுமளவுடைமையையும் நோக்கக்கண்டு

[ஸா-நீ] சில ஜ்ஞாநவிகாஸமென்றபடி. ஆறுணும் ஸமவ்ஹஷஸதமென்றறியாதேய நாதிகாலும் தடங்கித்தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைத்திருக்கிறவிவனதிகாரியில்லாமையாலே இவனைக்குறித்து ஸௌகர்யபூர்வகமாவ ரக்ஷாயஸாதநமான ஶாஸ்த்ராரம்பிக்கக் கூடுமோ? சில ஆசார்யகரடியாக வந்த யோக்யதையாலுண்டான ஶ்ரத்தாஸ்ஸ்பூர்த்தி வரிவயத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்த்ரநிவ்ருத்திஸம்பாவிதையாகையாலப்போ திவனதிகாரியாகக்குறையில்லையேயென்னில் தத்வஹிதவிஷயத்தில்யாவதவ்யகாஶவ்யுத்பந்நகங்களான ஆயாஸம்பந்தாதிகளிப்போது மந்தவதிக்கையாலே இது ஸம்பாவிதமென்னத்தான் கூடுமோ? ஸதாசார்யப்ரஸாதாதிபூர்வவிஶேஷஸாபேக்ஷ உத்பந்நகமாகையாலே வ்யுத்பந்நகமாகமாட்டாதென்னில் ஈஶ்வரன் ஸ்ரீநாராயணனுப்போருகையால அநாதியாக ஸம்ஸரிக்கிற ஜீவர்க்குத்திவித்தனைகாலமில்லாத ஸதாசார்யப்ராப்தி இன்றைக்கொருவனுக்கு வருகிறதென்கைக்குத் தானடியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய உதக்ராதி), அநாதியான ஸம்ஸாரிப்ரவாஹத்திலொருவனுக்கொரு காலவிஶேஷத்திலே யாத்ருச்சிகஸாங்கதிகாதிரூபவ்யாஜவிஶேஷங்களவ்யநந்யோஜ்யாநாதிஸாபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யுண்டாகுமென்று "ஸம்ஸ்வஸ்வ ஸௌஹார்த்த"மித்யாதி ப்ரமாணவசநம்ஸித்தமாகையாலே. யந்த வ்யாஜத்தா ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீநாராயணத்வம் கழிந்து ஸஹஜகாருண்யமுத்தம்ஸிதமாகையாலே யதடியாகவும் தத்ஸம்பந்தமான வஶேஷாதிஶயவ்யாஜங்களடியாகவுமிவனுடையஸர்வயோக்யதாதிவிஶேஷவிவக்ஷமாக விவனுக்கு ஸதாசார்யப்ராப்திவரக்குறையில்லை என்று கருத்து. (அடியுடைமை) ஶ்ரேயஸ்ஸுக்குமூலகாரணத்தையுடைத்தானவனாயிருக்கை, அதாவது ஸாஹாவிகஶேஷக ஸஹஜஸௌஹார்தாதிவிஷயங்கள் (யோக்யதை) ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாதிகள், (நோக்க) அநாதர

[ஸா-கா] அதிதீயப்ரகாஶாயிக்ஷவதாம், ஜ்ஞேயகாஷ்டாஸந்தப்ரஹ்மவிஷயஸ்வயோக்ஜ்ஞாநவதாம், [கிருத்தினவளவிலே] ஸாதநாநுஷ்டாநஸம்பந்தநிவ்ருத்திவிஶேஷஸந்தராசார்யப்ராப்த்யாதிகாநாம் [இவனுடைய உதக்ராதிநா] [அடியுடைமையையும்] மூலவத்தாகம், ஸமவஸ்கடாக்ஷவிஷயத்வாதிநா [யோக்யதையையும்] ஶ்ராதவேஶ்யாவபிதஸிவாதிரஸாஶ்ரேஷாதிபிவைஶிஷ்ட்யகதாசார்யத்ராதிகாவ. [அளவுடைமையையும்] ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷிகாவ. [நோக்கக்கண்டு] ஸத்ய்ஶ்யதேஷ்வா அதிந "ஸதத"

அ

உ௯ ॥ பரகாருணிகனை பரமசேஷியாலே ப்ரேரிதராய்த் தாங்களும் காருணிகராயிருப்பார் சில தேசிகர் "ஸம்ஸாரஸ்வபாவஹாதம் யத்ராபாஸக்ருதம் தயா । விசேஷாத் பாகவதேஷு ப்ரஸாதம்வ ஸாதேசிகா ॥ ப்ரபாஷணம் ஷபேதா நிஹ்யாவாயம் வ்யாவ்ருத்தஹேதவ:" என்கிறபடியே நேர்பட்டு, அந்த ராஜகுமாரனுக்குச் சில ராஜாதரம்மர் நேர்பட்டுப் பிறவியையுணர்த்தி மேலுள்ள வ்ருத்தங்களையும் ஹிதவசனங்களையுங் கொளிவித்தொரு விரகாலே யந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகுமாரனுக்கும் பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷாகாங்க்ஷையை யுத்பவிக்குமாபோலே யிவனுக்கும் "நாயமேவா நசேதயாவா நதியஷ ஸ்ரவணேநவா । ஜாநாநந

[ஸா-நீ] பமாக, தாங்கள்செய்யப்புகுர உபதேசத்துக்குவயுக்தமாகவென்றபடி. அப்படி இவனுக்கு ஸ்வதந்த்ர்யா தத்ரநிவ்ருத்தி ஸம்பவிக்கத்தக்கதானலும நாதிகால ஸம்ஸாரஜனன்படியே விபரீதனாய்ப்போந்தவிவனிப்போது முன்புள்ளவநுஷ்டத்தைக்கண்டு "அம்மானுழிப்பிருனி" த்யாதிகளில்படியே யகலுகையுமதடியாகவீச்வரன்தானுமகலுகையும் ஸம்பாவிதமாகையாலிவனைப்பற்ற விச்வாஸாரம்பங் கூடுமோவென்ன, இது கூடுமென்கைக்கு மந்த ராஜகுமாரவ்ருத்தாந்தமே த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அந்த ராஜகுமாரனுக் கித்யாதியால்). (மேலுள்ளவித்யாதி) தன்னை ராஜகுமாரனாகவறிந்தாலும் முன்புள்ளவநுஷ்டத்தை நினைத்தகலப்பாராதேமேலுள்ள ஹிதவசனங்களையறிந்து தேறும்படி தெளிவித்துமந்த ராஜாவுக்கு மிவனுடைய வாநுகூல்யாதிகளைத்தெளிவித்துமந்யோந்யாகாங்க்ஷைகள்கூடினிதங்களாகாதே யபிவ்ருத்தங்களாம்படி பண்ணுமாப்போலே என்றபடி. இத்தாலிவ்வாத்மா தன்னநுஷ்டத்தை நினைத்தகலாதே தேறும்படியாகவு மதடியாக வீச்வரனிவனுக்கபிமுகனாம்படியாகவு மிதேசிகர் பண்ணுகையாலிவனைப்பற்ற ஸாலம்மாரம்பிக்கக் குறையில்லையென்றதாய்த்து. (உத்தம்பிக்

[ஸா-கா] த்ரிஷ்யாக்காரப்ரபஞ்சஸம்ஹிதம். [பரகாருணிகனித்யாதி நா] காருணாஹம் தாஸாத்யாப்ரேரணாத்தம் [நேர்பட்டு] யத்ருச்சயாப்ராப்தா, யமீ தநாவாயஸ்ய ப்ரயோஜநாதராபஹிதம் ஸமஹிதம் । நஷாவ ஸ்வயாதிக்ஷேவ கௌளிகச்ரேயஸாய நபேஸ்வயதஸ்ய பாயம்வாக் ப்ரயோஜநாதாரகவ ப்ரஸம்ஜ இத்யாவாயக்வம் வ்யாஹந்த, ப்ரயோஜநாஹாவேதவதேசாநள ப்ரவ்ருத்திநஸ்யாத "ப்ரயோஜநமநுத்திச்ய" இதிந்யாயாதித்யத்ரஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ (அந்த ராஜகுமாரனுக்கித்யாதிநா) ராஜாதரம்மாணாம் ராஜவ்ருத்த்யம் குமாரப்ரவணவச பரமசேஷிகுமாரஸாயம் ஜீவோஜீவநேவ்ருத்தியஜ்யதஇதிஹாவ:. கூவாயக்ருதத்யாஹ (இவனுக்குமி

[illegible] ॥ [illegible]" என்றும் [illegible] ப்ராதாநவராதா [illegible]" என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரீயப்பதி நாராயணனுடைய குடல்துவக்கைத் தெளிவித்து, இவனுக்கு தத்வப்ரவர்த்தகங்களிலே முயன்று, இவன் [வா- இருவரும்] பெறுகிறபேற்றை நங்களுக்குப் பொன்னுலகையும்

[ஸா-நீ]குமாப்போலே) என்கிறதற்கு முப்பத்திறன்கிறதோடையர். (பொங்கோதமித்யாதி) வஷியாதின்றுள்ள [illegible] த்தாலேசூழப்பட்டபூமி,இது [illegible] திக்குவஞக்கண [விண்ணுலகு] நித்யவிபூதி[அங்கு] அவற்றிற்குள்ளே [ஆதும] [illegible] [சோராமே]விடாதே ஆள்கின்ற [illegible] நம்பண்ணுகிற[செங்கோலுடைய] [illegible] புடைவனை [ஸ்ரீயப்பதி நாராயணன்]என்கிற [illegible] நிணயத்தில் ப்ரமாணத்ராதநாயகம் | [குடல்துவக்கு] ஸாஹாவ்ஸ்வபாவம் | பொங்கோதமித்யாதிகளிதுக்குவாசகங்கள். [தெளிவித்து] யதாவத் ப்ரகாஶிப்பித்து உபபத்திகளும் [illegible] ப்ரமாணங்களாயிருந்தாலும் [illegible] ஸ்ரீபதிஶேஷிகமே ஸாஹாவிகமென்றிவ்வர்த்தத்தில் [illegible] பசலையனும்படி சில ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு [illegible] [illegible] தென்றபடி [இவனுக்கித்யாதி] [முயன்று] [illegible] வெளித்து, தத்வப்ரவர்த்தகங்களான [illegible] [illegible] ஸாஶேஷம் பெறவேணுமென்றிவனுக்காகா [illegible] பண்ணுகைக்கு மிகவுமுத்யமித்து என்றபடி, "பொன் [illegible] காளீரோ" என்கிற திருவாய்மொழியிலே பிராட்டி, [illegible] [illegible] ந்தாப்போலே யிவன் [illegible] [illegible] வெளிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார், [இவன் பெறுகிறவித்யாதி] உபயவிபூதியுமந்த [illegible] ப்ரவணத்துக் [illegible] ப்ரகாரமாகமாட்டாதென்றதப்பிராட்டியே [illegible] யிடுகையாலே இது கொ

[ஸா-கா] த்யாதிநா)(பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும்) [illegible] [illegible] ணம். (அங்காதுஞ்சோராமே) [illegible] (ஆள்கின்ற) [illegible] (செங்கோலுடைய) [illegible] (குடல்துவக்கை) [illegible] ஸம்பந்தம், [illegible] (தெளிவித்து) [illegible] (இவனுக்கு தத்வப்ரவர்த்தகங்களிலேமுயன்று [illegible]) [illegible] (இருவரும் பெறுகிற

உ அ||புவனிமுழுவதையுமாளுகையாகவுகந்து,¹ அதடியாகவன்றீன்றகன்றுக்கி ரங்கிச் சுரக்கும் தேநுவைப்போலே இந்தேசிகரிவ்வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாந ஸம்ஶய விபர்யயங்கள் தீரவேணுமென்று மிகுதிகுறைவறச்சுரக்கும் பா சுரங்களைக் கொண்டு "தத்வ நயஸ்ய விதீர்ய தத்வஹேதோ"ரித்யாதி* க

[ஸா-டீ-] ஸமகாலீனர் செய்யுமதாகையாலிப்படியபிநிவேசிக்கக்கூடு மென்றுகருத்து.[இருவரும்பெருகிற] என்றுவாக்யம். இந்தவிசே ஷிகளிருவரும் பெறுகிற பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யென்றபடி. இப் படி குடல்துவக்கைத் தெளிந்தபின்பதுபோல் ப்ராப்யப்ராபகமுந்தெளி யலாயிருக்க இனி இவனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்களுண்டோ!உண்டானாலுமதற்காக நம்த நமாயொருப்ரபந்தமாரம்பிக்கவேணுமோவென்னவருளிச் செய்கி றார் [அதடியாகவித்யாதி] இங்கு தேநுத்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸ்தந்யவாத் ஸல்யம் விவக்ஷிதம் | [மிகுதி] ஸ்நேஹ விக்ஷிதவிஸ்தாரம். [குறைவு] ஸ்வேக்ஷித ஸங்கோசம். ஸ்தந்யவாத்ஸல்யநபூர்வத்தங்களாகையாலே இந்தேசிகர் சு ரக்கும் பாசுரங்களே யவேக்ஷித ஸகலார்த்தங்களுக்கும் யதாவத் ப்ர காசகங்களாகையாலும்ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளிலேயிப்படி ப்ரகாசம் பிற வாமையாலும் ஸகலப்ரமாணாதிகள் ஸ்வதிவ்யாத்மகத்வநிர்த்தேசாதிகாரங்க ளாகையாலும் ஜிதந்தாதிகள்ஸ்தந்யஸங்கோசிதத்வநாஜ்ஞாநஸம்ஶயாதி நிவர்த்தகங்களல்லாமையாலு மிந்தேசிகர் சுரக்கும் பாசுரங்களேயு பாதேயங்களாகையால் நம் பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தரூப மாயும் உபதேசரூபமாயுமுள்ள ஸகலஸம்ப்ரதாயங்களுடைய

[ஸா-கா]பேறே)ஸகலதேசகாலப்ரதிஸம்பந்திஸர்வஸிஷ்யஸ் தேசகாலநிரபேக்ஷோபாயஸர்வஸமர்த்தோபதேசாயதேவ.(பொ ன்னுலகையும் புவனிமுழுவதையுமாளுகையாகவுகந்து) நித்யவிபூதே லீலாவிபூதேச் ஸர்வாதிநாதத்வஸ்ய ஸ்வாமித்வே ஸம்ஸாரஸ்ய தயா தத்ர இதரேதராஸ்ய, ஸர்வஸம்ஶ்லிஷ்டாஜீவகைந்த ப்ரயோஜநா நாதேவதேசிகஸ்திதி ஜ்ஞாதநாயம் ரவேநதேஶிகஸ்பர்ஶ: (அதடியாக) தாவந்நாஜ்ஞ்சதநாகரநா, கேவலஸ்வாராதேர்த்யந்தர்யய: (அ ன்றீன்ற கன்றுக்குச்சுரக்கும் தேநுவைப்போலே) தஜாப்ரஸூதவத்ஸ லம் க்ஷீரஸ்ராவிதேநுவத் (தீரவேணுமென்று) விநஶ்யந்தீதி. (மிகுதிகுறைவறச்சுரக்குமிதி) ஸ்ரீகுந்நந்தாராஹிதேநாகே ஜ்ஞம் உத்தாரிக்குமாப்போலே உதந்யஸ்யப்ரதிநிதேசம்,யதாராஜகஜா ரஸ்யராஜாஜ்ஞா தேவதேசாந் ராஜஸம்ஶ்லேஷாகாங்க்ஷா தத்த்வேந, ஸர்வதோவதேசேஸ்லிஷ்யாணாம்வாயா நுஷ்டாந வசவலகம் ஸகலஜ்ஞாநாவேக்ஷா தத்வேதேதி ஹாவ:, (பாசுரங்களைக்கொண்டு)

ஈஶ்வரனிற்படியோர: ஸ்வரனுடையவும் ஈஶிதவ்யங்களுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபா வஸாத்யங்களும், ஸாதநவர்க்கங்களும், த்யாஜ்யோபாதேயங்களான இவற்றினுடையவுபாயங்களும், இவற்றின் ப்ரதிகாரங்களும், உத்தாநங்களான தோஷவிரோதிகளுமாகிற இவ்வர்த்தங்கள் முமுக்ஷுவானவ்வதிகாரிக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்கள். இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் அபௌருஷேயமூலமான ராஶியில் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ப்ரதிபந்நஸாரோக்தா

[ஸா-நீ] ஸகலஸாரஸங்க்ரஹரூபமான விஶேஷ்யமாக ஸங்க்ரஹணீயமென்று கருத்து. [முமுக்ஷுவிதி] குடல்துவக்கு மாத்ரம் ஸங்க்ரஹணவறிந்தாலும் விதிவிஹித ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளில் சிலவற்றுங்கள் மோக்ஷோபயோகி க்ஷேம வ்யவச்சேத்யங்களாகையாலும் தத்விரோதிக்ஷேம நிவர்த்யமாகையாலுமிவையெல்லாம் முமுக்ஷுவுக்கு ஸாவகாஶிகமாக விஶேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களென்று கருத்து. ஸகலஸம்ப்ரதாயஸார யர்த்தங்களிவ்வபூர்வத்துக்கு விஷயங்களென்றில் ரஹஸ்யத்ரயம் விஷயமென்றடியிலே சொன்னது விரோதியாதோ? முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்களாக விங்கு சொன்ன விவ்வர்த்தங்கள் தானித்தனையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களித்யாதி) (ரஹஸ்யத்ரயத்திலிதி) ரஹஸ்யத்ரயத்வாரா இவை யிங்கு விஷயங்களாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஸாரோக்தாரேண) ஸாரார்த்தாநாம் ஶப்தப்ரத்யப்ரதிவாதநேந தத்யர்த்த:, ஸாரார்த்தங்களை ஶாப்தமாக ப்ரதிவாதிக்கையாலே தத்தத்ஸம்பந்திகளெல்லாமர்த்தமாக ஸித்திக்கையால் ஸகலார்த்தங்களுமிதில் ஸங்க்ரஹீதமாயிருக்கிறதென்றபடி. இவ்வதிகாரத்தில் சொன்னவர்த்தங்களையெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்வநிஷ்டங்களாக வநுஸந்தித்துக்கொள்ளும்படிக்கு, ப்ரயோஜநரூபமாகவும் வைஶத்யாதிஶயார்த்தமாகவும் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (திரு

[ஸா-கா] வாக்யேப்ஸிதார்த்தா:, ஜ்ஞாதவ்யங்களித்யேந ஸம்பந்த:, [உத்தாநேதி] உத்தாநஸ்வயமதிகாரோ நாதிஶாயம் பேத்யாதிநோத்தாநவித்யாதயம் நுத்தாநாத்யபூர்வகாரிகாரவிரோதிஸாரவநிரூபணவக்ஷ்யமாணா: முமுக்ஷுவிரோதி தத்யாஸ்ரவஸகாஶாஜ்ஞாதவ்யாநி தத்ஹாவ: தத்தே தேஷாம்ஸம்ஹிதாநாம் நாம்ஸங்க்ரஹப்ரபந்தபூர்வோவநஸாய்ஜ்ஞா நாநாதிமேஸஜ்ஞாநாநாம் ஸாவாதேஸ்ய தத்த்ராஹ (இவ்வர்த்தங்களெல்லாமிதி) (ப்ரதிதாத்ரஸாரோக்தாரேண) ஸாரஹேதாநாம் ப்ரதிதத்ராணாநாம் விஶிஷ்டப்ரதிவாதநேந தத்யர்த்த: ஸ்வஶேஷாதீநாம்ஸாவாநுஸந்தாந போத்காதிகாரார்த்த ஶ்ராவ்யமாயயாஸங்க்ரஹ ப்ரஹர்ஷப்ரதி (திருவுடனித்யாதிநா) (திருவுடன் வந்தசெழுமணிபோல்) ப்ரி

உக்ரமணம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறதுகள். * திருவுடன்வந்தசெழுமணிபோற் றிருமாலிதயம், மருவிடமென்ன மலரடிசூடும் வகைபெறுநாம், கருவுடன் வந்தகடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகா, தருவுடனைந்து தறிவாரருள்செய்ப

[ஸா-நீ] வுடனித்யாதியால்) மேலும், ப்ரத்யதிகாரம்பாட்டுக்களுக்கிதுவே ப்ரயோஜநம் (திருவுடன்வந்த) பிராட்டியோடேகூட க்ஷீராப்தியிலாவிர்ப்பவித்த, இத்தால் ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்ய லக்ஷ்மீஸாஹித்யே ப்ராஸங்கிகம் விவக்ஷிதம்। (செழுமணிபோல்) ஸ்லாக்யமணிபோலே. ஸ்ரீகௌஸ்துபத்திற்குப்போலென்றபடி. (திருமால்) ஸ்ரீவல்லபனுடைய (இதயம்) ஹ்ருதயம், வக்ஷஸ்ஸ்தலமென்றபடி. (மருவிடமென்ன) மருவும்ஸ்தலமென்ன, நமக்கு ஸஸ்நேஹமாக வஸிக்கும் ஸ்தலமென்று சொல்லலாம்படியவனுக்கு ப்ரியதமராய்க்கொண்டு ஜீவாபிமாநியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை யீஸ்வரன் பிராட்டியைப்போலே யதிப்ரீதியோடே தன் ஹ்ருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது, இஜ்ஜீவர்களுக்கும் ததாவிதப்ராஸங்கிகப்ராபகமென்று கருத்தாலேயிவர்களுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக வெடுக்கிறது. (மலரடி) பத்மஸத்ருசங்களான திருவடிகளை. (சூடும்வகை) ஸிரோபூஷணமாக்கிக்கொள்ளும் ப்ரகாரத்தை. நிரதிஸயபோக்யமாக வடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தையென்றபடி. (பெறுநாம்) பெறயோக்யதையுடைய நாம். (கருவுடன்வந்த) கர்ப்பத்தோடு வந்ததான, அநாதியாகவந்ததானவென்றபடி. (கடுவினையாற்றில்) க்ரூரமான கர்மப்ரவாஹநதியில் (விழுந்தொழுகாது) நிபதித்துப் பெருகிப்போகாதபடி, இதற்கு அருள்செய்யவென்கிறதோடந்வயம். (அருவுடன்) ஸௌக்ஷ்ம்யத்தோடு, அசேதந்யாதிவ்யாப்யமான ஸரீராத்மாவாதிஸம்பந்தத்தோடே கூடவென்றபடி. (ஐந்தறிவார்) அர்த்தபஞ்சகத்தை யறிவார், ஸம்ப்ரதாயத்திலுமர்த்தபஞ்சகத்திலும் நிஷ்ணாதரான நம்மாசார்யரென்றபடி. (அருள்செய்ய) க்ருபை பண்ணுகைக்கு, அபேக்ஷிதார்த்தங்களை யெல்லாம் தெளிவிக்கைக்கு. (அமைந்தனர்) பர்யாப்தரானார்கள்

[ஸா-கா] யாஸஹாத்ருதயேநாத்ர ஸ்லாக்யமணிவத், கௌஸ்துபவதித்யர்த்தः (திருமாலிதயம் மருவிடமென்ன) ஸ்ரீபதேர்ஹ்ருதயம்வாஸஸ்தாநமிதி ஸாஸ்வதேபோயிதாः [மலரடி சூடும் வகைபெறு நாம்] தத்பாதபத்மம் ஸ்ருதஸிரஸாவஹிதும்யோக்யாவயம் [கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில்] கர்ப்பணஸஹாகதாதி க்ரூரபாபநத்யாம் [விழுந்தொழுகாது] யதாநிபத்ய ப்ரவாஹேணவஸஹநமஹ்யேததா [அருவுடனைந்தறிவார்] அதிஸூக்ஷ்மசேதசேதனஸம்பந்தேநஸஹ அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநவந்தः [அருள்செய்யவமைந்தனரே] கதாஸ்வக்ருபாம்கர்த்தும் பர்யாப்தாः, யதா, [அமைந்தனரே] ப்ரதிஷ்டிதாः. நஸ்வஸ்ரக்ருபா ஸர்வத்ரஸாதநா

௨௫॥ வமைந்தனரே. (அ) *கதா³சித்³ராதி³வக்த்ரப்ரதிபா³த⁴கதி³ஹாநா தி³விசித்ரப்ரவாஹேஹதத்த்வகாலோபவிபக்திஹேதுவதிஹிவிவியாலவஹுலிஸாஞ

[ஸா. நீ] ஜ்ஞாநாயதுமினிம்மக்கொன்றை யவெகஷிக்க வேண்டாவென்று கருத்து. ஸம்ஸ்ரூரன்யயாகஸ்துஹேஶுப்ரதீஆயிருக்க, கஸ்துங்களுமநதங்களா யவஸிதிதகாலஹோமங்களாயிருக்கவித்தனை காலமுண்டாக, தஜொகேஷா பாயமும், தஜெதர்வான வாவாயப்ராப்தியுமதற்கு ஹேதுக்களான யாக்ஷ்யதிகளா னுக்ருதாதிகளுமிப்போது ஒருவனுக்குண்டாகிறதென்னக்கூடு மோவென்கிற வொழ்த்துக்குவரிஹாரம் உணிவரவென்கிற ஶ்லோகத்தி லதிஸாகஷித்வமாயிருக்கையாலேயெவ்வம்ஶத்தை விஸ்தரிக்கைக்காக, பின்னையு மொரு ஶ்லோகமருளிச் செய்கிறார். (கதா³சித்) இங்கு கவிசெஷ்ட தெ ஹாதஜ்ஞராதிவிவஸீதஜ்ஞாநம், ஸூரிஸம்பந்த வாஸநாபாவிப்ரக்ருதிஸம் பந்தஸம்ஹ்ருஹஃ, ஐஹவக்ரே என்றதயம். (ஐஹ) வரிஷ்ரஶ்ரூராதெ நிதர்வப்ரவாஹகேநஸம்ப்ரதிவஹ ஐதஞ்யதுஃ । ஐஹவகெ ப்ரதி வாரஷம் தத்த்வகாலோ விபியாவிபக்திஹேதுவதிஹீதஙயஃ, விதர்வப்ர வாஹகா ஹேதுஹஹுவிஶேஷணம், ப்ரவாஹஸ்ரவிதர்வகாஸ ஒருவனு க்கொருகாலவிஶேஷத்திலே யிவ்வநுகம்பாவஷெஷஙகள் கூடுமென்று கருத்து. தத்த்வதீதரஸ்ராதிவாகெலஸ் விஸகஸ்துணஃ ப்ராபஶ்யப்ஜாவ திப்ரஶ்ரதிவதீதிகஶதுநலவி விவக்ஷிதம் (விபக்திஃ) கஸ்துணாம்ஸஹகாரி ணாஸஃஹஶவிஶேஷோஷதிவதா (விபியாவிபக்திஃ) கஸ்யவிஸப்ரஜாவதிக ப்ராப்திஹேதுகஸ்துவிபக்திஃ, கஸ்யவிதர்வப்ரகப்ராப்திஹேதுகஸ்துவி

[ஸா. கா] "ஸர்வஹ்ருதம்ஸர்வதாநம் ஜ்ஞாகவாராதி³" த்ரிகெகநாதி³காலு ஸம்விதகஸ்துவரம்பராவஸரெஷாம்ஸ்ராஜெநவஸவம்வகஸ்விஸவ வதுஜெவெஶ்ரகடாக்ஷணஜொக்ஷாரஹிஃ, கஸ்யவிஸவஶ்யாதிதிவெஷஷ்ட ஹேதுஹததவிஷவிவாகஃகயம் ? கிம்வ, ஸர்வஜ்ஞதவரிவாகெநஶ்ரூர ப்ராவீணா கஸ்யவிவிஹம்பஸஹா, கஸ்யவிவிஹம்பாஸஹா வ, கயத வி ஹேதுஃ கஸதிஸம்காயாம், யயா நாதிகஸ்தூரவஸாதீர்தளஶ்ரவி வெஶ்யபுஷ்ஸஹாரஜெஷாரதஜெந ப்ராப்திஹேதுகஸ்துவரிவாகஃ க ஸ்யவிஸ வவதும், கஸ்யவிஸ வஶ்யாஸ, கஸ்யவிஸ ஸர்வஜ்ஞதவிஶேஷாதி யிகஹஶ்யா, கஸ்யவிஹாஶ ஹஶ்யாதரஷ்ஷ்ஜ்ஞதவிஶேஷஸஹிதஸர்வஜ்ஞ தவிஶேஷாதிதி, ஹஶபஶாஸ ஸஜெவதுராவி கஶ நீயம் தஷஸ ஸவதுஸ தயாவி ப்ரயதிஹாரஜ்ஞபயாவிவிதர்கஸ்துவரிவாகஶப்ஶ்யாவஸரயா கஷிதெவ கஷாவிதெவ கெநவிதெவொவாயவிஶெஷெண தாகெஶ்வ யதாஞஹஶஸம்வஹோஹவதீதி யாஜ்யதஐதஙிவப்ராயெணாஹ! (க தாவித்ராதீதி] யதொகவித்ராகஸ்துவாஸநாஙவிப்ரக்ருதிஸம்பந்தாஃ ப்ரதிவாரஷாவிதர்ஃ கதஃகஸ்யவிஸவவதும்தாகஷாகஸ்யவிஸ

௩௦] ஶ்லோ | தத்த்வஜ்ஞாவஸாவகாசப்ரயத்நாந்ப்ரபாஸ்யமாநை: கதா
ப்ராப்தைகாந்த்யாநந்தஸம்பந்திபாவிதாகஸ்திதிஸ்ஸம் விவஸ்தீ: ॥ *

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபோத்காதாதிகார: ப்ரதம: ॥

[ஸா-நீ] பக்தி:, ஸக்ருஜ்ஜந்மப்ராப்திஹேதுகர்மவிபக்தி:, ஸவாஸந்ய ஶ்ரேயோபாயோபாதாநகர்மஹேதுகர்மவிபக்திரித்யர்த: | ப்ரதிபந்தகாதிதி ஒருவனுக்கு வருகிற அநுகூல்யாதிகள் மற்றவனுக்கு வரவேணுமென்கிற அதிப்ரஸங்கம் பரிஹ்ருதம். ததாவகர்மாதிப்ராதிவக்ரப்ரவாஹஸ்யவிசித்ரத்வாத் காஸ்யசித் காஸ்யசித் கதாசித் ப்ராகுப்தப்ரஜாபதிப்ரஹ்ருதிவத் ப்ராப்திஹேதுபூதவிபாகவதிவனுக்கும் முன்பில்லாத ஶக்திஹேதுபூதவிபாகமொரு காலவிசேஷத்திலே ஸம்பவிக்கக் தட்டில்லையென்று கருத்து. பாபாநாம்ப்ரதிபந்தகத்வேபி ஸம்ஸாரதாம் ஸாத்ரீப்ரவாஹவைசித்ர்யாந் ஶக்திஹேதுபூதவிபாகஸித்திரிதி, ஶதோ நாத்யேநாபி விதர்கப்ரதிபத்திப்ராயேண ஸர்வஸித்தாந்தஸித்தோக்தி:, ஹிரண்யப்ரஹ்லாதௌ, யதாதேவம் ததாத்ருவ்யேத்யாதிநா வக்ஷ்யமாணகர்மவஶாத் இதி பாவ:, தத்ஸ்பூர்த்தே மோக்ஷாநுகூலவிபாக: ஶாஸ்த்ரஸ்யேதே, ஸ்வஸ்பஷ்டஸ்வாவிஷய:, தேந விபாகவிசேஷேண ஸ்வரூபஸ்வாவகாசமாயஸ்யாஇதிவிக்ரஹ: (ஸம்பக) இஹ விவேகவைராக்யாதிரூபா (ஶக்தி:) ஸம்பாவநாயா:, யதா ப்ரஜாபதிப்ராதேஶ்வர்யப்ராப்திஹேது: ததாவிவேகவைராக்யாதிஸம்பந்தியரவீதெத்யம் ஸப்தாஸ்வபாயோபாயா, [இத்யம்] பக்திப்ரபத்த்யாதிஹேதுகஸாக்ஷாதாதிமோக்ஷஹேது பாயோபாயதேஶேந, யதா,[இத்யம்]ப்ரஜாபதயாதேஶ்வர்யபாவிபாக பந்தநைஸ்வர்யாநந்தஸம்பந்தியரவீ ததுபய: | [விவஸ்தீ:] சில யாதிருசிகமடியாக ஹேயோபாதேயவிபாகஜ்ஞானவனென்றபடி. * *

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகதிராஜசரணாரவிந்தசஞ்சரீகஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜயதே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
உபோத்காதாதிகார: ப்ரதம: ॥

[ஸா-கா] பஸ்வாதிதியோஜ்யத்வஇத்யஸிப்ராயேணோக்தம் [ததத்ததோவிபக்தி] ரிதி. ஶதவாவிலம்பஸஹாக்யததஸாவாபவ்யபதேஶ்யதேஇத்யபிப்ராயேணோக்தம் [விவியேதி] ஸர்வஸித்தாந்தே நத்ருஷ்டாந்தஸமீதி:.

இதி ஸகலவேதாந்த ஸாராயப்ரகாசகதயாவிஸ்வவிதிதஸ்ய
ஶ்ரீஸாரதாஜ கோலதிலகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய ஸூநுநா
ஶ்ரீநிவாஸேநவிரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாசிகாயாம்
உபோத்காதாதிகார:॥

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகார: ||

௨௦ || * ஶ்ருதிபதவிபரீதம் க்ஷ்வேளகல்பம் ஶ்ருதௌ ச ப்ரக்ருதிப

[ஸா-நீ] இப்ரபந்தத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயம் விஷயமென்றும் ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமென்றும்படியிலே நிர்திஷ்டங்களான விவ்விரண்டினுக்கும் ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாகக்கூடுமென்று மிடமிப்படியுபபந்நமானாலும் ரஹஸ்யத்ரயத்தையே யிப்ரபந்தத்திற்கு விஷயமாக்குகைக்கு நியாமகமுண்டோ? அர்த்தவிஷயஶப்தராஶியில் ஸாரதமமாய்க்கொண்டு முமுக்ஷுவேத்யமாக விருக்கை நியாமகமென்னில் ப்ரபந்நாந்தரங்களும் முமுக்ஷுவேத்யங்களாக வவ்வோஶாஸ்த்ரங்களிலேப்ரதிபந்நங்களாயிருக்கையாலவைகளைத்தானிங்கேவிஷயங்களாகக்கொள்ளலாகாதோ? முமுக்ஷுவைப்பற்ற ப்ரபந்தம்பண்ணுமிடத்தில் ஸாங்க்யயோகாதிஶாஸ்த்ரவிஷயமாகத்தான் பண்ணலாகாதோ? இத்யாதிசோத்யங்களை யிவ்வதிகாரார்த்தத்தாலே பரிஹரித்தருளக்கோலியி[illegible]ங்களை "ஜுஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே" யென்று முன்புசொன்ன கணக்கிலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஶ்ருதிபதேத்யாதியால்) (க்ஷ்வேளகல்பம்) விஷதுல்யம், ப்ரயோஜநமில்லாதவளவன்றிக்கே யநர்த்தாவஹமுமாயிருக்குமென்றபடி, இத்தால் ஸாங்க்யயோகாதிஶாஸ்த்ரங்களுபாஹ்யமாகையாலே இங்கு விஷயமாகக்கொள்ளாதொழிந்ததென்று கருத்து, (ஶ்ருதௌச) ஶ்ருதாவபி, நித்யநிர்தோஷாயாமபி ஶ்ருதௌ விவேகிநஸ்த்யாஜ்யாம்ஶோऽஸ்தீதி சஶப்தஸ்யார்த்த: | (ப்ரக்ருதிபோகப்ராபகாம்ஶ:) வைதிகாமுஷ்மிகஸுகஸாதநப்ரதிபாதகாம்ஶ:, பாபஷமோ

[ஸா-கா] பூர்வத்ர முமுக்ஷூணாம் ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹஸம்மதம் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமித்யுக்தம் | தஸ்யாத்ர ஸாரதமத்வம் ஸாராதிப்ரதிபாதநபூர்வகமுபபாதயதி | தத்ர த்யாஜ்யாஸ்வஸார ஸாரஸாரதரஸாரதமாந் ஸங்க்ரஹேண தர்ஶயந் ஸாரதமேவ ஸாராம்ஶஸ்ய ப்ராஜ்ஞமுமுக்ஷுவேத்யத்வமாஹ — (ஶ்ருதிபதேத்யாதிநா) (ஶ்ருதிப்ரதீதா:) ஸம்ஸாரஹேதவ:, அவிச்சிந்ந மோக்ஷகாங்க்ஷிண: (க்ஷ்வேளகல்பமிதி) த்யாஜ்யமுக்தம் | ப்ரக்ருதிப்ராபகேத்யத்ர வைதிகஸ்யப்ராபகாம்ஶோऽஸார: ஆமுஷ்மிகப்ராபகாம்ஶஸ்ஸார இதி விவக்ஷிதம் | பாபஷப்ராபகேதி ஸாரதர: | உபநிஷத்ஸ்த்ர

௩௦| ஈஷதேஷாமவ்யாபகானாமேஷ நவயுக்ஃ| தத்ஹாவிபாயமாவ்ருத்தம் ஸ்ரு-
த்யர்தீதாவிவிஸங்க்யாவநிஷதஸ்ஸ்ர தாபஸாத்தம் ஸாரஹாயகா: || ||*||

[ஸா-டீ] மவ்யாபகானாம்; கேவலவ்யாவாயவ்யதிவாதகானாம்,(நவ
யுக்:) ஸதுக்: வ்ருயகேவலிசதகதோ:வஹேதாமிதயுக்:|இத்தாலே
கேவலவைஷ்ணவகேவலவ்யாயிகளைக்குறித்துத்தான் வ்யவஹாரம்பண்ணலா
காதோவென்று பிறக்கும்சோத்யம்வரிஹ்ருதம்|[தத] தஸ்ராத[உக்த]ஶ்ரு-
தா சநேநவ்யாணாஹாரயோமுக்திவ்யஜ்யதே|| இததால்ஶோகமும்,
தர்மவாயமும், வ்ரதக்ஷாதிவ்யாணங்களைக்கொண்டுதானறியலாகாதோ
வென்று பிறக்கும் சோத்யம் வரிஹ்ருதம்| (விபாயமாவ்ருத்தம்) வசீ
வபாவாயமல ரக்ஷிதம்,[ஸ்ருத்யர்:]ஸம்ஸாரம்,(விவிங்கி) யத்தநலம்
ஶ்ருண்வந்தி ஸநேநஸ்ருதஸஞ்ஜீவிநீவத் தாஸூமலம் சேயாதயதேவ
தகாநிஷேஸேநாஷ்ய தஸிஷேரவிவரிக்ஷீதகலாகும்லவதி
சஸ்ருதவாரவணேந உவநிஷதாம் ஸாரதஸ்ம்வ்யஜ்யதே | சஸ்ஸ
ஸேநா“நஜவார”இதி வசுந்ரோணதாயமுவநிஷத்துக்களிலும் தா-
யமென்று ஸூசிதம்| உத்தம்ஸாரமிதநேநவர்யாவாயமஸாரக்ஷித
கஞாதாவாரஹஸ்யத்ரயஸ்யவ்யாவகம் த்ராஹாரஷ்யவெக்ஷயா வெ
ஶுக்ஷண்யாதிஶயம்வ்யாவிதம்,இத்தாலிவ்யவஹாரத்திற்குறித்தையே விஷய
மாகக்கொள்ளுகைக்கு நியாமகஞ்சொல்லித்தாய்த்து. (சூயகா:) ஸ்ரு
ஷ்வேகிநஃ ஶோக்ஷாவாயெகாரவிகாஜதயுக்: | இத்தால் வதாறு
ஶவித்யாஸ்ரா நமிருக்க வஸ்ராத்விஷயதாத்ரத்தை உவாதாநம்பண்ணக்கூ
டுமோவென்று பிறக்கும் சோத்யம் வரிஹ்ருதம் ஸ்ருத்யர்தீதகோபா
த்தா க்ஷராதிஶயவ்யஜநாதவநிஷதஸாமமிருக்க, தசேகதேஶமா
தாரஹஸ்யத்ரயோபாதாநம் கூடுமோ? வென்று பிறக்கும் சோத்ய
மும் வரிஹ்ருதம் | வ்யாவகத்ராஹாரங்களைத் தானிங்கு விஷயமா

[ஸா-கா] தாபஸாதிஸாரதம்ப்ரஹ்மாவாஸநஶாஸ்த்ரம்விவக்ஷிதம்| (உ
த்தம்ஸாரமிதி)தசோவ்யதிஶயிதம் வ்யவத்வ்யதிவாதகம்ரஹஸ்யஶா
ஸ்த்ரம் || கயம் ஹாவ: யதுவி விஜம்பவஸஹேஸ்ரகேஷுஷுக்ஷஹிஃ ஸ
வகஸ்யாத்தஸாஸ்த்ரேண ஜாதாம் ஶக்யம், தயாவி ஸாவமஹணா
ஸாம் ஹக்திஸாயநவ்யவத்வ்யதிவாதகதயா வ ஸவகாஸகமாக ர
ஹஸ்யத்ரயமேவ ஜாதவ்யமேவ, விஜம்பாஸஹாநாஶக்தாநாஹா ௐ
வஸீவாயாநாஷாநாவயாத்த ரஹஸ்யத்ரயமேவ ஜாதவ்யம், உவா
யாநாஷாநாஹாரவயவ்யவ்யத்யஹாவாயவிஹிதகரணரூவம் கேம்
கயகாஸகம்வ உதாரதஸ்யாத்தஸாஸ்த்ரவி யயாசதி யயாஶக்திஜாதவ்யமிதி
வ்யவதநஸ்யாநிர்வெக்ஷகேவந உத்தஸாரகம் | நநு ஶாஸ்தக்ஷே

३०। இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரம் 'ஸர்வவேதாக்ஷராஸஸ்ஸ' என்கிற படியே தன்னர்த்தத்தை அறிய வெல்லா அர்த்தங்களையும் அறிந்து தரும்படியாயிருக்கையாலும் சரமஶ்லோகம் 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ'' என்று சொல்லுகிற உபாயமொன்றையுமே அவலம்பிக்க ஸர்வோபாய ஸித்தியுண்டாமென்று ஸ்தாபிக்கையாலும், த்வயமும், 'கம்ஶ்ருத்'யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன்னையொருக்கால் உச்சரித்தவனை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் க்ருதக்ருத்யனாக்க வல்ல ப்ரபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமே

[வ்யா-ஸ்ரீ] க்கலாகாதோ வென்கிற ஶங்கைக்கு ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ஹேதுக்களில் உத்தரஶப்த விவக்ஷித ஹேதுக்களை வ்யக்தமாக்குகிறார். (இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலித்யாதியால்) ஒன்றையுமே அவலம்பிக்கவித்யாதி) 'ஸாத்ய ஸாதந ஶாஸ்த்ரோக்த' ஶாஸ்த்ரோதிதம் என்கிற ஶாஸ்த்ரோக்த யோஜனையைப்பற்றச் சொன்னபடி ஸ்தாபிக்கையாலுமென்கிறது. ஈஶ்வரஸ் என்கிறதைக் கணிசித்துச் சொன்னபடி. அநுஷ்டாநத்தில் விஷயவ்யாப்திஸாரத்யம் ஸாத்யமென்கிற கருத்தாலே இங்கு அர்த்தத்தில் சரமஶ்லோகத்தை யெடுத்தது (கமித்தி) 'யஸ்ஸக்ருத் த்வயவஸ்ஸாம் ஸாரதாரகோ பவதீ'தி, ஶ்ருதி: ரஹஸ்யத்ரயமேயித்யாதி) வ்யாபகமந்த்ராந்தரங்களும் இவ்வுபாயத்திற்கு வியாயகவாக்யாந்தரங்களும் ஶரணாகதி மந்த்ராந்தரங்களும் ஸத்ர்தவிஷயஸம்பந்தாஸித்தில் ஸாரதமங்களானாலும் ஸர்வம் வியவேக்ஷண்யாதிஶயமல்லாமையாலே முமுக்ஷுக்களுக்கிப்படியாதரணீயமல்லாமையாலவற்றை இங்கு விஷயமாக்காதொழிந்ததென்று கருத்து. ஆனாலும் மோக்ஷாபேக்ஷமுவ நிஷ்டூாபம் நியமேநாபேக்ஷிதங்களாகில ன்றோ தத்தத்விஷயமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையேயிங்கு விஷயமாகக்கொள்ளுவது? ''ஸாங்க்யயோகம் வாம்பாஸ்த்ர''த்யாதியாலே ஸாங்க்யயோகாதிஶாஸ்த்ரங்களையும் [1]ஸத்ர்தவிஷயங்களாகச் சொல்லியிருக்கையாலே அவற்றைத்தானிங்கு விஷயமாகக்கொள்ளலாகாதோ? ஸாரஹ்ருஹா

ஸா-கா ॥ ஶாம்ஸாரததோஷாவதேயதிதிநாபவத்யதே, தத்கலிஸாங்க வ்ருதிவாதகாதிவிதத்வப்யாயாநாமேகஜ்ஞாநகேவநதேஷாமஸார கூாஶ்ரியெஸாரதமஸ்யதிதி ஜ்ஞாநாவம்பவாதித்யத்ர மோக்ஷோபாதேயம் ஸாரதமம் ரஹஸ்யத்ரயமேவேதி ஸோபபத்திகமாஹ (இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலிதி) (கம்ஶ்ருத்யாதிகளிலிதி) ''தத்த்வயம் ஸக்ருதுச்சார்ய ஸம்ஸாரவிமோசநோ பவதி'' ''ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நர''மித்யாதிவாக்யை: । நநு, ரஹஸ்யத்ரயமேவ முமுக்ஷூ வக்தாதரணீயமித்யயாரணமேவாவத்யதே ஶாஸ்த்ராவி ஸதாவேதஸ்யாவத்யோபாதேயமித்யத்ர ஐதரஸ்ய ஸவஸ்யாநோபாதேய

௨௦ || உபேக்ஷ்ய வக்தாரணீயம் 'ஸ்வஸாரஸ்வ ஸாரஜ்ஞஸாரம் ஸாரதரஜ்ஞ ஜெஜு|ஹஜெஜ்ஞாரதரம்ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யம்|| பரதேவதாபாரமார்த்யமும், ததுபாயமும் ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களாலே யறியவொண்ணாதபடி யாலே இவற்றுக்கு "ஶாஸ்த்ரைகநிதர்ஶநம், தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ, ஶப்தப்ரஹ்மணி நிஷ்ணாத: பரம் ப்ரஹ்மாதி

ஸா.தீ|| ஆகாங்க்ஷையாலே ப்ரஶ்நம் பண்ணுமிடத்தில து மோக்ஷஶாஸ்த்ர விஷயமாகவேணுமென்று தான் நிர்ப்பந்தமுண்டோ? தத்த்வத்ரயங்களைப்ப ற்ற தத்த்வஶாஸ்த்ரவிஷயமாகத்தான் பண்ணலாகாதோவென்கிற ஶங்கையில் ரஹஸ்யத்ரயத்தையே விஷயமாகக்கொள்ளவேணுமென்கைக்காக உபநிஷ த்ஸாரமே ஸாரதமாநுஸந்தேயமென்னும் ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரங்களஸா ரதமாதிகளான அநுஸந்தேயங்களென்றுமுபதேஶிக்கிறார். (ஸ்வஸாரதி த்யாதியால்) மோக்ஷார்த்தம் ஶப்தப்ரமாணமே உபஜீவ்யங்களாகிலன்றோ இதில் ஸாரதமமநுஸந்தேயமென்றலாவது! மோக்ஷதது உபாயங்கள் ப்ரமாணா ந்தரங்களைக்கொண்டு தானறியலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். [ப ரதேதி] (ப்ரத்யக்ஷாதீதி) யோமிப்ரத்யக்ஷாதிகளாலுமறியவொண்ணாதெ ன்றுமிடம் ஸாக்ஷாத்ருதிஷ்ட வ்யக்தம். (ஶாஸ்த்ரைகேத்யாதி) இப்படி ஶாஸ்த் ரத்தைக்கொண்டறியவேணுமென்று நியமிக்கையால் ஶ்ரவணாத்யுத்ஸர்க்கேத்யா காயம்விதாநத்தைக்கொண்டறியப்பார்க்கிலுமது ஸம்ஶயாஸ்பதமா காதென்று கருத்து. (ஶப்தப்ரஹ்ம) ஶப்தமோக்ஷஜ்ஞாநம் (பரம்ப்ரஹ்ம) விவே கவிமோகாதிஜந்யோபாஸநரூபம் ஜ்ஞாநம் "ஶப்தப்ரஹ்மாமயம் பரம் ப்ரஹ்மவிவேகஜம்" இதி தத்த்வவிவரணாத், ஆனாலும் "பராணந்யாய ஶிரஸ்ஸேத்யாதி" யாலேபதார்த்தவித்யாஸ்தாநங்களுமநுஸந்தேயங்களாக யதாஶாஸ்த்ரமாயிருக்க வேதத்திலே ஸந்தேஶஸாரத்ரயமநுஸந்தேயமென்ற க்கூடுமோவென்ன உபயுக்தமான ஸாராம்ஶத்தை உபாதாநம்பண் ணக்கடவனென்று விதிக்கிற விஶேஷவசநத்தைக்கொண்டுத்தரமருளிச் செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்யாதியால்) அவ்விடத்தில் ஸாரதமமான ஶ

[ஸா.கா] ஸ்வம் வக்த்ருஸாராணு ஸாரஸாரஸார தரஸார தமேஷ்ட ஸார தமஶ்ரவாநுஷேயகம் ஸந்த்ருஷ்டாந்தம் பொயயதவ நம்பாதாயவ்யாக ரோதி (ஸ்வஸாரேத்யாதி உஹாவாக்ய) நநு ஶாஸ்த்ரைஸ்ஸைவ ஸாரதம உபாதேயமிதி கயந்நியம்யதஇத்யாஹ (பரதேவதாபாரமார்த்ய முமித்தி) உபேக்ஷ்ய ப்ராப்யத்வாயமேவ ப்ரத்யக்ஷாத்யப்ரவ்ருத்தே: ஶப்தவஸி ஶேஷாயாஜ்யதஇதி ஹாவ: | நநு ஸாரஸ்யாபி த்யாஜ்யகவப வூகம் ஸாரதமஸ்யைவோபாதேயகவம் வசநபரஸாரோப்யதே ப்ரமாணஸ்ஸைவ க்வசித் ஸாரஸஹித ஸ்யாப்யாநுஷேயகவம் ஸந்த்ருஷ்டா

ஶ்ருதி" என்கிறபடியே ஶப்தமேப்ரமாணம். இவ்விடத்தில் "அநந்தபாரம் பஹுவேதிதவ்யம் ஸ்வல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா:| யத்ஸாரபூதம் ததுபாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" என்கிறஶ்லோகத்தில் ஸாரபூதமென்கிற பதத்தாலே ப்ரதிபந்நமான நிர்வாஹகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஶப்தமுபாதேயம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ர

[ஸா-தீ]ப்தமுபாதேயமென்றபடியம். (அநந்தபாரம்) (அந்தோநிஶ்சயஃ) நிஶ்சிக்கவரிதாய்பஹுவிஸ்தீர்ணமுமாயிருக்குமென்கை. [க்ஷீரமிதி]அம்புமிஶ்ரம் க்ஷீரமிவஸ்திதமித்யர்த்தஃ, அஸாராத் ஸாராதிமிஶ்ரிதமிதிபாவஃ (ஹம்ஸோயதா) ஹம்ஸஇவ அம்புமிஶ்ரா க்ஷீரமிவஸ்திதம் ஸாரபூதம் பரார்தோபாநீரமக்ஷீரம் ஹம்ஸவதஸாராத்ப்ரஶா விஹஜ்ய பாதீதேதி தாத்பர்யம் அந்யோ யதா ஶப்தமேவ பதப்ரயோகேஸ்தவ ஶப்தவேயஸ்வருபே ஸமாதிதி த்ருஷ்டவ்யம் ஸாரபூதஶப்தோபாதேயமென்கிற விஶ்லோகம் ஸாரதமஶப்தோபாதேயத்வ ப்ரமாணமாகக்காட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸாரபூதஶப்தத்தாலேத்யாதி) (பா-பதத்தாலேத்யாதி) விவ்ருத்யர்திதபூதஶப்தம்ப்ரயோகிக்கையாலே ஸாரபூதஶப்தம் நிர்வாஹகஸாரபரமாகையால் ஸாரதமத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ப்ரதிபந்நமானவென்கிறத்திற்கு ஸாரதமஶப்தப்ரத்யேநாயஃ (நிர்வாஹகேதி) ஶப்தஸ்யஸாரதமகூடஸ்தாரகமென்று கருத்து. இங்கு ஸாரதமஶப்தமுபாதேயமென்கிற வாக்யமே யாதரணீயம் ஸாரபூதஶப்தமுபாதேயமென்கிற வாக்யம் ஏவ கஸ்மாதுக்தம் இவ்வசநத்தில் நிர்வாஹகஸாரமுபாதேயமென்கிறவித்தாலே அஸாரங்களும் அல்பஸாரங்களும் அநுபாதேயங்களென்று ஸாமர்த்யஸித்தாலும் ஸாரப்ரயோகாதிகளும் விதிஹ்யாஸநங்களிலுபநிஷத்ப்ரக்ருதிகளும் அநுபாதேயங்களென்று முபநிஷத்ஆகமமே உபாதேயமென்றும் விஶேஷித்துச் சொல்லாமையால் அந்த ஸாரப்ரயோகாதிகள்தானுபாதேயங்களாகுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பாஹ்யேத்யாதி) அநுபாதேயதாப்ரயோஜகமாக விவ்வசநத்தில் விவக்ஷிதமான அஸாரத்வஅல்பஸாரத்வ உபநிஷத்ப்ரக்ருதிகளிலே காண்கையாலுமுபாதேயதாப்ரயோஜகமாகச் சொன்ன நிர்வா

ஸாராஜ்ஞோபவாக்யதேநயதிஹேயவதத்யதாஹ(அவ்விடத்திலிதி) ஶப்தாநேவப்ரமாணேஸ்வீகாரயேதத்யர்த்தஃ| யத்ஸாரபூதமித்யத்ர ஸாரஶப்தஸ்ய ஶப்தஸ்வபாவஸித்த நிர்வாஹகஸாரபூதஸாரதமவாசகஸ்ய பரார்த்தோஹ்யேபாயகவதஸ்ஸித்த்யாஹாரநமோதிதகாதிதிபாவஃ| அஸாரேதிஶ்லோகம்வ்யாசஷ்டே| (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களி

௨௯|| கள் ஸாரங்களாகையாலே ப்ரதிபாத்யங்கள் வேதத்தில் ஸார-பாகத்தில் வைதிகஸமயஸாய நரகப்ரதிபாதகமான ப்ரதேஶங்கள் ஸாரமாகையால ப்ரதிபாத்யம், ஸூக்ஷ்மகப்ரதிபாதகாம்ஶம் வைதிகஸமயத்தில நிஶ்சிதமாயுக்தத்தையுடைத்தாகையாலே சிலர்க்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் தீர்க்கஶ்ரவணாதிதோஷதுஷ்டமாகையாலே ப்ரதிபாத்யம் ஸூக்ஷ்மதத்வப்ராப்திஸாயநரகத்தை ப்ரதிபாதிக்குமம்ஶமும் ஸாரதமமாகயிருந்ததேயாகிலும் அத்யந்தநிஶ்சிதமான பரமார்த்த ப்ரஸவஸாபேக்ஷர்க்கு அப்ரதிபாத்யம் பரமார்த்ததத்வப்ராப்திதப்ரதிபாத்யங்களை வெளியிடும் ப்ரதேஶம் ஸாரதமமாகையாலே விவேகிக்குபாதேயம், அவ்வம்ஶத்திலும் ப்ரயோஜனப்ரதிபாதகங்களான தத்வஹிதங்க

ஸா-டீ] யிகஸாரதமவ நிஷ்கர்ஷத்திலேகாண்கையாலுமுபநிஷத்பாகமே யுபாதேயமென்றுபப்ருஹ்மணம்| ஸாம்ப்ரயோகாதீநாம்விவேகவிரோதகஸ்ரவணாப்ரதிபந்தகத்வாஹ்யஸூக்ஷ்மம். ஸாம்ப்ரயோகாதீநாம்விவேகவிரோதகநவாஹ்யகமும்ஸாம்ப்ரயோகவம்ஶாதிதத்வப்ராப்திவசனங்களுக்குநிவர்த்தகமும்வாரதமம்ஶத்தில்ஸர்வாதாயிகாரத்திலேபறக்கச்சொல்லப்பட்டதிறே(க்ருத்யஸ்தி) "யாவேதவாஹ்யாஸ்ம்ருதயோயாஶ்ச காஶ்சகுத்ருஷ்டய:" இத்யாதிகளானஶ்ரவணாதிவசனங்களஹிவ்ருதங்கள், (அத்ரேதி) நிஷ்டுங்களாகிறவளவன்றிக்கே யநருஷ்ப்ராவஹங்களுமாகையாலே யென்று கருத்து. வைதிகஸ்வாத்ர்யாதிகம் ப்ரத்யக்ஷவிருத்திதேர்த்தஸமஸ்தாதிகளும் ஶாஸ்த்ரவேக்ஷயா ஸத்யங்களாயிருக்கவித்தை ஸாரமென்பதெங்கனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (வைதிகஸமத்திலுமித்யாதி) ஸாரமாகில ப்ரதிபாத்யவமெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சிலர்க்கித்யாதி) சிலர்க்கென்கிறவித்தால் விவேகிகளுக்கு ஸாரமாக தோற்றுதென்று கருத்து. இத்தால் ப்ரயோஜநாதாரங்களுடைய ஸாரத்வம் கர்மாவாயிகமென்றதாய்த்து, ஸாரதாரதம்யத்திலர்க்கித்யநுஷஜ்யதே, விவேகிக்கென்னது சில யாதிருகூரடியாக வேயோபாதேயஶ்ரவணவனுக்கென்றபடி. இப்படியுபநிஷத்பாகங்களெல்லாமுபாதேயமாகில் ரஹஸ்யத்ரயத்தையே யிப்ரபந்தவிஷயமாக்குகைக்கு நியாமகமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (அவ்வம்ஶத்திலுமித்யாதி)

[ஸா-கா] த்யாதிநா) ஸர்வம்வஸவஸ்ரவஸ்யாத்ஸாஸஸாரதமம் ஸ்ரக்தயாவகயம் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸ்யாத்யைவயர்த்தயாவிஸம் வாக்யதேணாவாதேயஸத்யத்ராஹ| (அவ்வம்ஶத்திலுமிதி) ஸர்வம்வ கஸ்ய ஸம்பம்யஸ்வாதாயாவேந ஜ்ஞாவநாக ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதரவேதாஞ்ஜாதவி ஸாரதமிதி ஸாவ:| கவிஜ்ஞயேர் ப்ரமாணம் வத

மர்ருடைய ஸங்க்³ரஹமாகையாலே மிகவுமுபாதே³யமாயிருக்கும் ரஹஸ்ய த்ரயம். ஆகையாலே "ப³ஹுப்⁴யஶ்ச மஹத்³ப்⁴யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்⁴யோ மதிமாந் நர: | ஸர்வதஸ்ஸாரமாத³த்³யாத் புஷ்பேப்⁴ய இவ ஷட்பத³:" என்கிறபடியேயிந்த ரஹஸ்யத்ரயம் முமுக்ஷுவான விவ்வாத்மாவுக்கு மிகவுமுபாதே³யமாகக்கடவது. (பா) * அமையாவிவையென்னுமாசையினலறமூன்றுலகில் சமையானகல்விகள்சூழவந்தாலுந்துகையிவையென்றிமையாவிமையவரேத்தி

ஸா-தீ [ஸங்க்³ரஹமிதி] சிறியகண்ணாடிபெரியவுருக்களைக்காட்டுமாப்போலே யநாயாஸேந விஶத³மாக்கவற்றாயிருக்கையாலே யென்றபடி. ஆனாலும் ஸகலஸாரமென்கிறவசநமான ஸாரதமமெல்லாமுபாதே³யமென்று நியமியாநிற்க ஸதே³கதே³ஶமான ரஹஸ்யத்ரயமாத்ரமுபாதே³யமென்னக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டதிகாரார்த்த²த்தை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி³யால்) (ஸர்வத இதி) ஸாரதமோத்³தா⁴ரஶாஸ்த்ராதி³வதீ³த்யர்த²: ‖ (முமுக்ஷுவான) மோக்ஷத்திலிச்சையுடையாலே ஶ்ரத்³தா⁴திஶயவானென்றபடி, ஸாரதமமெல்லாமுபாதே³யமென்று வசநவிஷயமானாலுமதிலும் ஸாரதமமுபாதே³யமென்கிற விவிஶேஷவசநபலத்தாலே இவ்வதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயம் மிகவுமுபாதே³யமென்று கருத்து. (ஆகக்கடவதென்றது) ஆகத்தக்கதென்றபடி இவ்வதிகாரார்த்த²மெல்லாம் ஸம்ப்ரதா³யாக³தமென்று காட்டாநின்றுகொண்டிவற்றை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார். (அமையாவித்யாதி³) (இவை) இப்போது நாமப்⁴யஸித்த வித்³யைகள் (அமையாது) போராது (என்னுமாசையினால்) இவை நமக்குப்போராதென்னுமப்⁴யஸிக்கவேணுமென்கிறவாசையா ன்றபடி, இதற்கு சூழவந்தாலுமென்கிறதோடந்வயம் | (உலகில் சமையான) நிஷ்டங்களாகையாலே "வேத³ஶாஸ்த்ரரதா²ரூடா:" இத்யாதி³களில்படியே லோகங்களுக்கு கேவலாதாரயோணங்களானவென்றபடி (அறமூன்று) சதுர்த³ஶஸம்க்²யாகங்களான உபவேதா³நாம் ப்ரயோஜநவ்யாவித்³யாநாமஷ்டாத³ஶஸங்க்²யா (கல்விகள்) வித்³யைகள் சாஸ்த்ர ஸாரதமோ ஸ்த்ரயப்ரதிபத்³யவித்³யைகளென்றபடி. (சூழவந்தாலும்) கார்த்ஸ்ந்யேந

ஸா-கா] ந்தே³வஸம்ஹாரதி (ஆகையாலிதி) (ப³ஹுப்⁴யஶ்சேதி) ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஶாஸ்த்ரார்த்த²ஸாரவாதா³தே³ர்வா ஸர்வ ஸாரநிஷ்கர்ஷம் ஸம்ப்ரதா³யக்ரமாவ்யுத்பத்த்யா [அமையாதிவையென்னுமாசையினால்] ஸுநீதா நீதிவித்³யாஸ்தாநாதி நாநுஷ்டாநத்தோரந்தராஶயாஸ்யாலே ந [அறமூன்று] ஷட்த்ரயஸம்க்²யாகாநி. [உலகில்] ப்ரதிவர்ஷம் வர்ண் மோ தாநி சதுர்த³ஶவித்³யாஸ்தாநாநீத்யர்த²: | (சமையான கல்விகள்) "ரூபாஶ்ரயாவரம் கர்ம"வேத³ஶாஸ்த்ரரதா²ரூட³ இத்யாதி³ஷு ஸமயவத்

ஏத்தியவெட்டிரண்டெண்ணிய நம் சமயாசரியர் சதிர்க்குந்தனிநிலைதந்தனரே

ஸா.நீ] ஸூக்ஷ்மங்களானாலும் (இவைதொகையென்று) இவைஸப்ரமாணார்த்தப்ரயோஜகங்களென்று, நிஸ்ஸாரங்களென்று நிஶ்சயித்தென்றபடி இதுக்கெண்ணிய என்கிறதோடந்வயம் | (இமையா) நிமேஷமில்லாதவர்களான க்ஷணாத்யவச்சின்ன ஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாதவர்களான என்கை [இமையவர்] தேவதைகள் நித்யஸூரிகள் (ஏத்திய) கொண்டாடுகிற அப்ராக்ருதவிஷயஶப்தராசியில் அத்யந்தஸாரதமங்களானவென்று தாத்பர்யம் | [எட்டு] ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தையும் [இரண்டு] ஸ்ரீமந்த்ரரத்னத்தையும் சரமஶ்லோகத்தையும் [எண்ணிய] ஸர்வதா அநுஸந்திக்குமவரான [நம் சமயாசரியர்] நம்முடைய தர்ஶநப்ரவர்த்தகரான ஆசார்யர்கள் [சதிர்க்கும்] பரமான அல்பாயாஸேந ஸர்வார்த்தஸித்திகரமான என்கை [தனிநிலை] தனிநிலையை அஸாராதிகளைக் கழித்து ஸாரதமத்திலும் அத்யந்தஸாரதமமான ரஹஸ்யத்தையே விரும்பும்படியான ஸ்திதியை இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன ஸாராஸாரங்களுடைய நிஷ்கர்ஷத்தை என்றபடி. (தந்தனர்) நமக்கு க்ருபையாலு முபதேசத்தாலும் ப்ரஸாதித்தருளினார்களென்கை. இந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தை ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விஷயமாகக்கொள்ளில் ஸம்ப்ரதாயத்தை யதிகரித்தவன ஸ்வார்த்தவிஷயத்தில் க்ருத்ஸ்நவித்தல்லாமையாலே யாதாத்ம்யேந ஸாகல்யேந ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநக்ஷமனாகவல்லனோ? ஆனபின்பு இஸ்ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநாபேக்ஷமாகாதொழியாதோ? பரமகாருணிகாநுக்ரஹமாத்ரத்தாலே ஸுலபமாகில் லோகத்திலெல்லாருமிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றாதிருக்கிற விதுதான்கூடுமோ? கிஞ்ச இவை மூன்றிலும் தனித்தனியே அபேக்ஷிதார்த்தங்களெல்லாம் ஸித்திக்கையாயிருக்கையா லிவற்றிலோரொன்றுதானமையாதோ என்கிற ஶங்கைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா] ஜ்ஞாநாநாமபேக்ஷ்யே ஸகலதயோக்தாநி வித்யாஸ்தாநாநி. [சூழவகுத்தாலும்] தேஷு அகாண்டேஷ்வநாநவததேஷ்வபி [இவை] ஏதாநி [துகையென்று] கேவலம் ஸம்ப்ராவர்ணகாநீதி தாநி விஹாய | [இமையாவிமையவரேத்திய] அவிநாஶிதேவைஸ்ஸ்துதம் நித்யஸூரிபிஸ்ஸ்துதமித்யர்த்த: | [எட்டிரண்டு] அஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் சரமஶ்லோகஶ்சேத்யர்த்தலக்ஷணமிதம். யதா, [எட்டு] அஷ்டாக்ஷரம், [இரண்டு] த்வ்யர்த்திகம் ரஹஸ்யத்வயம் சேத்யர்த்த:| [எண்ணிய] பரிஶீலயந்த: [நம்] அஸ்மாகம் [சமயாசரியர்] ஸமயாசார்யா: [சதிர்க்கும் தனிநிலை] ஸாராஸாரவிவேகஸ்வரூபவைபவம் [தந்தனரே] அதது:|| ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ப்ரத்யேகமுபயோகத்வம் ஸந்நிஷ்ட்ஸந்திஹ்யாஜேந ஸர்வேஷாமதிகாரிணாம் ஜிஜ்ஞாஸார்த்தம்ஶயதி

௭௰ ‖ * ‖ ஶ்ராவா நாரீவ்ருஷ்ஹி தே ந ஸநா தநா ஸ்ரேணயந ஐஸ்வா தருக ஸஹஸ்த தாத்ஸ்வ ஸ்ருஜ ஜவென ஸக்ஷம் காருண்யம் அயந ஷிவஸ்ய | வெ தொத்துவ விஹார ஸாரயிதயா ஶம்ஹென விஸ்ரம்பிதஸ்ஸார ஜோஷயி

ஸா-நீ ‖ (ஶ்ராவா நாரீத்ருஷ்டியால்)(உவரீதி) சூர்யவர்ணகராஷ்ட்ரவநிஷ் தாவ்யஸ்ஹி தென வென்றபடி. (ஸநா தநா) ஸநாதநம் (ஐஸ்வா. தருக:) ஸத்ர (வா-ஶவ) ஶவ ஶதஸ்வர ஸவபாயாஷ்ட்ர:, இத்தாலுவாயாயிகாரவஸ்தி யுண்டாம்படி ஶேஷக்ஷவார தஜ்ஞாதிகளை தெளிவிக்கைதிருஸம்ஸ்த்துக்கு விஶேஷவயோஶமென்று கருத்து. (ஸஹஸ்தா) ஸர்வா நாமஸயிதாஸ்ர வஸ்தி, ஸஸ்தாத்ஸ்வ ஸ்ருஜ ஜவாயமேஷதிவிஶ்ரூஷ:, ஸக்ஷஸ்ஸ்வார ணத்தாலே வரஸ்வரூராஷாஷ்டதாவாய் ஸ்வயம்வ்யோஜநரவ ஸதாநஸ்யாநத்தாலே காருண்யெலாவயக்ஷமாகை அயத்துக்கு விஶேஷவ்யோஜநமென்று கருத்து. (உத்தாஸ:) ஶிரோஹுஷணம், இது ஸாரயிவிஶேஷணம், இத்தால் ஸ்ரவ்யாதாதிராஹித்யமும், தயா ஶப்தத்தாலே விவ்யஸம்ஹாராஹித்யமும். விவக்ஷிதம் கதஸ்ய தாத்ஸ்ய ரூவம் ஸ்ரீகொகஸ்த்ர ஸாரயிக்ஷேவஸ்யாவாயக்ஷதகாரணெநவ்யதா ரக்கவொக்ஷம் வஹிஷ்தம் | விஹாரேண ஸாரயி:, நதா கஷவ ஶ்யதவெதத்ஸ: | (ஶம்ஹ:) ஸூஹ:, தயெதான் ஶ்லோகஸஹ ஹாரவெண வரிணதையாணுப்போலேயிருந்துள்ள வரஶ்லோகத்தா லென்றபடி. (விஸ்ரம்பித:) உஹாவிஶ்வாஸம் வாவித:, ஷகெ ஶெநவொவாயெந ஸவெராவாயஹஷஹிஜியில் உஹாவிஶ்வாஸம்பிறக் கும்படி, க்ஷம் கெவத்ராதியாலும், ராஶ்வ: என்கிறவித்தாலும் ஸ்யாவி க்கை வரஶ்லோகத்துக்கஸாயாரணொவயோஶமென்று கருத்து. இப்ப டி உவயோஶவிஶேஷங்களாலே ஶ்ரீன்றுமதாஜாவெக்ஷிதமாகையாலே சொன்றமையாதென்றதாயிற்று. (ஸாரஜ்ஞ:) ரஹஸ்யத்ரயத்தைக்கொண்டு உவயாகெஷ வெஶஷ்யம் பெற்றவனென்றபடி. இத்தாலஸ்ராஸ்த்ர ஸூங்களில் க்ருஸ்ஸ்வித்தல்லனுகிலு மிவ்யவம்ஶயிகரித்தவனுவயக்ஷஸ வராகஷ்டவெஶஷ்யம் பெற்றவனுகையாலே ஸம்ப்ரதாயப்ரவதநயா

ஸா-கா ‖ ஶ்ராவா நாரீதி, "ஒதிதஸ்ரெவ்ராஹரெ" இதிராதி நாவெதாஜெ ஷ்யிதெந ஸுஹ்ஸதேண வதிவஸ்வாதயாயாஷ்ட்ர: ஸக்ஷ்தநாஸம் யாநெநவரஸவராஷாஷ்டஸாயநெவி காருண்யெஷவாஷ்டம்ஸவஷ்டா அயஸநாஸஹயாந: வெதாஜாஶம்காரஹதஸ்ர விஹாராஷ்டம் ஸா ரயெ:, யதா வெதாஜதாத்ஸ்யஷ்ட்யஷஶ்டநெந தக்ஷம்காரஹதெந க்ருஷ்ணஸ்ய தபயாக்ஷெந ஶ்லோகெந விஸ்ரம்பா: "ஷதநெவ உஹா வஹிஷதம், தெவாநாம் ஶஹஸ்ரம் யஷவம் வெதெ" தத்த்வக்காரேண

ஓ0 ॥ கஸ்ரிதஸ்தி ஹ்வநெ நாயஹூயாய(வா-ஹூ) ஸ்ந: ॥ * *

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸவ்தந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீவெங்கடநாயஸ்ய வெதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ த்விதீய: ॥

ஸா-நீ॥ ரங்கநாதனென்றுகருத்து. யதிகஸ்ரிதத்யாதி நாதனென்றுஹஸ்யோக்த ஹவதி । இத்தால் மஹாநுபதிகமான வொகத்திலேவம்விய ஸாரஜ்ஞம் தூமஹமாகையாலெல்லோரு மிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றவ தியாதொழிந்தாரென்று கருத்து. (ந:) வ்யவதநய நாநாலோகம் (யாம யஸ்ய நாய:) கவெகதிதஸவநிஸவநிவஹகஜ தத்ஸ்ய: ॥ *

இதி ஸ்ரீரங்கநாயதிராஜவரணாரவிந்தகொரந்தய்வந்தஸ்ய
வெதாந்தராமாநுஜயதெ: க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ த்விதீய: ॥

ஸா-கா॥ ஸாரதஜ்ஞாநவாநு யதிகஸ்ரிகஸ்யாக ஸ: "என்றொழுகுலந்தாங்களே, அவரெங்கள் குலதெய்வ" இத்யாதிவ்யாக்கரண ஸ்யமெந ஸ ஹாஸ்ராகம் ஸ்வாரீ, பஹுவதநஸ்ய ஸ்வீயாநாவி நாய இதி ஹாவ: ॥

இதி ஸகலவெதாந்தஸாராயவ்யாகரணகதயா விஸ்வவிதஸ்ய
ஸ்ரீஹாரதாஜகுலதிலகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய ஸூநுநா
ஸ்ரீநிவாஸெந விரசிதாயாம் ஸாரவ்யாக்யாநிகாயாம்
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகார: ॥

——)(✕)(——

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம: ||

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகார: ||

௫ || ஆதேயத்வப்ரப்ருதிநியமைராதிகர்து: ஶரீரம் ஸத்தாஸ்தே

ஸா. நீ || இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தினர்த்தம் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமென்னக்கூடுமோ? ப்ரதிதந்த்ரஶப்தம் ப்ரதிகூலதந்த்ரமென்கிற வ்யுத்பத்தியாலே விருத்ததந்த்ரபரமென்றுலிவ்வர்த்தம் ரஹஸ்யத்ரயஸ்தமென்னக்கூடுமோ? தந்த்ராந்தரப்ரதிஎன்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வதந்த்ரஸாதாரணார்த்தபரமென்றுலிவ்வர்த்தம் ப்ரதாநமென்னக்கூடுமோ? ரூடியாலே அஸாதாரணார்த்தபரமென்றாலும் அதிங்கு ஶப்தஸ்வநித்யஸமஹிஸஹாவாதிரஸ்வமாகில் ப்ரதாநமென்னக்கூடுமோ? ரஹஸ்யத்ரயமித்தை ப்ரதிவாதிக்கிறதென்னத்தான் கூடுமோ? ஶைவ பாஶுபதாதிகள் ப்ரதாநங்களாய் ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிவாத்யங்களானவை நம் தர்ஶநத்திற்கே அஸாதாரணங்களென்னக்கூடுமோ? இனி ஸர்வஶேஷித்வவ்யாப்யஶரீராத்மபாவாதிகள் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரங்களென்னில் லோகத்தில் கண்ட ஶரீரலக்ஷணாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷித்வவ்யாப்யஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுபபன்னமோ? இதற்கு ப்ரமாணந்தானெங்ஙனே? ப்ரமாணாதிகளைச் சொல்லுகிற ஶப்தாந்தராதிகளிந்த ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகின்றனவென்னத்தான்கூடுமோவென்றிப்படி யுண்டாகும் சோத்யங்களை இவ்வதிகாரத்திலே பரிஹரித்தருளக் கோலியிதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆதேயத்வேத்யாதியால்) ப்ரஹ்ம

ஸா. கா || உபோத்காதாதிகாரே ஸாரதமரஹஸ்யத்ரயே ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரபூதார்த்தா: ப்ரத்யர்ஶ்யந்தே இத்யுக்தம், இவ்வர்த்தங்களெல்லாமித்யாதிநா தத்ஸாரதமத்வம் ஸமர்த்திதம் ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரே, ஏதத்ஸர்வம் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரபூதா: ஶேஷஶேஷிபாவாதயோ ரஹஸ்யத்ரயே ப்ரகாஶ்யந்தே, தத்ர பதார்த்தஶோதநாதிகாரே ரஹஸ்யத்ரயதாத்பர்யவிஷயார்த்தா: வர்ண்யந்தே, நவ ப்ரமேயதத்வ வேதார்த்தா வர்ணநீயா:, தாத்பர்யஜ்ஞாநஸ்ய வேதார்த்தஜ்ஞாநாதீநத்வாதிதி வாச்யம்| காத்ஸ்ந்யேந விஷயார்த்தாஸ்ய வர்ணநமிவ ப்ரமேயதத்வ வேதார்த்தவர்ணநே ஸம்ஶயப்ரஸங்காத், அத: ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமேவ ப்ரமேயம் தாத்பர்யம் ப்ரதர்ஶ்யத இதி ப்ரதிபாதயிதும் வர்ணநமேவ ந்யாய்யம், தத்ராஷ்டாவதிகாரா: ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரிஸ்வரூபவர்ணநா: தத்ராத்யாஸ்த்ரயஸ்த்ரிகாராதிஜ்ஞாநப்ரதர்ஶகதத்வாய போதநபரா:

ஜ்ஞ்ய தந்மாத்ரம் ததாய தத்த்வ தத்வைஸ்வர்யம் ஸாத்விகம் ததாவ்யாவ

ஸா-நீ|| தேஷாம் நியாமகஸ்வரூபமேஷஸ்ய யோக்யதா ஹைமவ. நியமோத்தா யோமவ்யவஹார:, இத்தால் நியமே நாமேயகவாதிகளே ஶரீரலக்ஷணங்க ளாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரத்வமுண்டாகுமென்றதாயிற்று. (ஶரீரமிதி) ஶரீரதயா வ்யவஹாரத: வ்யவஹ்ரியதே, இத்தால் ஶரீரத்வ ஹாவம் நம் உபாதாநத்திற்கு அஸாதாரணமுமாய் ப்ரயாஜநமுமான வம் மென்றும் ப்ரதிபந்தகமிங்கஸாதாரணமாகாவமென்றும் ஸூசிதம் | ஆமேயகவாதிப்ரகாரங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸமேதத்யாதியால்) (ஸதத்வாயத்தமிதி) ஸதஸ்யாதிகத்ய: ஸ்வரூபாயீ நமிஸ்வாயீ நம்வ த்யர்த்த:| ஸ்வரூபாயீ நஸத்தாஸ்திதிகவுமேயகவும் ஐஸ்வாயீ நஸத்தாஸ்தி திப்ரவ்ருத்திகவும் நியாமகவமிதி ஹாவ:| ஹமவேஸ்வரயீ நஸ்வாதந்த்ர்யா ஸ்வரூபமேயா வாதேயகவஹேதுரமாக ஶேஷகவமேவ ஸூசிதம் ஹவதி| (ஸதமிதி) ப்ரக்ருதேஷ் ஸ்வதந்த்ரதயா ப்ரதீயமாநமித்யர்த்த:| த ஸ்யாமேயகாதிகம் கதம் த்ராஹ— (ஹமவதீத்யாதி) வ்யாவகாநாம் மநந்த: விஶேஷ்யஸ்ய தவ்ரதாத்ம்ய ஹணாயோமேந ப்ரத்யக்ஷண ஸ்வதந்த்ரதயா ஹாநேவ வ்யாவகாநாம் (வா-ஜிநா) தீநாம் விஶேஷ்யஉ ஶமேநாஸ்தி விஸ்வஸ்யாபி தவாமேயகவாதிமேவ உபாதாநாமேய கவாதிகவ ப்ரவ்ருத்திரிதி ஹாவ:| அநேந ஶரீராத்மஹாவஸ்யமுஹம் த்ப்ரதிபாதிக்வாஹாவமோதம் பரிஹ்ருதம்| ஹமவதி வ்யாவகாத ஶமேஷ்ஸதி ஸதஸ்வம் ஸதாதிஷ்ட தவாயத்தகவாதாமேயகவாதி நியமோவஸ்யஶரீரமிதி வ்யஸ்திஸம்விஜ்ஞாநோக்யர்த்த:|ப்ரதிபந்தே

ஸா-கா|| தத்ர "அவிப்ரஹேதிமேவதஹேஸதநமேநதோவிதாமி" த்யா கவப்ரகாரேணஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்தாஹேதுகவாக ஶேஷவஸ்வஸ்வ ரூபநிரூபகவேநப்ரயாநகவாத், ப்ரயமம் ஶேஷஶேஷிஹாவோ நி ரூபயதே| அவாந்தரஸம்கதிஸ்ஸ ப்ரயாநப்ரதிபந்தஹேதஶேஷ ஶேஷிஹாவநிரூபணாகவிஸா||வதிஷ்யணாயிகாராயம் ஶ்ரோ த்ரணாமவ்யாகர்மகாயஸம்ப்ரஹ்யஉஶயதி—(ஆமேயகவ்ரஹ்ரதீதி) ஸதஸ்வப்ரத்யக்ஷாதிப்ராமணை: ஸ்வதந்த்ரதயா ப்ரதிபந்தம் விஶ்வம்| ஆமேயகவ்ரஹ்ரதீதி தஸ்யமாணஸம்விஜ்ஞாநாவஹாவீஹி: | ஆ மேயகவிமேயகவஶேஷகாநாம் நியமோ: விஶ்வம் ப்ரஹ்மஶிவாதீநாமபி காரணதயா ப்ரதிபந்நஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶரீரமிதி வ்யவ ஹாரத்யர்த்த:| ஸமேந தத்த்வஸ்யஸ்ய தஸ்யாஜ்ஞாநாத் தராவ்யயஸ்வஸ்யப்ரவ்யமேவ தஸ்யஹம் தஜ்ஞாநாத்யமேவ ஸதியாவ த்த்வஸ்ய தஸ்யாஹ்வம், தஸ்ரீரகவம்| ஸவம் விஶேஷிதம் | ஸ்வஸ்ய

௨௯॥ கார்த்ஸ்ந்யேஷ்வேஷு ஸம்ஸாரிணாமக்ருதமிஶ்ராம் ப்ராஹ தேஹவித்தவ்ருத்திம்॥

ஸா-நீ॥ ஷோடஶஸு ஶரீராத்மஸம்பந்தப்ரயோஜநம் ஸ்யாதித்யத்ர தத்ப்ரயோஜ்யநிபந்தநம் ஸம்பந்தபேதவிஶேஷமாஹ (ஸம்ஸாரிணாமிதி த்ர்யாதிநா) ஸம்ஸாரிணாம் ஸம்பாதிஸாயிகதயா ஸ்வதோத்பேக்ஷ்யாணாம் ஶேஷாஶேஷஶ்ருதீநாமித்யர்த்த:। (வித்தவ்ருத்திம்) காத்ஸ்ந்யம்। ஶரீரமிதி வஶ்யநுவித்தவ்ருத்திம் ப்ராஹ தஜ்ஜத்யர்த்த்யாத்தேநைவம் ஸம்ஸ்தஸ்ய ஶ்ருதிதாத்பர்யநிர்ணயே ந ஶக்யஜதி வ்யதிரேகேண ஸித்தி: ஸ்ய ப்ரயோஜ்யம் த்ருடீக்ருதம் பவதி। ப்ரதிதந்த்ரஶப்தார்த்தவிஷயமாக

ஸா-கா॥ தத்ரபாத்யாவத் த்வேஷத்வம் ச ஶரீரலக்ஷணமிதி ஸம்மிதம்। குணாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் த்ரவ்யபதம்। வடாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் தத்ப்ரயத்நஸித்தேதி। பரஸ்பரபரிஹாரேண ப்ரத்யாபாவப்ரயத்நஸித்தே: ஸௌபர்யாதிவதநேகஶரீரபரிக்ரஹே தேஷாமந்யதமஸ்ய வா [illegible] ஸம்பாதாத் ப்ரயத்நஸித்தத்வாத் ஜடாரஸ்யாபி ஶரீரத்வார்த்தம் ய[illegible] ஜ்ஞாநாந்தராப்ரயத்நஸித்தேதி। ஸர்வேஷாம் த்ரவ்யாணாம் [illegible] நாவஸ்தாஸ்ர ப்ரயத்நஸித்தே ஶரீரத்வே ப்ரஸக்திநிவ்ருத்த்யர்த்தம் தத்ஸ்வஸ்யேதி। ஜீவாந்தரஶரீரதயா தத்ஜ்ஞாநப்ரயத்நஸித்தஸ்ய நஷ்டாதிஷ்யர்த்தஸ்ய ஸ்தாயத்வஸ்ய கீடவிஶேஷாதேர் நஷ்டாதிஶரீரத்வவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் தத்பதம்। ஜ்ஞாநவதேநவஸ்தாயாம் [illegible] வைஶத்யாயமர்த்தம் க்ரஹணம் கந்தரக்ரஹணம் ச யத் [illegible] ஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் ஜ்ஞாநவ்யதிரிக்தபதம் வேதநாநாம் தத் [illegible] ஜ்ஞாநாநாம் ச ஸம்ஸாராபேக்ஷயா ஶரீரத்வாபாவவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் ([illegible]தி) லக்ஷ்மீஸ்வரம்பாவிநா ஸம்ஸ்தத்வாத் தத்ப்ரயத்நஸித்தே பவதி தத்ஸம்ஸ்தஜ்ஞாநேவாதிவ்யாப்திவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் (தஸ்யாஸ்ய[illegible]) நித்யேச்சாஜ்ஞாநப்ரயத்நஸித்தே கதாசிந்நித்யேச்சாப்ரதேத்ரவ்யேதி வ்யாப்திநிவ்ருத்த்யர்த்தம் யாவத்ஸ்தவஸ்யேதி। கஸ்யசிந்நித்யஶரீரஸ்ய ஜ்ஞாநநித்யம் ப்ரதிஶரீரத்வவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் தத்பதக்ரஹணம் ஸம்ஸாந்த்ராபி விஶேஷணப்ரயோஜநம் த்ரஷ்டவ்யம் விஶ்வஸ்ய பகவச்சரீரத்வவ்யவஹாரநியாமகம் த்ரயாணாமதிகரணாதீதி த்யாஹ (ஸத்தா ஸ்தேய ப்ரயத்ந ஸமேஷதயாயத்தீதி) பகவத்ஸம்பாவநஸ்தாபிதிப்ரவ்ருத்திஹேதுயத் [illegible] ப்ரயத்நஸம்பத்தீதி ப்ரவ்ருத்திக்ஷணத்ரியாத்யம் "சோதகே தேஹபாத்ரமுபசிதே, ஹரேர்விஹாரவீத்யாதிஷு" ராப்ரந்திதாநி "ஸர்வகார்யோபவிநோத:, ஸர்வ: ப்ரயோக உஹைஹே" இத்யாரப்ய "தஸ்ய நாமோபத்யஸ" இத்யாதிபி: ஶ்ருதிபி: ப்ரதிபாதிதம் ப்ர

௨௦॥ ப்ரதிதந்த்ரமாவது மற்றுள்ள ஸித்தாந்திகளொருவருக்குமிசையாதே தன்னுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கே அஸாதாரணமான அர்த்தம். இங்கு வேதாந்திகளான நம்முடைய தர்ஶநத்திற்கே அஸாதாரணமாய் ப்ரதாநமான அர்த்தம் ஏதென்னில் சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஈஶ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள். அதில் ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரித்வமாவது, சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களைப்பற்ற நியமேந தாரகனுமாய் நியந்தாவுமாய், ஶேஷியுமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களுக்கு ஶரீர

ஸா-நீ॥ முன்புபண்ணின சோத்யங்களுக்கு ரஹஸ்யார்த்தாஶ்ரயணேந உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ப்ரதிதந்த்ரமித்யாதியால்) அந்தரஹஸ்யார்த்தவிஷயத்திலும் பண்ணின ஶங்கைகளுக்கு அந்த ஶங்காக்ஷேபநபூர்வகமுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு வேதாந்தியித்யாதியால்) ப்ரதாநமான ப்ரஹ்மம் வேதாந்திகளெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமாகையாலும் தத்த்வஸித்தங்கள் வேதாந்திகளுக்கு ப்ரதாநங்களல்லாமையாலும் நம் தர்ஶநத்திற்கு அஸாதாரணமாயும் ப்ரதாநமாயுமோரர்த்தம் கிடைக்குமோவென்கிற ஶங்காக்ஷேபார்த்தம், வேதாந்திகளானவென்கிற பதம் ஶ்ருதிஶப்தைகநாமத்வஸாமாநப்ரவ்ருத்திநிபந்தநஸகலஶப்தவாச்யத்வாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். ப்ரஹ்மாபேக்ஷயா ப்ரதாநங்களன்றாகிலும் ஶரீராத்மபாவாதிகள் நம் தர்ஶநத்திற்கு அஸாதாரணமான அர்த்தங்களில் ப்ரதாநங்களென்று கருத்து. வைஶிஷ்ட்யாதாராஶ்ரயஶரீரத்வநியாமகத்வலக்ஷணாத்மபாவாதிவ்விஶேஷவத்வங்களுக்கு ஶரீரஶரீரிபாவமெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதிஸித்யாதி) தாரகத்வாதிகள் தனித்தனியே லக்ஷணங்கள். (நியமேநேதி) யாவத்ஸத்தமித்ய

ஸா-கா॥ யோஜநமேநகவ்ரயோஜநகத்வஶேஷத்வாதிகர்த்ரு:(இதி)இதம் க்ருத்ஸ்நஸ்யாஹமவத: ஶரீரத்வம்(வஶ்யது)ஶரீராத்மதாநிசேதநாசேதநாநிஶரீரிணம்ஶ்ரீமந்நாராயணம்,ஶரீரத்வநியாமகஶேஷத்வாயேயத்வாதிகம்சவிஶதம்ப்ரதிபாதயதா அதவவ்யாவ்யவ்யாவகவ்யாவ்ருத்திப்ரதிபாதநாத்வ்யாவசேதநாதஶத்வத்வஸ்வாதந்த்ரதயா ஜ்ஞாபகே நாஷ்டாக்ஷரேண ப்ரதிபந்நஹமவதி சேதநாசேதந விஶேஷ வாசிஶப்தஸாமாந்ய ஶப்தம்மாதிதத்யாமஹநார்த்தநாம் "வேதாந்தாநாம்வராவரவ்யாஶ்ரயஸி" தி ஸம்ப்ரதாயஶ்ரீத்யாஶரீர வாசிஶப்தாநாம் ஶரீரிபர்யந்தத்வாக் ஸமவர்த்தப்ரத்யாவம் தாத்பர்யம் ஜாநாதீத்யர்த்த: ஜமத்ஸ்ரீஸமவாந்நாராயணவஸ்வவவஸாமர்த்தாவாத்ய சேதந ஸர்வவேதாந்த தாத்பர்யஹர்ஷிதி நிஷ்கர்ஷயாதிதிஸாவ: । ப்ரதிதந்த்ரஶப்தார்த்தம் ப்ரதர்ஶயந் ஶ்லோகம் விவ்ருணோதி (ப்ரதிதந்த்ர

ஶரீரமாவது, நியமேந ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஆதேயமுமாய், நியாம்யமுமாய் ஶேஷமுமான த்ரவ்யமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களைப்பற்ற ஆதாரகனுமாய் நியந்தாவுமாகையாவது, தன் ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யதாயோகம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகனாயிருக்கை. அ

ஸா-நீ॥ யாவத:। சேதநாசேதநங்களுடையஸத்தையுள்ள காலமெல்லாமென்றபடி, ததா ச யாவத்ஸத்தத்ரவ்யம் ப்ரதியாதேயத்வம் ஶரீரத்வமிதி வ்யவஸிதம்। அத்ர யாவத்ஸத்தமித்யநேந ப்ராக்ஶரீராகஸ்ய வித்யாதே: ப்ராதிகம் ப்ரதிஶரீரத்வவ்யுதாஸ:, ஜநகத்தராதி த்ருஷ்டவ்யம்। யாவத்ஸத்தத்ரவ்யம் நியாம்யத்வம் தச்சரீரத்வமிதி த்விதீயம் லக்ஷணம்। அத்ர யாவத்ஸத்தத்ரவ்யஶேஷத்வம் தச்சரீரத்வமிதி த்ருதீயம் லக்ஷணம் ஶரீரலக்ஷணமிப்படியாகில் நியமேநாதேயத்வாதிகள் ஶரீரலக்ஷணங்களென்று ஸித்திக்கையாலே இவை த்ரவ்யத்ரயெகளிலதிவ்யாப்தங்களாகையாலும் சேதநாசேதநங்களுக்கு சேஷித்வாதிஸம்பந்தாத்மலக்ஷணங்கள் தவிர வேறு லக்ஷணங்கிடையாமையாலுமிவற்றிற்கு ஈஶ்வரனைப்பற்ற ஶரீரத்வமெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (சேதநாசேதநங்களுக்கித்யாதி) த்ரவ்யத்வேந ஸம்பந்தித்யாவ்யாவ்ருத்தி:। அத்ராபி வ்யயலக்ஷணத்வம் நியமேந ப்ரயோஜநம் சாவ்யவஹித்யம்। இந்த ஸம்பந்தாத்மலக்ஷணங்களதிவ்யாப்தாதிதோஷங்களென்றுமிடமும் ஆதேயத்வாதிகளே நிர்தோஷங்களென்றுமிடமும் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலே பரக்கக்கண்டுகொள்வது. திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஸாதேயமல்லாமையாலே பராதீந ப்ரதிஹததாஶேஷத்வ ஜநகாரகத்வங்கூடாமையாலே ஸத்தாஸ்திதிப்ரயோஜகத்வமே ஆதாரகத்வமாகவேண்டுகையாலு மாஜ்ஞாவயித்ருத்வரூபா சேதநம் ப்ரதிஸாதேந நியந்த்ருத்வமும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வமாகவேண்டுகையாலுமிவ்வாதாரகத்வம் நியந்த்ருத்வாதயமாயொழிகையாலிவற்றிற்கு ஸேதமெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (சேதநாசேதநங்களைப் பற்ற ஆதாரகனுமாயித்யாதி) (யதாயோகமிதி) ஸ்வரூபேண ஸத்தாஸ்திதிகளுக்கு ப்ரயோஜகத்வம் ஆதாரகத்வம், ஸங்கல்பேந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகத்வம் நியந்த்ருத்வமென்கை ... இதங்ஙனே யன்றில் என்கிற ஶங்காவாக்யத்திற் கவ்யாப்தியென்னில் ப்ரதிக்ஷணஸ்வதந்த்ரங்களாய்த் தோற்றுகையாலே ஶங்காவஸ்யமவ்யயஜ ஸித்தங்களல்

ஸா-கா॥ மாவதுஇத்யாதிநா) (இசையாதே) அநந்யபாவேந (த்ரவ்யங்களைப்பற்ற) (த்ரவ்யாபேக்ஷயா) (ஸ்வரூபத்தாலுமித்யாதி) ஸ்வரூபேண ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வமாதாரகத்வம் ஸங்கல்பேந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ரு

உம||தெங்ஙனேயென்றில், ஶரீரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகங்களுக்கும் நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான கு³ணங்களுக்கும்போலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களைப்பற்றவாஶ்ரயித்திருக்கும் கு³ணாதிகளுக்கு அவ்வோ த்ரவ்யத்³வாராஶ்ரயமாகவிருக்கும். ஜீவர்களாலே ய⁴ரிக்க

ஸா-நீ||லாத விதவித்துகளுக்கு ஸ்வரூபேண ஸத்தாஸ்தி²திப்ரயோஜகனென்னக்கூடுமோ? நாராயணஶப்³த³த்தில் தத்புருஷனாலே ஶரீரன் ஸமஸ்தத்திற்கும் ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்குமென்று சொல்லப்படுகையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரயவிஷயத்தில் யோக்³யமல்லாமையாலே விரோதமில்லாமையாலு மிவை யப்ருத²க்ஸித்³த⁴ங்களாகலாமென்னில் ஸத்யாதிகளைப்போலே இவையும் ஸ்வரூப நிரூபகத்வேந அப்ருத²க்ஸித்³த⁴ங்களென்றால் ஸத்யாதிவம்ஶகமே ஸ்வரூபநிரூபகமென்கிறத்தோடு விரோதியாதோ? இனி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவந்நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களென்றால், "நாராயணாவ்யய நஞ்ஞஸ்ய" இத்யாதிகளிலே விபூ⁴திகளை ஸ்வரூபநிரூபகங்களாகச்சொல்லுகிறதோடு விரோதியாதோ? கிஞ்ச, இங்கவ்யவஹிதமாகவாதாரமென்னில் ஶப்³த³ஸாராதிகளும் நாரஶப்³தா³ர்த²மாகையாலே தத³பேக்ஷயாவ்யவ்யவஹிததயாதாரத்வம் ஸம்ப⁴விக்கையால் "ஶப்³த³ஸ்பர்ஶாதி" ஶ்ருதிகளோடு விரோதியாதோ? இனி வ்யவஹிதாதாரமென்றில் விதவித்துக்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஶரீரத்வமில்லாதொழியாதோ என்றிதற்கபி⁴ப்ராயம், (ஸ்வரூப நிரூபகத்வங்களுக்கும் த்ர்யாதி) விதவிஶிஷ்டவேஷத்தைப்பற்ற ஸ்வரூப நிரூபகத்வமும் நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்தைப்பற்ற நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷணத்வமும் விபூ⁴தேர்விஶேஷிதமாகையாலுக்தவிரோதங்களில்லாமையாலே உப⁴யதா²வ்யவ்யப்ருத²க்ஸித்³தி⁴கூடுமென்று கருத்து. க³வ்யவஹிதஶப்³தே³ந வ்யவஹிததயாதாரத்வகொடிவ்யுஸ்தத்வோக்தம் வ்ருத்தம் (அவ்வோ த்ரவ்யத்³வாரேதி) இத்தாலஶப்³த³ஸ்பர்ஶாதிஶ்ருத்யாதிகள் ஸாக்ஷாதா³தாரத்வநிஷேதபரங்களாகையாலும் ஸாமாந்யாதாரத்வஞ்சொல்லுகிற நாராயணாதிஶப்³த³ங்கள் த்³ரவ்யவிஷயத்தில் ஸாக்ஷாதா³தாரத்வபரங்களானாலும் தத்³த்³ரவ்யாஶ்ரிதகு³ணவிஷயத்தில் தத்³த்³ர

ஸா-கா||த்வப்ரயோஜகத்வம்நியஞ்ஜத்வதி த்யுதத்³யேத்³யவீஶ்வரஸ்யஸ்வாதா⁴ரத்வஸாயீநதத்த்வ ஸ்வரூபஸ்தி²திப்ரவ்ருத்திகத்வம்ஜந்மஸம்ப⁴வகு³ணக்ரியாதா³வவிஸ கா நஞ்ஞயாவி நிஷ்க்ருஷ்யத்வணத்வதி ஶ்ருதேஸாக்ஷாத்³த்³ரவ்யாஶ்ரயத்வதத்³த்³ரவ்யாஶ்ரயதயெவதுஸ்வரூபகு³ணக்ரியயொ ஸாக்ஷாதா³ஶ்ரயத்வாநபேக்ஷயம்ஸமஸ்தாதா⁴ரத்வதித்யாஹ(அவ்வோத்ரவ்யேதி)ஸமஸ்த

ஜீவிப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாராதாரமாகவிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜீவத்வாரமாகக்கொண்டும் ஸ்வரூபத்தாலுமாதாரமாகவிருக்குமென்று சிலவாசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி ஸர்வ

ஸா - டீ || த்வாராத்வாரபாவபக்ஷங்களாகையாலுமிவற்றிற்கந்யோந்ய விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஜீவர்களுடைய ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாராதாரமென்றில், ஔபாதிகமாக ஸாக்ஷாதாதாரமென்று கீழ்ச்சொன்னது விரோதியாதோ, இனி ஸாக்ஷாதாதாரமென்றில் "அநேந ஜீவேநாத்மநா" இதி ஶ்ருத்யந்தரோக்தேந ஜீவத்வாரகத்வம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ என்ன ஸமாதத்தேந பூர்வமருளிச்செய்கிறார். (ஜீவர்களாலேயித்யாதி) தரிக்கப்படுகிறவென்கிற வித்தாலிவற்றிற்கு வேறொன்று ஸாக்ஷாதாதாரமாகவபேக்ஷிதமன்றென்றபடி. தஸ்மாதநேந ஜீவேநேதி ஶ்ருத்யந்தரோக்தேந ஸத்வாரகத்வம் கொள்ளுகையேயுசிதமென்று கருத்து, ஔபாதிகமாகவாதாரமென்று கீழ்ச்சொன்னது விபக்ஷத்தில் ஜீவப்ருதக்ஶரீரப்ரதிபத்த்யபாவமாகையால் விரோதமில்லையென்றபிப்ராயம் (சிலவாசார்யர்களித்யாதி) ஸர்வத்ர ஸர்வங்களையும் பற்ற ஸாக்ஷாதாதாரத்வ ஶப்தப்ரயோகவிஷயத்தில் போலே பாதகப்ரமாணமில்லாமையால் ஸர்வஸாதாரணஶரீரஶ்ருத்யாதிந்யாயத்தாலும் அநேந ஜீவேநேதி ஶ்ருத்யந்தரோக்தத்தாலும் உபயாதாரத்வமே ஸித்தமென்று ஆசார்யஸம்ப்ரதாயமாகத்தாற்பர்யம். இப்படி ஸர்வத்திற்கும் ஆதாரமானாலுமிவற்றிற்கவன் ஸ்வரூபேண ப்ரயோஜகமென்னது கூடுமோ? ப்ரயோஜகத்வமுபாதாநகத்வமாகையாலிது நித்யவஸ்துக்களைக் குறித்துக் கூடாமையாலிவை தத்ப்ரயோஜநங்களாகாதோ என்கிற ஶங்கையைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ப்ராஸங்கிகத்வத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அயீநஸ்வ

ஸா - க || த்ருஷ்ட்யாதாரஸ்ய தத்ஸ்வரூபமணிக்ரியாதாரத்வம் ஜீவேநைகத்வாஸிதம் | ஶ்ருதிஶ ஸாக்ஷாத் ஶரீரத்வநிஷேதமிதி பாவ: | நநு ஜீவேந ப்ருதக்ஶரீரேண மணிக்ரியாந்யாயாதாரத்வம் ப்ரஸஜ்யேதி சேந் [illegible] ஸாக்ஷாத்ஸ்வ ப்ராதாரத்வம் வா கயோதித்வே [illegible] பரிஹரதி (ஜீவர்களாலே இத்யாதிநா) ஸத்வாரகத்வே வா ஸர்வாதாரத்வம் ஸித்தமித்யர்த்த: பரிஹார: | த்ருஷ்டாந்தேஷ்வ ஜீவத்வாரகதாஸ்வாரஸ்யேந ப்ரமாணவிரோதாபாவாத் உபயதாவி யாதாரத்வம் ஸித்தவத: | அவிஶேஷேண ஸர்வாதாரத்வ ஶ்ரவணாத் ஸம்பந்தம் யஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய இத்யாதிவத் த்ருஷ்டாந்த ஸம்பந்தபோதக ப்ரமாணாபாவாச்ச வக்ஷ்யமாணநீத்யா அந்தராத்மா ஸம்ப்ரதாயஸ்வ

ரீ|| ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப்பற்ற அவ்யக்தி விஶேஷணமாகையாலேயிவற்றின் ஸத்தாதிகளாஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் ஸர்வவஸ்துக்களுடையவும் ஸத்தைஸங்கல்பாதீநையாகையாவது, அநித்யங்களநித்யேச்சையாலே உத்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை. இவ்வ

ஸா-டீ|| மாவது ஸ்வரூபமில்லையாகிலிவையுமில்லையாமென்று தர்க்கிக்கலாம்படி நிற்கை. ததாச இங்கு ப்ரயோஜ்யத்வமதீநத்வமொழிய வ்யாப்யத்வமல்லாமையால் ஈஶ்வரஸ்வரூபநிரபேக்ஷங்களுக்குப்போலே நித்யங்களுக்குமிது கிடைக்கையாலுக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வமீஶ்வர ஸங்கல்பாதீநமென்னக்கூடுமோ? ஸங்கல்பநித்யமாகில் கடாதிகளும் நித்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்குமே, அநித்யமாகிலாத்மாதிகளுமநித்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்குமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேத்யாதி) நித்யங்களுக்கு நித்யேச்சாவிஷயத்வமாவது ஈஶ்வரனுடைய இச்சையில்லாதபோது அநித்யம்போலே யில்லையாக ப்ரஸங்கிக்குமென்னும்படி நிற்கை, ஈஶ்வரஸ்ய நித்யாநித்யரூபேண இச்சாவிஷயீக்ருதமாகையாலுக்தவிகல்பாநவகாஶமென்று கருத்து, இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ப்ரதாயமுண்டோ இப்படியாகில் ஈஶ்வரஸ்ய கதாசிதிச்சாயாமாத்மநாம் அநித்யத்வ ப்ரஸங்கியாதோ நித்யங்கள் நித்யேச்சாவிஷயங்களாயிருக்குமத்தனையொழிய ஸ்வாதீநங்களாயிருக்கத் தாங் கூடுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) அந்த ஶ்லோகத்திலே 'நித்யம் வ்யாப்தவதஶ்சைவ நதேஹி நித்யாஃ'' என்கையால் ஈஶ்வரனுக்கிவைத்திலொருக்காலும் அநிச்சையுண்டாகாதென்றும் 'நித்யம் த்வேகவர்த்தமாத்ர நிஜஸ்வரூபஸ்வபாவ க்ஷணாஹிநிஶ்சய

ஸா-கா|| ஏவம்| நநுஜந்யஸ்யேஶவதீநத்வஸம்பவேபி நித்யஸ்ய தத்கயநித்யத்ரயாயதே ஸர்வேஶ்வரேணேஶ்வரநித்யஸ்ய ப்ரயத்நவிஶேஷணாதாதீநத்வம் அநித்யவிப்ரபந்நா — (இப்படீத்யாதிநா) நநு ஸர்வேஶ்வரா ப்ரயத்நவிஶேஷாதத்ஸர்வாதீந ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகத்வம் கத்தங்கல்பாதீந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகத்வமித்யத்ர யதா ஸாஹஸ்ராதிஶரீரஸ்ய ஶரீரிஸ்வரூபாதீந ஸத்தாதிகத்வம் தத்ஸங்கல்பாதீந ஸத்தாதிகத்வஞ்ச த்ருஷ்டமேஶ்வரஸ்ய ஸர்வம் ஶரீரமிதி "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமிதி ஸர்வஸ்ய தத்ஸங்கல்பாதீந ஸத்தாதிகத்வம் யுக்தமித்யபிப்ரேத்ய ஸர்வஸத்தாயா: ஹ்ருதஸங்கல்பாதீநத்வ ப்ரகாரம் விஶிநஷ்டி — (ஸர்வவஸ்துக்களுடையவுமிதி) நநு நித்யாநித்யவஸ்தூநாம் ஸத்தாயா: ஹிமவத்ஸங்கல்பாதீநத்வே தேஷாம் ஸ்திதிர்த்தத்ஸங்

உக்தமர்த்தத்தை "ஜ்ஞாதவ்ய ஸர்வஸ்ய விஷ்வக்ஸேநாஸ்ரஷ்டா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே உபபாதித்து விவேகித்தார்கள். இத்தாலே ஸர்வத்திலுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திராதிகளைப்பான ஸ்திதியும் ப்ரஸ்துதஸ்வரூபாயியெந்யானபடியாலே ஸர்வமும் ஸ்வரூபஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. ப்ராக்ருதங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்களென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுமது "த்ரைஸ்வர்யாகல் நக்ஷத்ரா வாதிஶோபா ஸ்ரஜ்டுஹோஷயி: । வாஸுதேவஸ்ய

ஸா-டீ॥ நஹ:என்கையாலே நித்யாஶ்ரயஸத்தையாலே நித்யாஶ்ரயஸத்தை யென்றும் கணக்கிலே நித்யங்களுமநித்யங்களாயிருக்கலாமென்றுமுபபாதிதமாகையாலுக்தவிரோதமில்லையென்று கருத்து. (விவேகித்தார்கள்) நித்யாநித்யங்கள் நித்யாநித்யத்வாயிநங்களென்று பிரித்துபபாதித்தார்களென்றபடி. கேவலநித்யம் வ்யாப: என்கையாலே யிதரங்களப்படியன்றென்று ஸித்திக்கையாலிப்படி யுபபாதித்ததாகிறதிறே. இப்படி ஸர்வமும் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றவே யாயத்தமாய் ஸங்கல்பத்தைப்பற்ற யாயத்தமன்றிக்கே யயிநஸாத்ருமாகயிருக்குமென்றால் ஸர்வவஸ்துவும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரவிரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலித்யாதி) (இத்தால்) ஸங்கல்பாயிநயாகையால் (ஸ்திதிபுமித்யாதி) யாயத்தவத்தயிநஸத்தாஸ்திதிகமாகையாலேவஸ்த்வந்தோத்துகைக்காகவுபபாதநாஶ்ரிதஸர்வவஸ்துமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ராக்ருதங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்களென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ராக்ருதங்களைப்பற்றஸங்கல்பஸ்வரூபவைஷம்யம் கொள்ளாதபோது வையர்த்த்யம் வருகையாலந்த ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு கதியேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராக்ருதேத்யாதி) (வாஸுதேவஸ்யவீர்யேணேத்யாதி) வீர்யேணத்ருதம், ஸ்வரூபே

ஸா-கா॥ வாயிநா,ஸஸத்தயா ஸங்கல்பாயத்தஸங்கல்பாயிநஸ்திதிவதீத்யாஶங்க்ய தத்பவாதயதி (இத்தாலேஉக்த) "மஹதஸ்வாதக்ஷாஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:, த்யாவாப்ருதிவ்யௌ வித்ருதே திஷ்டத:" இத்யாதிஷ்வி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகலஸங்கல்பாயிநஸ்திதிகத்வவிஶிஷ்டஶ்ரவணாத்விரோதயிதஸங்கல்பாயிநஸ்திதிர்ஹாவ:। நந ஸங்கல்பேந ஸ்தாவிஸ்திதிப்ருவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வாபாவேகத்வம் ஸங்கல்பேந ஸத்தாஸ்திதிப்ருவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வ நியந்த்ருத்வமித்யர்த்த: । ஏவஞ்ச ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ராக்ருதாநாம் ஸங்கல்பேந வித்ருதத்வோக்தி விஶேஷேத்யுக்தத்வாத் (ப்ராக்ருதங்களி) யித்யாதிஸூத்ராதி: த ...

ஜன்மவிஶேஷணவிஶிஷ்டா நிர்ஹாரா நி:" என்கிறபடியே ஓரோருதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி இருக்கையைப்பற்ற இப்படி ஸ்பூயமானஸ்தாவரஜங்கமவ்யக்திகளான வஸ்துக்களுக்கு வாஸ்த்தவ்யஶரீரமென் செய்கிறதென்னில், வாஸாத்தாவினுடைய ஜீவஸ்த இவ்வஸ்துக்களை வாஸ்தாவின் ஸ்வரூபவாஸ்ரிதங்களாக வகுத்துரைக்கும் இப்படி ஸவந்வஸ்துவும் பரஸ்வரூப

ஸாநீர்ணயாயந்க்ஷம்போலன்றிகேவலநவ்யக்திவாலியநயாஸ்ஷ்வாத்ரமானைப்போலே ஜ்ஞானஸாக்ஷ்யநயத்தவமென்றபடி. இப்படியிதராதிஸத்தாஸ்திரக்ஷ்யாஸ்திஸ்பூயமானக்ஷ்வஷ்வவாதிதம். வ்யவதிஷ்டஸ்ய ஜ்ஞானயமானக்ஷ்வமுவவாதநமிரவெக்ஷ்ஷ்வாக்யாஹ ஸஸ்தாவஸ்தீதராதிகளில் வ்யாமெவஸிஜமென்றறிவ்யாயத்தாலே யிப்படி சொல்கிறது. ஶரீரலக்ஷணமில்லஸத்தாதித்ரயாநவாதத்திற்கு ஒன்றிலேபாசிலுமிஹாயமில்லைபாகிலிறே. இங்கு ஸ்வரூபவ்யாப்ய சொல்லலாவதென்று கருத்து. (வகுத்து) பிரித்து, தன்னைப்பற்றுமயீநக்ஷ்வாத்ரும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற வாஸ்ரிதக்ஷ்வமாகவிங்கனே பிரித்தென்றபடி. ஸ்வரூபவாஸ்ரிதங்களென்று வ்யாணஞ் சொல்லுகைபாலிவ்வத்துத்திலேஸ்ஜஹிவெநியாமகமென்று கொள்ளுமத்தனை போக்கியுக்திகளால் வழிப்பிக்கவியாண்ணுதென்று கருத்து. ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யயாஹமிதராதியானவ்யக்ஷ்வாக்யத்திலே ஸ்வரூபவாஸ்ரிதஸ்வஸங்கல்பாயீநதங்களிரண்டுங்கூட வக்தவ்யவக்யாஙங்களாயிருக்கையாலிங்கு மவ்விரண்டையுங்கூட்டி விநிழதிக்கிறார். (இப்படி ஸவந்வஸ்துவுமிதராதியால் ஸ்வரூபவாஸ்ரிதமென்கிற வாமமே ஶ்ருஹ்யம் | ஸ்வரூபவாயீநமென்று வாமமானாலுமாஸ்ரிதத்வமே விவக்ஷிதம் | இப்படியாகில் ஜீவஶரீரங்களுமீஸ்வரஸ்வரூபவாஸ்ரிதங்களாகையாலே இவற்றிற்கு ஜீவஸ்வரூபத்தையும்பற்ற வாஸ்ரிதத்வமுண்டென்கைக்கு நியாமகமில்லாமையாலே யாயெயத்வலக்ஷணத்திற்குக்ஷவ்யாவ்ருத்திவாராதோ? ஶரீரஸத்தாநவ்ருத்திஹாயாம்ஸதராவிஜீவஸ்யஶரீரநாஶங்காண்கையாலே ஜ்ஞாயீநஸத்தாஸ்திதிகதில்லாமையால் நியாமகத்தானுண்டோவென்

ஸா-கா || ஜதிநவிரோயஜதிஹாவ: | நஸ்யஜ்ஞாயாரணவஸத்தாஸ்திதிவ்யவ்யக்திவயோஜக்ஷ்வா க்ஷேக்ஷம் ஸ்வரூபவஸ்ய தஷாமீக்ரியதஜதரா ஶங்காஜநஷ்ய வரிஹரதி | (இப்படி ஜீவைதராதிநா) "கொஹெஹ்யாந்யாக க: ப்ராண்யாத யதெஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ நஸ்யா" இதர்க்ஷ்காந்த்யா ஶ்ருத்யக்வெநாவெக்ஷிதக்ஷ்வாக ஸ்வரூபவஸ்ய ஸத்தாதிவ்யயோஜக்ஷ்வா ஸிஜதி ஹாவ: | ஜவம் ஸ்வரூபவெண ஸங்கல்பேந வயாரக்ஷ்வ நியஜந்த்ருக்ஷ்வயோ: யஶவாதிதெஜ்யக்ஷ்யவக்ஷ்ஷஸம்ஹாவிதத்வஶங்கயாஶ்ருதொராந்யவஸ்யஶங்காவ்யாவ்ருத்தயெதெ ஸாவ்யதிவந்நஶரீரெஷுவ்யக

ஶரீரஸ்வரூபாதீநமுமாய் ஸம்ஶ்லேஷாதீநமுமாயிருக்கும் யோகத்திலும் ஶரீரம் ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரிதமுமாய் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமுமாயிருக்கக் காணாநின்றோம். ஜீவனிருந்தகாலமிருந்து இவன் விட்டபோதழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம் இவ்வர்த்தம் ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாக்ரதாத்யவஸ்தைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்போது ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்னக்கடவது. இதில் ஸ்வ

ஸாதீனவருளிச்செய்கிறார். (யோகத்திலுமித்யாதி) ஶரீரஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வவிஜீவஸ்வபாவத்தையும் பற்றவாஶ்ரிதத்வ நியாமகம் காட்டுகிறார். (ஜீவனிருந்தவித்யாதியால்) இஶ்ஶரீராவயவவ்யதிரேகங்கள் ஜீவஸங்கல்பத்தைவிட்ட ந்யாயஸித்தங்களாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்யாதி) ஸுஷுப்த்யுந்மாதாதிஷு ஹ | ஶரீரஸ்யஸத்தாநுவ்ருத்திரவஸ்திதி ஜீவஸங்கல்பாதீநயன்றிக்கேயொரு ஸ்திதிவிஶேஷஸ்தாஸங்கல்பாதீநமாகையால் நியாம்யமுண்டென்கிறார். (ஜாக்ரதாத்யாதியால்) இப்படியாகில் நியாம்யஸாக்ஷிஸவ்யாபாரமாய் முடிகையாலே அது ஸகமாகாதொழியாதோ, ஶரீரங்களுக்கிப்படி ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வமும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதத்வமுமுண்டென்று விவக்ஷிக்கின்றதாயே யத்வமின்னது நியாம்யமென்கைக்கு நியாமகத்வர்த்தானுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதி) ஸங்கல்பாதீநத்வமாத்ரமே நியாம்யத்வம் இது ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றிலுமாதல ந்யகத்திலாதல் யதாஸம்பவம் கிடைக்கையால ஸர்வக்ராஹ்யம் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாகையாலும் ஸங்கல்பவ்யாபாரஸாபேக்ஷமாகையாலே யங்கனல்லாமையாலும் ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்தை யாபேயத்வமென்று ஸங்கல்பாதீநத்வத்தை நியாம்யத்வமென்றும் சொல்லுகை யுபபந்நம் | ஶரீரத்திற்கு ஸங்கல்பாதீநத்வஞ்சொன்னதுவும் நியாம்யத்வவிஶேஷமல்லது முக்கியமான வாபேயத்வமன்று. இவ்வர்த்தம் ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரங்களிலே வதநவ்ருத்திஸம்ப்ரதாயபூர்வகத்வஸ்வாதீநத்வவிஶேஷணத்யாதிகளால் வெளியிடப்பட்டது. ஆகையாலிங்கொரு விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஶரீராதாரகனும் நியந்தாவுமானாலும் ஸர்வஶேஷியாகை

ஸாகாங்க்ஷமதி (யோகத்திலுமிதி) ஶரீரஸ்யசேதநாசேதநாபேக்ஷயாதாரகத்வநியந்த்ருத்வஸ்வரூபஸங்கல்பாப்யாம் யதாக்ரமம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வஸம்பந்தோ ஜ்ஞேய:, தத்ர ஸ்வரூபஸங்கல்பாப்யாம் ஸத்தாஸ்திதிப்ரயோஜகத்வமாதாரகத்வம் ஸ்வரூபஸங்கல்பாப்யாம் ப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வம் நியாமகத்வமிதி ஸம்ப்ரதாயஸித்தார்த்தோ நியாமகத்வாதிஸ்வரூபத்யர்த்தாணாயமேதத் விஶிஷ்டதயா (இதில் ஸ்வரூபாஶ்ரிதமித்யாதிநா) ஸர்வம் சாபேயத்வ

உபாயவாஸ்ரிதமாயிருக்கிறபடியைசூயெயகவமென்றும் ஸங்கல்யாயிநமாயிருக்கிறபடியை நியாஉ்யகவமென்றுஞ்சொல்லுகிறது. ஶரண்யவருவலெஷியாகையாவது "உவாஉதெஹஸத்தாவதிநியஉநாதெஜெஸ்ஸிஉவிதளவஉநிஸ்ஸ்ரீஜாநிதிவஉதிவாமளவநிஷஜீ | உவாயொவெயகெவதஹிஹதவதகவஹ தாஹணாவதஸாம் ஸ்ரீரங்கெமயமஶரணவ்யாஜஉஹஜம்"

ஸா-டீ|| பவந்நோ,வாராதெயெகஸஹாவங்களானசுவெதநங்களைப்பற்றலெஷியானாலும்வெதநர்ஸவயொஜநாயகஸவஸ்வத்திக்கிறவராகலொகவெஉங்களில் காண்கையால இவர்கள் வரவயொஜநொனெலெநெவ வ்ருத்திக்கிறவரல்லாமையா லிவர்களைப்பற்ற லெஷியாக்க்கூடாதிரே யெனை விது கூடுமென்கையி லுவநிஷத்திற்கு வ்ராணமென்கிற ஸம்வ்ராயஸ்லோகத்தைக் கொண்டுதூரமருளிச்செய்கிருர். (ஶரண்யநு ஸவலெஷிபித்யாதியால் (உவாஉதெ) ஸ்வகரோதி | சூஉமஹெநஹொமதொக்ஷவ்ராநாஹிஸம்ஹ ஹஃ (ஸ்ரஹிஸி) தன் வ்யொஜநங்களுக்காகவேயென்றபடி. (தசு) தஸ்ராகலெஷிகவாஹித்யா: | (ஐஹ) விஷிஷ்டெ உவாயொவெயகெவ தவதகவம், தவஸவம், ஸவயங்குங்களென்றபடி. (நதாஹணாள) சூஹதெங்களன்று. (க வ்யாஜம்) சுநந்வ்யொஜநகெவந எனக்கென்றொரு வ்யொஜநமன்றிகவே யென்றபடி. இத்தால் வெதநவ்ருத்தீநாம் ஸ்வயொஜநர்கவம் ஸாவமன்னென்று ஷஹிக்கையாலவனுடைய ஸவலெஷிகவம் உஜீகமாகிறது. இதற்காகவே யிங்கிவ்தூராகம் வடித்தது.

ஸா-கா || விஜெய தநிஜவநெநயாயகத நியஹதெதஉவெவம்ராவெவெஉிதவெஇதிஹாவஃ| ஹவயாராகவநிஹெகவவொவவாஉலெஷிகவம் ஸஉிவ்ருஉமநவவகஉவவாஉயதி (ஶரண்யநுவாஸலெஷியாகையாவஹித்யாஹிநா) கதஃகஹஸவாரஐத்யாரஹ் "தஸ்ராநாஉஉஹஉஜஐத்ஜா" ஸஹகாகீநரஉதெத்யாஹிகாவஸ்ராதிஃ'தொஉதெஹஹவாநூமெதஸ்யாஉஃகீஉநகெரிவெத்யாஹிஸ்ரத்யாவப்ஹிதாஸதீ ஸஉஜஶாய்ஹமவாநுஸவ்யொஜநாகஸஉெவிஉவிதளஸஜதீவிஉதி (தசு) தஸ்ராதிஹி ராதெஹஸம்வத்ரீஸ்ராயநிவெஹிதம்" "ஜாயராநம்ஹிவராஷ"இத்யாஜ்ஜக்வ்ரகாரெண ொக்ஷாகஸவஸ்ஸவாவாராணாஉவிஹமவஉயீநகவாக லெஷிணஸ்தெஸ்ஸாஸ உவாயொவெயகெவ (தகவம்) ஸ்வாஹாவிகதயாவ்யா நஹமெதெ ஜீவகதகெங்கயஸ்வத்திஸம்வம்யிகவாகவ்ராவகவம்வ்யாநஉவ (நதாஹணாள) ஸ்வஹாஹிஷஜெஜ்ராதிஷொஉாஹிகஉணஹவவ்ராயாந்யாஹிதிஹாவஃ| நநாஹஹவதவகஸ்ராநாஹாணெநஹெஹிகாஉாஷ்ஹிகஹஹஸாயநாநாஷாந

௨௪ ॥ என்கிறபடியே தன்ப்ரயோஜநத்துக்காகவே பாராசெஷ்ட்யஸ்வஹா

ஸாநீ ॥ (தன்ப்ரயோஜநத்திற்காகவே)' இஶ்வரனுடைய ப்ரயோஜந த்தைப்ரயாநமாகப்பற்ற வேண்டுமென்றபடி. இதற்குபாதா நம்பண்ணி யென்கிறதோடநயம். (பாராசெஷ்ட்யேதி) சுவேதநங்களைப்போலே வேதநரையும் தஸ்வரங்களான உபநிஷத்துக்களும் தத்பப்ரஹ்ணங்களும் பாராசெஷ்ட்யஸ்வபாவராகச்சொல்லுகையாலே இவர்களுக்கு வரும் போகமோக்ஷங்களும் ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷித்வமும் போகஶேஷித்வமுமாகையாலிப்ரயோஜநங்களும் தச்சேஷப்ரவ்ருத்திகளும் கேவலஸ்வாமிகங்களாகத்தோற்றுகிறவிடம் ப்ராந்தியாகையாலே போகமோக்ஷாதிஸ்ய

ஸாதகா ॥ ஹேதுப்ரவஸ்தோபகவதிஹஸ்திஹஸ்தா நாமேவவதேஷாம்ஸ்வஸ்வஸ்திதேஹிகாமுஷ்மிககாமாவேக்ஷயாபி பகவதனவேர் வாய்ஶ்வாமேவபஸ்வஜதிகயம்பாய நிவ்ருத்தாவேவ பகவதப்ரயாநேநாவாயஶ்வாமேவயஸ்வஜதிவேதிஸம், வேஹிகாமுஷ்மிககாமேஸ்ரீ ஸுபகவதாராய நஸ்வபகவஸ் ப்ரஹேயஸ்வபாவஸ்வா பர்ஜாநேவிஶேஷாம்பாவிநாஸாவாஸ்வேத்ர வமிக்ஷபா நுஸவஸஶ்யேபகவஸ் ஜ்ஞாநப்ரஸாமாஸாவாப்நத த்ரபகவத உபாயஶ்வாமேவயஸ்வ''பம்ய நிவ்ருத்தஸுபகவஜ்ஞாநாஸாவேஸிஜநிவ்ருத்ரநஶாஸாவிபாநாம் பகவதிஹஸ்திஸ்வ வேநாநுஸரயோநஸ்வாப் பகவதனவ ப்ரயாநேநாவாயோவேயஸ்வ ஜதி, அதஸ்தம் ப்ராஜஶஹோஹணஶரணஸஜம் ஶஸ்வாபவஶ்யதிப்ரவ்ருத்தீநாம் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநாஸ்வாஸ் ஶஷ்ப்ரக்ஷணபாவேபி தமேவேதி பாவ: । நநு யதாவிதாஶிகம் யேநுதிஷ்டதி தேஷாமேவ விதாஶிகமுபாய: பஸ்யாஶிபம்ச தேஷாமேவநாநேஷாம் ததா பகவதோ ய உபாயஸ்வ நஸிகாவபம்தி ஸதேஷாமேவாபாயஸ்யாஸ் நதமேஷாம் அந்யாதி ப்ரஸங்காஸ் । வண பாவ உபாயஸ்வஸ ஸ்காராய்நதாஸ் நஸ்வாபாவிகஸ்வதிதிவேஷ பகவத: 'அத்ர தபிவேஷ்டிவைத'ரிதி வேதாந்தஶ்ரவணாஸ் "ரவோஸ வேஷ"இத்யாநநாரவதஶ்ரவணாஸ் உபயத்ரப்ரதிஸம்பாய்விஶேஷாநிஷேஷாஸ், ஸவ்ராவேக்ஷபாவ்யாபாயதஸ்யேயதவ நிரபாயிகவேவ, அயாபி நஸவேஷாம் யாபகவஸ்மோக்ஷப்ரஸங்க: அநாத்பகவத்ருஹவேஹதாவஶாஸ் ஸம்ஸாரேதாஸத்ராப்ரவத்ராவாஸ பவத்ருஹவேஹதாகரநிவ்ருத்தாவேவ பகவஸ்வாப்தே: பரணேதா வஶாஸ் அதவ்யஸ்வேஷீ பகவாந் ஶ்ரீராமஸதநுஸவ்ந் அவஸரே ஸ்வப்ரஸாதநா தத்க்கஸ்ராநுகணேந நிஷ்பாதநேவ ஶோபய தீத்யாபாயஸ்வேயதஸ்வ ஸ்வாபாவிகமேவேதி பாவ: । வணவம்ச ஸம

(+) See 1-70 Saraswathi - Definition of Sesha Seshi as in Vedartha Sangraha.

2௦ || வங்களான விவர்த்தை யுபாதாநம் பண்ணியிவற்றாலே யதிஶயவாஞ
கைஇந்த பரமாத்மாவாதிகளாலீஶ்வரனுக்கு ஸித்திப்பதென்னெ
ன்னில், ஆபரமாத்மபக்ஷத்தாலேயவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்குப்
போலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதமும், ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலே
ஶ்ருதாஹிதாநாநுக்ரஹண ப்ரயோஜநத்வமிதிப்ரேரணபடியிலே ஸ்வ
பாவாநுரூபமான பரார்த்தஸித்தியும், ஶேஷஶேஷிபாவத்தா

ஸா-டீ || விரோதமில்லையென்று கருத்து. தத்ப்ரயோஜநத்துக்காகவேயு
பாதாநம்பண்ணியிவற்றால திஶயவானென்கிறவித்தால் யம் ப்ரதிப
ரப்ரயோஜநேச்சயா ஸ்வஸாதிஶயவத்வமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமாஸ்ய ஶேஷீ
என்றிப்படி ஶேஷிலக்ஷணமிங்கு விவக்ஷிதமாகையாலிதற்கவ்யா
ப்த்யாதிதோஷப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. ப்ரதிகூலமானவிந்த
பரமாத்மாவாதிகளிப்படி உபகரணங்களானாலும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்க
ளில் ப்ரயோஜநங்களாகமாட்டுமோ? இவற்றால் ஈஶ்வரனுக்கதிஶயம் ஸித்த
தத்தையொழிய விஶிஷ்டநனுக்கோர் அதிஶயம் ஸித்திக்கவில்லையே? என்றி
ஶங்கையை யநுவதித்துத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இந்த பரமாத்மேத்யா
தியால்) (ஸ்வரூபஸ்திதிஸ்வா) ப்ரயோஜநஸ்திதிஸ்வா ஸ்வநிஷ்டஸ்வாபாவ
மென்றபடி (ஶ்ருதாஹிதேநேதி) "அஜாமேகாம் ப்ரஜநஷ்ட்ராணாம் ப்ரதஜ
திவளகஸாம் | ஸ்வபரிபூர்ணாஹாரளஸந்தோஷாதிப்ரஸ்ருகஜீவநாம்"
இத்யாத்யுக்தஶ்ருத்யர்த்தாநாம் யதாயதாஹிதநிஜேதத்தஹிதாநாநு
க்ரஹணேந பரார்த்தாநாம் ப்ரவஸ்திதஸ்வாதித்யர்த்த: (ஸ்வரூபா
நுரூபேதி) ஶேஷஸ்வரூபாநுரூபஶேஷி விஷயஶேஷவ்ருத்தி

ஸா-கா || வததிஶேஷப்ரயோஜநத்வாதவிஶிஷ்டதித்யுக்தம் ஸவதி | வ்ய
வஸ்திதாநாம் யாயத்தநிபாத்யத்ஶேஷத்வாநாம் ஸ்வாவயோஜநதி
வ்யூஹதி (இந்த பரமாத்மாவாதிகளாலிதி) ஸமவதநந்யாயார
ஸ்வம் ஸநந்யப்ரயோஜநஸ்வதநந்யஶரணஸ்வம்ச, ஜீவஸ்வரூபநிரூபக
யதவிஶேஷாஜதி தத்ஜ்ஞாநஉபயோஜதி வக்தும் தேஷாம் யாயத்
ஸ்வநியாத்யஸ்வஶேஷத்வே ஸித்தஸ்வாஹ-(ஆபரமாத்மேத்யாதிநா)
பரதபரார்த்தாநுக்ரஹணஸாயநே ப்ரவ்ருத்தே: ஸ்வஸ்வரூபாநு
யா ஜ்ஞாநம் தந்நிக்ஷதப்ரபரார்த்தாவதி: தநிக்ஷதஸ்வாய
நவஸ்ரு ஸத்ஸ்வ ப்ரதிபவயஜதி தந்நிவ்ருத்தி: ஸமூதிதி ஸாவ: | (ஶ்ருதாஹி
தாநாநுக்ரஹணேதி) "ஹிம்ஸ்ராஹிம்ஸ்ர ம்ருதுக்ரூரே யதாயதாவ்ய
தாநுதே ததாவிதா: ப்ரவத்யந்தே தஸ்மாத்தஸ்யரோசதே சந்
ஹோஜ்யம் தநுஷ்ட்ராணாம் ப்ரதஜ திவளகஸாம் | ஸ்வபரிபூர்ணாஹா
ரள ஸந்தோஷாதிப்ரஸ்ருக ஜீவநாம்" இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண யதாவ

⊗ Imp.

ஶேஷியும் நியந்த்ருத்வாதிஸ்வபாவத்தாலும் ஸர்வாந்தராத்மாவான ஸர்வே-ஷாமத்துக்கு அநந்யார்ஹமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருந்துள்ள உபாய விஶேஷத்தையறிகையும், ஸித்திக்கு. ஆகவிவற்றாலிவ்வுத்கநன், அநந்யாயா

ஸா-நீ ॥ பவ:(அநந்யார்ஹமுமாயித்யாதி)ஶேஷிஶேஷநலக்ஷணத்தில் ப்ராப்த்யநந்யார்ஹத்வம் । நியந்த்ருஶேஷ ஸ்வாமிநஸ்ஸஹகாரிணோபேக்ஷா [பா-ஸ்வாமிந ஸஹகாரிணோபேக்ஷா] லக்ஷணஶக்த்வம் நிரபேக்ஷத்வம் இத்தால் ஶேஷத்வாந்யார்ஹத்வாதிவ்வுத்கநர்ப்ராப்தருமஶக்தருமல்லரென்றுகருத்து. இவை ஸித்தாலுமித்தாலிந்தவ்யுத்பத்திஜ்ஞாநங்களெல்லாவற்றிலும்வ்யாபகமாகமாட்டுமோ? இவ்வுத்கநனுக்கீஶ்வரனைப்பற்ற வ்யாபகத்வாதிகள் போலே அந்யதேவதையும்பற்ற வ்யாபகத்வாதிகளுண்டாயிருக்கிலிங்கு மிப்படி ஸித்திக்கையாலவைகளும் வ்யாபகங்களாகாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி)(ஆகவிவற்றால்) இப்படிஸித்தவிவ்வர்த்தங்களோடுகூடவிவ் வ்யாபாரவ்யாபகாவாதிகளாலென்றபடி. கீழே பரஸ்வனுக்குச் சொன்ன வ்யாபகத்வாதிகள் ஸ்வவிஷயங்களாகையாலே யிவற்றால் ஸித்தவர்த்தங்களும் ஸ்வவிஷயங்களாகையா லவனொருவனுமே ஸர்வர்க்கும ப்ராப்யஶரீராதாரமென்றும் ஶரணமென்றும் ப்ரயோஜநமென்றும் ஸித்திக்கையாலிவ்வுத்கநரிப்படி அந்யதேவதைகளிப்படிஆகமாட்டானென்றுஸித்திக்கையாலென்று தாத்பர்யம்।(அநந்யாயாரன்) அந்யனுடையப்ராப்யஃ

ஸா-கா॥ஶேஷத்வாதிஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிஸர்வ: யாவதநுஷ்டாநாதிஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிஸர்வ: யாவதேகத்வாதிஸம்பந்தஜ்ஞாநாத்வாதாஸ்ரஷ: ஏவம் ஶேஷத்வாதிஸம்பந்தஜ்ஞாநாதி ஐகாந்த்யஸர்வஸ்வாதிதி பாவ: । (ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலுமிதி) பகவச்சேஷபூதோऽஹமிதி ஜ்ஞாநேந ப்ராப்த்யக்ஷணபரஸ்தோऽபேக்ஷேதி நிஶ்சயோ ஜாயதே பகவந்நியந்த்ருத்வஜ்ஞாநேந ஸர்வஸ்ய ஶேஷத்வநியமாத்ஸ்வவ்யதிரிக்தேஷு ஸ்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் நாஸ்தீதி நிஶ்சய: । ஏவம்ஸர்வாந்தர்வாமநஸ்ப்ரயோஜந மேகாந்தர்வவர்ஷாத்யந்தர்யே பகவாநேவோபாய இதி ஜ்ஞாநம் ஸித்தம் ஐகாந்த்ய ஸம்பந்தபாவ ஸாமாந்யம் அநந்யவிஶேஷ: ஸர்வஶேஷீ பகவாந் ஸ்வபரிஸ்ப்ரயோஜநார்த்தம் ஏதாத்ருஶஜ்ஞாநம் ஸஹஜமிதஶக்தம் ஶக்தாவ்யவஸ்தாப்யதி । ஏதாத்ருஶஜ்ஞாநம் ஶக்தாவஶக்தாஸாமர்த்யாஸ வ்யவஸ்தாப்யதீதி । ஏவமேவ உபாயஸ்வரூபவிஸர்வாநந்யவக்ஷவிஶிஷ்டமிதிபாவ: [நிரபேக்ஷமாயித்] ஶக்திவ்யவஸ்தாவ்யவஸாயாத்ஸக்தசேதயோஸ்வரவஷயீநஸ்வாஶு ஸஹ ஸேஶாபேக்ஷ்யஸ்யாவிநபாயஉதிபாவ:ஏதேநகிம்வாஸர்வேநிர

ஸ்ரீமான், அநந்யப்ரயோஜநன், அநந்யஶரணனென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தம் ப்ரமேயரஹஸ்யத்தில் கிடக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில், நாராயணஶ

ஸா-நீ॥ ஸிஷிரஹிதனென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரயாநப்ரதிதளும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலேஸங்க்ரஹீதமாயிருக்குமென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? இந்த ப்ரதிதம்த்ருமமிதற்கு ப்ராயாநவ்யவடுகங்களாக விப்போதுசொன்ன வயங்களும் உடைக்ஷோவாயாயிகாரஶரீராஙமங்களாகையாலே இவை ப்ரமேயரஹஸ்ய ப்ரதிவாத்யங்களாகவேணு மத்தனை யொழிய வநுஷ்டாநாதிவரங்களான விதீயரஹஸ்யாதிகளில் ப்ரதிவாத்யங்களாகவேண்டாவிறே? அநுஷ்டாநாதிதாத்ரவரங்களான விவை யிவ்வயங்களை ப்ரதிவாதிக்கத்தான்மாட்டுமோ? கிஂவ திருமந்த்ரம் ப்ரணாதாத்ரவரமாயிருக்கையாலே இதில்தானிவ்வர்த்தங்களுண்டோ? நாராயணஶப்தாதிகளுக்கு யொமவ்யுத்பத்த்யாதிகளைக்கொண்டு கயம்வி ஶாரகவாதிகளயங்களானுலுமநந்யாயாரகவாதிக ளயங்களாகவற்றோ? இனி யயிகாரஶரீராஙமங்களான விவ்வயங்களை ப்ரதி வாதியாதொழியிலிது ப்ரமேயரஹஸ்யந்தானாகுமோ? கயிகாரஶரீ ஙமதஸவராயஸங்க்ரஹமென்று கருத்தாலேயிறே கீழயிகாரத்தி லித்தை ப்ரமேயம் நிஷேஶித்தது? இத்யாதி ஶங்கைகளை ஜேத்யாதிப்பி யாகின்றுகொண்டுத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இவ்வயங்களித்யாதி வகுப்புக்கள் கண்டுகொள்வதென்றுமளவாலே) பஹுவ்ரீஹிவிஷயவ்யாவகவும் ஊஷம்வயாரகவநியதயுகொவயொமிதயொவாத்தம்| அத்ராதிஶப்தேந ஸ்வநிஷ்டகவஸங்க்ரஹ:| அநந்யாயாரகவாதீசாத்ராதிஶப்தேநாநந்யவ்யாவ்ய கவஸ்வநிஷ்டகவாஶாவயொஸங்க்ரஹ:| வாராயஸ்யமஹஸ்ம்ப்ரணவம்|வார

ஸா-கா॥ வகஉக்தித்யாகாஂக்ஷாயாமாஹ [ஆகவிவைத்தாஷித்யாதி] ஷவம்வா அநந்யாயாரகவவேதநவ்யாவ்ருத்தம் தஸ்யஜீவஸ்வரூபஸ்யயாயகவாக அநந்யப்ரயொஜநகவாவ ஹமவக வீர்தி வஸகாஂக்ஷகெவஸதிதத்யதி ரிக்தநைராஶ்யம் | ஊஷவ்யவேதநவ்யாவ்ருத்தம்| அநந்யஶரணகவம்வ உவாயாஙாரக்ஷகாஙாராஹித்ய விஶிஷ்டமமவஷ்ரக்ஷ்யகவஜ்ஞாநாஹு கவம் | அநந்யத்யத்ர அநந்யஶப்தாயு ப்ரதியொமீஶக்தவிஶிஷ்ட இதி விவக்ஷிதம் தேநயுக்தஶரணகவாஷாயநாநந்யஶரணகவமம்ம: தஸ்ய வஷாஜீவஸ்வரூபவநிரூபகத்விதிஸாவ: உக்தாயஸ்யாரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிவாத்யகவநஶயதி [இவ்வத்தித்யாதிநா] தத்ரவத்யாத்த கெஉமஂத்ரவாஉவஷெ அநந்யாயாரகவாதி ஸ்வரூவயாஸ: | த்ருத்ய வஷெ அநந்யப்ரயொஜநகவம் ப்ரதீயதெ | விதீயவஷெ அநந்யஶர ணகவமாஸ இத்யாஸ [நாராயணஶப்தத்விதித்யாதிநா] நியதகவம்

ஶ்லோகத்தில் தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்வயத்தாலுமுண்டானாதாரத்வ வ்யாபகத்வாதிகளாலே அநந்யாதாரத்வாதி விஶிஷ்டஸ்வரூபமும், பாரார்த்த்யபாரதந்த்ர்யஸித்தமான கீழில் பதத்வயத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநத்வமும், அநந்யஶரணத்வமும் ஸித்திக்கும். ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநப்ரகாஶகமான மந்த்ரரத்நத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே அநந்யஶரணத்வமும், உத்தரகண்டத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநத்வமும் உபயஸமாஸத்

ஸா-டீ॥ மந்த்ரரத்நம் நமஸ்ஸு| அத்ர பாராயண்யஸ்ய ரத்நத்வாபிதாநம் ததபிதாயாபிஸித்தேர்வா| பாரதந்த்ர்யஸ்ய ததபிதாநதாஸ்ய அவிஸித்தேரேகாக்ஷ்யாஸாதாரண்யாத்வா ப்ரணவம் ஓரக்ஷரமாய் ப்ரஹ்மவாசகமான ஶப்தமாகவும், நமஸ்ஸென்று ப்ரணாமவாசியான வேறு ஶப்தமாகவும், வ்யாகரணாதிப்ரஸித்தமாயிருந்தாலும், ப்ரணவத்தை பதத்ரயமாக்கியும் நமஸ்ஸை பதத்வயமாக்கியும் தனித்தனியே வாக்யார்த்தங்கள் நிருக்திஸித்தங்களாயிருக்கையாலே திருமந்த்ரம் ப்ரணாமமாத்ரபரமன்றென்று கருத்து. (ஸித்திக்கும்) ஶப்தப்ரத்யாயமாகாவிடிலுமர்த்தஸாமர்த்த்யஸித்தமாய்க்கொண்டு தாத்பர்யமாமென்றபடி. (ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநேதி) இந்த அநந்யஶரணத்வாதிகளுமதிகாராங்கங்களானாலும் ப்ரபத்த்யங்கமான கார்பண்யாநுஷ்டாநத்திலும் அம்ஶியான யதாவஸ்திதாத்மஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்திலும் யதாஸம்பவமிவையெல்லா மநுஸந்தேயங்களாகையாலிம்மந்த்ரத்தில் யதாஸம்பவம் ஶப்தோபாத்தமாவஶ்யம் ப்ரகாஶ்யங்களாகவேணுமென்று கருத்து. (உபயஸமாஸத்தாலும்) உபயஸமாஸஸ்ய நாராயணபதாதென்றபடி. (பாரமேஷ்ட்யேதி) இது அதிகாரத்தோடு மந்த்ரங்களோடும் ப்ரபத்தியை விதிக்கிறதாகையாலிவ்வநந்யஶரணத்வாதிகளிவிதிலுமவஶ்யம் ப்ரதிபாத்யங்களாகவேணுமென்று கருத்து. இப்படி இவை மூன்றிலுமெல்லா அர்த்தங்களுமுண்டாகிலிம்மூன்றும் ஆதரணீயங்களாகவேணுமோ? அநந்யஶரணத்வஜ்ஞாநத்தாலே திருமந்த்ரத்திலீஶ்வரனே யுபாயமென்று தெ

ஸா-கா॥ வ்யாபகத்வாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:| அநந்யாதாரத்வாதித்யாதிஶப்தே நாநந்யப்ராப்யத்வாதிக்ரஹ இதி| [உபயஸமாஸத்தாலும்] ஸமாஸத்வயஸ்ய நாராயணஶப்தாதித்யர்த்த: [ஶப்தமாகவுமர்த்தமாகவுமிதி] அநந்யஶரணத்வம் ஶப்தாத் ப்ரதீயதே| அநந்யப்ரயோஜநத்வம் ப்ராப்யப்ராபகைக்யவரைக ஶப்தாத் ப்ரதீயதே| அநந்யாதாரத்வஶேஷத்வ ஶரீரவாசகஶப்தாநஸ்ய ப்ரயோஜநத்வஸ்ய ஸாத்தத்வஜ்ஞாபகஶேஷவஜத்ர ஸாமர்த்த்யாத் ப்ரதீயதே இதிபாவ: [வகுப்பு] ப்ரகார:| நநு அத்ர [illegible]

ஶ்ருதாலும் அநந்யார்ஹத்வமும் ப்ரகாஶிக்கிறது. இப்படி ஶாப்தமாகவும், ஆர்த்தமாகவும், சரமஶ்லோகத்திலும் இவ்வகுப்பு கண்டுகொள்வது. இப்படி சரமஶ்லோகத்திலே ஸித்தோபாய வஶீகரணார்த்தமாக விஹிதமான ஸாத்யோபாய விஶேஷத்தை த்வயத்தாலே யநுஷ்டிக்கும் போதைக்கு ஆநுஷங்கிகங்களாய்க்கொண்டு அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களானவர்த்தங்களை

ஸா.தீ॥ ஶிக்ஷிதவனுக்கு சரமஶ்லோகத்தாலபேக்ஷையுண்டோ? ஸாத்யோபாயஜ்ஞாநார்த்தமபேக்ஷை யுண்டேன்னிலப்போது ஸித்தோபாயவ்யதிரிக்தமாகவோருபாயம் ப்ரஸம்ஶிக்கையா லநந்யஶரணத்வவிரோதம் வாராதோ? ஸாத்யோபாயந்தான் வேண்டினாலு மது திருமந்த்ரத்தைக் கொண்டே அநுஷ்டிக்கலாயிருக்க த்வயத்தாலபேக்ஷையுண்டோ? உபாயவிதாநாநுஷ்டாந ஸௌகர்யங்களாலே சரமஶ்லோகமும் த்வயமும் அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களென்னி லப்போது திருமந்த்ரத்தா லபேக்ஷையுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். (இப்படி சரமஶ்லோகத்திலித்யாதி) (வஶீகரணேதி) இது வ்யாஜமாத்ரமாகையா லநந்யஶரணத்வவிரோதம் வாராதென்று கருத்து. (விஶேஷத்தையித்யாதி) திருமந்த்ரத்தாலிவ்வுபாயமநுஷ்டிக்கலானாலும் விஶதாநுஸந்தாநம் ஶக்யமல்லாமையாலே விஶிஷ்டமான ஸித்தோபாயத்தையும் விஶிஷ்டமான ப்ராப்யத்தையும் ஸபரிகரமான வஶீகரணவிஶேஷத்தையுந்தெளிய ப்ரகாஶிப்பிக்கிற த்வயமத்யாவஶ்யகமென்றுகருத்து. (அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களான வித்யாதி) அவை யாவன். அநந்யார்ஹஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யாதிகள் இவ்வர்த்தங்கள் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களிலொழிய விஶதமாகத் தெளியாமையாலே ததர்த்தம் திருமந்த்ரமவஶ்யாபேக்ஷிதமென்று கருத்து. அஷ்டாக்ஷரமாயிருக்கிற விது இவ்வர்த்தங்களித்தனையையும் தெளிவிக்கவற்

ஸா.கா॥ உபிதாஶ்வதாதநந்யாபேக்ஷிதம் ஸம்ஸ்காரித்வத்ப்ரபேத்யம் ப்ரயோஜநந்தர்ஶயதி [இப்படி] சரமஶ்லோகத்திலிதி) உபாயவிஶேஷாநுஷ்டாயாதிகாரிஸ்வரூபாணாம் ஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமித்யர்த்த॥ நநு சரமஶ்லோகஸ்ய ஸ்வாதிகாரிவிஶேஷத்வேந த்வயஸ்ய கரணமந்த்ரத்வேந சோபயோர்பாக தாவதாப்யுபாயாநுஷ்டாந ஸித்தே: கிமஷ்டாக்ஷரேணேத்யாஶங்க்யாஹ [அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களிதி] அநுஷ்டாத்ருஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஸ்ய ஶேஷஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஸ்ய ஶேஷப்ராப்யஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஸ்ய சாவஶ்யாபேக்ஷிதத்வாத் தஸ்யாயமஷ்டாக்ஷரமேவ ப்ரகாஶகமிதி பாவ:॥ ஸத்யாத்வகேசித் மந்த்ரத்ரயம் ஸர்வஜ்ஞவிஸ்ராத்தி ஶங்காநுதாஹரணம் தஶ்யந்

தே| யெல்லாம் சிறியகண்ணாடி பெரிய உருக்களை காட்டுமாப்போலேசுருங்கத்தெளிவிக்கும் திருமந்த்ரம். இதில் ப்ரதமபதத்திலர்த்தங்களை அஹிர்புத்ந்யத்திலும், “அஹமஸ்ம்யபராத:’’ என்கிற ஶ்லோகத்திலுங்கண்டுகொள்வது. த்விதீய பதத்தில் ஶப்தத்தாலும், அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் வருமர்த்தங்களை ஸ்ரீபரதாழ்வானுடையவும் ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானுடையவும் வ்ருத்தாந்தங்களிலேயறிவது. “நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ

ஸா-தீ| றே வென்னவருளிச்செய்கிறார். (சிறியவித்யாதி)(சுருங்க) வ்யாஸாதிக்யமில்லாமலென்றபடி. ரஹஸ்யத்ரயத்திலிவ்வர்த்தங்கள் விவக்ஷிதங்களென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டோவென்ன வப்புள்ளாரருளிச்செய்த குறிப்பை யருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதியால்) ஶேஷி முன்பும் ஶேஷன் பின்புமாய் நிற்கிற நிலைக்கு த்ருஷ்டாந்தமஹிர்புத்ந்யம். உகாரம் ஸ்ரீவசநமாம்போது ஶேஷிகளிருவரும் முன்பும், ஶேஷன் பின்புமாய் தோற்றுகிறபடிக்குதாஹரணம் அஹமஸ்ம்யபராத என்கிற ஶ்லோகம், ஶப்தத்தால் பரதவ்ருத்தாந்தாதிகள் அர்த்தஸ்வபாவத்தால் ஶத்ருக்நவ்ருத்தாந்தங்கள் (நானுன்னை இத்யாதி) நாராயணனே ஆஶ்ரயஸ்தனான் உன்னையொழியவெனக்கு ஸத்தையில்லை, இது தத்புருஷனில் விவக்ஷிதமாகும். (நீ யென்னை இத்யாதி) விபக்திகெஙு ந

ஸா-கா| வ்யாசஷ்டே (சிறுகண்ணாடி) ஆதர்ஶதலமித்யர்த்த:| அஷ்டாக்ஷரஸ்யாபேக்ஷிதஸர்வார்த்தப்ரகாஶகத்வமுபமயா ப்ரதர்ஶயதி (இதில் ப்ரதமபதத்திலித்யாதி நா) யதாஹிர்புத்ந்யே க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரதமபதஸ்தார்த்தாநாம் த்ருஷ்டாந்தஸ்தஸ்ய ஜநநம் ஸ்வரூபம் ப்ருதக் ரக்ஷகஸ்ய ஜீவஸ்ய வ்யதிவர்த்தீ யதா ச “அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:’’ த்ய ரக்ஷகஸ்ய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஸ்ய லக்ஷணஸ்ய வ்யதீதி:, ஸாவதாரோகாரரேகாரோ: க்ரமேண ரக்ஷகவிஷயரக்ஷ்யாணாம் வ்யதிவர்த்திநீத்யர்த்த: | ஸாதேந லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டஶேஷித்வதக்ஷ்யஸ்வாமிஸம்பந்தஸ்ய ஸம்ஹிதா | த்விதீயபதத்தில் (ஶப்தத்தாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலுமிதி) ப்ரணவாந்திதஶப்தபலேந பரதவ்ருத்தாந்தவ்யதீதி: “அஹமேவ நஶ்ச பரதமேவ வாஹதஸீ’’தி நஶப்தநிவர்த்யநாத் அர்த்தஸ்வபாவேந ஶத்ருக்நஸ்ய வ்யதீதி: பரதவ்ருத்தாந்தம் ததாகிஞ்சநாஷ்டிதம் பவதி | யதா, “தஸ்யாத் தேஹகைகாஶ்ச பரஜநீயா விஶேஷத’’ இத்யாதி பரதவிதிமேபாலநப்ராப்தபரதஶத்ருக்நஸ்யாவி த்ரியேதி பாவ: (நா

உ௦ || யென்னையன்றியிலே, என்னும்படி நிற்கிற நாராயணசப்தார்த்தத்தை கோஸலஜநபதத்தில் ஜந்துக்களையும், ஸக்ரவர்த்தித் திருமகனையும் உதாஹரணமாக்கிக்கண்டுகொள்வது. ஸர்வேச்வரனுதயத்தில் தோற்றின காஷ்டாப்ராப்தவாராத்யவாரதந்த்ர்யங்கள் பேரணியாக த்ருதீய பதத்தில் சதுர்த்தியில் கருத்திலே ப்ரார்த்தநீயமான சேஷியுகந்த

ஸா-டீ || நிரபேக்ஷனை யென்னையொழிய வுனக்கு ஸத்தாஸித்தி இல்லை யென்றபடிவிரோதபரிஹாரத்திலேஇப்பாசுரமிப்படியே வ்யாக்யாதம், "நாராயணாக்யயந்தஸ்ய தைஸ்த்ராவநிரபேக்ஷணாக" என்று பஹுவ்ரீஹிபக்ஷத்தில்விவக்ஷிதநாம்நிரபேக்ஷத்வஹேதுர்யோக்யதா நிறே.

நாராயணசப்தார்த்தத்தை யென்னது விசேஷதஸ் தயே நஷ்யதி க்ஷத்வத்தையும் தஸ்யவிசேஷதிநிரபேக்ஷத்வத்தையுமென்றபடி. ஸ்ரீகோஸலஜந்துக்களுதாஹரணம், இவைகள்பெருமாளைப்பிரிந்துயரிக்கமாட்டாமல்,தன்னுடை[வா-தன்னடி]ச்சோதிக்கெழுந்தருளும்போதுங்கூடவே சென்றனவிறே. இதியெபெருமாளுதாஹரணம் அவரும்தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய"என்னும்படிதமக்குநிர்வாஹகமாய்நின்றவிவற்றோடுகூடவே யெழுந்தருளினரிறே. (காஷ்டாப்ராப்தேதி) ஸாமவதவயங்களுமான வென்றபடி. (பேரணி) ஊதீகவம் | ஊதீகாரணமென்றபடி. (கருத்திலே இதி) தாதர்த்யம் ப்ரணவத்திலே ஸித்தமாகையாலே தத்ஸமமான கைங்கர்யத்திலிவ்வர்த்தத்துக்கவிப்ராயமென்று கருத்து. (சேஷீதி) இங்கு சேஷிகள் ஸமவானும் ஸாமவதரும் ஸாமவதவயங்களுவாரா ஸ்யர்வாரதந்த்ர்யங்கள் ஊதீகாரணமாக வந்ததாகையாலே கைங்கர்யமும் ஸாமவதவயங்களுமாக விவர்த்தத்திலே விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம் | சேஷியுகந்தவென்கிறவித்தால் சேஷிக்கதிசயமாயிருந்ததுவுமவனுகப்பு ப்ரயோஜநமாயிருந்ததொழிய தன்னுகப்பு ப்ரயோஜநமானது கைங்கர்யமாகாதென்று கருத்து. இங்கு ஸமவத கைங்கர்யத்துக்கு இளைய

ஸா-கா || னுன்னையன்றியிலன் கண்டாய் நாரணனே நீயேயென்னையன்றியிலேஇதி) ஹே நாராயண த்வம் மாம் விநா நஸவதிஷ்ட அஹம் த்வாம் விநா ந ஸவஸீதி பரஸ்பரவிசேஷயோர்த்வம் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிஸமாஸாப்யாம் ஸித்யதீத்யர்த்தஃ | (தெளிவீதிதி) "சுசி வ்ருக்ஷாஃ பரிஜ்ஞாநாஃ" இத்யாதௌ உத்தர ஸ்ரீராமாயணோக்தே வ த்ருஷ்டவ்ய இத்யர்த்தஃ | ஸவதேந யாயர்த்தம் வ்யாக்யாம் ச ஸமர்த்திதம் | (காஷ்டாப்ராப்தவாராயர்வாரதந்த்ர்யங்களிதி) ஸாமவதவயங்கு தாம் ப்ராப்தேவாராயர்வாரதந்த்ர்யே (பேரணியாய்) உபோத்பலதயா (சதுர்த்தியில் கருத்திலேயிதி) நாராயணாயேத்யத்ர தாதர்த்யவிஹித சதுர்த்யர்த்தாத்பர்யாதஃ |

ஶ॥ கைங்கர்யத்தை இளையபெருமாளுடையவும் இவருடைய அவதாரவிஶேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடையவும், ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது இது திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தானத்துக்கு உறுப்பாக அப்புள்ளா

ஸா-டீ॥ பெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியும் ஸாக்ஷாத்கைங்கர்யத்துக்கிவருடைய அவதாரமான ஸ்ரீபாதுகைகளுடைய நிவ்ருத்தியுமுதாஹரணமென்றபடி. ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய வுகப்புக்காகவிறே இவர் பெருமாளைவிட்டு நிவ்ருத்தரானது. இங்கு ப்ரார்த்தநீயமான ஶேஷியுகந்த கைங்கர்யமென்கிறவித்தால் ஸ்வரூபாநுரூப பாரார்த்த்ய விஶேஷமென்று முன்பு ஸாமாந்யேந சொன்னது ஸர்வவித கைங்கர்யரூபமென்று விஶிஷ்டமாயிற்று. இவ்வளவும் ஸ்வாதந்த்ர்யவாக்யமென்கிறார். (இது வித்ராதியால்) குறிப்பு உதாஹரணம். (விரகு) உபாயம் இதன்படியிலே அப்புள்ளாரருளிச்செய்த விரகின்படியிலே ஶேஷிமுன்பாகவும் ஶேஷன் பின்பாகவும் இத்யாதி ப்ரகாரேணவென்றபடி. இப்படி இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயஸங்க்ரஹீதங்களென்று மிடமுபபாதிதமானாலும் ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலே ஶேஷியுகந்த கைங்கர்யரூபமான ஸ்வரூபாநுரூபபாரார்த்த்யத்தை யறிகை ஸம்பவிக்குமென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? ஶேஷவஸ்து நிஷ்கார்யம் கிங்கரமாத்ரமத்தனையொழிய அது கைங்கர்யரூபமென்றும், ஶேஷவஸ்துவுக்கு பாரார்த்த்யமாயேயிருக்குமென்றும் நியமமில்லையிறே அது ஶேஷியுகந்ததென்னத்தான் கூடுமோ? ஶேஷவஸ்துவால் ஶேஷிக்குவருமதிஶயம் ஶேஷிக்கு பாரார்த்த்யமாயேயிருக்குமென்று நியமமில்லையிறே. ஶேஷத்வத்தாலே கிங்கரரூபமாகவும் ஶேஷித்வத்தாலே ஶேஷிக்க

ஸா-கா॥ ஸர்வகைங்கர்யஸ்ய ப்ரார்த்தநீயத்வஸித்தயே ஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய ப்ரார்த்தநீயதாஸித்தித்த்யர்த்த:॥ (திருவடிநிலையாழ்வாருடைய) பாதுகாய: (ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிலே தெளிவதிதி) ராமாநுஜஸ்ய ராமேணஸஹ ப்ரவ்ருத்தந ஸர்வஶேஷவ்ருத்யோஜநதயா ஸர்வகைங்கர்யம்॥ பாதுகாத்மநஸ்ஸைந்ய ஸ்ரீபதநஸஹ நிவ்ருத்தஸ்ய "ஸதேஹிஸலயோகஸ்ய யோகக்ஷேமம் வியாஸ்யத:" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வஶேஷவ்ருத்யோஜநதயா ஸாக்ஷாத்கைங்கர்யம் ஜ்ஞாதவ்யமித்யர்த்த: ॥ "நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி:। ஶரீரபேதைஸ்தவ ஶேஷதாம் கதைர்யதோசிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை:॥" (திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தானத்துக்குறுப்பாகவப்புள்ளாரருளிச்செய்யும் விரகு உக்தி) ஸகலஸ்வாதந்த்ர்யாணாமேஷாக்ஷரார்த்தஸ்ய ஸோதாஹரணம் ஶ்ரீமத்ராமாநுஜார்யவிநோபாய: (இதின்படியிலே) ஸகலப்ரகாரேண (உபயத்திலுமிதி)

உபா|| அருளிச்செய்தவிடம். இதின்படியிலே மந்த்ரத்திலும் சரமச்லோகத்திலுமுள்ளவர்த்தங்களைத் தெளிந்துகொள்வது, இவற்றில் ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ப்ரகாசித்த சேஷித்வம், சேதநாசேதநஸாதாரணமாகையாலே சேதநைகாந்தமான ஸ்வாமித்வமாகிற விசேஷத்திலே பர்யவஸிப்பித்து அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம் இப்படி தன்னுடைய சேஷத்வமும் ஸாமாந்யமா

ஸா-தீ|| திசயமாகவும் ஸாமாந்யப்ராப்தமான விதுதாஸத்வா திகங்களாலேயிப்படிவிசேஷரூபமாய் ஸித்திக்குமென்றிலப்போதித்தை சேஷத்வாதிகார்யமாக முன்பு சொன்னது கூடாதொழியாதோ? இந்த தாஸத்வாதிகங்களை இம்மந்த்ரம் சொல்லத்தான் (வா-மாட்டுமோ) கூடுமோ? இதுலேஇவைகளைவிவக்ஷிக்கவேணுமென்கைக்குத்தான் நியாமகமுண்டோ வென்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) பர்யவஸாந மாய் ஸித்திக்கிறதென்றுமளவாலே (ஸாதாரணமாகையாலேயித்யா தி) சேதநஸாதாரணமாகையாலே உத்கர்ஷாவஹமல்லாமையால் ஸ்வாமித்வத்திலே பர்யவஸிப்பிக்கை உசிதமென்றபடி. சேஷித்வமாவது சேஷசேதநாதிகம் ப்ரதிஸம்பந்தியோஜநஹேதுதாதிசயாதிசயம் | ஸ்வாமித்வமாவது ஸம் ப்ரத்யஸம்பந்தியோஜநஹேதுஸ்வவ்யாபாரஸாத்ய பாதிசயாதிசயம் இங்கு ஸாமாந்யத்தை விசேஷத்திலே பர்யவஸிப்பிக்கையாவது அதிசயாதிசயரூபஸாமாந்யத்தை சேஷிணஸ்ஸ்வவ்யா பாரஸாத்யாதிசயாதிசயரூபவிசேஷமாக ஸங்கை (ஸாமாந்யமா கையாலேயித்யாதி) சேதநஸாதாரணமாகையாலே சேஷத்வமாத்ரமி வ்வயிகாரிக்கு வ்யாபாரஸாத்யவிசேஷப்ரவ்ருத்திவியோகமல்லாமை யாலே தஸ்யம் தாஸத்வத்திலே விச்ராந்திப்பிக்கை யாவச்யகமென்றபடி

ஸா-கா|| ப்ரயோஜநாக்ஷகப்ரதீதிः "ஸுக்ஷ்மாஸஹஸ்ரஷீர்ஷகேசோ ம்பரதார்ஷ்ஷ்யோமயா | ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தவேதாந்தேஷுச கீயதே" இத்யுக்தே தத்வார்த்தரக்ஷ்யப்ரதீதிः| வம்மவநேகாந்த்ய ப்ரதீதிः சரமச்லோகே "மாமேகம்" ப்ரயமம் ரக்ஷகஸ்ய ப்ரதீதிः அந ந்யம் "த்வா" இதி ரக்ஷ்யப்ரதீதிः | ஸர்வாவதோக்ஷணே நஸ்யாத் கைங்கர்யப்ரதீதிः| ஸேநஹ்ருதயஜாத்யாநுகூல்யப்ரதிபந்நி வ்ருத்தஸ்ய தத்வகைங்கர்யம்ஸித்யதீதி ஜ்ஞாதவ்யமிதி பாவः | உக்தே ஷு ஸம்பந்தேஷு சேஷசேஷிபாவஸ்ய ப்ராதாந்யேநாவ்ய பிசாரிஸ்வரூபநிரூபகத்வமித்யாஹ— (இவற்றிலேயிஸ்வரனுக்கி த்) ஸ்வத்வமிதி ப்ரதீத்யஹேதும் ஸ்வாமித்வம் | சேஷோஹமிதி ப்ரதீத்ய ஹேதும் தாஸத்வமிதி விவேகः | சேஷித்வசேஷத்வயோஸ்ஸ்வாமித்வதாஸத்வ பர்யவஸாநஹேதும் ஸம்பந்ததுவ்ரகாசமத்வேப்யாஹ (இவற்றில்

ஷ்டம் || கையாலே ஶாஸகத்வமாகிற விஶேஷத்திலே விஶ்ரமிப்பித்ததாக ஸம்யிக்கவேணும். இவற்றில் ஸாமாந்யமான ஶேஷஶேஷிபாவம் வ்யஷ்டாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தியாலே ப்ரகாஶ்யம் இதன் விஶேஷமான ஶாஸகத்வஶாஸ்யத்வங்களிருவரும் சேதநராய்த்தோற்றுகையாலே அர்த்தஸித்தம். இப்படி

ஸா-நீ || டி. ஶேஷத்வமாவது ஸ்வபரத்வப்ரயோஜநஸாத்யபரமதாதிஶயாயாதகத்வம்| ஶாஸகத்வமாவது ஸ்வபரத்வப்ரயோஜநஸாத்யஸ்வப்ரதிஸம்யாநாஸர்வபரமதாதிஶயாயாதகத்வம் இங்கு விஶ்ராமிப்பிக்கையாவது பரமதாதிஶயாயாதகத்வரூபஸாமாந்யத்தை ஸ்வப்ரதிஸம்யாநாஸர்வபரமதாதிஶயாயாதகத்வரூபவிஶேஷமாக நிஷ்கர்ஷிக்கை. இத்தால் ஶேஷத்வாதேஶ்ஶாஸகத்வாதேந்நதிஶ்லிஷ்டதயா இதன் கார்யத்தை யதன் கார்யமாகச் சொன்னது கூடுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் கீழ்ச்சொன்னவப்புள்ளார் வாக்யத்தில் பேரணியென்கிற பதத்திலபிப்ரேதம். காரணமென்னுதேயங்கு பேரணி ஶப்தத்தையிட்டு உபாதானமாகச் சொன்னது ஶாஸத்வவிஶ்ராமாகாரணமென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயிறே. ஆனாலுமிந்த ஶாஸத்வஶாஸித்வங்களுக்கு மந்த்ரத்தில் வாசகமுண்டோ, வ்யஷ்டாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி என்னிலிது ஶாஸ்த்ராதி பரமாகில் ஸாமாந்யமான ஶேஷஶேஷிபாவம் ப்ரகாஶியாதொழிகையாலே யீஶ்வரனைப்பற்ற அசேதநங்களுக்கு ஶேஷத்வமிங்கு ஸித்தியாதொழியாதோ? லக்ஷணாதோஷமும் வாராதோ? இனி ஶேஷஶேஷிபாவமே ப்ரகாஶ்யமென்னிலிங்கபேக்ஷிதமான ஶாஸ்த்ராதி ஸித்தி இல்லாதொழியாதோ, உக்தரீத்யா நாராயண ஶப்தத்தில் சதுர்த்தியும் ஶேஷத்வமாத்ரவாசகமாகையால் தத்த்வமாக கிம்பித்தாரமாத்ரஸித்தியொழிய கைங்கர்யஸித்தியில்லாமையாலிதன் கருத்தில் கைங்கர்யம் ப்ரார்த்தநீயமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில் ஸாமாந்யமித்யாதி) (சதுர்த்தீதி) தாதர்த்யவிஹிதத்வாதிதி பாவஃ | ஆனால் ஶாஸகத்வாதிகள் ஸித்திப்பதெவ்விடத்திலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதன் விஶேஷமிதி) ஸதவிஶேஷரூபஶாஸகத்வாதிகளும் ஸ்வசதுர்த்தியில் தானே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. தாதர்த்யவிஹிதையான சதுர்த்திக்கு ஶாஸகத்வாதிகளில் ஶக்தியில்லாமையாலிதுகளிலே ஸித்திப்பதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இருவருமித்யாதி) சேதநத்வம் ஶேஷஶேஷிணோ

ஸா-கா || ஸாமாந்யமானேதி) (இப்படி நாராயணஶப்தத்திலுமிதி) நாராயணஶப்தஸ்ய சதுர்த்யந்தஸ்ய ஸாமாந்யஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஶப்தஸ்ய [illegible], கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம் சார்த்திகம் | ஶேஷத்வஸ்ய ஶாஸத்வபர்யவஸாநமப்யாஹ—(இதில் ஸாமாந்யமானே

௨௭|| நாராயணசப்தத்திலும் ஸாமாந்யமும் விஶேஷமும் கண்டுகொள்வது. இதில் ஸாமாந்யமான ஶேஷத்வத்தாலே சேதநனுக்குப் ப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரம் தாஸத்வமாகிற விஶேஷத்தாலே கைங்கர்யரூபமான புருஷார்த்தமாயிற்று. இப்படி ஶேஷித்வத்தாலே வந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய அதிஶயயோகமும், ஸ்வாமித்வமாகிற விஶேஷத்தாலே அவனுக்கு புருஷார்த்தமாய் ஸித்திக்கிறது. சேதநருடைய ரக்ஷணத்தில் ஸர்வ

ஸா.நீ.|| ஸ்வாமித்வதாஸத்வமர்யாதையாகையாலும் சேதநத்வம் வ்யஞ்ஜநாக்ஷரத்திலும் ஸ்வரத்திலுமிருவருக்கும் தோற்றுகையாலும் தாஸத்வாதிகளிங்கே யதாஸ்வம் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படியென்னது வ்யஞ்ஜநாக்ஷரத்தில் போலே நாராயணசப்தத்திலும் அர்த்தாபத்தியாலே ஸாமாந்யமும் யதாஸம்பவம் ஸாமாந்யத்தாலே விஶேஷமுமாக வென்றபடி. இப்படி ஶேஷஶேஷிபாவத்தால் ஶேஷியுகந்த கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றதிகை ஸித்திக்குமென்றது கூடினாலும் ஶேஷித்வநியந்த்ருத்வாதிரம் சேதநரக்ஷணத்தில் ஈஶ்வரனே ப்ராப்தனும் ஶக்தனுமென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? ஶேஷித்வநியந்த்ருத்வங்களில் சேதநர் பக்கல் அதிவ்யாப்தி ஸம்பவங்களன்றோ? இச்சேதநர்க்கும் ஶேஷித்வநியந்த்ருத்வங்கள் ஔபாதிகங்களாயிருக்க இவற்றுக்கு முன்பு சொன்ன அந்யயோகவ்யவச்சேதந்தான் ஸித்திக்குமோ? ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ஸாமாந்யங்களைப்பற்ற ஶேஷத்வநியாம்யத்வங்களுண்டாயிருக்க இவற்றை ரக்ஷணத்தில் சேதநர் ப்ராப்தாஶக்தரென்கைக்கு நிபந்தநமாகச் சொன்னதுதான் கூடுமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (சேதநருடைய வித்யாதி) ஶேஷித்வஶேஷத்வாதிகளை ப்ராப்த்யப்ராப்த்யாதிகளுக்கு நிபந்தநமாக முன்பு சொன்னது நிருபாதிகவிஷயமாகையாலும் சேதநர்க்குள்ள ஶேஷித்வாதிகளும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸாமாந்யஶேஷத்வாதிகளும் ஔபாதிகங்களாகையாலே இங்கு அதிவ்யாப்தியில்லாமையாலும் முக்த்யாபத்த்யவகாஶமில்லையென்று

ஸா.கா.|| த்ர்யக்ஷரீவிதாவேத்யா விஹிதா அர்த்தஸித்தி: கிஞ்சித்காரதாத்ருஶா விகாஸ: நாகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வமிதி ந்யாயாத் ததாபி தத்வேஶாதிஶயேந ஹேதூஹ்ய தஸ்ய தாஸஸ்ய வ்யாபாரஸ்ய சேதநகைங்கர்யரூபத்வஸித்திர்பாவ: | ஶேஷித்வஸ்ய ஸ்வாமித்வபர்யவஸாநமாஹ—(இப்படி ஶேஷித்வத்தாலேஇதி) ஸர்வம் சேஶ்வரஸ்ய நிருபாதிகஶேஷித்வேந நிருபாதிகநியந்த்ருத்வேந ததா ஜீவஸ்ய நிருபாதிகஶேஷத்வேந நிருபாதிகநியாம்யத்வேந ச ஜீவரக்ஷணே ஸர்வேஶ்வரஸ்யைவ ப்ராப்தி: ந ஜீவஸ்யேத்யாஹ—(சேதநருடையேதி) ஶேஷித்வநியந்த்ருத்வயோரக்ஷ

௨௭॥ ரன் ப்ராப்யனுமாய், ஶக்தனுமாய் தத்விதர வ்யாவ்ருத்தியையொழிய வேதநர்க்கு ப்ராப்யருமாய், அஶக்தருமாயிருக்கைக்கு நிபந்தநம் ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிருபாதிகஶேஷித்வமும், நிருபாதிகநியந்த்ருத்வமும். இவர்களுடைய நிருபாதிகஶேஷத்வமும், நிருபாதிக நியாம்யத்வமும் உடையவனுடைமையை ரக்ஷிக்கையும், ஸ்வதந்த்ரனஸ்வதந்த்ரனை ரக்ஷிக்கையும், ப்ராப்தமிறே. ரக்ஷிக்கும்போது கர்மவஶ்யரை ஒரு உபாயத்திலே மூட்டி

ஸா-தீ॥ கருத்து. (தத்விதேதி) வேதநர்க்கும் ரக்ஷணத்தில் ப்ரவ்ருத்தி ஸாதகவேதநமில்லாமையிருந்தாலும் மற்றுமில் ஸ்வதஃப்ராப்தஶக்திகளில்லையென்று கருத்து. ஶேஷியெல்லாம் ஶேஷரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தமென்று நியமமுண்டாகிலன்றோ நிருபாதிகஶேஷியானவனிதில் ஸ்வதஃப்ராப்தனென்னலாவது? நியந்தாவானால் நியாம்யப்ரவ்ருத்திக்கு ப்ரயோஜகனுமத்தனை போக்கி இவனை யவன் ரக்ஷிக்குமென்றுதான் நியமமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உடையவனித்யாதி) லோகே ஶேஷிணஸ்ஸ்வஸ்வ ரக்ஷகத்வநியமாபாவேபி ஸர்வநஸ்வத்வ தத்ஸர்வநாதீஶ்வரன் நிருபாதிகஸ்வாமியாகையால் ரக்ஷணத்தில் ஸ்வதஃப்ராப்தனாகக் குறையில்லை. நியந்த்ருஸ்வஸ்ய ரக்ஷணப்ராப்தநியமாபாவேபி ஸ்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனை ரக்ஷிக்கை லோகத்ருஷ்டமாகையாலே நியந்த்ருத்வேந ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் ரக்ஷணப்ராப்தனாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படியாகில் லோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரனை உடையவன் பஶ்வாதிகளை ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஈஶ்வரனுமிவன் வ்யாபாரத்தை யபேக்ஷியாதே ரக்ஷிக்க ப்ரஸக்திக்கையால் உபாயவிதாயகஶாஸ்த்ரம் நிரர்த்தகமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ரக்ஷிக்கும்போதித்யாதி) லோகாபேக்ஷயா ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வளவு விஶேஷம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்றபடி. இதம்ப்ரகாரம் வேதங்களிற் சொல்லப்படுகிறதோ? சொல்லப்படுகிறதாகில் மற்றுள்ள ஸித்தாந்தத்தை இசையாதொழிவானேனென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை

ஸா-கா॥ ஶேஷத்வம் லோகவத்ஸம்வேத்யாஹ— (உடையவனுடைமையை இத்யாதி) லோகநாதே ஸர்வ ரக்ஷணே ப்ராப்தத்வேபி ஸர்வ ரக்ஷணஶக்தஸ்ய தஸ்ய லோகநாதஸ்யைவ ரக்ஷணே ஜீவவ்யாபாரா நபேக்ஷத்வ ப்ரஸங்கம் த்ருஷ்ட்வாஹ। (ரக்ஷிக்கும்போதிதி) ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருகரக்ஷணே ப்ராபகஶாஸ்த்ரஸ்ய ந்யாயாநுக்ராஹகத்வம் நது ந்யாயேநைவாபேக்ஷாஸாம்யமிதி। ததா ச ஜீவகர்த்ருகாநுக்ராணமேவ பரவஶ:। ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸ்வநாபிஶீதம் வாயு ப்ரவர்த்தநேந ரக்ஷித்வமிதி "நதேவா விதாநத்ருதஜ ஹ ஹவதி। நாநந்தோவா ஜப நாயி

௧௦ || ரக்ஷிக்கை ஸம்ஸ்வாமீனுக்கு ஸ்வஸங்கல்ப நியதம்*| நிலைதந்த தாரகனாய் நியமிக்குமிறைவனுமாய், இலதொன்றெனவகையெல்லாந்தனதெனுமெந்தையுமாய், துலையொன்றிலை யெனநின்றதுழாய் முடியானுடம்பாய், விலையின்றி நாமடியோமென்று வேதியர்மெய்ப்பொருளே (௧௦) * * *

ஸா-டீ|| ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (நிலையித்யாதியால்) (நிலை) ஸ்திதி, இதுஸத்தைக்கு முபலக்ஷணம் (நிலைதந்ததாரகனாய்) வடாதீந ப்ரதிஹதயாதிவஷன்றிக்கே தன் ஸ்வரூபவாயீநங்களாக ஸத்தாஸ்திதிகளை ஸங்கல்பித்தயாரகனாயென்றபடி. (நியமிக்குமிறைவனுமாய்) ஔபாயிக நியந்தாக்களான ஜீவர்களைப்போலன்றிக்கே நியமநத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய வீஸ்வரனுமாய் (ஒன்றிலதெனவகை) இதொன்றுமவனுக்கு ஶேஷமன்றென்னவொண்ணுதபடி. (எல்லாம் தனதேனுமெந்தையுமாய்) ஸகலவஸ்துவும் தனக்கு ஶேஷமென்னப்படும் ஸ்வாமியுமாய், இதற்கு நின்றவென்கிறதோடந்வயம். (துலையொன்றிலையென நின்ற) இவனுக்கு ஸமமான வஸ்து ஒன்றுமில்லை என்னும்படி நின்றவனுன். (துழாய் முடியானுடம்பாய்) ஶ்ரீதுளஸீமாலிகனுக்கு ஶரீரமாய், துழாய்முடியானென்கிறவித்தால் அவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம்போலே ஸுகரூபயதாதிநியமேந ஸகலமும் ஶரீரமாகலாமென்று கருத்து. (விலை) க்ரயம், உபாயியென்றபடி. (விலையின்றி) உபாயியொன்றுமன்றிக்கே. (நாமடியோமென்று) நாம் தாஸபூதரென்று (வேதியர் மெய்ப்பொருள்) வேதத்தை யதாவத்தாக வறிந்தவருடைய ஸத்யபூதமான வஸ்து "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" இத்யாதிகளாலே வேதங்களிலே இஶ்ஶரீராத்மபாவஞ் சொல்லாநிற்க விதன் தாத்பர்யத்துக்கு பாதகமுமில்லாதிருக்க வித்தை ஶரணமாக்கின

ஸா-கா|| ப்ருதே "மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே" இத்யாதிபிஃ ப்ரதிபந்நகாளுக்காப்யநுபவத்ருஷ்டிஹாவஃ| உக்தாயம்ஶாயயாநுஸம்தத்தே (நிலைதந்தவிதி) [நிலைதந்த] ஸ்திதிப்ரதநேந தாரகஸ்ய (நியமிக்குமிறைவனுமாய்) நியந்தாஶீஸ்வரஸ்ய [இலைதொன்னெனவகை] இதமேகம் தஸ்ய நஶேஷ இதி வக்தும் யதா யோக்யதா நஸ்யாத் ததா [எல்லாந்தனதெனுமெந்தையுமாய்] "ஸத்வஸ்வமிதி" இத்யாதிப்ரகாரேண ஸர்வம் ஸ்வகீயமிதிவதநோதாஸஸ்வாமிநஃ| ஸதைவதாயாரகஸ்ய நியந்த்ருஶேஷிணா நந்யதாநி [துலையென்னிலையென நின்றதுழாய் முடியானுடம்பாய்] ந தஸ்யஸமோ த்விதீய வஸ்து யோக்யதே ந ஸ்திதஸ்ய துளஸீமாலாலங்க்ருதசிரஸஃ ஶ்ரீநாராயணஸ்ய ஶரீரபூதாஃ| [நாம்] வயம் [விலையின்றி யடியோம்] க்ரயணாதிவ்யதிரேகேணைவ தாஸாஃ நிருபாயிகதாஸா இத்யர்தஃ| [என்று] இதீத்யர்தஃ| [வேதியர்மெய்ப்பொருளே] "ஸகாரே

ஶ்ரேயஸ் சம்ப்ரதி ஸாவதாரணமுக்தம் விசேஷ்யாத்விசேஷ்யா தஃ வ்யக்த்யேஷம் வ்ருத்திகம்த்ரம் கிமீயாம்சேஷ்விவக்ஷிதஃ । தஸ்யைகத்ர ஸூத்ரே

ஸா- நீ|வர்கள் வேதத்தையயாவத்தாகவறிந்தவர்களன்றென்றுகருத்து இந் தவ்ருத்திகம்த்ரம் ஸாவஶேஷாமதமென்று காட்டாநின்றுகொண்டுஸகல ஸாவஶேஷவிஜயவ்யோஜகவ்ஷநாதி இது வ்யாநமென்கிறார். (ய ச்ச்ரேயஸித்யாதியால்) [அநந்தம்] ஶரீராத்மஸ்வலக்ஷணம்| ஸவிசேஷ்யாஶ்ரேயா த்ர ஸமஸ்தவ்யாவ்ருத்திவிரோதிவம்ஶவாதஃ | தந்நிவந்தநாவாயாநுஷ்டா நாதிகாரஸம்வாதகத்வாவிவ்யாயேணாஸ்ய வ்ருத்திகம்த்ரஸ்ய வ்யக்த்யே ஷத்வேதாக்திஃ | கும்தியேமே, என்கிறவித்தால் க்ருதயாமாதிகளிலே இ து ஸவஜநஸஜதமென்றதாய்த்து. க்ரியாமத்திலே கஜவஶாகஸம் காவிதமென்று கருத்து. யதி என்கிறத்தால் ஸாக்ருதவிசேஷமூஹ்யத்வம் தோற்றுகிறது. [விவக்ஷிதஇதி] இவ்ருத்திகம்த்ரமானது தன்னையறிந்தவ ரெல்லாருக்கும் வ்யாவ்ருத்திவிரோதிவம்ஶநிவ்ருத்திக்குறுப்பாயிருக்கும் விவ

ஸா- கா|ணோவ்யேதவிஷ்ணவஸவஶ்ரோகேஶ்வரோஹரிஃ|உக்தகாவிஷ்ண நாமக்ஷீராகாரேணோவ்யேதயா|ஶ்ரோகாரஸ்த தயோதஃ"இதிவ்ய ணலக்ஷணஇத்யாதிஶ்ருதிவரிஶீலவதி ஸத்யயாஶமதாயஶஇதம் யஃ | வேதாந்தநிஷ்டாதாநாமேயதாதிஸவம் ஸமவஸீரதயா வ்யகாஶதஇதி ஹாவஃ| அநதயிகாரோகஸ்ய ஸவஶாஜ்ஞாநநிவர்தகஸ்ய ஸவவேதாந்தவ்யாயவஜ்ஞநிவஶாஹகஸ்ய வ்யாநவ்ருத்திகம்த்ரஸ்ய தஸ்ய ஶரீரஶரீரிஸ்வாவவஸ்ய ஸம்பம்யஸ்ய ஜ்ஞாநம் க்ரியாமே தஸ்ய ஸமஸ்தவஶாக ஶ்ரீஹாஷ்யாதிஷு வரிஶீலநேந தத்விஜ்ஞ "ஸூத்ரநிவஶேஷ்யேஷுஶ்ருதே தத்த இதம் ஸவம் விதிஸம்ஹவதீ" த்யா தவ்யகாரேண வ்யுதஜ்ஞாநாக ஸவஜ்ஞ ஸவவித வ்யுத்பாஹம் தே வ்யுத்பவித்யாநிஷ்டே வாரஷே ஸந்நிஹிதேஸதி வேதாந்தகாத் யஶாநவிஜ்ஞதா க்ருதஸ்ஜநதஸ்யாவநயாம் ஜெவாகேந ஸூதரேண வ்யவதாநோநைதங்கயா கஜோகோஜோஹஜோ நிவ்ருத்தோஹவதீ தி தத்விஜ்ஞாஸ்ய இதி [யச்ச்ரேயஇதி] விசேஷாஜ்ஞாநநிவ்ருத்தஃ கோஜோஹ

௭௯ || வெதிவிஷயம் ததந தஷ்வநாஹெவாகவ்யஊநபெஹெத ஃக கயாகஹெஷாஹொஷ ஹஷ: ||

ஜதிகவிதாகிகஸிம் ஹஸ்ய ஸவத் தம்த்ரஸ்வதம்த்ரஸ்ய

ஸ்ரீவெங்க-நாயஸ்ய வெஷாஷாவாயஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீரஹஸ்ய த்ரயஸாரெ

வ்யாநவ்ரதிதம்த்ராயிகாரஸ் த்ரதீய: ||

ஸ்ரீமதெவெஷாஷஹாரவெநம: |

ஸா-நீ || ஸ்ரீமத்ஜயிருந்தவனுக்கு வரவாஜிஜயத்துக்குமுறுப்பாமென்று கருத்து. (தத்ர) தஷிநு வாஷெ (ஹெவாக:) கள தஉஹஷு ||

ஜதி ஸ்ரீரங்கநாயயதிராஜவரணாரவிந்தகரந்தயவ தஸ்ய

வெஷாஷராமாநுஜயதெ: க்ருதிஷு

ஸ்ரீரஹஸ்ய த்ரயஸாரடீகயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாவ்யாயாம்

வ்யாநவ்ரதிதம்த்ராயிகார: ||

——)(✕)(——

ஸா-கா || ஷாவிஶெஷவ்ரஜஸ்நெஸதிநிவ்ருத்தாஸவதி. கதா விவெகிஹிஸ்க ஜாநம் ஸம்வாதநீயமிதி ஷாவ: ||

ஜதி ஸ்ரீ ஷாரஉாஜகஷதிஷகஸ்ய ஸகஷவித்யாநியெ:

ஸ்ரீநிவாஸாவாயஸ்ய ஸஷெதந

ஸ்ரீநிவாஸாவாயெண விரஹிதாயாம்

ஸாரவ்ரகாஶிகாயாம்

வ்யாநவ்ரதிதம்த்ராயிகார: ||

ஸ்ரீமதெவெஷாஷஹாரவெநம: ||

கயஷவம்வகாயிகார: ||

ஸா-நீ || இப்படி ஶரீராத்ஷாவாதிஸம்பம்யம் ரஹஸ்யத்ரயவ்ரதிவாத்யமென்றாலயஷவம்வகமே ரஹஸ்யத்ரயவ்ரதிவாத்யமென்கிற வஉவராவாயஷ ஸம்வ்ரதாயத்தோடு விரோயியாதோ, அவர்களிஸம்பம்யத்தை ஸிஜவகஸ்கரித்து கயஷவம்வகஊத்ரத்தை விவாரித்தார்களென்னிலப்படி கஷிக்கைக்கு நியாமகமாக ஒரு வ்ரமாணமுண்டோ? அப்படியொரு ஸம்வ்ரதாயந்தானுண்டோ? இஸம்பம்யம் ரஹஸ்யத்ரயவ்ரதிவாத்யமென்றால் வஉவராயிகாரத்திலுவவாதித்தபடியே இத்தாலே தானே ஊஊகெஷாஜஷ்ர தவ்யமெல்லாம் ஜாதமாக ஷஷிக்கையாலயஷ

௩௬॥ ஸகலவ்யாக்யாத்ருபிர்வாக்யம் ஸ்வரூபக்ரஹணவிஷயாதிவிஶேஷ்ட
ஷ்வகாராதிஷு அயநஶப்தயோர்விஸ்பஷ்டம் வ்யக்தீக்ருதம் தத்ரைவார்த்தம் ஸகல

ஸார்த்தபஞ்சகமென்று தனித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களாகச் சில அர்த்தங்கள் தானுண்டோ? ஸாமாந்யேந ஜ்ஞாதங்களானாலும் விசேஷாகாரேண ஜ்ஞாதங்களாகவில்லாமையாலே இவை தத்விசேஷாகார விசிஷ்டதயா ஜ்ஞாதவ்யங்களாகலாமென்னில் அப்படி ஜ்ஞாதவ்யமாக ஒரு விசேஷாகாரமுண்டோ? அவ்விசிஷ்டாகாரத்தை இந்த ரஹஸ்யத்ரயமும் ப்ரதிபாதிக்கத்தான் மாட்டுமோ? அர்த்தவிசேஷ ப்ரதிபாதித்தாலும் அர்த்தப்ரதிபாதகமான இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய ஜ்ஞாநமாத்ரம் மோக்ஷஹேதுவாகமையுமோ "ஜ்ஞாத்வா வேதவ்ய" இத்யாதிஶ்ருதி தத்பவ்யூஹணங்களிலே ஸகலஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸபுராணாதிவர்ணிதஜ்ஞாநம் வேணுமென்கையாலே ஸர்வஜ்ஞனல்லாதவனுக்கு அதிகாரம் ஸித்திக்குமோ, இத்யாதிசோத்யபரிஹாரமர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடைக்கிறபடியை இவ்வதிகாரத்திலே அருளிச்செய்யக் கோலி இவ்வதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஸகலவ்யாக்யாத்ருபி:) (வாக்யம்) ஸ்வரூபக்ரஹணவிஷயாதிவிஸ்பஷ்டம் (அநயா) அவிரோதேந வ்யக்தீக்ருதம் । (ஸகல) அகாராதிஷு, அகார நாராயணஶப்தாதிஷு । (உகாராதிஷு) உகாரங்களிலும் நாரஶப்தாதிகளிலுமென்றபடி. (அயநஶப்தயோ:) ப்ராப்யப்ராப்யநஶப்தத்திலும் விரோதிப்ராப்யங்களிரண்டும் நமஶ்ஶப்தத்திலுமென்றபடி. (ஶேஷித்வம்) ஸ்வாமித்வத்தை ஸர்வப்ரமாணங்ளாலும் ஸ்வரூபத்தையும் வ்யக்தம் (வ்யக்தீக்ருதம்) நாராயணஶப்தஸ்ய அர்த்தவிஶேஷாதிக்யம் ।

ஸா-கா॥ அர்த்தபஞ்சகாதிகாரே ஸ்வரூபதர்ஶநம் ப்ராப்யாயத்தநாராயணோபாயநாம ஜ்ஞாநஸ்ய ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுக்தம், தத்விரோதிஸ்வரூபம் ஸாத்யோபாயஸ்வரூபஞ்ச, அர்த்தபஞ்சகத்தை ஒரு உபாயத்தில் மூட்டுதல் ஸூசிதம் । ஸர்வோபாயோத்யயஹேதுத்வாத் ப்ரதிபாதிதயா ப்ரஸக்தஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்யார்த்தபஞ்சகஸ்ய ஸ்வரூபம் நிரூப்யதே । தயா ஸர்வேஷு தத்ர தத்ர நிர்திஷ்ட அர்த்தபஞ்சகம் ஸ்வரூபவிஶிஷ்டநிர்ணய உபேயாஶ்ரயஶ்லோகேந ஸர்வஜ்ஞாதவ்யமித்யாஹ । (ஸகலவ்யாக்யாத்ருபி:) [ஸகல] அகாரே நாராயணபதே சேத்யர்த்த: । (உகாராதிஷு) உகாரே நாரஶப்தே ச । ஏவமேவா அயநஶப்தயோ:) ப்ராப்யதேநேந ப்ராப்திரிதி வ்யுத்பத்த்யா விரோதிப்ராப்யஞ்ச நமஶ்ஶப்தே ப்ராப்யாயயோ ஶப்தோ ஸேவ்யமானபரோ விரோதிப்ராப்யயோ வ்யக்தீக்ருதம் । (ஶேஷித்வம் வ்யக்தீக்ருதம்) நாராயணபதஸ்யார்த்தம் ஶேஷித்வம்

உ௨॥ கிமிதிஶ்ச ஜயஞ்ச உநஞ்சாதக்ஷ்யாயஞ்சத்வயமேவிஷ்நுவஸமேதஸ்ஸவஞ்வேதீ ॥ நாராயணாதி ஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தவிஶேஷ

ஸா-நீ॥(-கஷ்)ாவாதம்)வ்யாக்ஞவிரோயிவகஞ்ம்|(உகஸ்திமிதி)உகாரவா திதிஶப்தே, நஶூக்தத்தில் உஜதஹ்ரூஶத்திலென்றபடி. (வ்ஜயஞ்ச) ஶப்தொயதஸ்ய வ்காஶயஞ்ச (உநஞ்) மத்ரம் (தம்) ஸவஷ்ஷோக்ஷராதஸூதீக்ஷ்ராதிகளிற்படியே தன்னர்த்தையறிய ஸகஶ்ரூதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ்புராணாதிங்களையெல்லா மறிந்து தாவத்தாக வ்யவஹிதமானவென்றபடி (தஸ்வ்யாயம்) தக ஶப்தொயதஸ்ய சுயவஞ்வ கவ்யாஶகம், கவிஶப்தே ந வாரஜ்யோகஸம்க்ஹ: | வ்ஜயஞ்சதிக்யாதிவதங்களாலே கயவஞ்வகத்தின் விஶிஷ்டாகாரத்தை ரஹஸ்யத்ரயம் வ்யதிவாதிக்கமாட்டுமோ வென்கிற வொதஹ்ரம் வரிஹாரம் | (ஸவஞ்வேதீஸஜதி:) ஸவஞ்ஜ்ஞேந ஸவேஷாம் ஸஜதஜதயஞ்: | இத்தால் "வேவிஷ்ட்வேதிதவெ" ஜத்யாதிகளில் ஸகஶாஸ்வரிஜ்ஞாநம் வேணுமென்றது கயவஞ்வகஜ்ஞாநமாகையாலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தி லர்த்தமறிந்தவ னுவயஶேஷ ஸவஜ்ஞனாகையாலிவன் பக்கல் பண்ணின வதிகாரவதஹ்ரஹாவவொதஹ்ரம் வரிஹாரம்— இனி கீழ்ச்சொன்ன வொதஹ்ரங்களில் ஸம்ப்ரதாயவிரோதத்தை வரிஹரிக்கிறார், (நாராயணேத்யாதியான வ்யவஹாரத்தாலே) ஸூதிஶ

ஸா-கா॥கவஞ்வ்யதீயதஜதயஞ்:|நநதாதயஞ்விஹிதவதஞ்யஞ்யகயம் கௌஞ்கயஞ் விஷிதிவெதிஷம் "ஶேஷ:வராயக்ஷாதி" த்யாத்வாரயஞ்ஸ்யஶேஷவோக்ஷேக: வராயக்ஷ ராவதாதயஞ்ஸ்யவ, தஸ்யாயஞ் வவாயஞ்:, ப்ரயோஜநம் யஸ்யஸதஜயஞ்: தஸ்யஹாவ ஹ்ஹாதயஞ்திவ்யஞ்ஜதே: "நாக்ஞிஷக்ஞவஞ்தஶேஷக்ஷதி" திந்யாயாத், கிஞ்காரஸ்யஶேஷத்திஶயஸ்வ வடீஹ்ஹதவ்யாவாரவெகௌஞ்கயஞ்ஸ்ய தாதயஞ்வதஞ்யஞ்ாவோய நிதத்யஞ்: ॥ வவஞ்வாவயஞ் வஸாநாக ஹாஸவதகௌஞ்கயஞ்ஸ்யாவி ஹஸவதிஶயாயகக்ஷாத்வ வதஞ்யஞ்ாஜவ ஹாஸவதகௌஞ்கயஞ்ஸ்யாவி ஹஞ்கேந வ்யதீதிர்திஹாவ: | [உகஸ்திமிதி] நஜதந்த்ரநிஷேயஸ்வஸ்வாதம் த்ரவாவகே உஉ ஜதிஶப்தே [தஸ்வ்யாயஞ்வத்வயம்] தவிவரணாவெத்தாக உஷ்ஷஞ்த்ர ஸாநாயஞ்ம் | த்வயம் ஷஷ்டேவதஞ்யஞ்வஷேநவிஶிஷ்டம் வ்யாவ்ஞ்வ்யதீயதே | நாரஶப்தாஹ்ரஸ்வதவேஞ்ஷேணவ வ்யாத்யஸாவெம், வ்யவஹேநவிஶிஷ்ட ஹிஜோவாயவெஜதே, த்வதீய த்ருதீயவஷாஹ்ரம் ஸஹிவ்யாஹ்ருதாஹ்ரம் ஸாயெ்யாவாய வ்யதீதி: | க்தாவஞ் தூவணே வதஞ்யஞ்ாஜவ ஹஷம் வ்யதீயதே | விரோயிஸ்வாவெஞ்வ

ஸமஸ்தவிஸ்தாஜத்துக்குதளமாக்கிஇத்தைய நுபவித்திருக்கும் ஊடீ-வ்வாவகத்தை சிலர் விவாஸித்தார்கள். இஸம்பந்தத்தோடேகூட ஷஊ-ங்களென்று சிலர் ஊநுஸாயித்தார்கள். இஸம்பந்தம் போலே ஊ

ஸா-நீ ॥ வெநவ்ரணவாதிஸம்ரஹः।இவைகளில்ஶரீராத்மாவஸம்ப்வம்பந்தஸ்ய ஶப்தः வ்ரதீதர்யாவெவிதாஊவய-விஷயஊாவிவக்ஷிதஊாத்ஃ।(தளம்) ஆயாரம் (தளமாக்கி) விஸாஜாய-ங்களெல்லாத்துக்கு முவஜீவ்ய்வெநவ்ரயாநமாகையாலே விஊவகஊஸித்து என்றபடி. (ஊநுவாயித்திருக்கும்) ஷவிஸிக்கு வ்ரயொஜகமாகப்பற்றியிருக்குமென்றபடி. ஶரீராத்மாவாஜமஃதங்களான ஶெஷிஶெஷிஸாவாதிகளாலேயிறே ஶஸ்வரன் வ்ராவருஜயும், ஜீவன் வ்ராவ்யாவாயு மிவனுக்கு தஊவ்ராவீவுஷாய-மாயும் தவஸீகரணமே யுவாயமாயும், ஷதந்த்ராவிரோத ஊகாராதிகள் விரொயியாயும், ஸிஜிப்பது. இஸ்ரீராத்மாவஸம்பந்தம் நாராயணாதிஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமாயிருக்கையாலே, ஊய-வம்வகஊாத்ரத்தை விவாஸித்தவர்களுக்கு மிஸம்பந்தவ்ருவமஊம் வஜ-நீயமாகையாலுமிது விஸாஜாய-ங்களுக்கெல்லாமுவஜீவ்யவெந வ்ரயாநமாகையாலு மிஸம்பந்தமில்லாதபோது தானுமில்லையாம்படி இத்தைய நுபவித்திருக்கிற வய-வம்வகத்தை இவர்கள் விவாஸித்தபோதே இதஹ்ருவமதமென்று மிடம் விஸிக்கையாலுமிவர்களித்தை விஊவகஊஸித்தே ஊய-வம்வகஊாத்ரத்தை விவாஸித்தார்களென்கை யுவவஜமாகையால் ஸாவ்ரதாயவிரொயமில்லையென்று கருத்து. இத்தாவித்தை விஊவகஊஸித்தார்களென்கைக்கு நியாமகமாக வ்ரமாணமுண்டோவென்கிற வொதஃம் வரிஹ்ருதம். இனி இப்படி ஸம்வ்ரதாயாஜாரமுண்டோவென்கிற வொதஃத்தை வரிஹரிக்கிறார். (இஸம்பந்தத்தோடே இத்யாதி) இஸம்வ்ரதாயங்களிரண்டும் ஆவுங்களாகையாலே இவற்றிற் கவிரொயங்கொள்ளவேண்டுகையா லய-வம்வகத்தை விவாஸித்தவர்களு மிஸம்பந்தத்தை விஊவகஊஸித்தாரகளென்கையே உவிதமென்று கருத்து. (ஷஊய-ங்களென்று சிலர் ஊநுஸாயி

ஸா-கா॥ நஊஜத்ரு நிஷெயவ்யாவகஊஃகாரஜத்யய-ஃவகாராஜுஷய விவரணாவவவஊஶொகஶாய-வாவகவ்ரதிவாஜகஜதிஷெர்ாத்ரதெ। ஸவ-த்ராய-வாவகவ்ரதிவாஜகஜஊ-த்ராத்ர வக்ஷ்ரதெ। நமய-,வாவகவெஸ்ரவ வ்ரயஶொ ஊஊக்ஷுஜெஷயஊம் வ்ரதீயதெ தஊக்ஷ்யஸம்வந்யொவி ஜாதவ்ஜதி ஸவஜிஜுகர்தஃத்ராஹ। (நாராயணாதிகி) (தளமாக்கி)ஆயாரஊ்ரஊாதநஸஊாஜய-வாவகஜாநவெஸ்ரதஃஜூ-ஃ ஊய-வாவகஜாநஸ்ர உவயொமஜிஜாஸயாவ்ரவுதி (இஸம்வந்யம்போ

முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறியவேண்டுவதாகச்சேர்த்த அர்த்தபஞ்சகமே தென்னில், "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மந: | ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் சைவ ததா ப்ராப்திவிரோதி ச || வதந்தி

ஸா-டீ|| ர்த்தார்கள்) அர்த்தபஞ்சகஷ்டிதிப்ரதிபாத்யாவிசேஷ நிரூபணம்பண்ணினார்களென்றபடி. அர்த்தபஞ்சகத்தை விவரித்தார்களென்று கீழ்வாக்யத்தில் சொன்னது, அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூபவிவரணமாத்ரம் பண்ணினார்களத்தனை யொழிய இவர்களைப்போலே ஸம்ப்ரதாயவிசேஷநிரூபணம் பண்ணினார்களல்லவென்றபடி. இத்தால் ஸம்ப்ரதாயங்களுடைய விரோதத்துக்கிது வுமொரு ஹேதுவென்று ஸூசிப்பித்ததாய்த்து. ஆனாலும் ப்ரதானமான இஸ்ஸம்ப்ரதாயத்தை தத்வநவநீதஸேவநாப்ரதானமாயிருக்கிற அர்த்தபஞ்சகத்தோடொக்க ஷடர்த்தங்களென் றேகராஸியாகச் சேர்க்கை யுசிதமோ, இஸ்ஸம்ப்ரதாயம்போலே யிதுவும் முமுக்ஷுவுக்கவஸ்யமறியவேண்டுவதாகையாலே இஜ்ஞாதவ்யஸாமாந்யத்தை யிட்டப்படிச் சேர்க்கை யுபபந்நமென்னி விஸ்ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானதாலேதானே ஜ்ஞாதவ்யமெல்லாம் ஜ்ஞாதமாக ஸித்திக்குமென்று பதபதார்த்தாயிகாரத்தி லுபபாதி [பாதமாகை]ச் கையா லர்த்தபஞ்சகமென்று தனித்து ஜ்ஞாதவ்யமாகச் சிலதுண்டோ? ஸாமாந்யேந ஜ்ஞாதமானாலும் விசேஷித்தறியவேணுமென்னி லுபயார்த்தங்களான ஸ்வரூபஸாதநாதிவிசேஷங்களு மத்தாலேதானே ஜ்ஞாதங்களாகையாலினி விசேஷித்தறியவேண்டுவதான அர்த்தமில்லையென்று பஹுவிதாநுபபத்திப்ரஸங்கத்தாலே ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இஸ்ஸம்ப்ரதாயம்போலே உத்தரவாக்யத்தால்) (ப்ரஹ்மணோ ரூபமித்யாதி) ரூபம் உபயார்த்தாகாரம் | ஸ்வரூபஸாதநாதி விசேஷம் ஜ்ஞாதமானாலும் ப்ராப்யத்தைக்குறுப்பான நிரதிஸயஹேதுத்வத்தைக்காக ஸர்வ ரூபவர்ணவிஷயத்தாதி விசேஷங்களறியவேண்டுகையாலு மிப்படி ப்ராப்த்ருஸாதநாதிவிசேஷங்களறியவேண்டுகையாலும், ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநோபயோகி விஷயங்களன்றிக்கே உபயார்த்தஸகலவிசேஷாகாரவிஸிஷ்டமாகவும் தனித்துமர்த்தபஞ்சக மறியவேணுமென்று கருத்து. அர்த்தபஞ்சகத்தை இஸ்ஸம்ப்ரதாயத்தோடொக்க ஷ

ஸா-கா|| லேஹதி) அர்த்தபஞ்சகஸம்ப்ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதநம் நவவித ஸம்பந்தபுருஷஸ்யார்த ப்ரஹ்மஸர்வஸ்வரூப ஸர்வஸ்ய(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ) ரூபாதிநா) யதா ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்ய ஜீவஸ்வரூபஜ்ஞாந த்வாரா முமுக்ஷோபயோக:, ததா அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநஸ்யாபி ஸ்வரூபோபாய பலாதிஷ்டாநநிஷ்டாஜநநத்வாரா முமுக்ஷாயாமுபயோகஇதி பாவ: | ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மண: ஸர்வநிரூபகத்வேந ஜ்ஞேயத்வாச ஸ

கை॥ ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தஸங்க்ரஹங்கள்'' என்று சொல்லப்பட்டன. இவற்றில் ப்ரதமமான வ்யூஹத்தினுடைய ஸ்வரூபம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவாக்ஷரத்திலும், நாராயணபதத்திலும், த்வயத்தில் ஸவிசேஷணங்களான நாராயணபதங்களிலும் சரமச்லோகத்தில் "மாமேகம்'' என்கிற பதங்களிலும் அனுஸந்தேயம். அவ்விடங்களில் அநுஸந்திக்கும்

ஸா-நீ॥ ஸூக்ஷ்மங்களென் றேகாரமாகச் சேர்க்கை யுபபன்னமென்று சொல்லித்தாய்த்து. ப்ரதிபாத்யதத்வாதியாக ஸர்வலோகமான ஸங்க்ஷேபத்திற்கு முன்பு சொன்ன பரிஹாரம் பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயவாக்யத்தாலும் ஸித்தமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக இங்கு ஸகலவேதாந்த தாத்பர்யகாரஸம் ஸித்தது. (சொல்லப்பட்டன) சொல்லப்பட்டவைகளென்றபடி. ஸ்வரூபஸாமாந்யவிஸேஷாதி ஸகலவிசேஷவிசிஷ்டமாக அறியவேணுமாகில் இவ் விசிஷ்டாகாரத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்தில் விசிஷ்யப்ரதிபாதிக்கிற ஸூக்திஸில்லாமையாலிது ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமல்லாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) (அநுஸந்தேயம்) அநுஸந்தாதவ்யம் | ஸகலவிசேஷங்களுக்கும் விசிஷ்யவாசகமான ஸூக்தியில்லையாகிலும் ஸகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டாகாரவிசிஷ்டமாக இவ்விடங்களில் ப்ரதமஸ்வரூபதத்வம் அநுஸந்திக்கலாமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸகலவிசேஷவிசிஷ்டாகாரஸித்தியில்லாதொழியாதோ? கிஞ்ச, ப்ரதமஸ்வரூபத்துக்கு நாராயணஸூக்தமேயமைந்திருக்க இங்கு, ஸவிசேஷணங்களானவென்னவேணுமோ, ஸ்ரீயும் ஸ்வரூபநிரூபக விசேஷணமாகையாலே வேணுமென்னில், அப்போதிவளை பதத்திரண்டிடத்தில் சொல்லுகிறது/ நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ப்ரஸக்தியாதோ, இவளுக்கும் விசேஷணதயா ப்ரதமத்வ ப்ராபகத்வாதி ஸ்வாமித்வமுண்டு. ஸ்வரூபநிரூபகத்வாய நாமத்வேந ப்ரயோஜனமென்னில் இவளுக்கிவையுண்டென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமுண்டோ, கிஞ்ச, இவளையிட்டு ஸாமர்த்யம் ஸித்தித்தாலும் ப்ரதமத்தக்கு ஸ்வரூபநிரூபகதாஸாமர்த்யம்தான் ஸித்திக்குமோ, வென்ன இதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடங்களிலித்யாதி, ஆநந்தஸ்வரூபமாக அநுஸந்திக்க வேணுமென்று மனவாலே) இவ்விசேஷணங்கள் ப்ரமாணாந்தரஸித்தங்களாயிருக்கையாலே

ஸா-கா॥ தத்வார்த்தக| ஸ்ரீயோவி "ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாஹம் ஸ்ரீவத்ஸநாதநீ" இத்யாதி ப்ரமாணாந்தர ஸ்வரூபநிரூபகத்வம் ஸித்தித்வாத் ப்ரதமதயா ஸஹைவாநுஸந்தேயத்வாத் - (இவற்றில் ப்ரதமமான இத்யாதிநா) நநு சேதநாசேதநவிலக்ஷண த்ரவ்யவது ஈதத்தவார

ஜெ|| போது "ஸ்ரியாஸாயம் ஜகத்பதி:," ஏஷ நாராயண:ஸ்ரீமாந், "ஸ்ரீமந்நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாம்ஸ்து ரகுநாயக:," "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:, விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ, "ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத்" "ஸீதாமேவாத்யதாராவாம் வநே" "அஹமேஷாவஹிதாத்மா மாவவாத்ராக்ஷஸீகணம்" "ஸவெ

ஸா-நீ|| இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் சில விஶேஷங்களுக்கு ப்ரமாணமில்லாத விடங்களிலும் ஹேதுக்கொப்பயுக்தவிஶிஷ்டாகாரஸித்யும் இவ்விஶேஷங்களை தாத்பர்யவிஷயங்களாக்கி இவைகளாலே விஶிஷ்டமாகவும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று கருத்து. "ஸ்ரியாஸார்தம்" என்கிற ஸாஹித்யம் நித்யயோகரூபமென்கைக்காக, உதாஹரணத்வய்யத்ரயயுக்தவசநமும், மேற்ப்ரயஸ்யாநந்தரம் ஸாயாரண்யாந்யபரத்வ வ்யவச்சேதார்த்தம் நித்யயோகமொக்கியு மயோகவ்யவச்சேதந தத்ப்ரகரணமுமிந்த நித்யயோகமாஶ்ரயிப்பார்க்குநினைத்தபோது ஸாக்ஷாத்கார க்ருத்யகரணாய்ம் விஶேஷணங்களை நாவாயகவ் ப்ராபகப்ராய்ம் என்கைக்காக உதாஹரணம் தத்தத்வசநாக்களுமென்றிங்கு ப்ரமாணவிந்யாஸ க்ரமத்துக்கு நிபந்தநங்கண்டுகொள்வது, யதா, ஸ்ரியாஸார்தம், ஏஷ நாராயண:, ஸ்ரீமாந் நாராயண, இத்யாதிபி: க்ரமேண பரவ்யூஹ விபவாவஸ்தாஸு ஸ்ரீஸம்பந்த உச்யதே| விஷ்ணோ:ஸ்ரீரநபாயிநீத்யநேந தேவியாத்தஸ்வரூபேவ பரவ்யூஹாத்யவஸ்தாஸு ச ஸர்வத்ராவிஶேஷேண நித்யயோக உச்யதே| "ஸீதேதி ஸாக்ஷாத்காரகே "ஸீ

ஸா-கா|| தந்த்ரஸம்ஹவாத்ரஹ்ய: கயம்ஸர்வநிர்வஹகத்வமிதிஶங்காயாம் ப்ரதிபாதயா ப்ரஹ்மாஜைரப்யஹம்தாந்யாப்யப்ய யஸ்ஸித்தைவ நப்ரஹ்மாதிநா தஸ் ஸர்வஸ்யஜ்ஞாநாஸம்ஹவாத்ஸர்வ நிர்வஹகம்ப்ரமாணிகம்| ஏவம் "யதாஜயாஸிஸாவ்யாப்தா தயாவ்யாப்தோ ஹரீஶ்வர:" இத்யாத்யுக்தபரஸ்பரவ்யாப்தைஸித்தஸ்ய "ஹம்தே" த்யுக்தே: ஶக்தீம்விஹாயஸ்வயம்ஸ்வரஸ்ய ஜ்ஞாதாமேயத்வாத்வேதந த்வ விஸ்ர்வநிர்வஹகத்வமேவஜநிதிநயொடகம் ஸ்வப்ரகாரத்தாலும், ஸ்வரூபத்திலும் ஸஹாயமுள்ளவளாயிருக்கிறாளென்கிறார். பரவ்யூஹாதிப்ரகாரேணேத்யத: "க்ருஷ்ணாஜிநேநஸம்வ்யாநுவயம் லக்ஷ்மீஶ்வரயாதி" த்யுக்த ப்ரகாரேண ப்ரஹ்மவர்ணித்யாநயாவஸ்யாமேவி தவிவ நிர்வணீயத்வாதிதிபாவ:|ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணாநாம் தத்ஸர்வநிர்வஹகம் தஜ்ஞாநாஸ ப்ரமவி ஸ்ரிய:பதித்வஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாதிபி: ப்ரஹ்மணோஜ்ஞாதம்ஶக்த்யாதிதிபா வ: | தத்ரபரத்வாஸ்வப்ரகாரே லக்ஷ்மீவைஶிஷ்ட்யப்ரமாணம்

த்ரி|| பம்ஸாரணம் ஹிதம்: "ஸர்வம் ஸ்த்வஸமஸ்தேவேதி ஹ்யா" தயாஸமாஸீ நஸ்
நகஷோஶி நிகாந்தஸ்தவார்ஷா ஸ்த: ஸ்வபரிவாரணஹோமேஹ ஸ்ரீ
ஈதிஸீயசோணே "ஸ்ரீஶ் ஈ நிரீஷா நஶேதாஷதகவிஷ்ணவே நஃ, ஸ்ரீய:கா
ஞோ நஶோவரணமேணகாஸ்தவவா:, "ப்ருஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே"
ஸ்ரீய:வதிநிர்விஷமய வ்ருத்தீக கஷ்யாணமேணகதாநாந
ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபம் "நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால்" "ஒண்டொடியாள்

ஸா-நீ|| தாதித்யாதிகம் உபாயேக்ஷ" ஸர்வா ஸ்தித்யாவ்யக்ஷவவ்ருணேன|
வஸ்து தஸ்து இந்த பொஜநாயஸிதாஸ்வயம்பிரண்டு மிங்கு விவக்ஷித
ம். "தயாஸஹேதி வ்யாவ்ருத்தே ஸ்வபரிவாரணேதி கேம்கயேராக்ஷ
ஸ்யே வ ஸம்வ்ருதாயொக்தி: | காந்தஸ்ய உத்தமபோவயக்ஷேஶஷித்வ
ஸ்வாவகவிஷ்ணவத்யே ஸம்வ்ருதாயொக்தி: | யதா தயாஸஹேதி வரா
வஸ்தாயாம் ஸ்ரீஸம்பந்தே ஸம்வ்ருதாயொக்தி: || காந்தஸ்ய உத்யேநந வக்
ஷோக்தி ஸம்பூர்ணத்தே தேந ஸாதிகவாவாயக வ்யாவ்ருக்தாதிஷ
"ஶாந்தாநந்தே" த்ருத்வ்ருகாரேண திவ்யாத்மஸ்வரூபவே வரவ்ருஹா
த்வஸ்தாஸ வ தேவ்யா நித்யயோகே ஸம்வ்ருதாயொக்தி: | ஸ்வபரிவ
ரணேதி வ்யாவ்ருக்தோக்தி: ஸ்ரீஶதேநிஷ்டவேத்யாதி ஸ்ரியஶ்ச ஜ்ஞாந
க்வாநந்தக்வாதீநாம் வ ஸ்வரூபவநிரூபகக்வே ஸம்வ்ருதாயொக்தி: | நீயுமி
த்யாதி, தாமரை மங்கையும் நீயும் இத்யந்தம் வ்யாவ்ருத்தே உத்தேவாவநி

ஸா-கா|| வேகம்மேத்வதேஸ்யகஶேஶ:| ஸ்ரீயாஸாயஷ்டிதிவ்யஶேஷ
ஸ்ரீஸாந்நித்யவ்ருணேம், ஸஷநாராயண இதி, க்ஷீராணவநிகேதந
இத்யுக்தே: ஸர்வநாராயண இதி விஹஸர்வவ்ருகாரே ஸ்ரீஸாந்நித்யவ
ரம், ராஜவிஷயகாக்தஸ்யஶ்ரீ வக்ஷஸ்தாநிதேஶ்ரீ, விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபா
யிநீ இத்யாஹ்யாம் ஸவகாரு ஸவதேஶ ஸாந்நித்யவராஹ்யாஜகயரா
த்யவராஸவயோரபி ஸாந்நித்யம் ஸூசிதம் | ஸவம்ஸவவ்ருகாரே
ஷு ஸ்ரீஸாந்நித்யம் தர்ஶிதம்| கயஸவராவஸ்தாஸு ஸ்ரீஸாந்நித்யம் தர்ஶ
யிஷ்யந்து வர்ஷகாரகேணோபாயக்காவஸ்தாயாம் ஶக்தீஸம்பந்தமாஹ
வ்ருத்யாஹ [ஸீதாஸமக்ஷமித்யாதி] உபாயகேநதத்ஸம்பந்தமாஹவ்ரு
த்யாக்தம் [கஷஶேஷேத்யாதி] வ்யாவ்ருக்தாவஸ்தாயாம் தஜ்ஸம்பந்தமாஹ
வ்ருத்யாஹ [ஸர்வஸ்வித்யாஹ, ஸ்ரீஶதிஸீயசேண இத்யந்தம்] ஸேவ
க்தம் ஸ்ரீய:ஸ்வரூபவநிரூபகத்வம் ஹாஷ்யகாரஸ்யாவ்யவிவ்ருதமித்யா
ஶயேநோக்தம் ஸ்ரீஶதேநிஷ்டாநந்தாதிகதே இத்யாதி | கதேராவா
த்மாஷ்யகாரவாக்யேஷு ஸவத்ருக்த்யா கவிஸ்வரூபவநிரூப
கேஹஸஹேவாவாதாநாக தஸ்யா கவிஸ்வரூபவநிரூபகத்வம் தத
விதத்திஹாவ: | [நீயுந்திருமகளும் நின்றாயாவி] த்யத்ர "குன்றெடுத்து
ப்பாயும்பனிமறைத்தேதி" க்வாஷஸ்யாஸஸ்யா வ்ருத்தகபாவஸ்தாபரா

உ௵|| திருமகளும்நீயுமேநிலாநிற்ப, "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், "உன்தாமரை மங்கையுநீயும்" அகலகில்லேனிறையும், "உணர்முழுநலம் "நந்தா விளக்கேயளத்தற்கரியாய்" என்றும் வ்யாக்யானங்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸவ்யாப்யாகாரத்தாலும், ஸவ்யா

ஸா-நீ|| ஷசவ்யாக்யாணம் சொன்னபடி. (கோலத்திருமாமகளோடு) ஸௌந்தர்ய ஶாலிநியான பெரியபிராட்டியாரோடு அகலகில்லேனென்கிறது உபாயகோவ்யாக்யாணம் | (இறையும்) க்ஷணமாத்ரமபி (அகலகில்லேன்) பிரியமாட்டேன் (உணர்முழுநலம்) உணர், ஜ்ஞாநம் நலம் ஆநந்தம் காகாக்ஷிந்யாயேந முழுவுணர் முழுநலமென்றந்வயிப்பது. பரிபூர்ண ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனென்றபடி. (நந்தாவிளக்கே) நஶியாத ப்ரகாஶமே, நந்துகை நஶிக்கை, ஸதநிதத்ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபமேயென்றபடி. (அளத்தற்கு) பரிச்சேத்தும் | (அரியாய்) ஶக்யனல்லாதவனே. இத்தால் ஆநந்த்யம் சொல்லித்து. (ஸவ்யாப்யாகாரத்தாலும்) ஶாந்தாநந்தேதி ஶ்லோகோக்தரீத்யா ஆநந்தரூபமான தன் ஸ்வரூபஸ்வரூபாதி ஸவ்யாப்யாகாரத்தாலுமென்ற

ஸா-கா|| வாநுஸந்தாநதஶாயாம் ஸௌந்தர்யாத்யநிவாரிதவாதிப்ரக்ருதிரக்ஷகத்வாவஸ்தாயாம் ஸ்ரீஸம்பந்தோ ஜ்ஞாப்யதஇதிஸாவ: (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப) ஸஹவதிஶ்லேஷப்ரஸங்காஹிதே ந ஸவ்யாபாப்யாகாஶாந ஸவ்யாஹரணஸமக்ஷிதாநுக்ஷீஸம்ப, "நாநயோவிப்ரயோகதேவர" இத்யுக்தப்ரகாரேண யாவயோரேவஸவ்யாஜ ஸம்ஶ்லேஷதிதியயாஜ்ஞாயதே தயாவ்யாப்ருத்தயாவஸ்திதயோஸ்ஸதா:| (கோலத்திருமாமகளோடுன்னை) ஸஹவஶீகரணயோக்ய ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டக்ருஷ்ணஸஹஸ்ரவதம் (நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்) நத்யஜேயமிதிவாதஸந்தாஸந்தக்ஷத்ராவாம், நகஶ்சிந்நாபராத்யதீதிவாதஸந்தாஸந்தவஶ்ரயாக்ஷ்ராவாம்ப (உன்தாமரை மங்கையும் நீயும்) க்ஷ நந்த்ராவஶ்ரயாக்ஷாவ ஸமேத: ப்ராப்யாவஸ்தாயாம் ஶ்ரீஸம்பந்தோ பாத்யதே | (அகலகில்லேனிறையும்) க்ஷணமபிவிஶ்லேஷாநஹவ்யம், உபேயாவஸ்தாயாம் வாரஷகாரத்வேந ஸ்ரீஸம்பந்தோவதர்யதே | (உணர்முழுநலம்) "ஆநந்தோப்ரஹ்ம, ரஸோவைஸ:, ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தம், ஸத்யஜ்ஞாநஞ்ஞாநவநந்தம், ப்ரகாரேணாதிஷ்டா ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப:(நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்) அவிநாஶிஜ்ஞாநஸ்வரூபஅபரிச்சேத்யஸ்வரூப ஆஹத்ரம் ஸ்வரூபநிரூபக தர்மாணாம் காதா|| ஸவம்ஸ்வரூபாநுஸந்தாநஞ்ச நிரூபிதஸ்வரூபவஸ்யாநுஸந்தாநே ப்ராப்தே ஸேயப்ரத்யநீகஸர்வாவிஸ்வரூபநிரூபககாஸ தர்மேஷு ஸகஸ்ஸவி யுக்கம்விஶேஷஸந்தாவஸ்ர

ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழுநலமான ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாக அநுஸந்திக்கவேணும். இப்படி "ஸத்வோபாதிரஹிதம் விஷ்ணவ்யம் பரமம் பதம், பரம்பராணாம்ஸகலாநம் த்ரைலோக்யஸ்ய ப்ரவர்த்தகம்" என்கிறபடியே, ஸ்வயம்வ்யக்தநீகமாக அநுஸந்தேயம். "ஏதேப்யஸ்ஸ்ருத்ய தாம் நர:", "ததேவாம்ருதமஸம்வஞம், "ஜ்யேஷ்டம் ஸ்ரேஷ்டம் ப்ரணேயம் முக்தம், ஸர்வம் ஸ்ரேஷ்

ஸாக்ஷீப்படி. (ஸர்வாவஸ்தையிலும்) அவன் ஸர்வத்துக்குள் ஸ்ருஷ்ட்யாதிஷ்டாவஸ்தைகளிலும். ப்ரவ்ருத்த ஸம்ஹாரவிஷ்டாவஸ்தைகளிலுமுபாயஸ்வ ப்ராப்யஸ்வாதிஷ்டாவஸ்தைகளிலு மென்றபடி. அவன் ஸர்வேஸ்வர ஸம்வ்ருகாரத்தாலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியான இவளோடு பிரியாதிருக்கையாவது! அவன் ஸர்வம் ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸங்கல்பம் பண்ணும்போது தானுங்கூட ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸங்கல்பம் பண்ணும் ஸர்வமுடையவளாய் அது பரமவிசிஷ்டமானப்போலே தானும் பரமவிசிஷ்டஸர்வமுடையவளாய் ஸுவசிக்கும்போது தானுங்கூட வசிக்குமவளாயுபாயமும் ப்ராப்யமுமாகும்போது தானுங்கூடவுபாயமும் ப்ராப்யமுமாகக்கடவளாய் இவளோடு ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபஸர்வஸம்பகாரங்களோடுபோல ஒருகாலத்திலும் பிரியாதே நித்யயுக்தமாயிருக்கை. இப்படி ஜ்ஞாநாநந்தமயமானாலு மிந்த ப்ராப்யஸர்வம்போலே ப்ராப்யஸர்வமும் ஸ்வயம் கலசியிருக்கில் ஸாம்யமாகாதொழியாதோ, இது ஸ்வயவ்யக்தநீகமென்னில் அதற்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) இப்படி என்னது ஜ்ஞாநஸ்வாதிவிசிஷ்டமானப்போலே என்றபடி.. (ஸ்வயவ்யக்தநீகம்) ஸ்வயம்ஸம்பந்நம் இத்தால் ஸ்வதஸ்ஸ்வ சொன்னபடி. ஜ்ஞாநஸ்வாதிவிசிஷ்டமானப்போலே ஸ்வஸ்வரூபஸர்வ நிரவகாசவிசிஷ்டமாகவு மநுஸந்தேயமென்று வாக்யார்த்தம். (ஸர்வம்) த்வ்யாத்மஸர்வம் (ப்ரோக்தய:) ஸவிஷ்ட்யாதிகாரமஹேஷாதிநிவேசா: ஸாவிப்ரோக்தா: | ஜ்ஞாநஸ்வரூப ந ஸர்வண்யாபாஸர்வா ஸ்வஜாத்யாபாஹேமாநாஸர்வஸாக்ஷிவா

ஸாக்ஷாத்வாஸ்யத்வதிவம்யகஸ்வாத்வதஸாவஸ்ப்ரத்யநாஸம்யேயஜதிமணிஷ்ய: ப்ரவ்ரும் ஹேஷாஸாவநாஹ—(இப்படி ஸத்ஸ்வேஹயாரஹிதத்தி) விஷ்ணோஸ்ஸ்யா மணாநாம் ஸர்வப்ராவகத்வாத் விஷ்ணோஸ்ஸ்ய மணீபாதேஸ்தாத்வ விஷ்ணோஸ ப்ரவ்ரும் மணாநாஹ—(ஏதேப்யஸ்ஸ்ருத்யாதிநா) தத்ர ஸாமாந்ய மணவத்வ ப்ரமாணதயோக்த: (ஏதேப்யஸ்ஸ்ருத்யாதி) ஸர்வேஸ்வரஸ்ய நஜமணாகரஸ்வாஸ ஸவேஷாம் விசிஷ்டகாரநஸ்யகுதிதிகாம்ப்ரஸமணாநிவிசிஷ்டயேஶ்வரயதி

௩௭|| குணையத்தம் "குணவிர்ய்யோ" "தமேவம் குணஸம்பந்நம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீவாத்ஸல்ய ... ஸ்வபாவ கல்யாணகுணா: ... "ஆந்ருஶம்ஸ்ய ஸௌசீல்ய ... ஸ்ரீமத் ... ராகவம் ஶரணம் ... ஷட்குணா: ... "விதித: ஸஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல:" "ஶரண்யம் ஶரணம் ச த்வாமாஹுர்திவ்யா மஹர்ஷய:" "நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பரா கதி:" "தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோதஸு வீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி:" ஸர்வோத்தரஸ்ய விஷ்ணோ: கோபவிதம் குணாநு, யதார்த்தாநி ஜயோரஸம்பத்யாநி வத்து | ததா குணாஸ்த்வேவஸ்யாஸம்பத்யாஹி வகித்ரண:, வஷ்டயா ...

ஸா-நீ|| கார்த்ஸ்ந்யம் ... இப்படிச்சொன்ன ஆநுகூல்யவகாதிஜாத்யாதி அமையுமோ, லோகத்தில் ஸ்வரூபவைணாநுகூல்யமாயிருக்குமதுவும் குணவத்ஸ்வாகிலன்றே அதற்கு ஸாத்யாதிஶயமுண்டாவது, இங்கப்படி குணமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ, உண்டாகில் மந்த குணம் வரிஷிதமாகில் நிரதிஶயஸாத்யமில்லாதொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (தேயத்ஸ்வதேத்யாதி) (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்) ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணஶீலத்வம் (அநுக்ரோஶ:) க்ருபா (ஶ்ருதம்) "வேதவிதேவஹா ஸவித்யாகோகுண: (ஶீலம்) ஸௌஶீல்யம் | கோபவிதம் குணாநித்யத்ர ஶங்கோதஹேஶஸாதகத்யுதிவாக்யஶேஷ: குணாநாம் ஷட்குணகவாதிப்ரயிதி: ஸஹஸ்ரநாமாத்யாதிபி: ஸஹஸ்ரகுணக

ஸா-கா|| (ஆந்ருஶம்ஸ்யேத்யாதிநா) (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்) ஆஶ்ரிதவிஷயே க்ரூரபாவ:|(அநுக்ரோஶ:) க்ருபா (ஶ்ருதம்) ஶாஸ்த்ரஸர்வவிஷயஜ்ஞாநம் (ஶீலம்) மஹதோ மந்தை: ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ: (தம:) இந்த்ரியநிக்ரஹ: (ஶம:) சித்தப்ரஶாந்தி: | ஶமோ பாஹ்யேந்த்ரியநிக்ரஹ: அந்த:கரணநிக்ரஹ இதி வா | (யதார்ஜ்ஜ:) ஶரணாகதியதார்ஜ்ஜ:| (வாத்ஸல்யம்) தோஷாதர்ஶித்வம் தத்ப்ரீதே தோஷவதோ ஸாஹாய்யேவா ஹாவ: | "க்ருபணாநாம் பராகதி"ரித்யாவத்ஸகஸ்ஸ்தாத் | ஸுகுணாநந்த்யே ப்ரமாணாநி தஶயதி (தேஜோபலைஶ்வர்யேத்யாதி) ப்ரஸித்தேந "ஜஜ்ஞே ஸ்வாத்வஸம்போயிநித்யம் ஸவர்ஶவகாஹநா | ஜ்ஞாநம் நாமகுணம் ப்ராஹு: ப்ரதமம் குணசிந்தகா: || ஜகத் ப்ரக்ருதிபாவோ யஸ்ஸாஶக்தி: பரிகீர்திதா | ஶ்ரமஹாநிஸ்ஸ்வயாதஸ்ய ஸததம் கர்துரேவ ஜகத் | பலநாமகுணஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை:| கர்த்ருத்வம் நாமயத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யபரிப்ரும்ஹிதம் | ஐஶ்வர்யந்நாம தத்ப்ரோக்தம் குணதத்வார்த்தசிந்தகை: | தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோஹிய: | வீர்யந்நாம குணஸ்ஸோயம் ப்ராஹ

ஃ‖ஒெ_தப-ஞஸ)ஞுணா_நஶக்ராவக்ஷு॰ஸெஃஒெ_தாவிஸவ-ஜெஒெவ:‖
வ_த~ஃ-ஞ~வாய~ய-ஜிொகாபுவ௱ூஹவெஞர: ஜூாவிஶ~ஜெவ_தா:‖
ஸவிதஜ~ஷா_நாஜய~ெஒ_தகஃஶ॰ வெஜஞவாெஜவஷாவ்ஸீஜ, _தவா
_நஜஞ~ணஸ்ராவிஜஶெவ வ்யெஜஞ~ணா: । ெஜெ...ஜஞ_தூ
கூாவெ_நவ்ஜ_நி-ஜவெஶி_தா:, ஐஷ~க்ஷயா_நிவ_த-ஜெ _நாஜஶிக்ஷ
க்ஷிதிக்ஷயாக । ஃதிக்ஷபா_நிவ_த-॰ெத _நமொவிஜஞ~ணக்ஷயாக"
"வல்வினையேனை யீர்கின்ற குணங்களையுடையாய், உயர்வற உயர்நலமுடைய
வன்" என்கிறபடியே வ்ராவ்ஜவ்ராவகவொவய~க்ஷங்களான ஞுண

ஸா_நீ ‖ கூாஜ்~க்ஷீ கயஶி_த்ர_தாஹ—(_தவா_நஜெதி) (ஷெஜவ)
ஜூா_நவஞாஜயஷவ (வ்யஜெ) வ்யா_நாஜ_தயஜ: । _தஜெவாவ
வாஜய_தி (ஜெஶி_தி) (கூ~க்ஷஎ) ஷுஜெஜஹகஜெஶஜ_தூயெவஜெ
ஶவி_நவி ஸவெ-ஞ~ணா_நி-ஜவெஶி_தா:ஜெஷு_தஹ-ஜாவி_தா:, (ஸ
வெ-ஞ~ணா:) ஜூா_நஶ_தூ்ரீ_நாஜவாஜாஜெஜஜவாஜதி ஹாவ: ।
ஷவ்வ வி்ய வ்யா_நரக ஷாஜ~ண வ்யஸிஜிதி ஹாவ: । (ஃதிக்ஷயா
ஜித்) _தயா வ ஸஹஸ்ர_நாஃயராயாஜஃ வஶிஜி_தஞ~ணவண-ஜ_நஃவி
வ~ர~ஷவ~ஜிஸாஜய-ஜா_நஜ~வாஃர்த்ர_ண _ந_த~ ஞ~ணா_நா॰வ
ஶிஜெஷாஜிதி ஹாவ: । (வல்வினையேனை) வலியபாவங்களையுடைய வென்
னை (ஈர்கின்ற) வ்விடாநின்ற உனக்கு ஷுாரகங்களாய்க் கொண்டு விரஹ
ஜஜெெயிலே என்னை வீவிடாநின்றவென்றபடி. இப்படி ஞுணங்கள_ந
ஜங்களாகில் அவை யெல்லாத்தாலும் விஶிஷ்டமாக வ_ந~ஸ॰யா_நமிவ்வ
யிகாரிக்து யிப்போது ஶக்ஜமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (வ்ராவ
கவெ_த்ராஜி) வ்ராவகவொவயக்ஷங்கள் ஜயாக்ஷாஜவளஜாய-வா_த
ஜ்ராஜிகள். வ்ராவ்ஜொவய~க்ஷங்கள் ஶெஷிஜநிரதிஶயா_நஜவஜு
ஃயா~ய-ஞா॰ஸிய-ஜாஜிகள். உஹெபாவய~க்ஷங்கள் ஜூா_நவெெஷுய-ஜா
ஜிகள். இவ்ராணங்களி லநஜஞணங்கள் வ்_திவஞங்களாலுமிவ்
வுவய~க்ஷஞ~ணஙகளிலே யிவ்ராணங்களுக்கு விஶெஷித்து நோக்கா

ஸாகா‖ வ்ஜ~_தகூா வாரஹுபா । ஸஹகாய-ஜ_நவெக்ஷாயா _தஜெ
ஜஷூஜாஹ்ர_தம்" ஐ_த்ர~க்ஷுா_ஜூா_நஶக்ராஜய ஷெஜெவெ_த்ராஜி_நா
விவக்ஷி_தா: । ஜூஜிஶஜெ_ந வா_தவுராஜஞ்ர ஹ்ஜெ _தே । வவஜஸ॰வெ்
யஞ~ணவெவ "ஷாஜு~ண்ராஜாஸ~ெஜவ" ஐ_த்ராஜிஶிஞ~ணஷ்க்ஷுவ
வுவஹா்ர: கயஶி_தஜ_தூ வ்யா_நஜிவக்ஷயெ_த்ராஹ—(_தவா_நஜ
ஞ~ணஸ்ராவீதி) (வல்வினையேனை) ஞ~ணெஷ~ ஹொஞ்_தாஜூாெ_நவி
_தஜ_ந_ந~ஹவஜெஹ_தா~ஜெ_தாஜ (ஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்) வாயக
ஜ~ணய~க்ஷ । ஷவ ஞ~ணா_நா_ந~ஸாெயயகூாஃ~க்ஷா ஞ~ணநியாஜ்)

ஜ॥ங்களாலே விஶிஷ்டமாக வநுஸம்யெயம். ஸமெஜகாரவாரவாயம்நித்யஸிஜ தஜாகாரெ தத்ரெக்ஷவவ:ஏஷ்கர|யஸ்யாஷ்ஸஷ்தாஹ்ய ஜயெதஸ்யா ஸளஸஷ்டிபிம் வ்ருஜெகு,ஸஉஸூாஶுகபஶ்ஷுதாந்யவயத்ரவ்ருதிஷ்டிதாः | தஷிஶ்வாரவவெவாரவ்யம் ரவஉந்ருஜஊரஉஹஸ, உஹூ

ஸா-நீ॥கையாலே யிவ்வுவயக்தகுணங்களாலே விஶிஷ்டமாக வநுஸம் யிக்க ஶக்யமாகலாமெனறுகருத்து. க்ருத்ஸ்னா ஸ்வாஸுகுணவண்- க்ஷவ்யாவ நாயம்குணா நாம் நாரொஷ்தக்ஷவ்யாவ நாயம் வப ஹு வருஊணொஜாஹாரணம் குணாநாம் ஶ்ரேஷ்டக்ஷகஞ்யாணக்ஷாதிவவெநா ஜாஹாரணஞ் குணநிஷெயவவநாநாம் ஹெயகுணவரக்ஷவ்யாவ நாயம் | இப்படி கஞ்யாணகுணவிஶிஷ்டமாஞலு மிது வ்யாவ்யமாக மாட்டுமோ? இங்கு வ்யாவ்யக்ஷம் கைஜ்ஜயெராஜெஶ்யக்ஷவயஞெமென் கையாலே இதற்கு விக்ரஹமில்லையாகிலிந்த வ்யாவ்த்தங்கூடாதிறே, இ னிவிக்ரஹமுண்டென்னி லிதற்கு வருஊணமுண்டோ, ப்ருஹ்மணஶ்ரீர நி ஷெயவாக்யங்களோடு விரொயமும் வாராதோ, இது ஜொகத்ருஷ்டஶரீ ரவஞ ஸாவயவத்தை நவ்ருதிக்ஷயாதியக்தமாய் நித்யமுமாய் ஹஊதஸம்வா தாரவமுமாய் ஹெயமுமாக வ்ருஸம்தியாதோ, உத்தஸஊஸதொஷரஹி தமான விக்ரஹமுண்டென்னலும் வுவம் வியவிக்ரஹம் நித்யமுக்தர்க்கில் லையாகில் அவர்கள் கைம்கயம் செய்யக்கூடாதொழியாதோ, அவர்களு க்குமுண்டாகி லவ்விக்ரஹங்களீஶ்வரனுக்கும் விக்ரஹமாகையால் அதுகளு ம் கைம்கயெராஜெஶ்யங்களாய்க்கொண்டிங் கநுஸம்யெயங்களாக வ்ருஸம்தியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர். (ஸமெஜகாரவெத்யாதி) ஸஜா ஸகாரவம் ஸஜா ஸக்ஷஹாவம் வ்ருதிக்ஷயாதிரஹிதமித்யம் | (தஜாகாரெ) தஸ்யஹவவெதாவிக்ரஹெ | (தத்ரஜெவ) தஸ்யவர ஜெவதாதெவ (ஸ்தா) கஷ்திஜிதிः (ஸநிபிம்வ்ருஜெகு) "விஜெஜயம்வத ஜம்திக" இத்யாஜ்யுக்தரீத்யா ஶஷிதிவ்யாவ்யுமென்றபடி (ஶக்தயः) "வி ஷ்ணுஶக்திःவராவ்ராக்தா" இத்யாதிநாவருகாரணொக்தாப்ருஹ்மணःகா யெராவயக்தவிஶெஷணதயாஶக்திஶப்தவாஞ்யாஉகொக்தாபஜஸதீய வ ண்யவாவரவகஉவெதெயெரா(யத்ர)விக்ரஹெ(வ்ருதிஷ்டிதாः) ஹஷணாதிரவெண ஷ்திதாः | (விஶ்வரவவெவாரவ்யம்) ஷ்வாயெ

ஸா-கா॥க்ஷாகு|விஹஉத்யாஶ்ரயக்ஷாஞ்ஞநஞாரவிக்ரஹஸ்யாநுஸம்யெய க்ஷஊஹ—(ஸமெஜகாரவாரவாயெத்யாதிநா) கநெநஹஉவஷிக்ரஹ ஸ்யாவக்ஷயாஜ்யஹாவஉக்தः | நித்யஸிஜத்யெநவிக்ரஹநித்யக்ஷவ ஶ்வாதக்ஷஷ்டிக்ஷ உக்தெ (ஸஊஸூாஜத்யத்ர) ஜகக்காரணக்ஷாவயக்த ஸவஞ்வஹஸாஶ்ரயக்ஷஉக்தம் விஶ்வரவவெவாரவ்யமித்யெநெ வரவிக்ர

உபஹ்ருஷீகாதிரூபாந்தரேண ஹ:, "நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்யா நாதேநோ
வ்யவஸ்தாநம், நமஸ்தே வ்யக்தாவ்யக்தரூபாய ஸர்வாத்மநே ஸர்வஶக்தயே ஸர்வேஶ்வராய,
ஸர்வஜ்ஞாய ஸர்வஸ்மை தஸ்மை ப்ரணவம் விஶிஷ்டம் விஶிஷ்டம் ச,
ரக்ஷாஹம் ஸ்வநயநேத்ரம், தவைவ ஶ்ரேயோ ஜகத: ஸ்ருஷ்டம், யஶஸ்விநிதேவாம்
ஸ்வதேவதேவே, ஸ்வஸுஹேஷணஸம்ஸ்தாநஸ்வரூபம், ஸர்வேஷணாஸ்வஸ்வரூப

ஸர்வாநீஶித்வ ஸந்நிவேஶாதிபி: ஸ்வேதரஸமஸ்தஸ்வரூபவிலக்ஷணமித்யர்த்த:।
யதா, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஶோபிதாதஸந்நிவேஶாதிரித்யர்த்த: (ஸர்வஜ்ஞ)ஸ
ர்வாஜ்ஞத்வாத்மகம் (ஸ்வரூப) ஸத்யம் ப்ரஹ்மரூபணமேவாபி ஸ்வரூபம்
விவக்ஷிதம் । (ஹயக்ரீவாதிரூப) நத ஸர்வாவாதிதா: । (ஸவிஶேஷா:) ஸ
ந்நாநிஷ்டா: । (உபவ:) ஸ்வரூப:(தேஹா:)வரவ்ருத்தாஶயோ யஸ்ய
ஸ: । (நமஸ்தே) வ்யாக்ருதவ்யயிவர்த்தி வாசஸ்தஸம்வாத: ।
(ஸம்ஸ்தாநம்) ஶ்ருதியஸ்யஸநஸவதீத்யர்த்த: । (நதஸ்ய தாதி)
இத்தால் ப்ரஹ்மஶப்த நிர்தேஶவாக்யங்கள் ஸர்வஶரீரவ்யாக்ருதஶரீ
ரநிர்தேஶவாக்யங்களாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. (வி
ஶிஷ்டம்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் (ஶிவ) வரஸ்வர்த்தி (ஸ்வநயநேத்ரம்) ஸ்வநய
நாயாவியோஜ்யம், வ்யத்யக்ஷஸநாகாரோவாஸநாவிஷயமென்ற
படி. ஸர்வேந ஸர்வாஶ்ரயத்வம் விவக்ஷிதம் । (ஜகத்) ஜகதேஶஸ்ய ।
(ஸுஹேஷண ஸம்ஸ்தாநா) ஸுஹேஷணாநாஸம்ஸ்தாநம் । (ஸ்வரூபம்) வி
க்ரஹம் ஹரிவிக்ரஹதீர்த்திவாக்யஶேஷ: (ஸர்வேஷணாஸ்வஸ்வரூபஸ்யேதி)
வாராஷாவாக்யதாதியம் ஜகத் ஸஸாவிநிதேவதாரூபஸ்வக்ஷ
ரூபேண ஸர்வேஷண ஸ்வஸ்வரூபே ஶ்ரீகௌஸ்துபஸ்வரூபஶாஸநாதிஸந்நிவே

ஸாகா॥ ஹஸ்யாவ்யாக்ருதகஸ்வாத்மக:। தஸ்ய ப்ரகரணஸ்வாத்மஸ்ய(ஹயக்ரீவ
தேத்யேந)வ்யூஹவிபவாதிவிக்ரஹாணாம் ஸமவதமேவயாஸோம்ய்த
ஸ்வாத்மக:।(நமஸ்தஸ்மை ஸம்ஸ்தாந: நமஸ்தே வ்யாக்ருதாஸ்மீதி:)இத்யா
ஹ்யாம் தேஷாம் வ்யாக்ருதஸ்வாத்மக: । (ஸர்வேஶ்வரஸர்வரூபித்யேந)
வ்யூஹவிபவவிக்ரஹாணாம் ஸநாவிஸர்வவேதாயாம் வரஸாகாஶஸ்த
கேநநித்யஸ்வாத்மக:। (ரக்ஷாஹமிதி) ஶரணாஶ்ரயஸ்வாத்மக:। (தவைவ
ஶ்ரேயம் யஶஸ்வி) த்யாஹ்யாம் ஸமவதிக்ரஹஸ்ய ஸவாயாரஸ்வாத்மகம்।
(ஸுஹேஷணேத்யாதிபி:) "ஶ்ருத்வா நஸ்யஜகதோ நிவேஶவஸ்ர
ணாஶம் । விஹிதகௌஸ்துபரணி ஸ்வரூபம் ஸமவாப்ய ஹரி:॥ ஶ்ரீவ
த்ஸஸம்ஸ்தாநபரஸநகே ச ஸமாஶ்ரிதம் । ப்ரதாநம் புத்திரப்யாஸ்தே
கதாரூபேண மாயயா । ஸதாதிதீர்த்யாதிம் ச தியாஹங்காரபீஶ்வர:॥
விஹிதஶம்வாரூபேண ஶார்ங்ரூபேண ச ஸ்திதம் । பஞ்சரூபா
தபாஸ்ரதாவிஜபம் தீ ஸதாஸ்த்த: । ஸாஸததிஹத ஸம்ஸ்தாநிதா

ரம்॥ யஸ்யாபயேந ரக்ஷிதம் ஜகத் "தஸ்மை ஸர்வலோகாய நாதாய ஸர்வரக்ஷணாய நம:" என்கிறபடியே ஸர்வஜகத்ரக்ஷாரூபமான ஸ்வாபாவிகதிவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டமாக வந்தஸம்ஶயம். இவ்விக்ரஹம் பரவ்யூஹவிபவஹார்த்தார்ச்சாவதாரபேதேந பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்கும்படியும் இவற்றிலு

ஸா-நீ॥ ஶேஷித்வாதித்ருஷ்டி:| (தஸ்மை) ப்ரக்ருதிகுணாதீத (ஸர்வ:) ஸர்வஶேஷி தேஜஸ்த்வம்| (ஸர்வஜகத்ரக்ஷாரூபேத்யாதி) "தஸ்மை ராமஸ்ய" மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கு ஸர்வஹிதமாகவு முமுக்ஷுணாயோக்யாதிகளின்படியே சுப ஹாரிஷணாதிதாரகமாகவு மாஶ்ரயமென்றபடி. (ஸ்வாபாவிகத்வம்) ஶாஶ்வதப்ரகாஶத்வம் (திவ்யத்வம்) அப்ராக்ருததேஜஸ்த்வம் (மங்களத்வம்) ஶுபாஶ்ரயத்வாதிகம் இப்படி ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ப்ரஸித்தியாதி தோஷம் ப்ரஸங்கியாதென்றும் நித்யருடைய விக்ரஹ மீஶ்வரனுக்கும் விக்ரஹமானாலும் ஸர்வஜகத்ரக்ஷாரூபமான விக்ரஹமே ஈஶ்வரனுக்கஸா தாரணமாகையா லவர்களுடைய விக்ரஹம் கைங்கர்யோபயோகியாய் ப்ரயோஜநமாகாதென்று மபிப்ராயம். திவ்யஸம்ஸ்தித்வமும் ஸர்வஜகத்தைபும்பற்ற தத்ப்ரஸ்துதிதாத்பர்யமான ஸர்வஹிதாஶ்ரயத்வமும் பரஸ்பரவிரோதமாகையாலே இவ்விக்ரஹத்திலிரண்டுமிருக்கக்கூடுமோ ? இவ்விக்ரஹம் பாஞ்சராத்ராதிகளிலே வர்ணிதமாகக் காண்கையாலே இதற்கு நித்யஸித்தத்வந்தான் கூடுமோ விக்ரஹங்களனேகங்களாகையாலி தே யெல்லா முபயாக்கியமென்னில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ ? அவைத்து க்கநேகார்த்த விஶேஷங்களறியும்படி தானெங்கனே யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவ்விக்ரஹமித்யாதி) (ஸமஸ்தாமித்யேதி) ஶ்ரீவைகுண்டநாதா

ஸா-கா॥ ஸர்வதநௌ லாவண்யஸுபஜ | பக்ஷஸ்ய வேதாத்மஜவேநாஜநிதாந வம்|ப்ரக்ருஷ்ட ப்ராவேநாய தத்க்ஷணா கரேஶஷித:| யாநீஹ்யாண்யஶே ஷாணி ஜாலிகஸ்தாநி சைவ | ஶரீராண்யஶேஷாணி தாநி யத்நேந நாரதம்:| விஹதிமர்தாஸிரதந்த்ரார்த்த நிதாநம்| வி ஷ்ணவேயஞ்ச ஜக்ஞாநவிஷ்ணுஸம்ஸ்திதா|| இத்யாதிஷு ப்ரகாரேண பரவிக்ரஹஸ்ய ஸம்ஸ்திதத்வாத்ஸ்பர்ஶஹீணவிஶிஷ்டத்வ முக்தம்| விக்ரஹப்ரகாரவிஶேஷணாத்ஸ்த்ரீக்ஷ ப்ராயவிஸரஸ்யாதி தியா ஸமஸ்தாஸ்யேவ வேதவ்யதிதாஹ—(இவ்விக்ரஹமிதி) விக்ர ஹஸேதலோயக ஸமஸ்தாஸ்யநாநி தக்ஷத்ரயாயிகாரே "முப்பத்து ச்சின்ன" மித்யத்ரவிவ்யேஷு | "காரணந்து த்யேய:" "யோஸ்வஸ்தாணம் விதயாதி பஶ்வம் பொவேவேதாம்ஸ்வ ப்ரஹிணோதி தஸ்மை தம் ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத் யாதௌ நிகிலஜகத்காரணஸ்யைவ ஸமாஶ்ரயணீயத்வ ப்ரதி

உள்ள விசேஷங்களும் ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயத்தாலே யறியப்படும். “விஷ்ணோர்தாவிஹஸ்தய:, ஸ்வாமிஸந்நிதிஸம்ஸ்தானம், நாதோநாத்யுத்திவ்யாநாம் விஹ்ருதீநாம் வாஸ்தவ” இத்யாதிகளுடைய ஸங்க்ரஹமான “யதுக்தம் ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரஸம்பாதம்” என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஸந்தவி

ஸாந்நித்யங்களில் “க்ஷேத்ரவாஸ்யேவைஷ்ணவை ர்வைஷ்ணவா வ்யாஸக்தயாவிஹஸ்யேவைஷ்ணவைஷ்வஸ்மிந்வித்யவிஷ்ணாவ்யாவி ஜந தாம் ஹிதநிர்க்ருதாஹர்வஷ்ட்ய வைஷ்ணவாஸா ஶாஸ்விந்த்பொமிநாயி காரஸ்யாக்ஷஸ்திந்து ஹ்ருதயெஶயெ” இத்யாதிகளான ப்ரகரணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ஸ்வயம், ஸ்வார்த்தநேத்யர்த்த: । ஸ்வயம் வாக்யத்தைச்சொன்னபடி. (ஸம்ப்ரதாயம்) “ஸரோவாவ்யவிஹாவேத்யாதி” ஸர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள். ஆனாலுமீஶ்வரனிவனைக்கொண்டு கைங்கர்யங் கொள்ளுகைக்கு ஸாமக்ரீஸாமாவகரணஸாமஸ்த்யாதிவிஶிஷ்டனாயிருக்க வேண்டாவோ, ஸந்நிதிவிஶிஷ்டனல்லாதபோது ஸாமக்ர்யாதிஶயந்தான் ஸித்திக்குமோ, அப்படி இவன் ஸந்நிதிவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ, உண்டானாலு மவ்ஸந்நிதி ஸர்வஸாதாரணமாகிலநு ஸவபரிவாஹமான கைங்கர்யமும் ஸர்வஸாதாரணமாயொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (விஷ்ணோரித்யாதி) (ஸ்வாமிஸந்நிதி) த்ரிவாஸந்நிதளஸம்ஸ்தானம் ஸ்திதியர்ஸ்யஸதித்யர்த்த: [யதுக்தமிதி] ஜ்ஞானா:, ஸத்வரஜஸ்தமோவி-வர்ஜிதஷ்ட:, வேத: - வபாரஸம்பாரம், நித்ய உக்தஸர்வம் - ப்ரஹ்ம, “ஏகம் ப்ரஹ்ம” என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யவிக்ரஹம். இப்படி வேதநாவேதநாவஸந்நிதியெல்லாம்கைங் கர்யார்த்தமாகில் த்ரிவாஸந்நிதியில்போலே யிங்கிவையெல்லாவற்றையுங்கொண்டு ஸர்வார்த்தகைங்கர்யங்கொள்ளாதொழிகைக்கு நிபந்தநமெ

ஸா-கா॥ ஸேப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மவஸதி, “ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்” இத்யாதிஷ்ஸ்வைஶ்வர்யப்ராப்த்யாவஸ்॥“ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மண: “ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய:காலஸ்ததைவாகில ஜந்தவ: । விஷ்ணோர்யதா ஜந தஸ்ய ஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணோர்யதா:காலஸ்தஹேதாநி வஜ । ஸ்திதித்ரிதஹேதவ: விஷ்ணோர்யதா விஹதய: । ருத்ர:காலாந்தகாத்யாஸ் ஸமஸ்தாஶ்சைவ ஜந்தவ: । வதாஜ்யாப்ரயாமேதா ஜநார்த்தநஸ்ய தய:” இத்யாத்யுக்தநாதிலக்ஷணயோஹதிவர்தகவிஹேதி யோமோ விஷ்ணுவிஹேதுகர்மஷ்வஷ்வாஸஸ்ராந்த்யஶேஷஸ்வ ஸ்தியோதிர்வாஸாயத்தா— (விஷ்ணோர்தாவிஹதயமித்யாதிநா) உக்தாநாநந்தா நாம் விஹதீநாம் ஸம்ப்ரஹர்ஷயப்ரயோஜகாகாரேண

உபயவிபூதிவிசிஷ்டமாகவநுஸந்தேயம். இவ்விபூதிகளில் சேதநங்களா யுமசேதநங்களாயுமுள்ள விரண்டுவகையும் லீலார்த்தங்களாயும் போகா ர்த்தங்களாயும் விஷயங்களாயுமிருக்கும். ஆநந்தாவஹத்வம்பொதுவாயி ருக்க ரஸவிசேஷத்தாலே லீலாபோகவிபாகம் யதாலோகங்கண்டு

ஸா-நீ|| தென்னவருளிச்செய்கிறார். [இவ்விபூதிகளிலித்யாதி] லீலார்த்தங்கள மிதற்கு நிர்வசநமென்றுகருத்து. விபூதியாய்க்கொண்டஸர்வேச்வரனுக்குஸ கலமும் நிரதிசயாநந்தாவஹமாயிருக்க விவற்றில் லீலாபோகவிபாகம் சொல்லக்கூடுமோ, வஸ்துக்களிலாநந்தாவஹத்வத்தாலேயன்றோ? லீலாபோகவிபாகம் லோகத்தில் காண்கிறதென்னவருளிச்செய்கிறார். [ஆநந்தாவஹத்வேத்யாதி] இவ்விபாகத்துக்கு வஸ்துஸ்வரூபத்தி லாநந்தாவஹத்வம் ப்ரயோஜகமன்று. புருஷனுடைய ரஸ விசேஷமே ப்ரயோஜகம். ரஸிகனான ராஜா தனக்கத்யாநந்தாவஹ மான ஸம்பாஷணங்களைக்கொண்டும் க்ரீடாவிலீலாரஸமநுபவிப்பது ண்டிறே. ஆகையாலொருவனுக்கில்லாத வேஷத்தைக்கட்டி அவனை எல் லாரும் வேறொன்றாகபாவிக்கும்படி பண்ணுகைலீலையாக நாட்டிலும் பரதாதி சாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தமாகையாலே இங்கும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வ ரூபனானவாத்மாவை தேவாதிரூபனாக்கி அத்தாலும் ததுசிதவ்யா பாரங்களாலும் பரவ்யாமோஹநரஸத்துக்குறுப்பாய் நிற்குமவற்றை யீச்வரனுக்கு லீலாவிபூதியென்றும் அவற்றை போகவிபூதி யென்றும் விபஜிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி உபயவிபூ த்யாதிவிசிஷ்டமாக ரஹஸ்யத்ரயத்திலநுஸந்தேயமானாலுமித்த வகார நாராயணாதி சப்தவாச்யன் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மமென்னக்கூடுமோ? ப்ரஹ்மலக்ஷணமுண்டாயிருக்கிலன்றோயிவனை ப்ரஹ்மமென்னலாவது, ஸ்ரு ஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களிருக்கையாலதுண்டென்னிலது ப்ரஹ்மலக்ஷணமென்

ஸா-கா|| ஸம்ப்ரத்யுபஸம்ஹரதி (இவ்விபூதிகளிலிதி) ப்ரக்ருதிதத்த்வஸமா நம் லீலார்த்தம் பரமாகாசதத்த்வம் நித்யம் போகார்த்தமிதி பாவ: | நநு ப்ரஹ்மஸ்வரூபேண தயா தத்விசேஷணபூதஸ்ய விபூதித்வயஸ்யா நந்தாவஹத்வே ஸமாநேபி கேஷாஞ்சித் லீலோபகரணத்வம் கேஷாஞ்சித் போகோபகரணத்வமிதி விபாக: கதமித்யத்ராஹ— (ஆநந்தாவஹத்வேதி) (யதாலோகமிதி) லோகே யதா பஹூநாம் ஜநாநாம் ஆநந்தாவஹத்வேபி ரஸவிசேஷாத் கஸ்யசித் லீலார்த்தத்வம் கஸ்யசித் போகார்த்தத்வம் ச நியதவ்யவஹாரபதமாரூடம் | ஏவம் சாஸ்த்ரீய வ்யவஹாரபதமாரூடமிதி பாவ: | அநந்யபரவாக்யேஷு ஸ்ரீமந்நா ராயணஸ்யைவ காரணத்வாவகமாத் ஜகத்காரணத்வேநாநுஸந்தேய

[illegible]கொள்வது. அப்படியே ஜநார்த்தநஸ்துதி: "ஸ்ரீ [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]" "[illegible]" என்கிற படியே [illegible]. இப்படி [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]மாய்,

---

ஸா-தீ || கைக்குரியா[illegible]முண்டோ? அதிவனுக்குண்டென்கைக்கு [illegible]தானுண்டோ? [illegible]யிருக்கிறவிவனுக்கு இவ்வ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலிவ்வ்யாபாரந்தான் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். [அப்படியே] உதாஹ்ருதியால் [அப்படியே] என்றது [illegible]மானபடியே யென்றபடி. இதற்கு [illegible] என்கிறதோடன்வயம், [illegible]த்தில் [illegible]யிருக்கிற [illegible]னுக்கு ப்ரயோஜநா[illegible] [illegible]மாக [illegible]வ்யாபாராதிகள் காண்கையாலிங்கு மப்படிக்கூடுமென்று கருத்து. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] | [illegible]வ்யாபாரம் [illegible]மென்கைக்கு [illegible]மென்னதாய்த்து. ([illegible]) [illegible] ! [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]க்கிப்படி [illegible]மறியவேண்டினலும் [illegible]மறியவேண்டுமோ, தானுபாயாதிகாரியாகையால் தன் [illegible]மறியவேணுமென்னில் [illegible]க்கு [illegible] [illegible]மாகையாலே யிது [illegible]மாகையாலித்தை [illegible]த்தைப்போலே [illegible]வுக்கு [illegible]மாகச் சொல்லக்கூடுமோ, இதொழிய விசேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யாகாரங்கள் சிலவுண்டெனில் அவ்வாகாரங்கள் தானெவை, அவை விசேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களாகைக்கு நிபந்தநந்தானெதென்ன விதற்கு நிபந்தநங்காட்டுகைக்காக [illegible] [illegible] ப்ரகாரவிசிஷ்டமாக [illegible]த்தை [illegible]யாகின்றுகொண்டு [illegible]வுக்கு விசேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களான [illegible]காரங்களை காட்டுகி

ஸா-கா [illegible]—(அப்படியே [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

ஶ்ரீ|| ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்யநந்த கல்யாணகுணவிஶிஷ்டமாய், திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதமாய், ஶரீரஹேதுவிஶேஷ திவ்யபூர்த்தமாய், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார ஶீலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய பத்தமுக்தநித்யஸாதாரணாகாரமுமுபாயாதிகாரியான தனக்கிப்போது அஸாதாரணமான ஆகாரமுமறியவேணும். இவர்களில் பத்தராவார்: அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே அநாவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்,

---

ஸா.தீ|| (இப்படி ஜ்ஞாத்ராதியால்) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ப்ராப்யத்தையடைய வேண்டுகை நித்யபத்தஸாதாரணாகாரம். இது பத்தருக்குமுண்டென்று விஶேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யமாகைக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து. இத்தையறியாதபோது தானிதன் ப்ராப்திக்கர்ஹனென்றஞ்சியகலும்படியாமிறே. உபாயாதிகாரியாக வேண்டுகை தனக்கிப்போதுள்ள அஸாதாரணாகாரமறிகைக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து. நித்யமுக்தருக்கில்லாதே தனக்கிப்போது அஸாதாரணமான ஸம்ஸாரபந்தத்தையறியாதபோது தந்நிவர்த்தகமான உபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியான்றிறே. (ஜ்ஞாநஶக்தீதி) அதிகாரதஶையிலுபயுக்தகுணாத்யநுஸந்தேயமானாலும் ப்ராப்திதஶையில் ஸகலகுணங்களுமநுபாவ்யங்களென்று கருத்தாலே இங்கநுவாதோபாதாநம் (ஶரீரேதி) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" இத்யாதிகளில் ஸர்வத்திற்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப்ராப்யத்வம் தோற்றினாலுமது ஶரீரவர்க்கமாகையாலே அநந்யப்ராப்யத்வவிரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரத்யகாத்மாக்களெல்லோருக்குமாகாரம் ஸாதாரணமாகில் சிலரை பத்தரென்கைக்கஸாதாரணாகாரமேது, ஸம்ஸாரிகளென்னில, எல்லோருமே கர்மவஶ்யராயிருக்கச் சிலருக்கிதுவரத்தான் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களிலித்யாதி) எல்லோருமே கர்மவஶ்யராயிருந்தாலும், சிலர்க்கநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே இவ்வாகாரம் திரோஹிதமாகையாலிது வரக்கூடுமென்று கருத்து. அநாவ்ருத்தஸம்ஸாரரெல்லோரையும் பத்தரென்றேகராஶியாக்கக்கூடுமோ, ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராத்யதிகாரிவர்க்கம் மநுஷ்யரோடொக்க ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிஶக்தமாயிருக்கைபடியே யத்தைத்தனித்தொரு விபாகமாகச் சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஹ்மாதீதி) மநுஷ்யதிர்யக்ஸ்தாவரத்வாதிவிபாகம்போலே ப்ரஹ்மாதிவிபாகமும், பத்தர் தங்களுக்குள்ளே கர்மக்ருதமான அவாந்தரவிபாகமாத்ரமாகையாலிவர்களையும் பத்தரென்றேகராஶியாக்கத்தட்டில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யரைப்போ

ஸா.கா|| ஶேஷத்வநித்யாநாம் ஸாதாரணாஸாதாரணாஸ்ஸ்வாகாரா ஜ்ஞாதவ்யா ஜீவாத்மந:, தத்ர தேஷாம் ஸாதாரணாகாராஸ்து ஜீவத்வேநாபேக்ஷயா

உ௭॥ ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்த விஷமஸமஷ்டிகளான க்ஷேத்ரஜ்ஞர். முக்தரா
வார், ஶாஸ்த்ரசோதிதங்களான வுபாய விஶேஷங்களாலுண்டான பகவத்
ப்ரஸாதத்தாலே த்யக்த நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய், ஸங்கோசரஹித பகவ
தநுபவத்தாலே நிரதிஶயாநந்தராயிருக்குமவர்கள். நித்யராவார், ஸம்
ஸாரிணைப்போலே யநாதியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வஸ

ஸா-நீ॥ பேபவரில் காட்டில் வேறுபட்டவருக முக்தரென்று சிலருண்
டோ? பத்தரே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராம்போது முக்தரென்னப்படுகிறாரென்னில்
அநாதியாகவநுவர்த்திக்கிறஸம்ஸாரம்நிவ்ருத்தமாகக்கூடுமோ, ஒருஉபாய
விஶேஷத்தாலே கூடுமென்னில் கீழ்ச்சொன்ன வநந்யோபாயத்வத்தோ
டு விரோதம் வாராதோ? கிஞ்ச ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தமானாலும் பகவத்
ப்ராப்தியன்றிக்கே ஸ்வாத்மாநுபவம் பெறுவாரும் ஸம்பாவிதராகை
யாலே முக்தரெல்லாருக்கும் பகவதநுபவத்தாலே நிரதிஶயாநந்தமுண்
டென்று கீழ்ச்சொன்னது விரோதியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார்.
(முக்தராவாரித்யாதி) (பகவத்ப்ரஸாதேதி) அவனே உபாயமாய் மற்று
ள்ள வுபாயவிஶேஷங்கள் தத்ப்ரஸாதாயத்தவேந ஶாஸ்த்ரசோதி
தங்களாகையால நந்யோபாயத்வவிரோதமில்லையென்று கருத்து.
(த்யக்தேதி) ஸம்ஸாரம் நிஶ்ஶேஷம் நிவ்ருத்தமானால் ஸ்வதஃப்ராப்தபக
வதநுபவத்துக்கு ஸங்கோசஹேதுவில்லை. கேவலாத்மாநுபவம்
பெறுவார்க்கு பகவதநுபவப்ரதிபந்தகமும் கழியாமையாலே நி
ஶ்ஶேஷஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில்லாமையால் நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்தஸம்ஸாரரிலாத்
மாத்மாநுபவம் பெறுவார் ஸம்பாவிதரன்றென்று கருத்து. ஆனாலு
மாத்மாக்களெல்லாரும் நித்யராயிருக்க பத்தமுக்தவ்யதிரிக்தராக விஶேஷி
த்து நித்யரென்று சொல்லும்படி சிலருண்டோ? நித்யமாக கைங்கர்யம்
பண்ணுமவராகையாலே நித்யரென்று விஶேஷித்து பகவச்சாஸ்த்ரப்ர
ஸித்தரான வநந்தகருடாதிகளென்னில் பத்தமுக்தாத்மாக்களெல்லாருமே
ஸஜாதீயராயிருக்க சிலர் மாத்திரம் நித்யமாக கைங்கர்யம் பண்ணுகை
க்கு நியாமகமுண்டோ? அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரித்வமென்னில் பத்தாதிக
ளோடே ஸஜாதீயரான விவர்களுக்கது தான் கூடுமோ? இப்படிச் சிலருண்
டென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயந்தானுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார்.
(நித்யரித்யாதி) இவர்கள் பத்தாதிஸஜாதீயரானாலு மிவர்களுக்கநாதியா
க ஜ்ஞாநஸங்கோசராஹித்ய மீஶ்வரனுக்குப் போலே யதிச்சாஸம்ஸித்த
ஸித்தமாகையா லஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரத்வம் கூடுமென்னிலிவ்விஶ்வாஸத்ருஷ்டா

ஸா-கா॥ ஶ்லோ-(இவர்களித்யாதி) அஸங்குசிதேத்யாதிஶப்தேந ஸத்யகாமோ
திம்ருஷ்யதே | வர்ணதம்த்ரேத்யாதி ஶப்தேந அநந்யாராதிம்ரு

சுஜனவனநித்யநிஷேவணம் என்கிறபடியே சுஸ்ரூஷு ஸாதாரராய்க் கொண்டு நித்யகைங்கர்யம்பண்ணுகிற அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகள். இவர்களெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமான ரூபம் சேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் ஸமஷ்டிபாரதந்த்ர்யாதிகளும் ப்ரத்யக்ஷ வான தன

ஸா-நீ|| ஜோக்திக்குக் கருத்து.(ஸவயஸஇதி) இந்தஸம்வ்யாயந்த்த்துக்கு "தேஸாயுஜ்யம் திவைவா:" இதிவாக்யஶேஷ:. ஆனாலும் ப்ராப்தவான தனக்கு ஸமஸ்தவஸ்துஹத்தை யுண்டென்னவிகைக்காக ஸாதாரணாகாரமறியவேணுமென்றது கூடுமோ? ஆகாரஸாதாரண்யேவி சநாதிஸம்கல்பிதஜ்ஞாநகாதிகள்போலே ஸமஸ்தநுஸவாதியோக்யமும் சிலர்க்கே வ்யவஸ்திதமாயிருந்தாலாகாதோ? ஸமஸ்தநுஸவாதியோக்யதைக் குபயுக்தமான வாகாரம் ஸாதாரணமாகையாலிந்த யோக்யதை யத்தைப்போலே வ்யவஸ்திதமாகாதென்னில் அவ்வாகாரமெதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவர்களெல்லாருக்குமித்யாதி) சேஷத்வாதித்யத்ர ஶப்தேந ஸத்யகாமத்வாதிஸம்க்ரஹ:. பாரதந்த்ர்யாதித்யத்ர ஶப்தேந கிம்கரத்வாதிஸம்க்ரஹ:. இங்கு சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்கள் ப்ராப்திக்கு ஸாக்ஷாதுபயுக்தங்கள். ஜ்ஞாநாநந்தத்வங்க ளிவன் ஸ்வரூபத்தில் சநஹதாநிவாரணத்வாரா உபயுக்தங்கள். இவ்வாசி தோற்றுகைக்காக விங்கே இவ்வமயத்தைத் தனித்தனியே நிர்தேசித்து ஸத்யகாமத்வாதிகள் கைங்கர்யத்தில் சுவரிஸிதைக்குபயுக்தங்கள். சேஷத்வம் ஶங்கிதவிஹாஸகந்தவ்யுதாஸ்தந்த்ரநிவ்ருத்தியை பண்ணிக்கொண்டு பாரதந்த்ர்யத்வாராஶேஷவ்ருத்திக் குபயுக்தம். ஆனாலுமுபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷம் தனக்கஸாதாரணாகாரமறியவேணுமென்றது கூடுமோ? ஸம்ஸாரபந்தமன்றோ இவனுக்கஸாதாரணாகாரம். இத்தை யெல்லாருமறிந்திருக்கச் செய்தேயு மிவ்வுபாயத்தில் ப்ரவர்த்திக்கக்காணோமிறே இதில் ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷிக்கும்படி விஶேஷித்தறியவேண்டின வஸாதாரணாகாரங்களுண்டென்னிலவை யெவை? யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ப்ரத்யக்ஷவித்யாதி) ராஜகுமாரஹோமவ்ருத்திபந்தகஶபரஸம்ஸர்காதிகள் போலே இவனுக்கு ப்ரயாஸம்ஸர்கமும் தந்நிமித்தமான யதாவஸ்திதகாஶராஹித்யாதிகளும் ஸ்வத: ப்ராப்தமான்யதாவ்ருத்திபந்தகங்களென்றும் வந்தேறிகளென்றும்

ஸா-கா|| ஹ்ருதே -ப்ரத்யக்ஷவான தனக்கு கஸாதாரணமாக இதித்யாஜ்ரேவாஜேய விவேகஸாரஸ்ய தந்நிமித்த ஜாயமாநகாமீந ஸமவத்ப்ரக்ஷவிஷயகவ ப்ரத்யக்ஷகாஶக்யாதயோ ப்ரத்யக்ஷாரஸாதாரணா: தேஷாமவிவேகாதய: உபோத்காதாயிகாரே "வாசாரணைவ" இத்யாதி

[illegible]க்கஸாதாரணாகாரமறியவேண்டுமாகாரங்கள் உபோத்காதத்திலே சொன்னோம் கண்டுகொள்வது. இப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபம் ப்ரணவ நமஸ்ஸுகளில் அகாரங்களிலும் நாரபதங்களிலும், "ப்ரபத்யே" என்கிற உத்தமனிலும் "வ்ரஜ" என்கிற மத்யமனிலும் "ஸ்வா" என்கிற பதத்திலும்

ஸா[illegible]ப்ரகடங்களென்றுமுத்தரோத்தரே நிர்வாஹங்களென்றுமங்குவிஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டனவிறே. ஸம்ஸாரபயமாத்ரம் ஸாமாந்யேந வழிந்திருந்தாலு மிப்படி விஶேஷித்தறியாமையாலே யெல்லாருக்கு முபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியில்லாதொழிந்தாலு மிப்படி நன்றாக விஶேஷித்துத் தெளிந்தார்க்கு ப்ரவ்ருத்தியுண்டாமென்று கருத்து. (மேலும்) ப்ராப்தவிரோதிநிவர்த்தநத்திலும் [illegible]காராதிகளிலுமென்றபடி. இப்படி யநேகவிஶேஷாகாரவிஶிஷ்டமாக ப்ராப்யஸ்வரூபம் ஜ்ஞாதவ்யமாகில் இப்படிக்கு வாசகஶப்தமில்லாமையாலே இது ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யமாகாதொழியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்ராப்தாவினுடையவித்யாதி) உக்தஸகலாகாரவிஶிஷ்டவாசகமாக வொரு ஶப்தமில்லாவிடிலு முசிதஸ்தலங்களிலே யதாஸம்பவம் ஶாப்தமாகவு மார்த்தமாகவு மிவ்வாகாரங்களெல்லா மநுஸந்தித்துக்கொள்ளலாமென்றிநகஸ்ய தாவாக்யத்துக்குக் கருத்து. ப்ரணவத்தில் மகாரத்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வ ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் ஶேஷத்வமும் நமஸ்ஸில் மகாரத்திலே பாரதந்த்ர்யாதிகளு மிவனுக்கஸாதாரணாகாரமான [illegible]மும் நாரபதத்திலே ப்ரத்யகாத்மஸ்வபாவாதிகளு மநுஸந்தேயம். இப்படி மந்த்ரத்தில் நாரஶப்தத்திலே ஸாதாரணாகாரமுமுத்தமனிலே விஶேஷாகாரமு மநுஸந்தேயம். சரமஶ்லோகத்தில் மத்யமப்ரத்யயாதிகளிலே யிவை யிரண்டும் தாத்பர்யவிஷயமாக வநுஸந்தேயமென்று கருத்து: இந்த ப்ராப்தாவுக்கு ப்ரஹ்மப்ராப்யமாகையாலே யிதுவே ஸஹமாகையாலும் ஶேஷித்வப்ரதிஸம்பந்தி யிதுவே நிரபேக்ஷோபாயமென்று ஸ்வப்ரயத்நமாகையாலு மித்தையொழிய ப்ராப்த்யுபாயமென்றும் [illegible]மென்று மிரண்டுபாயங்களுண்டோ? இதுவே யுபாயமேவ ப்ரத்யாகாராஹேதுரூபேண ஜ்ஞாதவ்யமாகையாலும் ஸாத்யரூபமான வுபாயமும் [illegible] மிதில் வேறுபட்டுண்டாயிருக்கையாலு முபாயமென்றும்

ஸா[illegible]ஸாக்ஷாத்காராதிஷு ஸாக்ஷாத்காராதயோ விஷய[illegible] [illegible]ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்யைவ நாமப்ரவேஶ தத்ஸ்வரூபஜ்ஞாபநப்ரயோஜநமித்ரு [illegible] பூர்வாபராநுஸந்தாநயோக்யா ப்ரத்யாபத்த்யாதிகஸ்வவிஶேஷாநு ப்ராப்தோ ஹி (இப்ராப்தாவினுடையவித்) ப்ராப்யம் பாயஸ்) [illegible]ஸாம்ப்ர

த்ரிகு||ஶோஸௌ வ:’என்கிறவாக்யத்திலுமநுஸந்தேயம். ப்ராப்யோபாயமுமி தின்பரிகரங்களும் ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும்மேலேப்ராப்தஸ்யங் களிலே பறக்கச்சொல்லக்கடவோம். இவற்றில் உபாயம் திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸிலும், த்வய நமஶ்ஶப்தத்திலும், த்வயத்தில் ப்ரபத்யேபதத்திலும், சரமஶ்லோகத்தில் வ்ரஜபதத்திலுமநுஸந்தேயம். ஸ்வரூபம் ப்ரதா

ஸா-நீ||ஸ்வமென்றுமிரண்டுஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களுண்டென்னில் அவ்வுபாய ஸ்வங்களுடையஸ்வரூபமேது, ஸாத்யமாயோருபாயமுண்டாகிலதற்கு பரிகரங்களிருக்கும்படி யெங்ஙனே ? இவைத்துக்கு ப்ரமாணங்கள் தானு ண்டோ ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்யோபாயமுமித்யாதி) (பரக்க) விஸ்தரமாக உபாயத்தில் ந்யாஸோபாஸநாத்மகபக்ஷங்களு மிவைத்துக்கு ப்ரத்யேகம் பரிகரபக்ஷங்களும் ஸ்வத்தில் ஜீவப்ராப ஹாதிகளான கைங்கர்யஶ்லேஷவிநாஶக்ருதக்ருத்யத்வாதிகளும் நியமாண விஶேஷமும் கதிவிஶேஷமும் கைங்கர்யபர்யந்தபரிபூர்ணப்ரஹ்மா நுபவமுமாகிற பக்ஷங்களு மிவையெல்லாத்துக்கும் ப்ரமாணங்களு மென்றிப்படி வக்தவ்யங்கள் பஹுக்களாயிருக்கையாலும் மேலிவைத்துக் கு ஸங்கதிகள் ஸம்பாவிதங்களாகையாலுமங்கே சொல்லுகிறோமென்றப டி. இத்தால் ப்ராப்யப்ராபகயோ: ப்ராதிபதிகாதிநஸ்வ ஸ்வரூபங்களி லிப்படி பஹுவக்தவ்யங்களில்லாமையாலு மிவற்றிற்கிப்படி ஸங்கதிமே லே ஸம்பவியாமையாலு மிவைகளிங்கே விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகி ன்றனவென்னதாய்த்து. ஆனாலுமிங் குத்தேஶக்ரமத்தை யதிக்ரமிக்கை ய நுசிதமன்றோ ? அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கிறபடியை ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ர மிவ்வதிகாரத்துக்கு வ்யாநக்ருத்யமாகையாலு ம் தந்த்ராயமாகையாலு மநௌசித்யமில்லையென்றில் ஆனலவ்வுபா யஸ்வங்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்திலநுஸந்தேயங்களாவது தானெவ்விடங் களிலே யென்னவருளிச் செய்கிறார். (இவற்றிலுபாயமித்யாதி) (ப்ரதா நர்த்யேதி) திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலுமுள்ள ப்ரதாநப்ரத்யயபக்ஷங்களி லே யென்றபடி. அநுபவத்துக்கு பரிவாஹமான கைங்கர்யம் ப்ரதா நப்ரத்யயத்தில் தோற்றுகையாலு மிவ்வநுபவத்துக்கு விஷயமான ப்ர ஹ்மம் ப்ரக்ருத்யம்ஶத்தில் சொல்லப்படுகையாலு மநுபவரூபமான ஸ்வ

ஸா-கா||யாநாயிகாரயொவக்த்ரோணகவாகஸ்வஸ்வரூபஸ்யொபாத்ர க்ருத்யாயிகாரபரிபூர்ணப்ரநுபவ பாரமார்ஷாயகாஷ்டாயிகாராதி ஷுவிஸ்தரெணோபபாதயிஷ்யமாணத்வாதிஹநோபபாதிதமித்யாஹ ஸ்யத்ரயெதயொ: ப்ரதிபாதகாம்ஶாநாஹ (ப்ராப்யோபாயமித்யாதி நா) (ப்ரதாநப்ரத்யயபக்ஷங்களிலுமிதி) மூலமந்த்ரஸ்ய நாராயணஶப்தே ஆ

தே॥ஶாஸ்த்ரங்களிலும், அயத்தில் நச்லோகத்திலும் "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்திலுமநுஸந்தேயம். ப்ராப்திவிரோதியாவது, அவித்யாகர்மவாஸநாதிரூபமான மோக்ஷப்ரதிபந்தகவர்க்கம்

ஸா—தீ॥ஸ்வரூபமித்தா ஶாஸ்த்ரங்களிலேயர்த்தஸித்திக்குமென்று கருத்து.(அயத்தில் நச்லோகிலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில் நச்ஶப்தம்போலேயுபாய த்துக்கு மஹாவாக்யமன்றிக்கே யிது ஸ்வதந்த்ரமென்று ஸ்வபக்ஷ ஹிப்ராயத்தாலே சொன்னபடி. உத்த ப்ராப்த்யம்ஶம் சரமஶ்லோகங் களிலு மிஷ்டநிவ்ருத்த்யம்ஶம் நச்லோகிலும் மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கிறவிடத் திலும் ப்ராயேண ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. இப்படி ஶாஸ்த்ரதா ஷயம் ஜ்ஞாதவ்யமாக வுவவணமாணுலும் ப்ராப்திவிரோதியென்றொன் றுண்டோ? உண்டாகில் விரோதிப்ராதுர்ப்பவனை யிவன் பக்கல் மோக்ஷா திகாரணத்தி லஸத்வம்போலே ப்ராப்தி யொருகாலத்திலும் ஸம்பவியா தொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? இங்கு விரோதிக்கும் ஸஹாநவஸ்தாநநிய மரூபமன்றிக்கே ப்ரதிபந்தகத்வமாத்ரமாகையாலே இதற்கொருக்கால் நிவ்ருத்திஸம்பாவிதமாகையா லுக்ததோஷமில்லையென்னில் அப்படி ப்ரதி பந்தகமாயிருப்பதேது! அவித்யை என்னில் கர்மாதிகளுமிப்படி ப்ரதி பந்திக்கத்தக்கவையாயிருக்க அவித்யையென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? கிம்ச அவித்யாதிகள் ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தங்களென்னத்தான் கூடுமோ? இவைக ளிருக்கச்செய்தேயும் ஸாலோக்ய ஸாமீப்யாதி ரூபப்ராப்தியுண்டாகவி ல்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்திவிரோதி இத்யாதி) (அவி த்யையாவது) தத்த்வவிஷயமான அஜ்ஞாநமும் விபரீதஜ்ஞாநமும், (கர்மமாவது) அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரணங்களாலும் பாபங்களாலு முண்டான புண்யபாபரூபமான கர்மங்கள் (வாஸநா) ஸம்ஸ்காரः அவித்யாக ர்மாதிஸம்ஸ்கார மிங்கு விவக்ஷிதம், ருசிஶப்தேந ராகாதிப்ரத்யக்ஷஸம் பந்தயோக்ரஹணம்.(மோக்ஷः)ஸாயுஜ்யம்இங்கு ப்ராப்தியென்றிதுவே விவக்ஷிதமாகையால் ஸாலோக்யஸாமீப்யாதி ப்ராப்த்யம்ஶங்களுக்கு அவி த்யாதிः ப்ரதிபந்தகங்களானாலும் அத்தைக்குறித்து ப்ரதிபந்தக த்வம் கிடைக்கையா லுக்தவிரோதமில்லையென்று கருத்து. அவித்யாகர் மவாஸநாதிபரம்பரைகள் கார்யரூபங்களாயும் காரணரூபங்க ளாயு மநந்தங்களாகையாலிதிவனுக்கு ஜ்ஞாதும் ஶக்யமாமோ? அறியாத போது தந்நிவர்த்தகமின்னதென்றறியத்தான் கூடுமோ? இந்த ப்ரதி பந்தகங்களில் ப்ரதாநம் ஜ்ஞாதமானு லமையுமென்னில் ப்ரதிபந்தக

ஸா-கா॥ யஸ்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவநாராயணஶப்தயோஸ்ஸ்வதந்த்ரः।விரோதிஸ்வரூ பஶோதநம்-(ப்ராப்திவிரோதியாவதுஇதி) தத்த்வஶப்தார்த்தம் ஶப்தயது

௨௰|| அதில் ப்ரதாநம் அநாதியாக ஸஞ்சிதமான ஆஜ்ஞாதிலங்கநமடியாகப் பிறந்த ஈச்வரநிக்ரஹம். இது ச்ருதஜ்ஞர்க்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசகரமா

ஸா-நீ|| கமெல்லாத்துக்கும் காரணமாயிருக்கவிவற்றிலின்னது ப்ரதாநமென்னக்கூடுமோ? அபுத்திபூர்வகமான ஈச்வரநிக்ரஹமென்னில் அக்ருத்யகரணாதிகளாலே இவனுக்கு யோக்யதாதிகள் பிறக்குமத்தனை போக்கி ஈச்வரனுக்கிவன்பக்கல் நிக்ரஹமுதிக்கைக்கு நிபந்தநமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதில் ப்ரதாநமித்யாதி) இது ஸ்வதந்த்ரநிக்ரஹரூபமாகையாலு மவித்யாதிகள் ததீநங்களாய்க்கொண்டு பந்தகமாகையாலு மிது ப்ரதாநமென்று கருத்து. "ச்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கையாலே இவ்வக்ருத்யகரணாதிகளாஜ்ஞாதிலங்கநரூபங்களாகையாலிது நிக்ரஹமுதிக்கைக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து. நிக்ரஹாஜ்ஞாதிலங்கநயோரந்யோந்யாச்ரயசங்காவாரணாய அநாதீத்யுக்தம் ததா சோக்தமயோர்பீஜாங்குரந்யாயேநாநாதிதயா ஸந்தாநக்ராஹ்யேந தோஷ இதி பாவ:. இப்படி ஆஜ்ஞாதிலங்கநமடியாக வந்த நிக்ரஹம் வ்யாப்திக்கு ப்ரதிபந்தகமென்னக்கூடுமோ? இது ஆஜ்ஞாதிலங்கநமூலமான நரகாதிது:க்கப்ரதாநஸங்கல்பரூபமாகையாலே யந்த நரகாதிது:க்கங்களை யுண்டாக்குகிற மாத்ரமத்தனையன்றோ? அந்த து:க்காநுபவங்களாலே வ்யாப்திக்கநவகாசமாகையாலம்சத்தாலே யிந்த நிக்ரஹமப்ரதிபந்தகமாகிறதென்னில் இந்த து:க்காநுபவமில்லாத ப்ரஹ்மாதிதேசங்களிலும் நரகாதிப்ரஸங்கமில்லாதபடி பாக்யஹீநராயிருப்பாரைப்பற்றவும் நிக்ரஹம் ப்ரதிபந்தகமாகாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? கிஞ்ச, நரகாதிப்ரதாநேந ஹேதுவாய்க்கொண்டிந்த நிக்ரஹம் சமித்தபோது உபாயநிரபேக்ஷமாக வ்யாப்தியுண்டாக ப்ரஸங்கியாதோ? இத்யாதிசோத்யங்களுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இது ச்ருதஜ்ஞருக்கித்யாதி) (மஹாவாக்யத்தாலே) (ஜ்ஞாநஸங்கோசேதி) ஸங்கோசசைவவிகாஸ்யபாவநாயாம் (த்ருணா

ஸா-கா|| தஸ்ய ப்ரதாநத்வமாஹ (அதில் ப்ரதாநமிதி) நநு ஈச்வரநிக்ரஹஸ்ய ஆஜ்ஞாதிலங்கநமூலத்வம் ஆஜ்ஞாதிலங்கநஸ்ய ஈச்வரநிக்ரஹமூலத்வமிதி அந்யோந்யாச்ரயஸ்யாதித்யத்ராஹ (அநாதீதி) பீஜாங்குரந்யாயேந ப்ரவாஹநித்யத்வாந்ந தோஷ இதி பாவ:| ஈச்வரநிக்ரஹஸ்வரூபமாஹ (இது ச்ருதஜ்ஞர்க்கித்யாதிநா) நநு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்யாநாதித்வாத் ஈச்வரநிக்ரஹாதீநத்வம் கதமிதி சேந்ந நித்யஸ்யாபி ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்ய ப்ரவாஹாநாதித்வாத் ததீநத்வோபபத்தேரிதி பாவ:| நநு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்ய ஜ்ஞாநஸங்கோசகரத்வே உதாஹ்ருதஸ்ம்ருதி "கா

ஜே || ணத்ரிகுணாத்மக ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்கவிசேஷத்தை யுண்டாக்கியும், ப்ரக்ருதிபரிணாமவிசேஷங்களான சரீரேந்த்ரியாதிகளோடே துவக்கி திண்ணமழுந்தக்கட்டிப்பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணை மறையவரிந்

ஸா-ரீ || த்ரிகேதி) விசேஷணம் நித்யோத்ஸ்ருஷ்டி ப்ரஸம்ஹாரணாரூம் விசேஷவதாம் ஸம்ஸர்கஸ்ய விசேஷோ நாதேஹது ரிதோ த்ரிவிஷயெ ஸம்பத்தஸ்யா ஹித வந்தத்வ ஸூக்தியாத்வம். இத்தால் வ்யூஹாதி தசைகளிலும் ஜ்ஞாநஸங்கோசாபாவத்தாலே வ்யாவ்ருத்திமுண்டென்று சொன்னபடி. ஸுஜ்ஞாதிஸம்ப்ரதாயாதியாகவரும் நிக்ரஹம் நரகாதிதுஃகவ்யாதாநஸங்கல்பரூபமன்று. ப்ராப்திவிரோதியென்று முபாயவிரோதியென்றும், ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுவென்றும், த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும். ப்ராப்திவிரோதியாவது, ஸாபராதனான இவன் நம்மை யநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். உபாயவிரோதியாவது நம்மை ஸாபராதனான இவன் தெளிந்து பரிக்ரஹிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுவாவது, அவ்வோ ப்ரக்ருதிகர்மாநுஷ்டானங்களாலே வந்த அவ்வோ ப்ரக்ருதிஸங்கல்பம். இவ்வர்த்தம் பரதந்த்ராதிகாரத்திலே காணலாம். ஆகையால் வ்யூஹாதிதசைகளிலும் ப்ராப்திவிரோதியுமுபாயவிரோதியும் கிடைக்கையாலப்போதும் நிக்ரஹம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிசேஷகதம் ஜ்ஞாநஸங்கோசாபாவத்தாலே ப்ராப்திக்கு விலக்காயிருக்குமென்னக்குறையில்லையென்று கருத்து. வ்யூஹாதிதசையிலே இப்படி [illegible] நிக்ரஹம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமானாலும் ஸ்ருஷ்டிதசையிலே "யதா பூர்வம்" என்கிறபடியே யநுக்ரஹம் பிறக்கையாலிப்போதிது ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமென்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரக்ருதீத்யாதி) த்ரிகுணாத்மக ப்ரக்ருதிபரிணாமேத்யர்த்தஃ. இத்தால் ஜ்ஞாநஸங்கோசகரமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிசேஷமிப்போதுமிவனை விட்டதில்லையென்று. (துவக்கி) ஸம்பந்தித்து (திண்ணமித்யாதி) (பல) பஹுவிதங்களான (செய்வினை) செய்யப்பட்ட வினைகளாகிற, அநுஷ்டிதகர்மங்களாகிற வென்றபடி (வன்கயிற்றால்) ப்ர

ஸா-கா || ப்ரக்ருதிபரிணாமஸம்பந்தரிதாத்ர [illegible] ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிதத்வத்ருஷ்டி (ஸம்ஸர்கவிசேஷேதி) ஸாமாந்யாதாஸ்ய ஜ்ஞாநஸங்கோசகரத்வம் [illegible] வைத்ருஷ்ட்யம் [illegible] ஸங்கல்பவிசேஷ [illegible] ஜ்ஞாநஸங்கோசகரஹ (ப்ரக்ருதிபரிணாமேதி) (துவக்கி) ஸம்பந்தயித்வா (பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்) விவிதப்ரவ்ருத்தமான [illegible] (திண்ணமழுந்தக்கட்டி)

உ௰|| தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமேயென்றும்'' "அந்நாள் நீ தந்தவாக்கை யின் வழியுழல்வே" னென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தேஹேந்த்ரியாதிபர தந்த்ரனாக்கியும், அவ்வவதேஹேஷுயிலும் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதை கூடாதபடியாக்கி

ஸா-நீ|| பலவாஸநைகளாலே(திண்ணம்)த்ருடமாக, தார்டமாகவென்ன படி.(அழுந்த)தேஹாத்மாக்களை விவேகிக்கப்போகாதபடி (கட்டி)பத்நித்து, (புண்ணை)வ்ரணத்தை வ்ரணம்போலே மாம்ஸஶோணிதாதிமயமான தேஹ த்தையென்னபடி. (மறைய) அந்த தோஷங்கள் கண்ணுக்குத்தெரியாத படி (வரிந்து) சர்மத்தாலே சூழ்ந்து (என்னை) அஶக்தனனவென்னை:(புறமே போரவைத்தாய்) உன்னையொழிய விஷயாந்தரங்களிலே போகும்படிவைத் து விட்டாய். (அந்நாள்) அந்தகாலத்திலே ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யென்றப டி (நீதந்த) ஹிதவானன நீ கொடுத்த (ஆக்கையின்வழி) ஶரீரத்தின்வ ழியிலே நீஹிதவாஞ்சியாலே தந்திருக்கச்செய்தேயும் குணத்ரயாத்மக மான தேஹமிழுத்தவழிகளிலே யென்றபடி. (உழல்வேன்) நிஷ்ப்ரயோஜந மாக பரிப்ரமியாநின்றேன். (பாரதந்த்ரநுக்கி) ததீநப்ரவ்ருத்தி களுக்கி இவனுடைய ஸ்வாபாவிகயீப்ரஸரணத்தை இப்போதும் த்ரிகு ணாத்மகப்ரக்ருதியாலே தடுத்து அத்தை தேஹேந்த்ரியாதீநமாக்கி யிவனை ததீநப்ரவ்ருத்திகனுக்குகையாலே இம்ஶம்பவத்தாலே யிப்போதுமி து விலக்காமென்று கருத்து. இத்தால் 'தயயா நந்தநாஃ' என்ற பந்தம மதிவிஶிஷ்டனுயிராதே தோஷாயப்ரவ்ருத்தியொருமும்படி பண் ணுமத்தனே யென்றதாய்த்து. ஆனாலும் நிக்ரஹம் விலக்காகைக்கிந்த தே ஹேந்த்ரியாதிஸம்பந்தம் த்வாரமென்கை கூடுமோ? இது ஶாஸ்த்ரீயப்ரவ்ரு த்திக்குறுப்பாகையாலே பாதகமாகவற்றோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவ்வவதேஹேஷ்யிலும்தந்த்ராதி) தியமாதிதேஶகள் ஶாஸ்த்ரீயப்ரவ்ருத்திக் குறுப்பல்லாமையாலே த்வாரமாமென்று கருத்து. ஆனாலும் தேஹேந்த்ரிய

ஸா-கா|| த்ருடதரம் நிரஸ்தநாபத்த(புண்ணைமறையவரிந்து) வ்ரணாபவ மாம்ஸாஸ்ருகாதிகம் சர்மணாயாதிரோஹிதம் ஶரீரம் தயா க்ருத்வா (என் னைப்போரவைத்தாய்புறமே) மாம் பஹிர் விஷயாதிஷு ஸஞ்சாரகரோஃ (அந்நாள்) தஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டிகாலே (நீ தந்தவாக்கையின் வழியுழல்வேன்)க்ரு பாபரவஶேந த்வயா தத்தஸ்ய தேஹஸ்ய நாநாமார்கப்ரவ்ருத்திஸாமர்த்ய கியந்தம் காலம் பரிப்ரமிஷ்யாமி ந து "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வ ராய நிவேதிதும்" இத்யுக்தப்ரகாரேண தேஹஸ்ய ஸமர்பணேநைவ ஸம்ஸா ரோத்தரணஹேது த்வந்நிக்ரஹஹேதுத்வம் ஸமர்பணாஜ்ஞாநஹேதுகமேவேத்யனுஸந்தா ந பூர்வகம் தத்ப்ரஸாதநாநந்யஸாதநதாகமித்ய ஜிவாயேணாஹ (அவ்வவதேஹேஷ்வபி) ந ச ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாமேவ

ஸத்தேஶிகர்கள் நெறியிலே நிறுத்தியும், ஶாஸ்த்ரயோக்யங்களான ப்ராஹ்மண்யாதி ஜந்மங்களில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே கலக்கியும், அவற்றிலிழியாதவர்களையுமுள்பட "பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம்" என்கிறபடியே இப்ப்ரக்ருதிமுதலான மோஹநவிம்ஶிகை தன்னாலே தத்த்வஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞா

ஸா-ந் || ஸாபாயம்ஶ்ருஸமும் ஸாரமாகவிசிக்குமோ? ப்ராஹ்மண்யாதிஜந்மம் ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திக்கு யோக்யமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரேதி) ஶாஸ்த்ரயோக்யஜந்மங்களிலும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை யந்யதாகரிக்கும்படி விபரீதாத்யவஸாயத்தை யுண்டாக்குகையாலே ஶாஸ்த்ரயோக்யஜந்மமும் ஸாரமென்று கருத்து. ஆனாலும் பாஹ்யாதிகளிலகப்படாதார் விஷயத்திலிது ஸாரமாகமாட்டுமோ? தத்த்வஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாந (பா-ாதி) ஹேதுவாகையாலே யாகமாட்டுமென்னிலிது நிக்ரஹகார்யமத்தனையன்றோ? ப்ரக்ருதிகார்யமுமாமென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றிலித்யாதி) (பகவத்ஸ்வரூபேதி) இந்த பாஷ்யகாரவாக்யமிதற்கு ப்ரமாணமென்று கருத்து. முதலான வென்கிறவித்தால் ப்ரதர்ஶநாரூப மான தேஹமும் இந்த்ரியாதிகளும் விவக்ஷிதங்கள். (மோஹநவிம்ஶிகை) யாவது பௌத்தராஜாக்களுடைய பரப்ரமோஹநார்த்தமான ஸம்ஸாரவிம்ஶம் பௌத்தராஜாக்களுடைய ஶரீரேந்த்ராதிகள் ஸம்ஸாரவிம்ஶநிரபேக்ஷமாக பரப்ரமோஹநாதிகார்யகர மல்லாதாப்போலே பரமாத்மநிக்ரஹமும் ப்ரக்ருதிதேஹேந்த்ரியாதிநிரபேக்ஷமாக கார்யகரமன்றென்று கருத்து. இங்கு (விஷயப்ராவண்யம்) விஷயபோகம் விநாஶித்திருக்கமாட்டாமை. ஆனாலு மித்தனை யநர்த்தபரம்பரைகள் பண்ணுகையாலே நிக்ரஹம் வ்யர்த்தமாய் நிவ்ருத்தமாகாதோ? மேலும் நிக்ரஹ

ஸா-கா || தாதிமாதிஜந்மநா பகவந்நிக்ரஹகார்யத்வம் "தேஹோ மோஹாநாஷோ தேஹ"இத்யாதிநா ஸூசயந்நஸ்ய ஜந்மந: ஸ்வநிக்ரஹகார்யத்வமாஹ (ஶாஸ்த்ரயோக்யங்களானேதி) க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகபோதயித்ருத்வ: | மோக்ஷாஶயேஹிகாமுஷ்மிகஸாதநாதி நாம தேஷாம் ஸம்யக்ஷ்டயா ஜ்ஞாநேநாத்மநிக்ரஹகார்யத்வம் ப்ரத்யக்ஷம் தஸ்யாக்ரியமாணஸ்ய ஜீவஸ்ய நிக்ரஹகார்யத்வம் ப்ரதிஷ்ட்யாநுக்ரஹகார்யத்வம் சிஹ்நஸ்யாதித்யாஹ-(அவற்றிலிழியாதவர்களையுமுள்படவித்யாதி) தத்த்வயாதார்த்ஸ்யாநவிபோதகத்வ (மோஹநவிம்ஶிகைதன்னாலே) பரப்ரஹ்மஹேதுநா தத்த்வஜ்ஞாநாபாவ விபரீதஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்தே: வைஷயிகஸுகேஷ்வாயாஶ்ச ஹேது:

ஶு|| நவிஷயப்ராவண்யங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக "ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ" வென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வஶக்தனான ஸர்வேஶ்வரனாஜ்ஞாதிலங்கநத்தைப் பண்ணிவித்தும், "பாபம் ப்ரஜ்ஞாம் நாஶயதி க்ரியமாணம் புந: புந: | நஷ்டப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ புநராரபதே நர:" என்கிற

ஸா-டீ|| ம் ஸ்வதந்த்ரனாம்படி ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தைப் பண்ணிவித்து நிவ்ருத்தமாமென்னில் இப்போது ப்ரபந்நனானவிவனை ஈஶ்வரன் ஸர்வஜ்ஞனான ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கக்கூடுமோவென்ன, இது கூடுமென்று ப்ரமாணத்தையிட் டுபபாதிக்கிறார். (இவையடியாகவித்யாதியால்) (இவை) தவாஜ்ஞாநிவ்ருத்தஜ்ஞாநாதிகள் (ஆவியித்யாதி) (ஆவி) ஆத்மாவானது (திகைக்க) க்ஷுத்ரஸுகங்களில் தோஷஸ்வயம் க்ரஹிக்கமாட்டாதே கலங்கும்படி (ஐவர்) பஞ்சேந்த்ரியங்களர் (குமைக்கும்) அதிலே உத்கடஸங்கவாஸநையை யுண்டாக்கி தத்விஷயாநுபவாயத்தமாக்ஷித்து பாதிக்கும்படியிருக்கிற (சிற்றின்பம்) க்ஷுத்ரஸுகங்களை (பல) பஹுவிதமாக (காட்டி) எனக்குத் தோற்றுவித்த (நீ) ரக்ஷகனான நீ (பாவியேனை) பாபியான வென்னை (படுப்பாயோ) ஹிம்ஸிக்கலாமோபிரானே என்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞவேதி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனாயிருந்தாலு மிதின்னூக்தத்தையு மத்யந்தநிஹீநத்வத்தையும் தோற்றுதபடிபண்ணி உத்கடஸங்கஸங்கவாஸநையையுண்டாக்குகையாலே யிவனை யிதிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கக்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலு மநந்தாபராதங்களாலே இந்த நிக்ரஹம் ஶாந்தமாகாதோ ? இந்த பாபம் ப்ரஜ்ஞாநாஶத்தைப் பண்ணிய பராயபரம்பரையிலே மூட்டுகையாலே யநந்தாபராதங்கள் பிறவாதென்னில் ப்ரமாணமுண்டோ ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (பாபம் ப்ரஜ்ஞாமித்யாதி) (பாபமேவேதி) நசாநந்தாபராதக்ஷித்யர்த: | ஆனாலுமிந்த நிக்ரஹம் நரகாதிப்ரதாநேந உத்தரமாய் ஶாந்தமான

ஸா-கா || பாநுஷ்டவரஸ்வாஶாவாச கயம் நிக்ரஹஹேதுக்ஷத்ருத்யாஹ (இவையடியாகவிதி) (ஆவி திகைக்க) ஸ்வேந்த்ரியகத்ஸம் உநஸ்வாம்ய ஸ்வம்யயாஸ்த்ரத்யா (ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம்) பஞ்சேந்த்ரியைர்ஸ்வஸ்வ விஷயேஷ்வாக்ருஷ்ணந் பாயஹேதுத்வ ஸ்வம் (பாவியேனை) ஸ்வபாநுபவஹவநுஹவாஹகேவலி தநுஹிதம் (பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ) பஹுவிதம் த்வம் ப்ரதர்ஶிதிபாயஸே வதஜயந்திஹாவ:| தஸ்ராவி நு:பாநுஷ்டவரஸ்வாஶாவாச கயம் நிக்ரஹஹேதுக்ஷத்ருத்யாஹ (பாபமிதி) நநு நிஷிதாநுஷ்டாநஸ்ய நரகாதிப்ராபகஸ்யாத் தத்ஸ்வஹஸ்ய நிக்ரஹஹேதுக்ஷ்வஸ்ய விஷியாமா

உஷ படியேமேலும் சுவாராயவாரம்வவொகளிலேமூட்டிய தன் ஸ்வமாக "ஸ்ரீவாஜஸ்ரீதாதிகளிற்படியே ஸூஜநஜாரணநாகாதி வக்ரவ நிவ்ருத்தியிலே வாஹீதிப்பித்தும், க்ஷாத்ரஸ்வாதிகளுக்கு ஸாயநமான ராஜஸதாஸ ஸாஸ்ரயங்களைக்கொண்டு "யக்ஷரக்ஷாம்ஸிராஜஸாஃ | வெவ்தாது ஹதமணாம்ஸ்ராநெ்யஜஜெ தாஸாஜநாஃ" என்கிறபடியே தன்னோடொக்க வொழுகுசங்கிலியிலே கட்டுண்டுழலுகிற க்ஷேத்ரஜ்ஞர்

ஸா-நீ|| பின்பு ஜநாஹாரத்திலிவனுக்கு வ்யாவிக்கு விலக்குண்டோ? ஜநா ஹாரங்களும் வாவஸேஷஸமாய் வருகையாலே அவற்றிலுமிப்படி யவ ராயவாரம்வமொயைப் பண்ணிவித்து நிஷேஹம் விலக்காமென்னிலிது வ்யோணமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். (இதன் ஸ்வமாக்வி-த்யாதி) இப்படி யாஜாதிஷம்வநமுடையாருக்கு நிஷேஹம் விலக்காகைக்கு ஷெஹீயஸம்பாயம் ஆரமானுலுமிதில்லாதேஸாஸ்நுஷாநத்திலும் நமுடையவராயிருப்பாருக்கு இது ஆரமென்னக்கூடுமோ? அவர்களுக்கும் ஸ்ராவாநுவிதமான தெவதாஹாஜநத்திலுவகூீணமாகையாலே கூடுமென்னில் அதநுவிதமாவதெங்கனே? சுநுவிதமாகிலிவனிதிவிழியத்தான் கூடுமோ? என்னவதுகூடுமென்று வ்யோணத்தைக்கொண்டு வவாதிக்கிறார். (க்ஷெத்ராதியால்) க்ஷிஸவெநஸமஹாதிஸம்ஹஃ (ராஜஸதாஸெதி) ராஜஸஸாஸ்ரயங்கள் தாஃவஸம்ஹிஹாவஸாவ ராவஸமாதிஸாயநகஷங்கள் யக்ஷாதிஹஹீதாதிதெவதைகளுக்கு முவஷக்ஷணம். (ராஜஸாஹதாதி) ரஜஸ்ஸெராஹிதயாநுவிதகவம் தோற்றுமையாலும்க்ஷாத்ரஸ்வாதாஸ்தியாலுமிதிலிழியக்கூடுமென்று கருத்து. (ஹதாஃ) ராஜுவரிஷதாயஃ (ஒழுகுசங்கிலி) பலரைக்கூட்டி விலங்கிடத்தக்கதான வொற்றைச்சங்கிலி தெவதாஹாரங்களும் தன்னோடொக்க கஷவாஸவஸராயிருக்கையாலே தகுஹஜநமிவன் ஸ்ராவத்துக்கநுவிதமென்று கருத்து. (காலிலேறுதாதி) இத்தால் ஸாவஹஸ கூராணுக்கு க்ஷத்ரர்கள் காலில் விழுகைபோலவு மநுவிதமென்று ஸூவிதம். அவர்கள் வாராஷாயவ்யஷாயிருக்க தஜ்ஜநமிவனுக்க நுவிதமென்னக் கூடுமோ? அநத வாராஷாய மத்யஹெயமாகையாலே கூடுமென்னி லப்போதிவனுக்கதில் வெராக்யம் பிறவாதோ வென்

ஸா-கா|| ஷிநுஷாநாநுமாணவ கயம்நிஷேஹஸவக்ஷவிதாஹத்ராஹ- (க்ஷாத்ரஸ்வாதிகளுக்கிதி) விஸநுஷதஸராவவ்யாவுவாராஷாரா யநஸாஷக்ஷாஸவாதம்தரஸ்ரவாநநாரவகாவாத்யாஜ்ஞக்ஷவிதிஸா வஃ(ஒழுகுசங்கிலியிலே) ஸம்ஸாரயொகதயாவாஷபம்யகஷவாஸ்ரயம் வாயா பயா கயாஸிஸ ஸாவஹாஸாஜெஷஜதத்ராஹ—(அவர்கள்

௩௦ || காலிலே விழப்பண்ணியும், அவர்கள்கொடுத்த ஜாஹ்ஸாவஹாக்ஷாத்ய வாராஷாயுங்களாலே கூலிகளைப்போலேகூத தாயர்ராக மயக்கியும், யொ மவ்வ்த்ரானவர்களையும், க்ஷாத்ர தேவதாயொமங்களிலேயாதல் * நார தாதிவெதநொவாஸநங்களிலேயாதல் மூளப்பண்ணி சில்வானங்களான ஹேமங்களாலே யொமத்தைத்தலைசாய்ப்பித்தும், சூதவ்வணரையும், வ்ய

ஸா-நீ|| ன வருளிச்செய்கிறார். (அவர்கள் கொடுத்தவிதத்யாதி) (ஜாஹ்ஸா வஹேதி) "மஹாஹ்வ்திநத்யா நாம்வவாஸாரஸாமவி | க்ஷமஸ்யாஜாம் ஸமெதொஷ்மஜாஸாக்ஷயணகிம்||ஶோம்ஸஸ்யகவமய' இத்யாதிதுக்ஷீத்யா ஷமாதிஸாவங்களும் ஜாஹ்ஸாவஹங்களென்று கருத்து. (கூலிகள்) இங்கு விடீகூலிகள். ஜாஹ்ஸாநீயமென்று தோற்றுதபடிபண்ணி கூலி களை யதிலே கூதாயதுங்களாக தக்ஷமத்தாலே மயக்கினாப்போலே ஐ தொயிகவாராஷாயத்தில் ராவியு மிதில் வெவாமரும் பிறவாதப டி யிவனையு மயக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் "க்ஷமாநாம்வக்ஷயகாம யொமாதநஹவித்க" இத்யாதிகளிற்படியே சுத்தக்ஷஸ்வக்ஷத ரவமான யொமத்திலிழிந்தவர்களுக்கு நிஹம் விலக்காகமாட்டுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யொமெத்யாதி) யொமம் ஸாரவதஸ வெதுக்ஷஷமானாலு மித்தை க்ஷாத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டி யத்தாலே நிக்ஷஷ்டமாக்கி யதஹவங்களிலேதானே யுவக்ஷீணமாக்குகையாலே விலக்கமாட்டுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஹேயங்களான விஷயஹவங்க ளின்றிக்கே யாதவிஷயமான வுவாஸநத்திலிழிந்தவர்களுக்கிலக்காக மாட்டுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (சூதவ்வணரையுமித்யாதி)

ஸா-கா || கொடுத்தேதி) "ஶோம்ஸாஸ்யகவமயவிணமதுஸாயாமஜாஸிஸம் ஹதள| தெஹவெசவீதிமாநமவொ ஹவிதா நாரகெவிஸ:||மஹாஹ்வ்திநத்யா நாம்வவாஸாரஸாமவி|க்ஷமஸ்யாஜாம் ஸமெதொஷ்மஜாஸாக்ஷயம் ந கி"தித்யாதிக்ஷவ்காரெணாத்ஹஹெயெஷா ஹொமதா வாஜிதாம் ஜந்நொநிஹகாயக்ஷவிதி ஹாவ: | நமெவம் வவ ஹாமொதிதகெவவகாமயஜ்ஞாதித ஸாராணாம் ஜந்நிஹகாயமஸ்ஷ யொமிநாம் ஜநாநாஹகாயம் கிஸஸ்யாதித்ததொமிஷவி ஹம வஷ்டிஸீக்ஷவிஷயயொமநிஷ்டாநாம் ஜநிஹகாயமேவெத்விவெ த்யாஹ (யொமவ்வ்த்ரானவர்களையுமிதி) சநித்தெஷ்டாவிஷயயொமஜ நத்காதிநித்யகெவந ஹாவிநாஶவ்திஸம்யாநஜநிதவீதிரவதாவ லிஶத்காவ நிஹகாயக்ஷம் யாக்ஷதி ஹாவ: (தலைசாய்ப்பித்தும்) வ

* நாரதாதிவெதநொவாஸநங்களாவன "நாமவ்ஹெதத்யாவாஸீ த்" த்யாதியில் விதித்த வேதநவிஷயவ்ஹாதத்யாவாஸநங்கள்.

௨௭ ॥ ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டம். ப்ரக்ருதிவியுக்தமென்கிற இவ்விரண்டு படியிலு ம், ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலேயாதல் ஸ்வரூபமாத்ரத்தாலேயாதல் உபாஸிக்குமூ ட்டி அவை நாலுவகைக்கும் ஸமமாக ஸம்வாதங்களைக்கொடுத்து புந ராவ்ருத்தியைப்பண்ணியும், ப்ரஹ்மாத்மஸ்வாத்மலிங்கந ப்ரவ்ருத்தரானவர்களை

வ்யா-நீ ॥ (ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யேத்யாதி) இவ்வுபாஸநத்தை ஶ்ரோத்ரவைஷ்ணவ ஜ்ஞாநமாக்குகையாலுமாத்மாவுக்குள்ள ஶேஷத்வஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமா த்தைவிஷயீகரியாதபடி பண்ணுகையாலும் ப்ரஹ்மாநுபவாபேக்ஷையாக ஶ்ரமான வாத்மாநுபவஸ்வரூபமாத்ரத்திலே யாவஜ்ஜீவமாக்குகையாலும் பந்தஜநநாதிகளைப் பண்ணுகையாலும் விலக்காகமாட்டுமென்று கருத்து ஆனாலும் கீழ்ச்சொன்ன தோஷமொன்றுமின்றிக்கே பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமான ப்ரஹ்மோபாஸநத்திலிழிந்தவர்களைப் பற்ற தெ ஹஸம்பந்தம் நிக்ரஹஹேதுவாகமாட்டாமையாலித்தை யிட்டிவர்க ளுக்கு நிக்ரஹம் விலக்காகமாட்டுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ப்ர ஹ்மாத்மகேத்யாதி) ப்ரஹ்மோபாஸநப்ரவ்ருத்தகேஷு ப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஸா-கா ॥ ஸம்க்ஷேபா ஸாத்மோபாஸநப்ரவ்ருத்தேஷு ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ரு ஷ்டப்ரக்ருதிவியுக்தமோக்ஷஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா ஸ்வரூபேண வாஉபாஸீநாநாமேஷாம் பகவத்ப்ராப்தி ஸமயே நிக்ரஹவிஷயத்வ மேவேத்யாஹ (ஶுத்தப்ரவணரையுமித்யாதிநா) நயாத்மப்ரவணரையுமித்யா திநா பத்தவிமுக்தோபாஸகப்ரதர்ஶநயோக்தா ஶுத்தப்ரவணஶப்தேந க்ஷிதிஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வப்ராப்திகஜீவோபாஸகப்ரயோகே பரமுக்தாத்மந வளநாக்த்ராச்சித்ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வரூபப்ரயோகே கைவல்யப்ர விஶேஷப்ரஸங்காச் ப்ராணாயாமாது உபாஸ்யகாலயோரமாச் சித்தி ஶுக்ஷணஸ்வோபாஸநஸ்யாபி உக்ததோஷாநதிவ்ருத்தேநாத்வதிதேவ, 'ப்ராணோபாவசுராயாமயாநிர்க்ராஹ்ய உக்தவயயாமே சித்திய கஸாத்மோபாஸநஸ்ய வியாநாச் தத்வப்ரயுக்தயோஷக ஜீவோ பகரணாநாம் கேவலாநாம் ஜீவாத்மக்ருஷ்டயோபாஸ்யகாயோம ஸஹித தத்த்வயுக்தய ஸாரஸ்யாது தத்ஜ்ஞாநாநுகாணத்வ சித்திஶ்ர ஸாத்மோபாஸநஸ்ய ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யோபாஸநஸ்ய வியிலிஸிஷ: ஸா த்விகாரோபசரஸாத்மவிதீஶ்ரம் கேவலம் வாடவிசேஷப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா க ஷ்டியோயேந வ உபாஸநத்வதி வத்விமுக்தோபாஸநபராணாம் வி ரோதாவதீநாயதீதி வைக்ருதாதிஷ்வ உக்தம் யோகிவித்யாஸாவஸாதிநா ஜீவ ஸ்வரூபஸ்யாபி யொ்யபக்ஷஸம்பவாச் ஸாத்ம்யயுக்தி: ஸமப்ர உக்தஸம்பவாது கர்மதத்வவிரோதப்ரஸம்பாவாது நவவேத்தர மாவாதிதிமான்। ப்ரஹ்மோபாஸநப்ரவ்ருத்தேஷு கேஷாஞ்சிந்நிக்ரஹ

ரு || யும், ஸ்வாத்மஸ்வரூபவராதிகள ஜ்ஞானவானரையும், அநாதமான ஸ்வாத்மாநுபவத்தாலேயாதல், அஷ்டைச்வர்யஸித்திகளாலேயாதல் ஸஹவாஸி வாஸ்த்ய பரிஷேவணாதிகளாலேயாதல். அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச்சிறையிலே பெருத்துக் கைநீட்டின வேடிமார்

ஸா-நீ|| வாஸநாருசிப்ரஹ்மவொமெய்ஷ்வரம் நிக்ரஹஹேதுரிதி ஜ்ஞாவநாய ப்ரஹ்மாத்மஸ்வாத்மஜ்ஞாநவ்யவஹாரம் வ்யுத்பந்நோபிஸுவ்ருத்தோ காத்மவ்யவணைஷ்வாதர்ப்யாநிரூபஸ்யவேஜ்ஞாவஹோபக்ஷேஷு ஜ்ஞாவநாய-ஸுக்ஷஹ்மம் (அநாதமிதி) ப்ரஹ்மோபாஸநத்திலிழிவாரெல்லார்க்கு மாத்ருவத்தோக்ஷநம் பிறந்தவளவிலே வைஷயிகஸுகமெவ்வெதுக்ஷ்மம் ஸ்வாத்மாநுபவஸுகமாகத்தக்கதாகையா லநாதமாமென்று கருத்து. ப்ரஹ்மாத்மஸ்வாத்மஜ்ஞாநவ்யவஹாரத்தருக்கிது விரோதங்களுமாய் வருகையாலே இங்கநாதமென்றது அவர்களுக்கு ஊத்யமென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இவ்வர்த்தத்திலிவர்களோ வ்யுத்பந்நரெஷித்து மிதற்காகவே என்று கண்டுகொள்வது. (அஷ்டைச்வர்யம்) ஸவர்க்கும் ஸாதாரணமான வநாதமம். ப்ரஹ்மகாய நிஷேவணமாவது "உஷ்ட்ராதாஜயிவேத்ருஷு வ்ருஷ்ஷேஸதமோம்வம்| அயதஸ்ய விவேஸாஸ்யம் ப்ரஹ்மணாவித்தஜாம்||" என்று மோக்ஷதர்மத்தில்சொன்னபடியே வத்ஸரகாயத்தில் ப்ரவேசித்துச்சிலகாலம் தத்ஸூநரோயிருக்கை. ஸூரிஸபைந ப்ரஹ்மலோகாதிக்ரஹணம். இதுகள் விச்வாவிரேஷ நிய தாநாதமங்கள். ஆனாலும், ப்ரயோஜநாந்தரநிரபேக்ஷனா ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு நிக்ரஹம் விலக்காகமாட்டுமோ? அவனுக்கும் தேஹதசாநுபவம்யாதிகளிலாஸக்தியையுண்டாக்கி விலக்காமென்னில், அநந்யப்ரயோஜநயாஸனப்ரஹ்மப்ராப்திகனைவிவனுக்கதிக்ஷுத்ரமான தேஹாதிகளிலேயாஸக்திபுண்டாக்கக்கூடுமோவென்னவிது கூடுமென்று த்ருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டுவபாதிக்கிறார். (அபிஷேகேத்யாதியால்) (சிறையிலே இத்யாதி) ராஜபோகங்கள் கிட்டியிருக்கச்செய்தேயும்

ஸா-கா|| விஷயஸுகஸ்தீமஸ்வப்ராயேணாஹ (ப்ரஹ்மாத்மகேத்யாதிநா) அநயோர்விரோதமுபவக்ஷ்ந ஸாக்ஷாந்நோக்ஷஸாய நக்ஷவிஹநாதமஸ்யாவி ஸாயகஸ்வாஸ்ஸாநாபாதேஷாம்வாஸ்மிநக்ஷநநிக்ரஹகாரகம் ஸ்வேத்யர்த்த: ப்ரஹ்மாநுபவவ்ருத்திஸ்த்ராமாஸ்திரஸ்வஜ்ஞாநவசேஷுக்ஷமக்ஷயாஹரவச்வாஸநே ப்ரவ்ருத்தஸ்யாவி ப்ராரப்தகர்மக்ஷயவானாவஸாநக்ஷணே வர்ஷாயேஷுபாம் கிம்விநிக்ரஹவிஷயஸுகஸ்தேஷ்யதச்வஸ்த்ருஷ்டாந்தமவதாரயதி (அபிஷேகத்துக்கித்யாதிநா) ஷோராஜ்யாபிஷேகவ்ராப்திபோக்யாவஸ்தாயாம் ஸ்வஸ்யதாத்ருசக்ஷுத்ரவேடி

உ௪॥ பக்கலிலேகண்ணோட்டமுண்டாமாப்போலே ப்ராரப்தகர்மமான தேஹஸம்பந்திகளிலும் தத்ஸம்பந்திகளான ஸம்பந்திகளிலும் தத்ஸம்பந்தஹோமங்களிலும் கால்தாழப்பண்ணியாதல் ஸாத்வராக்கியும், இப்படி பல ஹேதுக்களாலே ஸமஸ்த ப்ராப்திக்கு விலக்காயிருக்கும். முப்பத்திரெண்டடியான தூரவுதத்துவார் முன்னடியிலேவிழுந்ததோடு முப்பதாம்படியிலே விழுந்ததோடு வாசியில்லாதாப்போலேயேதேனுமொருவகுத்திலே

ஸா-நீ॥ ஜ்ஞாபரானவெழிகளிடத்திலும்வசேஷ்டவிரவஸியத்தாலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே ஸாமாஸக்தியுண்டாமாப்போலே இவனுக்கும் ப்ராரப்தகர்மமானவாஸநாவஸத்தாலே தேஹாத்யாஸக்தியுண்டாகக்கூடுமென்று கருத்து. (எடுத்துக்கை நீட்டுகை) தங்கள் நிஷ்டைக்கநுகுணமாகவ த்ரைவர்ணிகருக்ஷ்டான்றிக்கே நின்று ஸிஸ்ரூஷணம் பண்ணுகை. (கண்ணோட்டம்) ஸாமதேவ்ய. (கால்தாழ்கை) ஸீக்ரம் விட்டுப்போகமாட்டாமை. (விலக்காயிருக்கும்) உக்தரீத்யாஜ்ஞாநஸங்கோசவத்தாலே ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபந்தகமாயுமுபாயவிரோதியாயுமாவது ப்ரதிபந்தகமாயும் ப்ரதிகூலா நுஷ்டாநாதிகளாலே பகவத் ப்ரதிபந்தகமாயுமாத்ரா நுஷ்டாநாதிகளாலே விளம்பத்தைப்பண்ணியும் தடையாயிருக்குமென்றபடி. ப்ரஹ்மவித்யா நிஷ்டையாத்ரா நுஷ்டாநாதிகாத்ரத்தாலஜனிதனை வனை பக்தப்ரபந்நரோடொக்க நிக்ரஹவிஷயமாகச்சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (முப்பத்திரண்டிதாழி) (வாசியில்லாதாப்போலே இதாழி) ஸாதகமாதார தம்ங்களுண்டாயிருந்தாலும் ஸாதீ ரப்ராப்திரூபமோக்ஷாவாம்ஸத்திலிருவரும் துல்யராணப்போலே ஸம வஸ்தத்ஸ்திவிஷயகதார தம்ங்களுண்டாயிருந்தாலுமிவனும் தொ

ஸா-கா ॥ ஸாமாபோதஸ்வலியாஸ நாவஸாக்ஜாய நாஷ்டாஷவஷ்யஃ (கண்ணோட்டம்)ஸூசகஃ(கால்தாழப்பண்ணியாதல்)ஸாபேக்ஷாஸாபேக்ஷதாத்ருஸகாரயிதாவாஸமஸ்த நுஷ்டவிளம்பஸாதாவாஸ்ஹேதுஃவிலக்காயிருக்குமித்யஸ்ய இது ஜூத்ஜாருக்கித்யேநாநயஃ।ஸ்வ ஸமவஸ்தாஜ்ஞாதிமவஸம் பஸ்யா தத்ப்ராப்திப்ரதிபந்தகதாம் ஸுதி। தத நிஷேதஷகர்மாணகுணாகார ஸமஸ்தாவாஸகா நாம பக்ஷாக்ஷஸமதப்ரதாராயதாம்ந்யதயா ஸமஸ்தவிஷயகம் கயஸ்வ தஜத்ரா ஸ (முப்பத்திரெண்டிதி) ஆத்ரஸக வஷவாதிதாஸாஸவாவிம்வ நோத்ஷ்ணாஷ் ப்ரயவஷ வா வம் வதிகஸ ஸாகத்ரஸதிவஷ வதஸ வயா தஸ்வயி த்யகவாநாவஷ்டதஷேஷாவி ஸாஸாமாவித்யகம் நாஸ்த்யஃ ஸாஸாரிகஸூஷேஷா ஸவ கவாஸ்பகவாதிக்ஷாப்ரகவாநாம் "ஸவதே

௩௰॥ ஸஙராயமுண்டானாலுமிவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தானாகான். கஉடு யொமாதிகளில் வ்யவ்ருத்தனுக்கு "நெஹாஹிகூ உநாஸொஸ்தீ" த்யாதிகளிற்படியேயிட்டபடைகற்படையாயென்றேனுமொருநாள்ஃபலஸித்தியுண்டாமென்கிறவிதுவும் கவூஙாஙரஙேஙாய-ஹாஙராதிகளிலெதிலேயென்று தெரியாது. ஆநாகஸமு்ம் மிகவுண்டாயிருக்க வஸிஷ்டாதிகளுக்கு விளம்பம்

ஸா-நீ॥ கூாமூஹஹெத- நிஜ ஹவிஷயகூாம்ஸத்தில் மற்றுள்ளாரோடு தாமுல்ந்தானென்னபடி. ப்ரஹ்மாவாஸநவ்ருத்தரையும்பற்ற வ்யாப்திக்கு விலக்காமென்னக்கூடுமோ? கஉடுயொமாதிகளிலுமுள்பட "நெஹாஹிகூ உநாஸொஸ்தீ" த்யாதியாலேவிஹிதவிவ்யாப்திகவஸமுமுண்டென்னவில்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (கஉடுயொமெத்யாதி) (என்றேனுமொருநாளிதி) கஷிநு ஸ்ரீலொககாவிஸெஷகணொகூமஹாவாதிதி ஹாவஃ (தெரியாது) வாஷாணாம் வ்யாரபூகஉடுவெவிதரத்யாதிதி ஹாவஃ "நெஹாஹிகூஉ" த்யாதிகளில் விளம்ப நிஷெயம் தோற்றுமையாலே ப்ரஹ்மாவாஸகனைப் பற்றவும் வ்யாப்திக்கு விலக்கென்னலாமென்று கருத்து. ஆனாலு மநாகஸமுராயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவாஸநிஷ்டருக்கு விளம்பமுண்டென்னக்கூடுமோ? வ்யாதிகஸமுமுண்டானவனுக்கன்றோ விளம்பமுண்டென்னலாவது என்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (ஆநாகஸமுமித்யாதிவாகூயத்தாலே) இப்போதுள்ள வாநாகஸமு வ்யாதிகஸமுங்களே விளம்பாவிளம்பங்களுக்கு வ்யொஜகங்களன்று.

ஸா-கா॥ வெதிரயாஸாதஸாநஸவாஉத்தநஃ "ஜத்யாதிவிஸிஜகூாக த்ராஜகூம் தாமுஜிதிஹாவஃ। நவெவம்ஸதி "ஜாகூாஜவம் உவதெஸவாவெஸ்ஃ "ஸஜஉவஸ்யஉடுஸத்ராயவெதஉஹெதாஹயா" ஜித்யாதிவிரொயஸ்யாதித்ரூாஹ (கஉடுயொமாதிகளிலித்யாதி)ஸாவெகஷித கூாதஹஉநாஹவகாஜெ தகூகூாதஜகூஜாவநவவஉகம் நிவெஉஷ உதாதவஸ்ராஹெநாவயதீதிஹாவஃ (இட்டபடை கல்படையாயித்யாதி) க நாஷிதாம்ஸவ விநாஸாஹாவாஹெஷாநாஷாநஉவாதுஜொவயதீ திஹாவஃ நவெவம் தஹிஉ ஜொகூாயஉம் கஉடுயொமாதஸ வ்யவ்ருத்தஸ தகவ்யவ்ருத்திகாமஉரஹ ஜொகூவயஉஜம் நிஷிஜகாஉவ்யவ்ருத்திரவவ வ்யாதிகஸமுராஹாவெ கவிளம்பெந ஜொகூஸ்யாதித்யாயாதம் ஸவம் வாநாகஸமுவ்யாதிகஸமுயொரெவ விளம்பாவிளம்பவ்யொஜககூம் ஸ்யாதித்ர தயொவிஉளம்பாவிளம்பவஜிவாரநூஸஉயநு வ்யாரபூ ஸாகூதஷஷ்ரதயொரெவ தகவ்யொஜககூம் தாஜஸநிஜஹநிவ கஉகெ ஸவெஉஷாஉவிஸெஷெண வ்யவ்ருத்ஸஉம தயொஜஉவிஉஹா வ்யாஸ்ரயகூம்வாஹ (ஆநாகஸமும் மிகவுமித்யாதிநா) ஸவம் ஹஉதவ

[illegible] காணநின்றோம். [illegible] வேண்டாயிருக்க ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு [illegible] ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்குக்கடுகவிரோதமுண்டாகக்காணநின்றோம். ஆதலால், விலம்பாஹிதங்களான ஸாக்ஷாத்விஶேஷங்கள் யார்பக்கலிலே கிடக்குமென்றுந்தெரியாது. விலம்பஹேதுவான நிக்ரஹத்துக்குக்காரணங்களான உத்கர்ஷவிஶேஷங்களும் ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்றும் தெரியாது. இப்படியநிஷ்டவராவபரக்கு [illegible]ங்களான வா

ஸா-டீ॥ வ்யாவீநஸாக்ஷாத்ஸாத்தங்களேவ்யோஜகங்களென்றுகருத்து. ஆனால் [illegible]ர்பக்கல் வ்யாவீநஉத்கர்ஷங்கிடக்குமென்றும்வ்யதி[illegible]ர்பக்கல்வ்யாவீநஸாக்ஷாத்கிடக்குமென்றும்சொல்லக்கூடுமோ? அப்போதுவ்யாவீநஉத்கர்ஷமுடையார்க்கேவிலம்பஹேதுவான நிக்ரஹநிவர்த்தநம் கர்த்தவ்யமாய் வ்யாவீநஸாக்ஷாத்முடையார்க்கிது வேண்டாதொழிகையால் [illegible]க்களெல்லார்க்கு மிந்த நிக்ரஹநிவர்த்தநம் கர்த்தவ்யமாகொழிய வ்யவஸ்தியாதோ? வென்ன விதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஆதலாலித்யாதி வாக்யத்தாலே) ஆதலாலென்றது [illegible]ருக்கே விலம்பாஹிதமென்றும் வ்யதி[illegible]ருக்கே விலம்பமென்றும் நியமமில்லாமையாலென்றபடி. [ஸாக்ஷாத்விஶேஷதி] வ்யாதி[illegible]ம் மிகுத்திருப்பார் பக்கலா[illegible]ம் மிகுத்திருக்கைக்கு ஹேதுவான வ்யாவீநஸாக்ஷாத்யில்லாவிட்டாலும் விலம்பாஹிதவிரோகவ்யோஜகமான வ்யாவீநஸாக்ஷாத்தம் கிடைக்கத் தட்டில்லையென்று கருத்து. (உத்கர்ஷவிஶேஷதி) [illegible] மிகுத்திருப்பார் பக்கல் வ்யாதி[illegible] ஹேதுவான வ்யாவீநஉத்கர்ஷமில்லையானும் விலம்பஹேதுவான வ்யாவீநஉத்கர்ஷம் கிடைக்கலாமென்று கருத்து. (தெரியாதிதி) த[illegible] பக்கல் விலம்பஹேது[illegible] நிஶ்சிதம். [illegible]மில்லாமையாலே [illegible]க்களெல்லாருக்கு மிந்த நிக்ரஹநிவர்த்தநம [illegible]கர்த்தவ்யமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி ப்ரஹ்ம வாஸநக்கூட [illegible]மாம்படி நிக்ரஹம் வ்யவஸ்தியாகி விதற்கினி வேறு [illegible]யில்லாமையாலே மோக்ஷஶாஸ்த்ரம் நிரவகா

[illegible]

உரை|| ஜ்ஞாதிஸம்பந்தங்களாலே வந்த ஸம்பந்நிக்ரஹ விஶேஷமாகிற வ்யாதி விரோதிக்குச் செய்யும் பரிஹாரத்தை "தவைவ வஶீகரணம் தவோபகரணமிதிரேவ" என்று கூவலியில் வஶீகாராதிபரம்பரையை வகுத்த

ஸா-டீ|| ஶமமொழிய வ்யஸநியாதோ? இதற்குமொரு பரிஹாரமுண்டென்னிலந்த பரிஹாரமேது? அதற்கு ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்கள்தானுண்டோ? ப்ராப்தியிலக்கான நிக்ரஹமந்த பரிஹாரத்தாலே ஶமிக்குமாகில் ஸதைர்வாக்யவ்யஸநாநுகூலணாம் ஶரீராநுவ்ருத்த்யாதிஹாவமும் வ்யஸநியாதோ இதற்கு பரிஹாரமுண்டானாலும் மற்றுள்ள வ்யாதிவாயகவகும் நிவ்ருத்தமாம்படி தானெங்கனே என்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படியநிஷ்டத்ராஸ்) இப்படி என்னது ஜ்ஞாதிஸம்பந்தத்தைப் பண்ணிவித்து மித்ராரியாக வஶீகரீத்ரா யென்றபடி. (நிக்ரஹவிஶேஷதி) ஜ்ஞாதிஸம்பந்தங்கள் பஹுவிதாநிஷ்டங்களாகையாலே இவற்றால் பிறந்த நிக்ரஹங்களும் பஹுவிதங்களாகையாலவற்றில் உபேக்ஷைக்களுக்கபேக்ஷாநுகுணமாக உபாயநிக்ரஹமும் ப்ராப்திவிரோதிநிக்ரஹங்களில் ப்ராரப்தத்திஶிஷ்டங்களும் ப்ராரப்தநஷ்டவகதாம்ஶமும் ஶமித்தாலும் மற்றுள்ள நிக்ரஹங்கள் கிடக்கையாலே ஸதைர்வாக்யவ்யஸநமில்லாமையால் ஶரீராத்யநுவ்ருத்தி கூடுமென்று கருத்து. (வஶீகாரேதி) "ஜ்ஞாதயோஹ்யஹி ஸராஜ்யநீ யஸ்ய ஸஹஜநாஃ | உநஸஸ்து ஸர்வாபூதி பகு ஸௌதாரஹோஹு ஸ்வர ||"

ஸா-கா|| வேந ஸமவதவதேநவ விவஶீதவாஸநாவஶாத் க்ஷாத்ரஹ வேவேத்யவர்த்ததவரோகாதிஷு ஸர்வஸ்வாஜ்ஞாஸமேதாஜ்ஞாதிஸம்பந்தஸ்யநிவர்த்தகம் "ஜ்ஞாதயோஹ்யஹி ஸராஜ்யநீ யஸ்ய ஸஹஜநாஃ | உநஸஸ்து ஸர்வாபூதி பகு ஸௌதாரஹோஹு ஸ்வர||உஹதஃஸ்வர உவ்ருத்தவ்ருத்தாஸ் வர்ஷஃஸ்வரஃ | வர்ஷாணவர் கிம்விக ஸாகாஷா ஸாஸமதி" இதிஶ்ருதிவ்யாவ்யாநஸமயே ஸாஷ்யகாரைஃ "யத்வ ஸாஜநவிஶ்வாஜ்ஞஃ தஸ்யத்வஜ்ஞாநக்ருந்நிஜ்ஞாநஸாதநி உஹதிநியத்வஸ தஸ்யத்வஸாதஸுநி" இதிஶ்ருத்யாநுமாண்யேந ஜ்ஞாயமாநேநாஜ்ஞாநஜ்வாத்ஶரீரஸ்ய ஸவேந ஸமாதநாவஶீகாரஸ்வருக்தா "தவைவ வஶீகரணம் தவோபகரணமிதிரேவ" த்ராநுமாநிகஸ்வே[illegible]கேஷாஸித்யேத்ராக்தா ப்ரவதநேஷேதத்[illegible] | அநாதிகாலஸம்விதாநாஸநஜ்ஞாநாம் பஹுவிரோதிவாவாநாம் தத்தத்வ்யதிவஶோகத்வ்யாயஶ்ஶேதவக்ஷாயாஸஸாஸேஶ்ய: க்ஷவணாஸம்ஸவேந ஸக்தியோக நிஷேதநாவ்யவஸ்யம் ஶரணாகதே: கதவ்யக்தாக்த நாத்ருஸ்ய ஸ்ரீத்வஶீகரணஸாயநஸ்வநிதி தஸ்ய ஸாஷ்யஸ்ய ஸாவ:

ஶேஷி விடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செய்தார். இவ்விரோதிவர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் விதிக்கிறவர்த்தங்களுடைய ப்ரதிபக்ஷதயாலும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரகாரங்களில் ஶக்திகளாலும் ஸ்வபாவஸித்தாலும் அநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்தில் அடிச்சூட்டாலே பேற்றுக்குறைப்பான்

ஸா-ஸ்ரீ|| ஶ்ரீமதி வரமே ப்ரகுதே ப்ராக வாராஷீவார| வாராஷாணவரம் கிம் விஶ்வாஸகாரணம் ஸர்வமதிக்ஷி" என்று வஸ்காஸ்யவாரம் விரோதி ஸமர்த்ஸ்யப் வஸ்காயத்தை விவரித்துச் சொல்லுகிற கஷ்டமுள்ள க்ருத்துக்கு ஸமர்த்ய வஸீகரணமான ஶரணாகதியிலே தாத்பர்யமுண்டென்று கருத்து. இப்படி விரோதிஸ்வரூபமெல்லாம் நிரவதிகமானாலும் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் இவற்றுக்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் இவற்றை அநுஸந்திக்கக்கூடுமோ? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார். இப்படிச்சொன்ன விரோதிவர்க்கத்தை யாவதெயமல்லிக்கை யிருக்க இவற்றை அநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநம் தானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரோதிவர்க்கத்தையி த்யாதி) (விதிக்கிறவர்த்தங்க) விதிக்கப்படுகிறவர்த்தங்கள். உகாரத்திலே ஜீவனுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் மத்யமபதத்திலே ஶேஷத்வமும் நமஸ்ஸுக்களில் நிவ்ருத்திகாரணாதிகளிலும் விதிக்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு விரோதிகளான ஜடஸ்வதந்த்ராதிகள் விதிக்கப்படுகிற இவற்றின் ப்ரதிபக்ஷதயாலே ப்ரதிபக்ஷநிவ்ருத்தி ஸாத்யங்களாகையாலே தேஹாத்மாபிமாநாதி விரோதிவர்க்கமெல்லாம் ஸூசிதமாகிறதென்று கருத்து. உகாரங்களில் ஶக்திகளாலே உகாராதிஶப்தங்கள் விரோதிகள் ஜ்ஞாதங்களாகின்றனவென்று கருத்து. (அடிச்சூடு) ஶ்ரீவைஷ்ணவர் புழுதியிலே கால் சுட்டாப்போலே தரிக்கவொண்ணாதபடி தீவ்ரதாபத்ரயபாத்ரமாயிருக்கை. ஸம்ஸாரத்திலுள்ள ஸமஸ்தமும் மோக்ஷோபாயத்தில் த்வரை பிறப்பிக்கை இவ்விரோதி

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநவைராக்யாதி விரோதிவர்க்க ரஹஸ்யத்ரயே ப்ரதிபக்ஷதயா—(இவ்விரோதிவர்க்கத்தை ஐதி) ஸர்வ ப்ரகார ஸாவதாரண" இதி ந்யாயசாஸ்த்ர ப்ரஸ்தாவாதிரூபாணாம் ... [illegible]

[illegible]

௨௦॥ வழிகளிலே க்ஷமிக்க ப்ராப்தம்॥*॥ பொருளொன்றென நின்றபூமகள்நாதனவனடிசேர்ந்தருளொன்று மன்பனவன்கொளுபாயமமைந்தபயன்மருளொன்றிய வினைவல்விலங்கென்றிவையைந்தறிவார் இருளொன்றிலாவகையெ

ஸா-டீ॥ ஸமர்த்தஸம்பாதநத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. (ப்ராப்தம்) உசிதம். இப்படி க்ஷமியாதொழியுமாகில் "நாஶ்ரயதி க்ஷமாவீ நதீத்ரா"திகளிற்படியே ஹாஸ்யமென்று கருத்து.॥*॥ அர்த்தபஞ்சகஸ்ய ஸாராயர்த்தவஸ்த்ரயப்ரவர்த்தகாசார்யநாயகமாகவும் ததாசேதநஸர்வ ஷாஶ்ரயஸம்யாநாயகமாகவு மித்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.— பொருளித்யாதி (பொருள்) பரமார்த்தம் (ஒன்றென) ஒன்றேயென்று சொல்லும்படி (நின்று) இவனொருவருமே பரமார்த்தமென்று ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களும் சொல்லும்படி யநவதிகாதிஶயஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டஹவிஶேஷதஶாவியாய்க்கொண்டு நித்யமாக நிலை நின்றவனை என்று தாத்பர்யம். (பூமகள்நாதன்) லக்ஷ்மீநாயகன் (அவனடி) தத்பாதங்களை (சேர்ந்து) ஶரணம் புகுந்து (அருளொன்றும்) க்ருபையோடே ஸம்பந்திக்கிறவனை நித்யம் க்ருபாவிஷயனாய்க்கொண்டு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு ஸர்வயோக்யனானவன்றபடி. (அன்பன்) ஶேஷீ ஸர்வஸ்வாமிக்கு ஸஹாயனான ஜீவன் (அவன்கொள்) அவன் கொள்ளுமதான அந்த ஜீவன் தனக்கு மோக்ஷஸாதநமாக ஸ்வீகரிக்கும்படியிருக்கிற என்றபடி. (உபாயம்) ஸிஜ்ஞஸாஸ்த்ரங்களான வுபாயங்கள் (அமைந்த) அந்த ஜீவஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமான (பயன்) ஃபலம் (மருளொன்றிய) அவித்யையோடுகூடியிருக்கிற (வினை) கர்மங்களாகிற (வல்விலங்கு) த்ருடதரஶ்ருங்கலை [என்றிவையைந்து] இப்படி சொல்லப்பட்ட விந்த அர்த்தபஞ்சகத்தை [அறிவார்] ஸம்யக்காகத் தெளிந்தவரா

ஸா-கா॥ நேத்ர்யஹ்ரீ॥ தாவத்ர்யாதவாதே நேதிஹாஸஃ॥ * ஸர்வஜ்ஞாஷ்டாவர்ஜ்ஞாநாமாத்யஸகாஶாத் ஸம்ப்ராப்தீயதித்தி ப்ரயது ஶ்ரீஶப்தாதீநாமர்ஜ்ஞாநாநாம் ப்ராமாண்யயாதஹாஹ—(பொருளொன்றெனநின்றேத்யாதி) (பொருளொன்றென நின்றபூமகள்நாதன்)"ர ஸோவைஸஃ'க்ஷநதோ ப்ரஹ்ம'த்யாதிஸகலவேதாந்தோத்தரயதிவ ப்ரயாநவாரஸர்வஶாஸ்த்ரதாக்ஷஃ ப்ரியஃபதிஃ ஸநேந ப்ராப்ய ஸ்வாமித்வம் (அவனடிசேர்ந்தருளொன்று மன்பன்) தச்சேஷயாதஸ் ஸரணள ப்ராப்ததஸ்தைர்யஸாதநஸ்வாதந்த்ர்யவிஹஸிதா ஸநேந ப்ராப்யோக்தஃ (அவன்கொளுபாயம்) தேந ஸ்வீக்ரியமாணவுபாயஃ (அமைந்தபயன்) ஸர்வாணப் ஃபலம் (மருளொன்றியவினைவல்விலங்கு) அஜ்ஞாநாதிநாஶதஶாவரவேத்ருஶப்ரவரா (என்றிவையைந்த

[illegible] ன்மனந்தேற வியம்பினரே. [கக]* [illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ ன [illegible] ர்கள் [இருமொன்றிலாவகை] [illegible]
ஷத்துமில்லாதேபோம்படி [எம்மனம்] [illegible] நம்முடைய [illegible]
[தேற] [illegible] யாகத்தெளியும்படி [இயம்பினர்] அருளிச்செய்தார்கள். இ
வ்வ [illegible] த்தை யென்ற [illegible] க்கிறது. [கக] * * இப்படி [illegible]
[illegible] மென்றும் [illegible] வென்று மிப்புடைகளிலே [illegible] மாக [illegible]
த்து நிர [illegible] விக்கைக்கு [illegible] தென்ன [illegible] களுக்கு
[illegible]
[illegible] என்று [illegible] த்தவ
[illegible] த்தைக் காட்டுகிறார். ([illegible] யால்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] (இருமொன்றிலாவகை)
[illegible] (என்மனந்தேற) [illegible]
[illegible] [இயம்பினறே] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶஷ்டீஸ்தஸஸமிவய।(...)நாசிவ்ருத்தவாநஹாஶஹாஜ த்யாவிஶதாஶ்ரய

ஸா-நீ॥ ஷயாக்தம் யா நி. வாயிகமெஷஷகாதிரஹிதம் வா ஹவெக த
ஞாவ்யாஹ்விஸ்ரஹஸ்வஸ்யவ்யக்தஸ்யாஞவி தஸ்ஸஸமிவஞ தயெதிஹாவஃ।
வயஶவ்யஸ்ய ரஷாய-ஸ்யஸமஹாநிவர ஷாயஹாணரவஞ்யாமா
ஜிநிஷ்டாஞ்யஷேயாமாஜ ந்யவ்திரெகா நவியாயிதயாஸ்வஸ்யகஜாவித்த
ஷிரஹஸ்யாஞவி நவாயஞெயெத்யாஹ (வ்யாஹ்விபிதி) யநஸ்வாஜிஸம்பம்
யாஷெவயத்ராஸ்யாவி ஸ்வ ஹவதி தஜாயய நஜித்யவ்யதெ யயா வ
த்ராஜீநாம் விதாநிய நம் ஹெகவஞரஶநவெக்ஷ்யஸம்பம்யாஷெவ ஸ்வம்
ஹவதி தவதித்யய-ஃ। ஜஷ ஸமஹாஜிகஷணெ வ்யாவெ ஸ்வதஃவ்யாவ
ஸ்வரமிவா நம்பம்யிநீத்யய-ஃ। (ஸமிவக) ஸமிணாஜிவ ஞாயஜ்யஷ
ஞெஸத்யவி ஸஷெஷ்டோஜொவாஞா ஸமஹாஞ்யஜனகிகவரஷா
யெ-ஷ ஞாயஜ்யம் ந ஜ்யவ்ஜிதிஸம்காவாரணாய-ம் வஸம் த
ஹிகிம் வ்யக்தஃ வ்யாவ்ஷிரஸஶதிஸம்காயாம் வஸிஷெஷாக ஸ்வா
வரயவ்யக்தஶத்யாஜ (ஹவெஜதாதீநா) (ஹஜெதி) வ்யாவ்வ்யா
வ்யவ்யாவ்விஸர யவர... ஸம்கநிவ ஜஸமீவநீம் (வநாம்) வரஶ
வ்யாவ்யவிஷயாம் மெஷெகாஜிநாஸ்வதமெஷ்யஷ ஸமீஷ்ட ஸ்வரம்
வாநம்பம்யிநயா ஜஞ்ஜோ வ்யாவ்ம் (கஹா) ஸமீவத்யெவ்யாமெ்யாவீ
த்யய-ஃ। (ஹஜத்யா) ‘க்வெஜஹஜஜ’ த்யாஜ்யக்தாஹஶஹிஶாநெநாவிஜ்யா
ஞ்யவராயெநெதி யாவக (விஶத்யாஶ்ரயஃ) விவரீதஜ்ஞாநாஶ்ரயஃ த
ஹிகி ஸ்வாவராயெநாதிவ்யத்தாவ்யாவ்ஷிதாநீவெ்யநிவ்ருத்தாவராயெந
கயா கயம் ஜஹெத்யத்யாஹ (மெஸதமிதி) ஸம்வ்யதிஸஞாவாய-ஹாந
ஜஹாயீநஸஜ்யக ஜ்ஞாநெநாஹஶத்யாஜிநிவ்ருத்திஜிஸாயாம் மெஷிஜம்வ
திஹரந்யாஸஶமெத்வ வாரஃ। மெஷஸம்வதிதிவாஸஷ க நவெகதி
தாய-கஸ்ரஹரந்யாஸஸ்ய வ்யதிஸம்பம்யவெக்ஷயாஸ்யாஹாராஜிஷெ
ஷவ்யஸம்ஹாவநாஜரணீயஃ (ஜஶ) ஜஞாநீஹஜத்யாஜிநிவ்ருத்தாவவி

ஸா-கா॥ ஸ்வதாமொஜ்யஃ ஶீவஸ்யாவ்யவஹதவாவுகாஜீநாஶஷாநாம்
ஶணாநாம் ஸ்வாஹாவிகதயா வ்ஜாவதிவாகவிஸகாஜிதி ஹாவஃ। வ
ஹவா த்யக்ஸ்யவிக கஸ்ஸிம்ஸ்விகவ தேஶத்திஶாரஹ்யஷிதாவ
ஷிதெவதி ... ஞாயஹஸிநஸம்கஜாஶதி விதாஜ்ய
வமெஜவ ஸம்க்யாதிஸம் காவஷிமெஷெக நஹஹயாநஸ்யாவி த
ஸ்யளத்திகவெவ ந ஹாவிகம் தவதித்யய-ஃ। வதாஜ்யமெஹ
ஜஸ்ய வ்யதிபம்யகஶஹாகாரஜிகதித்யாஹ (ஹஜெநாஜிதி) ஜயஜம்
காஜம் ஸ்வாதாத்ரவ்ஜ்யா கவ்யதிவஜமெஷகவிஶதிம்கவ-ராணொ
ஹம்‘க்வெஜஹஜெ’ஜ த்யக்தவ்யகாரெணகஜஹாம் காவ-ராணஃமெஷ்யந

[illegible] 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || *

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 ||

——)(✕)(——

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||

𑌸𑌾-𑌟𑍀|| [illegible] [𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇] 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌜𑌲𑌧𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 [illegible] 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ||

——)(✕)(——

𑌸𑌾-𑌕𑌾|| [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 [illegible]

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ||

——)(✕)(——

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ||

அத² தத்த்வத்ரயாதி⁴கார: ||

39 || ப்ரக்ருத்யாத்மேஶ்வராந் விது³ஷீ விஷ்ணுஸ்வாமிந்யா தயா ஜீவே

ஸா - ந் || இப்படி மோக்ஷோபாயத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஸம்பந்தமு
மதி⁴காரமுங்கூடவாராய்ந்தறியவேண்டினதாக நிரூபித்தது கூடு
மோ? தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநத்தை யுபதேசித்துப் போருகிற ஸம்ப்ரதாயத்
தோடு விரோதியாதோ? தத்த்வத்ரயத்தை விசேஷித்தறியவேணுமென்
று கருத்தாலே யுபதேசிக்கிறார் த்ரயாகையால் விரோதமில்லையென்னி
லித ஷய்யநிரூபணாதேவ தத்ப்ரதேசமான வித்தத்த்வத்ரயமும்
விசேஷித்து ஜ்ஞாதமாகவற்றுயிருக்க வித்தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநத்தைத் தனித்
தறியவேணுமென்று உபதேசிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோ? ப்ரா
ப்யப்ராப்த்ருஸ்வாதந்த்ர்யாகாரங்களாலே நிரூபிதமானாலு மிதர விதீஶ்வர
ர்களை யபேக்ஷிதாநந்யவிஷயோபாயவிசேஷங்களாலும் ததுபாஸநவிசே
ஷங்களாலுமந்தைப்ரயோஜநமென்னிலவ்வுபாயவிசேஷங்களைச் ஸ
ததுபாஸநவிசேஷங்களிருக்கும்படி தானெங்கனே? இப்படியறிகிறது ப்ர
ப்ரயோஜநமாகமாட்டாமையாலது ப்ரயோஜநமாம்படியிதற்கு நிபந்த
நந்தானென்னது? கீழ்தியதிகாரத்தில் "ப்ராப்யஸ்ய ப்³ரஹ்மணோ ரூபம்" இ
த்யாதியாக வுதாஹரித்தபடியே பஞ்சார்த்தங்களையுமுபாஸகர் அறியவேண்டுமெல்
லாமிற்க தத்த்வத்ரயமாக விபஜிக்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ? வித்யா
தி⁴வாதங்களுக்கு இவ்வதிகாரத்தாலே யுத்தரமருளிச்செய்யக்கோலி யி
த்தை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார். [ப்ரக்ருத்யாத்மேஶ்வராந்] (ப்ரக்ருதள) தேஹஸ்ரீ

ஸா - கா || பூர்வாதி⁴காரே தத்த்வோபாயாதி⁴காரேப அத்⁴யவஸாயஸ்
ஸாபாயஸ்ய மோக்ஷேச்சா த்யாகவ்யஸ்வோக்தா மவம் "ஹோத்ராஹோ
த்ரம் ப்ரஜ்ஞாரம் ஸ்வா ஜுஷ்டுஸ்தமேநாக்³நத்த்வமேதீ" த்யாதிஶ்ரு
ஸாபேக்ஷமதரத்கேஷு மோக்ஷேச்சா தத்த்வேந தத்த்வத்ரயவிஷய
போகே ஸம்ஶயஸ்ய த்ருத்ய தாத்பர்யஶ்ருதீநாமுபாயதோக்தே
ஶு ப்ரயோஜநவிஶேஷநிதி தத்த்வார்த்த "ஹோத்ராஹோத்ரம்" இத்யத்ராவிஶே
ஷேத்தி ஸாஸ்த்ரவாயத்த்வஶைவநாத் "அக்³நத்த்வமேதீ" த்யத்ர அத்⁴யா
ஹ்ரியாவதாநாவிரோதஜந்யஹிதப்ரயோஜநவிஶேஷ
ஸ்வரூபந்தாதோபாயாதிகாரே ஸங்க்³ரஹணார்த்தம் தத்த்வத்ரயம் லக்ஷ
ணப்ரமாணாப்⁴யாம் வியோமணாவபாதயதி தத்ர ப்ரயோஜநம் விதீ
ஶ்வராணாம் விஹஜலக்ஷணாஶ்ரயத்வேத தத்ப்ரயோஜநமிதி த³ர்ஶ
யந் அதி⁴காரார்த்தம் ஶ்ரோத்ருபுத்³தி⁴ஸௌகர்யாய ஸங்க்³ரஹ
த³ர்ஶயதி [ப்ரக்ருத்யாத்மேஶ்வராந் இதி] ஶ்ருதிஸ்மதிகஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்ய

௨௯|| ப்ரக்ருதிப்ருத்விக்ஷிதி ஸஹஜநாஸ்| கர்த்தா போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதா நியமநதிநிர்மலசேதநஸ்தஸ்த்வத்ரயஞ்சேதி ஶக்திஸம்யுக்தயம:||

வ்யா. நீ|| யாதிரதேவாயாம் க்ருதகல்பாம் ஶ்ருதிகீய: | (ப்ரக்ருதி) யதாஜ ஸம் விநாஶ்யதேவோ நித்யா ஹவதி ப்ருஷ்திபுருஷாநித்யாநுகூலம் ஸஹ:| ஜீவஶ்ச ப்ரக்ருதிவிஷயே (கஜஹ:) விவாத:| கஜஹத்ருதா ஶ்ருதஜஹஜதத் வஸ்து வஸ்துதஜநத்மதக்ஷேந வாதரமதஷே ஸாதூஸாதவெக்ஷயா க்ருஷ் நிவத்ருத்வம் ஷேத்ரத்ருதே | ஸவம் ப்ரவே ஷத்வஸகாஷேவதயேத்ருதிஷேஶ:(தஷிஹஜநாஸ)ஜீவஶ்யோரப்ரத்ரா ந்ருவெயவஷ்ருண விவிதா கயாநாஸ|வஸ்துதஜநத்மதக்ஷேந ப்ரஷே ஷ்ருஸக்ஷவி ஷ்ருபதரஸாஸ்ரேணஜீவஶ்யோவேஷ்யஷ்ருதிரதேவ ணஸதிஹஸஸஸ: வஸ்துதஜநத்கஜஹோவி வாஸரஹஸநிவிஶேஷம் ப்ரஷதீதி ஹாவ: | (கர்த்தா) ஸதகஸிஸ்யஷம் உத்தராஜ்யாதிநிவ்ருத்தி யஷிதீ யாவக | ப்ரயோஜநே ஹோதாகவிவக்ஷயா தவிஶ் ப்ரத்யய: (போக்த்ராதி) இங்கு "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" இதி ஶ்ருதிகள் விவக்ஷிதங்கள். இத்தால் தத்த்வத்ரயாதேவேணாவி விஷாம த்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டினபடி. (ந:) என்கிறவித்தால் ஸ்வயம்வக்தவ்யம் ப்ரத்யயம்போலே தத்த்வத்ரயஸம்ப்ரத்யயமும் நமக்கவஶ்யாவாஷேய மென்று கருத்து. (அக்ஷதயிய:) ஒன்றாலும் க்ஷோப்யமல்லாத ஜ்ஞாநமு டைய நம்மாவாயர்கள். இனி கீழ்ச்சொன்ன வாதங்களில் ஷயய ஸாப்ரத்யயஸ் தத்த்வத்ரயஸம்ப்ரத்யயத்தோடு விரோதவாதத்தை ஸாவவதிகமாகக்காட்டாநின்றுகொண்டதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்:-

ஸா. ஷா|| ஷாயஸ்ய ஹகவதநஹவரதேவைஸ்ரஷாயஸ்ய வ ஸா ய நவோ:ப்ரவ்ருத்திவிரோதிநள ஷேஹாத்ரஸதந்த்ரத்ர ஸோ க்ஷணப்ரமாணாஸ்ரம் விவிக்தயா தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநதாம் ஸவே ஷாம் நிவ்ருத்தள ஸ்ராதாதீதி ஹாவ: | விதவிஶ்க்ஷணப்ரதஶஷேநஷே ஹாத்ரஸ்ஷோநிவத்ததஜத்யய:| (தஷிஹஜநாஸ)ஜீவஶ்யோஜக்ஷ ணதாவிஹஜ ஜ்ஞாவநாஸஸ்தாத்ர த்ரஸோநிவதததஜத்யய:|ப்ர ஹ்ருதிஶ்ரீநிஸ்ரகஹஸம்ஹ: யதவி வதேவத்ர ஶம்ஸ்ரெ ஷகாதயோநிரதேவிதா: ஸ்யாவி தேஷாம் விதவிநீஸ்ரஸரதேவாநீ ரதேவணை ஸவிநிஶகாஹஸ்தயா ஹஸநிராஸககாநவவதே: ஸ த்ர க்ஷணப்ரமாணாஸ்ரம் தத்த்வத்ரயநிரதேணஸதி விஶேஷதஶ நாஸ ஹஸநிவ ஸிஸ்ராதீதி ஹாவ:| ஷபய ஸ்வாகேஷவாதிஷ ஸ்யம் வகேநஸஹ ஸம்பவஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யதஸஸ்ய நாஸ தத நஸாரேண ஸ்பஷ்டவ் தேஷாம் ஜ்ஞாதவ்யகத்தா தத்த்வத்ரயஸத்ர நிரதேவணஸ்ர

ரம்|| ஸம்பந்தமும் ஸ்வபாவங்களுடைய ஆநந்தமுமறியவேண்டியிருக்க இவற்றில் ப்ரதாநமான தத்த்வத்ரயத்தை முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறிய வேணுமென்று ஆசார்யர்களுபதேசித்துப் போருகைக்கடி யென்னென்னில், அதுக்கடி ப்ரஶ்நோத்தரமும் ஶ்வேதாஶ்வதரமும் இதுக்கு நிதாநமான வநீஶ்வரவாதராஶியுமாகிற மஹாவிரோதிகளை முற்படக்க

ஸா-நீ||(ஸம்பந்தமுமித்யாதியால்) (ப்ரதாநேதி) இது உபபத்திஸூசநம். ப்ரதாநமானவித்தை விசேஷித்தறியவேணுமென்னவே இதரங்கள் அநாவஶ்யங்களென்று தோற்றுகையாலிவ்வாக்யங்களிரண்டுக்கும் மந்யோந்யவிரோதமாயிற்றென்று கருத்து. விசேஷித்து என்றது சிதசிதீஶ்வரர்களையந்யோந்யவிஜாதீயவாயிவிசேஷங்களாலும் தத்வாந்தரபேதங்களாலும்விசேஷித்தென்றபடி (உபதேசித்துப்போருகைக்கித்யாதி) ப்ரணாமவஶ்யஜ்ஞாதவ்யத்வாவிரோதேந இதற்கடிசொல்லாவிட்டால் தத்த்வத்ரயத்தை விசேஷித்தறிகிற ஶாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜநமாகமாட்டாமையாலிவ் விரோதம் பரிஹ்ருதமாகாதென்று கருத்து. இத்தாலிவ்வதிகாரத்துக்காக்ஷேபஸங்கதி யென்றதாய்த்து. (ஶ்வேதாஶ்வதரேதி) ஶ்லோகஸ்வரஸத்தின்படியே; இங்கு ஜீவேஶவைலக்ஷண்யமுமென்னவேண்டியிருக்க இப்படிச் சொல்லுவானேனென்னில் ஶ்ருதஶ்வேதாஶ்வதரவாக்யம் ப்ரஸம்ஶ ஹாவாதீஶேஶைநைக்யாத் இவ்விரண்டுஶ்லோகத்தில் ஜீவேஶைக்யவாதத்தாலும் ப்ரஶ்நஶப்தத்தாலும் ஸூசிதங்கள் இவைகளை வ்யக்தங்களாக்குகைக்காகவிங்குஶ்வேதாஶ்வதரமென்றிப்படி நிர்தேஶித்தது.(இதற்கு) ஶ்வேதாஶ்வதரத்துக்கு (அநீஶ்வரவாத:) ஜீவாதிரிக்தேஶ்வராபாவவாத: இத்தாலது ஈஶ்வரனில்லை யென்று ஸாங்க்யமதமும், அவனுண்டானாலும் ஜீவனோடேப்ரதாநனென்கிற ஶங்கராதிமதமும் இவைவிவக்ஷிதவிஷய ஶ்வேதாஶ்வதரத்துக்கும் நிதாநமாகையாலே இப்பக்ஷங்களில் பிறக்கும் ராஶியும் மஹாவிரோதி என்று கருத்து. இது ஶ்லோகத்தில் கண்டோக்தமாகாவிட்டாலும் கஶப்தத்தாலே ஸூசிதம் (மஹாவிரோதீதி) தே

ஸா-கா||ப்ராதமிக பராமர்ஷாய ஸாயந ப்ரவ்ருத்திப்ரதிபந்தகதோஹாதஹரஸ்யாதித்யேவாயகங்காஶ்வேதாஶ்வதரஸ்ய நிரீஶ்வரவாதஸ்ய அந்யோந்யாஸதஹாநதந்யாப்ரதிபத்தேகிதேநக்ருதம் பாபம் யோரேணாதாபஹாரிணா || விதாதாரோராமோராஜோஹீதேவேஶ்வரவிதேஷக: | தத்தேபஹாவாஹ்நஸ்யோதஜ்ஞாஜதி ஶ்ருதி:" இத்யாதிவிரதத்தேவாயகமேகாத்ம்ய தேஷாம் ஹ்ருதாணாம் ஸ்திதிநிவர்த்தநம்ப்ரயோஜநமித்யதகப்ரஶ்நபவேஶாஹ-(ஸம்பந்தமுமித்யாதிநா)(முற்படக்கழிக்க ப்ராப்தமாகை)ப்ரயத்நிரஸநீயஶ்வளமி

ஐ்ஹிழிக்க வ்ராவ்யமாகை. இத்தைதினைத்து ஹோக்த்ருஹோம்யநியந்த்ருரூவ

ஸா - நீ ॥ ஹாதஹ்ஸ்ருஜ்ஹவாரஜளகிகஸவஹ்வாரஷாயதவ்யவ்யக்திவ்யக்தி பம்யக்ஷ்வாஸ்வதாத்ராதஹ்ஸ்ருஜெஹ்ஸ்ஷேஷஷ்வாஜ்ஞாநவிரோயிவேநா ஸஸ்வ்யாயதாஸவாஜக்ஷ்வாநஹாவிரோயிஷ்ஷீதிஹாவஃ(முற்பட) ஷவஜ் ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டுஐராக்ஷவ்யதிரிக்த வரூஷாஜ்தஜவாயாதிகளில் ஸாநரூவஷ்வாதிஹ்ஸாம்திகளைக்கழிப்பதற்கு முற்படவென்றபடி. (வ்ரா வ்யமாகை) உவிதமாகை ஹம்திகளைக்கழிக்க வ்ராவ்யமாகை இதற்கு நி பாயநமாகையாலிந்த தக்ஷத்ரயத்தை யிப்படி விஶேஷித்தறிகை வ்ர யோஜநமாகமாட்டுமென்று கருத்து. இத்தால் வ்ராவ்யக்ஷவ்ராவ்யக்ஷா ஜ்ராகாரேண ஷயடுங்களை யறிகைக்காகவே யித்தக்ஷத்ரயத்தை ஸஹ விஹாஜகோவாயிகளாலே விஶேஷித்து முற்படவறியவேண்டுகையாலி ஸம்வ்யாயங்களிலிரண்டுமுவஜீவ்யோவஜீவகங்களாகையாலே விரோய மில்லையென்றதாயிற்று. இந்தக்ஷத்ரயவிஹாமத்துக்கு வ்ரமாணமாகச்சொ ன்ன ஶ்ருதிகளிலே "க்ஷேத்ரக்ஷவிதி" என்கையாலே க்ஷேத்ரக்ஷஸாயநம் சொல்லுகிறதொழிய வ்யமம் ஹாதஹ்நிவர்த்தநம் கர்த்தவ்யமென்கிற வ ஜஞ்சொல்லவில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதைதினைத்திதக்ராதி) இக்குஹோக்த்ருஹோம்யநியந்தாக்களுக்கு ரூவமாவது இந்த ஶ்ருதியில் விவக்ஷிதமான வரஸ்வரவ்யாவ்ருத்தாகாரம். அதாவது—ஹோக்த்ருக்ஷ்வம்ஸவேஷ் ஶ்வரனுக்கும் பொதுவாயிருக்கவவனை வேராதாவென்று பிரியச்சொல் லுகையாலே ஸவவேராக்ஷமில்லாதே ஹோக்த்ருக்ஷமும் ஹோம்யக்ஷ மும் ஜீவேஶ்வரர்களுக்கும் பொதுவாகையாலேயிந்த ஶ்ருதியில் வஷவர வரவஜங்களில்சொன்ன ஹோக்த்ருக்ஷநியந்த்ருக்ஷங்களில்லாத ஹோம்யக்ஷ மும் ஸவநியந்த்ருக்ஷமும். இவ்வஸம் தக்ஷநவநீதத்தில் காணலாம். இப்படி வரஸ்வரவ்யாவ்ருத்தமாக தக்ஷவிவேகம் பண்ணுகையாலுமிதற்கு கேவலநிரூஷாஸக்ஷகஜநாந்யம்மல்லாமயாலும் வாரஜளகிகஸ வஹ்வரூஷாஸ வ்யதவ்யகீஹ தவவேஷாக்ஷ்ஹநிவதஹநத்தி லே தாதயம் கொள்ளுகையுவிதமாகையாலே தக்ஷஆராஸக்ஷதக்ஷஸா யநத்திலே இஶாஸ்ங்களுக்கு நோக்கென்று கருத்து. ஜீவேஶ்வரவ்யதிரி க்தக்ஷங்கள்வ்யக்த்ருதிகாஜாதி பேணநாநாவாகவங்கீகரித்தவர்களுக்கு தக்ஷங்கள் மூன்றேயென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? காஜாதிகளும் ஜஹஜாதி களைப்போலே வ்யக்ததவாஜமென்றாலுமவஷ்யஸாஜமகாதோ? ஜவா ஜாஹேஜமன்றென்றில் ஜீவேஶ்வதக்ஷாஜமதமுமல்லாமையாலே தக்ஷ

ஸா - கா ॥ தத்ராதிதமதீக்ஷ்ஷு நவிஷயீக்ருயமாணஜஹாதிரவேண வக்ஷ ஷா வ்யதிவக்ஷஸ்ரீவதநவ ஹோரவ வ்யஜா வட - (இவற்றில்

ஶ||த்தாலே ஶாஸ்த்ரங்களிலே தத்த்வவிவேகம்பண்ணுகிறது. இவற்றில்வைத்து கொண்டு 'அசேதநபதார்த்தநித்யஸத்தவிக்ரியா| த்ரிகுணாக்ஷி-

---

ஸா-டீ.|அப்ராமாண்யப்ரஸங்கியாதோ? இப்படியே நித்யரும்முக்தரும் பத்தவாசகஶப்தமென்றாலும், பத்தவாசகஶப்தமென்றாலுமபஸித்தாந்தமாகாதோ? அவாசகஶப்தமென்றென்றாலீஶ்வரசேதநாசேதநத்வயாதார்த்தமுமல்லாமையாலே தத்த்வஸங்க்யாப்ரஸங்கியாதோ? ப்ரக்ருதிகாலாதிகளசேதநத்வேநைகரூபமாயிருக்கையாலே ஏகதத்த்வமாகையாலும்பத்தாதிகள்ஜீவத்வேநைகரூபமாயிருக்கையாலேஏகதத்த்வமாகையாலுமிவைகளெல்லாம்விபாகாகாரமுக்தாதிநாநாநாமவாசகஶப்தங்களெல்லாமையாலுமுக்தஸங்கைகளொன்றுக்குமவகாஶமில்லையென்றிலிந்த ப்ரக்ருதிகாலங்களசேதநங்கள் விபாகாகாரமென்கைக்கும் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவிதற்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்:—(இவற்றிலித்யாதிவாக்யத்த்தாலே) (இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு) இந்த விதவிதிஸூத்ரதத்த்வங்களிலே யதார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரக்ருதிகாலாதிகளசேதநதத்த்வேநைகதத்த்வமாய் பத்தாதிகள் ஜீவத்வேநைகதத்த்வமாயிப்படியித்தத்த்வத்ரயத்துக்குள்ளேயெல்லாமந்தர்பூதமாகிறதென்று ஸித்தாந்திதென்றபடி. (பதார்த்தா) ந தத்வார்த்தா (ஸத்தவிக்ரியா) ப்ரயோஜநாயாவிஶேஷஸததவரிணாமேவஸ்வாதிதிஸாவ:|க்ஷேத்ரம் ரூபவதிவாக்யார்த்தம் (ரூபவம்) ஸ்வபாவ: ஸவம் ப்ரக்ருதே: ஸ்வபாவஸ்தத்தத்ருஶாவேஷர்த்த இத்ய

ஸா-கா|| வைத்துக்கொண்டு இதி) ஏதத்தத்த்வத்ரயநிருபணார்த்தம்|தத்ர அசேதநசேதநவிஶேஷ்யஶரீரஸ்யாவிஶேஷ்யதயா ப்ரதீயமாந ப்ரபதார்த்த்யா நஹ்யத ப்ரக்ருதிஸூக்ஷ்மேப்ரமாணத்ரயம் ஸூக்ஷ்லக்ஷணாநி ச ஸம்வயதி (அசேதநேதி) "ஶப்தாதீந்ப்ரதீஸாஜநித்ரீ ஸத்தஸாவிநீ | ஸிதாஸிதாரக்தா பஹுகாலஸம்வாவிஸா:||விபஞ்சநா விஷயாவிஜ்ஞாதா: ஸம்ஸாரகா:, அஜாஜேகா"இத்யாதி ஶ்ருதிரத்ர விவக்ஷிதா| அசேதநேதி சேதநவ்யாவ்ருத்தி:|த்ரிகுணேதி நித்யவிபூதிகாலவ்யாவ்ருத்தி:|பராசேதி ப்ரயோஜநோக்தி: | ஸததவிக்ரியேதி வ்யாபாரோக்தி:| காரணாவஸ்தாயாம் ஸத்ருஶா: விகாரா: கார்யாவஸ்தாயாம் விஸத்ருஶாஶப்தாதய: நித்யா: ப்ரக்ருதேருபாதாநத்வேந விகாரவத்த்வாத் அஸங்க்யேயவாதநிராஸோவ்யபிஶ்ருத:|கர்ணாம் க்ஷேத்ரமிதி ஜீவாநாம் தேஹாத்மவேநாவயோகவிஶேஷாதர்ஶிதம் "இதம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே" இத்யுக்தே: ஏதேநாவிஷயிதஶ்ரயாஶ்ரயத்வவிஷயஜோகுணாஶ்ரயத்வ ஜவிஷய தஜோகுணாஶ்ரயத்வமித்யாதீநி ப்ரக்ருதிலக்ஷணாநி ஸூசி

pplies to it.

ஸஞ்ஜ்ஞாநாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேர்பரிணாமித்வே 'அநாதிமத்யநிதநா

நாமோஸ்ய விஜ்ஞாயதே– 'கௌராத்யந்தவதீ ஸா ஜநித்ரீ பூதபாவிநீ

தே: பரிணாமேந தா:– ஜ்ஞாநாநந்தமயாத்மாந: – கார்யம் ஸர்வமதே

தத் நகார்யஸ்த்வேவம் ப்ரஹ்ம:,' இத்யாதிகளிலே த்ரிகுணகார்யங்களு

ம் தத்த்வங்களான த்ரிவிதசேதநங்களுடைய ஸ்வபாவஞ்சொல்லிற்று.

ப்ராஞ்ஞசேதநர்: நாமதேவோ நவசேதந்த்ராவா- க்ஷரஸ்வர்ணி

ஸா-தீ॥ தயோ:। (அநாதிமிதி) கார்யஸ்யாவிஜமத்தாரணசேதகாரணவிகப்ர

ஸம்பவரிஹாராய ஹ்யவாப்து கார்யதிஸாமாந்யகாரணே ப்ரகார்ய

ஶரீரகசேதாக்தி:। தயாப்ரயஶோகஶரீர ஹேதகார்யபர: (நாஶோ

விந்யதே) ப்ராக்ருதயோநாஸ்தி ஸ்ரீவிஷ்ணுவித்தாமேயேப்ரவ்ராப்ரா

தம்। தயாவகாரோத்பத்யாதிவக ப்ரக்ருதிபரிணாமரூபேண நஶ்வதீ

திஶாவ: [கௌராத்யநேந்தி] அநேநஶப்தஸகவஸ்த்ரிகுணவகார்ய

கார்யஸ்வேதேத்யுக்தே [யதிஹேதே:] யஸ்யஹவத்ஶப்தஸகாரே

வதிஹேதே:। [ஜ்ஞாநந்தயா:] ஜ்ஞாநந்தஸ்வா: [ஸ:] பராத்மா। [தத்]

நித்யவிஶேஷ [பவதே] கௌராத்யந்தவிகாராயாம் கௌராதேஸ்

வ தயாவி காரோநப்ரஹ்ம:। தத்தத்விகாராணாம் வரஸம்கல்

விஶேஷாத் த்ராயிந தயா ஶ்ரீஸ்வாவிஹேதிவிகாரவக கார்யவிஶேஷ நியம

ஸாபேக்ஷகாஸ்த்யயோ:। [த்ரிவிதசேதநேதி] அசேதநசேதந

வியோக்தியாலசேதநரூபசேதநகோவாயியாலே வ்யக்திகார்யாதிகள்

மூன்றுமேகதத்த்வமென்று ஸித்தமாயிற்று. [பராநித்யாதி] ஸ்வதோ

தேவகாதிவிஶிஷ்டாநேகாத்யயோ: [தேவோஹம்ஸர்வேத்யாதி] ப்ரத்ய

ஸா-கா॥ ப்ரகாநி। கயவிஶேஷண தயாப்ரதீடா நகார்யலக்ஷணஸம

கம்ப்ராமாணமா-(அநாதிமிதி) கார்யஸ்யாவிகாரணசேதகாரணவித்வப்ர

ஸம்பவரிஹாராயும் ஹவாநித்யக்தா ஶரீரிகேந விஶேஷணகா

விஶிஷ்டைகஷித்யயோ:। "ஸைவ்யாபிஞாஸத்ஸேதே ஸம்யாத்த்யஜவா

யமா:" இத்யுத்தாரோயுந கார்யாநவஷிகாரவகார்யநித்யகவஸ்

ஸ்ருஷ்டிஸ்திஸம்ஹாராவிதேஹதாசேகாக்தே: கார்யஸ்ய ஸவகா

யதாபேக்ஷயா காரணகவஸயுவிஷிதிஹாவ:। ஜவசேதஸதி பரிணா

மநித்தா த்ரவ்யம் கார்ய:। கௌகாஷ்டாதிவ்யவஹாராஸாதாரணகாரணம்

கார்யஇத்யாதி கார்யலக்ஷணஷிதிஹாவ:। கய நித்யவிஹேதேதயுலக்ஷணம்

ஷிப்ரத்யாஹ—(ஜ்ஞாநாநந்தயாஇதி) ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபவேதாகஸ்வம்

கார்யரோபேக்ஷபரிணாமிகவித்யாதீநிநித்யவிஹேதிலக்ஷணாநீதிஹாவ:।

ஏவம் யகிதாவேதநேநக்ய்ஹ ஷிவிஷயஹேதம் ஜீவராஹ-(பராநிதி)

ஆத்யவநாஸ்யாம் வேதநஸாரரூபகார உக்த:(க்ஷரஇதி) நஷ்டக்ருதஸ

மூ|| ஏதா நிகமஶ்லோகாக்ஷர உக்தே-யச்சைவஸ்யம் திஸமாரய:- இத்யா
திகளாலே த்ரிவியஜீவர்களுடைய ப்ரகாரம் விவேகிக்கப்பட்டது. ஸர்வ

ஸா-நீ|| க்ஷேத்ராலே தேஹமேஹாத்மாவாக தோற்றுகிற அசேதநதத்வவி
ஷமாக ஜீவனென்றொரு தத்வமுண்டோ? என்றுமஶங்கியாமைக்காக வாக்ஷாஷ
தேவ:, நாயதேவ:" என்கிற வசநங்கள் (தேவோஹமித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷ
ரோஹித: விஷ்ணுரித்யாதி ப்ரத்யக்ஷம்போலே ஸம்ஸர்கவிஶேஷாவ
தோஷமூலமாய் வர்த்ததத்தனே. இப்படி தோஷமூலமேவநாந்யா வி
ஷிஸம்ஸாரவதே நயுள்ளதாகையாலே தீவேக்ஷ்யப்ரத்யபிஜ்ஞா நாதிகள்போ
லே யந்நந்யாவிஸ்ரபாரணத்தாலே பாதிதமாமென்று கருத்து. (க்ஷர
ஸர்வாணிஹேதா நீதி) பதவிஷயம். க்ஷரஶப்த நிர்திஷ்ட வார்ஷ்ணேயான்.
க்ஷரணஸ்வபாவப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்ட ப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவரபர்யந்தஸர்வபூ
தங்களுமென்றபடி. க்ஷரஶப்த நிர்திஷ்ட:பார்ஷ்ணேய:கதிதஸ்ய:| அவிக
ஸம்ஸர்கவியோகோத்தாத்ஸ்யாவிக ஸம்ஸர்காஹாவாதவிக வஸிணா
தவிஶேஷப்ரஹ்மாதி தேஹாஸாயாரணோநஹவ தீதிகஷ்டஸ்யேத்யர்த்
த இதி ஶ்ரீகீதாபாஷ்யம்"யச்சைவஸ்யம்" தீதிநித்யவிஷயம்| "ஸதாவ
ஶ்யம் திஸமாரய" இத்யஸ்ய ப்ரத்யபிஜ்ஞா நாக| (த்ரிவியஜீவேதி) ஜீவ
த்ரைவித்யாத்ரா ஜீவஸ்வாமேவ கொவாயியாலே பதத்தாதிகளே
கதத்வமென்னுமிடம் தர்ஶிதயாயிற்று. (ப்ரகாரேதி) ப்ரக்ருத்யாதிகளு
க்கசேதநத்வத்ரைகுண்யாதிகளுமீஶ்வரனுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும் ஸ்வபா
வமாகிறாப்போலே பத்தத்வங்கள் ஜீவனுக்கு ஸ்வபாவமல்லாமையாலி
ங்கு ஸ்வபாவஶப்தம் ப்ரயோகியாதொழிந்தது ஜீவாதிரிக்தமாகவீஶ்வர
னென்றொரு தத்வமுண்டோ? உதிதவர்ணவிஶேஷனையொரு ஜீவ
னுக்கே ஸர்வநியந்த்ருத்வாதிகள் கொள்ளலாகையாலீஶ்வர தத்வமும் ஜீவத
த்வாந்தர்கதமாகலாகாதோ? இதுவேவாத தத்வயவிலக்ஷணஸ்வபாவமா
கையாலே தத்வாந்தரமாகக்கொள்ளவேணுமென்றிலிதின்ஸ்வபாவமிப்படியி

ஸா-கா|| ஹாவவிகாரவத்வம்பத்தலக்ஷணம் கர்மாயீநஜ்ஞாநஸங்கோசவிகா
ஸவத்வமித்யர்த்த:, கர்மஸம்பந்தரஹிதநிஶேஷநிவ்ருத்தகர்மத்வம் முக்தலக்ஷணம்
கஷ்டஸ்யேத்யத்ரவிவக்ஷிதம்| முக்தவிஶேஷத்வஸதி நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞா
நத்வம் கர்மத்வஸதி நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநத்வமித்யாதி நித்யலக்ஷணம்
"யச்சைவஸ்யம் திஸமாரய" இத்யத்ரவிவக்ஷிதம் ஏகாந்தி நஸதாப்ரஹ்ம
ஸ்யாயிநோயோகிநோஹிமே| தேஷாத்வாரம் ஸ்தாநம் யச்சைவஸ்ய
நிஸமாரய' இத்யஸ்ய ஸதாவஸ்யம் தி ஸமாரய இதிஶ்ருதிஸாரகத்வாந்
த்யஸம்ஹிஷம் ப்ரமாணத்வமிதி பாவ:| அவஶ்ஜீவயோர்லக்ஷணம்
த்வா தத்ஹய நியந்த்ருத்வஸ்ய லக்ஷணமிதிவ்யாஹா— (ஸர்வஜ்ஞ

த:॥ ஜ்ஞஸ்ஸர்வத்ருக் ஸர்வஶக்திர் ஜ்ஞானபலர்த்திமான்| க்ரமதந்த்ரீபயக்ரோதகாமா
திபிரஸம்யுத:' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரஸ்வபாவமுபதிஷ்டமாயிற்று. இ
வ்விஶேஷிதஸ்வரூபமான தத்த்வத்ரயம் நிற்கும் நிலையை ஸ்வாமீ நத்ரிவிய

ஸா-நீ॥ ருக்குமென்கைக்குப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.
(ஸர்வஜ்ஞத்வாதி) ஸர்வஸ்யாஸஜ்ஞப்ரதிவிஶ்வஹ: இத்யாதிவாக்யங்களாலே
காரணத்வேந ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் சொன்னபடி. ஸர்வஶப்தேந ஸர்வஶரீ
ரத்வமும், ஜ்ஞஶப்தேந ஜ்ஞாநத்வமும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இந்த
ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்காரரூபமென்று விஶேஷிக்கிறது. (ஸர்வத்ருஷ்டி)
ஸர்வஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் (ஸர்வஶக்தி) ஸர்வபதஞ்ஜ்ஞாநாதி
ஷட்குணை: - இத்தாலந்த ஸாக்ஷாத்காரமும் ஸாதநநிரபேக்ஷமாயே
ஸர்வவிஷயமென்று விஶேஷித்தபடி. இப்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில்
ப்ரதிபாதிதம் - (அஸம்யுத:) காமக்ரோதபயதந்த்ரீக்லமாதிபிரஸம்யுத
ஸ்ய:- இந்த தத்த்வத்ரயமும் தத்வாதாரஹேதுங்களும் தத்வமயமான்
ளும் பஹுவாதிவிப்ரதிபந்நங்களாயிருக்கையால் தீக்ஷ்ணகாரஸம்ப்ரதா
யமன்றிக்கே ப்ரமாணபோதத்தைக்கொண்டிவற்றை நிஶ்சயிக்கக்கூடுமோ?
இப்படி தத்த்வங்கள் மூன்றென்றுகொள்ளும்போது ஸம்ஸாரஸம்பந்தன்
படியுமாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஶேஷிதவைசித்ரி)
ஸம்ஸாரஸம்பந்நிவிஶேஷிதஸ்வபாவமன்றிக்கே தத்த்வத்ரயத்தை ஸ்வதந்
த்ரமாகச் சொல்லுகையா லிங்கவன்படியாகாதென்றீவிஶேஷிதஸ்வரூபவ

ஸா-கா॥ ஜதி) ஸர்வஜ்ஞஜத்வேநநக்ரியாஸ்ஸஞ்ஜ்ஞாநவந ’வனவேதப்ர
திஶ்ருதிப்ரக்ரியயா|விஶ்வஸ்யவஸ்துஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம்விவக்ஷிதம்| வன
வேதநஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வஜமத்,ஸர்வஸ்வஸர்வஸமதாநா’’தித்யாதிஸர்வ
ஶக்திவேதநியக்த்ருத்வயோகஸ்ஸ்ரீவபேத: ஸத்யஞ்ஜ்ஞாநமநந்தம்’ த்ருத்ரா
நநஜ்ஞாநவதாஹ்யாம் விவக்ஷிதம் விஶ்வைத்வஸதி வேதநத்வம் லக்ஷணம்
ஸம்ஹிதம், ஸர்வஜ்ஞிதிவ ஸ்வதாஸஸ்வஸ்வப்ரவ்ருத்தி:| வனவேதநயதோ
வா ஜநநீ’த்யாதிவிவக்ஷிதம் ஸர்வகாரணத்வம் லக்ஷணம் ஸம்ஹிதம்|க்ஷு
தந்த்ர்யாதிநாஶயப்ரதிநீகத்வம்| வனவேதந ஜோக்ஷப்ரதத்வம் ல
க்ஷணம் ஸம்ஹிதம்| நவேவம் லக்ஷணப்ரமாணாஹ்யாம் விதிவிதீஶ்வர நிரூ
பணேப்ரவஹதவாவேதாஹ்ய ஷடுணாநாம் ஜீவேவி ஶ்ரவணா
ஜ்ஜீவேஶ்வரலக்ஷணாநாம்வாஸ்வாஸம்கீர்ணவ்யக்திதா நிஶ்சயாஸ் ஹேஷாந
நிர்ணீதத்வாதிதி ஶங்காயாம் தத்தவாவாதரவிஶேஷாணாம் ஸம்ஸ்ரு
ஹேண ப்ரதிவாதகஹாஷ்யகாரஸூக்திப்ராப்ராநமேவந தத்த்வவிஶே
ஷாநுஸந்தாந(இவ்விஶேஷிதஸ்வரூபமானவித்யாதிநா ஹாவாக்யே
ந) வனவேதநவக்ஷ்யமாணாநாம் ஸாம்ப்ரதாயிகத்வம் தர்ஶிதம் ஸ்வாமீ

உஅ॥வெதநாவெதநஷுஸாவஷிதிவ்ரவ்ருத்திஹேதும்’ என்றுசுருங்கவருளிச் செய்தார்- திவ்யவெதநரென்றது, பஜரையும் உக்ஷரையும் நித்யரையும். திவ்யாவெதநமென்றது, திருஹஸ்தவத்தையும் காருத்தையும் ஸ்வஹஸ்தமான தவத்தையும், ஸாவமென்றது, ஷுஸாயாரணயத்தாலே நிரவிதமான யவியை. ஷுதியாவது இதினுடைய காரணாகரானுவ்ருத்தி- இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நிதெ்யயாயிருக்கும். அநித்யவஸ்துக்களுக்கு ஸம்ஸாரஸம்கவத்துக்கீடாக ஏறியும் சுருங்கியும் இருக்கும். இங்கு வ்ரவ்ருத்தியாவது வ்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூவமான வ்யாவாரம்.

ஸா-நீ॥ தொக்திக்குக் கருத்து. (நிற்கும்கலெ) தத்வஜக்ஷணவ்ரமாணங்களாலே வரஸ்வரவெயஜெய்ணவ்யவஷிதஸ்வஹாவமாயிருக்கிறயரவெ ஸம்ஸெம்ஸிதவ்யங்களுக்குள்ள நாநாவ்ரகாரஹேதுமு மீம்ஸிதவ்யங்களில் வெதநாவெதநஹேதும் டைவதன்னி லவாகரஹேதுமும் யஜயதிஹேதுமுமென்றபடி. தத்வெயஜ்ஜங்களை விஶேஷித்துச் சொல்லியிராமையாலிங்கு சுருங்கவென்கிறது: அருளிச்செய்தாரென்கிறவிடத்திலின்னாரென்று விஶேஷியாதது - ஸ்ரீஹாஷ்யகாரயாஉ நாவாயர்களிருவரும் ஸாமிநெத்யாதிவாக்யத்தை யருளிச் செய்திருக்கையாலே.‘ ஸாவிஷவஷளதொகெ, உத்ஷிவராஷஸநம்’என்றுசொன்ன திவ்யவெதநரிலிஸ்வரனுமனுஸந்தனைகையாலே இங்கு ஸாமிநவென்றது கூடாதொழிகையால் திவ்யவெதநரென்றதாரை யென்ன வருளிச்செய்கிறார்.(திவ்யெதி) இங்கு வெதநஶப்தமும் ஶொவநீவஹநாயெநஜீவவிஷயமென்று கருத்து. திவ்யாவெதநமென்றது ‘உவ்ரக்ருதிரவிக்ருதிரி த்யாதி’ஸாம்வெ்யாக்தத்யா வ்ரக்ருதிரூவம் விக்ருதிரூவஉஹயரூவமென்கிற திவ்யாவெதநமானாலும் ததஸதெஶொகஸம்வ்ரஜாயாகரதத்யா வ்யக்தாவ்யக்தகாருங்களானாலு மிங்கு ஶுஜஸத்வம் ஸங்ருஹீதமாகாதொழியாதோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (திவ்யவெதநதயாதி) திவ்யஶப்தம் அஸாகவரூவமாகையாலே அவெதநஶப்தத்தோடு மயிக்கிறதென்று கருத்து. வெதநாவெதநங்களில் காட்டில் ஹிஙமாக ஸாவமென்றொன்றில்லாமையாலிங்கு ஸாவமென்று சொன்னதெத்தை? வெதநாவெதநஶப்தாயத்தில் யஜ்ஞஶாத்ரத்தையென்னில் நிவிஶேஷவ்ரதீதியில்லாமையாலே தாவநாத்ரம் பாஹியமாகமாட்டுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸாவதித்யாதி) யஜ்ஞஶாத்ரம்

ஸா-கா॥ நெதத்யாதிவாக்யம்கஜணவ்யாகரொதி(திவ்யவெதநரென்றதுஉதயாதிநா) தத்ரஜீவெஸ்வரயொஸ்ஸாவநிரவகயஉணாம்வ்ரஉஜநெதெஷாம்வ வரஸ்வராஸம்கீணவ்ருத்திதாஸ க்ரஸ்ஷுஉநிவ்ருத்தி:

ஸா-நிர்பாதஸமாகாவிட்டாலும் பதங்களாலே நிரவதிகமாய்ச்சொன்டுபாதஸமாகையாலந்த பதஸந்நிதியத்தை ஸர்வமென்று சொல்லலாமென்று கருத்து. இங்கு பதங்களை "ஸாதாரண"வென்று விசேஷிக்கையாலே ஸாதாரண பதநிரவத்யமும் ஸர்வஸம்பந்த வ்யாவ்ருத்தி நிமித்தமென்றும் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையாலே யிதே ஸாதாரண பதத்தாலே நிரவத்யமென்றும் நிரவத்யமென்றும் தத்வஸாரத்திலும் இதமர்த்தாயிகாரத்திலு மிந்தஸாயிநேத்ராதிவாக்ய ஸர்வஸம்பந்தம் வ்யாவ்ருத்தமாயிற்று. வேதநேயஸ்வாரஸ்யாவதார ஸர்வஸம்பந்த பதாந்தராவகமேவ நிர்விசேஷபோதகமவ்யக்தம்: | தத்ஸாதாரண பதவிசிஷ்டவாசகமேவ தேஷாம் பதானாமேவ ஸர்வஸம்பந்தஸ்வாஸ ஸர்வநிரவத்யஸ்வாதி (ஸ்திதியாவது) மதிநிவ்ருத்தியென்றால் ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தமாதமாகையாலும். உபாதேய என்றால் ஹேயஸம்பந்தமாகையாலுமிங்கும் தனித்துச் சொல்லவேண்டாதொழியாதோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். (ஸ்திதி ஏதாதி) (இவற்றினுடைய) த்ரவ்யசேதநாசேதநங்களுடைய. இத்தால் த்ரவ்யசேதநாசேதநானாம் ஸர்வம்வஸ்திதிஸ் ப்ரவ்ருத்திர்விசேஷ ஸர்வேஷித: | (காரணகாரணவ்ருத்தியாவது) காரணகாரணஸம்பந்தஸ்ததி: - காரணகாரணஸம்பந்தஸ்ய காரணவ்ருத்திநிகானாம் ததாதாரஸம்யோஜநேவ: காரணஸ்தா ததகாரணஹேதுத்வமதியேவம். இங்கு ஸ்திதி காரணகாரணவ்ருத்தியென்னக்கூடுமோ? அப்போதிதில் காரணகாரணவ்ருத்திஸ்ர்வாகாரமொன்றொழிய த்ரவ்யஸர்வங்களில் வேதநஸாவேதநஸ்த்ரமணஸ்காரணஸ்வாதிகள்போலவும் வ்யாவாரங்களில் ப்ரவ்ருத்திஸ் நிவ்ருத்திஸ்வாஸ்யாமஸ்வாதிகள் போலவும் வஸ்ஸர்வவிரஹாகாரங்களிலலாமையா லிந்த ஸ்திதிகளுக்கன்யாந்யம் ஹேதுஞ்சொல்லக்கூடாதொழியாதோ? வென்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இதுதானிதாதி, இருக்குமென்றுமளவாலே) இந்த ஸ்திதிகளில் வேறொரு விரஹாகாரமில்லாவிட்டாலும் வஸிஷ்ஸாவஸிஷ்ஸங்களாலும் வஸிஷ்ஸகேவி தாரதம்யங்களாலும் ஹேதுஞ்சொல்லலாமென்று கருத்து. (நித்யாயிருக்கும்) விஷேஷாரத்தையாயிருக்கும். வஸ்துக்களெல்லாம் நித்யான காலத்தோடு ஸம்பந்தித்திருக்கச் சிலவற்றின் காரணகாரணவ்ருத்தியிலேற்றச் சுருக்கத்திற்கு நியாமகமேதென்கிற ஸாகாரணாஸம்ஸ்வரோதாதி ஏகீ. ஸவ.ஸ் தாதயீநம் சொல்லவந்த விவ்விடத்தில் நிவ்ருத்தியையுமெடுக்கவேண்டியிருக்க ப்ரவ்ருத்திமாத்ரத்தை யெடுத்தது கூடுமோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார். (இங்கு

ஸா-கா|| ஸ்வதஸித்தயோ ஸர்வதிர வதோபாதேயப்ரஸ்யயிஷ்ட ப்ரவ்ரு

௨௮|| இவையெல்லாம்வஸ்துக்கள்தோறும்ப்ரமாணப்ரதிநியதமாயிருக்கும்:

ஸா-நீ|| ப்ரவ்ருத்தாதி)ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்தாம் பாரமார்த்திகீ நிவிஶதே. நிவ்ருத்திரபி பாரம்பர்யேண ஸாக்ஷாதேவ ஆஹாரமபாயயோகம் இதி ஸத்யாதிகாரே ப்ரவ்ருத்திப்ரகாரம் நிவ்ருத்திப்ரகாரணஸம்பந்தம் ஸர்வ ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷ'' இதி இந்த ஹேதுஸம்பந்தம் ஸர்வவஸ்துப்ரவ்ருத்திகளுடைய ப்ராப்தியையாதல் ப்ராமாண்யத்தையாதல் சொல்லுகிறதென்றுலிந்த ஸர்வவஸ்துப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரமாணத்வம் சொல்லித்தாகாதொழியாதோ? பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தங்களான வ்யவஸ்திதங்களான ஸர்வவஸ்துக்களில் ஹேதுத்வத்துக்கு தாத்பர்யமென்னில் இவையிப்படி வ்யவஸ்திதங்களென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இவையெல்லாமித்யாதி) வஸ்துக்கள்தோறுமென்கிறவித்தால் வேதநாவேதநங்களுக்கு ஸம்பந்தமன்றிக்கே ஶக்திதோ வ்யவஸ்திதத்வமுண்டென்கைக்காக இந்த ந்யாயேந தத்வாதிக்ருத்தில் ஸர்வஸம்பந்தமென்றுகருத்து. (ப்ரமாணேத்)ஸர்வவஸ்துகதாதிகள் வ்யவஸ்திதங்களென்கைக்கு ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள் நியாமகங்களென்றபடி. பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தங்களான வ்யவஸ்திதங்களான ஸர்வவஸ்துப்ரவ்ருத்திகளிலே ஹேதுஸம்பத்துக்கு தாத்பர்யமென்றுமிடம் ப்ரதிநியதஸம்பத்தாலே ஜ்ஞாபிதமாகிறது. இத்தால் ஸாயீநஃ த்ரிவிதவேதநாவேதநஸர்வவஸ்துப்ரவ்ருத்தீநாம் ஹேதுஃபரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தஸர்வம் யஸ்ய என்று ஶங்கையால் ஸர்வவஸ்துப்ரவ்ருத்தீநாம் ப்ரமாணதாஹாவமொக்ஷம் வஸிஷ்டமாயிற்று. ப்ரமாணங்களிவற்றுக்கு வ்யவஸ்தாபகங்களென்னக்கூடுமோ? தத்வஸ்துக்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறவத்தனையொழியவிவற்றுக்கு ப்ரதிவ்யக்திவ்யவஸ்திதத்வத்தை ப்ரமாணங்கள்ப்ரகாஶிப்பிக்கவில்லையே? அவ்வோவஸ்துக்களையுமவற்றின் ப்ராமாண்யங்களையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே யஸ்வ்யவஸ்தாபகங்களாகிறனவென்றில் ப்ரமாணங்களாலே வஸ்துமாத்ரம்தோற்றுகிறதத்தனைபோக்கி ப்ராமாண்யங்களாகவும் ப்ராமாண்யங்களாகவும் நாநாவாக வஸ்து தோற்றுகிறதோ? தோற்றினாலும் மிஶ்ரங்களுக்கு ப்ராமாண்யங்கூடுமோ? யஜ்ஞங்கள் க்ருஷங்களும் யதிர்ஸர்வப்ரதிபத்திஶ்ரங்களாய்க்கொண்டு ப்ராமாண்யங்களென்றால் ஶம்பவதாதி ஜ்ஞாநாஹாவே ப்ரயிவ்ராதிஸர்வஜ்ஞாநம் பிறவாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? இனியஶ்ரங்களன்றிக்கே ஸர்வதஃப்ரதிவளுயதிக்கு யஶ்ரங்கள் ப்ராமாண்யாத்ருங்களாயிருக்குமென்றால்போது நிஶ்ரகமாக ஸ்யாத் ஸர்வம் ப்ரத்யவஹமெனறதானையாலே நிவிஶேஷப்ரதீத்யம்ஶீகா

ஸா-கா|| யஜ்ஞம் ஸர்வநிரபேக்ஷ்யாந்வேஶிஷேஷ்யம் நவஸவஶ்ஜ்ஞா

உ௨|| ப்ரமாணங்கள் வஸ்துக்களைக்காட்டும்போது அவ்வோவஸ்துக்களின்ஸ
ாவத்தையும் ஸாவிவ நிராவயவஉங்களையும் நிராவிதஸாவவி
ஶேஷணங்களையும்வ்யவாரங்களையும்காட்டும். அதில் ஸாவத்தை ஸ
ாவிவ நிராவயவஉங்களாலே விஶிஷ்டமாகவே காட்டும். அந்த ஸா

ஸா-டீ|| ாம்ப்ரஸாமியாதோ? கிம்வ யாயஸ்ரீகள்ப்ரத்யக்ஷாதிஸிஐங்களை
ன்றாலும் ஶாஸ்த்ரஜ தாதிவக்ஷ்ராம்திஸிஐங்களென்னலாகையா லிஐதயதி
களுக்கு ஸத்வந்தானெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரமாண
ங்களித்யாதி) (காட்டும்போதித்யாதி) ப்ரமாணம்வஸ்துவைக்காட்டாதாகில்
வஸ்துவென்று தானும் ஸிஇயாதொழியும் காட்டுமாகில் ஐதிக்ஷமென்றே
காட்டுகையால் யயா நுஷவம் ப்ரவதர்வ்ர்வதக்ராவ நா நாவஸ்து
க்களும் ஸிக்குமென்று கருத்து. (ஸாவதிராவ்வகேத்யாதி) ஸா
வநிராவகாஃயஸ்ஸாவவ்யதிவத்யஷாஃ | யமா வ்யுமிவிக்ஷ்வடி
க்ஷாஷயஃ கெகஃ வ்யதிவாஷ்ய யதிஸாவஸ) விஶேஷகாயஉாஃ
நிராவிதஸாவவிஶேஷணாதி யமாஶ்ராவக்ஷ்யதிகார க்ஷாஷயஃ
ஷவம் யஉாணாம் ஜெவிஸைஷதி ஸாவ நிராவகயஉவிஶேஷ
விஶிஷ்டத்யெவயதிஸாவவ்யதிவத்ரு நிவிஶேஷவ்யதீத்யம்ஶ
காரவ்யஸம்ஶதொஷஶேவஷா யஉாணாம் ஸாவவ்யதிவத்
க்ஷ்வாஷாவாக ஶயவக்ஷாவத்ரோ நாஷாவெவி வ்யவ்யாதிஸாவவ்ய
திவத்ரவி ந விரோயஉதிஷாவஃ | (வ்யவாரெதி) ஸவஸ்துக்க
ளுக்கும் வ்யவாரங்கள் ப்ரமாணஸிஇங்களாகையாலே ஸாவஜக்ஷணமா
ன வக்ஷக்ரியாகாரிகவிருக்கையாலேஸத்வா ஷாரவஹமென்று க
ருத்து. ஸ்வவ்யவாராணாவி நிராவிதஸாவவிஶேஷணாஷ்ர
தகெவத்ர நஷாம் ப்ரயஶவஷா நம் வ்யவாராவாஷ்ய க்ரியா
காரிவ்யவ்யநந வஸ்தூநாம் ஸத்வ ஸாக்ஷநாக்ஷமெவதி
த்ருஷ்டவ்யஸ்த்யேவ்யவாரமென்னும்போது ஸவஜக்ஷணாவ
க்ஷக்ரியாகாரிவமில்லாமையாலே தாவக்வா ப்ரஸமிக்குமென்று ஸா
ஷ்யவாயஶோய நாகாரத்திலே சொல்லப்படுகிறதிறே. ஆனாலும்,
ப்ரவ்யதிஸாவ ப்ரவிக்வாவிஶிஷ்டமாகவே ப்ரகாஶிக்கு
மென்று நியமமுண்டாகில் ... வர்ந ப்ருமிக்ஷாதிகள் ஸாவநிரா
வகங்களென்னலாவதுவ்ரக்ஷாதிகளைத்தவிர்த்து ப்ரகாஶிக்கிறப்போ
லே கஷாயஜ ப்ரதிவாதிகளையும் தவிர்த்து ஸாவமாத்ர ப்ரகா
ஶிக்கலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதி) (விஶிஷ்டமாக

ஸா-கா|| தத்தஜாவ(அதில் ஸாவத்தையித்யாதிநா)ப்ரமாணத்திஶே
ஷஃ (ஸ்ராபஉாநதயா) ஸாஶ்ராநஜாநகாரணமெத்தத்ராநவெஷ)த

ஐஷ|| வத்தைச் சொல்லும்போது அவ்வோபாதிகளையிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது. அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கில் ஶஶவிஷாணத்வமாம் ஆகை

ஸா-நீ|| வேஜதி) ஸ்வரூபஸாதாரண்யவ்ருத்திவத்த்வார நவஶேஷ்யபாதகஸ்ய ஸ்வகாராஹாவ்யுத்திஹாவ:. ஆனாலும் ஸர்வப்ரமாணங்களும்விஶிஷ்டமாக வேகாட்டுமென்னக்கூடுமோ? ப்ரத்யக்ஷாதிஸூத்ரத்தில் யதர்த்தங்களிரண்டுக்கும் ப்ரகாஶநஸாமர்த்யமொன்றாகையாலே யங்குவிஶிஷ்டவிஷயத்வநியமமுண்டாகிலும் ஶப்தஸூத்ரத்திலப்படி நியமமுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (அந்த ஸ்வரூபத்தை ஜதராதி) ஜாதிகுணக்ரியாரூபயர்த்தங்களிலேதேனுமொன்றாலே விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபத்திலே ஶப்தாநாம் ஶக்திக்ரஹணமாகையாலங்கும் விஶிஷ்டவிஷயத்வநியமமுண்டென்று கருத்து. ஞாபகமாக ஸ்வரூபமாத்ரத்திலே ஶப்தஶக்தியாதலாகாதோ? விஶிஷ்டஶக்தியானாலும் வாக்யார்த்தபோதவேளையில்ஸ்வரூபமாத்ரவரந்தானாதலாகாதோ ? ஜீவாதிவாசகங்களான ஓகாராதிகள் ஸ்வரூபமாத்ரவரங்களென்று ஶங்கராதிகள் சொல்லவில்லையோ ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றை ஜதராதி) நிர்விஶேஷ வ்யுத்பத்தி: ஶப்தவிஶேஷ்யபாதையாகையாலே ஞாபகமாத்ரமகிஞ்சித்கரமென்று கருத்து. ஓகாராதிகளுக்கு

ஸா-கா || ஸர்வவிஶேஷாநாதரேண ஶப்தப்ரவ்ருத்திநாயேநவிநாயகஸ்வரூபம் ஜ்ஞாதுமேவ நஶக்யதே தத்தத்ஸ்வரூபநிரூபகதீதிபாவ:|(அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கிலிதி) ஸ்வரூபநிரூபகம் விஹாய ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயமானம் ஶஶவிஷாணவத் ஜ்ஞாதுமேவ நஶக்யமித்யர்த்த:| ந ச ஶஶவிஷாணத்வாபத்தி: ஸ்வஸித்தாந்தவிருத்தா ஸ்யோபபத்திவதஸத்ஸமவாயாஹாரஸ்வரூபத்வ நஶஶவிஷாணஶப்தஸ்யாபி போதகத்வம் நம்மீகாராதிதிவேத், ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகதர்மவிஶிஷ்டதயா நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணேஷ்வேவாப்யர்த்தவிஶிஷ்டதயாவஸ்தாநாத்போதகத்வஸ்ய ஸர்வஸ்யோகஸித்தத்வாத்ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸ்வரூபஸ்வரூபாதிவர்த்த விஶிஷ்டஸ்யைவ க்ராஹகத்வாநுபபத்தியா யிகாத்யந்தநிர்விகல்பகஸ்ய ச ஸாவர்ணிகஸ்வாநுபவவிரோதேந நாஸ்திசாநுமாநஸ்ய ச ப்ராமாணிகதாவச்சேதகவைஶிஷ்ட்யைநவ க்ராஹகத்வஸ்ய ஸர்வஸம்மதத்வாத்வாக ஶப்தஸ்யாபி ஶக்யதாவச்சேதகரூபவ்யாப்யாபோதகத்வாத்வாக்ஷணிகாதேஶ்ச வ்யாப்த்யர்த்தஸம்பந்தாதிவிஶிஷ்டதயைவ போதகத்வாச்ச வட்டவஸ்ய ஶாஸ்த்ரீயத்வாத் நிஷ்கர்ஷகஶப்தாநாம் ச யத்ர விஶிஷ்டதயைவ போதகத்வாச்ச ஸர்வேஷாம் ப்ரமாணாநாம் விஶிஷ்டபோதகத்வே வேதத்யுதிபிக்தாநாம் நிர்விஶேஷஸ்வரூபம் நிர்விஶேஷவஸ்துராதிஶப்தாநாமர்த்தபோதகத்வம் ஶஶவிஷாணஶப்தாத்ருஶ்யதிதிவேத்யதிகி

ஸ்வரூபால்ஜீவஸ்வரூபத்தைஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாமலத்வாணுத்வாதிகளான நிரூபகங்களையிட்டு நிரூபித்து ஜ்ஞாநாநந்தாமலாணுவென்று

வ்யா - டீ|| ஶங்கராதிகுத்ருஷ்டிகள் சொல்லுமஸ்ம்பவஹாவஸ்ராவணிரூபம் ன்றுமிவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுகிறது. இப்படியாகில் ஜ்ஞாநாநந்தாதிஸ்வரூபவாசகஶப்தங்களான ஶப்தங்கள் ஜீவாதிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே? அவை ஸ்வரூபாதிரிக்தமாகவொருபதார்த்தத்தைச்சொல்லவில்லையே ! சொல்லுமாகில் தத்விஶிஷ்டத்தைச் சொல்லும்போது ஸ்ரீஶங்கராசார்யாதிவாதிகளாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையால் தர்மங்களையிட்டல்லது ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லவொண்ணாமையால் ஶ்ருதிஸூத்ராதிகளும் ஸ்வரூபத்தை | (நிரூபகேத்யாதி) நிரூபித்து வ்யாவர்த்தகமாக ஶ்ரவித்த ஜ்ஞாநாதிஶப்தங்களாலே ஜீவஸ்வரூபம் ஜடாதிவ்யாவ்ருத்தமாக ஶ்ரவிக்கப் படுகையால் வ்யாவர்த்தகங்களான ஜ்ஞாநத்வாதி தர்மங்களோடு ஶப்தங்களவ ஸ்யம் சொல்லுமென்று கொள்ளவேண்டுகையாலுமிவர்கள் ஸ்ரீஶங்கராதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வரூபநிரூபகத்வ வ்யவஸ்தாபிதங்களாகையாலே தத்விஶிஷ்டத்தைச்சொல்லும்போது ஸாமாநாதிகரண்யாபேக்ஷையில்லாமையாலுமுக்த ஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. தத்த்வத்ரயம் ப்ரஸ்துதமாயிருக்கவிங்கு ஜீவஸ்வரூபத்தை விஶேஷித்துச்சொன்னது ஸ்வாமிநேத்யாதிவாக்யத்தில் ப்ரயோஜந மான வேதநத்துக்கு முற்பட ஸ்வரூபஶோதநம் காட்டுகைக்காக. இங்கு ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்திலேயநந்யார்ஹத்வங்களான ஜ்ஞாநத்வாதிகளைச்சொல்லிப்ரணவப்ரதிபந்நமான ஶேஷத்வத்தை சொல்லாதொழிவானேன் ? இது ஸ்வரூபநிரூபகமென்னவொண்ணாமல் நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணமென்னவேண்

ஸா - கா|| நவிரோதஃ| ஸ்வாமிநேத்ப்ரணவார்த்தவிவரணமாஜ்ஞாநாதஸ்யவிஷயஜ்ஞாநாநாஶ்ரயத்வேந ஜ்ஞாநேநவ்யுத்பத்திஷயத்வேந தத்பரஸ்வஜ்ஞாநமேதஷோ ஜ்ஞாவிஷயேஷு ஜீவஸ்வப்ராயாந்ந்யாத்வித்வீஸ்வரஜ்ஞா நாநாவிவேகநாயத்வேந தத்ஸ்வரூபநிரூபகம் ப்ரஸ்தாவ— (ஆகையாலிதி) விஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநம் "ஜ்ஞாநஸ்வரூபோமாதா" "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" "ஜ்ஞாநாநந்தமயமாத்மா" நிவர்ணயந்தோ வாக்யார்த்தப்ரஸித்தாந்யமந்த்ரமயா ஸ்வாநந்தமயம் ப்ரணவவாக்யம் ஜ்ஞாநத்வாதி ஸ்வாதிஸ்வரூபநிரூபகங்களஸ ஜீவஸ்வரூபப்ரதீதிமாவ | ப்ரணவேதராஶப்தவ்யுத்பத்திஜ்ஞம் ஜீவஸ்

ஊ॥ இதுகளாலே சொல்லக்கடவது. இஜ்ஜீவதத்வம் ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷமாயேயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிருபாதிகசேஷமென்றும் ஸ்யோமாந்யாயவ்யுத்பத்திகளாலே ப்ரணவத்தில் தோற்றின சேஷத்வம் ஸம்பந்தரூபமாகையாலே ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபம் நிரூபிதமானாலல்லது அப்படியொன்றுமையாலே ஜீவனுக்கு இது நிரூபித ஸ்வரூபவிசேஷணமென்னலாம். ஜ்ஞாநவத்வ சேதநத்வம்போலே ஸ்வதஶ்சேஷித்வத்தைக் காட்டுவதாய், ஸ்வலக்ஷணமாகவற்றுகையாலே இச்

ஸா-டீ॥ டீகாகாரர் சொன்றில், ஆநந்தாதிகளைப்போலே யாவதாத்மாவியாயிருக்கிறவித்தை ஸ்வரூபநிரூபகமென்றதே நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமென்னப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இஜ்ஜீவதத்வமித்யாதி) (சேஷமாயேயிருக்குமித்) இத்தாலிச்சேஷத்வம் ஸ்வரூபநிரூபகமாகாதொழிவானேனென்கிற சங்கைக்கு பீஜ விசிஷ்டத்தினுடைய யாவதாத்மாவித்வமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அவனுக்கே நிருபாதிகசேஷமென்றது யாவதாத்மாவிசேஷணஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகத்வாங்கீகாரே நித்யஸ்வீக்ருத ப்ருதிவீப்ரஸ்யாதி தயாஜ்ஞாநத்வாதி ஜீவஸ்வரூபநிரூபகத்வம் ஸ்வீக்ருத ப்ரஸங்கவாரணாய | தஸ்ய ஹாமவதஜ்ஞாவாயிகஜ்ஞாந நிருபாதிகத்வாஹாவாஜ்ஞாதி ப்ரஸங்க இதி ஹாவ: | இத்தாலிந்த நிருபாதிகத்வமும் சேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகத்வ சங்காபீஜமென்னதாயிற்று. (ப்ரணவத்திலே) ப்ரணவத்திலேயென்றபடி. இத்தால் யாவதாத்மாவித்வநிருபாதிகத்வரூபஸங்காபீஜங்களை ப்ரமாணத்தாலே உபபாதித்தபடி. (ஸம்பந்தமித்யாதி) தயாஸ்வரூபவ்ருத்திதத்வஞ்சாஹாவாஜ ஸ்வரூப நிரூபகத்வ ஸித்திஹாவ: | ஆனால் பரிவாரவாயர்களித்தை ஸ்வரூபநிரூபகமாகச்சொல்லுகிறதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்வமித்யாதி) (ஸ்வதஇதி) விசேஷத்துக்கு ஸ்வதஸ்த்வம் பரிவேத்ரகாயோமாந்யோ

ஸா-கா॥ சேஷத்வகிம்ஜ்ஞத்வாதிவத்ஸ்வரூபநிரூபகத்வ நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணத்வ இதி சங்காயாமாஹயோஜநிவாரஹோஸ்த்ரா ஹ—(இஜ்ஜீவதத்வமித்யாதிநா) சேஷத்வஸ்ய நிருபாதிகத்வோபாயம் ந்யோபித்திஹாவ: | நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணத்வஸ்ய ஸாஹிதத்வாத் ப்ரயோஜநம் ஸௌலப்யாதிகம் தத்தாத்: | (ஸ்வதஶ்சேஷித்வவேதநத்வமிதி) சேஷத்வஸ்யாவேதநத்வாவேத்த்வப்ரத்யக்ஷம் வேதநத்வஸதீதி | வேதநத்வாசாதேர்கள ஸம்ஸ்வரூப திவ்யாத்மிக தச்சேஷித்வஸதீதி | தயாவ்யவதாரேஷு உபாயஸாதைவாது சேஷத்வமேத தத்தேஜ்ஞாதிவ்யாப்திவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்வதஇதி பதம் | ஸ்வரூபப்ரயுக்த

சரீரசேஷத்வ ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமென்னவுமாம். இப்படி விஸ

ஸா-த்மக ப்ரவ்ருத்திகளாலே லக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. (ஸ்ம்ருதைகையாலே) ஸம்ஸ்ருஷ்டயாகையாலே யென்றபடி. உதாஹரணஸ்ரீ கைமுத்யாத் ... ட் வ்யாபாரணாவஸ்த்திகளுடையவஸத்தாலே லக்ஷணம் சக்தக்கதாக யாதெயென்கை. ஸதத்யவ்ருத்தைவாத்ருஷ்டாஹ்ணோவாஹாநம் | ஜீவவ்ய விஸா தவாதி ப்ரணத்வாநம்காலேவி ஜ்ஞாநாத்ரவ்யாவாத்வாத்ஷ் சேஷத்வநத்வ நம்காலேவி யதா வ்யாபாரணாவஸத்திவஸாஜ்ணேஷ்வாதி வெதந ஸ்வம் ஜீவலக்ஷணம் ஸநம் ஸ்வதசேஷத்வஸதி வெதநஸ்வ வீத்யாவ: | (இசேஷத்வமிதி) இந்த சேஷத்வம் லக்ஷணமாகவிட்டாலும் லக்ஷணாதேவாத்மஸ்வந ஸ்வரூபநிரூபகமாகவுமென்று கருத்து. (ஸ்வரூபநிரூபகமிதி) ஸயாஸா: | ஸ்வரூபநிரூபகஸமூதத்தில் விவக்ஷிதவிஷத்தாலே ஸ்வரூபநிரூபகங்கள் இவியங்கள். ஸ்வரூபவதீ த்ரவ்யத்வ ப்ரத்யக்ஷ்வ ஸகங்களென்றும், ஸஜாதீயவிஜாதீயஸகல்யவ்யாவ்ருத்தஸ ரூபவ்ய வத்வ ஸகங்களென்றும். அதில் சேஷத்வஸ்ய ஸம்பந்தரூப வநிஸநாத்ராகாரஸம்ஹவதி ஸ்திராகாரஸம்ஹவதி | இங்கு ஜீவ லக்ஷணங்களில் ஜ்ஞாநத்வமும் ஸதசேஷத்வமும் விசேஷணமானமோ ன்? பரப்ரஹ்மப்ரவ்ருத்திதாஹனகர்த்தவ்யில் பரப்ரஹ்மன் வ்யாவ தக்ருணைப்போதவளா யஜ்ஜிவலக்ஷணவ்யாதிகொடுக்கவேண்டுக்கு வறியவே ண்டுகையாலே அந்த லக்ஷணமேது? விஸாமத்தஸதி வெதநத்வமும் நி ராவாயிகசேஷத்வாதிகளுமென்றி லிவனுக்கு விஸாத்திகள் கூடுமோ? ஜீவனுக்குமீஸ்வரனுக்குமொக்க வணத்வமும் வ்யாபித்வமும் ஸாதுஸவிஸ மாயிருக்க ஜீவனுக்கு வ்யாபித்வவநஸநாயாயவிய்ய சணத்வமே தி லேனைப்போலே யீஸ்வரனுக்கு மணுத்வமே கில்லாதோ? பரம்ஸ்வர ன் ஜ்ஞாநாத்ரஸ்வரூபவென்றுரிலே சொல்லுகையாலிவனுக்கு வெதந த்வந்தான் கூடுமோ? பரஹ்மஸ்ய ஸேஷீத்வாநாஸீநாதிஸயவத்வம் கொள்ளவேண்டுகையாலே ஸநாப்ரஸீநத்வஸமாஜ இவனுக்கு சே ஷித்வந்தான் கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி)

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநசேஷத்வவிஷிஷ்டம் வெதநஸ்வம் ஜீவலக்ஷணஸித்ரஸம: | ஸ ஸம்வநஸ்ஸ்ரிதிஸ்ரிதீ | ஸவாஜீவாஸாயாரணயஉபாநக்கா ஜீவலக்ஷ ணவ்யவஸ்த்ததயா ப்ரக்ஷ்யாவ் வாதவெதநஸேஸ்வரஸ்வாஸாயார ணயஸ்யாநன. (இப்படி விஸாத்தஸதீதி) ஜநப்ராயநஸ்வீதிஜஹாவஸ [illegible] ததாவெநஸ்வதத்ரஸ்வீத்ரத்தள பரஸ்வமோ [illegible] வாக ஸதஜ்தி விசேஷ [illegible] விசேஷ்ய)

மூ|| ஸ்வதந்த்ரத்வமும் அநந்யாதீநத்வம் நிருபாதிக ஶேஷித்வாதிகளுமீஶ்வரலக்ஷணங்கள். ஜீவேஶ்வரஸாதாரணமான த்ரவ்யத்துக்கெல்லாம் பொ

ஸா-நீ|| அணுத்வஸங்கோசவிகாஸாதிகள் ஜீவலக்ஷணங்களானாப்போலே ப்ரமாணபலத்தாலே இவையுமீஶ்வரலக்ஷணங்களென்றபடி. ஈஶ்வரனுக்கு அணுத்வவ்யபதேஶமிருந்தாலும் அணுத்வவிருத்தங்களையிட்டு ஜீவபரவிபாகஞ்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யம் ப்ரபலமாகையாலுமீஶ்வரனுக்கு விஶேஷித்து ஸர்வவ்யாப்தி சொல்லுகையாலு மணுத்வவ்யபதேஶம் ப்ரகாராந்தரேண நிர்வாஹ்யமாகையால் அணுத்வம் கூடாது. அப்படியே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிஶ்ருதிபலத்தாலும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்யாபி ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் ப்ரதீபப்ரபாந்யாயாதிஸம்பவமாகையாலும் வேதநத்வமும் கூடும். ஸ்வஶேஷபூதவஸ்துக்களாலே தனக்கதிஶயமுண்டானாலும் "ஸ்வயாதீஸ்த்யாரந்த" மென்கிற ந்யாயத்தாலே யவ்வதிஶய மநந்யாதீநத்வஸம்ஜகமல்லாமையாலே யநந்யாதீநத்வமும் நிருபாதிகஶேஷித்வமும் லக்ஷணமாகக்குறையில்லையென்று கருத்து. இவ்வர்த்தங்கள் விரோதபரிஹாரவ்யுத்பத்தியிலே காணலாம். ஆஶ்ரயசேதந நிருபாதிகமைஶ்வர்யாதிகம் த்ருஶ்யதே. விபுத்வவேதநத்வமீஶ்வரனுக்கு லக்ஷணமென்னகூடுமோ? "ஆத்மா விஜ்ஞாதா" இத்யாதிகளிலே ஈஶ்வரனென்று சொல்லாதே ஜ்ஞாதாவென்றொன்றைச் சொல்லி அதற்கு விபுத்வம் சொல்லுகையாலே இந்த லக்ஷணத்துக்கதிவ்யாப்தி வாராதோ? ஜ்ஞாதா ஈஶ்வரனாகையாலே வாராதென்னிலப்போது "ஏஷோணுராத்மா" என்று ஜ்ஞாதாவுக்கு அணுத்வம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடு விரோதியாதோ? அங்கு சொன்ன ஜ்ஞாதா ஜீவனாகையாலே விரோதமில்லையென்னிலிப்படி ஜீவேஶ்வரர்களிருவருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வமுண்டாகிலிந்த ஜ்ஞாத்ருத்வங்களுக்கும் பொதுவான லக்ஷணம் சொல்லாதபோதிவர்களுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்திக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜீவேஶ்வரேத்யாதி) ஜீவேஶ்வரஸாதாரணமானவென்கிறவித்தால் உதாஹரணத்திற்போலே நம் தர்ஶநத்தில்

ஸா-கா|| ஶ்ருத்யாதிஸந்ந்யாயநிபந்தநோ வாக்யார்த்த: । ஸ்வதந்த்ரத்வஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வகாரணத்வாதீந்யாதி ஶப்தார்த்த: । நசஸாயீநேதத்ரு வேதநஶப்தஸ்ய ஜீவகோசரவிஷயதயா ப்ரயோகாத் ப்ரஸித்திப்ராதான்யாத்ஸ்வவ்யுத்பத்திநிமித்தவேதநத்வம் ஜீவஸ்யைவேதி ஜீவலக்ஷணே அணுத்வஸகித விஶேஷணவையர்த்த்யமித்யத்ராஹ — (ஜீவேஶ்வரஸாதாரணமானேதி) வேதநஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தஸ்ய ஜ்ஞாநத்வஸாதாரண்யாத் "வேதநஶ்ருதஜ்ஞாநாதி" ப்ரயோகஸாதாரண்யாச்ச வேதநத்வம் ஜீவேஶ்வரஸாதாரணமேவ, ஶாஸ்த்ரகாரப்ரயோகஸ்து ஹாநயேதி விஶேஷ கடா

ஈஶ்வரனுக்குள்ள தர்மிலக்ஷணம் சேதநத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமும். சேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை. ப்ரத்யக்த்வமாவது தனக்குத்தான் தோற்றுகை. அப்போது யதேஷ்ட தர்ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாக நான் என்று தோற்றும். இப்படி சேதநத்வாதிகளீஶ்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும்பொதுவாகையாலே ஈஶ்வரனிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதி

ஸா-நீ॥ ஸூத்ரகதஜீவேஶ்வரபேதமல்லாமையால் அதிவ்யாப்த்யாதிதோஷமில்லையென்று ஸித்தமாயிற்று-ஸூத்ரக்கமெல்லாருக்குமென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க மிகுதியான விஶேஷணம் ப்ரயோகித்து ஜீவதத்வத்தில்போலே ஈஶ்வரதத்வத்திலும் அவாந்தரபேதமுண்டென்று கருத்தாலே. இத்தால் பிராட்டியும் ஈஶ்வரதத்வாந்தர்பூதையாகையாலே விஹிதசேதநத்வமென்கிற ஈஶ்வரலக்ஷணத்துக்கிவளும் லக்ஷ்யமாகையாலிதுக்கதிவ்யாப்திதோஷமில்லை யென்றதாயிற்று. சேதநமென்றும் ப்ரத்யக்கென்றும் லோகத்திலே ஸமாநார்த்தமாக ப்ரயோகிக்கையால் சேதநத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமுமேகமன்றோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (சேதநத்வமித்யாதி) ஸமாநார்த்தங்களானாலும் பர்யாயங்களல்லாமையால் வ்யாவ்ருத்திநிமித்தங்கள் பின்னங்களாகலாமென்று கருத்து. தனக்குத்தான் தோற்றுகையாவது ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமன்றோ? ஆகையாலிது சேதநத்வாந்தர்பூதமாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அப்போதித்யாதி) (அப்போது) நித்யத்வாணுத்வாதியதேஷ்டமன்றிக்கே ஸஹஜத்வேந ஸ்வரூபம் தோன்றும்போது என்றபடி. ஸஹஜத்வஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶகத்வாத் யதேஷ்டதர்ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷஸ்வரூபேணாஹமிதி ப்ரகாஶமாநஸ்வரூபம் ப்ரத்யக்த்வமாத்ரலக்ஷணமேவ விவக்ஷிதமிதிபாவஃ । சேதநத்வமத்த்ரவ்யத்துக்கெல்லாம் லக்ஷணமானபோதே ஜீவனுக்கு லக்ஷணமாகையால் ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வாதிவிஶேஷணங்களெதற்கென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்படி சேதநத்வேத்யாதி) ஸாதாரணலக்ஷணத்திலிவற்றுக்கு ப்ரயோஜநமில்லாவிட்டாலும் விஶேஷலக்ஷணத்தில் ப்ரயோஜநமுண்டென்று கருத்து. பரஸ்வரூபஸ்ய ஸாமாநாதிவிஷயே ஸ்வஸ்வாஶேஷத்வஸ்ய ஸ்வதஃஸ்வாஸாதிவிஶேஷத்வேந பரஸ்வரூபவ்யாவ்ருத்திஃ ஸ்வதஃ (ஸ்வதஃ) ஸ்வரூபதஃ ஸ்வாபாவிகஸ்ஸ்வாமிஃ விசேதியாவத் । இஜ்ஜீவதத்வம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாயேயிருக்குமென்றிப்படி பரமாத்மஸம்பந்தம் ப்ரணவத்திலுள்ள

ஸா-கா॥ லக்ஷணத்வேந ப்ரணவப்ரதிபாத்யஸ்வாபாவிகஶேஷத்வஸ்யாத்யநாதித்வ ப்ரத்யக்த்வாதிவத் நிஸ்வரூபநிரூபகத்வமிதி ஶேஷஃ । ஸ்வாஜீவலக்ஷணஸ்வதஸ்ஸ்வநிரூபகாதிகஶேஷத்வஸ்ய ஈஶ்வர

௨௧

ஶ்ருதிகள்சொல்லுகிறது. ப்ரதமாக்ஷரத்தில் லுப்தசதுர்த்தியில் தோற்றின தாதர்த்த்யத்துக்கு உபாதியில்லாமையாலே ஸர்வரக்ஷகனை ஶ்ரிய:பதிக்கு ஜீவாத்மா நிருபாதிகஶேஷமாயேயிருக்குமென்றிப்படி யாவதாத்மபாவம்

ஸா-டீ|| தாகக்கீழ்ச்சொன்னது கூடுமோ? ப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்ரயத்திலேதே னுமொன்றிலே ஶேஷத்வம்சொல்லிற்றில்லை; இத்தை அயோகவ்யவச்சேதம்சொல்ல லாவது? அதுவேயொன்றும் சொல்லவில்லையே! அதுதான் சொன்னாலும் ஜீவஶ்ஶேஷஸ்ஸ என்றாப்போலே யிப்படி விஶேஷணஸம்பந்தமான ஏவ காரம் இல்லாமையா லிங்கயோகவ்யவச்சேதமென்னென்ன வருளிச்செய்கி றார். (ப்ரதமாக்ஷரத்திலித்யாதி) (லுப்தசதுர்த்தீதி) இங்கு தாதர்த்த்யசதுர்த்தி யேறியொலித்திருக்கையாலத்தாலே ஶேஷத்வம் சொல்லித்தாமென் றுகருத்து. (உபாயீத்யாதி) இஶ்ஶேஷத்வத்துக்கு ஔபாதிகத்வமு ண்டாகிலன்றோ தந்நிவ்ருத்தௌ நிவ்ருத்தி ஶங்காவிநியாகையாலிஶ்ஶேஷ த்வம் காதாசித்கமாயொழிவது? இங்கப்படியோருபாயியில்லாமையால் வி ஶேஷணஸம்பந்தைவகாரார்த்தவிதஸஹமதமான யாவதாத்ம பாவஸம்பந்தவியானது ஶப்தஸ்வாரஸ்யஸங்காவிதவ்ருத்திஸாமர்த்த்யத்தா லே யுண்டாகையாலிப்படி யாவதாத்மபாவஸம்பந்தம் சொல்லுகையே யி ங்கயோகவ்யவச்சேதமாகிறதென்று கருத்து. (ஸர்வரக்ஷகேதி) ப்ரதமா க்ஷரத்தில் ப்ரதீதமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே இது ஸர்வவிஷயமென்று கருத்து. இத்தால் முன்பயோகாந்யயோக வ்யவச்சேதம் சொன்னவிடத்திலுக்தமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையுபபாதித் தபடி. ஶ்ரிய:பதிக்கென்றது பதிஶேஷமெல்லாம் பத்நிக்கும்ஶேஷமெ ன்கிற ஶாஸ்த்ரைகஸித்தந்யாயஸாமாந்யம் “பத்யுர்வத்நாஸஹேதி ஶாஸ்த்ரம்” “உபயாதிஷ்டாநம்சைகம்ஶேஷித்வம்” இத்யாதிகளாலே இவ் வர்த்தம் பலவிடங்களிலே உபபாதிக்கப்பட்டதிறே. இப்படியயோகவ்யவ ச்சேதம் கூடினாலுமந்யயோகவ்யவச்சேதம் சொன்னதுகூடுமோ? ப்ரணவத் தில அந்யயோகவ்யவச்சேதகஶப்தமில்லையே? உண்டானாலு மிங்கந்யயோக த்தை வ்யவச்சேதிக்கக்கூடுமோ? ஜீவனுக்கு பித்ராதிப்ரதி ஶேஷத்வம் ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமன்றோ? ஆகையாலிங்கந்யயோகவ்யவச்சேதமென்னென்ன

ஸா-கா|| கா-த்ரவ்ருத்தீதிஶித்யாஹ-(ப்ரதமாக்ஷரத்திலிதி) ப்ரதமாக்ஷரப்ர திபந்நஸ்ய ஶேஷத்வஸ்ய உபாதிஜாதாநபேக்ஷஸ்வாபாவிகத்வமிதி யாவதாத்மம் ஶேஷத்வம் ஸித்யதீத்யநௌபாதிகத்வாதேவா யோகவ்ய வச்சேதஸித்தி:| ஶாஶ்வதிகோபாதிகஸ்யாவஶ்யகத்வாநுஸந்தா க்ஷரேணைவாந்ய யோகவ்யவச்சேதோபி கர்த்தும் ஸித்யதீத்யநவ்ய

உக்தஸம்பந்தம் சொல்லுகைக்கயோகவ்யவச்சேதம். லுப்தாக்ஷரத்திலவதாரணஸாமர்த்த்யத்தாலேயவனுக்கே நிருபாதிகசேஷம் வேறொருத்தருக்கு நிருபாதிகசேஷமன்றென்கை அந்யயோகவ்யவச்சேதம். இச்சேஷத்வம் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமாக வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம். இப்படியிருக்கிற சேதநருக்கு ப்ரவ்ருத்தியாவது பராதீநமு

ஸாதீ॥ வருளிச்செய்கிறார். (லுப்தேத்யாதி)(அவதாரணேதி) உகாரமேவகாரார்த்தகமானாலும் ஶ்ரௌதப்ரயோகத்தாலே இதுக்கவதாரணத்திலும் ஸாமர்த்த்யமுண்டாகையாலிங்கேயிதந்யயோகவ்யவச்சேதகமென்று கருத்து. (நிருபாதிகேதி) வித்யாதீநவ்ருத்தி சேஷத்வம் ஸௌபாதிகமாகையாலே யந்யரைப்பற்ற நிருபாதிகசேஷத்வத்தை வ்யவச்சேதிக்கையில் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படியாகில் பகவச்சேஷத்வமாத்ரமே யுபாதேயமாகையால் பாகவதசேஷத்வமு மிதரசேஷத்வம்போலே யநுபாதேயமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இச்சேஷத்வமித்யாதி) (வளரும்படியிதி) இதரசேஷத்வம்போலன்றிக்கே இந்த பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வஸீமாபர்யந்தமாகையாலே மிகவுமுபாதேயமென்று கருத்து. தத்த்வத்ரயத்தில் ஜீவதத்த்வத்துக்கிப்படி இதரதத்த்வாபேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்வரூபம் சொன்னாலுமிதற்கு தயாவிஷயமான ஸ்திதியும் ப்ரவ்ருத்தியுமேது? இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நித்யையாயிருக்குமென்று முன்பே பொதுவிலே சொல்லித்தாகையாலும் நித்யங்களுக்குள்ளே யவாந்தரஸ்திதிபேதமில்லாமையாலு மிங்கு ஸ்திதிபேதம் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றாலும் வ்யாபாரமாத்ரமித்துக்கும் பொதுவாகையாலும் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களீஶ்வரனுக்கும் பொதுவாகையாலுமிஜ்ஜீவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தமான ப்ரவ்ருத்தியாவதேதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியிருக்கிறவென்றது ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாதிகளாலும் ஸ்வதஶ்ஶேஷித்வ சேதநத்வாதிகளாலுமிதரதத்த்வவ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபனாயிருக்கிறவென்றபடி. இப்படி ஸ்வரூபபேதம் சொன்னதாக அநுவதித்தயிச்சேதநருக்கு ப்ரவ்ருத்தியாவதென்றிங்கேயித்தைமாத்திரம் நிரூபிக்கையால் ஸ்திதியில்வக்தவ்யமில்லையென்று ஸூசிதமாகிறது. சேதநர் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாதீநமாகவொழிய பராதீநமாகக்கொலாதிரு

ஸாகார॥ ஞாஹ-(லுப்தாக்ஷரத்திலிதி) நநு அந்யயோகவ்யவச்சேதேநாந்யசேஷத்வவ்யாவ்ருத்தௌ பாகவதசேஷத்வேऽபி வ்யாவ்ருத்தே இத்யத்ராஹ—(இச்சேஷத்வமிதி) ஏவம் சேதந ஸ்வரூபகதநாநந்தரம் ஸ்திதிலக்ஷண[illegible] ஸ்திதியாவது [illegible] ப்ரவ்ருத்திநிரூபணம் ப்ரவ்ருத்தி ரேவாஹ (இப்படியிருக்கிறேதி) பஞ்சநித்யசேதந ப்ரவ்ருத்தே

௨௦|| பாரமார்த்த்2யமுமான ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஶேஷித்வமும்: ஈஶ்வரன் தன் ஶேஷத்வார்த்த2மாக இவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶேஷத்வங்களை யுண்டாக்குகையாலிவை த4ர்மங்கள். பத்3த4சேதநருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் பே4தம் அவித்3யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4யுக்தராயிருக்கை. இவர்களுக்கவாந்தரபே4தம் வரும் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபே4தத்தை ப்3ரஹ்மாதிஸ்தம்ப3பர்யந்தங்களான வகுப்புக்களிலே கண்டுகொள்வது. இப்பத்3த4சேதநர்

ஸா-டீ|| க்கவிவை த4ர்மங்களாம்படி யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார்: (ஈஶ்வரனித்யாதி) இவற்றிற்கு த4ர்மத்வம் ஜீவஸ்வபா4வத்வமல்லாவிட்டாலுமீஶ்வரஸ்வபா4வத்வமென்றுகருத்து. இங்குதனக்காகவென்னாதேதன் ஶேஷத்வார்த்த2மாகவென்றது அவன் ஶேஷியென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இச்சேதநரெல்லாரும் ஜ்ஞாநத்வாநந்த3த்வாதிகளாலும் ஶேஷத்வைகஜீவலக்ஷணங்களாலு மேகரூபராயிருக்க விவரில் சிலரை பத்3த4ரென்று பிரிக்கைக்கு ஹேதுவாகாரமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (பத்3த4சேதநருக்கித்யாதி) (நீக்கியுள்ளார்) வ்யதிரிக்தர். அவித்3யாதியுக்தனாய்க்கொண்டு ஸர்வஶரீரத்திலுமிருக்கிறவாத்மாவானவனேகனென்னலாயிருக்கப3த்3த4சேதநரென்றிப்படி ஸர்வப3ஹுத்வமுள்ளதாக நிஶ்சயிக்கக்கூடுமோ? ப்ரதிஶரீரம் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபே4தமிருக்கையாலே ப3ஹுத்வங்கொள்ளவேணுமென்னிலந்த பே4தத்தை அறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கித்யாதி) (வகுப்புக்கள்) பிரிவுகள் (கண்டுகொள்வது) பத்3த4வ்யக்தீநாமாநந்த்யேந ப்ரத்யேகம் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிபே4தப்ரதிபாத3நாஶக்யத்வாத் ஸம்ப4வாத் யதா2 ப்ரகாரேண ஸ்வயமேவ ஜ்ஞேயமென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிவேளையில் அவிஶிஷ்டராயிருந்த விப்பத்3த4சேதநருக்கு நித்யமுக்தாதிகளைப்போலே ஐகரூப்ய...

ஸா-கா|| மோக்ஷணயோக்3யத்வாதிபே4தம், த4ர்மாயீநஸ்வதந்த்ரஶேஷாநந்யத4ர்மத்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷாநந்யத4ர்மத்வமிதி| ந து ஜீவப்ரயுக்தாஜீவைகரூப்யஶேஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய த4ர்மத்வமிதி தத்ராஹ-(ஈஶ்வரனிதி) ஈஶ்வரஸ்ய ஶேஷத்வ ப்ரயோஜநமயஶேஷத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய த4ர்மத்வமிதி பா4வ:| ஸர்வசேதநாநாம் ஸாதா4ரணஸ்வரூபஸ்தி2திப்ரவ்ருத்தியோக3ஶித்வாத்:| அயமாஷ்யகாரவசநஸ்ய ஹேதுஶப்3த3விவக்ஷிதாவாந்தர தத்3த4ஸாதா4ரணஸ்வரூபஸ்தி2திப்ரவ்ருத்தீ: க்ருத்வேத3ம் ஶங்க்யிஷ்யந்து ப3த்3தா4நாம் ஸ்வரூபபே4தா3ஹ— (பத்3த4சேதநருக்கிதி) ஸசேதந ப3த்3தா4நாம் லக்ஷணம் கர்மவஶ்யத்வமிதி த3ர்ஶிதம்| ப3த்3த4சேதநாநந்த்யாத் ப்ரத்யேகம் ஸ்வரூபபே4தா3நாம் ப்ரக்ருத்யஸம்ப4வாத் யதா2ப்ரகாரேண த்3ருஷ்டவ்யமித்யாஹ—(இவர்களுக்கிதி) தத்3த3ஶரீராவாயிக ஜ்ஞாநஸங்கோசாத்3யவாந்தரஸ்வபா4வபே4தா3ர்த்த2காரணி தேஷாம் ஸ்வரூபபே4தா3 இத்யர்த்த2:| (வகுப்புக்கள்) ஶரீர

௨௭॥ தந்தாமுக்கு கர்மாநுரூபமாக வீஶ்வரனடைத்த ஶரீரங்களை த ர்மிஸ்வரூபத்தாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலும் தரியாநிற்பர்கள். தர்மி யால் வருகிற தாரணம் ஶரீரத்தினுடைய ஸத்தைக்கு ப்ரயோஜகமா

ஸா-நீ॥ ஜகச்சரீரமென்று அபிமாநிக்கும்படி அப்போது ஸங்கல்பமில்லா மையாலிந்த ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமான ஶரீரவிபாகம் வரும்படி எங்ங னே? இவர்களுக்கு ஸங்கல்பமில்லாவிட்டாலுமீஶ்வரனப்போது தன்ஸங்கல்பத் தாலே இஶ்ஶரீரங்களை இவர்களுக்கு அடைக்கையாலே இவ்விபாகம் வரு மென்றில் அவனடைத்தாலும் நித்யமுக்தர்களைப்போலே யிவர்களுக்கு ஶ க்தியில்லாமையா லிவர்களவற்றை தரிக்கும்படி யெங்ஙனே? ஸ்ருஷ்டிதசை யிலே இவர்களுக்கும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விகாஸமுண்டாகையால த்தாலே தரிப்பரென்னில் இதில்லாத ஸுஷுப்த்யாதிதஶையில் தரியா தொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். (இச்சாதீநா) (அடைத்த) தங்கள் வசமாக்கின என்றபடி. இவர்களுக்குமீஶ்வரஸங்கல்பத் தாலே தாரணஶக்தியுண்டாமென்று கருத்து. சிலர்க்கு உத்க்ருஷ்டஶரீ ரமும் சிலர்க்கு நிக்ருஷ்டஶரீரமும் வரக்கூடுமோ? வென்கிற ஶங்காபரி ஹாரார்த்தமிங்கு கர்மாநுரூபவசோக்திஃ (தர்மீதி) ஸுஷுப்தியில் த ர்மபூதஜ்ஞாநமில்லாவிட்டாலுமீஶ்வரஸங்கல்பத்தாலே தர்மிஸ்வரூபமு ம் தாரணஶக்தமாகையாலித்தாலே தரிப்பர்களென்று கருத்து. ஆனாலி ரண்டாலும் தரிப்பரென்னது கூடுமோ? ஸுஷுப்தியில்போலே ஜாக்ரதா திதஶையிலுமொன்றாலே தாரணமமையாதோ வென்ன விதற்குத்தரமரு ளிச்செய்கிறார். (தர்மியாலித்யாதி வாக்யத்தாலே) இப்படி ப்ரயோ ஜநபேதமிருக்கையாலே இரண்டாலும் தாரணங்கொள்ளவேண்டுகையா ல் ஏகதரமமையாதென்று கருத்து. தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸுஷுப்த் யவஸ்தைகளிலே ஸங்கல்பாத்யவஸ்தாபந்நமல்லாமையாலே தப்போதிதற் கு தாரகத்வமில்லையென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக ஜாக்ரதாதிவிஶேஷணம்।

ஸா-கா॥ ப்ரகாராஃ। நத்வீஶ்வரஸ்ய யஸ்ய வ்யாப்யமேவ ஶரீரம், அதஃ ப்ரவிஷ் டஶாஸ்தா ஜநாநாமித்யாதிஷு ஸர்வஶரீரத்வாவகமாத்। ஸர்வஸ்யைவாஸ்ய ஜகத ஈஶ்வரம்ப்ரதி ஶரீரத்வே ஜீவம்ப்ரதி ஶரீரத்வம் கஸ்மாதித்யத ஆஹ (இச்சாதீ நேதி) ஈஶ்வரஸ்யாபீதம் ஶரீரம் தத்ஸங்கல்பாதீநஸ்வரூபஸ்தித்யாதி நா பிண்டீக்ருதஸ்ய ஜீவம்ப்ரதி தத்காலாபேக்ஷயைவ ஶரீரத் விதம்யக்ஷ்யதே। ந சாஸ்ய ஈஶ்வரஸ்யைவ ஜீவஶரீரஸ்யாபி தத் தேநஸ்வரூபேண வ்யாப்திகத்வாஜ்ஜீவஸ்வரூபதர்மபூதஜ்ஞாநாப்யாம் தாரணம் வக்ஷ்யதி தத்ராஹ—(தர்மியால் வருகிறதென்றி) தயாஶ்ரயத்வேநே ஶ்வரஸ்ய தாரகத்வம் ஸித்தம்। ததைவ ஜீவஸ்யைவ ஸத்வம்। ஜீவநிஷ்ட

கூ|| யிருக்கும். ஜாக்ரதாத்யவஸ்தையில் தேஹாத்மஜ்ஞாநத்தாலே வருகிற ஶரீரதாரணம் புருஷார்த்த ததுபாயாநுஷ்டாநங்களுக்கும் ஸித்தோபாயனான பரமைகாந்திக்கு பகவதநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு முக்யஸாதநமாயிருக்கும். பாபக்ருத்துகளுக்கு இஶ்ஶரீரதாரணம் விபரீதபலத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும். இஜ்ஜீவர்கள் இஶ்ஶரீரத்தை விட்டாலிதின் ஸம்பாதங்குலையுமித்தனை. ஶரீரத்துக்குபாதாநமான ப்ரு

ஸா-நீ|| இப்படி தேஹாத்மஜ்ஞாநஸ்ய ஶரீரதாரகத்வம் ப்ரதீதியால்வரும்தாரணம்போலன்றிக்கே காதாசித்கமாகையாலிது ஶரீரஸத்தாப்ரயோஜகமாகமாட்டாதென்றும்ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ஸித்தோபாயனாகையாலேயுபாயநிரபேக்ஷனாய் பரமைகாந்தியாகையாலே தனக்கொரு புருஷார்த்தமுமில்லாதவனாயிருக்குமவன் திறத்திலுக்தப்ரயோஜநமில்லாமையாலே இஶ்ஶரீரதாரணமில்லாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ஸித்தோபாயேத்யாத்யுக்தி:| இப்படி ஶரீரதாரணம் புருஷார்த்தோபாயமாகி இஶ்ஶரீரதாரணமுடையாருக்கு ப்ராப்யப்ராபகா: பாநுபவமில்லாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர். (பாபேத்யாதி) ப்ராணதாரணார்த்தமான போஜநம் விஷஸம்ஸர்க்கத்தாலே நாஶகமானுப்போலே யென்று கருத்து. இப்படி ஸத்தைக்கு ப்ரயோஜநமென்று விஜ்ஜீவர்கள் விடும்போது ஶரீரஸம்பந்தத்துக்கு ஸத்தை இல்லையென்னதாகையாலே யதாவிவாதத்தின்படியே ப்ரத்வம்ஸாபாவோக்தி சொன்னதாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர். (இஜ்ஜீவர்களித்யாதி) (ஸம்பாத:) ஸம்ஸர்க்கவிஶேஷ: பரஸ்பரஸங்காதிகாரணதயா ஸ்வப்ரதாநபாநாம் ஸம்யோகவிஶேஷ இதி யாவத்| (குலையுமித்தனை) ந து ப்ரத்வம்ஸாபாவோக்திரிதி பாவ:| இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸத்தாப்ரயோஜகத்வமித்ரப்ரத்வம்ஸத்தைப் பற்ற வன்றிக்கே ஸம்பாதவிஶிஷ்டத்தைப் பற்றவென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ததாப்ரத்ய

ஸா-கா|| தேநநாஶ இதி கார்யத்ரிதயகஸம்ஜீவஸ்யதாரகத்வேநாபஹ்நாதம்ஶக்யம் 'ஸாதுகாரீஸாதுர்ப்பவதி, பாபகாரீபாபோபவதீ'த்யாதிஶ்ருத்யநுபபத்த்யாஜாக்ரதவஸ்தாஸ்வேவாநுஷண்யநாஶபதேந தாரணஸ்ய ஸ்வாநுபவஸித்தத்வாத் ஜீவஸ்வரூபஸம்க்ஷ்ராஹ்யம் தாதுத்வம் ஸித்தமிதி பாவ:| நநு ஶரீரஸ்யாபய தாதுத்வே ஜீவஸ்ய நிதாநேவ நிரபேக்ஷதாரகேஶ்வர நிதாநாஹாவாத் ஶரீரநாஶாநஸ்யாத் நாஶோவா பகவச்ச்ரீரதயா ஸ்திதிரபி நஸ்யாதித்யத்ராஹ—(இஜ்ஜீவர்களிதி) ந ஹி பரஸ்யாதேஹவ ஶரீரஸ்ய த்ருவ்யநாஶம்பாத:, கிந்த்வவஸ்தாயா: ததைவேதஸ்ய

உம் ஸங்களிஸாரஶரீரமாய்க்கொண்டு கிடக்கும். பஜவேதநர்க்கிதர சிற்காட்டில் ஸ்திதிஹேதும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் யாவந்மோக்ஷம் நடக்கிறபடிக்கை. ப்ரவ்ருத்திஹேதும் ஸங்கல்பாவாநுஷயரூபங்களான த்ரவிய

ஸா-நீ‖ ஸாரூபம நந்யமாக ஸூக்ஷ்மணவிஷமாய் தத்த்வஸா நாஶமே ஸ்தூலத்வ நாஶமாகையாலிங்கு ஸம்வாதநாஶமே ஶரீர நாஶமென்று கருத்து. இப்படி ஸம்வாதங்குலைகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய த்ரவ்யஸாரூபம் குலையாதென்னக்கூடுமோ? ஜீவர்கள்விட்டாலிதற்கு ஸத்தாவந்யொஜகரில்லாமையாலே இது கிடக்கும்படி யெங்ஙனே ? என்னவருளிச் செய்கிறார். (ஶரீரத்துக்கித்யாதி) (உபாதாநத்ரவ்யங்கள்) ஸம்வாதாவஸ்தாரஹித த்ரவ்யங்கள். இங்கு ஸம்ஸாரப்ரதமென்னலாயிருக்க ஸம்ஸாரஶரீரமென்று சொன்னது இத்ரவ்யங்கள் ஸம்வாதவிஶிஷ்டதஶையிலொழிய தத்ரஹிததஶையில் ஜீவனுக்கு ஶரீரமன்றென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இத்தாவத்ரவ்யங்கள் ஸம்வாதவிஶிஷ்டதஶையிலிருவருக்குங் கூட ஶரீரமாகிறுப்போலல்லாமையாலே ஸம்வாதரஹிததஶையிலிவற்றை ஜீவர்கள் விட்டாலுமீஶ்வரன் ஶரீரியாகையால் அவனாலே யிவை ஸத்தை பெற்றிருக்குமென்று கருத்து. இப்படி பஜருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் காட்டில் ஸாரூபஹேதுமுண்டானாலும் வேதநரெல்லாரும் நித்யராகையாலே ஸ்திதிகாரணவையாயிருக்க பஜருக்கு ஸ்திதிஹேதுமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பஜவேதநருக்கித்யாதி) ஸாரூபஸ்திதிஹேதுநாவேவி ஸம்ஸாரவிஶிஷ்டவேஷேண ஸ்திதிஹேதுமுண்டென்று கருத்து. பஜாநாம் மோக்ஷகாலஸ்ய நியதத்வாத்யாவந்மோக்ஷம் நபவேந்நவாவஸ்தாரஸ்திதிஹேதோ வந்நோத்தவதி | கதப்ரத்வபோதக்ரவார்பவப்ரவ்ருத்திகள் வேதநரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலினி பஜருக்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதுமேதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்தீதி) இங்கநுஷயங்களாவன கவிஹிதாவ்ருத்திஷிஜங்களான கரணாயீநப்ரவ்ருத்திகள் . ப்ரவ்ருத்திகளுமென்கிற விடத்தில் வாயுபுத்தாலே மூன்றும்ப்ரத்யேகம் நீக்கியுள்ளாரில் ப்ரவ்ருத்திஹேதுமென்றுசருத்து. த்ரிவாதும்சொல்லாதே கயிகமாகவியா ஶப்தம்ப்ரயொகித்தவித்தாலிவையோரொன்றிலவாஸ்தாரஹேதுங்களும் ஜ்ஞா

ஸா-கா‖ ரீரஷேத ஸ்திதிஜீவஸ்ரொரூபயாயீநதி ஸகாவமஷேவி ஶரீர நாஶொபாகः | ஶரீரகாவஸாநாயஸ்ய தத்ரவ்யம் வநந்தித்ய தீஶ்வராபகீத் ஶரீர தயா தஸ்ய ஸ்திரவ்யவவணெதிஹாவः | ஸ்வம் பஜாநாம் ஸாரூபஹேதுஹேதுஶக்கா ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திஹேதுள வாக்யே பெநாஹ (பஜவேதநர்க்கிதரரிற்காட்டிலிதி) பஜாநாம் ஸவந்திரிக்த ஸ்வதந்த்ரம் | பஜாநாமநந்யாநாம் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திஹேதுயொஸ்ரா ந

(முற்றவனைத்தூட்டல்)

ம்॥ ப்ரவ்ருத்திகளும். ஆர்த்தருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஹேதும் ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாலே யாவிஹூ தஸ்வார்வ ராயிருக்கை. ஸ்திதிஹேதும் பார்வ்வயியுண்டான வாவிஹூவத்துக்கு த்ராவயியன்றிக்கே யிருக்கை. இவர்களுக்கநந்யம் ஸ்திதிஹேதுமாவிஹூவத்தில் முற்பாடு பிற்பாடுகளாலுண்டானமுன்புற்றவேற்றச்சுருக்கம். ப்ரவ்ருத்திஹேதும் கநாதிகாலமிழந்து பெற்ற பரிவர்ணஹஹவத நாஹவஜநிதவீரதிகாரிதமானயதாஹிதகைங்கர்யவிசேஷங்கள். நித்யருக்குநீக்கியுள்ளாரில் ஹேதும் கநாதந்ய

ஸா-நீ॥ விதங்களாகையால் பஜர் தங்களுக்கு சுவாஹரப்ரவ்ருத்திஹேதுமுஞ்சொல்லித்தாகிறது. சூவிஹூ தஸ்வார்வகவீஸ்வராதிஸாதாரணமாகையால் ஆர்த்தர்க்குநீக்கியுள்ளாரில்ஸ்வார்வஹேதுமெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆர்த்தருக்கிதயாதி) இங்குஸ்வார்வம் சுவஹதவாஷகவாதிகம் பஜருக்குள்ளே சுவாஹரஸ்வார்வஹேதுஞ்சொன்னப்போலே ஆர்த்தருக்குச் சொல்லாதொழிந்தது பஜருக்கு ஸயிஹதமானவநந்யஸ்வார்வஹேதுமே ஆர்த்தருக்கு மாகையாலிங்கு தனித்துச் சொல்லவேண்டாவென்று கருத்தாலே. சூவிஹூவத்துக்குத்ஸிவ்யயி யில்லாமை ஸர்வஸ்வாராதிஸாதாரணமாகையாலிவருக்கு ஸ்திதிஹேதுமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்திதிஹேதுரிதயாதி) இது ஆர்த்தரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலே யிவர்களுக்கநந்யம் ஸ்திதிஹேதுமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கிதயாதி) (முன்புத்தவிதயாதி) உத்தராவயள தாரதஹ்யாஹாவெவி பர்வ்வராவயள தாரதஹ்யெவ ஸ்திதிஹேதுஜதிஹாவ꞉। ஹஹவத நாஹவஜநிதகைங்கர்யங்கள் பஜரில் பாரகைகாந்திகளுக்கும் நித்யருக்கும் பொதுவாயிருக்க ஆர்த்தருக்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதுமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திஹேதுமநாதிகாலேதயாதி) (இழந்துபெற்ற) ஜதநந நித்யவ்யாவ்ருத்தி꞉. பரிவர்ணேதயாதி நா பாரகைகாந்திவ்யாவ்ருத்தி꞉. தவிசேஷங்களிதநநாவாஹரப்ரவ்ருத்திஹேதவ்ய꞉ஆர்த்த꞉। கநாதந்யவிஹூ தஸ்வார்வகவீஸ்வரனுக்கும் பொதுவாகையால் நித்யருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஸ்வார்வஹேதுமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நித்யருக்கிதயாதி) இங்கு நித்ய

ஸா-கா॥ ஞ்யாதநந்யஸ்வார்வஹேதுநயெநத்ரஷ்பகவஹிவேத்ய ஆர்த்தாநாம் ஸ்வார்வஹேதுமாஹ—(ஆர்த்தருக்கு நீக்கியுள்ளாரிலிதி) "ஜக்ஷக்ஷீரஹஹாரீநாஜாயந்யஸ்யாஹரஜஹக꞉। தயாவிந தஷாவ்யாதம் ஸரஸத்யாவி ஶக்யத" ஜதி ந்யாயாநார்த்தாநாமநந்யஸ்வார்வஹேதோநிவர்த்தஶக்யாவி ப்ராரணிககவாக ஸிஜவவெதி தேஷாமவாஹரஸ்திதிஹேதுமாஹ— (இவர்களுக்கநந்யமிதி) ஆர்த்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திஹேதுமாஹ (ப்ரவ்ருத்திஹேதுமிதி) ஆர்த்தாவாஹரப்ரவ்ருத்திவிசேஷாநபூவஜதி நித்யாநாமிதரஹ்ய꞉ ஸ்வார்வஹேதுமாஹ—(நித்ய

௨௰॥ விஹிதஸர்வராய் பரதந்த்ராயிருக்கை. இவர்களுக்கு நீக்கி
யுள்ளாரிற்காட்டில் ஸ்திதிபேதம் அநாத்யநுவ்ருத்தமான சேஷத்வாநு
பவம். இது நித்யருக்கெல்லாம் பொதுவானபடியாலேயிவர்களுக்கந்யோ
ந்யம் ஸ்திதியில் வைஷம்யமில்லை. இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதம் அநாதி

ஸா-நீ॥ ருக்குள்ளே அவாந்தரஸர்வபேதஞ் சொல்லாதொழிந்தது நி
த்யர் வஸிக்கச் செய்தே யதீஷ்டப்ரகாரஸ்வ்யாபாரணத்தாலே பஹூக்களா
யே வஸிக்கையாலே இங்கு வைஷம்யஸம்பாவனையுண்டாக ப்ரஸக்தியில்லாமை
யாலிவர்களுக்கவாந்தரபேதாவபேதஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்
று கருத்தாலே ப்ரஹ்மாநுபவமநாதியாக அநுவர்த்திக்கை ப்ரஹ்மத்து
க்கும் பொதுவாகையால் நித்யருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் காட்டில் ஸ்திதிபே
தமேது? ஸ்வசேஷ்ய அநுபவமநாதியாக அநுவர்த்திக்கையென்னிலது பி
ராட்டிக்கும் பொதுவன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கி
த்யாதி) சேஷியென்று இவ்வளவு மாத்ரம் சொல்லாதே யதிசயமாக தத்
ஸம்பந்தம் ப்ரயோஜித்தது பதிமாத்ரசேஷித்வமன்று. "உபாயிஷா
நாமேவகம் சேஷித்வம்" இத்யாதிகள்ப்படியே ஸம்ஸமே சேஷித்வமென்று
கருத்தாலே. ததாச ஸம்ஸம் நமக்கு நிரவதிகசேஷியென்றிப்படி
ஸம்பாயமஹாபூமான அநுபவமநாதியாக அநுவர்த்திக்கை யிவர்களுக்கு
ஸ்திதிபேதமென்று கருத்து. முக்தரைப்போலே ஸ்திதியில் முன்புற்றவேற்
றச் சுருக்கமில்லாமையாலும் பின்பு அதில்லாமையாலுமிவர்களுக்கந்யோ
ந்யம் ஸ்திதிபேதமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இது நித்யர்க்கெல்லா
மித்யாதி) இழந்துபெற்றவென்று முக்தருடைய ப்ரவ்ருத்திகளையாமநந்தமா
க சொன்னவித்தால் நித்யருடைய ப்ரவ்ருத்திகளானால் நியதங்களென்று
தோற்றுகிறது. அது கூடுமோ? ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் ஸ்வாபாவிகாநி
த்யங்களன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபே
தமநாதிப்ரவாஹத்யாதி) ஸர்வேண நித்யஸாஹாவெவி ப்ரவாஹ
ரூபேண நித்யங்களாகலாமென்று கருத்து. கைங்கர்யஸம்பந்த
ஸம்ஸ்வப்ரவ்ருத்திப்ரவ்ருத்தி: இங்கு கைங்கர்யங்களுக்கு விசேஷமா

ஸா-கா॥ ருக்கிதி) (பரதந்த்ராயிருக்கை) பகவதாஜ்ஞைவாபரதந்த்ரி
த்யர்த்த: தேஷாம் ஸ்திதிபேதமாஹ-(இவர்களுக்கிதி) நித்யாநாம்ஸர்வே
ஷாமவாந்தரஸர்வபேதவத்ப்ரவ்ருத்தவாந்தரஸ்திதிபேததர்ஸாத்
ஸாதாரணப்ரவ்ருத்த்யாஹாவாஸ்யந்யோந்யஸாதாரணப்ரவ்ருத்திபே
தமாஹ-(இவர்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதமிதி) நித்யாநாமநந்தமர்ஹாணாம்
கைங்கர்யரூபப்ரவ்ருத்திபேதஸ்ய வ்யவஸ்தித்வ "ஸோஸ்நுதே ஸ
ர்வாந்காமாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிஸ்ருதிஸித்த

௨௮॥ ப்ரவாஹநித்யங்களான கைங்கர்ய விசேஷங்கள். அநந்தகருடாதிகளுக்கதிகார விசேஷங்களும் தத்விஹித கைங்கர்யங்களும் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தியுண்டென்கிற பக்ஷங்கூடுமோவென்னில்; ஸ்வாமியினுடைய அபிப்ராயத்துக் கீடாகத்தனக் கபிமதங்களான கைங்கர்யங்களிலே கிடையாதவை யொன்

ஸா-நீ॥ பதப்ரமாணஸித்தத்வாதிகாரோசிதத்வம் இத்தால் நித்யாநாம் ப்ரவாஹரூபப்ரவ்ருத்திவிஷயமும் ஸங்க்ருஹீதம் இப்படி கைங்கர்யவிசேஷங்களிவர்களுக்கு வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமோ? அதிகாரங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே கூடுமென்னிலப்போது நித்யரையும் முக்தரையும் பற்ற 'சேஷசேஷைகரதிரவே'த்யாதியாக வருளிச் செய்கிற க்ரந்தத்தோடு விரோதியாதோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார். (அநந்தகருடேத்யாதி) ஸூரிசப்தேந விஷ்வக்ஸேநாதிஸர்வநித்யஸூரிஸங்க்ரஹ: நித்யரெல்லாருக்கும் வ்யவஸ்திதமாகவே தேனுமோரதிகாரமுண்டிறே. அதிகாரவிசேஷங்கள் சய்யாவாஹநஸேநாபதித்வாதிகள் தத்விஹிதகைங்கர்யங்கள் சயநாஸநவ்ருத்திவாஹநஸேநாநிர்வஹணாதிகள் (நித்யருக்குமித்யாதி) கைங்கர்யவிசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்னவே யவைகள் முக்தருக்கில்லையென்றும் நித்யர்தம்மிலுமொருவர் செய்யும் கைங்கர்யமொருவர்க்கில்லையென்றும் ஸித்திக்கையாலென்று கருத்து. (ஸ்வாமியினுடையவித்யாதி) ஒருவனுக்கு ஸாமஸ்த்யேந ஸர்வகைங்கர்யகரணமுண்டென்கை அஸம்பவமாகையாலே தானிச்சித கைங்கர்யத்தில் கிடையாததொன்றில்லையென்கையிலே மத்வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யங்கொள்ளவேண்டுகையாலும் தத்தத்வ்யவஸ்திதகைங்கர்யத்தை தானிச்சிக்கை ஸ்வாம்யபிப்ராயத்துக்கநுகுணமல்லாமையாலே தானப்படி யிச்சியாமை

ஸா-கா॥ யா ஸர்வேஷாம் ஸர்வவிதகைங்கர்யபோதகா 'சேஷசேஷைகரதிரவே'த்யாதிஸூக்திகாரவசநவிரோதமுத்பாவ்யாபிப்ராயேண சங்கதே (அநந்தேதி) பரிஹரதி (ஸ்வாமியினுடையேதி) யத்யபீச்வரேச்சாக்ருதம் நித்யமுக்தாநாம் கைங்கர்யவைஷம்யம் ப்ராமாணிகம் ததாபி நித்யாநாம் முக்தாநாம் ச அவிசேஷேண ஸர்வவிதகைங்கர்யஸித்திஸ்து விவக்ஷா ஸர்வவிதகைங்கர்யசப்தேந ஸ்வாம்யபிமதஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் ஸகலகைங்கர்யநிவ்ருத்த்யா பகவதிச்சாவிஷயாணாம் ஸர்வேஷாம் ஸாமாந்யேந ப்ராப்தாநாம் ஹி ஸ்வாம்யபிமதமேவ ஸ்வாபிமதம் பவதி। ந து தத் அநபிமதமபி ஸர்வம் ச ஸ்வாம்யபிமதம் ஸர்வவிதகைங்கர்யம் தத்ஸித்திரிதி ந விரோத இதி நநு அநந்தகருடாதிபி: க்ரியமாணஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய முக்தை: கரணஸ்யாஸம்பவாத் வ்யவஸ்திதத்வாத்

உஎ ‖ றுமில்லாமையாலும், ஒவ்வொருத்தருக்கு வ்யவஸ்திதங்களான கைங்கர்யங்களைத்தாங்கள நுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸ்தைபோலொருத்தருக்குப் பிறவாமையாலும், ஆரேனுமொருவர நுஷ்டிக்கும் கைங்கர்யமும் ஸர்வர்க்கு ப்ரியமானபடியாலே தாத்ருசமான கைங்கர்யங்களும் ஸர்வருக்கும் ப்ரியமாய் கைங்கர்யரூபமான வ்ருத்தியில் வாசியில்லாமையாலும் ஸர்வருக்கும் ஸர்வவிதகைங்கர்யஸித்தியுண்டென்கையில் விரோதமில்லை.

ஸா-நீ ‖ யாலுமிங்கு விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஒவ்வொருவருக்கித்யாதி) வ்யவஸ்திதகைங்கர்யத்தைத் தாங்களிஷ்டியாததுஸர்வேச்வராஜ்ஞாநுகுணமல்லாதசாஸ்த்ரத்தையிட்டன்று "நித்யாஸிவாஹிதவரஸரநீவஹாவம் யாஸ்லோ ஸநவாஹாத்ருஷ்டிசிரிவ' த்யாதிந்யாயத்தாலே யொரொருவரநுஷ்டிக்கிறதே தங்களுக்கு வாஸ்வாநஷாஸமாயிருக்கையாலுமிஷ்டியார்களென்று கருத்து. இப்படி மஹாவாக்யம் கைங்கர்யத்தினுடைய வநுஷ்டாநவாரமாலும்விரோதமில்லையென்றுகாட்டிஇனியிது ஸர்வஸம்ருதஸர்வவிதகைங்கர்யேஷ்டவ்ருத்திவிசேஷாத்ருவாரமத்தனையொழியவநுஷ்டாநவாரமல்லாமையாலும் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார். (ஆரேனுமித்யாதியால)(ஸர்வர்க்கித்யாதி) ஸர்வேவாதெளிந்தவனுக்கு கைங்கர்யம் ப்ரியமாவது ஸ்வாநுஷ்டிதஸ்வப்யாக்தமன்றிக்கே ஸர்வப்ரியஸ்வப்யாக்தமாகையால் பராநுஷ்டிதகைங்கர்யமும் ஸ்வாநுஷ்டிதகைங்கர்யம்போலே ப்ரியமாமென்று கருத்து. (வ்ருத்தியில்வாசியித்யாதி) வாசியுண்டானலனறோ தானநுஷ்டிக்கவேண்டுவது அதுயில்லாமையாலே தானநுஷ்டிக்கவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்று கருத்து. (ஸித்தியித்யாதி) இங்க ஸித்திசப்தம் 'சேஷசேஷைகரதிரவ நித்யகைங்கர்யப்ராப்த்யேகவ்யா'என்கிறமஹாவாக்யத்தில் ப்ராப்திசப்தஸ்ய

ஸா-கா ‖ க்ரணாவஸம்ஸவாநுக்ஷஸ்) ஸர்வவிதகைங்கர்யஸித்திரிதி வக்ஷ்யமாணத்ருஷ்டாந்தாஹ (ஒவ்வொருத்தருக்கிதி) வ்யவஸ்திதவிஷயகைங்கர்யவாயாஸ்க்ஷ்ரமேதாக்ஷாஸ்ரக்தநாம்வ நிச்சேஷகர்மநிவ்ருத்தஸ்ய நஸ்ஸதாத்ருசகைங்கர்யேஷ்வா நஜாயதஇத்யர்த்த:। நசைவம் தஸ்ய நதேமாவாதிஸ்ஸேஷ்வேஷ்வ ப்ரத்யக்ஷம் வ்யவஸ்யாக்ருயகாணகைங்கர்யஜநிதஹமவஸ்ப்ரீத்யா தஷாஸவி வ்ருத்யாயிகம் ஸ்யாதிதி வாநவேஷ்ட்யா தஉவஸ்திதத்ராஹ (ஆரேனுமிதி) ஸர்வஸ்ர்விஷேயே வசேநாவி க்ரியமாணஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய ஸ்வகத்ருப்ரீதிஜநகத்வம் ஸஜாதிதஸ்வர்வப்ரீதிஸாக்ஷாத்ரஸாவேதி விமதத்வம் பஸ்ய ஸர்வம்வொவரவிஸேஷப்யொஜநஸ்ய ஸர்வஸ்யாவி ப்ரீதிம் ஜநயேதேவ, ஸர்வவாவரே ஷீக்ரியமாணம் கிம்சிதவி கைங்கர்யம்ஸர்வ

௨௭|| இவ்வர்த்தங்களெல்லாருக்கும் யசி-ஸ்வரூபம்போலே யஊஹ௵தஜ்ஞாநமும் ஊவ்யமாயிருக்க இதன் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்திங்கருளிச்செய்யா

ஸா-டீ || நவ்யொஜித்தது இத்தால் ஶாஸ்த்ரவாக்யத்திலே கௌஸ்துபாநுஷ்டாநஶப்தமன்றிக்கே கௌஸ்துபவ்யாவிஶப்தாத்ருமிருக்கையாலது ஸ்வயங்கௌஸ்துபாநுஷ்டாநத்துக்கும் ஸ்வரூபாநுஷ்டிதகௌஸ்துபாணாம் ஸர்வவிஷயசைவநாநுஸந்தாநத்துக்கும் பொதுவாகையாலிங்கநுஷ்டாநபர கவிஸ்வ்யநமில்லையென்றுஜ்ஞாபிதமாயிற்று. ஸிஸிஶப்தமநுஷ்டாநத்துக்கும் ஸநுஸந்தாநத்துக்கும் ஸாதாரணமிறே. கீழேவிவ்வர்த்தங்களுக்கும் யதூஹ௵தமாகஜ்ஞாநமென்றொருவஸ்துவுண்டென்றுசொன்னதுமிதுஊவ்யமாம்படியித்தை ஶரீரயாரகமாக சொன்னதுவும் கூடுமோ? இப்படி யாதுயசி-ஹ௵தசைவநாவெதநமாய் ஜ்ஞாநமென்றொருஊவ்யமுண்டாகில்ஸ்வாயீநதந்த்ராதி வாக்யத்திலே யிதையும் கூட்டி வதாவியாவெதநமென்றருளிச்செய்யாதொழிவானேன்வாகையால் யசி-ஹ௵தஜ்ஞாநமில்லையென்றுதலிதுஊவ்யமன்றென்றுதல் கொள்ளவேண்டாவோ? இங்கனல்லாதபோதித்தைச் சொல்லாதொழிந்ததற்கு வேறு நிபந்தநமுண்டோவென்கிற விஶங்காநுவாதவசவ-கமுத்தர மருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களெல்லாருக்குமித்யாதி) சூத்ராக்களுக்கு யசி-ஹ௵தமென்கைபாலே கஹம் ஜாநாதீத்யாதி வ்யத்யக்ஷமேயிதுண்டென்னுமிடத்துக்கு வ்யமாணமென்றுமிது வெதநஹிளுமென்றும் ஜ்ஞாவிதமாகிறது. எல்லாருக்குமென்னது பஊவ்திரிக்தாநாம் யசி-ஹ௵தஜ்ஞாநம் நாஸ்தியென்கிற வக்ஷ்யவாஊா ஸாஞ்ஜம் யசி-ஸ்வரூபம்போலேயென்றது ந்யாயஸிஞ்ஜநாதிகளிலே யசி-ஹ௵தஜ்ஞாநம் ஊவ்யம் ஜ்ஞாநக்வாஊாத்துவஸ் என்று சொல்லுகிற ஊ

ஸா-கா || வ்ருத்ஸ்வரூபவாரஷாஞஜ்ஞாயகக்வாகஸவெஷாம் வ்ருதிகாரஜெவெதி ஸவெஷாஞ்ஸவவியகௌகய-ஹெஸிஜ்விரோயஜத்ஞஞ்ஞ | ஹவாவகஜவஶ்க்வம்பஜக்வங்கவிஊ்ரங்யெஸதி நிஶ்ஷநிவ்ருத்தாவிஊக்வம் ஜாக்ஷக்வம் ஸ்வதாஞாகூீஶஷெக்வஸதிகஜூரஹிதக்வம்நிதக்வஜிதி லக்ஷணாநி ஸம்ஹிதாநி | ஹவம் த்ருவியவெதநாந்நரவ்ய த்ருவியாவெதநந்நரவயிதாம் யசி-ஹ௵தஜ்ஞாநஸ்ராவவெதநஊவ்யக்வநாவெதநகெத்ருவிஜ்யாக்திவிரோயஜாஶங்க்ய வரிஹாரந்துதநவிஶேஷணதயைவ லுப்தஸ்வரூபஸ்யயசி-ஹ௵தஜ்ஞாநஸ்ய விஶேஷ்யாஹி வெதநஶப்தவ்யுத்திநிஜிதகெவ தெநைவாவாத்தக்வாஜ ஜசி-ஹ௵தஜ்ஞாநம் வ்யஜம்நிரூவயதி (இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாமிதி) தஸ்ய ஸ்வரூபம் நிரூபயதி (யசி-ஹ௵தஜ்ஞாநஜிதி) கநெந வாக்யெந ஸகஜ-காவஹாஸக்வம் ஸகதத்ரகாவஹாஸக்வம்வெதி லக்ஷணத்வயஜ

ஞ॥ தொழிந்தது வேதநனென்றெடுத்த விஶிஷ்டத்திலே விஶேஷணமாய்ச் சொருகி நிற்கையடியாக. இத்தர்மபூதஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாஶதஶையிலே ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கும். இது ஈஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் நித்யவிபுவாயிருக்கும். மற்றுள்ளாருக்கு ஸம

வ்யா-நீ॥ வ்யவஸாயகாநோசாநஸம்வநாபாத்ஸ்வரூபத்தை ஸ்வாஸாதாரணதர்ம நிர்தேஶாநந்தரத்தை தனித்து என்கிறவித்தால் வ்யக்தமாக வருளிச்செய்யாத வத்தனையொழிய வருளிச்செய்யவேயில்லையென்ன வொண்ணாதென்றபடி. (வேதநனென்றெடுத்தவித்யாதி) ஸ்வாஸாதாரணதர்மவிஶிஷ்டதர்மிவிஶேஷ்யமாகவன்றோ விங்கு தனித்துச்சொல்லவேண்டுவது விஶேஷணமாகச்சொருகினவித்தாலேதானே யதார்த்தஸ்வாஸாதாரணதர்ம விஶிஷ்டமாக விதிக்கையால் தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதியில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வயமேவேத்யாதி வாக்யத்திலே யிதுவும் பூர்வார்த்தமாகில் வேதநருக்குச் சொன்னாப்போலே யிதற்கும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம் விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்ன வத்தைச் சொல்லக்கோலி முற்பட ஸ்வரூபபேதத்தை விஶேஷித்தருளிச் செய்கிறார். (இத்தர்மபூதஜ்ஞாநமித்யாதி) விஷயப்ரகாஶதஶேந ஶாஸ்த்ரவ்யாவ்ருத்தி꞉ ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கித்யநேந தர்மவ்யாவ்ருத்தி꞉ ஸ்வயம்ப்ரகாஶமித்யநேந த்ரிகுணகாலவ்யாவ்ருத்தி꞉। ஆனாலுமிதற்கவாந்தரஸ்வரூபபேதமேது விஷய ப்ரகாஶகத்வாதிகள் ஸ்வரூபநித்யத்வாதிகளுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநங்களெல்லாத்துக்கும் பொதுவன்றோவென்ன விதற்குத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இது ஈஶ்வரனுக்குமித்யாதி வாக்யத்தாலே) நித்யவிபுவாய் ஒருகாலத்திலும் ஸங்கோசகந்தமில்லாமல் நித்யம்விபுவாயென்றபடி. ஆனாலும் மற்றுள்ளாருக்கு ஜ்ஞாநவிபுவன்றதாகையால் பத்தருக்குமிப்படியாக வேண்டாவோ? முக்தாவஸ்தையில் மாத்ரமிப்படியாய் ஸம்ஸாராவஸ்தையில் தாரதம்யயுக்தமாயிருக்குமன்றிலதற்கு நியாமகமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (மற்றுள்ளாருக்கித்யாதி) தாரதம்ய கர்மவிஶேஷம் நியாமகமென்று கருத்து. பஹுவிதம் விகாஸஸ்யாவி விஶேஷ

ஸா-கா॥ ஸ்வவிவக்ஷிதம்। லக்ஷணமேவ விலக்ஷணத்வப்ரகாஶநம் நித்யவிபுத்வே தர்மிஸ்வரூபாணாம் வ்யாவ்ருத்தி꞉। ஜ்ஞாநாவஸ்தாந ப்ரஸ்ருதிகாலேபோ꞉. ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கிதி ஸகர்த்ருகத்வம் விவக்ஷிதம்। விஷயப்ரகாஶநேந ஸகர்மகத்வம் விவக்ஷிதம்। ஸ்வயம்ப்ரகாஶஶப்தேநாவபாஸத்வம் விவக்ஷிதமிதி தர்மபூதஜ்ஞாநஸ்யாவாந்தரஸ்வரூபபேதஶ்ச (இது ஈஶ்வரனுக்குமிதி) நநு ஸம்ஸ்ருதௌ பஹுவிதஸங்கோசவிகாஸவத்த்வம் முக்தௌ விபுத்வாவாப்திவத் விகல்பாஸம்பவாத்। ததாஹி

மூ॥ஸம்ஸாராவஸ்தையில் கர்மாநுரூபமாக பஹுவிதஸங்கோசவிகாஸவத்தாய் முக்தாவஸ்தையிலே ஏகவிகாஸத்தாலேபின்பு யாவத்காலம் விபுவாயிருக்கும். இதற்கு வ்யாவ்ருத்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கை

ஸா-நீ॥ ௯. பஹுவிதேத்யநேந பத்தாநாமாத்மதஜ்ஜ்ஞாநேஷ்வாதாரஸ்வரூபவைஷம்யாவிஷ்க்ருத:(முக்தாவஸ்தையிலித்யாதி)(ஏகவிகாஸத்தாலே) ஏகஸ்வரூபவிகாஸத்தாலே தாரதம்யராஹித்யேந ஸர்வஜ்ஞாநாம் ஸர்வேஷாம் விகாஸஸாம்யமுக்தம் பவதி। கீழ்ச்சொன்ன பஹுவிதஸங்கோசங்களிலொன்றுமில்லாமையாலே யிந்த விகாஸம் அநவச்சிந்நமாகையால்பின்பு யாவத்காலமும் விபுவாகவேயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்தால் முக்தாநாமாத்மதஜ்ஜ்ஞாநேஷ்வாதாரஸ்வரூபவைஷம்யமில்லையென்றுஸூசிதம்।ஸங்கோசவிகாஸவத்தென்கையாலேயிருக்குமுள்ளபடிஸ்வரூபமநித்யமென்று ஸித்திக்கையாலிதுக்கிங்கு விசேஷித்து ஸித்திஹேதுஞ்சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றதாயிற்று. ஆனாலுமிதற்கு வ்யாவ்ருத்திஹேதுஞ்சொல்லக்கூடுமோ? ஆத்மஸ்வரூபமும்ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்கையாலே ப்ரகாசகத்வாதிகளதற்கும் பொதுவன்றோவது கதமாகையாலே சரீராதிவ்யாவர்த்தகமும் பொதுவன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதற்கு வ்யாவ்ருத்தீத்யாதி) (விஷயங்களையிதி) இங்கு விஷயமாவது தன்னையொழிந்ததொன்று ஆத்மஸ்வரூபம் தன்னை ஸதா ப்ரகாசிப்பிக்கிறதத்தனை போக்கி தன்னையொழிந்ததொன்றை ப்ரகாசிப்பியாமையாலிதற்கு

ஸா-கா॥ கிஞ்சாத்மதஜ்ஜ்ஞாநம்ஸாவயவமுத நிரவயவம் நாத்ய: விநாஶித்வப்ரஸங்காத் நத்விதீய: விநா நிரவயவஸ்ய ஸங்கோசவிகாஸாதிஸம்பவ: யதி விநாஶித்வ ப்ரஸங்கோ தோஷ: ஸ்ருதிஸித்தகார்யகாரணபாவாத் நிரவயவத்வேபி ததவஸ்தாவிஶேஷாபாவாத் தஸ்மாத் ஸங்கோசவிகாஸாதிநைஷ்கல்யம் தத்ஸ்வரூபம் ஸ்வாதாரத்வாத் ஸர்வதா ஸம்பவ: "ஸ ஆநந்த்யாய கல்பதே" "ஸ ச ஸர்வஸ்ய ப்ரத்யக்" 'ஜ்ஞாநஸ்வரூபேணாவிஷ்க்ருத' இத்யாதிஷு விபுத்வ ஸ்வாபாவிகத்வஸ்யோக்தத்வாத் அந்யவிஶேஷணே ப்ரயோஜநாபாவாத் ஸ்வாபாவிகத்வாச்ச விகாரவாதி காரணஸங்கோசஸ்ய கர்மணாவவ்ருதத்வேஸதி ஸதோ ப்ரகாசத்வாத் ஸ்வதஸ்ஸ்வாத்மநோ வ்யாவ்ருத்திர்வாதாரவ்யாவ்ருத்திம் வாஹ (இதுக்குவ்யாவ்ருத்தியாவதிதி) விஷயப்ரகாசகத்வம் சரீரேந்த்ரியாதிவ்யாவர்த்தகம் ஸாமாந்யவ்யாவ்ருத்திரிதி பாவ:। ஜ்ஞாநத்வம் ப்ரகாசத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் ஜ்ஞாநத்வாவ்யாபகத்வம் ஜ்ஞாநத்வப்ரகாசத்வயோர்விஷய தஸ்ய ஜ்ஞாநத்வப்ரகாசத்வயோர்வ்யாவ்ருத்தயோ: கா

ச்சையும், ப்ரயத்நாவஸ்தையிலே ஶரீராதிகளை ப்ரேரிக்கையும், பத்ததஶை
யில் ஸம்ஸார விகாரங்களும், ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்ய ப்ரகாஶ
நத்தாலே ஸாம்யமென்கிற வைஷம்யமுடைமையும். ஸாம்யமாவது
தனக்கநுகூலமாகவாதல் ப்ரதிகூலமாகவாதலொன்றை யநுஸந்தி

ஸா-நீ|| விஷயப்ரகாஶகத்வமில்லையென்றுகருத்து. (ப்ரயத்நேதி) தான் ப்ர
யத்நரூபமாக பரிணமித்து ப்ரேரிக்கையென்றபடி. இது ஸ்ருஷ்டிக்கில்லையெ
ன்று கருத்து. ஶரீராதீத்யத்ர ஆதிஶப்தேந இந்த்ரியாதிகம் க்ருஹ்யதே|
(பத்ததஶாயாமிதி) இது பத்தருடைய ஸம்ஸாரதஜ்ஞாநங்களுக்கிதர
ஜ்ஞாநாபேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்திஹேதுஞ்சொன்னபடி. பத்ததஶாயாமித்யநே
நைவ ஸம்ஸாரவிகாரங்களுக்கதீந்த்ரியமதாமூணாத்ய வைஷம்யா
தீநத்வமும் விவக்ஷிதமாகையால் ப்ரஹ்மாதி ஸம்ஸாரவிகார வ்யாவ்ருத்தி:| ஆ
நுகூல்யாதி ப்ரகாஶநத்தாலே ஜ்ஞாநத்திற்கு ஸாம்யரூபவத்வம் வருகிற
தென்னக்கூடுமோ? ஈஶ்வரனுக்கனுகூலமாகவும் ப்ரதிகூலமாகவுமநுஸந்
திக்கை. ஸாம்யமென்றிலப்போது தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமாகவொன்றை
யுமநுஸந்தியாத வீஶ்வராதிஜ்ஞாநத்திற்கு ஸாம்யரூபத்வமில்லாதொழியா
தோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாம்யமாவதித்யாதி) தன்னைப்பற்ற
வந்த்ராநுஸந்தம் ஸாம்யஶப்தார்த்தமாகையாலுக்தஶங்காவகாஶமில்லை
யென்றுகருத்து. அநுகூலமாகவாதல் ப்ரதிகூலமாகவாதலொன்றைய
நுஸந்திக்கைஸாம்யமென்றதுகூடுமோ? ஸர்வர்க்களுக்காநுகூல்யம் ஸாமா
ந்யகமாகில் ப்ராதிகூல்யமில்லாதொழியாதோ? ப்ராதிகூல்யம் ஸாமாந்ய
கமாகிலாநுகூல்யமில்லாதொழியாதோ? இரண்டும் ஸாமாந்யகமென்
கை விருத்தமன்றோவென்னவிரண்டும் ஸாமாந்யகமானாலும் விரோத
மில்லையென்கைக்காகவொன்று ஸ்வாபாவிகமென்று மற்றதௌபாதிகமெ

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநாதேரேவ தஸ்யைஷ தத்தாத்மயோ: ஸாம்யாதேரேவ
விவக்ஷிதாநுஸந்தாநவஸ்ஸம்ஸாரதஶாத்ருஶ்யத்ஸ்வநிஷ்டார்த்தைக்யஸ்வஸ்ஸ்
ஸஸ்வரூபாநுகூல்யதயாநுஸந்தவபோதகப்ரமாணவிரோதப்ரஸங்காச்ச
விஷயமதஸ்ஸாஹாவேவ தஸ்யப்ரகாஶஸ்ய ஸம்ஸாரவத்வப்ரஸங்கேந க்
ஷ்யர்த்தப்ரஸங்க இதி 'உபயத்ராஶாஸ்ரஜம்'ஶ்ருத்யா ஸர்வஸ்யாப்யா
நுகூல்யஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வமீஶ்வரநிஷ்டத்வேந த்ருஷ்டம் ஸ்வஸ்யைவா
நுஸந்தேவபி உத்ப்ராணாம் நிரபேக்ஷாஸ்தத்ஸ்வபக்ஷ பவநதநயவாச்ய
விதீத்யாவ வர்ஷஹேதோ தேஷாமேவ காருண்யஹேதோந ச
தத்தத்ப்ராநுஷாணாந்நாத்வாநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யாநுஸந்தா
பத்வாநம் ஸம்பவதிதவாத்தாதநாஸ்வாபாவிகாகாரஸ்யாத்ர ஜ்ஞா
நுகூல்யஸ்ய திரோஹிதத்வாத்பத்தாநாம் தயாநுஸந்தி நக

ஶரீரிக்கை. ஸம்ஸாரவிமுக்தியான ஸ்வபத்தாத்மாக்குமாநந்த்யம் ஸ்வா-பமாயிப்படியீஶ்வரனும் நித்யரும் முக்தருமநாதியாகிற்க, ஸம்ஸாரிகளுக்கு காலபேதத்தாலும் வர்ணபேதத்தாலும் தேஶபேதத்தாலும ஸ்வாநந்த்யமாயும் ப்ராதிகூல்யமாயுமுதாஸீநமாயுமிருக்கிற விவிதாகாரங்களெல்லாமிவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாபாவிகங்களன்று. இதிவர்களுடைய

ஸா-டீ||ன்றுமுபபாதிக்கிறார். (ஸம்ஸாரவிமுக்தீத்யாதியால்) ஸம்ஸாரவிமுக்தியானவென்றது. ஹேத்வந்தரவிஶேஷணம் ப்ராதிகூல்யஸ்வாபாவமாயிருக்குமது விமுக்தியாகத்தக்கதல்லாமையாலே விமுக்திகாதேவஸ்வபத்தாத்மாக்குமாநந்த்யஸ்வாபாவமென்றுகருத்து. ஆனாலும், ப்ராதிகூல்யம் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாயிருக்கையாலே யிதுதான் ஸ்வாபாவமாகலாகாதோவென்னவாநந்த்யமீஶ்வராதிகளுடைய ப்ரத்யக்ஷாநுபவ ஸித்தமாயிருக்கையாலுமிவ்வநுபவமந்யதா ஸித்த்யஹமல்லாமையாலும் ஸம்ஸாரிகளுடைய ப்ராதிகூல்யப்ரத்யக்ஷமந்யதாஸித்த்யஹமாகையாலுமிங்கனகொள்ளாதபோதஸ்வாநந்த்யஶாஸ்த்ரங்களும்ஸ்வாபாவமாக ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே அநேகஸ்வாபாவகங்கொள்ள ப்ரஸம்ஸிக்கையாலுமிந்த ப்ரத்யக்ஷம் நியாமகமாகமாட்டாதென்றுபபாதிக்கிறார். (இப்படி ஶரீரனுமித்யாதியால்) இப்படியென்றது. ஸாநந்த்யமாகவென்றபடி மேலே ஸ்வாநந்த்யமென்கையாலே இங்கே நிரதிஶயாநந்த்யம்விவக்ஷிதம்மேலே காலபேதாதிகளையிட்டுப்ராதிகூல்யாதிபேதஞ்சொல்லுகையாலுமீஶ்வரநித்யமுக்தர்களுடைய அநுபவமேகாகாரமென்றுதோற்றுகையாலுமிங்கேயாநந்த்யைகாகாரவக்ஷம்விவக்ஷிதம் | இத்தால்ஸம்ஸாரிகளுடையஅநுபவம்போலேயவ்யவஸ்தித விஷயமல்லாமையாலிவர்களுடையஅநுபவமந்யதாஸித்த்யஹமன்றென்றதாயிற்று. ப்ராதிகூல்யாதிப்ரத்யக்ஷமுடையாரைஸம்ஸாரிகளென்று நிர்தேஶிக்கையாலேயீஶ்வராதிகளுக்கு நிர்தோஷத்வம் தோற்றுகையாலவர்களுடைய அநுபவம்போலே ஶுத்தமல்லாமையாலுமிவர்களுடையஅநுபவமந்யதாஸித்த்யஹமன்றென்றதாயிற்று. (இவ்விகாரம்)இந்த லௌகிகப்ரத்யக்ஷஸித்தவிகாரம். இங்கு விகாரஶப்தத்தாலிந்த ஸ்வாநந்த்யப்ராதிகூல்யாதிகளிலொன்றில் தானுமவஸ்தாபேதங்களநேகங்களென்று ஸூசிதமாகிறது. இத்தாலிந்த லௌகிகப்ரத்யக்ஷத்திற்கந்யதாஸித்தியவஶ்யவக்தவ்யமென்றதாயிற்று. (ஸ்வாபாவிகங்களன்று) இங்கனன்றிக்கேயிவ்

ஸா-கா||தாவித நுபவத்திரித்ராஹ(ஸம்ஸாரவிமுக்தியானேதி) நநேவம் தஹித்வாராக்ஷித்வகாஷ்டாதாவத்தளமவணக்ஷாதே: ஸவைஶாநுபவ வதளவாயிகாகார: கிமிதீஶ்வர நித்யமுக்தைநந்த்யாநுபவயேத பலேது

௨௦ || கர்மங்களுக்கீடாக ஸத்யஸங்கல்பனான ஈஶ்வரனிவர்களுக்கு ஶரீரப்ர
தாநம் பண்ணின ப்ரகாரம். இக்கர்மபலாநுபவிக்கைக்கு பத்தருக்கு
ஸ்வரூபயோக்யதையும் ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டு. ஸ்வரூபயோ

வ்யா- ந || விஷமங்களித்தனையும் ஸ்வாபாவிகங்களென்றால் வைஷம்யநி
ர்க்ருண்யங்கள் ஸ்வாபாவிகத்வம் கொள்ளப்ரஸங்கிக்குமென்றுகருத்து. ஆனால், ஈஶ்
வரன் தனக்கநவாத்யங்களான இவ்வைஷம்யாநுகூல்யப்ராதிகூல்யாத்யா
காரங்களை தன் விபூதியானவிவ்வஸ்துக்களிலேயுண்டாக்கினதேது? இவ்
வாகாரங்கள்தான் புருஷபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் நா
நாப்ரகாரங்களாவானேன்? இப்படியொரு வஸ்துவே ஏககாலத்திலே
யநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமுமாகத்தான் கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்
கிறார். (இவர்களுடையவித்யாதி) (கர்மேதி) இவை நாநாப்ரகாரங்களானது க
ர்மவைசித்ர்யத்தாலே யென்று கருத்து. (ஸத்யேதி) ஒருவஸ்துவே ஏக
காலத்தில் அநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமுமாகை. ஈதபேரஸங்கல்பமாகை
லுமவன் நினைத்தபடி முடிக்கவல்லவனாகையாலே கூடுமென்று கருத்து.
(இவர்களுக்கித்யாதி) தனக்கநவாத்யமானாலுமிது அவனுக்காகச்செ
ய்ததென்று கருத்து. இங்கு ப்ரகாரஶப்தம் ப்ரயோகித்தது, நாநாப்ர
காரமான ஶரீரப்ரதானத்திலே யிதுவுமொன்றென்கைக்காக. ஶரீரப்ரதா
நம், விஷயோபாதாநதஸ்ஸந்நிதாநதாநபோகோபாதாநாதி ரூபேண
நாநாப்ரகாரமாயிருக்குமிறே. இப்படி அவனுக்காகச் செய்தானென்னக்
கூடுமோ? இவர்களித்தை யநுபவிக்கைக்கு யோக்யராகிலன்றோ விப்படி
சொல்லலாவது கர்மத்தாலே இவர்கள் யோக்யரென்னிலது
ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமாகையாலே யந்தகர்ம ஈஶ்வராதீனமாயிருக்கையன்
றோ, ஆகையாலிவர்களுக்கு யோக்யதையில்லையே யென்ன கார்யகாரணத்ரா
வயோகிநாநா ரூபகப்ரஸங்களான யோக்யதைகளிரண்டிலேதேனு
மொன்றில்லையாகி லன்றோ யிவர்களுக்கு யோக்யதையில்லையென்றலாவ
தென்று கணிசித்து இங்கிவர்களுக்கிரண்டுமுண்டென்கிறார். (இக்கர்மப
லமித்யாதியால்) இங்கு ஸ்வரூபயோக்யதை வேதநத்வமாகி ஈஶ்வரன்ப
க்கலதிப்ரஸக்தமாகையாலதி ப்ரஸக்தமான ஸ்வரூபயோக்யதை யெதெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபயோக்யதையித்யாதி) ஸஹகாரியோ
க்யதை விஷயஸந்நிதாநாதிகளாகி ஈஶ்வராதிஷ்டிப்ரஸக்தமாகையால நதி

வ்யா-கா|| ரேவவாகித்யநுஷேயதஜத்ரநியாமகமாஹ (இக்கர்மப
லாநுபவிக்கைக்கிதி) புருஷார்த்தஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ஸ்வபாவப்ரகாஶத்வாத்
ஸ்வப்ரகாஶத்வம் நிரஸ்தம் புருஷார்த்தஜ்ஞாநவைலக்ஷண்யம் ப்ரத்யக்ஷ்வ ஸக்ர
கத்வவஶ்யப்ரத்யக்ஷ்விஶிஷ்டம் நிராஸ்யம் ஜீவேஶ்வரஸ்வரூபம் ஸ்வ

மூ|| க்யதை பரதந்த்ரசேதநத்வம்| ஸஹகாரியோக்யதை ஸாபராதத்வம். நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் பரதந்த்ரசேதநதையாலே ஸ்வரூபயோக்யதை யுண்டேயாகிலும் ஈஶ்வராநபிமத விபரீதாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸஹகாரியோக்யதையில்லை. ஈஶ்வரன் ஸர்வஶாஸிதாவாய் தானொருவருக்கு ஶாஸநீயனன்றிக்கே நிற்கையாலே பரதந்த்ரசேதநத்வமாகிற ஸ்வரூபயோக்யதையுமில்லை. ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாதி

ஸா-நீ|| ப்ரஸக்தஸஹகாரியோக்யதையை யென்னவருளிச் செய்கிறார். (ஸஹகாரீத்யாதி) பரதந்த்ரசேதநத்வம் ஸ்வரூபயோக்யதையாகில் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் கதாசித் துஃகாநுபவம் ப்ரஸங்கியாதோ? ஸாபராதத்வஸஹகாரியோக்யதை யில்லாமையாலே ப்ரஸங்கியாதென்னில் அபராதமாவது பராநிஷ்டகரணமாகையாலே அஸுரநிராகரணாதிகளிலே ஸாதுஜநாதிகளுக்கு அதுவுமுண்டிறே, யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (நித்யருக்கு மித்யாதி) (ஈஶ்வரேதி) அந்த பராநிஷ்டகரண மீஶ்வராபிமதமாகையால் அபராதமன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்கு அபராதமென்றது பராநிஷ்டகரணமாத்ரமன்று. கிந்து ஸ்வநியந்த்ரநபிமதாநுஷ்டாநமென்றதாய்த்து. ஈஶ்வரஸ்யாபி பாகவதாதீநதயா பரதந்த்ரசேதநத்வஸ்வரூபயோக்யதையும் ப்ராரப்தக்ஷுபிதப்ரதாநத விஷயத்தில் ஸாபராததயா ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டாகையாலே துஃகாநுபவம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஈஶ்வரனித்யாதி) ஸர்வஶாஸிதாவாயென்றது தானொருவனுக்கு ஶாஸநீயனல்லாமைக்கு ஹேதுவாகச் சொன்னபடி. இத்தாலீஶ்வரனொருவனுமே ஸ்வதந்த்ரன் ததிதரரெல்லாரும் பரதந்த்ரரென்று கருத்து. ஶாஸநீயத்வம் ஸ்வாபாவிகநியாம்யத்வம் ஈஶ்வரனுக்கு பாகவதாதீநத்வ மௌபாதிகமாகையாலே ஸ்வாபாவிகமன்றென்று கருத்து. இத்தாலிங்கு ஸ்வரூபயோக்யதாநுப்ரவிஷ்டமான பரதந்த்ரத்வம் நியாம்யத்வமாத்ரமன்று. கிந்து ஸ்வாபாவிகநியாம்யத்வமென்றதாயிற்று, (ஸ்வதந்த்ரேதி) இங்கு ஸ்வதந்த்ரத்வம் ஸர்வஶாஸித்ருத்வம் இத்தாலீஶ்வராநபிமதமென்கிறவிடத்தில் சொன்ன ஈஶ்வரத்வம் நியந்த்ருத்வமாத்ரமன்று, கிந்து ஸர்வஶாஸித்ருத்வமென்று கருத்து. (ஆஜ்ஞாதிலங்கநேதி) இத்தால் கீழ்ச் சொன்ன விபரீதாநுஷ்டாநமும் அநபிமதாநுஷ்டாநமாத்ரமன்று, கிந்து ஆஜ்ஞாதிலங்கநரூபமென்று கருத்து. ததாச ப்ராரப்தது:க

ஸா-கா|| தௌ ஸ்வயம்ப்ரகாஶாவித்யாஹ (ஜீவேஶ்வராவேவேதி) நநு ஜ்ஞாநாநாம் ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமிதி வக்தும் யுக்தம் ததாஸதி ஸர்வ

ஷ்டி|| ஜ்ஞாபநமாகிற ஸஹகாரியோக்யதையுமில்லை. ஜீவேஶ்வரரூபரான ஆத்மாக்களெல்லாருடையவும் ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாஶம். இ

வ்யா-நீ || ஶப்தாநாதிஃஸ்ரீஶ்வரனுக்கு ஸாமாந்யதாஃவிஷயத்தில நஸ்ஸந்தாநாநுஷ்டாநமுண்டானாலும் அதுக்கு ஜ்ஞாதிஸம்வேதநரூபமல்லாமையாலுமவர்கள் ஸர்வப்ரகாஶிதாக்களல்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ரனல்லாமையாலுமிவனுக்கு ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞாதிஸம்வேதநமாகிற ஸாமர்த்யரூபஸஹகாரியோக்யதையில்லையென்றபடி. இப்படி அநுகூலஸ்வபாவங்களான வஸ்துக்களுக்கு ப்ராதிகூல்ய கதநாவாயிகமென்றது ஸம்பந்நமாகையாலே அநுகூலமாகவாதல் ப்ரதிகூலமாகவாதலொன்றை அநுபவிக்கை போகமென்றதுக்கு விரோதமில்லாமையால் போகமென்கிற வஸ்துவைஷய்ய அநுஷ்஠ஜ்ஞாநத்திற்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதுமென்றது கூடுமென்றிந்த வாக்யத்திற்கு தாத்பர்யம். கீழே ஆத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபமென்று சொல்லியிருக்க யிங்கத்தை யவர்களுக்கு அநுஷ்டமாக்கியதற்கிப்படி தனித்து ஸ்வரூபவஸ்துத்திவ்ப்ரவ்ருத்திஹேதும் சொன்னது கூடுமோ? ப்ரஹ்ம ப்ரஹாவ தீப்ரூபமான தேஜஸ்ஸுப்போலே விஜாதீயஸ்வபாவதையாலே ஜ்ஞாநமும் இவியமாகையாலிதுகூடுமென்றிலங்தவிஜாதீயஸ்வபாவமதென்றவறறை விவேகிக்கிறார். (ஜீவேஶ்வராதிவாக்யத்ரயத்தாலே) ஜீவனுக்கு அநுஷ்டஜ்ஞாநவிகாஸமில்லாத ஸாக்ஷாத்காராதிதஶையிலும் ப்ரகாஶிக்கையாலே இவனுக்கு ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்னலானாலும் "யோவேத்தி யாகவஸ்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதாஸ்வத:" என்கிறபடியே அநுஷ்டஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபம் முதலான ஸமஸ்தத்தையும் ஸதாஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்னக் கூடுமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ஜீவேஶ்வராதிவாக்ய: | ஆத்மாவுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஆத்மவிஶேஷரான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்திற்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமுண்டென்கைக்காக விங்கார்த்தஸ்வப்ரயோகம் இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வங் கொள்ளவேண்டினபின்பு ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வஸ்வரூபம் நித்யாவிர்ப்பூதஜ்ஞாநவிஶேஷவிஶிஷ்டமாகத்தாலே ஸதாஜ்ஞாநவேத்யமானாலும் ப்ரத்யக்த்வவிஶிஷ்டரூபத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாகலாமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்தை மேலே இஸ்ஸூத்ரங்களிரண்டும் ஈஶ்வராதிவாக்யத்தாலே தாமே வெளியிடப்புகுறார். அநுஷ்டஸ்வரூபத்திற்கு அநுஷ்டஜ்ஞாநாபேக்ஷயாவிநாகாரம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமன்று, கதாசித்கவி ஸம்

வ்யா-கா || ஶ்ருத்யாதிஷு தத்வஹாஸ ப்ரஸங்காதிதம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஷ்ட்வ ஶ்ருதிவசா 'அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம்ஜ்யோதி:' இதி ஶ்ருதிவாக்யாநுஸாரேண ஆத்மாஸ்வரூப

உ௭॥ ஸூர்யவ்ரகாஶத்துக்கு பலருக்குமுள்பட வொருகாலத்திலும் ஸங்கோசவிகாஸங்களில்லை. ஸவார்த்தாக்களுடையவும் யதார்த்தஜ்ஞானம் விஷயப்ரகாஶநவேளையிலே ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயி

ஸா-நீ ॥ கொசவிகாஸராஹித்யமும் விருத்தாகாரமென்கிறார். (இந ஸூர்யவெத்யாதியால்) பலருக்கு யதார்த்தஜ்ஞானவநஸூர்ய வ்ரகாஶஸ்யாபி ஸங்கொசவிகாஸங்கள் ஸம்பாவிதங்களாகையால் தத்ராஹித்யம் விருத்தாகாரமாகமாட்டுமோவென்கிற ஶங்காவரிஹாரார்த்தம் பலருக்குமுள்படவென்கிறது. (ஒருகாலத்திலும்) ஸாஷாத்வ்யாதிஉஶாயாஉபி தடாநீஉபி யதிஸூர்யஸ்ய ஸஹஸ்ராநாஹவஸி ஐ க்ஷா தி தி ஹா வ:। இப்படி வாக்யத்வயத்தாலே யதிக்குச் சொன்ன வாகாரத்வயாவெக்ஷயா வ்ரத்யநீகமாக யதார்த்தஜ்ஞானத்திற்குமுள்ள வாகாரத்வயத்தை ஸகவாக்யத்தாலே காட்டுகிறார். (ஸவார்த்தாக்களுடையவுமித்யாதி) யதார்த்தஜ்ஞானம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றால் பலருக்குமப்படியாகையாலே நித்யாதிகளுக்குப்போலே ஸாக்ஷாத்வ்யூஹம் ப்ரஸமிக்கையாலிது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகமாட்டுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸவார்த்தாக்களுடையவுமென்கிறது. விஷயப்ரகாஶநவேளையென்கிறவித்தாலே பஹுஉஶெயில் கதாசித்விஷயப்ரகாஶநமன்றிக்கே ஸங்கோசிதமாயிருக்குமென்று ஸமிக்கையால் ஸங்கொசவிகாஸாஹ்ருக்வம் யதார்த்தஜ்ஞானத்திற்கு யதிவெக்ஷயாவிருத்தாகாரமென்கிறதாகிறது. இத்தால் ஸாக்ஷாத்வ்யூஹவொஉமும் வரிஹ்ருதம் (ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கிதி) இத்தால் யதார்த்தஜ்ஞானத்திற்கு யதிவெக்ஷயா விருத்தாகாராந்தரம் சொல்லிற்று. இநயதிகளிப்படி விருத்த ஸ்வபாவங்களாகிலிவற்றில் ஜ்ஞானஶப்தவ்ருத்தியெங்ஙனே ஜ்ஞானக்வ ஸ்வயம்ப்ரகாஶக்வரூவஸாதாரணயத்தாலே யென்னில்அப்பொதைப்போலே விஷயிக்வப்ரத்யக்ஷங்களும் ஸாதாரணங்களாக ப்ரஸமிக்கையால் யதார்த்தஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரத்யக்ஷப்ரயுக்தமாகவார்த்தவமும் யதிக்கு விஷயிக்வப்ரயுக்தமாக ஸங்கொசவிகாஸாஹ்ருக்வமும் வாராதோ வெ

ஸா-கா ॥ வ்ரகாஶஸ்ஸஉத்யாஹ (இநஸூர்யவெதி) நவெவ ஹிஸாக்ஷாவ்யதார்த்தஜ்ஞானஸ்ய ப்ரஸரணாஹவார்த்தகக்வ ஸகத்ருக்வயொரஸிந்யாவ்யாவ்ருத்திரத்ய கதாசித்விஷயப்ரகாஶகக்வ வெரவக்ஷணக்வாஜ்ஜொஷஉத்யஹிவெத்யாஹ (ஸர்வார்த்தாக்களுடையவுமிதி) நஜ்ஞானக்வம்ஸ்வயம்ப்ரகாஶக்வம்வாக்ஷணஉத்தாவவாக:। நவ ப்ரத்யமாதவ்யாவ்ருத்யஹ்விஶெஷணநெயதிவாஷ்யம்கஹம்ஜ்ஞானாஜீதிஜ்ஞானயதிதயாப்ரதீதெஃஜ்ஞானஹிஸகெநஜ்ஞானக்வாஸிஜெஃஸ்வயம்ப்ரகாஶ

ஊ॥ ருக்கும். ஜ்ஞாநத்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும் தர்மதர்மிகளுக்கு ஸாதாரணம். தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமேற்றம். தர்மியான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யக்த்வமேற்றம். ஜ்ஞாநத்வமாவது ஸ்வவ்யவஹார

ஸா-தீ॥ ன்ன விசேஷங்களை பரிஹரிக்கிறார். (ஜ்ஞாநத்வேத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) (விஷயித்வமேற்றமித்யாதி) ஏற்றம் அஸாதாரணமென்றபடி. ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் ஸாதர்ம்யமும் வைதர்ம்யமும் ப்ரமாணப்ரதிபந்நமாகையாலே இங்கு ஜ்ஞாநத்வாதிகளை ஸாதாரணங்களாகவும் விஷயித்வாதிகளை அஸாதாரணங்களாகவும் யதாப்ரமாணம் ஸ்வீகரிக்க ப்ராப்தமாகையாலுக்த ஸங்கராவகாசமில்லையென்று கருத்து. தர்மிக்கு என்னலாமிருக்க ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு என்றதிகவசநம் ப்ரயோகித்தது. ப்ரத்யக்த்வமுடைத்தன்மையிலாத்மத்வமே நியாமகமென்று காட்டுகைக்காக. தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமேற்றமென்றுமிடம் ஈச்வரஜ்ஞாநாதி திவ்யாத்மஸ்வரூபமாகையாலேயதற்கு நியாமகாபேக்ஷையில்லாமையாலங்கது சொல்லாதொழிந்தது. ஜ்ஞாயதஇதி ஜ்ஞாநமென்று வ்யுத்பத்தியாகையாலே ஜ்ஞாநம் தாத்வர்த்தக்ரியாரூபமாகையால் ஜ்ஞாநத்வம் ஸகர்மகப்ரகாசகத்வாதிரூபமாய்க் கொண்டு தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கே அஸாதாரணமாகையாலித்தை ஸாதாரணமென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்வேத்யாதி) அஸ்ய இதி என்றாலும் ஸகர்மகத்வங்கழியாமையாலுக்ததோஷம் ததவஸ்தமன்றோ? ப்ரகாசகத்வமாவது ஜ்ஞாநத்வமே

ஸா-கா॥ த்வஸ்யைவாஸாதாரணத்வாதித்யத்ராஹ (ஜ்ஞாநத்வேதி) ஜ்ஞாநதர்மதயா ப்ரதீதஸ்ய தர்மிணோ விசேஷமாஹ ப்ரத்யக்த்வேந தர்மபூதஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வ விரோதாபாவாத் ஸாதாரண்யம். பராக்த்வம் ப்ரத்யக்த்வம் ஜ்யோதிர்விஜ்ஞாநாத்மவாதேஷு ஸநதேவாஹம் ப்ரஜ்ஞாநவநஏவ 'விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே' இத்யாதிபிஃ தர்மிணஃ ப்ரத்யகாத்மநோ விஜ்ஞாநத்வ விசேஷிதிர்ஹாவஃ। நநு தர்மதர்மிணோஃ ஜ்ஞாநத்வ ஸாதர்ம்ய தர்மதர்மிணோ வைலக்ஷண்யாவிசேஷஃ தர்மதர்மிஸ்வரூபவிவேசவ்யவஹாரஃ கிமஸ்யாதித்யத்ராஹ (தர்மபூதஜ்ஞாநேதி) ஜ்ஞாநத்வஸாதர்ம்ய விஷயப்ரகாசகம் தர்மபூதஜ்ஞாநமித்யுச்யதே தாத்ருசப்ரகாசஹேதுத்வாத ப்ரத்யக்தம் ஜ்ஞாநம் தர்மீத்யுச்யத இத்யர்த்தஃ। நநு தர்மபூதஸ்யைவ ஜ்ஞாநத்வ ப்ரஸித்தேஃ, ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரத்யகாத்மநோ ஜ்ஞாநத்வவாரிகம் கிமஸ்யாதித்யத்ராஹ (ஜ்ஞாநமாவதிதி) ஜ்ஞாநசப்தவ்யுத்பத்திநிமித்தவ்யதிரேகவநாயாம் கிஞ்சித் விஷயவ்யவஹாரஹேதுத்வாத்மஸ்வரூபத்வஸ்ய தர்மதர்மிணோரவிசேஷேண ஸத்பாவாத்வ்யதேசஸம்பவதி தர்மதர்மிணோர்ஜ்ஞாநத்வஸ்யாவிசே

ம்॥ ஸ்வம். அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம் வேறொன்றினுடையவாகவுமாம். ஏதேனுமொன்றினுடைய வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை. ஸ்வயம்

ஸா-நீ॥ ன்றாலாத்மாஶ்ரயதோஷமும் வாராதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார். (அதாவதித்யாதி) தன்னுடையவாகவுமாமென்கிறவித்தால் ஜ்ஞானத்வம் ஸகல ஸ்வப்ரகாஶஸாதாரணமன்றென்று கருத்து. தான் தனக்கு ஸ்வஸித்தமாகமாட்டாதிறே. இத்தால் ஜ்ஞானத்வம் தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்க ஸாதாரணமன்றென்றதாயிற்று. வேறொன்றினுடையவாகவுமாமென்கிறவித்தால் ஜ்ஞாயத இதி வ்யுத்பத்தியால் தோற்றின யாகஸ்வர்க்கரூபவஸ்துவும் தத்வ்யங்க்யங்களான ஸகல ஸ்வாதிகளும் தன்னையொழிந்தவொன்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கவற்றான தர்மபூதஜ்ஞானத்தைக் கொண்டுவவளுமாமென்று கருத்து. (வ்யவஹாரேதி) இங்கு ப்ரகாஶகத்வம் வ்யவஹாராநுகுண்யஹேதுத்வமாகையாலாத்மாஶ்ரயதோஷமுமில்லையென்றுகருத்து. வ்யவஹாராநுகுண்யஹேதுத்வாத்மமே ஜ்ஞானத்வம். ஏதேனுமொன்றினுடையவென்றது இந்த ஜ்ஞானத்வம் தர்மதர்மிகளுக்கு ஸாதாரணமென்றுதோற்றுவிக்கைக்காகவல்லதுஜ்ஞானஶரீராநுப்ரவிஷ்டமாகசொன்னபடியன்று. ஏதேனுமொன்றினுடையவென்றுளதாஸீந்யம்தோற்றுகிறதிறே. வ்யவஹாராநுகுண்யம், வ்யவஹாராநுகூலதாநிவ்ருத்திஃ। வ்யவஹாராநுகூலதாவ்யவஹாரவிஶேஷகாரணஸாமக்ர்யாஹாவஃ வ்யவஹாரவிஶேஷகாரணாநிவவ்யவஹித்வஜ்ஞானம் வ்யஜிஹீஷுர்வ்யவஹாராநுகூலம் ப்ரயத்நஶ்ச। ததா ச விஷயஸ்ய ப்ரகாஶவிஷயிணஶ்ச தர்மபூதஜ்ஞானஸ்ய தர்மிஸ்வரூபஜ்ஞானஸ்யவாநுகதம் வ்யவஹாராநுகுண்யம் வ்யவஹாரவிஶேஷகாரண ஸாமக்ர்யாஹாவரூபாயா வ்யவஹாராநுகூலதாயா நிவ்ருத்திஃ। தர்மஸ்வரூபஸ்ய தர்மிஸ்வரூபஸ்ய ஜ்ஞானஸ்ய தத்ஸம்பந்தாத், ததாவாஹநஸ்வபாவத்வம்। ஜ்ஞானேநவிஷயேணஹி வ்யவஹாரவிஶேஷகாரண ஸாமக்ர்யாஹாவோ நிவர்த்யதே। தர்மிக்கும் ஜ்ஞானத்வம் ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கையாலே ஸகல ப்ரகாஶகத்வாதிகள் ஜ்ஞானத்வலக்ஷணமென்றும் போதவ்யாப்த்யாதிதோஷம் வருகையால் ஜ்ஞானத்வம் ஸாதாரணமாம்படியிப்படியே நிர்வசிக்கவேணுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமெல்லாம் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந தத்வடீகாதிகளிலே காணலாம். இப்படி ஜ்ஞானத்வம் ஸாதாரணமானாலும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஸாதாரணமென்றது கூடுமோ? ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்த தர்மிஸ்வ ஜ்ஞானஸாபேக்ஷமாகவே ப்ரகாஶிக்கிற தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞானாந்தர நிரபேக்ஷப்ரகாஶரூபஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வயமித்யாதி) (தன்னையி

ஸா-கா॥ வ்யவேதிஷாவஃ। நநு தர்மபூதஜ்ஞானஸ்யவிஷயவ்யவஹா

௨௪॥ ப்ரகாஶகத்வமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரத்தாலபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாஶிக்கை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்ததொன்றைக் காட்டுகை.

ஸா-தி॥ (தர்ம்யாதி) தர்மபூதஜ்ஞாநம் தர்மிஸாபேக்ஷமாக ப்ரகாஶித்தாலுமிந்த தர்மி அத்தை விஷயீகரியாமையாலுக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமேற்றமென்றது கூடுமோ? விஷயித்வமாவது அர்த்தப்ரகாஶகத்வமாகையால் தன்னை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற தர்மிக்குமிது ஸாதாரணமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தர்மபூதேத்யாதி) (தன்னையொழிந்ததித்யாதி) தர்மியானது தன்னை ப்ரகாஶிப்பித்தாலும் தன்னையொழிந்ததொன்னை ப்ரகாஶிப்பியாமையாலேயிதற்கு விஷயித்வமில்லையென்று கருத்து. தர்மியானது ஸுகமென்று ப்ரத்யக்த்வைகத்வாதி விஶிஷ்டமாக ப்ரகாஶிக்கையாலே ஸ்வவ்ருத்திகங்களான ப்ரத்யக்த்வாதிகளையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கவில்லையோ வென்னிலவைகளும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களாகையாலே யிவைகளை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதில்லை. அதங்ஙனேயென்னில் கடமஹம்ஜாநாமீ என்று தர்மபூதஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கிறபோது கர்மமாக ப்ரகாஶிக்கிற கடாதிகளைப்போலன்றிக்கே ப்ரகாஶிக்கிற ஜ்ஞாநத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே ஸுகமென்று தர்மிஸ்வரூபம் ப்ரகாஶிக்கிறபோதந்த தர்மிஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு கர்மமாகவன்றிக்கே ப்ரகாஶிக்கையாலே யவைகளும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களென்று கொள்ளவேணுமிறே. இங்கனன்றிக்கே தர்மபூதஜ்ஞாநம் கடாதிகளை விஷயீகரிக்கிறாப்போலே தர்மியும் ப்ரத்யக்த்வாதிகளை விஷயீகரிக்கிறதென்னும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கேற்றமாகச் சொன்ன விஷயித்வம் ஸாவ்யதிஸ்வதர்மவ்ருத்தித்வஸ்த ப்ரகாஶகத்வமென்று மிங்கனே சொல்லிப்பார்க்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்ததொன்னைக்காட்டுகை யென்கிற விந்த வாக்யமும் ப்ரத்யக்த்வைகத்வாதிவிஶிஷ்டதயாத்ம 'ஸ்வப்ரகாஶதா'இத்யாதிகளான ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதி வாக்யங்களும் விரோதிக்கும். விஶிஷ்டம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்னவே விஶேஷணமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமெ

ஸா-கா॥ ஶாநந்தஶ்ரீபாஷ்யாதௌ ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் நிருக்தம் (ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமாவதிதி) ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷவ்யவஹாரானுகுண்யம் தர்மதர்மிவ்யவஸ்தாபகயோ: விஷயித்வப்ரத்யக்த்வயோ: ஸ்வரூபஜ்ஞாபநாய விஷயித்வஸ்வரூபமாஹ (தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கிதி) ஸ்வஸம்பந்தித்வேன ப்ரகாஶகத்வம் விஷயித்வமித்யர்த்த:। ஸ்வமதே ஸ்வாநந்தாத்ம ப்ரத்யக்த்வப்ரகாஶஸமயே தர்மிண: ப்ரத்யக்த்வாதிவிஶிஷ்ட ஸ்வாஶ்ரயத்வம்। நந்வஹம் ஜாநாமீதி ஸம்வித்ப்ரகாஶம்

௨௭|| ஜ்ஞாதாக்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாவது ஸ்வவ்யவஹாரஸாதநத்வம். அதாவது

ஸா-டீ|| ன்ன ஶங்கிறதிறே. விரோதிபரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்யத்திலே ஜ்ஞாத்ருஸ்வரூபத்திலானுகூல்யம் நிர்விகாரஸ்வரூபப்ரகாஶத்தாலே யெப்போதும் தோற்றுமென்று ஆனுகூல்யத்தை தர்மபூதஜ்ஞாநாதீநப்ரகாஶமாகச் சொல்லுகையாலே து:க்கோபேக்ஷங்களான ப்ரத்யக்ஷாதிகளுமப்படியாகையாலிவற்றை ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களென்கை விருத்தமன்றோ வென்னில் தர்மபூதஜ்ஞாநாஶ்ரயப்ரகாஶாதீநமாய்க்கொண்டு ப்ரகாஶிக்கிறப்போலே இந்தவானுகூல்யமும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளும் ஸ்வாஶ்ரயவிஶேஷணங்களாய் ப்ரகாஶிக்கையாலே ஆஶ்ரயப்ரகாஶாதீநங்களாக ப்ரகாஶிக்குமென்றிவ்வளவேயங்குத் தாத்பர்யம் தோற்றுகையாலே விரோதமில்லை. இந்தவானுகூல்யங்கள் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாகத் தோற்றுமென்று அங்ஙனே சொல்லியிருந்தாலன்றோ விரோதமுள்ளது? தர்மப்ரகாஶாதீநமாக ப்ரகாஶித்தாலுமந்ததர்மம் இவற்றை விஷயீகரியாமையாலே தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்குப் போலே இவற்றிற்கும் தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தராபேக்ஷையற ப்ரகாஶிக்கையென்கிற ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்துக்குத் தட்டில்லையிறே. ஆனாலும் ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாதாக்களுக்கஸாதாரணமென்னது கூடுமோ? ப்ரதீபம் ப்ரதீதிவ்யுத்பத்தியாகையாலே லோகத்ருஷ்டவிபரீதமாக ஸாதநமன்றோ ப்ரத்யக்ஷம்? அதுதான் கடாதிகள் ஸ்வவ்யதிரிக்தஜ்ஞாநத்தாலே ஸாதிக்கிறப்போலன்றிக்கே தத்விபரீதமாக ஸ்வேநைவ ஸாதநஸ்வரூபஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகையால் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் பொதுவன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாதாக்களுக்கித்யாதி) ஸ்வவ்யவஹாரஸாதநத்வமே ப்ரத்யக்ஷமாகையாலிது தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் பொதுவன்று. லோகத்ருஷ்டகடாதிஸாதநவிபரீதமாகையாலே ப்ரதீபம்ப்ரதி என்றிங்கு வ்யுத்பத்தியாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து. கடாதிகளும் ஸ்வவ்யவஹாரார்த்தம் ஸாதநங்களாகையால் ஸ்வவ்யவஹாரஸாதநத்வாதிப்ரஸக்தமன்றோ? ஸ்வஶப்தம் ப்ரத்யகாத்மபரமென்றாலும் ப்ரத்யகாத்மைகஸாதநத்வமும் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதாவதித்யாதி) தானென்கிறவித்தால் ஸ்வஶப்தம் ப்ரத்யகாத்மைகவசந ப்ரத்யகாத்மாவைச் சொல்லுகிறதன்று. கிந்து ஸந்நிவ்யாஹ்ருதவாசகப்ரதிஸம்பந்திஸாபேக்ஷமிதற்கு வ்யுத்பத்திஸித்தமாகையாலே இங்கத்தை

ஸா-கா|| ஜ்ஞாத்ருத்வே ப்ரத்யக்ஷம் கிமஸ்த்யாதித்யத்ராஹ- (ஜ்ஞாதாக்களுக்கிதி) ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரதீபம் ப்ரதீதிவ்யுத்பத்த்யாகம் ப்ரமேயம் த்ருஷ்டம் ஸ்வவ்யவஹாரார்த்தகஸாதகத்வமேவ ஸ்வப்ரகாஶஸாதகத்வம் ப்ரத்யக்ஷம்

மூ॥ தன் ப்ரகாஶத்துக்குத் தான் ஸாக்ஷியாயிருக்கை யென்றபடி. ஏதே னுமொரு வஸ்துவின் ப்ரகாஶத்துக்கு ஸாக்ஷியென்கிற ஸாதாரணாகாரத் தைத்தன் ப்ரகாஶத்திற்குத் தான் ஸாக்ஷியென்று விஶேஷித்தவாறே.

ஸா-நீ॥ சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று. இங்கு ப்ரகாஶத்தைப்பற்ற ஸாக்ஷித்வ மாவது ப்ரகாஶஸாத்யவ்யவஹாராதிரூப ப்ரயோஜநஸாதகத்வம். இத் தால் கடாதிகள் ஸ்வவ்யவஹாரார்த்த ஸாதநங்களானாலுமிவை அசேத நங்களாகையால் ஸாக்ஷிகளாகமாட்டா வென்றதாயிற்று. ததாச ஸ்வவிஷ யஸாதநத்வம் ஸ்வப்ரகாஶஸாக்ஷித்வமாக பர்யவஸிதமாகையாலிது கடா திஷ்வதிப்ரஸக்தமன்றென்று கருத்து. இப்படி ப்ரகாஶஸாக்ஷித்வமநதிப்ர ஸக்தமானால் ஸாதாரணரூபமேவமநுகதமானவிதுவே லக்ஷ்யமென்ன வொண்ணாதோ? ஸ்வப்ரகாஶஸாக்ஷித்வமென்ன வேணுமோ? "அஹம் ஜா நாமீத்யாகாரப்ரத்யயஸித்தே" என்கிறபடியே அஹம் ஜாநாமீதி ஸித்தமான லக்ஷ்யம் ப்ரகாஶஸாக்ஷித்வமாத்ரமென்றால் ஜ்ஞாதாவுக்கு ஜ்ஞாதாவின் பக்கல் அஹம் ஜாநாமீதிகள் வர ப்ரஸங்கிக் கையாலத்தை லக்ஷ்யமென்ன வொண்ணாதென்றில் அப்போது ஸ்வப்ர காஶஸாக்ஷித்வம் தத்தஜ்ஞாத்ருப்ரகாஶஸாக்ஷித்வமாகையாலே அநுகதமல்லா தொழிகையாலநுகதமாக லக்ஷ்யம் ஸித்தியாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஏதேனுமித்யாதி) ஸாதாரணாகாரத்தை விஶேஷி த்தமாத்ரமத்தனைபோக்கி அத்தையிட்டு யிவ்வாகாரமில்லையென்று கொ ள்ளாமையாலே யிதுவே அநுகதமான லக்ஷ்யமாம். விஶேஷணமே லத்தையிட்டு விஶேஷ்யமேலம் கொள்ளும். பரமதங்களிலன்றோ யிங்க நுகதத்வமில்லாதொழிவதென்று கருத்து. ஆனாலும் லக்ஷ்யமாத்ரத் தை ஜ்ஞாதாக்களுக்கஸாதாரணமாகச் சொன்னது கூடுமோ? உக்தரீத்யா ப்ரகாஶஸாக்ஷித்வசேதநத்வங்களு மிவர்களுக்கஸாதாரணங்களன்றோ? லக்ஷ்யமில்லாத வஸ்துவுக்கவையுமில்லாமையாலே இத்தை அஸாதார ணமாகச் சொல்லவே அவையு மப்படியென்றதாகையாலவற்றை தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லையென்னில் லக்ஷ்யம் ப்ரகாஶஸாக்ஷித்வவிஶேஷ

ஸா-கா॥ ஸூக்தித்யாஹ—(தன் ப்ரகாஶத்துக்கிதி) நநு கடாதிப்ரகாஶ ஸாக்ஷித்வஸ்யாத்மநோऽவ்யாப்திரிதி ஸ்வப்ரகாஶஸாக்ஷித்வம் ஸூத்ரஸித்தமித்யா ஹ—(ஏதேனுமிதி) ப்ரகாஶஸாமாந்யஸாக்ஷித்வம் ஸாக்ஷிசேதந ப்ரதிஸம்ப ந்த்யாகாங்க்ஷாநியமாத் தத்விஶேஷ்ய ப்ரகாஶஸாக்ஷித்வபர்யவஸாநமிதி ப்ரகாஶ ஸாமாந்யதிவஸ்வஸ்யாபி ஸாக்ஷித்வம் ஸ்வஜ்ஞாநமிதி ஸ்வாநுபவேநவஸித்த மித்யர்த்த:। ப்ரகாஶஸ்வரூபஸ்வ ஸாக்ஷிஸித்தம்। யதா ஜ்ஞாநலக்ஷண ஜ்ஞா நேஸமர்த்தம் ஜ்ஞாநமிதி ஜ்ஞாநேந ஸ்வஸ்வவ்யவஹாரஹேதுத்வம். ஏவமே

ர்த்த வ்யதிரேகமாம். இவ்விஶேஷமில்லாத வஸ்துவுக்கு ஸாத⁴நத்வமித்தோடு வ்யாப்தமான பே⁴த³கத்வமுமில்லை. இதரேதரவ்ருʼத்திகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருந்தாலும் நித்யத்வாதி³ரூப விஶேஷ விஶிஷ்டரூபங்களாலே

ஸா-நீ|| மான பின்பு ஸ்வத³ஸாவே ஸ்வத³ஸாவம் ஸித்⁴திக்குமோ? லோகத்தில் விஶேஷாஸாவே ஸாத⁴நாஸாவமென்று வ்யாப்தி இல்லையே யென்னவருளிச்செய்கிருர். (இவ்விஶேஷமித்யாதி³) இது விஶேஷாரூபமானுலுமி ஸாத⁴நத்துக்குபஜீவ்யமாகையாலே ஸ்வத³ஸாவே ஸ்வத³ஸாவம்ஸித்³திக்குமென்று கருத்து. பே⁴த³கனென்றை ரதே³மென்று ஸாத்⁴யமாக வபாஜாநம் பண்ணுகை ஸ்வப்ரகாஶஸாத்யஸ்வரூபஸாராதி³ரூபவ்யர்த்த²மல்லது கூடாமையாலே ப்ரகாஶஸவிகத்துக்கு ஸ்வப்ரகாஶஸவிகமுபஜீவ்யமிறே. ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரகாஶஸவிகத்துக்கு உபஜீவ்யமானுலும் பே⁴த³கத்துக்குபஜீவ்யமல்லாதிருக்க ஸ்வத³ஸாவே ஸ்வத³ஸாவம் ஸித்³திப்பதெங்ஙனேயென்கிற ஶங்காவாரணாயம் இத்தோடு வ்யாப்தமித்யுக்தி:. உபஜீவ்யாஸாவ வ்யாப்தமாக வில்லாவிட்டாலும் வ்யாபகாஸாவவ்யாப்தமாக ஸித்³திக்குமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரத்யக்ஷமேற்றமென்றது கூடினுலுமிதரேதரவ்ருʼத்திகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களென்று முன்பு சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வே ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வமில்லாதொழியாதோ? அப்போதிவற்றிற்கு நித்யத்வாதி³கள் ஸித்³திக்குமோ? ஸ்வக³தநித்யத்வாதி³களை இவைகள் தாங்களும் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதில்லையே யென்ன வருளிச்செய்கிருர். (இதரேதரவ்ருʼத்திகளித்யாதி³) இரண்டுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஸ்வவிஷயவிஶேஷாதி³விஶிஷ்டரூபத்தாலும் ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வம் யதா²ஸம்ப⁴வம் ஸ்வீயஸவிஶேஷவிஶிஷ்டரூபத்தாலுமென்றிப்படி வ்யவஸ்தை யுண்டாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. வ்ருʼத்திஸ்வயம்ப்ரகாஶமாவது

ஸா-கா|| பே⁴த³ப்ரகாஶஸவிகஸ்வப்ரகாஶஸவிகயோ: ஸித்³தா⁴ர்த²: ஶ்ருத³ஸ்வப்ரகாஶஸவிகா நங்கீகாரே ஸநிஷ்டாஹ (இவ்விஶேஷமில்லாதேதி) ஶ்ருத்யாஸ்வாதே³ பே⁴த³ ஸ்வஸவிகஸ்ய ப்ரகாஶஸவிகஸ்ய ஸவ்யாத்மநிஷ்டாவஸ்தா²ஸம்பா⁴வநாஸ்வதஸ்ய ஸ்வபரவிஶேஷாத³ரேண ப்ரகாஶஸவித்வரூபஸாத⁴நாகாரவ்யாவகஸ்வாவஸ்தா²வ்யாவகநிவ்ருʼத்த்யாவ்யாப்ய நிவ்ருʼத்திஸித்³தா⁴வ:, நநுஸ்வயம் ப்ரகாஶஸ்ய ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³ய ப்ரகாஶத்வஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶத்வேந தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாநுகூலத்வதா³ஸித்³தா⁴ ப்ரகாஶகஸ்வாதா³ஸ்வரூபநித்யத்வாதீ³நாம் ஸித்³தி⁴ரஸ்யாதி³த்யத்ராஹ (இதரேதரவ்ருʼத்திகளிரண்டுமிதி) உப⁴யத்வேதி³த்யர்த:. நப⁴ஸ்வாத்மநித்யத்வாதீ³நாம்ஸ்வீயாகாரே ஸ்வயம் தத்த்யாதி³வாக்யஜந்யஜ்ஞாநவேத்³யத்வேந ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வம். வ்ருʼத்தி

ஸ்த|| ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வங்களுமாம். தன்னுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாம்போது ப்ரஸரணஹேதுத்வத்தாலே ஜ்ஞாநாஶ்ர

ஸா-நீ || ப்ரத்யக்த்வாநுகூலத்வாதிவிஶிஷ்டத்வத்தாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாவது ஜ்ஞாநத்வஸாமாந்யாதிகதிபயதர்மவிஶிஷ்டத்வத்தாலுமிரண்டும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாவது நித்யத்வாதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வவிஶிஷ்டத்வத்தாலுமிறே. ஒருவனுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநமிரண்டில்லாமையாலவனுக்கது ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமென்னக்கூடுமோ? இது விகாரித்ரவ்யமாகையாலே ஸ்வதோநித்யத்வாதிஶோபரமாகவும் தன்னுடைய வேகதேஶத்திலே தனக்கு விகாஸம் ஸாமக்ரீவிஶேஷபலத்தாலே யுண்டாகையால் கூடுமென்னில் அப்போதத்தை ஜ்ஞாநாஶ்ரயமென்னப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (தன்னுடையநித்யாதி) ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் வடிவடிஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே ஸ்வஸம்பந்தத்தைவிட்டு ஜ்ஞாநாஶ்ரயமென்று வ்யவஹரிக்கலாமென்றபடி. இப்படி ஸம்ப்ரதாயம் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமென்றால் அவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் நித்யமென்று ஸித்திக்கையாலே அவஶேஷாவஸாநத்வாவஸாநம் ப்ரஸங்கிக்கையால் "ஸஹா பாஞ்சராத்ரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாஹிஷ்யதே" என்றிருக்குச் சொன்ன அவஶ்யஹேதும் கூடுமோ? அவஸாநாவஸாநத்வமே அநாதமாகையாலுமது ஸ்வவிஶேஷாவஸாநயத்திக்கில்லை

ஸா-கா|| தர்மபூதஜ்ஞாநநித்யத்வேஸ்த்யஸ்வரூபதர்மபூதஜ்ஞாநத்வயாநந்த்யம்வஸ்தாஸ. ஶுத்தஸத்த்வஸத்த்வதத்க்ராஹகத்வாஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம். கிஞ்ச கேநாபிஸ்வநித்யத்வாதிக்ரஹணம் நோபபத்யதே. ததாஹிஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்வவேத்யாஸ்வேவஹிதஸ்வஸ்வத்வக்ரஹணவஶ்யம் ஸ்வநித்யத்வாதிக்ராஹகத்வம்வாச்யம். தத்விஷயப்ரகாஶாவஸ்தாயாமேவதஸ்யேதிநிகாவஸ்தாயாம் தஸ்யாவ்யக்ராஹகத்வாதஸாவாவஸ்தாஸ்நித்யா, தஸ்யா நித்யத்வக்ரஹணே ஸ்வத்வப்ரஸங்க: ஸதாதர்மபூதஜ்ஞாநாஶ்ரயாநந்த்யம்வஸ்தாஸஸ்வேநக்ரஹணாஸம்பவாத் நஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் வ்யபதேஶ அபிஸிஷ்யதே "நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" 'அவிநாஶீவாஅரேயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா। யதாநக்ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே:। தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநமாத்மந: க்ரியதேததா' இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஜந்யாநித்யாவஸ்தாயாமவலோகாரவா யாநித்யத்வக்ராஹகத்வேதாத்ருஶாவஸ்தஸ்யஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வஸ்தாநஸத்வஸ்த்வவ்யவஸ்த்வநித்யஜ்ஞாநாஶ்ரயஜ்ஞாநநித்யத்வாதீநாம் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வவ்யபதேஶ உபபத்யத ஏவேத்யபிப்ரேத்யாஹ (தன்னுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநமிதி) ஏவம்த்ரிவிதசேதநஶப்தோக்தே

௨-ம்|| வ்யபதேசம். த்ரிவிதாசேதநங்களும் பரருக்கே தோன்றக் கடவனவாயிருக்கும். அசேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாச்ரயமன்றிக்கேயொழிகை. பிறருக்கே தோன்றுகையாவது தன் ப்ரகாசத்துக்குத் தான் ஸாக்ஷியன்றிக்கே

ஸா-நீ|| மையாலும் கூடுமென்னில் பரஸ்மைபாஸமாநங்களாகச் சில வஸ்துவுண்டோவென்ன விதர்க்கத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு நிரூபணீயசேதநத்ரைவித்யங்களான த்ரிவிதாசேதநங்களுக்கு ஸாதர்ம்யத்தைச் சொல்லுகிறார். (த்ரிவிதேத்யாதியால்) த்ரிவிதாசேதநங்களுமென்கிற விடத்தில் அவிசேஷம் த்ரிவியங்களிலொன்றொழியாமல் க்ருத்ஸ்நமுமென்கைக்காக. அவிசேஷிதமான ப்ரகாசத்துக்கு ஸ்வஸ்மைபாஸமாநத்வம்வரும்படி அஹமர்த்தத்வஞ் சொல்லுகிற பரோக்தவ்யுதாஸார்த்தம் இவ்வசேதநங்களிலொன்றும் ஸ்வஸ்மைபாஸமாநமன்றென்கைக்காக இந்த சாஸ்த்ரார்த்த: பரனுக்கே தோன்றுமென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்கக்கடவனவாயிருக்குமென்றதிகம் ப்ரயோகித்தது இவற்றிலொன்றுக்கும் ஸ்வஸ்மைபாஸமாநத்வந்தானில்லாதொழிவானே னென்கிற சங்காவாரணார்த்தம். சேதநத்வம் ஸ்வஸ்மைபாஸமாநத்வயோக்யதையாகையாலே அசேதநங்களான இவை பரருக்கு தோற்ற யோக்யங்களத்தனையொழிய தனக்குத்தான் தோற்றுகைக்கு யோக்யங்களன்றென்று கருத்து. அசேதநம் த்ரவ்யமென்கை கூடுமோ? அசேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநராஹித்யமாகையாலே யிது ப்ரளயாதிகளிலே அசித்விசிஷ்டனான ஜீவனுக்குமில்லையோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (அசேதநத்வமித்யாதி) ஒழிகையென்கிறவித்தால் ஜ்ஞாநாச்ரயத்வாத்யந்தாபாவம் சொன்னபடி. ததாச ஜீவனுக்கு ப்ரளயாதிகளிலும் அத்யந்தஸங்குசிதமாக ஜ்ஞாநமிருக்கையாலே தத்யந்தாபாவமில்லையென்று கருத்து. பரருக்கே என்றவதாரணமிட்டு ஸ்வார்த்தத்தை வ்யவச்சேதிக்கப்போமோ? அசேதநங்களும் ஸ்வவ்யவஹாரார்த்தம் பாஸமாநங்களாகையாலே ஸ்வார்த்தமாகவும் தோற்றவில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பரருக்கே தோன்றுகையாவதித்யாதி) இங்கு ஸ்வார்த்தத்வம் வ்யவச்சேத்யமன்று. கிந்து ஸ்வப்ரகாசஸாக்ஷித்வமென்று கருத்து. இப்படி அசேதநத்வமும் பராக்த்வமும் த்ரிகுணகாலசுத்தஸத்வரூப த்ரிவிதாசேதநங்களுக்கு ஸாதர்ம்யமான

ஸா-கா|| ததாநாம் யதர்ஹ ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்ய ஸாதர்ம்யஸ்ய வ்யாவ்ருத்திஹேதோர்நிரூபணாவசராத்ஸ்ய த்ரிவிதாசேதநஸ்ய ஸாதர்ம்யமிதி வ்யாவ்ருத்திஹேதோர் நிரூபயதி (த்ரிவிதாசேதநங்களுமிதி) அசேதநஸ்ப்ராப்யஹ (அசேதநத்வமாவதிதி) ஸதோ ந யஸ்ய ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸஹித த்ரிவிதாசேதநஸ்ய பரஸ்மைவ பாஸமாநத்வஸ்ய ஜ்ஞாநாச்ரய ஸ்வஸ்மைதி

உஎ॥ யொழிகை. இவையிரண்டும் தர்மபூத ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் ஸாம்யம். த்ரவ்யாசேதநங்களென்றெடுத்தவற்றில் ப்ரக்ருதியும்காலமும் ஜடங்கள். ஶுத்தஸத்த்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜடத்வமாவது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கே யிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதிவசநமும்

வ்யா-நீ ॥ அஸாதாரணதர்மமென்னக்கூடுமோ? அப்போது தர்மபூத ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு இதில்லையென்று ஸித்திக்கையாலே அசேதநத்வாதிகள் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவையிரண்டுமித்யாதி) ஆதிஶப்தேந ஶப்தாதிகுணக்ரியாஸங்க்ரஹ꞉ இங்கு அசேதநத்வமும் பராக்த்வமும் த்ரவ்யாசேதநங்களுக்கு ஸாதர்ம்யமென்றது ஜீவேஶ்வரவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் தர்மபூதஜ்ஞாநாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமன்றென்று கருத்து. இப்படி அசேதநங்கள்மூன்றுக்கும்பொதுவான ஸாதர்ம்யஞ்சொல்லி வ்யாவர்த்தகஸாதர்ம்யஞ் சொல்லுகிறார். (த்ரவ்யேத்யாதியால்) ப்ரக்ருதிகாலங்களிரண்டுக்கும் ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கும் அந்யோந்யவ்யாவர்த்தகஸாதர்ம்யம் ஜடத்வாஜடத்வங்களென்று கருத்து. அப்போது ஶுத்தஸத்த்வம் ஜடமென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஶுத்தஸத்த்வமித்யாதி) அது ஸம்ப்ரதாயாந்தரமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கிப்படி ஜடத்வமில்லையென்னக் கூடுமோ? ஜடத்வமஜ்ஞத்வமாகில் ப்ரக்ருதிகாலங்களுக்கில்லாதொழிய ப்ரஸங்கிக்கையாலே அசேதநத்வமே ஜடத்வமென்னவேண்டுகையால் ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கிதில்லையென்னும்போது அசேதநத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜடத்வமித்யாதி) ஜடத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாபாவமொழிய அசேதநத்வமில்லாமையால் உக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஜ்ஞாநமே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகத்தக்கதாகையாலும் ஶ்ருதிஸூத்ராதிகளிலே ஶுத்தஸத்த்வத்துக்கு ஜ்ஞாநத்வஞ் சொல்லாமையாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் தர்மிஜ்ஞாநத்துக்கும்போலே ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணஸித்தமல்லாமையாலிது ஜடமென்று சிலர் சொன்னதே யுக்தமாயிருக்க வேறே சிலரித்தை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றது எத்தாலே சொல்லுவரென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பகவதித்யாதி)

வ்யா-கா॥ லக்ஷணத்வயமிதி ப்ரதம꞉. அநவகாஶசேதநவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த꞉. கால ப்ரக்ருத்யோரேகம் லக்ஷணமித்யாஹ (த்ரவ்யாசேதநங்களிதி) ஜடத்வம் ப்ரக்ருதிகாலயோர்லக்ஷணம், தத்வஸ்த்ரிகாத்ரஜந்ய வ்யவஹாராநுகுண்யவத்த்வம், ஶாத்ரவதேநஸஜநிதவ்யவஹாராநுகுண்யா நாத்ஸ்வாஜீவதர்மபூதஜ்ஞாநநித்யவிபூதீநாம் வ்யாவ்ருத்தி꞉, ஜ்ஞாநாத்மகத்வேநஸம்மதாயா꞉ நித்யவிபூதேஸ்ஸாதர்ம்யமாஹ (பகவச்சாஸ்த்ராதீத்யா,

தம்|| பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநாத்மாக்கள் ஸாக்ஷிகமாகையாலே ஸ்வஸத்த்வ த்ருஷ்டத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்பர்கள். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோன்றவேண்டாவோவென்னில் ஸமஸ்தாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும் யதாவஸ்திதஜ்ஞாநமும்

ஸா-நீ|| "ஜ்ஞாநாநந்தமயாத்மா" இத்யாதிவசனமிங்கே விவக்ஷிதம்| ஸூத்ரெ ச 'கிராத்ரிகாதிஷ்டேனைவ ... த்யாதிரஹஸ்யார்த்தாயஸங்க்ரஹ:|
ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ப்ரமாணாந்தரஸித்தமல்லாவிட்டாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாத்யாதிஶாஸ்த்ரஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரவிரோதமுமன்றென்று கருத்து. ஸகலஶாஸ்த்ராதிவசனமும் பண்ணினவர்களென்று நிர்தேஶிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்கிறவிடத்திலும் ஶாஸ்த்ரஶப்தம் ஸகலஶாஸ்த்ராதிவசனம். அப்போதப்படியே சொல்லவேண்டியிருக்க ஸகலஶாஸ்த்ராதிவசனமும் பண்ணினபேரென்றிங்கனே சொன்னது இவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்ரீபாஷ்யாத்யாதிஶாஸ்த்ரவசனமாகையாலே ப்ரபலமென்றும் மற்ற ஸம்ப்ரதாயமப்படியன்றென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வசனமாவது கேவலதர்க்கங்களாலே பாதிக்கவொண்ணாதபடி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஸஜீவநதர்க்கங்களாலே நிரூபிக்கையிறே. ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்னில் ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையால் ஶாஸ்த்ரம் ஸாக்ஷாத்ஸ்வ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லமாட்டுமோவென்று ஶங்கிக்கிறார். (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமித்யாதி) ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்று சொல்லிலன்றோ ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸங்கிப்பது? ஸம்ஸாரிவ்யதிரிக்தருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்று கொண்டாலும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரம் ஸ்திரதாயமாகையாலே ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ப்ரஸங்கியாமையால் ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லமாட்டுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (ஸமஸ்தாத்மாக்களுடையவித்யாதியால்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ

ஸா-கா|| தீநா) "கிராத்ரிகாதிஷ்டேனைவ ப்ரகாஶ: ... ஜ்ஞாநாத்மகா ஹ்யநந்தாஸ் ... ஸம்ஸாரஸம்ஸக்த தோஷக்ஷண" இத்யாதிஷு, நித்யவிபூதிவர்த்திநாம் ஸர்வஸம்ஸாரஸ்ய தஸ்யாம் ஜ்ஞாநாத்மகத்வேனைக்ய: தஸ்யாகவி ஜ்ஞாநாத்மகத்வம் விஷஸ்திஹாவ:, ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் கிம் யதாவஸ்திதஜ்ஞாநவிஷயத்வேன விஶேஷநியதம், உதஸ்வப்ரதிஸம்பந்தியாகவிதி விகல்ப்ய ஆத்யே நித்யநித்யத்வஸ்ய ஸாமான்யேந ஸ்வதஸ்தாநஸ்யாதிதி தோஷணஸ்ய ஸூசகாஸ் த்விதீயே ஸம்ஸாரிணாமபி தத்ராஸங்கதே (இப்படிஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகிலிதி) பரிஹரதி (ஸமஸ்தாத்மாக்களுடையவுமிதி) யதாத்மஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வஸ்வாபாவ ஸ்வயம்

ரு॥ ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்க ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய்வே
றெல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமானுப்போலவும் தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸ்வா
ஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிதரருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாச மல்லாதாப்
போலவுமிதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை.
“யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய
ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம் ப்ரவக்ஷ்யதே” என்கிறபடியே தர்மபூதஜ்ஞாந

ஸ-ஸி॥ ஸ்வாநவச்சேதநாது ப்ரத்யக்விஶேஷேண ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வா
வத்த்யா நியதவிஷயத்வாநுபபத்தேஶ்ஶாஸ்த்ரவேத்யத்வம் நஸ்யாதிதிஜ்ஞாநா
ஶ்ரயவேத்யத்வாபாவப்ரஸங்கம் ஶங்கேத வா கோஹோஸ்வித் ஸ்வயம்ப்ரகா
ஶஸ்ய நியதவிஷயத்வஸம்பவதீத்யதாவதுத்தரமாஹ யதேவே
தி ஶங்கிதார்த்தவிஷயம் விகல்பத்வயபரிஹாராய க்ரமேண த்ருஷ்டா
ந்தத்வயோபாதாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்யாபி ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேத்யத்வமும் நிய
தவிஷயத்வமும் அந்யத்ர த்ருஷ்டமாகையாலிங்கு கூடுமென்று கருத்து. ஶா
ஸ்த்ரத்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகைக்கு நியதமாக வேறு விஷயம் கிடைக்கில
ன்றோ ஶாஸ்த்ரமிதற்கு ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லவற்றுவது அப்படி
ப்பட்ட விஷயங்கிடையாதேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (யோ
வேத்தீத்யாதியால்) இஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தமமைந்திருக்க விங்கு
த்தரார்த்தத்தையுங்கூட படித்தது. ஸம்ப்ரதாயஶுத்திஜ்ஞாபநார்த்தம்।
இத்தால் மற்ற ப்ரமாணங்களை யந்யதாகரிக்கப் பார்த்தாலுமித்தை யந்ய
யாகரிக்கவொண்ணாததாமென்று ஶங்காபிப்ராயமாகிறது. (தர்மபூ
தஜ்ஞாநத்தாலே இத்யாதி) ‘யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண’ யென்கிறவிடத்
திலொரு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கே ஸர்வம் விஷயமென்று ஸ்வரஸத: ப்ரதீய
மாநமாகையாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநமே ததாவிதப்ரத்யக்ஷமாகையாலும்
ஶாஸ்த்ரத்வமும் தர்மபூதஜ்ஞாநப்ரத்யக்ஷத்துக்குவிஷயமாக

ஸ-கா॥ ப்ரகாஶமாநத்வாதிதரேஷாம் ஸ்வயமேவப்ரகாஶாநாம் ஸம்ஸ
ஹஸ்ராதீஸ்வப்ரகாஶகத்வாயோகப்ரமாணாந்யத்யாயாதர்மபூ
தஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயாயைவஸ்வயம்ப்ரகாஶமாநத்வேபி தேநைவ ஹே
தா நாந்யஸ்யேதி, ததா நித்யவிபூதேரப்யஸ்தாத்யநாந்தஸம்ஸாரி
த்வப்ரகாஶகத்வாயோகப்ரமாணாந்நித்யவிபூதிரகர்மவஶ்யாநாமேவ
ஸ்வயமேவ ப்ரகாஶதே இதரேஷாம் ஸ்வப்ரகாஶத்வம் ப்ரதிபந்நாஶ
நப்ரகாஶத இதி நியத இதி பாவ:, தர்மபூதஜ்ஞாநேந ஸர்வார்த்தா
ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்ஸர்வதா நித்யாநாம் ஶாஸ்த்ரத்வம்
கயம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶதேத்யாஶங்க்ய பரிஹரதி (யோவேத்தீத்யாதிநா)
அநந்யாதிஶம் ஸ்வப்ரகாஶத்வப்ரகாரம் ப்ரமாணம் நாமதேநார்தாம் ஶக்ய

டீ॥ த்காலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனு-க்கு ஶாஸ்த்ரப்ரஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; இவனுடைய யதார்த்தஜ்ஞானம் த்வ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க இத்வ்யாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கிறபோலே யிதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யருக்கும் தாஸ்யம். விஷயப்ரகாஶ காலத்திலே யதார்த்தஜ்ஞானம் ஸ்வாஶ்ரயத்து

ஸா-நீ॥ ஸிஸிக்கையால்தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞானாந்தரத்தால வெக்ஷ்யற ப்ரகாஶிக்கையாகிறஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் இதற்குகூடாதென்று கருத்து. (த்வ்யாத்மஸ்வரூபம்முதலாகவித்யாதி)ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்வகீயஸ்வரூபவிஶிஷ்டஸ்வரூபப்ரகாஶம் யதார்த்தஜ்ஞானாயீநமானாலும் நானென்கிறவளவான ஸ்வரூபப்ரகாஶம் ததயீநமல்லாமையாலே யது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே ஶாஸ்த்ரப்ரஸ்வத்திற்கும் ஸ்வீயஸர்வார்த்தவிஶிஷ்டப்ரகாஶமீஶ்வரயதார்த்தஜ்ஞானாயீநமானாலும் ஸ்நிரவயதார்த்தவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபப்ரகாஶம் ததயீநமல்லாமையாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கிது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்று விஶேஷித்துச் சொன்னவித்தாலே நித்யருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றென்று தோற்றாதோ? நவேஷாவத்தி: 'நித்யாநாமிதம்ஸ்வயம்ப்ரகாஶமே' த்யத்ர நியாமகாபாவாதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி)ஸர்வேஶ்வரனை விஶேஷித்துச்சொன்னது தத்ப்ரக்ருதவிஷயமாக ஶங்கை பிறக்கையாலேசொன்னதத்தனைபோக்கி நித்யவ்யவச்சேதார்த்தமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் மோக்ஷதருக்கிது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றென்றதாகாதோ? நித்யஸஹணாவணமென்றிலப் போதவனுக்கு முன்புள்ள பத்தாவஸ்தையிலும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகவேண்டாவோ? தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான வாத்மஸ்வரூபம் ஸர்வாவஸ்தையிலும் தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயேயிருக்கக் காண்கையாலே யொருவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானது அவனுக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுமப்படியே யாகவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (விஷயேத்யாதி) யதார்த்தஜ்ஞானத்திலிப்படியும் கா

ஸா-கா॥ இதி பாவ: । நநு யே ஸர்வம் ஸம்ஸாரத்தவ காரணா மோக்ஷாத இதி தேஷாமேவ நித்யவிபூதித்ரவ்யம்ஸ்வயம்ப்ரகாஶமேவ ப்ரகாஶதே । ஸ்வாவித்வேதி ந யாஜ்யதே விராஜயதர்ப்ரஸம்ஹாதித்யத்ராஹ—(விஷயப்ரகாஶகாலத்திலேஇதி) காலபேதேநாவஸ்தாபேதாத் தேந விரோயஇதி பாவ: நநு யதார்த்தஜ்ஞானஸ்ய விஷயாவபாஸநாஸாவே ப்ரகாஶாபாவ: கதமுச்யதஇதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶஶக்திப்ரதிபந்தகஸ்ய காலாதிகஸ்வாபாவதோ நித்யவிபூதிப்ரகாஶ

ரூ॥ க்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாற்போலே ஈஶ்வரருக்கு மவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபந்தமானாற்போலே ஸம்ஸாரிக்குத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பந்ததஶையில் ப்ரதிபந்தமாகையாலே ஸம்ஸாரி

ஸூ-நீ॥ ன்கையாலொருவனுக்கொன்று ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயேயிருக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஈஶ்வரருக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில் பத்தாவஸ்தையில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகாதொழிவானேன். ஸ்வயம்ப்ரகாஶவஸ்துவுக்கு ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தி ப்ரதிபந்தமென்னக்கூடுமோ? ஆத்மஸ்வரூபத்தின் ஸ்வயம்ப்ரகாஶஶக்தியானது பத்தருக்கு முள்படவொருகாலத்திலும் ப்ரதிபந்தமாகக் கண்டதில்லையிறே யென்னவருளிச் செய்கிறார். (தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடையவித்யாதி) தஶையில் ஶக்திப்ரதிபந்தம் காணாதொழிந்தாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்தில் காண்கையாலே ஸம்ஸாரத்திலு மிது கூடுமென்று கருத்து. தர்மபூதஜ்ஞாநத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸாதநமாகிற விஷயப்ரகாஶநாஸ்வபாவம் காண்கையாலே அதின் ஶக்திப்ரதிபந்தாபாவமன்றோ யென்னலாஞாலும் ஸம்ஸாரத்துக்கப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸாதநமான ஸ்வபாவம் காணாமையாலே அதின் ஶக்திப்ரதிபந்தாபாவமன்றோ யென்னவொண்ணாதிருக்க பத்ததஶையிலிது ப்ரதிபந்தமென்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-கா॥ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய கதம் தத்ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய ப்ரதிபந்தஸம்பவ இத்யாஶங்க்ய யதா ஸ்வாபாவிகா நாமபி ஜீவாத்மநாம் அபஹதபாப்மத்வாதீநாம் குணாநாம் அநாதிஸித்தகர்மவிஶேஷைஃ ப்ரதிபந்தஃ தத்வதேவ ஸ்வாபாவிகஸ்யாபி நித்யஸித்தஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய கர்மணா ப்ரதிபந்தஸம்பவ இதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய காதாசித்கத்வம் அவஶ்யம் ப்ரதிபந்தஃ தத்ர தத்ப்ரதிபந்தே (தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடையேதி) ந ஹி ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஜ்ஞாநத்வப்ரகாஶாபாவஸ்ய விஷயாவகாஹநே தத்ப்ரகாஶஸ்ய ச தர்ஶநாத் ப்ரதிபந்த அதிஶயேந நாஸ்த்யாத். நித்யஸித்தஸ்ய ப்ரகாஶாபாவதர்ஶநேந ப்ரகாஶதர்ஶநாத் கதம் ப்ரதிபந்தஸ்ய தத்பாவஸ்ய அநுவ்ருத்தஃ- கிம்ச நித்யஸித்தஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்ய தத்தத்ஶக்திஸங்கோசவிகாஸாதிபிஃ ஸகலகர்மாதிநாபி யதா தர்மபூதஜ்ஞாந ஶ்ருதௌ “ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி” இதி ஶ்ருதிவசநாத் ஸர்வவிஷயகத்வம் தத்வஸ்யாபாவிகத்வம் தஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வம். பந்த தஸ்ய கர்மணா திரோதாநம் வ்ருத்திஶக்தே- யதாத்ராபி ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ய ப்ரதிபந்தஸ்ய கர்மஸம்பந்தாதேவ ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்

ஜு|| ஸ்வாபகர்க்கு ப்ரகாஶியாதொழிகிறது. ||*|| யதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வாபாவிகம் ததா | பக்ஷாதிஷ்வபி ஸம்பந்தம் ததா த்ராவிநிலயே ||*||
இவ்வளவவஸ்தாஶராவத்திவிகாரித்வஹேத்துக்கு விரோதமன்று. ஆகையாலே

ஸா-நீ || (யதித்யாதி) ஸ்வாபாவிகம் ஸ்வரூபவ்யாப்யகமிதி யாவத் ஸம்பந்தம் (காலாதிஷ்விதி) விஷயப்ரகாஶநாஶாவஸ்தாயாமித்யர்த்த:| (த்ராவீதி) ஸம்பந்தஸ்வவிஷயேஷ்வித்யர்த்த:- ஸம்பந்தத்துக்கு ஸுஷுப்திதெஶெயில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வநாஶம் ஸ்வபாவம் காணாதபடியத்தைக்கொண்டு பக்ஷதெஶெயில் ஸக்திப்ரதிபந்தம் கூடாதென்னப் பார்க்கில் யதாஹததஜ்ஞானத்துக்கும் ஸுஷுப்திதெஶெயில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வநாஶம் ஸ்வபாவமில்லாதத்தையிட்டு பக்ஷதெஶெயிலுள்ள ஸக்திப்ரதிபந்தமுமில்லாதொழிய ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில் ஸுத்தஸ்வரூபம்போலே நித்யப்ரகாஶதயா ஸததைகரூபமாகவேண்டியிருக்க இந்த யதாஹததஜ்ஞானஸம்பந்தங்களிரண்டுக்கும் ப்ரகாஶஜாமந்தமாய் வருகிறதென்றிப்படிச் சொன்ன இவ்வவஸ்தாஶராவத்திவிரோதமன்றோவென்கிற தத்தஸம்ஶயத்தை ஆதாரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வளவாதித்யாதியால்) இவ்வளவு என்றது நாஶோதயஜநவயத்தமாம்படியான ஸ்வரூபாந்யதாபாவமல்லாதவென்றபடி. (விகாரித்வஹேத்துக்கு) நாஶோதயஜநாஸ்வஸ்வரூபாந்யதாபாவஸ்ரூபமான ஹேத்துக்கு ஸுத்தஸ்வரூபம்போலன்றிக்கே விகாரிதயா நாஶோதயஜநாவஸ்தாவத்தியுங்கூட விரோதமில்லாதிருக்கிற விவற்றிற்கு இவ்வளவு ஸாத

ஸா-கா|| தத்வஸ்தாஸ்வாபாவிகத்வ ஸ்வாபாவிகத்வம் தஸ்ய ப்ரஸங்கப்ரதிபந்தஸ்ய ஸ்வீகாரயந்நத்யஹிதப்ரத்யாஹ-(யதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமிதி) நநு விஷயாவலம்பநாஶயதாஹததஜ்ஞானஸ்யதாஸம்ஸ்காரவத்தத்தேவ ஸவவிஷயஜ்ஞானஸ்யாபவஜாகநவிரோதாய: நித்யவிஹததேஸ்த கதம் வஸ்யாவெக்ஷயாஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வப்ரதிபந்தாவஸ்தாயாமேவ நித்யமுக்த ஸ்வாவெக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாவிஹரவதி விரோதாய: கிஞ்ச கஸ்மிம் ஸ்மிந்தவ்யாநே நித்யவிஹததிஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ப்ரதிபந்தகந்வதத ஜதிவாதய:- தயாஸதிவநாஶீநாஹகத்வ ப்ரதிபந்தகஜ்ஞாதி நிவ்ருத்தி வஸ்தவநாவெக்ஷயாவஸாவஸ்யாக தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் வஸ்தவநாவாய நாஶநேகேஷாம் ஸுஷுப்தே: ஶாஸ்த்ரதாவஜாதேஷி கதவஸ்யாநாந்த்ய விஹததேஸ்வாக்ஷாத்காரஹாவாதஸ்வாக தத்ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வளவவாரிகம் கிஞ்ஞஸ்யேதி த்ராஹ-(இவ்வளவுஜதி) ஜஹஜ்யோகெவிவிகாரித்வப்ர ஸ்ய ப்ரஷஹெஷெந வணகஸ்மிந்நாஶவண வணகஸ்யாநாஶ்யோ ப்ராதி கஶ்யோயொத்ப்ரஸ்நாஸ நித்யவிஹததேஸ்வரூப நித்யஸம்ஸித்தத்நாஶா

ஜ॥ ப்ரமாணப்ரதிபந்நத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்லவழியில்லை,

வ்யா-தீ॥ நாம விரோதமன்றென்று கருத்து. நநுஏவம் ஸௌகதஸம்மதஸ்வயம்ப்ர
காசத்வஸ்ய நிஷேதவிஷயத்வம் ஸ்வரூபத்ருஷ்டாந்தேந ஸாக்ஷாத்
க்ருதப்ரமாணஸ்யாபி தந்நிரபேக்ஷப்ரகாசத்வம் பாதாபேக்ஷயா ப்ரதிப்ரதி
பந்நபாதகாபேக்ஷயா ப்ரதிகூலப்ரகாசத்வம் ததித்யுக்தே ந ஸ்வீக்ரியா
பேக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமாத்ரம் விவக்ஷிதமித்யாசயேநாஹ தத்ராபி
கிம்ப்ரமாணாபாவாத் உத ப்ரமாணப்ரதிபந்நேபி ப்ரமேயேயுக்திவிரோ
தாதேவேதி விகல்ப்ய நாத்யமித்யபி ப்ரஸங்கேந பரிஹரதி (ஆகையாலி
த்யாதியால்) (ஆகையால்) ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வஸ்ய வாஸ்தவத்வஸாதகம் ப்ரமாண
ஸித்தத்வாத் யுக்திவிரோதாநாம் ஸம்ப்ரதிபந்நத்வேந பரிஹர்த்த
வ்யத்வாதிதி பாவஃ। (ப்ரமாணேதி) ப்ரமாணஸித்தத்வாதேநோக்தம் நஷ்டவி
தமிஷ்டமிதி பாவஃ। இங்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரதிபந்நஸ்வயம்ப்ரகாசத்வத்துக்கெ
ன்னவேண்டியிருக்க ப்ரமாணப்ரதிபந்நத்துக்கென்று ஸாமாந்யமாகச்
சொன்னது யதாஸம்பவம் தஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணஸித்தமான ஸ்வயம்
ப்ரகாசத்வம்போலே ஸௌகதஸம்மதஸ்ய ஸாக்ஷிஸித்தமான ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ
மும் யுக்திவிரோதம் நஸஹ்யமென்று ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக. இங்கு
ஸாக்ஷாத்ஸ்வநிர்வாஹகமாகிலன்றோ இப்படிசொல்லத்தக்கது நஹ்யேதம் ஸஹி

வ்யா-கா॥ பேக்ஷயா ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமிணாம்விசேஷாணாம் தாத்ருசத்வே
ஸ்வரூபாதத்துர்நாகிகாரேஜா தத்வாஸ்தேஷாம்வ விருவிருத்வாருகோ
விவிரோதஇதி. நநு நித்யவிஷயேத்யர்த்தேவ்யபி வஸ்த்வாதிவி
ஷிதநைத்ரே க்ருஜேண வியா நவிரோதமிந நிரீக்ஷ்யப்ரமாணவடாதிவ
தத்தந்நமேகோ நாஹமேபநஸயேகரோவஹரவஸ்ரோவாதிவஸ்து தத்
தாகாநுப்ரதி ஸ்வயம்ப்ரகாசாநந்தாவவதேஃ நாவஸ்தாநுபபத்தீகா
யதிதிவேஷ. வரப்ரகாசேஷ்டா தயாகேவி ஸ்வயம்ப்ரகாசவஸ்
ஸ்வரூபதத்விஸ்வரூபவ்யதிரிக்தஸ்ய ஸம்பந்தாபேஃ கஸ்யாவப்ந
வெக்ஷணாத்ஸ்வதபாம்ஸீக்ருதமேத நஸ்வரூபவப்ரதிபந்தஸ்ய
ஸ்வரூப நாசவயதவவி தஸ்யாதிருஹ தஜ்ஞாநஸம்
கோவஸ்ய கிம்வி தரஸ்யாதித்யவிஹதாவேவ தத்ஜ்ஞாநபேக்ஷயா
நஜ ப்ரகாச ஸ்வப்ரகாசேண தத்ஸ்ய திவாயக்ரேண மநோவாத்ந
ஜ விகாரவகோந விஜயாவஸ்யாஸ்தந்நநஸிஸ்யவிஷ தத்ஸ்வப்ரகாச
த்வமேவ தத்வஸ்வாவத்வாம்ஸ்காரவணவோவிதஃ ஜத்யவஸ்யாதநுகோா
கிரிதிஹாவஃ. நநு வநித்யேதகேஷாராணாம் ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வவிஷயதாவ
நிதயவிஹிதி ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ ஸ்வநிஷ்டம் வ்யஷ்டம் ஸ்யாதித்யாஹ
(ஆகையாலிதி) நஹி வயம் நித்யஷ்டோ தேஷேவா கஸ்யவிநித்யவிஹ

௨௰‖ இங்ஙனன்றிக்கேயுபசாரத்தாலே நிர்வஹிக்கப் பார்க்கிலாத்மஸ்வரூ பத்திலும் ஜ்ஞாநாதிஶப்தங்களையுபசாரத்தாலேயந்யபரங்களாக்கலாம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கு ரூபரஸாதிகுணங்களுமவையடியாகவந்த வ்யாப்தி வ்யாப்த்யாதி விகாரமும் பரிணாமாதிகளுங் கூடுமோவென்கிற போத்யமும் ய

ஸா-நீ‖ க்கலாவது? உபசாரவ்ருத்தியைக்கொண்டும் ஶாஸ்த்ரத்தை நிர்வஹிக்கலாமே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இங்கனன்றிக்கே இத்யாதி) இங்கனன்றிக்கே என்றதுவிரோதமில்லாதவிடத்தில் முக்யார்த்தஸ்வீகார மன்றிக்கே யென்றபடி. (உபசாரத்தாலே) லக்ஷணையாலே ஶப்தஸ்வஸ்ய நிர்மாயிகஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுத்வாத் ஶ்ருத்யாபாதத்யாதிவத்தத்ர ஜ்ஞாநஶப்தலக்ஷணாயுக்த இதிபாவ꞉। ஶ்ருதிபதேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶா திஶப்தக்ரஹணம் (ச ந்யாயம்) ஜ்ஞாத்ருத்வாதிபரம் சநேகஶ்ஶ நத்ஸ்வ ஸ்யாத்மஸ்வரூபேவஹி தாத்யாதிதிபாவ꞉। தத்ர ஜ்ஞாநஶப்தாப்யாவ்ய த்திரூபலக்ஷணா நேகஶ்ஶ நஸ்வஸ்ய தோஷகாஹாவஸ்வ ப்ரக்ருதேதவிதாத்ய இத்யபிப்ராய꞉। ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்குக் கீழ்ச்சொன்ன நியதவிஷயகாதிகள் புத்திரூபஜ்ஞாநத்திலும் ப்ரத்ய ஹூதஜ்ஞாநத்திலும் யதாஸம்பவம் காண்கையாலே ஶப்தஸகத்திலுமி ப்படிக்கூடினாலும் ரூபரஸாதிகள் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான வஸ்துவிலொன் றிலுங் காணாமையால் ஶப்தஸகத்துக்கிவை கூடாதென்கிற அபிப்ராயத் தாலே ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கித்யாதியால்) பரிணாமங்கள் ஸவதகயாஹவதீத்யாதிஶ்ருதிஸிதங்களான தேஹே ந்த்ரியவிஷயாத்யபேக்ஷகள் (புத்ரூஹூதேத்யாதி) புத்ரூஹூதஜ்ஞாநத்து க்குண்டான வ்யபதேஶமும் விஷயிகமு மித்தாபேக்ஷப்ரயத்நாதிவிகார

ஸா-கா‖ தி꞉புத்ரூஹூதஜ்ஞாநேநநப்ரதீயதஇதிதஸ்யவ்யவஹாராஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஶகம்கஷ்யாம꞉ கிஞ்ச ப்ராமாணிகமுக்யார்த்தவிரோதா பாவநம் யாத்ருச்ய ப்ரதிக்ஷிபாம꞉, இதோயிகயுக்திகயேநவி நஹிவ வநவிரோதேந்யாய꞉ப்ரவதத இதிந்யாயாது காவிசக்ஷதிரிதிபாவ꞉, நநுவர்ஷாஸ்வீகாரதவிப்ரமாணஸ்யவ்யாவாரிககாம்ஶீகாரோ வாரிதத்ர ப்ரதிபம்ய பரிஹாரமாஹ (இங்கனன்றிக்கே இதி) வநத த்வேவசீத்ய ந. நநு நித்யவிஹூதித்ரவ்யஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்வரூபவகேவ வேதந வேதந்யோரிவ ரூபாத்யாபாய꞉ வ்யாப்யவ்யாதி ரூபவ வம்வாவநிஷக்ஷாவ்ய பரிணாம விஶேஷாபாவஸ்ய ஸ்யாதிதி ஶங்காம நூத்ய பரிஹரதி (ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கிதி) புத்ரூயத்ருணோஜ்ஞாநஸ்வ ரூபகாவிஶேஷே ஸத்யபி கஸ்யசிகவிஷயகம் கஸ்யசிகப்ரத்யக்ஷ மிதி விஶேஷவத்கஸ்யசிகஸ்வரூபவிகார꞉ கஸ்யசித்தேஹாவ இதி விஶே

மூ॥ அநுபவஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்ம்ருதிஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான வைஷம்யங்களைப் ப்ரதிபந்தியாகக்கொண்டு ப்ரமாணபலத்தாலே ஸித்தம். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தத்தை ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே த்ரியாவேதநங்களென்று சேரக்கோத்தது. இவ்வவேதநங்கள் மூ

வ்யா-நீ॥ மும்ஸம்ஸ்காரவிகாரங்களும் ப்ரதிஜ்ஞாநத்துக்குண்டான வைஷம்யம் ப்ரத்யக்ஷமும்ஜீவஸ்வரூபவிஶேஷமும்ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளும் (ப்ரதிபந்தியாதி) ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களான வஸ்துக்களில் காணுதரூபவாஸாதிகளைவைஷம்யமிருக்கையாலே ஸாக்ஷாத்த்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றென்றில் ப்ரத்யக்ஷரூபஜ்ஞாநங்களு மநேகாநேகங்களில் காணுத விஷயத்வப்ரத்யக்ஷாதிவைஷம்யத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களாகாதொழிய ப்ரஸங்கிக்கும். ஸவஸ்துக்களுக்கும் ஸாம்யமும் வைஷம்யமும் ப்ரமாணப்ரதிபந்தமாகையாலே யதாப்ரமாணம்ஸ்வீகார்யமாகையாலவைகள் ஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களாகலாமென்றிலப்படியே ஸாக்ஷாத்த்வத்துக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தில் ப்ரமாணமிருக்கையா லுக்தவைஷம்யமிருந்தாலுமந்த ப்ரமாணபலத்தாலே யிதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகலாமென்று கருத்து ஆனாலுமிதுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஶாஸ்த்ரார்த்தஸித்தமன்றோ? ஸித்தமாகில் ஸ்வாபிமதாதி வாக்யத்திலே இத்தை ஜடங்களோடு சேர்த்ததெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமித்யாதி) (த்ரியாவேதநேதி) இப்படிசேர்க்கோத்தது ஜ்ஞாத்ருத்வாபாவத்தாலே யென்று மிடத்துக்கு ஸ்வாபிமதாதிவாக்யத்திலுள்ள அவேதநபதமே ஜ்ஞாபகமென்று கருத்து. இப்படி த்ரியாவேதநங்களுக்கிதராவேக்ஷயா ஸ்வரூபபேதமுமிவைகளுக்கநேகாநேகஜடத்வாஜடத்வரூபவாவாந்தரஸ்வரூபபேதமும் சொன்னாலுமிவைத்துக்கு ஸ்திதிபேதமும் ப்ரவ்ரு

வ்யா-கா॥ ஷட்த்ரவ்யவாதப்ரமாணம்ரூபவாதிவைஷம்யவ்யாதிவிஶேஷ ஶ்ருதிவைஷம்யம்ஸ்வீகார்யமிதிஶாவ: நநுவைஜடவைஷம்யநிமித்தவிஶேஷஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநவஷ்த்ரியவேதநேநஸஹவக்தவ்யத்வாத்த்ரியாவேதநமிதி ஜடப்ரக்ருதிகாலாஸ்யாம் ஸஹோபாதாநம்கயமிதி ஶங்காயாம் ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநஸ்யாஜடேநஸஹோபாதாநமிதி த்ரஸ்ய நித்யவிஶேத்யஸாதாரணஸ்யவேதநவிஶேஷணத்வேநாஜடேநாவ்யக்தேந ஸஹோபாதாந மிதி ஸ்வஜ்ஞாநாநாஶ்ரயத்வாதிவைஷம்யம் யாதிரூப வர்ணாதித்வஸாதவாத் தேந ஸஹோபாதாநமித்யபி ப்ரத்யாஹ (இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாநேதி) ஏவம் த்ரியாவேதநஸாதாரணாரூபவஸ்துஸ்வஸ்திதஸ்தாநப்ரவ்ருத்திரூபவைஷம்யந ஸ்வஷ்டத்வாத் ஸாதாரணப்ரவ்ருத்திம் தர்ஶயதி (இவ்வவேதநங்கள் மூன்றுக்குமிதி) ஸம

இம்மூன்றுக்கும் ப்ரவ்ருத்தியாவது ஸம்ஸ்வரஸம்க்ஷோபணாதிதர்மங்களான விசித்ரபரிணாமாதிகள். * * இவற்றில் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபமாவது குணத்ரயாஸ்ரயத்வம். ஸததபரிணாமஸீலமான இத்ரவ்யத்துக்கு ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் அந்யூநாநதிரிக்தம் ஸமமானபோது தமோவ்யக்தமயம் வி

ஸா-நீ|| த்ரிகுணத்ரவ்யமேது? நித்யஸ்தர்க்களுக்கு நித்யையாயிருக்குமென்று முன்பே பொதுவிலே சொல்லித்தாகையாலே யிங்கு ஸ்திதி சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றாலும் க்ரியாகாலஜீவனுக்கும் பொதுவாகையாலவைத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தமான ப்ரவ்ருத்தியேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வசேதநங்களித்யாதி) க்ரியாகாலம் பொதுவானாலும் ஸ்வரூபாந்யதாபாவாதிகள் ஜீவனுக்கில்லாமையாலிவை வ்யாவ்ருத்தங்களென்று கருத்து. காலத்துக்கும் ஸ்வரூபபரிணாமாதிகளுண்டென்று ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதிகளிலே பரக்க ஸாதிக்கப்பட்டதிறே. இங்கு விசித்ரசொக்த்ரவா க்ரமஹேதுஜ்ஞாநாநாத்ரு | அசேதநத்வாவிஶேஷபரிணாமஸ்ய சேவித்ர்யம் கதமிதி ஶங்காவாரணாய ஸ்ரீஸ்வரேத்யாதிவிஶேஷணம் பரிணாமாதித்யத்ராதிஶப்தேநாவக்ஷயவிநாஶாதயோ க்ருஹ்யந்தே இவ்வசேதநங்கள் மூன்றுக்கும் பராக்ஷ்விகாரித்ரவ்யத்வாதிகள் பொதுவாயிருக்க விவைற்றிலொன்றை த்ரிகுணத்ரவ்யமென்று பிரிக்கைக்கு ஹேதுகாரமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவைற்றிலித்யாதி) இது குணத்ரயாஸ்ரயமானால் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிநாஶங்கள் ஸதாசா நடக்க ப்ரஸங்கிக்கையாலே ப்ரளயாதிவ்யவஸ்தை கூடாதொழியாதோ? ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்கு விஶேஷகாரணங்களென்ற ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களன்றோவென்ன வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸததேத்யாதிவாக்யத்தாலே) இவை விஶேஷகாரணங்களானாலுமிவைற்றுக்கு ஸாம்யமும் வைஷம்யமும் காலவிஶேஷவ்யவஸ்திதமாயுண்டாகையாலே ப்ரளயாதிவ்யவஸ்தை கூடுமென்று கருத்து. ப்ரளயாவஸ்தையிலும் ஸமமாகவாகிலும் குணத்ரயமிருக்கையாலே "ஸததவிக்ரியா" இத்யாதிகளில்படியே ஸதவிகாரஸந்தாநம் நடந்தாலும் வ்யவஸ்தாஸங்கமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஸததபரிணாமஸீலமான வென்கிற விஶேஷணம் மஹதாதிரூபவிஷமவிகாரதஶைகளிலேயிறே ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யவஹாரமென்று கருத்து. ஆனாலும் குணவைஷம்யமுண்டானபோது மஹ

ஸா-கா|| த்ரிவிதாசேதநஸ்ய ப்ரத்யேகம் ஸ்வரூபவ்யஸ்திப்ரவ்ருத்திஹேதூந் தர்ஶயதி (இவற்றிலிதி) த்ரிகுணஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஹேதும் ஸாமாந்யேநாஹ—(ஸததபரிணாமேதி) நநு ப்ரக்ருத்யாதீநாம் மஹதாதிரூபேண பரிணாமே பரவஸ்தா ப்ரஹாணம் பாதம் கதம் யதாக்ஷாரக்ஷா

உ॥ ஸூக்ஷ்மமானபோது ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திகள் கு³ணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேஶத்தி
லே மஹதா³தி³விகாரங்கள். இதில் விக்ருதமல்லாத ப்ரதேஶத்தையும் வி
க்ருதமான ப்ரதேஶத்தையுங்கூட ப்ரக்ருதி மஹத³ஹங்கார தந்மாத்ரே
ந்த்³ரியங்களென்றிருபத்திநாலு தத்த்வங்களாக ஶாஸ்த்ரங்கள் வகுத்துச்
சொல்லும். சில விவக்ஷாவிஶேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே

ஸூ-நீ॥ ப்ரக்ருதியெல்லாம் நிரவஶேஷமாக மஹத்தத்த்வமாய் பரிணமி
யாதோ? அப்போது ப்ரக்ருதியென்றொரு தத்த்வமில்லாதொழிகையாலே ஶரீ
ரங்கள் சதுர்விம்ஶதி தத்த்வாத்மகங்களென்று ஶாஸ்த்ரம் சொன்னது கூடா
தொழியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வதேத்யாதி) ப்ரக்ருதியிலேக
தேஶமொழிய க்ருத்ஸ்நமும் பரிணமியாமையாலதுக்கவகாஶமில்லையெ
ன்று கருத்து. ஆனாலுமொன்றுதானே யநேகாவஸ்தா²ஸ்பத³மாம்போது தத
வஸ்தா²பே⁴த³மொழிய த்³ரவ்யபே⁴த³மில்லாமையால் தத்த்வங்கள் சதுர்விம்ஶதி
யென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்னது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்.
(இதிலித்யாதி) மஹதா³திகளெல்லாம் ஸ்வரூபதஸ்ஸமாநத்³ரவ்யாத்³ரவ்யங்
களானாலும் ஸமஷ்டிப்ரக்ருதியிலேகதேஶம் மஹத்தத்த்வம் இதிலேகதேஶம் அஹங்கார
மென்றிப்படி பூர்வபூர்வாவஸ்தா²விஶிஷ்டைகதேஶங்களில் பிறந்த
வுத்தரோத்தராவஸ்தா²விஶிஷ்டாம்ஶங்கள் பி⁴ந்நபி⁴ந்நங்களாகையால் சது
ர்விம்ஶதியெனவு கூடுமென்று கருத்து. இப்படி தத்த்வங்களிருபத்துநா
லென்று ஸாமாந்யேந சொல்லக்கூடுமோ? ஶைவஶாஸ்த்ரங்களில் சிலவிடங்
களில் ஷட்³விம்ஶகன் பரமாத்மாவென்றும் சிலவிடங்களிலே ஸப்தவிம்ஶ
திகனென்றும் சொல்லுகையாலே ஜீவனை பஞ்சவிம்ஶகனாகவாதல் ஷட்³விம்
ஶகனாகவாதல் கொள்ளவேண்டுகையாலித்தத்த்வங்களையிருபத்து மூன்றாகவா
தலிருபத்தஞ்சாகவாதல்கொள்ளவேண்டாவோ? இருபத்துநாலென்கைக்கு
ப³ஹுஶாஸ்த்ராநுக்³ரஹமுண்டென்றிலப்போதேறவும்சுருங்கவும்சொல்லு
வதெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சிலவித்யாதி) க்ஷாரத³ஶாவ
ஸ்யங்கள் மஹதா³தி³வத் த்³ரவ்யவிஷயங்களல்லாமையாலே ஸமஷ்டிப்ரக்ருதி
யொடேகமாக்கி யிருபத்துநாலென்றலாயிருக்க ஸம்க்ஷேபவிஸ்தரத்
தை யிட்டவைற்றிலொன்றுக்கு ப்ரக்ருத்யபேக்ஷயா பே⁴த³விவக்ஷயா
லே யெறச்சொல்லுகிறது "அந்யஸ்ச ராஜந் ஸபரஸ்ததா²ந்ய: பஞ்சவிம்
ஶக: தத்ஸ்த²த்வாத³நுபஶ்யந்தி ஹ்யேகமேவ ஸாத⁴வ:" இத்யாதி³க
ளித்யா ஜீவேஶ்வராத்மாக்களுக்குள்ள பே⁴தவிஶேஷவிவக்ஷயாலே

ஸூ-கா॥ ந ப⁴வேத்³ ததா² ச ஹீநத்வம் ப⁴வத: காலாதி³கா காலா
நிகாலேணை ப்ரஜஸ்தோணாதிநி ந்யாய்ய நவசதுர்விம்ஶதி தத்த்வஸங்க்
லித்ஸ்ருஷ்டம (இதில் விக்ருதமல்லாதேதி) ப்ரக்ருதிமஹத³ஹங்காராதீ³நாம்

ஶை|| தத்த்வங்களையே ஏறவுஞ்சுருங்கவுஞ்சொல்லாநிற்கும். இத்தத்த்வங்களிலவாந்தரவகுப்புக்களுமவற்றிலபிமாநிதேவதைகளு மவ்வோவுபாஸநாதிகாரிகளுக்கறியவேணும். முமுக்ஷுவுக்கவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியறிகை இங்கு

ஸா-நீ|| சுருங்கச் சொல்லுகிறது. இப்படி மற்றுமேற சுருங்கச் சொல்லுமிடங்களிலுமுசிதவிவக்ஷாவிஶேஷங்கண்டுகொள்வதென்று கருத்து. இத்தத்த்வங்களில் ப்ரத்யேகமவாந்தரபேதங்களெவைகளிவையெல்லாத்துக்கு மபிமாநிதேவதைகள் தாமெவைகள் நமக்கறியவேண்டாமையாலிங்கவை சொல்லவேண்டாவென்றிலப்போதவற்றைஶாஸ்த்ரம் ப்ரதிபாதிப்பானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இந்த தத்த்வங்களித்யாதி) அந்தஶாஸ்த்ரம் தத்ததுபாஸநாதிகாரிமாத்ரவிஷயமாகையால் நமக்கவை யறியவேண்டாவென்று கருத்து. அப்போதிந்த ஷட்விம்ஶதி தத்த்வஜ்ஞாநமும் தத்ததுபாஸநப்ரதாநகமாய் ப்ரதாநமான வவ்வுபாஸநமில்லாத நமக்கு தத்ததபிமாநிதேவதாஜ்ஞாநம்போலே யந்த தத்த்வஜ்ஞாநமும் வேண்டாதொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி) இங்கென்றது இந்த தத்த்வநிரூபணத்திலென்றபடி. (நமக்கு) அகிஞ்சநாதிகாரிகளான நமக்குச்சிலர்க்குப்போலே யுபாஸநாங்கமாக வேண்டாவாகிலு முமுக்ஷுவுக்கு ஷட்விம்ஶதிதத்த்வாத்தேஹாத்யாவ்ருத்தியறிகைநமக்குப்ரதாநமாகையால் ததங்கமாக வித்தத்த்வஜ்ஞாநம் வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஷட்விம்ஶதிதத்த்வாத்தநாவிபஜித்தறியவேணுமோ ? ப்ரக்ருத்யாத்மநோர்லக்ஷணத்ரயாஶ்ரயத்த்வஜ்ஞாநமாத்ரத்தாலு முமுக்ஷுவுக்கு தேஹாத்யாவ்ருத்திஸித்தியாதோ! இவை யீஶ்வரனுக்கஸாதாரணஶரீரமாய் நிற்கும்படி யறியவேண்டுகையாலிவற்றை விபஜித்தறியவேணுமென்னில் ப்ரஸக்திக்கபாவமல்லாமையாலதுதான்

ஸா-கா|| ஸர்வைகதேஶாந்வோத்தராவஸ்தாம் ப்ரபஞ்சவத்தீதி நஸம்வ்யாவிஶேஷயதி (ஏறவுஞ்சுருங்கவுமிதி) 'ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:' "ஸஹஸ்ராக்ஷ:ஸஹஸ்ரபாத்" "ஸக்ஷரஸவிஶ்வஸ்ய" இத்யாதௌ விஸ்தாரேண, 'ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மஸம்ஹிதம் ஸூக்ஷாஶாஶ்ரய:' இத்யாதௌ ஸங்க்ஷேபேண ப்ரத்யேகம் ஷட்விம்ஶதி தத்த்வாந்தரபேதாநாம் ததபிமாநிதேவதாநாம் ச ஜ்ஞாநஸ்யாத்யந்தோபயோகாபாவாத் ததப்ரத்யேகநிரூபணஸ்ய ப்ரயோஜநம் தேஹஸ்வரூபஸ்ய ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநமித்யாஹ (இந்த தத்த்வங்களித்யாதிநா) நநு ப்ரதிவ்யாத்யவாந்தரபேதநிரூபணேவ யதாத்ந: ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத க்ருத்ஸ்நவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் ததப்ரக்ருதிஸம்ஸாரஸாத்ய நிரூபணேவ தத்க்ருத்யத்ர ஸர்வாதிகாரஸ்ய விஶேஷண விஶிஷ்டஜ்ஞாநாநுஸந்தேயதயோக்த ஸமவத நாஸம்யாதே

தி॥ நமக்கு த்யாநம். இவையெல்லாம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு பூஷணாஸ்த்ரங்களாய் நிற்கும் நிலையை * புருடன் மணிவரமாகப் பொன்றுமூலப்பிரகிருதி மருவாக மான்றண்டாகத் தெருள்மருள்வாள் மறைவாகவாங்காரங்கள் சார்ங்கஞ்சங்காக மனந்திகிரியாக இருடீகங்களீரைந்துஞ் சரங்களாக விருபூதமாலை வனமாலையாக கருடனுருவாமறையின் பொருளாங்க

ஸா-நீ॥ வேணுமோ ? இவைபூஷணமாம்படி தானெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமித்யாதி) ஶ்ருதிஶப்தத்தால் ஶ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தாநவஸ்த்ரகோஶாதிஸங்க்ரஹ: (புருடனித்யாதி) (புருடன்) புருஷன் ஜீவனென்றபடி. (மணிவரமாக) ஶ்ரீகௌஸ்துபமாக ஜீவதத்த்வாபிமாநியானவொரு நித்யஸூரி ஶ்ரீகௌஸ்துபஶரீரவிக்ரஹயுக்தனாயிருக்கையாலே அவ்வபிமாநிதேவதையோட அபேதத்தை விவக்ஷித்து ஜீவன் மணிவரமென்கிறது. இப்படிமேலும் தத்ததபிமாநி நித்யஸூரிகளாக யோஜித்துக்கொள்வது (பொன்றும்) பொன்றுதல் நஶித்தல் நஶியாததான (மூலப்பிரகிருதி) அவ்யக்தம் (மருவாக) ஶ்ரீவத்ஸமாக (மான்) மஹாந் மஹத்தத்த்வமென்றபடி. (தண்டாக) தண்டமாக யஷ்டியாக வென்றபடி. (தெருள்மருள்) ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள் (வாள்மறைவாக) கட்கமும் அதினுறையுமாக (ஆங்காரங்கள்) அஹங்காரங்கள் (சார்ங்கம் சங்காக) தாமஸாஹங்காரம் ஶார்ங்கமும் ஸாத்த்விகாஹங்காரம் ஶங்கமுமாக வென்றபடி. (மனம்) மநஸ்ஸானது (திகிரியாக) சக்ரமாக (இருடீகங்கள்) ஹ்ருஷீகங்கள் (ஈரைந்தும்) இரண்டுவர்க்கமும் இந்த்ரியங்களுமென்றபடி. (சரங்களாக) பாணங்களாக (இருபூதமாலை) விஷயஸஹிதமான தந்மாத்ரதந்நா ஸமஷ்டிரூபமாயுமாகாஶாத்யதந்நா ஸமுதாயரூபமாயிருந்துள்ள மஹாஸஹிதமுக்தியானதென்ற

ஸா-கா॥ ஏதாவத்ரூபேண ஸர்வ்யாஜ்யத இத்யபிவ்யக்தாஹ (இவையெல்லாமிதி) ஸுபூஷணவிஶிஷ்டாநுஸந்தாநப்ரகாரம் ஸ்ரீஶௌநகீநாரதஸம்ஹிதாயோருத்பிம்ஹணாய ஸங்க்ரஹ்ணாதி (புருடனிதி)(புருடன் மணிவரமாக) புருஷஸ்த்வம் மணிவரரூபேண, பொன்றுமூலப்பிரகிருதி) அவிநாஶிநீ அவிகாராவ்யக்தி: (மருவாக) ஶ்ரீவத்ஸரூபேண (மான்றண்டாக) மஹாநேவ கதாரூபேண (தெருள்பருள்) ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநே (வாள்மறைவாக) அஸிதத்கோஶரூபேண (ஆங்காரங்கள் சார்ங்கஞ் சங்காக) ஸாத்த்விகாஹங்காரதாமஸாஹங்காரௌ யதாக்ரமம் ஶங்கஶார்ங்கரூபேண। ஸாதாதீந்த்ரியாதிவ வித்யாஹங்காரமீஶ்வர:। பிபர்தி ஶங்கரூபேண ஶார்ங்கரூபேண சாவ்யய இதி ஸ்ம்ருதே: (மனந்திகிரியாக) மநஶ்சக்ரரூபேண (இருடீகங்களீரைந்துஞ் சரங்களாக) இந்த்ரியாணி ஶரரூபேண (இருபூதமாலைவனமாலையாக) தந்மாத்ரரூபேண ஸஹதந

ஈஶ்வர|| கண்ணன் கரிகிரிமேல்நின்றனைத்துங்காக்கின்றானே. (௬௧) என்கிற கட்டளையிலே யறிகையுசிதம். இருபத்தொரு தத்வங்களுக்கும் ...

ஸா. டீ|| யடி. (வனமாலையாக) வைஜயந்தியாக இவ்வாக்யங்களுக்கெல்லாம் மறையும் பொருளாமென்கிறத்தோடே யாயம். (கருடனுருவா மறையின்) "த்ரிவ்ருத்தமிஹோச்யதே" இத்யாதிகளின்படியே ... க்கு ... வைமாகாயிற்கிற வேதங்களுடைய வேதவேத்யவிஷயத் ... ஸாக்ஷாத்தால்போல வேதஜாதரூப ... யத்தாலும் ... ஆதிபராகிற தன்றவி ... யம் ((பொருளாங்கண்ணன்)) ப்ரமாணாந்தமாக நிற்கிற க்ருஷ்ணன். இப்படி ஸர்வதத்வங்களும் தனக்கு ... வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற க்ருஷ்ணனென்றில் வாக்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸ ... ((கரிகிரிமேல்நின்று)) ஹஸ்திகிரியின்மேல்நின்று குன்றுமேல் விளக்குப்போலே ஸர்வருக்கும் காணலாம்படி நின்றென்றபடி. ((அனைத்தும்)) ஸமஸ்தத்தையும்காக்கின்றான். ஸ்ருஷ்டி நிவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்திகளாலே ரக்ஷியா நின்றான். ஸர்வதத்வங்களும ... தனக்கு ... விதியோமாஸமான வ்யாகரணமானபடியையும் த்தாலே தான் ... பாக்ஷ ... மானபடியையும் வேதங்கள் பரோக்ஷமாகச் சொல்லுகிற வனவேயாய்ப் போகாதபடியும் பரோக்ஷமென்கிற ... படியே ஹஸ்திகிரியேலே நின்று ஸர்வருக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டிக்கொண்டு ... த்தையு முஜ்ஜீவிப்பியா நிற்கிறுனென்று ... வாக்யார்த்தபடி ((உத்தரார்த்தம்)) இப்படியறிகை ப்ரவ ... மாகாவிட்டாலும் ஜாதனுக்கு ஸ்வாமியினுடைய ... விசேஷங்களை யறிகை ... கையாலே வேணுமென்று கருத்து. ஆனுஸரித்த விருபத்தொரு ...

ஸா. கா|| வேணவ ... ((கருடனுருவாமறையின்பொருளாம்)) "ஸாவித்ரீ ... வேதாத்மா" இத்யாதி ... ((கண்ணன்)) க்ருஷ்ண ... ((கரிகிரிமேல்நின்று)) ஹஸ்திகிரி ... ((அனைத்துங்காக்கின்றானே)) ... "... "இத்யாதி ப்ரக்ரியையும்|| ... || ... || "... ஜாதிஸூத ... ஜரா ... || ... ஹ ..." இத்யாதி ... || ...

[illegible] ப்ரக்ருதி அவ்வோ லக்ஷணங்களாலே ஸித்தம். அவற்றில் காரியமான இருபத்துமூன்று தத்த்வங்களுக்கு மிவற்றின் காரியங்களானவற்றுக்கும் ஸ்ரு

ஷ்டி - தத்த்வங்களுக்கும் அந்யோந்ய ஸம்ஸர்க்கமென்னவருளிச்செய்கிறார். (இருபத்துநாலித்யாதி) (அவ்வோ லக்ஷணங்கள்) ஸத்வாதி த்ரிகுணாத்மகமாய் அவ்யக்த மிதமவ்யக்தாஹங்காரஸாம்யாவஸ்தா த்ரிகுணவைஷம்யாவஸ்தாவிசிஷ்டம் "ப்ராணஜ்ஞானாதி" த்யாதி த்ரயவிஜ்ஞானஜனகத்வ லக்ஷணங்கள் ஸூத்ரத்திலே ஸாத்விகாஹங்காரத்தாலே வ்யாக்யானம் "த்ரிகுணத்ரவ்யமான லக்ஷணஜ்ஞானாத்தாலும் ஸித்திக்கத்தக்கதாகையாலே யிங்கவாஹாரதெசிங்களை விசேஷித்துச்சொல்லாதொழிந்தது. மஹதாதிகளான வ்யாக்ருதத்வங்களெல்லாம் ப்ரக்ருதி த்ரவ்யாவஸ்தைகளாகையாலே யத்தைப்போலே நித்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்கையாலிவற்றின் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள வேற்றச்சுருக்கமில்லாதொழியாதோ? ததவஸ்தைகளான வேண நித்யங்களானாலும் அவஸ்தா விசேஷ விசிஷ்டவேஷ காரியங்களாகையாலிவற்றின் ஸ்ருஷ்டியாலேத்தச் சுருக்கத்துக்குத் தட்டில்லையென்றில் ஸ்ருஷ்டியில் ஸ்ருஷ்டிப்ராதி ப்ரகாரணத்திலே விசேஷித்துச் சொல்லாமையாலத்தை யறியும்படி யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுவித்யாதி) (இவற்றுலாரவங்கள்) அண்டங்களும் தத்த்வ ப்ருத்யோகங்களும் வ்யஷ்டாதி ஸம்வேயங்களுமே சரீராதி

ஸா_கா ॥ ரஹங்கார: । இந்த்ரியவைகாரிகஸாத்விகாஹங்கார: । பூததந்மாத்ரவாதாகம் தாமஸாஹங்கார: உபயோத்பஸஹகாரித்வம் ராஜஸாஹங்காரத்வம் । ரவேகாத்ருஷ்டவம்ஸாத்ரை ப்ரத்யக்ஷகாரவேஸ பூதாத்ரஹகத்வம் லக்ஷணம் ஸ்பர்சரஹிதரூபவிசேஷயோர்த்வலக்ஷணம் ॥ சப்தஜ்ஞானா ஜ்ஞானாநாஹகத்வம் ப்ராத்யாணரஸனாநாம் ப்ரத்யக்ஷகத்வகெகம் லக்ஷணம் । வாக்பாணிபாதவாயூபஸ்தானாம் கர்மேந்த்ரியாணாம் உக்த சிஷ்டகர்மேந்த்ரியஜன்யகரணத்வம் ப்ரத்யக்ஷகர்மேந்த்ரியக்ஷத்வ லக்ஷணம் । ரவேகாதிஷ்டவம்ஸாத்ரை சப்தமாத்ரகுணகாகாச: । சப்தஸ்பர்சவத்த்வம் வாயோ: । உஷ்ணஸ்பர்சவத்தேஜ: । சீதஸ்பர்சவஜ்ஜலம் । மந்தவதீ ப்ருதிவீ । தத்ததத்வானாம் ஸ்வஸ்வகார்யதத்தத்க்ஷாவஸ்தாநாத்ருத்திம் ரவேணாம் தத்விம்சதி தத்த்வலக்ஷணானாம் ஸாமக்ர்யாதிகேதி ஸங்க்ஷேபதோ ஜ்ஞேய இத்யாஹ - (இருபத்துநாலு தத்த்வங்களுக்குமிதி) ஸஷம் சதுர்விம்சதி தத்த்வானாம் ஸ்வரூபமேவ உக்த தேஷாம் ஸ்ருஷ்டிர்வேதிதவ்யா ஸாமான்யா ப்ரக்ருதிஸ்ருஷ்டிர்வேதவ்யா ஸ்தூலகதாந்ததாதித்ரயோவிம்சதி தத்த்வானாம் தேவாதிகாரணம் ஸ்ருஷ்டிர்வேதிதவ்யா ஸம்வ்யக்ருதே தத்ர ஜ்ஞேயம் ஸாமான்யாஸ்து தத்ர ஜ்ஞேயா: ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்தித்யாஹ - (இவற்றுவிதி) ததா ப்ரக்ருதி தவ்யம் கிம்வாரி [illegible]

௯௦ || தியில்வரு மேற்றச்சுருக்கங்கள் ப்ரமாணங்களிலே ப்ரஸித்தமான படியே கண்டுகொள்வது. "ஸ்வஸ்தாமாஸகம் ஸத்த்வம் குணஸத்த்வாத் விலக்ஷணம்," "தமஸ꞉ பரமோ தாதா அப்ராக்ருதம் ஸர்வவர்த்த" இத்யாதிகளாலே தமஸ்ஸுக்குமேலான தேஶவிஶேஷம் ஸித்திக்கையாலே "ஆநந்தஸ்ய ப்ரஸ்தானஸ்ய ஸம்ப்ராநம் வாவிவிஶ்யதே | ததாநந்தமஸம்ப்ராத ப்ரமாணம் வாவிவெயத" இத்யாதிகள் நித்யவிபூதியாலவச்சின்னமல்லாத ப்ரதே

ஸா-நீ|| களும் பஹுஷு ப்ரமாணேஷு விஸ்தரேண விஶிஷ்ய ப்ரதிபாதிதமாயிருக்கையாலிங்கு வக்தவ்யமில்லை யென்கைக்காக ப்ரஸித்தேத்யுக்தி꞉. அவ்யக்தகார்யங்களிருபத்துமூன்றென்றக்கூடுமோ? ஶுத்தஸத்த்வத்ரவ்யமும் குணத்ரயாதீத ஸத்த்வாஶ்ரயமாகையாலே யிதின் பரிணாம விஶேஷமாகவேண்டாவோ? அந்த ஸத்த்வம் ப்ராக்ருத ஸத்த்வாபேக்ஷயா விலக்ஷணமாகையால் ததாஶ்ரயமான வந்த த்ரவ்யம் ப்ராக்ருதமன்றென்றி லதில் ப்ரமாணமுண்டோ? அது புருஷாதி விஸாமவத்தென்று கீழ்ச் சொல்லுகையாலே யந்தவப்ராக்ருத புருஷாதிகளுமிந்த ப்ராக்ருத புருஷாதிகளைப்போல யிங்கே காணவும் ப்ரஸங்கியாதோ? அது ப்ரக்ரு திக்கு மேலாயிருக்கு மென்றிலப்படி ப்ரமாணமுண்டோ? அப்போது ப்ரக்ருதேராநந்த்ய வசநங்களும் விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ஸ்வஸ்தாமாஸகமித்யாதி) "ஸ்வஸ்தாமாஸகம்" ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் (ஸத்த்வம்) ஸத்த்வகுணாஶ்ரயத்ரவ்யம் (குணஸத்த்வாத்) ரஜஸ்தமோ குண யுக்தஸத்த்வாத். அத்ர ஸத்த்வஶப்தோ குணவிஶேஷவாசீ. ததாஶ்ரயத்ரவ்ய பரோ வா உபயதாபி தத்விலக்ஷணத்வம்ஶுத்தஸத்த்வஸ்ய ஸ்வநிஷ்டஸத்த்வகு ணதாரகம் விவக்ஷிதம். (ஆநந்தஸ்ய) ஶாஸ்த்ரேஷு ஆநந்தேந வர்ணநீய மாணஸ்ய ப்ரக்ருதிதத்த்வஸ்ய அநந்தகாலவர்த்திநஃ. (ஸம்ப்ராநம்) யோஜ நயதாதிஸ்வநாஸ்தி. (ததஃ) ப்ரக்ருதிதத்த்வம் (ஆநந்தம்) நாஶரஹிதம். (அஸம் ப்ராதப்ரமாணம்) யோஜநாதிபிரபரிச்சின்னபரிமாணம் வேதி(யதஃ)ஶா ஸ்த்ரேஷு ப்ரஸித்தேத்யுக்திஃ. (வெ)ஶப்தோ த்ருப்ரஸித்தவாசீ. (அவ ச்சின்னமல்லாதவித்யாதி) ஶ்ருதவசநங்களுக்கு விரோதபரிஹாரார்த்தம் வ்யவஸ்தை கொள்ள வேண்டுகையால் ஸாமாந்யரூபமானவாநந்த்யவச நத்துக்குஸங்கோசம்தோஷாவஹமன்று. இங்கப்படியத்யந்தஸங்கோசமுமி ல்லையென்றுகருத்து. இப்படி இத்தத்த்வங்களில் மஹதாதீநாம்ஸ்ருஷ்டிக்ரமநிதே

ஸாகா|| ஸம்ப்ரதாயஸித்தம் நாஶ்யஃ "ததநந்தமஸம்ப்ராதப்ரமாணமி" த்யா திவிரோதாத் நத்ரிதீயஃ "தமஸ꞉பரமோ தாதா ப்ரதாநபரமவ்யோம்நோ ரந்தரே விரஜா நதீ" த்யாதி விரோதாத் | அதஃ ப்ரக்ருதிர்த்வ நிர்வா ஸ வெத்யத்ராஹ(ஸ்வஸ்தாமாஸகமித்யாதி) அவ்யக்தேஷ்வாஹ(த்ரிகு

ஶசி॥ ஶத்தாலே ஶப்³த³வ்யக்திகாரணங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. த்ரிகு³ணத்³ர வ்யத்துக்கு ப்ரவ்ருத்திஹேதும் ப³த்³த⁴சேதநருடைய போ⁴கா³பவர்க³ங்களுக் குமீஶ்வரனுடைய லீலாரஸத்துக்குமாக ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் பரி ணாமஸந்ததியை யுடைத்தாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ரூபத்தாலே அவ்வோ வ்யாபாரங்களையும் பண்ணுகை. இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு ப³த்³த⁴ருக் கு தத்வங்களிலுண்மையை மறைத்து விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகி றது போ⁴கா³ஸ்பத³மாக இதுதானே அபவர்கா³ஸ்பத³மாக ஸத்வவிவ்ருத்³தி⁴யா லே தத்வங்களை யதா²வஸ்த²ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இவையெல்லாமீஶ்வரனு

ஸா-நீ॥ யாயேறியும் சுருங்கியுமிருக்குமென்று ஶப்³த³வ்யக்திக்கு ஸ்தி²திநி மித்தமென்றும்சொல்லியாய்த்தானாலுமிந்தத்ரிகு³ணத்³ரவ்யத்துக்குப்ராப்த மான ப்ரவ்ருத்திசொல்லக்கூடுமோ? பரிணாமங்களும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ ரூபேண ப்ரவ்ருத்திக்கையும் ஶாஸ்த்ரஸத்வத்துக்கும் ப்ராப்தமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (த்ரிகு³ணத்³ரவ்யத்துக்கித்யாதி³) (ஸமமிதி) ப்ரளயத³ ஶாயாம் ஸமபரிணாமஃ. ஸ்ருஷ்ட்யாதி³த³ஶாயாம் விஷமபரிணாமஃ. ஶாஸ்த்ர ஸத்வத்துக்கும் பரிணாமாதி³களுண்டானாலுமவை ப³த்³த⁴ருக்கு போ⁴க³மோ க்ஷாஸ்பத³ங்களு மீஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களு மல்லாமையாலுமங்கு ப்ரளயமில்லாமையாலே இங்கு போலே ஸமபரிணாமமில்லாமையாலுமி ந்த பரிணாமாதி³களிதுக்கு ப்ராப்தமான ப்ரவ்ருத்தியாமென்றுகருத்து. ஒன்றுக்குத்தானே போ⁴கா³ஸ்பத³த்வமும் தத்³விருத்³த⁴மான மோக்ஷாஸ்பத³த்வமு ம் கூடுமோ? தத்வயாதா²த்ம்யஜ்ஞாந ப்ரகாஶநரூப ஸத்வஹேதுத் தாலே கூடுமென்றிலெ ந்யாய விருத்³த⁴மான வந்த ஸத்வஹேதும் தானொ ன்றுக்குண்டாவதெத்தாலேயென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இது ரஜஸ் தமஸ்ஸித்யாதி³ வாக்யத்³வயத்தாலே) (ஸத்வவ்ருத்³தீ⁴தி)காலவிஶேஷரஜஸ்தமோ ரஹிதமும் ஸத்வஸ்ய வ்ருத்³தி⁴யும் ஸம்ப⁴விக்கையாலே அப்போது யதா²வஸ் ப்ரகாஶமுமல்லாதபோது விபரீதஜ்ஞாநமு முண்டாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதி³த³ஶையிலுள்ள விஷமபரிணாமமெல்லாம் ப³த்³த⁴ருடை ய போ⁴க³மோக்ஷாஸ்பத³மாகிலிங்கனல்லாத ஸமபரிணாமாதா³ரீஶ்வரலீலா ஸ்பத³மென்று முடிகையால் ஸ்ருஷ்ட்யாதி³களீஶ்வரனுக்கு லீலையென்கிற ஶாஸ்த்ரம் விரோதி⁴யாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமி த்யாதி³) அநேகஸ்ரோதஸ்யாஸ்பத³த்வம் விருத்³த⁴மல்லாமையால் ஜீவபோ⁴க³மோ

ஸா-கா॥ ணேதி) (ஸமமாகவுமிதி) ப்ரளயஸ்யாபி லீலாஹேதுத்வேந தஸ்யா ஸம பரிணாமஃ ஸ்ருஷ்டௌ விஷமபரிணாமஃ தஸ்ய ஸர்வம்ப்ரக்ருதிபரிணாமா நாம் போ⁴க³மோக்ஷஸ்தா²நீயஜீவோபகாரகத்வமாஹ (இது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை யித்யாதி³நா) ஜீவோபகாரோபி போ⁴க³மோக்ஷாஸ்பத³ இத்யாஹ — (இவை

த்வ॥ க்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கும். ஶுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூபபேதம் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடு கலசாத ஸத்வகுணாஶ்ரயமாயிருக்கை. இதின் ஸ்திதிபேதம் நித்யமான வைகுண்டாதிகளிலும் ஈஶ்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹவிஶேஷங்களிலும் நித்யமாயிருக்கும். நித்யருடையவும் முக்தருடையவும் ஈஶ்வரனுடையவுமநித்யேச்சையாலே வந்த

ஸா-நீ ॥ க்ஷாமுத்ராநாதீஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும் கூடுமென்று கருத்து. ஶுத்தஸத்வத்துக்கு விலக்ஷணஸத்வாஶ்ரயத்வத்தையிட்டு ப்ரக்ருத்யபேக்ஷயா ஸ்வரூபபேதம் சொன்னது கூடுமோ? விலக்ஷணஸத்வாஶ்ரயத்வம் ப்ரக்ருதிக்கும் மஹதாதிகளான விக்ருதிகளுக்குமில்லையோ? அவற்றில் ஸத்வகுணங்கள் தானுத்கர்ஷாபகர்ஷாதிகளாலே பரஸ்பரவிலக்ஷணங்களன்றோ வென்றிப்படி ப்ரஸக்தஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காகவுத்தேஶக்ரமாநுஸாரேண விநாவிகாரநிரூபணாத்பூர்வம் ஶுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூபபேதம்சொல்லுகிறார். (ஶுத்தஸத்வத்துக்கித்யாதியால்) (கலசாத) ஸமாநாதிகரணமல்லாத ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதத்ரவ்யங்களெல்லாம் நியமேந த்ரிகுணாஶ்ரயமாயிருக்கையாலேயவற்றில் ஸத்வத்துக்கு ரஜஸ்தமோஸமாநாதிகரணத்வரூபவைலக்ஷண்யமில்லாமையாலுக்தசோத்யாவகாஶமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வரூபபேதம்சொன்னாலுமிதற்கு ஸ்திதிபேதம்சொல்லக்கூடுமோ? இதின் ஸ்திதிநித்யையென்றாலிதுக்கு பரிணாமாதிகளுண்டென்று கீழ்ச்சொன்னதுவிரோதியாதோ? "ஸவணக்ஷயாமவதீ" த்யாதி ஶ்ருதிகளாலே முக்தநித்யேஶ்வராணாமிச்சையாலே விக்ரஹங்கள் ஜநிக்குமென்கிறதுவும் விரோதியாதோ? இனியநித்யையென்னில் "திவ்யம் ஸ்தாநமஜரஞ்சாப்ரமேயம், நித்யஸித்தைஸ்ததாகாரை:" இத்யாதிகளாலே ஸ்தாநாதிகளுமீஶ்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹங்களும் நித்யங்களென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இதின் ஸ்திதிபேதமித்யாதிவாக்யத்தாலே) ஆனாலுமிதுக்கு ப்ரவ்ருத்திபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? பத்தருடைய போகமோக்ஷாதிகளுமீஶ்வரனுடைய லீலாரஸமுமல்லாத பரிணாமாதிகள் நித்யவிபூதியிலுள்ள காலத்திலும் பத்தருடைய ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநத்திலுமில்லையோ? ச்சத்ராஸநஶய்யாவாஹநாதி ரூபேண ஶேஷஶேஷிகளுடைய கைங்கர்யத்துக்கும் போகத்துக்குமுபகரணமாய் நிற்கையிங்கு ப்ரவ்ருத்திபேதமென்றாலுமி

ஸா-கா ॥ யெல்லாமிதி) ஏவம் த்ரிகுணஸ்ய ஸ்வரூபாதிகமுக்த்வா தமேவ யதாவஸ்திதயா தத்ஸ்வரூபதர்ஶிகாயா: ப்ரக்ருதிதத்வாதிநிஷ்கர்ஷஸ்ய வாக்யஸ்ய வ்யாக்யாபரிணாமவத்வாயாபேக்ஷிதாயா: ஸ்திதிஶ்ச தத்ஸ்வரூபபேதாநா (ஶுத்தஸத்வத்துக்கிதி)

௨௩॥ விஷ்ணுஹஸ்தாதிகளில நித்யமாயிருக்கும். இதின் வ்யாவ்ருத்திபேதம் இவர்களுடைய விசேஷத்துக்கிடான பரிணாமாதிகளாலே போக்த்ருக்கு போகோபகரணமாயும் சேஷஜாதத்துக்கு ஸங்கோசவிகாஸகாரணமாயும் நிற்கை. காலத்துக்கு ஸ்வரூபபேதம் ஜடமாய் விபுவாயிருக்கை. இதின் ஸ்திதி காலாவச்சேதமில்லாமையாலே நித்யையாயிருக்கும். வ்யாவ்ருத்திபேதம்

ஸர்வநீத்ரு த்ரிகுணத்ரவ்யத்திலுமில்லையோ வென்னவருளிச் செய்கிறார். (இதின்வ்யாவ்ருத்திபேதமித்யாதி) ஜ்ஞாநஸாமான்யஸ்வாதந்த்ர்யாகாரஜ்ஞாநஸாமான த்ரிகுணபரிணாமாதிவ்யாவ்ருத்திஃ. பரிணாமவிசேஷமென்றுதேஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்தாலும் தத்வ்யாவ்ருத்திஃ த்ரிகுணத்தில் க்ருத்ஸ்நபரிணாமங்களும் ஸம்ஸ்க்ருதத்ரவ்யங்களன்றிறே. ஸூக்ஷ்மவ்ருந்நித்யாவகாசத்வநாதிக்ரியாஸம்பந்தஃ உபகாரணஸ்வாதந்த்ர்யாகாராதி வ்யாவ்ருத்திஃ 'நகாலஸ்தத்ர வை ப்ரபுஃ' என்கையாலே காலம் நித்யவிபூதியிலுள்ள வஸ்துகளிலே நடத்தும் வ்யாபாரங்களொன்றுக்கும் காரணமன்றிறே. யத்ருச்சாஜ்ஞானங்கள் ஸங்கல்பஹேதுக்களானாலும் பரஷனுக்கு வ்யாபாரரூபங்களாகையாலே ஸத்வாதிகளைப்போலே யுபகாரணமன்றிறே. வ்யாபாரஸித்தமான நிமித்தகாரணமிறே லோகத்திலே யுபககாரண ஶப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஸாமான்யத்துக்கு ஸ்வரூபபேதாதிகள் சொன்னாலும் காலத்துக்கு ஸ்வரூபபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஜடத்வாத்ரிகுணஸாதாரணமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (காலத்துக்கித்யாதி) ஜடத்வாதீஸ்வரவ்யாவ்ருத்திஃ. விபுத்வாத்த்ரிகுணவ்யாவ்ருத்திஃ. ஆனாலுமிதுக்கு ஸ்திதிபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்வத்ரவ்யத்வேந படாதீநாமபி காலஸ்ய ஸாபேக்ஷோத்பத்திகத்வம் கூடாமையாலே காலம் நித்யமென்னவொண்ணாமையாலும் ஸாபேக்ஷவ்யா நித்யஸம்ப்ரதிபந்நமாகையாலே நித்யமென்னவுமொண்ணாமையாலுமிதின் ஸ்திதிபரிணாமமிலைபன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதின்ஸ்திதிரித்யாதி) காலஸ்ய காலாவச்சேதாஸம்பவாத் ஸ்திதிநித்யத்வம். காலாநவச்சிந்நமே ஸர்வேஷாம் நித்யத்வம் நியதமான நித்யமாகையாலே காலமும் நித்யமென்னத்தட்டில்லாமையாலுமஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிதுக்கு வ்யாவ்ருத்திபேதம் சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையுண்டாக்குகை ப்ரக்ருதிக்குமீஶ்வரனுக்கும் பொதுவன்றோ? உபாதாநமும் கர்த்தாவுமாகாமல் நிமித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையுண்டாக்குகையும் ஸர்வேஶ்வரஸாதாரணமன்றோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இதின் வ்யாவ்ருத்திபேதமித்யாதி) கலாகாஷ்டாதி விபாக ஸஹித்தாலுபகரணஸாமான்யத்தாலும் ப்ரக்ருதீஶ்வரபொது ஸம்ஸாராதிஹேது வ்யாவ்ருத்திஃ கண்டு

ஸாதகா[illegible] பரிணாமங்கள் நாடிகா[illegible] ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யம். நநு நித்யவி

ஶம்|| கர்மகாலாதிவிபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குபகரணமாயிருக்கிறபடியிலே கண்டுகொள்வது. இத்ரவ்யங்களெல்லாம் ஸ்வரூபேண நித்யங்களாயிருக்கும். நாஶோத்பத்திஜநநார்ஹாவஸ்தாவிஶேஷவிஶிஷ்டதயா

ஸா-நீ|| கொள்வது யென்றது கர்ம காலாதிரூப பரிணாமங்களாலே காலத்துக்கு நித்ய நைமித்திக ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்ட்யாதிஹேதுபகரணத்வம் பஹு ப்ரகாரமாகையாலே இங்கு ஸங்க்ஷிப்தியில் க்ரந்தவிஸ்தரம் வருகையால் ப்ரமாணாதிகளிலே விஸ்தரேணவறிந்துகொள்வதென்றபடி. இப்படி இத்ரவ்யங்களில் சில நித்யங்கள் சில அநித்யங்களென்று விபஜித்தது கூடுமோ? அநித்யத்வமாவது ஸ்வரூபோத்பத்தியாகையாலே ஸத்கார்யவாதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலஸித்தமாகாதோ? அநித்யத்வம் அவஸ்தாந்தராபத்திரூபமாகையாலது ப்ரஸங்கியாதென்னிலப்போது த்ரவ்யஸ்ய ஸர்வஸ்யாப்யநித்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையால் நித்யாநித்யவிபாகங்கூடாதொழியாதோ? த்ரவ்யத்துக்கெல்லாம் ஸம்யோகாவஸ்தாந்தராபத்திபர்யந்தமேயன்றோ வென்ன உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்ரவ்யங்களெல்லாமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (ஸ்வரூபேணேதி) அநித்யங்களென்னப்பட்ட த்ரவ்யங்களும் ஸ்வரூபேண நித்யங்களாகையாலே ஸத்கார்யவாத ப்ரஸங்கமில்லை யென்று கருத்து. நாஶோத்பத்திஜநநார்ஹாவஸ்தைகளாவன மஹதஹங்காராகாஶாதிகளும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ஶரீராதிகளும் தேவமநுஷ்யாதிகளும் கர்மகாஷ்டாதிகளுமான ஸ்வரூபாந்யதாபாவரூபாவஸ்தைகளென்றபடி. ஸம்யோகாத்யவஸ்தாந்தரம் ஸர்வத்ரவ்யத்துக்கும் பொதுவானாலும் நாஶோத்பத்திஜநநார்ஹாவஸ்தாஶ்ரயத்வமே அநித்யத்வமாகையாலே அது ஸர்வத்ரவ்யத்துக்கு மில்லாமையால் நித்யாநித்ய விபாகம் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி த்ரவ்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸ்வரூபேண நித்யத்வமுண்டாகில் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் சொல்லுவானேன். ஸ்வரூபமாத்ரத்தாலன்றிக்கே அவஸ்தாவிஶேஷ விஶிஷ்டவேஷத்தாலுமொரு நித்யத்வவிஶேஷமுண்டென்கைக்காக வென்றில் அவஸ்தைய நித்யத்வத்துக்குறுப்பாமத்தனை போக்கி நித்யத்வத்து

ஸா-கா|| ஸர்வேஷாம் த்ரவ்யாணாம் ஸ்வரூபேண நித்யத்வோக்தி: 'ஸர்வம் த்ரவ்யம் நித்யம்' இதி ஸித்தாந்தவிரோத: ஸ்யாதித்யத ஆஹ (இத்ரவ்யங்களித்யாதி) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாரப்ய தத்தேஜோऽஸ்ருஜத | "ஸதேவேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாதிநா உபக்ஷிப்த ஸத்கார்யவாதம் "கதமஸத: ஸஜ்ஜாயேத" இதி நிஷித்ய "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" இத்யாதிஹி த்ரவ்ய நித்யத்வஸ்யாபிமதம் "ப்ரதிவிஜ்ஞாய ப்ரீயத" இத்யாதிஷு அநித்யாவஸ்தாவைஶிஷ்ட்யஸ்யாநித்யத்வஸ்யாபிதேயத்வ

ஈஶ॥ யை விட்டு சிலவற்றை யநித்யங்களென்கிறது. அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான அவஸ்தாந்தரங்கள் மேலும் முழுக்க வருகையாலே ப்ரவாஹநித்யங்களென்றுசொல்லுகிறது. இவ்வசேதநங்களெல்லாவற்றினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேதங்க ளீஶ்வரனுக்கு ஸ்வாதீநங்களாயிருக்கையாவது ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தையு மீஶ்வரஶேஷத்வத்தையு மொழிய இவற்றுக்கு

ஸா-டீ॥ க்குறுப்பாம்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அழிந்ததோடித்யாதி) விஜாதீயாவஸ்தாபாதநாந்தரஜநாஹர்யேந நித்யத்வவ்யபோஹகமேவ ஸஜாதீயாவஸ்தாஸ்யோத்பாதநைரந்தர்யம் ப்ரவாஹ நித்யத்வாவ்யநித்யத்வவிஶேஷத்துக்குறுப்பாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வாதீநத்வாதிவாக்யத்தில் த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுடைய வர்க்கங்களான ஜீவதர்மபூதஜ்ஞாநத்ரிகுணாதிகளுடைய ஸ்வரூபாதிகளும் வாதிதங்களானாலு மிங்கு பஹுவ்ரீஹிஸமாஸார்த்தமான வீஶ்வரனைப்பற்ற இவையெல்லாத்துனுடையவும் ஸ்வரூபாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னக்கூடுமோ? ஸ்வாதீநத்வமாவது ஈஶ்வரஸ்வரூபஜந்யத்வமானாலும் தத்ஸாஜந்யத்வமானாலு மிவையிரண்டும் நித்யத்ரவ்யங்களுடைய ஸ்வரூபத்தில் விருத்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வசேதநங்களித்யாதி) (ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தையுமித்யாதி) ஸ்வாதீநஶப்தஸ்வாரஸ்யாத் ஸ்வரூபத்வாதீநத்வங்க ளிரண்டும் விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. இங்கு ஸ்வாதீநத்வம் தஜ்ஜந்யத்வமன்று கிந்து ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபமு மிச்சையு மில்லையாமாகி லிவையு மில்லையாக ப்ரஸங்கிக்குமென்னும்படி நிற்கையாகையாலே இது நித்யங்களிலும் விருத்தமல்லாமையாலெல்லாம் ஸ்வாதீநங்களென்றது கூடுமென்று கருத்து. இவற்றுக்கு என்றது ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதங்களுக்கு என்றபடி. (ஸத்தாதி) த்ரவ்யாதிஶப்தேந கார்யகரத்வம் விவக்ஷிதம் இப்படி நிர்வஹித்தாலும் நித்யங்களுக்கு ததீநத்வம்சொல்லவேணுமோ? இத்தாலொரு விஶேஷார்த்தம் ஸித்திப்பதுண்டானாலன்றோ யிப்படிச்

ஸா-கா॥ திஹாவ꞉. ஏவம் தத்ப்ரவாஹநித்யத்வம்கிமித்யத்ராஹ (அழிந்ததோடிதி) விஸத்ருஶாவஸ்தாநந்தரம் ஸத்ருஶாவஸ்தாஹாரம் ப்ரவாஹநித்யத்வமித்யர்த்த꞉। (முழுக்க) ஸர்வதா ஏவம் ஶாஸ்த்ரகாரவாக்யஸ்த்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேதஶப்தார்த்தகாவாக்யார்த்தம் வத்வா ஸ்வாதீநேதிவசஸ்யார்த்தமாஹ — (இவ்வசேதநங்களெல்லாவற்றினுமிதி) "கோஹ்யேவாந்யாத் க꞉ ப்ராண்யாதி" த்யாதிப்ரகாரேண ஸத்தாதி ஸ்வரூபஸ்திதி ... ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத ... ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்திதித்வப்ரவ்ருத்திபேதநஸ்ய

உ௵ ஸத்தாதிகள் கூடாதொழிகை. ஆகையால்ஸஉவஸுக்களுக்கும்ஸஹாவஹிஜா நுகூல்யமீஸ்வரெஷ்டாயத்த: இத்தாலேயீஸ்வரனுக்கும்நிதரருக்கும்

ஸா-நீ॥ சொல்லவேண்டுவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையாலென்றது இப்படி நிவ்ருத்திதாகிலுமீஸ்வரெஷ்டையை யிட்டே ஸவஸ்துக்கும்ஸத்தையென்றதாலென்றபடி. (ஸஉவஸுக்களுக்குமித்யாதி) சிலவஸுக்களுக்கு வ்ருத்ஷாதிவ்ருஷங்களான வ்ருதிகூல்யாதிகள் கூஉதாவாயிகங்களத்தனை போக்கி ஸாஹாவிகங்களன்றென்று முன்பே யுவவாதித்தாரிறே. (ஈஸ்வரெஷ்டாய த்தமிதி) இப்படி நிவ்ருத்திதாகிலும் நிதரங்களுக்கு தஷ்டாயத்தங் சொன்னத்தால் ஸ்வாஹாவஹிஜதயா நித்யமான வாநுகூல்யத்துக்கு தஷ்டாயத்தங்வஉவிசேஷாசூடம் ஸிஜிக்கிறதென்று கருத்து. இது ஸிஜியாவிட்டாலென்ன இத்தாலொரு வ்ரயொஜநமுண்டாகிலன்றோ விதுதான் ஸிஜிக்கவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலித்யாதி) இத்தாலென்னது அந்த வாநுகூல்யமீஸ்வரனுக்கு ஷெஷாயத்தமாகையாலென்றபடி. ஈஸ்வரனுக்கும் நிதரருக்கும் உருக்கும் ஸவருமநுகூலமாயிருக்கை இதற்கு வ்ரயொஜநமென்று கருத்து. ஸவஉவஸுநாம் ஸ்வாஹாவஹிஜா நுகூல்ய மீஸ்வரனுக்கு ஷெஷாயத்தமல்லாதபோது ஈஸ்வரனுக்கும் நிதரருக்கும்உருக்கும்ஸவருமநுகூலமாயிருக்குமென்று நியமிக்கூடாது. லோகத்திலேவிஹிதியாயிருக்கும் வஸுக்களும் வுருஷனுக்கு ஷெஷாயத்தாநுகூல்யங்களல்லாதபோது தனக்கும் தன்வுத்ராதிகளும் அநுகூலமாயேயிருக்கக்க

ஸா-கா॥ ஹெஉஹ—(ஆகையாலிதி) ஹமவஸ்வரவஸ்ய ஸவஉாநுகூலக்ஷம் யஹஹமவதாயத்தம் ஹவஹஇஹ தொவி ஸவஉாநுகூல்யக்ஷஸ்ய ஸ்வாஹாவிகக்ஷம் ஹமவஸஸம்கல்வாயீநஜிதி ஹாவஃ। நநு ஸவஉஸ்யாநுகூல்யம் ஸ்வாஹாவிகம்வெத்தயெவவ்ருதீபெதெத்ரத்ராஹ—(இத்தாலீஸ்வரனுக்குமிதி) "ஸுவம்கெவவிஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஹஉகெவவிஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம்" இத்யாதிநாநிரவயிகஸுவரவெக்ஷநவிஜம் "வரஉாத்தாந உயாதக்ருத்தாஜெஸ" இத்யாரஹ்யாதெத்தவெஉதித்யக்ஷா ஸவாவஷ வஷவம் வஸ்யுஜெவம் உநாநவஷவம் விஜாநஜாத்தரதிராத்த கீரஜக்ருத்தியுநக்ருத்தாநதஸ்ஹவதி "தஸ்ய ஸவெஷு லொகெஷு காஉவாரொ ஹவதிஃயயெநரயாதொவிஷுர நரராஜா நஸெக்ஷுயர்ஸொகாஹவம் தீ' த்யாதிநா ஸதொநிரதிசயாநந்த ரவெவாஉாத்ததயா ஸதஸவஉஸ்யாநுகூல்யக்ஷம் ஸிஜம் 'நவா அரெ ஸவஉஸ்ய காஉாயஸவஉம் விரியம்ஹவதி ஆத்தநஸு காஉாய ஸவஉம் விரியம் ஹவதீ' த்யாதிஹிஸ்ச ஸவஉஸ்ய ஸ்வாஹாவிகஉஸ்வாஹாவிகம்வாநுகூல்யம் ஹமவஸஸம்கல்வக்ருத

ஈச்வரனுக்கும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் மநுகூலமாயிருக்கும். ப்ரஹ்மருக்கு கர்மாநுரூபமாக பாரதந்த்ர்யத்தாலும் காலஹேதுத்தாலு மிவற்றில் வ்யாதி

ஸாத்ருச்யமுண்டதில்லையிறே. ஆகையால் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்டியும் நியமேந ஸந்தாநரூபமாயிருக்கையாகிற வ்யவஸ்தாநத்துக்காக விவற்றின் ஸ்வாபாவிகஸந்தாநமேயிந்நாமத்தமாக வலர்த்திக்கவேணுமென்று வாக்யதாத்பர்யம். இங்கு பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸ்வாபாவிகஸந்தாநமுண்டாகையாலே யென்றொருவாக்யமிருந்ததாகிலது இந்தாலென்கிறவதவஸாநத்திலே வாரோஹணமாகக்கடவது. சில கோசங்களிலிவையிரண்டு மிருந்ததாகிலது லேககதோஷமென்று கண்டுகொள்வது. ஈச்வரஸ்வாதீநஸம்பந்தமடியாக நித்யஸூரிவிஷயத்தில் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களுக்கு மீச்வரன் ஸங்கல்பித்த ஸ்வாபாவிகஸந்தாநம் ப்ரஹ்மர்விஷயத்திலும் ஸம்பந்தஸா த்ருச்யவிசிஷ்டமாயிருக்க ப்ரஹ்மர் ஸ்ருஷ்டிதத்தையும் நித்யரைப்போலே யநாதிஸந்தாநமாக ஸந்தாநவிப்பாதொழிவானேன்? இவர்களுக்கு கர்மஹேதுமான வ்யாதிஸந்தாநாதிகளை யநுஸந்திக்கவேண்டினாலும் ஸ்வாபாவிகமான ஸந்தாநத்தையும் ஸஹாதிஸந்தானவிக்கலாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஹ்மருக்கித்யாதி) காலஹேதும் தேஹஹேதுத்துக்கு முபலக்ஷணம் வ்யாதிஸந்தாநாதிஷு பரிச்சேதாநவஸ்ரவிஸ்ஸம்ஸ்ருதி நித்யாதிநாம் ஸ்வாபாவிகநுஸந்தாநாதி: விஸ்ஸாநாம் வ்யாதிஸந்தாநாதீநாம் கர்மஹேது ஸ்வாபாவ்ஹேதி ஸம்ஸாராணாம் பாரதந்த்ர்யஹேதாவ்ரதி: । ஆநந்த ஜ்ஞாநாநாம் வ்யாதிஸந்தாநங்களுமித்யாதிஷு ப

ஸாதா॥ இதி ஸ்ருஷ்டிதத்வஸ்ய ஸ்வாபாவிகாநாதிஸ்ரவஸ்ய நித்யஸ்தா நாம் ஸ்ருஷ்டிரவ்யக்தபத நிர்வேதம் । நகேவலஹேதுஸ்ய ஸுதாநாம்கிதி நவ்யாபதஜ்ஞதாக்ரமா —(ப்ரஹ்மருக்கித்)வ்யாக்யதேஷாநாதிஸந்தாநவ்யாதிகளில் ஸ வ்யதிஸம்பந்திகதயாவஸரஸ்தே தயாவ யயா நித்யவிஹிதிகர்மாணாம்ஸ்ருஷ்டிஸத்ராநாம் திரோஹிதா தயா வ்யாவிஹந்தே ரவி தத்வாதிவேகஸ்யா தத்வஸ்ய ஸ்வாபாவிகாநாதிஸந்தாந திரோபாநமேவ ஸ்ருஷ்டிஸ்வரூபாதிவித்யஸ்தாநகர்மாஸ்ராவஸாவிசேஷா உதாஹ்ருதே [illegible] ஸ்வாபாவிகாநாதிஸம் வ்யதீய தே ப்ரஹ்மாணாம் [illegible] வ்யாதிஸந்தாநாதிஸந்தாநவ வ்யதீய தே [illegible] தத்வஸ்ய [illegible] ஸ்வாபாவிகதயா நித்யஸ்ய வ்யதிகர்மதயா [illegible] தயா [illegible] ஸந்தாநதயா ஸ்ருஷ்டம் தஸ்மாத் [illegible] வ்யதிஸந்தாநவ ஜாயதஇதி ஸாதி । [illegible] பாரதந்த்ர்யஹேதுந காலஹேதுநைதத்வாதி [illegible] வ்யாதிஸந்தாநாதிஸந்தாநவதாவதி ளது-

ரே|| கர்மங்களு மப்யநுஜ்ஞாகர்மங்களும் நடவாநிற்கும். இவ்வர்த்தங்களுக்

ஸா-நீ|| ஸ்வாபாவிகாநுஜ்ஞாகர்மங்களெனவாஸீந்நித்யாநித்யவிலக்ஷணம் (நடவாநிற்குமித்யாதி) ப்ராதிகூல்யாநுவ்ருத்திஸம்பவமில்லாமலநுவ்ருத்தமாய்ப்போருகையாலே ஸ்வாபாவிகாநுஜ்ஞாகர்மாநுஷ்டானத்துக்குப ஜந்மத்திலொரு காலத்திலு மவஸரமில்லையென்று கருத்து. அப்யநுஜ்ஞாதமாக ப்ராதிகூல்யாதிகள் நடக்குமாகில் இவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமும் அநாதிக ப்ராதிகூல்யமாகவேண்டியிருக்க இது அப்யநுஜ்ஞா கர்மமாயிருக்கிற விதற்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களுக்குமித்யாதி) அப்யநுஜ்ஞாத்தின் ஸ்வாபாவிகாநுஜ்ஞாயீஶ்வரனுக்கு தான் நினைத்தபடியிலே நெருத்தும்படி ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே இவர்கள் ப்ரபந்நராயிருந்தாலும் நித்யரோடொக்க ஸம்பந்தத்தையிட்டு இவர்களுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய அப்யநுஜ்ஞாகர்மமாயிருக்கும்படி ஸங்கல்ப ஸித்திக்கையாலிவ் வீஶ்வரேச்சையே யிதற்கு நியாமகமென்று கருத்து. இத்தால் அப்யநுஜ்ஞாதப்ராதிகூல்யாதிகளை நடப்பிக்கிறது இவருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்திவிஷயத்திலேதானே யென்று ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞ நியதமென்றதாயிற்று. இப்படி இவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமாகாதும் அப்யநுஜ்ஞாகர்மமாக வீஶ்வரேச்சாஸித்தமென்னது கூடுமோ? ஶரீரமுமப்படியே தோற்றுகையாலே யதுவும் அப்யநுஜ்ஞாகர்மமாக வீஶ்வரே

ஸா-கா|| ப்ராரப்தம் ப்ரத்யக்ஷைகஸ்யைவ ஸ்துதிக்ருதாநுகர்ம ப்ராதிகூல்யவிராஜமானஸம்வாதநுகர்மத்யாப்ரதீயமாநாநாம் ஶரீரதத்நுபந்தினாம் ஸ்வர்காதி ஸம்ஸாரஸ்வகர்மவிஷயவிஶேஷத்ரயாணாம் யாவஜ்ஜீவம் ஸ்தித | தேஹேந்த்ரியாதிஸம்பந்தநிபந்தனேஷு ஸம்ஸாரஸம்பந்தாநாம் தேஹத்ரயஸ்வபாவநாதய:| தேஹ நிர்வாஹகாயநே நியமாம் ஸம்பந்தினி:? இத்யாதிஶாஸ்த்ரேண தேஷாம் த்யாஜ்யத்வாவலோக: க்ரியதே த்யாஜ்யத்வம் ப்ராதிகூல்யதயா த்யாஜ்யத்வாவலோகஸ்து ஶேஷத்வாவஜ்ஞாநாத் தாத்விகவிஷயஇதி ப்ராதிகூல்யஸ்ய தாத்விகத்வஜ்ஞாநீயம் கிஞ்ச க்ருதஸ்வாதிநிரூபணஜவி த்யாஜ்யதாயேதிவ ஸம்ஸதம் தவஞ்ச தாத்விகஸ்ய ஔபாதிகஸ்ய ப்ராதிகூல்யஸ்யாப்ராஸங்கிகஸ்வ ஸ்வாபாவிகத்வாநுஜ்ஞாகர்மஸ்யாவி ஸ்வாபாவிகத்வவிரோதஇத்யத்ரேத்வ்யஞ்ஜகஶரீரஸம்பந்தா பாதிதி ஸம்ஸர்காத்யாயே ஸம்ஸாரிகேஷ்வநுஜ்ஞா ப்ராதிகூல்யயோரிவாயிககம் ஸ்பஷ்டயதி — (இவ்வர்த்தங்களுக்குமித்யாதிநா) கயம் பாவ: | யத்யபி ஶரீராதே: ப்ராதிகூல்யஞ்சாத்விகத்வம் கயாபி ந ஸ்வாபாவிகம் | கிஞ்ச ப்ராப்தக்ஷீணகாலஷாதௌ

உ0 ॥ கும் ஸ்வாதந்த்ர்யவாஸ்வஸ்ரூபானந்தமாக விஷ்ணுவை விஷம.
இப்படிய நந்தமான வாதந்த்ர்யவத்தோடே வசகஹத்தாலும்
கருவஸத்தாலுமிறேஹேயமானஸரீரம் ஜ்ஞானஹீ நருக்க நந்தமாய்த்
தோற்றுகிறது. இவற்றுக்கு கஷேயவாயிகமான வ்யதிகவேரவத்
தாலே ஈஸ்வராவைப்பற்ற த்யாஜ்யகவம். ஸ்வாஹாவிகமான வநந்த

ஸா-நீ॥ஹ்ஷாவிஸமென்றவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி
யநந்தமிதயாதிஸாலஸாஸ்யகவயவிணதாஹயகேவந ஸரீரம்
ஹேயமாகையாலும் ஜ்ஞானிகளுக்கநந்தமாக தோற்றுமையாலும் ஜ்ஞா
நஹீ நருக்க நந்தமாய் தோற்றுகிறவிடம் சநந்தமான வாதந்த்ர்ய
வத்தோடைக்யஹ்யாஹமென்று ஸ்பஷ்டமன்றே ? ஆகையாலாதந்த்
ர்யவாத்ரம் ஸவஸ்ரூபானந்தமாகவிஷ்ணுவைஷாவிஸமென்றது கூடுமெ
ன்று கருத்து. (கருவஸத்தாலுமிதி) ஸாஸாஹயகேவந ஹேயகவம் வ்ய
த்யக்ஷவிஸமாயிருக்கச் செய்தேயுமது காயகரமாகாதபடி ஸரீரத்தை
யநந்தமாகவே தோற்றப்பண்ணுகிறது கருவமேமாமென்று
கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வாவவிஸமாக வாநந்தமும் கஷேயவாயிக
மாக வ்யாதிகவ்யமும் ஸவத்துக்குமுண்டென்று கீழ்ச்சொன்னது கூடு
மோ? அப்போது த்யாஜ்யவோவாதேயகவாவிராஜ்யஸ்வஸ்வாவெ
ஸம் வ்யஸம்மியாதோ ? ஈஸ்வராவைப்பற்ற த்யாஜ்யகவம் ஈஸ்வரனைப்பற்ற
வவை தனக்கே யுவாதேயகவமென்று வ்யவஸ்திதமாகையால் விரோயமி
ல்லையென்றில் இப்படி வ்யவஸ்திதமாவதெத்தாலே. ஈஸ்வரன் தசுவித்தா
கையாலே ஸவத்துக்குமுள்ள ஸ்வாவவிஸாநந்தத்தை ஹ்யஹியா
நிற்கவவனைப்பற்ற த்யாஜ்யகவம் சொல்லக்கூடாதிறே. ஈஸ்வரன் ஸவத்தை
யும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவனாகையாலே தன்னைப்பற்ற விவற்றில் முன்புள்ள
வ்யாதிகவ்யத்தையும் ஹ்யஹியாநிற்கவவனைப் பற்றவுவாதேயகவமும்
சொல்லக்கூடாதிறேயென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுக்கித்யா

ஸா-கா॥வணகவாதிவஷவாயிகமேவஸவோவாயிகமேஷவணவம்வஸ
ரீரஸ்ய த்யஜாநந்தஸ்ய தத்த்வஹ்ஞாஸ கருணாவகதாதேஷ
சதஜாநந்தஸ்வாஹாவிககவபாவிஃ॥கவநந்தயாகருஜநிதா
நாம் ஸ்வஜவநாநாநாஃ வஹ்யவாரகவம்வ வ்யாஸாணிகம் । இஃவஹ்ய
வாரகவவ கருக்ய கமேவ தயாவணவாயிகாகாரஸ்யாஜ்யஜதி ஸாஷ
ஷவவிஸ்யதே சவிதா ந ஸவெஷாஸாநந்தஸ்யஸ்வாஹாவஸ்விரோய
ஜதி நந கருணாஜஸாவெக்ஷயா வ்யஹஷம் வ்யாதிகவ்யம்ஸ
ஹ்நாஸ்வி வ்யதிகவஸ்யைவ வ்யதீயத சந்யாதேஷாம் ஹ்யவ
ஸாஸஹ த்யாஸ— (ஸ்வாஹாவிகமானேதி) யஜ்யவி பஹாவெக்ஷயா

ஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே ஈஶ்வரனைப்பற்றவவை தனக்கேயுபாதே³யங்களாம். அஹங்கார மமகார ஶூந்யனைக்கொண்டு தனக்கென்று ஸ்வீகரிக்குமவையெல்லாம் ப்ர

ஸா-வி॥ ப்ரக்ருதிஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே) ஸ்வாபா⁴விகாநுகூல்யம் ஶாஸ்த்ரதோ'வக³தமாநாலும் முமுக்ஷுவுக்கு அஸஹ்யப்ராயமாய் கர்மவஶத்தாலே ப்ராதிகூல்யவேஷமே நடக்கையாலும் ஈஶ்வரனுக்கு தன்னைப்பற்ற முன்புள்ள ப்ராதிகூல்யம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படாநின்றலுமிப்போது கர்மம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமாகையாலே ப்ராதிகூல்யவேஷம் கழிந்து ஸ்வாபா⁴விகாநுகூல்யாகாரமே நடக்கையாலிப்படி வ்யவஸ்தி²தமாகலாமென்று கருத்து. இப்படி ப்ராதிகூல்யஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே த்யாஜ்யமென்றால் ப்ராக்ருதவிஷயாதி³களுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் முமுக்ஷுவைப்பற்ற த்யாஜ்யம் சொல்லுகிறது கூடாதொழியாதோ? ப்ரத்யக்ஷாதி³களாலே அவை அநுகூலங்களாயிருக்கையாலே ப்ராதிகூல்யங்களன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (அஹங்காரேத்யாதி³) அவை கர்மோபாதி⁴யாலே அநுகூலங்களாயிருந்தாலும் அஹங்காரமமகாரமூலஸ்வாதந்த்ர்யாபி⁴மாநாதி³களைப் பண்ணுவிக்கத்தக்கவை யாகையாலே ஶேஷத்வைகரஸிகனான முமுக்ஷுவுக்கு ஸ்வரூபவிருத்³த⁴மாகையாலே அவையும் அஹிகண்டகாதி³கள்போலே ப்ராதிகூல்யங்களாமென்று கருத்து. இப்படி இவை முமுக்ஷுவைப்பற்ற ப்ராதிகூல்யங்களென்னக்

ஸா-ஸ்வா॥ கர்மணா ப்ராதிகூல்யமுக்த்வா தந்நிவ்ருத்தௌ ஸர்வேஶ்வராணாம் "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" இத்யநுஸாரதஸ்ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமேவ விஷயீகரோதி। அயமபி⁴ப்ராய: யதா² ராஜ்ஞா க்ரியமாணம் ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்க⁴யித்ருபா⁴ரஷவீப⁴நாயம் பீ⁴ஷணப்ரத³ர்ஶநம் ராஜ்ஞோ ராஜஸ்ய த்³வேஷ்ய விஷயீக்ரியமாணமாஜ்ஞாதிலங்க⁴யித்ரு ப்ராதிகூல்யமிதி ராஜராஜஸ்ய த்வாநநுகூல்யமேவ ப⁴வதி। தத³பேக்ஷயா ப்ராதிகூல்யதயா ஸம்ஸாரம் விஷயீகரோது ஜ்ஞாநநிவ்ருத்தேஶ்வராணாமநுகூல்யமேவ ப⁴வதீதி பா⁴வ:। நநு முமுக்ஷோஸ்ஸ்வாபா⁴விகஸ்ய யாவச்ச²ரீரபாதம் ப்ராதிகூல்யதயா த்யாஜ்யத்வேநாநுஸம்ஹிதாயா ஶ்ரீபா⁴ஷ்யே ததே³வாஹ விஷயே ஶ்ருதக்ஷணமேவ த்யாஜ்யாநுகூல்யத்வேநோபாதே³யங்கள் கத²மிதி ஶங்காயாம் ப்ரஶமம் ஸ்வாபி⁴ப்ராயாஸ்து காராமாரமதேந ராஜகோ³சரேண ப்ராதிகூல்யதயாநுஸம்ஹிதஸ்யாபி காராமாரஸ்யாபராயக்ஷாபணேந த்யாஜ்யநிர்ப³ந்த⁴த்யஜ்வராஜ்யப்ராப்த்யுள ஸ்வாபி⁴கவிஷயேணாநு கூல்யாநுஸம்யாநவத் ப⁴க³வந்நிக்³ரஹஹேதூநாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி பஶ்சாத்கம் தத³நந்தரம் ப்ராப்த்யுள ஶ்ரீபா⁴ஷ்யோதா³ஹ்ருதாநுகூல்ய ஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரோ யாஜ்யதே³த்யாஹ— (அஹங்காரமமகாரேதி) ஸ்வாபீ⁴நத்வாதி³பு³த்³த்⁴யா ப³ஹுவ்ருஹிஸமாஸாதே³வேநாநுஸந்தா⁴யப்ரியா

ச௬|| திக்கர்மங்களாம். ஸர்வஜ்ஞாநம்பிறந்து ஸாதிசேஷமென்று காணப் புக்காலெல்லாம் அநுகூலமாம். இவ்வர்த்தம் பித்தோபஹதாநுஹ

ஸா-நீ|| கூடுமோ? அப்போதப்படியே ஸர்வதாநுபவிக்கவேண்டாவோ? ஆழ்வார்களுள்ளிட்ட முமுக்ஷுக்கள் ஸாம்ஸாரிகவிஷயங்களையெல்லாம் கதாசிதநுகூலமாகவும் அநுபவிக்கவில்லையோ? கிஞ்ச இப்படி ப்ரதி கூலங்களாகிலிவை முக்தர்க்குபாதேயங்களாமோ, அநுகூலமன்றோ உபாதேயமாகத்தக்கது ஸ்வாபாவிகாநுகூல்யம் நடவாநின்றாலும் முன்பு நெடுங்காலமிவை நமக்கு ப்ரதிகூலங்களாயிருந்தவையென்கிற ப்ரதிஸந்தாநம் கலசியிருக்கையாலே முக்தர்க்குச் சிலவற்றில் வைரஸ்ய மும் ஸம்பாவிதமாகையாலே யெல்லா மநுகூலமாமோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார். (ஸர்வத்ரேத்யாதி) ஸாக்ஷாத்க்ருதிகலசாதபடி ஸர்வம் தெளிந்த தசையாய் ஸாதிசேஷமென்று நிரந்தரமாக அநுபவி க்கத்துடங்கினால் ப்ரதிகூலத்வப்ரதிஸந்தாநம் வைரஸ்யாவஹமாகாத படி யதாஸங்கல்பமாய் ஸர்வமும் அநுகூலமேயாம். இந்த தசை முக்த ருக்கு முழுக்க நடக்கையாலே ஸர்வமும் ஸதா அநுகூலமேயாயிருக் கும் ஆழ்வார்களுள்ளிட்ட முமுக்ஷுக்களுக்கிந்த தசை யிப்படி முழுக்க நடவாமையாலே கதாசித் ப்ரதிகூலமாகவும் கதாசிதநுகூலமாகவும் அநுபவிக்கலாமென்று கருத்து. ஒருவனைப்பற்ற ப்ரதிகூலமாயிருந்த துவே யவனைப்பற்ற அநுகூலமாமென்றும் லோகத்தில் கண்டதுண்டா கிலன்றோ விங்கு மிப்படிச் சொல்லலாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ் வர்த்தமித்யாதி) (பரக்கவிதி) பித்தோபஹதனுக்கித்யாதி பஹுத்ருஷ்டா ந்தங்களாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கப்புகுறோமென்றபடி. கடவோமெ ன்கிறவித்தாலிதற்குபாதாநம் தத்த்வ கதநாதிதமென்று ஸூசி தமாகிறது. இப்படி முக்திதசையிலே ஸர்வமுமநுகூலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமாமென்று சொன்னது கூடுமோ? முக்தியாவது நிர்விசேஷப்ர ஹ்மஸ்வரூபாவஸ்தாநமன்றோ “ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வத்ருக்ஸர்வசக்தி’’ரித்யா தியாக முன்புதாஹரித்த ப்ரமாணங்களாலே ப்ரஹ்மம் ஸவிசேஷமாயே யிருக்குமென்றிலந்த ப்ரமாணங்களெல்லாம் அஜ்ஞாநாத்யாரோபாவி தலக்ஷணாதிபரங்களாகையாலந்த விசேஷங்கள் பார மார்த்தங்களாகமாட்டுமோ! அவை பாரமார்த்தங்களாகில் காருண்யாதி களுமப்படியாகையால் ஸர்வஸ்வத்துக்கு விகாரித்வ ஜடத்வாதிகளும் கர்த்ருத்வாதிப்ரபஞ்சாந்தர்பாவாதி தோஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவெ ன்கிற ஸம்விதேகவாதிமதங்களை வ்யுதாஸியாநின்றுக்கொண்டு “ஸாயீநேத்யா’’திவா

ஸா-கா|| நகாரக அந்வயாத்ஸேநவிவக்ஷிதஸ்ய ஸ்வஸர்வஸ்வாதி

உ॥வஞ் சொல்லுமிடத்திலே‘பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இப்படி ஸ்வாயீ ந ஸவஸதாதிகளை யுடையவனுயிருக்கிற வீஶ்வரனுடைய ஸ்வரூவம் ஸத்யத்வாதிகளாகிற ஸ்வரூவநிரூவக யஉங்களாலே ஸத்யமாய் ஜ்ஞா

ஸா-நீ॥ கரத்தில்பஹ "வீரஹிஸரவஸ்யபனவீஶ்வரனுடையஸ்வரூவா திகளைநிரூவிக்கிருர். (இப்படி ஸ்வாயீநெதத்யாதிவ்யாகரணத்தாலே) இங்கீ ஶ்வரனுடைய ஸ்வரூவமென்றிவ்வளவேசொல்லலாயிருக்கசீழ் நிரூவித்த வஸ்த்தை இப்படியித்யாதியாக வநூவதித்து ஸ்வாயீநெதத்யாதிவாக்யத் திலவுதாஸ்நிரூவணமாயிற்று. இது பஹுவீரஹிஸரவஸமாகையா லினி இந்த ஸரவஸாஸ்யான வீஶ்வரனுடைய ஸ்வரூவம் நிரூவிக்கப் படுகிறதென்றிப்படி இந்த வ்யாகரணத்துக்கு வதாயநிரூவணவர மான வவவ்யாகரணத்தோடே ஸங்கதி ஜ்ஞாவநாஸ்ம். ஸ்வாயீநவஸ வஸதாகக்ஷெவ ந ஜஙக்காரணத்வாதெ: வரரஸ்க்ஷெவவீஶ்வரஸ்வரூ வஸ்ய ஜகத்வாதிவ்யஸம்ஶெ நாஸ்தீ ஜ்ஞாவநாஸ்மவ ஸத்யமாயென் று துடங்கிய ரவமாயித்யனத்தாலே ஜகத்வாதிஶம்ஶெ வரிஹரதெ யாகிறது. இத்தாலேதானே ஸவிஶெஷத்வமும் தோற்றினும் ஸத்யா திவதங்களநூதாதிவ்யாவ்ருத்திரதூவெந நிவிஶெஷவரங்களென் கிற கூஷ்ரஷ்டீஶங்காவாரணாஸ்ம் ஸவிஶெஷத்வத்தை யுவவாதிக்கைக் காக ஸத்யத்வாதிகளாகிற ஸ்வரூவநிரூவகயஉங்களாலே யென்னயி காஶம் வ்யொமித்தது. தயாஹி இங்கு வ்யொஜகக்ஷெவ த்ருதீயா ஸத்யத்வாதிஸ்வரூவநிரூவகயஉங்களாலேஸத்யஜ்ஞாநாதிரூவமாயிரு க்குமென்றது இவைகளெந்துக்கும் ஶ்ரூயமான யஉஸ்வரூவமிவைகளா லே ஸதெத பெற்றிருக்குமென்றபடி. அதாவது லொகத்தில் ஸ்வரூவ நிரூவகயஉத்தை யிட்டல்லதொன்றுக்கும் வ்ராணஸம்பயாஹ த்வரூவஸதாவஸியில்லாமையால் யஉஸ்வரூவவஸதெத ஸ்வரூவநி ரூவகயஉாயீநெயென்றபடி. இவ்வஸ்த்தை விரொயிவரிஹா ரத்திலே "நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாயி" த்யாதியான பாசுறத்துக்கு தாதவஸ் சொல்லுகிறவிடத்திலே இவர் தாமே யருளிச்செய்தார். ஆ கையாலிங்கு ஸ்வரூவநிரூவகயஉம் கொள்ளாதபோது ஶஙஶ்வரவஸ் ரூவவஸ்ய தூஜ்ஞத்வம் வ்யஸஙிக்கையால் நிவிஶெஷத்வம் கூடாதென் று கருத்து. ஸத்யம் ஸதெதகரூவம் நிவிகாரக்ஷெவ நிரூவா

ஸா-கா॥ கம் நிரூவயதி (இப்படிஸ்வாயீநெதத்யாதிநா) ஸத்யமாயித்ய" நெ நவஜரகவ்ராவ்ருத்திஃஸங்கொசவிகாஸராஹிதெத்யநஸதெதகரூவ த்வஙஹிஸத்யஶப்தாஷ:॥ தயாவஶெஷாநுவாதாநாஸ்வரூவஸ்வூஹாவா ஹ்யாவிபஜாவிதொவாவ்ருத்திஃ (ஜ்ஞாநமாயிதி) ஜகவ்ராவ்ருத்திஃ"ஜ்ஞாநமா"

ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தை 'நந்தாவிளக்கே யளத்தற்கரியாய்' யென்றும் 'உணர்முழுநல' மென்றும் 'சூழ்ந்ததனிற் பெரியசுடர் ஞானவின்ப' மென்றும் 'அமல' னென்றுமித்யாதிக

ஸா-வி| ஸகலதத்த்வாதீதத்வம்| (அநந்தம்) த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதம் (அமலம்) ராகத்வேஷாதிஸர்வதோஷரஹிதம் ஸத்யஜ்ஞாநாதிரூபமாக ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே காரணத்வாதிகள் ஜடத்வாதிப்ரயோஜகங்களாக மாட்டாமையால் ஜடத்வாதிப்ரஸஞ்ஜகமாகாதென்று கருத்து. இப்படி ஸத்யத்வாதிகள் ஸர்வநிர்வாஹகங்களாகில் ஸர்வமிவற்றாலே விஶிஷ்டமென்கிற இவ்வர்த்தத்தை யெல்லாரு மநுஸந்திக்கவேண்டாவோ? இத்தை யுபாஸகனநுஸந்திப்பதத்தையொழிய ஶரணாநுஷ்டாநமும் கைங்கர்யமுமே யபேக்ஷிதமாயிருக்கிற ப்ரபந்நரிவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாருண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) (நந்தாவிளக்கே) நமியாத ஜ்யோதிஸ்ஸே ஸதைகரூபஸ்வயம்ப்ரகாஶமே யென்றபடி. இத்தால் ஸத்யத்வமும் ஜ்ஞாநத்வமும் சொல்லிற்று. (அளத்தற்கரியாய்) பரிச்சேத்தும் ஶக்யமல்லாதவனே இத்தால் அநந்தத்வம் சொல்லிற்று. உணர்முழுநலம் பரிபூர்ணஜ்ஞாநாநந்தரூபம் (சூழ்ந்து) ஸர்வவ்யாப்தமாய் (அதனில் பெரிய) ஶாணகாதைத்ருண ப்ருஹத்தான ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளில் காட்டில் ஸர்வதோகுணதஶ்ச ப்ருஹத்வேந பெரியதான (சுடர்ஞான) ப்ரகாஶாத்மகஜ்ஞாநமான (சுடர்) ப்ரபை இங்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதம். உபாஸ்யம் ப்ருஹத்வேப்யோ நாஸ்தி ப்ருஹத்வம் ஶ்ருதிதாஸ்தி பரிபூர்ணம் (இன்பமே) ஆநந்தமே இப்படி ஸத்யத்வாதி

ஸா-ஸ்வா|| யித்தி த்ரயவ்யாவ்ருத்தி: தேஷாம் யதாக்ரமம் ததாவிதஸ்வவிஶேஷ ஸர்வத: பரிச்சிந்நகாய: "ஆநந்தமாயித்யவதாரிஷ்யமாணவ்யாவ்ருத்தி: (அமலமாயிதி) ஹேயப்ரத்யநீகத்வாத் ஸர்வதோஷவைலக்ஷண்யவ்யாவ்ருத்தி: ஸர்வம் ஸமவதத்த்ஜ்ஞாநாஸர்வமேவாத்ர ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரயோஜந ஸ்வாவர்த்தவைஶிஷ்ட்யம் அநாதிஸர்வநர்வத்வஸ்ய யதாஜ்ஞாநமாயித்யநந்தவ்யாவ்ருத்தி: அபரிச்சிந்நவைபவநிர்தேஶாத் | ப்ரகாஶஸ்வரூபம் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தாதாயயதாயதோ நாபேக்ஷயா நஜ்ஞாநவத்தவ ஸ்வதோஸம்ஸக்தித ஜ்ஞாநவாதிவேதநயதே ஸர்வவாஸம் கோதவிதஶ்வயதர்ஸர்வவாஸம் கோதவஸ்யாதி வேதயகஸ்வாஸ "நந்தாவிளக்கே அளந்தற்கரியா"யித்யநேநைஶ தத்த்வார்த: காலதோவஸ்துத: வஸ்துதோவாபரிச்சிந்நத்வம் "உணர்முழுநல"மித்யநேநாபி ஜ்ஞாநாநந்தவ்யாக்தம் "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" இத்யுபநிஷத: (சூழ்ந்து) ஸர்வவ்யாபி (அதனில்பெரியசுடர்

உக்திகளாலே யாழ்வார்கள் அநுஸந்தித்தார்கள். மற்றுள்ள குணங்களும் தி
வ்யமங்கள விக்ரஹாதிகளுமெல்லா மீச்வரனுக்கு நிரூபித ஸ்வரூபவிசே
ஷணங்களாயிருக்கும். இக்குணங்களில் ஜ்ஞாநபலைச்வர்ய வீர்ய சக்தி
தேஜஸ்ஸுக்களென்கிற குணங்கள் பரத்வோபயுக்தங்களாயிருக்கும்.
ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌலப்யோபயுக்தங்களாயிருக்கும். இக்கு
ணங்களெல்லாம் ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வரூபாச்ரிதங்களாயிருக்கும். ப

ஸா-தீ|| பஞ்சகோத்ரமே ஸ்வரூப நிரூபகமென்னப்போமோ? நிரு
பாதிகஸ்வஜ்ஞ நிரதிசயாநந்தாதிகுணங்களாலும் புண்டரீகாக்ஷத்வா
திவிசிஷ்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹ நித்யவிபூதிகளாலும் சாரீரகசாஸ்த்ரத்தி
லேயீச்வரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கையாலேயிவையுமிவனுக்கு ஸ்வரூப நி
ரூபகங்களன்றோ. இங்கு நன்றாகிலிவை யீச்வரனுக்கு ஸ்வேதரஸஜாதீய
வ்யாவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டிவனுக்கு விசேஷணங்களாயிருக்கக்கூ
டுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (மற்றித்யாதி) (நிரூபிதேதி(இ
வைகள் ஸத்யத்வாதிகளைப்போலே ஸ்வரூபப்ரதிபத்த்யம்சங்களல்லாவி
ட்டாலு மவைகளாலே ப்ரதிபன்னமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதாரணம
ஸ்தேந ஸ்வேதரஸஜாதீயவ்யாவ்ருத்தியைப்பணணிக்கொண்டு ப்ரதீதேந
ந ப்ரதிபன்னஸ்வரூபஸ்ய விசேஷகம்போலே நிரூபிதஸ்வரூபவி
சேஷணங்களாக சாஸ்த்ரங்களிலே யிஷ்டங்களாயிருக்குமென்று கருத்து.
பரஸ்வரூபஸ்யோபலக்ஷ்யத்வாபத்யப்ரஸங்கம் விக்ரஹோபலநாதிரூபேண
திவ்யமங்கள விக்ரஹாதிகளுபயுக்தமானாலு மிக்குணவர்க்கமப்படி யுபயுக்தம
ல்லாமையாலே நிரர்த்தகமன்றோ? இதரவ்யாவ்ருத்திபர்யாப்தஸ்வரூ
ப நிரூபகங்களாலே தானே ஸித்தியாதோ? பரஸ்வரூபனுக்காச்ரயணீய
த்வார்த்தமான பரத்வஸௌலப்யோபயுக்தமாகையாலே ஸார்த்தகமென்
றில் ஒன்றுதானே இவையிரண்டுக்கு முபயுக்தமாகமாட்டுமோ வென்னவு
த்தரமருளிச்செய்கிறார், (இக்குணங்களிலித்யாதிவாக்யத்தாலே) இப்
படி வ்யவஸ்திதங்களாய்க்கொண்டு உபயுக்தங்களாகையால் விரோதமில்லை
யென்று கருத்து, இங்கு ஆறுயென்று ஸங்க்யா நிர்தேசம்பண்ணினது ப
ரத்வோபயுக்தேந ஷாட்குண்யப்ரதிபாதநபரமான ஸர்வாதிசா
யிஷாட்குண்யேத்யாதி ப்ரமாணப்ரத்யபிஜ்ஞாபநார்த்தம் இக்குணங்கள்
பரத்வஸௌலப்யோபயுக்தங்களென்னக்கூடுமோ? இவ்விக்ரஹாதிப்ரா
யிகதங்களத்தனையன்றோ; ஸ்வரூபகதங்களென்றிலு மிவையில்லாதகா
லத்தில் பரத்வாதிகளில்லாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார்.
(இக்குணங்களித்யாதி) எல்லாமென்றது ஜ்ஞாநபலாதீநாமபி ஸங்க்ரஹா

ஸா-கா|| ஞானவின்பம்) தைத்திரீயகப்ரகாசோ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபம்

ஙீ|| ஸர்வேச்வராதிவிஷயங்களில் குணநியமஞ் சொல்லுகிறதெல்லாம் அவ்வோர் தேவதைகளை யநுஸந்திப்பார்க்கு ஸவிசேஷமாக அநுஸந்திக்கும் குண விசேஷங்கள் சொல்லுகைக்காக வத்தனை. ஔபநிஷதவித்யாவிசேஷங்கள்தோறு மநுஸந்தேய குணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்போலே ஸகலசாஸ்த்ரமான ரூபவிசேஷாநுஸந்தானத்துக்கும் குணவிசேஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில் பரரூபத்தில் ஜ்ஞாநாதிகு

ஸா-நீ|| ஙஉ0- இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வாச்ரிதங்களென்றிவையெல்லாம் ஸ்வரூபஸத்தங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபத்திலேயிருக்கும்படியாயிருக்குமென்று விதிக்கையால் சாஸ்த்ரங்களிலே பரவ்யூஹாதிகளில் குணவிசேஷநியமம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? குணவிசேஷநியமோக்தி உபாஸநகுணவ்யவஸ்தார்த்தமன்றோ? இங்கனன்றிக்கில் நியமோக்தி வெறுமைக்காக வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேச்வராதி) குணநியமோக்தி யநுஸந்தேயவிசேஷமாகையால் ஸ்வரூபத்தில் யெங்கும் வ்யாப்தங்களென்கையில் விரோதமில்லையென்று கருத்து, (வ்யூஹாதீ) த்யாதிசப்தேந விபவார்ச்சாவதாரசங்க்ரஹ:. ஸவிசேஷமெனிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமாக்குகை சொல்லுகைக்காகவத்தனை. நதத் வாவிர்ப்பாவம் சொல்லுகைக்காக வென்று கருத்து, உநந்யா பரவ்யூஹாதிஷு ஸர்வேஷு விக்ரஹேஷு ஸகலகு ணைர்ப்பூர்ணவ்யாபகாத் வ்யாபகத்வாணவிரோதம் ஸங்க்ராதிதி ஸாவ: |

இப்படி இவர்களுக்கு ஸர்வேச்வரன் தன் குணவிசேஷங்களை வ்யவஸ்திதமாகவேயா விஷேசிப்பானேன் தத்ரூபவாநுஸந்தாநநிஷ்ட்ர்க்கநுஸந்தேய குணவிசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே யென்றில் யெல்லாமுபாஸ்யனுடைய குணங்களாயிருக்க விப்படி வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ஔபநிஷதேத்யாதி) யெல்லாமுபாஸ்யனுடைய குணங்களாலும் குணோபஸம்ஹாரவாதத்தில் சொன்ன ந்யாயம் தருமாகையாலே உபநிஷத்துக்களில்ப்போல ஸகலசாஸ்த்ரத்திலும் ப்ரகரணாதிவிநியோஜகப்ரமாணபலத்தாலே இக்குணங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்றபடி. இப்படி ரூபங்களெல்லாத்திலும் வேத்யகுணங்கள் நியதங்களென்னப்போமோ? வ்யூஹங்களில் வேத்யங்களான ஜ்ஞாநவாதிகுணங்களைத் தவிர பரரூபத்தில் வேத்யமான குணம் வேறில்லை யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்யாதி)

ஸா-கா|| ஸாச்ரயணோபயுக்த குணாநாம். (இக்குணங்களிலிதி)(சொல்லுகைக்காகவத்தனை) தத்ர்தேவோபாஸகாநாம் ஸாக்ஷாத்காரஉபாயகுணப்ரகாசநாத்யர்த்தேவ| நதத்குணாநுஸாவாக

ஈ௵ ணங்களாறும்வெளிப்படுங்கள். வ்யூஹங்கள் நாலென்றும்மூன்றென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும். நாலு வ்யூஹமுண்டாயிருக்க வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் ஸம்ஸ்தானபேதம் ஒழிய குணபேத மில்லாமையாலே த்ரிவ்யூஹமென்கிறது. இவ்வர்த்தத்தை "ஷாட்குண்யாத் வாஸுதேவ: பர இதி ஸ பவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத் ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஶாஸ்த்ரம்" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹித்

ஸா-நீ || அவ்விடத்திலென்றது நியதங்களாமிடத்திலென்றபடி. வ்யூஹ ங்களிலேயொன்றிலிரண்டிரண்டாகப் பிரிந்து வெளிப்படுங்களாறுப்போலன்றி க்கேஇங்காறும் ஸமுதிதமாய்க்கொண்டு வெளிப்படுமாகையாலிங்கும் குணம் நியதமென்னலாமென்று கருத்து. இப்படி விக்ரஹங்களைவரம்வ்யூஹாதி த்யாதியாக விபஜித்துச்சொன்னது கூடுமோ? வ்யூஹமென்றால் பிறந்த தென்றாகையாலே பரஸ்வரூபஸஹித வ்யவஸ்தித விக்ரஹங்களெல்லாம் வ்யூஹசப்தவாச்யங்களன்றோ? ஷாட்குண்யத்தில் குணவிஶேஷவிஶே ஷயுக்தங்களான விக்ரஹவிஶேஷங்களிலே வ்யூஹசப்தம் யோகரூட மாயிருக்குமென்றில்அதில் ப்ரமாணமேதுஅந்தவ்யூஹங்கள் தானெத்தனை யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (வ்யூஹங்களித்யாதி) நாலு வ்யூஹமுண் டென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகிலத்தை பாதிக்கவொண்ணாமையால் த்ரிவ்யூஹ மென்கிறதெத்தாலே. ஸித்தவஸ்து நிவிகல்பமும் கூடாதிறே யென்னவருளி ச்செய்கிறார். (நாலித்யாதி) (பரரூபத்திலித்யாதி) வ்யூஹவாஸுதே வஸ்யாவிஷ்காண தயா ஸம்ஸ்தானகாதஸ்ய பரரூபாதபேதஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் த்ரிவ்யூஹோக்திரிதிபாவ: | த்ரிவ்யூஹபக்ஷமுண்டென் கைக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகிலன்றோ விப்படி நிர்வஹிக்கலாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) இவ்வர்த்தத்தை) த்ரிவ்யூஹ பக்ஷத்தை (ப்ரயுக்தாரத்தில்:) பரவாஸுதேவரூபம் (தத:) ஞந ஞானம் (த்ருஶ:) ஈதத்யஜதிஶேஷ: தீர்ணியுமாநி ஆநபஞாதிபம் அநியஸ்ய ஸ த்ரியுக: தஸ்ய ஸம்பந்தி: (தேஷாம்)ஷண்ணாம்குணா நாம் த்ரியுக்மபேதைரித்யய: (ஆஹ:) ஹாம்திஸ் ஹாதீர்வன த்ரிவி யுக்மபேதை: யென்று ஸாத்த்வதந்யந வந்தத்த ரூபங்களுக்கு ப்ரதிநி யதமாகச்சொன்ன குணத்வந்த்வங்களைவைகள் உத்க்ரமாதிஶ்ருதிகளி ல் வெளிஹாரணாதிகளைப்போலே இவ்வ்யூஹங்களிலும் ப்ரதிநியத க்ரியாவிஶேஷமில்லாதபோதிவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கை யாலத்த க்ரியாவிஶேஷங்கள் தானெவைகள் ஜ்ஞாநாதிபமாய் நிற்கை

ஸா-கா|| 'ஷாட்குண்யாத்விஷ்ணுஶேஷஸைதி:ப்ரயுக்தரஸ்ரஷ்டித்வவேதாரஹ:ஹ வாநு ஸர்வத்ரவத்தமணி தஹாரஹஜ குண: தவாநந்தகுணஸ்யாவி

ச்சித்தார்கள். இவ்வாக்யங்களில் குணக்ரியா விபாகங்கள் 'ஷாட்கு
ண்யாத்வாஸுதேவ: பர இதி ஸ பவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யோ போ
த்யாத்ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஶாஸ்த்ரமைஶ்வர்யவீர்யாத் |
ப்ரத்யும்ந: ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஶக்திதேஜோநிருத்தோ பி
ப்ராண: பாஸி தத்த்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ" என்கிற

ஸூக்தி || ஸர்வேஶ்வரஸாதாரணமிறே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வு
ரேத்யாதி) (ஷாட்குண்யாதித்யாதி) (ஸ பவாந்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டஸ்வரூ
பஸ்வபாவஸ்த்வோ பவாந் (பரோ வாஸுதேவ இதி) இதி ஶப்தோத்ர
ப்ரகாரவசந: பரவாஸுதேவாவ்யூஹப்ரகாரேணேத்யர்த: | பரவா
ஸுதேவவிக்ரஹவிஶிஷ்டதயேதியாவத் (ஷாட்குண்யாத்) (முக்தபோக்ய:)
ஷாட்குண்யஸம்பூர்ணத்வாத் குணவிபாக: முக்தாநாம் போகவ்ருத்திஸம்
பந்நதயா நித்யஸூரிநாம் ப்ராப்யாவதாரத்வாத் பவதி (வ்யூஹ்ய)
பிரிந்ததென்கை தத்ர ப்ரஹ்மவிக்ரஹவிஶிஷ்டதயா வ்யூஹ்ய ஸ்தூலதயா
வா (த்வம்) ஸங்கர்ஷணஸ்ஸந் (பலாட்யாத்) பலஸஹிதாத் (போ
தாத்) ஜ்ஞாநாத் (ஹரஸி) ஜகத்ஸம்ஹாரம் கரோஷி (ஶாஸ்த்ரம் விதநு
ஷே) ப்ரத்யும்நஸ்ஸந் (ஐஶ்வர்யவீர்யாத்) ஸம்யக்ப்ரவர்த்தயஸி (ஸர்
கதர்மௌ நயஸி) ஸ்ருஷ்டிம் ச ப்ரவர்த்தயஸி அநிருத்தஸ்ஸந் ஶக்தி
தேஜ: ப்யாம் ஸம்யக்ப்ரவர்த்தயஸி ஶக்திதேஜஸீ பிப்ராணஸ்ஸந் பா
ஸி ஜகத்ரக்ஷணம் கரோஷி (தத்த்வம் கமயஸி) மத்யமா த்ரிகாதிஜ்ஞா
யா: | போத்யபஸ்த்யா: ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. பகவச்சாஸ்த்ரத்தி
ல் நாநாஸம்ஹிதைகளிலே விஸ்தரேண விஶேஷவிஸ்ருதமாகச் சொன்
னவையெல்லாம் ஸர்வருக்கும் ஸுபோதமாம் ஸங்க்ரஹிதங்
களென்றபடி. இத்தாலிந்த பகவச்சாஸ்த்ரவசநங்களை யெடானென்கிற ஶம்
கையும் பரிஹ்ருதை. இப்படி மேலும் ஸங்க்ரஹீதமென்றுமிடத்தில்
தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே "ஸர்வக்ரியாவிநிர்மு
க்தோபரதம் பராபரதி | வாஸுதேவாஸ்யாவரே" இத்யாதிக
ளிலே ஸங்கர்ஷணாதிவ்யூஹங்கள் நிர்வ்யாபாரங்களென்று சொல்லா
நிற்க இங்கு க்ரியாவிபாகம் சொன்னது கூடுமோ? ஜாக்ரதாதிஸ்தாநவி
ஶேஷங்களிலே வாஸுதேவாதிகளுண்டென்று சொல்லியிருக்கையால்
அதிலே யொரு வாஸுதேவவிஶேஷம் யிங்கு நிர்வ்யாபாரமென்கிற
தத்தனையாகையால் விரோதமில்லையென்றில் அப்படி வாஸுதேவம்
நாலுண்டென்கைக்கும் அவற்றில் நிர்வ்யாபாரஸவ்யாபாரத்வாதி
விஶேஷங்களுண்டென்கைக்கும் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்

ஈ॥ ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. 'ஜாக்ரதாதிபதபேதங்களிலுள்ளவிசேஷங்களெல்லாம் 'ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாத்யஸந்துஷ்டதுரீயப்ராயஸ்யாத்ர

ஸா-வி ॥ செய்கிறார். (ஜாக்ரதாதிவிசேஷமெல்லாமென்னது) ஜாக்ரதாதிஸ்தானபேதங்களிலேவிக்ரஹங்களுக்குள்ள ஸம்ஸ்ருஷ்டாஸம்ஸ்ருஷ்டஸக்ரியக்ஞநிஷ்க்ரியக்ஞங்களும் ஸாயுஜ்யதஶாஸமயஸாயுஜ்யத்வாதிகளுமாகிறவவாஞ்சாவிசேஷங்களெல்லாமென்னபடி. அதாவது பரமபதேஶாஸக்தவ்யவஸ்தாமுக்தஸ்வரூபாவிர்பாவ ஹிதஸ்யமாநாகாரோபஹூதாயாமவஸ்தாயாம் விசேஷாவிசேஷாவஸ்தாவிசேஷா ஷிதஸ்யாஸ்யாயஃ ப்ரதிஶேஷா ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திதுரீய ஸம்ஜ்ஞகாநிவர்த்யாஸ்தாநாநிஸந்தி। தத்ர விசேஷாவஸ்தாஸ்வாதாஸக்திவிஷயப்ரதிசேஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞகம்ஸ்தானம் ததபேக்ஷஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞகம்। தத்ஸ்வஸுஷுப்திஸம்ஜ்ஞகம் । சரமப்ரதிசேதுரீயஸம்ஜ்ஞகம் தத்ர ஜாக்ரத்ஸ்தானே ஜாக்ரத்விக்ரஹ ஸம்ஜ்ஞகம் பாஸாதேவஸங்கல்பாதி ஸ்திதசதுஷ்டயம் விசேஷாவஸ்தாஸாவாதசதுஷ்டயம் வஸதிஃ ப்ரஹாதிக்ருதேணவதேதே। தஸ்யவிசேஷஸ்ய ஸுஷுப்த்யாதி ஜகத்வ்யாபாரஃ ஸிந்தாக்ஷாதயோ த்ருஷ்டாவதாஃ ஸவ்யாயாதஸ்வகர ணவக்ஷ்யஞ்ச ஸ்வப்நஸ்தானேஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞகம்பாஸாதேவாதிசதுஷ்டயம் வபுஷவததே தஸ்யவிசேஷஸ்ய ஸ்வஷ்டிஸ்த்யாதிவ்யாபாரஸ்தாநாத்ரம் நத்ததவ்யாபாரஃ ஜாக்ரத்வ்யூஹம் ப்ரதிஹேதுதயாவஸ்தானம்பாஸ்யவிசேஷஃ ஸிதரக்தாதிவர்ணாஸ்வதாத்ருஷ்டாஃ க்ஷயாயாதிகேவல்யஜாதவ்யகரணரஹிதக்ஷம்சதிஸுஷுப்தி ஸ்தானேவ ஸுஷுப்திஸம்ஜ்ஞகம் பாஸாதேவசதுஷ்டயம் வபுஷவதேவவததே। தஸ்யவிசேஷஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்யாதீஹாவிநாஸ்தி கிஞ்சஸ்வாநந்தாநுபவமாத்ரம் தத்ர ப்ராகுபாஸ்யவாஸுதேவாத்யவ்யூஹஸ்யகரணாதி யுக்தவிக்ரஹோநாஸ்தி. கிஞ்ச விசேஷ்யஸ்யஸ்வாவாதஸ் வர்ணதேநசக்ஷுஷ்க்ரஶ்ரவ்யகசேசேந ஶரீரதயாயோகமாத்ரம் ஷாட்குண்யப்ரகா

ஸா-ஸ்வா॥ஷெளவப்ரயஸேநணா'இத்யாதிப்ரமாணாதிநாவ:(ஜாக்ரதாதிபதபேதங்களிதி) விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாயாம்॥ 'ஸுஷுப்திஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞம் யஜ்ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞம்தயாபரம் ॥ சாதுராத்ம்யம் ஸமாஹாரே' த்யாரப்ய 'உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ஸ்வப்நாதிபதஸம்ஜ்ஞிதம் 'ஸ்வப்நாத்யவஸ்தாபேதா ஸ்தேயாயிநாம்வேதஶாஙயெ॥ தத்ததவஸ்தஜீவாநாஞ்சநிவ்ருத்த்யர்த்தமேவச। 'ஸ்வப்நாத்யவஸ்தாஜீவாநாமதிஷ்டாதாரவநவதே'இத்யேதேஷாம்விசேஷா இத்யர்த்தஃ (ஜாக்ரத்ஸ்வப்நேத்யாதி) "தத்ஸ்தாபவிவிநிர்முக்தா" இத்யாரப்ய நியமேணாயிகாரோக்தமுமாதிநாமுபாஸகாநாம் ஜாக்ரத்ஸ்வப்ரா

मू॥ कृपावात्सल्यः॥ स्वामित्वसौशील्यदर्शनवैभवसौलभ्यादिगुणवैभवं च

सं-टी॥ अनन्तरं च दक्षिणपार्श्वस्थितानां संकर्षणादिसंज्ञा-
नां द्वितीयादिमूर्तीनां चक्रवरणादिपाद्विग्रहवत्त्वेपि क्रियाया-
दिकं नास्तिकवितर्कतद्विशेषरूपवासुदेवाद्यवतारयोग्यवि-
ग्रहवत्त्वं वितरकादिगुणसम्बन्धवत्त्वं श्रुति दर्शयति तेन दर्शना-
र्थं वात्सल्यादि वर्णयन्नेव तत्त्वे तत्र विशेषस्य-
प्रदर्शनादिकरवरणादि पादविग्रहनास्तिकवित सर्व-
द्वारसौहार्द्यशरीरवत्त्वं तद्वचनवैतन्यावारविग्रहा-
हित्यं प्रकारस्वास्थ्यवासुदेवस्य षाड्गुण्य प्रकाशित-
रूपागत्कार्यसंप्रकाशनं चेति. एषां वात्सल्यादी-
नां जागृत्स्वप्नादि संज्ञकं व्यापारबाहुल्यं तदनु निवृत्त्या-
वारकादि रूपचोदनादिरूपस्य सूक्ष्मत्वं तत्त्वस्थाना-
त् तत्त्वादात्मवत्त्वेन सम्बन्धप्रयुक्तमिति ज्ञेयं उत्कृष्ट-
श्रेष्ठप्रकारेण श्रीमुष्णे “वज्जितसेजसां शशिरस्योत्त-
मं वजितः। विशावयमेव इत्युक्तस्तत्त्वज्ञानादि बृंहितः।
तस्मिन् तस्मिन् पदे तस्य मूर्तिशापावतारणम्। वासुदे-
वादिकं शक्त्यवतारं भवति वैकुण्ठ॥ दयादिजागृदवस्थाय-
प्रकारं पदवतारणम्। वासुदेवादिना प्रकारमिरूपाणांमिति
नता। तत्र तत्र पदे वैभवावतारा तद्दयया तया। व्यूहा-
च्यूह सत्त्वतत्त्ववदानुव्यवसाय तारं”इत्यादि चतुर्विशावयम्
वागृस्थितदयु व्यूहस्थानस्यादिकं विवक्षिताजागृत्स्थान-
स्याङ्गत्वात् श्रीसात्वतदयुव्यूहस्य विशावयमेवागृ-
स्थानके न विशिष्यते:- एषां विशेषाय श्रीसात्वते-
कार्ययोः सर्वक्रियाविनिवृत्तिमूर्तिं परमाचार्यः वादराद्य-
तदात्म्यं वैशाखसंविनयं महत्। व्यूहकेतुः सहस्रारमे-
नद्वद्वीक्षणं। वादराद्यन्त तद्वि द्वितीयमीक्षणे। वि-
ष्वंसितादिहेतुना ऊर्ध्वाय संस्थितेनच। वादरात्म्यं तृती-
यन्तु सायास्तोमसान्तरं। स्थित्युत्पत्तिप्रलयकृत् स-
र्वावकरणान्वितं। वदन्त्यु विदद्युस्त्य विश्वंतिष्ठति शा-
सनाद्दिति चतुर्थं स्वापमवस्था प्रारूपमेषड्गुणान्तरा। प-
द्मसंवस्थितेनैव ज्ञानेनानाथेय दक्षिणे। वैश्वयेजुणदा

सं-का॥ पञ्चमादिविषयान्तरसाधारणबाहुल्यपि मयवत् सर-
णवत्वं सर्वप्रयत्नादिगुण विषयान्तरसाधारणेपि परिचया-
यित्वेन मयवत्सारणवाहुल्यं. चतुर्मुखप्रयत्नादिसर्व-

[illegible] என்றுஸம்ஹ்ருஹீதங்களாயிற்று. கேஶவாதிகளா

ஸா-நீ ‖ [illegible]

[illegible] வ்யூஹங்கள் நாலென்றது கூடுமோ? மற்றும் கேஶவாதிகளான ரூபங்களிருக்கவில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (கேஶவேத்யாதி

ஸா-கா ‖ [illegible]

தி|| ன பன்னிரண்டு ரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள். விபவங்களாவன பத்மநாபாதிகளான முப்பத்துச்சின்ன ரூபங்கள். இவற்றில் அஸ்த்ராஶ

ஸா-டீ|| அவைகளிந்தாலு வ்யூஹங்களில்னின்றுமடவேயோரொன்றில்மும் மூன்றாகப்பிறிந்து ஶாஸ்த்ரங்களிலே வ்யூஹாந்தரங்களென்று ஸம்ஜ்ஞை பெற்றிருக்கையால் வ்யூஹங்கள் நாலென்றதற்குத் தட்டில்லையென்று கருத்து. இங்கு வ்யூஹாகாராநுவ்ருத்தியுள்ள விக்ரஹங்களை வ்யூஹபேதங்களென்றுமதில்லாமல் வ்யூஹாந்தர்பூதங்களாயிருக்குமவைகளை வ்யூஹாந்தரங்களென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லும். இப்படியே விபவபேதம் விபவாந்தரமென்கிற ஸம்ஜ்ஞைகளுக்கு மர்யாதாபேதங்கண்டுகொள்வது. ஆனாலும் பரவ்யூஹாதிவ்யதிரிக்தமாக விபவங்களென்று சில ரூபங்களைச் சொன்னது கூடுமோ? விபவமென்றும் விபூதியென்றும் பர்யாயமாகையாலே யீஶ்வரவிபூதியான பரவ்யூஹவிக்ரஹங்களும் விபவங்களன்றோ? இங்கு விபவஶப்தம் விக்ரஹவிஶேஷங்களிலே ரூடமென்றிலவைகளை வைகளைத்தனைகளென்ன வருளிச்செய்கிறார். (விபவங்களாவனவித்யாதி) ஆதிஶப்தேந த்ருவாதிஸம்ஜ்ஞிதரூபஸங்க்ரஹ: — யதோக்தம் ஶ்ரீஸாத்வதாதிஷு "பத்மநாபோ த்ருவோऽநந்தஶ்ஶக்த்யாத்மா மதுஸூதந: | வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஶ்வரூபோ விஹங்கம:|| க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீஶ்வரஸ்ததா | ஏகார்ணவாந்தஶ்ஶயந: கமடேஶ: பாதாலதாரக:|| வராஹோ நரஸிம்ஹஶ்சாம்ருதாஹரணஸ்ததா | ஶ்ரீபதிர்திவ்யதேஹோऽய காந்தாத்மாऽம்ருததாரக:|| ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரோ ஹ்யத | லோகநாதஸ்து ஶாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:|| ந்யக்ரோதஶாயீ பகவாநேகஶ்ருங்கதநுஸ்ததா | தேவோ வாமநதேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:|| நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவ ச | ஜ்வலத்பரஶுத்ருக்ராமோ ராமஶ்சாந்யோ தநுர்தர:|| வேதவித்பகவாந் கல்கீ பாதாலஶயந: ப்ரபு:" இதி முப்பத்துச்சின்னம் முப்பத்துச்சிலவானம் - தத்தத் ஸம்ஹிதைகளிலே முப்பதுக்குமேலே யாரொன்றுமெட்டென்றுமொன்பதென்றும் சொல்லியிருக்கையாலிப்படி சிலவானமென்று பொதுவாகச் சொன்னது விபவம் முப்பத்துச்சின்னமானாலிவற்றிலேகதேஶமான தஶாவதாரமாத்ரத்தை விபவமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விஶேஷித்துச் சொன்னதெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) அத்ர ச ஶ்ரீஸாத்வதாதிவசநேஷு அஸ்த்ரரூபம் விஶிஷ்ய நவ்யதீயதே.

ஸா.கா|| பதவிந்யாஸமவச ஸ்பூர்திஸங்கதிகவிதர்ய: (பத்மநாபாதிகளான முப்பத்துச்சின்னமிதி) விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாயாம் "பத்மநாபாதிகாஸ்ஸர்வே

ஶம்॥ ஶக்த்யாதிகளான வவதாரங்களொரு ப்ரயோஜநவஶத்தாலே விஶேஷித்துச்சொல்லப்பட்டன. இவ்விபவங்களிலீஶ்வரனவ்வோ கார்யவிஶேஷங்களுக்கீடாகத்தான் வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும் வேண்டினபோது ப்ரகாஶிப்பித்தும் நடத்தும். இவற்றிலவாந்தரபேத

ஸா-நீ॥ ததாபி ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யநுஶைந தத்ப்ரபவம் விவக்ஷிதமிதி பாவஸம்ஹிதாநுஸாரேண விஶிஷ்டாக்ரஸ்த்தி வாஹிவ்ரத்) இவற்றிலித்யர்த்தம் ஒருப்ரயோஜநவஶத்தாலே ஸௌஹார்த்தாதிஶயதந்த்ரமாஶ்ரயணஸௌகர்யார்த்தமவமான வேதேனுமொரு ப்ரயோஜநவஶத்தாலே யென்றபடி. ஆனாலும்ராமக்ருஷ்ணாதிரூபங்களை ஸாக்ஷாத்பகவதவதாரங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இவற்றில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளொருக்காலுண்டாயொருக்காலில்லையாகக் காண்கையாலே யிவை கர்மவஶ்யரூபங்களாமத்தனையன்றோ? தனக்குள்ள குணங்களை இவன் தானே ஒருக்கால் மறைத்தொருக்கால் ப்ரகாஶிப்பிக்குமத்தனைபோக்கி யிவையுண்டாவதும் நஶிப்பதுமில்லையென்றில் அப்போதிந்த மறவும் ப்ரகாஶமும் கர்மவஶ்யருக்குப்போலே தத்த்வகார்யங்களிலே விசித்ரமாக நடப்பானேன் கர்மவைசித்ர்யத்தாலேயானாலன்றோ யிப்படி நடக்கலாவதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவ்விபவங்களிலித்யாதி) அவ்வோ கார்யவிஶேஷங்களென்றது அந்தந்தவிசித்ரகார்யங்களென்றபடி. நடத்தவேண்டின அந்தந்த கார்யங்கள் விசித்ரங்களாகையாலே தந்நுகுணமாக குணங்களுக்கு மறைவும் ப்ரகாஶமும் விசித்ரமாய் நடக்கிறதத்தனைபோக்கி கர்மவைசித்ர்யாலே நடக்கிறதன்றென்று கருத்து. வ்யூஹங்களில்ப்போலே இவ்விபவங்களிலுமவாந்தரபேதமுண்டோ உண்டாகிலவைகளெத்தனைகளென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) ஸுதர்ஶநேந ந்ருஸிம்ஹா

ஸா-கா॥ வைபவீயாஸ்த்வேயேவ| ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸம்க்யாஸம்ப்ராதா:ப்ராயா நேத்ரமணேஶ்வர| ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதபிந்நாஸ்தே பத்மநாபா ஜதந்த்ரகே: அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம்'விபவா:பத்மநாபாத்யா: த்ரிம்ஶத்ஸப்த நவவைவஹி| பத்மநாபோ த்ருவோநந்தஶ்ஶக்த்யாத்மா மதுஸூதந:| வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஶ்வரூபோ விஹங்கம:| க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீஶ்வரஸ்ததா॥ ஏகார்ணவாநிஶாயீ ச பகவாந் கமடே (பா-கமடோ)ஶ்வர: வராஹோ நரஸிம்ஹஶ்ச பீயூஷஹரணஸ்ததா॥ ஶ்ரீபதிர்திவ்யதேஹ: காந்தாத்மாம்ருததாரக:| ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரஸ்ததா॥ லோகநாதஸ்து ஶாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:| ந்யக்ரோதஶாயீ பகவாநேகஶ்ருங்கதநு (பா-தநு)ஸ்ததா॥ தேவோ வாமநதேஹஸ்ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:| நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ரு

௨௦] ங்கள் "க்ருஷ்ணஸ்வாமிஸம்வ்ருதீ" த்யாதிகளிற்படியே யத்நங்கள். இப்படியே விபவாவதாரங்களுங் கண்டுகொள்வது. சிலஜீவர்களை விக்ரஹவிஶேஷத்தாலும் ஶக்திவிஶேஷத்தாலு மதிஷ்டித்ததிஶயிதகார்யங்க

ஸாதநீ | ஏவம்வாஸுதேவாத்யவ்யூஹவ்யாக்யாநஸம்க்ரஹ꞉ கேஶவாதிகள் வ்யூஹாந்தரங்களென்று கீழ்ச்சொன்னாப்போலே இங்கும் விபவாந்தரங்களென்று சிலவுண்டோ உண்டாகில் வைகளெத்தனை யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியேயித்யாதி) இப்படியென்றது கநகங்களாகவே யென்றபடி கண்டுகொள்வது. கேஶவாதிகளைப்போலே ஸாக்ஷாத்விபவங்களன்றாகிலும் ஶ்ரீஸாத்வதாதிகளில் ஶக்த்யாதிஸம்ஜ்ஞகங்களான விபவங்களுக்கு விபாஜகவசநப்ரகாரபேதம் சொல்லுமிடங்களிலே காணலாமென்று கருத்து. ஸாக்ஷாத்ப்ராதுர்பாவங்களாக ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட ஹிரண்யகர்பாதிப்ராதுர்பாவங்களெந்த வவதாரங்கள் ஜீவாதிஷ்டிதங்களாயிருக்கிற விவற்றை வ்யூஹவிபவாதிகளில் கநகங்களென்ன வொண்ணாதிறே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (சிலர் ஜீவர்களையித்யாதி) ஹிரண்யகர்பாதிப்ராதுர்பாவங்கள் ஸாக்ஷாத்ப்ராதுர்பாவங்களன்றாகிலும் கௌணப்ராதுர்பாவங்களென்று ஶ்ரீவசநபூஷணத்திலே யருளிச்செய்ததென்று வாராஹஸம்ஹிதையிலே யருளிச்செய்தபடியே யிவையும் விபவபேதமாகையால் ஸங்க்யாவகாஶமில்லையென்று கருத்து. விக்ரஹவிஶேஷத்தாலதிஷ்டிக்கையாவது தத்தஜ்ஜீவஶரீராநுப்ரவிஷ்டஸ்வவிபவவிக்ரஹவிஶேஷத்துணைக்கொண்டு தத்தஜ்ஜீவர்களை நியமிக்கை. இங்கனன்றிக்கே ஶக்திமாத்ரத்தாலே நியமிக்கை ஶக்திவிஶேஷாதிஷ்டாநமென்று கண்டுகொள்வது. விக்ரஹவிஶேஷத்தாலே யதிஷ்டிதர் ஹிரண்யகர்பாதிகள் வாராஹஸம்ஹிதையிலே ஹிரண்யகர்ப

ஸாக்ஷாத்ஸ்வேநைவ ஜந்துஶரீராதிஷ்டாநம் ப்ராதுர்பாவான்தரங்கி꞉ | வேதவிப்ரஹமவாநுக்ருஷ்வாதாவஶயித꞉ப்ரஹ꞉ || த்ரம்ஶாந்ந வசவ் வைதேவதநாதயோகதா இதி ஸர்வாபேதவ்யதிவாதநா ந ஹயோ ஹி நு ஸம்ஸ்வப்ரவோயகவிதவ்யூஹாணதகேந ஸம்வ்ராபேத நிதேஶ꞉ தத்த்வத்ரயகௌஷவாவக்ஷித்யாதிவதிவக்ஷாபேதேந வ்யதவிரோதாயாஹாவாகவ்யாபய ஸம்க்ரஹாஷும் ஸாகாநந்தோ முப்பத்துச்சின்னமிதி. த்ரம்ஶத உவரிஷிம்விஷ்வயஹயெண சின்ன ஶப்தேந நிதேஶ꞉ | யதா சின்னம் த்விஜைந்த்ரஶ்ச வநவம்வ சின்ன ஶப்தஸ்ய கிம்வித்வஸஸ்வஸம்வ்யாதயஸம்க்ரஹாகவைதவதிஸேவக தபேதிஜேயா (சிலஜீவர்களை இதி) "ஸ்ருஷ்டேஷு கரிஷ்யாமிவாமீ விஶ்வப்ரஜாவதே | விஷ்ணோர்த்ருவபவதாஸவஸ்யாதிதபேதஜஸ꞉"

த்தை நடத்துகிறதுவும் விபவமேயாம். பரவ்யூஹாதிரூபங்கள் தானே யாஶ்ரிதர்க்காக வவர்களபேக்ஷித்தபடியிலே 'பிம்பாக்ருத்யாஸ்து நாபிம்பே ஸமாமத்யாவதிஷ்டதே' என்கிறபடியே நிற்கிறநிலை அர்ச்சாவதாரம்.

ஸா-டீ॥ த்ரவிடாசார்யர்கள் விபவாயிதேவாதி ப்ராதுர்பாவங்களாலேயபிஷ்டதரென்று தாமே யறுதியிட்டாரிறே- இவை விபவங்களிலே யந்தர்பூதங்களானாலும் ஸ்ரீரங்காதிஸ்தலங்களில் நிற்கும் ரூபாதிகளெதிலே யந்தர்பூதங்கள்- இது அர்ச்சையென்று தனித்தோரவதாரப்ரகாரமென்னிலப்போது பரவ்யூஹவிபவரூபேண த்ரிப்ரகாரமே பகவத்ரூபமென்கிற ஶாஸ்த்ரம் விரோதியாதோ? இது பரவ்யூஹாதிகளுடைய பரிணாமவிஶேஷமென்று விவக்ஷிதமாகையாலே விரோதியாதென்னில் அப்போதிதுவும் பரவ்யூஹாத்யந்தர்பூதமாயொழிகையாலே பகவத்ரூபம் பஞ்சப்ரகாரமென்கிற ஶாஸ்த்ராந்தரம் விரோதியாதோ? கிஞ்ச இப்படி பரிணமிக்கை யெதற்காக அதிலுமேகரூபமன்றிக்கே விசித்ரமாயிருக்கைக்கு நியாமகம்தானெதென்னவருளிச் செய்கிறார். (பரவ்யூஹேதி) ஆதிஶப்தேந விபவஸங்க்ரஹ:- பிம்ப: ஸூர்யாதௌ கெயம்யோ ரூபி ஸுவர்ணரஜதாதிநிர்மிதா ப்ரதிமா தஸ்யாக்ருதிரிவாக்ருதிர்யஸ்ய ஸ: பிம்பாக்ருதி: ஸமாஸமாஸ்தாமேதி கர்மயோகரய: ஶுத்தாஸ்த்ரவிக்ரஹவாந் பிம்பஸத்ருஶவிக்ரஹேணேத்யர்த்த:। பிம்பே ப்ரதிமாயாம் ஸமாமத்யஸமிதைத்ரீகாரேண க்ஷீரநீரவதவிபாகேந ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ராப்யேத்யர்த்த:। இது பரவ்யூஹாதிபரிணாமமானாலும் அவற்றைப்போலன்றிக்கே தேஶகாலாதிவிப்ரக்ருஷ்டமநோஸம்ஸக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு மநோபவிக்கும்படி தோற்றி நிற்கிற நிலையாகிற வேற்றத்தையிட்டித்தை தனித்தோரவதாரப்ரகாரமாக சில ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதற்கு விரோதமில்லையென்றிவ் வாக்யதாத்பர்யம்। ஆனாலும் அர்ச்சாவதாரரூபம் பரவ்யூஹாதிகளந்தர்பூதமென்று கொள்ளாவிட்டால் பகவத்ரூபம் த்ரிப்ரகாரமென்கிறத்தோடு விரோதியாதோ? இது பரரூபத்தின் பரிணாமவிஶேஷமாகையால் விரோதியாதென்னிலப்போது பரரூபாந்தர்பூதமாயொழிகையால் ஶாஸ்த்ரேஷு பகவத்ரூபாணாம் பஞ்சப்ரகா

ஸா-கா॥ இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ப்ரஹ்மஶிவாதீநயிஷ்டாயேத்யர்த்த:। ஸ்வாஶ்ரயாதி பகவதநந்யப்ரவேஶநவஶப்யஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி கேவலம் த்ரிவர்க்கநிரதநந்யப்ரவேஶா நாமஶக்திவிஶேஷாவிஷ்டாண இதி ஜ்ஞேயம் அர்ச்சாவதாரஸ்வரூபவர்ணந(பரவ்யூஹேத்யாதிநா) "பராவஸ்தா: பரேஶஸ்ய வ்யூஹாஸ்து விபவாதய:। ஶக்த்யாவேஶாவதாராஸ்து விஶேஷாஸ்தாவிகாஸ்ம்ருதா" இதி பாஞ்சராத்ரோக்த விபவயோ: பரவி

ஷ்டம் || ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயங்களிலே ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு ரூபவிஶேஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிறநிலை அந்தர்யாம்யவதாரம். இது ஸர்வாந்தர்யாமியான விஷ்ணுஸ்வரூபத்தை யுபாஸிக்க விழிவார்க்குத் துறையாக 'அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்பத்மஸ்தநாம் | யோகிநாம்

ஸா-டீ|| ரக்ஷாதிவிரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வருடையவுமித்யாதி) இங்குஸர்வஶப்தத்தினுடையவென்றுதேஸர்வருடையவென்கிற வித்தாலுபாஸநயோக்யதையில்லாத திர்யக்குகளின் ஹ்ருதயத்திலிந்த ரூபமில்லையென்றதாகிறது. ஸூக்ஷ்மதி-பரரூபவ்யாதிவ்யூஹஸ்வாத்து தாதாயஹ்ருத்தேஶ ஸந்நியாநாநுபபத்தரிதிபாவஃ | ததாவ இது பரரூபத்தின் பரிணாமமானது மதைப்போலன்றிக்கே தேஶவிப்ரகர்ஷமற ஸர்வருடையவும் ஹ்ருத்தேஶத்தில் ஸந்நிஹிதமாய் நிற்கிற நிலையாகிறவேற்றத்தை யிட்டித்தை தனித்தொரு அவதாரப்ரகாரமாகச்சொல்லுகிறதாகையா லுக்தவிரோதமில்லையென்று கருத்து. அவ்வவதாரத்தை யந்தர்யாமியென்னக்கூடுமோ? விஷ்ணுஸ்வரூபத்தை யன்றோ வேதாந்தங்களந்தர்யாமியென்று சொல்லுகிறது. அந்தவந்தர்யாமியோடொரு ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை யிட்டிதற்குமந்தர்யாமிஸம்ஜ்ஞையுண்டாகையாலிதுவுமந்தர்யாமியென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டதென்றிலந்த ஸம்பந்தவிஶேஷமேது அதில் ப்ரமாணம்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது ஸர்வாந்தர்யாமீத்யாதி) அமர்யமான தடாகாதிகளில்விழிவார்க்குத்துறையொழிய வேறு வழிகிடையாதாப்போலே இங்கும் வேறு வழிகிடையாதென்கைக்காக வித்தை தொறையென்கிறது. (அஷ்டாங்கேதி) அஷ்டாங்கயோகேந ஸித்தாநாம்ஸாதகயோகநம் ப்ராப்தாநாம் ஹ்ருத்பத்மேஷ்வாஸநஸ்தஜா யோகிநாம் ப்ரஹ்மாவாஸகாநாம் ஹ்ருதயேஶயே ஹ்ருதய

ஸா-கா|| ப்ரஹ்மதத்வப்ராவஸ்யோக்தேஃ|பாஂபராத்ரவ "தேவோவே க்ஷண நாயஸ்த அநந்தாஸநஸம்ஸ்திதஃ| தேவ்யஃ ஶ்ரீபூமிநீளாபிர்வ்யாப்தஃ ஸர்வேஶ்வராவிஶேஷஃ|| பிம்பாக்ருத்யாத்தநாபிம்பேஸம்யக்த்யாவதிஷ்டதே" இத்யாதிபிஃ பரவிக்ரஹவத்ஸ்வரூபஹ விஶேஷ விக்ரஹாணாம் வி அந்தர்யாமிவிக்ரஹப்ரவேஶோக்தேஃ பர விக்ரஹஸதீவதிர்யக்ஷ்வாப்ய வத்தஸ்ய தேஷாந்திரக்ஷேத்ரேவதிபாவஃ | அந்தர்யாமிஸ்வரூபவேஶாஹ— (ஸர்வருடையவுமிதி) நநு வேதாந்தேஷு ஸர்வாந்தர்யாமிதயாவம தம் விஷ்ணுஸ்வரூபமேவ 'யஃ ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரஃ' ஹ்ருதம் ஹ்ருத் ஜ்ஞாநீயம் வேதஹ ஸர்வாஸிஜஜாரப்ருகாஶ" இத்யாதிபிரந்தர்யாமித்வயா வோக்யதே | ஜவம்ச விக்ரஹாந்தர்யாமித்வாவதேஶோவ்யவஹாரத்ராஶங்க்யாஹ—(இதுஸர்வாந்தர்யாமியானேதி),.(துறையாய்) ஶாஸ்த்ர

ஓஅ॥ யிகாரஸ்யாநேகஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய' இத்யாதிகளிலே சொல்லுகை யாலே கஜய-ராதிரூபமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி யவதரிக்கிற

ஸா-நீ॥ கூஹரவந்நிகஜய-ராதிரூ ஹவகஸ்யவகமீதிசயா வஸ்திதே ஸ்ரீஸாகவதே வதஹோகாவ்யஹிதர்யங்யெ"வ்யாதீரூயாம ஓக்காநாம் விவ்ரணாம்வெதவாதிநாம்|ஸமே தேதத் தநவ்யுஹெஹகயி காரோ நவாந்யெ" த்யாதிநா வாதூ-வ்யுஹாதய்ாவாஸநாயிகா ரிணாம் வக்ஷ்யமாணகாத்தவெக்ஷயா வகமேதூவ்யூவாஸநாயிகாரி ணோ விஷ்ணு ஜூாவநாஷ-மெதேகஸ்நிதத்க்ஷ க்ஷுதிஸ்வெந ஸோ ஸஹாயிவிஷயெ நாநாஹஜிஜயெஷூ வ| நிராகாரோ நிரஞ்ஜந ஸ்ஷஹெயா ஸுஹுக்ஷண:| தஸவ்யாஸ்யூவாயெ வ்யமெ யாம ஹோமாதிகெதூவெ|ஸாகாரஸம்ஸ்ரெஜ ஸாங்ஹ" த்யாதிகளான தஸவ்யகரணவசநங்கள் விவக்ஷிதங்கள். இங்கு நிராகாரோ நிரஞ்ஜந ஸ்ஸுஹெயா ஸு ஹுக்ஷண:' யென்று திவ்யாத்மஸ்வரூபவிஷயஸமா யியைச் சொல்லி தஸவ்யாஸ்யூவாயெ ஸாகாரஸம்ஸ்ரெசென்கையா லே யிந்த வ்யகரணத்திலே யிது துறையாகசொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து. இந்த வ்யூஹவிஹவாதிரூபங்கள் திவ்யாத்மஸ்வரூபாதவிஷ்வ்ய ங்களோவிஷ்வ்யங்களோ? ஆத்யெ திவ்யாத்மஸ்வரூபஸ்ய வரிணாமவ த்யாதிவிக்காரஸ்ருதி விரோயிக்கும். த்விதீயெ ஸ்ரீமுக்கீதம்த்ரா திஸாஸ்த்ரங்களிலே யத்தை ஶுத்தஸ்ருஷ்டியென்றும் சொன்னது கூடாதொ ழியும் ஶுத்தமான திவ்யாத்மஸ்வரூபந்தானே நாநாவியவிக்ரஹரூபமா கிறதென்றும்பக்ஷத்திலன்றோ யித்தை ஶுத்தஸ்ருஷ்டியென்னலாவது தேவ மநுஷ்யாதிரூபவெயானவஶுத்தஸ்ருஷ்டியில்போலே யிதிலும் திவ்யாத்மஸ் ரூபாதிரிக்தமான வுபாதாநத்ரவ்யமும் வதூ-வாதிஶரீரத்தில் போலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாவாராதிகளுமுண்டாகி யிது ஶுத்தஸ்ருஷ்டியென் று சொல்லப்படுகிறதெத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி யவ தரிக்கிறவித்யாதி) வகைகளெல்லாம் வ்யூஹம் விஹவமித்யாதியாகச்சொ

ஸா-கா॥ ஶ்ரீஹஶய கஜய-ராதிவிக்ரஹஸ்ய ஶுஹாஶ்ரயதெவ்யமாணமே ஷாம்மயோமெதி(ஹ்ருதயெஸ்யஇதி)விக்ரஹஸ்ய ஹ்ருதயஶஹாதவ-தி-க்கும் விவக்ஷிதம்| நஶுஸவத்வஸதஸ்வ-ஜஞ்ஸ்ய ஹெயவ்யத்யநீக ஸ்யா கமூவஸ்யஸ்யா காருவஸ்யஸ்ய நித்யவரிவர்ணவெய்ஸ்ராஸ்ய ராகேவ்ஷாதிரூபவெணோத்ததி நதாத்வீ ஶரீரஸம்பந்தஸ்ய ஜூா நஸங்கொசாவாதககஸூமே-ராம்ஸாதியேக வ்யயாத்மஹெயகவ கமேமூ கவ காருவஸ்யக ஶூவதூவா நாஹவஸாயநக்வ்யஸம்பாசு ஷிஹவா தவ்யிஸ்யாதந்த்ரூவணரயக்ஷிதத்ர்யஸவ்யமாணஶூத்தமாஹ(இப்படிய

ஜ] ரூபங்களில் வகைகளெல்லாம் ஸாக்ஷாத்ப்ராதுர்பாவங்களாய்க் கர்ம ஸம்பந்தங்களோடு துவக்கறவருகையாலே ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டியென்று பேர்பெற்றிருக்கும் இவ்வவதாரங்களெல்லாம் ஸத்யங்களென்றும். இவற்றில் ஈஸ்வர

ஸா-நீ| ன்ன ராஶிகள் நாலுமென்றபடி. (ஸாக்ஷாத்கேவ தத்யாதி) திவ்யாத்ம ஸ்வரூபஸ்யைவ கேவலத்ர்யாணக்ருத்யத்வாஹாவாவதாராதி கேவலத்வாத்யாதி ஸம்பந்தாஹாவாது ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டித்வாத்ப்ரதிபத்திபா வ: | இப்படி யிவற்றை ஒரு ஸ்ருஷ்டிவிஶேஷமாகச் சொன்னது கூடுமோ விஶேஷ ஹேதுப்ரத்யநீகனான ஈஸ்வரன் பரிக்ரஹிக்கிற விந்த ரூபங்களெல்லாம் ஶௌர்யஜாதிகவஸ்திய்யாஹத்தங்களன்றோ விங்கனன்றிக்கே ஸத்யங்களாகில் ஶரீரஸம்பந்த்யப்ரயுக்தமாக க்ஷுத்ருஜ்ஜுவஜ்ஜூஷ்ணா ஶக்திஸ்வாதிதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ஈஸ்வரஸ்வபாவப்ரச்யுதிவாராதோ? இவற்றில் சில ரூபங்கள்ஹஸ்தஸம்பாதாதகங்களாகக்காணப்படா நிற்க விவையெல்லாம் ஸாக்ஷாத்விதயங்களென்றதுதான் கூடுமோ? இவை கர்மஸம்பந்தங்களோடு துவக்கற்றவை யென்றதுதான் உபபந்நமோ ஶரீரமெல்லாம் கர்மநிபந்தகர்மவஶ்யவாகக்காணநியதொ த்திக ஸ்வதஸம்பந்தஹேதுத்வாநுமன்றோ.கிம்ப விதாரம்பணத்துக்கு வாரூபமமைந்திருக்க வ்யூஹாத்யவதாரங்களை யிங்கு நிரூபித்தது நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ? இவைகளுமத்தைப்போலே ஸாதாரணங்களாகையாலே நிரூபித்ததென்றி லிவை ஸாதாரணங்களானாலு மிவற்றைப்பற்றுவார்க்கும் "நித்யஸித்தஸ்தாகார"ஜத்யாதிகளில்படியே வாரூபவைபவம் ஜ்ஞாதவ்யமாகையாலதுவே யமையாதோ? இவ்வவதாரங்களையெல்லா மிங்கு நிரூபித்ததுக்கயிகப்ரயோஜநமுண்டோ வென்ன விஶங்கைகளுக்கு ப்ரமாணபலத்தையிட்டுத்தர மருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரங்களெல்லாமித்யாதி) ஜந்மஸத்யத்வாஹாவெ 'பஹூநி மெ வ்யதீதாநி' யென்கிற ஶ்லோகத்தில் பஹூக்வாதீதத்வவசநம் ஸாரஸமல்லாமையாலும் தவ்வவென்கிறது த்ருஷ்டாந்தரூபெண ஸமஜந்மஸத்யத்வ

ஸாகா ॥ வதரிக்கிறேதத்யாதிநா) 'பஹூநி மெ வ்யதீதாநிஜந்மாநி தவ சார்ஜுந' இதி தேவ நஸ்தோஶரீராத்யவஸ்தாகஸ்வாஸத்யஸ்வம்ஸிஜம் "தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி நஸ்வம் வேத்த பரந்தப' இதி ஜ்ஞாநஸங்கோசவகாரஸ்வாஹாவரக்த: | 'ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய' இதி விக்ரஹஸ்ய ஸாக்ஷாத்கர்மஜதோஹதஸம்பந்தப்ரத்யநீகத்வோக்த "ஸம்பவாம்யாத்ம மாயயேதி" மாயாஶப்தம் ஜ்ஞாநபர்யாயேண ஸமவத்யவதாரஸ்யைவ க்ருதோ கர்மவஶ்யத்வாஹாவஉக்த: | 'யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத | அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்' இதிகாரணநிய

ஈஶ்வரனுக்கு ஜ்ஞாநாதிஸங்கோசமில்லையென்றும், இவ்விக்ரஹங்கள் ஶுத்தஸத்வமயங்களென்றும், இவற்றிற் கீஶ்வரேச்சையே காரணமென்றும், தர்மரக்ஷணம்பண்ணவேண்டும் காலமே காலமென்றும் ஸாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநங்களென்றும் இவ்வர்த்தந்தெளிந்த நிஸ்ஸம்ஶயிப்பார்க்கே அந்த ஜந்மத்திலே ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸதுஹிதோபாயஸித்தி

ஸா.நீ॥ கர்மாநுபவமல்லாதபோது நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ப்ரஸங்கிக்கையாலுமிஜ்ஜந்மங்களை ப்ராக்ருதஜந்மம்போலே ஸ்வப்நவன்றிக்கே ஸத்யங்களென்றும் 'அஜோபிஸந்' என்கிற ப்ரதமஶ்லோகத்தில் 'அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா' விஸந் 'ஈஶ்வரோபிஸந்' என்கையால் ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞாநாதிஸங்கோசமன்றிக்கே அவதாரதஶையிலஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவத்தையும் 'ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய' என்கிறவிடத்தில் ஸ்வாமென்கையாலே அவதாரவிக்ரஹ ஸ்வகுணத்ரயமய ஸம்பாத்யத்வமன்றிக்கே ஶுத்தஸத்வமயத்வமும் 'ஆத்மமாயயா' வென்கிற அம்ஶத்தில் 'மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்' மென்கிறபடி மாயாஶப்தமிச்சாரூபஜ்ஞாநபரமாகையாலே ஜந்மங்களுக்கு கர்மமூலத்வமன்றிக்கே இச்சைக்காரணத்வமும் 'யதா யதா ஹி' என்கிற த்விதீயஶ்லோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு ஸ்வேச்சாதிவஶ கர்மவிபாககாலமன்றிக்கே தர்மரக்ஷணம்பண்ணவேண்டின காலமே காலமென்றும் 'பரித்ராணாய ஸாதூநா' மென்கிற நாலாம் ஶ்லோகத்தில் ஜந்மத்துக்கு ஸுகதுக்காநுபவம் ப்ரயோஜநமன்றிக்கே ஸாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநம்மென்றும் 'ஜந்மகர்ம ச மே திவ்ய' மென்கிற ஶ்லோகத்திலிவ்வர்த்தம் நிஸ்ஸம்ஶயிப்பார்க்கு மோக்ஷம் சொல்லித்தென்கை. தெளிந்ததென்றது ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸதாசார்யோபதேஶாதி பலத்தாலே ஸம்ஶயவிபர்யயமற நிஶ்சயித்தென்றபடி. இது இஶ்லோகத்தில் தத்த்வத: என்கிற பதத்தின் தாத்பர்யம்| நிஸ்ஸம்ஶயிப்பார்க்கென்றது த்யாநிப்பார்க்கென்றபடி. இஶ்லோகத்தில் 'வேத்தி' யென்றது ஶப்தஜந்யஜ்ஞாநமாத்ரபரமன்று. உத்தரஶ்லோகத்தில் 'பஹவோ ஜ்ஞாநதபஸா' என்கிறதை தபஸாகச்சொல்லுகையாலே த்யாநபர்யந்தமென்று கருத்து. இத்தால் ஜ்ஞாநவ்யவதாநரஹிதமோக்ஷோபாயபூதமான இந்த அவதாரரஹஸ்யாநு-

---

ஸா.கா॥ மஹாவக்த்ர:| பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்| தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாயேத்யேந ஸாதுபரித்ராணமுக்யோக்தே: ஸாதுபரித்ராணஸ்ய ப்ராதாந்யோக்தே:| ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:| த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந' இத்யநேந மோக்ஷஹேதுத்வோக்தேஸ்தத்ஜ்ஞாநஸ்யைவ மோக்ஷஸாதநத்வாத் உக்தார்த்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய தாத்விகத்வமேவோக்தமிதி பாவ:| "ஜவ

ச॥ யாலே ஜ்ஞாநமநாஹவியாதே மோக்ஷாதிகாரமென்றும் "பஹூநிமே வ்யதீதாநி" என்று தொடங்கி யஞ்சுச்லோகத்தாலே கீதாசார்யனருளிச்செய்தான். இது ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு சரணாகதி விசேஷஜ்ஞா

ஸா-நீ॥ஸந்நாநமேயிங்கவதாரங்களையெல்லாம் நிரூபித்ததுக்கயிகப்ர யோஜநமென்றபிப்ராயம். இந்தவவதாரரஹஸ்ய நாஸம்யாநத்துக்கி ச்லோகத்தில்ஸூசிசொல்லுகிறது கூடுமோ ? ப்ராரப்தகர்மாவஸாநவன மோக்ஷமென்று சாரீரகத்தில் நிர்ணீதமாயிருக்க ஜ்ஞானமன்றிக்கே வனகஜந்த்திலே மோக்ஷாவாரென்கையும் ஹக்திப்ரபத்திஹ்யாமேவ மோக்ஷவி தியென்று நியமிதமாயிருக்க வித்த ஜ்ஞாநமாத்ரத்தாலே மோக்ஷமுண்டெ ன்கையும் விரோதமன்றோ வென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் ஸ்வாயிகாரமே த்யாதி- சுத்த ஹக்திப்ரபத்த்யாதியோரவி ஸங்க்ரஹணார்த்தம் ஸ்வாயிகாரா நுகுணேத்யாதி ஸாமாந்யநிர்தேசः । இங்கு வாயவஹி தியாவது ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரவசாத்ப்ரசமநஸமர்த்தவர்ஷமொ வாயநிஷ்டிः । இத்தாலுவாயவளஷ்ஷண்யே தமோவேந வரம்வரயா மோக்ஷாவயோமியென்றதாகையால் விரோதமில்லை யென்றதாயிற்று. (ஜந்மாஜனேதி) ப்ராரப்தகர்மாவஸாநவம் மோக்ஷமென்றது ஔத்ஸ ர்கிகமாகையாலே இவ்வவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநமதுக்கவவாத மாகையாலேகஜந்த்திலே மோக்ஷமுண்டென்கிறது விரோதமன்றென்று கருத்து. மோக்ஷாதிகாமென்றது இந்த வவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநம் கர்ம் மோமாதிவதமாவஸ நாயிகஞ்கர்மமல்லாமையாலி நில்லாதொழிந்தாலும் மோக்ஷாவார். இதுண்டாய்த்தாகில் ஜந்நாமேடாதே மோக்ஷாகலாமெ ன்றபடி. இந்த வவதாரரஹஸ்யவிஜ்ஞாநமோவாஸகனுக்கு வாயவஹிதி யைப்பண்ணிப்பகாரகமானாலும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு பகார கமாம்படி பெங்கனே ப்ராரப்தநாசகத்வஸாமர்த்யம் ப்ரபத்திக்கு ஸ்வ ஸித்தமாகையாலுபாஸநத்தைப்போலே யநபேக்ஷமன்றோ யென் ன வருளிச்செய்கிறார். (இதுவிதாதி) இதுவென்றது இவ்வநுஸம்யாந மென்றபடி. ஆசஸ்நேந தீவ்ரமோக்ஷாபிலாஷாதிஸங்க்ரஹः (ஸ்வீகரிதித்யாதி) உபாயாநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் மஹாவிச்வாஸாதிகள் ஸ்திரங்க ளல்லாதபோது ஜந்நாஜநநம் ஸஹாயிதமாகையாலிது மஹாவிச்வாஸாதி

ஸா-கா॥ தாரஸ்ய ஸத்... ஹேரஸ்லஸவதர் । ப்ராதுர்பாவயகஸம்ப வேஷ்யஸ்தநிஷ்ட தாமய... நாலஸமாமய... லக்ஷணாம்ருதா। ஜநிஜந்மரஹஸ்யம்பொவேத்தி நாஸ்ய் வாநஹபுவ "ஜந்மாதிரத்தா நுஸம் பெயர் । ஸ்ஸவமே... ஜ்ஞாநிஷேஸ்யாவாஸநோவகாரகஸ்வமோ க்ஷா ப்ரவஷேவ்யாபெயாமதாஹ (இது ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கிதி)

ஶ்ரத்தாஜநநத்தாலே உபாயாநுஷ்டாநக்ஷணத்திலே ஸஹாவிர்ப்பாவாதிகளை ஸ்வீகரித்து உபகாரகமாம். இப்படியே அர்ச்சாவதாரமும் மிறுக்கற மோக்ஷத்தைத் தருமென்னு மிடத்தை 'ஸர்வேஷாம் ப்ரதிமாம் விஷ்ணோ: ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம் । க்ருத்வாத்மந: ப்ரீதிகரீம் ஸுவர்ணரஜதாதி

ஸா-நீ ॥ ஸ்வீகாரணேந இவனுக்கு முபாயபரிகரமாமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான ப்ராக்ருதத்ரவ்யமே அர்ச்சாவிக்ரஹமாகையாலே இது பரவ்யூஹாதிவந் மோக்ஷப்ரதமாகமாட்டாமையா லித்தை இங்கு சொன்னது நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ "பிம்பாக்ருத்யாத்மநா பிம் பேத்யர்த்தமான ததநுப்ரவிஷ்டரூபம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே மோக்ஷப்ரதமாகமாட்டுமென்றி லப்போதது ஸாக்ஷாத்பரமன்றிக்கே ஜ்ஞாநஶக்த்யைகதேஶமாயொழிகையாலே அந்த பரவ்யூஹாதிகளே யமையாதோ அவற்றில்க்காட்டிலொரு அதிகப்ரயோஜநமுண்டாகிலன்றோ இவ்வவதாரமுண்டாகவேண்டுவது அந்தர்யாமிந்த பிம்பத்தோடு நீரக்ஷீரவதேகீபவித்து ஸாக்ஷாத்பரமாகையாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தாலே இந்த பிம்பமும் தாத்ருஶப்ரபாவாதிஶயம் பெற்றதாகையாலும் அர்ச்சநப்ரணாமாத்யநாதிஸௌலப்யாதிஶயத்தை யிட்டநாயாஸேந மோக்ஷப்ரதமாயிருக்கை அர்ச்சாவதாரத்துக்கதிகப்ரயோஜநமென்றிலதில் ப்ரமாணமுண்டோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இப்படியேயித்யாதி) இப்படியென்னது. அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநத்தின் படியே யென்னபடி. மிறுக்கற-அநாயாஸமற அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநம் ஜந்மாந்தரஹாயாஸமற மோக்ஷோபாயமாகிறாப்போலே அர்ச்சாவதாரமும் ஸாக்ஷாத்பரமல்லாத வ்யூஹாதிகளைப்போலன்றிக்கே "அயோக்யயோக்யம் ஶக்யாஸ்ய கர்த்தும் வர்ஷாதிவஜ்ஜநம் । ப

ஸா-கா ॥ குணவிஶேஷாஸ்ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யஸாத்ம்யகாருண்யஸ்வாமித்வஸங்கல்ப்ப காருண்யாதய: । ந பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாமி விக்ரஹாணாம் ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யாநாம் ப்ரத்யக்ஷேண தேஷாம் மோக்ஷப்ரதத்வம் । அர்ச்சாவதார விக்ரஹஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஸித்தஸ்ய ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யத்வாபாவாத் கதம் மோக்ஷப்ரதத்வமிதி ஶங்கா "ஸம்யோஜ்ய ஹ்ருதி தத்ராத்மந் திவ்யம் தேஜோ விக்ரஹம் । ஸாந்நித்யம் ஸம்பவந்நித்யம் ஸ்வவிக்ரஹ" இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ப்ராக்ருதவிக்ரஹவிஶிஷ்டவேஷேண ஸம்பவ த்யத்யர்த்தமாம்ஸ்ய ஸம்ஹயப்ரத்யக்ஷக்ஷ ஸம்பவாத் 'விஶத்யாஸ்தோஷஸ்தாநேவ ஸத்ய ஹாரவிண்டிதத்யாதி ப்ரமாணாத்ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரயம் யஜ்ஞத ஜத்யவிப்ரயேண தஸ்ய மோக்ஷப்ரதத்வம் ப்ரமாண ஸாஹ (இப்படியே அர்ச்சாவதாரமிதி) (மிறுக்கற) அநாயாஸேந ஶூஜ

௩௯ || ஶ்லோ || தாமேவாப்யேதாம் ப்ரணஷ்டாம் மநோஜ்ஞாம் விவிதைஶ்ச | விஶ்வாஸ்தோஷ்டாஷ்டாம் தாமேவ ப்ரஹ்மசாரிணீம்" என்று ஶ்ரீஶௌநகபகவானருளிச்செய்தான். ஆழ்வார்களுமிவ்வவதாரரஹஸ்யத்தையுமவ்வவதார வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்ததற்குப் பேர

ஸா-தீ| க்ருஷ்ணத்வே ப்ரதிஜநநாதிநாதத்ராதியாலே ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரஸௌக்ஷ்மியிலருளிச்செய்தபடியே யாதநப்ரணாமாதிகளிலாயாஸமற மோக்ஷத்தைத்தருமென்றபடி. தாமேவவிஶதி அபூநப்ரணாமாதிவிஷயஸம்தாநாமாவொநதேவ. ந தந்தாம் ஜஹாதி தஸ்ய ப்ரந்யாயாதிதிபாவ: | அயமஸ்ய ஏளகிகாவதாரா: ப்ராப்யஸ்தித்வாத் (ப்ரஹ்மசாரிணீமிதி) ப்ரஹ்மஶப்தார்த்தம்ப்ரஹ்மத்ராதிப்ரத்யவரவிக்ரஹவர: தத்ர சாரிணீம் தத்ஸ்வரூபாம் ததஸிநாமிதி யாவத் ததர்த்தம் தாஸ்யபாவஶ்ரீகாயாம் பதந்யோஸ்யாம்பே அவதாரசேஷி வாரவசஸ்யாந ஸம்யாநம் ஶ்ருதம் 'பயாஸ்யத்யாஷாரம்திதாமேவ ப்ரஹ்மசாரிணீமிதி' தீதி அத நீரக்ஷீரவதேகீபாவாபிப்ராயேண ப்ரஹ்மசாரிணீமித்யுக்தோ பவாா: | தயா ச வாராஹேண ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாதவதாராகவி ப்ராப்யஸ்ய யாஜ்ஞதமதி பாவ: | ப்ரஹ்மவிஷ்வபோதவி வராஹவ வநிதாமேஸ்ய ந ததஸிநஸ்யாஸ் ஸவஸ்யாப்யவதாரஸ்ய ப்ரஹ்ம ரசரிணீமிதி வராஹவாஹேதோக்தப்ராஜ்யதமதி ஜ்ஞேயம் இப்படி யவதாரரஹஸ்யமு மவதாரமு மநாயாஸேந மோக்ஷம்தரவற்றாயிருக்க வப்படியே ஶ்ரீஶௌநகாதிமஹர்ஷிகளு முபதேஶாதிகளை நடத்தாநிற்க ஜ்ஞாநாதிவிஸம்வாதரல்லாத வாழ்வார்கள்வராஹவத்தையநுஸந்திப்பானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வார்களுமித்யாதி) ப்ரகாரமாக வென்னது ஶ்ரவணதஶையும் ஹோமதஶையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி-பேரணியாக- ஸம்பூர்ணமாக (வாக்யத்தைக்கண்டிதி) வராஹவிஶிஷ்ட: வர: தஸ்ய பாவ: வாக்யம் வராஹவமென்றபடி-கண்டுபோந்தார்கள். கண்டோதரமத்தனைபோக்கி யவற்றைப்போலேப்ரகாரமாகவநுஸந்தித்ததில்லை யென்னபடி. இத்தாலிவற்றைப்போலே யத்தை யிவர்கள் விரும்பினதில்லையென்னதாகிறது. இப்படியீஶ்வரனுக்குவேதநாவேத

ஸா-கா|| வேதநிவாசாஸ்வாவிக்ரஹஸ்யஸந்நிஹிதஸ்தாஸ்ஸமஸ்தாஸ்வாக்ஷாஷஸ்வாஸ்வேநயத்ராநப்ரபதநயோஸ்ஸம்பவாதிதிபாவ:| அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநஸ்யாவதாராநுஸம்யாநஸ்ய ஸவஸ்ஸமஸ்தாதிகபோதபோரத்ஜ்ஞாவபோம ஐதத்யபிப்ராயேணாஹ (ஆழ்வார்களுமிதி) பேரணியாக. நாஸீரஸம்பட்டரக்ஷணார்த்தம் ப்ருஷ்டோதாநுமதாதியிகவேநாஸ்ய நதாஸ்ப்ரஹதஸ்ஸ்வேநதிபாவ: கண்டுபோந்தா

உசு|| ணியாகவரக்ஷத்தைக்கண்டு போந்தார்கள் இப்படியிருக்கிற வீஸ்வரன் தன்னனந்ததுக்கு வரிவாஹமாகப்பண்ணும் வ்யாபாரங்கள் ஸகலஜ

ஸா-ஸ்ரீ|| நாலெக்ஷயாஸ்வரூவஹேதுமுவவாதி தமானுலும்ஸ்திதிநிசெது யாகையாலேயது விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவிட்டாலு மிவனுக்க ஸாயாரணமான வ்யாபாரமேது "ஷாகுண்யாதாஸேவ" இத்யாதிக ளாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜமக்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தானென்றில் வரிவரணக்ஷேந வ்யோஜநிரபெக்ஷனுயிருக்கிற விவன் வ்யாபாரம்பண்ணும்படி யெங் ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிருர். (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியி ருக்கிற வென்னது 'ஸத்யமாய்ஜ்ஞாநமாயி' த்யாதிநாவவெடூாக்தகுணவி ஹஹாதிஸர்வப்ரகாரவிசிஷ்டனுய்சுவதாரசுஸாஸ்வவிவரிவர்ணக்ஷாதிஸ்வ ஹாவம்குலேயாதிருக்கிறவென்றபடி. இவ்வநுவாதம் வ்யோஜநிரபெ க்ஷக்ஷாத்யாவாரங்கூடாதென்கிற ஸங்காஸீஜநத்யாதநார்த்தம் ஈஸ்வரனுக் குஸ்வரூவஹேதுஞ்சொல்லித்தாகையாலும்ஸ்திதியில்வக்தவ்யமில்லாமையாலு மினி வ்யாவாரஹேதும் சொல்லப்படுகிறதென்றிப்படி ஸமதிஜெத்யாதநா கஷம்வ வதாஜூவாதி வ்யவாராத்யாவ்ருத்யக்ஷம் ஸகலேத்யந்தி: ஸுதிஸப்தநாகை: வ்ருவெஸதியநாதிகம் விவக்ஷிதம் ஜமக்ஸ்ருஷ்ட்யாதி களை யிவனுக்கு ஷேதரவ்யாவ்ருத்தவ்யாவாரங்களாகச் சொன்னது கூடு மோ ? கீழயிகாரத்திலே பிராட்டி ஸவூரவஸ்யேயிலும் ஸஹயஜூவா ரிணியென்று சொல்லியிருக்கையாலே ஷொக்திவிரோயம்வாராதோ? இங் கீஸ்வரனுக்குச்சொன்னதெல்லாம் வெதநாவெதநஜாதவ்யாவ்ருத்திவர மாகையாலும் பிராட்டி ஈஸ்வரகொடியாகையாலே இவ்விடமவளுக்கு முவளக்ஷணமாகையாலும் ஷொக்திவிரோயமில்லையென்னிலப்போது ஈஸ் வரதிக்ஷம் வருகையாலே யிவனுக்கு உக்தநிஸஹஹ்யிகக்ஷங்கூடாதொழி யாதோ ? "விஷேஸ்ரீரநவாயிநீ" "அகலகில்லேனிறையு" மித்யாதிவவ நங்களாலே இவன் வ்யாநகவுமவள் வ்யாபெநயாகவுமிப்படி யிருவ ருங்கூடவே ஸர்வவஸ்யயிகளாகையாலதுகூடுமென்னில்இவ்வவநங்களா வத்யவம்யஸங்களோ? இவற்றில் பிராட்டிக்கு ஸவூரவஸ்யயிக்ஷந்தா ன் வ்யக்தமாகிறதோ வென்னவிஸங்கைகளை வரிஹரியாநின்றுகொண்டு கீழ் வெதநாவெதநக்ஷங்களிலோரொன்று ஸ்வரூவஸ்திதிவ்ருவ்ருத்திஹேது நிரூவணாநந்தரம் தடிவாஜாதக்ஷங்களுக்கு ஸ்வரூவஸ்திதிவ்ருவ்ருத்தி ஹேதும் சொன்னுப்போலே இங்குமீஸ்வரதக்ஷத்துக்கு ஸ்வரூவஸ்திதி வ்ரு

ஸா-கா|| ர்கள்.)சுநந்ஹ|வவவீஸ்வரஸ்யஸ்திதிஹேதுஉக்த:சுயவ்ருவ்ருத்திஹே துஃசுப்யதி (இப்படியிருக்கிற வீஸ்வரனிதி) ஸுக்ஷ்மவிசிஷ்டஸெஷ்வஹ மவதாஜம தாரணக்ஷவரொக்ஷவ்ருதக்ஷஸவெஸ்வரக்ஷாதய இத்யாதிவ்ருா

௨௦ ॥ ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரமோக்ஷப்ரதத்வாதிகள். (இவ்வீஶ்வரன்) "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ" தத்ரா [illegible]ற்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸபத்நீகனாய்க் கொண்டேயிருக்குமென்னுமிடத்தை

ஸா-டீ ॥ வ்யக்திபேதநிரூபணாநந்தரம் பேதாந்தரத்துக்கு ஸர்வாவஸ்திதவ்யக்திகளிலுள்ள பேதத்தைப் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயோபபத்திபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார். (இவ்வீஶ்வரனென்று தொடங்கி), இவ்வீஶ்வர தத்த்வத்தையும் ஈஶிதவ்ய தத்த்வங்களையும் யதாப்ரமாணம் தெளிய ப்ராப்தமென்றுமளவாலே, ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்னது பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாராவஸ்தையிலும் உபாயத்வோபேயத்வாத்யவஸ்தையிலும் ஸூக்ஷ்மஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருரக்ஷகத்வாத்யவஸ்தையிலுமென்றபடி. இங்கு ஶாஸ்த்ரவசநத்தில அநபாயிநீ யென்கிறவயோ ஶப்தத்தாலே ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமிவளுக்கு நியமேநாந்வயம் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸபத்நீகனென்னது பத்நிக்குமிவ்வவஸ்தைகளெல்லாமுண்டென்கையிலே தாத்பர்யம் அல்லது தத்தவஸ்தைகளெல்லாம் பத்நிகேயாய் தத்தச்சாஸ்த்ர ஸந்நிஹிதத்வமாத்ரபரமன்று. ஶப்தவ்யுத்பத்தி விரோதாத் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸபத்நீகனென்றால் தம்பதிகளிருவரும் ஸர்வாவஸ்தாந்விதர்களென்றிறே. ஶப்தார்த்தமாவது, தத்த்வத்ரயாதிகாரத்திலே ஈஶ்வரன் ஶேஷியாம்போது "அஸ்யாஶேஷஹி" என்று தொடங்கி சொல்லுகிற வாக்யத்திலே ஶேஷியாம்போது ஸபத்நீகனென்றது பிராட்டிக்கும் ஶேஷித்வாந்வயமாகக் கண்டதிறே. [illegible]ருமிங்கநேகம் தத்த்வவைராக்யகாரணம் பத்ந்யாஸ்வாவஸ்தாந்வயம் விவக்ஷிதமென்றிலதுவும் வ்யுத்பத்திவிரோதம் இருவருக்குமேகாரோபநயத்திலே யிறே ஶப்தஸ்வாரஸ்யம் இந்த ஸ்வாரஸ்யத்துக்கு பாதகமன்றிக்கேயிருக்க ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளொருவருக்கு கர்த்ருத்வமொருவருக்கு அநுமந்த்ருத்வாதிமாத்ரமென்றிப்படி பேதம் கல்பிக்கை யதிக்லிஷ்டமிறே. இங்கு ஸபத்நீகனென்னிவ்வளவே சொல்லாயிருக்க ஸபத்நீகனாய்க் கொண்டென்றிப்படி அதிகம் சொன்னது இவளுக்கந்வயமில்லாதபோதவனுக்கு மந்வயமில்லையென்று வ்யதிரேகத்தை அவதாரணார்த்தம். இங்கு பிராட்டிக்கு ஸர்வாவஸ்தாந்வயித்வம் சொன்னதத்தாலே இவளும் ஈஶ்வரகோடியென்றுமிப்படி ஈஶ்வரதத்த்வமான இவர்களிருவரில் ஸ்ரீஸ்வாதந்த்ர்யாதநாதிகள் பிராட்டிக்கவாந்தரஸ்வரூபமென்றும் ஶேஷவதித்வப்ரதாநத்வாதிகளெம்பெருமானுக்

ஸா-கா ॥ [illegible] ஸர்வாவஸ்தாந்வயம் ஸப்ரமாணமாஹ (இவ்வீஶ்வரனிதி) நித்யைவாஸ்தி ஶ்ரீ: கிம் ஜீவோ தேஶ்வர: நாத்ரேதி வேதநமேவ லக்ஷ்மீ ஈஶ்வரீத்வ யோகஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷஸஹிதா நாதி த்ராதேவி ரோயாந்தீய ஈஶ்வரவிஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிக்ருத் ஈஶ்வரகோடித்வ

ஶ௦|| "தமேவ நயஃ, ஶா தாவிதா" என்கிற ஶ்லோகங்களிலேயுபகாரவிஶேஷத்தாலே ஸாதரமாக விஶேஷித்துச்சொல்லப்பட்ட பராஶர பரா

ஸா-நீ|| கவாதரஸ்வரூபவஹேதுமென்றும்சொல்லித்தாயிற்று. உபகார விஶேஷத்தாலே யென்றதுக நந்யபராவ்யாஶ்ரய வ்ருத்தாதயஸம்க்ஷிப்த ஸாத்திகோபப்ருஹ்மணபர்யா நதவேராண நிர்ணயணென்றும் பராஶரப்ரபம்யாதவி வேதாதரஸ்ய வைஶத்யாதிஶய ஹேது ஹூதைஃ ஸத்யஃபரஶா துநிவித்தரம்ஜகதவெ ஸ்வபாவஜீவைர் வப்ருஹ்மணைஃ யோகவிப்ருஹ்திஸம்ப்ரதாய பரம்பரயா நாய ஶநெரபர்யவகதரம் காருவிப்ரகஷேவி பரவோரஷஸம் க்ஷாக ப்ராதோஹயஸாக்ஷாதவி ஸவொவ நிஷக ஸாரோவஷெ ஷாரமென்றும் ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் சொன்ன வுபகாராதிஶயத் தாலே யென்றபடி. ஸாதரமாக விஶேஷித்து யென்றது "தவொஸ்ரனஶோ ஶநிவரராய" என்றத்தையும் "ஸ்ரீஶத்தம்வியாமஜம் ப்ரணதாஶிர்ஜ்ஞ" என்றத்தையும் கணிசித்தபடி. (பராஶரேத்யாதி) "யயா ஸவமதா விஷ்ணுஸ்யெவெயம் ஶிஜொத்ஶ | கஸொவிஷ்ணுரியம்வாணீ" த்யாரஹ்ய 'கிஶ்த்ர பஹூ நாகெநஸாக்ஷவெணதஶாவ்யெத | தெவதியதஞ நஷ்யஷ பாஷாஶாஜமவாநுஹரிஃ | ஸ்ரீநாத்ரீ ஶுக்ஷீவொஶயதேய நாநயொவிதத்யெதப"ஶித்யெக்ரஸ்ஷ ஶாஸ்யாயெ நவஶெ"நஶாஶி ஸவதொகாநாம் ஜநநீஶ்ஸ்வஸம்ஸவா"ஶித்யாதாவஸ்யாயஶெஷெ "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே உன்தாமரை மங்கையும் நீயும், நிந்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்குமே, அகலகில்லேனிறையும், கோலத்திருமாமகளோடுன்னை,, யித்யா தளவெத்யவஃ| கத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுவித்தாவாயவரணாஃ(நித்யதி)ஜமக வி தாஃவிஷ்ணார நவாயிநெஷாஜமநாத்ரகெவநதஷநித்யா(யயெதி) ஸவமதாவிஷ்ணுயயாயக ஸ்வஹாவஃ| ஐயஶவிதயா தகஸ்வஹாவெதி விஷ்ணுஸவமதகவஸத்யஜ்ஞாநாஷிஸ்வரூபகஞ்யாணமணாஜீநாஶதிஷெ ஶஃ - தயொஸ்வரா்த்தககவஶநவாயிகம்வ உவ்வாதயதி (கஸொஜதி) நாநயொரித்யாஷி) கநயொஃ க்ஷஹ்யம் பரஶநக ஸவஸெஹஹயா த்தகெவவி தத்ர தத்ராஹிஶாவ்யாதிஶய விஶேஷாதஸவாண்யாஜீ நாம் தஶாத்தககவஶாக்ஷஶிதி-தெளிந்துகொள்வதென்னது ப்ராப்தமாவது- இ

ஸா-கா|| ஹமவஜ்ஜஷகவாளகொவிவிரோயஜதி ஶகவாஉஹயொஸ்வெ ஸ்வரூகெவவிஸ்வரூமணவகெவவி "தெவதியதஞநஷ்யஷவஜ்ஞாஶாஹ மவாநூரிஃ| ஸ்ரீநாத்ரீஶுக்ஷீவெஶதேயநாநயொவிதத்யெதவர" ஶித்யா ஷிநா'யவகவாதா'வித்யாஷிநாவமண விஹவுதிவிஹாமஸ்யெஷ்வாக்ஷத

௨௪|| ஶாஸ்த்ரங்களிலே தெளிந்துகொள்வது. இவ்விடத்தில் ஐச்வர்ய
-த்வமும் பாராஷகாரத்வாதிகளுமெம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்குங்கூறுக

ஸா-நீ|| வ்வக்ஷத்தில் ஸம்ஶயாதிகளுடையார்க்கும் விஷேணஸ்ரீரநவாயி ௨
நீயென்று ஸாதாநெந்நசொன்னவக்ஷத்தை விஸ்தரேண விஶேஷித்துச்
சொல்லுகிறவிடங்களைப்பார்த்தால்ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகளற நிஶ்சயம்பிறக்கு
மென்றபடி, இப்படி இவர்களுக்கவாந்தரஸ்வரூபபேதமுபவாதிதமானாலு
ம் ஸ்திதியில் வஸ்துவ்விஶேஷமில்லாவிட்டாலு மிவர்களுக்கந்யோந்யவ்யா
வ்ருத்தங்களான வ்யாபாரங்களெவைகள் அவனுக்கு பாலஸ்ருஷ்டித்வாதி
வ்யாக்தமான ஐஶ்வர்யமுமிவளுக்குஸ்நேஹாத்யாதிவ்யாக்தங்களான
பாராஷகாரத்வாதிகளுமென்றிவளுக்கு ஐம்பரத்வாஹாவெ ஸவா
காயமோஹதாத்வாஹாவாதீஶ்வரத்வமில்லையாக ப்ரஸம்கியாதோ வென்ன
வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதி) இவ்விடத்திலென்றது பிராட்
டிக்கும் ஸவாவஸ்தாநயித்வேந வீஶ்வரத்வம் சொன்ன வாக்யத்திலேதானே
இருவருக்கும் ஸ்வரூபத்தில வாந்தரபேதமும் சொல்லியாயினி வ்யாபா
ரபேதமாத்ரம் சொல்லவேண்டினவிடத்திலென்றபடி. பாராஷகார
த்வாதித்யாதி ஶப்தேந ஶத்ருஸம்ஹாரகர்த்ருத்வாயஸ்வரூபநிவர்த்தக
த்வாதிகம் விவக்ஷிதம் (கூறுகவித்யாதி) ஜகத்ஸம்பத்திகளிருவருக்கும் ஸ்ரு
ஷ்ட்யாதிகளில் ப்ராப்தியும் தத்நியோகஶக்தியு மொற்றிருக்கச் செய்தே
யும் யயோவிதவிநியோகஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யந்யோந்யஸ்வ
ஸம்மதியாலே தன் தன் ஹாஸமாக விஹஜித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே
இவர்களும் ஸவாகார்யத்திலும் தங்களுக்கு ப்ராப்தியும் ஶக்தியு மொற்றி
ருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வஸம்மதியாலே யநாதியாக விப்படி விஹஜித்துக்கொ
ண்டிருக்கிற மாத்ரமத்தனைபோக்கி பிராட்டிக்கு சில கார்யத்தில் ப்ராப்தி
யாதல் ஶக்தியாதலில்லாமையாலே யன்று- ஆகையாலீஶ்வரத்வாஹாவப்ரஸங்
மில்லை. ஈஶ்வரத்வமாவது ஸவாகார்யஸமக்ஷத்வமாத்ரம் அல்லது த
த்விஶாவயாநமன்று. அந்யாபாராஷகாரத்வாதிவ்யாபாராஹாவாதீ
ஶ்வரஸ்யாவ்யநீஶ்வரத்வப்ரஸம்க இதி ஹாவ:| இப்படி பிராட்டிக்கு பா
ராஷகாரத்வாதிவ்யாபாரபேதம் கூறுக விஹஜித்ததாகெஸ்ஸக்மாயிற்
றாகிலிதுக்கு ப்ரயோஜநமான ஸ்வதந்த்ரத்வாப்ராநத்வஸ்வரூப
பேதமுமப்படியாக ப்ரஸம்கியாதோ? அப்போது 'யதா ஸவாமதொவி

ஸா-கா|| காதஹெபொநாமஸ்ருணவிஹூதிந்யேந தா ப்ரஸம்ஜ த்யாஹ
(இவ்விடத்திலிதி) 'அஶ்யா நாஜஸ்தாவிஷ்ணுவத்தீ' த்யாத்ய நுஸாரேண
'ப்ரஶாந்தவாரிதே' த்யாதிநா|ஷாடுண்யகதஸகலகுணாநாம் வி
ப்ரஸ.குணாநாம் வொஹயதுஸ்ஸ்ரூகாநகரம் 'பாவகாதீநாம்

உ௭|| விஹஜித்த வ்யாபாரங்கள்: உவநிஶ்ராந யஉதிஶ்ராந யஉயாபாரத்துக்கு விஶேஷம் ஸுதஃ அருளிச்செய்ததுக்குமிப்படி விஹாரத்தால் வந்த வெ யம். இது "பூர்வத்துஉளதஃஜெய்வி:" என்கிற ஶ்லோ உ

ஸா-நீ || ஷஃ நிதயஜூஉயஉரணீ' தாஃநிவிர திஶிஶ் மானவிவளுக்குஅவனில்காட்டில்ஸ்வதஸ்ஸிஜமான வைஷம்யமே தொழியாதோ தயாவஸதி உவரருளிச்செய்தது விரோயியாதோ வருளிச் செய்கிறார். (உவநிஶ்ராநேதி) விஶேஷம்- வைஷம்யம் உஸ்யூஸர் (விஹாரத்தாலித்யாதி) நதஃ ஸுரவைவப்ரயஃக்துவைஷம்யத்திலெ ன்னபடி. அங்கு ஸுதஃவ்ராதுமென்றது ஸுரவைவப்ரயஃக்துவரமன்று. கிஞ்ச உதிஶிஶ்ராந யஉயாபாரஸ்ய உவநிஶ்ராந யஉயாபாராவெ க்ஷயா வைஷம்யத்தில திஶிஶ்ராந யஉயாபாரத்மொழிய வேறொரு ப்ரமாணந்தேடவேண்டுவதில்லை யென்னிவ்வளவே சொல்லுகிறதத்தனை யென்று கருத்து. இவளுக்குள்ள வைஷம்யமெல்லா முஹயெஹாயீநவி ஹாரப்ரயஃக்துமென்று ஸிஜமானுலன்றோ உவர்வாக்யத்துக்கிப்படி தாக வயம் சொல்லலாவதுவதவெக்ஷயா யிவளுக்குள்ள வைஷம்யஃஹ யெஹாயீந விஹாரப்ரயஃக்துமென்றும்போதித்தோடு ஸாநஸம்விஜஸம் வெதமாகையாலே ஜக்ஷவெக்ஷயா யவனுக்குள்ளவஃஸுப்ரயாநதாதி வைஷம்யமு முஹயெஹாயீநமாக ப்ரஸஜியாதோ அது ஐஷப்ரஸம் ஶந்தானென்றி லிப்படிக்கிஸம்ப்ரஜாயமுண்டாகிலன்றோ யிப்படிசொல்லலா வது- ஆகையாலிது நிணயிக்க முடியோமென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இ துயஃவஜெதயாதி) இது யென்றது இந்த வைஷம்யஃஹயெஹாயீநவி ஹாரத்தால் வந்ததென்கிற வஸுமென்றபடி. (யஃவதுஉளவிதி) யஃவது உள தஃஜெய்வ்ய வரவஶதாஸ்த்ரஃஶஉநஸ்ரவதாநீநு கஜ்-தாஹரவதி ரஃணாநு வஃஸவஃஹாநு | துயி ஸீதெகானாநுஜீ' தி வாரா ஸெக்ஷராணாக்ஷஉாஜீராஹோகஃ ஹவதியஃவயொராதுஹிஜா' என்கிற ஸ்ரீரஃணாரதுகோஶஸ்லோகத்திலே யென்னபடி-உதஸ்ஸிரதாநீநித தூஶிஶ்ஸை ந உவாயிஷஃ கெயாதிகம் ரஹஹ்யதெ க்ஷஉாநிதாஶிஸ்ஸை ந வாஜஸஷ்யாதிகம் ரஹஹ்யதெ வா ஶபஶாஸ்உ: |

ஸா-கா|| வீ'த நாவெஷயாரஃணவிஹாரமொக்துரிதிஹாவ:|•யயாஸ ரூரதொவிஷ்ணுஃ யெவயம் ஷிஜொதுஉ,"உதிஷ்ஷாஜூநாஷ்ஃ திகஹா வெநிதெஃஶாஜ வரஸுரவெஜக்ஷண்யம் ஸிஜிதி வஃவஃவாயவ வநஉவெ)தாஜ்ஶவெஜக்ஷணெ)நெவஙிதாஸ-ஜிதாஹ (உவநி ஶ்ராநயஜெதி) ஜக்ஷ்யாவிஹஃக்ஷாஜ்யநஃவவதஃதாஃகயஃக்துயஸு-

௮௰॥ தம். "இறைநிலையுணர்வரி" தென்றாழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே யேதேனுமொரு வ்யாநிபந்தமாகாது. "க்ருபாநஸ்யாம்ஸத꞉ கெ

ஸா-ஞ்॥ க்ருத்வாஹோத்கர்ஷிதந்தய꞉ உத்தரஶ்லோகேவிஹஜெந்திஷணநாக ஜத்ராவிக்ருதெத்திஸ்வோவிஹாமவர꞉.யாவயோஸிதெந்தஜஸஹிவ்யா ஹாராதிஹாமஸ்யுஉஹயெஹ்வாவ்யாக்தவஸிஸி꞉(ஸ்ருதி)ஸ்வரூபவெ-ஷிஷா ஹவதி ஸ்விம்ஹவிஶிஷ்டத்வரூபவ꞉வாவிம்ஹவிஶிஷ்டத்வரூபவஸ்யஹெ ஷொரநாஷிதயாவ-த-தஜதந்யஷ꞉ । ஶேஷத்வமங்கீகரித்த வியாக்யாதா க்களெல்லாரு மீஸ்வரனொருவனென்றேயன்றோ சொல்லுகிறது' அப்படியே நம்முதலிகளும் பிராட்டியை ஜீவதத்த்வமாக நிரூபித்து எம்பெருமானொரு வனுமே ஶேஷியென்றன்றோ நிஷ்கர்ஷித்துப்போருவதாகையாலிதுக்கு விரோதமாக வாயிரம் சொல்லியிருந்தாலு மிவளை ஶேஷிதத்த்வமாக வொழிய விஶேஷத்த்வமாக வங்கீகரியோமென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இறைமித்யாதி) (இறை)ஶேஷத்வத்தை(இறைநிலையுணர்வு)ஶேஷத்வஸ்தி தியையறிகை(அரிது)ஶக்யமன்றென்றபடி ஸம்ப்ரதாய த்தோடேவஹஸ்ரஸம்ப்ரதாய ஸாதனங்களைப்பண்ணினார்க்கல்லது ஶக்யமன்றென்றபடி. (ஆழ்வாரிதி) மயர்வறமதிநலம்பெற்றவராய் நம்மாவாய ஸந்ததி கூடஸ்தரான வாழ்வார் தாமே ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்நராய பக்ஷமாக வஹஸ்ரஸம்ப்ரதாயங்களிலே வஸ்ரமம்பண்ணினார்க்கல் லதுஶேஷத்வம் நிஷ்கர்ஷிக்க முடியாதென்னவருளிச்செய்யாநிற்க வவ் விஷயத்தில் ஸம்ப்ரதாயஶூந்யரான வியாக்யாதாக்கள் சொன்ன தை யொரு யுக்தியாகச் சொல்லுகையும் நாம் தாமே நிஷ்கர்ஷிக்கிறோ மென்கையு மதி ஸாஹஸமென்று கருத்து. ஏதேனுமொரு வென்றது உதாரவியாக்யாதாக்கள்சொன்னார்களென்றுதல் நாம் நிஷ்கர்ஷிக்கிறோமென்று தல் நம்முதலிகள் நிஷ்கர்ஷித்தார்களென்றுதல் இப்படி விரோதங்களும் வியாக்யானமாய நிர்வாஹங்களான வென்றபடி. அம்முதலிகளும் ஸ்ரீபஞ்சராத்ரத்தோடும் ஹோமதிஸ்ரியோடும் வாசியற வொரு ஶி யோநமேயமஶ்ரீய)மென்றிப்புடைகளிலே யருளிச்செய்யக் காணாநிற்கவி துக்கு விபரீதமாகச் சொன்னார்களென்கை யவிதமிறே (வ்யாநிபந்தம் யத்தி) ஆயிரம் சொல்லியிருந்தாலும் விடோமென்று வ்யாக்யானஸம்ப்ரதா யங்களை யநாதரித்தவிநிவேஶப்படுகிற விதோரஸ்யவிஷிக்குறுப்பாக மாட்டாது. கேழ்ப்பாரெல்லாருக்கும் வீஸநஶாத்ருமொழியுமென்று கரு த்து. ஆகாதென்றதொரு ஜயவ்யவிஷிக்குறுப்பாகாதவளன்றிக்கே ஷ்ரு

ஸா-கா । வ்யாக்யானவிரோதயாஷிநாஷெயாஜதந்திவ்யாயெணாஹ (இறை நிலையுணர்வரிதிதி) ஶேஷஸ்வரூபவஸ்திதி꞉ஷாவிதெஜ்ஞயெதந்யஷ꞉ (நாம்

உ॥விஃக்ருஸாம்ஹுத்ஃகூவ-ுதெ" என்கிறபடியே தகூ-வாணுீத்ரத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் வ்ராணஸா

ஸா-நீ॥ வ்ஶ்ரூஹுூ-தொஉவ-ுஉ த்ராஹியாகவிஜொவாயஸொய நாயிகாரத்தில்வக்ஷ்ராணஸீத்ராக நய-ுரவஹமாமென்றபடி. பிராட்டிஂஸஂஸிதவ்ரதகுமென்கையிலுவவத்திகள் பஹுக்களுண்டாயிருக்கவித்து வ்யாநிவ-ுஂயமென்றத யாகூமன்றே? வ்ருத்ராஂதஉவவத்திவிரொயம்பஹுவாக வ்ருஸஂஹிக்கையாலிவளை ஂஸஂஸ்ரதகுமென்கை வ்யாநிவ-ுஂயமன்றோ ? இவளுக்கீஸ்வரகுவஸிஜ்ஞ்ய-ுஂ ஜமஸுகாரணகுவொக்ஷவ்ருஉகுவாஉிகள் கொள்ளும்போது ஸ்ரூஹுகுவஸவ-ுநியஜுகுவாஉிகள் வ்ருஸஂஹியாதோ ? ஜமஸுகாரணகெுவிஷஉஸுஷ்ராஉிகளும் கொள்ளவேண்டுகையாலே நிரூஹகத்-ுகுவாஉிகளும் தகூவவாஷகாரகுவாஹாவ்ஶுமுஷொக்ஷவ்உஸெுஉவாயஹிகுவாஉிகளும்வ்ருஸஂஹியாதோ? இவளுக்கீஸ்வரகுவத்தில்ஸ்ரூதிஸ்ருதிகளும் வஶவெ-ுரகூவாராணாஉிகளும் ஸஂவ்ருஉாயங்களும் பஹுவாகயிருக்கையாலே தஹிரஜங்களான வித்த வ்ருஸஂஹங்கள் ஸத்கூ-ுங்களாகமாட்டாவென்னில்வ்ருவஜுங்களானவித்ததல்லங்களோடுவிரொயித்தாலித்த ஸ்ரூதிஸ்ருத்ராஉிகள்தானே யயாஸ்ரூதவரங்களன்றிக்கேயநவரங்களாகவாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஸாநித்ராஉி)

(நினைத்ததெல்லாமென்னது) வ்ராஉாணிகமாதல்ஃவ்ராஉாணிகமாதல்தான் பிடித்ததெல்லாமென்றபடி. உஹஷிஹுஸிஸ்ரூஉ்ராஸ்யாநகெுநவஹிதஸாஸ்வஸிஜஸ்ரதகூ-ுஸ்ரகயஉவ்ராஉாணிகாஸ்ய-ுஂவ்ரத்ரவிஸாயககுவஸஂஹவஜதிஸஂகாவாரணாஸ்ய-ுஂக்ருஸாநித்ராஉிவவநொவாஉாநஂ | தகூ-த்தில்வாணுீத்ரமுண்டானலது வ்ராஉாணிகத்துக்குப்போலே யவ்ராஉாணிகத்துக்கும் ஸாயகமாமென்றுமிடம் உஹஷி-ுவவநஸிஜமென்று கருத்து. (தஉதி) ஜஸ்விதஜ்ஞாஹ்ராஉிதய-ுஃ | தயொரெதவவநாஜ வஶ வ-ுஷ்மோகொகூகுவாஉிதி உருஷ்வ்ஂ (நாமித்ராஉி) ஜீவாதிஸிகெுஸரஸஜ

ஸா-கா॥ வ்ராணஸாரணராய்போருகிறது) வயஂவ்ராணொவாயதாவ்ருவ்ருத்தாஉஹஉதெ்ரகு॥ஸ்ரீஸஶகெு:ஂஸஂஸ்ரீஸவ-ுஹஶதா நாஂ,உாதாரஂவஜ்ஜாஸிநீஂ | ஸ்ரியஂ லொகெஉவஜுஷ்டாஉுஉாராஂ| ஸ்ரியஂ வஸாநாகூஸ்ரதகுஉாயந" ஐத்ராஉிஹிஸீஸ்ரீகுவஸ்ரா நஉிஉாநெநஜமஸுகாரணகுவஸ்ரவொக்ஷவ்ருஉகுவஸ்ர ஸவ-ுரவெகூஹிதவ்ருஉகுவஸ்ர வ ஸ்ரூவணாஜ ஸ்ரூஜாஸஶகெுவ "தவஸாஉெவாஉெவதா கஜ்ருகுய" நித்ராரஹ்ர "ஸ்வயஂஹுஸ்ரூஹுவரஂ தவொய"உிதி ஸ்ரூஹுவ்ருக்ருத்ர "ஸ்ரூஜயாஉெவொஉெவகுஉஸ்ரூதெ | ஸ்ரூஜாவ்ருதிஷாஉொகஸ்ர உெவீ | கூஉவஜாஉ்ருதஂ உுஹாநா| விஸ்வஸ்ர ஹதீ-ுஜமதஃ வ்ருதிஷா "ஸாநொாஉொகஉ்ருதஂ

ஸ॥ ணராய்ப் போருகிறது. ஆகையாலிவ்விஶ்வ தத்த்வங்களையுமீஶ்வரதத்த்வ

ஸா-நீ॥ ஹாவாதிபுராணங்களையும் வேதாதிஶிக்ஷா தத்த்வஸாராவாதிபுராண ங்களையுமநுஸந்தித்துஜீவேஶ்வராதிகளை ஸாயிக்கும்படியான தாத்பர்ய ஜ்ஞிதவ்யமில்லாமையாலேயன்றே நாதமுநிகள் முதலான நம் பூர்வாசார்யர் எல்லாரும் அந்த புராணங்களையே தத்த்வநிர்ணயஸாதகமாக அவலம் பித்துப் போருகிறது. அவ்யாஞ்ஜிதவ்யமிருக்கச்செய்தேயுமது நினைத்ததெல்லாத்தையும் ஸாயிப்பதொன்றாகையாலே யோகஶாஸ்த்ரத்தை ஸாயிக்கும் போது தத்விபரீதத்தையுமப்போதே ஸாயிக்கவற்றாய்க்கொண்ட வ்யவ ஸ்திதமாகையாலே யன்றோயவற்றை யநாதரித்துநாமிப்படிப்போருகிறது இப்படியிருக்க இந்த பிராட்டிக் கீஶ்வரத்வாதிகள் சொல்லுகிற புராணங்க ளை தத்பர்வாம்ஶித்த்வத்தையிட்டநுஸந்திக்கப் பார்க்கில் ஜீவாதிஶிக்ஷாதத்த்வ ஸாராவாதி புராணங்களை யநுஸந்திக்கிற வைஷ்ணவர்களைப்போல ன்றிக்கே புராணவைஷ்ணவராய்ப் போருகிற நம் பூர்வாசார்யர் நடக்கு ம் ஶாஸ்த்ரத்தோடு விரோதமும் வரவேதா நுஜ்ஜநமும் ப்ரஸங்கிக்குமென் று கருத்து. இப்படியிவளை ஸம்ஶ்வர தத்த்வமென்றாலிவளுக்குள்ள ஶேஷத்வ வாரதந்த்ர்யாதிகளில்லாதொழிய ப்ரஸங்கியாதோ? அவை ஸம்ஸித வைலக்ஷணாவங்களன்றோ? இப்படியிருக்க இருவகைப்பட்ட விஶேஷங்க ளெல்லாமிவளுக்குண்டென்று கொள்ளும்பக்ஷத்தில் ஈஶ்வரத்வஸ்வபாவ ஸாங்கர்யம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிற தத்ஸ்வரூபஶங்கையை பரிஹரியாநி ன்றுகொண்டு பரவ்யூஹாதமான ஈஶ்வரஸ்வரூப தத்த்வத்ரயநிரூ பணத்தையு முபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலெ ன்றது தத்த்வநிர்ணயத்தில் கேவலதத்த்வப்ரயோஜநம

ஸா-கா॥ யதாத ஸம்ஸாரநாஶேவீ ஸாவநஸ்யாயிவத்தீ'' இத்யாதிஸி ரோக்ஷப்ரத்த்வ ஜகத்ப்ரதிஷ்டாத்வ தஸாரகத்வ தஷாயிவத்யாதீ நாம்ப்ரதி வாதேந நஶ்ரீஸ த்த்வப்ரத்யஜ்ஞாநாத்'' தயாஶக்த்யா: ஸ்வரூபம் வக்ஷ்ய ப்ராண ஸமாஹித: । ப்ராணதஸ்வ ஸ்வரூபேண வ்யாப்யஸாயாரணீ தா ॥ யதா ஶோஜஹத்யாத்ம ஸ்வரூபேண ஸ்வபாவத: । தயாவ்யாப்த மிதம் ஸர்வம் நிபாத்ரீவ தத்பரீ ॥ யதா ஶோபி ஸாவ்யாப்தாதயா வ்யாப்தோஹரீஶ்வர:॥ஐஐ க்ஷ்யாஸ்வஸேநஸவேக்ஷண்யஸிம்ப்ராண:। ஶரீரேஷஹந்தா ஸவேதஷாஶ்ஸ்வரீவஹாஶஶ । ஜஸ்யாஸ்வ ஜகதஸ்வாஹஶீஸ்வ ரோவேதவிப்ராத:। தயாஹ்ஸ்திநீஷாவஶேஷஹதேதஶேதஶஶ । யதா கநாகேஷவேஷாஜ்ஞாநதாவ்யாப்திஷ்டிதே। ஸ்வரூபதஸ்தநத யோமர்ணதாவ்யாப்திஷ்டித' இத்யாதிஷ்விஷ்டேந ஸாஹிதாயாம் ஶ்ரியா: ஸ்வரூபேண யஶஹதஜாநேநவ ஸவர்வ்யாபகத்வ ஸவர்

கலங்களையும் யதாப்ரமாணந்தெளிய ப்ராப்தம். இவ்விடத்தில் ஸர்வஜ்ஞக

ஸா-தீ || ன்றிக்கே ப்ரமாணமேஸாதகமாகையாலேயென்றபடி. (தெளிகை) ஸம்கீர்ணஸ்வபாவங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கை- ஸம்ஸ்ருதங்களையுமீச்வரதத்வங்களையும் ப்ரமாணாநுகுணமாகவிவ் வதிகாரத்திலும் நிரூபித்தபடியே விமர்சித்து தெளிந்தால் ஸ்வபாவ ஸங்கராதிசங்கை யொன்றுமுண்டாகாதென்று கருத்து. ஜீவலக்ஷண த்தில் ஸ்வதச்சேஷத்வாதிகள் கிடக்கிறன வென்று கீழே சொல்லியிருக்கை யாலும் பிராட்டிக்கு ஸௌலப்யாதிகுணவிசேஷத்வாதிகளொழிய ஜீவனுக்குப் போலே ஸ்வதச்சேஷத்வாதிகளில்லையென்று'யாவதாத்மபாவி'யென்கி ற ச்லோகத்தைக்கொண்டுவாதிக்கையாலுமிவள் பக்கலீச்வரத்வஸ்வபாவ ஸங்கரமில்லையென்றும் ஜ்ஞாயாதத்வாவாராதாவேவ ஸம்ப்ராப்ய ஸாதர்ம்யமுண்டென்றுவாதிக்கையாலே க்ருஷ்ணஜந்மநாதிஸாதர்ம்ய ரூபமான வைரூப்யமுண்டென்று மிவ்வதிகாரத்திலேதெளியலாமிறே? இவ்விடத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் ஸ்ரீதத்வநிரூபணத்தில் பறக்கச்சொன் னோம். இத்தத்வங்களையெல்லாம் ப்ரமாணங்களையிட்டு தெளிய ப்ராப்தமா மென்னது கூடுமோ? ப்ரத்யக்ஷாதிகாலதத்வஸ்வாதிஷு ஸாவயவத்வ நிரவயவத்வாதி விசேஷங்களை யிவ்வதிகாரத்திலே நிரூபியாமையா லுமவற்றிலாதரம் ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில்லாமையாலுமங்கு ப்ரத்யக்ஷமும் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாமையாலும் தகும் நினைத்ததெல்லா த்தையும் ஸாதிக்கவற்றாய்க்கொண்டவ்யவஸ்திதமாகையாலுமந்த ஸாவய வத்வாதி விசேஷங்களிலொன்றே நிர்தாரணம்பண்ணப்போகாதிறே 'கிம் ப்ரக்ருதிகுணத்தைதவிப்ராதிமதியாலே பரிக்ருதிக்கும் தேஹதேஹாவுக் கு ஹேதுவநிகோசராதிகளில் விசேஷங்களெல்லாமறியவேண்டியிருக்க அவ ற்றை இங்கே நிரூபியாமல்த்தானொழிவானேனென்னவுத்தரமருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதிவாக்யத்தாலே) இவ்விடத்திலென்றது- தெளியவேண்டினவிடத்திலேயென்றபடி (ஸர்வஜ்ஞதி)தேஹாத்மவிவேகா

ஸா-கா || நியதம்ஸம்ஸ்ருதத்வாவகத்வ ஸர்வேச்வரீத்வ ஹேயத்வதுஷ்டா த்வாதீநாமவதாரத்வலக்ஷ்மீவிஷயத்வாதிப்ராபகத்வாதியத்தீநாம் காலாத்யாவ சேஷதிமாவ:|| ஸவம் லக்ஷ்ம்யாவிஷயத்வாதீ ப்ரமாணத்வாயகயத்தீ நாமாதாஸத்வம் ஸர்வயித்வாநாராயணவஷுஹாகேவநேஸ்வரீகேவநஜ்ஞா நேவ உபாயத்வேந வபூர்ஷகாரத்வேநவரணம் ஸம்ஹவதீதிவி ஷத்வாத்யஜ்ஞாநேவ பாயகத்வநாவஸ்தத்யாஹ (இவ்விடத்தில் ஸர்வஜ்ஞ ஞகவுமிதி) க்ஷாவத்வநாராயண வஷுஹாத்வாதிகம் வாகிதேயும் ஜ்ஞாதவ்ய மித்யத்தைஷாதவஸ்யஜ்ஞாதவ்யத்வம் ஸமுஷ்டானதேவவாதயதி (கவ

ஶீ||வும்வேண்டா, அத்யந்தாவயவங்களிற்போலே ஸமுதாயாவயவங்க ளானவவற்றிலபிமாநிபண்ணவும்வேண்டா. அபரிச்சேத்யமான கடலிலே படகோடுவார்வழிமுதலாக வேண்டுவன தெளியுமாப்போலே யிவ்வளவு விவேகிக்கை யபேக்ஷிதம். இது ப்ரஸித்தமாகைக்காக இவற்றின்

ஸா-நீ||அத்யந்தாவயவஸமுதாயாவயவங்கள் போலவயவமன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருத்யாதிகளுடைய ஸாவயவத்வாதி நிரூபணமத்யந்தாவயவமாகையாலேயித்தத்வங்களிலுள்ளவிசேஷங்களில்ஸமஸ்தத்தையுமறியவேண்டாவென்றபடி (அத்யந்தேதி) (அத்யந்தாவயவங்கள்) ப்ரக்ருத்யாதிகளான ஸாவயவத்வ நிரவயவத்வாதிகள் ந்யாயஸித்தங்களான இவற்றிலபிமாந ந்யாஸமாத்ரமே (அபிமந்யேதி) அத்தை யுபதேசித்து வ்யாஸப்பட வேண்டாவென்றபடி-ஸர்வ ஜகத்காரணத்வாதிவிசேஷங்கள் விஷயாதிமதிஜ்ஞாநாதிஷ்டசமிதிஸமுதாயாவயவங்களானுமபேக்ஷிதங்கள் ல்லாமையாலேயவற்றை உபதேசித்து வ்யாஸப்படவேண்டாமையாலவற்றை யிங்கு நிரூபியாதொழிந்ததென்று கருத்து-ஸமுதாயாவயவங்களையறிய வேண்டாவென்றதுகூடுமோ ? அவற்றையறியாதபோது உபாதானவைகல்யம் வருகையாலே காயஸித்தியில்லாதொழியாதோ ? அதற்கு மற்றது விவேகிக்கையுமபேக்ஷிதமாகாதொழியாதோ ? ஸமுதாயாவயவோபாதானத்வேந தத்ஜ்ஞாநம் பும்ஸ்த்வமாகையாலும் தத்ஸாமாந்யத்தை ஜ்ஞாநாந்தத்வாபேக்ஷித ப்ரயோஜனகாரியஸித்தியுண்டாகையாலுமிவ்வளவு விவேகிக்கையேயபேக்ஷிதமென்றிலிப்படி லோகத்தில்கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அபரிச்சேத்யேதி) (படகோடுவார்) கப்பல்நடத்துவார்- அபேக்ஷிதஸித்திக்கு யிவ்வளவேயமையுமாகில் தத்த்வத்ரயத்தில் விஸ்த்ருதங்களானவாத்ஸித்த தத்வாந்தராதிப்ரபஞ்சவர்ணநாதிகளெதுக்காகவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது ப்ரஸித்தித்யாதி)(ப்ரஸித்தமாகைக்காகவென்றது)ப்ரவ்ருத்தாநேகவாதி விப்ரதிபத்திகளாலுண்டாம் கலக்கங்கள்தீர்ந்து தத்த்வவிவேகம் நிஶ்சயமாகை

ஸா-கா||அபரிச்சேத்யேதி) ஸர்வதா ஹேதுவிஷயஸாபேக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநேந்த்ரஸம்ஸாரமதத்வ தஸ்யாத்யஸ்ய ஜ்ஞாநேவ உபாயாநுஷ்டாநமாத்ரஸமுஜ்ஜீவநம்| தாத்ருஶாத்யந்தாவயவாநாம் ஸமீரணதகுஹாம் நிர்ணயஃ அதவ்யஃ ந தஸ்ய ஸமஸ்தவிஹாவஃ| (படகோடுவார்) நாவிகாஃ| நக்ஷத்ரஹிதே "உபதேசமவிசம்பஸ்ஸர்வஜ்ஞாநதேதுக்ருத்யஸ" இத்யாதிப்ரகாரேண ஹஸ்த்யஸ்யஸாரத்வேணாநுஜ்ஞாநநாவஸ்யாயாநுஷ்டாந ஸம்ஹாரக ஸ்வாவிஶ்வாஸே ப்ரவ்ருத்திஜந்யஸ்யாதித்த்வாஹ (ப்ரஸித்தமாகவிதி) அத்யந்தாவஸ்யகாநாம்

ஹ்||விரிவுகளெண்ணுகிறது. இப்படி மூன்று தத்வங்களாக வகுத்துச் சிந்தித்

ஸா-ஸ்ரீ||க்காகவென்றபடி (மூவுகள்) விஸ்த்ருதவ்யவஸாயங்கள் அந்தவ்யவஸாயங்களிலே ஸங்க்ஷிப்தமாய் விஸ்த்ருதமாயிருக்குமிறே. இதுஸர்வ்வத்ரிவிஷ்டமாகைக்காக விஸ்த்ருதவ்யவஸாயங்கள் வ்யவஸீயமானங்களாகிறதென்றது கூடுமோ? அந்த வ்யவஸாயங்களிலே ஸம்க்ஷேபமே ஜ்ஞாதவ்யமென்றுமிரண்டிலுமே ஜ்ஞாதவ்யமென்றுமிப்படிகளிலே நிரூபித்திருக்கையாலே யவைகளிந்த தத்வத்ரயநிரூபணத்துக்கு விரோதங்களன்றோ? இந்த தத்வத்ரயத்தையும் தந்நிபந்தனமான வஸ்துக்களையுமே ஸ்வரூபேண தயா தயா விபஜித்து நிரூபித்த க்ரமத்தை போக்கி விபரீதமாகவோ ரஸ்யம் சொல்லாமையால் விரோதமில்லையென்றில்லஸ்ய விசேஷமன்றிக்கேயிந்த தத்வத்ரயத்தையே யிப்படி ஸ்வரூபேண விபஜித்தார்களாகிலந்த விபாகவைசித்ர்யங்களுக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி மூன்று தத்வங்களிலித்யாதி) ஸங்க்ஷேப

ஸா-கா|| யதாகதஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநவிஷயஸ்யைவ ப்ரத்யக்ஷம் வ்யுத்பாதயிதுமாஶக்ய பரிஹாரோ வ்யாவஹாரிகஸங்க்ஷேபவிஸ்தாரவிஷயஸ்ய ஸாதனாங்கத்வமிதி ஶங்காநிஷ்ட்யர்த்தம் "ததாபஸாரவிஸ்தாராஸ்து வ்யவஸ்திதா" இதி ஶ்ருதப்ரகாரேண உபாயானுஷ்டான ப்ரகாரஸ்ய ப்ரகாஶவிஸம்பவ்யவஸாயாதிகாரா: || ததாஸ்து ஸம்ஸர ஜ்ஞாநஸ்வம்யாஸஸாதாப்ரஸ்வஸ்தோபாயவிரோதீ ஸம்ப்ராயத்த ஜ்ஞாநஸ்யைவ ஸஹாத்வஸ்தம் த்ராணஸ்ய நிரீஸ்வரபாப ரூபீநாம் நிவ்ருத்தி: ஸ்யம் | ஸங்க்ஷேபவிஷயவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபேண ஸங்க்ஷேபேண ஜ்ஞாநஸ்வஸாத்யஸ்வஸாத்யஹேதுஸ்வரூபநிவ்ருத்தி: ஸ்யாதேவ நிரூபணஸ்யஸாத்ய கர்த்ருத்வஸாத்ய நஹேதுத்வஸ்ய நிவ்ருத்தி: ஸ்யம் | ஶூத்ராநாத்வேந நிரூபணஸ்ய கர்த்ருத்வஜ்ஞாநம் ஸ்யம் உபாயத்வேநாபேயத்வேந நிரூபணஸ்யோபாயத்ராணப்ரஸங்கம் பரோபாயஸ்வீகார: ஸ்யம்| ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்தேந ஸ்வரூபேண வ்யாபாரநிரூபணஸ்ய நிஷித்தநிவ்ருத்தி விஶிஷ்டவிஹிதாநுஷ்டான பர்யவஸாநம் ஸ்யம் "ததத்ரயம் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்தாதிஶாஸ்த்ரதேஸ்வஸம்பந்தாப்ரபந்தாத் கயாதி ஜ்ஞாநஸாரப்ரகாஶனம் ப்ரஹ்மஸம்ப்ரதாநாதேஸ்தத்|ஸம் ந ஜ்ஞா த்யஹத்விஶிஷ்டாமஸ்வதிகாரஸஹாயகதமேவ ஜ்ஞாதாஜ்ஞேயஶிவி ஷோஸதிரிதிகதிதம் ஸம்ப்ரஹாஸப்ரத்யக்ஷ" இத்யுக்த ப்ரகாரேண ப்ரக்ருதிகாலஜீவேஶ்வர நித்யவிபூதியஸ்ஸர்வதஜ்ஞாநாப்ரயோஜனஸ ஸ்வஸம்ப்ரகவேதநவிதநஸ்யாஸ்யஷ்டிகமாபராஷாஸ்தாதியோஷ்யஜ்ஞா

௨௰ ॥ தாற்போலே ஸர்வவிஶிஷ்டவேஷத்தாலேயீஶ்வரனே ஏகதத்த்வமாக அநு-
ஸந்திப்பார்க்கும், ஸம்ஶயிதவ்யங்கள் சேதநாசேதநங்கள் உபாயோபே-
யங்களென்றாற்போலே யிரண்டம்ஶமும் ஜ்ஞ[illegible])மாக வகுப்பார்க்கும், ர-
க்ஷ்யம் ரக்ஷகன் ஹேயமுபாதேய மென் திவ்ய[illegible]புடைகளிலே யதாவதநு-
ஷ்டேயம் ஜ்ஞாதவ்யமாக ஸங்க்ரஹிப்பார்க்கு முன்புசொன்னபடியே சதுர்-
வம்ஶங் ஷட்வர்க்கங்களென்று விவேகிப்பார்க்கும், ரஹஸ்யஶாஸ்த்ரங்களிற்
படியே ஸ்வதந்த்ராதிகாரிகள் பாரணுவார்க்கு மவ்வோஜ்ஞாநாநு-
ஷ்டாந ப்ரதிஷ்டார்த்தங்களான ப்ரயோஜநவிஶேஷங்கள் கண்டுகொ

ஸா-நீ ॥ ஏகமாக அநுஸந்திப்பார்க்கு தத்த்ர, இம்மூன்று தத்த்வங்களையுமெ-
ன்று விவரிணாசேநாநுஷங்க꞉ கதிவ்ய꞉ ந்யாகரஸாவேக்ஷதாஷ்-
டம்வாக்யம்பாயகம் நஸ்ராதிதிஷ்ட்வம் (ரஹஸ்யத்ரயஶாஸ்த்ரமாவது) ர-
ஹஸ்யாநாயமும் தந்த்ரஹமவஸ்த்ராஸ்த்ரமும் (ஸ்வதந்த்ராதிகாரதி) ஹமவாஸ்த்ர-
விதா, கதி, காம꞉, கதிவ்யதா, உதிகதிவ்யதா, ஸஹாய꞉, என்றுரஹஸ்ய
ஶாஸ்த்ரதந்த்ராதி விஹாரவிஶேஷென்றபடி. (அவ்வோஜ்ஞாநேதி)
தத்த்வத்ரயத்தை ஏகதத்த்வமாக அநுஸந்திக்கிறதுக்கு ஸம்ஶரவ்ருத்திதிக
ஸ்ரக்ஷநஸ்ததவ்யாஸ்விஶேஷணத்வநவடக்வாதிவஶ ப்ரயத்
ப்ரயத் வ்ருத்திப்ரவர்த்தநஹேது ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திவிஶேஷப்ரயோஜநம் ।
ஸம்ஶயிதவ்யவிஹாரத்துக்கு ஸம்ஶரவ்ருத்திதிகஸ்ரக்ஷஸ்ஸ்ரஸ்வாத
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாஹாவஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷப்ரயோஜநம் । சேதநாசேதநவிஹார
த்துக்கு தே[illegible]திகளில் சேதநத்வப்ரவ்ருத்திவிஶேஷ ப்ரயோஜநம் । உபா
யோபேய விஹாரத்துக்கு ஸம்ஶரவ்ருத்திதிகவர்ஷாஸைஷ ஸ்வ
ரூபாநுரூபவஶா ஹாவஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷயும் ததநுரூபோபா
யத்திலநுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷயும் ப்ரயோஜநம் । இப்படி மேலுக்கும்
யதாஸம்ஹவமவ்வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷகளுமறிந்துகொள்வ
தென்றபடி. "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம்" என்கிற வசநத்திலே ஜிஜ்ஞா-
ஸுவுக்கு ஶாஸ்த்ரஹ்ராஸத்தை நிஷேதியாநிற்க தத்த்வத்ரயவிவேகம்

ஸா-கா ॥ நாவாநுப்ரக்ருதிஹேதுஹூகாரேகாதஶேந்த்ரியவம்ஶதந்மாத்ர
வம்வஹேயாஹதத்வேஶ்வராத்ரவ்யூஹவைணஸ்த்வவிம்ஶதிஸம்வத்ஸரகத்வ
நக்ஷத்ர கலா) தேஹாதத்வ ஸ்வதந்த்ராத்த்வ நிரீஶ்வரத்வஸ்வாயீநகதத்வ
ஷாமதார ப்ரஸ்வரஸைகதத்வ ஹேதத்வாவமாஸ்ருதாணாம் நிதாந
கர்மஹத்ய வைவசம் நிவதநம் வைதித்ராத்ரஹ்ரீத்ராஹ (இப்படி
நிவார்) ததங்கள் ...) நநு ... ஸ்வதத்த்வத்ரயாவம்வக
ஸம்வாய உபவிபா ... ஜ்ஞாதவ்யதயோகாவேஷாம்
ஜ்ஞாநாய ஶாஸ்த்ரஹ ... தத்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநவித்ராதிநா ப்ரவிதி

மூ|| ஏவஞ்ச. "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம்| உபதேஶாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத்ஸர்வகர்மஸு" என்கிறது உபயுக்தமான ஸாராம்ஶத்தைக் கடுக ஶ்ரவணம்பண்ணி க்ருஷிபண்ணாதே யுண்ண

ஸா-நீ|| வ்யுத்பத்திஸித்தமாகைக்காக இவர்களுக்கு வேணுமென்று சொன்னது கூடுமோ? (ஹரிம் புத்த்வா விரமேதென்கையாலே) ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதேர் ஸமே உபயுக்தமென்று தோற்றுகிற்க தத்த்வத்ரயமே உபயுக்தமென்றதுதான் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமித்யாதி) உபயுக்தேதி) ஹரிமென்றது ஸர்வோபயுக்தங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்| 'அந்யா ஹோதாரஹோமாத்' இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிரோதம் வருமென்று கருத்து. (கடகவித்யாதி) ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தில்போலே ஶ்ரவணபோதநாநாவியுக்த்யாதிக்ரஹண வ்யாஸ ஸஹஸ்ரங்களும் விருத்தயுக்தி வ்யுத்பாதநங்களாலே புத்திசலநஸம்பாவனையும் உபதேஶஶ்ரவணத்திலில்லாமையாலே இவ்வுபதேஶஶ்ரவணம் விளம்பமன்றிக்கே யுபயுக்தஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கித் தருமென்று த்ருதீயபாதத்திலபிப்ரேதமென்று கருத்து. இத்தால் ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் வ்யாஸ ஸஹஸ்ரயுக்தமாகையாலும் புத்திசலநஸம்பாவனையாலே புத்தியுத்பாதநஸாபேக்ஷமாகையாலுமத்யந்தவிளம்பஹேதுவென்று யிவ்வளவே யிவ்வர்த்தவாதம் சொல்லுகிறதத்தனை போக்கி ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தை நிஷேதிக்க வந்ததன்றென்றதாய்த்து. ஆனவிஶ்லோகத்திலே ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு தோஷாவிஷ்கரணம் பண்ணுகையும் "விரமேத்ஸர்வகர்மஸு" கர்மங்களெல்லாத்தையும் நிஷேதிக்கையும் ஒன்றோடொன்று சேருமோ? இங்கு ஸர்வகர்மஶப்தம் ஶாஸ்த்ராப்யாஸதத்த்வோபயுக்தகர்மபரமாமென்றி லுபயுக்தஜ்ஞாநவ்யுத்பாதநம் ஶாஸ்த்ராப்யாஸஸாபேக்ஷமென்று சொல்லியிருக்கவற்றைத்தானிந்த அர்த்தவாதம் நிஷேதிக்கக்கூடுமோ? கடகவுபதேஶம் பெற விரகுடைய அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு நிஷேதிக்கிறதென்னிலப்போதவனுக்கு ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் வ்யர்த்தப்ராயமாக ப்ரஸக்திக்கையால அவஶ்யமாகாதோ உபாயமுடையவனுக்கு மார்வாயம் ஸ்வதோ நிவர்த்யமாகையால அவற்றை நிஷேதிக்கத்தான் வேணுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அர்த்தவாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷீத்யாதி) க்ருஷிபண்ணாதேவுண்ண விரகுடையவனென்கிற இத்தாலி

ஸா-கா|| ஜிதந்த்ராஹ—(ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதி) நஹி ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமிதி ஶ்லோகஃ ஸர்வதா ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் நிஷேததி "தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே| ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவஃ| விநாஶா

௨௦|| விரகுடையவன் க்ருஷி விழிஞ்ஜையை விடுமாப்போலே விரிவுகற்கைக்கீடான ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸாதி³க்லேஶங்களிலுபரதனைக் கடுக மோக்ஷோபாயத்திலே மீளவ்ருத்தமென்றபடி. * உபயாந்தரேஷு வைஶத்³யம் த்ரிவர்க³நிரபே

ஸா- டீ|| ஶோகப⁴யகாரிவிஶேஷவிஷயமென்றுஸூசிதம். விழிஞ்ஜையை விடுமாப்போலேயென்கிறவிடத்தில் ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸபரிஶ்ரமவாயஸ்ய ஸ்வதோநிவ்ருத்தக்ஷந விரஹிதத்வஸ்ய தந்நிஷேத்⁴யதாத்வமில்லையென்றும் ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸகரணே ப்ரத்யவாயமில்லையென்றும்ஸூசிதமாகிறது. (விரிவித்யாதி³) இங்கு ஸர்வஶப்³த³ம் க்லேஶங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறதன்று- கிந்து பரபக்ஷநிராகரணேந யுக்திவிஸ்தரப்ரயாஸமான ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸவிஶேஷபரம்- பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபாதி³ஷு ஸ்வதோஷாநுஷங்க³ நாஸ்தீதி பா⁴வஃ| இங்கு நிஷேத்⁴யதாத்வமில்லையாகில் விரக்தனென்கிற விடத்தில் வைராக்³யத்துக்கு விஷயமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (கடுகமோக்ஷேத்யாதி³) (உபாயத்தில் மீளுகை) தத³பாயஸம்பாத³நப்ரவ்ருத்திலே ப்ரவர்த்திக்கை- கடுகமோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநோபாயஸம்பாத³ந மிந்த வியப்ரத்யத்துக்கு விஷயமென்றதாயிற்று. ஸாரதமாம்ஶஶ்ரவணம் பண்ணினுகிலிதில் காட்டில் வேறாய் ஸம்பாத³நீயமாம்படி யினியெதுபாயமென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபாயேஷ்வித்யாதி³) (வைஶத்³யஞான)ஶ்ரேஷ்டபூர்வோக்த ஸம்ஹாரவிதஸம்ஶயவிபர்யயாதி³நிவ்ருத்திரூப ஜ்ஞாநாதி³ஸாத்⁴யபா⁴ஜிவிகாஸவிஶேஷஃ - (நிரபேக்ஷதா) ஸ்வஸ்வாமிஸ்வாதி³தோஷஸ்வகநிரபேக்ஷண ஸம்பாத³ஸாத்⁴யஸம்பாத³நீயம்-வைராக்³யம்(கரணத்ரயஸாரூப்யம்)ஸமந்த்ராந்த்ர நூராமங்கம்"ஶீலவ்ருத்தஃபூஷம் ஶ்ரு-தம் 'ஶரீரம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி நாநாவித⁴யதி களவீநீ' த்யாதி³ஷு விஶேஷயஸ்யா கரணத்ரயஸ்ய நிவ்ருத்திபராவிஷயஸ்வாஹாவெ ஶ்ரேயஸ்ப்ரவ்ருத்திஸம்யாநேந வஸம்பாத³நீயம் - நிவ்ருத்தியப்ரகாஶிரதத்வேதி யாவத் (இதி ஸவ்யாஸாயுநம்) இவைகள் ஶ்ரவணாத் பரவிஸம்பாத³நீயங்களான வுபாயந்தங்க

ஸா-கா|| வேணயோஃப்ரயாத்தோஹப்ரப்ரஹ்மவாதாக்ஷீ' த்யாதி³விரோயப்ரஸம்ஹாஸ- கிந்து பஹுஷுஶாஸ்த்ரேஷு பஹுகார்யம்யாவயிதாவி ஶ்ரேயார்யாநுஷ்டாந'ஶ்ரு ஶ கார்யோபஹவஶவிவா'ஜ த்யுக்த ந்யா யநிஷேத்| தத ஶாஸ்த்ரார்த்த⁴ஸம்க்³ரஹேணஶாஸ்த்ரோபாயாநுஷ்டாநம் க்ருதா வஶாவர்ஶாஸ்த்ராஸஃ காயாஜத்ரத்ர தாத்பர்யாவிரோஜ்ஜேதி பா⁴வஃ| நவேவஸ்தவைஶத்³யஸாரதமாம்ஶஶ்ரவணேந உபாயேநுஷ்டிதே பரஸ்பராஷாயவிஶேஷாவஶ்யகதாது⁴ஸாஸ்த்ரஸா ஸ்யாஜத்ரத்ராஹ—(உபாயேஷ்விதி) ஸபம் பா⁴வஃ ஸக்த்யாவாயப்ர

௨௦|| தா|காரணத்ரயஸாரப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாய நம் ||* தேறவியம்பி

ஸா-தீ|| என்றபடி. இதி த்ரப்ரகாரவத்த்வம் ப்ரகாரதர்சநாத் ப்ருதக்த்வாத்: | அவையாவன பகவதநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தில் விச்வாஸமுத்பாதயாலே ஸம்பாதநீயமான தீவ்ரஸித்தாந்தாதிகள் (ஸம்ப்ரதாயம்) ஸம்ப்ரதாயவிதேஷவிசேஷ: தேஷாம்ஸம்ப்ரதாயநமேவாத்ர தத்வஜ்ஞாந ஸம்பாதிதஸத்வோத்கர்ஷநிவர்த்தநப்ரயோஜநம் ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபதச்சம் வ்யஜ்யதே | சத்ராவவசேஷவர்க்கவ்யவஸிதவ்யதிஸாரோந்யாதிக்ரம ஸாக்ஷாத்ப்ரயாஸம் கௌகிகஸாவாதிகம் ப்ரத்யபி தேஷா ஸ்வ யாதத்ம்யஜ்ஞாநநாமங்ககார- ஸாக்ஷாத்காராயிகாரே விஸ்தரேண ப்ரகாரேணா நாதி ப்ரத்யக்ஷாதித்ரயஸம்ப்ரஹணோக்தி: விரோதஸ் ஸங்கோப்யப்ரயுக்தி' த்ரவிப்ரத்யவிலக்ஷிதஜ்ஞாநநாமேயநிர்த்ருஷ்டம் "ஹோதாஹோதா" இத்யாதியாக தத்வத்ரயவிஷயச்ருதியிருந்தாலும் அநேகோபாதிதீயம். நேஹநாநாஸ்தி த்ரவ்யஸ்ய ஸர்வோபாதிவாஸதித்யாதியாக ப்ரஹ்மமொன்றே தத்வமென்கிற விரோதச்ருதிகளாலே ஸம்சயம் பிறவாநிற்க தத்வங்கள் மூன்றென்றிங்கு நிஷ்கர்ஷித்ததெங்கனே யென்கிற சங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரார்த்தமெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாகதமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (தேறவித்யாதி) (மறைநூல்) வேதரூபசாஸ்த்ரார்த்தத்தை (தந்த)உபதேசித்தவர்களான (ஆதியர்) ஆசார்யர் பூர்வாசார்யர்களென்றபடி. (அருளால்) க்ருபையாலே "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோவதேத்" என்கிறபடி[H] ப்ரயோஜநாதிகளைக் கணிசியாதே யென்று கருத்து.

ஸா-கா|| ப்ரதேசாந்தரஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரயோஜநம் ஸூசம். ப்ரவணோபா த்ரிகத்ருஷ்ட நித்யநைமித்திகேஷு பகவதாராதநரூபத்வம் ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸர்வாந்தர்யாமித்வாத் ப்ராப்யத்வம் ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வ ஸ்ய ஸர்வசப்தவாச்யத்வாதிரூபேணாவதிஷ்டிதாத்ருசஸ்வபாவவிச தஜ்ஞாநம் சாஸ்த்ரஸாரம்-கிஞ்ச த்ரிவர்கஸ்யாபவர்கஸ்ய ச ஜ்ஞாநாதேவ தத்வாயேப்ஸ்யத்வாத் ஹ்ருதயம் | தத்வசாஸ்த்ரஸாரம் ஸா ந்யாஸாந்தர்யாமி த்ரிவர்கஸாயநேப்யப்ரதே ஸ்வஹேதுபாராயணக்ஷேபம் பஹுதாஷ்ர. ப்ராஹித்யாத் சாஸ்த்ரஸஞ்ஜாதத்வம் | கிஞ்ச நிஷித்தநிவ்ருத்திச்ச ஹூராதிஸிபா ஸம்ஹவேபிகாரணத்ரயஸாரம் சாஸ்த்ரஸாரஸாரம் | கிஞ்ச சாஸ்த்ராணாம் பகவந்நியந்த்ருத்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசேஷித்வாத்யர்த்தவைபவாந்த த்வ பரதோதாரத்வஸௌஹார்த்த பரிபூர்ணத்வ ஸௌசீல்யவத்வ ஸ்வதத்வக பராயீந த்வாதிநஜகத்காரணமாண ப்ரதிபாதகத்வாத் தத்வ ஸாரஸாரம்:

தெளிசித்து மசித்துமிறையுமெனவேறுபடும்வியன்றத்துவமூன்றும்வினையு டம்பில்கூறுபடுங்கொடுமோகமுந்தானிறையாங்குறிப்பும்மாறநினைந்தருளான்

ஸா-டீ ॥ இதுக்குத்தேற வியம்பினரென்கிறத்தோடே அந்வயம் (வினையு டம்பில்) அநாதிஸம்பந்தியான தேஹத்தில் அத்யந்தவிலக்ஷணனான ஆத்மாவுக்கு தேஹாத்மப்ரமத்தாலே அநுகூலமாகப் ப்ரதீதிஹேது: (கூறுபடும்) கூறு கொள்ளப்படுகிற நாளுக்குநாள் வ்ருத்திஹவித்தானவென்றபடி.(கொடு) க்ரூர மான. நரகாதி நரகாநுபவஹமாய்வாரவளகிகஸ்ரேயஸ்ஸ்விரோதியுமான வென்றபடி. (மோஹமும்) ப்ரமமும் தேஹாத்மப்ரமமுமென்றபடி (தானி றையாங்குறிப்பும்)தான். ஸ்வதந்த்ரனும்படியான அபிமாநமும். தேஹா திரிக்தனை வாத்ம ஸ்வதந்த்ரனை தன்னை போக்கி ஶேஷத்வாநுஸந் தாநாதிகளென்று அநுஷ்டிதங்களாலுண்டான ப்ராந்தியுமென்றபடி. (மாறநினைந்து) நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்று கணிசித்து. இதற்கும் தேறவி த்யாதியோடந்வயம் (சித்தும்) சேதநனும்(அசித்தும்) அசேதநமும் (இறையும்) ஈஶ்வரனுமென்றிப்படி(வேறுபடும்) பிந்நபிந்நமான(வியம்) விஸ்மயநீயமான. ஸ்வரூபரூபவிசித்ராநேகயோகஸ்வபாவத்தாலே ஆஸ்ர யபூதங்களான வென்றபடி.இத்தால் தத்த்வத்ரயஜ்ஞாநஸ்ய ப்ராந்திநிவ்ருத் த்யர்த்தமன்றிக்கே பரமார்த்தவைலக்ஷண்யமுமுண்டென்று ஸூசிதம். (தத்வம் மூன்றும்) தத்வங்கள் மூன்றையும் (தேற) நாம் தெளியும்படி- ஸந்தேஹவிபர்யயாதிகளான விப்ரதிபத்திகளால் பிறக்கும் ஸம்ஶயாதிகள் தீ ரும்படியென்கை (இயம்பினர்) சொன்னார்கள். இய ம்புகை. சொல்லுகை. மறைநூல்தந்தவாதியர்தேறவியம்பினரென்கிறவித்

ஸா-கா ॥ ஞாநஸஹாவைவ பரமார்த்தாநுஸந்தாநஸ்வரூபயோஜநத்வே வேதிதவ்யாயிகாரார்த்தஸ்ய ஸித்த்யர்தம் நாநாஸமஸ்தநாநாயஸ்ரமாயாம் ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வரூபஸ்வஸ்த்வத்ரயவிஶேஷஜ்ஞாநத்வ தத்வத்ரயயோஜநஸ்யாய தத்வஸாரஸ்ய ஸ்வாபாவிகவ்யாபாரவாதிநா (தேறவியம்பினர்ததிநா) (மறைநூல்தந்தவாதியரே) வேதாந்தஸம்ப்ரதாயவாதிகஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய வ்யவஹாரோவாவததேகாவாதி ஹாஸநவாம்பாவாஹா: ஸாவாயதா த்ருஷ்ட: பதர்“யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதிவ பூர்வம்,யோவைவேதாம் ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை”இதத்ருக்ஷீத்ராவதந்த்ரவஸ்துவேதஶாஸ்த்ராவ ஷ்டா । தஸ்மாத்விஶிஷ்டேநாநாதிகாரணஹேதோ நாராயண ஏவேதத்வத: (வினையுடம்பில் கூறுபடுங்கொடுமோகமும்) ஸ்வகர்மஜநித தேஹேதேஹத்வாபிமாநவத்பரமோஹஸ்வ ஆத்மஸ்வரூபவைபரீத்ய த்வஸாயநவ்யவஸ்த விரோதித்வாத் தேஹாநுபந்தீஷ்வகாராதிஹே தூதத்த்வாத் (தானிறையாங்குறிப்பும்) ஸ்வபரஸ்வஸ்வத்வஸ்வ

ஶ்லோ॥ மறைநூல்தந்தவாதியரே. (கஉ) பூர்வாசார்யப்ரபந்தஸ்யு: கதிகதிகவி

ஸா-தீ॥ தாமிந்த ஶ்ருதிகளெல்லாவற்றிற்கும் ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளிலே ஸமீசீநந்யாயங்களாலே பூர்வாபர விரோதமுமில்லாதபடி விஷய விபாகம்பண்ணி உபதேஶித்தார்களென்று கருத்து. தேறவியம்பினரெ ன்னப்போமோ? முன்புள்ள விமதங்கள் ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளில் நிரஸ்தங்களென்றாலும் பின்புண்டாம் விமதங்களால் கலக்கம் வாராதோ? த்ரைகாலிக விமதாநாம் ஹேத்வாநந்த்யாத். ஆகையாலிவ்வதிகாரத்தில் தத்த்வத்ரய நிரூபணம் நிஷ்ப்ரயோஜனமாயொழியாதோவென்ன விஶங்கா ஸ்வாபநபூர்வகமுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (பூர்வேதி) (கதிகதிக்ருதா ஜ்ஞாஸ்யந்தி) தத்தத்காலேஷு கேசந கேசந விமதாஜ்ஞாஸ்யந்தி ஜநிஷ்யந்தே | ததாபி பூர்வாசார்யப்ரபந்தாநாம் ஸ்ரவணபலம் ஸத்ய ஏவ தத்த்வத்ரயநிரூபணேந விஜ்ஞாதத்வாத் கதம் விமதாநாம் ஸம்பவ இத்யத்ராஹ (பூர்வேதி) (பூர்வாசார்யை: ப்ரதிஷ்டிதாநாம் ப்ரதிஷ்டாபிதஸம்ப்ரதாயேஷு ஸகலாப்ய ஸ்தாபிதயா க்ரஹணம் |(பூர்வாசார்யை:) ஸகலாப்யஸ்தேஷு கேஷாஞ்சிதநாதரஸ்தா: ததா அவஹேலியா ஸங்க்ரஹேணப்யுக்த தத்த்வவிஷயவிமதேஷு ஸகலவிமதே ப்ரதிஷ்டிதாநாம் பூர்வேஷாம் தேஷாம் விமதாநாம் ஸம்பவதி | ஸர்வேஷாம் ப்ரதிஷ்டிதாநாம் ப்ராமாண்யஸம்ப்ரதாயவிஶ்வாஸாபாவேந ஸர்வஸ்ய ப்ரகாரேண ஸகலவிமதஸம்பவ இதி விமதாநாம் ஸம்பவதீதி பாவ: | ஸர்வேஷ்விதி ததா ஸர்வேஷாம் ப்ரமேயாணாம் ஸம்யக் ப்ரதிபாதநாத் தத்த்வத்ரயவிஷயே ஸம்ஶயவிமதநிரஸநம் தாதா

ஸா-கா॥ ஸ்வாமித்வம் ரக்ஷகத்வம் ப்ராப்யத்வம் ஶரண்யத்வம் நிரவதிகாநந்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டத்வம் (மாறிலாது) நிஸ்ஸீமயா (அருளால்) கேவலக்ருபயா | நதராஜாஜ்ஞாவிவிதாதிபி: (சிற்றுமசித்துமிறையுமென வேறுபடும் வியம்தத்துவ மூன்றும்) சிதசிதீஶ்வராணாம் பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தம் | ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வஸ்ரஷ்டுத்வம் ஸ்வபாவிக ஸகலஶக்திநாம் ஸம்ஹாரித்வம் ப்ரபஞ்சோத்பத்திஸ்திதிவிலயஹேதுத்வம் தத்த்வத்ரயம் (தேறவியம்பினர்) தாத்பர்யம் ப்ரதிபாத்ய ஸகல ஶக்தியுக்த நிர்ணயமாய் ஸ்ம்ருதிஶ்ருதிஸ்தாநாஸ்தி விஶே ஷ: | நஹி த: பரமேவிதிவிஹி: சிதசிதீஶ்வராணாம் ஸ்வரூபஸ்வபாவேஷு வ்யாப்திவ்யாவ்ருத்திபந்தே பாஸ்யஸம்ஶயோத்பாதநம் ஸாவத்ய நிர்ணய: ப்ரதிபாதநம் ஸ்மார்த்த ப்ரமாணிகே ப்ரயோஜகாகாரே ப்ரதிபாதே ப்ரதிஷ்டிதேஷு தேஷ்வித்யாஹ (பூர்வாசார்ய ஜநாதிநா) கவிபி: ஸ்வாபேக்ஷாபூர்வகம் விசித்ரதயாவிர

२४॥ यदि त्रयवत्तत्त्वरूप्यानन्त्यादप्यनादित्वान्नवधिकं हनायर्त्ति

सा-टी ॥ बोधावध्यर्थविशेषभेदानामविसंवेद्यत्वं सं भवाक्षयत्वात् नन्वित्यत्राह (तत्त्वेति) तत्त्वदृष्टिर्थ अस्तिनास्त्यात्मनन्त्वात्मयः (अस्तिनास्त्यात्मीति) अस्तिनास्तिप्रयोग योमित्युक्तः। तत्त्वदृष्टिर्थप्रमाणविशेषाकारणां मर्त्सित केवलास्तिनास्तीति प्रयोगमात्रेऽनन्तर्ज्ञानेऽपि नाट्यास्तिनास्ती ति प्रयोगपरम्पराप्रोक्तः। तथापि। तत्त्वावस्था भेदानां सं वेद्यकेवलि व्यक्तिकार्ये र्थ रम्यमानवत्वमित्युक्तलक्षणि कत्वव्यपत्त्वावस्थविशेषवायिस्वादन्न क्लृप्ताकार विषयाणाम् अस्तिनास्तिप्रयोगाणां तत्त्वादिकत्रयाणामनन्त्यादृष्टृत्वैक कारबोधाव प्रयार्त्थविशेषभेदानामपेत्यं सम्भवतीति भावः। एवं क्लृप्तान्यत्वत्वविशेषानामनभावस्य तत्व र्थं भावाज केनापि परिहर्तुमित्यत्राह (अनवधीति) (कर्हना) स्वद तत्त्व संबन्धिनः यर्त्थयःप्रस्त्र्थदोहत्वात्भा सम्भूताधिरूपवत्केवलिमन्ना सजीव नयर्त्तित्वं नन्ववायितादृति भावः। तादिःकारणःसमस्त्व केवलेनाभावः उक्तार्थस्य सपर्- स्यापत्य संभावितत्वसंकारात्मार्थ नर्पुंवृष्टान्तात् ह- (कवीति) कवीनां यैःकृतं कावत्तिकं कवियवित्रम्। तदित्य र्थः। यथा। अकवेरुचिताद्दिकं तत्त्व कविक्लृप्तार्थशिष्टः। तत्रापि तत्त्वदृष्टिविक्लृप्तावबोध भावभेदैः अनन्वयं तत्त्व जीवेषित्त्रितिवतसंधा विरोधे रत्यंपश्यन्तेतदिति भावः। अनेकवस्तुनो तत्त्वत्रयनिरूपणस्थितिनिष्ठत्वम् कोटस्य विधेता। तं:- प्रस्तुतसंगानिवृत्त्यर्थः। यद्यपिविशा दानां तासम्भवति अथापि नतेषां तत्त्वत्रयनिरूपणमेव मेवारादकत्वम्। अपितु तत्त्वमेकवदिन्नीत अतएव्र्थवास्य मितिभावः। अतएव उक्तराशस्य पर्वाप्येकनाय विशेषार्थ

सा-का॥ वितकाव्यादिवत्तत्त्वे तत्त्वे तत्त्वस्तीति प्रयोक्तृं ना स्तीति प्रयोक्तृयोगव्यवानन्त्यात्तत्सर्वार्थवात्रहिः केषां विधन्यादृश्यस्परवादिपरिग्रहेणवर्त्तोत्कप्रकारं पत्यज्याप्रसिद्धताभिः व्युत्पत्तिरूपाभिः परस्परनिषेध र्थतादिः युक्तिः। कान्तवेन सजीवन्वेन यथाप्रतीयोत्पया तत्त्वज्ञानादृष्टानां स्यादवेनविप्रमाणप्रदर्शनवर्त्तकं य था सर्वतादासन्नवसायसप्तायप्रतियोगेरसम्भवान्नस ज्योतस्येति उपपत्त्यसन्नावस्थित्यभावः कर्णयास्त्यस्त 'विकल्प' इत्य-

[illegible]|| காந்தாஃ க்ருதாந்தாஃ| தத்த்வாலோகஸ்ஸ்வாலோகம் ப்ரபவதி ஸஹஸா நி

ஸா-நீ || யதாவஸ்திதஶப்தார்த்தஹாரஸ்ய இதி ஜ்ஞாபிதம் பவதி | தஸ்ய லோகஃ| யதார்த்தாத்யவஸாயஃ| தத்தத்விஷாம் தந்நிராஸாத்யஸாபேக்ஷணீயாந்தராபாவாத்ஸஹஸேத்யுக்திஃ (நிஸ்ஸந்தேஹ இதி) ஐதம்பர்யலக்ஷணம்| நிஸ்ஸந்தேஹ்யாதிகஜ்ஞப்த்யுஃ| ப்ரதிரோதகாபாயாரம்பித ஐதியாவத்| தத்ர த்ரயவிஷயே| தத்வாம் தத்வவிஷயேவஸஜீவீ நந்யாயாந்ஸம்யாநவஸ்தம் தத்தத் ப்ரமாணஸம்ப்ரதிபந்நவிரோதகப்ரதிரோதகாபாயாரம்பித தயா தத்தத்விஷ்வ நாரோபிதாகார நிஶ்சயேஸதி கர்ஹநாயுக்திவ்யுத்பந்நாகாரவிஷயவஸிஷ்டாம் தஹேதாஃ ஸ்வஸ்வகாயஜந நாக்ஷதயா ஸ்வயமேவ ஸித்தாஹவம் தீத்யர்த்தஃ| தயாவ| ஸாவம்விஷயவ்யவஸாயமுடையவனுக்குப் பின்புண்டாம் விரோதங்களொன்றாலும் கலக்கம் ஸம்பவியாதென்று கருத்து. இது ஸம்பவியாதென்னக்கூடுமோ? லோகத்திலே விரோதங்களால் கலக்கம் வரக்காணவில்லையோ? ஒருக்காலில்லாதொழிந்தாலுமவற்றால் மற்றொருக்கால்த்தான் ஸம்பவியாதோவென்னவவதாரணத்தையிட்டுக்காட்டத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். (ப்ரஸ்ஜத்யாதியால்)(தஸ்ய ந த்ருஷ்ட)த நாரோபிதஸ்ய நஸாக்ஷாத்க்ருதேந ப்ராணிதா நஹாஸதஜத்யர்த்தஃ| ஸம்ஶயநிரஸ்தவணஸம்வாதிதவிஶேஷதஶ்யேநஸதி விஶேஷாதஶ்யநாதிரஸ்தவஸம்ஶயவிபர்யயஸாதீர்லோ வாதிதிஹாவஃ| ஸம்ஶயநிரஸ்தவிதவிஷயே பரநஃ கதாசிதபி ஸம்ஶயாதிகம் நோதீயாதிதி ஜ்ஞாபநார்த்தம் பரநரவீத்யுக்திஃ| தயா ச லோகத்தில் விரோதங்களால் கலங்குமவர்களுக்கு ஸம்ஶயநிரஸ்தவிதஸம்வாதித தத்த்வவ்யவஸாயமில்லையென்று கருத்து. கத்ராதிஶப்தேந ஶ்ரீமத்ஸம்ஹதாதிஸம்க்ரஹஃ- ஸாவம்ஸ்ஸகலவிஷயாந்தரந்யாஸவஸத்ரய்யா ஜ்ஞாநாத்யவிஶேஷவிஷயாத்யாந்தரந்யாஸஸ்வாத்ரவ்யஜ்யதே ம்ஸம்ஸ்வரஸ்ய வஸ்யஜமகாரணவஸ்தூநஃ (பரம்ஸ்ஸ) பரோபஷாத்தஸ்ய ப்ராமணஃ வரதாயதோ நிஶ்சிதேஸதி தத்வஸ்தூநி (ஸ்வாணந்தாதிஃ) ரத்நத்ரயவத்ராதிவஸ்வாதிகோடிஃ-பரநஃ கதாசிதபி நஹாஸதேதி ஸா

ஸா-கா|| விஸ்வயம்வியஹேத்வேதீத்யுக்தப்ரகாரேண தேநேவபாஶ்யந்து |யதாபரோக்ஷவிஶேஷ்யஸ்வாணத்வப்ரகாரகஸ்ஸம்விஶேஷ்யமதபரோக்ஷஸ்வ வ்யாவ்யகரணாதிப்ரத்யக்ஷேண பரோக்ஷஸ்வ நிஶ்சயேநபாயேऽவமதேகாநாம் தரோபிதவிஷயஸ்வாணத்வஹஸ்த்தே நைவக்ரரணாதி ப்ரத்யக்ஷணபாத்யதே தத்தித்யர்த்தஃ| பக்ஷாஹிஃப்ரமாணைஃஜமகாரணவஸ்தூநி ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய நஶ்சிதேஸதிகஸ்ய விதாத்ருஸ்ஸ்வ ப்ராமாணிகேந ஶ்ரியஃபதிகாரணவிஶே

४०॥ [illegible] तस्मिन् दृष्टे परावरे [illegible] प्राणिताख्याणां तादृशः ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे
तत्त्वत्रयचिन्तनाधिकारः पञ्चमः ॥

सा-नी॥ [illegible] तत्त्वज्ञानव्याख्यानं सर्वसारविलक्षणं तत्त्वज्ञानव्याख्यानमनन्तरं कृतमिति द्रष्टव्यम् ॥

इति श्रीरङ्गनाथयतिराजचरणारविन्दमकरन्दमधुव्रतस्य
वेदान्तरामानुजमुनेः कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारव्याख्यायां सारास्वादिन्यां
तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

सा-प्र॥ [illegible] तत्त्वत्रयाणां स्वरूपं समर्थितम् ॥

इति हारीतकुलतिलकस्य वेदान्तविद्याविहारसमुद्रेः
श्रीनिवासमहाचार्यपुत्रेण
श्रीनिवासेन विरचितायां सारप्रकाशिकायां
तत्त्वत्रयाधिकारः ॥

श्रीनिगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

अथ परदेवतापारमार्थ्याधिकारः ॥

सा-नी॥ जगत्कारणभूतனான ईश्वरன் பக்கலிலே "[illegible] तस्मिन् दृष्टे परावरे" என்று पुरुषोत्तम परदेवताविशेषनिर्णयமொருக்கால் பிறக்கிறதாக கீழ்ச்சொன்னது கூடுமோ? तत्त्वपरिच्छेदकप्रमाणங்களும் [illegible]कारणங்களான देवதைகளும் वेदங்களிலேயோ? அந்த प्रमाणங்கள் सात्त्विक न्यायकलापसात्त्विकपुराणादिप्रबन्धसहिताननश्रुतिविरुद्धங்களான राजसतामसप्रलापங்களாகமாட்டாமல் पुरुषोत्तमत्वसाधक प्रमाणங்களே [illegible]ங்களாகையாலும் मन्दमतिகளான पुरुष

௨௦ || ஆத்மைக்யம் தேவதைக்யம் த்ரிகஸமயிமதா ஸாம்யைக்யம்

ஸா-நீ|| ஙங்களாகையாலு முக்யதேவதாவிஶேஷநிர்ணயம் பிறக்கக்கூடு மென்றில் அந்த ஶ்ருதிந்யாயஸஹிதபுராணாதிகளெவைகள். விருத்தப்ரமாணங்களுக்கு வைகல்யந்தானெங்கனே அந்த மதங்களர்த்தவ வணங்களானபடி தானெங்கனே யென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஶங்கைகளுக்கு பரிஹாரப்ரதர்ஶநபூர்வகம் பரதேவதாபாரமார்த்யத்தை இவ்வதிகாரத்திலே யருளிச்செய்யக்கோலி இதனர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஆத்மைக்யாதிதயாதியால்) (ஆத்மைக்யம்) ஆத்மதத்த்வஸ்ய ஏகத்வம் பேதநக்ஷாபேதநக்ஷ ரூபாவஸ்தாஹேதுகர்மமொழிய த்ரவ்யாந்தரமில் லாமையால் ப்ரஹ்மத்ரவ்யமொன்றே தத்த்வமென்கிற யாதவமதத்தைச் சொன்னபடி. யாதவமதம்போலே ஶங்கரபாஸ்கரமதங்களும் தேவதாவிஶேஷ நிர்ணயவிரோதிகளானாலும் யாதவமதமடியாக வரும் ஶங்கையை நிர ஸிக்கவே ஶங்கரபாஸ்கர மதங்களடியாக வரும் ஶங்கைகளும் மர்த்தநிரஸநீயங்களாமென்கிற கருத்தாலே யவற்றை இங்கு தனித் தெடாதொழிந்தது. அவையடியாக வரும் ஶங்காப்ரகாரங்களும் தந்நிரஸநப்ரகாரங்களும் மேலே வ்யக்தமாகிறது. (தேவதைக்யம்) தேவ தாயாஏகத்வம். ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ராதிதேவதைகளெல்லாத்தி ற்கும்ஶரீரஹேதுகர்மமொழிய வாஸ்தவஸ்வபேதமென்கிற மதத்தைச் சொன்னபடி (த்ரிகம்) ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதித்ரிகம் (ஸமயிமதா) ஸமர்யமயிமதா (ஸாம்யதா) த்ரிமூர்த்திகளுக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷு தௌல்யஸாம்யமென்கிற

ஸா-கா || ஸர்வாதிகாரே விதிவிஶ்வஸர்வஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்திஹேதுநி வர்த்தககேவலநர்வோக்த-ஸகல இதி வ்யக்திவிஶேஷஜிஜ்ஞாஸாயாம் தாத்ருஶ ஶம்ஶங்க்ய: ஶ்ரீமந்நாராயண இதி ப்ரதிவாத்யதேஶஸ்யாதிகாரே-நநு ஸர்வேஷ ஶப்தவாச்யஸ்ய நாராயணத்வேந நிர்ணயஸ்ய ராத்ந்த்வாதி ஸம்ஶயப்ரதிபந்தகத்வம்ஸம்ஸ்ரஷ்டப்ரத்யக்ஷ-ஸதா நிர்ணயவந ஸம்பத்யதே | ஆத்மைக்யாதீநாம் வேதாந்தவேத்ய ப்ரதிவாதநாதித்ர த்ராஹ—(ஆத்மைக்யேதி) அயம் பாவ: யத்யபி 'ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்' "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" அயமாத்ம-ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸி 'நேஹ நாநா ஸ்திகிஞ்சந' யத்ரத்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூச்ச 'ததேக்ஷத கம்பஶ்யதி' த்யாதி ஶ்ருத்யா ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸர்வதாதாத்ம்யம் ப்ரதீயதே | அயா பி "ப்ரஹ்மாத்மாநம் ப்ரவிஶ்ய ஸ்வத்மா' ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ 'த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே | த யோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி' ஜுஷ்டம் யதா பஶ்யத்யந்யமீஶமஸ்ய மஹிமாநமிதி வீதஶோக: விஜ்ஞாநமயாதந்யோ அந்தா

ஸ்ரீ॥ த்⁴யாநாத் ஸ்வயம் ப்ரபு⁴ஸ்வரூபத் ப்ராப்திநிர்வாணஹேதோராஹ்ருதயஸ

ஸ்தி: ॥ அர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. (த்⁴யாநாதே³கஸ்ய) தேஷாமாத்மஸ்வரூப தே³வைகஸ்ய ஸர்வேஷாம் தே³வதாநாமாத்மஸ்வரூபவஹேதுவில் ப்ரம்மாதிகளா த்மாஸ்யாத்மஸ்வரூபவஹேதுவில்லையென்கிற அர்த்தத்தைச் சொன்னபடி. (ஸ ந்தோ) ப்ரஹ்மாந்தோ (ஸ்வஸ்வயம்) ஸம்ஸாரங்கம் ப்ரம்மாதிகள் தீர்ணன் ஸர்வதே³வதையென்கிற அர்த்தத்தைச் சொன்னபடி. (இத்யாதி³) நிர்வாணஹேதுஃ) இதி ப்ரத்யுக்தவாக்யத்தைக்கும் தே³வதைக்கும் த்⁴யாநாத்³யாதா த்⁴யாநாதே³கஸ்ய ஸ்வரூபத்வம் ஸர்வா உக்தார்த்²யமாத்ம நிர்வாணஹேதுநாம் தாஜத்யாதி³| ஸத்³யாதி³ஸம்பந்த ப்ரம்மாதிகளும் தம்மேதஸ்யாந்யேஸ்வஸர்வதே³வதாஸ்வ ஸ்தம்பம் வஸ்யஸர்வதே³வதாத்வம் ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கேயாகுமென்று நாராயணஸ்ய ஸர்வதே³வதாத்வமென்கிற விவக்ஷைகள் விவ

ஸா-கா॥ ஸூத்ராந்தரஃ "... [illegible] ..." இத்யாதி³ ... [illegible] ... நாராயண" இத்யாதி³ ... [illegible] ... நப்ரதேவம் ... [illegible] ... இத்யாதி³ஸ்ம்ருதிஃ | "ஸஹஸ்ராக்ஷம் ... [illegible] ..." இத்யாதி³ஸ்ருதிஃ

सा-टी॥ कृतिषु तस्यां. (अनिर्वण्णः) स ई(?) ... नायनिर्वेदणा न हि ज्ञानः; तत्र तत्तदानाईनर्थवबुधं व्याविष्टं । नहि ... [illegible]

सा-का॥ रविसवर्णरूपसारायत्ते देवतापि तस्य अवगाहः। अतीन्द्रियानां वस्तूनां वाङ्मयेन वर्णानां दैवतानामपि अवगाहः देवताविशेषनिर्णयोपि नाम्नां बलेन इत्युक्तं। देवतेक्यावादियेन इति "शिखास्थानगतं वपदे । शिखेदेति सर्वयत्रः । शिखास्थादिभ्यो वाजिभ्यः । व्यत्ययानुवर्तिवंवदेति 'अन्ना विभ्रान्तिभ्यः । प्राणाधारायणाय 'अग्नेः विष्णुः सर्वदेवताः' 'इन्द्राग्नीरुद्रं । अग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमः" इत्यादि श्रुतिभिः "ब्रह्मासं हेतु येवाक प्रश्नस्य तत्त्वतः । सर्वाध्यात्मयेवाद्यस्यादैवतेजसा । विदेजस्वस्ते स वेदवाव वैर्यंतिवे" त्यादिस्मृतिभिरपि नियन्तृनिरूपणादि भिः सर्वदेवानां परस्य देवत्वं तदेवता सानां नायक त्वस्य "जेतारं विष्णुमेव नाविष्णु"रित्यादि वचनेषु विवृतस्वारूप्यविशेषो नहि केषु "नकिर्विन्द्रकवेकारः सकलवरदेव नहि तीयायतस्य" इत्यादिषु वचनेषु ... विशेषोक्तानि निवन्धनतया तत्रातुरवस्थस्य बन्धिकावगाहः सर्वदेवतास्य देवता विशेष निर्णयोपि इत्यादिः । तत्र सर्वदेवताः। अयाविशेषव्यते स्वशीर्षतिवं हारक तत्त्वे नव हंसः व्यति वचनानां ब्रह्मविष्णुशिवानां सायुज्यम् "सर्वस्थितिप्रकाशिनीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकां । सस्यंज्ञानं यातिहयवान् वरवज नादेव" इत्युक्त व्याख्याने आवकस्य । अन्याश्च सदाचारं सर्वदेवतस्य। अतो देवताविशेषहेतुस्य नारायण स्य वाक्यनिर्णयो नाम्नां इत्युक्तं त्रिकसम्प्रदाय तत्त्वे तावेनक्यं वनाधियज इति । अयं भावः "नतत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते "नत्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोन्य" इत्यादिश्रुतिस्मृति भिराश्रयाश्रयाविशेषावगाहित्वे नेक्ष्यात विशेषत्वारोप नियादे विनाशयद्रुपत्वे न एकस्य संसर्गः "ब्रह्मविष्णुशिवात्मि का"इत्यस्य "नहि भावन सादृश्यैः देवसर्वं प्रयाण हरिं । स्रष्टृत्व पालकत्वादिभिः भजावदे ।ब्रह्मादिभिः कायाः हरोहर तिष्ठ सरन्द्रः कारणकादिश्च" त्यादिवचनाणामनु गणे न ब्रह्मानुरुद्र जीवात्मादिष्वे न नारायणश्रेष्ठ्यस्य

[illegible]

सा-का॥ शेषं प्रयुज्यते। यत्र पादशेषीशेषित्वे शेषिणा शेषस्य प-
रस्परभेदाभावः। यत्र वा पारार्थ्येन शेषित्वं परस्परं प्रतिपाद्यते तदाहरणिः
यत्र वा पञ्चम्यां समासो भवति परस्परं विशेषः। यत्र वा बहूनां
नानाविशेषणैः परस्परमुच्यते. पञ्चम्यां समासः परस्परविशेषः
'परमात्मा परः' परमात्मा नापि विष्णुः प-
रस्परं प्रयुज्यते यथा परस्परसम्बन्धं प्रकृतिजनानां
ति विष्णुसामानाधिकरण्यापत्तेः. उत्तरवाक्ये 'सहानुप्रविश्य
परस्परस्य विशेष्यत्वं' इति पञ्चमीवाक्यात्
शेष इति प्रतिपाद्यत इति पञ्चमी च तत्र परस्परं यो भवति
वाक्यस्य सामानाधिकरण्यसम्बन्धः प्रवृत्तिः 'नारायणो विष्णुः' इति
श्रुतिसामानाधिकरण्यतया यत्र प्रतिपादकस्य नित्यं शास्त्र
श्रीपतेर्नारायणशब्दः प्रतिपाद्यते 'विश्वमेवेदं पुरुषः' इति वा-
क्यात् उत्तरवाक्ये प्रकृतपरामर्शेन तत्त्वं न नित्य-
सम्बन्धः नित्यवैभवपरस्परसम्बन्धेन नित्यशासः तस्य च
सर्वस्य शेषी परमः' इत्यत्र नारायणसामानाधिकरण्याप-
त्तेः श्रियःपतिर्नारायण इति सिद्धं 'विश्वमेवेदं पुरुष
एवेदं' इत्यत्रापि तत्त्वेन तत्त्वात् पञ्चमीति
त्वान्नरं पञ्चसंख्यानियोगेन विशेषः समस्त्वेनेति
वस्तुतः प्रतिपादकपरस्परस्य तत्त्वार्थे प्रवृत्ति-
निमित्तानां नारायणस्य प्रतिपाद्यत इति सिद्धं यो वे
वेदसंहिता निरुपाधि सर्वाधारनायकत्वं सामान्यतः प्र
योगेषु प्रतिपाद्यं यो वेदेषु संहिता निरुपा वे
वेदसंहिता निति नियमेन संहितासु सर्वाधारनायकत्वात्. वे
दसंहितासु बहुपर्यायरूपासु प्रस्तुतासु संहितासु
स्य च वित्तं वेदे वासुदेवविषये प्रयोगात् 'नवमेषु
सारशब्दं' इत्युक्तरूपे परब्रह्म तद्वासुदेवशब्दवाच्यः श्रियः
पतिविषयस्य अन्यविषयस्य नियमसम्बन्धः प्रतिपादनात्
यौगिकी नारायण इति सिद्धं. ननु यद्यपि पञ्चमार्थवाक्येषु
प्रवृत्तिरिष्टा. तथापि उदाहृतवाक्येषु विशेषाविशेषेण
योगिकस्य वेदे यौगिके निश्चिते सति तदेकार्थत्वात् ते
षामपि वेदपरत्वं यौगिकस्य वेदसामानाधिकरण्येन
स्यादिति चेन्न. उदाहृतवचनानां कार्यरूपवेदपरत्वे तस्याय
यौगिकानुपपत्तेः. नारायणपदस्य यौगिकस्य नाराय
णसामानाधिकरण्यविशेषः उभयाभिधाने यौगिकपदस्य योगपर
त्वानुपपत्तेः उभयपरस्य नानुपपत्तेस्तथा तत्त्वात्

सा–का ॥ परनिर्णयायैव [illegible] संशयप्रसंगात् । तत्र तत्र श्रूयमाणानां सर्वेषां पदानां समस्तविशेषणसमस्तजीवविशेषणतया साक्षाद्विशेषणतया वा नारायणनिष्ठत्वावगतेः तत्तद्वाक्यानां नारायणपरत्वात् सर्ववेदान्तानां नारायणपरत्वं सिद्धम् । न च ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रास्ते सर्वे संप्रसूयन्त इति विष्णोरप्युत्पत्तिश्रवणात् [illegible] इति श्रवणात् विष्णोर्व्यतिरिक्तः कारणमिति वाच्यम् । नारायणो [illegible] [illegible] इति श्रुत्या [illegible] नारायणस्यैव कारणत्वावगतेः कारणत्वावस्था [illegible] स ब्रह्मा [illegible] शंभुः शिव [illegible] नारायणादि शब्दानां [illegible] इत्यादिश्रुत्यैव [illegible] सर्ववेदान्तानां नारायणपरत्वमेव । न च नारायणादिपदवत् [illegible] नारायणशब्दवत् रुद्रशिवादिपदवत् [illegible] कारणरुद्रादिसिद्धिरिति वाच्यम् । तेषां वाक्यानां नारायणपरत्वा [illegible] नारायणपरत्वाभावे [illegible] इति श्रवणात् । न च नारायणादिपद [illegible] नारायणवद् [illegible] नारायण [illegible] इति [illegible] संशयश्रवणस्य [illegible] किं च [illegible] नारायण [illegible] नारायणस्य [illegible] कारण [illegible] किं च [illegible] कारणत्वं [illegible] तदेव [illegible] [illegible] नारायणस्य [illegible] तदेव श्रियः [illegible] नारायणत्व [illegible] नारायण [illegible] ।

[illegible] नारायण [illegible]

[illegible] ‘अजायमानः’ इत्यस्यापि [illegible] विषयत्वं [illegible]

[illegible] ‘अजायमानः’ इत्यस्यापि [illegible] विषयत्वं [illegible]

[illegible] नारायण [illegible] कारण [illegible]

[illegible] नारायण [illegible]

[illegible] नारायण [illegible] ‘अजायमानः’ इत्य[illegible]

[illegible]

𑌸𑌾-𑌸𑍍𑌵𑌾॥ 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃। 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌥𑍍𑌨𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌰𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵। 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌮𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃𑌕𑍃
𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌯𑌾𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃। 𑌪𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯
𑌮𑍋𑌸𑍍𑌯𑌜𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌜𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌨
𑌰𑌸𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇
𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵
𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌤
𑌨𑌃। 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃। 𑌸𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧
𑌸𑌂𑌰𑌂𑌶𑌾𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿। 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌵𑌿𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌃। 𑌜𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷 𑌜𑌯 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰। 𑌭𑍋
𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍। 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃। 𑌵𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁
𑌮𑌾𑌰𑌭𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸
𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌬𑍃
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌰𑌦𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍। 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟
𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌯𑌰𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌯𑌂
𑌵𑍀𑌶𑌾𑌨𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯
𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌤𑌾𑌸𑌮𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾
𑌯𑌣 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃। 𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃। 𑌈𑌶𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃। 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌷𑍁 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵
𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾

सा-का ॥ ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधश्रवणानन्तरं श्रूयमाणायाः पश्यन्त्याः नारायणशब्दस्य परत्वविवक्षितत्वेऽपि ब्रह्मादिवाचिनः नारायणस्य परत्वसिद्धिरिति चेत्. नारायणशब्दस्य परत्वविवक्षायामपि न परत्वाविशेषः ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधस्य वैयर्थ्यं स्यात् ... ब्रह्मादिकारणतया निषेधेनापि श्रूयमाणत्वेऽपि ... ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधात् ... 'नारायणादीनां नाम्नां ... सर्वेषां शब्दानां ... प्रतिपादकः' इति पारायणवत् ... तेषां शब्दानां नारायणपरत्वे ... ब्रह्मादिकारणत्व ... नारायणपरत्वसिद्धिरिति ... सर्वेषां शब्दानां ... ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधोऽपि ... अन्यथा तस्य शब्दस्य नारायणपरत्वज्ञापनाय ... प्रवृत्तिरिति ... सर्वेषां शब्दानां नारायणशब्दस्य ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधसिद्धेः शब्दानां नारायणपरत्वज्ञापनाय ... इति सिद्धम् । ... वेदान्तप्रतिपाद्यतया श्रीमन्नारायणस्यैव प्रतिपाद्यत्वमिति ... स्वाहा ... स्वाहा ... स्वाहा ... स्वाहा ... स्वाहा ... स्वाहा ... स्वाहा ... विष्णवे ... स्वाहेति ... श्रीमन्नारायणस्यैव ... परमात्मा ... । ... परमात्मा ... । ... श्रीवत्सवक्षाः ... । ... नारायणो देवः श्रीमान् ... । ... । ... श्रीमन्नारायणस्य ... ब्रह्मादिकारणत्वनिषेधेन ... परदेवतापारमार्थ्यं ज्ञापनायापरशब्दानां ... श्रीमन्नारायणस्यैव ... प्रपञ्चितम् । श्रीविष्णुपुराणेऽपि पराशरेण ...

ஸா-தீ॥ தேவதாவிஶேஷநிஷ்கர்ஷம்பண்ணவேணுமோ? மோக்ஷஸித்திக்கு ப்ரா யிகாரஸித்தகைவல்யவிவேகமாத்ரமமையாதோ, ஸம்ஸாரனைவிஶேஷித்த றியவேணுமென்றாலும்வேதவசநங்களாலேஜீவாதிவ்யாவ்ருத்தமாகவ றிகையாலதுவும் ஸித்தமன்றோ. ஜீவாதிவ்யாவ்ருத்தனென்று பொதுவிலேயறி ந்தாலுமின்ன தேவதாவிஶேஷமென்றறியவேணுமென்றில் இந்த ஜீவாதி வ்யாவ்ருத்தஜ்ஞாநமே மோக்ஷோபாயமென்று ஹோதாத்ஸாமாந்யஶ்ருதி ஶ்ருதிகளிலே ஸித்தமாயிருக்க தேவதாவிஶேஷஜ்ஞாநத்திற்கு விஶே ஷப்ரயோஜநமுண்டோ? பரமைகாந்தித்வஸித்தி இதற்கு ப்ரயோஜந மென்றில் அதுவே ப்ரயோஜநமாகமாட்டாமையாலதற்கு ப்ரயோஜந மேது? ப்ரபந்நரஹிதமோக்ஷஸித்தியென்றில் பரமைகாந்தித்வமாவது மோக்ஷைகப்ரயோஜநத்வமாகையாலதற்குவேறாமந்ரஹிதமாத்ரமமையா தோ? தேவதாவிஶேஷநிஶ்சயம் வேணுமென்றாலு மது ப்ரஸ்தாயிகாரத் திலே யீஶ்வரன் ஶ்ரீபதியென்று சொன்னத்தாலேதானே ஸித்தமன்றோ; அங்கு ஶ்ரீமந்நாராயணனே பரதேவதையென்கிற வம்ஶோபதேஶமா த்ரப்ரஸங்கமாயிருக்கையாலதற் குபயுக்தங்களாய் ஸாரதமங்களு மான ப்ரமாணோபபத்திகளையும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களையும் விஶேஷி த்து நிரஸியாதபோது காரணமாகமாட்டாதென்றில் ரஹஸ்ய த்ரயநிஷ்டனுக்கு மற்றுள்ளவுபயுக்தங்களில்போலுவதேஶமாத்ர மமையாதோ? தேவதாவிஶேஷநிஶ்சயத்தில் ப்ரமாணோபபத்திநிரஸந முமும் வேணுமென்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டோவென்ன விஸம்ஶகித

ஸா-கா॥ ஜகத்காரணவிஷய ஸமந்வயப்ரஸஞ்ச (விஷேஷஸகாஶாதித்யா தீநா விஶிஷ்டப்ரதிபாதநாத் ஸர்வவேதஜப்ரதிபாதித்வாச்ச ஶ்ரீமந்நாராய ணஸ்யைவ ஸர்வஶப்தவாச்யத்வாத் ஸர்வப்ரமாணஸித்தம் ததுக் தத்ர விஷ்ணுநாராயணாதிவாச்யஶ்ரீமதஸ்ஸர்வகாரணத்வஸர்வோத் தரத்வாதிப்ரதிபாதநாத் ஸர்வகாரணஹேதுபரதேவதா ஶ்ரீமந் நாராயண இதி ஸர்வஶப்தவாச்யம் ஸர்வாந்தர்நிஷத்ஸித்தவ்யாவ்ருத்திபரா மேண ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யேண ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஸர்வகாரணத்வயோகஇதி ஸம்ஸ்ய ஸர்வாநுயாயிகாஸ ஸர்வேஶ்வரஸாரூப்ய உபாஸநப்ரவ ர்த்தநார்த்தவ்யதிரேகோக்ஷம் சாஸ்த்ரீதி ஸம்ஸ ஸர்வஜகஜநஸ்த்தி ஸம்ஸோஹேதுத்வஸ்தித்யாகாரணத்வாதிரிதி. ஸம்ஶ்லோகே ஸம் க்ருஹீதம் விவ்ருணோதி ப்ரவ்ருத்தாதிகாரேஷுகீர்த்யா ஸம்ஶோபாஸ ஸாஸ்ய வ்யதிரேகேவமதேவ வேதாந்தேஷு பரமேவ ப்ரதிபாதிதா நாம் நாராயணஹிரண்யகர்ப்பருத்ராணாம் த்ரயாணாம் ஸர்வத்ர்யாஶ்ரய ண்ஸாஸ்ய ஶக்த்யாத்ரிதேவ கஸ்யதீஶ்வரத்வ ஸம்ஶ்லேஷமோக்ஷ

௨௭ || உக்தவைபவஶாஸ்த்ரங்களாலே பொதுவிலே ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம் பண்ணினாலும் "ஒன்றுந்தேவு" மித்யாதிகளிற்படியே பரதேவதாவிசேஷ நிரூபணமில்லாதபோது "உன்னித்துமற்றொரு தெய்வந்தொழாளவனையல்லா" லென்கிற பரமைகாந்தித்வங் கூடாமையாலும், பர

ஸா-நீ || னுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உக்தவைபவஶாஸ்த்ரேத்யாதியால்) உக்தவைபவஶாஸ்த்ரங்கள் ஸாமான்யகாரணவேதநவிஷயவேதநாதிகள் பொதுவிலேயென்றது *விஷ்ணோர்த்ரவ்யாதிவ்யக்திவிசேஷ நிர்த்தாரணமன்றிக்கே யென்றபடி. ஸாமான்யோக்தோபஹாத்மவிவேககாரணாதீநாம்ஸேவ பயுக்தத்வமித்யர்த்தவ்ருத்திரவைச்சாத்விகி: (ஒன்றுந்தேவுமிதி) இத்யாதிஶப்தேந திண்ணன் வீடுமுதலான திருவாய்மொழிகள் விவக்ஷிதங்கள். திருவாய்மொழிகளிலே ப்ரக்ருதிபராணப்ரக்ரியைகளைக்கொண்டு ஸாவதிகமாக விஸ்தரணபரதேவதாநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகையாலே ரஹஸ்யத்ரயநிஷ்டனுக்கு மிப்படி நிர்ணயம் பண்ணவேணுமென்கைக்கு இத்திருவாய்மொழிகளை ஸாத்யஸாதகப்ரமாணமென்று கருத்து. (உன்னித்தித்யாதி) (உன்னித்து) நினைத்து (தொழாள்) ஸேவியாள். தொழாளென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்க உன்னித்து தொழாளென்றிங்ஙனே சொன்னது அந்யதேவதையை ஒருகாலும் தொழாதாப்போலே யத்தை ஸங்கத்திலும் நினைப்பதும் செய்யாளென்கைக்காக. பரமைகாந்தித்வ ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தவைராக்யமன்றிக்கே இப்பாசுரத்தாலே தேவதாந்தரவைராக்யவிசிஷ்டமென்று சொன்னதாகையாலிதற்கு பரதேவதாவிசேஷ நிரூபணமும் வேணுமென்று கருத்து. (கூடாமையாலுமிதி) பரதேவதாவிசேஷவிஷயத்திலும் வ்யதிவத்திக பஹூக்க

ஸா-கா || ஶாஸ்த்ரீதி பரதேவதா விசேஷநிர்ணயோ ஹ்யஸ்மதீதி ஶாகாம். நாந்யதேவம் ஸ்மாராநந்யதேவாப்யர்ச்சயேத் | நாந்யதேவப்ரஸாதேந விஷ்ணோ பாதாப்ஜாஶ்ரய: | ஏகாந்திநஸ்ஸ்வாத்மப்ரஸாதம் விதா நா யோகிநாமிவ | தேஷாமேகாந்திநாம் ஶ்ரேஷ்டா யே சைவாநந்யதேவதா: | அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் | யேத்வந்யஶிஷ்டாஸ்ஸ்யுஸ்ஸஹகாமகாம்யதோதா: | ஸமேவ்யவயபாரணா: ப்ரதிவாக்யவகாக்தா: | தேவ் ஷயவ் பரமைகாந்திநே தஸா விஷயவைராக்யஸ் | நாவிவேஷ்யவாக்யஜநாங்க பஹுமதஸ்ய ஸாத்விகோ சாவிவ் த்ருக்த்வதோக்ஷேஹ தாவா பரமைகாந்த்யவிருத்தம் தேவதாவிசேஷ நிர்ணய ஆவஶ்யக இதி பாவ: (உக்த வைபவஶாஸ்த்ரைரிதி) (உன்னித்து) ஸைவ்யமைனத்த நிஷ்டத்வ (மற்

3 ஈஶ்வரைகாந்திக்கல்லது வ்யாக்யானஸஹிதமாக மோக்ஷங்கிடையாமையாலு மீஶ்வரனின்ன தேவதாவிசேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும். அவ்விடத்தி

ஸா-நீ|| னாகையாலே ஸகலர்க்குமெவனுக்கும் வருமாகையால் தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் ஸர்வாத்மாவுக்குமாகாதொழியாதென்று கருத்து. வ்யாக்யானம் ஸ்வேந ஸ்வவஶித்வம் ... [illegible] தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் விலம்பேந மோக்ஷப்ராப்தியுண்டென்றதாக வ்யவஸ்திக்கையால் தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் மோக்ஷம் விலம்பித்தும் கிடையாதென்று மேல் சொல்லப்புகுறது. விரோதிக்குமிறே (கிடையாமையாலுமிதி) ... [illegible] ... ” என்கிற வசநத்திலில்லாதமையாலென்று கருத்து. (ஈஶ்வரனின்னதேவதாவிசேஷமிதி) பர தேவதாவிசேஷநிஶ்சயமென்று ... [illegible] ... மாக நிற்கும் பரதேவதையின்ன வ்யக்திவிசேஷமென்று நிர்த்தேசிக்க வேண்டியிருக்க ஈஶ்வரனின்னதேவதாவிசேஷமென்றிங்ஙனே நிர்த்தேசித்தது, ஸர்வாதிகாரத்திலே ஸங்கதி ... [illegible]. ஸர்வாதிகாரத்திலே ஈஶ்வரஶப்தமொழிய பரதேவதாஶப்தமில்லையிறே, ... [illegible] ... ஸர்வாதிகாரே நிரூபித ஈஶ்வரோ நாராயணாக்ய தேவதாவிசேஷ ... [illegible] ... ஆனால் ஸர்வ பரதேவதாஶப்தவடிவமாக நிர்த்தேசிப்பானேயென்னில் ஈஶ்வரவிஷய தேவதாவிசேஷநிஶ்சயமில்லாதபோது பரமைகாந்திகை கூடாதாப்போலே நிஸ்ஸமாப்யதிகவேந பரனென்று நிஶ்சயமில்லாதபோதுமது கூடாதென்கைக்காக வந்த பரதேவதாஶப்தவடிவமாக நிர்த்தேசித்தது. தஸ்ய ஸர்வாதிகாரநிரூபித ஈஶ்வரோ நிஸ்ஸமாப்யதிகேந ஸர்வலோக ஶரோ நாராயணவஶ்ரு ... [illegible] ... ராவாக்யதாத்பர்யமாகிறது. (நிஷ்கர்ஷிக்க விதி) ... [illegible] ... நியமாண விதி நிஷ்கர்ஷ:.

ஸா-கா|| ஒருதெய்வந்தொழாளவனையல்லால்) தேவதாந்தர ... [illegible] ... (வ்யாக்யானஹிதேதி) “ஸர்வேஷ்வத்யோ ஹகஸ்வஜநா ஜநா: | ... [illegible] ... ஜநா: | ... [illegible] ... ஜநா: | ... [illegible] ... ” இத்யுக்த வ்யவ

ஸதில் வேதநாவேதநங்களுடைய ஸத்ருஶபேதம் ப்ரமாணஸித்தமாகை யாலே எல்லாம் பரதேவதையாயிருக்கிற ப்ரஹ்ம ஸர்வமென்கிற பக்ஷம் ப

ஸா-டீ॥ பரதேவதைப்ராவதுஜகத்காரணமாகையாலே ப்ரஹ்மமன்றே? அந்தப்ரஹ்மஸ்வமான த்ரவ்யமொன்றுதானே தத்தத்ஸ்வபாவத்தை க்கொண்டு ஸகலசேதநாசேதநஸ்வமாயிருக்குமென்று சிலருவாதி க்கவில்லையோ? ஆகையாலித்தை ஶக்திவிஶேஷஸ்வமாக நி ஷேதிக்கப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடத்திலித்யாதி) அவ்விடத்திலென்றது விஷயஸ்வரூப தேவதாவிஶேஷத்தை நிஷேதிக் கையாகிற விஷயத்தில்விரோதிகளுந ப்ரஸக்தமானவிபக்ஷங்கூடாதென் றபடி. இப்படியே இஸ்வஜாத்யபேதம் பக்ஷாந்தரநிரஸநபரங்களான ஸு த்ரவாக்யங்களுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கிறது. (வேதநேதி) வேதநனு க்க வேதநாசேதநமென்றே வேதநாவேதநங்களுடையவென்று சொன்னவித்தாலிவற்றுக்கு ஸாதாரணபேதங்களும் விவக்ஷிதங்கள். ஸ நேந ப்ராமாணிகஸ்ய வேதநாவேதநயோர்நித்யபேதஸ்ய தத்வாதரமேஷாநாம் ப்ராமாணிகாநாமநந்தா நாம் ஸ்வாபஃ ப்ரஸ ஜ்ஜிதி பரவிக்ஷேபவத்திஸ்வரூபஸம்ஸர்க்கா ஸ்வதி. ஸத்யபேதே ந ஹேதோஹேதுப்ரவ்ருத்திஃ (ப்ரமாணேதி) யதாஸம்பவம் ப்ரத்யக்ஷாநுமா நாகமரூபப்ரமாணத்ரயம் விவக்ஷிதம். எல்லாமென்றது வேதநா வேதநரூபத்ரவ்யங்களெல்லாமென்றபடி. இதற்கு ப்ரஹ்மத்ரவ்யமென் கிறத்தோடேயந்வயம். (வதியாது) வேதநாவேதநங்களுக்கு ஸர்வே தோபேதத்ருஶேஷம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலிவற்றுக்கு ப்ரஹ்மத்தில்காட் டில் ஸர்வதோபேதமில்லையென்கிற யாதவபக்ஷமுபபத்திவிருத்த மென்றபடி. ததா பரதேவதை இன்ன வ்யக்திவிஶேஷமென்று நிர்ணயி க்கக்கூடுமென்றுகருத்து. இங்கு வேதநாநாமசேதநாநாம் ஸர்வதோ பேதத்ருஶேஷஞ்சொன்னவித்தாலேதானே தேஷாமசேதநாநாம் ஸர்வவே த்யாசொல்லுகிற ஶங்கராஸ்கரசந்தங்களுமபாஸ்தாநிரஸ்தங்கள். ஆனாலும் தேவாதிவ்யாபாரஃ ஸர்வகர்த்ருத்வமேகஸ்யாவிஷ்ருதேவஸர்வமநஃப்ரக ருவொவாஜயெத்ஸர்வம்,ஸத்யஸங்கல்பதேவதாஃஸவெப்ரவொவர்த்ருஃவெ

ஸா-கா॥ யாநநாதிநேத்யநேத்ருஃ. ஸர்வம்தேவதாவிஶேஷநிர்ணயப்ர யோஜநம் ப்ரமேயம் ப்ரதஶநேத்யுக்தி ஶ்லோகம் க்ரமேண வ்யாச ஷ்டே (அவ்விடத்திலித்யாதிநா) தத்ரவிஷயவிஶேஷேத்யுக்தி யாதவீயபக்ஷம் ப்ரதக்ஷிபதி (வேதநாவேதநங்களுடையேதி) தத்ர ப்ரஹ்மணாத்ரா நம் ப்ரதிதாரம் வ ஏகோ ஹாகாஹோஹ்யா ப்ரதிதாரம்வஃஸேத்யாதிகம் விவக்ஷிதம் தத்ர தத்ரந்யாயதயாஶங்கரஹாஸ்கரபக்ஷாவபிநிரஸ்த

ஐ௦|| டியாது. ஸ்வாபாவிகமான ஜீவேஶ்வரபேதமும் அப்படியே தேவாதிரூப வனான ஜீவர்களுடைய பரஸ்பரபேதமும் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ப்ராமாணிகமாகையால் ஸ்வப்ரகாஶஸ்ரீஶ்வரனேயாகிலும் ப்ர

ஸா-நீ|| ப்ருதிவ்யாதிஶரீரவிஶிஷ்டனாயிருக்கும் ப்ரஜாபதிஸ்ஸர்வாதேவதா இத்யாதி ப்ரமாணங்களால் தேவதைகளெல்லாருக்கும் ஸ்வரூபைக்யம் கொள்ளவேண்டாவோ? இந்த்ராதிகளெல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வாத்மகத்வம் சொல்லுகிற இந்த ப்ரமாணங்கள் அந்யதா விரோதங்களாகாதோ? ஸர்வாத்மகப்ராப்தி பொருவனெங்கையன்றோ வுபபன்னம்- இப்படி தேவதைகளெல்லாருமேகாத்மகமாய்க்கொண்டவிஷரென்று கொள்ளவேண்டுகையால் ஈஶ்வரனின்னதேவதாவிஶேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையிலிங்கு தேவதைகளவிஷரென்றது ஸர்வதேவாத்மகோ தேவ இத்யாதி ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு ஈஶ்வரனோடவிஷரென்றபடியோ? ப்ரஜாபதிஸ்ஸர்வா தேவதா இத்யாதிகளைக்கொண்டு தேவதைகளெல்லாரும் தன்னில்த் தானவிஷரென்றபடியோவென்று விகல்பித்து தூஷிக்கிறார். (ஸ்வாபாவிகமான இதி) அப்படியேயென்றது ஸ்வாபாவிகமாகவேயென்றபடி. (ஸா-ஶேதி) க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் தத்ஸ்ரஷ்டா ஜகத்ப்ரத்யாதிகம் ப்ருஹதே (ப்ராமாணிகமிதி) ஜீவேஶ்வரபேதம் ப்ருதக் ஆத்மாநம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலும் தேவதைகளுக்கந்யோந்யபேதம் இந்த்ரஸ்ய வஜ்ரம் வருணஸ்ய பாஶஃ இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலும் ஸித்தமென்றபடி. அந்த ஜீவேஶ்வரபேதமௌபாதிகமாகாதோவென்று ஶங்கியாமைக் காக ஸ்வாபாவிகமான என்கிற விஶேஷணம் (நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி ஜ்ஞஸ்ஸாயுஜ்யமித்யாதி ஸித்தப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரங்களிலும் பேதமு ண்டென்று ஶ்ருதிப்ரதிபாதநமாயிருக்கும் மோக்ஷதஶையிலே பறக்க வுபபாதிக்கப்புகுகிறதாகையாலிந்த ஜீவேஶ்வரபேதமௌபாதிகபேதமன்றென்றபி ப்ராயம். ஆகையாலுக்தவிகல்பத்திலாத்யகோடி கூடாதென்றுகருத்து. தேவ தைகளுக்கு இந்த்ரஸ்ய வஜ்ர இத்யாதிகளில் சொன்னவந்யோந்யபேதமௌ பாதிகமாகாதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அப்படியேயென்றிந்தபேதத் துக்கும் ஸ்வாபாவிகத்வ[மா-ம் நிர்தே]ஶிக்கப்பட்டது. இந்தபே தம்ஸ்வாபாவிகமென்கைக்கு நியாமகமேதென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம்ஸ

ஸா-கா|| வேதித்வ்ய சேதநாசேதநப்ரஹ்ஸ்வாபகாநாம் தத்த்வ ஸ்வபாவஸ்வபாவசேதநாசேதநவர்கஸர்வஸ்வத்வாபாதகஸ்வபாவிநஜ்ஞா நம் தீதிஸாவஃ|தேவதைகாந்வக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷம் தி (ஸ்வாபாவிகமானேதி) இந்த்ரஸ்ய ஸ்வாதித்யஸ்ய ஶரீரம் யஸ்யாக்நிஶ்ஶரீரம்| ஶீக்ஷாஸ்ஸாத்ம தஃ பவதே ஶீரோஷாதேதி ஸமயஃ ஸந்தேவதாநாம் பரஸ்பரதேவதா ப்ரஹ்

ததி ப்ரஹ்மருத்ராதிஸர்வதேவதைகளும் ஈஶ்வரனோடுந்தன்னில்தானும ஸமானரென்கிற பக்ஷங்கூடாது. இத்தேவதைகளில் ப்ரதானராகச்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வங்கள் ப்ராமாணிகங்

ஸா-நீ || வேதாந்தஸூத்ரே: நாநாத்மநா வ்யவஸ்தாத: என்கிற ந்யாயஸூத்ரத்தில் ஜீவாநாம் ஸம்ஸாரவிஷமத்துக்கு ஸாதகமாகச் சொன்ன வ்யவஸ்தையாலேயென்றபடி, அந்த வ்யவஸ்தையாலே ஜீவர்களுக்க வேந்த்ரநந்த்ரங்களை வாயிக்கஷம் விசிக்கிறதத்தனையொழியதேவதைகளுக்குவிசிக்குமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக தேவாதிரூபரான வென்கிற விஶேஷணம் ப்ரஹ்மாதிதேவாநாமபி ஜீவத்வாவிஶேஷாத் ஶங்காவகாஶ இதி பாவ: | ஆகையாலுக்தவிக்ஷத்தில் ஆதீயகொடியுங்கூடாதென்றுகருத்து. (ஸமப்ராதாந்யாதீதி) ஸமப்ராதாந்யாதி ஒருவனே யாகவேணுமென்கிற இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளெல்லாரும் ஈஶ்வரனோடுந்தன்னில்த்தானுமஸமானராகவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை. இவர்கள் ஸமானராலும் ஸமப்ராதாந்யாயிருப்பாரொருவனேயாயிருக்கலாமிறேயென்று கருத்து. தயா ச தேவாதிஸப்தாயா: அதிஸமப்ரதேவதா' ஐ ப்ரம்ஹாதிகளாக்ராதிதேவாநாம் ஜீவத்வாத் - அவர்களுக்கு ஸமப்ராதாந்யத்தைச் சொல்லமாட்டாமையால ப்ரதானங்களாயென்றது ப்ராயம் தேவர்கள் ஜீவர்களென்கைக்கு நியாமகமுண்டோ? மற்ற தேவர்களுக்குண்டானாலும் ப்ரஹ்மருத்ர்களுக்கதுண்டோ? ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலே இவர்களுமீஶ்வரகோடியென்னவேண்டாவோ? கிஞ்ச த்ரிமூர்த்திஸாம்யே நாராயணனே பரனென்றும் மற்றிருவரும் பரனன்றென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கத்தான் கூடுமோ? த்ரிமூர்த்திகள் ஸமரென்றும் த்ரிமூர்த்திகளைக்யமென்றும் த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீஶ்வரனென்றும் த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதலீஶ்வரனென்றும் பக்ஷங்கள்நடக்கவில்லையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தேவதைகளிலித்யாதி, ப்ரதானேதி) ப்ரதாநாநாம் கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வாப்யாம் ஜீவத்வே ததந்யதேவாநாம் ஜீவத்வே கைமுதிகஸித்திரிதி பாவ: | (ப்ராமாணிகேதி) ப்ரமாணங்களை ய

ஸா-கா|| ராமநவஸாதாத்| பக்ஷாஸ்தே பெளராஜாயத ஸமீரணவஶாதே தேவதாநாம் விஷ்ணுர்வரிஷ்ட இத்யாதிப்ரமாணம் விவக்ஷிதம். ஸர்வாஸாம் தேவதாநாமேகம் தேவதாப்ரவக்ஷர நிர்ஸத்யநந்தரம் உபாத்தாத்ருதிஸாரஸித்ருதிணம் விஷ்ணுத்வம் திஷ்டத்வ பக்ஷாபேக்ஷயா கேவலநிரபேக்ஷயேதி (இத்தேவதைகளிதி) இத்யாதீதி த்ருஷ்டாந்தாஸம்பயா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ப்ரகிவாதிதாநாம்த்ரிமூர்த்தீநாம் கார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வாதிப்ரமாணம் தயா தாவதேவகார்யத்வகர்மவஶ்ய

பூ॥ களாகையாலும், "சூஹ்ததஸம்வவெ ப்ராவெ ப்ரீநெ ப்ரக்ருதள பூஹாநு। வக்ஷ்யதி விஶ்வாத்மா ஸத நாராயணஃ ப்ரஹ்மஃ, சூ

ஸா-நீ॥ நஞ்ஞாநம் தாமே வெளியிடப்புகுருர் (சூஹ்மெதி) (சூஹ்மதஸம்வவ:) ஸம்பவொவாயஃ சூதி ஶப்தார்த்த கலிவ்யாவ்தவரஃ வ்யஷ்டிகாபுராணாம்ஸகாரணஹ்மதஸ:க்ஷீரவெவம்வஹ்மதாந்யவிவ்யாவ்யயெ ப்ராவெஸதீத்யுஷ-:। ஸக்ஷீரஹ்மதா நாபி வுயெஸதீதியாவக। பூஹாநிதி விஹக்திவ்யத்யயஃ பூஹதீத்யுஷ-: பூஹத்ருகு ப்ரக்ருதள ப்ரீநஜத்யயஃ கதெர்ஜிபாஹம்காராணாபி வுயொக்ஷ-ஸிஸ்ஸித்ஷ்திப்ரஹ்மாதிஷெவா நாபூத்யஃ ஸம்சுவிதஜ்ஞா நகவாதிரவெவயெ ஸத்யவிதஷ்வ்யஷ்வாவதஜகத்யுஷ-:। ஜமவ்ஸ்ஜத்யாதிஹிரீஶ்வரவெவ்வ ப்ரவம்வரவகாத்மஸ்ய கயம் ப்ரஜயெஸ்வநிகத்த்ரா:—(விஶ்வாத்மெதி) நஹி ஶரீரநாஶெ சூத்மநாஶொஸ்தீ வாவ:- ஜத்யாதிகளிலே யென்கிறதற்கு ஸவஜமத்துக்கும் காரணமென்னகையாலுமென்கிறத்தோடேயஙயம். நாராயணன் வதஈவஜநகஞாலுமிவனை ஸவஜமத்துக்கும் காரணமென்னப்போமோ? த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே யொருவனுய்க்கொண்டு விஷ்ணுஶப்தவாச்யனுயிருக்கிறவனேயன்றோ நாராயணஶப்தவாச்யனும் அந்த விஷ்ணுவுக்கு ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராவெஸவெ ஸம்பயஜகாதிகளிலே ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடே தவ்யமாகவ தத்திஶ்ருதிகயாயிருக்கையாலே யந்த விஷ்ணுநாராயணாதிஶப்தவாச்யனுக்கு ஸவஜமகாரணத்வம் கூடாமையால் த்ரிமூர்த்திகளுமே ஜமஸகாரணமென்னவேண்டாவோ? அந்த ஶ்ருதியில் விஷ்ணுவுக்கு தத்திக்ருதெயென்று கண்ணாதத்தியில்லாமையாலும் ப்ராயவாரதிந்யாயம். விஷ்ணோரஈவஸ்திஃ வெவாதாத்ரமெவெயென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிற வசநத்தோடே விரோயத்தாலே யவதரிக்கமாட்டாமையாலு மிவனுக்கு ப்ரஹ்மருத்ரதவெ்யாகவதியில்லாமையாலே இவன்தானே ஸவஜமத்துக்கும் காரணமாகலாமென்றி லிவனுக்குத்தவ்திவெவாதாத்ரமெவெயென்று சொல்லுகிறவந்த வசநமேதென்ன வரு

ஸா-கா॥ காஹ்யாம்ப்ரஹ்மருத்ரயொரவ்யநிஶ்வரகவதிதிஹாவஃ. நநஹிரண்யமஹஸவெதததாஶ்ர"ஜத்யாதிஹிஃ வ்யஸிஸஹிரண்யமஹநீநாம் ஸ்ரஷ்ட்ருகாவமராக. நாராயணஸ்யஸவகாரணத்வம் நொவவத்யத ஜத்யாஹ- (சூஹ்மதஸம்வவெப்ராவஜத்யாதி) ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரீநெஷு நஷ்டெஷு ஶெகெவாவரெ" ஜதி ஹிதகஃவவவுதத்தம். வவாவ "நப்ரஹ்மா நெஶாநஜதி வாநாராயணாஹாவபொயக ப்ராணாஹாவாக. தயொர்நாராயணாஜ்ஜாதகவஸ்ய ஶ்ருதிஷ்வஶநாவ்த

௬௪|| தேவோ நாராயணோ தேவ ஸ்ரஷ்டா ப்ரஹ்மா ததோ பவ:| பரோ நாராயணோ தேவஸ் தஸ்மாஜ்ஜாதஶ் சதுர்முக:| தஸ்மாத்ருத்ரோ பவத்தேவீ” இத்யாதிகளிலே ‘தத்ஸ்ருஷ்டௌ ஸம்ஸ்திதௌ ஸ்ருஷ்ட்வா பாலநார்த்தநாஶ| ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்’’ என்கிறபடியே ஸ்வேச்சாவதீர்ணனாய் த்ரிமூர்த்திமத்யஸ்தனான விஷ்ணு நாராயணாதி ஶப்த வாச்யன் தானே தன்னுடைய பரமாவஸ்தையாலே ஸமஸ்தஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலும் ‘நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி பூதம் ஸ்தாவரஜங்

ஸா-நீ|| ளிச்செய்கிறார். (தத்ஸ்ருஷ்டீத்யாதி) இதம் ச தத்ப்ரவசநம். (தத:) ஸ்ருஷ்ட்யநந்தரம் பாலந நாஶநாதிகார்யம்| (ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்திதௌ) பரமபுருஷ: ப்ரதாநாத்யவஸ்தாஸுபரமாத்மாவிபக்திஸ்ரஷ்டிவ)’இத்யாதி நாநாவித தேவதாதிரூபேணாவதாரகம் நாராயணஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதம் தஸ்ய ஸர்வாத்மா தேவ ஸர்வஸ்யாத்மாதிபரமபுருஷ. இயமேவஸ்திதிர் ஸம்ஹார்த்த தேதி பாவ:(ரக்ஷார்த்தமிதி) நந்தகமுகஹாமாத்மஸம்வதி பாவ:(விஷ்ணுத்வம்) த்ரிமூர்த்திமத்யஸ்த்விஷ்ணுத்வாவதாரவிஶேஷவிஶிஷ்டத்வமித்யர்த்த:| ஸ்வவிஷ்ணுஜிஷ்ணுமுகா ஸ்வவிஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாநித்யத்ரோக்தா ச ஸம்ஹாரத்வாதிஜநிதஸ்ய ஜநிஷ்டாஸ்தி கிஞ்சிஸ்வேச்சயாஸ்யவதீர்ணஸ்வரூபத்வமிதி வ்யஜ்யதே- த்ரிமூர்த்திமத்யஸ்தஸ்ய ஸ்வயம் ஸமஸ்தஜகத்கா ரணத்வம் தஸ்ய ப்ரஹ்மாதிப்ரகாராதிபரமாத்ம- (தன்னுடையவித்யாதி) (பரமாவஸ்தை) ஸ்வாதிஷ்டாநாதித்வரூபமாவஸ்தை- (நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதீதி) ஸாக்ஷாத்தேவவிஷ்ணுஸம்பந்தி த்வாவரபூதம் ஸ நந்நித்யா வாஸ்தவோபாஸ்யவஸ்துமிதாமிதி தத்ஸ்ரஷ்டா காரணமேவ கே (ஸாதேத்யாதி) ப்ரஹ்மாதீநாம் காரணகர்த்வஸ்வரூபதாஸம் ஸாமர்த்த்யஸ்வாதந்த்ர்ய பக்ஷங்கள் மூன்றும் ஸம்ஹாரத்வாதிகளை யக்கொண்டு ஸர்வகாரணமானவனே ஸ்வேச்சையாலே ப்ரஹ்மாதித்ரய

ஸா-கா|| பரமகாரணம் நாராயணஸ்வரூபம் பரமம் ஸ்திதமிதி பாவ:. தஸ்யா விப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராணாம் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸம்ப்ரயோஜநம் இத்யத்ர வக்தவ்ய த்ரிமூர்த்திஷ்விதி காரணவாக்யப்ரதிபாதநம் இத்யாஹ(தத் ஸ்ருஷ்டீதி) தத்ஸ்ருஷ்டித்வாதத்வம் ‘ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஶக்திஶ்ச ப்ரஹ்மாஸ்ரஷ்டா பராத்பரத்வம் ஸ்வயம் ஸம்ஹர்த்ருத்வமிதி த்ரிமூர்த்திஷ்வத்ர நாராயணஸ்ய விஷ்ணுத்வமிதி விஷ்ணு நாராயணயோ ரைக்யாவதார தஸ்யைவ தஸ்ய ஜாயதே நாமரூபாபிஜாய தஇதி’ ஶ்ருத்யா ஸர்வாதாரத்வாவதார ப்ரஹ்மாதிபரத்வ வத்த்வஸ்வாதந்த்ர்யஸம்ஸ்வரூபநாதிதத்வாத் நாராயணஸ்ய பரகாரணமிதி பாவ: ‘தஸ்மாத் ருத்ரோ பவத்தேவீ’ இத்யாதிகளிலே ஜ

ஶ்ரு|| ஜகத் |ப்ரஹ்ம தத்கதைகப்ரலயகாலஷஶ்ஷயாப்ரயஷ்டவர்த்தநாதநம்' என்கிறபடியே அவனே நித்யனென்கையாலும் த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரென்றும், த்ரிமூர்த்திகளேக தத்வமென்றும் த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீஸ்வரனென்றும், த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதலீஸ்வரனென்றுஞ்சொல்லுகிற ஸாம்யைக்யோத்தீர்ண வ்யக்ஷபக்ஷங்கள் வழியாது. ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கார்யபூதரென்னுமிடம் தவிஷ்ய

ஸா-நீ|| த்திலவதரித்தானத்தனைபோக்கி இந்த த்ரிமூர்த்திஸாம்யனுக்கந்த ஶரீரகாரணத்திற்காட்டிலஹமில்லையென்கையாலேயுத்தீர்ணபக்ஷமுமிந்த த்ரிமூர்த்திஸாம்யஸனேஸமஸ்தஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலே பக்ஷ த்ரயமுமிவனொருவனொழிய வேரொருவன் நித்யனல்லனென்கையாலுமிஷ்பக்ஷதத்வயமும் வழியாதென்றபடி. த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரித்யாதியாகச்சொன்னதே யமைந்திருக்க விபக்ஷவதத்வயத்தையும் ஸாம்யைக்யாத்யாநாவைநாநாவர்த்தது ஸாம்யபக்ஷத்திலைக்யாதிப்ரமாணங்களும் ஐக்யபக்ஷத்தில் ஸாம்யாதிப்ரமாணங்களுமென்றிப்படிகளிலே ப்ரமாணங்களெல்லா மொன்றோடொன்று சேராமல் வ்யாகுலங்களாயொழிகையாலு மிபக்ஷதத்வயமு மத்யந்தாஸம்பவமுமென்று ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக, தஸ்யாஹைவைப்ரஷ்டம் ப்ருத்யுஶாகாஶ. ப்ரஹ்மருத்ரயோஃ கார்யத்வம் ப்ராமாணிகமென்று விஸ்தரித்துச்சொன்னதுகூடுமோ? அதெத்தாலே விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யா நாராயணாதேவ' ஜநாதியாக விங்குதாஹரித்த ஶ்ரீவராஹவராணவசநங்கள் ஸர்வதக காரணஸ்வமைவேத விவர்களுக்கு கார்யத்வம் சொல்லுகையாலத்தாலே

(1) தானே விஶ்வமென்னிலது ஸர்வாந்தான் சொன்னதன்றோ? தத்ஸ்வரான ஜகத்ராதிகள் சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஹ்

(2) மருத்ராதிகளித்யாதி) இங்கு கார்யத்வவிதத்தில் ப்ரமாணமுதாஹரிக்கவேண்டியிருக்க ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கார்யபூதரென்று துடங்கியி

ஸா-கா|| த்ருஸ்யஸமஸ்தஜகத்திற்கும் காரணமென்கையாலுமித்யநேநாக்ஷயஃ. வரதத்வம் ஸர்வதிப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரவீணேஷு' ஸ்ருஷ்ட்யாநாராயணாதேவஃ வரோநாராயணாதேவஜகத்யாதிஸ்ருஷ்டிதயாவஸித ஸ்யநாராயணஸ்யதஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்ய ஸ்ருஷ்டிதயாவாவஸிதயொப்ரஹ்மருத்ரயொஸ்து வைஷ்ணவாத்யொரஸம்ஸவாக ஶ்ரீவதிஸ்ருஷ்டயொஸ்யொ ஸ்வகாரணஸர்வதாத்தஸாக்ஷாத்காரணாவதேதஃ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதந்தகாரிணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் | ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி ஸர்வாநேகவநஜநார்தந' ஜந்ஸ்ய விஷ்ணுநாத்ஸர்வதோஸஸ்யோதித தேஜஸஃ | ஸரோஸரதிதஶ்ஶ ஸ்ருஷ்டிஷுகஃ கரிஷ்யாமி ஸுராவிஶ்யப்ரஜாவதஜ

२० ॥ ஸர்வேஷாம் லோகேஷு ஹேதிகீர்த்யந்தே ஜந்த்வாதிகளாலும் ஸம் க்ஷிப்யவர்ணா லோகாநாம் ஸாயபாவஸ்ய பஞ்சவஹ்நி । ஹோணாய விஶயா நாராயணம் ப்ரவக்ஷ்யே ஜநம் । ப்ரதிபூஹணே நாஸ்ய ஸம்ஶயம் ஸம்ப்ரவேக்ஷநாம் । ஸ்வாஸவாஜ்ஞம் ஸம்ஹிதா தஸ்ய ஶேஷவராக வாந், ஸஹா வ்யஸாந்ஸ்வஸ்த ஸம்ஶ்லிஷ்டகாரணாஜ்ஞம் । ஸம்விவவ

ஸோ-நீ ॥ ப்படி காயத்ரீவிசேஷத்திலுதாஹரித்தது காயத்ரீஸதர்க்க காயத்ரீசந்தஸ்ஸினுடைய ஸ்வாதிகள் வடியாதவளவன்றிக்கே ஸங்காயத்ரீ தர்க்கு தமேஷ ஸ்வாதிகள் ஸந்தாநம் வடியாதென்றவிலக்ஷணஜ்ஞாவ நாஸம் தஸ்யரஷ்டி:யென்கிறவிது உபாவவநமாகையாலே தடஸ்வவநமென்றுகருத்து. (தஸ்யரஷ்டி:) நாராயணேந ஸ்ருஷ்டி: ஸ்ருவொநாரா ஜதி தத்ப்ரவம்ஶோகே நாராயணஸ்ய ப்ரசுரதஸ்வாஸ ஸூக்ஷ்ம வேத பஞ்சாஜிஜாதாதவிநகோஶாஸ ப்ரஹ்மாவிராஸீத்ய வஷ லோகஞ்ஜந்தாநாம் ஸ்ரீரங்காதிதேவஸ்தாநநாம் ஸம்ஸ்ருஷ்ட: தடஸ்ய வாக்யமாத்ரமன்றிக்கே யதில் காட்டிலும் ஸாயகந்தங்களான எதிராளி பாசுரங்களையுமுதாஹரிக்கிறார். (ஸம்க்ஷிப்யத்யாதியால்) இவ்விசேஷ ஜ்ஞாவநாஸமாகவே இந்த ப்ரஹ்மாத்வவநங்களை ஸௌரவவநங்களோடு சேரவுதாஹரியாமல் ஸிஷவாக்யத்தாலே வுதாஹரித்தது. ஸம்க்ஷிப்யத்யஸ்ரஹ்மவவநம் (ஸாயயா) ஸாக்ஷராவஜ்ஞாநேந ஸஜதிப்ரஹ்மண ஜத்யாத்ய ப்ரவவநம். ஸஹா வ்யஸாதஜத்தத்தராத்ரம் ப்ரதிப்ரஹ்மவவநம். இத்ந தஸம்க்ஷிப்யவென்கிறப்ரஹ்மவவநத்தோடு சேரவிடாமல் ஸஜதிப்ரஹ்மணஎன்கிற ராத்ரவவநத்திற்கநந்தரபெடுத்தது அந்த வவநங்களிரண்டும் ஸவேஶ்வரனைக்குறித்துச் சொன்னவையாகையாலே யவற்றிற்காட்டிலிதற்கு விசேஷஜ்ஞாவநாஸம். ஸவேஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பத்தில்ச் சொன்னமாத்ரமன்றிக்கே ப்ரோக்ஷத்திலுமிவர்களிவ்வர்த்தை யநந்யஸமாகச் சொல்லிக்கொண்டார்களென்கிற விசேஷமுண்டிறே. ஸம்ஶ்லிஷ்டகாரணாஜ்ஞாநஜந்தத்வ

ஸா-கா ॥ த்யாத்யந்ஸாரணாஜ்ஞயாதிகேநாவ்யவவதேவேஷி வெக்ஷஜ்ஞாநேநாஹ்யாதஸ்வாத்யாதிவேத்யாஸ்யவிஷ்ணுஸம்வஜந்தவாந் த்யாதிஸிஷ்டநாராயணம்வேஷ்வ திஸதி ஸஷ்யஸ்விஷ்ணுஸ்வாவமாஸ நித்யம் ஸநாஸிஜகதித்யநேநஸஹஸ்ரஶீர்ஷம்தேவதித்யத் நாராயணமேநாகஸ்வாதந்த்ர்யஶஸ்வாஸ்ய வாஸுதேவாஸ்திதிஸ்தஸ்யா நித்யமேவாக்ஷர காரணஸ்ய தித்தந்த்ரநுஸாந்தவவேத்யஶ வாஸகாரணோ நாராயணமேவேதி. ஸவாவக்ஷாரணாஸாவவ தீ ஸம்ஹதேஹ்ணோக்தா வாநரவி ப்ரஹ்மாதயோ: காயத்ரீவக

ஷ || ப்ரத்யஜ்ஞாத பூர்வஸ்மஹே ஸநாதநே' என்றெதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே யவர்கள் தங்கள் பாசுரங்களாலும் ஸித்தம் இவர்கள் க்ருதக்ருத்யராய் சில க்ருத்யவிசேஷங்களாலே ஸர்வோத்தமராயித்துத் தந்தாம் பதங்கள் பெற்றார்களென்னுமிடம் ஸர்வேச்வரா வாக்யேசவம்

ஸா-நீ || ப்ராத்யர்த்யாஸயேதி. க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரஸாதகாரணவிசேஷே ப்ரயகாரணவிசேஷவஸதித்வம்ஃ (எதிரிகையாலே) எதிராளிகை யாலே (விடுதீட்டு) துடராமொழி, அதாவது விவாதமானரானவிருவரில் தோத்தவன் ஜெயித்தவனுக்கு இன்னான் தொடரக்கடவனல்லனென்று ஸஹ ஸாக்ஷிவிதமாகக்கொடுத்த பத்ரிகை. (அவர் தங்களிதி) ஸோகத்தில்ஸாக்ஷிவாக்யத்தில் காட்டிலும் ஸ்வஸ்வாக்யத்தில் காட்டிலும் ப்ரதிவாதிகொடுத்த விடுதீட்டு ஸாயகத்தமான ப்ரகாரத்திலே இவர்கள் பாசுரங்கள் ப்ரஸ்தாவத்தில் மிகவும் ஸாயகங்களென்று கருத்து. இப்படி க்ருதக்ருத்யரென்னுமிடம் ஸித்தமானாலு மிவர்கள் க்ருதக்ருத்யரென்னுகைக்கு நியாமகமுண்டோ? இவர்கள் ஸாஸ்த்ரோக்த க்ருத்யவிசேஷங்களை யநுஷ்டிக்கைதான் நியாமகமென்றில் க்ருதக்ருத்யரல்லாத ஸம்ஸாரியுமப்படி யநுஷ்டிக்கவில்லையோ? இவர்களநுஷ்டாநத்தில் விசேஷமுண்டோ தந் தாம் பதம் பெருகைக்காக வநுஷ்டிக்கை விசேஷமென்றிலதில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்களித்யாதி) (தந்தாமிதி) ப்ரஹ்மகார்யப்ரகாசிகமான தந்தாம் பதம் பெருகைக்காக வநுஷ்டித்தார்களாகையாலே இவர்கள் க்ருதக்ருத்யராயநுஷ்டிக்கிறார்கள். அப்படி யவன் விஷ்ணுபக்ஷமாகிற தன் பதம் பெருகைக்காக வன்றிக்கே கேவலமோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கிறானத்தனை யாகையாலே க்ருதக்ருத்யனுயநுஷ்டிக்கிறவனல்லனென்று கருத்து. இங்கு சில க்ருத்யவிசேஷங்களாலே தந் தாம் பதம் பெற்றார்களென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க ஸர்வோத்தமராயித்து என்றதிகம்சொன்னது க்ருதக்ருத்யருக்கக்ருதக்ருத்யரோடு ஸாதர்ம்யாதிகள் வழியாதவ்வளவன்றிக்கே தத்காரியருக்கு தத்ஸாத்யாதிகள் ஸமாநம் வழியாதென்றதிக ஜ்ஞாபநஜ்ஞாபநார்த்தம் ஸர்வோ

ஸா-கா || க்ருதக்ருத்யோத்தர ஸாதநப்ரதிபந்நப்ரபந்நப்ரதிபாதிநா ப்ரத்யய: ஸப்ரமாணயோ: தயோர்வாக்யம் ஸ்மா ரயதி (ப்ரஹ்மாத்யாதிகளிதி) (எதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே) ப்ர திவாதிஸமக்ஷமேவ தத்ஜயபத்ரதயா ப்ரஹ்மாதி யோக்யவசஜ க்ருதஸாத்யாதிவசநாம் தயோஸ்ஸ்வவசஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்ட ப்ரகாசகதுக்தஸ்ய ப்ரகாச தத்த்வகத்ஸ்ய ப்ரகாச தத்யநந்யப்ராபகம் தத்வேப்ஸ்யம்ஸாபாக ப்ரமாணவிரோதஹிப்ரதிஷ்டாஹ (இவர்கள் க்ருதக்ருத்யரித்யாதி) ப்ரஹ்ம

௩௭ || யஜ்ஞைஶ்ச ஸர்வே தேவா வாஸுதேவம் யஜந்தி ஸப்ரஹ்மகா꞉ ஸுரா꞉
ப்ரஶம்ஸந்தி தேவா மஹர்ஷய꞉ | ஸர்வம் தம் ஸர்வஶ்ரேஷ்டம் தேவம்
நாராயணம் ஹரிம் விஜயந்தோ ஹி யம் நித்யம் ப்ரஹ்மேஶாநாதய꞉ ப்ர
பும் | நிஶ்சயஜ்ஞாயி மஹாந்தி தத்த்வஶரணம் கத꞉ பத்தித்வேந ஸர்வம் கா
லே நாஸ்யா ஶ்வேதாத்யுபாவி | வ்யாஜாவதீர்ணம் க்ருபயா கரோதி ஸர்வம் மயி நி
வேஶிதம் || ஸோ(அ)ஹம் ஸந்த்யஸநாரோஹி ஸ்வாமீ மாமேவ ஜகத்பதிம் |
யாமகோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராத்ய பத்மஜ꞉ || பாதமேவேஶோ
க்ருபயா தத்ஸம ப்ராப்தவாநிதி ஶாஶ்வதம் விஶ்ரமேவோ மஹாதேவஸ்ய
தேயே மஹாக்ருதே | ஜ்ஞாநேந ஸர்வஹந்தாநி ஸ்வயமாத்மா நமாத்மநா || ம
ஹாதேவஸ்ஸர்வமேயே மஹாத்மா ஹுதாத்மாநம் தேவதேவோ பபௌ |
விஶ்வாந் லோகாந் வ்யாப்ய விஷ்டப்ய க்ருத்வா விராஜதே த்யுதிமாந் க்ருத்தி
வாஸா꞉ || யோ மேய யோ ஜித்வாந் மாமகாந் மஹாக்ருதே | ஸத்யோ

ஸா-நீ || தேவா ஜ்யத்ரயம் ஸம்கோசாய ப்ரஹ்மாத்ய யோரபி க்ரஹணம்
(ஸப்ரஹ்மகா இத்யாதி) கர்மஸ்வத்தயா ப்ரமாணாய க்ஷேத்ரஜ்ஞ நாதி
ஶயஹாநிஶ்ச ப்ரஹ்மாதீ யோபிதவேரவிஶேஷஜ்ஞாபநார்த்தம் தேத
ஸ்தோத்ரம். தத்ர ச கோடிஜ்ஞோதாரிதி ந்யாயாத் வ்யாப்யாந்வதித்தமர்த்த
மிதி ஜ்ஞாபநாய ஸப்ரஹ்மகா இத்யாதி நா தபோபரப்யாயா ப்ராக்தஶ்ரு
தி ஸாவ꞉ | விஜயஜ்ஞத்வேந ஜ்ஞாநமேவ கர்மவிஶேஷாநுஷ்டா
த்ருத்வம் மந்யதே நிஶ்சயஜ்ஞாயிமஹாந்தி தித்தர்ணாதிரோயா நாதிதிஸா
வ꞉ (பத்தித்வ இதி) மோகோத்தாரேவம் விய நாஸிவத்த ஜந்த[ாவி]ஹி
ப்ரமாணாய ஸம்ஸ்ருதித்யவ்யாபேணாத்ர பரமாத்மாவாதாநம் (வ்யா
ஜாவதீர்ணம்) வ்யாஜாவதிபதஸே நாயிகத்வம் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி
கர்மத்ருத்வம் (பாத்ரகம்) ஸ்ருஷ்டிகம் (ஸர்வமேய꞉) ஸர்வஹந்த
ஹவிஷ꞉ க்ருதாவிஶேஷ꞉ (ஸ்பதித) (ஆத்மநா) ஸ்வாத்மாநம் (ஆத்மநா)
மநஸா (தேவதேவ꞉) தேவாநாம்வ்யாராத்ய꞉. ஸர்வமேயக்ருதாநாம
ஸ்வம் ஸ்வம் ராத்ரஸ்ய தேநதாவதேவ கிம்கரந்த்யவீத்யாஹ (விஶ்வா
ந்தி) (விஶ்வாந் லோகாந்) ஜ்ஞாநஸர்வதிர்நஸர்வாந் லோகாந் (வ்யா
ப்யவிஷ்டப்ய) யத்ருஹைதஜ்ஞாநேநாவிப்யயகேவலம் சநேநாஷ்டம
திரஸ்காரகம் ஹவதீத்யர்த்த꞉ (க்ருத்தி꞉) மஜாதிநம் (யோமேயமேதி) ப்
ரஹ்மாத்யாதிஸர்வதேவாநாம் ஷிதத்த்வக்ருதாவ்யஸஜ்ஞஸ்ய ஸமவதஸா
நுப்ரதிபாப்ராதாநம்ரிவம் நாராயணீயபலிதம் வசநம் (பூர்வ) யேந
த்ருவ்யம் க்ருதாமாதிவ்யதாரேண (ஜித்வாந்) க்ருதவாந் ஆத்தவாநிதி
யாவத் (ஸத்யோ) ஸத்யேகவத்தாவ꞉, வேதே க்ருவஸாம்பாதிஸோ

ஶம்॥ யஜ்ஞதாநதபோவேதஶௌசவ்ரதயாக்ருதம் இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இவர்கள் ஸமபந்நாயா பாரதந்த்ரராய் குணவஶ்யராய் ஜ்ஞாநஸங்கோச விகாஸவான்களாயிருப்பார்களென்னுமிடம் வேதாபஹாராதி வ்ருத்தாந்

ஸா-நீ॥ த்ரைவேதவ்ருத்தை: (ப்ரஸித்தமிதி) இவ்வர்த்தமிப்படி ராமாயணபாரதாதிகளிலே ஸுஸ்பஷ்டம் ப்ரதிபாதிதமாயிருக்கையாலிப்போது புதியதாக உபதேசிக்கவேண்டினதன்றென்று கருத்து. ப்ரஹ்மாதிகள் கர்மவஶ்யராகில் மற்றுள்ள கர்மவஶ்யரைப்போலே மாயாபாரதந்த்ர்யயுக்தராக வேண்டாவோ இவர்களப்படித்தானிருக்கிறார்களென்றி லதில் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களித்யாதி) (மாயா) ப்ரக்ருதி: இங்கு மாயாபாரதந்த்ரரென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க வந்த மாயையை ஸமபந்நாயையென்று விஶேஷித்தது தந்நாயாபாரதந்த்ரருக்கு தந்நாமாத்யாதிகள் ஸாதாரம் வழியாதென்ற வைலக்ஷண்யஜ்ஞாபநார்த்தம். வேதாபஹாராதி வ்ருத்தாந்தங்கள் மாயாபாரதந்த்ர்யாதிகளிலே ஸாதாரணப்ரமாணங்கள் ஶ்ருதிஶைந்யநமோநாவாதகாதிஸித்தம்: தத்ர வேதாபஹார வ்ருத்தாந்த: ஸ்ரீநாராயணீயமோக்ஷதர்மே உபரிஷ்டாத் தாமஸாத்யாவ ஸாமஶ்ரேஷ்டௌ தமோரஜோகுணாந்விதௌ। மதுகைடபநாமாநௌ ஜாதௌ நாராயணாம்ஶஜௌ ॥ தத்ராம்புஜே ப்ரஹ்மாணமமிததேஜஸம் । ஸ்ருஜந்தம் ப்ரதமம் வேதாந் சதுரஶ்சாருவிக்ரஹம் ॥ ததோ விக்ரஹவந்தௌ தௌ வேதாந் த்ருஷ்ட்வாஸுரோத்தமௌ । வேதாந் ஜக்ருஹது: ராஜந் ப்ரஹ்மண: பஶ்யதஸ்ததா ॥ அத தௌ தாநவஶ்ரேஷ்டௌ வேதாந் க்ருஹ்ய ஸநாதநாந் । ரஸாம் விவிஶதுஸ்தூர்ணம் ப்ராக்ஸமுத்ரே மஹோததௌ ॥ ததோ ஹ்ருதேஷு வேதேஷு ப்ரஹ்மா கஶ்மலமாவிஶத் । ததோ வசநமீஶாநம் ப்ராஹ வேதைர்விநாக்ருத: ॥ ப்ரஹ்மா । வேதா மே பரமம் சக்ஷுர் வேதா மே பரமம் பலம் । வேதா மே பரமம் தாம வேதா மே ப்ரஹ்ம சோத்தமம் ॥ மம வேதா ஹ்ருதா: ஸர்வே தாநவாப்யாம் பலாதித: । அந்தகாரா ஹி மே லோகா ஜாதா வேதைர்விநாக்ருதா: ॥ வேதாந்ருதே ஹி கிம் குர்யாம் லோகாந் வை ஸ்ரஷ்டுமுத்யத: । அஹோ பத மஹத்து:கம் வேதநாஶநஜம் மம ॥ ப்ராப்தம் துநோதி ஹ்ருதயம் தீவ்ரஶோகாய ரந்தயந் । கோ ஹி ஶோகார்ணவே மக்நம் மாமிதோத்ய ஸமுத்தரேத் ॥ இத்யாதி. மதுகைடபவ்ருத்தாந்தோபி ஶாந்திபர்வணி மோக்ஷதர்மே உபரிஷ்டாத் । தத: க்ரோதவஶேநைவ ஸம்ரக்தநயநஸ்ய ச । பாலம் ஶம்போ நவாம்போஜ ரஹிதஸ்ய ஶிரோபயா । ப்ரஹ்மா । யஸ்மாத

ஸா-கா॥ விநாயகீர்த்யா (இவர்கள் ஸமபந்நாயேதி) ஸாக்ஷிகீர்த்தித இதி த்ரிகுணவஶ்யக்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாதிவைலக்ஷண்யப்ரஹ்மாதீநாம் யோக்ய

மஸ்ம்ருதிகளிலும் "ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஶவஸ்ததா | விஷ்ணு மாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா: || ப்ரஹ்மா விஶ்வஸ்ருஜோ தர்மோ மஹாநவ்யக்தமேவ ச | உத்தமம் ஸாத்விகீசேதம் மதிர்மோக்ஷநிஷிண"

ஸாதி|| பராயஸ்யஶிரஶ்சிந்நம் ஸ்வயமேவ | தஸ்மாத் ப்ராதுர்பவஸ்வேதி ஸர்வஜ்ஞம் ஸம்விஷ்யஸி || ரூத்ர: || ப்ரஹ்மஹா க்ஷுதிதோ தேவ: ஸர்வஸ்தீர்த்தாநி ஸஞ்சரே | ததோஹம் மதவாநேவ ஹிமவந்தம் ஶிலோச்சயம் | தத்ர நாராயணஶ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித: | ததஸ்தேந ஸ்வகாம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரேண விதாரிதம் || மஹதீஸ்ருவதீ தாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத் ஸஹஸ்ரதா | ஸ்ஃபுடிதம் பஹுதா யாதம் ஸ்வப்நலப்தம் தநம் யதா’ இதி | ப்ரஹ்மவிஶ்வஸ்ருஜ இத்யாதி தத்குண வஶ்யத்வப்ரமாணம். மநுஷ்யகள் பாபயோநிகளாயே’ யேநயேந குணேநைதாந் ஸம்ஸாராந் ப்ரதிபத்யதே | தாந் ஸர்வேந ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தஸ்ய யதாக்ரமம்’ இத்யுக்த க்ரமஜஸ்ய ஶாஸ்ரகுணவஶ்யா நு ப்ராப்ய ஸத்த்வகுணவஶ்யப்ரபஞ்சநே ததேவ நவாந்தரதா யாசாரதம் த்ரைகுண்யவிஷயம் ஸ்வம் விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தேத்யத்ர குணவஶ்யத்வப்ராதிக்யம் (விஶ்வஸ்ருஜ:) நவப்ரஜாபதய: மஹா: மஹாநவ்யக்தமென்றது தத்தபிமாநிதேவதாவர்க்கம். (ஸாத்விகீம்) ஸத்த்வகுண ப்ரசுரா (மதி:) மதிர்த்ததி மதி:, ப்ராப்தித்யர்த்த: தேவதாஸாத்விகாயாம் தி மநுஷ்யத்வம் ராஜஸா: | திர்யக்த்வம் தாமஸா நித்யாதித்யேஷா த்ரிவிதா கதிரிதி தத்ர த்ரைவித்யவசநாந்மநுஷ்யாணாம் ஸாத்த்விகத்வமேவ ந பவதீதி ப்ராதிபாதிகமக்தம்: ப்ரஹ்மாவிஶ்வஸ்ருஜோ தர்மோ மஹாநவ்யக்தமேவ சேத்யதோ உத்தமம் ஸாத்விகீம் மதிமாஹுரித்யநயா: ஸமதாமிதி ஸ்ருஷ்டிமக்ஷமேவ ச நம்ச மதிஶப்தோபேக்ஷயா ப்ராப்யம். தேஷாம் ஹிபக்தா ப்ரக்ருதி ஜந்மைவேதி ந்யாயாதிதி த்ருஷ்டவ்யம் ப்ரத்யுஜ்ஜநத்திலே ஸத்த்வகுணயுக்தராயுத்க்ருஷ்ட கர்மங்களைப்பண்ணினவர்களுக்கு உத்தமஸத்த்வமய ப்ரஹ்மஶரீரவிஶிஷ்ட ஸ்வாத்மலாபங்கள் ப்ராப்யங்களென்று மநீஷிகள் சொல்லுவர்களென்றிவ்வசநத்திற்கு தாத்பர்யம். இவர்களிப்படி குணவஶ்யரென்னா நீஶ்வரராகில் ஈஶ்வரன்செய்யத்தக்கதான ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை செய்யக்கூடுமோ? ஜகத்ஸ்வாமியாயிருக்குமவனுக்கன்றோவது செய்யவுசிதம். இவர்கள் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸம்பந்நராவான்களாகில் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச்செய்யும்படிதானெங்ஙனே ஸங்கோசிதஜ்ஞாநாதிமானுக்கன்றோவது செய்யலாவது ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யிவர்கள்தானே செய்தார்களாகில் அவனுக்கீஶ்வரத்வந்தான் விருத்தமாகாதோவென்னுமிதற்கு ப்ர

ஸாதகா|| ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபகாரகத்வமேவ யதாப்ரமாணவிரோதவதிப்ரஹ்மாஹ

ஈஶ்வராதிகளிலும் ஸாம்யம். இவர்கள் தங்களுக் கருணாகரனானவன் கொடுத்த ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொண்டவனுக்கேவல் தேவைசெய்கிறார்களென்னுமிடம் "ஸ்வதந்த்ர விஶேஷ ப்ரஸாதஜ்ஞாந ஸ்வதந்த்ர தந்நியமித ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகா:" என்று சொல்லப்பட்டது. இவர்களுக்கு ஸாம்யமில்லையென்னுமிடத்தை "ஹிரண்யகர்ப்போ பகவாந் வாஸுதேவ: ப்ரஜாபதி:" என்று துடங்கி "ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்

ஸாடீகாரணமாக வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். *(இவர் தங்களுக்கிதி) கருணாகரனானவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிஷு ப்ரயோஜகனாகையாலீஶ்வரஸம்விதமாகாது. இவர்கள் ஜ்ஞாநாதிஸம்பந்நரானவர்களானாலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயத்திலே யவன் ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கையாலதைக்கொண்டிவர்கள் செய்யக் குறையில்லை. இவர்கள் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளன்றாகிலும் லோகத்தில் ஸ்ருஷ்டிகார்த்தத்தை தத்ராஜ்ஞையாலே ஸ்வதந்த்ரன் செய்யும் கணக்கிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யவனுக்கேவல் தேவையாகச்செய்கிறார்களாகையா லதுவும் விரோதமில்லையென்று கருத்து. "தந்நியமித ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகா:" என்கிறவிடத்திலே கருணாகரதயா ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜ்ஞாநாதிப்ரதாநம் விவக்ஷிதம். திருநாராயணீயத்திலே ஸாதத்வ ஸமவாயவசநயாயிப்படி தாத்பர்யம் தோற்றுகையாலென்று கருத்து. கீழ்ச்சொன்னவிடங்களில் புராணங்களிலே இவர்களுக்கு ஸாம்யம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? ஸாம்யமவனுக்கொழிய விவர்களுக்கில்லையென்று சில ஜுஷிகள் சொல்லுகையாலிவர்களுக்கு ஸாம்யம் சொல்லுகிறதநுவாதமென்றீங்கு வைவரீத்யாநுகலாகாதோ வென்ன ப்ரஹ்மாதிகளை ஸாம்யாஸாதனத்தை யாதொருக்கு ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஷு ப்ரஸித்தராய் பஹுக்களான ஸ்ரீபராஶராதிப்ரஹ்மரிஷிகள் ஸாவதித்வமாக நிஷேதிக்கையாலிவர்களுக்கு ஸாம்யமில்லையென்கிறதே ப்ராமாணிகமென்கிறார். (இவர்களுக்கு ஸாம்யநிஷேதத்யாதியால்) ஸாம்யஸ்யாஸாவாஸ்யஸ்ய ஸாம்யம். ஸாம்யமாவது ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வம் ஐஶ்வர்யமாவது விஶ்வாஸம்பந்நத்வம். (ப்ராஜாபதி:) நவப்ரஜாபதிகள் ஜாதேஷ்வவநம் துடங்கியென்றது ஸ்ரீதேவஸேநாபதிஸ்ரீதேவ்யந்த தம்ஹ்ரீஹரணாது (கூர்மபா:) ஸாம்யஸ்ய ஹிதாஜுத்ரியம்ஸ்ய:। கடோபநி

ஷத்||(இவர்கள் தங்களுக்கிதி) ஸாவித்ர்யக்ஞாநபேக்ஷாஸ்வீக்ரியமாணேஷு ப்ரஹ்மாதீயேஷ்வரோக்தவாஸ்யபோயகப்ரமாணவிரோதஶஹிபொத்ராஹ (இவர்களுக்குஸாம்யமில்லைஇதி) ப்ரஹ்மாதீயோமீஸ்வர்ஸ்ய தந்நியந்த்ருத்வோபவசநா: நாராயணஸ்யா

ச்ச ॥ ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்" என்றும் "ஸ்ரஷ்டா ஸம்ஹர்த்தா ஜகதஶ்ச ஸர்வஸ்ய ப்ராணிநஶ்ச யேஜந்தவ: ஸ்வயமேவ ஶ்ரீமந்" என்றும் "ஏகோ நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாந: நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி" என்றும் பராவராதிகாரிகள் ப்ரதிபாதித்தார்கள். இவர்களுக்கு ஸமவான் ப்ரஹ்மாநாராயணீ யனென்னுமிடத்தையும் ஸமவானுக்கோராஶ்ரயணீயரில்லையென்னு மிடத்தையும் "பரஞ்ச ஸர்வாத்மா பரமேஶ்வர ப்ரஹ்மாணமஸ்ருஜத்" ப்ர

ஸா - நி॥ யஜதி ஸ்தோத்ரைர் ஸ்ருஷ்ட்வா இதி பரஸ்மாந் ஸ்ருஷ்டா ஜக்ஞிரே ஸ்தோதுஞ் ஸ்ருஷ்டிம் பஶ்யதே. ப்ரஹ்மாணமஸ்ருஜத் ஸ்ரஷ்டா நாராயண: "ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிற ஶ்லோகத்திலுத்தரார்த்தத்தையுங்கூடயெடுத்தது ஸர்வஸமத்வம் பொருளாக்கவோ ஸாதிகள் வழியாமென்றதில் ஸ்ருஷ்டிக்ஷணமத்ய நாராயண

ஶாஸநாதிகளென்றுதிஶப்தம் ப்ரயோஜித்திருக்கிறதனால் இந்த வசனங்களே மேல் ஜகத்காரணத்வ ப்ரயோஜனத்திலுமுண்டென்றுதலிந்த வசனங்களை யெடுத்தது ஜகத்காரண வசனங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று தல்கொள்ளவேணும். ஸாஜ்யா இங்கு ஆதிஶப்தம் ஸமயியாதிறே. இப்ரஹ்மாதிகள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு காயபூதரென்னுமிடமித்யாதிஶ்ருதங்கள் பாசுரங்களாலும் விஜிதேந்த்ரியத்வமும் ப்ராமாணிகமென்றுபபாதிதம். இவர்கள் கர்மவஶ்யரென்று ஶாஸநாதிகளில் ஸ்ருஷ்டவசநங்களால் ப்ராமாணிகமென்றுபபாதிதம். ஆகவிவ்வளவால் ப்ரஹ்மாதிகளான காரணங்கள் கர்மவஶ்யங்களாலும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கவையில்லாமையாலுமவனே ஸர்வஜகத்திற்கும் காரணமாய் நிர்விஶேஷ விஶிஷ்டனுமாயிருக்கையாலும் த்ரைகுண்ய ஸாமான்யகார்ய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிபக்ஷங்கள் வழியாதென்றுபபாதிதமாயிற்று. இத்தால் நாராயணனு ஸமாயிகரிக்ஷணை கையாலேபவனே பரதேவதையென்றும் சொல்லித்தாயிற்று. மற்றுமிவர்களுக்குமவனுக்கும் பலவகையாலேவுள்ள விஶேஷாகாரங்களாலுமவன் ஸமாயிகரிக்ஷணென்கைக்காகவிவ் விஶேஷங்களை ப்ரமாணங்களாலே ஸாயிக்கிறார். (இவர்களுக்கு ஸமவானென்று துடங்கி ருத்ரந்தானே சொன்னானென்னுமளவாலே) இங்கு "பரஞ்சேத் ப்ரஹ்மாணமஸ்ருஜத்" என்கிறவிடத்திலே ருத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மாவையாஶ்ரயணீயனைச் சொல்லுகிறதத்தையொழிய ஸமவானைச் சொல்லுகிறதில்லையாகிலுமந்த ப்ரஹ்மாவுக்குங்கூட ஸமவான் நாராயணீயரென்கையாலும் "ஸர்வேஷாமாஶ்ரயோ ஹரி:" என்கிறவித்தாலும் ருத்ரனுக்கும் ஸமவான் நாராயணீயனென்ற

ஸா - கா॥ ந த்ருதீயகஸ்ய ந தத்ருதீயகஸ்ய விஶேஷண ப்ரமாண ஸாமாந்ய ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜனம் - (இவர்களுக்கு ஸமவாநிதி) வக்ஷ்யதே

ஆத்மஹேதோ: ஸர்வமேவ தாவந்நியந்த்ருத்வாத்ரேண ஸஹ வ்யாப்தி: ஸர்வாத்மப்ரயோஜக
கஸ்ய தஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ரயோஜகம்" என்று தானேயருளிச்செய்தான்.
இவர்கள் உபயவிபூதிநாயகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விபூதிபூதரென்
னுமிடம் "ப்ரஹ்மாதய: ஸர்வ: ரூத்ர: காமாங்காஸ்த்வமேவ" த்யாதிகளி
லே மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி வஸ்துந

ஸா-நி||தாகிறதென்றுகருத்து. ஸமவானுக்கோராஶ்ரயணீயரில்லை யென்கி
றவிது ப்ரஹ்மாதிரூ யொரவரகேவிதவ்யதிரிக்தனொருவன் ஸமவானுக்க
பிகனுயிருந்தாலோவென்கிற ஶங்காவாரணாயமு. ஆஶ்ரய உத்யாதியமு
ஊக்ருஷ்டீகரணாயமு. ஹிஹேதள. ஆவ்யதிரிக்தஸ்யகுஶஸ்யஊாஸ்ய
தக்வாதஸ்ரீதவிஆஶ்ரயொஸவிதாஹாஸதீதிஸர்வ:. தானேயருளிச்செ
ய்தானென்றது. உதாஹ்ருதவசநங்களில் ஊரஹிதாதி ஸாதாரண
ஶப்தோத்தமிருந்தாலுமது ஸமவத்ஸ்ருதி ஜீவபராயமு. (இவர்களி
த்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க உபய விபூதி நா
யகனை என்றயிகம்வ்யொமித்தது, ப்ரஹ்மாதயொரெதவிபூதி
நாவரகேவிப்ரஹ்மாதிவ்யதிரிக்தஸ்ய ஸர்வவிஷ்ணுமவானும் விபூ
திபானுலோவென்கிற ஶங்காவாரணாயமு (விபூதி:) நியந்தவ்யவஸ்து:
ப்ரஹ்மாதய உத்யாதள "விபூதயொஹரேரெதா" உத்யாதி வா
க்யஶேஷாத்யஷ்டவ்ய: ப்ரஹ்மாதய: என்று துடங்கி விபூதிகளும்
சொல்லுகிற விஷ்ணுவேராண வ்யாகரணத்திலே விஷ்ணுஊமநாதய என்கிற
ஶ்லோகத்தில் விஷ்ணுவுக்குச்சொன்ன விபூதிகளும்போலே யிவர்களுக்கும்
விபூதிகளவசாரிகமானுலோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (மற்றுள்ளா
ரோடு துல்யமிதி) விஷ்ணுஊமநாதய என்கிற ஶ்லோகத்திலே விஷ்ணோரெ
தாவிபூதய: என்கையாலே தனக்குத்தன்னைப்பற்ற விபூதிகளும் பாயி
தமாகையால் மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகாவிட்டாலுமிங்கப்படி பாயக
மில்லாமையாலிவர்களுக்கு விபூதிகளவசாரகமன்றிக்கே மற்றுள்ளா
ரோடு துல்யமாகவே கொள்ளவேணும். கநர்யா மற்றுள்ளாருக்கும் வி
பூதிகளவசாரிகமாக வ்யஸமிக்குமென்று கருத்து. (இப்படி வஸ்து
நங்களித்யாதி) இப்படிஎன்றது மற்றுள்ளாரோடுஸஹவாசத்தையிட்டு

ஸாகா||வ்யாவிதக்ஷாங்ககாயாதிவஸ்ப்ரஹ்மாதியொரவிஸமவவிபூ
திகவ்யாவக வ்யாணபாயஉத்யிவ்யாயெணாஹ(இவர்களுஸமெதி)
நநாஷ்டிதிஹேதுஹதவிஷேணாயமுயாவிபூதிகளவசாரிகம் வஸ்வம்
ஸ்ரஷ்டிஸம்ஹாரகதேவ்ரா:ப்ரஹ்மாதி யொரவிவிபூதிகளவசாரி
கங்கிஸ்யாதித்யதாஹ(இப்படிவஸ்துநங்களிதி) "ப்ரஹ்மா நாராயண:ஶி
வஶ்ச நாராயண:ஶக்ரஶ்ச நாராயண:"த்யாதாவேதாவஸவோஶ்ச நாள

[illegible]ம்போலேயிவர்களும் ஸர்வஶரீரியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகார பூதரென்னுமிடம் [illegible]ங்களுக்குமிவர்களுக்குஞ்சேர நாராயணாதி

ஸா–நீ|| தத்த்வத்ரயாகவிபூதிஸாம்யஸித்த கணக்கில் என்றபடி. இதற்குவஸி ஷமென்கிறத்தோடேயநயம் ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க ஸர்வஶரீரியானஎன்றயிகம்ப்ரயோகித்ததுப்ரஹ்மாதிப்ரயோஜ்ய: தத ப்ரகாரகேநாபாரகேவலி ப்ரஹ்மாதிவ்யதிரிக்தஸர்வ கஸர்வவிஶேஷவா னும் ப்ரகாரபூதனனேலோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் அப்போது ஸர்வப்ரகாரியென்று நிர்தேஶிக்கவேண்டியிருக்க ஸர்வஶரீரியென்று நிர்தேஶிப்பானேயென்றில் தத்ஸத்த்வங்களுக்குத தத்த்வஷணகிர்யா ரூப ப்ரகாரமாய்க் கண்டிருக்க ஷணகிர்யா.தேஹரல்லாத விவர்கள் ப்ரகார பூதராவதெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமிப்படி நிர்தேஶித் தது. அவன் ஸர்வத்தையும்பற்ற ஶரீரியாகையாலே இவர்களுமவனுக்கு ஶரீரமாகையால் ப்ரகாரபூதராகலாம். லோகத்திலே ஷணகிர்யா ரூபமல்லாதிருக்கச் செய்தேயும் ஶரீரதேஹாவுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்க க்கண்டதிறே யென்று கருத்து. ப்ரகாரபூதரென்றது கவர்யக விஶேஷணபூதரென்றபடி. இவர்களுக்கு ப்ரகாரத்வம் தேவந த்வளவவாரிகமென்கைக்காக [illegible]ங்கள்போலேஎன்கிறத்ருஷ்டாந்தோ க்தி. இப்படி [illegible]ங்களுக்குப்போலே இவர்களுக்கும் ப்ரகாரத்வ மென்னப்போமோ ஒருவஸ்துவுக்கொன்று ரேவயானுலிதாரத்திற்கு பது ரேவமாகவேணுமென்று நியமமுண்டோவென்னவருளிச்செய் கிறார். ([illegible]ங்களுக்குமிவர்களுக்கும் சேரவிதாநாதி) விஶ்வநாராயண தேவம் விஶ்வதேவம்பராயணம் ஷ:ஸப்ரஹ்மாஸஶிவ:ப்ரஹ்மாநாராயண: ஶிவஶ்ச நாராயண: ஶக்ரஶ்ச நாராயண: ஜேயாதீம்ஷிவிஷ்ணுர்புவநா நி விஷ்ணுர்ஸித்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலேயென்றபடி. இப்படிசேர ஸாமாநாதிகரண்யமிருக்கையாலே ப்ரகாரமாய் [illegible]ங்களுக்குப்போ லே இவர்களுக்கும் ரேவமென்றேகொள்ளவேணும். கநுயா லோகத

ஸா–கா || ஜலோயஜமஷிஸாமாநி| ம்தேராஷ்ட்ராஜ்யராஜர்திநாராய ண:யவிஶ்வதேவம்பராஷ:ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸேந்த்ரஸோக்ஷர:ஸ்ரத நிவிஷ்ணுர்பூர்புவநாநி விஷ்ணு:ஶிவயோஶ்ஶ்வத்யாதீநாம் ஸாமாநா திகரண்யாநாயஸவ்யபதியிவிஶரீரகத்யாதிஶரீராத்மாவோநிபம் யநீதி வோயநாதஸிஹாயப்ரஹ்மாதிவ்யதிரிக்த ஸாமாநாதிகர ண்யேஶரீராத்மாவோநிபம்யந தயோர்ஸ்வரூபவைகரூநிபம்யந த்தி விஶேஷத்திகவ்யளவவாரிககாம்ஸகாமே லோகவரம் ஶுஷ்கமா ந:ஶுஷ்கரூபம் ரேவ்யஸம்ஹவதி கரேவஸ்வகாமேஹஸ்த: கா

தத் ஶரீரஸ்வரூபாதிகரண்யத்தாலே ஸித்தம். இவர்கள் ஶரீரமாயவனாத்மா வாயிருக்கிறபடியை “தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: | ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோऽஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்” என்று ப்ரஹ்மா ருத்ரனைக் குறித்துச் சொன்னான். இவர்கள் ஶேஷபூதர் அவன

ஸா-நீ || ஶேஷம் வருகையாலேயந்த வ்யவஹாரங்களுக்கு ஔபசாரிகமென்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்குமென்றுகருத்து. இவர்களவனுக்கு ஶரீரபூதகளாக ப்ரகாரபூதரென்றது கூடுமோ? யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீர”மித்யாதிகளிலே ஸர்வங்கள் ஶரீரபூதங்களென்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ரர்களவனுக்கு ஶரீரபூதரென்கைக்கு விஶேஷித்து ப்ரமாணமுண்டோ? இவர்களுக்கவனாத்மாவென்று விஶேஷித்துச் சொன்னதே ப்ரமாணமென்றிலது தானுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவர்கள் ஶரீரமாயித்யாதி) (ஶ்வஸாவிதி) நாராயணஜ்ந்யத: | ஸ்ரீநாராயணீயே, ஸப்தஶ்லோக ப்ரகாரேண ப்ரத்ய யஃபரமாத்மா ஸந்த்யோநிஷ்பந்நஸ்ய த: | ஸஹி நாராயணோ ஜ்ஞேயஸ் ஸர்வாத்மா பரமேஷ்டிஸ்” இத்யேகஶ்லோக ப்ரஹ்மா ருத்ரனைக்குறித்துச் சொன்னானென்றது தவாந்தராத்மா என்கிற ஶ்லோகத்தில் தவ மம என்று ஸாமாநாதிகரண்யமிருந்தாலும் ப்ரஹ்மருத்ர ஸம்வாத ப்ரகரணாக இது ப்ரஹ்மருத்ர பரமிதி ஜ்ஞாபநார்த்தம் எதிரிகையாலே விடுதீட்டுஜ்ஞாபநார்த்தம். ஶேஷமல்லாதது ஶரீரமாக மாட்டாதிருக்க விங்கிவர்கள் ஶரீரபூதரென்றது கூடுமோ? இவர்களும் ஶேஷபூதர்தானென்றில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவர்கள் ஶேஷபூதரித்யாதி) “ப்ராஜாபத்யா: ஸர்வதேவ திவ்யாஸ்ஸ்ரு ஶேஷத்வேந ஸமாநயாளிது ஶேஷத்வ ப்ரமாணமாமென்று கருத்து. (மந்த்ரராஜஸ்) ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுபத: தத்வ வ்யாவஹார நாரதீயா ஸம்ஸ்காரஸம்ஹிதாயாம் பாஞ்சராத்ர ண ப்ரணீதம். ஹரஸ்வக ஸ்தோத்ரமந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரம் இங்கு மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரத்திலென்றுகாரத்தை யெடுத்தது கீழுதாஹரித்த ஸாரதாதிவசநம்போலன்றிக்கே யிது ஸம்ஹிதாவசநமானாலுமந்த ஸம்ஹிதையிலிந்த மந்த்ரராஜ

ஸா-கா|| ஜகத்ரயஸாதாநாயிகரண்யாஸித்தி: ஜந்ராதிஷு நிநிபந்தய நப்ரஷேஶ்வரத்வாதி தோஷாஸ்பதிதிஹாவ: ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஶரீராத்மநிபந்தந கானம்கீகாரேசதத்பவாக்ய விரோத மாஹ - (இவர்கள் ஶரீரமாயிதி) ப்ரஹ்மருத்ரயோஹ பகவச்சேஷத்வா நீஶ்வரத்வம் வதநயோரீஶ்வரத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வநாம்கீக்ருதாத்ருவாக்ய விரோதம் சேத்யுக்ததிஹ (இவர்களிதி) வர்வா ப்ரஹ்மருத்ராஸ்வா தவிஸ்திநியஞ்ஞயாஸ்வாபேக்ஷயா தேவதாக்வநவாம்கீக்ருதஸ்ய ஸ்ரீவ

ஸர்வஶேஷியென்னுமிடத்தை "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநஃ பரமாத்மநஃ । அதோऽஹமபி தே தாஸ இதி மத்வா நமாம்யஹம்" என்று [illegible] பத்மோத்தரத்திலே ஸர்வஜ்ஞனான ருத்ரன்தானே சொன்னான். இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நாராயணன் ஸமாதிகதரித்ரனென்னுமிடத்தை "ந பரம் புண்டரீகாக்ஷாத் த்ருஶ்யதே பரதர்ஷப । பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாந்ந பூதம் ந பவிஷ்யதி ॥ ந விஷ்ணோஃ பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம । ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி மங்கலம்

ஸாதி॥ பத்மோத்தரம் ஸ்கந்தாதிகளாதரஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்தமாகையாலிந்த வசநமும் பாரதாதிவசநம்போலே பரரைப்பற்றவாய ஶமாகமாட்டுமென்கைக்காக கேவலஶைவப்ரஸித்தாதிஶயத்வாய கஸ்ஸம்வத்ஸேவக்கண்யாபவீதிஜ்ஞாபநாய ஸர்வஜ்ஞோக்திஃ. ருத்ரன்தானே சொன்னான் பரதேவதை ஶங்கிக்கப்படுகிறவன் யாவனொருவன் அவன்தானே சொன்னானென்றபடி. இந்த வாதிகள் கலங்குகிறார்ப்போலே யவனிவர்களைப்போலே கலங்குகிறவரில்லையிறே யென்று கருத்து. இப்படி நாராயணனு ஸமாதிகரஹிதனென்னு மிடத்தை உக்தவிஶேஷங்களாகிற லிங்கங்களையிட்டு ஸாதித்ததாமமையுமோ? இத்தை கண்ட்ரவெண ப்ரதிபாதிப்பதொரு வசநம் வேண்டாவோ? வென்னவித்தை யொருபடிதானன்றிக்கே பலபடியும் சொன்னார்களென்கிறார். (இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வஜகத்காரணத்வ நிரவதிகமஹிமவிஶிஷ்டத்வ ப்ரஹ்மருத்ராதிஜநகத்வ முக்தப்ராப்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ சிதசிதாத்மகஜ்ஞாநாதிப்ரத்வதாபந்நீயத்வ ப்ரஸாதகத்வ நியந்த்ருத்வாதிகளிலேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலுமிவனுக்கதிகருதல் ஸமரான இல்லாமையா லிவன் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸமாதிகதரித்ரனென்றபடி. இவ்வசநாதிகம் "ந பரம் புண்டரீகாக்ஷாத்" இத்யாதியாக விங்கெடுக்கப்புகிற வசநங்களில் ஸங்கோசிதவ்ருத்திஶங்காவாரணார்த்தம். பரதேவதாபயோக்காரங்களிலேதேனுமொன்றிவனுக்கில்லையாகிலன்றோ யவைகள் ஸங்கோசிதவ்ருத்திகளாகவேண்டுவதென்று கருத்து. (ஶ்ரீமத்) ஶ்ரீமத்பாகவதம் (பாவநம்) கநிஷ்ட-

---

ஸாகாதிதேவஸர்வஸ்வஸ்ய ஸர்வமநந்யாவமர்ஶஸ்ய வ்யாப்ய பாவகத்வஜ்ஞாபநாய. உக்தப்ரகாரேண ஶ்ரீவசநப்ரஹ்மருத்ராத்ய பேக்ஷயா ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்ருத்வஸம்ப்ரதாநஸ்வாஸ்தாப்யநீயத்வ ஸர்வஸம்ரக்ஷகத்வ ஸர்வஶேஷித்வாதி ஸர்வப்ரகாரஸம்யாதந்த்ரம். இதாநீம் நாராயணஸ்யாநந்ய விஷ்ணுர்வாஸுதேவாதி ஶப்தவாச்யாந பர்யாயகா வசநைரபி ஶ்ரீமத்ஸர்வப்ரகாரஸம்பந்தித்வாஹ- (இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமித்) ஸர்வா ஶ்ருதிஷு பரத்வ பாரம்யம்

௨௭|| நவாஸ-தெவாஸவாரஸ்தவாவநம்| நவாஸ-தெவாஸவாரஸ்திதெ வதம் நவாஸ-தெவம் ப்ரணிவத்யஸ்ஈதி தெ ரொகெ தாஈரஸஃக ஸ்வீஞஜாதா நஜநிஷ்யதெ, நதெவம் கெஸவாத்வரட, ராஜாயிராஜஸ்ஸ வெஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மயொ ஈஹாநு| ஈஸ்வரஞம் விஜாநீஸ்ஸவி தா ஸப்ரஜாபதி’’ரித்யாதிகளாலே பலபடியுஞ் சொன்னார்கள். கருவிலே திருவுடையார்களாய் ஜாயமாநதஶையிலே ரஜஸ்தஃ ப்ரஶமஹேது-

ஸா-நீ|| நிவத்ருகம். ஸர்வேஷாம் ராஜாநஃப்ரஹ்மரு~த்ராதயஃ தேஷாஃ வ்யயிராஜாராஜாஞராஹிதாராஜெத்யுஃ. (ப்ரஹ்மயஃ)ஸ்வாயெ ஷயடீ (ஈஸ்வரஞம்விஜாநீமஃ) யதோ ராஜாயிராஜஸ்தஸ்தஸ்ரஸ்ஸ வாஞ்சம் நிஸ்வநம்ஜத்யஃ. பலபடியும் சொன்னார்களென்றது, ஈயிகனில்லையென்றும் காஷ்த்ரயத்திலு மயிகரில்லையென்றும் இவர்களிலே யொருவனுமிவனில்க்காட்டி லயிகனல்லரென்று மிஷ்டப்ராவகஸ்வாநிஷ்டநிவத்ருகஸ்வாராஸ்யங்களிலயிகரில்லையென்றும் காஷ்த்ரயத்திலும் ஸமரில்லையென்றும் ராஜாயிராஜஸ்வ நிஸ்ஸாஹ்யிகமாகையாலே யிவனே யீஸ்வரனென்றுமிப்படி பலவகையாலும் வ்யாஸஶௌநகாதிமஹஷிகள் கண்டரவெண ப்ரதிவாதித்தார்களென்றபடி. ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலும் நாராயணனுக்கு ஸமரில்லையென்றது கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன வாக்யங்களாலே யவனுக்கு ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் ஸமரல்லராகிலு மவர்களுக்கும் மோக்ஷஹேதுத்வம் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கையாலே விவ்வாகாரத்தாலே யிவர்களவனுக்கு ஸமரல்லரோ வென்ன மோக்ஷஹேதுத்வமாவது ஸமவானைப்போலே இவர்களுக்கும் ஜந்மங்களை ஜாயமாநதஶையில் கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே முமுக்ஷுக்களாக்குகையோ? அன்றிக்கே முமுக்ஷுக்களானவர்களுக்கு உபாஸ்யராக்குகையோ வென்று விகல்பித்ததில் ப்ரயமவக்ஷங்கூடாதென்கைக்காக ஜாயமாநதஶையில் ஸமவானாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டவர்களே முமுக்ஷுக்களாவார்களென்றும் ப்ரஹ்மருத்ரதஷ்டரானவர்கள்ரஜஸ்தமஃவரதந்த்ரயாஸம்ஸாரிகளேயாவார்களென்றும் வ்யவஸ்திதமென்று ஸப்ரமாணமாக வுபவாதிக்கிறார். (கருவிலேத்யாதியால்) (கருவிலேதிருவுடையராய்) ஜநநதஶையிலேதானே ஸ்ரீமான்களாய் ஜாயமாநதஶையில் யத்நமாக ஸமவத்கடாக்ஷம் ஜனிக்கும்படி தத்ஃவஷ்டமெ ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுர்மதயாதஃஸுஷ்கஸாத்ரதாதிரவ வஸாமந்த்ததயுடையவரா யென்றபடி. இப்படி பலரெல்லாருக்கும் கரு-

ஸா-கா||வருவநெநஸ்வாவபாதஃப்ரஹ்மரு~த்ர யொஃவரஸ்வாயகத கருமஹிவெத்யாஹ-(கருவிலேதிருவுடையார்களாயித்யாதி)ஜநெருஷாஜ்ய வாதோஹஸ்வா ப்ராமாணிகாநாம்ஸ்வகடாக்ஷேண ஸம்ஸாரஹேதுஸ்வம்

ம|| மதுஸூதநனுடைய கடாக்ஷமுடையவர்கள் முமுக்ஷுக்களாவார்களென்னுமிடமும் ப்ரஹ்மருத்ரத்ருஷ்டரானவர்கள் ரஜஸ்தம: பரீதரா வார்களென்னுமிடமும் "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந: | ஸாத்த்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேயஸ்ஸ வை மோக்ஷார்த்த சிந்தக:|| பச்யத்யேநம் ஜாயமாநம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோ(அ)தவா புந:| ரஜஸா தமஸா [வா-சைவ] சாஸ்ய மாநஸம் ஸமபிப்லுதம்" என்று விவக்ஷிக்கப்பட்டது. இவர்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யரென்னுமிடமும் இவர்களுக்கு காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனே யிவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள முமுக்ஷுக்களுக்குமுபாஸ்யனென்னுமிடமும் "ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்" என்றும் "ப்ரஹ்மாணம் சிதிகண்டம் ச யாச்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா

பா-தி|| பர்யாயமாத்திருக்கசிலருக்குமாத்திரம் மதுஸூதந கடாக்ஷம் வருவதெங்கனேயென்கிற சங்காபரிஹாரார்த்தம் சொன்னபடி. "ரஜஸ்தம: ப்ரசமைதே"தென்றது "ஜாயமாநம் ஹி புருஷ"மென்கிற ப்ரமாணத்தில் மது ஸூதநஸ்ய தாத்பர்யஞ் சொன்னபடி. மயோசேஷிகர்கள் ஸமதூரஜ ஸமேந ஹம்ஸப்ருதிவாதிதரென்று ஸாத்ருஹாஷ்யத்திலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. (விவக்ஷிக்கப்பட்டது) விவக்ஷிதமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் பசுவேபாக்ஷவிசுஷ்த்திலாத்ரகொடி கூடாமையாலே அதைக்கொண்டு மாத்யம் சங்கிக்க வவகாசமில்லையென்று கருத்து. இனி த்விதீயகொடியைக்கொண்டு மாத்யம் சங்கிக்கக்கூடாதென்கைக்காக ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யரென்றும் பகவானே ஸர்வமுமுக்ஷுக்களுக்குமுபாஸ்யரென்றும் விவக்ஷிதமென்று ஸப்ரமாணமாக வுபபாதிக்கிறார். (இவர்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கிதராதியால்) இவர்களுக்கு காரணபூதரென்றது இவர்களுக்கவனுபாஸ்யனென்கைகு நிபாதகம் சொன்னபடி. ஸர்வமுமுக்ஷுக்களுக்குமென்று சொல்லாயிருக்க விவர்களுக்கும் மற்றுள்ள முமுக்ஷுக்களுக்குமென்றிங்கனே இவர்களை விசேஷித்துச் சொன்னது இவர்களுமவனை யுபாஸிக்கையாலே "ஸ்வ ரக்ஷணே ப்ரபந்நஸ்ய" என்கிறபடியே இவர்களுக்கநுபாஸ்யத்வம் ஸித்திகவிக்ஷித்தாவநாயஞ்ச ... வாஸகஸ்ய தச்ஸாத்யசங்காத்யாகாபரமித்யதி ... நாயஞ்ச (ஸம்ஸாரார்ணவேதி) ப்ரஹ்மருத்ரோ பரவி ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாரோ ப்ரஹ்மஸம்பந்நதா: இத்யாதிலே

பா-டி|| ஸசோகாயபூதராஹ்மணாநாம் முமுக்ஷூணாமுபாஸ்யத்வஞ்ச தயோ: ப்ரகாசயதீதி|| ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸஹிதோக்ஷோ ... கவா ... தீகோதாவாபஸித்தேஷு

ச॥ நுவெஸவஹெயஸ்ஸாகவசிஹிதம்ஹம்" என்றும் "ஹஸிரெகஸ்ஸதாஸெஷ பொ ஹவுதிஸ்ஸஹஸ்ஸம்ஸ்யைக்ஷ | உபாயெஸ்யம் ஸதாவிப்ரா உபாயொஷ்சீ ஹரெஸ்ஸ்ரதாள்" என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலே யிவர்களை மொக்ஷோபகாரகராகச் சொன்ன விடங்களும் ஆசார்யாதிகளைப்

ஸா-நீ॥ வசிவஷ்யெவஸ்யாவிதமாகையாலிந்த ஸம்ஸாராணுவெதிவவநத்திலேயவர்களும்கொராஸீகரதரென்றுகருத்து. (உபாயெஸ்யமிதி) இவ்விடத்திலின்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முவாஸ்யனென்கிறதென்று கருத்து. ஆனல் ஶாஸ்த்ராதிவசனங்களிலே ராஜ்யவஸ்து "கூவிகஸ்ஸவஜமதாதீஸ்யரொாபாயமொக்ஷயொஃ | தம் கூாஷ்ஷம்தி கஶஜாஃ ப்ரவணாதிஷு ஹரம்ஹர" இத்யாதிகளாலே இவர்களை மொக்ஷோபகாரகராகச் சிலவிடங்களில்ச் சொன்னதெத்தாலே பென்னவருளிச் செய்கிருர். (இத்தாலேயித்யாதி) இத்தாலேயென்றது மொக்ஷாயஷாவாஸ்யன்னென்று நிஷெயிக்கையாலேயென்றபடி. இதற்கு நிணீதமென்கிறத்தோடேயபயம் தயாவ மொக்ஷாயஷாவாஸ்யரன்னென்று நிஷெயிக்கையாலே இவர்களை மொக்ஷோபகாரகராகச்சொன்னவிடம் பரம்பரயாமொக்ஷோபகாரகமாத்ரபரமென்று வசநாஹாரநவெக்ஷ்யவிஹிஷெயபஷத்தைக்கொண்டு ந்யாயத்தாலேதானே நிஶ்சிதமாயிற்றென்றபடி. ஆசார்யாதீத்யத்ராதிஶப்தேந வித்யாதிஸம்க்ரஹஃ ஜ்ஞாநாதீத்யத்ராதிஶப்தேந வைராக்யாதிஸம்க்ரஹஃ மொக்ஷோபகஜ்ஞாநாதிஹேதுகத்தையிட்டுத் தான் ஸாத்யம் வாராதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக விங்காசார்யாதிஷ்வதோஷ்ஹொக்திஃ ஜ்ஞாநாதிஹேதுகவசார்யாதிஸாதாரணாகாரீஸ்வரகவ்யாப்தமல்லாமையாலே இத்தாலீஸ்வரகவிஷியில்லாமையா லித்தைக்கொண்டு ஸாத்யத்தை ஶங்கித்து ப்ரயொஜநமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பரம்பரயொபகாரகரென்று நிரூபிக்கைக்கு நியாமகமமையுமோ ஒரு வசநம் வேண்டாவோ ஸ்யைஷவெதம் யொஜக உத்யாதியாக வசநமுமுண்டென்றில் அவ்விடத்திலே தவெஷ்வ என்கிற வயாரணத்தாலே விஷ்ணுஹக்திக்கு ஹேதுவொழிய வேறு காரணமில்லையென்றும் தஷக்திக்கு ஸ்யைஷவொழிய வேறு காரணமில்லையென்றும் தோற்றுகையாலே ஸ்யைஷிநிருயவெந ஶ்ஶக்ஷவாஸ்யவாவதெந தெவதாஹராவாஸநம் விநைவ மொக்ஷஸிஷ்

ஸா-கா॥ யொஸ்ஸாஷ்யவ்யாதநயொரஹிமொக்ஷாஸ்வஸணவாஶ்ரயணீயஜதி ஸிஷம் நமெவம் தஹிவ கவிதயொமொக்ஷஹேதுகவாக்தியாவாதஜதூ்ராஹ--(இத்தாலே இவர்களைஜதி) மொக்ஷஹேதுகவாக்தெஃ பரம்பரயாஹேதுகவ்யவவதெஃ ராஜ்யெண ஹவஷாவஸநே உ

உ॥போலே ஜ்ஞாநாதிஹேதுக்களாகையாலேயென்று நிர்ணீதம். இவ்வர்த்தம் “ஸூர்யஸ்யைவ து யோ பக்த: ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: । தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந ருத்ரபக்த: ப்ரஜாயதே ॥ ஶங்கரஸ்ய து யோ பக்த: ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: । தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந விஷ்ணுபக்த: ப்ரஜாயதே ॥ வாஸுதேவஸ்ய யோ பக்த: ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: । தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந வாஸுதேவே ப்ரலீயதே” என்கிறவிடத்திலும் விவக்ஷிதம். இப்படி ஸூர்யபக்த்யாதிகள் பரம்பரயா பகவத்பக்த்யாதிகளிலே மூட்டு

ஸா-தீ॥ யுண்டென்கிற ஸித்தாந்தாநுகூலையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்யாதி) இவ்வர்த்தமென்றது ஜ்ஞாநாதிபரம்பரயா மோக்ஷாவகாரகரென்கிறவர்த்தமென்றபடி. (விவக்ஷிதமிதி) தஸ்யைவ என்கிற அவதாரணமிருந்தாலு மிவ்வர்த்தமே இங்கு தாத்பர்யவிஷயம். விஷ்ணுபக்திக்கு ருத்ரனொழிய வேறொரு காரணமில்லையென்கை ப்ரமாணாந்தரவிருத்தமாகையாலே யதிங்கு விவக்ஷிதமன்று தஸ்யைவ என்கிறவவதாரணமும் ருத்ரனைப்பற்றின அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு விஷ்ணுபக்த்யர்த்தமினி ஸ்வப்ரயத்நம் வேண்டாவென்கிற தத்தனை இது ஸூர்யபக்தனுக்கும் துல்யம் ஆகையாலிவர்களுக்கு நியமேந மோக்ஷஸாதகத்வம் வருவதில்லாமையாலுக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ருத்ராதிபக்தருக்கு பரம்பரயாவாகிலும் மோக்ஷமுண்டென்றி லபஸித்தாந்தமாகாதோ? தேவதாந்தரபக்தருக்கு மோக்ஷமில்லையென்றன்றோ ஸித்தாந்தம் பரத்வாதிப்ரமத்தாலே தேவதாந்தரங்களை பஜிப்பார்க்கு மோக்ஷமில்லையென்றிவ்வளவே ஸித்தாந்தமென்னிலிது தான கூடுமோ? “ஸூர்யஸ்யைவ து யோ பக்த:” இத்யாதிவசநங்கள் பரம்பரயாவகாரகத்வம் சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி யின்னார்க்கென்று விஶேஷிக்கவில்லையேயென்ன விவரணம் பொதுவாகத் தோன்றினாலுமிதில்சொன்னது தேவதாந்தரஶேஷ பரத்வாதிப்ரமரஹிதற்கேயென்று வசநாந்தரபலத்தாலே நிஷ்கர்ஷிக்கவேணுமென்கிறார். (இப்படி ஸூர்யேத்யாதி) வ்யத்யயபக்தியுமென்கிறது பரத்வத்தில் அபரத்வபுத்தியும் அபரத்வத்தில் பரத்வபுத்தியு

ஸா-கா॥ பாரம்பர்யஸூசகாநி ப்ரமாணாநி யோக்யாதிகாரிவிஷயாணீத்யா யாஸ்யோக்த்யா நவ்யாபாததீ ஸாவித்ரருத்ரஸ்ய மோக்ஷஹேதுத்வம் பகவத்பக்திஹேதுத்வேநைவ வ்யவஸ்தாபயதி (இவ்வர்த்தமிதி) ஸம்ப்ரதாயே தேவதாந்தரபஜநஸ்யாபி பகவத்பக்தித்வாரா மோக்ஷஹேதுத்வே ஜ்ஞாநீ ச ஶங்கராஷ்டி ப்ரயோஜநத்வம் அவிவேகத்வ ந ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ர ருத்ரபக்திஸாதகவஸேவுஷாம் மோக்ஷஸ்யாதித்வதாஹ (இப்படி ஸூர்யபக்த்யாதிகளிதி) (பகவத்பக்த்யாதிகளிலேமூட்டுவ

உ॥வதும் பராவர தத்த்வங்களிலே ஸந்தேஹமும் விபர்யயமும் ஸர்வ-
ஸம்ஶயமும் மற்றுமிப்படிகளிலே வரும் மதிமயக்கங்களும ஸத்ஸம்ப்ர-
தாயத்தாலே ஒருவிஷயத்தில் ப்ரத்யக்ஷாதிகளுமன்றிக்கே ஸம்ஶயாதி
களைப் பற்றுமவர்களுக்கேயென்னுமிடத்தை "யேந ஸம்ஶயாந் ஸர்வாந் ஜ்ஞாநேந
த்ரந்த்ஸ்யந்தி வர்ஷாணாம் ஸஹஸ்ராணி । தே வை பாஷண்டிநோ ஜ்ஞேயா ஸம்ஶயஸ்த-
பரிஷ்க்ருதா:" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஜ்ஞாநாதிக

ஸா-நீ.மென்றபடி. இங்கு பராவர தத்த்வங்களில் ஸந்தேஹமும் விபர்-
யயமும் ஸர்வஸம்ஶயமுமென்று ப்ராசீநஸ்ரீகோஶங்களில்காண்கிறபாட-
மேயுபாதேயம். மற்றுள்ள பாடங்களெல்லாமந்த ஸ்ரீகோஶங்களில்
காணாமையாலு மநந்யாதி தோஷதுஷ்டங்களாகையாலும் லேகக ஸ்கா-
லிதங்களென்று கண்டுகொள்வது. (மற்றுமித்யாதி) (மற்றும்) ஸம்ஶயா-
ப்ரகாரமாக வுண்டாய் மோஹங்களென்றபடி. அதாவது த்ரிதத்த்வத்-
திலுமொன்றுண்டென்கிற ஸம்ஶயமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸவிகாரத்வாதி
ஸம்ஶயுமென்றபடி. ஒருவிஷயத்திலென்றது பராவர தத்த்வங்களிலேதே
னுமொருவிஷயத்திலென்றபடி. ப்ரத்யக்ஷாதீத்யத்ராதிஶப்தேந தர்க்க
காலஸம் விவக்ஷிதம் இத்தைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தம். "ஸம்ஶய
ஸ்ரேயஸாம் ஸோऽக்" இத்யாதிவசநம் ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கும் கூட
ப்பொதுவாகத்தோற்றினாலும் ஸர்வஜ்ஞர்யோக்யதாஸாதகமாக ஸர்வ
ஸாதநத்வாதிகளைச்சொல்லுகிற வசநாந்தரவைத்தாலே ப்ரத்யக்ஷா-
திரஹிதற்கென்று ஸங்கோசிக்கவேண்டுமாப்போலே லேகஸ்தாத்யாதி
ஸம்ஶயுடையாருக்கு ஸர்வஜ்ஞப்ரஹிஷ்க்ருதத்வம் சொல்லுகிற வசநபல
த்தாலே இந்த லேகஸ்த்யாதிஸம்ஶயரஹிதர்க்கென்லும் ஸங்கோசிக்கவே
ணுமென்றுகருத்து. "ஸர்வஜ்ஞப்ரஹிஷ்க்ருதா இத்யாதீத்யத்ராதிஶப்தேந
"அஶாஸ்த்ரம் வேதபாஹ்யா வேதந: ஸர்வாஷண்டிநோ ஜ்ஞேயா
ஸர்வஜ்ஞப்ரஹிஷ்க்ருதா:" இத்யாதிஸங்க்ரஹ: பாரம்பர்யா மூட்டுகி
றது. லேகஸ்தாத்யாதி ஸம்ஶயரஹிதற்கொழிய இதரற்கில்லையென்றது
கூடுமோ? லேகஸ்தாத்யாதிஸம்ஶயங்கள் ஸமவர்ணாதர தோஷங்களாகை
யாலேயத்தையிட்டு ப்ரத்யவாயம் வந்தாலும் தேவதாந்தர ஸக்தியிருக்
கையாலே யதற்குச்சொன்ன ஸகலமும் ஸித்திக்கலாகாதோவென்னவருளிச்
செய்கிறார். (இப்படி ஜ்ஞாநாதிகளிலே இத்யாதி) தேவதாந்தரஸக்தியிருந்

ஸா-கா॥தும்) ஸக்திப்ரவதோராதந்த்ராஸ்ரம்ப்ரவர்த்தநம் (இப்படிகளி
லேவரும்மயக்கங்களும்) ஸவராதிப்ர காராநிஷயீக்ருத்யஜாயமாநா: ஜ்ஞா
நஸம்ஶயாதய: (அன்றிக்கே) ராஹித்யேந நந்த ரஜ்ஞாநாதே: ஸமதே
வதாகேந ஸஜநஸ்ய விபரீதஸமகேவ த்ருஷ்டஸித்: கயதித்யத்ராஸ-

ஜீ॥ விஷயாறட்டமுடையார்க்கு தேவதாஜ்ஞாநஶக்தியுண்டாகிலும் ருத்ரநி
க்ரஹத்தாலே ப்ரத்யவாயமே ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் "த்வம் ஹி ருத்ர மஹா
பாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய | தர்ஶயித்வாऽல்பமாயாஸம் ஃபலம்
ஶீக்ரம் ப்ரதர்ஶய" என்கிறபடியே மோஹநஶாஸ்த்ரங்களிலே த்ருஷ்டஃப
லஸித்தியுண்டாக்கினதுவு மவற்றையிட்டு மோஹிப்பித்து நரகத்திலே

ஸா-நி॥ தாலுமந்த தேவதாந்தரங்களிவர்களுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டாது.
வைக்ருப்யாதிகள் ஸத்வவசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகங்களன்றிக்கே "வேத
பஹிஷ்க்ருதா:" என்கிறபடியே வேதநாஸ்திகவாதகங்களுமா
கையாலே வைதநிஷித்தஸௌசாதி ஶக்திகளுமநாஸ்திகரூபகுநா
ஜாதிவைபவநாஸவங்களுமாகையாலே இவர் திரத்தில் ருத்ரனுக்கு நி
க்ரஹாபிஸந்திக்கையால் ப்ரத்யவாயமே வருமென்று கருத்து. இப்படி இவ
ர்கள் ருத்ரனுக்கு நிக்ரஹாபிஸந்தியிலிவன்தானேயிவர்களுக்கு பாஶுப
தாத்யுக்த கல்பங்களிலே த்ருஷ்டஃபலஸித்தியுண்டாக்கினது கூடுமோ, அது
அநுக்ரஹகார்யமன்றோ ? இவனப்படி யுண்டாக்கினதில்லையென்னத்
தான் கூடுமோ ? "த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ" இத்யாதிகளிலே இவன்
ரக்ஷணைக்கொண்டு இவர்களுக்கு த்ருஷ்டஃபலஸித்தியுண்டாக்கினனென்று
சொல்லுகிறதில்லையோ? அப்படி யுண்டாக்கினதும் நிக்ரஹகார்யமத்த
னைபோக்கி அநுக்ரஹகார்யமன்றென்றில் அப்படி கொள்ளுகைக்கு நி
யாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதி) ஆகையா
லென்றது வைதிக கல்பவஹிஷ்க்ருதரென்ன விவர்கள் திரத்தில் அநு
க்ரஹஸம்பாவநா ப்ரஸக்தியில்லையென்று ஸித்தமாகையாலென்றபடி. த்ரு
ஷ்டஃபலஸித்தியுண்டாக்கினதும் நிக்ரஹகார்யமென்று கொள்ளு
கைக்கிது நியாமகமென்று கருத்து. மோஹநஶாஸ்த்ரங்களிலே யென்றது
பாஶுபதாதி ஶாஸ்த்ரங்களிலே யென்றபடி. தத்துக்த கல்பங்களிலே யெ
ன்றுகருத்து. அவற்றையிட்டு வென்றது அந்த ஶாஸ்த்ரங்களையிட்டு யென்
றபடி. (மோஹிப்பித்தித்யாதி) ருத்ரனுத்ருஷ்டஃபலஸித்தியுண்டாக்கினனெ
ன்று சொல்லவந்த வசநத்திலேதானே மோஹஶாஸ்த்ராணி என்றிந்த ஶா
ஸ்த்ரங்களை மோஹங்களாகச் சொன்னதுவுமிது நிக்ரஹகார்யமெ
ன்கைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. இப்படி இவர்களுக்கு நரகாதி
ப்ரத்யவாயமே ஸம்பவிக்குமென்றது கூடுமோ ? ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸ்வா
ஶ்ரிதரானவர்களெல்லாருக்கு இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைப்பண்ண
க்காணகையாலே இவர்களையுமப்படி ரக்ஷியார்களோ? ஸ்வாஶ்ரிதரை யிதரர்
நலியும்போது ரக்ஷிக்க ஶக்தனானாலும் ருத்ரனப்ரதிஹதஸங்கல்பனாகை

ஸா-கா॥ (ஆகையாலித்தி) நநு ப்ரஹ்மருத்ராத்யா: ஸ்வோபாஸகாநாம்

மம||விழவிடுகைக்காகவித்தனை ஸத்யஸங்கல்ப ஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனொருவனே நிக்ர ஹத்துக்கக் கோலினல் "ப்ரஹ்மாஸ்த்ர பாச ஸம்ஸ்பர்சாந்ந ரோக்ஷ்யந்தி காரணம் । நாந்யத் ஸஹஸ்ராக்ஷோ நாயகோ வா த்ராதும் ஸமர்த்தோ பரமேசவராத்" என்கிறபடியே தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷிக்க சக்தரல்லாகள். ஸர்வதேவதைகளும் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மா ருத்ராதிகளைப்

ஸா-நீ||யாலேயவன் நிக்ரஹிக்க நினைத்தாலிவர்கள் ரக்ஷிக்க சக்தரல்லரென் றில்லாமல் ஸர்வசக்தத்தாலேயிப்படிச்சொல்லக்கூடுமோ? இதற்கொருவசனம்வே ண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிருர். (ஸமஸ்த்ராதி) (ஸ்வயம்பூ:) ஸ்வ யமேவஜாத: க்ஷேத்ரஜ்ஞாநயிநோசுவத்திஷ்டத்யாதி மகேந ஸர்வதே வாஸுரஷோஷிதஸ்தய: (பரமாத்மந:) யாவதவேத பரமேஷ்டி ப்ரபத்தாநாத்மவேதனவ பரமேஷ்டி சாரிணேந விதிப்ரஸக்தோநவீ த்யஷ்ட: (த்ரிநேத்ர:) ஸர்வதேவ ஸவேஷ்ட நேத்ரயாகோவீத்ய ஷ்ட:. (த்ரிவர்கக:) "தேஷாமஸ்யார்ணாம் திவ்ய: ப்ரகாஸஸந்த த்யாதி" ஶ்ருதிவ்யவஸ்தாபித்ய ப்ரத்யவிஸ்வஸகோவீத்யவ்ய ய: (மஹேந்த்ர:) "மஹாஜாத்யமஹேந்த்ராவ்ருத்ரவயீஸிதி ஶ்ருத்யா கரீத்யாதிஸாஜ்யவரத்தஹநந ப்ரயாசுமகோவீதிஸாவ:, (ஸுராநாயக:) ஸர்வஜீவாநிவாஹகோவீதியாவது இவர்களும் ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள் சமர்த்தாக்கிம் என்று கருத்து. ரக்ஷிக்க சக்தரல்லா ராகிலும் நெடுநாள் தங்களையாராயித்துப்போந்த ஸம்ஸாரிகளின்றைக்கு முமுக்ஷுக்களாய் தங்களைவிட்டு ஸர்வேச்வரனை உபாஸிக்கப்புக்கால் "தஸ்ய தேஷாம் ந ப்ரியம்" என்கிறபடியே விரோதியார்களோ, அதற்காகவாகி லும் முமுக்ஷுக்களுக்கு அவர்களும் உபாஸ்யராக வேண்டாவோவென்ன தனக்கு அந்தரங்கராயிருப்பார் விரோதித்தாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கிற வீச்வரனிதேவதைகளை விரோதித்தால் ரக்ஷிக்கு மென்னுமிடம் ப்ரதி ஷ்டிதமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யுத்தரமருளிச்செய்கிருர். (ஸ ர்வதேவதைகளுமித்யாதியால்) ஒருவரிருவரன்றிக்கே ஸர்வதேவதை களும் ஸம்ஹத்யவிரோதித்தாலுமென்றபடி. தன்னை யடைந்தவனை தனக் கந்தரங்கர் நலிகை யஸம்பாவிதமன்றேவென்கிற சங்கையாலிதுவு ம் ஸம்பாவிதமாகலாமென்கைக்காக ஸ்ரீஸாக்ஷாத்வாக்யோதாஹரணம் ஸா க்ஷாதிகள் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை நலிய நினைக்கக்கண்டோமிறே யென்று

ஸா-கா||விஷ்ணோர்தேவி ரக்ஷணம் கயஞு கிர்யதேத்யத்ராஹ (ஸத்ய ஸங்கல்பேனேதி) ஜனவேவ ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிநிஹந்தவ்ய தேசஸ்த்ரஸ்யா விஹந்தவ்யாதிகமப்யேநாநாமப்யேந வாமோக்ஷ ப்ரதிபந்தய ரூவாதேர்ததத்த்ராஹ--(ஸர்வதேவதைகளுமிதி)

ரெ||போலேதனக்கநரஜூஹஅதராயிருப்பாருந்தன்னையடைந்தாரொருவனை நலியநினைத்தால் "ஸக்ருதெவ ப்ரபந்நாய" என்கிறபடியே ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை தன்ப்ரதங்குலையாமைக்காகராவணாதிகளைப்போலேஈஸ்வரப்ரக்ருதிகளாய் நிராகரிக்கவேண்டுவாரை நிராகரித்தும் ஸ்ரீவாநரவீரர்களைப்போலே ஸத்வப்ரக்ருதிகளா யநுகூலிப்பிக்க வேண்டுவாரை யநுகூலிப்பித்தும் ஸர்வேஸ்வரன் ரக்ஷிக்கும். தேவதாந்தரங்கள்பக்கல் "கொக்ஷ

ஸா-நீ||கருத்து. நலியநினைத்தாலென்றது பாதிக்க நினைத்தாலென்றபடி. லோகத்தில் ராஜாதிகள் தங்களைவந்தடைந்தவனை ஸாபராதனென்று விரோதிக் கில்லைவிடக்காண்கையாலிங்குமப்படியாகுலோ ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆஸ்ரிதர க்ஷணம் வ்ரதமாகையாலே கைவிடானென்றில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருதெவேத்யாதி) இல்லோகத்திலுத்தாராயூ மேங்கூட லிங்கு விவக்ஷிதம் லோகத்திலும் வ்ரதமுடையாரை யதாரமர் விரோதித்தாலும் தங்கள் வ்ரதத்தை விடக்கண்டதில்லையிறேயென்றுகரு த்து. கதரகாதகம் வரும்போதுலோகத்திலே வ்ரதத்தையும் விடக்க ண்டதில்லையோ வென்கிற ஶங்கையில் லோகத்திலப்படிக்கண்டாலும் "ஸர்வஸ்வம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் க்ஷாம் வாஸீதெ ஸலக்ஷ்மணாம் | நது ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்ராஹ்மணெப்யோ விஶேஷத:" என்கையாலேயி வன் வ்ரதத்தை ஒருகாலத்திலும் விடானென்கைக்காக ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை வென்கிற விஶேஷணம். அப்போதந்த தெவாதிகளுக்கு ஈஸ்வரருக்கு நி ஷேதம் பண்ணினதாகையாலே அதுதான் தோஷமன்றோ வென்ன அவ ர்களில் ஸத்வப்ரக்ருதிகளை இந்த ரக்ஷ்யத்திலநுகூலிப்பது கொள் ளுகையாலு மதுக்கிசையாதேஈஸ்வரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பாரை நிராகரிக்கிறது தோஷமில்லாமையாலு மிங்கொரு விரோதமில்லையென்று த்ருஷ்டாந்த வெந வுவவாதிக்கிறார். (ராவணேத்யாதியால்) ஆனல் ஸர்வஶக்தனை வனிருக்க லோகத்திலே சிலர் தேவதாந்தரங்களை ஸேவிப்பதேதற்காக த்துக்கங்களைக் கடுகப்பெறுகைக்காக வென்றிலப்படி கடுக ஸேவிக்கு மென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (தேவதா ந்தரங்கள் பக்கலித்யாதி) விஷயாந்தரேஷ்வபொக்தா ஈஸ்வரகக்ஷ

ஸா-கா || (ந லி ய னி னை த் த ா ல்) பாதகஸங்கல்பஸ்ஸெஷ பாத நொத்தேஸ்யகாஷ்ட:. யதெவம் ஸவாநேவ ஸத்யஸங்கல்ப ஸகிதெவாநாவயதாதெநெ'த்யாதி விஹிதெதேஷ்வாதி யதேஷ்ட ஸவத்யோஷ்வாதிஸங்கல்பாநாதந்யாஹாவ ஶங்கயா ஸாலஸ்ஸிஶங்கா யாம் யாமாதள கவாநாவி ப்ரவ்ருத்திநூஸ்யாதித்யா (தேவதாந் ரங்கலித்) தேவதாந்தராணாம் ஸவப்ரதக்ஷநியமோலீ ஸ்வலக்ஷணாபி

ததா||ஸ்தேநாநாம் ஸாதூநாம் யஜ்ஞதாநதேவதாஃ | ஸ்வத்வம் ஹி தாநதோஷே போகே ஸித்தவதிந்த்ரியா" என்கிறபடியே விஷயாந்தராதிகளான க்ஷுத்ரபலங்கள் கடுக ஸித்திக்கும். அவைதானும் ப்ரஸந்நதேவதாதஃ ப்ராப்தாநு ரூபமேவ விஹிதாநு விஹிதாந்|வஸிஷ்டோதா விதாவாவி யதேஷ்டகம்ச விதாதஃ | யதாநாஸிஷ்டோ ஹவிதா ஸம்ஹதவரப்ரதஃ, ஸ்வஸ்யைவ வாநுஜோபேந்த்ர ப்ராதுராஸ்யாம் ஹிதஃ | ப்ரஹ்மாநாஸிஷ்டோ ஹவிதா ஸம்பூர்ணவரப்ரத" இத்யாதிகளிற்படியே கர்மாதீநங்கள் யதா

ஸா-தீ||மும் க்ஷுத்ரபலாக்ருத்யாக்ஷ்வாஸ்யாதிதோஷமும் விவக்ஷிதம். ஸீக்ரபலப்ரதத்வமுண்டானாலுமித்தையிட்டிவர்களுக்கொருத்கர்ஷம்ஸித்திப்பதில்லையென்கைக்காக இவ்விசேஷணம், ஆனாலும் ப்ராப்தனத்தை யபேக்ஷிக்கைபாலேயது ப்ராப்தாதிகமன்றோ, அத்தை கடுகக்கொடாத போதில்லாத அவனுக்கு நிகர்ஷமாகாதோ, தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் ஸீக்ரம் ஸித்திக்கிற வந்த பலங்கள்தானும் கர்மாதீநங்களாகையாலுத்கர்ஷமில்லையென்றில் "க்ஷாம்க்ஷஃ" என்றிங்கெடுத்த வசநத்திலப்படி தோற்றுமையாலிதற்கு விசேஷித்தொரு வசநம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவைதானுமித்யாதி) (ததஃ) அந்யதேவதாராதநாதித்யாதிஃ ப்ரவ்ருத்தம் தேவதாநதிவ்யக்தமாஹ (வஸிஷ்டோதேத்யாதி) ஐதம் தேவாநு வ்ருத்திமத்வசநம் (வஸிஷ்டஃ) பதார்த்தபாஜீத்யாதிஃ பஸிஷ்டோக்த ஸாராப்ராப்தி" வ்யக்தமாஹ இப்படி இவர்களுக்கு கர்மாதீநமாக பலப்ரதத்வமுண்டாகில் ஸ்வர்காதிகளைக் கொடுக்குமாப்போலே கர்மாதீநராய்க்கொண்டிவர்கள்தானே மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கலாகாதோ? ஸ்வர்காதிகள் ஸாத்யங்களாகையாலே யதுகள் கிடைத்தாலும் மோக்ஷம் ஸாத்யமல்லாமையாலே யதிவர்கள் பக்கல் கிடையாதென்றிலவற்றைப் போலே ஸீக்ரமாகக் கிடையாவிட்டாலும் விளம்பித்தாலும் கிடையாதோ இவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதாநஸாமர்த்யமில்லாமையாலே விளம்பித்தும் கிடையாதென்றில் அதிலொரு வசநமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யதாதித்யாதி) யதாஸ்வர்கப்ரதாநகமேவ பலம் ப்ரஹ்மாதிப்யஸ்ஸித்யதி நது ஸாத்யம் மோக்ஷாக்யம் பலம் தஸ்மாத்தாநு வ்ருத்திமாத்ரம் நஸேவதஜநதி வ்யக்தவசநாஸ்யஃ. அந்ய

ஸா-ஸ்வா|| தேநாவஸ்த்யவ ப்ரஸந்நதேவதாதஃ காமாந்போவிஹிதாந்ஹிதாந்" த்யக்த்வா ததஃ க்ஷுத்ரபலப்ரதத்வா யாதாதேஸ்ஸித்திமாவஃ. நவேந்த்ரஹிதஸ்ஸகாநாம் க்ஷுத்ரபலஸித்திவசஸமயத்வம்கஸ்வாயீநதத்வம்கஸ்வாதேவமோக்ஷஸித்திரவிஷ்யாதித்யத்ராஹ (யதாத்வஸித்தம் பலமிதி) "நாந்யஃஸ்வம் யாக்ஷ்ய நாயவித்யதே "நாஹம்தேவைந்த்ரவஸா "தேஷ்வயோமஸம்

[illegible] என்கையாலே [illegible]

[illegible]

[illegible] இப்படி [illegible]

[illegible]

ரவர்கள்பக்கல் மோக்ஷம் விளம்பித்துங்கிடையாது ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல் "யதேமகோபிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராத்ய வக்ஷ்யதே" இத்யாதிகளிற்படியே யதிஸயிதமான ஐஸ்வர்யாதிகளும் வரும் பின்பு விடாய்த்தீர மஹாஸ்நாநம்பண்ணவாவம்போமாப்போலே விஷயஸ்வபாவத்தாலே யாநுஷங்கிகமாக வாவக்ஷயம்பிறந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்து ஸத்வோத்ரேகமுண்டாய் ஜநகாம்பரீஷகேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ரமேண மோக்ஷபர்யந்தமாய்விடும். மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போது பவதாநாம்

ஸா-நீ॥ரங்கள்பக்கல்வருமென்றும்மோக்ஷம்ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல் வருமென்றும வ்யவஸ்திதமாகில் "ஆரோக்யம்பாஸ்கராதிச்சேத்" இத்யாதிகளிலே ஐஸ்வர்யாதிஸமஸ்தபதவாஸநம் சொன்னது கூடாதொழியாதோ? ஐஸ்வர்யமவர்கள் பக்கல் கடுகவருமென்று மிவன் பக்கலப்படியன்றென்று மிவ்வளவே வ்யவஸ்தையென்றில் அப்போது ஸீக்ரப்ரகாஸிகளானவர்கள் நிர்க்க விளம்பிதகாரியான விவனை யுபாஸிப்பார் கிடையாமையாலுபதேஷஸ்தவஸ்யமாகாதோ இவன் விளம்பிதகாரியானாலும் ஐஸ்வர்யாதிஸம் அவர்கள் பக்கல்க் காட்டிலுமிவன் பக்கலதிஸயிதமாய் வருகையாலே தத்தமிவனையுபாஸிப்பார்கிடைக்கையாலுபதேஷமில்லையென்றிலிவன் பக்கலப்படி யதிஸயிதைஸ்வர்யம் வருமென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேஸ்வரன்பக்கலித்யாதி) அவர்களால் கொடுக்க ஸக்யமில்லாத ப்ரஹ்மேந்த்ராதிபதங்களுமிவன்பக்கல் ஸித்தித்ததென்கையாலே யதிஸயிதைஸ்வர்யம் வருமென்கைக்கு இது ப்ரமாணமென்று கருத்து. ஆதிஸப்தேந தேவதாந்தரவிவக்ஷிதம் அப்போதுதேவதாந்தரங்களுக்குப்போலே இவனுக்கும் ஸாஸ்த்ரவிஷயத்தில் விஷயோபாஸ்யஸ்வபாவதோஷம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன விங்கப்படிநிர்வோதகமில்லாமையாலே தோஷப்ரஸக்தியில்லை ப்ரத்யுதஸர்வாநுவோதநமாகையாலே யதிஸயிதமேயாமென்கிறார்.(பின்பித்யாதி) பின்பென்றது இவனால்வந்தஐஸ்வர்யத்தை யநுபவித்தபின்பென்றபடி. இதற்கு மோக்ஷப்ரஸங்கமென்கிறத்தோடநயம் (மோ

ஸா-கா॥தேவதாந்தரஸேவிநஸ்துஸித்தகாமபக்ஷவிநாஸாத்ப்ரயோஜநாந்தரபரிவர்தநம் க்ரமாத்க்ரமேணமோக்ஷப்ரஸ்தாவோகிஸயோநாராயணஸ்ரீவேத்யாஹ (ஸர்வேஸ்வரன் பக்கலிதி) பக்கல் ஸம்பந்தம்வர்யமிதி. நந்வேவமஸம்ப்ரயோஜநாந்தரஸமவத்தஜநஸ்யாபி மோக்ஷப்ராப்திரூபாவக்ஷயகாரகேவதேவஸஜநம் ஸமாஶ்ரயணாந் ஸவாத்மேவேவ மோக்ஷப்ராப்த்யாஹ்கிமிதி ஸ்தாநகமோதிதத்யாஹ(மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போதிதி) "பவதாம்

௨௭|| ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே | யே ஜந்மகோடிபிஸ்ஸித்தாஸ்தேஷ

ஸா-நீ|| மோக்ஷபர்யந்தமாய் விடுமித்) பௌநஃபுந்யேந பண்ணின ஸமாஶ்ரயணவிஶேஷ:. பௌநஃபுந்யேந க்ருதம் வ்யாக்ருதவிஷயாநாஸ்வாதநமுக்தரஜஸ்தமோவ்ருத்திமூலமாயிருக்கவிது க்ரமேணத்தான் மோக்ஷபர்யந்தமாகக்கூடுமோ ? இந்த ஸமாஶ்ரயணத்திலாநுஷங்கிகமாக பாபக்ஷயாதிகள் பிறக்கையாலிது ரஜஸ்தமோவ்ருத்திமூலமவன்றென்றில் தேவதாந்தராஶ்ரயணத்திலன்றிக்கே யிங்கே ஆநுஷங்கிகம் மிகமாக பாபக்ஷயாதிகள் பிறக்குமென்கைக்கு நியாமக முண்டோவென்கிற விஶங்காபரிஹாரார்த்தம் விஷயஸ்வபாவேத்யாதி வாக்ஷி: தேவதாந்தரங்கள் கர்மவஶ்யதையாலே யதாவஸ்தராகையாலங்கில்லா தொழிந்தாலுமிவன் பகவதேகஸ்வபாவனாகையாலே யிங்காநுஷங்கிகமாக பாபக்ஷயாதிகளவஶ்யம்பிறக்குமென்று கருத்து. தான் செய்கிற கர்மத்யாமேஶமாயிருக்க வுதேஶியாத பலமுங்கூட விஷயஸ்வபாவத்தாலே பிறக்கக்கண்டதுண்டோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தமுதாஹரதி:| பாவநஸ்வபாவங்களல்லாத பாவகாதிகளில் பாபக்ஷயம் கண்டதில்லையாகிலும் பாவநைகஸ்வபாவையான கங்கையில் கண்டதிறேயென்று கருத்து. ஆநுஷங்கிகமாக பாபக்ஷயாதிங்கண்டதுண்டாகிலும் பௌநஃபுந்யமான ஸமாஶ்ரயணம் மோக்ஷபர்யந்தமானது கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாநின்றவர்க்காக ஜாஹ்நவீத்ருஷ்டாந்தேநாஹ:, இப்படி வ்யவஹித்தியவதிமான விதுவும் மோக்ஷபர்யந்தமாகில் இந்த வ்யவஹித்தியவதிநிஷ்டனுக்கும் கர்மஜ்ஞாநயோகாதிவநிவ்ருத்தியவதிநிஷ்டனுக்கும் வாசியில்லாதொழியாதோ, அவனைப்போலன்றிக்கே யிவனுக்கு மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போது விளம்பமுண்டாகையாலிருவருக்கும் வாசியுண்டென்றிலப்படி விளம்பமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷோபாயேத்யாதி) மோக்ஷோபாயநிஷ்டனும்போது என்றது, ஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜநஸாதநமான் வ்யவஹிதரஹிதமோக்ஷோபாயங்களிலொன்றையநுஷ்டிக்க முனையும்போது என்றபடி. (வஹ்நிராதி) நாத்யவஹ்நிஜந்மஸஹஸ்ரவஸாநவிகல்பித:, ஸந்த்யவஹிதஜந்மஸாத்யஜ்ஞாநஸஹஸ்ரஸம்வேஷ்டநீயதத்தாஜ்ஞாநிகவ்யஸநமாச, ஸதோ ஜந்மஸஹஸ்ரவர்ணாஜந்மவிகல்பிதம் (ஜ்ஞாநவாந்) பாஸாதேவஶேஷகே

ஸா-கா|| ப்ரஜ்ஞாம் ஸமாயதி க்ரியாணாம் பாநஃபாந:|ஶ்ரேய ப்ரஜ்ஞ:பாணேவநிஷ்டாராஸகேதர" இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ஸத்த்வஸ்தஜநாயநாநுஷ்டாநபரிக்ஷாமோக்ஷேதுஸோமஸத்ஜாதகாலஃயகாராரா...

ஹ॥ ஷாட்குண்ய த்ருஷ்டி:। ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே” என்கிறபடியே விளம்பமுண்டு, மோக்ஷார்த்தி பிறந்து வல்லதொருவுபாயத்தி

ஸா-நீ ॥ ரஹஸ்யபத்ரேஷு பத்மாதிஷு ப்ரபத்த்யுபாய இதி ஜ்ஞாநவாநிதி வ்யக்தி: தயோர்வ்யதிரேகஸ்ய ஜ்ஞாதத்வம் பஹுஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு ஸம்ஸித்தைர்ஹ்யது ஸித்திஸம்பவதி, ப்ராப்யம் வா ப்ரமாணஸ்ய ஸம்ப்ரதாயரூபஸ்ய வ்யவஹாரஸ்ய ரூபம் விவக்ஷிதம்। “ஜந்மகோடிஸஹஸ்ரேஷு” இத்யாதௌ ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸம் ஸ்ரீதாஸேஷ்டதாபூர்வம் பக்த்யுபாயநிஷ்ட்டஸ்ய வ்யாக்யாநே “ஜ்ஞாநவதாமயம் தேஷாம்” இதி வ்யாக்யாநாவஸரே தாஸ்யபூர்வபக்த்யுபாயாதாநம் ஸாமர்த்யம்(ஸித்தோ:)ஸித்தம் ப்ராப்த: ஸ்வப்ரதத்வகாலாதிவிசேஷ:। க்வசித் ஸித்தயோ மோக்ஷப்ரதிபந்தகாநி,(க்ஷதி), ஜநநமவ்யாபாரநஸக்திப்ரபத்த்யுபமோக்ஷோபாய இத்யர்த்த:। யத்ர பி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்தம் ஸ்ரீவசநபூஷணவிஷய:। ததா பி தஸ்ய ப்ரதிபந்தக ஸக்திப்ரபத்தேர்வ நிவ்ருத்தியோக்யபூர்வஸ்ருதீத்யபிப்ராயேணோக்தம் ஜ்ஞாநதீர்க்தத்வம் (தபோஜ்ஞாநாதி) ஸமாஜ்ஞாநாபூர்வ தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபிரித்யர்த்த: (க்ஷீணேதி) பந்தோர்த்த ஸித்த்யா க்ருஷ்ணஷாக்தியான பாபக்ஷயமிங்கு விவக்ஷிதம் (க்ருஷ்ணே பக்தி:) “வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி” இத்யாதிப்ரமாணதஸ்ய ப்ரயோஜநமுக்தமித்யர்த்த:। இப்படி யிவனுக்கு மோக்ஷ வாயவஸிக்கே ஜந்மகோடி விளம்ப முண்டாகில் மோக்ஷவிசிக்கு மெக்காதிகரப்பத்தாலே கல்பகோடிகாலம் விளம்பமுண்டென்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கையாலிவ்வபகாரிக்கிற ஜபதாக்கரில் காட்டில் வாசியில்லாதொழியாதோ மோக்ஷோபாயத்திலே மூண்டால் மோக்ஷவிசிக்கு விளம்பமில்லையென்று வசநஸ்தமாகையாலி ங்கு ந்யாயவகலியாதென்றில் அப்படி வசநமுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (மோக்ஷார்த்தியித்யாதி) வல்லதொருவாயத்திலே மூண்டா

ஸா-கா॥ மோமெநஸ்ருத்யாதிப்ரபாதநஸ்தாத்யஸாஹஸ்ராஜநக வேநாதிபிரகாரஸமாம் தஸேஷ:விஸேஷ ஜ்ஞாநாத்ஸ்வாத்யாயேவஸிதிமவஸம்ஸ்ரீதோ பஸ்ஸ்ரீகாலாஜ்ஞநஸகமேநதமேஷாமஸ்ய ஸீவ்ஸகா ஸமா ஜ்ஞாநமேவாஸவிஸமவஸேநாமவே ஸாக்ஷாத்கார்யவாவஸக்ஷேபஸமாநதேஷாக்ஷயாவஸாயநாநஷ்டாநே ப்ர வத்தமிதி பாவ:. நநுவாக்ஷாத் ஸமஸ்யாவ்யதிரிக்தாயம் ஸமவஸா ரய நஸாந்யேவ ஸ்வஸமாதிஸாயிமோக்ஷஸ்ய தகோயிக காலாந் ஷேயஸமவஸாவாஸநஸாந்யவஸம் கயா கஸ்யாவிதஸ்ய ப்ர வ்ருத்தி ஸ்யாதித்யத்ராஹ (மோக்ஷார்த்தி பிறந்து இதி) க்ஷாந்த ப்ராரப்தஷாந்த

ஶு| லேமூண்டால் மகேஷாஹோம் ஸஜ்ஜா ஶுத்தாஸம்ஸாரஸாகராத்| ஸவாமி நசிராத்பார்த்த மய்யாவேஶிதசேதஸாம்" என்கிறபடியே மோக்ஷஸித்திக்கு விளம்பமில்லை. ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு தான்கோலி

ஸா-நீ || லெனறிவ்வளவேயமைந்திருக்க மோக்ஷார்த்தி பிறந்து என்றயிக்கும் ப்ரயோஜிப்பது, வைஶ்யயாத்ராநுஷ்டானமே பண்ணிக்கொண்டு போருகிறவன் மோக்ஷோபாயத்திலே மூளும்படி யெங்ஙனே யென்கிற ஶங்காபரிஹாரம். ப்ராரப்தஸம்ஶிகமாக பாபக்ஷயாதிகள் வருமென்றுபோதித மாகையால் வைஶ்யயாத்ராநுஷ்டானத்திலாஸக்தியொழிந்து முடிவில் மோக்ஷார்த்தி பிறக்குமென்று கருத்து. (வல்லதித்யாதி) வல்லது ஶக்யமானது ஶக்திப்ரபத்திகளில் தனக்கு ஶக்யமான ஏதேனு மொன்றிலென்றபடி. (கேஷாமித்யாதி) இந்த வசனங்களால் விஷயமானாலும் ந்யாயஸாஸ்த்ர ப்ரபன்னனுக்குமுபலக்ஷணமென்று கருத்து. இங்கு விளம்பமில்லையென்றது ஶாரீரகத்திலருதியிட்டபடியே ப்ராரப்தகர்மாவஸானத்திலென்றபடியன்றோ? இது ஸமப்ரபத்திநிஷ்டனை பக்தியோகமாயிகாமிக்கு நியதமானவவயியானாலும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்குமப்படியாக மாட்டுமோ? ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டரில் ஆர்த்தனுக்கு ப்ராரப்தகர்மத்துக்குள்ளே யீஷதிளம்பமுமில்லாமையும் த்ருப்தனுக்கு ப்ரவ்ருத்திதாரதம்யா நுஸாரமாக பஹுவிய விளம்பா விளம்பங்களும் காணவில்லையோ வென்ற வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தீத்யாதிவாக்யத்தாலே) (தறி) ஸ்வஸித்வவ உபாயநிஷ்டனை ப்ரபன்னனுக்குத்தான கோலினதேயளவென்றும் ஶரணாகதிநிஷ்டனை வுபாஸகனுக்கப்படியன்றென்றும் ஸமவானைப்பற்றியிருக்கச்செய்தேயும் மோக்ஷோபாயஸித்தியில் விளம்பமுண்டென்றும் ஸகலஸித்தியானலதில்லையென்றும் வாதங்களான தேவதாந்தரங்கள் ஶ்ரீவைஷ்ணவரென்றும் ஸ்வதந்த்ரனை

ஸா-கா|| வெளாஶ்வசேவகம் ஶுஶூக்ஷயோபாஸநேப்ரத்ததஸ்யா நந்யப்ரயோஜநாஶ்ரவஷ்டாஸ்வயமேவ ஸமவாஞ்சஸாக்ஷ்யாவிஸாயயிக்வாசுவிளம்பேந மோக்ஷம் ச ததாதி தியகேஷாம் ஸம்ததயாகதாநாம் ஸஜநாம் வ்ருத்திவசேக| ததாஜிவோஜியொமம்தம் யெநமாமுபயாந்தித" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரதிபாதநகாவிதநுவபத்திஸித்தாவ். நநுமுமுக்ஷுயாஸக்தியொமநிஷ்டஸ்யா விளம்பேந மோக்ஷ ப்ராப்திஶ்ரேஷ்ட ப்ரபத்தி விளம்பேந ஸஹாய ந, ஆர்த்தி விளம்பேந ஸஹாயநத்வஸ்ய ஸஹாஸ்யேக்த்யதாஹ (ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கிதி) ஸநப்ராஹோபாஸநயோ ப்ராரப்தஸஞ்சிதப்ராரப்தம் ஸஞ்சிதஸ்யாம் விளம்பாவிளம்பப்ரஸார இத்யர்த்த| ப்ரபத்தி விளம்பேந ஸஹாயந

ஊ॥ னதேபளவு வேறு விஶேஷங்களுக்குக் குறியில்லை. இனியவை ங்களெல்லாம் “ஸ்வதந்த்ரநிர்தேஶாதிஶயோஜ்யோஹ:” என்கிற நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யதையாலே வினைங்களென்று ப்ரமாணவாதந்த்ருக்கு

ஸா-நீ॥ வீஶ்வரனப்படியன்றென்றுமிதுவாதியாகச்சில நியாமகங்கள் சொன்னதுகூடுமோ ? கூநியதமாதலுக்குநியமமெவ்வவரிதெந்நியமங்களாதலு ண்டாகலாகாதோ, ப்ரமாணங்களிலப்படி நியமம் தோற்றினாலுமிது லோக த்ருஷ்டவிரோதமாகையாலந்த ப்ரமாணங்கள் கநந்யவரங்களாகவேண்டா வோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நியமங்களெல்லாமித்யாதி) லோகஸ்ய ஸித்தி ஹேதுஸஹம் (கவைபக்ஷ்யநியோஜ்யம்) வயக்ஷநியோமாநஹம் வயத்நுபாமஃ ப்ரஶ்ஃ ஶாஸ்வாதந்த்ர்யேவ கூ்தஃ ப்ரவக்ஷ கெ ப்ரகாராஹேண வாகூதாந ப்ரவக்ஷதஜதி கெநாவி ப்ர ஷேநஹம் ஶாஸ்வாஸ்வ கெநவிவாஸநீயகாஹாவாதிதி ஹாவஃ। ஶுளகிகெஶ்வரர்களுக்குமுள்பட சில காயங்களில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தகஹ்ர மைத்ரவயக்ஷ்நியோஜ்யமாகக் காண்கையால் லோகத்ருஷ்டிவிரோத மில்லையென்றிங்கு ஸூசிதமாகிறது. (ப்ரமாணவாதாதெத்ரதி) தகஷ வாண்டிதத்தையிட்டு ப்ரமாணஸ்வாரஸ்யத்தை யழிக்கப்பார்க்கி லநீஶ்வர வாதப்ரஸங்கிக்கையாலீஶ்வரவிஶேஷவிசாரமே யடியற்றதாம் இனி ப்ரமாணவாதந்த்ருனைத் தகஸ்வாரஸ்யத்தை யநுஸரிக்கவேண்டில் கேவலதகஷங்கள நாதரணீயங்களாகையா லினியமங்களெல்லா முகநீ த்யாஸிதங்களென்றுமிடம் நிவிக்ஷவாதமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶைவ தந்த்ரங்கள் ரஶஶக்ஷக்களுக்கநுவாஸ்யரென்றது கூடுமோ மோக்ஷா ஸ்வமுவாஸ்யராகாதொழிந்தாலும் “ஸ்ருதிதந்த்ரஶ்ரிகா”தித்யாதிகளிலே த ஷாராயநஹந்த்ரகதக்ஷவ்யமாக யமக்ஷஶாஸ்வமாயிருக்க யதை விடுகை

ஸா-கா॥ ஶிதிவ்யவஹாரஸ்யப்ராரப்யைஸத்யவிப்ரவணேஷ்வாகெர்ராதீகத்ர தகாஹணவதஜநகஸ்வா நிதா நதிஹாவஃ॥ (குறி) நியாமகஃ। நநு ஶாஸ்வரோசேவதாஹரஹகாநுஸாஸாரேகதிவைதஸ்யாதராதஷஜஷஸ ஹகாநு கூமேணமோவயதி கநந்யப்ரயோஜநா நுவாஸகாநு ப்ராரப் ஸ்வாதெமோவயதி ப்ரவணாம் ஸ்வதஜிவாகாமெமோவபதீதெவம் தா ரதமேகொஹேதுமித்யாத்ராஹ (இந்நியமங்களெல்லாமிதி) வவம் ரூ வவ்யஸ்வாஸவஷாஃ ஶாஸ்வரஸ்யகெஷாம்விதம்ஸாரஹேதுகூவம் கெஷாம் விதரதமோவெநமோக்ஷப்ரதகூவ ஸவக்ஷம்தத்தகஸ்ப்ரமாணாவமதம் ப்ர மாணாநிவாவயக்ஷநியோஜ்யதத்தமக்ஷ ஸஹகத்தைஶ்வரெஷ்வாயதகெ நவொயயம்தீதிகிந்நியாமகாம்தரமவெஷணயெதவ்யஷஃ। தவைவம்ஶை வதாம்தாஹஜநஸ்ய ப்ரதவாயகமகெ தஜவாஸகஃ கொவிநஸ்யா

ஸூ॥ ஸிஸம். இவ்வர்த்தங்களிப்படி தெளியாதார்க்கு தேவதாந்தரங்கள் ஸேவ்யங்களென்னுமிடம் "ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே" என்று வ்யக்தம் பண்ணப்பட்டது, இத்தேவதாந்தரங்களை ஸமர்த்தரென்றறியாதே பற்றினார்க்கு ஸாவதாநனாயிருப்பானொரு ஸேவகன் ராஜாவினுடம்பிலே வஸ்த்ராதிகளை ப்ரயோகிக்க ராஜஸரீரத்திலாதல் ப்ரீதனுமாப்போலேவ

வ்யா-நீ ॥ யிவனுக்கு ப்ரத்யவாயகரமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களித்யாதி) (இவ்வர்த்தங்கள்) ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குமுண்டான விஸேஷங்களாகிற கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்கள் ப்ரதிபுத்தனானவன் "ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே" வென்கிற வசநவ்யாஜநநு (வ்யவஸ்தி) விஸேஷவசநத்தாலே யிப்படி வ்யவஸ்திதமாகையாலித்தை விடுகை யிவனுக்கு ப்ரத்யவாயகரமாகாது இப்படி வ்யவஸ்திதமான தேவதாந்தரஜ்ஞாநாதிஸம்ஸிஷ்டமாகவு மிவனுக்கு தேவதாந்தரஸம்பந்தம் கஷாயிக ப்ரஸக்தமானால் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யவாயகரமுமாமென்று கருத்து இப்படி தேவதாந்தராணாம் ஸேவ்யத்வவசநம் ப்ரதிபுத்தவிஷயமென்றாலவர்கள் தேவதாந்தரங்களை ஸமர்த்தரென்றறிந்துபாஸிக்கிற தத்வவித்துக்களுக்குமிப்படி யறியாதேயுபாஸிக்கிற அஜ்ஞாநிகளுக்கும் ஸமாநமென்றதாகையாலநாதித்வம் ப்ரஸங்கியாதோ ஸமத்தில் விஷயவிஷயத்வாதிகளாலே கொள்ளுகையாலது ப்ரஸங்கியாதோவென்றில் ஸாஸ்த்ரவிஹிதங்களான வர்ணாஸ்ரமிகளுடைய வர்ணாஸ்ரமிருவருக்கு மேகரூபமாயிருக்க தத்வவித்துக்களல்லாதாருக்கும் வஸ்துப்ரவ்ருத்தியில் ஸர்வேஸ்வரனேயாராத்யமாயிருக்க ஸமவிஷயம் கொள்ளுவதெங்ஙனே யென்ற விதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தேவதாந்தரங்களையித்யாதி வாக்யத்தாலே) இவர்களுத்தேஸியாதிருக்க விவர்களுக்கு ஸர்வேஸ்வரனாராத்யனென்பதெங்ஙனே யென்று ஸங்கியாமைக்காக வஸ்துப்ரவ்ருத்தியிலென்கிறது இவர்களுத்தேஸியாவிட்டாலு ஸ்வஸ்வபாவத்தாலே யாராத்யனாகலாமென்று கருத்து, க்ருத்தோஷ்டாவந்யஸ்வபாவத்தாலாரா

வ்யா-கா ॥ இதரத்ராஹ (இவ்வர்த்தங்களிதி) நந "ஸுகஸம்ஹிதாயஜ்ஞாநாம் ஹோதா வப்ரஹ்மரோவவெ" த்யாதிப்ரமாணை ஸர்வேஸ்வரஸமர்த்தனவ ஸர்வத்ரஸர்வாராத்யத்வாவகமாத் ப்ரதிபுத்தஸ்ய ஸமர்த்தஸ்வரூபாவபோதாநாம் ததநுஷ்டித யஜ்ஞாதீநாம் ஸமஜநகத்வேநாவவத்ரதந்த்ரஸத்ருஷ்டாந்தம் வரிஹரதி (இத்தேவதாந்தரங்களைதி) யதத்ரவி ஸர்வம் கர்மப்ரமாணேதா ஸமர்த்தராயநரூபேவ ஸமர்த்தேத. அப்ரதிபுத்தாஸ்து ஸமர்த்தஜ்ஞாநம்தி. யதாவிவஸ்தைதா விஸிஷ்டாராயநரூபேவகாய ஆராயகஸ்ய தத்ரஸஜ்ஞாநாஸாவெவி ஸமர்த்தாஸ்வ

ரே|| ப்ரவ்ருத்தியில் ஸர்வேஶ்வரனே யாராத்யனானாலும் “யேப்யந்யதேவ தாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா:| தேபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவி திபூர்வகம்” என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரார்த்தவைகல்யமுண்டானபடியாலே யவற்றிற்சொன்ன ஃபலம் விகலமாம். பகவச்சரீரங்களென்றறிந்து க்ஷேத்ர

ஸா-நீ|| அந்யங்கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வாஸ்துகோத்ரா திச்ருஷ்டாந்தோபாதாநம்| (அவிதிபூர்வகமிதி) கர்மணாம்பூர்வபூர்வ ஸ்தோத்ராதிநவிஶிஷ்டஸ்ய தேவதாநாம் பகவச்சரீரத்வாநுஸந்தாநவிதி ரோதிதம்| தத்ராஹ தத்யஜநம் தயாவிதயவிதிபூர்வகமன்றென்று கருத்து. ஸர்வவிதிநிஷேதாதிஶாஸ்த்ரார்த்தஸ்ய ஜ்ஞாநாபாவ: ஶாஸ்த்ரார்த்தவைகல்யமென்றது அர்ச்சநஸமயாநவிதாயகஶாஸ்த்ரார்த்தவை கல்யமென்றபடி. பகவச்சரீரமென்றறிந்தால் ஶரீரியான அவனையே யுபாஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அத்தேவதாந்தரரான விவர்களை யுபா ஸிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக க்ஷேத்ரதீர்த்தா திகள் தம்வித்துக்களுக்கும் ப்ராரப்தகர்மவைசித்ர்யாலேஶாமவிஶேஷம் ஸம்பாவிதமாகையாலவர்களை யுபாஸிக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்று கருத்து

ஸா-கா|| யாயந யஜேவகர்மவமஹாத்ம்யப்ரகாஶாய தவதேத| நமவே த்ர்யக்ஷாய நாராயணாய ஜம்த்ர்யாயணாய வாதத்ம்யாவஸி ஸோதரோப்ஹிஶவிஶேஷாவவத்த இதிவாவ்ய.ஸ்தவ்யஸ்தவி கர்மணஸ்தத்தாராத்யதேவதா ஆராஹதவதாராயணாவேஶாஸ்யாஜ்ஞா நேபி ஆராஹத தேவதாஜ்ஞாநஸ்ய ஆராத்யக ஸ்ரீதத்வாமவக ஸ்ரீ தோவிஶேஷ: ஸ்வஸ்ஜயஜஜதே வேதஸ்ய ஆத்ர ஆராஆரிஹா வாஹாவாத்தவாஸ்ய தேவதோதேஶேநஜ்வ த்யாஹோவகேநத த்ராஹயோதேஶேந ஜ்வஜ்யாமஸ்ய விஹிதகர்மஸ்யத்ராய தேநாநாதேஶே ஜம்த்ர்யஸ்யாத்ரிஶப்தாகாஹாவாதத்ரவீம்த்ர ஶப்தா த்யாகாஹாவாத்ம ஶாஸ்த்ரேயாநாதிநதித நமவஸிஷ்: ப்ரத்ய க்ஷேத்ரபவஸாம்வாவ்யாத்தம் “கிம்வர்ணஸ்யஸவவஸாம் ப்ரதிஷ்டாய த்ரஶாஸ்தீ|வேதாக்ஷராணியாவந்தி படிதாநி த்விஜாதிபி:|| தாவந்தி ஹ ரிநாமாநிகீர்த்திதாநி நஸம்ஶய:” “ஸர்வவேதாயதத்வ ரோநந்தஸ் ஸர்வவேதாயதேத்ரகம் ஹவதி “ப்ரஹ்மாதிவாசஃவாரவ்யோர்தேதி” ப்ர ஶாஸ்தாரஹேதப்ரத்யுஜ்ஜவவாசஃவாரவ்யாதேத்ராதி ப்ரத்யக்ஷோர ஸ்ரீநந்த்ராதி ஶப்தாநாம்வஸ்துப்ரத்யாஹவதோவிவாசககர்மவமாத்ரக. தத ஜ்ஞாநேபி தேஃவதேஶேநதேஶேநஹவதத்யஜநம் விஸதேவேதிஹ மா விஸ்யதேவவிஶிஷ்டாச நர்வகர்மதாநவமாத்ரக கவணை ஹலகர்மவே. பகவச்சரீரகஜ்ஞாநவர்வக தேஷாநேத வணைம்

ஊஓ‖ஷயங்களைக்கடுகப்பெறவேணுமென்கிற ராகவிஶேஷத்தாலே டீவர்க ளோயாவாஸிப்பார்க்கவ்வோஷயங்கள் வஊணுங்களாம். இப்படியறிந்தால்

ஸா-நீ‖ இப்படியிவர்களுக்குவஊ ஹுஷயகூமுண்டாகில் வ்யொஜநாஜரா ஹாஹமவாநுதன்னேயேயுவாஸிப்பார்க்கிவர்களில்காட்டில் வாசியில்லாதொழியாதோ? வ்யொஜநாஜரவரன் வ்திவஊனல்லாதொழிந்தாலும் "ஸுதெஜாஜிஜுாஸாரஜுாதீ" என்றநாஊதியிருக்கையாலே யிவனுக்கும் ஹமவாநு தன்னையே பற்றலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியறிந்தாலித்யாதி) இப்படியறிந்தாலென்றது செவதாஜுரங்கள் ஶரீரங்கள் ஹமவாநு ஶரீரியென்றறிந்தாலென்றபடி. வ்திவஊவ்திஸிதரெல்லாருக்கும் செவதாஜுரஶேஷகூவஜநீயமாயிருக்க விவர்களுக்கு ஹமவாநு தன்னையே பற்றலாமென்றநாஊதிக்கக் கூடுமோவென்று ஶங்கியாஊமக்காக விப்படி யறிந்தாலென்கிறது இப்படியறியாதார்க்கே செவதாஜுரஶேஷகூவஜநீய மத்தனைபோக்கி இப்படியறிந்தால் செவதாஜுரஶேஷகூம் கழியுமென்று கருத்து. வ்யொஜநாஜரவரும் ஷூவித்துக்களானல் ஹமவாநு தன்னையே பற்றலாமென்றவித்தால் வ்திவஊவஜும் ஶெவ்ஜாதா என்றது வ்திவஊர்க்கு செவதாஜுரயாகாதென்கிற

ஸா-கா ‖ ஷயஂஹவதியயாராஜொவஜுஂராஜொவஜுதாஹாவெநவரா ஜாஜுஂமாராயநெஹஷதாரதஊஜுஅக. ஊவஜுஷீவ்திவஊஸொ விஷஜராதுஊவிஹமவஜுஊவாராயயெதிவ்வி நியஃ ஶ்ரீவ்ஷ ஷவ்ராவீயாதஷாராயநொவவஜெ்ஜிதிஹாவஃ. நநாஹமவஜுரீர கூவாஹ்ராசெவதாஜுர ஹஜநவஹ்ராவஂவஜுராவீந ஷவ்வஊதிஜுஹெஷதா கெவ விஊஂவெந ஷவ்ஜூஂஹமவஜுஂ ஷஷாஜுராதுஜுகொவி ஹஜ தெத்துாஹ-(இப்படி அறிந்தாலிதி) யயாராஜுஷீராயகாராயகெ உவகாரகூாகவாராயகெ உவகாரகூஊயிகஊவ ஷஷாஜுரஹ் ஊொஷவயஜுகூ ஊயிகஊஷீதிஹாவஃ. கயஊத்செவதாராயநவிஹாஷஃ ஶாஸ்விஹிதஂ செவதாராயநஂ அவியஂ வ்திவஊகத்ஜுகஊவ்தி வஊகத்ஜுகஂவெதி. தத்செவதாநாஂ ஹமவஜுரீரகூ ஜுாநா ஹாவெவிசெவதாஜுரஹஜநஊவ்திவஊகத்ஜுகஂ. உதரெஷாஜுஹீ ஶுகூஜுாநவஊவஜுகஂ தஸஹஜநஊவி அவியஂ ஊாஊாகூஊாஊாஷாஹஜநஂ வெதி. ஊாஊாஷாஹஜநஊவிஅவியஂ ஸஅாரகஊஅாரகஂவெதி. ஸஅாரகஂ வ்தஷஜுநவிஷ்ராஷி. கஅாரகஂ உஹாரவிஷ்ராஷீதி. நநெவஜு ஹஜ்ஜூவஜுராவீநஷஷாதுஊவிஹமவஷாவாஸகாநாஂ ஸவெஜுஷாஂ யஹாஸி ஹஜுரதிவாவாநீத்ராஷ்ராகவிஷயஸ்ஹாவகத்தாநாஷஂமிக வாவகஷ யவதாஸஂ தாஸஂ விஷ்ராஸஂ "ஹாதிவதவதிவ கீதஜ்ரா யஶஸா

உ௯||ஹமவாநுதன்னேயேஞூதெ-ராஜிஜ்ஞாஸ-ஸயஃராத்தீ-ம்” என்கிறபடியேஷ ஞாம்தரங்களுக்காகவும் பற்றினலந்த ஃலங்களதிஶயிதங்களாம். க நந்ரு வ்யபொஜநராய்ப் பற்றினர்க்கும் ஶரீராவஸாநத்யேஹாஸ்ரு ஹொஹாம்

ஸா-நீ||தத்தன்னையொழியவிதரற்குதெவதாந்தரங்களவஸ்யப ஸெவ்யங்கள ன்றென்கிறதன்றன்றாயிற்று.(சூத்தரஜதி) (சூத்தரஃ) ஹ்யஷெ ஹ்வயஃ வ நஸகஸ்வ்யாவ்ஞகாஃ (ஜிஜ்ஞாஸஃ) கெவஞாத்மாநஹவவ்யாவீதஃ (க ஃராத்தீ-ம்) கவ்யாவைஶ்வயகாஃ இங்கு ஃலம் விகஷமாகையும் வசி ணமாகையுமாவது அந்தந்த கஃங்களுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன ஃ லம் குறைகையும் குறையாமையு முகஷம் பெருகையும் யதா விகஷமா கையாவது சூநஷம்ரிகமாக வாவக்ஷயம் பிறந்து ரொக்ஷவயஞமா கையன்றிக்கே யொழிகை. வசிணக்ஷமாவது சூநஷம்ரிகவாவக்ஷய ஆரா ரொக்ஷவயஞமாகை, கதிஶயிதமாகையாவது அப்படி ரொக்ஷ வயஞமுமாய் ஸ்வரவெஷிதாவ்யஸக்ஷ்யஷமுமாகையென்னவுமாம். இதி ல் வமெயொஜனே யிங்குக்கெலெவாகஷ் ஸ்வரவஸ்யாநஞணம் | கீதீய யொஜனே ரீதாஹஷ்யதாத்வயவஜ்ரகாத்ய நஹணம் | வ்யயொஜநா ஞராயிகளுக்கு தெவதாஞராஶ்யணாவெக்ஷயா ஹஹவராஶ்யணஃ திஶயிதஃலவ்யுமென்றி ஃவத்தாலே ஹஹவஶ்யணத்துக் குஸக ஷம் சொல்லிற்று. இனி ஃவஹெதெ ந வுஸக்ஷராஞரம் சொல்லுகி ருர். (கநநெந்ருத்யாதியால்) பற்றினற்கு மென்கிறவிடத்தில் கவிஶஷம் விரொயதெஹ்யாதகம் ஃலவிஶெஷத்தைக் கோலாதே ஸாயநாநஷ்ா நம் பண்ணுகிறவனுக்கு அந்த ஃலம் வருமென்கை ந்யாயவிரஸமிறே. (ஶரீராவஸாநத்யாதி) கோலாத ஃலம் வ்யாநமாக வருகை ந்யாய விரஸமாஞலு ஆநஷம்ரிகமாக வருகை விரஸமன்றென்று வசநவ ஞாதீகாயமென்று கருத்து. க நந்ருவ்யயொஜனர்க்கிப்படி வரக்கண்ட

ஸாகா||ப்ரஹ்மவசவெஸநகளுவாநஞாதொஹவதி|ஹாநுஹவதிவ்யஜயா வஶஹிப்ரஹ்மவசவெஸநாஸ்யா ப்ரஹ்மவிஸகஸெஹவதீ”த்யாதிநா ஶ்ருதாநாஆநஷம்ரிகாணாம் ஸவெஷாம் ஃலாநாம் கிவிஶெஷெ ண ஸவவிஷ்யா நிஷெஷ்ஷயஃ. உத தத்விஷ்யாநிஷெஷ்ஷவெதி விஷ யெ “தகவ்யகரணஹ்ரஹீதம் தஹம்ஹதி” ந்யாயாத் தத்விஷ்யாவிஶெ ஷநிஷ தத்வாரஷவிஶெஷாத்ராயிக தெஷாவெஷ்நிஷெக்ஸலி ஸம்ஆநஷம்ரிகவொயகவ்யாணாவ ந்யாஸவஸ்ரகஹ—(கநந் வ்ய யொஜநராய்ப்பற்றினருக்கித்யாதிநா) தத்விஷ்யாவிஶெஷாணாம் ய யாவஸ்தஸ்வரவஜ்ஞவிவவக்ஷவாஸநெ வ்யவ்யத்தஸ்யாநஷம் ரிகவிஷயெ ஜிஹாஸாயாஆநஷம்ரிகஃலஸஹிதவிஷ்யாஸ வ்யவ்யத்தீ

௭௦ ॥ ஶ்ரேயாநுஷங்கிகாந் ப்ராதீஶ்யாயிநாம் நித்யரூபவ்யூஹோ ஹரி:” என்கிறபடியே ஸமஸ்தங்களாநுஷங்கிகமாகவரும். இவ்வர்த்தை ஸந்த்யக்தஸர்வைஶ்வர்யரான ஸ்ரீகுலஶேகரப்பெருமாளும் “நின்னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையேதான் வேண்டுஞ்செல்வம்போ”லென்றருளிச்செய்தார். “ஸுஹ்ருதஸ்தத்ராவாயே ஸர்வகாமோ ஹாமாஜயஸிதிவஜ்ஞவாஸ்தேவிஶாந்திஸ்வயஸ:” என்றீசாண்டானும் தாமருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரத்திலே நிபந்தித்தார். இதுவிஶ்வாவிஶேஷ

ஸா-நீ ॥ துண்டோ இவ்வசநத்தில் அநந்யப்ரயோஜநருக்குஎன்றுவிஶேஷித்துத்தோற்றவுமில்லையே யென்ற பூர்வபக்ஷமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதிவாக்யத்தாலே) அநந்யப்ரயோஜநரான குலஶேகரப்பெருமாளை ஸந்த்யக்தஸர்வைஶ்வர்யரென்று சொன்னவித்தாலாத்யஸங்கை பரிஹாரமாயிற்று நீள்செல்வம்வேண்டாதானென்றும் “ஸர்வஶாந்திஸ்வயஸ:” என்றும் சொல்லுகிறவித்தாலே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கென்றுவிஶேஷித்துத் தோற்றுகையாலே யிதுக்கு மூலமான “ஶரீராரோக்யம்” என்கிற வசநத்திற்கு மிப்படியே தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டுகையால் த்விதீயஶங்கையும் பரிஹ்ருதமாயிற்று. (நின்னையேயித்யாதி) நின்னையேதான்வேண்டி (நிரதிஶயாநந்தரூபனை உன்னையே ப்ராப்யமாக ப்ரார்த்தித்து (நீள்செல்வம் வேண்டாதான்தன்னையே) தீர்க்ககாலாநுபாவ்யமான ஸாம்ராஜ்யைஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷியாத அநந்யப்ரயோஜநனையே (தான் வேண்டும் செல்வம்போல்) ஸ்வயமேவ ப்ரார்த்தித்து வருமைஶ்வர்யம்போலென்கை (ஸுஹ்ருதஸ்தேதி) யே ஸர்வ ஸுஹ்ருதஸ்தவ பராவர: த்ரய்யந்தஜ்ஞா: (ஸ்வயதி) ஸ்வர்க்காதிஶேஷமவேக்ஷ்ய பிரயோஜந: (ந:) இப்போதத்தை யநபேக்ஷியாத நம்மையென்றபடி ஆனால் அநந்யப்ரயோஜநரிலே சிலர்க்கிப்படி வாராதொழிவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதுவிஶ்வாவிஶேஷேதி) விஶ்வாவிஶேஷங்கள் உபகோஸலாதிவிஶ்வங்கள் இவைகளிலே “ப்ராஜ்ஞஸ்திமிவர்த்தோபாநோதி” த்யாதிகளாலே ஆநுஷங்கிகஸ்ஸம் ஶ்ருதமாகிற

ஸா-கா ॥ ஸம்ஸவாத்தஶதீஷு ப்ரவர்த்தவா நுஷங்கிகஸம்ஜிஹாஸா ஸாவைநாவிஸவித்வா. அதவாவகஸ்ய விதா நுஷங்கிகஸம்வித்யாஸா த்ரவஶுவதஸ்யா யதாவஸ்த்வஸாதைவஜ்ஞாநே வாநுஷங்கிக வொாமேஷலதி தஹாவஶ்ருதிஸாவ ॥ (நின்னையேதான்வேண்டி) ஸ்வாத்மைவ ப்ராப்ய ப்ரார்த்ய (நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே) ஸுதீர்க்ககாலாநுபாவ்ய ஸாம்ராஜ்யைஶ்வர்யவைமுக்யரேணைவ (தான் வேண்டும் செல்வம்போல்) ஸ்வயமேவாப்ரார்த்யமைஶ்வர்யவக

ஷம்| ராகவிசேஷாதி நியதம், இப்படி ஸர்வேச்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மருத்ரா திகளுக்குமுண்டான விசேஷங்களை “எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே” யென்றும் “நான்முகனை நாராயணன் படைத்

ஸா-தீ || திறே (ராகவிசேஷ:) “ஸம்ஸ்ருஷ்டதர்மாவாயவர்மா” இத்யுக்தரீத்யா முன்புற்ற ராகவிசேஷமென்றபடி ஸநந்யப்ரயோஜநத்வாவஸ்தையில் ராகமில்லாதொழிந்தாலும் முன்பு [வாஸநையான] நடந்த ராகத்தை வ்யாஜமாக்கி யீச்வரன் தன் ப்ரீதிவிசேஷமாக ஐச்வர்யாதிகளைக் கொடுக்குமென்று கருத்து. ஸ்ருதிஸம்ப்ரதாயவிசேஷஸம்ப்ரஹ: இவ்வளவால் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஜகத்கர்த்ருத்வாஸ்யக்ஷர்த்ரக்ஷகத்வ தத்வியந்த்ருத்வ ஸர்வசக்த்யாதிகளாக ஸர்வேச்வரனுக்குச்சொன்ன விசேஷங்களும் ஸமஸ்தசராசரத்ரக்ஷகத்வாதி ரூபேண தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குச்சொன்ன விசேஷங்களும் ரஹஸ்யத்ரயநிஷ்டனுக்கிப்படி விசேஷித்து ஜ்ஞாதவ்யங்களாகிலிவற்றை யாழ்வார்களருளிச்செய்யவேண்டாவோ? “ஒன்றுந்தேவுமி த்யாதிகளிருந்தாலும் “அரியை யயனை யரனையலற்றி “முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா” இத்யாதிகளிலே த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஸாம்யைக்யாதிகளும் தோற்றுகிறதில்லையோ? அவர்கள்தானே இவ்விசேஷங்களைப்பல தேவங்களாலே யருளிச்செய்திருக்கையால் ஸந்தேஹ ந்யாயத்தாலே “முனியேயித்யாதி: ஸாமாநாதிகரண்யமந்வயமென்றிலப்படி பலதேவமாகவருளிச்செய்ததுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸர்வேச்வரனுக்குமித்யாதியால்) (எம்பெருமானித்யாதி) ஸர்வேச்வரனாலே ப்ரஜாபதிசையிலே நிர்த்தூஷ்டராகாவிசேஷதீர்ணதாய்த தவஸர்வோஷ்டஸத்யசேவாசேயரான தேவதைகளல்லாதே தாங்களுவாசேயரும்படி

ஸா-கா || (ராகவிசேஷாதீதி) தேக்தாநாம் நித்யாநாம் வாஸீஸாவிஸ்ஸதி ப்ரவேசஹேதுஸத்ஸம்ஸாரநாஜிவ்யக்ஷாரவ கேவலஸமவத்தா வஸ்வாஸகவைச்யேஸதிஸ்ருஷ்டாஸ்ரீதத்க்கேண ஜ்ஞாநம் விப்ராவ்ருயாஸிநேஷ்வரவசேதநவிசேஷாஜ்ஞவநஹேதுகேவ ஸமவத்தாதிஸப்தாஸ்ஞ: (உக்தம் வரதேவதா வாரஸாஸ்ஞ்யம் ஸா க்ஷாஸ க்ருதவராவரதகாதிவ்யஸரிவசந ஸிக்ஷாஸ தேரவஹவதி த்ரிவப்ராயேணாஹ (இப்படி ஸர்வேச்வரனுக்குமிதி) எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தவெச்சில்தேவர்) கஷ்டிநு ஸ்வாதிநா ஸ்ரீமந்நாராயணேந, ப்ரஜேயஸ்வோதரேஷ்வயிகா ப்ரஜாபவசோதநஜாரதேசமீண்டா:, ஸுதவரவோதிஷ்ட வசநவாஸ்யாதேவா: (அல்லாதார் தாமுளரே) ஸவதேதிஷ்ட ஸதசேவதாவ்யதிரிக்தாஸ்ஸவஸ்தாம் ஸஹதே,கிம்தாதருச

௨௰॥ தான் நான்முகனும் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தா"னென்றும் "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் நாபிக்கமல முதற்கிழங்' கென்றும், "தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமஞ் சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெரு

வ்யா-நீ॥ ஸ்வதந்த்ராயிருப்பார் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிலாரேனுமொருவருண்டோவென்றபடி. (நான்முகனை) சதுர்முகனை (படைத்தான்) ஸ்ருஷ்டித்தான். (நான்முகனும்) அந்த சதுர்முகனும் (தான் முகமாய்) ஸ்வயம் நாராயணஸ்ய ஶங்கராதி ஸ்ருஷ்ட்யாரம்பகனாய் (ஶங்கரனைத்தான் படைத்தான்) ருத்ரனை ஸ்வயம் ஸ்ருஷ்டித்தான் ப்ரதானமற ஸ்வஶரீராதேவ ஜனிப்பித்தானென்றபடி. (மேவி) பொருந்தி, ஏககண்டராயென்றபடி (தொழும்) ஸேவிக்குமவரான (பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்) ப்ரஹ்மஶிவேந்த்ராதிகளெல்லாருக்கும் காரணமான என்றபடி. (நாபிக்கமலம்) நாபீகமலத்துக்கு (முதற் கிழங்கே) மூலகந்தமானவனே, மூலகந்தபதவாச்யமானவனே யென்றபடி. (தீர்த்தனித்யாதி) தீர்த்தபூதனான பகவானுடைய (உலகளந்த செவ்வடிமேல்) த்ரிவிக்ரமஸமயில் லோகவிக்ரமணம்பண்ணின சிவந்ததிருவடிமேலே (பூந்தாமம்) புஷ்பமாலையை (சேர்த்தி) ஸமர்ப்பித்து (அவையே) அந்த மாலையின் புஷ்பங்களையே (சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு) "தோயேந ஶிரஸி த்ருதேந" இத்யாதிகளில்படியே சிவனென்று பெயர்பெற்றவனை ருத்ரனுடைய ஶிரஸ்ஸிலேதான் தானேகண்டு (பார்த்தன்) அர்ஜுநன் (தெளிந்து) க்ருஷ்ணனே பரதேவதையென்று நிஶ்சயித்து (ஒழிந்த) தீர்ந்ததான அர்ஜுநனாலே அன்றே நிஶ்சயித்து தீர்ந்ததான என்றபடி. இது பெருமைக்குவிஶேஷணம் (பைந்துழாயான்) பச்சைத்துழாயுடையவன், திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே காந்தி மிகுந்து வருகிற திருத்துழாயையுடையவனான பகவானு

ஸா-கா॥ யஸ்தத்த்வஸ்வரூபவைபவஸ்ய திவ்யப்ரபந்தோக்தாவாதிதிஹாஸஃ (நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான்) சதுர்முகம் நாராயணோஸ்ருஜத் (நான்முகனும் தான்முகமாய் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்) சதுர்முகஶ்ஶ்வயம் நாராயணாநுப்ரவிஷ்டஸ்ஸந் ஶங்கராதி ஸ்ருஷ்ட்யாரம்பகஶ்ஶங்கரம் ஸ்வயமஸ்ருஜத் (மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்) ஸம்பூய விநீதஸ்ஸந் நிரஹங்காரேண ஸேவமாநாநாம் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதீநாம் (நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கே) காரணபூத நாபிகமலஸ்ய கந்தபதவாச்யபூத (தீர்த்தனுலகளந்த செவ்வடிமேற்பூந்தாமம் சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான் கண்டுபார்த்தந்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை) "யோ மௌலாவிஜேதா ஶயநஸேவநம்" ||

மை” யென்றும், “வானவர் தம்மையாளுமவனும் நான்முகனுஞ்சடைமுடியண்ணலும் செம்மையாலவன் பாதபங்கயஞ் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே” யென்றும், “பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்தனக்கும்பிறர்க்கும் நாயகனவனே”

ஸா-டீ॥டையஎன்றபடி (பெருமை) பாரம்யம் (வானவரித்யாதி) வானவர் தம்மையாளுமவனும்) தேவதைகளை ப்ரஶாஸநம்பண்ணுகிற இந்த்ரனும் (நான்முகனும்) சதுர்முகனும் (சடைமுடியண்ணலும்) ஸாதகவேஷம் தோற்றும்படி ஜடாஶிரஸ்கனாயிருந்தும் ஈஶ்வராபிமாநியான ருத்ரனும் (செம்மையால்) ருஜுத்வத்தால் ப்ரயோஜநாந்தர பராங்முகப்ரயோஜநாந்தரரூபாயிகாஸிஷ்டவிஶேஷேண க்ருபாவத்வரூப ஸ்வபாவார்ஜவத்தாலென்றபடி. (அவன் பாதபங்கயம்) ஶ்ரீபதியினுடைய பாதபங்கஜத்தை (சிந்தித்து) த்யாநித்து (ஏத்தி) ஸ்துதித்துக்கொண்டு (திரிவர்) ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள். (பேசநின்ற) ஸர்வேஶ்வரனென்று சிலர் சொல்லும்படி அதிஶயிதஶக்திகனாய் நின்ற (சிவனுக்கும்) ருத்ரனுக்கும் (பிரமன் தனக்கும்) ஸ்ரஷ்டாவுக்கும் பிறர்க்கும்) மற்றுமுள்ள இந்த்ராதிதேவதைகளோடு மநுஷ்யாதிகளோடு வாசியற ஸர்வருக்குமென்றபடி. (நாயகனவனே) அந்த நாராயணனே நாயகன், ஜகதாதிபதிகளான ப்ரஹ்மஶிவாதிகளோடு

ஸா-கா॥ஸர்வாதாரவிஷ்ணுதத்த்வப்ராவண்யம்। ததஶ்சம்மாயாரமணஸ்ய தேவஸ்ய ப்ரதிஷ்டாத்வம் ஜந்மகர்மஸ்வரூபாவிஷ்கரணம் ஸ்வஸ்ரஷ்டத்வம் ஶங்கரஸ்ய தேவோத்தமஸ்ய சதுர்முகஸ்ய ச பரிஶோதிதத்வம் ஸ்தோத்ரத்வேந ஸ்மர்தஸ்யோபகாரகத்வம் ஸாயந்தநஜபதர்பணாதி விஷ்ணோர்பாவஶ்யதாவேஶாநம் ஸமஸ்தவர்ணாஶ்ரமவிஹிதநித்யகர்மஸு பரிஶேஷதயா ஶிவஸம்ப்ரதிபத்திஶ்ச பரஸ்ய ஶிரஸ்ஸ்வயமேவ ப்ரஷ்டாவாக்யேந நாராயணஸ்ய ஸர்வேஶ்வர இதி ஸ்ரஷ்டுஶ்ச ஸமஸ்தாத்ரஶ்வரத்வம் ஸர்வதேவஸ்தாயித்வஸ்ய ப்ரகாஶம் (வானவர் தம்மையாளுமவனும்) தேவாநாம் நியந்தா இந்த்ரஶ்ச (நான்முகனும்) சதுர்முகஶ்ச (சடைமுடியண்ணலும்) ஸாதகத்வேப்ரதிகஜடாஶிரஸ்கத்வேஈஶ்வராபிமாநீ ருத்ரஶ்ச (செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே) ப்ரயோஜநாந்தரபராங்முகப்ரயோஜநத்வாயிகாஸிஷ்டவிஶேஷேண க்ருபாவத்வரூபஸ்வபாவார்ஜவேந தஸ்ய பாதாரவிந்தயோர்த்யாநஸ்துதிபரா ஸஞ்சரந்தி (பேசநின்றசிவனுக்கும்) ஜ்ஞாநஶக்த்யைஶ்வர்யாதிபிஸ்ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வாதிபிஶ்ச ஸர்வேஶ்வர இதி வக்தும் யோக்யதயா ஸ்திதஸ்ய ருத்ரஸ்ய (பிரமன் தனக்கும்) தஜ்ஜநகஸ்ய சதுர்முகஸ்ய ச (பிறர்க்கும் நாயகனவனே) ததந்யயாதிரிக்தாநாமிந்த்ராதீநாம் ஸர்வேஷாம் ஜந்தூநாம் ச நாயகஸ்ஸ ஏவ ஸர்வேஶ்வரோ நான்ய இத்யர்த்த:

௧௦|| என்றும்ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனு முன்னையறியாப்பெருமையோனே'யென்றும், "எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்றுமொருத்தரு மிப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை" யென்றும் பல முகங்களாலே யருளிச்செய்தார்கள். இவ்வபரதேவதா பாரமார்த்யமும் திருமந்த்ரத்தில் வ்யாபகாக்ஷரத்திலும் நாராயணஸூக்தத்திலும் த்வயத்தில்

ஸா-நீ|| தக்ஷாத்யரானமனுஷ்யாதிகளோடொக்கவாசியற ஸர்வர்க்கும் நிரு பாதிகசேஷியான நாராயணனே யென்று கருத்து. (ஒத்தைவிடையனும்) ஒற்றையான வ்ருஷபவாஹநனும்(நான்முகனும்) சதுர்முகனும் (உன்னையறியாப்பெருமையோனே)உன்னையறியமாட்டாமே போகும்படியான மஹாத்ம்யத்தையுடையவனே (எருத்துக்கொடி யுடையானும்) வ்ருஷபத்வஜமுடைய ருத்ரனும் (பிரமனும்) ப்ரஹ்மாவும் (இந்திரனும்) இந்த்ரனும் (மற்றுமொருத்தரும்) மற்றுள்ள தேவதைகளில் ஸர்வஜ்ஞகல்பரானவர்களிலொருவரும், (இப்பிறவியென்றும் நோய்க்கு) இந்த ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதிக்கு (மருந்து) ஔஷதமான உபாயத்தை (அறிவாருமில்லை) ஸம்ஸாரமோசகரல்லரென்றபடி, ரஹஸ்யத்ரய நிஷ்டனுக்குமிப்படியறியவேணுமென்றது கூடுமோ ? இவ்விசேஷங்களெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் தோற்றவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வபரதேவதாதி) இங்கு பாரமார்த்யம் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஜகத்காரணத்வங்களான வாக்யவிசேஷங்கள் பாரமார்த்யமென்றிங்கு ஸூக்தம் வ்யோமித்ததுக்காரணநாராயணஸூக்தாதிகளிலே ப்ரபஞ்சப்ரஹ்மஸ்வரூபஸம்ஷயமாகிறப்போலே யிவ்விசேஷங்களுமங்கேதானே யநுஸந்தேயங்களென்கைக்காக ஸ்ரீவிசிஷ்டைவதபரதேவதாஸ்வீகாரோபாயம் ஸவிசே

ஸ-கா|| பரஸ்பரம் ஸாம்யஸ்தம் ஸாபேக்ஷணாமபிதேவ தாநாம் ஸர்வேஷாம் நிருபாதிகஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வதிஹாஸ: (ஒத்தைவிடையனும்)ஒத்தியவ்ருஷபவாஹநஸ்ய(நான்முகனும்) சதுர்முகஸ்ய (உன்னையறியாப்பெருமையோனே)ஸதஸ்யம் யயா நஜாநீத: தயாமாஹாத்ம்ய:(எருத்துக்கொடியுடையானும்)வ்ருஷபத்வஜஸ்ய(பிரமனும்) ப்ரஹ்மா(இந்திரனும்) இந்த்ரஸ்ய மற்றுமொருத்தரும்சதேவதாவிஸர்வஜ்ஞகல்பஸ்ய (இப்பிறவியென்றும்நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை) ஸததாரஜநாமவ்யாபேஷஜம் ந ஜாநாதி ஸம்ஸாரவ்யாதயஸ்ய ரஹஸ்யத்ரய வ்யாப்ருதவ்யாபகஉக்தம் பரதேவதாபாரமார்த்யம் ரஹஸ்யத்ரயவிசேஷைர்வ்யதிவர்த்தாம்ஸ்ஷயதி(இவ்வபரதேவதாபாரமார்த்யமும்) (வ்யாபகாக்ஷரத்திலுமிதி) பதகாரணேநாவ்யதே விஷ்ணுகாரணவிஷ்ணுவாசக: | ஸர்வஸாக்ஷீஸ்வரகாரஸ்ய ஸஹாயக: | ஸர

ஷ௵ ஸவிஶேஷணங்களான நாராயணஶப்தங்களிலும் சரமஶ்லோகத்தில் 'மாம் ஏகம்' என்கிற ஶப்தங்களிலு மநுஸந்தேயம், இத்தேவதாவிஶேஷநிஶ்சயமுடையவனுக்கல்லது 'கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்

ஸா-டீ॥ ஷண்ணதத்யாதி: (அநுஸந்தேயமிதி) அகார நாராயணஶப்தாதிகளிலே ப்ரஹ்மருத்ரஜநகத்வாதிகள் விஶேஷித்துத் தோற்றாவிட்டாலும் ஸாமாந்ய ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற ஶப்தங்களும் அநுஸந்தித்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குமுண்டான விஶேஷங்களையெல்லா மவஶ்யமறியவேணுமென்றது கூடுமோ? பரதேவதாவிஶேஷநிஶ்சயார்த்தம் ஜகத்காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிரூப லக்ஷணவிஶேஷங்களறியவேண்டினாலும் ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரத்வ விகல்பத்வ தேஷாம் ஸர்வேஶ்வரேண ஸாம்யஸ்யாதிப்ரஸங்க நயப்ரஸங்கோக்த்யாதியாகச் சொன்ன நிகர்ஷப்ரகாரங்களறியவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தேவதாவிஶேஷத்யாதி) இத்தேவதாவிஶேஷமென்றது பரதேவதைக்கு மபரதேவதைகளுக்கு மிங்குசொன்னவாதித்த விவ்விஶேஷங்களெல்லாமென்றபடி. (கண்ணனித்யாதி) (கண்ணன்கண்) க்ருஷ்ணோ ரக்ஷகன் (அல்லதொருகண்ணி

ஸா-கா॥ ஸ்வாத்யஶ்சாஸ்ய ப்ரஹ்மணாவி ஸர்வஸ்ய: ஸ்வாத்யா சக்ஷு: பாபஸ்யோரஸ்தாத் ப்ரதீயத இத்யாதிப்ரமாணஸித்த: ப்ரணவஸ்யா காரே ஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஸர்வஶேஷித்வம் ச பரதேவதாயா அஸாதாரணலக்ஷணம் விஷ்ணுஶப்தார்த்த நாராயண இத்யேவேத்ய நுஸந்தேயமித்யர்த்த: (நாராயணஶப்தத்திலுமிதி) யோ மாமஜமநாதிம் ச ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் நாராயணஶப்தே ஸர்வாந்த யாமித்வ ஸர்வாதாரத்வ ஸகலகல்யாணகுணாகரத்வ ப்ராப்யத்வாதி ஸித்த: ஸர்வ ஸர்வேஶ்வர இதி ப்ரதிபாத்யத இத்யர்த்த: । ஸவிஶேஷ ணேத்யேநேந தத்ஸ்த்ரீவதிரீஶ்வர இதி ஸூசிதம் (மாமேகம் ஶப்தங்களிலு மிதி) ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீமித்யாத்யுக்தப்ரகாரேண க்ருஷ்ண தயாவதீர்ணஸ்ய ப்ராப்யஸ்யோபாயத்வ ஸகலகல்யாணகுணாகரத்வ ஸ்வதந்த்ரத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பூர்வ நிர்பாத ஸம்பந்தாதி ப்ரகரணிகஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் ஸ ஏவ ஸர்வேஶ்வர இத்யர்த்த: । ஏவம் தேவதாவிஶேஷஸ்ய பரத்வம் ப்ரதிபாத்ய தத்ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமோக்ஷாநுபாயத்வம் ஸர்வ விஶேஷம் வக்தும் ஏகாந்திகஸ்ய பரமைகாந்திநஶ்சாஸ்ய ப்ரதிபாத்யதே தமிதி ப்ரதிபாதயதி (இத்தேவதாவிஶேஷேத்யாதிநா) (கண்ணன் கண்ணல்லது) க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணாவாகேவ

௨௭॥ ணே" யென்றும் "களைவாய் துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலே" னென்றும் "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்யா" னென்றும் "தருதுயரந்தடாயே" லென்கிற திருமொழி முதலானவற்றிலுஞ் சொல்

ஸா-நி॥ ல்லை) த்வத்வ்யதிரிக்தமாக வொரு ரக்ஷகவஸ்த்வந்தரமில்லை. (களைவாயித்யாதி) (துன்பம்) ஸம்ஸாரது:கத்தை (களைவாய்) நிவர்த்திப்பித்தருளுவாய் (களையாதொழிவாய்) நிவர்த்திப்பியாதேதானிருந்தொழிவாய் (களைகண்மற்றிலேன்) நிர்வாஹகர் வேறுடையேனல்லேன் த்வத்வ்யதிரிக்த நிர்வாஹக ரெனக்கொருவருமில்லையென்றபடி. (ஆவிக்கு) ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே பெருகிப்போகிற வென்னாத்மாவுக்கென்றபடி (ஓர்பற்றுக்கொம்பு) ஏகமேவ ஶரணமென்றபடி (நின்னலால்) உன்னையொழிய (அறிகின்றிலேன்) அறியமாட்டுகிறேனல்லேன் (தருவித்யாதி) (தருதுயரும்) ஸ்வார்ஜிதமாக நீ தருகிற து:கத்தை (தடாயேல்) நிவாரணம் பண்ணுதொழிந்தாலும் (உன் ஶரணல்லால் ஶரணில்லை) த்வச்சரணம் விநா எனக்கு ஶரணமில்லை. (அநந்யேதி) அநந்யஶரணத்வமாவது ஏகைக வைதிகஸகல காம்யங்களிலும் ஸர்வதேவ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவ்யதிரிக்த ரக்ஷக வ்யாவ்ருத்தியாயிருக்கும்படியான ஏகரக்ஷகாத்யவஸாயம் இங்கு அநந்யஶரணத்வம் ஸகலவிஷயமென்று வெளியிடுகைக்காக கண்ணன் கண்ணித்யாதி பாசுரங்களையுதாஹரித்தது. கிடையாதென்றது தேவதாந்தரங்களுக்குள்ள வத்யந்த நிகர்ஷங்களை நிஶ்சயியாதவனுக்கு மோக்ஷவ்யதிரிக்தங்களான சில காம்யங்களிலேயாகிலுமொரு காலவிஶேஷாதிகளிலே தேவதாந்தராபாயம் ஸம்பவிக்கத்தக்கதாகையாலே இவ்வநந்யஶரணத்வம் கிடையாதென்றபடி. யதாவ பரதேவதாவிஶேஷநிஶ்சயாபாவம் மிவையறியவேண்டாவிட்டாலு மந்த பரதேவதாவிஶேஷ நிஶ்சயம்போலே இவ்வதிகாரிக்கத்யாவஶ்யமான இவ்வநந்யஶரணத்வ ஸித்திக்காக விவையெல்லாமவஶ்ய மறியவேணுமென்று கருத்து. பரதேவதைக்குபபாதித்த விவ்விஶேஷங்களாகிற பாரமார்த்யம் திருமந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமென்னைக் குபபத்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அநந்யஶரண

ஸா-ஸா॥ ரண (இல்லையோர் கண்ணே) நமோவிரக்ஷமோவிதருஷ்: (களைவாய் துன்பம்) ஸ்வது:கம் நிவர்த்யவா (களையாதொழிவாய்) அநிவர்த்யவா (களைகண்மற்றிலேன்) து:கநிவர்த்தநஹேதுஸாதநாந்தரஸம்போகம் (ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேனியான்) ஸுஹம் மாதம் வநம் ஸ்வாம் விநா ந கிம்சிதபி ஜாநாமீத்யர்த்த: (தருதுயரும்தடாயெல் உன்சரணல்லால் சரணில்லை) து:கவ்யுதாஸாபாவேபி நிவர்த்தயஸி யதி வீ

வ|| ஹேமசந்த்ரஸ்வரூபாவைஷம்யமில்லையாது. இந்தவாதேவதாவான ப்ரமாணத்தைத் திருமந்த்ரத்திலேகண்டு ததீயவைபவமாக தேவதாந்தரத்யாகமும் ததீயவைபவமாக ஸமவைஷம்யமும் வ்யதிரிக்தமானபடியை மற்றுமோர் தெய்வ முளதென்றிருப்பாரோடொத்திலே னுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை'' யென்கிற பாட்டிலே ஸவேச்வரன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்

ஸா-டீ|| ஸாத்யஸாயம்போலேயிவ்வயிகாரிக்கப்ரகாசிதங்களான ததீயவைஷ்ணவ தேவதாந்தரத்யாகவ்யதிரேகாதிகளு மிந்த வாதேவதாந்நிர்ணயத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்று திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார் (இந்த வாதெவதைத்யாதி) (திருமந்த்ரத்தி) ஆழ்வாரித்தை திருமந்த்ரத்திலே கண்டதே யிது திருமந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமென்கைக்குவபத்தியென்று கருத்து. அந்தப்பாட்டினுத்தராயத்திலே நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுனென்கையாலே யிவரித்தை திருமந்த்ரத்திலே கண்டாரென்றுமிடம் வ்யக்தமிறே. வ்யதிரிக்தமாகையாவது வைஷ்ணவர்களுடைய கர்மங்களாலும் தாமஸராஜஸாதிகளாலும் க்ஷுத்ரப்ரயோஜநாஸக்திகளாலும் கலங்காமை (மற்றுமித்யாதி) மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடொத்திலேனுத்ததுமுன்னடியார்க்கடிமை மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுனன் கண்ணபுரத்துரையம்மானே (கண்ணபுரமித்யாதி) திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யமாகவஸிக்கிற ஸ்வாமிநு (நான்) உன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வ விஷயஜ்ஞானன் நான் (நின்திருவெட்டெழுத்தும்) உனக்கு ப்ரதிபாதகமாயஷ்டாக்ஷரமாயிருந்துள்ள திருமந்த்ரத்தை (கற்று) ஸம்ப்ரதாயித்து (மற்றெல்லாம்பேசிலும்) ஸர்வதேவதாந்தரம் முதலாக மற்றுள்ள ஸகலார்த்தங்களு மந்த திருமந்த்ரத்திலே சொல்லியிருந்தாலும் (மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடு) ஸ்வப்ரதிபிந்நமாகவுமொரு தேவதையுண்டென்றிருக்கும் ஜநங்களோடு தேவதாந்தரஸக்தரோடென்றபடி. (உற்றிலேன்) ஸம்பந்தத்திலேன் (உற்றதும்) நானபிநிவேசித்துப் பெற்றதும் (உன்னடியார்க்கடிமை) ஸ்வதாஸர்க்கு தாஸனாயிருக்கை. திருமந்த்ரத்திலே ஸர்வதேவதாந்தரம் முதலான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லியிருந்தாலு மவற்றில் ஸா

ஸா-கா|| தயாபி ஸ்வப்ரணாமவிஷயத்வேந ரக்ஷகாந்தரநாஸக்தி என்கிற திருமொழிமுதலானவற்றிலும்தருதுயரந்தி டாயேல்வருமேயோ யாப்ரதிஷ்டிதத்யாக: வைகாக்யாநவஸ்ரேந விசேஷேண ப்ரகாணோவகப்நாஸவசேஷம் விசேஷயதி (இந்த வாதேவதை தி) (மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்னிருப்பாரோடுத்திலேன்) ஸமந்யாவிஸ ஸ்ரீதேவோஸ்த்யந்யஸ்ய ஸ்வதைவஸஹ ஸம்பந்தோஹித: (உத்ததுமுன்னடியார்க்கடிமை) ஸ்வநிவேசஸ்யாஷ ஸ்வதாஸாநாம் தாஸ்யம் ஸர்வாவ

தீ|| ஸங்க்ரஹணம்பண்ணின ஆழ்வாரருளிச்செய்தார். இவர் "பாருருவில் நீரெரிகா" லென்கிறபாட்டிலே ஸாபேக்ஷக்ரமத்தாலே விவாதவிஷயமான மூவரை நிறுத்தி யவர்கள் மூவரிலும் ப்ரமாணாந் ஸந்தானத்தாலே

ஸா-தீ|| ரமாக நான் பெற்றது ததீயஸ்ய தேவதாந்தரத்யாகப்ரவ்ருத்திகளை யும் ததீயவர்ஜஸமவ்யவஸ்தப்ரவ்ருத்திகளையுமென்று பாட்டுக்கு திரண்டபொருள் (ஸர்வேச்வர நித்யாதி) லௌகிகஸஜாதீய ஸங்க்ரஹணம்பண்ணினதே வ்யாஜமாக வைதிகஸகலஸங்க்ரஹணம் பண்ணின ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்றபடி. இத்தாலிவருடைய வ்யாவ்ருத்திஸமயம் சொன்னபடி. இப்படி ததீயவர்ஜமாக தேவதாந்தரத்யாகம் சொன்னவிவர் பாருருவிலென்கிறபாட்டிலே மூவருமேஎன நின்றஎன்று ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரர்களுடைய பாவங்களுக்கு ஸாம்யாப்ரதம் சொல்லி "மூவுருவம் கண்டபோதொன்றாம்சோதி" யென்றிந்த பாவங்களிலுள்ள வாஸ்தவைக்யத்தை ஞ்சொன்ன விது கூடுமோவென்ற வந்தப்பாட்டுக்கு த்ரிமூர்த்தைக்யத்தி லே தாத்பர்யமில்லை. கிந்து பரதேவதையை நிஷ்கர்ஷிக்கிறதிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார். (இவரித்யாதியால்) அந்தப் பாட்டாவது திருநெடும் தாண்டகத்திலே *பாருருவில்நீரெரிகால் விசும்புமாகிப் பலவேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற, ஏருருவில்மூவருமேயென நின்றவிமையவர்தம் திருவுருவம் வேறென்றும் பொது ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீயொன்றுமா கடலுருவமொற்று நின்ற,மூவுருவும் கண்டபோதொன்றாம் சோதிமுகிலொருவமெம்மடிகளுருவந்தானே என்றருளிச்செய்தபாட்டு ஸ்வாவயவ: (உருவில்) ஸூக்ஷ்மகாரணங்களான பதார்த்தங்களிலே (பார்) ப்ருதிவீ (நீர்) ஜலம் (எரி) தேஜஸ் (கால்) வாயு: (விசும்பும்) ஆகாசமும் (ஆகி) ஸர்வ தானுபாதானகாரணமாய் பஞ்சபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து என்றபடி. இத்தால் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி சொல்லிற்று (பலவேறு) பஹுவிதபதார்த்தங்களான (சமயமுமாய்) ஸமயங்களுமாய். இங்கு ஸமயமாவது ப்ரவர்த்தக ஆசார்யவாசகசப்தாதிபேண ப்ரஸித்தபதார்த்தங்களான தேவமநுஷ்யாதி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து என்றபடி. (பரந்துநின்ற) வ்யாபித்துநின்ற இதற்கு ஆம்சோதியென்கிறத்

ஸா-கா|| பரதேவதாநிர்ணயப்ரகாரஸ்ய ப்ராமாணிகத்வம் த்ரடயதி-(இவர்பாருருவிலிதி) பாருருவிலிதி ஸ்வாவயவ: (உருவில்) ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாபந்நேஷு விஷயே (பார்) ப்ருதிவீ (நீர்) ஜலம் (எரி) தேஜ: (கால்) வாயு: (விசும்பும்) ஆகாசஸ்ச (ஆகி) ஸர்வா பாவஸம்பந்தாநிஸ்ருஷ்ட்வா (பலவேறுசமயமுமாய்) பஹுவிதாநு பரஸமயவிஸேஷாண் தேவாதீநு ஸ்ருஷ்ட்வா (பரந்து நின்ன) வ்யாப்யாதி

உ॥ யிருவரைக்கழித்து விஶேஷித்த பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸானவொருவனை முடி

ஸா-நீ॥ தோடேயநயம்(ஏருருவில்) அழகிய ரூபத்தில் ஸமவஸ்ரீரணெக்ஷ நவுத்திஷ்டரூபமான ஜந்மத்திலென்றபடி. (மூவருமேயெனநின்ற) மூன்றுபேரே ப்ரதானரென்றும்படி நின்றஜந்மத்திலே பாரார்த்யரான தேவதைகளில் ஸ்ருஷ்ட்ராதிகளைக் கழித்து வஸிஷ்டஸூத்தாலே மூவரே ப்ரதானரென்றுவாதிகள் சொல்லும்படி நின்றவர்களானஎன்றபடி. (இமையவர்தம்)அநிமிஷருடைய ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையஎன்றபடி (திருவுரு)ஸ்ரூபங்களானஸ்வபாவங்களை இங்குதமக்குநிஷேத்யரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஸ்வபாவத்தைதிருவுருவென்றுஸ்ரூபித்துநிரூபித்தது அவர்களும்ஸமவஸ்ரப்ரகாரஸம்ஸ்தரென்கிற விவ்வாகாரத்தை நினைத்துச்சொன்னபடி. (வேறு) தனித்தனியே(என்றும் பொது) அநுஸந்திக்கும்போது ஶரீராத்மபாவஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைப் பாராதே இவர்கள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ராகவனுஸந்திக்கும்போதென்றபடி. (ஒருருவமும்) ஒரு ஸ்வபாவம் (பொன்னுருவம்) பொன்னின் ஸ்வபாவம் | ஸுவர்ணத்தின் ஸ்வபாவம் ஸர்வாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் ஸர்வஸ்ருஷ்டியோக்யமாயிருக்குமென்றபடி (ஒன்றுஞ்சோதி) ஒரு ஸ்வபாவம் சிவந்த வஹ்நிபோலேயிருக்கும் அக்நி ஸர்வதா ஹகமாகிறாப்போலே ருத்ரனுடைய ஸ்வபாவம் ஸர்வஸம்ஹாரயோக்ய மாயிருக்குமென்றபடி. (ஒன்றுமா கடலுருவம்) ஒரு ஸ்வபாவம் ப்ராணவஸ்வபாவமாயிருக்கும். ஸமுத்ரம்போலே ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வபாவம் ஶ்ரமஹரமாய் ஸர்வாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு ரக்ஷணோபயோக மாயிருக்குமென்றபடி. (ஒற்று நின்ற) சேர்ந்துநின்ற அவரவர்களுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்துநின்ற வென்றபடி. இவ்விடங்களுக்கிப்படி யோஜநையென்றுமிடம் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை வ்யாக்யாநத்திலே காணலாம் (மூவுருவும்) மூன்று ஸ்வபாவங்களையும் (கண்டபோது) ஶரீராத்மபாவாதிவாக்யங்களான ப்ரமாணங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரமா

ஸா-கா॥ தபா க்ருதஸ்நம் வ்யாவ்ருத்தஸ்ய(ஏருருவில்) அதிஸுந்தரவிக்ரஹெக்ஷ (மூவருமேயெனநின்ன) த்ரயஏவ ப்ரதாநயோக்யதயா ஸ்திதாநாம்(இமையவர்தம்) அநிமிஷாணாம்(திருவுரு) ஸ்வபாவாநாம்(வேறொன்றும்போது) ப்ருதக்ப்ருதக்ஸமாலோசநே (ஒருருவம்)ஏகஸ்ய ஸுவர்ணவத்ஸர்வஸ்ருஷ்டிவம்(பொன்னுருவம்)ஸுவர்ணஸத்ருஶம் (ஒன்றுஞ்சோதி) ஏகம் காஞ்சநாக்நிவம் (ஒன்னுமாகடலுருவம்) ஏகம் ஸ்ரீவிஷ்ணுரூபம் ஶ்ரமாபஹர்த்ரு ஸத்ருஶம் ஏகதநஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரரூபவ்யாபாராஸக்தஸமுத்ராணாம் விவக்ஷிதா:(ஒத்துநின்னமூவுருவுங்கண்டபோ

[illegible]|| லுருவ மெம்மடிகளுருவ”மென்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இந்த ரூபவிசே

ஸா-நீ|| ஷணங்களெல்லாத்தாலு மநுஸந்திக்கும்போதென்றபடி (ஆய்சோதி ஒன்று) ஸ்வாதீநமான ஜ்யோதிஸ்ஸு ஒன்றே ஸ்வரூபத்துக்கு முக்யாதிகளும் ஶரீரமும் ஶரீரியும் ஶேஷியுமான ஜ்யோதிஸ்ஸு ஒன்றேமற்றிரண்டுமன்றென்றபடி (முகிலுருவந்தானே) ஸைவஸத்ருஶரூபமே (எம்மடிகளுருவம்) ஸ்வஸ்வாமிநோ திவ்யரூபம்| அந்த ஸவிசேஷித்த பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாவது நீலமேகவர்ணனை ஶ்ரியஃபதி என்றபடி. மூவுருவும் கண்டபோதொன்றாம் சோதியென்கிற வாக்யத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே இப்பாட்டு த்ரிமூர்த்யைக்யபரமாகவேண்டாவோவென்று ஶங்கித்தது ஆழ்வார்க்கு தர்ஶநமல்லாமையாலும் ப்ரகரணவிரோதத்தாலும் கூடாமையாலுக்தரீத்யா இப்பாட்டு பரதேவதாநிர்த்தாரணபரமென்று பெரியவாச்சான் பிள்ளையு மருளிச்செய்தார். ப்ரமாணாநுஸந்தாநத்தாலே யென்றது நாராயணாநுவாகாதி ப்ரமாணபராமர்ஶத்தாலே யென்றபடி. நீலமேகவர்ணனை புருஷனை பரதேவதையாக ப்ரமாணாநுஸந்தாநத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்தாரென்றது கூடுமோ ஸ்வயம்பூஶிவாதிப்ரமாணங்கள் ருத்ராதிகளையும் பரதத்த்வமாகச் சொல்லவில்லையோ? இந்த ரூபமுடையவனே ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யனான பரதத்த்வமாகையாலந்த ப்ரமாணஶகலங்க ளந்யபரங்களென்றிவனே ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யனென்கைக்கு நியாமகமேதென்றருளிச்செய்கிறார். (இந்த ரூபவைஶிஷ்ட்யாதி) இங்கு பரமபுருஷஶப்தநிர்தேஶத்தாலே “யஃ புநரேதம் த்ரிமாத்ரேணோமித்யேதேநைவாக்ஷரேண பரம்புருஷமபித்யாயீத” என்கிற ஶ்ருதிவிவக்ஷிதை ஸர்வவேதஸாரபூதமென்றது பாட்டில் மூலமாயிய என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. யஃ புநரேத’மென்கிற ஶ்ருதியில் பரமபுருஷன் ப்ரணவப்ரதிபாத்யனென்றிவ்வளவு ஸித்தித்தாலு மவன் பாருருவியென்கிற பாட்டில் சொன்ன நீலமேகவர்ணனாக ஸித்திக்கவில்லையே யென்று ஶங்கியாமைக்காக விங்கு பெரியாழ்வார் பாசுரமுதாஹரித்தது. இது அந்த ஶ்ருதிக்குபப்ரும்ஹணமிறே. இப்படி இந்த ஶ்ருதியாலும் பெரியாழ்வார் பாசுரத்தாலும் நீலமேகவர்ண

ஸா-ஸ|| ஆ) ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரேஷு ஜநகைகதந்த்ரயா த்ரைவித்யாவாஸநயா ப்ரதீதாநாமேஷாம் த்ரயாணாம் ஸர்வேஷாம் ப்ரமாணைஃ பரிஶோதநே ஸதி ஒன்றாம்சோதி நித்யம் ஸத்யநிரஞ்ஜநமதிஸம்ஹிதம் பாராவாரஜ்யோமதம்| ஏதேநதேகம் பரம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம்” த்ரைலோக்யகாரணம் நித்யம் ஜ்யோதிரேவைகம் (எம்மடிகளுருவந்தானே) ஸ்வஸ்வாமிநஃ ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய திவ்யரூபம் (முகிலுருவம்)கா

ரம்॥ ஷத்தையுடைய பரமபுருஷனே ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யமான வாச்யமென்னுமிடத்தை ஸர்வவேதஸாரபூதப்ரணவப்ரதிபாத்யதையாலே “மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரை யுள்ளெழவாங்கி வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில்” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தார். தைத்திரீயத்தில் ஸ்ரீயஃபதித்வலிங்கத்தாலே மஹா புருஷனுக்கு

ஸா-நீ॥ ஞன பரமபுருஷனுக்கு ப்ரணவப்ரதிபாத்யத்வம் ஸித்திக்கையாலிதுவேயிவன் ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யனென்கைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. (மூலமித்யாதி) மூலமாகிய “யவேதாதௌஸ்வர: ப்ரோக்த:” என்கிறபடியே ஸகலவேதமூலமான ஒற்றை யெழுத்தை “ஓமித்யேகாக்ஷர” மென்கிற ப்ரணவத்தை (மூன்றுமாத்திரை) த்ரிமாத்ரமாக (உள்ளெழ) வெளியிலே கேளாமல் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே தானே எழும்படியாக உபாம்ஸுவாகவென்றபடி. (வாங்கி) உச்சரித்துக்கொண்டு (வேலைவண்ணனை) அந்த ப்ரணவப்ரதிபாத்யனை ஸமுத்ரவர்ணனை (மேவுதிராகில்) ஸாதரமாக த்யாநிப்பாராகிலென்றபடி. இப்படி பரமபுருஷனே வாச்யமென் றாழ்வார்கள் நிஷ்கர்ஷித்தார்களென்றதுகூடுமோ? அப்போது மூன்றாம் திருவந்தாதியில் திருக்கண்டேனென் றுபக்ரமிக்கையாலும் “சார்வு நமக்கெ” ன்கிற பாட்டிலே ஸ்ரீயே நமக்கு ப்ராப்யையும் ஸரண்யையுமென்றுபஸம்ஹரிக்கையாலு மிவளே வாச்யமென்று ஸித்திக்கையாலத்தோடு விரோதியாதோ வென்ற அந்த வுபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களுக்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (தைத்திரீயேத்யாதியால்) (ப்ராரப்தியோதினவித்யாதி) திருக்கண்டேனென்றுபக்ரமித்து பத்யபேக்ஷயாவி யிவளுக்கு பாரம்யம் சொல்லவந்ததன்று ஸ்ருதியிலே “வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்த” மென்று துடங்கி “ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ” என்று ஜகத்காரணபூதனை மஹாபுருஷனுக்கு ஸ்ரீயஃபதித்வலிங்கத்தாலே

ஸா-கா॥ ஏதேவஸ்யாமலம் ஸாம்ஸாரிகஸ்ரு மஹாரஸித்யயோ: (இருவரைக் கழித்து) உபாஸநேத்யுக்தா (மூலமாகிய ஒத்தை எழுத்தை) “யவேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த:” இத்யுக்தஸ்ய வேதமூலபூதஸ்ய ப்ரணவஸ்ய (மூன்றுமாத்திரை உள்ளெழவாங்கி) “ய: புநரேதம் த்ரிமாத்ரேண” இத்யநேந “பரமபுருஷமபித்யாயீத” இத்யுக்தப்ரகாரேண மாத்ராத்ரயவிஸிஷ்டம் க்ருத்வா (வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்) மஹாஸமுத்ரவர்ணம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் தேந ப்ரணவேந த்யாயேத நநு ஸ்ருதி: ஸ்ரீயஃபதித்வலிங்கேந தேவதாவிஸேஷநிர்ணய: க்ருத: ஸ ஏவ திவ்யஸூரிபி: அநூத்யதே இத்யத்ராஹ- (தைத்திரீயத்திலித்யாதி) “ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ” இதிவாக்யேந ஸ்ருதா மஹாபுருஷஸ்ய லக்ஷ்மீபதித்வ க்ரு

௨௭ ॥ ப்ரவ்ருத்திபோதினபடியை நினைத்து "திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டே"னென்றுபக்ரமித்து "சார்வுநமக்"கெனகிறபாட்டிலேப்ரதிபாதரான நமக்குப்பெரிய பிராட்டியாருடனே யிருந்தென்று மொக்ஷப்ரதமாறுகிற

ஸா-நீ॥ தேவதாந்தரப்ரவ்ருத்திசொல்லியிருக்கையாலேஇங்குமற்றைச்சொல்லவந்ததத்தனை இங்கனன்றாகி லவனுக்கு பதிவ்ரத ப்ராயாந்யமுமிவளுக்கு பத்நீவ்ரதப்ராயாந்யமும் சொல்லுகிறவந்த ஶ்ருதி விரோதிக்குமென்று கருத்து. "சார்வு நமக்கென்கிற"வுபஸம்ஹாரமுமிவளே ப்ராப்யமும்ஶரண்யையுமென்று சொல்லவந்ததன்று. இப்பாட்டிலே "சக்கரத்தானி"த்யாதியாலே பரதேவதையையும் சொல்லியிருக்கையாலே இத்தம்பதிகளிருவரையும் சொல்லவந்ததென்று கருத்து. (திருக்கண்டேன்) ஸ்ரீயைக்கண்டேன் (பொன்மேனிகண்டேன்) அவளுக்கு நிவாஸமான ஸர்வ வானுடைய ஹிரண்மயவிக்ரஹத்தைக்கண்டேன். சார்வுநமக்கென்கிற பாட்டாவது "சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான் தண்டுழாய்தார் வாழ்வரை மார்பன்தான் முயங்கும் காரார்ந்தவான் மருமின்னிமைக்கும் வண்டாமரைநெடும்கண் தேனமரும் பூமேல் திரு" இதி ஸூக்த்யர்த்தஃ, சக்கரத்தான்-சக்ரத்தை யுடையவனான இது பரதேவதைக்கு விஶேஷணம். தண்டுழாய்த்தார்வாழ். ஶீதளதுளஸீதாமம் வாழ்கிற திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே ஸௌரப்யஸௌகுமார்யாதிகள் ப்ரவ்ருத்தாதிஶயிதமாய்க்கொண்டு வஸிக்கிற ஸ்தலமான என்றபடி. வரைமார்பன் பர்வததுல்யவிஸ்தீர்ணமான வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான பரதேவதைன் தான்முயங்கும் இப்படிப்பட்டவன் தானும் ஶோபிக்கும்படியிருக்குமவளான "நஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணா" மென்றும்படியிறே இவளிருப்பது இங்கிப்படி ப்ரதிபாதிதம் சொன்னது பிராட்டி நமக்கு ப்ராப்யையும் ஶரண்யையுமாவது ஸர்வேஶ்வரனும் தானும் கூடவேயொழிய தான் ஸ்வதந்த்ரை தனித்தன்றென்றும் ப்ரஜிப்பிக்கைக்காக, கார்-நீலமான, ஆர்ந்த-வ்யூஹத்தான, வான்-ஆகாஶத்திலே, அமர்-அமர்ந்திருக்கிற, மின்-வித்யுத்தானது, இமைக்கும் நிமீலிதமாம்படியிருக்கிற பரதேவதைவக்ஷஸ்ஸிதையான தன் காந்தி

ஸா-கா॥ தாம் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்யாபேக்ஷ்யஃ (திருக்கண்டேன்) "ஸுவாம் தாஷ தேவாம் ஸோமயஜ்ஞதேவாம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜஸமா" இதி ஸ்தோத்ரப்ரகாரேண ஸௌக்ஷ்மாக்ஷாதிந ஸதிவிஶ்வம்பராம் ஸ்ரீயமேவாம் (பொன்மேனிகண்டேன்) ஸுத்ருஶம் ஸுவர்ணீயஸுபாதஸ்வாவஶ்யதாஶ்ரவிஷயம் விக்ரஹமேவாம் "சார்வுநமக்கென்றும் சக்கரத்தான் தண்டுழாய்தார வாழ்வரைமார்பனிதி" ஸ்வஸ்ரீகாரஸ்யம் ஸ்வருபாணாம் ஸ்ரீதள துளஸீதாமாலங்க்ருத பர்வததுல்ய விஸாலவக்ஷாஃ (தான்முயங்கும்) ஸம்ஶ்லேஷ ஶோபி யயா ஸாஸ்ய ஹேதுபூதயா வ

தம்|| இவனையொழிய ப்ராப்யாந்தரமும் ஶரண்யாந்தரமுமில்லை. இத்யாதிகளே ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இவ்வர்த்தத்

ஸா-நீ|| யாலேப்யஹஸ்தாரநீலமேகஸ்திதவித்ருத்திரோஹித ப்ரகாஶமாம்படிய த்ரஜ்வதெ என்றபடி. இது திருவுக்கு விஶேஷணம், வண்-ஸாந்த்ரமான, தாமரை-தாமரஸவர்ஷம்போலிருக்கிற,நெடுங்கண் ஆயதநேத்ரங்களையுடையவளான (தேனமரும்பூமேல்திரு) தயார்த்ரஹஸித தாமரஸவர்ஷவஸதி வஸிக்கிற பிராட்டி என்றும் ஆபத்துள்ளபோதோடில்லாத போதோடுவாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. நமக்கு, ப்ரதிபந்நரான நமக்கு சார்வு ஆஶ்ரயம் ப்ராப்யையும் ஶரண்யையுமென்றபடி. கீழ் ப்ரதிஜ்ஞைப்பித்தபடியே ஸர்வேஶ்வரனும் தானுமாக இருவருங்கூட நமக்கு ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டிலிந்த யோஜனைக்குப் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை வ்யாக்யானத்தோடு விரோதமில்லை அங்கு விஶேஷித்து புருஷகாரத்வ உக்தியில்லாமையாலு மாபத்துள்ள போதோடில்லாதபோதோடு வாசியற பிராட்டி ஆஶ்ரயமென்கையாலே இப்பாட்டு புருஷகாரத்வபரமன்றென்று தோற்றுகையாலும் ஶரண்யத்வத்தில் ஸாரஸமான ஆஶ்ரயஶப்தம் ப்ரயோகிக்கையாலுமவ்விடமிந்த யோஜனைக்கு அநுகுணமிறே. இப்படியித்யாதிகளே ப்ராப்யரும் ஶரண்யருமென்று சார்வு நமக்கென்கிற பாட்டுக்கு தாத்பர்யமாக ஶ்ரீயையும் ஶரண்யத்வாதிதஶைகளில் ஸமப்ராதாந்யேந ஸப்ரதாநையாகச் சொன்னது கூடுமோ "விஷ்ணோரேதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் | ஹரிரேகஸ்ஸதாஸேவ்ய" இத்யாதிகளிலே மஹர்ஷிகளும் "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வார்களுமொருவனையே ப்ரதாநனாகச் சொல்லுகிறத்தோடு விரோதியாதோ? மற்று ருஷிகளில் காட்டில் ஆப்ததரான ஶ்ரீபராஶரரும் மற்ற வாழ்வார்களில் காட்டில் ஆப்ததரான நம்மாழ்வாரு மித்யாதிகளிருவரையும் ஸமப்ரதாநமாக வருளிச்செய்கையாலே இங்குதாஹரித்த வசநங்களுக்குமிப்படியே தாத்பர்யம் கொள்ளவேண்டுகையாலவசந

ஸா-கா|| ஸ்தநாபோநஜீவ்யோக்ஷணதேவிதாதேவீதேக்ஷணார்த்திதத்த்வ ப்ரகாரேண திஷ்டா: (காரார்ந்தவான்) க்ஷிதி நிஷேவ்யே (அமர்மின்) வத்ஸ்தேநாவிஷ்கர்த்ருஸ்ய (இமைக்கும்வண்டாமரைநெடுங்கண்) ஸாவித்ர்யாஸ்த்ராஸ்யா ப்ரகாஶித இத்யர்த்யதே தயா ப்ரகாஶதேந ஶ்ராவ்யவஸ்ரமயதேக்ஷணா(தேனமரும்பூமெல்திரு) தயார்த்ரஹஸித தாமரஸவாஸிவத்ஸ்தேந ஶ்ரீ: ஸர்வேஶ்வரஸஹசரஶ்ரவாணை: தந்மஹிஷீத்வம் ஸம்ஸ்ருத வக்ஷஸா ஸமவத: அத்யாதரவிஷய மதாதமைஶ்வர்யநிர்வாஹிகா ஶ்ரீரஸ்து

௨௦|| ஏதத்தேவதாபாரமார்த்யம் பயயாவஸ்த்தெதஸவாது| வாஸுதேவஸ்ய
நபத ஸ்கந்தஸமுத்தவிஷ்ணுதி" யென்று பார்த்தஸ்ய வஸிஷ்டஸ்ய
ஸாக்ஷத்தாலே பரதேவதா பாரமார்த்யஜ்ஞானமுடையனாய், பெரியமுத
லியார் "தத்வேந யச்ச சிதசித்பரமாத்மனா" என்றருளிச்செய்யும்படியான
ஸ்ரீபராசரப்ரஹ்மர்ஷி பறக்கப்பேசி "தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு பு
ந்நாமா பகவாந் ஹரிஃ| ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாநயோர் வித்யதே

ஸா-நீ||௩ ங்கள்பயயாவொஜநந்யவஸ்வராவெ" ன்கிறபடியே பத்நீபதி
வேதவநங்களாமென்னிலிவர்களப்படி யஹ்ருஷிதரானபடியெங்கனேயி
ருவரையுமிவர்கள் ஸம்ப்ரதாயமாக வருளிச்செய்ததுதானெங்கனே யெ
ன்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தைஜ்ஞாத்வாக்யத்தாலே)
தேவதாபாரமார்த்ய என்கிறது பார்த்தவாக்யம் பார்த்தஸ்யநய
நமென்கிறது வஸிஷ்டவாக்யம் (பார்த்தஸ்யேத்யாதி) இத்தாலே "பார்த்த
ஸ்ய வஸிஷ்டஸ்ய ஸாக்ஷாத்பரதேவதாபாரமார்த்யஜ்ஞானவத்தோ ஹ
மவதஃ பராசரா" ரென்கிற பாஷ்யம் வ்யதஞ்ஜிதமாகையாலிவ
ரை ஸ்ரீபாஷ்யகாரராதரித்தபடியும் ஸமுசிதமாகிறது. (பெரியமுதலி
யார்) ஆளவந்தார் பார்த்தாதிவ்யவஸாக்ஷாத்பரதேவதாபாரமார்த்யஜ்ஞா
நமும் நம் பூர்வாசார்யர்களாதரிக்கையும் மற்ற ருஷிகளுக்கில்லாமை
யாலவர்களில் காட்டி விவரஹ்ருஷிதரென்று கருத்து. இங்கு ப்ரஹ்மர்ஷி
யென்று நிர்தேசித்தது பரப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாநவத்தாம்
(பறக்கப்பேசி) "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோஃ ஸ்ரீரநபாயிநீ"
என்று ப்ராப்யப்ராபகத்வாதிஸர்வாவஸ்தைகளிலுமநபாயித்வத்தை
யுபக்ரமித்து "யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு" ரித்யாதியாலே யிருவரும் ஸ
ர்வவ்யாபநராய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தாபயிகளென்றுமிடத்தை விஸ்தரேண
வுபபாதித்து என்றபடி. (நாநயோரித்யாதி) அநயோஃபரம் நாஸ்தி
இத்யர்த்தஃ| இருவருக்கும் ப்ரகாரமல்லாத வஸ்துவொன்றுமில்லை

ஸா-கா|| அப்ராப்ய ஜாத்யர்த்தஃ| பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்னு
மொக்கப்பரிமாறுகிற லக்ஷ்மீஸமேதவாஸுதேவ ஜகத்ஸ்ரஷ்டாஸ்திதி ஸம்
ஹாரமோக்ஷப்ரதாநாதிவ்யாபாரங்கள் அவ்வியக்த நாராயணம் ஸர்வ ஸ்ரீ
யஃபதேர்பரதேவதாபாரமார்த்யம் பயயாவஸ்தெந்த்தெ ஸவா
நிதிவாஸுதேவஸ்ய வஸிஷ்டஸ்ய ஸாக்ஷாத்பரதேவதாஜ்ஞாநவதாபரா
சரேணாப்யுக்ததி ப்ராமாணிகத்வேந ப்ரத்யாஸ| இவ்
வர்த்தத்தை ஜ்ஞாத்வா (பெரியமுதலியார்) அத்யாசார்யாநாவா
யநாஃ, (பறக்கப்பேசி) விஸ்தரேணோக்தா| ஸர்வம் ஸர்வஸ்ய லக்ஷ்மீவிசிஷ்ட
த்வேஸ்வ ஸ்வாமித்வாதிகேசாதேவ்யாகாரணம் ப்ரஹ்மவ்யாபக

30|| தேவம்'' என்று பரப்ரஹ்மயொழுந்தனை ஸச்சிஷ்யனுக்குபதே
ஶித்தான். இத்தையயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று ‘ஶுத்தஸ்ய நஃ கலௌ தேவதா:'

ஸா-நீ|| யென்றபடி. இப்படியிருவருக்கும் ஸர்வார்த்தங்களும் சொன்னவித்தா
லே யிருவருக்கும் பரதேவதாத்வம் ஸித்திக்கையால் வ்யாக்யாதாக்களும்
ஸர்வோபாதானமாகச் சொல்லித்தாகிறதெனறு கருத்து. ஆனாலிவ்வர்த்தத்தை
மற்றறிஷிகளிவரைப்போலே வ்யக்தமாகச் சொல்லாதொழியுவானேனென்
று ஶங்கியாமைக்காக பரப்ரஹ்மத்வாத்யுக்திஃ இவ்வர்த்தம் பரப்ர
ஹ்மமாகையாலித்தை இவர்கள் வ்யக்தமாகச்சொல்லாதொழிந்தார்களென்
று கருத்து. இத்தை என்றது இதம்பதிகளே வ்யாக்யாரும் ஶரண்யரு
மென்கிற அர்த்தத்தை யென்றபடி. (மயர்வித்யாதி) (மயர்வற) அஜ்ஞானமற
ஸம்ஶயத்திலே துடங்கி யஜ்ஞானமுமில்லாதபடியென்கை (மதி) ஜ்ஞான
த்தையும் (நலம்) பக்தியையும் (அருளப்பெற்று) ஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ரு
பையாலேதானே ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று என்றபடி. இத்தால் மற்றயாழ்

ஸா-கா|| ‘ஸர்வவித்யாதேவதாஞ்ஜேஷ்டமதீயத’ இத்யுக்தப்ரகாரேண
உபாயத்வேனோபதேஶம் அஸாக்ஷாத்க்ருதஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபகோபோ
வ்யக்தீக்ருதவிவ்ருதவான் (இத்தைமயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று) அஜ்ஞா
நஸம்ஶயவிபர்யயா: யயா நஶ்யந்தி ஸ பகவத் க்ருபயா திரோஹி
தஜ்ஞானம் ஶ்ரத்தா| நதேவம் ச ‘ஜாயாதே விபஶ்சித் ஸம்ஶயம் ஹா பந்த்ரய|
விநஷ்டப்ராயஸம்வத் ஜயேதாநீம் ஸம்ஶயித’ இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண
ஸ்ரீபாவிஸர்வக்ஷகத்வ ஸர்வஶேஷப்ரத்வவிஶிஷ்ட ரோக்ஷப்ரதத்வா
த்யுக்தானி தாநிச ஜீவேந ஸம்ஸவம் தீதி ப்ரக்ஷ்யா: ஜீவத்வஜ்ஞாவப்ரத்ய
தே | ஸம்ஶ்ரயம்ச நேபப்ரத்யேத | ஶ்ரியோ நாராயணஸ் ஹிஜ
த்வ ஸம்ஶ்ரயேத்வ ‘நதஸ்ஸ்வாத்மயிக ஶுத்ரஸ்ய’ இத்யாதி ஶ்ருதி
விரோதே ஸ்வரூபிதா ந்யாயவிப்ரஸத்யாதி ப்ரஸம் மாஸஸிஷகோ நா
ராயணஸ்யவிஷ்ணவாஸர்வேவாதி நாராதரவஸ் ஸ்ரீமத்விநாவி
ஹிதம்ஸ்யாஸ் தயா பவஸங்கராஸிதைஃ தமைஶ்வர்யோஹாவாஸதாம்ப
த்யா நாபத்யாஶ்ரயஃ பதிக்விநாஸிதைஃ தத்பவாப்யக்தாத்ரஸ்ய
ஸர்வத்ரஸம்ஹவாஸ தேவதாவிஶேஷாஸ்ஸிமிதி ஶங்காயா'' ஶ்ரீஸ்வ
ஸர்வஹதாநாம் ‘ஶ்ரியம் லோகதேவஜுஷ்டாமுதாராம் ஶ்ரியம்பவ
நாஸ்ரிதத்வாயது ‘காரீஷாத்ரீதம்புஷ்டாநே’ தித்ருதாவுக்தேஃ |
ஸ்ரீபாம்பராதேத்ர ‘ஸாஜ்ஞீ ஜுஷ்டீம்தேவீம் வேதமஹாராஜரஞ்ஜநீம் |
லோகேஶஶ்விஹதீநாம் காரணம் யந்நிரீக்ஷண'' மிதிலோகணஸம்ஹி
தோக்தேஃ ஸாயம்பாவேச ‘ஸர்வகாரே ப்ரதாம்பராம்ஸம்ஸாராணவ
தாரிணீம் | க்ஷிப்ரப்ரஸாதிநீம் லக்ஷ்மீம் ஶரண்யாமநுவிஞயஸ்'' இத்யா

ஈ॥ என்கிறபடியே ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக் கண்ட சதிர் கண்” டென்றருளிச்செ

ஸா-தீ ॥ வார்களில் காட்டில் ஸாஹித்யஞ் சொன்னபடி. (ப்ரபந்நேதி) இத்தாலும் ஸாஹித்யம் சொல்லித்தாயிற்று (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்டொடியாள்) அழகிய ஆபரணத்தையுடையவளான (திருமகளும் நீயுமே) பெரிய பிராட்டியாரும் நீயுமே (நிலாநிற்ப) நில்லாநிற்க உங்களாதீநத்திலடங்கிக் கிடப்பதொழியமற்றொரு ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவில்லாதே நீங்களிருவருமே ஈஸ்வரராய் நிற்கும்படி யென்கை (கண்டசதிர்) நீ பார்த்துவைத்த வாய்ப்பு நித்யஸூரிகளோடொக்க ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நீயநாதியாக ஸங்கல்பித்துவைத்த பாரதந்த்ர்ய வாய்ப்பையென்றபடி (கண்டு) நான் ஸாக்ஷாத்கரித்து இங்கு தம்பதிகளிருவரையு மீஸ்வரத்வேந ஸமப்ரதாநமாகச் சொல்லுகையாலே ப்ராப்யத்வசரணத்வங்களும் ஸமப்ரதாநமாகச் சொல்லித்தாகிறதென்று கருத்து. இப்படி தம்பதிகளிருவரும் ஸமப்ரதாநமாக ஈஸ்வரரென்னுமிடமிருவரையும் பரதேவதையாகச் சொல்லுகிற ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசநத்தையே யுதாஹரித்து முப்பத்தாறாயிரப்படியிலும் “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயு” மென்கிற விதின் வ்யாக்யாநத்திலே சொல்லப்பட்டது. “நாநயோர்வித்யதே பரம்” மென்னாநிற்க வாசல்கள்தோறு மீஸ்வரர்களிறே. இங்கு என்றிப்படி யங்கு சொல்லப்பட்டதிறே இப்படியிருவரும் ஸமப்ரதாநராய்க்கொண்டு பரதேவதைகளாகில் கீழதிகாரங்களிலே ஸர்வரக்ஷையிலும் ஸ்வதந்த்ரனென்று மித்யாதிகாராவதாரஸ்லோகத்தில் “ஸ்ரீமந்நாராயண:” என்றும் மற்றுமிப்புடைகளிலே யிவளை யப்ரதாநமாக விவர் தாமே சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்னிலது விரோதியாது எங்ஙனேயென்னில் ஹவிர்விசேஷங்களில் க்ஷீரஷோதிகள்போலே யிருவருங்கூட ப்ராப்தஸம்ஸர்க்கரானபடியைப் பற்ற யிருவரையும் ஸமப்ரதாநமாகச்சொல்லுகிறது இவளுக்குண்டான பதிவாராயத்த்வத்தைப் பற்ற யிவளை யப்ரதாநமாக நிர்தேசிக்கிறது பத்ந்யுசிதமான பாராதந்த்ர்யத்துக்கு மாத்ஸல்யஸ்வாதந்த்ர்யாதி க்ருபாவிசேஷங்களில் ஸமப்ரதாநதயோக்தேஸ்ச

ஸா-கா ॥ க்ஷே. ப்ராப்யவதுங்க்ஷீநாமவாமேயவா நிர்வாணதாயிநீயமே ஜ்யோதிஷ்டந்த்ராதவமேஹ” த்ரயேஸ்தீஸ்ரீக்ஷமம் லோகவ்ரதகாவஸிதே. ஸ்வாரவிமேஷ்ரேதகுண்ஸ்ரவத்ர” விதிலக்ஷ்ம்யா: பதிவாராயத்ர்யவிசேஷேஷாத்ரேஹ்ராவஷ்ரீஸ்வரகோடிக்ஷவிசேஷங்காதேவ நாராயணத்வஸாதநாஷிகஸ்வாவிவாயோநாஸ்திவிசேஷங்காதேவ ஸம்ஸா ரிகப்ரஸாதிமாவிநாஸ்தி ஸம்ஸாரிகேநோக்தாயாமேஹுஷிகாநாவ

ஞ்செய்தார். இவ்விஷயத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் ப்ரதமஶ்லோகப்ரவசனத்திலே ப்ரபந்நவ்ருத்திக்ஷேபபரிஹாரமாக பரக்கச்சொன்னோம் அங்கே

ஸா-ந்நீ। க்கும் விரோதமில்லாமையால் ந்யாயஶாஸ்த்ரங்கள் சிலவிடங்களிலேயிவனை ப்ரதானமாகவுஞ்சிலவிடங்களிலே ஸப்ரதானமாகவுஞ் சொல்லுகிறதற்கும் விரோதமில்லை. இவ்வர்த்தத்தை ஸஹிதாபாஷ்யமாக நாயிகாரத்திலே யிவர் தாமே யுபபாதித்தருளினர். இருவருமேகபக்ஷி கார்யமானபடியாலே ஸவிஶேஷங்களில் கடாவிஷ்வக்ஸேநாதிகள் போலே ஶூத்ரஸவிஸ்ரவணப்ரதிஸம்பந்திகளானகக்கும் குறையில்லை. "பரமபத"விதாரஸ்ய பரமயோகநிஷ்டர்' என்கிறபடியே பக்திக்கு நிதரப்ரதிபாதநத்தாலே யாமதம்ஶத்தில்போலே பதிவ்ரதா நமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலுபதேஶத்திற்கும் "ஸகலயஜ்ஞநு" என்றுமாப் போலே ஸகலப்ரதேஶத்திற்கும் குறையில்லை. "தாமரையாள் கேள்வ னொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறதற்குமிதுவே தாத்பர்யமென்ற ருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையாலிவளுக்கு ஶாஸ்த்ரமாக ஸப்ரதாநமும் சொல்லுமிடங்களிலுமார்த்திகமாக பந்நவ்யக்த ப்ரதாநமுமுண்டு. ஶாஸ்த்ரமாக ப்ரதாநமும் சொல்லுமிடங்களிலு மாயிகமாக தத்தஸ்க்ரியாஸ ஸப்ரதாநமுமுண்டென்றுகண்டுகொள்வது. இவனை ஸமஸ்த ஶக்த்யாதி ரூபமான பவதநமாகவும் பதநமானாலு மிவள னுமென்றும் விஶேஷமானாலு மீஶ்வரமில்லையென்று முண்டானாலுமது ப ராயணமென்றும் சில ப்ரமாணங்களையும் சில தர்க்கங்களையும் கொண்டு நடக்கிற பக்ஷங்களை விஸ்தரேண ப்ரதிக்ஷேபியாதபோதிங்குக்தமான ப க்ஷமும் நிர்வஹிக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விஷயத்திலிதநா தி)இந்த பரதேவதாபாரமார்த்த்யஜ்ஞாநத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன விஷயப்ரா ப்திபோலே சில பநிஷ்டநிவ்ருத்திவிஶேஷங்களும்ப்ரயோஜநமென்றுகாட் டாநின்றுகொண்டம்முகத்தாலே இதனுடைய பத்தோபாதேயத்த் தையும் வ்யஞ்ஜிப்பியாநின்றுகொண்டிந்த பரதேவதாபாரமார்த்த்யத்தை யுஜ்ஜீவநார்த்தம் பஹுமாநபூர்வகமாக ஸாதகாதிவிசார்யமென்

ஸா-கா॥ த்ரிஸ்தநஹிவசநவிரோதயேந்யாயஃ ப்ரவர்த்ததே இதிந்யாயேந நிரஸ்தா. ப்ரத்யக்ஷஶரீரகாரணகேஶரக்ஷப்ரஹிகேசாநுதரவையர்த்த்ய ப்ரஸங்கஸ்ய ஸமஸ்தஜ்ஞாநஶக்திஸ்த்ரைலோக்யவந்தஃஸமஸ்தஸ்வரூப வாநபீநக்ஷம் தத்பீநகப்ரமாணேந ப்ரத்யக்ஷஃ ஶேஷ காரணகாதிப்ரமாணேந நிரஸ்தஃ. அதோஸமஸ்தஃஶ்ரியஃப திகபரமாத்மா ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஸ்ரஷ்டா (இவ்விஷயத்திலிதி) ஸர்வம் ஸ்வ ஸ்யபரதேவதாநிர்ணயஸாதநம் ஸர்வாய்ஸ்வபாவ்யதிஷ்டாஹ

௭௦॥ கண்டுகொள்வது. * வாதியர் மன்னுந்தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலையச் சாதுசனங்களடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே ஆதியெனுவகை யாரணதேசிகர்

ஸா-நீ॥ கிறுர்.(வாதியரித்யாதியால்)(வாதியர்)த்ஃவாதிகள் இதர்குத்தனித்தனியே யாதியெனுவகை'யென்கிறத்தோடேயகயம். (மன்னும்) ஸ்திரமான த்ஃவாமானவென்றபடி. (தருக்கச்செருக்கில்) தர்க்கவக்த்தாலே த்ருதியாவெ ஸஷ்டீ (மறைகுலைய) ஃபிஹெத்யல்பஸ்ருதாவெஷஃ' என்கிறபடியே வெதங்கள் நடுங்கும்படி (சாதுஜனங்கள்) ஸாயாஜநங்கள் தக்கவிஸ்ரமஸராய் ஸாரோஷிகராயிருந்துள்ள ஸமவசுஸகரென்றபடி. (அடங்க)காகவெஷ்ந (நடுங்க)ஸாஷஸகவிதராம்படி (தனித்தனியேயாதியெனுவகை) த்ஃவாதிகள் தந்தாமுக்குத்தோற்றினபடி வேறே வேறே ஜமகாரணவஸ்து என்றுதபடி அதாவது ப்ரஹ்மவான் ஸிவன் வான் ஐஜன்வானித்யாதிப்ரகாரேண சொல்லாதபடியென்கை. இவ்வளவால் ஷெவாநாம் ஸாயாஜநாநாஞ்ச ஸாஷஸநிவ்ருத்தியும் த்விஷ்ஃவாதநிவ்ருத்திபுமாகிற விவநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுமிந்த ஸாரஷெவதாவாரஸ்ய ஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரயொஜநமென்றதாயிற்று (ஆரணதேசிகர்) வெஷாசார்யர்களான நம்மாசார்யர்கள் (நம்) ப்ரஸித்தன ரதித் ஸதூஃ ப்ரஸித்வ ஃ ஸாரகைந ஸவஸ்ரஸ்வப்ரஸிதன என்றபடி. (போதமரும்) வாஷத்திலே யமர்ந்திருக்கிற (போது) வாஷம் வஷவாஸிநியான வென்றபடி (திருமாதுடன்) ஸ்ரீயாகிற யவதியுடனே (நின்ற) ஸவகாலத்திலும் ஸவருக்கும் ப்ராப்யனும் ஸரணனுமாய்நின்ற (வாரணனை) ப்ரஹ்மாத்யாதிகளைப்போலே யத்வதாதிகளையுடையவனைகை யன்றிக்கே ஃகஷாதி ஷெவஃ வாராஷஃவாராணஃ'' ஜத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தன வாராஷனே யென்றபடி. (சாற்றினர்) ஸத்யம் ஸத்யம் வாநஸத்யெயென்கிறபடியே தட்டிச்சாத்தினர்கள் (தனித்தனியேயாதியெனுவகை) ஐதெரயக ஸமிவ்யாஹாராக இவனையேயாதியனுக சாற்றினரென்று தாத்பர்யமாகிறது.

ஸா-கா॥ வாதியர்மன்னுமித்யாதிநா(வாதியர்மன்னுந்தருக்கச்செருக்கின்)வாவதூகாநாம் ஸ்திரதரதக ப்ரயொஜவாஸ்த்ரவெண தர்க்காணாம் ஸ்திரஸ்வாவஸ்வாஷ்டகக்ஷ்யஸாக்ஷ்ஷணஸாரணாஹித்யா (மறைகுலைய) ஃபிஹெத்யல்பஸ்ருதாவெஷாரூயம்ப்ரதிஷ்டித்யாத்ஸ்வப்ரகாரேண வெதானாம் வீதியர்யாஸ்யாத்யா (சாதுசனங்களடங்கநடுங்க) ஸாயாஜநாநாம் த்யயகாவஸ்யாத்யா(தனித்தனியேஆதியெவனுவகை)ஃஸிலெஷ்வஹரொவெஷவஸாஸ்ரொஷெவ'' இத்யாதி ப்ரகாரேண ப்ரஹ்மாஷெத்ஷாதீநாம் ப்ரத்யேகம் ஸவகாரணஸாத்யயாநஸ்யாத்யா (ஆரணதேசிகர் சாற்றினர்) வெஷாசார்யாஃவாதிஸம்ஸந

௭ || சாற்றினர் நம்போதமருந் திருமாதுடனின்ற புராணனையே (௧௬)

ஜநகஜநநபாதி ஸ்தாந தேவதாந்தர ஸ்பர்ஸாதி ஜஹாதி ஸம்ஸ்பர்ஸ

ஸா-டீ || பரதேவதா பாரமார்த்ய நிஸ்சயத்திற்கு ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸகல கார்யங்களிலும் ரக்ஷகாந்தர நயமறும்படி ஸமஸ்த ரக்ஷக ஸ்வாமி அத்யவஸாயம் ப்ரயோஜநமென்று மேலே ப்ருதியிட்டதுகூடுமோ? ஆழ்வார்களைப்போலே மஹாநுபாவர்களாயிருப்பார் சிலர்க்கிவ்வத்யவஸாயம் கண்டாலும் இதர ஜந்துக்கள் தேவதாந்தர வ்யக்திகளையே தங்களுக்கு ரக்ஷகராகப்பற்றிப்போருகையாலந்த ஜந்துக்களுக்கிவ்வத்யவஸாயம் கண்டதில்லையே அவர்களிலே சிலர் வேதாந்த ச்ரவணம் பெற்றிருக்கச் செய்தேயு மந்த தேவதாந்தர வ்யக்திகளையே யன்றோ தங்களுக்கு ரக்ஷகராகப்பற்றிப் போருகிறார்களென வந்த ஜந்துக்களிலே இவ்வத்யவஸாயமுடையவனுமொருவன் லோகத்திலுமுண்டாகக் காண்கையா லுக்தஸம்காவகாஸமில்லையென்கிறார். (ஜநகஜநநாதியால்) இத்தா லிவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன வர்த்தங்களிலாதித்யமென்கிற ப்ரதமஸ்லோகத்தில் ஸம்க்ருஹீதமாகாதவநந்யஸரண ஸ்வாமித்வத்தை வ்யதிரேகமாக ஸம்க்ரஹிக்கைக்காக விஸ்லோகமென்றதாயிற்று. உக்திபி: என்றங்குவிஸேஷித்தாப்போலன்றிக்கே ரக்ஷக ஸர்வாநந்யபரமான பதிஸப்தமிஸ்லோகத்திலே ப்ரயோமிக்கையாலும் ஐஹிகௌஷ்மிகர்களுக்கும் கூடவிங்கு நஸ்வரம் சொல்லுகிறவித்தாலும் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸகல கார்யங்களிலும் ரக்ஷகாந்தரநயமற்றிருக்கையாகிற அநந்யஸரணத்வாவஸ்யம் இஸ்லோகத்திற்கு தாத்பர்யமாகிறதிறே (ஜநகஜநநா) தேவா: (ஸர்வநா) லோக: ஸ்ரீஸஸ்ய நக்ஷம் ஸம்க்ருஹ்யதே ஜநகஜநநாதிவ்யவஹாரயோக்யத்வ ப்ரதேஸா: ஸந்தே ஜநகராயிவதேஜந்தாங்கநேர ஸர்வநாயிவதேஹங்கவ

ஸா-கா || ஸாம்ப்ராதாயிக: ஸ்லோக: ஸ்லோகம் (போதமருந்திருமாதுடன் நின்னபுராணனையே) ஸாதரம் ஸ்ரீமந்நிதிப்ரப்ருதிகாரேண ஸ்ரீலக்ஷ்மீகாந்த ஸர்வ ஸம்ஸ்லேஷிதம் ஸ்ரீகாண்டாரத்தி ப்ரப்ருதிகாரேண ஸ்ரீமயலோகநாதாஸ்ரயாய ஸகலநிதித்வ: ஸவாஸாஹைதநிதிவர்க்ஷம் விதாம் நாராயணமேவ ஸர்வேஸ்வரமேவ நவப்ரயந்தித்ய: ஜந்தாங்கரஸமவ்ருத்திர் தபோ ஸ்ரீநவஸராயிஹி: | நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி: ப்ரஜாயதே" இதி ப்ரப்ருதிகாரேண பரதேவதாபாரமார்த்த்ய ஜ்ஞாநவதாம் ஸமவ தஸாஸ்ரயணமேவப்ரயோஜநமிதி ப்ரத்யாஹ (ஜநகஜநநே த்யாதி) ஸாமர்த்யாத் ஸ்ரீவேதாந்த விஸிஷ்டோநந்யஸ்ரய: பதிப்ரதி

3॥ ரேவத்யே … । பரிவிதந்ம … பஶ்யதிஶ்ரீஸஹாயம் ஜமதி

ஸா-நீ॥ நாஙரெ கண்ணாயிவகொரண்ணாஙரெ அ வ்யவஹாராநஹ ஸாமர்த்ய நாஸ்தி தொத நாத தமெஷ்ய ஸ்வாத்யஙவரிதிரூபம் வ்யஜ்யதே. தேஷு ஸ்யாநேஷு ஜெதாஸநா நிவ்ருத்தாஸிதாரூபா வாதநா ஸாரண்யாஸநாநி கதாஸநஸ்ய ஜெதாக்ஷோசரா யிவர்களுக்கு ப்ரமா ஸிதரூப அதிகாரஙா ஸப்யாஷமத்தனைபோக்கி ஸாஹாவிகமன்றென்று வ்யஜிதமாகிறது. கநூமதா நிஜவாதநா ஸ்வகீயரூபா யஸிநு கமூ ணிதந்தாம் கமெகளுங்கூட வநூமரணம்பண்ணிப்போம்படி நஸ்வா ராபொழிந்தபின் யென்றபடி. அவர்கள் கமெக்குக்கூட காமாஙராநூ வ்ருத்தியில்லையென்ற பித்தாலவர்களுக்குள்ள வீஸ்வராகவ தானுமதிஸ்வ கா ரூவதியென்றதாகிறது. ப்ரஹ்மாதிகளுடைய விஸ்வாரகவ கிம்விஷூகரஷ மாயிருந்தாலு மிங்கு தெஶாயிவதி ப்ரஹ்ரதிகளோடு ஸஹவாமத்தா லே “கொமஜ்ஜதா” ரென்கிற ந்யாயத்தாலே யதஸ்வ காஙவத்திரூகாதிகள வர்களில் காட்டில் வாசியில்லையென்றும் வ்யஜிதமாகிறது. இந்த வதா ஙவரிதிகஷாதிதொஷங்களுடைய நிரஸவணமில்லாதாற் கநாஶ்ரா ணகாஸ்யவஸாயமில்லாதொழிந்தாலும் இதுண்டானபோ தது வுமுண்டா மென்று கருத்து. வெதாஙஸ்வணம் பெற்றோர்க்கு மிதுகாணேயெ ன்கிற ஶங்காவாரணாய மரிவித்தயுக்தி. வெதாஙஸ்வணமாத முடைபார்க்கிதில்லாதொழிந்தாலு மிதில் விரவரிஶ்ரமமுடையார்க்கிது ண்டென்று கருத்து. லொகத்திலே யந்த வரிவயமுடை யாருக்குத்தா னதுண்டாகக் கண்டோமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (வாகஃபஶ்யதி) எல்லாருக்கும் காணைதொழிந்தாலும் ஒருவனுக்கதுண்டாகக் காணா நின்றோமென்று கருத்து. பஶ்யதீ என்கிற வதமாநிதெஶத்தாலி வ்வமயத்தில் கநூவமே ப்ரமாணமென்றும் காலத்ரயத்திலு மிவ்வயத் த்துக்க நூவ்ருத்தியுண்டென்றும் தோற்றுகிறது. வெதாஙவரிவயமெல்லா ருக்குமொற்றிருக்க விது ஒருவனுக்கொழிய மற்றபேற்கில்லாதொழிவானெ ன்று ஶங்கியாமைக்காக வருளிச்செய்கிறார். (அவித்யாதஙெரஜமதீதி) அ வித்யாத விதயாவிரோயிவாஸநம் கமூதஙநம்நிதேநாஙதம் பஹூ விபந்நாயகாவாவனுகமூயஜெஜமதித்யர்த்த: தயாவ லொகத் திலே விரோயிகமூ ப்ராவயவான்கள் திரளாகையாலுமந்த விரோயிக

ஸா-கா॥ தநாதீஸ்வரகவஶங்காவஸ்தாநாம்ப்ரஹ்மாதீநாம்ஜநவஸ்ஹா வநாத்யவிவதிவக நாவிநஸ்யதித ஐத்ஷவ்யகாரணதவிநாஶ ஸ்யாவ்யதிவிரகாஙாகஙிதயா தகூயாவி யயாவிநஶ்யக தயா வி தாஶம்ஸ்ஷாதஸ்யஸ்ரீஸ்திஸம்ஹாரகாரகம்ஶ்ரியஃபதிமேவெஸ்வரம்

३० ॥ மதிவிஷ்யாதஷம்ரே ஜகம்ரேகः ॥ * * *

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீதேஹஸ்துதியஸாரே
வரதைவதாவாரஸஜ்யாயிகாரஷஷ்டः ॥

ஸா-நீ ॥ ஆழ்ங்கழிந்தவர்களத்யுதவிரஜராகையாலு மிவர்களுக்கொழியம ற்றபேற்கிதில்லாதொழிகிறதென்று கருத்து.

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகதிவரணாரவிந்தகோந்தயேத்யவ்ரதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜயதேः க்ருதிஷு
ஸ்ரீதேஹஸ்துதியஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
வரதைவதாவாரஸஜ்யாயிகாரः ஷஷ்டः ॥

ஸா-கா ॥ ஜ்ஞாநாமஸாதாதநாம்ஹவாஹிஷாஷஸ்ஸ்யதவ்யதிவம்யக கஷநிவ்ருத்த்யஷ்டம் தசேவோவாயகேநாஸ்யெஷித்யஷ்டः) ॥
இதி ஹாரஹாரநாஷதிமகஸ்ய வேதாந்தவிஷ்யாவிஹாரஸௌதே ஸகலவிஷ்யாகலாஷதேः ஸ்ரீநிவாஸமஹார்ஷேः
பௌத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாசிகாயாம்
வரதைவதாவாரஸஜ்யாயிகாரः ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமः ।

ஸ்ரீः ॥
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமः ॥
அத ஸப்தமோதிகாரः ॥

(ஸா-நீ) வ்யாநவ்யக்திதந்த்ரம் துடங்கி யயிகாரவதாஷ்யததால் தி ரூபித்த வஸ்துக்களுடைய ஜ்ஞாநமோக்ஷஸாதநாதிகளைப்போலே மோ க்ஷோபாயகேந பொஷிதமல்லாமையா லிவற்றின் நிரூபணம் நிஷ்ப லமன்றோ? உபாயமில்லாவிட்டாலு மிவன் மோக்ஷோபாயாதிகாரி யாகைக்கிது உபயுக்தமாகையா லிவற்றின் நிரூபணம் ஸாபேக்ஷமென்னி

ஸா-தீ || அது மோக்ஷோபாயாதிகாரிகளபேக்ஷிதமென்கை கூடுமோ? இந்த ஶரீராத்மாதிஜ்ஞானமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும் மோக்ஷதது பாயஜ்ஞானமாத்ரமுடையவர்கள் ப்ரபந்நர்களான அதிகாரிகளென்றும் மற்றுள்ள வேதாதிகளெல்லாரும் ஆஶ்ரயிக்கவில்லையோ இதுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் க்ஷுத்ரப்ரயோஜனாஸக்தியாலே மோக்ஷோபாயாநுஷ்டானத்தி லிழியாதாருமுண்டென்று கீழதிகாரத்தில் சொல்லவில்லையோ. ஆகையாலிதந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் வ்யாப்திஸித்தமன்றோ? இந்த ஜ்ஞானமும் ப்ரயோஜனாந்தராஸக்திராஹித்யமும் ஸாமான்யமாய்க்கொண்டதிகாரிவிஶேஷணமாகையா லிதந்வயவ்யபிசாரஶங்காவகாஶமில்லையென்றில் ராஜஸூய ஸவங்களும் ஸஹஸ்ராதி ஹோமங்களும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலும் ஶாஸ்த்ரங்களாலும் உத்க்ருஷ்டப்ரயோஜனங்களாக ப்ரதிபன்னங்களாயிருக்க அவற்றிலாரேனுமொருவருக்குத்தானுமாஸக்தி யில்லாதொழியுமோ? உத்க்ருஷ்டப்ரயோஜனஸாதனங்களிலுமாஸக்தி யில்லாதொழியில் மோக்ஷஸாதனத்திலுமப்படியாக ப்ரஸங்கியாதோ நிஷித்தநிவ்ருத்தியும் அஹங்காராதிநிவ்ருத்தியும் விஶேஷித்து மோக்ஷோபாயாதிகாரிக்கபேக்ஷிதமாயிருக்கவவற்றை இங்கு சொல்லாதே தாழொழிவானேன் அவையுமிவ்வதிகாரவிஶேஷணாந்தர்பாவத்தாலேதான் ஸித்திக்கையாலென்றில் அவை யிப்படி ஸித்திப்பதெங்ஙனே, கிஞ்ச ஶாஸ்த்ரார்த்தாவுக்கு தேஹாத்ம்யாதிவைலக்ஷண்யஜ்ஞானம் ஸ்வர்க்கதேஹம் ஸர்வப்ரயோஜனமென்றறிகைக்கு ஶேஷத்வாதிஜ்ஞானம் போலேவபேக்ஷிதமாகிறதன்றிக்கே யிருக்க வந்த வைலக்ஷண்யத்தை இங்கு தக்ஷ

ஸா-ஸ்வா || ஸர்வாதிகாரவிஷயேதி மோக்ஷோபயோகிதயா ஸம்பந்த ஸஹ ப்ராப்யப்ராப்த்ருவிரோதிநாம் ஸர்வம் ஜ்ஞாதவ்யம் ப்ராப்தப்ராப்யாதிகாரஸர்வம் ஜ்ஞாதவ்யம் ப்ராப்ய ஸ்வரூபம் ப்ராப்த்யுபாயம் ஜ்ஞாதவ்யம் ததாத்வஸ்தா ஸ்வர்க்காதிஸுகஸங்கஹாநம் மோக்ஷோபாயாநுஷ்டானோபயோகி கிஞ்ச ந்ய விஶிஷ்டாநந்யமதிஸர்வ ப்ரபத்த்யதிகாரம் ஜ்ஞாபயிஷ்யந் உபோத்காதமிதி ஸர்வஸ்ய ஸௌஹார்த்தாதிநா ஸ்வாபாவ்யப்ராப்திஹேதுத்வயோக்யஸ்ய அதிகாரஸ்ய "ஜாயமானம் ஹி" இத்யாதிநா ஸமஸ்தமோக்ஷோபாயேஷ்வாவஶ்யகதயா அபேக்ஷிதாஸ்ய ஜ்ஞாப்யாநுஷ்டேயஸ்ய வைலக்ஷண்யாதிகாரவிஷயேந ஸம்பந்நாதி ப்ரதிபாதகஶாஸ்த்ரஸாரவேத்ய யதாவத்வமேதத் தத்ஸ்வரூபம் ததுபாயாநுஷ்டானோபயோகம் மோக்ஷஸாதனம் உபாயதி ஸ்வஶிஷ்யாதிகாரத்ரயம் "காவத்யாத்மவேதநேச்சாதிகாரஸம்பந்த ஜிஜ்ஞாஸுத்" இதி தத்ஸாதநப்ரக்ருதிப்ரக்ருத்யவதாரணம் காணவி

௩௭ || காலாவச்சிந்நாந் ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ: காலஹோராதிபேதாந் தோ-
ஷாந் ஜ்ஞாநமதப்ரக்ருதிபந்திதோதக்ஷிணஸ்வாநுஸந்திம் | யாயாத

ஸா-டீ || த்ரயாதிகாரத்திலே நிரூபிப்பானே னென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும்ஸங்கைகளை பரிஹரியானென்றுகொண்டு மோக்ஷோபாயாதிகாரிஸ்வரூபத்தை இவ்வதிகாரத்தாலே நிரூபிக்கக்கோலி யிதினர்த்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார். (காலாவச்சிந்நேத்யாதியால்) காலஸம்ப்ரவச்சிந்நாந் க்ஷணலவகாதிரூபேண கலாமுஹூர்த்தாதிரூபேண வத்ஸராதிரூபேண யுகாதிரூபேண கல்பாதிரூபேண ச பரிணாமீநி ஸதா ஸாவச்சேதகாந்யாஹாப்ரவாஹாவச்சிந்நஸ்வாங்கவதிதமாநா பரிணாமாதிப்ராப்தகாலஸம்ஸ்ருஜ்யமாநாதிபரிணாமயோக்ய: பரிணாமப்ராப்தத்வாத்திஸ்வஹஸ்தாந்தவாந்தகாலேத்யேவ வாரவம்ஸ்யாவபேக்ஷ ஸ்வஸ்யா ஸ்வீகவி விஸ்ருஷ்ணம்பாத நவஸ்யாம்ஸ க்ருதம் ப்ரஜ்ஞ்யேத | ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ: (ப்ரக்ருதி:) ஸத்வப்ரக்ருதி: தஸ்யா: ப்ரஜநநஸாமர்த்யாத் ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸகத்வாதிஹேதுத்வம் விவக்ஷிதம், (விக்ருதய:) மஹதாதய:, தேஷாம் ஸ்ருஷ்டிப்ரயாணம் தேஹாதிஸாக்ஷாத் விபரீதஜ்ஞாநாதிபஹுவியாஜநகஹேதுத்வம் விவக்ஷிதம், காலஹோராதய:, மஹிகாலஷ்டீகஸர்வாநுஸந்தேயா:, தேஷாஞ்ச ஸ்வாஸ்த்யகாதிதோஷாந் ஜ்ஞாநமதப்ரக்ருதிபா:, என்கிறவிது தோஷவிஶேஷணம். ஜ்ஞாநமதத்தும் தீக்குழி இத்தால் பாதகத்வமதிதோஷஸ்ஸ ஹேதுதமாகிறது. தோஷாநாம் பாபாநாம் உத்க: உத்தரம்ஹேதுத்வேந, தோஷாநாதிநாம்ஸாவ ரவ தயாநுஸந்தேயாநாநாம் கயம் ப்ரதிகூலக்ஷிதி ஶங்காவாரணாய ஸ்வதேஷூத்ருதி:. ஸ்வவாநியதம் யாயாதஸ்யா ஜீவேஸ்வர யோவஸ்யவஸ்தம். ஶேஷஶேஷிபாவாதிரூபம் ஸ்வரூபம் ஸ்வரூப ப்ராப்த்யாதிவிஷயஸாம்ராஜ்யயோஹ்யதாபாதகம் ஸ்வாமாவிகாகார இத்யர்த்த: (யதிவ்யாபத:) ப்ராக்ருதம் ஸ்தாநம் தவேச்யத்த:, ப்ரத்ய

ஸா-கா|| ஶேஷாபாதிதவிவியவேஷ்டயர்க்ஸ்வரூபஶாயநவஸ்வ கம்ஹமவஞ்ச பரஸ்பராஷாந்ஸ்வஸ்யதந்ஹவயோக்யதாம்ஸ விஜா நந்துஸம்ஸாராஸக்தாம் தஶயதி (காலாவச்சிந்நேதி) பரவச்சிந்ந காலப்ரக்ருத்யாஸ்வபரிணாமவிஶேஷை: காலாதிஹேதுதயா பந்ய கத்வஹேதுத்வம் ஸூசிதம் தாஸ்விக ஸம்ஸம்ருஷ்ய தமேதக்ஷத்ரதேஹாதி கேநாத்யாநயகாரணதயா ஸ்திதீ தஸ்ய பரிஹாயகத்வஹேது ப்ரத்யக்ஷம் (காராகஸ்வம்பந்தமிதி) ஸ்வவம் த்யாஜ்யதயா விரோதிஸ்வரூ பந்தஶீலம் (யஸ்வதிவ்யம் பதமிதி) நித்யவிஹாரதே: ப்ராப்யக்ஷே

[illegible] ॥ [illegible] ॥ இப்படி [illegible] ங்களை [illegible] ங்களாலே

[illegible] ॥ [illegible] (காராக [illegible]) [illegible] (காராமாரம்) சிறைவீடு [illegible] (விஷய) [illegible] (க்ஷிதிக்ஷ [illegible]) [illegible] (திக்ஷத) [illegible] (ஸம்யம்) [illegible] (க்ஷிதிக்ஷத) [illegible] முடையவன் ஒருவனும் [illegible], [illegible] நாவாயத்திலே மூளுவரென்றபடி. இனி [illegible] விஸ்தரணவுத்தரமருளிச்செய்யக் கோலியிதில் [illegible] யாகைக்குவ [illegible] மென்று காட்டுகைக்காக [illegible] கிறார். (இப்படி [illegible]) இப்படி யென்றது [illegible] என்றபடி. [illegible] ங்களை [illegible] ங்களான [illegible] ங்களையென்றபடி. [illegible] ங்களாலேயென்றது, [illegible] ளாலுமாழ்வார்களுடைய [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] (பாஷாதஶ்ரோ [illegible]) [illegible] (இப்படி [illegible] ங்களை [illegible]) [illegible]

௨௦॥ தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஶரீரித்வ அணுத்வ நித்யத்வ நிரவயவத்வ சேதந தஹந க்லேதந ஶோஷணாத்யநர்ஹத்வ வ்யக்திபேத ஹ்ராஸராஹித்ய ஸ்வரூபத்வாதிகளாலே ஆத்மாவுக்கு விஶேஷ

ஸா-நீ॥ பாஷ்யங்களாலும் உபநிஷத்துக்களாலுமென்றபடி. (தெளிகை) ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகளற ஸாவதாக்ஷமாக நிஷ்கர்ஷிக்கை. அற்றவஸ்துக்கள்போலுமஶாஸ்த்ரத்தாலன்றிக்கே இந்த தேவதாபாரம்யார்த்த ஸத்த்வநிஷ்டனுக்கும் ப்ரமாணோபபத்திகளாலே நிஷ்கர்ஷிக்கவேணுமென்று கீழதிகாரத்திலே இவர் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இந்த தேவதாபாரம்ய நிஷ்கர்ஷமிவ்வதிகாரத்தில் சொல்லப்புகுகிற ஸர்வ ப்ராப்தோபாயத்தில் ப்ரதிஸம்பந்தி விஶேஷ பரிஜ்ஞானத்திற்கும் "பரோத்த நியோக்தா விரக்த: பரோத்தநி" என்கிற ப்ரபத்யையாகிற பராதிகாரத்துக்கும் பரதேவதா ப்ரணைகஸ்வேஷ நிவ்ருத்தியத்தி ப்ரவ்ருத்திக்குமங்கம் ஸஹதாவாகையாலே மோக்ஷோபாயாயி காரியாகைக்கிப்படி யிது பஹூபாவமாகவுபயுக்தமென்று கருத்து. இதற்கொருவுபயோகத்தை விஶேஷித்திங்கு நிர்தேஶியாமையாலேயிது பஹூபாவமாகவுபயுக்தமென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறதிறே. இனி தத்த்வத்ரயாதிகாரத்தில் நிரூபித்தவஸ்துக்களில் தேஹேந்த்ரியாதிவ்யாவ்ருத்தம் ஶம்போக்ஷோபாயாயிகாரோபயுக்தமாம்படியையுபபாதிக்கிறார். (ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதியால்) நிரவயவத்வாந்தி) தத்த்வத்ரயாதிகாரத்திலே ஸ்வருபம் சொன்னவித்தாலே நிரவயவத்வமும் ஸித்தமென்று கருத்து. (சேதநாதி) தத்த்வத்ரயாதிகாரதத்தில் ஜீவஸ்வபாவப்ரமாணஞ்சொன்னவிடத்திலே "அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயமக்லேத்யோऽஶோஷ்ய ஏவ ச" என்கிற கீதாவசநமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. தேஹேந்த்ரியாதித்ரூபாதி ஶப்தநாதந் ப்ராணயியாம்ஸம்ப்ரஹ: கண்டு என்கிற வித்தாலே "ஶரீரம் தேஹேந்த்ரியாதிவ்யதிரேக ப்ரத்யக்ஷமும் விவக்ஷிதம். ததாச இந்த வைலக்ஷண்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதி ரூபவ்யாவர்த்தக தர்மங்களாலே ப்ரமாண ஸித்தமான விந்த ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸித்தமென்று கருத்து. இந்த ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதி தர்மங்களுக்கு தேஹேந்த்ரியாதிவ்யாவர்த்தகத்வம் யதாஸம்பவம் கண்டுகொள்வது. இப்படி ஆத்மா தேஹேந்த்ரியாதி விலக்ஷணனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வேதோஹம்காணோஹமித்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யப்ரயோகங்களும் ப்ரதீதிகளும் நீலோத்பலமித்யாதி

ஸா-கா॥ யதி (ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வேதி) ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாணுத்வாதி நாநா நிரபேக்ஷண தேஹவைலக்ஷண்யமேவ ஹேது: தே. ஜ்ஞாதவைவ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதி நாகாரணமேதஜ்ஜ்ஞாதவ்யவைலக்ஷண்யம் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி நாய

௭0|| ஸாம்ப்ரதாயிகோபாதிகஹேஜரி யாதி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டிவனுடைய பரலோகஸம்பந்தஹேதுவாந வ்யாவ்ருத்தியோக்யநிஷ்டத்தாலே ஸாங்கேதிந லோகோத்தீர்ணவ்யாபாராயோக்யராய், ஸாமாந்ய நாஸிஜந்மாநா க்லேஶங்களுக்கஞ்சி யவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தி

ஸா-நீ|| ஸாவத்யமாகவும் விஶேஷணங்களவ்யாவ்ருத்திகங்களென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விஶேஷணஸமைந்தம் ஸ்வஶம்ந விஶேஷணங்களுக்கு ஸத்தாவ்யாவ்ருத்தி தொவ்யமாநம் வர்ஜநீயமாஸ(வாஸ்தவோக்த்யாதி) ஜ்ஞாதாவுக்கு தேஹவைலக்ஷண்யமில்லாதொழியில் தேஹமே யாதாவாகமுடிகையாலிங்கேதானே நஶிக்கிறவிதற்கு பரலோகஸம்பந்தாதி வ்யவஸ்தி யில்லாதொழியும் இந்த்ரியாதிவைலக்ஷண்யமில்லாதொழியில் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளில்லாத இந்த்ரியாதிகளே யாதாவாக முடிகையால் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளுமில்லாதேய நித்யங்களுமான இவற்றிற்கு ஸாமாந்யமான பரலோகஸம்பந்தாதி வ்யவஸ்திதியில்லாதொழியுமென்று கருத்து. (ஸாங்கேதிகேத்யாதி) லோகோத்தீர்ணஶ்ருதியாலே வைதிகவ்யாவ்ருத்தி கர்மவ்யாபாரங்களெல்லாம் ஸங்க்ரஹீதமாகையால் மோக்ஷரூபவ்யாபாரமிங்கு விவக்ஷிதம். ஸாங்கேதிநமெனறு யோக்யனென்றபடி. இங்கு ஸாமாந்யயோக்யதையாவது, ஸர்வமோக்ஷாதிரூபமான லோகாந்தரஸாதந வ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் தானதிகாரியென்றறிகை. இனி விஶேஷயோக்யதையாவது, அந்த மோக்ஷம் ஸம்ஸயமுவயஸாதநம் ரூபமென்று தனக்கது ஸர்வவ்யாவ்யவைலக்ஷண்யமென்றுமறிகை. ததாவ ஸாமாந்யயோக்யனென்கிறவித்தாலாத்மாவுக்கு தேஹேந்த்ரியாதிவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் ஶேஷத்வாதிஜ்ஞாநம்போலே விஶேஷயோக்யதைக்குபயுக்தமாகிறதில்லையே யாகிலும் ஸாமாந்யயோக்யதைக்குபயுக்தமாகையால் முன்பிதற்குப்பண்ணின வந்தயுக்தவோபதம் வரிஹ்ருதமாயிற்று. நிஷித்த நிவ்ருத்தியை யிங்குசொல்லாதொழிவானேனென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காகவதுவுமந்த நிரூபணத்தாலேதானே ஸித்திக்கிறபடியை யுபபாதிக்கிறார். (நாகேத்யாதியால்) இந்த நிரூபணம் பரலோகாதிஷ்டஹேதுதாநமாந ஸாவத்துக்குப்போலே தயாவியத்வத்துக்கும் யோக்யதாவாதகபாகைபாலதில் நின்றும் பீதியை யுண்டாக்கி நிஷித்த நிவ்ருத்தியையுண்டாக்குமென்றுகருத்து. இனி வ்யாந வ்ருதிதந்த்ராயிகாரத்தில்பண்ணின நிரூபணமும் தத்த்வாயிகாரத்தில் ஜீவனுக்கு ஸர்வஸ்வாம்யாவ்ருத்தி நிரூபணாஸமும் வாஸ்தவதாவாராத்ம்யாயிகாரத்தில் ப்ரஹ்மாதி

ஸா-கா|| ஸர்வதஜ்ஞாநவைலக்ஷண்யதிக்விவேகம் ஸர்வவிலக்ஷணகைந [illegible]

மூ|| ராய் ப்ரியத்வ ஹிதத்வ சேஷத்வாத்யஸக்திகளான ஆகாரஜ்ஞாநஸம்ஸயவிபர்யயாதிவிரோதிகளான தோஷாதிகளாலே யுண்டான

ஸா-நீ|| களுக்குங்கூட பண்ணின ஈஸ்வராத்மவ்யாவ்ருத்திநிரூபணாம்ஸமும் ப்ரேக்ஷாவானாயிருப்பானொருவனுக்குமாம்படியைக் காட்டுகிறார். (ப்ரியத்வாதியால்) ஸ்வஸக்திக்ருதம் வ்யாவ்ருத்திதம் த்ரயாதிகாரார்த்தம் வேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் வ்யாவ்ருத்ரும் ஸக்தருமல்லரென்றிங்கு சொல்லித்திறே. இந்த ஸ்வஸக்திகள் தத்த்ரயாதிகாரத்தில அர்த்தமென்னவுமாம். அணுத்வாதிரூபவிரோதிரோஹிதத்வம், தத்த்ரயாதிகாரத்தில் சொன்னவர்த்தம். அத்ராதிஸந்நிதாநஸ்வாதிகம் ஸ்ருஷ்டே| அஸஹாயத்வாதிகம் தம், பரதேவதாபரோக்ஷ்யாதிகாரஸ்வார்த்தம் இங்காதிஸத்தால் அவஸ்யாதிக்ரஹணம் இவற்றில ஸ்வஸக்திகளாலுண்டான ஈஸ்வரவ்யாவ்ருத்திநிஸ்சயாம்ஸம் தனக்கொரு வைஹவத்தை யபேக்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்கும். இவனை ஸ்வதந்த்ரனாய் விஹாவாய் அஜ்ஞாநஸம்ஸாரதோஷாஹிதனாய் ஸாஹாய்யனுமாகிலீஸ்வரனோட ஹிதனாய் முடிக்கையாலிவனுக்கநர்த்தமாயபேக்ஷணீயமாயிருப்பதொன்றில்லாதொழியுமிறே. ப்ரியத்வஹிதத்வசேஷத்வங்களாலுண்டான ஈஸ்வரவ்யாவ்ருத்திநிஸ்சயாம்ஸமந்த வைஹவத்தை ஸ்வரூப வ்யாவ்ருத்தகைங்கர்யரூபமாக வறிந்தபேக்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்கும். இவனீஸ்வராத்மவ்யாவ்ருத்தனாலும் சேஷத்வாதிரஹிதனாகி லிவனவன்திறத்தில் கைங்கர்யம்பண்ண வ்யாஸக்தியில்லாதொழியுமிறே. அதில் ஸ்வாமியுகந்த வேவல்தேவைசெய்கையாகிற கைங்கர்யமிவனுக்கு புருஷார்த்தமாகைக்குருப்பாயிருக்கும். சேஷத்வம் அத்தை ஸ்வாமியுகந்தபடியிலே செய்யவேணுமென்கிற யபேக்ஷைக்குருப்பாயிருக்கும். ஹிதத்வம் தன்னநர்த்தத்தைப்பார்த்தகலாதேதானவனுக்கவ்ரயக வி(ஸ)விசேஷணமென்னுமிடத்தையறிந்து நித்யஸம்ஸ்ருஷ்டமாகவந்த கைங்கர்யத்தையபேக்ஷிக்கைக்குருப்பாயிருக்குமாப்ரியத்வமென்றுகருத்து. ஹேதுஸாதகங்களானவாப்ரியத்வாதிகளிருந்தாலும் வைகல்யஸாதகமான தத்வஸ்வாதிஸாதநாயிகாரணமு மிருக்கையால் ஜீவனுக்கீஸ்வரவ்யாவ்ருத்தி நிஸ்சயிக்கப்போமோவென்ற ஹேதுஸாதகங்களான விந்த வாப்ரியத்வாதி யர்த்தங்கள்

ஸா-கா|| ஸ்வரூபஜ்ஞாநஸ்யாவிரோதோபேக்ஷாவ யோஜநீயாஹ (ப்ரிய த்வேதி) ஸ்வபரயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஸ்யாவயோதக: தேவதேவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸ்யாப்யவயோதஸ்ஸாதிகைங்கர்யாபேக்ஷாஜநகத்வேந த்ருஷ்டவ்ய: நநுஸ்யாத்ஸாஸ்யைவ தத்ஜ்ஞாநவிஸ்யா தோபேக்ஷாகவத்த: கிம் ரஹஸ்யத்ரயேணேத்யாஸங்க்யாஸ்யாத்ஸாஸ்யேண ஸ்வபரயாதாத்ம்யாவம

௪॥ விசேஷ்யஸந்தேஹாவ்ருத்திநிஶ்சயத்தாலே ஸம்வதிகொண்டூரமான ஸ்வரூபவேஷத்தை யபேக்ஷிக்கைக்கு யோக்யராய் ஸவிசேஷப்ரஸங்க ஸமான திருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டு ஸாரதாரய

ஸூ- நி|| பக்ஷங்களாயிருக்கையாலந்தஸாதா நாயிகாரண்யஸ்ரூவாரமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காகவிசேஷ்யஸந்தேஹதுக்தி:. இவனுக்கவன்விசேஷ்யஸந்தேஹகையாலே ஸ்வஸ்வாமிவிசேஷணமான ஜீவனைச்சொல்லுகிற ஶப்தம் ஸ்வரூபமாகிற தத்தனையாகையாலிந்த ஸாதாநாயிகாரண்யம் ஜீவேஶ்வரயோர்பூர்வவேக்ஷ்ய ஸாயக்ஷமாகமாட்டாதென்றுகருத்து.(ஸம்வதிக்ஷித்ரமான கொண்டாரமான என்ன வேண்டியிருக்கவிஶ்வாஸ ஸ்வரூபந ஸம்வதிவதம் ப்ரயோகித்தது. இந்த கொண்டாரம் நிஷேதா ஷதவிஷயமாகையாலே ஸ்வரூப்யாய்க்கொண்ட வேக்ஷணீயமாமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ப்ரத்யஸம்பந்தி விசேஷநிஶ்சயமில்லாத போது கொண்டாரப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலந்த ப்ரதிஸம்பந்தியின்னுனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: | ஸம்வதுவ்யவாப்யாநி விநாஹேயைர்குணாதிபி:" என்றும் "ஸம்வாநிதி ஶப்தோயம் ததா பரமாத்மநி | ஸர்வபூதே வாஸுதேவே ஸநாதநே" என்றும் சொல்லித்திறே.

இனி யதாவத்வ்யவஸாயாதிகாரார்த்தக் கவசோபாமத்தைக் காட்டாநின்று கொண்டதில் ப்ரயோகத்தின் ஸ்வரூபவிசேஷாநுஸந்தாநத்தாலேதான ஸ்வீகாரதுஃகார நிவ்ருத்திஸித்திக்கும் ப்ரகாரத்தையும் காட்டுகிறார் (ஸவிசேஷதத்த்வாதிபால்) திருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டு ஸாரதார யதங்களை யநுஸந்திக்கும்போது என்று நிஷேதிசித்தவித்தாலே யிவர்க்கு த்ருஷ்டவ்யவஸாயாதிகாரார்த்தக் கவசோபமம் வந்ததென்றபிடம் ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ஸாரதாரயங்களை திருஷ்டாந்தம் முதலானவற்றிலே யநுஸந்திக்கவேணுமென்ற ப்ரகாரத்திலேயிறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது ஸ்வஸம்வேதத்தை யென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ஸார

ஸா- கா॥ ஶ்ரீவிதேஹா நவ்ருத்தே:வாஸநாவஶாத்கநைக்யபாக்யநவ்ருத்தே:வாநிவேநாநஶாஸ்த்ரவிவேசஶாஸ்த்ராணாம்விஸ்ருதகேநாஶக்ஷிகாஸ ஶ்ரீஶ்ரீக்ஷாதாரஸ்ரீஜாயதேவக்தஃஸாஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரஹாரதோஷநிஷேதயே ந ஸஹ வாநஃ வாநர நாஸம்ஹிதேஸதீதி ஶ்ரீஶ்ரீக்ஷாதாரந்யம் ஜாயதஜத்விப்ராபெணாஹ.- (ஸவிசேஷ தத்த்வமேதத் ஸ்ப்ருஶ்யஶ்ரீஶ்ரீக்ஷாரவ்யாயிகாரஸம்வாதகதே நாவய்யாமத்தி தமிதம் ஜதாவ ஸ்வரூப்திஷ்டிதஜ்ஞாநராயிதத்ர ஸ்வரூ வாஸவிருக்ஷண விதிதிஶாஸ்த்ரஸ்வயாயாத்ராவமதிவ

ஷ॥ங்களை யநுஸந்திக்கும்போது ப்ரதமபதத்தில் த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே ப்ரதிபந்நமான ஜ்ஞாநசக்த்யாத்யநுஸந்தாநத்தாலே தேஹதத்ஸம்பந்திகளில் வருமஹங்கார மமகாரங்களையும் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ஷஷ்ட்யர்த்த-

---

ஸா-நீ॥ தோஷங்களையென்றிங்கனே சொன்னது ஸம்பந்திகளு மிந்த ரஹஸ்யங்களிலே யநுஸந்தேயங்களென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கைக்காக இங்கன்றிக்கே தத்ஸம்பந்தத்தை என்றிவ்வளவே சொல்லில் ஸம்பந்திகளு மிந்த ரஹஸ்யங்களி லநுஸந்தேயங்களன்றென்றிப்படி விபரீதப்ரதீதியுண்டாமிறே. ரஹஸ்யத்ரயத்தைக்கொண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு என்றிப்படிச் சொன்னதுவு மிங்குபாதிக்கிற அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்திகளில் திருமந்த்ர மந்த்ரத்யோபயோக்தமானபடியைப் பற்றவத்தனை அல்லது உத்தரவாக்யத்வயத்தில் தாத்பர்யமன்று அபாதிகளில் காட்டிலிதில் த்யோபயோக்தமானபடி யெங்கனே யென்கிற ஶங்காவாரணாயம் ஸவாந்தவெக்ஷத்யாதி விஶேஷணம். அவற்றில் விஶதமாகாத ஶேஷத்வாநந்தர்யாதிகள் விஶதங்களாகிறனவிறே யென்று கருத்து. அநுஸந்திக்கும்போதென்றது ஸ்வாத்யாயகாலாத்யுசிதங்களான பதங்களுக்கு ஸ்வரப்ரத்யக்ஷாயம் பாடம் அநுஸந்தாநம் பண்ணும்போது என்றபடி. அநுஸந்திக்கும்போதென்றிப்படி யிவ்வநுஸந்தாநகர்த்தவ்யதையை விதித்து நிர்தேஶித்ததித்தாலே தத்ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்துக்கு "வ்யாமோஹ்" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே முன்பு தாமருளிச்செய்துவைத்த வுபயோகம் ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ததா அது அதத்ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்று மிங்கு சொல்லுகிற அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்திகள் அநேகதேஶாநுஸந்தாநஹேதோபயோகவிஶேஷமென்றும் சொல்லித்தாயிற்று. ஜ்ஞாநசக்த்யாதிஶப்தேந ஜ்ஞாத்ருத்வாதிஸங்க்ரஹ꞉. அநுஸந்தாநத்தாலே என்கிறதற்கு அடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே அந்வயம் (தேஹாதி) தேஹத்தில் அஹங்காரம் தத்ஸம்பந்திகளான ப-

---

ஸா-கா॥ ஶ்ருதேர்தேஹாத்மப்ரமஸ்யாபாதிகப்ரகர்ஷாத்யபாயநப்ரவ்ருத்திப்ரதிபந்தகத்வாத் தேஹாத்மப்ரமோ தேஹாநுபந்தியுக்தமமகாரஶ்ச ப்ரதிநிவர்த்ய இதி ப்ரதமபாதே-(ப்ரதமபதத்திலிதி) தேஹதேவக்ஷேத்ரஜ்ஞாதேநதாதாத்ம்யாஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்தாவபி "க்ஷேத்ரஜ்ஞமக்ஷத்வம்" தத்த்வதோவிஜ்ஞாத இதம் வேதமந்த்ரப்ராணாதேதத்வாநாதிவிஜ்ஞாதநஸம் பந்தஸாத்தமிவஸாமக்ரஶவண | ஸ்வாமக்ரஶ꞉க்ஷப்ரீதாதிஷேமம விதிதகொத்ரஸாக்ஷீஸமீப்யாஜ்ஞகஶ பக்ஷபாதீஸ்ஜதி ப்ரகத தேஹஶ்ரஹ்மஶ்ருஸ்ய"தி த்ருக்ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வமதி ஸ்வாநுபந்தியுக்தமமகா-

அவித்யையாலே வ்யதிரிக்தமான தாதீயத்வத்தாலே தேஹாதிஷ்வாத்மபுத்திரூபமான ஸ்வ வதத்க்ஷணங்களில் "ஸ்வதேஹாதே" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், அஜ்ஞாநத்தி லே பாரம்பர்யத்தாலே அந்யஶேஷத்வஸ்வாதந்த்ர்யம் என்றும் அநந்யஶேஷத்வமென்றும் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும் அப்ரதிஷேதத்தில் வ்யதிரிக்தமான நிஷேதவிஶேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரத்தைப்பற்ற வரும்

ஸா-தீ|| த்ராதிகளில் அஹங்காரம் தாதர்த்யத்தாலே என்கிறதற்கு யடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே பதயம். (உரிமை) ஶேஷத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் தனக்குரிமையுண்டாக நினைக்கை. (அஹங்காரம்) ஸ்வஸ்வஸ்ய வஸ்துவில் தனக்குரிமை நினைக்கை. (மமகாரம்) ஸ்வஸ்வதனவஸ்துவில் தனக்குரிமை நினைப்பதத்தனையொழிய தன்பக்கல் தனக்குரிமை நினைப்பதுண்டோவென்ன அதுவுமுண்டென்கைக்காக "ஸ்வதேஹோஹமிதி" என்கிற வஸிஷ்டஶ்லோகத்தை யுதாஹரித்தது "ஸ்வதேஹே ஸுதத்ருஷ்டி: ஸ்வதேஹம் வேதஶாஸ்த்ரப்ரமாணாதிகத்வா நாதிஸிதாத நாஸ்ஸம்ஸாரகாரண ஸோஸாவி ஸாகேராஶவணவ | ஸ்வாகேராஶஃ கஸ்ய ஶ்ரீதாதிஷ்டே அவிதிதஃ கோத்ரஸாக்ஷீஸாயீஸ்த்ரஜகூஷ்டவாதிஸஜதி ந்ரக்ஷமேஹாந்ருஷ்யஸ்யஸ்வகா" இஶ்லோகத்திலே தன் ஸ்வரூபத்தில் தனக்குரிமை ஸாத்ரம் வாசநிகமாயிருந்தாலும் "யஶோ தஸ்யதஸ்ய" மென்கிற ந்யாயத்தாலே தன் தனங்களில் தனக்குரிமையுமஸ்வைதமென்று கருத்து. (அஜ்ஞாதி) இதுக்கஹங்காரமுமுண்டாகைபால் அத்யவஸாயமிங்கவ்யாபாரணாயத்தாலே யென்றிப்படி நிஷேதித்தது. (அந்யதி) அந்யாந்ய ஶேஷா ஸமஸ்த நத்வாஃ அவ்யாபாரணாயத்தாலே என்கிறதற்கு யடியறுத்து என்கிறவிடத்திலே யஜய அப்ரதிஷேதஸ்ய (நிஷேதவிஶேஷத்தாலே) என்றது யோஜநா ஹேதுஸிகங்களான நிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேதத்தாலும் நிரவாயிகஶேஷத்வ நிஷேதத்தாலுமென்றபடி. இதற்கு யடியறுத்து என்கிற

ஸா-கா|| ரஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத் தாவதிநிவர்த்யாவித்யாஹ-(வ்யவஸாக்ஷாத்திதி) (தனக்குரிமை) ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுவ்யதிரிக்தாவத்யந்தஶேஷத்வே நாநவதத்தஸோவிநிவர்த்ய ஜத்யாஹ - (அப்ரதிக்ஷேபத்திதி) அமவதந்த்ராஹம் ஶேஷத்வ ஜாநேநாந்யஶேஷத்வ வ்யதிரிக்தாவத்யமவாஜ ஸம்ஸாரணைவ ஸ்வரக்ஷணாயஸ்வவ்யாபாரேஷ் ஹேதுமகோஷீதிநிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்ய நிரவாயிக ஶேஷத்வாநிஸ்வஸ்ய தாவதிநிவர்த்யாவித்யாஹ - (அப்ரதிஷேதத்திதி) அநேநேதி அப்ரதிஷேதத்யர்த்தஃ - ஸ்வரக்ஷணாயஸ்வவ்யாபாரே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶேஷத்வ வ்யதிரிக்தாவதிஶேஷ்யநாமஹேவ்யாவ்ய

௩௰॥ நிரபேக்ஷஸாதநத்வ நிருபாதிகசேஷித்வாதி ஆகாரங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும் ஸ்வநிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே த்ருதீயபதத்தில் உக்தியாலே ஸித்தமாய் பாவியான கைங்கர்யப்ரதாநமாகிற ரஸத்தைப் பற்றவிப்போது ஸாதநாநுஷ்ட

ஸா-டீ॥ தத்தோடயதி (நிரபேக்ஷேதி) நிரபேக்ஷஸாதநத்வாஹம் நிருபாதிக சேஷத்வமென்றுவருவது அஹங்காரம் ததா நிரபேக்ஷஸாதநத்வம் ததா நிருபாதிகசேஷித்வமென்றுவருவது மமகாரம். ஸ்வநிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே என்கிறதற்கு மடியறுத்து என்கிறவிடத்திலேதானே யதா ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தைப் பற்றவரும் அஹங்காராதிகளை நிவர்த்திப்பிப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வநிஷேத ரஸத்தைப் பற்றவரும் அஹங்காராதிகளை நிவர்த்திப்பிப்பதெங்கனே யென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸாமர்த்யம் தன்னாலேயென்று ப்ரயோகித்தது. அதாவது இந்த நிஷேதத்தினுடைய ஸ்வரூபமாத்ர ஸாமர்த்யத்தாலே தானே என்றபடி. ஸ்வநிஷேதம் ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்திலஹங்காராதிகளை நிவர்த்திப்பிப்பதும் ஶப்தமர்யாதயா விசேஷித்து நிஷேதிக்கிறத்தையிட்டன்றிக்கே ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபவ்யதிரேகாரோப வாரகங்களாடியாக ஸ்வதந்த்ர சேஷித்வஸாதநத்வங்களை நிஷேதிக்கும்படியான விதுக்குள்ள ஸ்வரூபமாத்ர ஸாமர்த்யத்தையிட்டாகையால் இஸ்ஸாமர்த்யத்தாலே தானே ரஸத்தைப் பற்றவருமஹங்காராதிகளும் நிவ்ருத்தங்களாமென்று கருத்து. ஸ்வநிஷேதம் ரஸத்திலஹங்காராதிகளை நிவர்த்திப்பிக்கைக்கந்த ரஸமிங்குவஸ்திதமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக த்ருதீயபதத்தில் த்ருஷ்டாந்தோக்தி:. தாத்பர்யவிஷயமான உக்தியிந்த ரஸத்தைச் சொல்லமாட்டாமையால் ஸித்தேத்யுக்தி: இந்த ரஸம் பெருகிற தசையில் இவன் முமுக்ஷுவாயிருக்கையாலப்போதும் அவ்வ்யக்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இப்போதிதி) முக்திதசையில்லாவிட்டாலும் பாவியான ரஸத்தைப்பற்ற அநுஸந்தாநதசையிலிந்த ஹர்ஷம் வரலாமென்று கருத்து. ஸர்வம் ஸமர்ப்பயாமி ஸமர்ப்பயாமீமென்றிப்படி தத்த்வித்தாயிருக்கிற விவனுக்கு இப்போதுதானிந்த ஹர்ஷம் வரக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாதநேதி) தத்த்வித்துக்களுக்கும் ஸாதநாநுஷ

ஸா-கா॥ சேஷவ்ருத்திரூபகைங்கர்யே ஸ்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநவத்ஸாதநத்வப்ரதிஸந்தாநாத்ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிஸந்தாநாச்ச ப்ரதிஸந்தாந ரூபஸ்வாதந்த்ர்யாதிஸ் ஸோபாதி ரஸவிரோதீதி நிவர்த்யத இத்யாஹ- (ஸ்வநிஷேதஸாமர்த்யந்தன்னாலே இதி) அத்ர ஸ்வபதஸ்வாதந்த்ர்யே தத்ரவிவக்ஷிதநிஷேத ஸாமர்த்யேநேத்யர்த்த:

மூ|| ந்யாயத்தாலேவரும் ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வ ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வ ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வரூபவைவித்யங்களான அஹங்காரமமகாரங்களையும் யதாயோக்யமாய ஸூக்ஷ்மமாகவும் ஸ்தூலமாகவு மடியறுத்து இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திஷு நிவ்ருத்தஜ்ஞா

ஸா- நீதிவத்திலிப்படி ஸூக்ஷ்மவரக்காண்கையாலிங்குமப்படிவரக்கூடுமென்று கருத்து. (ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வேத்யாதி) "ஸ்வாதீநோஹம் கரிஷ்யாமீ" த்யேவமா திரூபவாஹிதோ நாஹங்காரா: மமஸ்வாதீநம் கர்த்ருத்வமித்யேவ மாதிரூபவாஹிதோ நா மமகாராஇதி ஸ்வயமேவ ஸாவத்யம் (யதாயோக்யமிதி) தே ஷே அஹங்காரநிவ்ருத்திராயிஷ்டீ. தத்ஸாவபயிஷ்ட மமகாரநிவ்ருத்தி ந்யூஸ்ஸ்ஸூக்ஷ்ம ஸ்ய நமமகிம்சிதிதி யோஜநாயாம் ஸ்தூல நமஸ்வாஸம்பந்தி யோஜநாயாம் ஸ்வாயிஷ்டீ. ஸ்வஸந்நிதவ்யவஹாரம் (அடியறுத்து) விபரீதவாஸனைகளாகிற மூலங்களோடே யறுத்து என்றபடி. அதாவது யிந்த அஹங்காரமமகாரங்களஜ்ஞாநாவ்ருத்தங்களாகாதபடி யிவற்றின் வாஸனைகளையுங்கூட வேதித்து என்கை. ஶேஷத்வாரஸம்ப்ரதிகளை திருமந்த்ரத்தில நாவஸம்யிக்கும்போது வாநஸ்வாநம நநரமேவமானவ ஸாவஸம்யாநத்தாலே யநாகலவாஸனைகளை தலையெடுக்கத் தலையெடுக்க விபரீதவாஸனைகள் கழிந்துவருமென்று கருத்து. (இப்படியித்யாதி) இப்படியென்றது இந்த அஹங்காரமமகாரங்களெல்லாம் அஜ்ஞாநாவ்ருதங்களாகாதே ஸவாஸனைகளோடே யறும்படி யென்கை. இங்கு ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரதிஷ்டிதத்வமாவது ஸந்தேஹவிபர்யமில்லாமை. ஸ்திரத்வமாவது ப்ரபலவிரோதிஸந்நிதியிலும் விபர்யமில்லாமை. ஸர்வப்ரதிஷ்டிதஜ்ஞாநராயென்றிங்கனே யநுவதித்தது ஸர்வப்ரதிஷ்டிதஜ்ஞாநவத்த்வமே யதிகாரிவிஶேஷணமாகையாலிப்படி ஸர்வப்ரதிஷ்டிதமில்லாத ஜ்ஞாநமுடையவன் மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாதொழிந்தாலு மத்தையிட்டு இங்குயஸ்ய ப்ரஸிவாரதோஷமில்லையென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. ஆனாலும் இந்த ஸர்வப்ர

ஸா-கா || ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வமோக்ஷதத்வதோஹங்கார:-ஸ்வாயத்தகர்த்ருத்வமோக்ஷதத்வதோமமகாரஇதிவிவேக: (ஸூக்ஷ்மமாகவும்ஸ்தூலமாகவுமிதி) தேஷாதத்ஸாவம்பி விஷயாஹங்காரமமகாரயோ: ஜ்ஞாநஸர்வோவாய்ய ஹநிவ்ருத்தி: நமேவஸ்யமமகாரஸ்யஷ்ட்ஷ்டீ வ்ருதிவஹஸ்தம்த்ர ஸ்வாதீநத்வேஹிதஷேயகநஜ்ஞநிதஸ்ராக தயோ:ஸ்தூல நவ்ருத்தி: யத ஶேஷாதிஸூதாபஸ்ஸக்ஷ ஸம்பந்தேத்யவ்யத்ர ஜதத்வஸ்யாநஸ்யமேண நஉகாரஸ்யாவதாரணாய ததமநாக் ஸ்வரூபவதாரணாய தேஜதத்வஶேஷத்வோஹங்காரஸ்ய ஜதத்வாதித்ரமவமகாரஸ்ய ப்ரஸஞ்ஜநீய ப்ரவ்ருத்தி: ஸக்ஷ்மகர்த்ருவைவக்த்யாஸிதநயோஸ்தூல நிவ்ருத்தி: உபயோரபி கம்ரார்த்திப்ரவ்ருத்தி:-ஸம்ரக்ஷணாய ஸ்ப்யவ்யாவா

௨௮|| நாராய. அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன், கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்ட வின்பந்தெரிவரிய வளவில்லாச்சிற்றி

ஸா-டீ|| கிஞ்ச தஜ்ஜ்ஞாநமும் ஸ்வபாவ்யவிவர்ஜிதமன்றோ? இதுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் க்ஷுத்ரவிஷயாஸக்தியாலே மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாதாருமுண்டென்று மேலேகாரத்தில்ச் சொல்லவில்லையோவென்கிற பரசங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டுயிந்த ஜ்ஞாநம்போலே தோஷதர்சநாநுஸந்தாநாதி ஜந்யவைராக்யாதி ஸாதநமயிகாரி விசேஷணமென்றும் ராஜ்யாதிபோகங்களும் ஸ்வர்காதிபோகங்களுமுத்க்ருஷ்டங்களாக ப்ரமாணஸித்தங்களாயிருந்தாலும் தோஷதர்சநாதிகளை விசதமாக அநுஸந்தித்தார்க்கந்த க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலாஸக்தியும் தீர்ந்துவிடுமாகையாலிந்த தோஷங்களொன்றுமன்றிக்கே இதற்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கையாலே மோக்ஷஸாதநத்திலாஸக்தியுண்டாமென்றும் ஸப்ரமாணமாகவுபபாதிக்கிறார். (அல்பசாரங்களித்யாதியவதாரிகையுடையாரென்றுமளவாலே) (அல்பசாரங்களவை) ஸ்வல்பஸாரங்களானவந்த விஷயங்களை (சுவைத்து) அநுபவித்து (அகன்றொழிந்தேன்) அவற்றின் ரஸமல்பமாயிருக்கையாலவற்றைவிட்டொழிந்தேனென்றபடி. (கண்டுகேட்டித்யாதி) (கண்டு) ரூபவத்வஸ்துக்களையநுபவித்து (கேட்டு) சப்தங்களையநுபவித்து (உற்று) ஸ்பர்சித்து ஸ்பர்சவத்வஸ்துக்களையநுபவித்தென்றபடி. (மோந்து) க்ராணம்பண்ணி கந்தங்களையநுபவித்தென்றபடி. (உண்டு) ரஸங்களையநுபவித்து, (உழலுமைங்கருவி)

ஸா-கா|| ரே நிரபேக்ஷக்ஷுத்ரஸ்வநிர்வாயிக ஸேஷித்வஸ்வத்வயோ: வேதாந்தஜ்ஞாநயெ நிரபேக்ஷ நச்ஶாஸ்த்ரநிவ்ருத்தி: ஹாவி ... ஸ்வாயீநக க்ஷுத்ரஸுகபோகேஷு ப்ரஸக்தியாநஸ்ய ஸ்வாயத்தக்ஷுத்ரஸுகபோகேஷு ப்ரஸக்தியாநஸ்ய போக்தாந்தாநித நச்ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திர நயெ ... ந்ப்ரவ்ருத்திரிதியெவக: நபி ததாப்ரவம் யெ நவிதவித நுபவஸ்ய த்யாஜ்யஸ்வபாவம் தஸ்ய த்யாஜ்யஸ்வகீம் காரணதி த்யாகாம் க்ஷாயாம் ஸ்வல்ப நுபவெ தோஷஷட்க விவக்ஷயா ப்ரயோகம் தோஷாணாம் ஸப்ரமாணிகத்வமாஹ - (அற்பசாரங்களித்யாதி நா) ... வாஸவே ... ஷயேக்ஷுத்ர, விஷயேஷ்வபிநிவேசாவஸ்தா ... ஸக்ஷுத்ரவிஷயெஷ்விஹாஸா ... வாஜாயதெ இதிபாவ: - (அற்பசாரங்களவை) ஸ்வல்பஸாரம் வஸ்து விஷயாநித்யர்த்த: (சுவைத்து) அநுபூய (அகன்றொழிந்தேன்) விஸ்ருஷ்டவாநஸ்மி ... போகஸ்ய ... தோஷ ... (கண்டு) த்ருஷ்ட்வா (கேட்டு) ஶ்ருத்வா (உற்று) ஸ்ப்ருஷ்ட்வா (மோந்து) க்ராத்வா (உண்டு) புக்த்வா (உழலு

ஸ்து|| இன்பம்'' 'தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம், தர்மார்த்தகாமைரலமல்ப காஸ்தே, ஸமாஶ்ரிதாத் தேஷாம் தத்வத்த்வமேயஸாம் குநித்யஸா வா மோக்ஷதீம் ப்ராப்யஜஸ்ரம் | ஸுகாவஹாநு ஸுகாவீயநா நநு ப்ரஸம்ஸபாநு | யதாநு காமேந ஸஹ தா கயாபேக்ஷாஸ்வாயிவாநு|| ஶ்ரூயதா நவாத்ரநாராதிள ஹ்ருஹ்மகேக்ஷத்ராகெவிவா | த்ரவ்யாதிள

ஸா-நீ|| உழலுகிற பஞ்சேந்த்ரியங்கள் உழலுகையாவது ஶப்தாதிவிஷயங்கள் வரச்செய்தேயும் அவற்றையும் பட்டுக்கொண்டு பற்றினது விடாதே ப்ரவர்த்திக்கை. (கண்டவின்பம்) இந்த இந்த்ரியங்கள் கண்ட விஷயஸுகம் இந்த இந்த்ரியங்கள் ராகத்வேஷாதிதோஷங்களுக்கு ஆஶ்ரயங்களாகையாலும் தத்வஸ்துக்களிலுள்ள ஸ்வாபாவிகநிரதிஶயாநந்தத்தைக் காண மாட்டாமையாலுமவைகாட்டின ஸுகமல்பமுமாயிருக்குமென்று கருத்து. (தெரிவரிய) தெரிகைக்குரிமையான பஞ்சேந்த்ரியங்களாலும் காட்டவொண்ணாத என்றபடி. (அளவில்லா) அதீந்த்ரியங்கள் காட்டின ஸுகம்போலே அல்பமல்லாத சிற்றின்பம் (பரிமிதஸுகம்) ப்ரஹ்மாநந்தாபேக்ஷயா பரிமிதமான கைவல்யஸுகமென்றபடி. (கிமிஹாஸ்த்யலப்யம்) ப்ரஹ்மணி ப்ரஸந்நே ஸதி தர்மார்த்தகாமங்களுமன்றிக்கே அபரிமிதமாயிருந்துள்ள அபவர்கமும் லபிக்குமென்றபடி. இத்தால் ப்ரஹ்மாநந்தாபரிமிதத்வஞ்சொல்லித்தாயிற்று. இதற்காகவே 'தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே' என்கிற வாக்யத்தையுங்கூட இங்குதாஹரித்தது. இவ்வளவால் விஷயாநுபவங்களுக்கு அல்பத்வமும் ப்ரஹ்மாநுபவத்திற்கு அநந்தத்வமும் சொல்லிற்று. ஸந்தோஷாதி காரணத்ரயத்தை ப்ரமாணம் ஸுகவிஶேஷநிர்வாஹகமாதி ப்ரத்யக்ஷம். இங்கு 'ஜீவம் ப்ராப்யஜஸ்ரம்'' என்கிற வாக்யத்தை யுதாஹரித்தது. இந்த அநித்யத்வாதி தோஷாநுஸந்தாநம் மோக்ஷோபாயத்தில் அதிகாரி விஶேஷணமென்னுமிடம் ப்ரமாணஸித்தி ஜ்ஞாபநார்த்தம் 'ஶ்ரூயதா நவாத்ரநாராதிள'' என்கிற ஶ்லோகத்தை யிங்குதாஹரித்தது.

ஸா-கா||ஐங்கருவி) ப்ரயாகாயாவ பஞ்சஜ்ஞாநேந்த்ரியை:(கண்டவின்பம்) ஶப்தாதிவிஷயஸுகம் (தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்) ஶப்தாதிவிஷயஸுகவத் அஶ்ரத்தயா பரிச்சிந்நம் ஸமஸ்தம் ப்ரஹ்மாநந்தாபேக்ஷயா அல்பம் கைவல்யம் ஸுகம் விஷ ஹாஸ்யாஸ்பதம் யோகம் விதவிஸுஹோம ஸ்வாஸ்ஸ்வாதித்வாதி தோஷதுஷ்டகைவல்யாதிவ நாநிதர்ஶயதி (தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே இத்யாதிநா)'ஸ்வாம்ஸோதேயம்ஜகதவா தஸீதவே'' திவத்வ ஶ்ரூயதே ஸமஸ்தகாமேஷு தாமஸஸ்வாராஜ்யம் ஸித்யேத

௨௯॥ வாக்யத்வப்ரேக்ஷா ஏகவாக்யதா நர:, ஸர்வம் தேவதயம் ஜகத் ஸுகமயமபி பாதகீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணு நஶ்வரஸ்திரம் ப்ரதீ:, ராஜ்யைஶ்வர்ய ஸுகம்ஸ்வர்க்காதி பாப ஸகலமசேதநம் நஶ்வரமாவாந் தேவதோ நாஸ்ய ஸா:, ப்ரஹ்மபவநாதேரபி தோஷாஸ்ஸந்தி பஹுதேந । ஏ தவேவ ஸந்நித்ய ஸர்வப்ரக்ருதிம் ததீக்ஷிணம்॥ ப்ரஹ்மணஸ்ஸநாதந ஸ்தம்பம் ததிஷ்டா: பரம் பதம் । ஶப்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்மேதி தத்வித:॥ நதத்ர தேஹா கச்சந்தி பராபராவிஷயாத்மகா:॥

ஸா-டீ॥ இந்த பரிச்சேதத்தில் தோஷாநுஸந்தாநம் வைராக்யஹேது–வென்னுமிடம் ப்ரகாசநார்த்தமாக விவக்ஷிதமாக ஜ்ஞாபநார்த்தம் (தேவதயம்) தேவ ஸம்பந்தி தேவதிர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவராத்மகமான தேவத்ரவ்யம் பரிக்ஷிதம், ஸுகமயமபி தோஷப்ரஸ்தம், தேவதிர்யங்மநுஷ்ய ஸ்தாவரத்வம் ஸர்வம் நாஶ்வரம் ராஜ்யைஶ்வர்யாதி பரிணாமித்வ ப்ரமாணம் । (ஶ்ருதி) க்ஷயிஷ்ணு (நஶ்வரம்) நஶ்வரமாகையால் ஸ்ருதிஸித்த ஸகல ஸாதாரண தோஷாவஹமானவை: (ப்ரஹ்மாதி) (ஸதோ தோஷா:) ஸர்வ ஸ்தாவராதி தோஷா: ஸந்தீத்யர்த்தம்–பெய்யத்துக்குங்கூட யிந்த தோஷங்கள் ஸாம்யங்களென்கைக்காகவிதையிங்கேயுதாஹரித்தது "ப்ரஹ்மபவநா"தென்கிற வசநத்திற்கு ப்ரயோஜநம் "ப்ரஹ்மணஸ்ஸநாதநஸ்" மென்கிற ஶ்லோகத்தையுமுதாஹரித்தது. அங்கு சொன்ன தோஷங்களெல்லாமந்த ப்ரஹ்மபவநத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட லோகங்களுக் கொழியவதற்குமேல்பட்ட பரமபதத்துக்கில்லையென்று ப்ரகாசிப்பிக் கைக்காக (ஶப்தம்) ஶப்தப்ரஹ்மாஶ்ரயமாயுஸ்ருஷ்டம் ஸநாதநம் ஸர்வ ஶ்ரேஷ்டமிதிவா (ஜ்யோதி:) ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் (பரம்ப்ரஹ்ம) ப்ரஹ்மவிதஶ்சாத்ர நிர்த்தோஷம்(நதத்ர தேஹா:)பரமபதே தோஷாஸ்ஸந்தி தத்விஷயா ந ஸந்தி ப்ராக்ருதாநாம் பரமபதம் ப்ராப்தவதாம் யோக்யம் தத் ஸாதிஷயாநுபவஸ்ய ஸ்வாமிகாநந்தாவிர்பாவ ஸ்வரூபம் பவதி (நிரவத்யம்) லீலாதோஷாஸஹிதம் (ஸதா) ஶ்ரேயாநந்தமாம்

ஸா-கா॥ நாஹம்ஜாநேதத்ரேநவிவரீதாதிஜாநந்தம் ப்ரஹ்மபவநாதிலோகே ஸ்வாமிகாநந்தாவிர்பாவம் விபக்ஷிதம் ததீக்ஷிணம் நேவந்தீத்யதோ ஸ்பந்தநம்ஸம்ஶித்ய தப்யஸ்தி தீக்ஷா தத்தோ ததீக்ஷிணஸ்ஸ்வாத்ய பராஷாத்மா ஸ்வாமிகாநந்தாவிர்பாவதயா ததோ நிரு பாதாந் காரணாத்யதோ ந ஸகலதோஷாஸ்பர்ஶாவிஸ்ப்ரயீநிரோ ஸ்வாபாவதேர்ரயஜ்ஞாநந்த விஷயத்வ நிதேஹாதி கர்மாதீநதமாயா ணாகாரமயத்வாதி ஸ்வாத்யேவ பரமபராஷாத்மதயா ஸ்வதி (ப்ரஹ் மணஸ்ஸநாதநஸ்யேதி ஶ்ருதி) பரமேத்யாதி ப்ரவ்ருத்தி:(ஶப்தமிதி) தேவதி 24

௧௦ ॥ ஸம்ஸாரஸாகரகோரதுக்கதோஷைர்விவர்ஜிதா: ॥ நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்த்வந்த்வா ஸ்வயம்ப்ரகாஶா: । த்யாநயோகபராஶ்சைவ ததந்தம் ஸம்ப்ரயாந்தி ஸாதவ: । ஸத்ராணி காரயாராணி விஶாநாநி ஸஹஸ்ரஶ: । க்ருத்வாவித்யா ராஜந் வந்நிஷ்ஸ்தோஷ்மோதகா: । ஸதைவ நிர்யாஸ்தா தஸ்யாநஸ்ய வரதாத்ந” இத்யாதிவசநங்களாலே கர்ம ஸ்வாபாவிகதுக்கதேஶ்ச துக்கவிஶ்லேஷ துக்கமோதகஸ்ய விபரீதாநிஷ்ட நஷ்டிஷ்ச ஸ்வாபாவிகாநந்தவிருத்தங்களாகிற ப்ரவிஶிஷ்டாநந்த தோஷஸம்பந்தத்தையும் இவற்றில் யதாஸம்பவமுண்டான வேதநீய தாநந்ததோஷங்களையும் இவ்வாநந்தங்களுக்குக் கெதிர்த்தட்டான பரமாநந்தத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விஶதமாக ப்ரதர்ஶி

ஸா-நீ॥ க்ருதா:) உத்ராநாநி (ஸதைவ நிர்யாஸ இதி) இங்குள தத்ரைவ மோக்ஷப்ரகரணத்தில் “ஸுகாநியாநி ஸ்தாநாநி தேவாநாமஸ்மி ராத்தநா” மென்று யத்தைவநாவாந்தரப்ராப்திமோக்ஷமாகையாலே யந்த வசநங்களை யெடுக்கவேண்டியிருக்க வவற்றை யெடாதே “ஸத்ராணி காரவாராணி” யென்றந்த ஸ்தாநைகதேஶவரமான வித்யாத்தை யெடுத்திங்கனே சேர்த்து வரதாத்தநஸ்தாநவ்யதிரிக்தஸ்தாநாநாம் நியதத்வம் சொல்ல ப்ரவ்ருத்தமான வந்த ப்ரகரணம் தத்ஸ்தாநத்திலுள்ள உத்க்ருஷ்டப்ரதேஶங்களுக்கு ப்ராயேண நியத்யப்ரதிபாதநபரமென்று காட்டுகைக்காக (துக்கஸ்வபாவம்) ஸாமாந்யாயாம் காரணத்வே வாதிவைர்ணாபா ஸம்பந்தாதுக்கஸ்வபாவம் (துக்கவிஶ்லேஷம்) ப்ரத்யாஸத்திப்ரயுக்தநுக்கஸம்பந்தம் விபரீதாநிஷ்டம் ஸ்வாபாவிகாநிஷ்டம் (யதாஸம்பவமிதி) கைவல்யமோக்ஷே துக்கஸ்வபாவம் துக்கவிஶ்லேஷம் ச நாஸ்தி கேஷாஞ்சித் கைவல்யஸ்தாநேஷு ஶக்திஸம்பவே துக்கமோதகத்வமபி நாஸ்தீதி த்ரஷ்டவ்யம் (பரமேதி) இங்கு பரமாநந்தத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது கல்யாணதமஸ்தாநாதிவிஶிஷ்ட

ஸா-கா ॥ ஶ்ரீகவ்யாவ்ருத்தி: ஸநாதநத்ரிதயவ்யாவ்ருத்தி: பரம்ப்ரஹ்மதிஸ்வாபாவிகாநந்தவிருத்தவ்யாவ்ருத்தி: நதத்ர ஶோகோ மஹாம் தீத்யாதிநா, விபரீதாநிஷ்டவ்யாவ்ருத்தி: நிர்மமோ நிரஹங்கார இத்யாதிநா துக்கமோதகத்வவ்யாவ்ருத்தி: (யதாஸம்பவமுண்டானேதி) விஶேஷமேதத் துக்கவிபரீதாநிஷ்டஸ்வாபாவிகாநந்த விருத்தாதிவாதோஷா இதிபாவ:. ஏவம் சவைராக்யவாக்ஷதாயப்ரஜ்ஞாஸாய நந்திவ்ருத்திவசநகளிவ்ருத்தியதோப்ரவ்ருத்திதைதஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரோபாயப்ரஜ்ஞ ப்ரகாரேண ஸம்ப்ரகாரவிதவிதீஶ்வரப்ரதிவாதகத்வம் ப்ராஸங்கிகம் நகார்யத்வவ்யாவர்ணநம் (விஶதமாகப்ரதர்ஶித்திதி) நந

ஶம்‖ த்து "ஸாத்யஸாதநயோ ரக்தோ விரக்தோ ஸாத்யஸாதநே" என்கிற ஶ்ரத்தையையுடையராய், "ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத்" என்கிற

ஸா-டீ‖ ஸ்ரீ ஸர்வேஶ்வரஸ்வஶிஷ்யர்களுக்கு விஶதமாக ஸம்ஸயித்து என்றது ஸர்வேஶ்வரஸந்நிதானத்தில் விரக்தர்களைக் குறித்தாலே சொன்ன கணக்கிலே ஸர்வஸாதிதோஷங்களிலோரொன்றில் தாத்பர்யமானவைகளாயுள்ள ஸாரங்களெல்லாம் தெளியும்படி ஸந்தேஹநிவர்த்தநம் பண்ணியென்றபடி. (ஸாத்யநீதி) ஸாத்யநிரக்ஷணவைஷ்யாவது "தத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸுகதுஃகஸ்வதேகயீ: । ஸர்வஜ்ஞநயோ மோக்ஷஸந்தநம் ஸாதி கீர்த்தநே: ‖ ஸ்பாத்யா" இத்யாதிகளில் சொன்னபடியே ததேகபோகமாகவிருக்கை. ஸாத்யநிவிரக்தஸ்வாவஶ்யமாவது "க்ஷேத்ராணி மித்ராணி தநாநி நாத புத்ராஶ்ச தாராஃ பஶவோ க்ருஹாஶ்ச । ஸர்வாணி தவ்யார்த்தமபேக்ஷிதம் மே ப்ரதிகத்ரோத்ரோஃ" இத்யாதிகளில் சொன்ன ஶ்ரத்தை விஶதமாக ஸம்ஸயித்து ஶ்ரத்தையுடையார் என்கிறவித்தாலே இவ்விஶ்வாஸமில்லாதபோது இஶ்ரத்தை பிறவாதென்று ஸூசிக்கையால் சிலர் ஸாராஸாரவிவேகம் பெற்றிருந்தாலும் இவ்விஶ்வாஸமில்லாமையாலவர்களுக்கு ஸம்யக் ஶ்ரத்தை பிறவாமையால் மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தியில்லாதொழிகிறது: ததா ச அதிகாராநுப்ரவிஷ்டங்களான தத்த்வஜ்ஞாநமும் இஶ்ரத்தையும் பெற்றவர்களுக்குபாய ப்ரவ்ருத்திநியமேதயாநயா லிங்க அவ்யாப்திஅதிவ்யாப்திதோஷமில்லையென்றதாயிற்று. இந்த தத்த்வஜ்ஞாநாதிகளுடையவனதிகாரியென்னப்போமோ? அதிகாரியாவான் தனக்குகர்தவ்யமாக வொருவுபாயத்தை யநுஷ்டிக்குமவனன்றோ மோக்ஷார்த்திக்கு "த்யஜ தர்மமதர்மஞ்ச" இத்யாதிகளாலே கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்றன்றோ ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறது யென்ன வருளிச் செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்தீத்யாதி) மோக்ஷார்த்திவைப்பற்றவே "ஸர்வதர்மா"மென்றும் "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றுமித்யாதிகளிலே கர்த்தவ்யங்களாக சில தர்மங்களை விஶேஷித்து விதிக்கையாலே இவனுக்கு ஶாஸ்த்ரதர்மநிவ்ருத்தி சொல்லுமிடம் ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களில் நின்றும் நிவ்ருத்தியை சொல்லுகிறதென்றும் சில தர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்க விதிக்கிறவிடம் நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று மவஶ்யங்கொள்ளவேண்டுகையாலுக்த ஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ப்ரவ்ருத்திதர்மமென்றும் நிவ்ருத்திதர்மமென்றும் தர்மத்வைவித்யம் ப்ரமாணஸித்தமாகிலன்றோ யிப்படி வ்யவஸ்தை பண்ணலாவதென்று ஶங்கியாமைக்காக விங்கு ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணமி

ஸா-கா‖ விதிவிதீஶ்வர தத்த்வஜ்ஞாநஸ்ய மோக்ஷகாரணத்வேநாவஸத்யதே

மூ|| ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய் "நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர் நாராயணோऽப்ரவீத்" என்கிற நிவ்ருத்திதர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள்

ஸா-நி|| த்ருதீயவசநமுபபாதயதி. (ப்ரவ்ருத்தி:) மோக்ஷேதரஸம ஸம்ஸாரநாமாப்யுந்நதி: ஸா லக்ஷணம் யஸ்ய ஸ ததோக்த: தாத்ருஶப்ரவ்ருத்திவிஷயஸம்ஸாரஸாதாரணகாரணத்வம் பந்தகம் காம்யம் கர்மேதியாவத். உக்தப்ரவ்ருத்திவிபரீதா நிவ்ருத்தி: ஸா லக்ஷணம் யஸ்ய ஸ ததோக்த: மோக்ஷோபாயபூதம் கர்மேதியாவத். (நாராயண:) பதரிகாஶ்ரமவாஸீ. இப்படி இவ்வளவால் தேவதாபாரமார்த்யநிஷ்கர்ஷமும் ஸர்வோத்தீர்ணபுருஷார்த்தயோக்யதையும் நிஷித்தநிவ்ருத்தியும் ஸகலகர்மரூப ஸம்ஸாரப்ரவாஹவைராக்யமும் ஶாஸ்த்ரஸித்த ஜீவேஶ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ஸம்ஸாரவிமோசந காரணமான நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திஸித்தஜ்ஞாநமும் தோஷஸஹிதகாதிவிஷயாநுபவஸாதநமான ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களில் ஸகாம்யகர்மநிவ்ருத்தம் நிவ்ருத்திதர்மநிஷ்டத்வமுமென்கிற இந்த பஹுப்ரகாரவிஶேஷணவிஶிஷ்டன் முமுக்ஷுவான அதிகாரியென்று சொன்னவித்தாலே இவ்விஶேஷங்களிலொன்று குறைந்தாலும் அதிகாரியல்லனென்று சொல்லித்தாயிற்று. இத்தாலிந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாநமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும் மோக்ஷஶப்தவாச்யஜ்ஞாநமாத்ரவாநதிகாரியென்று சிலரங்கீகரிக்கையாலிந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாநம் ப்ரதிபந்தகவ்யதிரிக்தமன்றோவென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶங்கையும் பரிஹ்ருதமாயிற்று. முமுக்ஷுத்வாதிஷு விவக்ஷிதங்களான இந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தாவாதிகளுடைய ஜ்ஞாநமில்லாதவன் தத்வித்தில்லாதிருக்க அதிகாரியாக சிலரங்கீகரித்தவிடம் ப்ராந்திமூலமென்று கருத்து. ஸம்ஸாரவ்ருத்திக்ஷேத்ரங்களிலிருக்குமவர்களை நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குமவன் அதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ? அநாதிவாஸனையாலே அநதிகாரதர்ஷிகவிஷயாநுபவங்கள் சேதநனுக்கு குணமாகவே தோன்றுகிற்க அவைகளிவனுக்கு தோஷமாகத்தோற்றுமோ? தோஷமாக ஶாஸ்த்ரங்கள்தான் சொன்னாலுமது நெஞ்சில் படுமோ? ஆகையால் ஸர்வ விலோகவாஸ்யவஸ்து நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திப்பானொருவன் கிடைக்குமோ? இப்படி ப்ரவ்ருத்தியாதபோது பகவதநிஷ்டம் ப்ரஸங்கிக்குமாகிலன்றோவந்த தோஷங்களை வருந்தியாகிலும் நெஞ்சில்ப்படுத்திக்கொண்டிப்படி ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டுவது பராவரங்களான தத்த்வங்களும் புருஷார்த்தங்களும் தெளிந்து ஸம்ஸாரா

ஸா-கா|| கஸ்ய த்ரியாமாத்ரஸ்ய ப்ரவர்ணஸத்வவிஶேஷாநுஸந்தாநே(தி)

[illegible]களானவதிகாரிகள். கீழ்ச்சொன்னபடியிலே [illegible] களான [illegible]ங்களும் [illegible]ங்களுந் தெளிந்தாலுமிப்படி [illegible] [illegible]த்தில் [illegible] யானுகில் [illegible] | [illegible] | [illegible]'' என்கிற [illegible]த்தை யுமிழந்து "[illegible]

ஸா-நீ || யிருக்கிறவிவனுக்குபாய [illegible] தொழியுமத்தைப்போக்கி வேறநிஷ [illegible]தானுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னவென்றது. [illegible]களில்சொன்ன வென்றபடி. அவ்விடங்களிலே [illegible] [illegible]களாலே [illegible]மென்னுமிதர [illegible]ங்கள் [illegible]களாலே [illegible]ங்களென்றும் பலவிடங்களிலே சொல்லித்திறே. இப்படி யென்றது இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன [illegible]த்தாலே என்றபடி. இங்கு [illegible]த்திலென்னவேண்டியிருக்க [illegible] என்றிங்கனே சொன்னது [illegible]த்தில் [illegible]த்திலுண்டாகிற [illegible]போலன்றிக்கே யிந்த [illegible]த்தையிழக்கை [illegible] ன்று [illegible]ப்பிக்கைகாக. [illegible]த்திலென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்க [illegible] [illegible] சிலர் சொல்லும் [illegible]மையாது. [illegible]காரமும் வேணுமென்கைக்காக (ஸீமம்) [illegible] (ஸத்தம்) [illegible] [illegible] (ஸாமா[illegible]) [illegible]களில்லாதபோது [illegible]மெத்தனையுண்டாயிருந்தாலுமர்த ஜ்ஞாந[illegible] மென்கைக்காகவிங்கு [illegible]மெடுத்தது (நா[illegible]) (களவீநம்

ஸா-கா || [illegible] (கீழ்ச்சொன்னே [illegible]) [illegible]

[illegible] என்கிறபடியே [illegible]. ஆகையால் [illegible] என்கிறபடியே [illegible]

[illegible] ஆசார்ய நியதிகளும் நிஷித்த நிவ்ருத்தியையும் விஹிதா நுஷ்டா நங்களையும் நடத்திக்கொண்டுபோருகிறவன் நிவ்ருத்தி யத்தில் ப்ரவ்ருத்தி யில்லாத [illegible]த்தையிட்டு [illegible]னென்றது கூடுமோ, தன்னுடைய [illegible]த்துக்க நுகுணமான [illegible] பண்ணுகையாலப்படி சொல்லலாமென்றில் தன் [illegible]ங்களுக்கநுகுணமாக நடக்கவேணுமத்தனை போக்கி [illegible] நுகுணமாக நடக்கவேணுமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டா நுஷங்கிகமான ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தையுங்காட்டா நின்றுகொண்டு நிவ்ருத்தி [illegible]ங்களிலவஶ்யம் ப்ரவ்ருத்திக்கவேணுமென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலென்றது இப்படி ப்ரவ்ருத்தியாதபோது [illegible] ப்ரஸங்கிக்கையாலென்றபடி. இதற்குமேல் [illegible] குமவர்களென்கிறத்தோடே [illegible] ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு [illegible] மூன்றும் [illegible]படியாயாசரித்துக் கொண்டுதிரியக்கடவனென்கை. [illegible]த்திலே ப்ரவர்த்திக்குமவர்களென்று தேகுமாசிக்குமவர்களென்றது [illegible]

[illegible] (ஆகையாலிதி) [illegible]

உ௰ || உபாஸநாஷ்டோவாயாந்ஷா நத்திலேகவரிக்குமவர்கள் "தன்கரு மஞ்செய்யப்பிறருகந்தா"ரென்கிறபடியே "தேவாப்ராஹ்மணம்விது:|ப்ராஹ்மணோதேவதா" இத்யாதிகளிற் சொல்லுமேற்றம் பெறுவர்கள். * நின்ற புராணனடியிணையேந்து நெடும்பயனும் பொனறுதலே நிலையென்றிடப்போ

ஸா-ரீ || ஷைவைச்சொன்னவித்தால் நிவ்ருத்தியதுங்களில் ப்ரவ்ருத்தரானவர்களென்று கீழ்ச்சொன்னதும் ஸாக்ஷாத்பாய ப்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே தத்துல்யமாய நமஸ்காராதிரூப ஸ்வவ்யாபாரஷைவயைச்சொன்னபடி யென்றுஜ்ஞாபிதமாகிறது. ஆகையாலேயிறே யிங்கு மோக்ஷோபாயமும் ப்ரயோமியாதே நிவ்ருத்தியதுங்களிலென்று ஸாமாந்யஶப்தம்ப்ரயோமித்தது. தேவதாந்தரங்களை ஸமாஶ்ரயித்து பரமைகாந்தியாய்ப்போருகிற விவன்திறத்தில் அந்த தேவதைகள் பஹுமதிபண்ண ப்ரஸக்தியேதென்று ஶங்கியாமைக்காக தன்கருமஞ்செய்ய என்கிற வுக்தியை யிங்கு சொன்னது யேற்றம்பெறுவர்களின்றிப்படி நிதர்ஶித்தவித்தாலே யிவ்வதிகாரியிந்த ஸ்வத்தை யபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் ஆநுஷங்கிகமாகத்தானே வருமென்று த்யோதிதமாகிறது. இவ்வதிகாரத்தில் ப்ரபாதேயநிரூபிதமான ஸம்ஸாரிகஸர்வஹேயத்வத்தையும் பகவதநந்யவைலக்ஷண்யத்தையும்பாட்டாலே ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு யிந்த ஹேயத்வாதிகளை ஸ்வப்ரயாஸத்தால் ஸமாஸ்யாநம்பண்ணுகிற ஶாஸ்த்ரம் கார்யகரமாகமாட்டாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷோபாயாதிகாரியாகைக்கு ஸதாசார்யோபதேஶ கடாக்ஷங்கள் ப்ரதாநகாரணங்களென்கிறார். (நின்றபுராணனித்யாதியால்) (நின்ற) திருமாதுடன் நின்றவனென என்றபடி. கீழதிகார ஸங்க்ரஹப் பாட்டில் திருமாதுடன் நின்ற புராணனையே யென்றிருக்கையாலே அந்தாதிபாகமிருக்கிறவிப்பாட்டிலே அப்படியத்யாஹாரங்கொள்ளுகையுசிதமிறே. (புராணன்) அநாதி ஸர்வேஶ்வரனுடைய (அடியிணையேந்தும்) சரணயுகத்தை யேந்து கையாகிற அத்யாஸ்ருதஸ்பர்ஶத்தாலே நிரதிஶயபோக்யங்களான திருவடிகளை ஶிரஸாவஹித்து கைங்கர்யம்பண்ணுகிறதாகிற என்றபடி. (நெடும்பயனும்) உத்தராவதிய

ஸா-கா || த்ர்யாயரய: | யஜ்ஞக்ரியாஸ்வாக ஸர்வதாமவகேஶரீரா ஸ்ஸர்வமதவ்யவஸ்தியஶரீ இத்யாதிஷ்வித்யதுஸிதோத்ஜீவமேந த்வியோஜநாவயஸகாஸாக ஶாஸ்த்ரவணஜநிதகஜ்ஞாநாகூர்வ கோவிர்ஸமவக க்ருபாவரிவாகவதாமவநாநோஷாகிதிநிண யஸ்ய த்வ ஸ்வாஶ்ரயக்ருபயாஸ்ஷ்ணித்ய ஹிதைத்ராஹ (நின்ன புராணனிதி) (நின்னபுராணன்) ரக்ஷணாவஸரவ்ருத்திக்ஷயாஸ்துதாநாதி

உரை॥ ங்கும் பவக்கடலும் நன்றிது தீயதிதென்றுநவின்றவர் நல்லருளால் வென்று புலன்களை வீடினைவேண்டும் பெரும்பயனே. (௧௪)

வ்யா- நின்றிக்கேயுத்தமராந ஸாமிப்பதானவாத்ஸாயத்தையும் (பொன்றுதலே நிலையென்றிட) நசிக்கையே யிதற்கு ஸ்வாபாவிகமென்று சொல்லும்படி (பொங்கும்பவக்கடலும்) ஸாயமாம்படி அடிக்கடி வர்த்திக்கிற ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தையும் (என்றிது) இதுநல்லது யிது கொடும்பயன் நல்லதென்றபடி, (தீயதிது) இது பொல்லாதது இந்தபவக்கடலே பொல்லாததென்றபடி (என்று நவின்றவர்) என்றிப்படி உபதேசித்தவாசார்யர்களுடைய (நல்லருளால்) நல்ல க்ருபையாலே இங்கு நன்மையாவது பரமாத்மதத்வ யோஜநதம் (புலன்களை) இந்த்ரியங்களை (வென்று) ஜயித்து சப்தாதிவிஷயங்கள் நின்றும் நிவர்த்திப்பித்தென்றபடி. (பெரும்பயன்) உபாயாத்யமான (வீடினை) வீட்டை மோக்ஷத்தை யென்றபடி. (வேண்டும்) சுபேக்ஷிக்கும் ஸாரஸாரவிவேகம்பெற்ற சேதநனிதி சேஷ:. இத்தனைகாலம் வாராத ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகளும் அதற்கு உபாயங்களான ஸதாசார்யாஸ்ரயணாதிகளு மிப்போதொருவனுக்கு வரக்கூடுமோ? வருமாகில் எல்லாருக்குமப்படி வாராதொழிவானேனென்கிற சங்கையையும் வ்யக்திவாத்ஸல்யமோசகங்களில் ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யாதிதோஷமிருந்தாலும்ஸர்வஸ்வத்வமிருக்கையாலே யத்தையிட்டு யவைகளுக்குவாசியத்வமும் வாராதோ? ஐகத்ராதிஸம்பந்தங்களையும் வரிஹரியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷோபாயகாரியாகைக்கு ஸதாசார்யாதிகள் போலே யவைற்றுக்குங்கூட உபாயமாய்யாத்ருஷ்டிகஸாக்ஷாதாதிஸமான ஹநஸம்ஸாரவிசேஷம் வ்யாபககாரணமென்கிறார்

வ்யா- கா॥ வாத்ஸல்ய(அடியிணை ஏந்தும்கெடும்பயனும்) ஸர்வஸ்வஸ்வரணஸம்வாதநஸம்ஸ்பந்தஹம்(பொன்னுதலேநிலையென்றிடப்பொங்கும்பவக்கடலும்) விநாச ஸ்வபாவிகஜந்மதேசகாலகாரஸம்ஸாரஸமுத்ர(நன்றிது) இதம்ஸஜீவனம்(தீயதிது)இதம்ஸஜீவனம் (என்று நவின்றவர் நல்லருளால்) ஆசார்யவதாமாசார்யாணாம் நிர்ஹேதுகக்ருபயா (வென்றுபுலன்களை) இந்த்ரியாணி விஷயேப்ய: நிவர்த்ய (வீடினை)பரமபதம் (வேண்டும்பெரும்பயனே) அபேக்ஷிதஸர்வோபாயபூர்வாதாமாசார்யா: ஆசார்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு ஸஹக்ருதிவிஜயே। யதாசோவிவிதாநாம் கர்மிணாம் வெத்திகஸ: பரமாநாம் ஆத்மாமுக்த்ஜாநவாநாம் வ்யவஸ்தை। வாஸுதேவஸர்வமிதிஸமதாகஸாக்ஷாத்“ ஆசார்யவ்யாபாரணமோக்ஷஸாதகஸம்பந்தஸம்பந்தநாய “தஸ்மாத் வாக்ஷேவிவேகாத்ராய தேசகாலேயஸாஸ

௧௦ ॥ விஷதிக்தான்னவத்தீரோ பஹுவிருஷயாத்மகம் பரிமித ரஸஸ்வாத்வ்யாப்தி வ்யயாஸ்பதஜ்ஞாவ: । நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மா

ஸா-நீ ॥ (விஷதிக்தேத்யாதியால்) விஷஸம்ப்ருக்தம் அந்நம் விஷதிக்தம் விஷஸம்ப்ருக்தஸ்ய அந்நஸ்ய ரஸவத்த்வஸ்வாதுத்வப்ரயுக்த ஹேதுத்வேந யதா த்யாஜ்யத்வமேவ ததா ப்ராக்ருதவிஷயபோகஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வமேவ நது உபாதேயதா ப்ரஸக்திரிதி பாவ: (தீர:) த்ருடப்ரஜ்ஞ: ஸ்திரமதி விஷயைரக்ஷோபணீயஸ்வபாவ: । (பரிமிதேதி) ப்ராக்ருத விஷயபோகவிஷயேப்யோ த்ருஷ்டாநாவேவ பரிமிதப்ரஹ்மாநந்தாவஹத்வமாகையாலும் மலே கல்வி யெலிபிடிக்குமாப்போலே வ்யயாஸாயிக்யோர்த்தம் பரிசேஷிக்கையாலும் கைவல்யஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வமே யொழிய உபாதேயதாப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. நிரவதிகேத்யாநந்தஸ்ய தவிசேஷணம் நிரவதிகத்வம் ஸாபேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டாவதிராஹித்யம் ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய தத்ப்ரஹ்மவிசேஷணம் ப்ரஹ்மா ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் விஷ்வதிஸ்வா பரிச்சேதம். அத்ர ப்ரஹ்மணஸ்ஸாநந்தவோக்தி: ப்ரஹ்மாநந்தஸ்யைவ பரமாநந்தஸ்வோக்தி: ஆநந்தோக்தித்வ போகஸ்யாபி தஸ்யாநிரவதிகானந்தநாமா (ஸ்ருதம் ஹ்ரீ) உத்க்ருஷ்டாஸ்யாஷ்டவந்து விஷயாஸ்வாதிக்ருத ஸாவதிகஸ்வாதிதோஷாணாமேவ ப்ராக்ருதிவர்ஷ போகாவேக்ஷயா த்யாஜ்யவிலக்ஷணஸ்ய ப்ரஹ்மாநந்தஸ்யைவ உபாதேயத்வமேவேதி பாவ: தைவாத் யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிமூலஜாய மாநகடாக்ஷாதிரூப பகவதநுக்ரஹவிசேஷாதித்யர்த்த: ஸகலவி ஷய போகதநுக்ரஹவிசேஷமில்லாமையாலே யெல்லோருக்குமித்தனை காலம்ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகள் பிறவாதொழிந்தாலும்ஜந்மத்திலொருவனுக்கு ஒரு காலவிசேஷத்தி லிவ்வநுக்ரஹம் ஸம்பாவிதமாகையாலவனுக்கு ஸம்ஸாரவைராக்யாதிகள் உண்டாகலாமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் உபோத்காதத்திலே காமாதிதோஷஹரம் என்கிற ஸ்லோகத்திலே ப்ரபஞ் சிதம். இவ்வர்த்த மிங்கே ப்ரகல்பமாயிருந்தாலும் ஸாதாரணஸம்ஸித்யர்த்தமங்குஞ் சொல்லவேண்டித்தத்தனையாகையால் புனருக்திதோஷமில்லை என்று கண்டுகொள்வது. (ஜிஹாஸேதி) அத்ர ஸம்ஸ்க்ருதி: ஸம்ஸாரம்

ஸா-கா ॥ தேத்யாதிபத்யாந்தரோத்தம்பமாணாஸ்வதிதமபத்யாஹ (விஷதிக்தி) விஷதிக்தி திஷ்ட்வதிரஸ்யாபாதானம் பலாஸ்வாதீனாதப்ய லக்ஷணம் பரிமிதரஸைதத்வி கைவல்யஸ்யாஸம்பவதித்வம் தோஷாணாம் லக்ஷணம் ஸவதிதர்வர்ஷாயவிரக்திவர்த்தகம் பரம வர்ஷாயவிஸ்யம் தத்வாய ப்ரவ்ருத்தி: ஸம்வேதோக்ஷா

௨௭॥ நாஸ்மாதிகாந்தமஹத்ஸ்ரீ ஜகதி ஸவிதா தேவதாஸ் கஸ்ஸ்ரீஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஸ்ம்ருதிஃ ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
முமுக்ஷுத்வாதிகாரஸ்ஸமாப்தஃ ॥

ஸா-தீ॥ அயம். ஜிஜ்ஞாஸிதத்ருஷ்டிஷ்டாவஸம்ஸ்ருதியேந ஸதயோக்தஃ ஜகதிகஸ்ரீஜீரோ பஹிஷ்கஸ்து வ்யாஸபராஜிநேவ ஸநாதந திகாந்தமஹத்ஸ்ரீஸ்து ஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஸ்ருதிரேவாஸ ஸவிதேதவ்யஃ ॥

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகிசரணாரவிந்தமகரந்தமதுவ்ரதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநேஃ க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
முமுக்ஷுத்வாதிகாரஃ ஸமாப்தஃ ॥

ஸா-கா ॥ யத்விஷக" இத்யாதே கஸ்யாசித்விஷேஷவதோ ஜ்ஞாநிநஃ கஸ்ய விஷயாதித்யர்த்தஃ ॥

இதி ஸாரஜாதஸூத்ரகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸரோ
ஸம்ப்ரதாயவித்யாகர்மப்ரகாசகேதஃ ஸ்ரீநிவாஸகுரோஃ
பௌத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாசிகாயாம்
முமுக்ஷுத்வாதிகாரஃ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ ॥
அத அதிகாரிவிபாகாதிகாரஃ ॥

ஸா-தீ ॥ ஸத்தில் தாரதம்யமில்லாமையாலே முமுக்ஷுத்வமே பூர்வமான அதிகாரமேகமாகையால் மோக்ஷோபாயாதிகாரிகளில் பேதமில்லாதிருக்க நிவ்ருத்திபேதங்களில் ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களா னவதிகாரிகளென்றிப்படி இவ்வதிகாரிகளில் பேதமுண்டானதாக நி ர்தேசித்தது கூடுமோ? ஸக்திப்ரவ்ருத்திபேதவிகல்பத்தோடாபாயபேதத்தை யிட்டதிகாரிகளிருவராகையா லிப்படி நிர்தேசித்ததென்றி லப்போது

ஸா-நீ|| ஸஷிதூாதஹாவிஷதாக்ஷரவிதூாஷிகளும் விதுதங்களாகையாலவ ற்றையிட்டங்கு மயிகாரிஷெதம் வதூஸமிக்கையா லிருவரென்னக்கூடா தொழியாதோ? அந்த விகூநெஹெக்ஷுக மத்தனைபோக்கிவ்யவஹூதவிகூந மல் லாமையாலேயங்கு மயிகாரிஷெதமில்லாவிட்டாலு மிங்குவ்யவஹூதவிகூந மாகையாலயிகாரிஷெதமுண்டென் றிவ்வயிகாரிகள் பக்கல் வ்யவஹாவெ கமான வாகாரஹெதங்கிடையாமையா லிங்கு வ்யவஷெதான் கூடுமோ? இங்கு ஶக்தாஶக்தங்கள் வ்யவஹாவகாகாரஹெதங்களென்னி லப்போ து ஷூாநஷெயஉவ்யவதியிலு முக்தியிலு மாவாயதநிஷெயிலு மிப்படி ஶக்தாஶக்தங்களை யிட்டயிகாரிஷெதம் வதூஸமிக்கையால யிகாரிகளிருவரென்னக்கூடாதொழியாதோ? கிஂவ இங்கஶக்தன் வதூவதி க்கயிகாரி என்றது உவாஸநஹூாஉவத்தில் ஶக்தியில்லாதவனையோ, ஸாக்ஷாகவரஂவரயாவா தஜிவதநகஉநாஷிகளிலும் ஶக்தியில்லாதவ னையோ? நாதூ: உவாஸநஹூாஉவத்தில் ஶக்தியில்லாதவனெல்லாம் வதூ வதிக்கயிகாரியென்றால்கஉயொமாதூநஷூாநொஷெதம் வதூஸமி யாதோ? நஷிதீய: வரஂவரயொவாஸநிவதநகங்களில் ஶக்தியில்லா தவனுக தியதஸூாவரவ்யதிரிக்தவெதநனிலே ஒருவன் ஸஂஹவிப்பானோ எத்தனையேனும் ஶக்தியில்லாதாற்கும் ஸஉகரதஉங்களாய் வரஂவர யொவாஸநிவதநகங்களான நாஉஸஂகீதநநஷூரணாஷிகளிருக்கவி ல்லையோ? இவ்வளவிலும் ஶக்தியில்லாதவனுக்கு வதூவதியிலே ஶக்தியுண் டென்றத்தான் கூடுமோ? இனி வதூரஶக்தநிவூதிகாஉன் வதூவதிக்க யிகாரி மற்றவனுவாஸநத்துக்கயிகாரி யென்று தான் வ்யவஷெ சொ ல்லக்கூடுமோ? அப்போது வதூவஞரெல்லாருக்கும் வதூவதூநஷூாநொ தூரக்ஷணவவ விநிவாதம் வதூஸமியாதோ? ஜெஹாஞராரஂஹகவதூா ரஶூாஂஶநிவூதிகாஉன் வதூவதிக்கயிகாரி யென்றிலப்போது ஸவந வதூரஶநிவூதிகாஉனை வாதநனுக்கு வதூவதூயிகாரமில்லை யென்ற தாகாதோ? கூவிவ வதூவதியைப்போலே ஷாமவதாஷிஉாநஷமவஷிஷய வாஸாஷிகளும் ஜொக்ஷொவாயங்களாக "வஶஉதநஷதூ:வகஷீவா" "நற் பாலயொத்தியிலி" தூாஷிகளிலே சொல்லியிருக்கையாலே ஹக்திவதூவதிநிஷ்

ஸா-கா || வஉவநாயிகாரெ ஷிதஷிஷீஶூரயாயாதூாவமஉஸந ஹ க்தவதூவஞஸாயாரண ஊஉஉக்ஷாஹெதஉகூஉக்தஂ ஐதாநீஂ வதூவதூாவ யிகாராஞரஂ வக்தஂ கயிகாரஂ விஹஜதெ | கிஂவ வதூவதியொமதூாயி காரெ வதூவதூரயிகாராஞரகயநஉயஉக்தஂ ஹக்திவதூவதூதூா: வஏ யகஹெஷஸாயநகூாஷாவெநாயிகாரிஹெதஷிஜெரிதி ஶஂகாநிராஸா ஶூஂ கயிகாரஂ விஹஜதெ|| தது ஹக்திவதூவதிஉவொவாயா'' யிகாரி

ஸூ ॥ முமுக்ஷுஷு தத்த்வேऽபி சோபாஸ்யவித்யாதிஷு யதா வ்யவஸ்தா ஸம்பவத்யதிக்ருதிவிசேஷேண தேஷாம் । விகல்போ தந்ந்யாயே-

---

ஸா-நீ॥ இருவரே முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகளென்ற திவ்யவசநவிரோதமன்றோவென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஸம்சயத்தைப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகளில் சிலருக்கு பக்தியும் சிலருக்கு ப்ரபத்தியுமென்றிப்படி வ்யவஸ்திதமாக வநுஷ்டேயமென்றிவ்வர்த்தம் ஸிக்ஷிக்கைக்காக விஷயிகாரத்தி லதிகாரிவிசாரத்தை யுபபாதிக்கக்கோலி யிதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (முமுக்ஷுஷ்வித்யாதியால்) (தேஷாம்) ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரிணாம் (முமுக்ஷுஷு) மோக்ஷார்த்தப்ரவ்ருத்தேஷு (தத்த்வேऽபி ச) ஸாதநாத்யர்த்தாவேந ஸமேஷ்வபி விசேஷ ஸத்த்வீத்யர்த்த:। அவிசிஷ்ட ஸாதநஸ்ய ஸம்பூர்ணதயைகநாத்யஸ்ய விகல்பேநைவ வக்தவ்யத்வாத் கதம் வ்யவஸ்தேதி விரோதஸ்யாஸநாசங்க்யா ச ஶங்கா: ப்ரத்யுக்த்வா ஸூத்ரேண ஸமர்த்யாதிகம் ப்ரதர்ஶயதே (அதிக்ருதிவிசேஷேண) ஸ்வாதிவத்ப்ராப்திபூர்வக மோக்ஷாதிகாரபூர்வாதிகாரபேதேநேத்யர்த்த: (வ்யவஸ்தா) பரஸ்பரபரிஹாரேண பக்த்யாநந்யநியம:. வ்யவஸ்திதவிகல்பேநாநுஷ்டாநமிதியாவத் (ந்யாயே) ப்ரபத்திவித்யாயாம் (ஸ்திதி:) பதநம் அநுஷ்டாநமிதி பர்யவஸிதார்த்த: விஷயாதித்யநுபதேதே (தயாவிகல்போऽத) அதிக்ருதிவிசேஷேண வ்யவஸ்தயா விகல்போऽத இத்யர்த்த:। யதோபாயவித்யாஸத்வித்யாதிஷு அதிகாரபேதேந வ்யவஸ்திதவிகல்ப: ஸம்பவதி ததா பக்திப்ரபத்த்யோ: ஸ்வப்ராப்யோபாயபூர்வவ்யவஸாநலாபமோக்ஷாயிரூபே ப்ராப்யோபாயநிவ்ருத்தி

ஸ-கா ॥ ஞானமுமுக்ஷூணாமதிகாரபேதேந விப்ராப்யஸம்பந்தம் வசநபேதஸத்வாத் ஸமாநாதிகாரஸம்பந்தீக்ருத்ய ஸாதாரண ப்ரதர்ஶநபூர்வகமுபபாதயதி (முமுக்ஷுஷ்விதி) (தேஷாம்) உபாஸகாநாம் (முமுக்ஷுஷு தத்த்வேऽபி ச) பந்தநிவ்ருத்த்யாத்யபேக்ஷாகாமாவிசேஷவீத்யர்த்த:- (உபாஸ்யவித்யாதி) யதோபாயவித்யாயாம் ஸ்வாமுக்யப்ராப்திபூர்வக ப்ரஹ்மப்ராப்திகாமஸ்யாதிகார: தஹராதிவித்யாஸு ச வ்யவஹாரேண ப்ரஹ்மப்ராப்திகாமஸ்யாதிகார இதி ஸமர்த்தாதிகாரவ்யவஸ்தா ஸம்பவதி ததா ந்யாஸவித்யாயாம் ப்ராப்யம் ஸகாமஸ்யாதிகார: இதரவித்யாஸ்வர்த்தப்ராப்யாஞ்ச மோக்ஷகாமஸ்யேதி வ்யவஸ்தா ஸம்பவதீத்யர்த்த: (ஸ்திதிவிகல்போऽத) ஸ்திதி: நிஷ்டா அநுஷ்டாநமித்யர்த்த: விகல்போ வ்யவஸ்தித விகல்ப: தந்ந்யாயேந ஸ்வம் யதோபாயவித்யாயாமிவ « ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ » « ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந: । ஞாநாதீநஜந்மநாம்

ரே॥ ஸ்திதிஸிதரவித்யாஸு ச ததாநியத்யாவைய்யாத்யம் நியமயிதாரோ
பாவ்யவதி ॥ இப்படிவரவேண்டும் ஷாத்யோபாயங்களான நிவ்ருத்திய

ஸா-நீ॥ ப்ரஸ்துதமோக்ஷோபாயாதிகாரிவாதிகாரமேவ ந வ்யவஸ்திதவி
கல்பவிஷயத்வமிதி பாவ:। ப்ராரப்தநிவ்ருத்திகாங்க்ஷ தத்பாவாபாவாதிகார
பேதம் ஸம்பவித்தாலன்றோ யிப்படி வ்யவஸ்த ஸிஸிப்பது தகவித்துக்
களாய் தோஷஸ்தகாவ்யஸாஸம்யாநத்தாலே வைராக்யாதிமாநிகளா
ய் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகளில் சிலருக்கு ப்ராரப்தநிவ்ருத்திகாங்க்ஷ
முண்டாகைக்கும் சிலருக்கதில்லாதொழிகைக்கும் நியாமகமுண்டோவெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார். (நியத்யாஜாத்யாதி) நியதிரத்ருஷ்டம் ஸவே-
ஷாம் தக்ஜன்மவைராக்யாதி ஸத்பாவே உக்தாதிகாரபேதாவாத
கேவலா வைவிசித்ர்யா தத்ததத்ருஷ்டமேவ நியாமகமிதி பாவ:. மோக்ஷோ
பாயாதிகாரியாக்கின விந்த அத்ருஷ்டமேகரூபமாக விசேஷத்தையுண்
டாக்காதே யிப்படி விசித்ரமாகவுண்டாக்குவானேனென்று ஶங்கியாமைக்
காக வையாத்யோக்தி: (வையாத்யம்) தாஷ்ட்யம் அத்ருஷ்டஸ்யாவ
ஷ்டம்பயோக்யவிசித்ரஶக்திகத்வேந விசித்ரவைசித்ர்யநியாமகத்வ
மத்ய தஜதி பாவ:. இந்த அதிகாரிபேதத்தை விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சி
க்கக்கடவராய் முற்படவற்றை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார். (இப்படிஇ
த்யாதியால்) நிவ்ருத்தியமங்களில் ப்ரவ்ருத்தரான அதிகாரிகளிருவரி
த்ரைதாவத்யாதே பரம்பரயா மோக்ஷாவகாரகநாமஸங்கீர்த்தநாதி
நிவ்ருத்தியமநிஷ்டாநாம நஜகேவ ந வைவிஸ்யாநாவத்தே: பரமே

ஸா-கா॥ தேஹாந்தரநிவாரிணீ கிம்வஹிதோநாயிகாரஸ்ப்ரவ்ருத்யாவ்யாதிஹி
ஸ்யாத ஜிநு ப்ராரப்தம் மாஸ் ஹவேயிகம் "க்ருதேத்வஷ்டாஶம் ஹவேத்யாதி"
ப்ரமாணாஸ் ஹவஹேதுஸத்ராவாஸ் ஶக்தாஶக்தாதேஶாயிகாரஸ்யஹே
தாஸ் வ்யவஸ்திதவிகல்பவஸவ| தாவ்யவிகல்பகேவ கநயோரயிகாரகாந
வபத்தே: ஶாஸ்வாவிகல்பாநவபத்தேஶ்சாதுகம்ஹவதி நந
முமுக்ஷுணாமீஶ்வரஸபூஹாதயாதி ஸாமர்த்யா கவிஶேஷைர்வம்
வைஷம்யம் கயம் ஸ்யாதித்யத்ராஹ - (நியத்யாவெய்யாத்யமிதி) ப்ரமா
ணப்ரதிபந்நாவாஹராயிகார வைஷம்யரூபகாயபலஸ் தத்க
ஜாநாமாணஸங்கல்பரூபஸாமர்த்ய்வைசித்ர்யமேவ விகல்பநியமிதிஹா
வ: ஶ்லோகேஸம்க்ரஹேண ஸமுசிதமயிகாரபேதம் ப்ரபத்திவாவைவ
நிரீக்ஷிதும் ப்ரணேதவஹரோஹமகாஷீத்யாதிஷு ப்ரதிவஹயோ
ரங்க்யாசாய நிஷ்டாரூபயோ மோக்ஷாவாயயோஜநாநந்தர்த்தா
பாயவாதிஶ்ருத்யவிரோயேந நிவந்நாஹாய விஸ்தரேணாவவாதய
தி(இப்படிவரவேண்டியதிநா)ஸஞ்சித்யாத ஹரவித்யாதீநாமேஶக்த்யிகாரகா

உ॥ உபயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரான அதிகாரிகளிருவர். அவர்களாகிறார், அத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டனும் ஸத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டனும் ॥*॥ ஸ்வதந்த்ராங்கப்ரபத்திஸ்தௌ ப்ரபந்நாவத்ர தாவுபௌ । ஏகஸ்யாநந்யஶக்தித்வம் ஶக்தாவபி

ஸா-தீ॥ ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயேத்யுக்தி:. நாத்ர ஸங்கீர்த்தநாதீநாம் த்வாரகத்வமபி ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநத்வாபாவாத் ஸாதநத்வம் அத்ர விவக்ஷிதம் உபாயத்வமிதி பாவ:. நிவ்ருத்திதர்மங்களில் இதர ஸாத்யாதிகாரிஸம்பந்தி ப்ராப்யம் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷமிதி ப்ரஸித்தம் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயப்ரவ்ருத்தரென்றிப்படி விஶேஷித்தவித்தால்த் தானிங்கு விவக்ஷிதங்கூடுமோ? அந்த ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயங்களும் ஸம்பந்தத்தாலே பஹுவிதங்களன்றோ? வித்யாபேதங்கள் பஹுக்களானாலும் அநந்தராவாந்தரபேதத்தையிட்டது கூடுமென்றிவிங்கப்படி யநந்தராவாந்தராகாரபேதங்கிடைக்குமோ? ஈத்ருஶாதிகளதிப்ரஸக்தங்களன்றோ? தத்ஸித்யாதிநிஷ்டஸ்ய அநந்யதமன்றோ? ஆகையாலிங்கிருவரென்று விபஜிக்கப்பட்டவர்களெவர்களென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அவர்களித்யாதி) ஸத்வாரகப்ரபத்தியாவது மோக்ஷஸித்தியில் பக்தியோகத்தை த்வாரமாகவுடைத்தான ப்ரபத்தி. ஸத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டனென்று அத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டனென்றும் ஸகலகர்மாநந்தரமான அவாந்தராகாரபேதங்கிடைக்கையாலிங்கு விவக்ஷிதவனென்று கருத்து. பக்திப்ரபத்திகளதிகாரிபேதேந வ்யவஸ்திதங்களென்று ஶ்லோகத்திலே சொல்லியிருக்கையாலே பக்தனுக்கு ப்ரபத்தியில்லாமையாலவனை ப்ரபன்னனைச் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போது ப்ரபன்னனையும் பக்தனைச்சொல்ல ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யங்கப்ரபத்திஸ்தாவித்யர்த்த: (அந்யத்ரேதி) நிவ்ருத்திதர்மாதிகாரிஷ்வித்யர்த்த:(தாவிதி) ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயஸம்பந்திநிவ்ருத்திதர்மப்ரபத்தாவித்யர்த்த:(ஏகேதி) ஏகஸ்ய ஶக்திஸாமாந்யஶக்த்யாதி

ஸா-ஸ்வா॥ ஸாவதாநாதிகாரிணாமேகராஶ்யம் ஸத்வாரகாத்வாரகாதிகாரத்வாதிகாரிணாம் ஏகராஶ்யம் அத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டாத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டஸ்யாதிகாரிவிஶேஷ்யம் யோஜ்யமிதி பாவ: நந்வத்ர பக்திநிஷ்டப்ரபத்திநிஷ்டயோ: ஶ்ருதிவசனே அயோரபி ப்ரபத்திநிஷ்டத்வோக்தி: கதமித்யத்ராஹ - (ஸ்வதந்த்ராமேதத்யாதி) யதா ப்ரபன்னோ விவக்ஷித: ஏகஸ்மிந்நந்யதாநாபியாகஸ் யத்ர ஸகாநாம் ப்ரகாஶஸ" இத்யாதிஷு பக்தஸ்யைவ ப்ரபத்தேஶ: ஸகலம் ப்ரபத்திரூபவிஶேஷணாயநபேக்ஷாநயாகஸ் ப்ரபன்ன ஏவ ந ஸ்வஸாதாரணோபாய: ஜ்யேத இதி பாவ: அதவா "அதஸ்த்வம் ஶரணம் ப்ரபத்ய ஸாத்யஸாதாரணம் ஜந்தி" இதி ப்ராதிபாத்ய

ரூ|| அதிகரணம் ||*|| "ஜ்ஞாநம் ஸம்பூர்ணபலதம்" என்கிறபடியே அதி
காரம் ப்ரதம த்ரிவேண்யாதிகளும் தாத்பர்யங்களான ஜ்ஞாந

ஸா-நீ|| த்ரய: (அதிகரண) ப்ரமாணேதி சேஷ: இவ்வதிகாரிகளி
ருவரும் அதிகாரம் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டரைக் குறித்து
ப்ரபந்நராகவும் அதிகாரம் ஸாங்க்ய ஸாத்ய வக்தாக்களைக் குறித்
தித்து ஸக்தராகவும் ப்ரமாணங்களால் காட்டப்பட்டார்களென்றபடி. த
தாவ ஸக்த்யதிகாரிக்கும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியுண்டாயிருக்கையாலிவ
னையும் ப்ரபந்நனைச் சொன்னதற்குத் தட்டில்லை ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கும்
ஸாங்க ஸக்தி யுண்டாயிருக்கையா லிங்கொரு விரோதமில்லையென்று
கருத்து. ஆனாலும் சுயிகாரிவைவித்யஞ் சொன்னது கூடுமோ? உக்திநி
ஷ்டனுமாசார்யநிஷ்டனென்றும் மற்றுமிருவர் ஸம்ப்ரதாயஸித்தராயிருக்கை
யாலே யிங்கதிகாரிகள் நால்வரென்னவேண்டாவோ? உக்த்யாதிகளும் ப்ர
பத்தி ரூபங்களாகையா லங்கதிகாரிபேதமில்லை என்றில் ஸாங்க ப்ர
பத்தியும் ப்ரபத்தி ரூபையாகையா லங்குமதிகாரிபேதமில்லாதொழிய
ப்ரஸக்தியாதோ? ஸக்த்யஸக்திப்ரயுக்தமான அதிகாரிபேதமிங்கும் தா
த்பர்யமன்றோ? ஸாங்க ப்ரபத்தியில் ஸாதநமுண்டாகையாலே அதிகா
ரிபேதமுண்டானாலு மிங்கிவையெல்லாம் தாத்பர்யங்களாகையா லதி
காரிபேதமில்லையென்றில் ஸக்தாஸக்தாதிகாரநிஷ்டையங்களான ப்ர
பத்திகளுக்கு ஸாதநத்வமே யொழிய தாத்பர்யங்கண்டதுண்
டோ?ஆகையால அதிகாரிவைவித்யமெங்கனே யென்னவருளிச்செய்கிறார்,
(ஜ்ஞாநத்யாதி) (அதிகாரிதி) ஸக்த்யஸக்த்யாதிகளுக்கு தத்ததிகாரா
நுகுணமாக என்றபடி. (ப்ரதமேதி) "சூதொஹிஷாதிஹிதாகாரம் ப்ர
தாநம் ஸம்பூர்ணபலம் | சூர்ணம் ஸம்பந்நா ஜ்ஞாநம் வாயவ்யம் மோக்ஷ

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகாரிணாம் ஸம்பந்ந ப்ரமாத நவேதநஸ்மரணா
மகோரக்தி:- நந ஸக்தி: ப்ரபத்தி: உக்திஆசார்யநிஷ்டேத்யவாவா
யவாதாவிருக்த்ய வாம்ப்ரதாயிகஸூாகஉக்த்யாசார்யநிஷ்டயோரப்யதி
காரிணோர்விருத்ய ப்ரநஸூாதிகாரி விகோக்திர நாவிஜேதி ஸங்காயா
ஸூக்த்யாசார்யநிஷ்டயோ: ப்ரபந்நவாஹாரவம் அஸக்திதாம் தத்த
ஹாரவஸ்ய ஜஙநிரூபகோவாயாஹாரவாயீநஸூாத்யுக்த்யாசார்யநி
ஷ்டயோ:ப்ரபத்த்யநுவாஹ(ஜ்ஞாநம்ஸம்பூர்ணபலம்த்யாதிநா)ஜ்ஞாநம்
தயாமோக்ஷம் வாயவ்யாதிவ்யவேவ | வாரணம் ப்ரநஸம்வேதிஸம்பந்நா
ந்யநுக்ரமக" "சூதொஹிஷாதிஹிதாகாரம் ப்ரதாநம்ஸம்பூர்ண வாயி
வம் | சூர்ணம்ஸம்பந்நாஜ்ஞாநம் வாயவ்யம் மோக்ஷஸம்பூர்ணகம் | யத்ர ஸா
தவவஷேணதிவ்யஜ்ஞாநஸ்ய ஸாத்யதே | வாரணம் வாவஹாஸக்த ர

த॥ ஹேதுக்களானாற்போலே உக்த்யாசார்யநிஷ்டை யென்கிற இவையும் வ்யவஸ்திதியில் பேதஹேதுக்கள். இவற்றில் உக்தியாவது, ஜ்ஞாநாதிக்யஸங்க

ஸா-நீ॥ ஸூத்ரம்। யத்ஸாதவைலக்ஷண்யதீர்வ்யஞ்ஜகஸ்நாநபேதவத்॥ தேவா ரணம்வாவமாஹஸ்தபாநஸம் விஷ்ணுவிஞ்ஞாநம்” (ஸ்நாநஹேதுங்களிதி) ஸ்நா நம் நாபகாயஸங்கல்ப்யம் ஸாக்ஷுவாதிதோவ்யவாரஃ (உக்தத்ராதி) (பே தஹேதும்) ப்ரகாரஹேதும் பேத்யமான வாரணஸ்நாநத்தோடே தத்தயி காரானுஷ்டானபாத்ர பாநஸ்நாநாதிகள் தாஜ்ஜ்ஹங்களாகிறாப்போ லே பேதவ்யவஸ்திக்கு தாஜ்ஜ்ஹங்களான வ்யவஸ்திஹேதுங்களென்கை. தயாவ இவை ஸத்ஸத்காதிகாரங்களேயாகிலும் ஹஹேதுமில்லாமையா லிங்கு அதிகாரிஹேதுமில்லை. ஸதாரகாதாரகவ்யவஸ்திகளில் ஹஹேது ம் வக்ஷ்யமாணமாகையாலிங்குசொன்னவதிகாரிவைவித்யம் கூடுமென்று கருத்து. உக்திநிஷ்டையை வ்யவஸ்தியின் பேதஹேதுவென்னக்கூடுமோ? உக்தி யாவது ஸர்வஸ்வாரணாரவமாகையாலே ஜ்ஞாநாத்மகமல்லாமையால், வ்யவஸ்தியாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில் இத்யாதியால்). (உனக்கேஸாரமித்யாதி) உனக்கே ஸாரமாக வேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமெ ன்றநுஸந்திக்கை யென்றபடி. தயாவ உக்திநிஷ்டாயாகவி ஸாரஸாவ்ய ணமஹத்வேந ஜ்ஞாநரூபகார்ணோத்ஸங்காவகாசஇதி பாவஃ। அ ப்போது யிதற்கு பேதவ்யவஸ்த்வபேக்ஷயா ப்ரகாரஹேதுமெங்கனே

ஸா-கா॥ நஸம் விஷ்ணுவிஞ்ஞாநம்। பாநஸா வ்யவஸம்ஸ்நாநம் ஸவேர்ஸம் ஸம் திஸரய” இத்யுக்தஸ்நாநஹேதா நாம் ஸ்நாநகவக உக்த்யாசார்யநிஷ் டொரவிவ்யவஸ்திகபேதத்யர்ஃ- உக்த்யாசார்யநிஷ்டயோஸ்துக்ஷ்ரூஷ் ஸ்வரவெ வ்யதஸிர்தெ வ்யவஸ்த்வஜ்ஞாவஸாமதேத்ஸிவ்யயது வ்யய பேதக்த்ஃ ஸ்வரவெதுஸர்யதி (இவற்றிலுக்தத்யாதிநா) ஜ்ஞாநாதிக்யஸங்க ல்பாத்யம்மஸஹிதஸ்யாம்ஸிநோ ஸாநுவ்யாஸஸ்யயாவஸ்திதாகாரேண அ யவ்யதிவாதஃ தயாவ ஜ்ஞாநவைவர்கம் ஹி வ்யவஸ்திரநுஷ்டேயா தா த்ரஸாநுஷ்டானம்வ வர்ணாதிகாரிணாபேவஸ்யாணதா பேதாதி காரிணாம் நவ தேஷாம் வ்யவஸ்திநர் ஸாயநதிவாவ்யம் “ஸவர்ஸ்ய ஸாரணம் ஸாஹ்ரூக்’ இதம் ஸாரணஜ்ஞாநாம் “நஸம்ஸயோத்ர தத்க வஸிவயர்ாரதாத்நாம் । ஸாரணாயோஹிபேநத பாவபேகஜஸாம யாஸ்ரு”த்யாதிஸி ஸேஷாபேவி வ்யவஸ்திஸாயநதித்வமபாக “காநந்ய ஸாரணஸ்தவெ”தி ஸாந்யாஸம்தெ்ர ஸ்ருதாநந்யஸாரணகவஸ்ய பேதாதி காரிஷு விஸிஷ்யவித்யாநகாத்வு கதஸாது வ்யதிவ்யவஸ்திபேதஹேது ஹேதோக்த்யாசார்யநிஷ்டயோவாயாவிதி பாவஃ।(ஜ்ஞாநாதிக்யஸம் கல்பாத்யம்மங்களில்வைஸத்யமில்லாதாரிதி) அவராவராணிஹதாதிஸா

மூ|| ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லாதார் அவனையொழியப்போக்கற்று நி
ற்கிற அதிகாரமும் அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிக்குமென்கிற விஶ்வாஸமு முடை

ஸா-தீ|| யென்று ஶங்கியாமைக்காக ஆஹ—ஶாஸ்த்ரேதி. (வைஶத்ய)
ஸ்வஸ்யமேதாவயார்த்த க்ருத்ஸ்நாகாரவிஶிஷ்டதயா ப்ரகாஶநம் ஶா
ஸ்த்ரங்களுமம்ஶியும் ப்ரபத்திவாக்யத்தில் ப்ரதிபாத்யங்களென்று ஸாமாந்ய
ஜ்ஞாதமாயிருந்தாலுமின்னவிடத்திலின்னது ப்ரதிபாத்யமென்கிறவிஶே
ஷமும் ஶாஸ்த்ரார்த்த ப்ரகார ப்ரகாரஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாயப்ரகார ப்ரகாராதிவிஶே
ஷங்களுமறியாதாரென்றபடி. ததாச வைஶத்யரஹித ஜ்ஞாநவத்த்வ
மிதற்கு ப்ரகாரமென்றதாயிற்று. ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்லா
தாருமிப்படி ப்ரபத்தியநுஷ்டிக்கலாயாகில் ஆகிஞ்சந்யாத்யதிகாரமும் வி
ஶ்வாஸமஹத்த்வமு மில்லாதாருமிப்படியநுஷ்டிக்கலாமோவென்று ஶங்கியாமை
க்காக அவனையொழிய இத்யாத்யுக்தி:, இவ்வாகிஞ்சந்யரூபாதிகாரமும்
மஹாவிஶ்வாஸமில்லாதபோது ப்ரபத்திஸ்வரூபநிஷ்பத்தியே கூடியாமையா
லவர்களநுஷ்டிக்கக் கூடாதென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ரங்களில் வைஶத்யமில்
லையாகில் ஸ்வாநுஷ்டிதமான ப்ரபத்தியாகாதொழியாதோ வென்று
ஶங்கியாமைக்காக ஶரண்யநிஷ்டேத்யாத்யுக்தி: ஶரண்ய: ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யா
திஶயேந ஸ்வாகாநுகூல்யகணிகாவஶவர்த்தீ இவனுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில்
வைஶத்யமில்லாதொழிந்தாலு மவனிவ்வாக்யத்தை ப்ரணயப்ரவர்த்தித
மாக வறிந்து தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே யிவ்வாக்யோச்சாரண ப்ரவ
ர்த்தக மிவனநுஷ்டித்த வ்யாபாரத்தை ப்ரணயப்ரபத்தியாகவே கைக்கொ

ஸா-ஸ்வா|| ஶ்ரீ ஸம்ப்ரதாய:| ஸ்வதஸ்ஸாநுகூல்யேநைகாயத்தைஸ்வ நிஶ்ச
ய:॥ அஜ்ஞஸ்யதோஹம்ஸ்வரூபம் ஸாவதாநீதிநிஶ்சயாத்|ஶயீவஸபத்தம்
தேஷாம் ஸாநுகூல்யம் ஸாவதாரக| ததேவ ப்ராதிகூல்யம் ச ஸம
தேஷாம் அபிவர்ஜயே'' இத்யுக்தாநுகூல்யாபி ஜ்ஞாநஸ்ய வேதாந்தோதி
த ஸர்வஶரீரகாதி நிர்ணயஸாபேக்ஷத்வாத் தஸ்ய ச ப்ரணயாயி
தாரிஷ்வேவ ஸம்பவதி தாத்ருஶவிஶத ஜ்ஞாநவதாசார்யாஶ்ரயண
ஸம்பவதீத்யர்த்த:| விஶதஜ்ஞாநவதாசார்யாஶ்ரயணப்ரவர்த்தகஶாஸ்த்ர
ப்ரவாயாநுஷ்டாத்ருணாமபி ஸாமாந்யத: ஆநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதி
கூல்யவர்ஜநகார்பண்யரூபத்வ ப்ரணாமோபாதாநம் மஹாவி
ஶ்வாஸஸ்யாவஶ்யகத்வாத் ஆஹ— (அவனையொழியேத்யாதிநா) அவனையொ
ழியப்போக்கற்று நிற்கிற அதிகாரமும் தத்ரிதியேந கஶ்சந
ஶரண்யதாபக்ஷணாயிகாரம் வேத்யர்த்த:. ஏதேந ஆதாயிகாரிணா
வி ஆகிஞ்சந்யரூபாதிகாரஸ்ய அநுஸந்தாநரூபவகாபண்யம் சாவ
ஶ்யகமித்யுக்தம் பவதி (அபேக்ஷித்தாலிதி) ப்ரார்த்தநாயா ஆவஶ்யக

உபயராய்க்கொண்டு ஶரண்யனறிய வர்ணவ்யவஸ்தை ஸமமான வாஸா யெழாவதிஷ்ட வாக்யத்தாலே தாதிமார்சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லிவா வுள்ளதை ஶரணம்புகும் சூத்ரானவர்ஜகாதர்களைப்போலே யென்னுடைய ரக்ஷை யுனக்கே பரமாக வேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்

ஸா-நீ||ள்ளுகையாலிவ்வுக்திநிஷ்டையும்வர்ணவ்யவஸ்தியாகக்குறையில்லை யென்றுகருத்து. (ஜாவாயெழுதி) உக்திநிஷ்டனுக்கு மாவாயெழாவஶேஷா ஸாவ்யவஸ்திநிஷ்டியுண்டாகாதென்று கருத்து. வாக்யத்தாலே யென்றது ஸாத்ரவமாயாதல் அநத்ரவமாயாதலுள்ள வாக்யத்தாலே யென்றபடி. "ஸம்ஶத்ர நாஸ்ய வஸவேஷா" என்று துடங்கி "யதி வா நத்வாஜெக்ஷ:" என்று ஶரணாகதிதீபிகையிலே தாமே யருளிச் செய்தாரிறே. இங்கநத்வாஜெக்ஷ ரென்றது "நமோ நாராயணேத்யுக்தா ஸ்வாகம் வநாஸாகதிதாதிகளிலே ஸத்ருஸநியமாகவிவக்ஷிதங்களான வாக்யவிஶேஷங்களைச் சொன்னபடி. அநந்ததனைப் போறந்தவன்வர்ணவ்யவஸ்திஶக்தியும் தனக்கில்லாதிருக்க ஶரண்யபாஷிதத்தாலே யிது வர்ணவ்யவஸ்தியாமென்று. விஸ்வனைய் ஸஹாஸத்தைப்பற்றவநாஷிப்பது லோகத்தில் கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக தாதிமாரித்யாதியுக்தி: (தாதிமார்) யாதிகள். இந்த லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டிந்த ஸக்ருதுக்தாந்தத்துக்கு ஸாவ்யவஸ்திக்குப்போலே நியமேநஸஹஸி யுண்டென்னக்கூடுமோ? லோகத்திலே ராஜாக்களுக்கு பாஷிவ்யவஹாரவாடிவாயிக்ஷ ரஞ்ஜநவாதாயகராய் விரலேவகருயாயிருப்பார் திறத்தில் வ்ருத்தியுமிங்கனல்லாதார் திறத்தில நாஶமும் கண்டதில்லையோ? கிஞ்ச வைதிகயத்நங்களெல்லாம் காரணஸ்த்ராதிகளில்ஸத்யஜ்ஞாநவைலக்ஷ்யாக வநாஷ்டிதங்களானவையன்றோ.

ஸா-கா||க்ஷரக்ஷிக்குமென்கிற விஶ்வாஸமுமிதி ஹாவிஶ்வாஸஸ்யாவஶ்யகத்வம்- ஜநாகஸ்ய ஸங்கல்பாஷ்ட்டமங்களில்வைஶஷ்யமில்லாதாரிதி ஸாஸநேநாநாகஸ்யஸங்கல்பாஶ்ரவஶ்யகத்வம். ஹாநாம்கரணதாக்ஷஸவ்யகாரோவாயாதிவ்ருதிவாதகஸ்வ ப்ரகாரவிஶேஷஜ்ஞாநாஸாவேவி ஸதோஷாபெநாஸ்யாயதயாஜதி ஜ்ஞாநதாத்ரணாவ்யக்திரவ்யவவத்யநாஷ்டாநம் ஸம்ஸவதீத்யபிப்ராயேணாஹ-- (ஶரண்யனறியேதி) (தாதிமார்சொன்னபாசுரத்தை) யாதீஸிரக்தம் வாக்யம் உக்த்யநஷ்டாத்ராவிஶிஷ்யாஜ்ஞாதவிஷயப்ரஸஹ்யவாஸகாரணிகஸ்ய ஶ்ரீவதோரவாஃஜஸ்ய அநஷ்டஶஜ்ஞாநவஸ்தாஜாயஜ்ஞாநஜெஸ்ய வாவஶ்யகஸ்த்வேந வாவிநாஶாவஸித்ஜதி ஹாவ:- நந கரணஸத்யஸ்யாநஷையாயவ்யகாஶநவ்யகாராவஜ்ஞாநேநவ்யநஷ்டாநே ஸஹஸிஜ:

ஜ்ஞைகை. பக்ஷவாக்யாதிப்ரத்தாந்தமறியாதவொருவன் ஒருக்கால் "ஸர்வதிக்ஷா தேஹி" என்றால் தூஷ்யரான ஸத்துக்களகத்திலே யப்போதே யபேக்ஷிதஸித்தியுண்டாமாப்போலே "கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தரு" மென்னும்படி யிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞஸர்வோதாரவிஷயத்திலிவ்

ஸா-ஸ்ரீ॥ ஸாவிதாநாதி தங்களாவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (பக்ஷவாக்யாதி) பாவன் ந்யஸிக்கிற வேதிகப்ரயோகங்களில்ஸௌத்ரஷ்ட பக்ஷவாக்யாதிவிஶேஷஸர்வஜ்ஞாநஸாபேக்ஷஸாவிதாநாவங்காண்கையால்வேதிகப்ரயோகங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஸௌத்ராதிஷ்டஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநாபேக்ஷா நியமமில்லையென்று கருத்து. லோகத்தில் ஸ்வபிக்ஷாப்ரத்யாஹாரமும் காண்கையாலங்குதான் ஸாவிதாநாவமென்னனையென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸூக்த்யாத்யுக்தி: "கொள்ளக்குறைவிலனி"தி ஸர்வஜ்ஞத்வோக்தி: "வேண்டித்தெல்லாந்தரு"மிதி ஸர்வோதாரத்வோக்தி: ஸர்வவிஷயத்திலென்றதே ஸர்வஜ்ஞஸர்வோதார விஷயத்திலென்று ஸாமாந்ய நிர்தேஶித்தவித்தால் லோகத்திலும் க்ஷுத்ரரும் ஶ்லாக்யருமான ராஜாஸர் தங்களை யபேக்ஷித்த சிலரைய நாதரிக்கக் கண்டாலும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வோதாரரான ராஜாக்களப்படியில்லாமையாலங்கும் ஸாவிதாநாவத்திற்கு தட்டில்லையென்றுகருத்து. ஸர்வப்ரவ்ருத்தயிகாரியாயிருப்பானுக்கிநயநந்தித்தால் ஸர்வஜ்ஞன்ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வோதாரனுமாயிருக்கச் செய்தேயு மநாதரிக்குமாப்போலே யிவன் திறத்திலுமநாதரிக்குமாகில்

ஸா-கா॥ கயம் ஸ்யாதிதிஶங்காம்ஸந்ரஷ்டாந்தம்ஸரிஹரதி (பக்ஷவாக்யாதி நா) பாவநாம் பிக்ஷாதௌ விஶேஷாஜ்ஞாநஸாவேக்ஷிபிக்ஷாஸித்திவத் விஶிஷ்டகரணஸௌத்ராஜ்ஞாநஸாவேக்ஷ ஸம்ப்ரஹணாயாஜ்ஞாவதிஷ்ட ஸாமாந்யஜ்ஞாநவதவிக ஸ்வபோஷாரணஸித்தி ஸ்வயம் ஸௌத்ராய ஜாநந்து ஸர்வகாரணிகோ ஸர்வாநாவாயஜ்ஞாந ஸர்வக்ஷம் ஜ்ஞாக்யா ஸ்வயம் தத்ராதிபேதயாஜ: | (கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டித்தெல்லாம் தரும்) ஸ்தோத்ரஸ்ய ஶரணாகதஸர்வஸ்வஸ்தோத்ரஸ்வேணோஷ்ட ஶரணஹேத்வப்யிகாநந் ஶரணவிஶிஷ்டஸ்வஸ்வஸ்வபேக்ஷிதம் தாஸ்யதீத்யர்த: | "ஸர்வம் ஸமர்யம் ஸம்ஸ்வதந்த்ரம்ச யசுபதம் | தாதாரம் ஸ்யாயதாம் நித்யமேவம்ஸ்வத்தோஸ்ரீ:" ஸங்க்ரஹஸங்க்ரஹோஹி விஷ்ணுஸ்தாதி ப்ரமாணாஸ | நநு, ஸ்வஸ்வபக்ஷநஜ்ஞாநவத் ப்ரபக்ஷநச ஸர்வாள ப்ராதிவத்வம்- ப்ரக்ருதமேயஸ்ய ஸம்ஸ்ஜ்ஞாநாவத் ஶ்ரேஷ்டாதே ரக்ஷஸ்வாதி ப்ராவகயாதாதிவஸ வாயக்ஷ்வதேவஸ்யாதிக

ஶ்ச॥ யுக்திக்கும் ஸாவிநாஶமுண்டு. அறிவிலிகளா யிவ்வுக்திமாத்ரமே பற்றுசானவர்கள் திறத்தில் "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்" என்று சொல்லுகிறபடியே யிவ்வுக்திமாத்ரமுமுண்டறுக்கமாட்டாது ஶர

ஸா-நீ ॥ ஸாவிநாஶங்கூடாதொழியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அறிவிலிபித்யாதி) அறிவிலிகள் அறிவில்லாதவர்கள். ஜ்ஞாநதரித்ரரென்றபடி (பற்றுசு) அவலம்ப நம்திறத்திலென்கிறதற்குஉண்டறுக்கமாட்டாதென்கிறத்தோடேயந்வயம் (உண்டு) ஸ்ருஜித்து(அறுக்கமாட்டாது) ஜீர்ப்பித்துக்கொள்ளமாட்டாது. ஶரணாகதியாக ஸ்வீகாரத்தில் ஜ்ஞாநவைஶத்யமாகிற ஶக்தியில்லாமையைப் பார்த்து ஸலம் கொடாதேயிருக்கமாட்டாதென்றபடி. ஶாஸ்த்ரத்தில் ஶக்தனாயிருந்தவன் ஶரணத்தை யதாவிதித்தால் ஶ்ரவணீயனாகாதொழிந்தாலும் ஜ்ஞாநதரித்ரனு யிவ்வுக்திமாத்ரமொழிய மத்தஜ்ஞாநமில்லாதவன் ஶரண்யனுடைய க்ருபைக்கு ஸர்வாத்மநா விஷயமாகையாலிவன் திறத்திலிவ்வுக்திமாத்ரமும் ஸாவிநாஶதமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி ந்யாயத்தைக்கொண்டு நிர்ணயிக்கிற ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே யிவ்விஷயத்தில் ஶரண்யாபிப்ராயம் கண்டோக்திபுண்டென்கைக்காக "யேநகேநாபீ" த்யாதிமத்யவாக்யத்தை யுதாஹரித்தது (யேநகேநாபீதி) ஶக்தனுயாதல் அஶக்தனுயாதல். ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்து வைற்றுதல் ஶாஸ்த்ரவாயிருந்துவைற்றுதல் ஸம்ஸாரிகளில் விஶேஷஜ்ஞாநனாதல் ஸாமாந்யஜ்ஞாநனாதலென்றபடி. யேநகேநாபியென்றது ஶக்தஅஶக்தாதிப்ரகாரமாத்ரபரமாகலாகாதோ? ஸாமாந்யஜ்ஞாநவிஶேஷக ஸர்வமான யுக்திப்ரகாரத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்கைக்கு நியா

ஸா-கா॥ ந்யாஸ--(அறிவிலிகளாயிதி) "நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ நவித்யதே। ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்" இதி ப்ரத்யவாயாபாவஸ்ய ஶ்ரவணாத் ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம் மம। ந்யாஸப்ரகாரோ வா ப்ரபதிஶரணாகதி:। தேநைவ ஸாத்யஸே ஸர்வஸ்ய ஸமாஶ்ரயணீய ஸர்வஶக்தாயிகார ப்ரபத்திரேவாவாப்யதிஷேதாக்ஷ்யாவிஷ்யோதநாச் ஸக்ருத் விஷயே ஸாந்த்யாஸேநைவ கேவலக்ருபயா ஸர்வதர்ஸஸங்க்ரஹ ப்ரகாரவாநோஹ் தஸ்யஸர்வேபவேதிதி ஸாவ: (அறிவிலிகளாயிவ்வுக்திமாத்ரம்பெற்றுசானவர்கள்திறத்தில்) ஜ்ஞாநவிஶேஷஶூந்யேஷு ஸாதநாநுஷ்டாநேணாஸமர்த்தேஷு விஷயே (உண்டறுக்கமாட்டாது) "வைஶ்யபுத்ரோ மகிம் வாநரோ வாநரவீரே விஜ்ஞாநம் ஸஹதேவா ஸர்வா நதிவிதம் த்ருதஸ்ய ப்ரவேஶம்ஜஸ" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஜாயிதம் நஶக்நோதீத்யர்த்த: யேநகேநாபீத்யஸ்ய

வர்ணாந் க்ரமேண. இவ்வர்த்தத்தை “பாவீயஸோபி ஶரணாகதி ஶப்தபாஜ:” என்றும் “ஶரண்வரணவாதியம் பயோதிதா நலவதிபதஸ்யா பியே வஶ்யதா” என்றும் “வ்யவஸிதவாலேகவ நிரீக்ஷிதும் வ்ரஜ” என்று மஹர்ஷிகள் பேசினர்கள். இவ்வுக்திரீத்யா நிஷ்டனுடைய பாவ

ஸா-டீ|| பகமுண்டோ? உக்திமாத்ரம் ஹ்ருதயாவிநாபூதமென்கைக்கு அநந்யயாஸிதமாயொருஸம்ப்ரதாயமுண்டாகிலன்றே? யிதிப்படியாகலாவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) பாவீயஸ இதி (ஶரணாகதிஶப்த:) ஶரணாகதி ப்ரதிபாதகம் வாக்யம் “பிநாவேக்ஷணம் பவதபோஷி தபீஶ்வரஸ்ய” என்றுத்தரவாதம் (ஶரணவரணேதி) (ஶரணவரணவாக்)ஶரணவரணப்ரதிபாதகவாக்யம் “ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ ஹோவாசதவஸவேத்த: ப்ராணிநி” என்றுத்தரார்த்தம் (வ்யவஸிதவாவேதி) வ்யவஸிதப்ரதிபாதகவாக்யேநேத்யர்த்த:. “தயாவியம் ஸ்வாம்பதஸக்திர்மந்த்ரஹ”இதி பஶ்யவாதிநிரீக்ஷார்த்தம் உத்தராவயவயன்றிக்கே ஸஹாநுபவிக்கைக்கென்றபடி. வ்யாபாராந்தரநிரபேக்ஷமாக விவக்ஷிதம் ஹ்ருதயநமென்னக்கூடுமோ? “தவஸ்மிஹ” மென்கிற ஶ்லோகத்திலே யிவ்வுக்திக்கு ஸஹகாரிகேவல யாதிக்கக்கடவ்யமாகவொரு வ்யாபாரந்தோற்றுகிறதில்லையோ? இங்கனன்றாகில் அந்த ஶ்லோகத்திலேயொருவனுக்கிரண்டு வ்யாபாரம்வேண்டினதாகச்சொல்லுவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுக்திநிஷ்டனுடையமித்யாதி) ஶ்லோகத்ரயமொன்ற ஸ்தங்களையெல்லாம் ஶிக்ஷிக்கவந்தவரி

ஸா-கா|| பேஶவாதக ஶங்காநிராஸார்த்தமுக்திரேவோபாயஸ்ய ஸம்ப்ரதாயவரம்பராகதத்வம் தர்ஶயதி (இவ்வர்த்தத்தையிதி) நநு ஹேவாதயேயம் தயாஶரணவரணவாசோயோதிதாஸாவிபவஶ்யதா நலவதீதி ஜிதவதயநீயதா யதி ஸவேத்த: ப்ராணிதீத்யுக்த்யா “வ்யவஸிதவாலேகவ” இத்யேவகாரேண ஶரணாகதிஶப்தஹானி ஜத்வ ஶப்தஶ்ரவண ஶரணாகதிமாத்ரஸ்ய ஜ்ஞாநாதிவைஷ்டிர்யாரண மாத்ரஸ்ய மோக்ஷஸாதநத்வம் ப்ரதீயதே நது ஸந்யாஸாங்கவைஶிஷ்ட்யமித்யாஹ (இவ்வுக்திமாத்ரேத்யாதி) “பாவீயஸோபி” த்யாதிஶ்லோகவக்த்ரு ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ராபாயேஷு ஷவஸ்யாஹிதவஸஃஹ ஸவ்யாஹ்ருதோ: ஶ்ரீபராஶரபட்டார்யாபாயேஷு நிஷ்டே உக்திமாத்ரஸ்வரூபம் கவிதி ஸந்யாஸரூபவப்யாக்யாநே ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ராணாமபி ஸாங்கந்யாஸ வைஶிஷ்ட்யநோக்தே ஸந்யாஸரூபவக்தா விவக்ஷிதமிதி ஹ்யாவ:| நநு “தவஸ்மிஹ”இதி வசநே உக்தியா நிஷ்டயோஸ்ஸமுச்சித்யஸாய நக்வம் ப்ரதீயதே ததாக்யாம் ப்ரத்யேகம் ஸாயநக்வமித்யாஹ (இ

ஃநிஷ்டனுடையவும் நிலைகளிரண்டையும் ஸ்வரோஸாகாரிஷிதா ஷிதெகெ ஸ்ராணதிருவி வாவஶிஷெஸிம் | இதிஸஹாகஷிக யந்த்ஷேஷ ராஜு ராஹஸவாம்ஸயாஸாம்யாஸ" என்று சேர்த்த ஸமயித்தார்கள். இதில்ம்ருதி காட்டுகிற வசனத்தாலே யோரோன்ரேயமையுமென்று

ஸா-நீ| ரண்டதிகாரிகளுடைய நிலைகளை ஸமயஜ்ஞாவயாயுமொருஶ்லோகத்திலேசேர்த்தஸமயித்ததத்தனைப்போக் கியோரதிகாரிக்கிரண்டுவ்யாபாரம் வேண்டினதாகச்சொன்னபடியன்றென்று கருத்து. ஸத்ரூபமான வசனத்தாலேயோரதிகாரிக்கேயிரண்டும் வேணுமென்று தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இதில் இத்யாதி) இதில் இந்தநிலைகளிரண்டில் (ம்ருதி யிதாதி) தன்னஷ்டஸித்தியில் தனக்கின்னொரு

ஸா-கா| தில்ம்ருதிகாட்டுகிறேதி) ஈத்ராயிகூஸவபலெ [தஷ்டஸ்ஹவதி ஸகபாஶாஸாஸமெ ஸஹஸ்ரயெஶகஷஸ்வஶ்ஜ்ஞாதவ்யாஸ் வலவகஸ் ஸவ்காஸகஸ் வதிவாஷகக வ்காஸவிஶேஷாஷி ஜ்ஞாவாயெஷண வாஶ வஷாகாஜ வணிவதநவேஷ் ஷித தம ஶாஸஷஸ ஸம்கவ ஶஷகயதி வாஸாஸஜயிப| ஸுபிக்ஷம் வஜ்ஞா ஶவஜநயதாகெநவிஷஸாவஷ்யெசாஜ்ஞதிவதக்தெகண வஸஷ இதீ்க ஸமஹ ஷணெணாவஷெஶவஸகம ஸமவஸஹஸி யளகூஷெக நிரவாயிகஶேஷஸஷெதாஹம கவஷநாகஸ்ஸாம வ்யாதிகஷெவஜிதஸ்வ கஷ்ஷிரெகெண ஶஸகாஜம நாஷ்க ஒஜெ மொவாயிதாஸவ ஷகஷணஸஸமிவெவெதந்ஸஷயாமொ அயஜெவ்யூஷாஸயெதகெ ஶஹாவிஸ்வாஸவஷெவக தயாநா ஸம்யாநவ அபவவநக்ஷ்ஜுஷெவாவாய] இதி நா வெஷாஜாவா வெயெவ "ஸ்தாவய ஶக்ஜ்ஞீஜ" இத்யத் வ்யவதிவாவெவதி மீக்ஷிஜ்ஞாண "இத்யஸ் உகெஶக்ஜிஹெதகவாகஷநெஷ்உகெ ஜ்ஞாநவ்திக்காயா ஸகந்ஷாரிதம் வெநஹஸிஸிதகஸஶய" இத்யாதி நாயாஷ்யாவஸ்தவ்யவஷநஶவெந ஸாயநகொமெக ஸ்ரா நாஸவ்யபதி இத்யாதி வாகெ்யாகெ்ரவி யயாவஸ்தவ்யவஷதாஷொ வெந அமெவ ஸாயநக வக்ஷம் யக்ஷ| கிமவாநொாவ்ஶநாயா உகெஸாஶநஜ்ஞாநவதிதகெவிஸாயநகஷொவெவ்ஷகெ விகஷா ஸஹவாக கஶா ஹி கிம ஸாஜ்ஞாநஶாத்ம் வாகஷாக ஸாயநம் கஷ அபொஷாரண்ஷாத்ம் கயவா விஶிஷ்டம் நாஷ்: உகெஸாயநகவ ரிதாஸக நிதிப: ஜ்ஞாநஶாத்ரொஷாவாயாதி ஶ்ரீவ்யாகொவாக நவ ஶ்ருதிப: ஸஶஸஷ்வெ வஶணாஸாவாக ஜ்ஞாநகஷாஶவ்ய வாஷஜெக்திரெவாஶஸ்ய ஜ்ஞாநவதிரெகாக "நாந்ய: வந்தா ஜ

साका॥ इत्यादिविरोधाच्च शास्त्रसिद्धावेव तत्सम्बन्धस्यैवोक्तेः शास्त्र-
सेन सर्वाधिपत्यज्ञानवृत्तिसिद्धेश्चैव «नारायणः परो" इत्यादिवि-
रोधप्रसङ्गात् साक्षान्निज्ञानस्यांशिके तत्सम्बन्धविशेषत्वाच्च त-
उक्तेय यावत्स्थितसारत्वासान्निष्ठः॥ वनवारेव सायनस्वर-
सेन «सोऽनं सवक्षिय" इत्यादिकं व्याप्यत इति चेत्, «सयातः
श्रीमद्याकृतिवराक्याधितीय" इत्यारभ्य तन्त्रत्रयस्य व्यवस्थितेः
वर्णाश्रमाचरणेव्याक्रान्तादिसिद्धान्तः" इत्यन्तेन स्वयं स-
कृत्तुवर्णसंसारविमोचनं भवति" इत्युक्त्वा कर्मक्षेत्रावसायनस्व
रूपवर्णात् «तस्माच्छक्यकृतेतदेनवकर्णायनरावः। स-
कृज्जप्तेन वेदेन ऋग्यजुःसामस्वरसंहिते च। तस्यार्थं हि कर्मे-
तन्त्रत्रयं इयाघ्रुह्यद्रयापस्व" इति व्यपदेशे «विद्यादेवे
न तत्कर्मकृतवेदेन कर्मणा। रावेदोऽति नरः कश्चि" दिति स
रनारायणस्य वेदावसायनस्वरूपका «सकृज्जप्तेन वेदेन कृ
तकृत्यः स सम्भवे" दिति तस्य शूद्रापवर्गसिद्धेः कार्यस्य
विज्ञातायत्तस्य वेदतृतीयतः परम्। «यावज्जीवनस्य कस्या-
पि व्यवस्थिवर्णाविशेषवे" दित्यादि व्यवहाराणां «वेदत्राणप्रजाविशे-
षज्ञ" इति शोकव्याख्याया सावरनिज्ञानवैवर्तकस्वरूपित केवल
भगवदवतारस्य साक्षात्सायनस्य व्यतिरेकवरवेनाप्र-
वर्णनात् उक्तवन्तः व्यानहेतुसावरनिज्ञानवैवर्क-
स्याश्रयणेन कारणं तत्त्वहेतुतत्त्वं नित्यावारणविशिष्टव-
र्णायिकाविकृतसारन्यासस्यैव ज्ञानवेदत्रावाधवादि श्रु-
तिविरोधाभावात् «यो ब्रह्माणं श्रीमन्नारायणस्वामिनं श्रीमन्नारा-
यणवरणा" मित्यादीनां तन्त्रत्रय व्यवस्थितकरणे वर्तिनां व्य-
करणात् व्यवस्थापकाव्यवधानजीवानुगुणादिलयोपायस्य भगवद्-
पासनारम्भणादि विद्याव्यतिरेकेण वरदात्मशरीरतया
स्वात्मोपासनारम्भणं चाविद्याया भगवदुपासनार्चन-
क्रम «व्यतीक्रमेण नाशयती" ति बादरायणः उभ-
यथापि दोषात्तत्क्रमत्वे" त्यादिसिद्धयित्वा तत्रापि न विशेष-
ज्ञसारन्यासां भवतस्य वर्णव्यवस्थितिभेदयोरवकरण-
त्वात् सारन्यासज्ञानापेक्षया अवेवक्षिक व्याप्यत्वेनावं चा-
न्विद्याया विद्याङ्गरस्य व्यवस्थितवेदसोपवक्तृः «यत्
तेन कर्मकारेवेन" इत्यादि व्याख्यानादक्षरविषये सा-
क्षात् भगवत्प्रसादसायनसोपवक्तृः सम्प्रदायप्रवर्त-
केः कर्मविनियोगैः «व्यवस्थापये" ति सावयारण निर्दे-
शात् तदेव सम्प्रदायप्रवर्तकेकमनुष्ठाय पङ्करणी

ஸா-தீ॥ வ்யாபாரம் வேண்டாதபடி பண்ணும் ஸ்வபாவமான ப்ரஸந்ந த்வ த ப தவ ஹஸ்தே ரக்ஷாஸி" என்று முற்படச்சொல்லியிருக்கையாலே ஶரண்யாந்தராதி வ்யாபார நிரபேக்ஷிதவ்யகையாகையாலும், அதி ஶரீரயிகாயுவாமாயும் லோகத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காண்கையாலும் இங் கதிஶஸ்த்ரம் மிகுதியைக்காட்டவந்ததத்தனைபோக்கி ஸம்ப்ரமுக வாயன்றென்று கருத்து. கிம்ச, இந்த ஶ்லோகத்திலுத்தராந்த்ய சாத்யப்ரவராஶாத்தாலுமிந்த அதிஶஸ்த்ரம் மிகுதியைக்காட்டவந்ததென்னுமிடம் ஸூசிக்கிற தென்று கருத்து. யெங்கனேயென்னில் லோகமெல்லாமிருக்க யென்னை யொருவனையிப்போது நிர்ஹேதுகமாக ரக்ஷித்தால் லோகத்தாரோரன் பக்கல் வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய ப்ரஸவதோஷத்தையிட்டவவாதம் சொல்லுவார்கள். அதற்காக நீ இவன் பக்கலொன்றுக்கிரண்டாக வ்யாஜ ங்களுண்டாயிருக்கின்றனவென்றிப்படி யித்தைலோகத்தாருக்கு ஸாக்ஷிக ளையிட்டு மூதலிப்பித்து யென்னையொனக்கு பரயாக்கிக்கொள்ளென்றிப் படி யவனுடைய வாஶ்ரித வக்ஷ்வாதிகுணாதிஶயாநவ த்ஹாமர்ணஞ் சொல்லுகையிலேயிறே யிங்கு சாத்யம், இத்தாலிவயிரண்டிலொன் றே யமையும் மற்றது மிகுதி யென்று சாத்யம் ஸூசிக்கிறதிறே. இந்த ஶ்லோகத்திலே யாவாயநிஷ்டனுடைய நிலைசொல்லுகிறதென்னக்கூடு மோ? ஆவாயவரிவய்யாநிரதனன்றோவவன். அவனிந்த ஶ்லோக த்தில்தோற்றவில்லையே. இனி யாவாயநிஷ்டனென்றது ஆவாயனுடைய

ஸா-கா॥ த்ருஷி வாசர்தேஷ்விஷ்டி" த்ருதேஃ. வேதாந்தாசார்யை ரேவ ஶரணாகதிநிஷ்டாயாம் ஹேதுஃ ப்ரத்யக்ஷவாஷ்டவம் ஸத்த்வ ஸத்த்வஷ்ஸம்ஶயஜீவ விக்ஷாந்திம் | யச்சிம்விஷ்கதேவவாதயதா க்ஷேயவத்ராகாஸ்தாஸ்வஸம்ரஹவிநாஹவாஞ்சி" இத்ருக்தோத்ராவி தாத்ருஶஸ்நஷேநிஷஶநவேவக்ஷதேக்தஃ ப்ரவத்திதாத்ருஶ தஷேதிதோக்தஃ (இவ்வுக்திமாத்ரமுண்டறுக்கமாட்டாதிதி) ஃ. தத்வேதவ் யோமவேவக்ஷவ்யயாநேந ஸாயநகோக்தஃ சதைவ ஸஞ்சாரக ஸாயநாநாம் ப்ரயக்ஷவரிமணநாஶவாயவிஹாமாயிகாரேவ ஃநவ வாவிகநிஷ்லாரோதாக்ஷரணவேஷக்தேக்திரவேப்ரவதேஃ வசீணஹ ரத்ராஸதாத்ருஶகாநவாதாக் வரிகரவிஹாமாயிகாரேவ இஷ் ஷத்துக்குத்தானநுஷ்டிக்கப்புகுகிறவுபாயம் காயக்லேஶகாலதேஶவர்ஜ யவ்யாதிகளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸக்ருதநுஷ்டாநமாதல் லேஷாயஜ்ஞாநவேவக்ஷஸக்ருதுக்திமாத்ரமாதலாயி" த்ருக்தேஃ அயாயிகா ரேவயக்தவிகளுக்கும் மாத்ரமத்திலுடையஸ்வாதாயஜ்ஞாநவேவக்ஷலை க்ருதுவாரணமேஉதாரகமென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தி" தி ஸாவயாரண

ஜ|| ஸமர்த்திதமாயிற்று. இவர்களிலாசார்யநிஷ்டன் "ஸர்வத: ப்ரேஷ்யஸ்ய யாசிஷ்ட) ஐகாத்ம்யம் ச நிவேதயேத்" என்றுஶாண்டில்யஸ்ம்ருத்யாதிகளிற்

ஸா-நீ|| ஶாஸ்த்ரத்திலே ப்ரபந்நனையன்றி ஆசார்யனுடைய ஶாஸ்த்ரத்தில் ந்யஸ்தாத்மபரஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு ஆசார்யனை யன்றே ப்ரபந்நனாவான். இவன் ந்யஸ்தாத்மபரஸம்பந்தியல்லாமையாலே அதிலப்ரபந்நனாவதெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவர்களித்யாதி) இவர்களிலென்றது இந்தவுக்திநிஷ்டாசார்யநிஷ்டயோர்மத்யே யென்றபடி. ததாசாசார்யஸ்யாபி நிக்ஷேபணமாவது ஆசார்யநிஷ்டனென்று ஶ்லோகத்திற்சொன்னாலும் அந்த ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநபர்வமல்லாமையாலே மோக்ஷோபாய மாகமாட்டாமைபாலிர்த வக்த்ருப்ரகாஶியோடுசேர்த்த வசாசார்யநிஷ்டனவளில்காட்டில் வேறுபட்டவனென்று கருத்து. (நிவேதயேதிதி) ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருதிரேஷா. இந்த ஶ்லோகத்திற்குமுன்பு "உபாயவர்ணம் ஶ்ரு

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவஶாத் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாச்சத்தளவிலுமுள்ள ப்ரமாணவஶத்தாலே ஸம்க்ரஹித்ய "ந ப்ரயதந: க்ஷேமகாரணம்" இத்யுக்தஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநவஶ்யகொக்க ஸாக்ஷாத்கரவஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தவாதயோக்த்யர்வே யேவக்தவ்யம் விஸ்தரேண - ஆசார்யநிஷ்டாயா: ஸர்வப்ரஹ (இவர்களிலிதி) ஆசார்யநிஷ்டாயா மோக்ஷஹேதுத்வம், "த்ரிஸந்த்யாகார யேதாஜ்ஞாம் தத்தேவதாதயோ: | வர்த்த: ப்ரேஷ்யஸ்ய யாசிஷ்ட ஐகாத்ம்யம் ச நிவேதயேத்" இத்யாதி வசநேஷு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்தேவதாவதநேந ஸஹ நிவேதநஶப்தயோர்மந்த்ரார்த்தநஸா ஸாவிவக்ஷிதமிதி ஜ்ஞேயம் கிஞ்ச "ஆயாதேவதேவஸ்ய ஸத்ருஶ ஸ்ருஷ்டிநாஶநா | ஸர்வத்ரவ்யாஸ்யநா நாஶேதர்யாவர" (ஸர்வேதி) ஆசார்யேண ஸ்வாத்மஸம்ப்ரதாயோநுஷ்டாநாத் ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸ்வீயாநாம் ஐகாத்ம்யம் ஸமர்ப்பணவிஷயதா யதாஸ்வரூபம் ஶ்ரிதா: (ஆசார்யேதி) ஆசார்யேண ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணாநுஷ்டாநாநந்தரம் தேந ஶிஷ்யாத்ம்யஸமர்ப்பணமிதி ஐகாத்ம்யம் நஶ்யேத் ஸமர்ப்பணஸ்ய வைஶ்வகஶஸ்த்ரஸம்பந்தஸ்ஸர்வாவாதிநாஸம்பந்தா: விஶ்ருதா உபாதேய:ஶ்ருதவேத்தயோ ஸ்வத்த்யாஸாத யோவா. ததாஸதிவர்ணவாரயாமநவசஶ்ஸ்ய ஸ்ய விதிதாநிம்ஶ்ரவ ணமேவதக விஶ்ருதாஉபாதீநாஉவிமோக்ஷஸம்ப: ஸநவஞ்சஹர்யா "ஸோப்யம் கிவிதர" இத்யாதிவிரோதஸ்யாதிதிவேஶ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தஸ்ய "ஸஹஸ்ரதஸாயாக்ருதத்வாத்" இத்யாதிந்யாயாச் க்ரமேண ஸம்ப ந்தாஶ்ரயணமேவ தாஸ்வயாஸ தாவதாவிஶேஷம் ஶ்ரீத்வ.

௨௦] சொல்லுகிறபடியே பகவானுடைய ஸாத்த்விக ஸாரஸ்வதத்திலே

ஸா-டீ॥ ஹரணீ யென்றுவக்ரத்திலிருந்தாலும் அது ஸாக்ஷிதாஞயெகயெ ன்கிறக்ரியாநிதமாய்க்கொண்டு நிராகாங்க்ஷமாகையாலும் ‹‹கூஷிமஹேயா ராக்யதா:'' என்று ஸ்வாதயாபோமஹ்க்ரியாஞா வ்யவஹிதமாகையாலும் ‹‹வாத்ரு:வேஷ்ய:'' என்கிற விந்த ஶ்லோகத்தில் ஶிஷ்யஶப்தாவாஞா ந்வாஸ்யத்தாலு மிங்கு காடம்பி யென்றே வர்ணம் கதுவ்யுமி றே (ஶாஸ்த்ரவ்யக்த்யாதி) ஸூவாயன் ஸாத்த்வாத்ரஸாரஸவைவர்ணம் பண் ணும் வ்யபொமத்திலே யிவனஞஹஷிதஞகாதொழிந்தாலும் ஶாஸ்த்ர வ்யக்த்யாஷ்ட்யகவ்யகாரென வாத்தாத்திய ஸாரஸவைவர்ணம் பண்ணும்வ்ய பொமத்தில் தானும் ந்யஸ்யாநஸாரஸாபம்யியாகையா லஞஹஷிதஞ கலாமென்று கருத்து. இத்தால் ஸ்வாத்மாத்ரஸாரஸவைவர்ணமும் பண்ண லாம். ஸ்வாத்தியஸாரஸவைவர்ணமும் வ்யஸகமாகிலத்தையும் சேர்த்துக்கொ ண்டேகவ்யபொமத்திலே யாத்தாத்தியஸாரஸவைவர்ணமும் பண்ணலாமெ ன்று ஜ்ஞாபிகமாகிறது ஸ்வாத்தாத்தியெதி. இந்த ஶாஸ்த்ரவ்யஸ்ரதிவசனத் திலாத்திய ஸவைவர்ணமொழிய வாத்மஸவைவர்ணம்விஶேஷித்துச்சொல்லித் தில்லையேயாகிலும் வஶப்தத்தாலதுவும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. க்ஷி மநவ்யகரணமாகையாலதுவு மதவ்ஸ்ஜமென்று கருத்தாகவுமாம். (ஸா ரஸவைவர்ணெதி) ‹‹நிவேஷ்யதசோக்ஷிவ்ய'' இத்யாதிகளைப்போலே யிங்

ஸா-கா॥ வவேத்த: ‹‹பொஜசக்ஷஜபாம்யாஸ்வபம்மவொபயிராஸயா। ஸ ஷாவாயெணஸம்ஷ்ரஷ்டாஸேவியாஞெபொரம்மதிம்'' நநஸஷாவாய காக்ஷசாதெத்ரணசாக்ஷஶ்ரஸ ஷெவொத்வ ஸெவாயவீயிநிமசெவ ஞாயாம் ஸஷாவாயஜ்யஷீவிஷயாணாம் ஸர்வேஷாம்சக்திஸ்யாதிதிவெஞ ஸம்ஶ்ரஷ்டா ஜதநெநதசக்ருத ஸாந்யாஸாநாசெவ விவக்ஷிதகாஸ கந்யாஸதித்யஸ்யெவ்யயவ்யஸம்மாஸ ‹‹மாரணாயொஹிசெந்த்ய தமாரம்வாயொஹிநநெத । தாவஹளவாரசாம்ஸிஸிம்நியசாஷவம ஞூஷ'' ஜதிமாரவிஷயகாஹிசாநமவஹிசாநவிஷயகூபொ:வாரசஷி ஷிஹெதகாரவசக்ஷஸாயநகம் மாரவஷெஶவவக்கம் ஸ்யம் மாநாஸாநஷாந ஆராவாஶிஷ்யஸ்யாநஷாநாஸாசெய ஶி ஷ்யாயாவாயகசரக்ஸாநாஸாஷெதிஜயா கந்யா ‹‹நாந்ய:வ நா'' ஜத்யாதி விரோயாக கதவெவசாதிவவநெராவாயநிஷாயா தொக்ஷஸாயநகாஸஸா। நெவம் தஹிக்ஸ்யவிசவாரஷயாதொ:‹‹வெ தீஶதஹமலாநவிஶேஷவாம்ஸாம்ஹிரவஜநஜராதிகாம் ஸஜ்யதிதி' தி வக ஸவவெதநாயவ் வ்யவஷநாநஷாநெயமவக ஸவசாக்தி வ்யஸாமஜதி வெக ஸத்யம் ‹‹நாஸயகாயாந்யஜவெநவாநிதிஷ்ஷ கா

௩௦॥ தானுமனுஷ்டிதன். ஸித்திஹேதுவதிவாதேதி ஸம்ஶயோக்தஸ்ஸமா-

ஸா-நீ॥ கும் நிவேதநம் ஸர்வஸ்வவர்ணப்ரஞ்சமென்று கருத்து. (தானுமனுஷ்டிதனிதி) இவ்விடமிதநவ்யாகரணமேயாகிலும் ஏதத்ஸம்ஸ்யாம் காரயேத் வாஸாநு வதநம் தேவவாதயோ:" என்று ஶ்ரீயருக்கவிதந நகதவ்யாம்ஶம் வசவசனமாகையாலு மாராயநகாவத்தில் ஶூத்ராதீயம்ச யக்கிம்விக" என்று சொல்லுகிறப்போலே சுவிதநம் பண்ணும்போதெல்லாமாத்ரீயஸர்வஸ்வவர்ணமுங்கூட பண்ணவேணுமென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணாந்தரம் காணுகையாலும் ஶ்ருத்யாதிகளிலொருப்ரகரணத்தில் வேறொன்றை ப்ரஸம்ஶாவியிக்கக்காண்கையாலு மிங்கு மவிதந ப்ரகரணத்திலே மோக்ஷாயமான வாத்ரீயஸர்வஸவர்ணத்தை விதிக்கிறதென்கை யுக்திமானகையாலதி லாவாயநிஷ்டந்தாலு மனுஷ்டிதனென்று கருத்து. யதா இங்கு சொல்லுகிற வாத்ரீயஸர்வஸவர்ணம் மோக்ஷாயமன்றிக்கே யவிதநாநுஷ்டமேயாகிலு மிந்த ப்ரயோமத்தின் படியே மோக்ஷாயமான ப்ரயோமத்திலு மாத்ரீயஸர்வஸவர்ணத்தையும் சேர்த்தநுஷ்டிக்கலாகையா லதிலே யிவனுமனுஷ்டிதனென்று வாக்யதாத்பர்யமாகவுமாம். தான் ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதிருக்க சுநுஷ் பண்ணமோதுத்தாலே தனக்கு ஸம்ஸித்தியுண்டாமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார், (ஸித்திரித்யாதி) ப்ரமாணவாதஞானாம் ஸ்வவிதவி ஶாஸ்த்ராவேஷ ஸ

ஸா-கா॥ ஸிணே। ந தகஶாஸ்த்ரஜ்ஞாயதயைவவி ஶாநாயச। ஐதஞ நாத வக்ஷ்யநாஷகாயகதாவந। நவரஶ்ருஷிவெவாத்யம் நவமோம் யோஹ்யஸ்யதீ" த்யாதிவிபிஷ்வணஷக்திவிஹீநாயோவதெஶ நிஷெயாத்வதெஶாநஹாயநாஷ்டாநஸ்யகிம்வாநநாயெந நிஷிஸஸுவாக ப்ரவதநஸ்யஸ்வஹேஶாயநகேவலி மதஹ்யஸ்யஸதோமோக ப்ராப்யம் மோநிமரணாயப்ரவதநாநாஷ்டாநாஸாம் மத்வதயோ ம்யவிஷயெஸநாஷ்டாநாயோமாக ஸுஸ்யாவிஸவாயஹா ஹாநாஸாநாஷ்டாநாஸம்ஸவா நஸவமோக்தி ப்ரஸம்ம: தஹ) "வைஜநஜவாதிகாதி" த்யாதிநாஸவாய மோக்ஷப்ராயநம் கயதிவெக தத்நஸாக்ஷாநோக்ஷோவாயாநாஷ்டாநம் கிஞமோக்ஷோவாயாநாஷ்டாநாவயக்யமவிஶெஷாதி ஷேதாஷதாஸீவமாத வவ ஏஹஷ்யாஸீவா தொவ்யஸ்திப்ர திவபயகேஹிஷ்ய த்யந்யோதேதிஸாவ: நநஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரயோகஶீதிநாயாதந்யகதக ப்ரவதநஸ்யாநந்தஹ ஜநகஸுமேநாவவஷ் ஜகவிமாதெஶிவதக்ஷிணாதிநாஸவீயகுநா வாத நாதிதிஶ்ம்காயா: கெமோத்திகந்யாயெநவஸிஹாரமோஷ (ஸித்திஹேதுவதிவெத்யாதிநா) "வவம்மோக்ஷஹாநியதஸக்ஷவஶ்யவயரதெஸித்தெ்ரா

ஶ்ரீவிராம் ப்ரமாணபோத்ய தத்த்வஶ்ரவணதாத்பர்யநாம்”என்கிற க
ணக்கிலே ஶ்ரவணநிஷ்டனுக்கு கைமுதிக ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸித்தியில்

ஸா-தீ॥ ஸம்ஸித்திஸம்ஶயாஹாவாதிதரேஷாம் தத்ஸ்வரூபஸம்ஶயாத் ஸம
வத ஸாதநதவேஷாஜவஶாஸ்த்ராதர்யோ꞉ ஸம்ஸித்திஸம்ஶய꞉ ஸம்ஸித்திஸம்ஶ
யஜநகாவ்யவஸ்திதத்வாஸம்ஶய தத்பாவகாய நஸ்யா நவவஷ்டாத
த்யோஶ்ச தாமேயா ந விவக்ஷித꞉. கிந்து ஸம்பந்தஸ்ய ஸமவத꞉
ஸ்வாநுயாகாபேக்ஷயா [வா-ஸ்வீயா] ஸ்வஸம்பந்தாநுயோகேஷு ப்ரஸாதோ
யோக꞉ ஸ்வாநுயோகேஷு நிதாவத ப்ரஸாதஜநகத்வாவேவ விவக்ஷிதம்
ஸம்பந்தஸ்ய ஹிதாநாம் ஸாதவதாநாம் ஸஜநம் கயம் ஸம்ஸாயநீ
தி ஶங்காவாரணாய ஸாதவதஜநஸ்ய கைமுதிகந்யாயமேவ
ந ஸம்ஸாயநகம் த்ருஷ்டாந்தம் ப்ரயோஜகஸ்ய வசநஸ்யாத்ர ஸம்
ஶய தத்பாவோக்த்யா꞉ ந்யூநாதிகப்ரஸாதவாக்யம் ப்ரமேயஜ
ப்ரஸாதந்யூநாதிகயோ꞉ ஸம்ஸித்திஸம்ஶய தத்பாவமேவதவ த
ஶாநாத. ப்ரக்ருதே ஸம்ஶய தத்பாவமேவ ப்ராப்யமேவ ப்ரக்ஷ
ணயா தத்ஸாதந்யூநாதிகப்ரஸாதோவஸ்தாவகத்வ ஸம்பவா
தவஸ்த்வேத. தத꞉ ந்யூநப்ரஸாதஜநகஸ்ய ஸாதவஜநஸ்யா
பி ஸம்ஸாயநகே அதிகப்ரஸாதஜநகஸ்ய ஸாதவதஜநஸ்ய ஸம்
ஸாயநகம் கிமுவக்தவ்யமிதி கைமுதிகத்வம் ஸவதி. கணக்கிலேயென்ற
து நீதியிலேயென்றபடி. (கைமுதிகேத்யாதி) ஸாதவதஜநஸ்ய ஜனுக்

ஸா-கா॥ த்ருஸ்யேத ஸம்ஸாதிதஸாதவதாவசாரஶ்ரவணாஸநாமே
வ ஸமவதாஶ்ரவணஸ்ய ஜந்தோ ப்ரதிவாத்யர்த "ஜ்ஞாநவைரா
க்யஜ்ஞாநதாமேவ ஸாமாவத" இத்யாதிஸ்ம்ருதிமாவஷேஷாதி
நாமாவோ நிர்ணயத ஜ திஸாதவதாவசாரப்ரஸம்ஶாஹிதே ஸமவஜ
ஸத்ஸாஶ்ரயணே கைமுதிகந்யாயாத் ஸம்ஸித்திஸித்தய꞉ "தமேவம்
விதாநோ தஹஸவதி, நாந்ய꞉பந்தா அயநாய வித்யதே" இத்யாதிஷு
வேதநஸ்ய ந்யூநப்ரதியோகிகாஶ்ரயணே நஶோக்த்வாண நிஷ்டவேத
நஸ்யதி சித்தஸ்யோபாயகநிஷேயவரஸாம்ஶீகாரோ உபஸஜநப்ர,[1]
தியோகிகப்ரஸாதேஷதேகாமே "தமேவவிதிவாதிர்த்யா ஸீ
த்ரயாவகாரஸ்யப்ரசந்தெந்யோஸ்ரவப்ரஸம்ஶாத ஸமவதேத
நாந்யஸ்யோபாயதஸ்வேஷவேவிப்ரதேந விஷேஷாவாஸ்யஸ்ய
தி சித்தஸ்யேஷப்ரஜகவத ஸமவததிஸித்தஸ்யேஷப்ரஜகஸம்ஸா
வநாயா ஆதிராஸப்ரஸம்ஶாத உபயப்ரதிசித்தஸ்யோபாயகநிஷேய
வாதேஸ்வாத்யமேஷாவப்ரதேஷாத ந்யாய ப்ரஸம்ஶாத் தத்வஜ்ஞிதிஷ்
ஸமவதேதாந்யப்ரதியோகிகவகாரஸ்வாஸ்யாத ஸமவதப்ரதி

[illegible] ஸந்தேஹமில்லை. ஒருமலையினின்று மொரு மலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ ஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப்போலே ஶாஸ்த்ரகாரர் ஸம்ஸாரமம்வந்நம் பண்ணு வவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுத்தீர்ணராவுதோமென்று முத

ஸா-டீ॥ கு ஸம்ஶயியுண்டானால் [illegible] தனுக்கு [illegible] ஸம்ஶயியுண்டென்றிந்த ஶ்லோகத்தில்ச்சொல்லுகிற ரீதியிலே [illegible] ஷயத்தில்த்தான் வ்யவஸ்தி பண்ணினவனுக்கு ஸம்ஶயியுண்டானால் [illegible] வ்யவஸ்தி பண்ணினவனுக்கு [illegible] ண்டாகையாலே [illegible] ஸம்ஶயியுண்டாகையால் ஸம்ஶயிக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றபடி. [illegible] மில்லாதிருக்க [illegible] த்தாலே [illegible] ஸம்ஶயி [illegible] த்தில் காணுமையாலதில் விஶ்வாஸம் வாராதொழியாதோ? [illegible] னுக்கு ஸம்ஶயியுண்டென்கைக்கு [illegible] னுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஒருமலையித்யாதி) (முதலியாண் டானித்யாதி) இந்த ஶ்லோக [illegible] முதலியாண்டானருளிச்செய்ததாகையா

ஸா-கா ॥ [illegible]

[illegible] (ஒருமலையித்யாதிநா) [illegible]

(?) Various interpretations of this sloka by different commentators given p 25] Sarabodhini

[illegible] சொல்லப்பட்ட பாசுரம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] லேயிப்பாசுரமே [illegible] கருத்து. [illegible] களை [illegible] அப்போதந்த [illegible] வேண்டாதே [illegible] பிறக்கும் [illegible] (~~~~ இத்யாதி) [illegible] என்கிற [illegible] தோன்றி நிற்க, இவற்றை [illegible] கூடுமோ? அப்போதிந்த

[illegible]

ஜம்|| த்யாஜ்யா ப்ரஹ்வதி ததா தேஶிகோக்தேர் உபாயா:" என்று ந்யாஸதிலக்கத்திலே சொன்னோம். ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவுமாம் ஆரேனுமொரு வானுஷ்டிக்கவுமாம் ப்ரபத்திக்கல்லது ஸர்வேஶ்வரன் பரவேசாஷா

ஸா-நீ|| வ்யபதேஶங்களுக்கு ப்ரயோஜந விஶேஷமில்லாதொழியாதோ, ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமென்று நியமமாகையாலே ஜ்ஞாநரூபமானவொருவுபாயத்துவக்குவேண்டினாலும் அந்தவுபாயம் ப்ரபத்திரூபமேயாகவேணுமோ, ப்ரபத்தியைப்போல் பக்தியையும் ஸதாசார்யஜ்ஞாநவைபவமாகவநுஷ்டித்தாலாகாதோ அந்யனுக்காக வந்யனநுஷ்டித்தாலாகாதோ? இப்படியிருக்கவிந்த வாக்யாதிகளை ப்ரபத்திமாத்ரவிஷயமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற வசனவைபவாபாய ஸம்ப்ரதாயத்துக்குத்தான் தாத்பர்யமிது, கிஞ்ச இவ்வதிகாரிகளை பக்திநிஷ்டன் ப்ரபத்திநிஷ்டன் என்றிப்படி த்வைவிதமாக விபஜிக்கலாயிருக்க ஸ்வநிஷ்ட உக்திநிஷ்ட ஆசார்யநிஷ்டனென்றிப்படி வக்ரமாகவிபஜித்ததற்குத்தான் தாத்பர்யமென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஏதேனுமித்யாதி) ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமென்றது, விஶதஜ்ஞாநவைபவமாதல் ஸதாசார்யஜ்ஞாநவைபவமாதல் வரதந்த்ரமாகவாதல் ஸ்வதந்த்ரமாகவாதலென்றபடி. ஆரேனுமென்றது தாந்தானேயாதல் தனக்காக வாசார்யாதிகளாலாதலென்றபடி. ததாவிஶதஜ்ஞாநவைபவமில்லாவிட்டாலும் தானநுஷ்டியாதேவாசார்யரேயநுஷ்டித்தாலும் கார்யகரமாமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக இந்த வாக்யாதிவ்யபதேஶங்களுக்

ஸா-கா|| க்ருதக்ருத்யஸ்ஸர்வேஷ்வ்" நஸம்ஶயோத்ருதகஸ்வாமிபாரநதாந:" இத்யாதிஷு ஸந்ந்யாஸயவஸிதயோரேவோக்த்யா வாய்நிஷ்டயோஸ்ஸ்ருதா ப்ரதீதே: கௌஸிகாசாரயோஸ்ஸயோக்தக்ஷாத்தியோரேவஸாயநக்ஷ யக்ஷம் யதாவஸ்தித ஸந்ந்யாஸாநுஷ்டாநஆரவாவஸாயநக்ஷ வாச்யம் நதத்தயோ ரேவஸந்ந்யாஸாத்தக்ஷி த்ரித்ரஸஆரக்ஷாம்ஶீகாரே கஸாயநக்ஷவயவஸாநேநஸாயநக்ஷ ஶ்ருதிவாயாக ஸந்ந்யாஸாத்தக்ஷாநம்ஶீகாரேவ்ருத்திரிக்தஷேத்யாவாய்க்ஷநிஷேயவிரோயாத் உபயாபாயாபஸந்ந்யாஸாத்தக்ஷவசேஷ்வகாயுதீதி தேஷாசாசாயாணாம் ஸாவ உத்ருஹிவ்யாயாக ப்ரேசாயாஉரந்த்யா, சாதேவயெவ்யவதேஶநேசாயாதேதாஞஸம்தித" உத்ருக்தம் வ்யபதிவ்யதிரேகேண மோக்ஷஸ்ய ப்ராப்தேஶக்யஸ்வாதா (ஏதேனுமித்யாதிநா) நநுவாயஸேவிஸே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாம்ப்ரதாயணதேஶவாஸாதேசிகாயிகவ்யாபாரரூபவஸ்தமோக்ஷஸாயநக்ஷவாதஃ கயசித்திஶம்காயாம் ப்ரேயவாயொமிநாதேவகாரெஜஷதியிதாம்|தத்ரதம்பாஷிஸம்யோமம் உஸதேவளவ்தேஷிகம்|யதஸேசதஸோஸ்ஸ்வயஸம்ஸி

௨௦] ஸ்ருஷ்டிகொடுக்கவிரங்கானென்றதாயிற்று. இப்படி “ப்ராரப்தநிஷ்டா: பக்தாஶ்சைவ வைஷ்ணவாஶ்ரயா: । தேநைவதே ப்ரகாஶந்தி

ஸா-நீ॥ குப்ரயோஜநமென்று கருத்து. ப்ரபத்திக்கல்லது என்கிறவித்தாலிவ்வுக்திக்குமிவ்வாவாந்தர நிஷ்டைக்கும்வேண்டினவுபாயத்துவக்கு ப்ரபத்திரூபமேயொழிய பக்திரூபமாகமாட்டாதென்றதாயிற்று. இதில் ந்யாயம் ஸர்வேஶ்வரனிரங்கானென்கிறவித்தாலே சொல்லிற்றாகிறது. ப்ரபத்தேர்ஜ்ஞ க்ஷிப்ரபலப்ரதமாகையாலே ஸம்ஸாரத்தையுங்கூட இறங்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவமாயிருக்கையும் பக்த்யாதிகளிங்ஙனல்லாதிருக்கையுமே இதற்கு ந்யாயமென்றதாகிறதிறே. இத்தால் பக்தனுக்கும் அங்கமாகவாகிலும் ப்ரபத்தியில்லாதபோது அவன் திறத்திலீஶ்வரனிரங்காமையாலிவ்வதிகாரிகளிருவருக்கும் ப்ரபத்தியே ஸர்வநிர்வாஹகமென்று காட்டுகைக்காகவிவர்களை ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனென்றும் அங்கப்ரபத்திநிஷ்டனென்றிங்ஙனே விபஜித்ததென்று கருத்து என்றதாயிற்று. என்றது இவ்வதிகாரிகளிருவருக்குந்தொடங்கிவ்வளவாக ப்ரஸ்துதமான ப்ரகாரபேதப்ரதர்ஶநமும் ப்ரபத்திமாஹாத்ம்யஸம்ரக்ஷணத்துக்கிப்படி தாத்பர்யம் ஸித்தமாயிற்றென்றபடி. இப்படி உக்தியுமாவாந்தர நிஷ்டையும் ப்ரபத்திவிஶேஷங்களாகையாலே தந்நிஷ்டரும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டரேயாகையால் கீழ்ச்சொன்ன அதிகாரிவிபாகத்துக்கு பாதகமில்லாவிட்டாலும் பக்திப்ரபத்திரூபமில்லாத ஸாமாந்யாதிகாரிகளுக்கு மோக்ஷோபாயகதனம் “ப்ராரப்தநிஷ்டா:” இத்யாதிவசந ஸித்தமாகையாலவற்றையிட்டு பாதகமில்லையோவென்றவதுவுமில்லையென்கைக்காக அவையொருவுபாயஸம்பந்தத்தையிட்டல்லது ஸ்வத:உபாயங்களன்றென்கிறார். (இப்படியித்யாதியால்)இப்படியென்கிறதற்கொருவுபாயத்துவக்குண்டென்கிறத்தோடேயந்வயம் இந்த அபிமாநாந்தரமேவ பக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரபத்திஸம்பந்தத்தையிட்டுஉபாயஸம்பந்தமுண்டானாப்போலே யந்த ஸாமாந்யாதிகாரிகளுக்கு வேறொரு ப்ரகாரத்தாலே பக்திப்ரபத்திரூபோபாயங்களிலேதேனுமொ

ஸா-கா॥ ஜீவந்முக்தாநாம் இத்யாதிஶ்லோகமவமதிக்ஷேபவைஷ்ணவாஶ்ரய ணவஸ்த்வாபாயாநாமைதச்சோக்தம் ஶேஷவாஸஸ்யத்திரேஷ்டாஷ்டீஸ்யவ ஶாஸ்த்ரம் ஶரணாகதஸ்ய ப்ரபத்தேர்வைஶிஷ்ட்யம் । ததஹங்காரோஹம்ஸாபிமாநதி நாராயணாஶ்ரய” இதி வநேந ஸூத்ரஸ்யாதாகேந மோக்ஷேஶ்வர பக்திப்ரபத்திரூபேண தத்தத்மோக்ஷஸாதநதயாஶ்ரிதாநாம் அதிக்ராந்தபக்திஸாதநவஸ்ய ப்ரபத்தே மோக்ஷஸாதநத்வே ப்ர வாபகவாக்யப்ரத்ருதிவிரோதாத் அதோஹிகாரிவைவிஶிஷ்ட்யம் யாஜ்ஞிக இத்யுக்திப்ராயேணாஹ - (இப்படி ப்ராரப்தநிஷ்டஇத்யாதிநா) நற்பா

ரூ|| தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்றும் "தைவம் ஸம்ஸாரக்ஷ்மா ஸம்ஸ்ரிதவிஷயவாத்ஸல்ய: நமோ ப்ரஹ்மண்யதேவாய கோப்ராஹ்மணஹிதாயச" என்றும் "நற்பாலயோத்தியில்வாழுஞ்சராசரம்முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன்" என்றும் "வன்மையாவது நின்கோயிலில் வாழும்வைட்டிணவனென்னும் வன்மை" யென்றுஞ்சொல்லுகிற ராமவதாரிகாந ஹமவதிஷயவாஸாதிகளுக்கும் தன்பக்கலிலேயாதல் பிறர் பக்கலிலே யாதல் முன்பேயாதல் பின்பேயாதலொரு வுபாயத்துவக்குண்டு. எங்கனே யென்னில் இவை யுபாஸநத்

ஸா-நீ||ன்ற்ரேடு ஸம்பந்தமுண்டென்றபடி. (வைஷ்ணவஸம்ஸ்ரயா:) ராமவதேநஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்யாதிகா: (தேநைவ) வைஷ்ணவஸம்பந்தேநைவ (நற்பாலித்யாதி) (நற்பால்) நல்ல வ்யவஸாயத்தையுடைத்தான (அயோத்தியில்) ஸ்ரீஅயோத்யையிலே (வாழும்) ஸ்தாவர வஸியாநிற்கிற (சராசரம் முற்றவும்) ஸ்தாவரஜங்கமங்களெல்லாவற்றையும் (நற்பாலுக்கு) நல்ல ஸ்வபாவத்திற்கு (உற்றனன்) செலுத்தினன் ராமஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைகஸுகதுஃகமாகிற நல்ல ஸ்வபாவத்தைப்பற்றிருக்கும்படி நடத்தினனென்கை. வண்மையாவது மோக்ஷம் பெறுகைக்கு பலமாவது (நின்கோயிலில்வாழும் வைட்டிணவனென்றும் வண்மை) உன்னுடைய திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் ஸ்தாவர வஸிக்கும் வைட்டிணவனென்கிற பலமே. தன்பக்கலிலேயாதல் பிறர்பக்கலிலே யாதலென்றது வ்யவஸ்திவிஷயம் முன்பேயாதல் பின்பேயாதலென்றது ஸித்வ்யவஸ்த்ரஸ்யவிஷயம் பிறர் பக்கலென்றது சூர்ப்பனுக்காக வ்யவஸ்தி பண்ணுகிற வாவாயநுன் பக்கலென்றபடி. இவற்றிற்கிவ்வநங்களில்ச் சொன்ன ஸாயநகமோருவாய ஸம்பந்தமுண்டான மாத்ரத்தால் நிவர்ஹித்ததாமோ ஸம்பந்தமாத்ரஸித்தி வ்யஸ்கமன்றோ? இனி உபகாரகஸ்வரூபஸம்பந்தவிசேஷஸ்வமுண்டென்றில் ஸகிவ்யவஸ்திகளுக்கு கர்மஞ்ஞாந வேதிதமல்லாத ராமவதாரிநாதிகளுக்கு தத்வகாரகத்வந்தானெங்கனே, பின்புண்டாமுபாயங்களுக்கிவை ஸ்வயம்வித்வகாரகங்களானாலும்முன்புண்டான வுபாயங்களுக்குபகாரகங்களாம்படி தானெங்கனேயென்கிற வஹிவ்யாயத்தாலே

ஸா-கா||லயோத்தியில்)ராமஸக்திஜநகஸ்வரூபஸமீபீநஸ்வபாவாயோத்யா யாம் (வாழுஞ்சராசரம்முற்றவும்) உக்ஷணைவதர்மநம் சராசரம் காஸஹேத்ய(நற்பாலுக்குய்த்தனன்)வாமவர்ஷாயஸ்வ ஸ்வஸம்ஸ்லேஷைக ஸுகம் ஸங்கவிதவாநு (வண்மையாவது) மோக்ஷஹேதுர்லாபுஷ்கம் (நின்கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவனென்னும் வண்மை) ஸுமேஷிவே கஸக கிங்கிரதயாவஸ்யாநவிஸிஷ்டம் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வரூபம் யகல்பஸஹேதிஷநேத்யயநு: | உக்தம் தேஸவாஸாதீநாம் மோக்ஷஸ்வ

௯௮॥ தில்லாதல்வ்யவஸ்திதியிலேயாதல்மூட்டியும்உத்துணோவாஸநனுக்குத்தொத்துனாவயவத்தைப் பண்ணியும் ஸ்வதந்த்ரவ்யவஸ்த்ாநுஷ்டாநம்பண்ணினவனுக்கிங்குற்ற ஸெங்கயஹாநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கியு முவகாரக

வா-நீ॥ ஶாகிக்கிறுர்.(எங்கனேயென்னிலிதி)கூம்மகூமில்லாதொழிந்தாலும் உவகாரகூவங்கூடுமென்கிற வஷிவ்யாயத்தாலே இவற்றிற்குயயாஸம்ஸவமுள்ள உவகாரகூவவ்யகாரங்களைக்காட்டுகிறுர். (இவையித்ருதியால்) (ஸெகுஜாாதிவ்ருத்த்யாதி) உவாயஸ்வாஸ்வொத்தி கஷாவயங்களைப் பண்ணுகைப்போலே தத்வாஸிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குகையும் தகஷவ்யாவ்ஸ்திஸெ யுண்டாச்குகையு முவாயொவகாரகூவவ்யகாரங்களா மென்று கருத்து. தயாவ இந்த ஸாமவதாஸிஶாநாதிகள் ஸ்வதஃ உவாயங்களல்லாமையா லயிகாரிகளிருவரென்று முன்பு விஷஜித்ததற்கு விரொயமில்லையென்று கருத்து. ஸஆாரகவ்யவஸ்திநிஷ்ஹனென்றிப்படி ஸக்திநிஷ்டனையும் வ்யவஸ்திநிஷ்ஹனைச் சொன்னல் ஸுயிகாரிகளிருவரென்றது கூடாதொழியாதோ? உக்திநிஷ்டனுக்கு மாவாயஹநிஷ்டனுக்கும் ஶக்கவாஶக்கவாதிகளான ஸெஷகாகாரங்களிருந்தாலும் ஸுஆாரக வ்யவஸ்திநிஷ்டஸெவநவர்களெல்லாவற்றையுமேகீகரித்தாப்போலே ஸஆாரகாஆாரக வ்யவஸ்திநிஷ்டருக்கும் தயாவியமான ஸெஷகாகாரமிருந்தாலும் இவர்களையும் வ்யவஸ்திநிஷ்டஸெவந வகீகரித்து ஸுயிகாரியொருவனென்றன்றோகொள்ளவேண்டுவது உக்த்யாதிநிஷ்டரில் ஸஷஸெஷமில்லாமையாலே யேகீகரித்தாலும் இங்கு ஸஷஸெஷமிருக்கையாலிப்படி விஷஜித்ததென்றி லந்த ஸஷஸெஷமெது, இருவருக்கும் ஸொக்ஷமொன்றேயன்றோ ஸஷம் ஸஆாரக வ்யவஸ்திநிஷ்டனுக்கு வ்யாரஸ்யகஹாஸாஸாவிஸொக்ஷம் ஸஷம், ஐதரனுக்கு வ்யாரஸ்யநிவ்ருத்திவஸீவஹகம் ஸொக்ஷம்ஸஷமென்றிவர்களிருவருக்கும் வ்யவஸ்த்ாநுஷ்டாநமே யொத்திருக்கயிப்படி ஸஷஸெஷம் வருகைக்கு நியாமகமுண்டோ,ஸுந்யாவெவரீத்ரம் வ்யஸம்மியாதோ? கிஞ்சாஆாரக வ்யவஸ்திநிஷ்டனுக்கு வ்யாரஸ்யகஹநிவ்ருத்தியும் ஸஷமாகிலிவர்களெல்லாருக்கும் வ்யவஸ்த்ாநுஷ்டாநகணவ ஸவவிநிவாதம் வ்யஸம்மியாதோவென்

ஸா-கா॥ காரகூம் விஶிஷ்ட்ரஷஶயதி (எங்கனேயென்னிலித்ருதிநா) நநஸஷ்ட்ரஷஸாவிஷ்ராநாம் ஸொக்ஷஸஷகூவாவிஸெஷணதாஸ்ரஸஷகூதியயாயிகாவெகூஷம் ஸஷம் ஸாநத்ராஸஸ்ராவிஸொக்ஷஸஷகூவிஶிஷ்டித்திஸ்ஸெத்ரகாயிகாரகூம் கிஞஸத்ராதிதிஶம்காயாம் உஸாாதிவிஷ்ராநாம் ஃயவிஷ்ராயாஶ்ரஸொக்ஷஸஷகூாவிஶெஷிவிவஸகூ வ்யாவித்தஷஸாவாஸ்யா ஸஷஸெஷந விஞாயிகாரகூவஸவ்யாரஸ்யநாஶகஸுத்தஷஸாவாஸவஸஷஸெஷாஷ்ராாஸெயஸ்ஸ்ர வ்யஸம்மெநவ்யவஸித

உ௦ || ங்களாம். இவர்களில் வ்யாஸாதிகளைப்போலே யுவாயாஜர ஸஜ்ஞை கையாலே யகிஂவநனுமன்றிக்கே விஜஂவக்ஷஉனுகையாலே யநந்யமதியும ன்றிக்கே யிருக்கிறஸஆரகவ்யவதிநிஷ்டனுக்கு வ்ராரப்ஜுகஉநுவயநுவ ஸாந ஸாவியான வஂகிஉவ்யத்யயத்தை யவயியாகவுடைத்தான வுவாஸ

ஸா-நீ||றிப்படிப்பிறக்கும்ஶஂகைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்.(இவர்களி த்யாதிவாகந்யயத்தாலே) உவாயாஜரெதி இங்குவாயாஜரமாவது கூ ரயொமாக்ஷ்யமவிஸிஷ்டஹக்தியொமம் தயாவஸாஂமஹக்தியொமஶக்தஸாவ் மிங்க கிஂவநக்ஷமென்றதாயிற்று. இத்தால் உவாயாஜராஶக்தன் வ்யவத்த யிகாரியென்றது உவாஸந ஸ்வரூவத்தில் ஶக்தனல்லாதவனேயோ,வ்ரஂ வரயாஉவகாரகெஷ்வி ஶக்தனல்லாதவனேயோ,உத்யாதியாகவிகல்பித்து கிமேயுவவாதித்தகஉநுயொமொவ்ஜூஉாதி உூஷணஂ வரிஹ்ருதமாயிற்று எங்ஙனேயென்னில், ஸாஂமஹக்தியொமஶக்தஸாவோ கிஂவஷ்யமென்று விவக்ஷிதமாகையால் கஉநுயொமாக்ஷ்யஜூஉமில்லை. கஂமமன்றிக்கே வரஂவரயொவகாரகங்களான நாஉஸஂகீதநுநாதிகளிலே ஶக்தனுயி ருந்தாலும் வ்யவத்தயிகாரியாகைக்குங் குறையில்லையென்றதாகிறதிறே, உவாயாஜரத்தில் ஸஉசுநுராகவொருவருமிங்கு காணுதொழிந்தாலும் கூவிசுஸஂஸாவிதராகலாமென்கைக்காக வ்யாஸாதிஉ்ரஷ்டாந்தொக்தி:.விஜஂ வக்ஷமனுகையாலேயென்றது. வ்ராரப்ஜுகஉநுவஸாநவயநுங்க காயு ஷெவநுக்ஷஉனுகையாலென்றபடி. கநந்யமகி: வ்யொஜநாஜரவி உூவன் வ்ராரப்ஜுகஉநுவஸாநத்துக்குள்ளேவரும் வ்யொஜநாஜரங் களையும் ஸஹியாதவனென்றபடி. வ்ராரப்ஜுகஉநுத்துக்குள்ளே வரும் வ் யொஜ நாஜரங்களை ஸஹிக்குமவனுகையாலே ஸஆரகவ்யவத்திநிஷ்டன் கஆரகவ்யவத்திநிஷ்டனைப்போலே யநந்யமதியன்றிறே. (வ்ராரப்ஜு த்யாதி) கஂமியினுடைய நிஷ்டியுஉவஶ்யஂ வேண்டுகையாலேயதற்காக வ்ராரப்ஜுகஉநுவஸாநவயநுஙஂ விஜஂபிக்கைஇவனுக்கஆரக வ்யவ த்திநிஷ்டாவெக்ஷயாஹஉத்தில் ஹெஉமென்றபடி. அந்தவஂமியினுடைய நி ஷ்டிதான் வ்ராரப்ஜுகஉநுத்துக்குள்ளே வாராதொழிவானென்று ஶஂகியா மைக்காக வ்ராரப்ஜுத்யாரஸ்யவயியாகவுடைத்தாயிதஜ்ஜ உஂமிவிஶெ ஷண்உக்தஂ உவாஸநாஉவாஂமி ஶரீரஂ தயாவியமாகையால் அது வ்ராரப்ஜுகஉநுத்துக்குள்ளே நிஷ்டனுமாகமாட்டாதென்றுகருத்து. கஂமி நிஷ்டிகஉநுயொமாதிகளுக்கும் ஃஉமாயிருக்க ஸஆரக வ்யவத்தியின்

ஸா-கா||ரஶக்தாயிகாரகவஸ்யாவஶ்யகஷாவ்ஹக்திவ்யவஸ்த்யாஸிஹாயிகார கஉவெத்யவிவ்யாயெணாஹ(இவர்களிலிதி)ஶக்தகவிஜஂவ க்ஷஉகயொ ரஶக்தகவிஜஂவாக்ஷஉகயொஸ்வரஸரவிரஜுகவாக்ஷயிகந்தாயிகாரக

௩௯|| ஸர்வாம்ஶத்தினுடைய யதாவந்நிஷ்டி வைஷம்யமான மோக்ஷஸாம்யம்:

ஸா-நீ|| ஸமமாக விஶேஷித்துச் சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக யதாவதிக்ருத்வம் கர்மயோகாதிகாரத்தாலே யதாவந்நிஷ்டியில்லாமையால் யதாவந்நிஷ்டியை யிதில் ஸமமாக விஶேஷித்துச்சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் மேலதிகாரத்திலே மற்றவதிகாரிக்கும் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக விதாதிவாக்யத்தாலே உபபாதிக்கப்படுகிறதிறே. (மோக்ஷம் ஸமவிதி) ஸதாசாரவ்யவஸ்த்யுபாஸநத்திற்கு ஶேஷமாகிற வத்தனைபோக்கி ஸதத்துக்குக்காரணமன்றிக்கேயிருக்க மோக்ஷத்தையிதின் ஸமமாக நிர்த்தேஶிக்கக்கூடுமோவென்னில் வ்ரீஹ்யாதிகள் யாகோபாஶேஷமாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த வ்ரீஹ்யாதிகளுக்கு யாமகரணமும் ஶ்ருதிஸித்தமாயிருக்கிறுப்போலே யாகோபாஸநஶேஷமான ஸதாசார வ்யவஸ்த்திக்கு “ப்ராப்ரோக்ஷ வேதசார்ணதேஹம் வ்ரவசேத்” என்கிற ஶ்ருதியிலே மோக்ஷாகமாகம் ஸமகரணமும் ஶ்ருதமாயிருக்கையாலிப்படி நிர்த்தேஶிக்கத்தட்டில்லையென்று கருத்து. இப்படி “ப்ராப்ரோக்ஷ வேதசாரண”மென்கிற ஶ்ருதிஸதாசார வ்யவஸ்த்திபரையாகில் ஸூத்ரபாஷ்யத்திலே “நயஜூ திஷ்டோஸ்ய” என்கிற ஶ்லோகவ்யாக்யாநத்திலித்தை யதாசார வ்யவஸ்த்திபரையாகச்சொன்னது விரோதியாதோவென்னில் அந்த ஶ்ருதியஸங்கோச வ்யவஸ்த்தையாகையாலே யதிகாரிஸமஸ்தநவதற்குமபயவாரமும் விவக்ஷிதமாகையால் விரோதமில்லை. இவ்வர்த்தத்தை யிந்த ஶ்ருதிக்கு வ்யாக்யாநரூபமாக ந்யாஸதிலகத்திலருளிச்செய்த “ஸ்வகுலிஸம்ஸ்ரீதா”னென்கிற ஶ்லோகத்திலும் ரஹஸ்யபாஷ்யத்திலும் தாமே வெளியிட்டருளினாரிறே. இப்படி ஸதாசாரவ்யவஸ்த்திநிஷ்டனுக்கங்கிநிஷ்டிவரவேண்டுகையாலே ப்ராரப்தாவஸாநபர்யந்தம் மோக்ஷம் விளம்பிக்கை ஸமத்தில் ஹேதுமென்று காட்டியினி யதாசார வ்யவஸ்த்திநிஷ்டனுக்கப்படியொரு அங்கி நிஷ்டிவேண்டாமையால் தாத்ருஶவிளம்பமன்றிக்கேயிங்குண்டாம் வைஷம்யம் மோக்ஷத்திற்கங்காந்தரவைஶமாயிருக்கையாலே வ்யவஸ்த்திக்ஷணம் முதலாக ஸமோஸ்ஹமாயிருக்கை. இவனுக்கு ஸமத்தில் ஹேதுமென்றுவபாதிக்கிறார். (ஸர்வாதிகார” இத்யாதி ஸகாவாக்யத்தாலே) வ்யவஸ்த்திக்ஷணம் முதலாக ஸமோகமதமேயாயிருக்குமென்று நியதஞ்சொல்லக்கூடுமோ ? உபாஸநத்தில்போலே யிதிலுமேதேனுமொரு விளம்பஹேதுவாலே ஸமவிளம்பம் ஸம்பாவிதமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக விங்கு விளம்பஹேதுவாவது தைர்யவணிஜகவாத்யதிகாரமில்லாமையோ ? ப்ராரப்

ஸா-கா|| ஸ்வாதிகாரகயோஸ்ருவரஸர விராஜகஸ்வாதிகாரஹேதுஷு

மூ|| ஸவாதிகாரமாய் ஸவநிஷ்டநிவர்த்தகமாய் ஸ்ரேஷ்டஸாதநமாகவற்றாய் ஸுகரமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் சரமகாரியாய் ப்ரதிபந்தகநஷ்டமாய் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹகாரியோகாஸஹமாயிருந்துள்ள ப்ரபத்தியைத் தன்னதிகாராநுரூபமா

ஸா-தீ|| நிவ்ருத்திக்ஷமமில்லாமையோ? ஸாக்ஷாத்ஸாதநக்ஷமமில்லாமையோ? அநுஷ்டாநம் துஷ்கரமாகையாலே யதாவஸ்தாபிநிஷ்டவிருத்தியில்லாமையோ? அநுஷ்டாநத்திற்காவ்ருத்திவேண்டுகையோ? ஸ்வோத்பத்தியில் காலவிசேஷஸாபேக்ஷமோ? "யதஜ்ஞாநநஷ்டேநக்ஷரதீ" த்யாதிஷு ஸஹகாரிஸாபேக்ஷமான பாவவிசேஷமோ? உபாயாந்தரப்ரயோகஸாபேக்ஷமோவென்றிப்படி யஷ்டயாவிகல்பித்து க்ருஷ்ணவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸவாதிகாரமித்யாதி விசேஷணாஷ்டகத்தாலே) (ஸவநிஷ்டநிவ்ருத்தி)ப்ராரப்தஸ்யாபி நிவர்த்தநீதியதி (சரமகாரி)கோவிணகாலத்திலே ஸ்வோத்பத்திநக்ஷ்டம் ப்ரபத்திக்கித்தனையவேண்டியமுண்டாகிலித்தைப்பற்றினவிவ்வதிகாரிகளிருவருக்கும்ஸமத்ரைகாரமுமாகாதொழிவானேனென்று சங்கியாமைக்காகவதாரமாகப்பற்றினவனுக்கென்று நிஷேதித்தது. ப்ரபத்திஸ்வாவமிப்படியானாலு மித்தனையிவர்கள் வம்சப்ரகாரஹேதுத்தாலே யிப்படி ஸவிசேஷம் முண்டாயிற்றென்று கருத்து. இருவருமேகப்ரகாரமாகத்தான் பற்றுதொழிவானென்று சங்கியாமைக்காக தன்னதிகாராநுரூபமாக விசேஷிக்கிறது இவனகிஞ்சநனுகையாலே யதாரகமாகப் பற்றினான். அவனங்கனல்லாமையாலே யவனப்படிப் பற்றக்கூடாதெனறு கருத்து. சுதாரகமாகப் பற்றினவனுக்கும் வரிவர்ணநாஸவத்திற்கு ப்ராரப்தகர்ம ப்ரதிபந்தகமென்னவேண்டாவோ வென்றாகில அதாரகப்ரபத்திநிஷ்டரெல்லாருக்கும் தக்ஷணை விநிவாதம் ப்ரஸங்கியாதோ? சிலர்க்கு ஸாநுஜமான ப்ரா

ஸா-கா|| உதிஹாவ:(ஸ்வாதிகாரமாயிதி)சதிக்ருணாதுரப்ரவராயாநாம் விப்ரவதநகாயிகாரஸ்வதித:(ஸர்வநிஷ்டநிவர்த்தகமாயிதி) ப்ராரப்தஸ்யாபி ஹம்ஸகத்வம் விவக்ஷித (ஸ்ரேஷ்டஸாதநமாகவத்தாயிதி) ஸத்யோவிஸாதகத்வம் விவக்ஷிதம்(ஸுகரமாயிதி)சுலகாயிகாரத்வம் விவக்ஷிதம் (ஸக்ருத்கர்த்தவ்ய)மாயிதி) சுயத்ரயஹேத்வம் விவக்ஷிதம் (சரமகாரியாயிதி) சுவிளம்பேந ஸவப்ரதத்வம் விவக்ஷிதம் ப்ரதிபந்தகநஷ்டமாயித்யநேந ப்ரபத்தேர்ந்தகாலமேவஸம்பூர்ணே சுஜ்ஞாதாநாமேஷஷஹ ஆர்த்தம் பலிவ ஏவகாரணம் ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாநே தத்பூர்வவகாரணத்வம் ஜங்வாதி ஸப்ரபாகவ்யவாதகத்வம் விவக்ஷிதம் (ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலேயிதி) நைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம் நநுப்ரபத்தேர

தே॥ கவளமாகப் பற்றினவனுக்கு பரிபூர்ணானந்தத்துக்கு வேறு ப்ரதிபந்தகமில்லாதபடியாலே ப்ரதக்ஷிண முதலாக இங்கேதிரிந் தேற்கெழுக்குற்றேன்" என்றும் ஈதிச்சுவைதவிர யான்போ யிந்திரலோக

ஸா-நீ॥ ஶாஸ்த்ரத்தாலே ஶரீரயோகமானகயா லுகூலோபமில்லையென்றிலப்போது ப்ரதக்ஷிணம் முதலாகஹமொறுமேயாயிருக்குமேனகிற நியமங்கூடாதொழியாதோ? ஸுலபமான ப்ராரப்ராம்ஶத்தாலே தேவிவெகருக்கு ப்ரமோதஷோமா நம்ப்ரதர்ஶீ ப்ரயோஜநாஸக்தியாலே யநந்தி ஸம்பவித்தாலும் பரிபூர்ணவிவெகரான ஊமாகாக்களுக்கதில் ஸாநந்திதான் ஸம்பவிக்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (பரிபூர்ணேத்யாதி) வேறு ப்ரதிபந்தகமில்லாமையாலே ப்ரதக்ஷிணம் முதலாக வென்கிறதற்கு ஸாநந்தியாலே ஸாவிதமானவென்கிற விடத்தில நயம் வேறு ஸாநந்தொநுதீக்ஷுகஃ ஸக்தியைப்போலன்றிக்கே ப்ரதிப்ராரப்த்திற்குங்கூட நிவர்த்தகமாகஶாஸ்த்ரஸிதமாகையாலிங்கு ப்ராரப்தமும் ப்ரதிபந்தகமாகமாட்டாதென்று கருத்து. ப்ரதக்ஷிணம் முதலாகவென்றது ப்ரதக்ஷிணப்ரஹ்ருதிஷு தத்தத்காலவிஶேஷு யென்றபடி. அதாவது இவனுதியில் தாரதம்யத்துக்கிடாக க்ஷணமாத்ரமாதல் யாமமாத்ரமாதல் திவஸமாத்ரமாதல் திவஸாஹோராத்ரமாதல் ஆத்மாநஶரீரமாத்ரமாதலிவன் கோலினவேதேனுமொரு காலத்தளவன்றிக்கே ஷேமா நம்ப்ரதர்ஶிகளுஷேம மாகாதொழிந்தாலும் ஊமாகாக்களுக்கும் காரணாஸரண ஸாநந்தி ஸம்பவிக்குமென்று மிடத்தை ஸப்ரமாணமாக வுபபாதிக்கிறார், (இங்கே திருந்தேற்கித்யாதி) இங்கே திருந்தேற்கு ஸ்ரீஹஸ்திகிரி ஸம்பவித்திருக்கிற நமக்கு (இழுக்குற்றேன்) இழுக்கிற குற்றமிது உண்டாங்குற்றமிது என்றபடி. த்ரிவிதகரணங்களாலும் ஸவிஷயகைங்கர்யம் நடக்கும்படி எம்பெருமான் நம்பக்கல் க்ருபை பண்ணினுகிலிங்கேயிருந்தாலும் ஒருகுற்றமில்லையென்கை. (இச்சுவை) இந்த ரஸம் (ஐஶ்வர்யம்) வரம்வரம் இங்கே யவனீ கீர்த்திக்கும் இந்த

ஸா-கா॥ காஞ்ச்யாம்ஶௌஸவெஸத ஸாக்ஷாத்வஶாதா ப்ரவாஹ்யாஸர ஊவி ப்ரமாநந்தாஷேமா நம்ப்ரதர்ஶாவமதேஃ ஸவிஷம்ஸ்ம ஸாமாந்யதஜ்ஞாதிப்ராயேணாஹ- (ப்ரதக்ஷிணம் முதலானேதி) ஸவி ஷம்விபகஸ்ரீ வீக்ஷாநஜாயேதத்த்ராஹ- (இங்கே திரிந்தேர்க்கிதி) (இங்கே திருந்தேர்க்கெழுக்குற்றேன்) ஸ்வகஸ்வோரவாரகாரணாஸ்ர மமவாஸஸேவிபகாரணேதேஷவஸ்வப்ரதிஸம்பம்யி கைங்கர்ய கதர்யாவஸாவஸ்யாவாங்கவோதிவேத கைங்கர்யஸம்பாராங்கிதவஹீ நீதஸ்தி - (இச்சுவை தவிரயான்போயிந்திரலோகமாளுமச்சுவைபெ

ஊ௵ மாரூ பச்சுவைபெறினும்வேண்டேன்” னென்றும், “ஏரார்முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே” யென்றும் “ஸேவெஹாமெ பரமோராஜ்ய ஃபிதி த்ர வ்ருதிஷ்டித: | ஹ்க்ஷீர நியதாவீர ஸாவொநாந்யத்ரமஹதி” என்று ஞ்சொல்லுகிறபடிகளிலே இவ்வுரீரத்தோடேயிருந்து மெகெஃ௦ஃய்யா்ஷ்ய நுஷவம் பண்ணவேணுமென்கிற வஹிஷ௦யிக்கு காரணமான வவஹர வதாராதி ஸ௦மமடியாகவந்த ஸ்வாநுஷதியாலே ஸ்வாவிதமான ஶரீர

ஸா-டீ௹ ரஸமொழியவித்தைவிட்டு வரவஷமாளும் ரஸத்தைப் பெற்றிலும் வ்ராஜ்யேனென்கை (ஏரார்) வரவெஹாஜ்யமான (முயல்விட்டு) முசல் ஶௌஸத்தைவிட்டு (காக்கை பின்போவதே) காககரோ௦ஸாஜஷ்௦ காகாநுயாவநம்பண்ணுவதோ “சுவஷ்ஷ்யஸவஷஸஹிஷ்ணுஷ்ரி” த்யாதிகளிலிப்படியே ஸளஶீஶஸளஹ வாஃஸஷ்யாதிஶயம் மிகவும் ப்ரகாஶிக்கிற வவஹரவதாராதிகளை விட்டு இப்படியல்லாத வரரூவத்தை சுஹிஷிப்பதோவென்கை (ஸெஹாஜஷத்யாதி) ஸஜநெ ஶீத்ராஷள (ஷ்ருதி:) ஸெஷா: சுயிகெ ஶுவஷ்ராஷள ஷ்ருதி: ஹ்க்ஷீ: ஸெவகஸ ஸெஹாஹ்க்ஷீரத்ர ஸ௦ஃவாஶீஷய ஸஷித ஸெவஶுணஹெஷநிப௦ய நதயா விஹஜ்ஞாபதெ ராஜஸுதெந ஹி ஸ்வஜநரஜநாநுஶுணஸளஶீஶஸவாஃஸஷ்யாதி ஶுணாஸ்வஷ்யெ. வீரெத்யெநத ஸவஷிஷ்ணுஷாநுஶுணாஸ்யஸ்ஸஷ்வீயஷ்ஷபொ ஷஹஸொவயாக்ஷஶுணாஸ்வஷ்யெ (சுயி) சுவதாரரூவெ (ஸாவ:) ஷந: கூந்யத்ர மோக்ஷஷஶாநுஸாவெ வரரூவெ (ஸ்வாநுஷதி) ஸ்வாநுஷதியில்லாதபோது ப்ராரஷ்௦ஶமும் நிற்கமாட்டாதென்றிப்படி யிந்த ஸ்வாநுஷதியின் ப்ராயாந்யத்தை நினைத்து ஸ்வாநுஷதியாலே ஸ்வாவிதமென்கிறார். ஶரீரஸ்திதிக்கு ஸ்வாநுஷதியே ப்ரயொஜநமாகில்வநுஷதி மேலும் முழுக்கவொருவனுக்கநுவதிக்க ஸாஸாவிதமாகையா லப்போதிந்த மெவஹிகமெ௦கய்யாநுஷ்ருதியொழிய வரிவமஹ்ஷநுஷவத்திற்கவஸர மில்லாதொழியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶரீரத்தினித்யாதி) ஸ்வாநுஷதா௦ஶமொ

ஸா-கா ௹ ரினும் வேண்டேன்) சுமெத்ரவஹமவக்ஶுணநாஷஸ௦கீதநரூவநிரவயிகாநநாநுஸவஷவஹாய ஷெஶவிஶெஷமஷநவஸ்வக௦ வரஷவஷஸ்வாஷிஃஸ வாவாஷமொவரரஸாநுஸவஸ்யாஹெவி நாஷஸ௦கீதநரஸாஹிஜ்ஞாஹஸ்வீகரொஷீத்யஷ: (ஏரார்முயல்விட்டு காக்கைப்பின்போவதே) ஸுஷ௦ வரஷமொஹ்ய௦ஶஶஷோ௦ஸ௦விஹாயகாகஷா௦ ஸாவெக்ஷயா காகாநுயாவந௦க்ரியதெகிஞக்ரியத இத்யய: (ஸாவொநாந்யத்ரமஹதி) (சுந்யத்ர) வரவ்யஹவிஹவாதிஷித்யஷ: ப்ராரஷ்ஷஸாநுஹ்த விஶெஷணாதிஹொமஹ்ஹமவஷிஹ்ஹ விஶெஷெ

ஜீ॥ த்தினவஸாநத்தையெல்லையாகவுடைத்தாய் ஷெஶகாஷூரூவவரி ஹேஷவத்ாய்க் கொண்டிங்குண்டாம்கெைகயுஹவொஷீத்ந தமுதலாக வுடைத்தான வரிவணுகெைகயுவயுஜஹொக்ஷம் ஹஉ்,வாஎவ

வா-நீ ॥ ழிய மேலுள்ள வாரஷுவணும் விஷ்யாரஹக்ஷணவவ விநஷு மாகையாலும் வாரஷுகஜுத்துக்குள்ளே ஶரீரஷூதிக்கு ஷூநுஉதி வுயாநகாரணமத்தனைபோக்கி யந்த வாரஷுாஶமும் நஶித்தாலிந்த வுநுஉகிாதும் ஶரீரஷூவக மாகமாட்டாமையாலு முக்ஷ ஶாகாவகா ஶமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமெல்லார்க்கும் வவெதிக்ஷணம் முதலாக ஹஉமேயாயிருக்குமென்று நியமஞ்சொல்லவந்தது கூடுமோ? க்ஷணாதுஉ நுஉதிபண்ணினவனுக்கு வவெதிக்ஷணமுதலான ஹஉமேயாயிருந்தாலும் மற்றபேர்க்கு தக்ஷணவவ ஶரீரவாதமில்லாமையாலது கூடாதிறே, இவ்வயிகாரிவிஷயத்தில் வவஹனை வீஶாரனிவனுக்கிங்கிருந்த நாள் ஷவிஷயமாகவுமுண்டாகிறகெைகயுமே ஷொக்ஷஹஉத்திற்குசுஜு ரரவமாகையாலிந்த நியமங்கூடுமென்றிலப்போ தாதுவவஹுனித்தை யவெக்ஷியாதே ஷொக்ஷமெஶயில் கெைகயுத்நதயே யவெக்ஷிப்பானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஷெஶதாஷி) நிஷாஷஹனிக வெநகாஶவரிஹேஷஃ ஈவஶகவெந ஶாஷவொ வவஷூதவெநவ வவுவியகெைகயுாஹாஹக ஷூரவவர்ஹேஷஃ தயாவ இப்படியிது வரிஷிஹுமாகையா லாதுனித்தை யவெக்ஷியாதொழிகிறனென்று கருத்து. (வரிவணெுகி) தயாவ அது ஈவரிஷிஹமானகயாலத்தையே யவெக்ஷிக்கிறனென்று கருத்து. இப்படி யிவ்வயிகாரிகளுக்கு விஉம்பாவிஉம்பங்களையிட்டு ஹஉஹெஷஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஒரு ஹஉத்திற்கு ஸாயநமாக ஶாஷவிஹமான வொரு கஉுமயிகாரிஹெஷவதுவி கயிகாரியினுடைய விஷாாதுத்நதயிட்டந்த ஹஉத்தை விஉம்பி

வா-கா ॥ ஷெஷஹிக கெைகயுாவெக்ஷயா ததுதுகெைகயு விஉம்பாவெக்ஷாயஜுத ஊதிஹாவஃ நஹெவம் ஹதிஷெஶவிஶெஷவா விவவுகெைகயுாவெக்ஷாகயம் ஷ்ாஷிதுதாஹ- (ஷெஶகாஷூ ஸூரவவரிஹேஷவத்தாயிதி) கநுது கெைகயுஷுவரிஷிஹகூாஷி ரொயிவாஹஉுாதுஷெஶவிஶெஷ வரிவணுாநுஹவ வவவு கெைகயுாவெக்ஷாவிஷஹாவதைகஃவவதுதுக்ஷணாா ஹவொரஷெஷூநுஶணநு ஹஉவஷஉஷம் ஷஹவதுவெத்ா ஶகாரிகூாஷி வெவக்ஷணா்வவஷு்த ஊதிஹாவஃ ஹவா ஹிஹாயி காரகூஷாயகம் ஷொக்ஷாரவஹஉவிஉம்பா விஉம்பாஹ்ாம் ஹக்திவவ தக்ஷ்வெுக்ஷணஜுக்கம் ஈஉதயொஃஹஹாஷாரஷாய நகெவவிஉம்

ஶ॥ ரய தஸ்யாத்மம் யதாவிதமாத்மந:॥ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே ப்ராம்ஸாம் ஶயிதவ்யஷ்டிர்யம்மதே, கிம்வா ஸர்வஜநஸ்ய ப்ரஷ்டு: ப்ரஸந்நஸ்ய யதிஷ்டம் ஸம், தத்பிது ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யஸாத்யம், கிம்வோகே தவிஹவார்த்ர வாஸ்தி பாம்ஸாம் யதிஷ்டா ப்ரவணயாம் நதாத்மாஸாத்" "ஶமேதே உபபத்தே:" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் ஸகலப்ரதனா கையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபத்தி ஸகலபலஸாதனமாகையாலி

ஸா-வி॥ தமாயு முண்டாகக்கண்டதுண்டோ? மற்ற கர்மங்களில் காணுவி ட்டாலும் ப்ரபத்திஸகலபலஸாதனமாகையாலிவனுக்கு விஶேஷமோவிஶே வங்களவிதங்களாம்போது தயோரவி ஶேஷாவிஶேஷாத் அப்படியு முண்டாக்குமென்றில் ஸாதநேந்த்ர ப்ரபத்தியெல்லாம் ஸகலபலஸாதன நமென்றால் தேவதாந்தரப்ரபத்தியும் மோக்ஷஸாதனமாக ப்ரஸங்கியா தோ? இனி ப்ரபத்திவிஶேஷம் ஸகலபலஸாதனமென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? ஆகையாலிது யதாவிதஶரணாகதிவாம்படி யெங்கனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (வரதித்யாதி) யதிஷ்டத்யாதி ஶாஸ்த்ரதி ஸம்பாதிஸர்வேஶ்வராநித்யாதி தேவதாந்தராதிகள் ஸகலப்ரத ரல்லாமையாலே ப்ரபத்திஸாமாந்யம் ஸகலபலஸாதனமாகாதொழிந் தாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ஸகலப்ரதனாயிருக்கையே யிவன் திறத்தில் ப்ரபத்திமாத்ரம் ஸகலபலஸாதனமென்கைக்கு நியாமகமென்று கருத் து. மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தகர்மங்களைப்போலன்றிக்கே ப்ரபத்தியவனுக்கு ந ரகத்தையுண்டாக்குமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விங்கு திருவடிகளி லென்றது (ப்ரபத்தீதி) ப்ரபத்தியாவது ஸ்வாபீஷ்டஸாதநஸமர்த்தனை யு பாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிறுத்துகிற வ்யாபாரமாகையாலே ஸ ர்வேஶ்வரன் திறத்தில் ப்ரபத்திஸகலப்ரதநஸமர்த்தனானவனை ய திமத ஸ்தானோபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிற்கிறதாகையாலிது ஸகலபல ஸாதனமாகிறதென்று கருத்து. இத்தால் பக்தியோகமும் ஸகலப்ரத னானவன் விஷயமாயிருந்தாலும் ஸாதாரண்யவ்யாபாரமல்லாமை யால் ப்ரபத்தியைப்போல் ஸகலபலஸாதனமாவதில்லையென்று ஜ்ஞாபி தமாகிறது. "மோக்ஷார்த்தீ ஸர்வேஶ்வரணம் ப்ரபத்ய" இத்யாதிகளாலே மோக்ஷைகஸாதனமாக ப்ரதிபன்னமான ப்ரபத்தியை யுக்திமாத்ரத் தைக்கொண்டு ஸகலபலஸாதனமென்றிப்படி வைஶ்யமாதிஸமத்துக் குங்கூட ஸாதனமாகச் சொன்னது கூடுமோ? அப்படிக்கிவ்வசனந்தானுண்

ஸா-ஸ்வா॥ பாபிஷ்டம்பாதவம்ஶேஷஸம்வக்தம்யுக்திஸோபவசநதஸ்யாஸா யயதி(பாபமயேத்யாதிநா) உக்திப்ரபத்திவ்யாஜ்யஸ்ய ஸமவதஸ்ய ஸகலபலஸாதநத்வாத்தஸ்ய ப்ரஸக்தோபாயயோரவிஶேஷஸகலபலஸாதநத்வமிதி

ஐ॥ வுபிகாஸிகாரிருவர்க்கும் ப்ரத்யாஹிதஹேதுவாயிற்று. "ஸர்வவித்யாஸஜனோ" என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி ஸர்வவித்யாவலத்துக்கும் ஸாதநமாயிருக்கிறது. அப்படியே "தாவதா கிருதஸ்யாஃ

ஸாதி ॥ டாகிலும் மோக்ஷஸாதநமான வித்தை தவிர ஸாம்ஸாரிக பலத்தில் விநியோகிக்கையுமுபபத்தி விருத்தமாகையாலந்த வசநம் ப்ரஸ்வ ரமாமத்தனையன்றோ, கிம்ச வ்ருபத்திக்கு பலஞ்சொல்லுகிற வசநத்தாலு மாமியான உபாஸநத்தின் பலத்தை யம்சத்திலேசொல்லுகிறதத்தனைய ன்றோ? வ்ருபத்திஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு பலஸாதநமென்கைக்கு ப்ரஸ் விஷமாகவொரு வசநந்தானுண்டோ? ஆகையாலிது ஸகலபலஸாத நமாம்படி யெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வவித்யா ஸத்ரா தி) "ஸர்வவித்யா ஸஜனோ" ஜநாஸ்வக்ருதிமோஜனம் தேவாதி ஸ்ரூவஸாரஸ்யாதீந ஜ்ஞாநீவ ஸஸதஷு ஹ (ஸாக்ருதிநஃ) வர்ணக உரணோ ஸம் ஸஜனே தேவ ஸாக்ஷாத்காரகமேந ஸர்வவித்யாஃ. ஸூதஃ ஹ்ருஷிஸ்வயஃ ஸநஸ்த ப்ராப்தாஃ ஸகலாஸ்ரீ. ஸ ப்ராமேயவ்யதயா வைஸ்வயகாஃ ஜிஜ்ஞாஸாஃ ப்ரக்ருதிவியாக்ரா ஸவஸர்வாஸ்விஃ ஜ்ஞாநீஸ்வகம் வேவாஃ ஸமலகமேவ வர ணம் ப்ராப்ஜநாநீ யாதொருபடியென்கிற ஸாராந்நிஷேதத்தால் ஸ்வ தாத்ர்யம் தத்பலகாரணாஸஹக்ருதகம் ஸம்ஸாரயப்ரஸாதந ரமேவக்ஷிதார்தி ப்ரகாரங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்கள். (ஸர்வவித்ய ஸவிதி) ஹ்ருஷிஸ்வயஸ்ய வாநஃப்ராப்தஃ ஸவமேவஸ்வயப்ரா ப்திஃ கேவலாத்தாநாஸவோ மோக்ஷஸித்தி ஸஹம் ஸர்வவித்யம் (அப்படி யேபிதாதி) "ஸர்வவித்யா ஸஜனே" என்கிறவிடத்திலே தத்பலமாயி கார நிஷேதஸவமேவகஸவாஸநத்தைச் சொல்லுகையாலந்த வுபாஸ நம் ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு தத்பலஸாதநமாயும் காரணஸேஷஸ ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு வாஸ்வரவிருத்தஸாதநமாயு மிருக்கிறாப் போலே "தாவதாதிஃ" என்கிற ஸ்லோகத்திலும் தத்பலமாயிகாரநி ஷேதவமேவகம் வ்ருபத்தியைச் சொல்லுகையாலிதுவும் ஸ்வதந்த்ரமாய்க் கொண்டு தத்ஸாதநமும் காரணஸேஷஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு வாஸ்வரவிருத்தங்களுக்கு ஸாதநமுமாகத் தட்டில்லை. இங்கனன்றிக் கே ஸ்வவசநம் வரம்வராஸாதநகாரத்ரவரமாகில் ஸ்வாரஸ்யஹாநியு ம் "ஸர்வவித்யா" என்கிற வசநத்தோடேகாரமேவயாயிருக்கிற விதற்கு வைராவேவ்ரமும் ஸாமிபலத்தை யம்சத்திலே சொல்லுகிறதென்றும்போ திவசநத்திற்கு ஸதத்ரவைவ்யஸ்ருமும் ப்ரஸம்கிக்குமென்று கருத்து. (தாவதித்ராதி) ஸூதிஃ ஹ்ருஷிஸ்வயஸ்யவாநஸ்த ப்ராப்திகாரந

௩௦ ‖ பார்த்தாத் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத:ஸர்வம் | யாவஜ்ஜ்யாதிஶரணம் ஸாத்ஸே ஷபாபநாஶநம்” என்கிறபடியே ப்ரபத்தியுமிஷ்டாநிஷ்டஸமத்துக்கும் ஸாதநமாகவிறே உபநிஷத்துகளறுதியிடுவது. இதில் “அஶேஷபாபநாஶநம்” என்கையாலும் அக்ஷரந்தோற்ற “பாவந:” என்றதிகாரந்தோறுமாவர்த்திக்கையாலும் இவனபேக்ஷித்த ஸமமெல்லாமிவன் கோலின காலத்திலே யதாப்ரார்த்தநம் ஸித்திக்கும். இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை நினைத்து

ஸா.தீ. ‖ (பார்த்தா) அபௌருஷேயப்ரகாரேண (ஜோஷ:) ப்ரயோஜநா ந்தராபேக்ஷா ந (ஸர்வம்) தர்மார்த்தகாமமோக்ஷரூபம் (யாவதித்யாதி) அஶேஷத்யஸமஸ்தப்ராயஶ்சித்தஸங்கல்பப்ரவ்ருத்தேந க்ருதே தத்ரபேக்ஷிதஸமஸ்தாதிகாரார்த்திகம் தத்க்ஷணமேவ நிவர்த்ததே இதி பாவ:. (அறுதியிடுகை) ஶ்ரோத்ரர்க்குள்ள விவாதமெல்லாமறும்படி தெளிவிக்கை. இப்படி பக்தியைப்போலே ப்ரபத்தியும் ஸர்வாபீஷ்டஸமஸாதநமானாலும் மந்த ஸமங்களில் பக்திக்கில்லாத விலம்பஸாதநத்வம் ப்ரபத்திக்குண்டென்கைக் கொருவசநம் வேண்டாவோவென்றதுவுமிந்த வசநத்திலேதானே ஸித்தமென்கிறார். (இதிதித்யாதி) அஶேஷபாபநாஶநஶ்லாக்யாலே விலம்பஹேதுவான பாபங்களுக்குங்கூட நிவர்த்தகமென்று ப்ரபத்தி சொல்லுகையாலும் பாபப்ரஸங்கஸ்ய ஸக்ருத்ப்ரயோகாதேர்ண்ணாபியிங்கு விவக்ஷிதமாகையும் ஸித்திக்கலாயிருக்க பதினுவதியாலே பாதரங்தோற்றுகையாலுமிவ்வர்த்தம் பலிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. (யதாப்ரார்த்தநமிதி) மற்றுள்ள அங்கங்களே ஐகப்ரயோகத்திலே ஐகஸமஸ்தப்ராதாநாதிகமாயிருந்தாலு மிதிங்கனன்றிக்கேயிவன் ப்ரார்த்தித்தபடியே ஏகஸமத்துக்காதல் அநேகஸமஸமுதாயத்திற்காதல் ஏகப்ரயோகத்திலுண்டாகுமமென்றபடி. ஏகஸமத்தின்னிலும் தாரதம்யஸம்பாவிதமாகிலிவன் ப்ரார்த்தித்தபடியெல்லா ப்ர

ஸா.கா. ‖ பாவ: ஏவம்ஸர்வஸமஸாதநத்வே ஸாத்யே தத்ர வைலக்ஷண்யம் தர்ஶயதி (இதிலஶேஷபாபநாஶநமிதி) அஶேஷேதி விஶேஷணாத் பாபதாபதீதி ப்ரத்யிகாரவிஶ்லேஷத்வப்ரவர்த்தகவிலம்பநஸமஸாதநத்வம் ஸித்தித்யது: ஏவம்ச விலம்ப்யஸாதநத்வ விலம்ப்யஸாதநஸ்ய ப்ராப்தவைஷம்யாத் தத்ப்ரகாரேண ப்ரயோஜகாரஹேதுர்ஜ்ஞாதிபாவ: நநு “நாஹம் ஶரணஸ்ய ஸ்வயம் கோடிதமீர்ஷே” ப்ரத்யர்த்திஶ்ரேயோ பாபாய ஸ்வர்ப்பப்ரயுக்தப்ரார்த்தநாயிகஸாவஸ்ய “ஸக்ருதேவஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்” ஸர்வம் பதார்யாநுயாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகஜிஜ்ஞாஸம்பத்யேதேத்யாதி ப்ரமாணாந்தரைர்ந விபரீதமேவ விவக்ஷிதா நஹேதுர்வேதி சே

ஷ॥ "ஸக்ருதேவ நிரதா ஸ்ம்ருதா ஸர்வஸ்வ ப்ராப்தவிதுஷ்யா। நாஸ்ம்ருதி ஶர ணாகதஸ்ய கஶ்சித் கோபி ததேவ" என்று சொல்லுகிறது. இவனுக்கிங்கிருந்த காலத்தில் மோக்ஷத்தில் வைஷம்யம் தன்கோலுதலில் வைஷம்யத்தா

ஸா-நி॥ காரங்களுக்கு முதலாக்ஷகமாமென்று விவக்ஷிதம். ஸத்வாரகாத்வார கப்ரபத்திநிஷ்டருக்கு ஸவிளம்பாவிளம்பங்களி லுபபத்தியும் ப்ரமா ணமும் "ஸர்வஸ்ய" என்றுதுடங்கி யிவ்வளவால் சொல்லிற்றென்று கண்டு கொள்வது. இப்படி ஸத்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கும் விளம்பித்தாகிலும் ஸமஸ்தியுண்டென்றது கூடுமோ? "ஸக்ருதேவ நிரதா:" என்கிற வசநத்தி லே ஸத்வாரகப்ரபத்திக்கும் ஒருநாளுமதமான வ்யவஸநத்தை யதா ஞாநிஷ்டித்திருக்கையாலது ஸவ்யவஸாயநமே யன்றென்று தோற்றவில்லை போ "வதாவிதாய யஜஞோ" இத்யாதிவசநவிரோதம் வருகையாலந்த வசநமிதின் ஸவ்யவஸாயநக்ஷநிஷேதபரமன்றென்றிலப்போசந்தவசநம் கிரிபரயகமென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிப்பட்டவித்யாதி) இப் படிப்பட்ட என்றது கோலினகாலத்திலே யபோதேநாரயம் ஸமிக்குமென் றே ஸாயிதமான வென்றபடி. இத்தாலிந்த வசநம் நஹிநிஹாதந்யாயத் தாலே ப்ரபத்திப்ரஸாவபரமத்தனைபோக்கி வ்யவஸநநிஹாவபரமன்றெ ன்றதாயிற்று. இப்படி ப்ரபத்தி நிநாரயித்தபடி ஸமங்கொடுக்கவற்று கில் ஸத்வாரகப்ரபனுக்கு அத்வாரகப்ரபன்னுக்கு அத்வாரகப்ரபனு க்கு நித்யநியமம் ப்ராமாதமொக்ஷமுமெழுமெயிருக்கச் செய்தேயுமிங்கு ண்டாம் மோக்ஷபரமெகாரமவமாய் வாராதொழியாதே யதில் வைஷ ம்யம் வருவானேனென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி) (தன்கோ லுதலிதி) தான் ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணும் க்ஷணத்தில் ஸமுத்தை

ஸா-ஸா॥ ஸாதநஜாஸாவி ஸமுத வாவதந்நாயிக ஸாவொவிவக்ஷித ஜ திதத்வகாரநாயிகாரஹேது: கிதிதிநாவ்யத ஜத்யத்ராஸ- (இப்படிப் பட்டேதி) "ஸக்ருதேவ நிரதா" இத்யத்ர விளம்பாவிளம்பாஸ்யாஸேவ வை ஷம்யம்விவக்ஷிதம் நதுஸமுந்நாயிகஸாவக்ரதம் ப்ராரப்தநாஶத ஷஸாவவ்ருத்திரெகெண நந்நாயிகஸாவவக ஸமுவகேவ ப்ரமாணாஸா வாக ஏதிரஜநேவாரம் ஸாமீப்யவெதி, "ஸொஸ்நூதே ஸவாந்து காமாந் ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதே" இதிநாநாம் ஸாவெஷாம் வாரம ஸாதவ ஸவகாமவிஶிஷ்டப்ரஹ்மாநுபவப்ராவக ஶ்ருதிவிரோதா வெதிஸாவ: நநு ப்ரபத்தஸவஸமுஸாயநமேவ ப்ரபந்நாநந்த ஸ்யமோக்ஷஸ்யாவி ஸமுகாஷ தத்வைஷம்யம் கயமித்யத்ராஸ - (இவனுக்கிதி) ஸமுஸாயநமேவி, ப்ரபத்யநுஷ்டாநஸமுத்வஸாய தி நக்ஷநிஷேதவி ஜத: ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநஸாவிமோக்ஷ: ததிதுயாவி

௨௭௮] லேவந்தது. அது தனக்கடி ப்ராரப்தஸாபேக்ஷத விசேஷம். ஸம்ஹதிச்ரீ

ஸா-நீ॥ விஷயமாகக்கோலுகையாலேயிந்த வைஷம்யம் வந்ததானகயாலிது தன்குற்றமத்தனைபோக்கி ப்ரவக்துக் குற்றமன்றென்று கருத்து. கோலுதலி லென்கிறவித்தால் ப்ரவக்த்ருநிஷ்டாநக்ஷணத்திலேயே ப்ரயோஜகமத்தனைபோக்கி பின்பு ப்ரஸங்கயுண்டானாலுமிது காயகாரமாகாதென்று கருத்து. இப்ப்ரவக்திக்கேவம் வியவஹாரமுண்டென்றறிந்திருக்க வெல்லார்க்குமந்த கோலுதல்தானே காரணமாக யுண்டாகாதே விஷமமாகைக்கடியென்றென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதுதனக்கித்யாதி) இங்குண்டாம் கைங்கர்யத்தில் வைஷம்யத்திற்கு ப்ராரப்தஸாபேக்ஷமான கோலுதலடியானாலும் மோக்ஷத்தில் சிலர் சொல்லும் வைஷம்யத்திற்கடியேதென்ன வந்து வைஷம்யமே யில்லையென்கிறார். (ஸம்ஹதித்யாதியால்) ஸம்ஹதிச்ரீரவியோகேஸதி ஸர்வப்ரதிபந்தகமும் நிவ்ருத்தமாகையாலே ஸர்வருக்கும் பரிபூர்ணாநுபவமொழிய வைஷம்யஞ் சொல்லவழியில்லை யென்று கருத்து. ஸர்வாத்மாக்களுக்கு மீச்வரபாரதந்த்ர்யமுண்டானாலுமுபாஸகனுக்குவிசேஷித்து உக்தியில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லியிருக்கையாலே யவனுக்கத்தனை பாரதந்த்ர்யமில்லையென்ற வேண்டுகையாலதடியாக வரும் வைஷம்ய

ஸா-கா॥ஷஷ்டித்யர்த்தம் விஷமோஹ்யாகிமிதிவைஷம்யேநத்யாஹ-(அதுதனக்கிதி) ஸ்த்ரீதேகைங்கர்யேக்ஷ்வரீகாரேண ஹ்ருத்யாவே கைங்கர்யவைஷம்யஸித்தம் க்ருஷீகாராஹாவே ப்ராரப்தஸாபேக்ஷதே ஸதித்வ மாவைஷம்யம் ப்ராரப்தஸாபேக்ஷ தாஹாவேவி கைங்கர்யாவேக்ஷாயாம் அவஸாநே ப்ரவணநைநதஸ்ஸிஸி ஈந்த்ரியாநேதிஹாவ: - நநேவம் கைங்கர்யஸ்யாவி ஹமகேவஸதி ஸர்வப்ரவணாநாம் ஹக்தாநாம்வ ஹமஸாம்யஸ்யாதிதி ஹக்திப்ரவத்த்யாவிகல்பாநாவவத்யத இத்யத்ராஹ-(ஸம்ஹதிச்ரீராநந்தரமிதி) ப்ரயாணஹமஸ்ய விசிஷ்டகாதிக ப்ராவவத்திதிஹாவ:. நநூஹக்தாநாம் பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வஸ்யஜ்ஞா காஹமவதாவாயகேநாம்யவஸ்யாய நாஹராநவமாமநேநஷ்டிம் விஹாயஸ்வயம் ஹக்தியோமாநுஷ்டாநாத்தக்ருதநாத்யாயாநுஷ்டாவதாம் பாரதந்த்ர்யாநாவிஹாவாஸ ஸ்வஸ்வாராட்மவதி, நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதீ" த்யாதிவிஹக்தஸ்யஸ்வாதந்த்ர்யப்ராப்திச்ரவணாகப்ரவஹேந வாத்யஹேபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவதவகம் ஹமவதாவாயகே நாம்யவஸ்யஹக்தியோமாநுஷ்டாந ஹேதுரேணஸ்ஸிதஹதிதஸ்ய தக்ருதநாத்யாயாநுஷ்டாவ த்யஹ பாரதந்த்ர்யாவிஹாவாஸ ஹமஹேதோவஜநீய

ச்ரவணாஸ்ரம பெறும்பேற்றிலொரு விசேஷமுமில்லை. [illegible]

[illegible] என்று [illegible]

ஸா-தீ ॥ [illegible] வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) அப்போதுஸா[illegible]ஞ்சொல்லுகிறவ[illegible]த்திற்கு[illegible]மென்னவது [illegible]மாகையாலிங்கு நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டுவதில்லையென்கிறார். ([illegible]) [illegible]த்திலே [illegible]" என்கிற [illegible]க்கிப்படி [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible]ங்களானவ[illegible]ங்களுக்கும் [illegible]தையாயிற்றென்று கருத்து. [illegible]னுக்கு [illegible]மில்லா[illegible]யாலே [illegible] வேண்டினாலும் [illegible]னுக்கு [illegible]மே [illegible]மாகவற்றுயிருக்க விவனுக்கும் [illegible]பண்ணவேண்டுவதேதற்காகவென்கிற [illegible]யைப் [illegible]யாநின்றுகொண்டு [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible]

[illegible]

உக்தயிற்சொல்லுகிற ஸ்வாதந்த்ர்யமும் சரணவரணன்றிக்கே ஸவி ஷயமெங்கயபியொஜ்ஞைகயென்றி ஸமுதாயத்திலே நிர்ணீதம். * வேண்டும்பெரும்பயன் வீடென்றறிந்து விதிவகையால் நீண்டுங்குறுகியுநிற்கு நிலைகளுக்கேற்குமன்பர் மூண்டொன்றின் மூலவினைமாற்றுதலின்முகுந்

ஸா-நீ|| காராகஷத்தைப்பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (வேண்டுமித்யாதி) (வேண்டும்பெரும்பயன்) ப்ரார்த்தநீயமான உத்தமம் (வீடு) மோக்ஷம் (என்றறிந்து நீண்டுங்குறிகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு) விளம்பஸாத்யமாயும் க்ஷிப்ரஸாத்யமாயும் நிற்குமுபாயங்களுக்கு (விதிவகையால்) பூர்வோக்தவிதியாலே (ஏற்குமன்பர்) யோக்யரான ஸமஸ்தநாஸ்திகர்கள் சிலர் விளம்பஸாத்யோபாயத்திற்கும் சிலர் க்ஷிப்ரஸாத்யோபாயத்திற்குமென்றபடி. வ்யவஸ்திதமாக யோக்யரான ஸகிஞ்சநாகிஞ்சநாதிகாரிகளென்றபடி. (ஒன்றில்மூண்டு) இவ்விரண்டிலேதே னுமொன்றிலே யாச்ரயித்து (மூலவினை) ஸம்ஸாராநுவ்ருத்திகளெல் லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமான கர்மங்களைவுபாயவிரோதியாதல் ப்ராப்தி விரோதியாதலுள்ள ஸமஸ்தஸம்ஸாரஹேதுக்களை யென்றபடி. (மாற்றுத லில்) நிவ்ருத்திப்பிக்கையில் (முகுந்தனடிபூண்டன்றி) ஸ்ரீசரணங்களை ஸாதநமாகப்பற்றி யல்லது தத்வ்ருத்தியைப்பண்ணியல்லதுயென்றபடி. (மற்று) வேறு(ஓர்புகல்) நிரபேக்ஷோபாயம் (ஒன்றிலையென) ஒன்று

ஸா-ஸ்வா|| ப்ரக்ஷண்யாதிநிஷ்டாவாந் நிஷ்டையோஸ்ப வ்ரஜவாஸமாவா ஸக்திநிஷ்ட்வ்யதிநிஷ்டெஸ்திரவாதிகாரிணாவிதிஸாஷ்டகம். ஜாயதே நகாஸ்ந ஸமவக் கடாக்ஷவிஷயகாரணவேஸாத்யாயிகாநாம் மோக்ஷவஸ வாரவெராஷாயஸக்வ்ருதஸ்ஸ்ரீநாராயணஸ்யஸ்ய வஸீகரணம் ஸக்த்யவ்யவஸ்தாவாதயொஸ்யாயிகாரீஜ்ஞாநாநஷ்டாநஸக்ஸ்த்ராஸ க்தி: ப்ராரப்தஸம்ஸகாரஸ்த்ரஹிதகோக்ஷாமெஸ்திஸத்ய: ஜ்ஞாநாஸ்வாயி காராநுஷ்டாநதபொமோக்தவ்யவதஜ உத்யாஹ-(வேண்டும் பெரும்பயனிதி) வேண்டும்பெரும்பயன் ஸ்ப்ருஹணீயம் உத்தமம் (வீடெ ன்றறிந்து) ஸம்ஸாரமோசநவேஸ்வக ஸமவத நாஸவவரிவாஹாரவேஸ மவக்கெங்கரீதிஜ்ஞாகா (விதிவகையால்) சுஜ்ஞாதஸாக்ஷாத்ஸஹித ஸமவக்ஸம்க்வ வஸாக (நீண்டுங்குரிகியும்நிற்கும் நிலைகளுக்கேற்குமன்பர்) விளம்பாநுஷ்டேயதயாக்வ காலாநுஷ்டேயதயாவஸ்தாவஸதேத பொஸக்திவ்யவஸ்த்யாயிகாரோதாரவக:(ஒன்றில்மூண்டு)ஸமவக ஸம்க்வ விஷஸ்யாயிகாராநுஷ்டாநகிஞ்சநஸாயநம் வரிஷ்ரஸ்ஹ்ய ஸ்ய:(மூலவினைமாற்றுதலில்) ஸம்ஸாரஹேதுவாவநிபர்ஹணே (முகுந்த னடிபூண்டன்றி) மோக்ஷப்ரதஸமவச்சரணாவலம்பநஜெரண(மற்றோர்பு

௨௭ ॥ தனடி பூண்டன்றிமற்றோர் புகலொன்றிலையென நின்றனரே. (௪௫)

ஸ - நீ॥மில்லையென்னும்படி (நின்றனர்) நின்றார்கள். ஸகிஂ உனுக்குஉக்தியோ
ஶம் வாவோபாஷாக்ஷாய நமாகவற்றாலுமுபாயவிரோதிநிவ்ரு
த்யர்த்திற்கு வேறு நிரபெக்ஷாய நமில்லாமையாலேஸகிஂவநனுக்கு
ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திக்காக ப்ரபத்திவேண்டினாப்போலே உபாயவி
ரோதிநிவ்ருத்திக்காக ஸகிஂவநனுக்கு மதுவேணுமென்று தாத்பர்யம்.
உபாயவிரோதிப்ராப்திவிரோதிகளுடைய ஸ்வரூபத்தை யதாவஸ்தவ
காதிகார ப்ரகரணத்திலே பரக்கச் சொன்னோம். ஶேஷக்ஷாராத
ஜைத்ரஸ்ஸாவனான விஶுத்தநனுக்கு வாத்ஸல்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸ
ர்வேஶ்வரனே உபாயமாகையாலேயிவனுக்கு ஸாத்யமாகவொருவுபாய
மில்லாமையாலிங் கதிகாரிபேதவிசாரம் சொன்னதுகூடுமோ? அவன் ஸி
த்தோபாயமானாலும் முன்புதாஹரித்தப்ரமாணங்களாலே ஸாத்யோபா
யாநுஷ்டித்தாலல்லது அவன் ஸப்ரஸந்நகானென்றி லந்த ஸாத்யோ
பாயங்களந்த ப்ரமாணங்களாலே ஸாஸ்வபாவங்களாக ஸித்தியா
தோ? அப்போது ஸவோபாயமிருக்க ஸாதோபாயத்தில்ப்ரவ்ருத்திகூடுமோ
அது ஆஷ்டாங்கமென்றில் ப்ரஹ்மவித்யையை உபேக்ஷித்ததாகாதோ?
ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸ்கமென்றில் ஸாக்ஷாத்காராவிஶேஷாத் ப்ரவ்ருத்திவ்ருத்
தி கூடாமையா லதிகாரிபேதவிசாரங்கூடாதொழியாதோ? கிஂச இவ்வதி
கார த்திலே விலம்பாவிலம்பங்களையிட் டதிகாரிபேதஞ் சொன்னது
கூடுமோ? அப்போது ஸ்வாதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனே ஸாத்யனென்றதாகா
தோ? வேதாந்தேஷு ப்ரஸித்தவேதநவனனை ஸாத்யனென்கைதா
னுசிதமோ? ஸவம் விலம்பிதமானாலும் தத்த்வமாக வநாஸவமிங்
கும் நடக்கையாலவன் ஸாத்யனாகக் குறையில்லையென்றி லப்போதஸ்வாதந்த்ர
ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கிங்கு தாத்ரஸாநாஸவமில்லாமையா லவனஸாத்யனாக
ப்ரஸம்ஶியாதோ? "நாஹம் ஸாந்தி ஶரணஸ்த்ய" இத்யாதிஸ்லோகவிதனை
னவனை ஸாத்யனென்னத்தான்கூடுமோ வென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹ

ஸா - கா॥கலொன்றிலையெனநின்றனரே) தத்ஸூத்திரிகஸ்ஸித்திஸதனகொ
விநாஸ்திதியபாஜாநீயஸ்தாவஸாதத்வஸ் தமெவஂஜ்யோதிஷ்டோமயா
ஜிவாஜவெயபாஜிநோரிவஸகப்ரவஞயொரதிகாரதஃஸதஸ்தாயந
தஸ்தஂமதஸ்தாத்மஜமெவமக்ஷிணா ஜ்யோதிஷ்டோமயாஜிநோ வாஜ
வெயயாஜீதி வ்யபதேஶாயொமாதாவகாஶ ப்ரவஷாவதெத்ர தி ப்ர
வஷெஷநாஸயொவஸ்யவஷெஶநாவவஷ்யத உதஸ்த்ர ப்ரவ
ஞெவ தயாவ்யவஸாரநிதாநம் ஸமவஸ்ரீகரணஸாயநதயாப்ரவஷ
நாநாஷாதத்தி ஸதீநாவி ஸத்தியாயநஸஸவஸ்ரீகரணாயம் த

௨௯॥ ப்ரபந்நாதந்யேஷாம் ந திஶதி முகுந்தோ நிஜபதம் ப்ரபந்நஶ்ச த்வே-
தா ஸுசரிதபரீபாகபிதயா । விலம்பேந ப்ராப்திர்பஜநஸுக-
மேகஸ்ய விபுலம் பரஸ்யாஶு ப்ராப்தி: * *

ஸா-நீ॥ இப்படி நின்றுகொண்டு ப்ரகாராந்தரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ப்ரப-
ந்நாதித்யாதி) (ப்ரபந்நாதந்யேஷாம்) ப்ரபத்திரஹிதேப்ய: ஸாதநாந்தரோபாய-
நாஶ்ரிதபதாதித்யர்த:. ப்ரபத்திரேதாத்ருஶமஹிமஶாலிநீ சேத்
ஸாபேக்ஷைவ ஸர்வேஷாம் ஸ்வாதந்த்ர்யகேஷாஞ்சித் பக்திரேவ
ஆராவேக்ஷயா ததா ச ஸுசரிதபரிபாகவிஶேஷாதித்யாஹ (ப்ர
பந்நஶ்சேதி) ச ஶப்த: காகநிவ்ருத்த்யர்த: ப்ரபந்நஸ்ய ஸஹகாரகாரக
ப்ரபத்திநிஷ்டஸ்ய த்வைவித்யமித்யர்த: ததா ச ஶாஸ்த்ரீயப்ர
வ்ருத்தௌ தாத்கம்யேந விலம்பே ந பலவிலம்ப இத்யாஶங்க்யா-
ஹ (ஸுசரிதேதி) ஶாஸ்த்ரீயப்ரவ்ருத்திரபி ஸாத்யஸித்தௌ
ச ந ச ஸாத்யஸித்திரூபாவிஶேஷாதயகாரி பரிபாகாநி. நா
நாவிதப்ரவ்ருத்திபரப்ராபகஸாதநதேஷ்வபி ஶாஸ்த்ரீயப்ரா
பகஸாத்யதேஷ்வபி ஸ்வயம்ப்ரயோஜ்யபரிபாகவைசித்ர்யம் ஸம்ப
வதி. ஸுகோத்ர ந கோபி தோஷ இதி பாவ:. கிஞ்சேத்யாதிநா உக்த
ஸ்ய ப்ரபத்த்யு பரிஹாரம் ஸம்சயந் ஸுசரிதபரிபாகவைபரீத்யம் த
யோ: ஸமுதாயம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி (விலம்பேநேத்யாதி) ஏகஸ்ய த்வி
யயோ: ப்ரபந்நயோ: ஏகஸ்ய ஸஹகாரகப்ரபத்திநிஷ்டஸ்ய
இத்யர்த: (ப்ராப்தி:) பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாத்மிகாமுக்தி: (விலம்
பேந) ப்ராரப்தகர்மாவஸாநபர்யந்தகாலவிலம்பேந பவதி
(பஜநஸுகம்) பக்தியோகரூபபகவதநுபவாநந்த: (விபுலம்) அ
பரிமிதம் பக்தியோகஸ்ய நிரதிஶயப்ரீதிரூபத்வாதிதி பாவ: (பர
ஸ்ய) ஸஹகாரகப்ரபந்நஸ்ய பரிமிதாப்ரஹ்மபக்தியோகபக்த்யநிரதிஶய
ப்ரீத்யபாவாத் பகவதநுபவ கைங்கர்யேஷ்வநந்த யாதத்த்ய
மித்யர்த:. ததா ச த்வயோரபி த்விதம்ஶே ஸமாநத்வேபி த்விதம்ஶே
ததபாவஸ்ய ச ஸம்பந்தாதிஹயோரபி ப்ராப்யஸ்ய ந காசித்

ஸா-கா॥ அநந்யஸாதநத்வாகோபி ப்ரபந்நவிஶேஷணவைஶிஷ்ட்யப்ரஸ்த்யா
ஹ (ப்ரபந்நாதந்யேஷாமிதி) நந்வேவம் ஸாதநாந்தரோக்ஷாயாகவிஶேஷா
தேகஸ்யாப்யதிஶேயேஷாமதிதேஶாக்ஷிகேந இதி ந்யாயாத்தயம்
மோக்ஷார்த்தஸாதநஸ்யாதித்யத்ராஹ ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமுக்திஸித்தே: ப்ராரப்த
ஸமாவேச மோக்ஷாதிஸித்தியோகமேவ நிரதிஶயப்ரீதிரூபஜ்ஞ
ஜ்ஞாநாந்த: க்ஷணிகஸத்ரேஷ்வ தாத்ருஶப்ரீத்யாதிக்யாஹாவாதிஸித்தே
மோக்ஷஸ்யாபி ஸித்தஸ்வாபாவிஶேஷஸ்ய பக்திப்ரோபபத்யத்ஜ

௨௬|| பரிதிதாநஸாக்ஷிச்லோகா ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகாரஃ ஏகாதஶஃ ||

ஸா-ஸ்வா || ஸ்பஷ்டமிதி பாவஃ ||

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகிசரணாரவிந்தசஞ்சரீகாயமாணஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநேஃ க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
அதிகாரிவிபாகாதிகார ஏகாதஶஃ ||

ஸா-போ || த்ரயோதஶம் (ஸர்வாசிதவசிஷ்டமேவ தத்வாதிநா) ||
இதி ஸாரஸாரஜ்ஞதிலகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸக்தஸ்ய
ஸகலவித்யாகலாபகஷ்டத்வேஷஃ ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகஸ்ய
புத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரபோதிந்யாம்
அதிகாரிவிபாகாதிகாரஃ ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ ||

அத உபாயவிபாகாதிகாரஃ ||

ஸா-ஸ்வா || இப்படி ஸாத்யாக்களையதிகாரிகளாகச் சொன்னதுமிவர்களுக்கு ப்ராப்யமதிகாரிபேதமுண்டானதாகச் சொன்னதுமுபபன்னமோ? அதிகாரியாவான் ஸாதநமாக போதிதமான கர்த்தவ்யத்தில் ஸாமர்த்யமுடையவனன்றோ? ஆனபின்பு கர்த்தவ்யங்களான வுபாயங்களையுமிவற்றிலே ஸாத்யங்களான வுபேயங்களையுமுடையரான ப்ரயோஜநாந்தரபரரையன்றோ அதிகாரிகளென்றலாவது ஸாத்யாக்களுக்கு முபாயோபேயபேதம் ஸித்தமென்று ஸமர்த்திக்கவேணுமன்றோ? ப்ரபத்தேஃ ப்ராப்யைகரூபத்வேந ப்ரதிபாதிதயாக பக்தியோகஸ்த்வத்தைச் சொல்லவந்த வசநத்தில் ப்ரஸக்தவ்ருத்திகமாகவொருவுபாயமும் ப்ராப்த

௩௮

௩௦ || உபாயஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்தது ஸமயாநு ப்ரஸ

ஸா-டீ || ஸர்வமான பூர்வோபாயமும் நிஷித்தமாயிருக்கையாலே த்ரைவர்ணிகர்களுக்கும் கர்த்தவ்யமானவுபாயமுமத்தாலே ஸாத்யமான வுபேயமுமுண்டென்றிலப்போதந்த ஸாத்யத்துக்கந்த வுபாயமேயமையுமென்றதாகையால் ப்ரஹ்மமுபாயமாகாதொழியாதோ? ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே யிரண்டுமுபாயமென்றிலப்போது ப்ரஹ்மமொன்றுமே வுபாயமு முபேயமுமென்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடு விரோதியாதோ? கிஞ்ச அந்த கர்த்தவ்யமான வுபாயந்தான் க்ரியாரூபமாகில் "ஜ்ஞாநாதேவமோக்ஷ:" என்கிற விதாநம் பாதிதமாகாதோ? அது பக்திப்ரபத்திரூபமென்றாலும் பக்திரூபம் வர்ணாஶ்ரமாதிகளிலும் ஶரணாகதிரூபமான ப்ரபத்திரூபம் ஶௌநகாதிகளிலும் பாஞ்சராத்ராதிகளிலும் ப்ரஸித்தங்களாகையாலுக்த தோஷதுஸ்ஸ்தமன்றோ? இனியந்த கர்த்தவ்யமான வுபாயம் ஜ்ஞாநரூபமேயென்று நியமிக்கப்பார்த்தாலுமது ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநரூபமென்றில் ப்ரமாணவிரோதமாகையாலே ப்ரபத்தி ஸாத்யமல்லாமையால் விதேயமாகாதொழியாதோ? அப்போது ஶ்ருதிவிரோதத்தின்படியாகாதோ? ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநமன்றென்றில் ப்ராப்திரூபமான வுபேயஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலிதற்கு பேதமில்லையாக ப்ரஸங்கியாதோ? இனியந்த வுபேயம் ஜ்ஞாநரூபமன்றென்றில் ப்ராப்தியாவது ப்ரஹ்மாநுபவரூபமென்கிற விதாநம் விரோதியாதோ? கர்மயோகமும் மோக்ஷோபாயமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் நிஷித்தமாயிருக்க மோக்ஷோபாயம் ஜ்ஞாநரூபமேயென்று நியமிக்கத்தான் கூடுமோ? இத்யாதிகளான ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரத்திலே வுபாயங்களை ஸித்தஸாத்யரூபங்களாகவும் ஸித்தோபாயத்தை ஸர்வப்ரகாரஸ்வதந்த்ரீயாதி விஶிஷ்டமாகவும் ஸாத்யோபாயத்தை தத்ப்ரஸாதநரூபமாகவும் ஜ்ஞாநவிஶேஷரூபமாகவும் ப்ராப்திரூபஜ்ஞாநவிலக்ஷணமாகவும் கர்மயோகாத்யுபாயத்தை ஸஹகாரமாகவு

ஸா-கா || ஸமந்தராலே ஸக்த்யதிகாரானந்தரமதிகாரம்வக்தும் த்ரைவர்ணிகாநே தத்வவிவேகாதிகாரத்வதோஷ்யாஸ்ய தத்வஜ்ஞாநஸ்ய ஸமக்ஷேந ஸர்வப்ரஸாதாரணம் த்ரைவர்ணிகா ஜாயதஇத்யுக்தம். தத்ராதிகாரபேதா விஶேஷம்ஸ்ய யத்யேந காலோபாதேந" இத்யாதி நா ப்ரபந்நஸ்யாஶக்தாதிகாரஸ்ய ஸர்வாதிகாரஸ்யாபரோக்ஷஸமர்த்தஸ்ய யிஶ்வாதிகாரஸ்ய ஶக்தாதிகாரஸ்யயோ: ப்ராமாணிகஸ்யாப்யதிகார பேதஸஹிதமுக்த: ஸர்வாதிகாரே ஸர்வம்ச ஸத்யமேவாஸ்யதிகார பேத உபாயவிஶாமாவநிஜ்ஞாநே ப்ரதிஷ்டிதோநஸ்யாதித்யுபாயம்

ஏகைகஸ்மிந் தத்ஸத்ப்ரபத்த்யாதிநிர்தி³ஷ்டாஸ்ஸமஸ்த।ததா²ப்யத: ஸாம

ஸா-டீ॥ மென்றிப்படி யதாவஸ்தி²தஸ்வரூபவைஷம்ய நிப³ந்த⁴ந ஸ்வரூபஸ்வரூபவிஶேஷ ங்களாக நிரூபிக்கக்கோலி இவ்வதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார். (உபாயஜாத்யாதியால்) (ஸஜாதி) ஶேஷிணஸ்ஸ ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்ட ஸ்வாமித்வ ஸ்வத்வஸம்ப³ந்த⁴ஸ்மரணபூர்வக ப்ரபத்திஜாத்யர்த²:. (உபநிஷத³ர் த; 'அந்த்யதபோவிஷயோதாங்ஸ: யுக்தாஸ:, ப்ரதேவிவிஷ்ணுஞ்தேத நகுல்:, யோதாங்ஸ: ப்ரபத்³யாதோஹிதாநீஶ'' இத்யாதி பஞ்சோபநிஷத் ஸித்³த⁴ ப்ரதிபாதிதஜாத்யர்த²:. பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரஜாத்யர்த²மாதீஶ்ய ஜாத்யோர்த²: ஸமமவாநு ஸ்வப்ராதௌ⁴வாய உபநிஷத³ர்தஜாத்யர்த²:. இத்தாலே ஸாத்⁴யோபாயமே ஸமஸ்தத்துக்கமையுமென்னலாகையால் ப்ரஹ்மமுபாயமாகாதொழியாதோ வென்று முன்பு சொன்ன தோஷம் வ ந்தூர்த: | ப்ரஹ்மத்துக்குபாயத்வம் கல்பிக்கப்புக்காலன்றோ இப்படிதோ ஷம் பண்ணலாவது பஞ்சோபநிஷத்துக்களிலே ஸ்வதந்த்ரமாகை யாலிங்கந்த தோஷத்துக்கவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ஸம ஸாங்க பமைந்திருக்க ப⁴க்திப்ரபத்திகளு முபாயமாவானேன்? அவையுமு பாயமாகிலிவ ரொருவனுமே யுபாயமென்கிற ஸம்ப்ரதா³யத்தோடு விரோ த⁴மும் வாராதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரஸக்த்யாஜாத்யாதி)(ப்ரஸ க்தே) ப்ரஸாதா⁴பந்யாஸ்தி ப்ரதிப³ந்த⁴கநிவ்ருத்³தா⁴ரவகாஶஷ்டி ப்ரத்யுத்³த²திகியாவக (தஸ்ய) உபாயஸாதஸ்ய ஸமவத: (உக்தே) 'ஸக்ருதீ ய தேஸவாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந் த்³ருஷ்டே பராவரே | ஸர்வே பாபா ந: ப்ரதா³யிஷ்யந்தி, ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி, க்ஷிபந்தஸ்ஸர்வதா³ மர்மாணி ஶுப⁴ப்ரஸாதா³லிஷ்யஸி'' இத்யாதி ஶாஸ்த்ரப்ரதிஷ்டா கணத: ப்ரதிபாதிதஜாத்யர்த²:. ததா²ஸக்திப்ரபத்த்யோரப்யுபாயஸ்வரூப ணத: ஶாஸ்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶங்கிதாஜ்ஞஶக்த்யாதி ஹாவ:. ப்ரப த³நிர்தி³ஷ்டாஸமஸ்தே ஸமீதிஸம்பாதாயிகரண ஸமாஸ:ஸக்த ஸதி ஶக்யோ ஜாநவா: நத்³வாயவா: ஸுஷ்டுயிகாரே ஸாத்⁴யோபாய

ஸா-கா ॥ விஸர்ஜிதத³ஶ்யோஸ்ஸுயிகாரே தஸ்யோபாயஸ்யஶிஶ்ரம ஸாத்⁴யகுஶ லமெவணஸிஜம் ஸேதும் தத்ப்ரஹ்மணாஸிதோபாயப்ராயாந்யம் சாஹ (உபாயத்வப்ராதௌ⁴த்யாதி நா) நஷ்டஸ்வரஸ்ய ப்ரபாயஸ்வ தஸ்ய நிர்வேக்ஷகாஸ ப⁴க்திப்ரபத்திவைப்யூர்த்ய ஸ்யாதிகத்³ராஹ (ப்ரஸ க்தே) தஸ்யோபாக்தே) ஶக்த்யாதிபஶ்யோரிதஶோகாயாதா: ப்ரஸாதா⁴ணஸிதாநீஶ'' இத்யாதிஷ்டேக்தஜாத்யர்த²:, ஸக்ருதம் "நாஸ்த்ய க்ருத: க்ருதேந'' த்யக்தப்ரகாரேண கேவலக்ருதாஹி: ப்ராப்த்ய பாகஸ்த்யர்த²:. நநு ஶ்ரீமஸ்கதே யதா²யாமாஷேரேவ ஸ்வமூர்த்யா

20|| [illegible]

ஸா-தீ|| [illegible] இத்தால் [illegible] கள் [illegible] பாயங்களத்தனை போக்கி[illegible] க்கவனைப்போல [illegible] உபாயமல்லாமையாலேயவனே [illegible] உபாயமாகையாலவனொருவனுமே உபாயமென்கிற ஸம்ப்ரதாயமும் ஸாரஸித்தமென்று கருத்து. அவன் [illegible] ஸகலோபாயங்களையும் தானுண்டாக்கலாயிருக்க [illegible]ருக்குமந்தவுபாயங்களில் ப்ரவ்ருத்தி [illegible]யாதொழிவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ([illegible]) [illegible] அவன் ஸஹஜ [illegible]த்தாயிருந்தாலும் [illegible] களுடைய [illegible] மிங்கு விசேஷகாரணமாகையாலதுண்டானார்க்கொழிய [illegible]ருக்குமவற்றில் ப்ரவ்ருத்தி[illegible]யாதென்று கருத்து. [illegible] கொண்டு [illegible] உபாயமாகையாலேயவனே [illegible] உபாயமென்றதற்குத் தட்டில்லையென்றதாயிற்று. இது மன்றிக்கே அந்த [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]

௨௭। சரணநிவாரணம்॥ இவர்களுக்கு கர்தவ்யமான வுபாயமாவது ஒரு

ஸா-நீ॥ [illegible] உபாயங்களும் [illegible] களாகையாலுமவன் ப்ராப்யோபாயமென்கிறார். ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] தான் [illegible] ப்ராப்திக்கும் [illegible] காரணமென்றபடி. [illegible] இவ்வுபாயவி[illegible]த்தை விஸ்தரேண நிரூபிக்கக்கோலி [illegible] மல்லாதொழிகையாலும் ஜ்ஞாநாவமன்றாகில் "[illegible]" என்கிற [illegible] வாகும் [illegible]மாக ப்ரஸம்ஸிக்கையாலுமிவ்வதிகாரிகளுக்கு கர்தவ்யமாசவொருவுபாயஞ்சொல்லக்கூடாதென்று முன்பு சொன்ன [illegible]த்துக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவர்களுக்கித்யாதி) இவர்களுக் கென்றது [illegible]வதிநிஷ்டரானவதிகாரிகளுக்கென்றபடி. (ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷ இதி) [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] ([illegible]) [illegible] (இவர்களுக்கி தி) [illegible]

௨௰|| ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம். இத்தாலேஸாத்யமாய் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமானவு வேபமாவது ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம். இவற்றிலுபாயமாகிற ஜ்ஞா நவிகாஸவிஶேஷம் காரணஸாபேக்ஷமுமாய் ஸாத்யவிஷயமுமாய் வ ஸ்துகளான வ்யாவ்ருத்தவிஷயங்களஞ்சேர்ந்தே கூடினவவ்வோ விஷயவிஶேஷ வ்யக்திநியதமாணாதிகளிலேலே நியதவ்யாவ்ருத்தவிஷயமு

ஸா-டீ|| வ்யாவ்ருத்திஶ்ரவணஜ்ஞாநஜ்ஞாநே தத்ஸேதா ஸாபேக்ஷ்யவேஶ த்யதிஶயோவிகாஸ: விஶேஷவஶேநோபாயஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தி:. தயாச இதுவ்யாவணவாதம் அல்லாமையாலே க்ருதிஸாத்யமாகத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இது ஸாக்ஷாஜ்ஞானமென்றுகிலிதற்குவேப ஜ்ஞாநத் தோடவேதம் வ்யஸம்ஙியாதோ ? அப்போதித்தாலேயிது ஸாத்யமென்னக் கூடுமோ ? அந்தவுவெயம் ஜ்ஞாநரூபமன்றென்னிலத்தை வ்யாவ்ருத்தியாக சொன்னது கூடாதொழியாதோ வென்று முன்பு சொன்ன வாக்யத்துக் கு த்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலே யித்யாதி) (ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷ மிதி) ஜ்ஞாநவஶேநஜ்ஞாநவிஷயவ்யாவ்ருத்தி: விகாஸவஶேந ஸித்தரூ வோவேபவ்யாவ்ருத்தி: விஶேஷவஶேநஸாத்யோபாயரூபஜ்ஞாந விகாஸவ்யாவ்ருத்தி:. தயாச தேவே வ்யஸம்மாஸாவாத்வ தத்ஸாத்ய ஸம்பவவத்யத இதி பாவ:. உபாயோவேபரூபஜ்ஞாநவிகாஸங்களு க்கு விஶேஷவஶங்களாலே பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தி சொல்லக்கூடுமோ ? விஷயபேதத்தையிட்டன்றோ ஜ்ஞாநங்களுக்கு விஶேஷமுண்டாவது ? இந்த ஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கும் வ்யாவ்ருத்தகுணாதிகளே விஷயமாகையா லவிஷயபேதமில்லையே ? அவிஷயபேதாஸாவேபயோமஜ்ஞாநாக தஸாவா ஸாதோபாயவ்யாவ்ருத்தி சொல்லப்பார்க்கிலது வ்யபேதநரூபோவாய த்துக்கில்லாமையால நூமதமல்லாதொழியாதோ வென்னவிதற்குத்தரமரு ளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி வாக்யத்தாலே) இவற்றிலிந்தவுபா யோவேபங்களில் (காரணேதி) ஸத்வ்ருத்த்யோரூபமயோரவிஷ்நகார ணக்வாதிதிஸாவ: (ஸாவேக்ஷேதி) "ஸஜ்ஜஸம்ஸாரணம் வ்ரஜ" த்யாதி ஸா வேக்ஷஸயோவிஷமிதக்வாதிதிஸாவ:. கூடின, உத்யஸ்யமாணத்வத்ர யம். (வ்யக்திநியதேதி) ஸவிஷயாதிஷு வ்யக்திநியதமாணோஸாத்யா திஷு ஸத்ஸு வ்யவஸ்திவிஷயாம் தந்நிரவேக்ஷோபாயகம் வ்யக்திநிய

ஸா-கா|| யாத்ஸ்நோஜ்ஞாநபோவ்யத்வதஸ்தாணாதிவிஷயகேவஸாநே உபயோபாயகத்வமயோவேபகம்வாகிஸவ்யாதித்ய.த்ராஹ-(இ வற்றிலுபாயமாகிறேதி)வஸ்துகஜ்ஞாநகவா நகவாநதகவாதயகவஸஹித தத்வவிஷயவிஶேஷாயீதகதிவயமாண விஶேஷவிஶிஷ்டதயா வ்யாவ்ருத் ணாவிஷயீகரணாச வ்ருத்திஜவிஷயகவிபேயகவகாரணஸாபேக்ஷக

ஸ்॥ மாயிருக்கும் உபேயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸவிஶேஷம் காரணநிரபே
க்ஷமமாய் ஸாத்யமுமாய் ஶ்ரவணமநநாதிகளெல்லாத்தாலும்
பரிபூர்ணப்ரஹ்மவிஷயமுமாயிருக்கும். ॥ * ॥ உபாஸிதஶ்ரவணாதே

ஸா-நி ॥ தஶ்ரவணஶ்ருதிபத்தந விப்ரஹ்மாதிகம் விவக்ஷித-(காரணநிரபே
க்ஷமிதி) ஸாத்யஸ்யாத்யகாரணஸாபேக்ஷவெலி ஜ்ஞாநவிகாஸஸ்ய தஸ்ய
பேக்ஷா நாஸ்தி. தத்ர ஹேதுர் நியதஃப்லாதிர்ஹாவ:. ஆனாலிங்கு விகா
ஸம் ஸாத்யமாவதெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யமிதி) யதோ
நத்யமேவஜ்ஞாநஸ்யோ: ஸ்தோத்ரக்ரியயா வ்யக்திபேதப்ரதிபந்நா ஸ
த்யம் விகாஸஸ்யாவகுண்டிதயா ஸ்தவ வ்யாப்தமிதி ஹாவ: அதே
நஶாஸ்த்ரவிஹிதஸ்வாஸாவரேவோபாதிவிஶேஷ உத்பாஸத இதி- (எல்லாத்
தாலும்பரிபூர்ணேதி) ஸ்துதிஶாயாம்ஸமேதஷாஃவிப்ரதிபந்நகா
நாம நிர்தோஷவ்ருத்தயேந ஸ்வீயவிவிஷயேஜ்ஞாநப்ரஸரஸ்ய ப்ரதி
பந்நகாஸாவாதிர்ஹாவ: யதாஸ்ருஷ்டிந்து கோகேவார்ஷோஹ
வதிதயெத: ப்ரத்யஹவதீ' த்யாதி ஶ்ருதிஸ்வாரஸ்யஸ்ய தத்தா
த்பர்யத்தாலே பமோவாஸநமன்றோ ஹேதுமிருப்பது ? ஆகையால் நிய
தவிஷயோபாஸநத்தால் வரும் ப்ரஹ்மாநுபவம் ஶ்ரவணமநநாதிகளெ
ல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணவிஷயமென்னக்கூடுமோ வென்னவருளிச்
செய்கிறார். (உபாஸிதேதி) ஶ்ருதிஶப்தந விப்ரஹ்மாதிஸம்ப்ரஹ: உபா
ஸநவிஷயங்களாயிருந்த ஶ்ரவணாதிகள் ப்ராப்திரவேபாநுபவத்திலுமவ
ஶ்யம் விஷயமாயேயிருக்குமல்லது விஷயமாகாதொழிவதில்லை யென்றிப்ப
டி வமியாமவ்யவஸ்தம் பண்ணுகிற தாத்பர்யத்திலே தத்க்ரதுந்யாயத்து
க்கு தாத்பர்யம். இதொழிய வுபாஸநவிஷயமல்லாத ஶ்ரவணாதிகள்

ஸா-கா॥ ரஶ்மிபேகாரணநிரபேக்ஷஸாத்யமுஸாஸாத்யமேவ
ஶ்ரவணமநநாதிபிரபரிபூர்ணஸ்ய ப்ரஹ்மணஸ்யேவ விஷயீகர
ணாஸஸநவிஷயவிஷயகாதிரவேபெஶப்ரகாரமேதாதந்து பெ
க்ஷணேநேநாக்தப்ரஸம்ஹ்ருத்யர்: நநு உபாபொபேயஜ்ஞாநயோ
ரேவம் வேவக்ஷணேதத்க்ரதுந்யாயவிரோதஜத்ராஸ- (உபா
ஸிதேதி) யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகேபுருஷோ ஹவதி ததேத:
ப்ரேத்யஹவதீ' த்யுபாஸித ஶ்ரவணாதிவஸ்யம் ப்ராப்தேரவ
ஶ்யதஸ் ப்ரதிபத்தேக்ஷ தத்க்ரதுந்யாயஸ்ய தேநவஹா நகஶ்ருதம்
வோஸ்தேஷ ஸவருநு காரீநு ஸவரூப்ரஹ்மணாவிவஸ்திதா, நிரஞ்ஜந:
பரமம் ஸாம்யமுபைதீ' த்யாதி ஶ்ருதிவிரோஸா கநய ப்ராப்திவி
ஶிஷ்டோபாஸிதாத்ர ப்ராப்திநித்யர்: நநேவஞ்ஞயுணானவரூ
காவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மாநுபவஸ்ய ஶ்ருதேதோபாஸித ஶ்ரவணா

௩௫|| யதா ப்ராப்த்யாவஸ்யம்பாவித்வாத் ஸாத்யஸ்ய ஸாதநாந்தராநபேக்ஷத்வாத் ப்ராப்யஸ்ய ஸாதநத்வ ஜந்||*|| ப்ராப்திரூபமான விஶேஷத்திலுடைய வரீவா

ஸா-நி || ப்ராப்தியில் விஷயமாகாதென்றிப்படி ஸாத்யோபாயத்வத்தை பண்ணுகையிலேயொரு தோஷமில்லை. ஆகையாலிங்ஙனே ஸாத்யஸாதநத்யாயவிரோ தமில்லையென்று கருத்து. ப்ராப்திரூபஜ்ஞாநவிஶேஷமே உபாயமாவது மென்றால் கைங்கர்யம் ஸாத்யமாகையா லதுபாயமாகாதொழியா தோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்தீதி) ப்ராப்திரூபஜ்ஞாநவிஶேஷம் நிரதிஶய ஸுகரூபமாகையாலே கைங்கர்யவத்ஸ்வயம் ஸாத்ய மாயல்லது நில்லாமையாலே யந்த கைங்கர்யமுபாயஸாத்யமான ப்ராப்தியினுடைய ஸித்திரூபமாகையா லுபாயமாகக் குறையில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஜ்ஞன விஶ்வாஸப்படி உபாயஸாத்யனல்லாமையால் அவனுபாயமாகாதொழியானோ? ஸாத்யமுபாயவிஷ மமாயிருக்குமதன்றோ வுபாயமாவது உபாயம் முற்பட்டு முபேயம் பிற்பட்டுமிருக்கவேண்டுகையால் தன்னைப்பற்றவே தனக்குபாயத்வமு பேயத்வமும் தான்கூடுமோ? ஸர்வஶேஷியானவனல்லாதவிவனு

ஸா-கா || ப்ராப்திஸம்பந்தயா ஸ்வோபாஸநஸ்யோபாயத்வேந ஸாத்யோபாயயோர் ஜநகஸ்வைரூப்யோரேவ ஜ்ஞாநாகாரஸ்ய ப்ராப்தேஶ்ச விஶேஷஸ்ய காரணத்வமுக்ததயா காரணஸ்ய காரணத்வே ஸ்வீகாரகாரணத்வே ஸாத்யஸாத்யத்வ ஸஹ ப்ராப்யத்வம் ஸாதநஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ராப்தி ப்ரஸங்க ஸ்தாநாதி காரணஸ்ய நிஷேதக ந்யாயஸ்ய ஸாதநஸ்ய ப்ரயோஜநஸ்ய ஸாத்யஸாதந்யாயஸாத்யத்வாத் நிஷ்ப்ரயோஜநத்வ ஸித்திஸாபேக்ஷ ஸாத்யத்வம் ஸுகரூபஸ்ய ஸ்வரூபஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ராப்தி ப்ராப்யத்வம் விரோதித்வம் கைங்கர்யஸ்யாபி ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஶேஷித்வ ஶேஷத்வரூபஸ்ய ஸ்வோபாயஸம்யோஜநரூபஸம்பந்தஸ்ய விரோதித்வ கைங்கர்யஸ்ய ஸம்பந்தரூபஜ்ஞாநவிஷயஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸாம்ஸாரிகஸ்ய வ்யாபாரவிஷயஸ்ய ஸ்வரூப ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶேஷித்வஸ்ய ஸாதநஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்யோபாயஸ்ய ஸாத்யஸ்யோபாயஸ்ய ப்ராப்திரூபம் கைங்கர்யம் ஸ்வரூபம் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸ்வரூபஜ்ஞாநரூபஸர்வேஶ்வரஸ்ய விரோதி இத்யபி ப்ரத்யாஹ-(ப்ராப்திரூபமானேதி) ந உபாயோபேயயோ ஜ்ஞாநரூபஸ்ய விஷயத்வாத் ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய கைங்கர்யா

௩௦ ॥ ஸமாப்க்கொண்டு ஒகைாகபூமுமெபம். இவ்வுபாயஸ்வமாயும் ப்ராப்ரஸ்வமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்குவிஶேஷமாய்க்கொண்டு ஸம்பந்த ஸொம்யாதிவெஷத்தாலேயீஶ்வரனுக்குவாயகூமு முமெபகூமு

ஸா-நி ॥ க்குவாயகூந்தா னெங்கனே கதப்ராவ்யாபாரமொபாரமாய் ஸாஸாயநமுமாயிருப்பதன்றோ வுபாயமாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயஸ்வமாயுமித்யாதி) உபாயஜ்ஞாநவிஷயமாய்க்கொண்டு ஸம்பந்தகூவெஷத்தாலு முபாயகூமு முமெபஜ்ஞாந விஷயமாய்க்கொண்டு ஸொம்யாதிவெஷத்தாலு முமெயகூமீஶ்வரனுக்கென்கை. ஷீஶ்வருந வ்ருதிபாயகநிவதகூமிகைாகயவ்ருதிஸம்பம்யாதிகம் விவக்ஷிதம்- இந்த வுபாயொமெயஜ்ஞாநவிஷயகூாதிகளான வாகாரங்கள் முற்பட்டும் பிற்பட்டுமிருக்கையாலே யீவ்யீகாரவிஶிஷ்டதெயைக்கொண்டு தன்னைப்பற்றவேதனக்குவாயகூமும் உமெயகூமு முபவனுமாகலாம் ஈஶ்வரஸெகைாக்யாதிகளைப்போலே ஸ்வதஸாத்யனன்றாகிலும் ஸாத்யமான ப்ராப்த்யவாநஸவத்தாலே விஷயீகரிக்கப்படுகிற வாகாரத்தையிட்டு ஸாத்யகூஞ்சொல்லலாகையாலும் ஸொம்யகூத்தைக்கொண்டு இஷ்டகூஞ்சொல்லலாகையாலு முமெயகூஞ்சொல்லுகைக்கு குறையில்லை. ஸாஸ்யாயத்தைப்போலே ஸதஃஸாஷாத்ஸாத்யமொபாரனல்லாவிட்டாலு முபாயஜ்ஞாநத்துக்கு மொபாரனுகிற வாகாரத்தையிட்டு கதப்ர வ்யாபாரவிஷயகூஞ் சொல்லலாகையாலும் ஸம்பந்தகூத்தையிட்டு ஸாயநகூஞ் சொல்லலாகையாலும் முபாயகூஞ் சொல்லுகைக்குங்குறையில்லையென்று கருத்து. இப்படி வுபாயகூம் ஸம்பந்தகூாதிரூபத்தாலே யாகிலிது ஸவப்ராயிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயொழிகையாலினி யஸாரக ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஈஶ்வரனே வுபாயமென்று விஶேஷித்துச்சொல்

ஸா-கா ॥ யகூம்வெதத்ரு ஹமவதஸ்திணகூவி ஸதம்த்ர்யணஷெஶவிஶேஷவ்யாவகமெகூநமெஸதகூமெநாகெ: "ஸமொமெவஸ" இத்யாதிநாநிரவாயிகநிரதிஶயஸொம்யகூாவமராதிவாயாஸராணாம்ஸம்பந்தகூாவாதிகூாக தஸ்யாநிவெஶாத்ஸமவத உபாயகூாவவத்தெ: உமெயஹத்ஜ்ஞாநாத்யஜ்ஞாந கரூகூவஸ்வ ஜ்ஞாநகூவ்யத்தகூமெகூதி வ்யஸமாக விஷயஹதஸமவதத்யஜ்ஞாநகஸ்யாயீநகூவஸ்வகூவத்யகூாவு வ்யாயாநெநாவாயகூாமெயகூ ஸமவதஸவெதத்ஷிவ்யாயெணாஸ - (இஸ்வாயஸ்வமாயிதி) நநெவம் ஸத்வ்யவத்தெஸ்ரவாயகூ ஸமவதொயஜ்ஞாத்யாராஸ்யெவதாகர ஸாயாரணஸம்பந்தகூாதிமெகெணாவகாராராவாதிவாயகூாவஷெஶாநிதி ஸம்பந்தாதித்யஸத்தெவ்யஹெவ உபகாரகூ ப்ரகாரவிஶேஷாஸ-

ரம்॥ இவ்வீச்வரனுடைய உபாயத்வம் ஸாங்கப்ரபத்திநிஷ்டன் பக்கலுபா யாநுஷ்டாந நிவேசத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும். மற்றவதிகாரிக் கும் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக வுபாஸநபக்திபர்யந்தமாக நடுவு ள்ள க்ருத்யங்களி லசக்யமான நேர்களிலே யிப்ரபத்திவசீக்ரு தனான ஈச்வரன் புகுந்துநின்று அந்த அங்கக்ருத்யங்களாலே வரும் பாபநிவ்ருத்தியையும் ஸத்வோந்மேஷாதிகளையு முண்டாக்கிக்கொடுத்து

ஸா-டீ॥ லுகைக்கு அடியென்னென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வீச்வரனுடைய இத்யாதி) ப்ரபன்னனாய் ஸக்ருதநுஷ்டித்தால் ஸவங்கொடுக்கக்கடவ னீச்வரன் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு மேலொரு க்ருத்யமில்லாதபடி உபாயாந்தரவ்யவதாநநிரபேக்ஷமாக ஸவங்கொடுக்கையாகிற உபாயா நுஷ்டாநநிவேசத்தையிட் டுபாயத்வவிசேஷ முண்டாகையாலிதுவே இவனை விசேஷித்து உபாயமென்கைக்கு அடியென்று கருத்து. ஆனால் ஸாங்கப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநபேக்ஷிதமாக ப்ர ஸங்கியாதோ? இவன் பக்கலிலு மீச்வரன் யாகதாநாதிகர்மாநுஷ்டாயிகா ரிகளில்க் காட்டில் விசேஷித்து ஒரு கார்யஞ் செய்யுமாகிலன்றோ யிவ் வநுஷ்டாநம் ஸபலமாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (மற்றவதிகாரி) (நேர் களிலே) அநுஷ்டேயஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி சாஸ்த்ரார்த்தங்களுடைய ஸ்தாநங்க ளிலே புகுந்து நின்று அவற்றை அபேக்ஷியாம லத்தாலே யவற்றின் கா ர்யங்களைச் செய்யக்கடவனாய் நின்று (உத்தரக்ருத்யாதி) கர்மயோகாதிக ளுபாயவிரோதி பாபநிவ்ருத்திஸத்வோந்மேஷாதிஸாத்யங்களாகையால் அவற்றில் சில வசக்யாம்சங்களாயொழிகில் தத் ஸ்தாநநிவிஷ்டனாய்க் கொண்டு ஸர்வேச்வரன் தத்கார்யங்களான பாபநிவ்ருத்த்யாதிகளையும் செய் யுமாகையாலே இங்கு விசேஷித்து கார்யஞ் செய்தானாகையாலுக்தவோ த்யாவகாசமில்லையென்று கருத்து. அத்ராதிசப்தாத்ருக்ஷமுக்தரோத்தர

ஸா-கா॥ (இவ்வீச்வரனுடையேதி) ஸர்வேச்வரஸ்யோபாயாநுஷ்டாநநிவே சோநாம சாஸ்த்ரத: ஸவஸாதநதயாவகதஸ்யகஸ்யசிதநுஷ்டாநாச க்தஸ்ய ததஸ்தாநேயாவதநுஷ்டானே சக்த்யாதிகஸ்ய ஸவம்கவசேவகேவல க்ஷேமயாசேஹிவ தத்ப்ராபணேச ஸாஸ்த்ரவேவேத்யநுஸந்தாநா தேந்ராதிசயிதஸவாபேக்ஷாயாவி தத்ப்ரதத்வம் ஸக்திநிஷ்டஸ்யாத்ய சக்யஸக்திஸாய நாநுஷ்டாநேவிஸக்திநிஷ்டாதிகக்ருதேத்யவஜாக்ஷஸா யநஸக்திநபேக்ஷ்யஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸவப்ரதத்வம்ஸாயநஸாயகத்வம்ச ஸமவதவவேதிதஸ்யோபாயத்வ மிதிஸாவ:(விசிஷ்டமாயிருக்கும்)அசக்ய ஞோவயுக்தம்ஸவதி(அசக்யமானநேர்களிலே) அசக்யஸக்தி ஸாயநஸ்தாநேஷ்வபி ஸாஸ்யோபாயம்ஸாதநேப்யநப்ரதஸ்யஸாஸேஸ்ய

ஈ௦॥ அவ்வுபாஸநமாகிற வுபாயத்தை ஸுலபமாக்கிக் கொடுக்கும்; அங்கு கர்மயோகமாவது சாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவபரயாதாத்ம்யஜ்ஞானம் பிறந்தால் தனக்கு சக்யங்களாய் பலஸங்கரஹிதங்களான காம்யகர்மங்களோடும் நித்யநைமித்திகங்களோடுங்கூட ஸநியமமாக அப்யஸ்

ஸா-நீ॥ ஜ்ஞானவைசத்ய கர்மயோகாரம்பம் முதலாக என்று கர்மயோகத்தை பக்திநிஷ்டனுக்கு அஸாதாரணமாக நிர்தேசித்தது கூடுமோ? கர்மயோகமென்றாலே தேனுமொரு பலத்துக்குபாயமாக சோதிதமான கர்மமென்றபடியன்றோ? இது நித்யநைமித்திககாம்யரூபேண த்ரிவிதமேயாயிருக்குமொழிய வேறில்லாமையாலிது ஸர்வருக்கும் பொதுவன்றோ வென்கிற சங்கையில் கர்மயோகத்தை நிரூபிக்கிறார். (கர்மயோகமாவதித்யாதியால்) அங்கு என்றது பக்தியோகநிஷ்டனுடைய கர்த்தவ்யங்களுக்குள்ளேயென்றபடி. (ஸநியமமிதி) நித்யநைமித்திகாதிகளுக்குள்ளே யாவதாவச்யமித்தையே யநுஷ்டிக்கக்கடவனென்றிப்படியப்யஸிக்கப்பட்டவொரு கர்மமென்றபடி. ஆனால் ததிதரநித்யநைமித்திகங்கள் த்யாஜ்யங்களாக ப்ரஸங்கியாதோவென்று சங்கியாமைக்காக காம்யங்களோடுமித்யாதி விசேஷணம் சதுர்ஸஹயோகத்ருதீயயா காம்யநித்யநைமித்திககர்மணாம் ப்ராயாந்யாவிவக்ஷ்யம் ஸமுச்சயநாநுஷ்டேயத்வம் விதிக்கையால் தேஷாம் த்யாஜ்யத்வசங்கைவாரிதாஸைதே. நித்யநைமித்திகாதிஷு கவச்யாவச்யகத்வாபாவேபி தேஷாம் தத்ஸமகத்வே த்ய்வாவிய ப்ராஸமிதாருக்கில்லாமையாலே கர்மயோகஸ்ய ஸர்வஸாதாரணத்வ

ஸா-கா॥ உபாயவிசேஷேஷு 'கர்மண்யகர்ம ய: பச்யேதகர்மணி ச கர்ம ய:। ஸ புத்திமாந் மநுஷ்யேஷு ஸ யுக்த: க்ருத்ஸ்நகர்மக்ருத்' (கீதை) கர்மாத்மஜ்ஞானம் அகர்மசப்தவாச்ய ஜ்ஞானபரகம் 'அவித்யாம் ச வித்யாம் ச' ததிதி ஸ்ம்ருதள ஜ்ஞானவாவித்யாசப்த நிர்திஷ்டே ந மோக்ஷஸாதநே ந ஸஹ தத்ஸாதந ஹேதுகர்மணோऽவித்யாசப்தே ந நிர்தேச வசனாத்ஸ்வம் ப்ரஸ்ய ஸர்வேஷாம் ஸர்வாதிகாரஸாகல்ய வர்ஜிதா:। த்யக்தகர்மஸமாஸம்பந்தி த்யக்தபோக்தாமோக்ஷயோகாரம்பார்த்தாநாம் ஸாத்யயாதாத்ம்ய ஸம்யாநவதம் வர்க்கம் ஸமுஸம்பத்க்ருத்யத்வாமநாநுஷ்டேயாநாம் கர்மயோகவிசேஷணாநுவஸீகாநயஜ்ஞாதிஸேவநாநாம் ஜ்ஞானப்ராயாந்யாவச்யகஸமவதாரணநசேநாநு ஸம்யகாத்மஜ்ஞானாசேவஸ்ய பக்தியோகஜ்ஞானயோகயோருதாஹ்ருதஸ்ய கர்மண ஸ்ஸ்ரவணாத் ஹ (அங்கு கர்மயோகமாவதிதி) நநு கர்மயோகஸ்ய ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதந த்வநாஸ்தி ஸர்வஸம்மதம் பக்திஜ்ஞானம் வநாவயோர்த்தே ஸந்த்யாதி ஸரவேர் வேதைகஸந்த்யாவிசேஷாயோகைசார்த்தே விசே

த்ரிவிதமாயிருக்கும் கர்மவிஶேஷம். அதிலவாந்தரபேதங்கள் “தேவ
தேவாவரேயஜேத” என்றுதுடங்கிச்சொல்லப்பட்ட தேவார்சநாதிகள்

ஸா-தீ॥ போக்யமும் பரிஹார்யம் இப்படியம்ஶமாகில் விஹிதகாம்யநிஷித்தங்களும் ஸாமாந்யமாக ப்ரஸம்ஶிக்கையால் கர்மயோகாநுஷ்டாநஶக்யமல்லாதொழியாதோ? பந்தகங்களானவிஷயங்கள் முமுக்ஷுவுக்கு பரிஹார்யங்களாகத்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக தனக்கிதாதி விஶேஷணத்வயம். ஶக்யஸேவ்யவிஹிதகாம்யஶக்யாநுஷ்டாநப்ரஸங்கே ஸாத்யஸ்யநாத்ராவகாஶ இதிபாவ: ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்திஹேதுத்வப்ரஸங்கேனவ்யாதிஷ்டமாத்ரதாதிகம் விவக்ஷிதம். ஸம்ஸாரிஹேதுதேவக கர்மணாம் பந்தகத்வாத் பரிஹார்யத்வம் யுஜ்யத இதி பாவ:. ஜீவபரமாத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தாலன்றோ? ஸம்ஸாரிஹேதமாக பரிஹரிக்கலாவது “க்ஷாயேகர்மண: பாபேஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்தே” என்கிறபடியேயந்த ஜ்ஞாநம் கர்மயோகஸாத்யமாகையாலது கர்மயோகாத்மவர்ணாஶ்ரமவிதுமில்லையென்று ஶங்கியாமைக்காக ஶாஸ்த்ராலே இத்யாதிப்ரக்ரியா “கர்மபோதஜ்ஞானம் விவேகோத்தம்”மென்று ஜ்ஞாநமிரண்டுவகையாயிருக்குமாகையாலே கர்மயோகாத்மவர்ணாஶ்ரமஜ்ஞாநம் பிறக்கத்தட்டில்லாமையா லுக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. கர்ம விஶேஷமென்றிப்படி பொதுவாகச்சொன்னலமையுமோ? விஶேஷித்தறியாதபோதத்தை யநுஷ்டிக்கக் கூடுமோவென்ன விஶேஷஶப்தவிவக்ஷிதங்களானவவாந்தரபேதங்களை ஸப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார். (இதிவித்யாதியால்) தேவம் யஜேத்தேவஸம்பந்தியஜ்ஞம் தேவார்சநாதேவயஜ்ஞமிதியாவக (சொல்லப்பட்டவிதி) ஶ்ரீமத்தேயிவிதி ஶேஷ: (தவ:) க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணாதி (தீக்ஷா) தீக்ஷாயாத்ராதி மோக்ஷாக்ஷேத்ராவா

ஸா-கா॥ தேஷ்டிஶிஷ்டம் ஹவநம் ஶாஸ்த்ரோணாவகர்மஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரேண தத்தத்குணவிஶிஷ்டயாவந்: பந்நஸ்ஸரணாஹ்யாஸேநதேஜயாராவதவித்திஷ்டார்த்தவ்ருத்திரவகாவனே ஸ்ருதிஸங்கதிரவ்யஹக்தியோகர்மயோகஸ்யாவஹநநாஹீநா: காரணஶரீர நிவர்த்தகஸ்ய தாத்பர்யாவகாராதஶாநாக தவஸ்யர்வெவநாதேஷ: ப்ரயாஜாதிவதாராதநவகாரகவ ப்ரமாணஹாவாத்வதி ஹக்தியோகஸ்யாராகாநுவவத்தே: நவாதேஶ்யவாய கதிதி ஶங்காயாம் யதா ஹக்திஆரா ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஹேதுத்வம் ததா “ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வாகரோதிய:। லிப்யதே ந ஸபாபேந பத்மபத்ரமிவாம்பஸா”। ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்மஹவி: ப்ரஹ்மாக்னௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம்। ப்ரஹ்மைவ தேந கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மக

௭௦‖ ஸ்வஜ்ஞாநப்ராப்யஜ்ஞாநாதிகள் ஸ்வீகாரஹேதுத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி தானே ஸக்தி யையிடையிட்டு மிடையிடாதேயும் மோக்ஷஹேதுவாகும்போலே இஜ்ஜ்ஞா–

வ்யா–நீ‖ ஸாதநத்தைப்பற்றுகிறவன்பக்கல் ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு உபயோகஞ்சொல்லக்கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன பரபக்திஸாக்ஷாத்காராதிகளிலே வ்யவஹாரமென்றாலிது ஸ்வாதந்த்ர்யஸாதநமென்கிற வசநம் விரோதியாதோ? இனி ஸ்வாதந்த்ர்யஸாதநமென்னத்தான்கூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு ஜ்ஞாநயோகம் ஸாதநமாயிருக்க இதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸாதநமென்றால் ஜ்ஞாநயோகஅபராஸாதநமென்கிற வசநம் விரோதிக்கையாலும் பராஸாதநமென்றால் அநந்யஸாதநமென்கிற வசநம் விரோதிக்கையாலும் ஒன்றைப்பற்ற வொன்றுக்குபாயவ்யபதேசம் விரோதமாகையாலுமிது ஸ்வாதந்த்ர்யஸாதநமாகமாட்டாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வீகாரேத்யாதி) ஒன்றைப்பற்ற வொன்றுக்குபாயவ்யபதேசம் ஸ்வீகாரவிஷயத்தில் விரோதமானாலும் ஸ்வீகாரஹேதுத்தாலே ப்ரவ்ருத்தியில் காண்கையாலிது விரோதமன்றென்று கருத்து. (இடையிட்டு) ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரஸாக்ஷாத்தியாக (இஜ்ஜ்ஞாநயோகஇதி) ஸ்வீகாரஹேதுத்தாலே யிதந்நிஷ்ட்யதே. இங்கு ஸ்வீகாரயாவ்யவதேசத்துக்கும் நிஷ்ப்ரயோஜநஸாதநபராயாஸ்ஸாஷியும் ஸ்வ–

வ்யா–கா‖ ஸ்வஜ்ஞாநயோகே த்யாதிநாஹுஸம்யக் ஸத்யகதத்யாநேநாநுஷ்டிதஸ்ய ஸ்வஜ்ஞா மோக்ஷஹேதுத்வாவகாச தஸ்ய ச ஜ்ஞாநயோகாதிபராங்கஸ்யாவஸ்யவக்தவ்யத்வாச் சீதாயாமேவ ப்ரவ்ருத்தாநேகஸ்வா நுஷ்டாநஸ்யவஸ்ய ஸ்வஜ்ஞாநயோகஸ்ய ஜ்ஞாநயோகாநபேக்ஷ்ய ஸக்தி யோமோபாக்ஷாத்ஸ்வாதந்த்ரம் ப்ரதி ஸாதநத்வயோகள் ப்ரயஸ. யாஜ்ஞஃ ப்ரவசநம்திநவஸ்தாஃ | ஸகஸ்வப்ரா ஸித்ஸஸ்ரம்ஹபோவிஷ்ணுரதசேஷா ‖ யச்ஸாம்யேவாஃ ப்ராப்தே ஸாநம் ததேவாபிமே ரவிஸஸ்த்ர இத்யாதிநாக்தப்ரகாரேண வித்தசாலிஆநா யஜ்ஞிய ஜ்ஞாநயஸ்த பொஸாஹ்ராவேந ஹேதுவோக்தஃ ஸக்தஸ ஸாங்கோபதேஸாவகாரகஸ்ய ஸம்ஸ்வாஸ ஸ்வீகஸ்வாநுஷ்டாநாம் ஸத்த்வ ப்ரவ்ருத்தி வஸீக்ருதஸம்வந்நாஹ ஹவிர்ஷிஷ்ட கதிவயஸ்வாநுஷ்டாநஸ்வஸ்ய ஸ்வஜ்ஞாநயோகஸ்ய ஸ்வபோக்ஷஃ வக்தே ததாஜ்ஞாநா ப்ரவக்தே| ஸவஸ்த ஸ்வாஜ்ஞாநாஜ்ஞாநயாஜ்ஞாநே வரிஸ்ஸரவத்த இத்யாதிப்ரகா ரேண ஜ்ஞாநயோகஅபரா ஸ்வாதந்த்ரஹேதுவேநாவகார ஸம்ஸவாத்ர ஸாபேக்ஷாவிஷேஷஸ்ய யஜ்ஞத இதம்ஸிப்ரத்யாஹ (ஸ்வீகாரஹேதுத்தாலேயிதி) ஜ்ஞாநயோகாஜிதஸாமோக்ஷஃவரிஸா ஸாதத்ஸித்தி:ஸித்த்யுக்தஸ்வாதந்த்ர்யராஸக்தியோகஹேதுஸம்ஸ்க–

கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகத்தையிடையிட்டுமிடையிடாதேயும் ஆத்மவஸீகர மான யோகத்தைக் கொண்டு ஆத்மாவலோகநஸாதநமாம். ஜ்ஞாநயோ

ஸா-நீ|| கர்மாதிகாரி விஶிஷ்டதயாவ்யவதாநமன்றிக்கே ஸாக்ஷாதா வாபநிவ்ருத்தி ஹேதுவுமானவன் ஜ்ஞாநயோகாதிகாரி யென்று கண்டுகொள்வது (ஆத்மவஸிகரேதி) கர்த்ரு வஸீகரம் யத்நியமாஸநாதி:- கர்ம:ஸாக்ஷாத்தாராநுஷ்டாநவித்து நிர்ணயாநர்த்தவ்யாபார: கர்ம யோகஸாத்யாவலோகநஸாதநமாவது யோகஸாரகமென்கையாலே யோகவைலக்ஷண்யாவ நிவ்ருத்திஸ்வரூபோபதேஶாதிகளுக்கு மிது ஸாதந மானதுக்கு விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. ஆத்மாவலோகநம் ஸ்வஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம். இங்கு ஜ்ஞாநயோகமென்றது ஶ்ரவணமநநாதிக மென்றில் அது கர்மயோகாங்கத்வேநாவியாகையால் ஜ்ஞாநயோகத்தை இடையிட்டு என்று கர்மயோகாநந்தராவியாகச் சொன்னதுகூடாதொ ழியும் இனி உபாஸநாத்மகமென்றில் பக்தியோகத்தில் காட்டில் பேத மில்லாதொழியும் ஆனபின்பு ஜ்ஞாநயோகமென்றொன்றுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநயோகமாவதித்யாதி) தன் ஸ்வரூபத்தையெ ன்கிறவித்தாலே பக்திபோதாவ்யாவ்ருத்தி:. அது உபாஸநாத்மகமானால் ஜீவஸ்வரூபோத்ய விஷயமென்றிறே நிரஸநமேந ஶ்ரவணமநநா த்யாவ்யாவ்ருத்தி:விஜநஶ்லோகம் ஸ்வஹஸ்தாவலோகநாத்யாவ்ருத்தி: தன் ஸ்வரூபத்தையென்றது தனக்கு ஸ்வாபாவிகமாயுள்ள நித்யஜ்ஞா நாநந்தாத்யாகாரவிஶிஷ்ட ஸ்வஸ்வரூபமென்னை யென்றபடி. இங்கு தேஹாத்மஸ்வதந்த்ராத்மங்கள் கலசலாகாதென்கைக்காக வ்யக்தீத்யாதிவ்யாகாரமான விசிஷ்டம் ஸ்வாதந்த்ரம் அல்லது ஜ்ஞாநயோ கத்தில் விஜநீயாகாரத்தைச் சொல்லுகைக்காகவன்று. இவ்வர்த்தமிங்கு ஶரீரதயா தன் ஸ்வரூபத்தை யென்று நிர்தேஶியாதே ஶரீரதயா வ்யாகாரமான என்றிப்படி ஸ்வரூபோத்யகமாக நிர்தேஶிக்கையா லே ஆவிஷ்கமாகிறது. ஜ்ஞாநயோகத்தில் நித்யஜ்ஞாநாதிகளொ ழிய வாயவாதிகள் வெத்யாகாரங்களன்றென்னுமிடம் ஸ்ரீதாத்பர்ய வஜ்ராதிகளிலே ஸஷ்டமிறே ஜ்ஞாநயோகத்தாலே யாத்மாவலோகநம் ஸம்பாதிக்கிற அதிகாரிக்கு கர்மயோகமெதற்கென்று ஶங்கியாமைக்காக கர்மயோகத்தாலே ஐந்த்ரியத்ருக்தி: கும்ப:கரண ஜயம்பிறந்தாலல்லது ஜ்ஞாநயோகம் ஶக்யமல்லாமையாலதற்காக அவனுக்கும் கர்மயோகம் வே ணுமென்று கருத்து, இப்படி கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களாத்மாவலோ

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநயோகம் நிஷ்க்ருஷ்டாஹ (ஜ்ஞாநயோகமாவதிதி) வக்ஷ்யமா ணஸ்வரூபே பக்தியோகே ஸ்வாத்மாவலோகநஸ்ய உபாயத்வப்ரத்யய

உல ॥ ஶமாவது கடூயொமத்தா லஙகூரணஜபம் பிறந்தவனுக்கு வ்யுகூ்ர த்யாதிவிலக்ஷணமாய்ஸஂஸாரனைப்பற்ற வாயெபக்ஷவியெபக்ஷவிஶேஷங் களாலே ஶரீரத்யாவ்யகாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரஸநவிஷநம் பண்ணுகை. இக்ஷதூயொம ஜ்ஞாநயொமங்களாலே யொமஶீலத்தாலே யாத்ராவயொகநம் பிறந்தால் வைஷயிக ஸுவவைத்ருஷ்ண்யாவஹமான வாத்மாநுஸவஸுவமாகிற வாக்ஷ்டூக்த்தி லகப்பட்டிலனுகில் வாஜ

ஸா-நீ॥ கநாவபாக்ஷங்களென்றுலுமிவற்றுக்குஸக்தியொமத்திலுவயொ மஞ்சொன்னதாகவில்லையே? இத்தால்பிறக்குமாத்ராவயொகநமங்குவயா க்ஷமாகையால் தவாரா இவைகளுமுவயாக்ஷங்களென்றதாமென்னில் க்ஷத்ர வயொகநம்பிறந்தாலிதுஸுவஶாத்யந்திகமயதக யபஂவஸ்துவாவஸ. ஶா ஸித்யாக்ஷவ்யகாரண ஸ்வதரஸஶீஸுவ வைத்ருஷ்ண்யாவஹமான ஸ்வஸ்வரூபவாநுஸவஸுவத்தோட விநாஶத்மாகையாலே யாக்ஷ்டூக மாய்க்கொண்டு விரொயியாகத்தக்கதாயிருக்க யித்தை வுவயாக்ஷமென் னகூடுமோ? அந்த ஸுவம் வ்யொஜநாஷநமாகையால் வாரவைகா ஷ்யஸஂஶமும் வ்யஸஂஶியாதோ? கூநாவயொகநநவிஷயஸக்திக்குவ யாக்ஷமாம்படிதானெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிருர். (இக்ஷதூயொம ஜ்ஞாநயொமங்களாலேயித்யாதி)(க்ஷக்ஷடூம்) வலே (அகப்பட்டிலனுகிலிதி) இதிலகப்படாதவனுமொருவன் ஸம்ஶாவிக்கைகயால் அவனுக்கிதுஸக்தி யொமொவயாக்ஷயாமென்று கருத்து. இது நிரதிஶய ஸுவரூவமா யிருக்க இதிலொருவனகப்படாதே ஸக்தியொமத்திலிழியும்படி யெங்கனே யென்று ஶஂகியாமைக்காக வாத்மாநுஸவஸ்யவைஷயிகத்யாதி விஶே ஷணமும் ஸமவதநுஸவஸ்யவாரஶேத்யாதி விஶேஷணமும் யபஂவஸ்து த்யாதி வசநஶாத்மாநுஸவஸுவம் வைஷயிகஸுவஶாத்யந்திகஶயி தமென்கிற தத்தனைபோக்கி ஸவடூாதிஶாயியென்றதல்லாமையாலும் ஸம வதநுஸவம் ஸவடூாதிஶாயியாகையாலும் தெளிந்த நிவாண

ஸா-கா॥ ஷாஙவஶீவடூகஶீவயொமஶாஸ- (இக்ஷதூயொம ஜ்ஞாநயொ மெதி)(கிழிச்சிரை)ரத்நஸடூவஸ்ஸஂயி:- யஶாஶஸாரத்நஸடூவஸீக்ஷவ ஸ்ஸஂயிஶடூநஂ ரத்நவ்யதிரிக்தவைத்ருஷ்ண்யவஶீவடூகஂரத்நஉக்கடூ த்ராஜநயிகா தக்வ்யாவிஸாயநெ வ்யவத்யதிஶவஶாத்ராவயொகந ஶவிஶாம்யாயிகாநாஂ வரஶாத்ராநுஸவவ்யதிரிக்தவைத்ருஷ்ண்யவஶீவடூ கஂ ஸமவதநுஸவெஷ்வாத்ஸாவாத்ய ஸக்தியொமெ வ்யவத்யதீத்யடூ: யதா வஶவாஜ்ஞாநாத்ரகஂஸாஜெவ்யாவாயஂ ஸாஶாந்யதக்ஷா தயிஶேஷ ஸசெதஸக்த்யவதிஶ்யஶயடூயிதஂ வ்யமஂ ஸக்தியொமஶேஷதாஸீத யொ: கடூயொமஜ்ஞாநயொமயொ: ஸ்வரூபவஂ க்ஷஜெண ஶஶடூயதி

உ॥ பரமார்த்தமான ஹம்ஸ ஜந்மத்துக்கு ஆஶ்ரயமான அக்நியோத்திலே யிழியும்போது உள்ளிருக்கிற ரத்நங்காண்கைக்குக்கிழிச்சிரைகண்டாற்போலே யதுபதியைப் பார்க்கும்போதைக் கவனுடைய ஶரீரஸம்பந்தனை ஜீவாத்மாவினுடைய தத்ஸம்பந்தமுபயோகமாய்க்கொண்டு அக்நியோமத்துக் கயிகாரகொடியிலே யேறிட்டுக் கிடக்கும். அக்நியோமமாவது க

ஸ-நீ॥ ஶுக்த அக்நியோமத்திலிழிபத்தட்டில்லையென்றுகருத்து. கண்டாப்போலே யென்கிறதற்கு உபயோகமாயென்கிறத்தோடேயநயம் (கதாரீத்யாதி) பார்க்கும்போதைக்கு யென்றது ப்ரத்யக்ஷஸாவதாநத்தாலே விஷயீகரிக்கும்போதைக்கு என்றபடி. அக்நியோமத்திலே பரமாத்மநஃ ஸ்வரூபமன்றிக்கே தஸ்யஜீவாதயபதிகளும் ஸ்வாத ப்ரமாணமாயாலேயதில் ப்ரதிஸம்பந்தியிஜ்ஞாநகேவல ஜீவாத்மஸம்பந்தோபயோகயாகையாலிங்கு கந்யஜ்ஞாநஸ்ய கயோத்யஹத்ருப்யோகமென்கிற வொதுத்துக்கவகாஶமில்லை யென்று கருத்து. (கயிகாரகொடியிலே) இத்யாதி பரமபரஷாதிகாரவிகளைவிவன் பரமியாலே தனக்கு அக்நியோமாயிகாரஸ்வாபயோகாகாரங்களிதுவுமொன்றென்றுபத்தோடு பதினென்றாக நினைக்கப்பட்டு உதேஶ்யதையற்றியிருக்குமென்றபடி. தயாவ இங்கு ப்ரயோஜநாதார ஸம்பந்த ஶங்காவகாஶமில்லையென்றுகருத்து. உபயோகவேதஸம்பாதகமுமாய் ஸர்வாபேக்ஷமுமாயிருக்கிறவிது உதேஶ்யதையற்றிருப்பது எங்கனேயென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் கந்யஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரஜ்ஞாநோபயோகவ ப்ரகார வ்ருத்திகாரணார்த்தம்வகிழிச்சிரை த்ருஷ்டாந்தம் (கிழிச்சீரை) முடிப்புச்சீரை "ஸ்ரீகோவாமாத்மநி நஹிஜேஜீவிதநாஶார்த்தஃ" என்னும்படியான ஈஶ்வர பிறந்திருக்கிற வாஜ்ஜகாந்திக்கு இது கிழிச்சீரை கண்டாத்மாயிருக்குமத்தனைபோக்கி ஸாபமாய் தோற்றுதென்று கருத்து. இப்படி அக்நியோமத்தை யாத்மாவலோகநஸாத்யமாகச்சொன்னது கூடுமோ? ஸ்ரீகீதாஸங்ரஹத்திலே "ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே நிஷ்டே யோகலக்ஷ்யே ஸுஸம்ஸ்க்ருதே ஆத்மாநுபூதிஸித்த்யர்த்தே பூர்வஷட்கேந சோதிதே" த்ருஷ்டிஸ்ஸுயோகஸித்யோமஹாரேண ஸாயகாஃ" என்றிது ஆத்மாவலோகநஸாதநமாகவன்றேசொல்லப்பட்டது? அந்த அக்நியோமமத்யஸ்வயஸ்பாதிரஸ்காரகீதஸம்நாதி நிஷ்காமத்வரூபம். இங்குசொன்ன அக்நியோமமதில்காட்டில் வேறுபட்டதென்னிலப்படி வேறுபட்டதாகவொ

ஸா-கா॥ (அங்கு கர்மயோமமாவதித்யாரஸ்ய அக்நியோமத்துக்கயிகார கொடியிலே யேரிட்டுக்கிடக்குமித்யேந) ஸவாத்மாவலோகநாரம்வாயிகாரஸம்பாதகவேந அக்நியோமஹேதுத்வம் தயோஃகர்மயோமஜ்ஞாநயோமயோஃ ஸ்வரூபவேதாஹாஶேஷ தத்தஸ்ப்ரமாணப்ரத்யஸம்நவஸ்ரீ ஸம் தெதைவிஷ்ணுஶேஷிதஸ்ய அக்நியோமஸ்ய ஸ்வரூப

௩௭|| நத்யக்ஷேப் க்ஷநந்ராயிநனுப் க்ஷநந்யஶேஷஸசிஜ்ஞ ஸமவானு டைய ஸர்வோபாதிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரதிஶயஶ்ரீகரமான த்யாநவிஶேஷம். அதுதான் தைலதாரையைப்போலே நிரந்தர

ஸாந்தியன்றுண்டோ? த்யானம்தானென்னிலது ஸக்தியோகமாமுபாயமோ? ஶ்ரீதரவானுத்யானமென்றாலும் "ஸக்தியோகம்வசேஷா க ஶ்ரீ தாயத்யாநாஶ்ரிதிவஹிதி:" என்கையாலே அந்தத்யானமாத்ரவஸ்துகூநவா யஸக்தியோகத்திலும் நவ்யவிஷயமன்றோ? ஸர்வஶக்தியாய நண முமன்றோ? ஜ்ஞானயோகமும் ஶ்ரீதரவானுஸ்யானமன்றோ? ஆகையா லிந்தஸக்தியோகம் ப்ரநித்தாவமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்தி யோகமாவதிதயாதி) த்யாநஸந்தாந ஸாக்ஷாத்காரவான்வ்யாவ்ருத்தி: வி ஶேஷஸத்ந ஸர்வஸக்திவ்யாவ்ருத்தி:, நிரதிஶயாநந்தாவ லோகந ஸாயநஸக்தியோமாநவ்யவிஷஸ்யாராதாவ்ருத்தி:, ஜ்ஞாவ லோகநவஸாயநமான ஸக்தியோகத்தில் சக்ஷுஸ்யமான டோக த்துக்குப்ரத்யக்ஷவர்ணவைசும் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யஸந்தர்ப்பத்தில் உப வர்ணிக்கப்பட்டதிறே. ஶ்ரீதரவைவாக்யாஸாநஸஸக்திரூபவைசு பர்யவஸாயிதமாகிறது. "ஶ்ரீதிவத்தாநாஸாநஸக்திஸ்ஸப்தீய தே" என்றதிறே. ஸர்வஸ்வவாதிவிஷயஸ்வா ஜ்ஞானயோகா த்யாவ்ருத்தி:- க்ஷத்ராதிஸந்தாந ஸாணவிஶாதிக விலக்ஷிதகூநந்தி ஷணிதாதி விஶேஷணத்ரய ஶ்லோகஸூத்ரத்தில் வஷந்த்ரவ்யவக்ஷிதா ஸ்ரூ. இதுதானிங்கு பரோபாதிகங்களில் மாறாட்டம் கலசலாகாதென் கைக்காகச் சொன்னதத்தனைபோக்கி ஸக்தியோகஸ்வரூபமுண்டாக வ்ய விஷயமாகச் சொன்னபடியன்று. இவ்வயமாநந்நிஷ்சுபாதிகளை ஸர்வ வத்துக்கு விஶேஷணங்களாக நிஷேத்தியாமையாலே ஜ்ஞாலிகபாகிற து. மோக்ஷாவாயம் ஸக்தியோகமாவமாயிருக்கிற த்யாநவிஶேஷமே யென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? "யஜ்ஞவாஹூத், தபோந்தரர்ஷ வஸ வரே, தபோவ விதிஶோதநாதி"களிலே யஜ்ஞவாஹூதியென்றொரு ஸ்ருதி விஶேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரமும் ஜ்ஞாநவாக்யமும் மோக்ஷோபாயங் களாக ஶ்ருதங்களன்றோ? கிவ த்யாநமேயுபாயமானாலும் ஸகலஸ் வேதேந அது நிரவத்யமாகத்தக்கதாகையாலே ஶ்ருதிநாமவிஷய மாகாதொழியாதோ? க்ஷணவாச்சவெங்கள் பூர்வமும் படிக்கையாலே ழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதுதானிதயாதி) அது யென்றது

ஸா-காரிகை- (ஸக்தியோகமாவதிதி) தத்ரவ்யாக்ர விஷயாத்ரக ஜ்ஞாந யோகமேவைகூண ஶ்ரீவத்கோ க்ஷநத்யக்ஷஜ்ஞோதாதி விஶே ஷணபேதிநஶ்ராவிதவ்ய:, ஶ்ருதிதாநம் யாயவே" இத்யாதிஶ்ருதிவை ருக

[illegible] மான ஸ்ருதிஸித்தமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமான வைஶத்யத்தை யுடைத்தாய் ஸம்வேதனத்துக்கு ப்ரயாணம்பண்ணும்தேஶமறுதியாகநாள் தோறும் [illegible] க்ஷிக்க வளர்ந்து வருவதாய் [illegible] யாவயியான ஜ்ஞா

ஸா-டீ ॥ [illegible] என்றபடி. [illegible] என்கிறவி டத்தில் [illegible] வழிஹுவானமத்தனைபோக்கி ஸ்வாயியாகவொரு ஸ்ருதியுண்டென்றுசொல்ல வந்ததன்றென்று கருத்து. (ஸாக்ஷாத்காரரூபேதி) [illegible] த்ராதிகளும் ஸாக்ஷாத்காரவைஶத்ய [illegible] த்தனைபோக்கி ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய [illegible] விதிவாமன்றென்று கருத்து. [illegible] (வளருகை) [illegible] திஶயம் பிறக்கையும் [illegible] மான [illegible] ஸா க்ஷாத்கார [illegible] க்கே [illegible] ஜ்ஞானஸ

ஸா-கா ॥ [illegible] (தைலதாரையைப்போலேயிதி) [illegible] (நிரதிஶயவீத்ரிரூபமாயிதி) [illegible] (ஸாக்ஷாத்காரரூபமானவிதி) [illegible] (ஸம்வேதத்துக்குப் ப்ரயாணம் பண்ணும் தேஶமறுதியாகேதி) (அறுதி) [illegible] (நாள்தோறும் [illegible] க்ஷிக்கவளர்ந்துவரு வதாயிதி) [illegible] விஶேஷ [illegible] தீ" [illegible]

ஜ்ஞாநஶக்தி விஶேஷம். இதற்கு ஶாஸ்த்ரங்கள் ஜ்ஞாநவிகாஸ ஹேதுவான ஸத்வவ்ருத்திக்குக்களையான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு ஹேதுவான பாவங்களைக் கழித்துக்கொண்டிதி தாத்பர்யமாயிருக்கும். இஸ

ஸா-நி॥ திரோபமானகையாலே ஶாஸ்த்ரமென்வதுமென அது நிவ்ருத்தமாகத்தக் கதல்லாமையால்வ்ருத்தி நிஷேதமானகக்கு மந்த்ரவத்யமபெக்ஷி தமாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து. (ஜ்ஞாநஶக்திவிஶேஷத்தி) ஶாஸ்த்ர விஶேஷஸம்பந்த வ்ருத்திரூபஞ்சா விவக்ஷிதம்- ததேவம் விதிஶே ஷாதிகள் ஸாக்ஷாத்ரூபங்களாயிருந்தாலும் ஶாஸ்த்ரபரஸ்பரமான ஸம்பந்த, ஸ்தோத்ராஶ்ரிதாதி” விஶேஷவிஶிஷ்டார்த்தமான ஜ்ஞாநஶக் தி விஶேஷரூபங்களென்று கருத்து. ததாவ மோக்ஷோபாயம் ஜ்ஞாநவி ஶேஷரூபமென்று நிஷேதிக்கத்தட்டில்லை யென்றபடி. இப்படி ஜ்ஞாநஶக் திவிஶேஷமே மோக்ஷோபாயமென்னக்கூடுமோ? “தஸ்யாத்மவிஶே ஷஜ்ஞாநாத் கர்மவோக்ஷ ஹேதுர்ந | ஸ்வஸ்வரூபா தத்ஸ்வரூப ஸி ஸிம் விதத்ஜ்ஞாநம்” இத்யாதிஷு ஶாஸ்த்ரஙுகளும் மோக்ஷோபா யங்களாக ஶ்ருதங்களன்றோ? “நாந்ய: பந்தா:” என்கையாலே இவை மோக்ஷோபாயங்களன்று, கிந்து உபாயோபயுக்தமாக ஶ்ருத ங்களென்றில் யோமாஹாத்ம்யத்தாலே வருகிற அந்த ஜ்ஞாநஶக்திரூப மோபாயத்துக் கிவை யுபயுக்தமாம்படி யெங்கனே யென்ன வருளிச்செ ய்கிறார். (இதுக்கித்யாதி) (விகாஸேத்யாதி) யோகவிரோதி பாபவி ஶேஷம் கர்மயோகத்தாலே கழிந்தாலும் பக்தியோகாரம்பநதஶையி ல் ஸஹகாரஸம்வாதநீய ஜ்ஞாநவிகாஸவிரோதிபாபவிஶேஷங்க ளைக் கழித்துக்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஙுபயுக்தமாயென்று கருத்து. (இதிகர்த்தவ்யதை) காமம்- மோக்ஷோபாயமான பக்தியோகத்தின் ஸ்வரூ

ஸா-கா॥ பக்தியோகஸ்ய “ஸாஹகாரிகேஷ்வபெ” த்யாதிஷு ப்ரதிபாதித நித்யநைமித்திககர்மாணி பகவதீத்யர்த்த ஸம்பூர்ணாகாரண ப்ரதி [illegible]

பந்தகஸ்யாவிகாஸவிபாககார்த்தவிஷயகஸ்யாபாவகாரகஸ்ய த்யாகேந (இதற்கு ஶாஸ்த்ரங்களிலிதி) யதா ஷாய-ஷ” இத்யாதித்யாத்தி ஷய ப்ரத்யவாயம் ஷம்ஷம் இதி நிந்தித யோகவாதநிநோவகாரகமிஷ வைஷ்வவத் தஜ்ஞானைஷாயக ஜ்ஞாநவவதேத: ஸ்வாமரயம் ஸத்யம் ஷாம ஹேது ஸாதவஸஹ்ரவ் ஸி ஊர்ஜிதசப்த காரகத்யோஹேது பாவநி ராஸக நிந்தநாகுதிந்த்யம் உக்தோக்தம் பக்தியோக் ஹேதுத்யு ஸம்ஸாரிணாம் கொஷ்யஷ நாக ஹ்ருதே க்ஷாயஸ்ய ஸம்ஸய: ஸ்வாத்ம ஜ்ஞாநாக்ரியாக்ரியாவ்யாயாநுயாயாநுஸந்தாநுகாரீணா

ஶ்ரீ॥ பக்தியோகந்தானே "ப்ரத்யாயநம் மோக்ஷஸ்ய விஶ்வஸ்ய ப்ரக்ருதிர்தா" என்கிறபடியே இளைநெஞ்சரைத் தேர்ந்துகைக் கிட்டவிரகன் வழியில் காதோலிசத்தாலே ஸர்வர்களுக்கும் ஸாதநமென்னு மிவ்வர்த்தம் "ஸர்வாதிகாரவித்யாஸஜ்ஞோ" என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில்

ஸா-நீ: பரிதுவாகியினியை ஸர்வாதிகாரமாக ஶ்ரீ தாஸ்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் சொன்ன பக்தியோகமிதில் காட்டி லகுவோ? கஷ்டமோ? விஷமாகிலதின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபியாதபோது கர்மாவர்த்தமாகவதின் ஸ்வரூபமறியப்படாதொழியும். கஷ்டமாகில் பயமேதவானதே மோக்ஷமே தவென்றதாகையால் விரோதஜயோபாயம் ப்ரஸம்ஸிக்கும் ஹிதவாமான ஶாஸ்த்ரமே ஶேஷயதிகளை பயகமேவ ந தர்ஜங்களாகச் சொல்லிப் பின்னையு மவற்றையே பரமார்ஷாயங்களாக்கி யவற்றுக்கு இத்தபக்தியோகத்தை ஸாதநமாக விதிக்கிறதென்றால் ஶாஸ்த்ரம் விஶ்வநீயமாகாதொழியுமென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஷ்டபக்தியோகந்தானே) இத்யாதி (ப்ரத்யேதி) வேதவிஹிதஸாதநாநுஷ்டானே நாவஸர்யோ மோக்ஷஸித்திர் விஶ்வஸஜநநாயத்தித்யர்த்தம் (விஶ்வம்) வேதஶாஸ்த்ரமெய்யாநி. ஸம்ப்ரக்ருதிர்தா:- தத்கஸாதநாநுஷ்டாநஸ்ய ஸர்வேஷாம் ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்டாஜாத்யர்த்தம் (இளைநெஞ்சர்) தேவிஶ்வாஸர் வழியிலென்றது தாத்பர்யம் ஸர்வதீ (ஸர்வாதிகாரஜாத்யாதி) இங்கு ஸஜநமுமுக்ஷுணமான பக்தியோகமென்று கருத்து. எல்லாத்துக்கும் ஸாதநமான பக்தியோகத்தின் ஸ்வரூபமொன்றுதானே யானாலும் தத்தத்காலநாவிஶேஷஸஹக்ருதமானபோது தத்கஷ்டஸாதநமாகையால் விரோதஜயோபாயதோஷமில்லை. இது ந்யாயாதேவிஸமன்றிக்கே வசநவிஷமாம் வேதஶாஸ்த்ரஸாதநஞ்சொன்னது மோக்ஷஸாதநவிஶ்வாஸவித்ஸர்மாகையாலே மோக்ஷத்துக்கே ஸர்வோத்ஸாஹஞ் சொன்னதாகையால் ஶாஸ்த்ரம் விஶ்வஸநீயமாகைக்குங் குறைவில்லையென்று இவர்களுக்கு தாத்பர்யம்:- இப்படி பக்தியோகமெல்லாருக்கும் ஒன்றே யென்றது கூடுமோ? "ஜநகஸக்தியுஷிஷ்டத" என்று ஜநகர்க்கு மற்றுமயிகாரிகளில் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகையாலே மோக்ஷாயபக்தியோகம் விலக்ஷணமென்னதாகவில்லையோ? அங்கு நிதர்சநஷேவதாகஸாந்தப்ரயோஜநங்களையிட்டு ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதன்றென்றில் இந்த வசநம் பொதுவாயிருக்க விப்படி

ஸா-கா॥ ஶிவஷஸ்யமோக்ஷஸாதநப்ரத்யாயநம் ஸர்வாதிகாரஸாதநம் ஜோதிக்ஷாஸமவஷதாஹிதமேவ ஶ்ரேஷ்டம் ப்ராமாணவ ந்யாயஸாமர்த்யம் (இத்தபக்தியோகந்தானேயித்யாதி நா) ஏற்றத்தை)

ஹி|| "யேஷாம் ஶ்ரோத்ரியத்வம் ஸாங்க்யஶக்திவிஶிஷ்டதே" என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஜிதந்தையினுடைய ஶேஷத்தை "யே சாந்யே யாஜநாஸ்தா ஸம்ஸித்தே ஸ்ருதாஃ | தேஷாம் கர்மகாண்டநிஷ்டாநாம் ஶ்ரேஷ்டாநாம் பரமாத்மநாம் தேவதாஃ || ஸ்வநம் சைவ மதிர்யேஷாம் நிராஶீஃ கர்மகாரிணாம் | யே ச தத்ஸ்மிக்ஷாஸ்யோகாஸ்தாஃ ஸங்கராந்திதேவதாஃ || ஸர்வேஷாம் தேவதாநாம் பூர்வாணாம் | ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வமேவ த்வம்" என்று தானே வெளியிட்டான்,

ஸா-தீ|| ஸம்பந்கொள்ளுகைக்கு விதிம் கமேதென்ன வருளிச்செய்கிறுர். (அவ்விடத்திலித்யாதி) அவ்விடத்திலென்றது அந்த ப்ரகரணத்திலென்றபடி. (தேஷாம்) ஸர்வாதியாயிகாரிணாம் ஶ்ரேஷ்ட(நிஷ்டாஃ) ஜிதந்தே பரமாத்மாத்வம் தேவதாந்தரஸங்க்ரமயோக்யாவேந யாநிஷ்டயோமஸாத (ஸாங்க்யஸித்தே) ஸாங்க்யே ஸித்தே சைவ ஸக்திதாநு ப்ரயோஜநாநாஸிதாஷ்டஸம்யா ஸாவேந ஶேஷ்ரத்தோ ஸம ஶ்ரேஷ்டதாநித்யஃ- (ஏற்றத்தையிதி) இந்த ஶேஷ தாவசநமேற்றஞ் சொல்லவந்ததந்நபோக்கி ப்ராஶஸ்த்யத்தி சொல்லவந்ததன்றென்று கருத்து. (ஸாங்க்யநிஷ்டஸ்ரேஷ்டாஇதி) இத்தால் ஶ்ரீகீதை யிலே விஶிஷ்டதே என்று பொதுவாகச் சொன்னது ஶ்ரேஷ்ட்யமாக வெளியிட்டதாகிறது என்று கருத்து. ஸாங்க்யம் சைவ விஶேஷணா தி (தேசைவ) சதா ஸாவகாஶநாந்யதேவதாஸங்க்ரமந த்வம் தேவதாஸ்த்ரேஷ்டாநாம் யாவஜ்ஜீவமோக்ஷகாஶ்சிதஸா வஃ. அத்தால் "ஸாங்க்யஃ" என்றது வெளியிட்டதாகிறது. ஸ்வநம் சைவ தேநாநந்யப்ரயோஜநத்வஞ்சவ்யதே. ஸாங்கந "ஸாங்க்ய"மிதி தேதாகிமநந்யப்ரயோஜநகரவரா, நதா விஶேஷணஸித்தியா மவேரதி வ்யக்தம் பவதி (நிராஶீஃகர்மி) ஸர்வஸாமாந்யமிதம் கர்ம. ஸ வர்ஜயித்வாந்ய ப்ரயோஜநாந்தரஸங்கந்தவசநோக்த்யா மோக்ஷஸ்ய த த்ராஸ்தவ்யஸ்ய. (தானே வெளியிட்டான்) ஸ்வநாமீதாயாமிதிவிஶேஷஃ. ஶ்ரீகீதையிலே பொதுவாகத் தானருளிச்செய்த வஸ்துத்தை ஸ்வநாமீதையிலே தான் தானே விஶேஷித்து வெளியிடுகையாலிங்கு வேறு விவிதங்களைத்தேடவேண்டுவதில்லையென்று கருத்து. ஸத்யமே யுபாய மென்றால் வாஸத்தி வரஜ்ஞாந வரஶக்திகள் உபாயங்களென்கிற ஸம்ப

ஸா-கா|| ஶ்ரேஷ்டம் நிராஶீஃ கர்ம யயா காமமேதத்ஜாரம்பஸ்ராஜ்ஞாதிஸ்யத்ராஸ்ராஶீ ஷுதேஹிதி. ததேதநாந ஸர்வகத்யஜ்ஞாராஶீ ஷட தீஸ்ராதிஸ"ஸ்வாமிநஃ ஸுவ்ரவி ஶ்வாஸஸம்பந்ம ஷ்டிதம் கர்ம-நம வா ஸக்திபாலஸ்யோக்ஷஸாயநமேவ யபாஸக்தி பரஜ்ஞாநபாரமி ஸக்தக்ர கவாரிவாரணைப்ராவாரகஃ" ஸ்யாதிதா ... கே ... கே கவய வயஞ்ஞ வாரிவாரணை | நாஸ வஜநகோவாக்யேப ஸ்யேதேத்ருதுஹர

௨௭॥ இப்படி மோக்ஷோபாயமாக விஹித்த பக்தியோகம் பரபக்தியென்றுபேச

ஸா-நீ॥ ப்ரகரணத்தோடு விரோதியாதோ? இந்த பக்தியோகந்தான் பரபக்தியென்றுஞ்சொல்லப்படுகிறதென்றில் பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளென்பது மிது தானேயோ இதிற்காட்டில்வேறுபட்டவையோ? ஆத்யே "பரபக்திபரஜ்ஞாநபரமபக்தி க்ருதைகதாரீ" நாமஷ்டத்தில் ப்ரயத்நவசேஷங்கூடாதொழியும். த்விதீயே ஆப்ரயாணம் பக்தியோகமே யநுவர்த்திக்கையாலே நடுவே பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளென்று ஒன்றும் சொல்லக்கூடாதொழியும். இது ஆப்ரயாணமநுவர்த்தித்தாலும் நடுவே பரஜ்ஞாநமென்றொரு ஜ்ஞாநவிசேஷத்தையும் பரபக்தியென்றொரு பக்திவிசேஷத்தையுமுண்டாக்கி தத்த்வேந மோக்ஷத்தையுமுண்டாக்குமாகையாலொரு விரோதமில்லையென்றில் மோக்ஷஸாதநமான விது நடுவே பரஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கும்படியெங்ஙனே? அந்த பரஜ்ஞாநாதிகள்தானென்னவ? அவை மோக்ஷத்தையுண்டாக்கும்படிதானெங்ஙனே? கிஞ்ச பரபக்தியென்றாலு முத்க்ருஷ்ட பக்தியென்றபடி யன்றோ? ஆனபின்பிதற்கு நிக்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு பக்திகிடையாமையாலிந்த பக்தியோகத்தை பரபக்தியென்னத்தான் கூடுமோ? அநதிலக்ஷணமாயொரு வ்ருத்திவிசேஷமுண்டானாலும் ப்ரீதிவிசேஷமே பக்திசப்தவாச்யமாக சாஸ்த்ராதிகளிலே ஸித்தாந்திதமாயிருக்கையாலது பக்திசப்தவாச்யந்தானுமோ? என்றிப்படி பிறக்கும் சங்கைகளுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி மோக்ஷதசாத்ரஸ) வீடுபெறப்பண்ணுமென்னுமளவாலே) இப்படியென்றது "காமநாதேசாஸவிரோத" ஜத்ரூபவாதிதரீத்ரா என்றபடி. ப்ரபாதநஸூத்ரதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட பக்திப்ரவேசஞாஸகம் மோக்ஷோபாயமோக்தி: பரமபக்திப்ரவேசாஸ்தம் விஹித்தவித்ருத்தி:. அது ஸமவக ப்ரஸாதவிசேஷஜந்ய பரிவர்ணம் ஸாக்ஷாத்கார க்ருதமத்தனைபோக்கி பராத்ஷசத்திஸாத்யமல்லாமை யால் விஹிவிஷயமன்றிறே. (பக்தியோகஇத்யாதி) இந்த பக்தியோகத்திற்

ஸா-கா॥ (இப்படீதி) பக்தியோகஸ்ய பரபக்திபூர்வபரஜ்ஞாநபரமபக்த்யாஜ்ஞாநாவஸ்தாவிசேஷயோஸ்ஸர விமோக்ஷாஸஞ்சாரஸாவிநாபவி பரபக்திரேவ பரபக்தியோகஸ்யேவேநாத்வராத்ரமேஜஷூம் ப்ரதிவர்வருகைங்கர்யவஸ்யபக்தியோகஸ்ய விவக்ஷார்தவாக்ஷ நவிரோதப்ரஸங்க இதி ஸாவ: நந "பக்த்யா த்வநந்யயா" "பக்த்யா ஸாஸ்த்ராவேதஜநாதிநதீத்ருத்வப்ரகாரேணபக்த்யாஸாஸ்த்ரஸமவக ஜ்ஞாநம் ஸவதிவ ஜ்ஞாதேதவிஷ்ணு பக்தி: காமேதத்ரேந்த்ரஸ்வயம் காயாம "ஸேத்தமதி: கிஞ்சநோதி ஸம்ஸாரித்ரக்தஸ்தம்ஸ்ஹாதி ஜநித ஸமவிஷயாதாரதத்ரேவ ஸ்வ பக்த்யாஸாஸ்த்ராவேதீத்ராதிஷசக்தே:

ரு॥ ப்பட்டது. இதினுடைய ஹேதுவாய் ஶாஸ்த்ரபரிஶீலநாதிகளாலே வந்த ஸமசிஷயத்தில் ப்ரீதிவிஶேஷம் ஸவிஸ்தரமாகத் தெரிய வறிய வேணுமென்றுமபிநிவேஶத்துக்குக்காரணமாய்பக்தியென்றுபேர்பெற்றிருக்

ஸா-நி॥ காட்டில்பரபக்தி வேறுபட்டதல்லாமையாலதற்கு ஶ்ரோக்ஷோபாய ஸுஞ்சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயத்தோடுவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இத்தை பரபக்தியென்கைக்கிதற்காட்டில் நிக்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு பக்தியுண்டோவென்று முன்புசொன்ன சோத்யத்தை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு தத்பூர்வமொரு ப்ரீதிவிஶேஷம் பக்திஶப்தவாச்யமாமென்று உபபாதிக்கிறார். (இதனுடைய வித்யாதியால்) பரபக்தியும் ஸமசிஷய ப்ரீதிவிஶேஷமாகையா லதிற்காட்டில் வேறுபாடு காட்டுகைக்காக விதனுடைய வித்யாதிவிஶேஷண த்வயம். ஸ்வஸ்ய ஸ்வப்ரதிஹேதுக்ஞாநபவித்ரை: ஶாஸ்த்ரபரிஶீலநாதிஜந்யேந யோகஜந்யஸாக்ஷாத்கார பரபக்த்யபேக்ஷயா அபகர்ஷ இதிஸாவ:. இத்தால் தத்பேக்ஷயா நிக்ருஷ்டத்வமும் ஜ்ஞாபிதம். (பேர்பெற்றிருக்குமிதி) ப்ராநவிஶேஷம் பக்திஶப்தவாச்யமானாலும் தத்ஸாத்ருஶ்யத்தாலிதிக்ருதப்ரேம்யநாதிந்யாயேந தத்ஸாத்ருகமாய்க்கொண்டு யிதுவும் பக்திஶப்தவாச்யமாயிருக்குமென்றபடி. அதில் ஸாத்ருஶ்யப்ரவ்ருத்திநிமித்தத்தைக் காட்டுகிறது ப்ரீதிஶப்தமும் ஸவிஸ்தரணயித்யாதி விஶேஷணமும். பரபக்தேரிவ ஸாக்ஷாத்காராபிநிவேஶஹேதுகஸ்ய ஶ்ரவணாதிஜந்யஸ்ய ப்ரீதிவிஶேஷஸ்ய விஶதஜ்ஞாநாபிநிவேஶஹேதுகா த்யாவஸ்த்ருத்ஸமணாபிநிவேஶ ஹேதுகஞ்ச ப்ரீதிரூபகஞ்சாஸ்ய தத்ஸாத்ருஶ்யநிமித்தாவ:. இந்த ந்யாயம் பரமபக்திக்கும் துல்யம். அதுக்கும் ப்ரீதிரூபகமும், அபிநிவேஶவிஶேஷரூபகமுஞ் சொல்லப்புகுறதிறே. ஸத்ப்ராபகாதித்யாயேநைவ தத்ராபி பக்திஸஞ்ஜ்ஞகஞ்ச விவக்ஷிதக்ருதகா பரமபக்தி ததாபி பக்திஶப்தப்ரயோக இதி த்ரஷ்டவ்யம். ஊஹஞ்ச ஸர்வம் "ப்ரீதிபூர்வகமநுத்யாநம் பக்திரித்யபிதீயதே" இதி தத்வடீகாயாம் ஶாஸ்த்ர ஸக்திலக்ஷணமநுஷ்டேத்யத்ர ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநகாலபத்யாதி, காதி

ஸா-கா॥ நாகேஹாஷ்டு த்யாஹ-(இதனுடையேதி)ஸவ பக்தியோம ஸகாரணம் ஸாமம் நிரவத்யஸாம்ஸமவஸ்தாராயநக்ஷந ஸமவஸ்யா யாநுஷ்டாரணாய உக்தாநவாத பராவரம் பரபக்திஃ பராக்ருஷ்ட ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம்। பரஜ்ஞாநதஶாயாம் ஸ்வஸாக்ஷாத்கார: பரமாவஸ்தா। ப்ராநவிஶேஷரூபம் பரமபக்திரூபத்வம்" இத்யுக்தபக்தவரஜ்ஞாநபரமபக்திஜநநஸாமர்த்யநிவ்ருத்திப்ரகாரம் ஸ்ரீஶாரீரகக்திஸூத்ரவாக்யேந பரபக்த்யவஸ்தாயபக்தியோம

௨௭ || கும். இத்தாலே “ஸம்ஸாரமோசக ஸாக்ஷாத்காரோத்பாதநாத்
நா” என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்காரஜநகத்வாதிரூபமான விஶேஷத்தாலே பிறந்த ஸாத்யபானது ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று நிர்வேத்தை யுண்டாக்கி “யோகேஶ்வர ததோ மே த்வம் தர்ஶயாத்மாநமவ்யயம்” காணுமாறருளாய், ஒருநாள் காணவாராய்” என்று விலபிக்கும்படி பண்ணி

ஸா-நீ || ஷஷ்டம் ஶம்ஸதி பக்தேர் வ்ருத்திவிஶேஷ ஸாக்ஷாத்காரஜநகத்வ ஸாத்ய ரூபம் ஜ்ஞாநத்வேந வ்ருத்திவிஶேஷாத் த்ரயஸ்ய ஸக்ருத்ப்ரயோகவாதம் ஸாக்ஷாத்காரஜநகத்வம். இங்கவனை யென்று நிர்தேஶிக்கலாயிருக்க ஸர்வேஶ்வரனை யென்று நிர்தேஶித்தது ஸர்வேஶ்வரனின்றெனென்று ஸாத்யத்வ நிர்ணயத்தில் நிவேதத்திலே ப்ரயோஜநமான ஸாதகமான வ்ருத்திவிஶேஷஜ ஜ்ஞாநத்வாதி. ஸாக்ஷாத்காரோத்பாதகத்வாதிகள் ஸாத்யவென்று முன்பு சொல்லியிருக்க விந்த வ்ருத்திவிஶேஷம் ஸாத்யவென்னக்கூடுமோ? இது தாமஸாதகத்வமென்கைக்குத்தான் ப்ரமாண முண்டோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷ ஸாதநமான ஸாத்யபானது ஜ்ஞாநவிஶேஷஸாத்யவாம்படி யெங்கனே யென்று முன்பு சொன்ன வாக்யத்தை பரிஹரிக்கைக்காக ஸாக்ஷாத்காரவிஶேஷ ஸாதகத்வ ப்ரகாரத்தையு முபபாதிக்கிறார். (இத்தாலேயித்யாதிபால்) இத்தாலே யென்கிறதற்கு ப்ரஹ்லாதோ ஜநகோ பீஷ்ம இத்யாதி ஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநஜநகத்வாதிரூபமான இந்த வ்ருத்திவிஶேஷமும் ஸாத்யஸாதநமாமென்று கருத்து. ஶங்கித்வ்யாப்ரயோஜநமான வ்யாபகநிஷ்டைக்கு ப்ரமாணமில்லாதிருக்க ஸாஸ்த்ரவயாதிரேகவ்யதி ரேகமுமிருக்க ஸாத்யஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாம்படி யெங்கனே யென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமித்யாதிநோக்தி:. ஸாத்ய தி, ஸ்வநிஷ்டத்ரநந்தரம் மோக்ஷத்தைப் பிறப்பிக்கிறதாலும் நடுவே யிப்படி யோகநிர்வேதத்தை யுண்டாக்கி யத்தாவத்தாலே ஜ்ஞாநவிஶேஷஸாதநமுமாமென்று கருத்து. நிர்வேதமாவது ஸர்வேஶ்வரன் வந்தாலல்லது விடவொட்டாத தீவ்ராபேக்ஷை. இவ்வபேக்ஷை ஸாத்யஜமானலல்லது ப்ரஸாதவிஶேஷஜநகமாகமாட்டாதென்கைக்காக விலாபோக்தி: இப்படி விலாபங்கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்கா க விந்த ப்ரமாணோதாஹரணம். (காணுமாறு) காணும்படி (அருளாய்) க்ருபை பண்ணவேணும். (காணவாராய்) காணும்படி வந்தருளவேணும்

ஸா-கா || நிர்வேதம் நிரூபயதி (இத்தாலே ஸம்ஸாரமோசக ஸாக்ஷாத்காரோத்பாதநா) (காணுமாறருளாய்) யதா தர்ஶநம் ஸ்யாத் ததா க்ருபாம் குரு (ஒருநாள்காணவாராயே) கதாசித் த்ரஷ்டும் ஆகச்ச

ஈஶ்வரனிவ்வபேக்ஷாதோ த்ருமடியாக வந்த ஸமவஸ்யூஸாதிவிஶேஷத்தாலே தத்காலநியதமான பரிபூர்ணஸாக்ஷாத்காரத்தை யுண்டாக்கும். இஸ்ஸாக்ஷாத்காரம் பரஜ்ஞாநமென்று பேசப்பட்டது. இப்படி நிரதிசய ஸௌந்த்ர்யமான ஸமவஸ்யூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே பெருவிடாய்ப்பட்டவன் தடாகத்தைக் கண்டாற்போலே பிறந்த த்ருஷ்ணாதிசயம் பரபக்தி. இது முனியே நான் முகனிற்படியே ஸம்ஶோதமற அநுஸந்தித்

ஸா-டீ||(ஸாபேக்ஷாதோத்ருதிதி) நதூபாயநிஷ்டைக்ருத்யதயோபாயாய நிஷ்டிஜந்யஸாத்யாதிசயகாரணமிப்போதில்லாவிட்டாலும் பூர்வத்தால் வந்த வ்யாஸாதிராவகாரணவிசேஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரம் பிறக்கலாமென்று கருத்து. தத்காலநியதமென்ற தபேக்ஷா நபூர்த்திகாலோத்ருஸாயியென்றபடி. தயோவ விசேஷம்யாதிகள் வ்ருத்திபரமாவதும் உபாயநிஷ்டிகாரணமாவதும் ஸ்த்திதாயஸாக்ஷாத்காரத்திற் கொழிய விதற்கன்றென்று கருத்து. பரஜ்ஞாநமன்றென்று சொல்லக்கூடாதென்று முன்பு சொன்னதற் குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்காரேதி த்ருஶ்யால்) இந்த பரஜ்ஞாநம் மோக்ஷஹேதுவாம்படி யெங்கனே யென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரங் காட்டாநின்றுகொண்டு பரபக்திக்கு பரபக்தியிற்காட்டிலும் பரபூர்விவக்ஷிதமான உத்கர்ஷத்தை வுபபாதியாநின்றுகொண்டு பரபக்தி யென்றேன்று சொல்லக்கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷஶங்கைக் குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி நிரதிஶயேத்யாதியால்) இப்படி யென்றது பரிபூர்ணமாகவென்றபடி. இதற்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே யென்கிறவிடத்திலந்வயம். தயோவ ஸாக்ஷாத்காராநந்தரம் பரஜ்ஞாநஸ்ய பரபக்திஜநகத்வேந மோக்ஷஹேதுத்வமிதி பாவ: (த்ருஷ்ணாதிசயதிதி) பரபக்தியானது பரிபூர்ணஸாக்ஷாத்காரத்தால் பிறந்ததல்லாமையா லதிப்படிப்பட்ட த்ருஷ்ணாதிசயரூபமல்லாமையாலே யதிற்காட்டிலிதுக்குத்கர்ஷமிதி பாவ:. இவ்வுத்கர்ஷமும் பாஹ்யாரூபமாகைக்காக பெருவிடாயித்யாதி த்ருஷ்டாந்தோபாதாநம். இந்த பரபக்திதான் மோக்ஷஹேதுவாம்படி யெங்கனே ? ஆராதமான பரஜ்ஞாநத்திற்குபோலே ததாராதமான பரபக்திக்கு யொரு ஆராபேக்ஷையுண்டாகி லநவஸ்தையுமாகாதோவென்ற விது வ்யவதாநமற மோக்ஷஹேதுவாம்படியை யுபபாதிக்கிறார். (இதுமுனியேயித்யாதியால்) “முனியே நான்முகனே” யென்கிற திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யாயென்றபடி. ஸம்ஶோதமற வென்றது தத்காலநியதமென்று முன்பு சொன்னபடி யன்றிக்கே காலஸம்ஶோதமற வென்றபடி. இங்கநு

ஸா-ஸ்வாதுவலி- (மறுக்கவொண்ணாத) அலங்கநீயம் (திருவாணையிட்டு)

௩௭௰ தல்லது யசிக்கவொண்ணாத வஹிநிவேசத்தையுண்டாக்கி மறுக்கவொண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே யிவனுக்குக்கடுக ப்ராப்தியைக்கொடுக்கும்படி ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுண்டாக்கி யிவனை யவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும். இஸ்பக்தியோகம் த்ரைவர்ணிகரை யொழிந்தார்க்கும் த்ரைவர்ணிகர் தங்களில் அநாரத்திலே

ஸா-டீ॥ ஸ்வமாவது கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயமான ஸோபாநக்ரமவஸாக்ஷாத்காராநுவ்ருத்தி. (மறுக்கவொண்ணாத) அநதிக்ரமணீயமான (திருவாணை) பிராட்டி விஷயமான சபதம். அந்தத்திருவாய்மொழியில் "வாசஞ்செய்பூங்குழலாள் திருவாணை" யென்ற பாசுரத்தை நினைத்துச் சொன்னபடி (வளைத்து) போகவொட்டாதபடி நிர்ப்பந்தித்து "இனி நான் போகவொட்டேனென்றும் மாயஞ்செய்யேலென்னையே" யென்ற வாக்யத்தைக் கணிசித்துச்சொன்னபடி (கடுக) காலவிளம்பமற சயாச இதற்கு அநாதராவேக்ஷையில்லாமையா லநவஸரியாகாதென்று கருத்து. (அவாவற்று) தீவ்ரத்வரைஷை சமித்து. இப்படி ஸாதநபக்தியுபாயமாக விஹிதையென்றும் ஸாத்யநபக்திகள் ஸமமாயிருக்குமென்றும் பிறித்துச்சொன்னது கூடுமோ? சாஸ்த்ரத்தில் ஸாதநஜ்ஞாநாதிகள் மூன்றையும் ஸமமாகச்சொன்னது விரோயியாதோ? அது ப்ரபத்தியை யநாரகமாகப்பற்றுவாருக்குச்சொன்னதாகையாலுமிது மற்ற அதிகாரிக்குச்சொன்னதாகையாலும் விரோதமில்லையென்றி லவர்களுக்கும் ஸாதநபக்தி வேண்டித்தாகி யிவர்களும் ஸ்வாரகப்ரபத்திநிஷ்டரேயாய் முடிகையால் ஸ்வாதிகாரிவைவிஷ்யம் கூடாதொழியாதோ? ஸாதநபக்திஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்திவிதிதையாகைலே யவர்களுக்கு ஸாதநபக்திவிதிதை யல்லாமையா லுக்தஸ்வாவகாசமில்லையென்னி லப்போதவர்களுக்கு சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஸாதநபக்திவேண்டாதொழியாதோ? ஸ்மங்களிலதந்த்ரஜ்ஞாசக்யங்களான நேர்களிலே நிற்கக்கடவ ப்ரபத்திஸ்தாநத்திலே நிற்கத்தான்மாட்டுமோ? தத்ஸ்தாநத்திலே விதிதையென்னும்போது ஸர்வோபாயமாக ப்ரஸம்சிக்கையால் ஸர்வமான பக்தியோகத்தை விட்டித்தைப் பற்றுவார்தான் கிடைக்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இஸ்பக்தியோகமித்யாதியால்) (ஸம்வே

ஸா-கா॥ ஸ்ரீவிஷயசபதம் கர்த்வா (அவாவற்றுவீடுபெறப்பண்ணும்) கேவலாஹிநிவேசம் ஸர்வஜ்ஞ அநந்தவ கைங்கர்யவிஷயஜ்ஞாநம் ஸம்யநிவ்ருத்திம் ப்ராப்தாம்கரோதி ஸஸ்வம் பக்தியோகம் ஸஹஸம் நிரூப்ய ததாச்ரயநா ஸர்வாயஸ்தாயாஸ்ப்ரபத்தேரதிகாரேண பக்தியோகாதத்யஜலவேக்ஷண்யாஹ-(இஸ்பக்தியோகமிதி) (ஒழிந்தார்க்கும்) த்ரைவர்ணிகாநாம் ஸ்வம்ச ஸ்வர்ணாச்ரமாதிவிசிஷ்டாஜ்ஞாநவாந் அத

ஜ்ஞானமில்லாத ஶக்தியிலேயாத விரண்டிலுமாதல்குறையுடையார்க்கும்ஸஹவிளம்பம் பொறுக்கவிசையாத தீவ்ரஸம்வேகமுடையாற்கும் யோக்யதையில்லாமையாலே தங்களளவுகளைத் தெளிந்து அநாரதமாக ப்ரபத்தியை மோக்ஷோபாயமாகப் பற்றுமவர்களுக்கு ஸர்வஸுலபமான ப்ரபத்திதானே பரபக்திஸ்தானத்திலே வ்யவஸ்திதையாகையாலே உபாஸகனுக்கு பரபக்திக்கு மேல்வருமவஸ்தைகள்போலே இஸ்ஸம்ப்ரதாயப்ரபத்திநிஷ்டனுடையபேறுதலுக்கீடாகஇப்ரபத்திக்கு மேல்வருமநந்தராவஸ்தைகளிதின்ஸமமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரபத்திக்கும் பக்திக்கு மதிகாரிவிஶேஷத்

ஸா-தீ॥ ஸ்வஸ்வாபாவ(தங்களளவு)ஸ்வஸாமர்த்யத்தினியதே(அநாரதகரத்ருதி) ஜ்ஞானத்தில் தங்களுக்கு ஸாமர்த்யமில்லாமையைத் தெளிந்தாலத்தை விட்டித்தைப் பற்றுவார் கிடைக்குமென்று கருத்து. (ஸர்வஸுலப) இதத்ர ஜ்ஞானஸம்ப்ரதாயஸ்தானத்திலே நிற்கிறதானாலும் ஸர்வஸுலபதையுண்டாயிருக்கையாலே பரமஸ்தானத்திலே நிற்கமாட்டுமென்று கருத்து. (அநந்தராவஸ்தைகள்) பரபக்தி பரஜ்ஞானபரமபக்திகளும் ஸங்கல்பங்களும் (ஸமமிதி) இவர்களுக்கு பரபக்த்யுபாயமாகவேண்டாதொழிந்தாலும் ஸமமாகத்தானே வந்திருக்குமென்றபடி. இவர்களெல்லார்க்குமிது காணுமேயென்று ஶங்கியாமைக்காக பேறுதலுக்கீடாக விதர்க்கம். பரபக்த்யாதிகளென்று நிர்தேஶிக்க வேண்டியிருக்க வநந்தராவஸ்தைகளென்றிப்படி ஸாமான்யமாக நிர்தேஶித்தது ஸம்ஶயமானல் ஸமமன்றோவென்று ஶங்கை யுதியாமைக்காகவென்று கண்டுகொள்வது. அஶக்தனுக்கு பக்திஸ்தானே ப்ரபத்தியென்றுலிவை ஸாம்ய ஶரீரங்களன்றென்றதாகையா லிவற்றுக்கு ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களில் சொல்லும் விகல்பங்கூடாதொழியாதோ ? வென்னவருளிசசெய்கிறார். (இப்படிஉக்த்யாதியால்) ஶரீரதுல்யமில்லாதொழிந்தாலும் ஸமதுல்யமிருக்கையால் விகல்பமென்னலாமென்றபடி. பக்திஶப்தஸ்தானே ப்ரபத்திஶப்தமும் தத்ஸ்தானே பக்திஶப்தமுமாக விப்படி ஶாஸ்த்ரங்களில் வ்யதிகரப்ர

ஸா-கா॥ ஷாஸ்த்ரதஶக்தாவிளம்பாக்ஷமஸ்ய ஸக்தியோமாயிகாரீ-ப்ரபத்தே தாஜ்ஞானாநந்தஷான ஶக்திஹீனாவிளம்பாக்ஷமஸ்ஸ்ர்வோவிரோதாதி ரேணவெராவி வேதநாயகாரிஹவதி தயாவதாப்ரஶாயிகாரிணோர நந்தஷ்ய தயாவிஹிதபொருவாயபொர்ஹேஷ்விஷ ஐதிஹாஸம் ஸவ ஸாஜெ்யாவாயமேஷலிவி ஸத்ரகாரொணாத கேஷோவ வத்த உதத்ரமேஷவ வஸ்லாவ க தம)மஸகாயீந விகல்ப ஸம த்ரஸாஜதராதி ரயதி (இப்படி ப்ரபத்திக்குமிதி) நகேவம் ஸாம்யஸ் ப்ரபத்தஸ் ஸவ்வெ கீ்யஶாணஸ் ஸகாரேவகேந ஸர்வ

நியமத்தைப்பற்றி ஸாமர்த்யமுண்டாகையாலே விகல்பமாகக்கடவது. இவற்றுக்கு "நாநாஶப்தாதிபேதாத்" என்கிற அதிகரணத்திலே பேதம் ஸித்தம். "விகல்போऽவிஶிஷ்டபலத்வாத்" என்கிற அதிகரணத்திலே விகல்பமும் ஸித்தம். உபாஸநத்தில் விசேஷங்கள்போலே ஶாகாபேதங்களிலு

ஸா-தீ॥ நியமங்காணாமையாலிவற்றுக்குபேதமுண்டோ? விகல்பந்தானுண்டோ? உண்டாகில் ஸூத்ரபாஷ்யாதிகளிலே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவற்றுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (ஶப்தாதிபேதாதிதி) ஶப்தபேதாதிக்கு ந்யாயஸித்தமுபாஸநாதி ஶப்தமொழிய வேறு விஷயம் ஸ்வரஸமாகக் கிடையாமையாலே அவ்வதிகரணத்தில் ஶப்தபேதத்தாலே சொல்லுகிற வித்யாபேதமிவற்றுனுடைய பேதமேயென்று ஸூத்ரகாராபிமதமாகையால் ஆவிதிவற்றுக்கு வ்யதிகரிதவ்யயோமமுண்டானாலும் அந்யாயேநயமென்று கருத்து. (ஸித்தமிதி) அங்கு விஶிஷ்யபாஷ்யகாராதி கண்ணோக்கியில்லாதொழிந்தாலும் ந்யாயதஸ்ஸித்தமென்று கருத்து. ஸூத்ராபிப்ராயம் (வித்யா) (நாநா) பரஸ்பரபின்னா (ஶப்தாதிபேதாத்) ஶ்ருதிவசநாநாத்வகுணாதிகம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாயமாந, ஶப்தபேதாத்யாஸபேதாநுணாதிபேதாத்வேத்யபிப்ராய:(விகல்ப:) விகல்பஏவ ந து ஸமுச்சய: குத: (அவிஶிஷ்டபலத்வாத்) தத்தத்பலத்வாதித்யபிப்ராய:. இப்படி விகல்பமென்னக்கூடுமோ? ந்யாயவிதேர் பாக்ஷிகமாக விதிக்கப்பட்டிலன்றோ விகல்பமென்னலாவது "யதாங்கீத"'வென்றுவசநேந யோமரூபோக்தமாகத் தோற்றுகிறதத்தனை போக்கி யதுக்கு வேத்யாகாரமின்னது க்ரமமின்னதென்று விசேஷங் காணாமையாலே யது பாக்ஷிகமாகத்தோற்றவில்லையே? ஶாகாந்தரஶ்ருதிவிசேஷங்களைக்கொண்டு பாக்ஷிகமாகலாமென்னத்தான் கூடுமோ? ஶாகாபேதத்திற் சொல்லுகிற ந்யாயம் ப்ரகரணாந்தராதிகளாலே கர்மாந்தரமாகையாலொரு ஶாகையிற் சொன்னது மற்றொரு ஶாகையில் வரக்கூடுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபாஸநத்

ஸா-ஸா॥ தத்ப்ரகரணாந்தராதிஷேதாத்வேதகஸ்தாநேக ஸ்வரூபபதநேபலஸா ரணே) ஶ்ரீநாராயணஸாயுஜ்யமவாப்நோதி ஸகலவிஜயீஶ்ச ஶ்ரீநாராயணே" த்யாதிநா ஸூசநகமந்த்ராணாம் விகல்பாஸ்தஸ்யாஷ்டாக்ஷரஷட்க்ஷராஸ் வேஷாம் மந்த்ரரூபாணவேப்யப்ராப்த அநேகமந்த்ராணாம் வேதாந்தேஷு பாம்ஸ்ய காமதிரிதத்ர ஶ்ருதிவாக்யாந்தராதிஷு பரிதஸ்ய ந்யாயேந ஶ்ருதாநகமுக்யஸங்கல்பாத்யம் மாநாவிசேஷேவ தத்தஸ்ஸா வாக்யபர்யாப்தஸம்பந்திதாதிஷு விஶிஷ்டஸ்ய ப்ரபத்த்யஸ்ய பேதே நரூபபேதாஸ் பேதஸித்தேஸ்தஸ்ய பேதவிசேஷ தத்ஸம்த்ரா

ஜம் ஸம்ஹிதாதிகளிலுஞ் சொல்லும் ந்யாஸவித்யை யில் ஸம்ப்ரதாயவிசேஷங்கள்கண்டுகொள்வது. நிக்ஷேபரம்வாசிகம்ஜா நஸம் காயிகமென்று பிரிந்தாற்போலே வ்யவஸ்தையிலு மோரொன்றை முன்னி

ஸா-நீ||திலேஜதி) சொல்லும் ந்யாஸவித்யையில், இங்கேகவசநத் தாலேகத்வேகவும் தோற்றுகிறது. தஸ்ய வ்யாகரணாதிகளிருந் தாலும்சாஸ்த்ராதிகளில்ச்சொல்லுகிற ந்யாஸமெல்லாம் ஸகலவேதா ந்தப்ரஸித்த ந்யாயத்தாலேயேகவாக்யமொழியவிலக்ஷணமன்றென்று கரு த்து. (ஸம்ப்ரதாய ஸூக்ஷ்மஸ்பஷ்டநாம் ஸாகாராஸ்ய வேதாந்தாசாரஸ்ய ஸம் ஜ்ஞ: தயாவெகசாவெயிலேதானே யிதெல்லாங் காணுமிட்டா லும் சாஸ்த்ரங்களிலே தத்த்வவிசேஷம் காண்கையால் ஸாமாந்ய ஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே ந்யாஸவித்யையும் ஸாபேக்ஷமாக வியத்தா மென்று கருத்து. ஸகலஸ்யாபி சாஸ்த்ராணாம் ஸம்க்ஷேபமுபாஸந ஸ்யாபி நஜநிதி வ்யதிரேகாஸ்த்ரயேண தர்ஸநஞ்சோக்த: ந்யா ஸவித்யை யென்றித்தை வித்யைகாக்ஷமாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இது ஆசாரவேதாந்தமன்றிக்கே வ்யாமஸம்ப்ரதாயங்களில் வாசிக ஜாநஸாதிவிஸாமொக்ஷியாலே க்ரியாரூபமாயு மிருக்கவில்லையோ? வென் னவருளிச்செய்கிறார். (நிக்ஷேபாதித்யாதி) (ஒன்றையிதி) வ்யவஸ்தா நஸமேயாயிருக்கச்செய்தேயும் வ்யவஸ்தாகெல்யாவரணாதிரூபேண வாக்யாயயியாயுமிருக்கையாலே யிந்த கரணத்ரயவ்யாபாரங்களில் தத்தத்யிகாரிஷு ஸக்திமேதாதெகவ்யாபாரம் மிஞ்சியிருக்கை யாலவிவ ராயத்தாலே யவற்றிலேயொன்றை வர்ணித் திப்படி வ்ய வஸ்தைத்ரவியெந்த மேதஞ் சொல்லுகிறதத்தனையாகையாலே வ்யவ ஸ்தா ஸகாரணைவ யென்னக் குறையில்லையென்று கருத்து. வாமாதிகை ரணதயாநயாமாவெவி கயம்விதநயஜாதெ்ரண ஜாநஸத்தில் வாசக ஸ்வாதிமேதங் கண்டதுண்டோவென்று சங்கியாக்கமக்காக நிக்ஷேபாதர்ய ஷாஜோவாதாநம். நிக்ஷேபமாவது வாசம் வ்யதிஸ்லோ நிகரஷகஸ

ஸா-கா||யாகநவெபுரம்ருதித்யவிவேகத்ராஜ (உபாஸநத்திஸிதி) (கண்டுகொள்வது)த்ரஷ்டவ்ய நமேவம் வ்யவஸ்தேஜ ரூசவைகா காயிகவாசிக ஜாநஸமேதவிஜாம் வ்யவஸ்தாவதாரஜாயரணாம் வசந விரோதஸ்யாதித்ய வாசிக காயிகபொரூநஸவஸ்த்ருலவேகஸ ஜவாமிவேதந்த் தயோகம் நதம் வ்யயகலாய நகதெவம் தாத யுநாக நவிரோதநத்யவிவேகத்ராஜ (நிக்ஷேபம்வாசிகமிதி) நதை வஸ்த்ராவநுஷ்டாநவெரொஸி தயொஜநஸவஸ்த்ருலவெ கலஜெவாஸம் ஜாஸம் வ்யயகலாயநகம் தயா கஸ்மிஞ்சிநீநகவாஸ

த்ருஷ்டிவ்யாஹாரங்கள் சொல்லப்பட்டது. இவைமூன்றும்பொருந்தினபோது ஸம்பூர்ணஜ்ஞானமானாற்போலே ஸம்பூர்ணவ்யுத்பத்தியாகக் கடவதென்றவர்கள் பாசுரங்களுக்கும் வாசிக காயிகங்களான வ்யாபாரவிசேஷங்கள் ஸஹகாரமாம்படியான மாநஸவ்யுத்பத்தியினுடைய ஸம்பத்தியாலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. யதாயிகாரமிவையெல்லாம் ஸம்வ்யூஹங்க

ஸ-டீ॥ ஜ்ஞாநஸம்பூர்ணமென்று வ்யவஹரிக்கிறோம். கேவலக்ரியாஸம்பூர்ணமாகவொரு வ்யுத்பத்தியில்லையென்றிங்கு பராமர்சமானாலுமிது ஜ்ஞாநைகஸம்பூர்ணமேயென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? ஜ்ஞாநக்ரியோபயஸமாஹாராத்மகமென்னவேண்டாவோ? இங்கனன்றாகில் மாநஸவாசிகாதிவ்யாபாரத்ரயமுங்கூடினபோது ஸம்பூர்ணவ்யுத்பத்தியென்றவர்கள் வாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யமேதென்னவருளிச்செய்கிறார், (இவைமூன்றுமித்யாதி) (பொருந்துகை) அந்யோந்யம் ஸம்மதமாகை. தாத்பர்யமாகக்கடவதென்றது மதாந்தராபாதிப்படி தாத்பர்யமாக ஸம்பாவிதமென்றபடி. இந்த வாசிக காயிகவ்யுத்பத்திகள் மாநஸவ்யுத்பத்திபோலே வைசத்யமுடையவையல்லாமையாலத்தைப்போலே ஸம்வ்யூஹங்களாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (யதாயிகாரமித்யாதி) இவையெல்லாமென்றது வாசிகவ்யுத்பத்தி, மாநஸவ்யுத்பத்தி, காயிகவ்யுத்பத்தி, கரணத்ரயமும் பொருந்தின வ்யுத்பத்திகளென்கிற விவையெல்லாமென்றபடி. (ஸம்வ்யூஹங்களென்னுமிடம்) ஸம்வ்யூஹங்களென்று ஸங்க்ரஹிக்கும் ஸூத்ரம் அதாவது தத்ஸாதகவ்யுத்பத்திகளென்றபடி. (முன்பே சொன்னோமிதி) வைசத்யமுண்டான மாநஸவ்யுத்பத்தியும் தத்ஸம்பத்வைசத்யமில்லாதவுக்திநிஷேதயுமயிகாரிபேதேந ஸம்வ்யூஹங்களென்றயிகாரிவிஹாராயிகாரத்தில் வ்யுத்பத்திகளாலே சொன்னதே இதற்கும் சொன்னதென்றபடி. இப்படி இவ்வயிகாரத்திலே கர்மயோகத்தை யாதாவஜ்ஜ்ஞாநஸாதநமாகச் சொன்னது கூடுமோ? வைதிகரிலே சிலர் கர்மம் ஜ்ஞாநஸாதநவுக்கு

ஸ-கா॥ தவைவகிஞ்சித்ராதித்ருஷ்டாந்த(இவைமூன்றுமித்யாதி) நஜ்ஞாநஸம்பூர்ணவத்ருஷ்டாந்தமேவ க்ரியாவ்யாபாரத்ரயஸாத்ருஶ்யநிஜநககர்மாநாம் ஜ்ஞாநார்த்தம் கேவல ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநஸ்தாநேதே ஸ்வாநுஷ்டாநஸமேவ ஸ்வதரபோ: ஸஹஜநககர்மோ" யஜ்ஞாதஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய" "நஸம்ஸ்ரோ ஜ்ஞாநஸ்ய தத்ஸகஸ்வஸ்யார்தா தாத்பர்யா" இத்யாதி ஸம்பூர்ணமதகஸ்யாஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்ப்ராநாம்ஸ ஸம்பூர்ணவ்யுத்பத்தோ த்ருவிவக்ஷயாஸி அபிகாரஸ்யாஸ ஸாமாந்யஸம்பூர்ணஸ்யாபிஸ மாநஸஸ்வாஸ்யாதி ஸம்ஹோ: வ்யுத்பத்ஸாதநஸ்ய தத்ரைவைத்ருயம்॥ உக்தாயிகாராயம் ஸ்ரீமதஜ்ஞாநீநாம் தேஹதேநாம் ஸாமான்யேநாநுஸம்யாநாப உச்சமாயயா ஸம்ப்ர

தேத்ரௌமென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம். * நின்றநிலைக்குறநிற்குங்கருமமு
நேர்மதியால் நன்றெனநாடியஞானமுநல்குமுட்கண்ணுடையார் ஒன்றியப

ஸா-நீ ‖ விராகமென்றும் சிலர் அது மோக்ஷத்துக்கே யவ்யவஹிதஸா
யநமென்றும் சொல்லவில்லையோ? க்ஷேத்ரவணோகஸம் ஜ்ஞாநயோகா
த்ரத்தாலேதான் பெறலாகாதோ? கிஞ்ச இது க்ஷேத்ரவணோகந ஸாய ந
மாகில் ஜ்ஞாநயோகம் வேண்டாதொழியாதோ? யதாதிகாரமென்கைக்கு
அதிகாரிபேதம் உபஜீவ்யமன்றோ? ஸாக்ஷாத்காரதாருப்ய நிர
திஶயப்ரீதிரூபத்யாநாநுஸ்ம்ருதியே மோக்ஷஸாதநமென்றதுதான்
கூடுமோ? ஸாத்விகீத்யாநஸோபாநாதிரூபஹக்தியையும் மோக்ஷஸாத
நமாக சிலர் சொல்லவில்லையோ? இனி வ்யவத்திமோக்ஷோபாயமென்ற
துதான் கூடுமோ? கர்மஜ்ஞாநவாநவிது மோக்ஷோபாயமாகில் ஹக்திக்
கர்மஜ்ஞாநோபேக்ஷம் வ்யாமியாதோ? இதில் ஶக்தரல்லாதார்க்கு வ்யவத்தி
யென்றில் கர்மயோகாதிகளுக்கர்மஜ்ஞாநோபேக்ஷம் வ்யாமியாதோ? வ
ரம்வணோபாயத்திலும் ஶக்தரல்லாதார்க்கென்னத்தான் கூடுமோ? ஸவ
ஸாகாரமான நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளிலும் ஶக்தரல்லாதாருண்டோவென்கி
ற ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரார்த்தத்தை பா
ட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (நின்றவித்யாதி) (நின்றநிலைக்கு) ஸ்திரமான
நிஷ்டைக்கு அநுகூலமான வுபாயநிஷ்டைக்கென்றபடி. (உறைநிற்க்
கும்) உறும்படி நிற்கும் யோக்யமாய் நிற்குமென்றபடி. (கருமமும்) கர்ம
யோகத்தையும் கர்மயோகமில்லாதபோது அஶக்தகரணஶாஸ்த்ரி பிறவாமை
யாலும் ஜ்ஞாநயோகமநஸ்ஸவஸ்துஸாத்யா ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலு மந
ஸ்ஸவஸஜாதீயதயா ஸாக்ஷாத்காரமான கர்மயோகமே ஸ்திரமான வுபாய
நிஷ்டைக்கு முக்யாங்கமாகையால் இது மோக்ஷாவுக்கு விரோதமன்
று இப்படியிது க்ஷேத்ரவணோகநமாதேத்ர விநியோகமாக ஶாஸ்த்ரஷாநி
ணீதமாகையால் மோக்ஷத்துக்கவ்யவஹிதஸாதநமாகவுமாட்டாதென்
று கருத்து. (நேர்மதியால்) ஸம்யக்யான புத்தியாலே ஊஷ்டரஜ்ஞாந
யோகத்தையு மநிஷ்டவ்யாஷமாக நிவர்த்திக்கவல்ல புத்தியாலேயென்ற
படி. இத்தால் ஜ்ஞாநயோக கர்மயோகயோராதிகாரபேதம் ஸம்பவித
மாகையாலே ஜ்ஞாநயோகவெவ்யவஸ்தாபரிஹாரம் பரிஹ்ருதம் (நன்றெ
னநாடிய) நல்லதென்று தேடப்பட்ட (ஞானமும்) ஜ்ஞாநயோகத்தையும்

ஸா-கா ‖ ஸாதி (நின்னநிலைக்குறேதி) (நின்னநிலைக்கு) தைத்ரவர்ணிகாதீநாம்
வ்யக்தவயதாதிரூபவைணவர்ணாவஸ்தஸாயிகாரஸ்ய (உறநிற்குங்கருமமும்)
அவஶ்யகர்தவ்யதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் கர்மணோ வ்யத்யவாயகாரம் சகர்தவ்யம்
.... கர்மயோகமேவி (நேர்மதியால்) ஸம்யக்புத்யா (நன்னெனநாடியஞா

௨௦ || த்தியுமொன்றுமிலாவிரைவார்க்கருளா லன்றுபயன்றருமாறுமறிந்தவ ரந்தணரே. (௧௬)

ஸா-நீ|| இங்கு நன்மையாவது மோக்ஷஸாதநத்துக்கநுகூலமாயிருக்கை. கர்மயோகம் ஸாக்ஷாதுபாயமாகிலும் விஷயவ்யாபாரமிஶ்ரமாயிருக்கையால் அங்ஙனல்லாத ஜ்ஞாநயோகமே மோக்ஷஸாதநத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமாயிருக்குமென்று கருத்து. (நல்கும்) வ்ருத்தான (உள்கண்ணுடையார்) அந்தர்த்ருஷ்டியையுடையார்கள் மோக்ஷஸர்வஸ்வஸம்பந்நவைலக்ஷண்யகரணஸாவதாநதயா ப்ரதிபாவநமான ஸாக்ஷாத்காரநமுடையவர்களென்றபடி. (என்றிய) ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்றின நிரதிஶய ப்ரேமரூபமாகையாலே நிரந்தரமாகப்பற்றினவென்றபடி. ஆகவித்தால் ஸாக்ஷாத்காரரூப நிரதிஶயப்ரேமவானு நிரந்தரஸ்மரணரூபம் சொன்னபடி. ததாச இதுவே மோக்ஷஸாதநமென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையால் கேவலஜ்ஞாநயோகாதிரூப பக்தியோகமோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமன்றென்று கருத்து. (பத்தியும்) பக்தியோகத்தையுமென்றபடி. (ஒன்றுமிலாவிரைவார்க்கு) இந்தக்கர்மயோகாதிகளொன்றுமில்லாதவராய் த்வரிதமாயிருப்பார்க்கு (விரைவார்) த்வரிப்பார் கர்மயோகாத்யநுஷ்டாநாய் ஸ்வயமேவ ஜ்ஞாநவிளம்பாஸஹிஷ்ணவராயிருப்பார் ப்ரபத்திக்கதிகாரிகள் தாத்ருஶஸாதிஶயமில்லாதார் நாநாஸம்ஸாரயோநிகளிலிழிவாரென்று கருத்து. இப்படி ப்ரபந்நோபாயத்துக்கு அதிகாரிபேதங்கிடைக்கையால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்யப்ரஸங்கமில்லையென்று கருத்து. (அன்று)இவர்கள் கோலினபோதே (அருளால்) கேவலக்ருபையாலே (பயன்தரும்) ஸம்ஸாரம் ஸமந்தரும்படியான (ஆறும்) உபாயத்தையும் ப்ரபத்தியையுமென்றபடி (அறிந்தவர்) உக்தாகாரவிஶிஷ்டங்களாகத் தெளிந்தவர் (அந்தணர்) ப்ராஹ்மணர் வேதவித்துக்களென்றபடி. இப்படி அறியாதே இதற்கு விபரீதமாக அறிந்தவர்களனேகஶாஸ்த்ரபரிஶ்ரமம் பண்ணினவராய் முடிகையாலே அவைதிகரென்று கருத்து. இப்படி ப்ரபத்தியோடொக்க கர்மயோகாதிகளையும் மோக்ஷோபாயங்களாகச் சொல்ல ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ ப்ரபத்தியொழிய மற்றவையெல்லாம் ஸர்வவிரோதமென்றன்றோ ஸம்ப்ரதா

ஸா-கா|| னமும்) அதீதநதயா ஸ்வீக்ருதஜ்ஞாநயோகஞ்ச (நல்குமுட்கண்ணுடையாளென்றியபத்தியும்) ஸ்நேஹப்ரதாநம் ஸ்வீக்ருதபக்தியோகஞ்ச (ஒன்றுமிலாவிரைவார்) கர்மாத்யுபாயஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரஹிதாநாம் தத்ஸாத்யவிளம்பாஸஹாநாம் (அருளாலன்றுபயன்றருமாறுமறிந்தவரந்தணரே) ஸ்வேஷ்டதேந ஸமஸ்தோபாயஸ்தாநநிவேஶவைஶிஷ்ட்யம் ஸ்வ

௮௬|| கர்மஜ்ஞாநோபாஸநஞ்ச ஶரணவ்ரஜ்யேதி சாபஸ்ஸ்ருஷ்டாநுஸந்தா

ஸா-டீ|| யம். இங்கனன்றாகில் பூர்வர்களெல்லாரும் கர்மயோகாதிகளை யநாதரித்து ப்ரபத்தியிலேதானே ருசிப்பானேன? அவையுமுபாயங்களென்றொரு ஸம்ப்ரதாயமுண்டானாலும் அவற்றிலே கர்மயோகாதிகளை ப்ரதாநங்களாகச் சொல்லில் "ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பத் ஸம்பதேந்யஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளிலே இவையெல்லாத்தையும் த்யாஜ்யமாக நிஷேதிக்கிற பூர்வாசார்யவாக்யங்களோடு விரோதியாதோ? அப்போதிவற்றுக்கு ஸக்த்யாதிவசநவ்யாபாரமில்லையென்றதாகையாலே இவற்றுக்கு விசேஷித்து ப்ரஸாதஞ்சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களும் விரோதியாதோ? கிஞ்ச ப்ரபத்தியைப்போலே பக்தியையும் ப்ரதாநமாகச் சொல்லில் "தத்வாஜ்ஞயாஸேஷாம் தவஸாஜ்ஞிதிகத்ராஹ:" என்கிறபடியே ஸாராஸாரவிவேகிகளெல்லாரும் ப்ரபத்தியை யுகக்கிறார்களென்றதுவும் கூடாதொழியுமென்கிற ஶங்கைகளுக்கு உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸர்வோபேக்ஷைகளுக்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதநிர்வாஹமாகையாலே ப்ரபத்தியே ஸாரதமமென்றறிகையிவ்வுபாயவிபாகபரிஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்று காட்டுகிறார். (கர்மேத்யாதியால்) (கர்ம) கர்மயோக: (ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாநயோக: (உபாஸநம்) பக்தியோக: ஶரணவ்ரஜ்யேத்யஸ்யாநந்தரம் சகாரோ ப்ரயோஜ்யதே ந தத: பூர்வோக்தி சகாரப்ரயோகேண பூர்வோக்தா ஸேகாதிக்ஷேந ஶரணவ்ரஜ்யாதோ வைலக்ஷண்யம் த்யோத்யதே. தத்வ சக்ஷ்யோரேகாக்ரத்யோர்நிர்வர்த்யம் ப்ரவர்த்தநோ ஸ்ராக்ருதியோர்நிர்வர்த்தநேதேஶ்யா வைலக்ஷண்யம் ஹி வக்ஷ்யதே (ஶரணவ்ரஜ்யா) ஶரணாகதி: இதி ஶப்த: ப்ரத்யேகமபிஸம்பத்யதே கர்மேதி ஜ்ஞாநமிதி உபாஸநமிதி ஶரணவ்ரஜ்யேதி சேதி. தேந ச ஶாஸ்த்ரேஷு ஸ்ரீபாஷ்யாதிஷு சாபிஷு ப்ரத்யேகம் விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத்யமாநம் ப்ரஸித்தமித்யுக்தம் (ஸந்தாமர்நிதி) ஸந்தேஷா சேவ

ஸா-கா|| பயாபேக்ஷாஸகாஶீநஹப்ரதிகாபாதிகம் நாநாஸம்ப வேதாந்தேஷு "விஷ்ணு: க்ராந்தவாஸுதேவம் விஜாநந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சேத் தத்வதர்ஶீ" "நாராயண ஜகதேதாநிம் வாஸுதேவ பாஸநாதநம்| ய: ஸர்வஜயதி ஸக்த்யா வேத சதுர்வா ப்ராஹ்மணம் விதுர்: ஸிதா ந த்ராத்ய ஸர்வகாரணம் ப்ராஹ்மணாதத்வமேஷ:|| உக்தாநாமேவோபாயாநாம் கேநவிதாகார விரோதிதேந விஶிஷ்டபோ ஜ்ஞாநம் ஹாநந்ரோ ஸ்வ உக்கோத்யம் ஜநயிதவ்ய ப்ரபேணாஹ (கர்மஜ்ஞாநேதி) ஸதாரகாவ்வமர்வாய நவியா கதாரகாபவமர்வாயநவியள ச ஶோகஸாயநாவபோ

ஒ

ஶ௦||ம-ுா நவவம-ுஸாய நவியள ஸஆர௷ாஆர௷ாநு|வ ௬ஆ௱ா௬ூதி
பொ௱மஸ௦ஜ்ஞத வ்யவஹாரா நவாஹாவா நிரோநு ஸம்ப்ரக்ஷெ்யக்ஷ்யஶர

ஸா-டீ||வரூஸாய நக்ஷெ்வெநவஶாஷெ்ஷ-வ்யஸிஸக்ஷ்வாக்ஷ்ஶீதாஹாஷ்யா
ஜிஷ-தியெவஹுஷ் க்ஷ்ஆவெ்வுதெஷா௦ ஸந்நாம-ுக்ஷ்வெிவ நத-ஹுஶவெ
விர-ஸக்ஷ்௦ ததஶ்ரு தயாவியஸ௦வ்யஜாயொ॰ நாஜர௵யஜதிஹாவஃ (௬வ
வமெ-ுதி) ௬வவம-ுஸ்ய ஸாயநர-வாயஃ உவாயதயா வியாநெவி
ஷயக்ஷெ்வநாவஷ்ஷிதாநித்யய-ுஃ. தயாவாஜீஷாவவம-ுஸாய௬க்ஷ்வதள
ஆ்யாஸ வஶீவ-ுாவாய-ுஶ௦யெஷ-தயாதயா நிஜெ-ுஶஉவவளஜ
திஹாவஃ தஹ-ுப்ரீஷாஷெ தஜயிக்ஷாஷொக்தஃ வ்யாநாவ்யாநஹாவஃ
க்ஷ்யஜித்யத்ராஹ (ஸஆர௷ெதி) ௬வவம-ுஸாய௬க்ஷ்வா௦ஶரா்ரு ஸா
ஜெ்யவெ்ய தெஷா௦ யயாஸ௦ஜவ௦ ஸஆர௷ஸாய௬க்ஷ்வஆர௷ ஸாய௬
க்ஷ்வர-வாகாரவெவெஷஜ்யஹ்யாவி ஸக்ஷ்வாஸ வ்யாநாவ்யாநஹாவொ
வ்ய-வவஜ்ய தஜதிஹாவஃ௬ஜெ-ுதிஜ்ஞாநஜிதி உவாஸநஜிதிவ ஶரண
வ்யஜெ்ய்தி வாவவம-ுஸாயநவியாவவஷ்ஷிதாநித்யஷ்யஃ (வஶெதா
ஜி) ஆக்ஷ்யதிஃ ௬த்ர ஸஆர௷ாஆர௷க்ஷ்வ க்ஷ்யதவாரத௦த்ர்யஹுாத௦த்ர்ய
ரவா வ௬ாவ வெவா௬்யதயஃ வ௬ஆ்யா௬்யதயஃ தாஸா௦ யொமஃ
யயாயொம்ய௦ ஸ௦ப௦யஃ தத்ர ௬ஜ-ுஜ்ஞாநயொஃ வார௦த்ர்யர
வெகாக்ஷ்யதியொமஃ உவாஸநஸ்ய ஹுாத௦த்ர்யரவெகா௬்யதி
யொமஃ வ்யவதெ்தஸ- அ்யாக்ஷ்யதியொமஜதி விவெகஃ தெந ஸ௦ஜ்ஞ
தஃ ஸா௦வாஜிதஃ வ்யயஶஹாவொ நாநாஹாவொயஸ்ய ஸ தயொக்தஃ
தயாஹவதஃ ௬ந-ஹவஃ வ்யஹாவொ யெஷா௦ தாநித்யஷ்-ுஃ தயாவ
௬ஜ-ுஜ்ஞாநயொஹ-ுக்தித-ஆ்யவ்யஹாவாஹாவெவி ஹீயாக்ஷ்யதிவிஶெஷ
யொமக்ஷ்யத வ்யஹாவாஹுரஹுஜாவாஹுாஷெ்ஷ- தயொவிஶிஷ்ய வ்ய
ஹாவொக்தியஜ-ஜ்யதஜதிஹாவஃ | (ஸஜ்யஶவெ்யக்ஷ்ய) ந்யாயொவெத

ஸா-கா||ய௬ஶாஷெ்ஷித்யஶ்ரஃ(ஶா-யாஃ) "௬ஜஜ்ஞஸவ-ுஜ்ஞஹகாநா௦வ்யவ
த்தாவயிகாஶிதெ" த்ர-க்தாஹமவ௬ம-ண ஜ்ஞாநவெஷாவிஜ௦பாக்ஷ்ஜா
ஶ்ராயிகாஶிணஃ. ௬ஜ-ுஜ்ஞாநெ ஹக்திஆாரஜாக்ஷ்ஸாயநஹஶீதெஹக்திவ்ய
வதீஸாக்ஷ்ாநெ்ஜாக்ஷ்ஸாயநஹஶீதெஜதிவ்யவஷ்ாநிஜாந-வாயாநெக௬
அ்யாக்ஷ்யதியொமஸ௦ஜ்ஞதவ்யயஶ ஹாவாந-ஹாவாநு ஸஜ்யஶவெ்யக்ஷ்ய
௬ஜ-ுஜ்ஞாநெ ஸாயநஜாத்ரஸாய௬க்ஷ்வரஶீவெகாகாரய-க்தெ்வந ஹ
க்தி௦ ஜாக்ஷ்ாஜிவ-ர-ஷாய-ுஜாத்ரஸாய௬க்ஷ்வரஶீவெ காகாரயொ
மிதயா வ்யவத்தி௦ ஸாயநஸாய௬க்ஷ்வரஶீவாகார ஜாக்ஷ்ாஜிவ-ர-
ஷாய-ுஸாய௬க்ஷ்வரஶீவாகாரஷயய-க்ததயா வ ஜ்ஞாக்ஷ்வெதஷாஜ-வா
யாநா௦ தாஜ்யஶாகாரயொமக்ஷ்யத வரஹுரவெவக்ஷ்ண்யஜ-த்தரொ

௨௦ ॥ ந்யாஸார்யமித்ராதிதேவதாயா: ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம: ॥

ஸா-நீ॥ ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஷ்வபி யதாவஸ்திதம் நிர்வேதத்ருஷ்டே: ததாப ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநக்ருதியோக்யதைவைஹவாதிஶயத்தையும் மற்றவற்றிற் கதில்லாமையையும் கண்டு ப்ரபத்தியிலே ருசிக்கிறார்களத்தனைபோச்சி யவற்றுக்கு ஸர்வவிரோதஸதையாலே யன்றென்று கருத்து, "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்றதுவுமித்தாலேதானேயென்று மிங் கபிப்ராயம் (ஶரண்யஸாரமித்யாதௌ) ஶ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரே வரஶ்லோக இதி யாவத் இங்கு ப்ரபத்தாரஜ்ஞேயென்று சொல்லாலே இங்கனே சொன்னது ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநகாலத்தில் வரஶ்லோகம் ப்ரமாணமென்று பூர்வர்களுடைய ஸித்தாந்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஶ்ரீலக்ஷ்மீதாஹாத்ம்யத்திலே வரஶ்லோகத்தில் த்விதீயயோஜனையிலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநகாலிகம் வாக்யமாகத்தோற்றுகிறதென்று ப்ரஹாவ்யவஸாயிகாரத்திலே ஸாக்ஷாதேவ ஶரணாகதி: இத்யாதிகளாலே தாமேவெளியிட்டாரிறே ஶரண்யஸாரமிதம் ஶ்ருதபூர்வாசார்யா: ॥

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகதிவ்யசரணாரவிந்தைகாந்தஸேவாபரஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம: ॥

ஸா-கா॥ த்ராயிகஸ்ய ஸர்வஜ்ஞாநேத்யாதி: ஶரண்யஸ்ய ஸாரயே: ப்ரதிஸம்பந்திவிஶேஷாநாஹ "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" இதி ஶ்ருதௌ ஸாரேணஸ்வஶரண்யஸ்யேத்யாதிஹேதோ (தஸ்மிந்நேவ) தத்ரைகவரஶ்லோகாயாமுக்த ஸர்வந்யாஸே ரக்ஷேதத்வ்ய: கர்மஜ்ஞாநயோஸாதநஸாயகத்வேந பக்திப்ரபத்த்யோஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வேந வஜ்ஞாநேநாபி ப்ரபத்தேந உக்கடேஹாந்தஜாதே பக்திப்ரபத்த்யோர்வைராக்யாதி ஸர்வமேவஸாயககஸா விஶேஷாஃ ப்ரபத்தேஸ்ஸாயநஸாயகத்வேந ஜ்ஞாநஸாயநத்வேந ச கர்மஜ்ஞாந பக்தியோகேஷு நிஷ்ட்ரஸ்ய ஸாயககரோபப்ரஹாவ ஸ்வஜ்ஞாநே தத்ஸ்தோரோவாத்மா க்லேஶேநதி ந்யாயாஃ விலம்பாக்ஷாணாம் ஸாந்யாஸே உக்கடேஹாதத்தஶரஶ்லோகவிஹிதஸாயநநிஷ்டாநம் தீவ்ரய: ஸ்வ தே க்ருதீவ ததாயோகேந ஸம்ஹ்ருத: ப்ரயஜ்ஞானேநாநுஹாபோஷஹாத்ம்யஸ்ய ஸ்வர்கோப்ரஷ்ட்ராக்ருதியோமஸம்ஹ்ருத ப்ரயஜ்ஞாவாநுஹாவோயேஷு தே ததோகா: ॥

இதி ஸார்வபௌமகுலதிலகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸ்ய
வாதிகேஸரிவரதாசார்யஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹாகுரோ:
பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
உபாயவிபாகாதிகார: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
அத வ்யுத்பத்தியோக்யாதிகார: ॥

ஸ்ரீ - நீ॥ இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே த்ரைவர்ணிக த்ரைவர்ணிக விஷயமாக ஸர்வருக்கும் வ்யுத்பத்யதிகாரமாக மோக்ஷோபாயமென்றது கூடுமோ? அப்போது ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வாராதோ? வ்யுத்பத்தி ஸர்வாதிகாரமாகையாலுமிதுக்கு நியமமொன்றுமில்லாமையாலு முண்டான அமது ஸம்பாவித ஸ்வபாவமாகையாலும் வ்யுத்பத்திஸ்வரூபத்தாலும் ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ரூபமாதல் நிவாரணாதி ஸாத்ரூபமாதலாகையாலு மிதற்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரிவிசேஷமும் ததாவிதமான காலவிசேஷமும் அபேக்ஷிதமான ஸ்வரூப விசேஷமுமில்லையென்றன்றோ ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்கள்? ஏவம் விதவ்யுத்பத்தி, ஸர்வர்களுக்குமுள்படி ஸம்பவித்திருக்கையால் பரமமோக்ஷஸ்வரூபத்துக்கும் யாதுமில்லையிறே. ஸூத்ரோக்தவேதப்ரமாணங்களாலும் ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் வ்யுத்பத்திக்கு அதிகாரவிசேஷம் முதலானவையிருக்கும்படி வேறுபட்டதாக விளக்கையாலுக்கு ஸம்ஶயாவகாசமில்லையென்றிலப்போது ப்ரமாணாந்தர ஸம்ப்ரதாயாந்தரவிரோதப்ரஸங்கமும் பஹுவித ந்யாய விசாரமபேக்ஷிதமாகையாலே யிவற்றின் நிரூபணம் துஷ்கரமென்றதாக முடிகையால் வரிஜ்ஞாதங்களான தத்த்வோபாயாபதேசங்களாலே தானே தத்த்வநிஶ்சயமும் பெறலாயிருக்க க்ருச்ச்ர நிரூபணீயங்களான இவையொருவருக்கும் அறியவேண்டாதொழியாதோ? கிஞ்ச வ்யுத்பத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரவிசேஷந்தான் கூடுமோ? ஶ்ருதிஸம்ஹிதா னென்னிலது வர்ணவர்ணாவகாரக நாமஸங்கீர்த்தனாதி க்ருத்யக்க ஸதி ப்ரஸக்தமன்றோ? இனி அதிகாரிவிசேஷந்தானுண்டாகில் வ்யுத்பத்தி ஸர்வாதிகாரமென்கிற ஸித்தாந்தங் கூடாதொழியாதோ? அது ஶாஸ்த்ர தோஷவத்யதிகாராஸ்ய நாஜ்ஞாதாத்ரூபமென்றில் அபஶூத்ராதிகரணம் விரோதியாதோ? வ்யுத்பத்தியுமொரு வைதிக யஜ்ஞமன்றோ? அவி வ அதிகாரமென்றொரு ஶாஸ்த்ரமுண்டாகிலன்றோ தத்விசேஷம் சொல்லலாவது? அதுவே துர்நிரூபணமன்றோ? அதிக்ருதர்தானென்றி

ஸ - கா ॥ ஏவம் அதிகாரவிஷய வ்யுத்பத்த்யதிகாரஹேதுஸி ஸம்பந்நதிமித்ஸாதிகாராந்தரப்ரஸங்க த்ரைவர்ணிகாதிகாரே தத்ராகிஞ்ச ந்யாஸவிஷ்ட நந்யமதிஸ்வரூபாதிகாரவிசேஷவதி ஸாதாந்யகாரா

உ௬ ॥ சுத்தி, ரேவந ஸம்ஸ்தாதிசுதந ஸம்ஸஸதிஸாயிகீ யா

ஸா-நீ॥ லது ஸாத்யம் ப்ராஷிதே ந ப்ரயாதிகாரீதுபாத் தேஷதி வ்ய ஸதகமன்றோ? அந்த ஸாத்யத்தாலும் ப்ராப்ரதிருண மன்றோ? ஸாத் ஸா நுஷ்டாநசக்தியாகில ப்ராதுஷாநாவயப்ரக ஜ்ஞாநஷதேஷதிவ்யஸ கதமன்றோ? ஸாநுஷ்டாநாவய ஜ்ஞாநமாகில் ஸக்திரஷதேஷதி வ்ய ஸதகமன்றோ? விஷிதமாகில் ஸாதநா நஜ்ஞாநஷதேஷதி வ்யஸக மன்றோ? இப்படியே வ்யவஸ்தீயினம் ஸ்வரூபமும் ப்ரவ்ருத்தியும் ப்ராப்ருவணமன்றோ? விதராஸம் தேசதிஷ வர்ணரிக்கைக்காக வதிகாரத்யாரூவமானவொருவேதியாலே வ்யவஸ்தீச்கயசாரவி ஸேஷம் முதலியவைகளை நிரூபிக்கக்கோலியதிப்படி வ்யவஸ்தீயி னயிகாரவிசேஷத்தையிவயிகாரத்தாலே நிரூபிக்கக்கடவருயித்தை ஸங்ரஹிக்கிறுர், (சுத்திரேவேந) (சுத்திசுவ) ஸாத்தியுகம் | ஸாத் ஸதயா உவாயவிஷயஸாத்யம் (திர்ரேகதி) ஸாக்ஷாதத்தை அரி சையும ஸுஷிக்கவல்லவனைகையும் ஸாஷ்ஸாநாதிஜாதி ஸணாதியோத தையுமென்றபடி. உதம் திரிகாதந ப்ர்யஸ்யஸாதயொகாதப்ரஸம்ரம் ஸர்வேதியாவச த்யதிஷ் விஷிதவேஸாத்யஸாத்ய: நவேஷ தேகஹிதிஜ்ஞாவ நாஸ்திஷதநஸ்ஸவ: ஸம்விம்விதா ஸம்ஜிஜிதா ஆ யிதியாகயிகார: உபிகாரமாவது சுத்திஷ்வேநஸம்விம்விதையாய்திக கநமான ஸ்தத்தையென்றபடி. ஸம்விம்விதேதநாதிஸ ஸாத்யஸ்ஸயஸ்ஸாய வவாயிகார இதி வ்யதிவாதநாதேகே கஸாதாயகவ்யஸதிவ்யஸம்பவொத்ய வஷிஜ்யதம் திரகதநஸித்ரே நத்யாணாம் ஸ்ஸாய வவஸாத்யஸாத்யஉதிவ்யாவ்யாநாச தத்ராவேதகேகஸாதாயாதி வ்யஸாமவொத்யம் வஷிஜ்யதம், இப்படி சுத்தசுஷிதஸாத்யஸ்யிகாரமாகில் ஸஷகாரஷஹாரர் விஷேத்ர களுக்குப்போலே ஷதிவ்யவஸ்தீகளுக்கும்வ்யவஸ்தாயிகாரிகமில்லாதொ ழியாதோ? இதுஸாத்ஸாத்யாயிகாரமாகையாலே இந்த ஸாத்ஸாத்யாயிகாரத்

ஸா-கா ॥ நவ்யத்தராவஸரகஸாஸ விஷிதாயிகாரஹதயொரஸ்திக ஸாத்யருவெபொஸாத்ஸாத்யகாரேருவேஷபொரஸ்யதாநஸ மதிதஸ்யதி (சுத்தி ரேவேநதி) சுத்திகவிசிஷ்டம் ஜ்ஞாநஸாத்யஸாத நுஷ்டாநஸாத்யம் ஸாக்ஷாவயப்ரகஸ்ரவேவஸ்தத்திஸாத்யம் வேதேத்ரவாவேவா தீவியஸாத்யஸ்யிகார உதத்ஸஸ்ஸ: சுபிகா ரோநாத உவாயாநுஷ்டாநாவயதேகாயதவிசேஷ: நநு சுத்திருஸதிவேஸ்ரவித்து ஸாகேகணாவப்ரஉக ஸாத் உதிஸ்ஸகஸாத்ஸாத்யாயி காராஸமஸ்த ஜதுயிஸஸஸ்ய கஸ்ஸ வ்யஸ்ஸதநஸ வ்யதீ: ஸாஷே

௨௭॥ ஸாத்யாஷ்டாங்கஷடங்கயோர் நியதாவஸ்தா வ்யவஸ்திதா । ஶ்ருதீஸ

ஸா-நீ॥ முக்கே பக்திப்ரபத்த்யோரந்யோந்ய ப்ரதிநியதாதிகாரவிஶேஷவிஶிஷ்டத்வாவஸ்தையாலே வ்யவஸ்திதாதிகாரமுண்டென்றிலந்த ஶ்லோகஸ்தாநந்தரமேவ ணயன்றோவென்னவருளிச் செய்கிறார். (ஸாத்யேதி) (ஸா) த்யம்க்ரியத இத்யர்த்த: (அஷ்டாங்கபோகா) பக்தியோக: (ஷடங்கயோக:) ப்ரபத்தி: நியதாவஸ்தேதி பக்திவிஷயே ஸாங்கஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வே ப்ரதிநியதாதிகாரவிஶேஷவிஶிஷ்டத்வாவஸ்தாவதீ ப்ரபத்திவிஷயே அங்கஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வே ப்ரதிநியதாதிகார விஶேஷவிஶிஷ்டத்வாவஸ்தாவதீத்யர்த்த: । (வ்யவஸ்திதா) பரஸ்பரஸங்கீர்ணதயா ஸத்கோரேவ ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயே ஸம்ப்ரதிஷ்டிதேத்யர்த்த:. இங்கு நியதாவஸ்தாஶப்தவிவக்ஷிதமான ஸாங்கஸ்வதந்த்ரோபாயத்வ ப்ரபத்த்யதிகாரம் ஶாஸ்த்ரநிஷித்தப்ரஸக்தமன்றோ? அவர்களுமதிகாரிகளாக ஸம்ப்ரதாயத்தாலேயதுக்கு தோஷமன்றென்றில் தேஷாமபி ப்ரபத்த்யதிகாரிகளாக ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்.(ஶ்ருதீதி)(ஶரண்யதா) ஶரணாகதப்ரபத்த்ரேதி யாவத் (ஶ்ருதீ)ஶ்ருதிப்ரதிபாதிதேத்யர்த்த: "ஸர்வஸ்யஶரணம் ஸுஹ்ருத்" இதி ஶ்ருதிர

ஸா-ஸ்வா॥ பூர்வோக்தஸாதநத்வ ப்ரதிபாதநம் ஸ்வாஶக்த்யநுஸாரேணாபி ப்ரபத்த்யதிகாரோதேஶித்யாஹ (ஸாத்யாஷ்டாங்கேதி) (ஸாத்ய) ஸாத்யதா பக்திப்ரபத்த்யோ: நியதாவஸ்தயா வ்யவஸ்திதா ப்ரதிநியததயா ப்ரமாணவ்யவஸ்திதகேந நிர்ணீதேத்யர்த்த:. அயம் பாவ: யதா பக்த்யதிகாரிணோஷ்டாங்கம் ப்ராரப்தேதரகர்மக்ஷயகாரகம் ஸாதநத்வம் அபக்திரேவோபாயஸ்ய ஸாங்கஸ்ய ஸத்யஜ்ஞாநம் ததநந்தரநஶக்தி: ததநந்தரம்ஜ்ஞாநம் தத்தத்ப்ரமாணவஶாத் ஸித்தேவஸ்வாதந்த்ர்யாஸாதிகாரிணோவிப்ராரப்தாங்கவிஶிஷ்டமோக்ஷஸாதகாபேக்ஷகத்வம். ஸாங்கஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் ததநந்தரநஶக்தியுக்தாநந்தரம்ஜ்ஞாநாதி ஶாஸ்த்ரக்ரமம் பக்த்யதிகாரிஷ்வபி விஶம்பாக்ஷேபம் செத்த்வம்ரேவம் ஸாதநஸ்ய அதிகார இதி "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத் " "ஶாஸ்த்ரக்ஷேத்ரேரணேஹம் ப்ரபத்யே" "யதேகாகேந நஸம்ஸாரம் ஸாயநாய கேர:" "ஶாஸ்த்ரக்ஷேணேத்யாஹ" "தேநதேநாப்யதேதத்ஞாவேநேநவஹா ஶாந்" இத்யாதிபி: ப்ரமாணைஸ்ஸம் ஸர்வம்போஹயாத்ய ஸ்வஸாதநத்யாரேவஸாதநாகாரோந்வ்யத்த இதி நசைவம் பக்த்யதிகாரப்ரதிபத்த்யதிகாரஸ்வப்ரபத்தநஸ்ய தஸ்ய ஸ்ரீஶாஸ்த்ராதிநாவ்யதிகாரஸ்யாஸ் தேஷாம் ஸத்த்வாதிகாரமாஹாவாஸ தத்வாநந்தவணம் ஶ்ருதிவிஹிதஸ்ய தேத்ரவணிகாதிகாரிகாதித்யர்த்த "ஸதத்வம்வத

ஃஷ்வர்ணாதாநமவதஃஸூத்ராவிஸதாவி தாஸதாதிஷ்வெந மமெஷ்விக்ருதி ஸவர்ணஸ்வெஷ்வ துயெ ‖ இப்படி யஜ்ஞதஹுத்துக்குபா யாஞர நிஸ்ஸஹனைப் ந்யாஸவிதெயிலே யிழியுமவனுக் கிஷ்டிதெக்

ஸா-நீ‖த்ராஹிவெத்தா (ஸூத்ரெகதி) ஸுகொகஸரண்யாயஸுயொ ம்ஜநாயாஸ’’ திதாஷவப்ரஹணெநாவி ஜ்யிகூதெதயஃ (ஸ தெதாதி) சதுராதிஸவெந ஜாநாதிஸம்ஹஃ (நெமஸெஷ) வெஷிகெஷ (ஸவர்ஸஜதி) சஷ்விதாநிரவெக்ஷக்ஷெந ஶக்ஷா ஜநாவி யொமஹஜத்யஃ. சவஶக்ஷாதிகரணந்யாயஸ சஷ்விதா ஸாபெக்ஷைவ சந்யா ஸதவநாதிஷ ஸவர்ஸயஶக்ஷா தொரயிகாரொ ந ஷிஸஜிதிஹாவஃ சத்ர ஸத்வயஜதிஸாஜாந்நிஷ்ரொ ஶா வெதிகஸ) நாஜஸஙீதநாவநவர்ணாஜதொவி ஸவர்ஷ யிகாரஸுஜஸ்தி தெத்யாதநாயஃ இனி வஶவெராக்ஷஶங்கெகளை விஸ்த ரெண வஹிக்கக் கோலி யதிலுவாயாஞரங்களாலேசானே யஜ்ஞ தம் பெறலாயிருக்க க்ருத்நிரவணீயங்களான வ்யவஸ்தியினயிகாரி விபெஷம் முதலானவை யொருவர்க்குமறியவேண்டாதொழியாதோவென் கிற ஶங்கையை முற்பட வரிஹரிக்கிருர். (இப்படி யஜிஜதெதாதி). (உவாயாஞரெதி) உவாயாஞராஸுனுக்கறியவேண்டாவாகிலும் ஸா ஜஷ்யஹாவத்தாலே யதில் நிராஶ்ஞனவனுக்கஹிதஸிஜியில் வ்யவ ஸ்தியொழிய மதஞரமில்லாமையால் அவனுக்கவஶ்யமறியவேணுமென்று கருத்து. இங்கு மொக்ஷத்துக்கென்றுதே யஜிஜதஹுத்துக்கென்று ஸா ஜநெந்ந நிஷெஶித்தது வ்யவஸ்தியை யமமாகவாதல் ஹஞராயஶ ஸதந்த்ரமாகவாதல் பற்றுவார்க்குமிவையறியவேணுமென்கைக்காக (ந்யா ஸெதி) இங்கு வ்யவஸ்தியை விஷ்யஶப்தத்தாலே நிஷெஶித்து இதின்

ஸா-கா‖யஜஶவரொ’’தாதிஶ்ருதி விஹிதவவவநாகஸவெஷாஜ யிகாரவககத்ராவியஸக்ருதெவ வ்யவஹாயதவாஸ்திவயாவதெ| சஹ யஸவஷ ஹஶதெஹெஜுஜாதெதவ்ரதஜஜ’’ஸக்ருதெவஹிஶாஜஶாகஃ க்ருதொயஞா ரவெஞரம்|யதெநகாஜகாஜெந’’தாவப்ரஹிதாச ஸவர்ஸ்யஶரண’திதாதி வவநா ஜயிகாரஸ்பெஜஷிதாஹிவெதாஹ (ஶ்ருதீஸவர்ஶரண்தாநமவதஸூத்ரதாவீதி)’நந சயிகாரவ்ரஜ ஶஜநா வ்ருதம் தஜ்ஞாநாஹாவெவி வஹஸ்தொவிஷ்ஜாதாயிகாரெ ரெணவாநயிகாரிணா சரதஜகதஜதிதஸ) வஹிஹாராஜிதத்ரவ ஸ்தொவிஷ்ஜாநஸாவயிகாரஸ்ய ஜ்ஞாநாஹாவெ தத்ஜயிகாரிவி ஶெஷஜஜிஸவிஹிதொவாயவிஶெஷ வ்யவஸ்தஸவஸ்தொரயிகா ரொரயஶஜஞாதஜ ஜதாஹ - (இப்படி சஜிஜதஹுத்துக்கிதி) (சயி

ஜ்॥ அதிகாரவிஶேஷம்முதலானவையிருக்கும்படி யறியவேணும். அதிகாரமாவது, அவ்வோ ஃபலோபாயங்களிலே ப்ரவ்ருத்தனாம் புருஷனுக்கு ஃபலத்தில் அபேக்ஷையும் உபாயத்தில் ஸாமர்த்யமும். இவற்றில் ஸாமர்த்யமாவது, ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யறிகையும் அறிந்தபடி யநுஷ்டிக்கவல்

ஸா-ஸ்வா॥ ஸ்வரூபஸ்திதிவாரணாதிமாத்ரமன்றிக்கேயுபாஸநம்போலே விதேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷமென்றும் தத்விஷயத்துக்குமொரு அதிகாரவிஶேஷமும் அங்கவிஶேஷங்களும் வ்யதிரிக்தங்களாயுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக (அதிகாரேதி) முதலானவை இத்யநேந அங்கவிஶேஷாம் ஸ்வரூபவிஶேஷயோஸ்ஸங்க்ரஹ:. அதிகாரம் முதலானவையிருக்கும்படி என்றது யதாவஸ்திதாகாரங்களை யென்றபடி. இங்கு அதிகாரவிஶேஷம் முதலானவை யென்றிவ்வளவிலே நில்லாதேயிருக்கும்படி யென்று அதிகம் ப்ரயோகித்தது இவற்றில் வைஷம்யவ்யுத்பத்தியுண்டாயிருக்கையாலே ஸமீசீநந்யாயோபேதப்ரமாணங்களாலும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களாலு மிவற்றின் யதாவஸ்திதாகாரங்களைத் தெளியவேணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இனி அதிகாரமாத்ரம் அபேக்ஷாமாத்ரமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக அதை நிரூபிக்கிறார். (அதிகாரமாவதித்யாதியால்) ஏதேனுமொரு ஃபலத்திலபேக்ஷையும் ஏதேனுமொருபாயத்தில் ஸாமர்த்யமும் மற்றேதேனுமொரு அபேக்ஷைக்கு அதிகாரமாக ப்ரஸங்கியாமைக்காக அவ்வோ ஃபலேத்யாத்யுக்தி: தயைவ தத்தத்ஃபலாபேக்ஷாஸஹிதம் தத்ததுபாயவிஷயஸாமர்த்யம் தத்ததுபாயாதிகாரே அபேக்ஷணீயாதிகாரத்வோக்தம் ஸங்கதி। (ஃபலத்திலித்யாதி) ஃபலாபேக்ஷாம் விநா உபாயாபேக்ஷாஸம்பாவேந ஃபலாபேக்ஷாஸம்பவஶக்யாபாவாச்ச ததுபாயாதிகாராநுப்ரவேஶாபேக்ஷித்வ பாவ:, ஸர்வோபாயவிஷயஸாமர்த்யம் விநா ஃபலவிஷயஸாமர்த்யாபாவாதாவஶ்யகத்வாதயுக்தத்வாதுபாயவிஷயஸாமர்த்யஸ்யாதிகாராநுப்ரவேஶாபேக்ஷிதத்வ பாவ: இனி ஸாமர்த்யந்தானும் அபேக்ஷாமாத்ரமன்றோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக அவற்றையும் நிரூபிக்கிறார். (இவற்றில்ஸாமர்த்யமித்யாதியால்) (ஶாஸ்த்

ஸா-வி॥ காரவிஶேஷம்முதலானவையிதி) முதலானஶப்தேந அதிகாரநிஷ்டாநந்தரபாவிஸ்வரூபஜ்ஞாநநிமித்தபாவித்யாதிநிஷ்டே ஸர்வாதிகாரஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்வரூபத்வஸ்யாபி ஸங்க்ரஹேணாங்கஸாதநாதிகாரஸ்ய விஶேஷாநுகதிஶ்ச ஸூசிதம் தேயாஸங்க்ரஹ்யாம்-(அதிகாரமாவதிதி) இவற்றில் ஸாமர்த்யமாவதித்யநேந த்ருதீயாஶ்ரிதத்வம் ப்ராப்தம். நாதிகாரோ ஜ்ஞாதவ்ய இத்யுக்தம் ததஸாமர்த்யே

உம்॥ லவணங்களையும் ஶாஸ்த்ர நிமித்தஜாதிகுணாதிப்ரயோஜநத்தையும். இவ்வதி காரம் முன்பே ஸித்தமாயிருக்கும். இதுடையவனுக்கு ப்ரயோஜநமாய்

ஸா-நீ॥ த்ரவ்யஸம்ஸ்காராதிகளைப்போலே ஜாதிஃ ப்ராஹ்மணத்வாதி ஜாதிஃ குணாஃ ஶுக்லத்வாதி ப்ரவ்ருத்தயஃ ஶுத்திஶப்தந ஸ்வாதாராதிஸம்ப்ரஹஃ இவ்வதிகாரம் ஹேதுக்கு ப்ரயோஜநமாகிலிதின் நிரூபணம் கர்தவ்யமாகாதொழியாதோ? கர்தவ்யமாகில் ஸம்ஸ்காரங்களைப்போலே இதுவுமுபாயா ங்கமாகலாயிருக்க வித்தையுபாயத்தில் காட்டில் வேறாகச்சொன்னது கூடாதொழியாதோ? இதற்கு அதில்காட்டில்வைலக்ஷண்யமிருக்கையாலே கூடுமென்னிலந்த வைலக்ஷண்யமெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வதி காராதி) முன்பேயென்றது அநுஷ்டாநஸம்கல்பாத்பூர்வமேவ என்றபடி. ததாச ஸர்வோபாயங்கள் தாநமானாலுமநுஷ்டாநஸம்கல்ப நகாலஸாத்யமானவுபாயத்தில் காட்டில் தத்பூர்வஸித்தத்வ மிதற்கு வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து. ஆனால் தத்ஜநகாலஸாத்யத்வாவிஶேஷா த்ஸர்வோபாயமோக்ஷமில்லாதொழியாதோ? அநுபாதாத்வவிஷய த்வாஸ்யாம் ஹேதுமுண்டென்னில் ஸாத்யத்வமொற்றிருக்கவொன்றநுபாதா மாகைக்குமொன்று விஷயமாகைக்கும் தான் நியாமகமுண்டோவென்ன வுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இதுடையவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ப்ரயோஜநமாய்க்கொண்டு என்றது, ஸாக்ஷி ப்ராயவிஶேஷணம். ப்ரயோஜநஸ்ய ஸ்வதஸ்ஸம்ஸாரஸ்ய நதஸ்ய ஸாத்யத்வம் விஹிதவ்யாபாரம் வி நாராமாஸ்வஸித்தமாகையாலதுவே ஹேத்வநுபாதாமாகுகைக்கு நியா மகமென்றுகருத்து. ததத்யுமென்றதும் ஸாக்ஷிப்ராய விஶேஷணம் "ஹேஷ்டம் கஷ்டதி" ந்யாயாதநுபாயம் ஸ்வதஸ்ஸாத்யமல்லாமையாலே தஸ்யஸாத்யத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாக வந்ததத்தனைபோக்கி ஸாமாந்ய ப்ராப்தமல்லாமையாலதுவே யிது விஷயமாகைக்கு நியாமகமென்று கருத்து இங்கு ஸாத்யமாக விதிக்கப்படுமது என்கிற வாக்யமேயுபாதேயம். இப்ப

ஸா-கா ॥ நாத்யம் ஸாத்யாக அந்யாவைய்யர்த்த்ய ப்ரஸம்ஸாக ஸவாபநதாவஸாநாத்யத்வஹேதுவைஸாக நாவ்யவாதாநாத்யம் த ஸ்யாஃவ்யாஸஷடந்த்ரக்ஷேநாவாதாநாஸம்ஸவாதிதத்த்ரயத்விநக ஸாஶவோபாதாநாத்யதிகாரஜ்ஞாநத்யாவ்யவாய !விஶேஷா பாதாநாத்யம் ததிதிஸப்ரயோஜநமேவதர்ஶிப்ரத்ர்யவியஸ்ரா விஸாநத்யத்வஸ்யப்ரவணேநமதிம்தஶயதி (இவ்வதிகாரதி) ஸவம் ஸாமாந்யாநுவ்ருத்தி மூர்கஸாத்யக்வஸ்யாநுவ்ருத்திம் வக்த்தி த்யக நிரூபகஸம்ஸாரவம் ஸாத்யஸ்ய தஸ்ய ஸாயநகம்வஸாயர்த்திக மாஸ - (இதுடையவனுக்கிதி) ஸவாஹம் தத்ஸாயநாவோகாதத. ரிசு

ரூ॥ க்கொண்டு ஸாத்யமாகவநுஷ்டிக்கப்படுமது ஸ்வயம். தத்ஸாத்யமாக ஸாத்யமாக விதிக்கப்படுமது உபாயம். இங்கு ரக்ஷகத்வமுண்டாய் ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்திரூபவ ரோக்ஷோபாய விஶேஷநிஷ்டனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்ய

ஸா-நீ॥ டியே ப்ராசீநவ்யாக்யாநங்களில் காண்கையாலும் நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் ஸாத்யமே விஸ்ரம்பஸாத்யமாகையாலும் ஸாதநமாக என்கிற பாடத்தில்ஸாதநஸ்வாம் நிரஸ்யமாக ப்ரஸம்ஸிக்கையாலுமந்தபாடம்வேங்கடேஶாபிமதமென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி யதிகாரஸாதநம் நிரவதிமானாலும் ப்ரவ்ருத்திக்குப்ரதிநியதமாகவொரு அதிகாரம் ஸஹகாரிரூபமன்றோ? ஆகிஞ்சந்யம் முன்பு சொன்னபடியே யதிப்ரஸக்தமன்றோ? ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தாவாகிஞ்சந்யம் ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்திநிஷேதஸம்ஹவியன்றோ? யதாகிஞ்சந்யம் ரூபாஸக்ஸாதாரணமன்றோ? அவிவ இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமான மோக்ஷஸாத்ய ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகாரவிஶேஷமும் ஸஹகாரிரூபமன்றோ? அதஹிதவாகிஞ்சந்யம் ப்ரயோஜநாந்தரஸாத்ய ப்ரவ்ருத்திநிஷேதிப்ரஸக்தமன்றோ? அநந்யகதித்வம் பாஸகேஷ்வதிப்ரஸக்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இங்கிதத்யாதி) இங்கு என்றது அதிகாரஸாதநம் நிரவதிமாயினி தத்விஶேஷம் வஸ்துதமானவிடத்திலென்றபடி. ரக்ஷகத்வத்தாலுமுபாயத்தாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யதிரேகவைதத்யவாயஸாத்யரூபமான அதிகார ஸாதநத்துக்கிவன் பக்கலநுவ்ருத்திகாட்டித்தாகிறது. ஸாதநாகாரநுவ்ருத்தி ப்ரதஶநவவ்யவஸ்தம் விஶேஷாகாரஞ்சொல்லுகை யுக்திதமிறே. (மோக்ஷோபாயவிஶேஷ இ) இவ்விஶேஷத்துக்காகிஞ்சந்யா நந்யகதித்வஸாதாரணாதிகாரமென்கையாலும் ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்யரூபமான வநந்யகதித்வ ஸ்வாதந்த்ரப்ரவ்ருத்திநிஷ்டன் பக்கல் பாவிதமாகையாலுமாகிஞ்சந்யம் ப்ரவ்ருத்திஸாதநத்துக்கதிகாரமென்றிங்கஸாதாரணாபாவிதமாகிறது. இத்தால் ப்ரவ்ருத்திஸாதநத்துக்கதிகாரஞ்சொல்லாதே தத்விஶேஷத்துக்கதிகாரஞ்சொல்லுகையநுசிதமன்றோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம் (ஶாஸ்த்ரேத்யாதி) அதஶ்சா

ஸா-கா॥ த்ருஷ்டஸ்வபக்ஷநிமித்ஸம்ஶயநு ப்ரவ்ருத்தௌ அதிகாரவிஶேஷஞ்ஶயதி (இங்கு ரக்ஷகத்வமுண்டாயிதி) ரக்ஷகத்வம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிஸ்வஸாதாரணாகாரஃ யதப்யுபாயஸக்ஸ்யாவி வைஶிஷ்ட்ய வைவஶ்யாபேக்ஷாநாஸ்தி. அயாவிஹக்தேஃ ப்ராரப்தவ்ருத்திநிஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரவ்ருத்தஸ்ய ப்ராரப்தஸாக்ஷஸ்ததைவ ஸர்வதேஶ்யா அவஸாநாகாங்க்ஷஸ்ஸ்வஸ்ய வத்ஸாவ தத்ப்ரவ்ருத்தாநுவவத்தேஃ ப்ர

ஸ்ரீ॥ ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிக ஞவார்ஸகஜேடு ஸாதாரணமாயிருக்க விசேஷித்த வதிகாரம் தன்னுடைய வாக்கிஞ்சந்யமு மநந்யகதித்வமும். ஆகிஞ்சந்யமாவது உபாயாந்தரஸாமர்த்யாபாவம். அநந்யகதித்வமாவது ப்ரயோ

ஸா-தீ॥ பந்தஜ்ஞாநாதிஷு ஸர்வாஸகஸாதாரணேஷு ஸத்ஸு விசேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யாதி ஜ்ஞாநசேஷத்வோபாதாநாத்த்வஸ்தம் ப்ரபத்தி: ப்ரதிநியதாதிகாரஇதி ஏதத் ஸர்வவஜ்ஞாநாத்தாம். விசேஷித்த என்றது ப்ராணஸம்ப்ரதாபொரஸாதாரணதயோக்தமான என்றபடி. இங்கு தன்னுடைய என்றதிகவதம் ப்ரயோகித்தது ஸ்வதந்த்ரவ்யக்திஸாமர்த்ய முடையவனுக்குள்ள வாகிஞ்சந்யமே அதிகாராநுவ்ருத்தமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இத்தால் நாஸ்திகீர்த்தாதி நிஷேஷதிப்ரஸம்பவோக்யும் யசகிம்விதாகிஞ்சந்யம் வாயாவதேதி விகல்பவோகும்வரிஹ்ருதம். (ஆகிஞ்சந்யமுமிதயாதி) அத்ரவஸ்துத செதாயோமவாஸ் ததஸ்யஸ்வாதிதவேவாதிகாரஇதிஹாவ:. தநாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வயோரேகைகஸ்ய அஞ்சதஸதி ப்ரஸம்வோகும் வரிஹ்ருதம் இங்காகிஞ்சந்யமென்று அசிஷத்வம் விவக்ஷிதமாகிலாஸ்யனுக்கு ப்ரவ்ருத்தியிலும் அசிஷனுக்கு ஸக்தியிலுமதிகாரமில்லையென்றதாக ப்ரஸம்கியாதோ? உபாயரஹிதத்வமென்றில் ஹஸ்த்யாரம்ஹாக பவ்யஸ்மவாஸகஸ்யாபி தத்வாக இது ப்ரவ்ருத்திக்கு விசேஷாதிகாரமாகமாட்டாதொழியாதோ, இனி உபாயஸாமர்த்த்யாபாவமென்றில் ப்ராவ்ருதபவோபாயஸமோதஞனவிவன் பக்கல் அஸம்பவமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகிஞ்சந்யமாவதித்யாதி) அநந்யகதித்வ்ருத்யம்கதிஸ்ப்ஷ்டம உபாயோ விவக்ஷிதஸ்தத்த அநந்யகதித்வ மாகிஞ்சந்யாதஸிஷ்டம் ஸ்யாத ப்ரயோஜநம் விவக்ஷிதஞ்சேத் அநந்யகதித்வஸ்யோபாஸக ஸாதாரணத்வப்ரஸம்காதவ வஸிஷ்டஸ்யாதித்ருத்ராஹ- (அநந்யகதித்வமாவதீத்யாதி) வேதாந்தத் ஸஹிஷ்ணுஸ்வாஸகஸ்ய ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஸாவேவிதத்வ ஹிஷ்ணுஸ்வதாதி ப்ரஸம்ஜ இதி ஹாவ: உபாயாந்தர ஸஹ்பாவத்திற் போலே சரண்யாந்தர ஸஹ்பாவத்திலுமிவனுக்கு தத்தோபாயஸ்வாஸ்யவஸாயாத்தகஹாநந்யாஸ ரஸவோபாய நிஷ்டிவபியாமையாலே சரண்யாந்தர வைவர்த்யமுமிவ்வதிகாரிக்காவஸ்யகமாகையாலதுதானிங்கு

ஸா-கா॥ வஹுஸ்யதே ப்ராரப்தவிநிராகாங்க்ஷத்வாஸ்ய ப்ரயோஜநாந்தரவைவர்த்யாதிகார இத்யுக்தம். மத்யகே ப்ராவ்யதஜதி மதிஸ ஸ்வப்ரயோஜநவாஸீத்யநந்யப்ரயோஜநகஸ்த்தம் மதிஸாவிஜமதாத திமத்யாம்சிகஷித்தித்யாதாவஷிமத்யெநாக்கசயா ப்ராவ்யதஜதிமதி ஸ்வோபாக்ஷகவாஸீவஸ்யாதிதிசரண்யாந்தரவைர்த்யம் வா அநந்ய

த்வம் || ஜநாகாரவைஶிஷ்ட்யம் ஶரண்யாகாரவைஶிஷ்ட்யமாகவுமாம். இது ப்ரயோஜநாகாரவைஶிஷ்ட்யத்தாலுமஸித்தம். இவ்வர்த்தம் "ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதாஸ்ஸ்ம்ருதா:| ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத்பரிமிதம் பலம்" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. தீவ்ர

ஸா-நீ|| ஸந்நிஹிதத்வமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶரண்யேதி) தத்ர வைஶிஷ்ட்யம் ஸ்வாபீஷ்டபலநிஷ்டத்வபரம்பரயா ஶரண்யாகாராநயாஸஹிஷ்ணுத்வம் இப்படி இவ்விரண்டையும் வைகல்பிகங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோ? உக்தரீத்யா ஸாந்நித்யநிஷ்டத்வத்தில் ப்ரயோஜநாகாரவைஶிஷ்ட்யவத்தை விஶரண்யாகாரவைஶிஷ்ட்யம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது ப்ரயோஜநேதி) தத்ர ஸாந்நித்யமுக்தம் ப்ரயோஜநஸஹகாரதயா விகல்பஞ்சொன்னதத்தனைபோக்கி ஶரண்யாகாரப்ரயோஜநாகார வைஶிஷ்ட்யரூபார்த்தங்களில் விகல்பஞ் சொன்னதல்லாமையாலுக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்று கருத்து. ஸாந்நித்ய வைஶிஷ்ட்யாதிஸ்வவைஶிஷ்ட்யஸித்தி யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்யாதி) இவ்வர்த்தமென்றது ஸார்த்தஸித்தமாகிற ப்ரகாரமென்றபடி. விபரீத (பா-பரிமித) பலவிஶிஷ்டனுக்கு தாவந்மாத்ரபலப்ரதன் காருணிகனல்லாமையாலே தத்வைஶிஷ்ட்யாத் தத்வைஶிஷ்ட்யஸித்தி ப்ரகாரமிந்த ப்ரமாணங்களிலே ஸ்பஷ்டமன்றோவென்று கருத்து. இப்படி ஸாந்நித்யநிஷ்டத்வார்த்தவாயாகாரஸார்த்த்யாஹாவமும் ஶரண்யாகாரவைஶிஷ்ட்யமும் வேண்டினாலும் மோக்ஷமாத்ரகாமனாயிருக்கிற அதிகாரிக்கு ப்ரயோஜநாகார வைஶிஷ்ட்யம் வேண்டுவானேன். தீவ்ரமுமுக்ஷுத்வபரிவாஹமாகையாலேயென்றில் ஶீக்ரதமமோக்ஷத்வந்தான் வேணுமோ? உபாஸகனுக்குப்போலே இவனுக்கு மோக்ஷவிளம்பமமையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தீவ்ரேத்யாதி) தத்ராதிஶய்யேநாவதாரவஸேவாநாம் பரத்வாதி ஸங்க்ரஹ: ப்ரயோஜ

ஸா-கா|| ஶங்காமுத்தாப்ய ஸமாதத்தே- (ஶரண்யாகார வைஶிஷ்ட்யமாகவுமாமிதி) நவைஶிஷ்ட்யமாத்ரேணைவ உபாஸ்யாவதாரஸ்ய ப்ரபத்யவஶேஷகார்ஷக ஸக்ருதப்ரயாஸஶப்தஸாத்ம்யவாரவேஷி ரக்ஷ்யாபார ப்ரஸம்ஸாரதந்த்ரஸ்வீகாரவைகல்பிதாநுஷங்காதித்வாத்ர தேவதாகாரஜநஸம்ரக்ஷணப்ரபலாத்யாயகத்வாத் பலாகாரவைஶிஷ்ட்யாதேவ தத்ப்ரஶரண்யாகார வைஶிஷ்ட்யஸித்த்யாதிஸித்திரிதி ப்ரயோஜநாகாரவைஶிஷ்ட்யரூபார்த்தாத் த்வீகார்ய இத்யபிப்ரேத்யாஹ- (இது ப்ரயோஜநாகாரவைஶிஷ்ட்யத்தாலுமிதி) ஸூத்ரார்த்த விஶேஷம் ப்ரமாணேந தர்ஶயதி (இவ்வர்த்தமிதி) "ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்சேத்யாதிநா

௭௦] ஸத்யோமோக்ஷமன்றிக்கே தேஹாநந்தராதி ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தனானவன் மோக்ஷார்த்தமாக ப்ரபத்தியைப்பற்றினால் அவ்வோ ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலளவுக்கீடாக மோக்ஷம் விளம்பிக்கும். இவ்வாகிஞ்சந்யத்

ஸா-நீ‖ நாந்தரஸக்தனென்றது ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶமுடையவனென்றபடி. ஸ்வஸ்பர்ஶ தத்த்ராவிஸ்தஹிஷ்ணுஸம்வ இங்காஸக்தனென்றதே ஸக்தனென்றிவ்வளவே நிர்தேஶித்தது தேஹாநந்தர்யநியமாஸஹாவே விதத்விஷ்ணுவாக்யமுடையவனையும் ஸங்க்ரஹிக்கைக்காகவிறே. (அளவுக்கிடாக்யாதி) ப்ரவணதாரதம்யேந ப்ராரப்தஸங்கோசாவதிர்ப்பாவ இதி பாவ:. யதாவர்த்தகனுக்குப்போலே யிவனுக்கு ஸாக்ஷாத்காரதோ ண மோக்ஷவிளம்பியுண்டாயாகிலுமிது விளம்பியாமைக்காக ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்யபூர்த்தி ப்ரதமஸாக்ஷாத்காரம் வேணுமென்று கருத்து. ஆகிஞ்சந்யத்தையு மநந்யகதித்வத்தையு மிவனுக்கு விஶேஷாதிகார மாகச் சொன்னது கூடுமோ? கேஷாஞ்சித் விஷயேஷு ஜ்ஞாநாஶக்த்யாதிகளு பாஸகனுக்கும் ஸம்பாவிதங்களாகையாலுபாயாந்தரஸாத்யத்வாஹாவ ரூபா கிஞ்சந்யமிங்கதி ப்ரஸக்தமன்றோ? ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்ய ரூபாநந்யகதித்வமு முபாஸகர் பக்கலதி ப்ரஸக்தமன்றோ? ஸ்வரூபாநுரூபாந்ததேஶமாகவவர்களிலும் சிலர்பக்கலிது ஸம்பாவித மன்றோ? இங்குசொன்ன ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்கள் விலக்ஷணங்க ளாகையா லதிப்ரஸங்கமில்லையென்றிவிப்படி விலக்ஷணங்களாகவோரா கிஞ்சந்யாதிகளுண்டாகுகைக்கு ஹேதுவேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வா கிஞ்சந்யத்துக்குமித்யாதி) இவ்வாகிஞ்சந்யத்திற்சென்று விஶேஷிக்கிறவித்தா லேஉபாஸகநிஷ்டாகிஞ்சந்யாதிகம் வ்யாவ்ருத்திக்கப்படுகிறது. ஸ்வதந்த்ரப்ர

ஸா-கா‖ சரமஸ்லோகத்தில் ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யேத்யாதிப்ரகாரேண ஸர்வப்ரபந்நஸ்ய ப்ராரப்ததேஹாந்தஸமயேமோக்ஷ ஸம்பாதநத்வ ப்ரயோஜநவாஸிமோக்ஷ யிகாரோநஸ்யாதித்யாஶங்க்ய விளம்பாக்ஷேபகஸ்ய ப்ரத்யேகாதிகா ரகாரணத்வஸ்யாப்யஶக்தேநாயிகாரோஸ்த்யேவமவஸம்பந்தஸ்யாகிஞ்சி த்காநாஸாய ப்ரயோஜநாந்தரஸஹகேதவிப்ரதாயஸ்யாநோ க்ஷேவிப்ரயுக்தீதிஹிப்ரத்யாஹ - (தீவ்ரதமமாநேதி) யதாவதோ ஹோநாவாயகாஸ ஸ்வவணோகிஞ்சநோமதி" ரிதி லக்ஷிதம்தோத்ராக்ஷப்ர காரேண உபாயாந்தராநுஷ்டாநஸாமர்த்யாகிஞ்சந்யே ஸநந்யப்ர யோஜநக்வாந்த்வேநந்யகதிக்வம்வாக்யா சரமஸ்ய ஸநந்யாதிகாரம் வாக்யா ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதிக்வயோஸ்ம்பந்தஶஸ்யநு கத்வஸ்ய ஸ்வஸ்யஶரண்யாந்தரவைராக்யஹாவிநி பந்தநம் ஜ்ஞாதவ்யமிதி தத ப்ராஹ - (இவ்வாகிஞ்சந்யத்துக்குமிதி) ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதிக்வயோர

ஏ| துக்கும் அநந்யகதித்வத்துக்கும் நிபந்தநம். உபாயாந்தரங்களில் இவ்வதிகாரியினுடைய அஜ்ஞாநாஶக்திகளும் ஸம்பந்தாபாஸஸஹத்வமும் இதில் ஶரண்யாந்தரவைதுர்யத்துக்கு நிபந்தநம் "யயா வா யோஷ்யேத் ப்ராணாந்ப்ராணிவஸ்யாந்தி பஶ்யேயம்: | யாத்ருஶம் வஸந்தாந்தி ஸர்வபூதாநி ஸாரத" என்கிறபடியே தனக்கும் பிறர்க்குமொத்திருக்கிற ஸம்பந்த

ஸா-நீ| பத்திக்கு விஶேஷாதிகாரமாகச்சொன்ன ஆகிஞ்சந்யவிஶேஷத்துக்கும் அநந்யகதித்வவிஶேஷத்துக்குமென்கிறதாயிற்று. (இவ்வதிகாரீதி) உபாஸகனுக்கு உபாயாந்தரங்களில் அஜ்ஞாநாதிகளாகையாலு மங்கனன்றிக்கே இவனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்யத்திலுமுள்பட அஜ்ஞாநாதிகளுமிருக்கையாலு மிவனுடைய விந்த அஜ்ஞாநாதிகளிவன் பக்கல் விலக்ஷணமாகவொரு ஆகிஞ்சந்யமுண்டாகைக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. (ஸம்பந்தேதி) ஸம்பந்தாபாஸஸஹத்வ முபாஸகருக்கில்லாமையாலு மிவ்வதிகாரிக்கு அதுண்டாயிருக்கையாலு மிதுவே இவன் திறத்திலிப்படியொரு அநந்யகதித்வவிஶேஷமுண்டாகைக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. யத்வா இங்கு யதாஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே இந்த அஜ்ஞாநாதிகளை ஆகிஞ்சந்யத்துக்கு நிபந்தநமாகவும் ஸம்பந்தாபாஸஸஹத்வத்தை யிரண்டுக்கும் நிபந்தநமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். ஸம்பந்தாபாஸஸஹத்வ நிபந்தநமாகவுமொரு ஆகிஞ்சந்யமுண்டென்று பூர்வஶ்லோகாதிகாரத்திலே யுபபாதிக்கப் புகுருகிறோ. இத்தாலேயிறே உபாயாந்தரங்களில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில்லாதிருக்கிற நாதமுநிப்ரப்ருதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யதிகாரம் ஸித்திப்பது. ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யரூப அநந்யகதித்வ மிவனுக்கு விஶேஷாதிகாரமானாலும் ஶரண்யாந்தரவைமுக்யரூப அநந்யகதித்வத்தை விஶேஷாதிகாரமாகச் சொன்னது கூடுமோ? ஸம்பந்தவாதகஅஜ்ஞாநமூலமாக ஶரண்யாந்தரவைமுக்யம் தக்ஷித்தான உபாஸகன் பக்கலிலுமில்லையோ? இங்கு சொன்ன ஶரண்யாந்தரவைமுக்ய மதிற்காட்டில் வேறுபட்டதாகையாலே யதிவ்யாப்திமில்லையென்றிலிப்படி இங்கு வேறுபட்டதாக வொன்றுண்டாகைக்கு ஹேதுமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதி) இதிலென்றது இப்ரபத்திவிஶேஷாதிகாரத்துக்குள்ளே யென்றபடி. (ஸம்பந்தேத்யாதி) உபாஸகன் பக்கல் போலன்றிக்கே இவன் பக்கல் இரண்டுமிருக்கையாலே ஸம்ஹிதமான இவ்விரண்டுமே யிதுக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. லோகேஶ்வரகேவநப்ரவிஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் நமக்கும் ஸம்பந்தவாரதந்த்ர்யத்தில் வாசியில்லையோ வென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமிங்கு ப்ரமாணோதாஹரணம் ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமென்று ஸம்ப்ரதாயமிருக்க இப்படி இதற்கு நியதமாக வோரதிகாரவிஶேஷமுண்டானதாகச்

ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வவ்யவஸாயமும் ப்ரயோஜநாந்தரவைராக்யமும். இ ப்ரபத்த்யதிகாரவிஶேஷம் “ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஶ்ச ஸ ம ஹர்ஷிபி: | த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத:”, “ந ஸம்ஸ்ருத்யவஸாயா நாரோபயோகிம்ச நோபகிதி, அகிம்சநோநந்ய கதிஶ ரண்ய”, அநாமகாநம்ஸகாம ஸமீக்ஷயாப்ய்ருஷ்ட ஸந்தாநாவாயஸ்த ப்ராப்தவேச த்ராதாரம் பூஜய ப்ரபத்தோர நிஷ்டஃ அத்ர கொடிஸ ஸந்ந்யாஸாவிஸாய நஷ்டஸ்தி ஸோர: “புகலொன்றில்லாவடியேன்” னென்

ஸா-நீ|| சொன்னது கூடுமோ வென்ற ப்ரமாணங்களாலும் ஸம்ப்ரதாயங்க ளாலும் ஸித்தமாகையாலே கூடுமென்கிறார். (இப்ரபத்த்யாதியால்)(ஸபி த்ராத்யாதி) இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே ஶரண்யாந்தரவைராக்யமும் த்ருதீயபாதத்தாலே பாகிஞ்சந்யமுஞ் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவும் ஸாதாரணப்ரபத்திக்கும் பொதுவென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விஶேஷ ணத்தை யிங்குதாஹரித்தது. (புகல்) ஸாதநம் உபாயாந்தரமும் ஶர ண்யாந்தரமுமென்றபடி. இப்படியாகில் “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” த்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களில் சொல்லுகிற ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸித்தியாதொழியாதோ? உக்தாதிகாரவிஶிஷ்டரான ஸர்வருக்கு மதிகார முண்டென்றிவ்வளவிலே தாத்பர்யங்களந்த ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களென்ன த்தான்கூடுமோ? அப்போது தத்விஶேஷாதிகாரவிஶிஷ்ட ஸர்வா திகாரத்வம் ஸர்வோபாயஸாதாரணமாகையால் ப்ரபத்திக்கு விஶி ஷ்டஸர்வாதிகாரத்வோக்தி நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ? ஶ்ருத்யாதிகளில் ஸர்வ

ஸா-கா|| அதிகாரஸ்ய ப்ரமாணாந்தரம்-(ப்ரபத்த்யதிகாரவிஶேஷித்யா தி நா) ஸபித்ராசேதி, ஶரண்யாந்தரராஹித்யப்ரமாணம் (அநந்யகதித்யாதி) உபாயாந்தரராஹித்யப்ரமாணம் “புகலொன்றில்லே ன்” ஶரண்யாந்தரராஹித்யப்ரமாணம்” (புகல்) ரக்ஷகதயாபிமதை: (ஒன்றில்லா) அகிஞ்சநஸ்ய ரக்ஷக: க்வசிதபி நாஸ்தீத்யர்த்த: “நின்க ணும் பத்தனல்லேன்” நின்னிலங்கு பாதமன்னிமத்தோர்பத்திலேன், ஒண் டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப கண்ட சதிர்க்கண்டொழிந் தேன்” இத்யாதி ப்ரதிபந்தமுதல் ஶாஸ்த்ரார்த்த: (நின்கணும்பத்தனல் லேன்) ஸ்வவிஷயே அகிஞ்சநஸ்வாமி (நின்னிலங்குபாதமன்னி) ஸ்வஶேஷி ப்ராப்நபவஶரணாரவிந்தவ்யதிரேகேண (மத்தோர்பற்றிலேன்) அந்யத் கிஞ்சிதவலம்பநம் நாஸ்தி. ப்ரகாஶகஞ்ச “பாஷேதகர்மாணநர ப்ரஸ்ரம்ஹ்ருதிகேநச “வலஸஞ்வேஷ்ணுஶீகாக்ஷ த்வாத்ரகஸ்தஸ க” இத்யாதி ஶாஸ்த்ரஸித்தி: ஸத்யோபாயாந்தராஹித்யேவமத்ய தே “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப கண்டசதிர், நாந

ரு|| நிவை முதலான ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே ஸித்தம். இவ்வளவதி காரம் பெற்றால் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஜாத்யாதி நியமமில்லாமையாலே ஸர்வாதி காரத்வம் ஸித்தம். * * அந்தணரந்தியரெல்லையினின்றவனைத்துலகும்நொந்

ஸூ-நீ|| ஶ்ரவணமும் ஸங்கோசிதமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ் வளவித்யாதி) இவ்வளவித்யநந்தரம் ப்ரபத்தே-இதிலதி காரஸம்பாதநம்ஸ்வதந்த்ரமாகையாலும் வர்ணாஶ்ரமாதிநியதமில்லா மையாலு மூபாயாந்தரங்களில்ப்போலன்றிக்கே யிதிலதிகாரிபாஹு ள்யங்கிடைக்கையாலதற்கு விஶிஷ்ய ஸர்வாதிகாரத்வஞ்சொல்லுகிறது ஸமமென்று கருத்து. (அதிகாரம்பெற்றாலிதி) இவ்வளவும் பெறாதபோ து அதிகாரமே ஸித்தியாதென்றபடி. தயாவாதிகாரம் பெறமாட்டாத வஸ்த்ராதிகளைச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே ப்ரபத்தியுஜ்ஞாநாதிஹீநரை யுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலே ஸங்காவஸ்யாவஜநீயத்வாதமத்யா ஸ வஶ்யம் மிங்கிவ்வளவதிகாரம் பெற்ற ஸர்வரையுமே சொல்லுகிறதெ ன்று கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஜாத்யாதிநியமமில்லாமையாலே ஸ ர்வாதிகாரத்வம் ஸித்தமென்றிப்படி ஸர்வஜாதியார்க்கு மதிகாரம் த்ருஷ்ட மாகச் சொன்னது கூடுமோ? ஸர்வாதிகாரத்வமுண்டானாலும் ப்ராஹ்ம ணாதிகளுக்குத்க்ருஷ்டராகையாலும் ஶூத்ராதிகளபக்ருஷ்டராகையாலு மதி காரத்தில் தாரதம்யமில்லையோ? இவ்வம்ஶத்தில் ஸம்ப்ரதா யந்தானுண்டோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டதி காராநுரூபத்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (அந்தணரித்யாதி) (அந் ணர்) ப்ராஹ்மணர் (அந்தியர்) சண்டாளர் ஶ்வபாகரென்றபடி. (எல்லையினின் ற) இவ்வஸ்யாவதிபர்யந்தத்தில் நின்ற (அனைத்துலகும்) ஸர்வலோகங்களு ம் ஸர்வஜநங்களுமென்றபடி. (நொந்தவரே முதலாக) ஸம்ஸாரதப்த

ஸூ-கா|| யொவிப்ரப்ரதேவாதி ஶ்வபக்க்ஷீவிஶிஷ்டஸ்யதவாபிஜநாந ஸ்ருத தயைவ ஸர்வஸ்யஸத்தாஸ்தி ப்ரபத்தயஸ்யாபிகிஸுக ஸங்க ஶுரவஸாதத்த்வமதேப்ரபொஜநாஞாரவிதவொ ஸவம் ஸதெநா நந்தப்ரபொஜநஸ்வக்தாதிகாரரஹிதாநாம்ப்ரபதநம் நொவா யஜதி தஸ்யஸர்வாதிகாரத்வம் நஸ்யாதித்யத்ராஹ- (இவ்வளவிதி) ஸ வம் ஸர்வஜாதியெஷு தாவத்யாதமெ ஶுஶ்ரூஷாஹிரகிம்சமெந ரநந்யமதிஹிரவஹ ந்யாவொஸ்நஷெய: நாமெந்யூதிநிஸ்ருய ஸாத்த்யம் ஸஸ்யாவாய க்ருவாஶ்ரீதி உபஶ்யதி. (அந்தணரித்யா தி நா) (அந்தணரந்தியரெல்லையினின்னவனைத்துலகும்) ப்ராஹ்மணாஜாதி ராஹ்யம்பாஜுபயத்தஜாதிஷு ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு ஜநேஷ்வித்யர்த்த: (நொந்தவரே முதலாக) ஶோகாவிஷ்ட

௩௦ ॥ தவரே முதலாக நுடங்கிய நன்னியராய் வந்தடையும் வகைவண்டக வேந்திவருந்திய நம் அந்தமிலாதியை யன்பரறிந்தறிவித்தனரே.

ஸா-தீ॥ ரே வ்யாபாரமாக சுவயாரணத்தால் ஜாத்யாதிகளை வ்யவஸ்தீக்கிறது. ஸூத்ரக்ஷத்ரிய வைஸ்யங்களைப்பிட்டுஸம்விஸம்பாவிஸம்வங்கள்வருகையாலே தக்ஷவ்யா கமாகவும் பிகாரத்தில் மளண ௩ வர்ஜிதாரதரே மத்தனைபோக்கிஜாத்யாதிவ்யாகூமாவதில்லையென்றுகருத்து. (நுடங்கி) சுகிம்வநராய்நுடங்குகைக்ரூஸராகை (அநன்னியராய்) அநந்யரஹிதராய் சதுரந்ய ஸமேத வ்யபொஜநாஞாம் ஸரண்யாஞாம்வ விவக்ஷிதம் (வந்து) உபாயாஞா வ்யயொஜநாஞா ஸரண்யாஞரெஹ் வ்யத்யாவ்யத்ராயென்றபடி (வண்டகவு) விவியகூடுவெனய (வலிமை) பவிஷ்கூம் ஊஹ்ய வ்யவராமியெரவ்யகும்வ்யகூமென்றபடி. (ஏந்தி) யர்த்ருஹீகஸ்கூதாதி வ்யாஜத்தைக்கொண்டு யறிவித்தென்றபடி. (வருந்திய) வருந்துகை வ்யாஸப்படுகைவெதநொஜீவநாவகூரஷியில்வ்யாஸப்படுகின்ற (நம் மந்தமிலாதியை) நம்முடைய ஸ்வாமியாயநந்தனுனை ஜமகாரணஹுதனுனவனை இவ்விஸெஷணங்களெல்லாம் ஸரண்யதைக் குவயகூங்களாகச்சொன்னபடி. (அடையும் வகை) ஸரணம்புக்கும் வ்யகாரத்தை ஸரணம்புகலாம்படி யயிகாரிகளுக்குள்ள வ்யகாரத்தையென்றபடி. “பரனை வரிக்கும் வகையென்று” மேலயிகாரப்பாட்டில் சொல்லுகிறப்போல ன்றிங்கேயிப்பாட்டிலனைத்துலகுமென்றயிகாரிகளை வ்யாநமாகநிதெஷிரித்ததிறே. (அன்பர்) வித்திமான்கள் ஸரவிஷயெ ஹுவஷியெ வஹ்ருதாநுகளான வாயாயர்களென்றபடி (அறிந்து) (அறிவித்தனரே) தா

ஸா-கா|ரமு்(நு-டங்கி)“நுடங்கிடைநுடங்கேயிலிலங்கை” ஐத்யாதிளனுடங்கு ஸஹைஸ் சுவநத்த்ஸாக வ்யணதாஹசெஷத்ருதஃ(அநன்னியராய்)ஈநந்யாஹக்ஷாவணதெநாநநெந்யாவாயக்ஷாநந்யதிககூரவாயிகாரஉக்தஃ (வந்தடையும் வகை) உக்தாயிகாரிணொஹவஞம் வ்யாவ்யயராஸ்ராஸ்யெ யஷயா (வந்தகவேந்தி வருந்திய) வ்யவஹயாவக்ஷாஸஸ்யவெ வ்யபதராநம் “வவா ஸாஸ்யதிவகூஹ்ருஸெ ஹ்யாரரோணெ ஸ்கடுமிர்॥ ஜிவெதஃவாகஷெவிஹொக்ஷவாகாவ்யவஜாயத” ஐத்யாதாஜ்ரஸ்வயாஷாகம் ஸவ்யாவயெ ஸஃவெ வ்யதராநம் க்ரூவாயாஃ வ்யாவஷ்சவ ஏதித்ருஹாமெநவஸம்வ்யாவும் நத்ஜெயம் கயம்வந। ஷொஷெ யதவீ தஸ்ஸ்ராஸ ஸதாஓதஷமஹிக” ஜித்யாதிஷஷ்கு ஷ்ரீதாநாரஹ்ராவக்ஷாம் திஹெதவா (நம்மந்தமிலாதியை) ஸ்வாகம் ஹவொவாயவஷாரஷாதம் ஹெதஹஷதம் திவியவரிவெஷஹிதா ஹமவஞம் (அன்பரறிந்தறிவித்தனரே) “ஸஷ்ஷா

ஙிள

௨௰ || ஶக்த்யாதௌ ஶக்த்யபாவ: ப்ரவ்ருத்திர்ஹி ததா ஶாஸ்த்ரத: பர்யுதாஸ: காம்யக்ஷேபார்ஹதாஸ்திதி நியதிவஶாதாபதத்பிஸ்ஸ்தம்பி: | ஏ

ஸா-வி|| இங்ஙனே ஸமாஶ்ரயணஸகாஶாத் தெளிந்து நமக்கு உபதேஶித்தார்களென்கை உபாயாந்தரத்தில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸம்பந்நராயுமேயதிகாரியானாப்போலே ப்ரபத்தியிலும் தத்தத்ஸாதநஸம்பந்நராயுமேயதிகாரமாகில் நாமமாத்ரப்ரபந்நர்களுக்கு ப்ரபத்த்யதிகாரமில்லாதொழியாதோ? ஏகைகஸாதநஸம்பந்நர்களுக்கு ரக்ஷோபாயத்திலொன்றிலுமதிகாரமில்லாதொழியாதோ? உக்தஸாதநஸம்பந்நர்கள் ஶ்லோகத்திலத்ய [ப-பாதம்] விரோதாகையாலே ஶ்ருதியில் ஸர்வஶப்தமும் ஸங்கோசிதமாகாதோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டிவ்வதிகாரத்தில் ப்ரதாநப்ரமேயமான ப்ரபத்த்யதிகாரவிஶேஷத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஶக்த்யாதாவித்யாதியால்) இவ்வம்ஶமிவ்வதிகாராத்யஶ்லோகத்தில் நியதாவஸ்தாவென்று ஸாமாந்யேந சொல்லித்தத்தைப்போக்கி விஶேஷித்ததில்லையிறே. ஶக்த்யாதாவித்யஸ்ய ஶக்த்யபாவாதிஷு த்ரிஷ்வப்யந்வேதி. கர்த்ராதிஶப்தேந கர்மஜ்ஞாநயோ: ஸங்க்ரஹ: (ஶாஸ்த்ரத: பர்யுதாஸ:) ஶாஸ்த்ராநநுமதத்வம் (காம்யக்ஷேபார்ஹத்வம்) ஶஶ்விலம்பாஸஹத்வம் ச ஶப்தாதேஶ (நியதி:) அத்ருஷ்டம் நியதிவஶாதாபததீதி தத்ஸாத்யப்ராயவிஶேஷணமேகஸ்மாத்ராதிநா ரக்ஷ்யமாணஸ்ய வைஷிஷ்ட்யஸ்ய நிர்வாஹகதயா உபாத்தம் ச த்வந்த்வவிஶேஷணேதத்ராந்வேதி. ஏகஸ்மாத்ராதியோக்ஷேத்ர தத்ஸாரதயோபாத்த: ததாச ஶக்த்யபாவாதிபிஸ்த்வந்த்வரேகஸ்மாத்ராதியோகேந ப்ரவ்ருத்திவிரோதி பர்யவஸிதோஷ: கர்த்ராதிஶப்தேந சதுர்ணாம் ஸாதநயோக்யதா (நிஜாதி

ஸா-ஸ்வா|| பூர்வதோ ஶக்த்யா ஶாஸ்த்ராத்ருஷ்டி ஜநாதிந்திதஸ்ப்ரகாரேண ஸமர்த்தம் ஜ்ஞாநயோர்ஸ்த்தாபயந்: கஸ்தாஹிரதி ஏவம் ஸமர்த்தோ ஸமர்த்தாநுயோஸ்த்யஜ்ஞாயேத ததாகவ்போயயந்த்யஷட்: உக்தஸ்ய ப்ரபத்தாவதிகாரஸ்யாதிகாராந்தரேண வம்வதஶவியக்நுஶயநுதேஷாம் ஶக்த்யதிகாராஸாவர்வேணைவ ப்ரபத்த்யேகம் ப்ரபத்த்யதிகாரகத்யாஹ- (ஶக்த்யாதௌ ஶக்த்யபாவஇத்யாதிநா) கர்மயோகாதிராதிஶப்தார்த்த: தத்ஸாத்யஸ்ய வ்யாபாராஸாவர்வேவஸ்யாகிஞ்சந்ய காரஸாங்கஸக்தியோகஜ்ஞாநம் தத்ரநிஷ்டாந ஶக்தி: ஶாஸ்த்ரபர்யுதஸ்தத்வம் விலம்பக்ஷமத்வமித்யேவம் சதுஷ்டயம் விஹிதம் ஶக்த்யதிகார: ஏஷாம் ஸாவ: ப்ரத்யேகம் ஸாமாந்யாதிகார: ஸசைகைகநிவ்ருத்திரேவ பஶ்சாத்த்ரிகம் த்விகத்விகநிவ்ருத்திரேவமேஷா த்ரிகத்ரிகநிவ்ருத்திரே

3 | 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃

[illegible]

[illegible]

௩௦॥ ஶ்ரீஶம் ஸ்வதந்த்ரப்ரபதநவிதிநா நாதகூலே நிவிஷ்டஶங்கா:॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதஶ:॥

ஸா-நீ॥ ஸங்க்ஷேபஹிதா த்ருஷ்டி:॥

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகதிவ்யசரணாரவிந்தமகரந்தமதுவ்ரதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதஶ:॥

ஸா-கா॥ ஜயதீதி பாவ:॥

இதி ஸாரஜ்ஞக்ருதிமுகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸௌதே:
ஸகலவித்யாகலாபகலதே: ஸ்ரீநிவாஸமஹார்ய:
புத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ப்ரபத்தியோக்யாதிகார:॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:॥

அத பரிகரவிபாகாதிகார:॥

ஸா-நீ॥ இப்படி ப்ரபத்திக்கதிகாரவிஶேஷமுண்டென்றது கூடினாலும் பரிகரவிஶேஷமுண்டானதாகக் கீழ்ச்சொன்னதுகூடுமோ? ப்ரபத்திவிதிவாக்யங்களான சரமஶ்லோகாதிகளிலே அநபேக்ஷயமாக விதுக்கொரு பரிகரம் விதிக்கக்கண்டதில்லையோ? உபாஸநம்போலிதுவும் விஹிதவிஶேஷமாகையாலிதுக்கும் பரிகரமதிதேஶத்தால் வருமென்னத்தான்கூடுமோ? அப்போது கர்மயோகாதிகளம்ஶமாக ப்ரஸங்கியாதோ? இதற்கும் நிரபேக்ஷஞ்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ? அநந்யஶக்யதஸ்ய காரணகாயோகாதிவஶ்யமிங்கொரு பரிகரவிஶேஷங்கொள்ளவேண்டுகையால் நிரபேக்ஷவசநம் கர்மயோகநிரபேக்ஷ்யபரமேவநேயமென்றிலந்த பரிகரமேது ஸ்நாநகர்மஸங்கல்பாதிகள்தானென்றிலவைகள் ஸ்நாநம் ஸத்யம் ஶ்ரௌதமென்றுமாப்போலே ஶக்யா

௨௦ ॥ யாநி சாங்கஸமுதாயரூபஸ்ய ஸகரவாநு யதா விவ்யாம் ஹோயள ஜமஷவிஶேஷயஞ்சேதி । ஸவ்யாஸோக்தே ஸ மவதி ஸ

ஸா-தீ॥ ஶரணாகதி என்று ப்ரபத்திபேதங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவற்றை யிதற்கு அங்கங்களென்னக்கூடுமோ? விநிகமகமில்லாதிருக்க "ப்ரபத்தீநாம் ப்ரயோஜக ஸாங்கை꞉ பாவபிராப்தா" இத்யாதிவாக்யத்தைக்கொண்டிவற்றிலொன்றங்கீதரங்களங்கங்களென்று நியமிக்கத்தான்கூடுமோ? அங்கங்களாகக் கிவைகள்தான் கீர்த்யஶோபயோகவிஶிஷ்டங்களாயிருக்கும் ஶேஷஸ்ருதனுக்கு யாவதாத்மபாவியாகக் கடவ ஆநுகூல்யாசரணாதிகளை யங்கங்களாகச் சொல்லில் க்ஷணகாலஸாத்ய ப்ரபதநமென்கிற ஸித்தாந்தமும் விரோதியாதோ? ஶரணாகதி ஸாரமான ஸ்ரீராமாயணாதிகளிலுள்ள ஶரணாகதி ப்ரகரணங்களிலும் ஶரணாகதிமந்த்ரமான அபத்தில் தானுமிவ்வாநுகூல்யாதிகளைந்தும் நியதங்களாகக் காணுமையாலே அவபாதக்ஷோதிகள்போலே ஸம்ஹாவிதஸ்வபாவங்களாகையாலிவை யங்கங்களாகத்தான்மாட்டுமோ வென்றிப்படி பிறக்கும் ஶங்கைகளை யிவ்வதிகாரத்திலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு பரிகரவிஶேஷத்தை நிரூபிக்கக்கடவராய் யிவ்வதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (யாநி த்யாதியால்) ஸமவதி ஸாநந்ய ஸவஸாஷ꞉ ப்ரபத்தே꞉ பரிகரவிஶேஷ꞉ ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரே꞉ அங்கம் ஹேத꞉ யாநு ஸமுதாயஸ்யாஸவநவாநு ஶ்ருதிஷ்ட இத்யங்க꞉. (ஸாநந்யாஸவஸாஷே꞉) ஸாநந்யாஸஸ்வரூபாயா꞉ வநதேந ஷட்விதஶரணாகதிரிதி த்ருதம். ஸத்யாதிவிநிக்ஷவாவரவபரிய தயாஸாநந்யாஸனவ ப்ரபத்தே꞉ ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதீநாம் ததங்கத்விதி விஹாமே நிக்ஷவாவரவயாமோ ந்யாஸ꞉ பஞ்சாங்கஸம்யுத இதி வசநம் விநிகமகமிதி ஜ்ஞாதவ்யம் (பரிகரவிஶேஷ இதி) ப்ரபத்தேஸ்ஸாமே ந்யாஸம் நிரபேக்ஷஸ்வவசநம் விஹிதவிஶேஷவ்ருத்திரிக்தவிஷயமிதி

ஸா-ஸ்வா ॥ ஏவமதிகாரிஸ்வரூபம் ப்ரதர்ஶ்ய ததநந்தரம் ஜ்ஞேயதயா பரிகரஸ்வரூபம் ப்ரதர்ஶயிஷ்யந் "நஹி நிஷ்கரணம் கார்யம் ஸர்வதைவ க்ரியாவிதிர்த்ருஶ்யதே । இதி கர்த்ருவ்யாபாரஸாத்யஸ்ய ஸாதநாநுஷ்டிதா" இத்யுக்தரீத்யா ப்ரபந்நஸ்ய கரணபூதப்ரபத்தேஸ்ஸாத்யஸ்ய நிரபேக்ஷ விஶிஷ்டஸ்வநாம்நோ நிரபேக்ஷ ஶங்கா நிராஸார்த்தம் ப்ரபத்தி பரிகராந்விஜ்ஞாபயிதும் அதிகாரார்த்தம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி (யாநிசேத்யாதிநா) ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரை꞉ யதா விவ்யாம் ஹேயள ஜமஷவிஶேஷயந்தீதி ஸமவதி ஸவ்யாஸோக்தே ஸதி ஸாநந்யாஸஸ்வரூபஸ்ய ப்ரபத்தே꞉ பரிகரவிஶேஷ꞉ சயாநி யாநி ச அங்கம் ஹே

२७॥ नन्वासनपर्यङ्कव्यवस्थानादिष्टः परिकरविशेषः श्रूयते॥

सा-नी॥ ज्ञापनासङ्ग्रहत्वविशेषशब्दः। (श्रुतिश्रवणे) श्वेता-
श्वतरादिश्रुतिषु भगवद्धस्तादिवर्णनश्रवणात् कथंचित् त
न्मात्रव्याख्यातस्वरूपत्वं विवक्षितम् पश्यरूपाणि त्वत्
संकल्पादिस्वरूपमिति हृदयम्। इदं सर्वं तदनन्तरं कथयति-
स्म। पर्यङ्कविशेषविशिष्टत्वं विवक्षितम्। "ज्ञानबलैश्वर्यता-
भ्यामविनिवृत्तिरपायता" इत्यादिवाक्यपर्यङ्कविशेष
विशिष्ट इति हृदयम्। पञ्चेतिवा षडितिवा विशिष्टनिर्देशः इ
यन्निति सार्थकस्य निर्देशस्य वाक्यार्थः स्वविषय प्रयो
गे पञ्चसंख्याकः स्वविषयस्यैव संख्याकस्येति हृदयम् (सकृदिति)
विशेषणं नामनामस्यानन्तर्यावरणादेयं वस्तुभाविके
पि तत्संकल्पस्येवांशकादंशिभूतायाः प्रवर्तनाया स
न्धारणेत्वाभावात् तत्परिकरस्यापि सकृत्वमेवेति भा
वः (नवशतं संख्यातं) नवशतं भावः कविना सूक्तमिति भावः। चरणा
मति प्रकरणे सर्वत्र तदविनाभावस्य प्रवादविशेषण
इति भावः (स्थिरः) विहितः श्वेताश्वतरश्रुत्यादेः परिकर
वियानेपि तात्पर्यात् "प्रवृत्तिं तां प्रयाञ्जीतस्वात्मनः

सा-का॥ तस्य सकृदवस्थानं भवनादिष्ट इत्यन्वयः (इयान्) पञ्चपञ्च
पञ्चक इत्यर्थः इयं भूतः पक्षद्वारेण प्रकारेण उपकारक इ
त्यर्थः। कथं नाम पञ्चसंख्याद्यर्थीत्यर्थः। नवानां पञ्चसंख्या-
दीनां संभावितस्वभावत्वेन रक्षकविषये प्रातिकूल्यावर
णानुपपत्तेः कृतप्रेषाम् कथं पञ्चकत्वपरस्यानुष्ठेय
तया विधानादिसंख्यैकत्वाहितप्रवृत्त्याह (सकृदवस्थानं भव
नामिति) इया दिव्यसंस्थायामिति मोक्षापायानुष्ठानमेव का
रणमाम्ना जगद्विलक्षणेयमिति ध्यायेत भगवत्शरीरकस्य
विशेषादिसंबन्धो जीवरक्षणे श्रियः पत्युः प्राप्तिशेषत्वं तत्
भगवतीति रक्षणोपायत्वं ज्ञानशक्त्यादि कल्याणगुणयोगात्
हेयप्रत्यनीकत्वेन चायते "ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यते
जांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः"
रिति निरुक्तेः सन्देविशेषणैः पर्यासात्प्रकरणवाय
निवर्तकत्वं याज्यत इति ध्येयं न केवलं जीवस्य शरीरवत्त्व
ज्ञापकं तदेव शरीरत्वं च शरीरगतदोषादि प्रसङ्गेन श
रीरिणो जीवस्य प्रवृत्तिवत् भगवतश्च चेतनविशेषानाम्
प्रवृत्तिरावश्यकत्वात् चेतनगतदुःखसम्बन्धसंसारोऽपि न

௪௦‖ பெவஃ‖ இவ்விலெக்கு வசீகரமாவது ; ஸ்ரீகாந்தர் ஸஹ்ருதமும்,

ஸா-ந் ‖ வாவஷிராவ்ருதா" இத்யாதிஷு ஷட்விபிதஶுநாவ் நவித்யுத ஶுநவொத்யாவகாஶ இதிஹாவஃ நந வசீகரவிபாநநவவெளு வயொத்யெகுஶாவிதஶி ராஜீவொரஸ்ய ஸம்ப்ரதிஹாஸக்ரத்கார ணவ்ர்ஜ்நாவநாத்வராயஜநிதகாஷொக்ஷணவிதவெ தணுய ஶஹரந்யஸநாநவவத்யாம்ஶிஹஉத ஹரந்யாஸவெஸ்யவாஸிலெஸ ஶிதிஶஶகாயாம் ஸம்பவதி ஹரந்யாஸவிஜ்யவவாத நவெந வசீகர விபாநநாவவாதநாத்யம் தயாதிவ்யாம்ஹொயா'வித்யாதி விஶேஷணத்ர யவவாத்ம் ஸவஜ்ஞம்வாஸாத்ய்தெ- இதி யாத்ருஶீகஸகூதாதிஶாத்ர வ்ராஜாவஶம்பென காரஷம் வெஶவ்யம் விஹாய ஜாயஶாநக டாக்ஷவ்ருத்திஸத்க ஜ்ஞாநவொராஶ்யாதி வ்ருதாநவரஷகாரா வலம்பநரவ்யஸவாதநவயஜாநகஸ்யாவரணெந ஸ்வயமேவ ஶொக்ஷவ்யதாநஸஙக்காக் ஸக்ருக்ஹரந்யாஸ முவவவணதரீதி ஹாவஃ ஸவஜ்ஞம்வொதய்க்கெஹதஃ (ஜமதவிஶிதி) ஐதஃவஶவ ஶஸாயா ஐதாநீம் தாஶ்யஶாநாயா ஸ்வஶுக்ஜ்ஞாநவொராஶ்யாத்யந கஸ்ஸாவஸ்யாயாஃ க்ருக்ஹஜஶஙயஷரஷெயாஶம் விநாநவவதெ ஶிதி ஹாவஃ தத்ர நிதாநம் தயாதிவ்யாம்ஹொயாவித்' திவ்யஶபெந க தாவிதவ்யஸவத்தி நாஶஶொஷணாதிரஹிதக்ஷம் விவக்ஷிதம் நிரவா ப்திக ஸஹஜதயாத்ருவித்தயா ஸவஶவ்யவவத்யநஜதிஹாவஃ ।

இனி கீழ்ச்சொன்ன ஶப்தங்களை விஸ்தரேண வசீகரிக்கக்கோலிய தில் முற்பட நிரபேக்ஷவவநவிரோயவொதத்திற்கு வசீகரவி ஶேஷா வசிஜ்ஞாநவொத்த்திற்கும் வசீஹாரம் காட்டாநின்றுகொண் டு வசீகரங்களை விஶேஷித்து நிதெஶிக்கிறார். (இவ்விலெக்கித்யா தியால்) வ்ருவத்திக்கு என்றதே விலெக்கென்றது விதாக்ஷஸாஶாந்யா

ஸா-கா ‖ வெக்ஷிதஸ்யாதிதி தக்வசீகரவிஷநம் தஶரநிரஸ்தித்யத்ர ஶரீரவோவஹரணாயஶம் வெதநஜநித ஶரீரவ்யாவாரஸ்யாவி தாநாக்யகநந்யஶரணஸ்வ, வ்யதவாணிஶரணம் வ்ரவதெய்கவ்ரஶ லதந வெகவ்யம் ஸ்ரீகாந்தர்ஸம்கல "இத்யாதி ஶ்ருதிவபவரா த்ரய வமெநவியாநாக் ஸவஶக்திவ்ரஸம்பவசிஹாராயஶம்வ ஸாம்பஹ ரந்யாஸஃ காயஶதத்யாஸ- (ஸவஜ்ஞம்வொதய்க்கதி) ஸவம்வெஶா யிதஹரந்யாஸ ஸ்ரீகாந்தர்ஸம்கலாதீநாதவகாரகக்ஷஸம்ஹவாக காரணக்ஷா யாஜ்யதவெதிஹாவஃ ஶ்லோகெ ஸாம்ருஹெண தஶித்தம் வசீகரவதும் ஸநீபம்யநம் ஷாவகரம் விஸ்தரேணாஹ (இவ்வி லெக்கித்யாநா) நந ஷட்விதஶரணாமதிஶித்யெகுராநகஸ்ய

ஶேஷ: ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், கார்பண்யமும், மஹாவிஶ்வாஸமும், கோப்த்ருத்வ வரணமும். இவ்விடத்தில், "ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் । ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா ॥ ஆத்மநிக்ஷேப கார்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி:" இத்யாதிகளிற்சொல்

ஸா-தீ॥ உபாஸநத்திற்குப் போலிதுக்கும் பரிகரமாவஶ்யகமிதி ஜ்ஞாபநார்த்தம் ததாபி அந்தபரிகரம் கஶ்சிதபாதாஸ்வமாகாதென்று ஜ்ஞாபநார்த்தமிவ்வித்யைக்கென்று விஶேஷிக்கிறது. (இவ்வித்யைக்கு) உபாஸநாதிலக்ஷணமான வித்யைக்கு, அதாவது "ப்ரபத்தேஃ க்வசிதப்யேவம் பராபேக்ஷா ந வித்யதே" என்று நிரபேக்ஷதயா ப்ரஸித்தமான வித்யைக்கென்கை. (ஆநுகூல்யஸங்கல்பமித்யாதி) இவ்வித்யைக்கிவைகள் விஶேஷித்து விதிக்கப்பட்டிருக்கையாலே ஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷையான நிரபேக்ஷவசநமிவற்றை பாதிக்கமாட்டாதென்று கருத்து. ததா ச நிரபேக்ஷவசநமே தத்வ்யதிரிக்தநிரபேக்ஷ்யபரமென்று ஸூசிதமாகிறது. இவ்வாநுகூல்யாதிகளை ப்ரபத்தியாக ப்ரமாணஞ்சொல்லாநிற்க இவற்றை ப்ரபத்திக்கு அங்கங்களென்னக்கூடுமோ? இவற்றிலொன்றாமீதரங்களங்கங்களென்கைக்கு அநந்யதாஸித்தமான விநிகமகந்தானுண்டோவென்கிற ஶங்கைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதியால்) இவ்விடத்திலென்றது இந்த வித்யாவிஷயத்திலென்றபடி. ஸ்நாநம் ஸவ்யேத்யாதிஷு அநேகவிதகர்மஸ்வப்யுபாதாந ஹேதுப்ரயோக்தமாகவே கண்டிருக்க ஸமாநாதிகரண்யப்ரயோக்தமாக இது கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஷாட்குண்யோபாதாநம் (நிக்ஷேபேதி) இவ்வசநமிவ்விடத்திற்கு அநந்யதாஸித்தமான விநிகமகமென்று கருத்து. ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிஷு ஶரணாகதிஶ

ஸா-கா॥ ஸங்கல்பாதீநாமங்கத்வேஸதி ஸமுச்சித்யகாரணத்வமேவ யுக்தம் நகாமாஸ்யாவ இத்யத்ராஷ்டாங்கயோகபாதாநாதித்யாதி விஶேஷேண ஸமாஸஸ்யோபாஷட்விதத்வவசநாத் கேவலாநாம் ப்ரபத்தே: ப்ரபத்தே:ஸ்விதப்யேவம் பராபேக்ஷா ந வித்யத இத்யாதிப்ரமாணாத் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவ்யதிரிக்தாபேக்ஷாஸ் தேஷாமேவாங்கத்வாவேதநாநாநுபகாரகம் காரணம்பவதீதி ந்யாயாத் காரணத்வே யோகாத் ததாஹ ஸமவாயஸ்யகம் தமங்கித்வாங்கலிஸேதி ந்யாயாநபேக்ஷைவ "ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத" இதி வசநாதங்காங்கிபாவாவஶேஷாங்காங்கிபாவஸம்பந்தயாஹிப்ராயேவ ஷாட்வித்யோக்திரித்யாஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) நநு ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத இத்யுக்தம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் ஸமஸ்தபதார்த்தஸங்க்ரஹாதி வியாநாஸ்

ருசி॥ ஆகிற ஷாட்வித்யமும் ப்ரக்ஷேபயோக்யமென்னுமாப்போலே ஸஜாதீயஸம்வ்ரு
த்தத்தாலே யாகக்கடவதென்னுமிடமும், இவற்றி லின்னதொன்றுமே ப்ரதி-
நிதாங்களன்றுங்களென்னுமிடமும் "நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ:
பஞ்சாங்கஸம்யுத:। ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்த: ஶரணாகதிரித்யபி"
என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாயநிரபேக்ஷமாகவுண்டு. இவ்விடத்தில்,
"ஶாஸ்த்ரீ ஹி ஸம்வித் நியமம் ப்ரஹ்மவாதிந:। ஆசாரமார்ஷம் வாசகீஶ்ய

ஸா-நீ॥ ஷட்ப்ரகாரப்ரக்ருத: நிக்ஷேபாபரபர்யாய ந்யாஸஶப்தே ப்ர
யுக்தப்ரக்ருதேத்யத்ர ஶ்லோகோக்தாநாம் ஸர்வபர்யாயதயா ஜ்ஞாபநா
ர்த்தாத்ஸ்வாநம் தேந தத்ப்ரக்த விநியோகவிதி ஜ்ஞாபநேந. ஸம
ஸ்த ஹி ஶ்லோகத்தாலே யிதர்க்கி:(ந்யாயேதி)இங்கநந்யாயாவிஷ்டவிநி
யோகங்களாகக்கடவ ந்யாயங்களுமனேகங்களுண்டு ஸாரதரமான ஸங்க்ர
ஹமிருக்கையா லவற்றை யிங்கபெக்ஷியாதகாத்ரமத்தனையென்றுகருத்து.
இப்படியானுக்தஸ்ரவஸங்க்ராஹிக ளஞ்சுமே யமங்களென்னக்கூடுமோ?
ஸஹிதபூர்வந்யஸம்ஹிதையிலே 'ஶாஸ்த்ரீ ஹி ஸம்வித்'என்று துடங்கி
'ஆத்மார்த்தி தம் ப்ரேஷ்'மென்றொருவாமானமுமாத்த நிக்ஷேபத்துக்கு
விஶிஷ்டாக்ஷமாயிருக்கவில்லையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விடத்
தில் ஶாஸ்த்ரீத்யாதி) இவ்விடத்திலென்றது இவ்விஷயாவிஷயத்திலென்ற
படி (ஶாஸ்த்ரீதி)ஆசாரமார்ஷமார்த்திஶ ப்ரஹ்மவாதீ' இத்யத்ர அயம் ஸ
ஶாஸ்த்ரி ஸம்வித்: 'ஶாஸ்த்ரம் ஹி யத: ஸா ப்ரக்ருதிஜாஜ்ஞாஸ்ய' இதவதி
யெயஸிம்மாநாஸாராதியதித் ஸ்வயம்மநிஷேதஸ்: ப்ரஹ்மமோக்த
ஶரணாமதி: ஸதலோகப்ரகாரேண ப்ரவர்த்த 'ஸாவநர்ஜதி
ப்ரார்த்' இத்யாதிநா தஸ்யாஸ்ய ப்ரஹ்ருதத்வாத் ஶாஸ்த்ரீ ஸம்வி
த்: ஶாஸ்த்ர: ஆசார்யாயர்ஷாஸ்த: உத்தரோத்தரகாலேஷ்வபி ப்ரதி
ஸம்யீபநமாய்கொண்டு ஸாஹ்யமாயிருக்கையால் ப்ரஹ்மாவஸ்
ஶாஸ்த்ரவார்ஷாயுக்தோக்தி:(ஜநாந்யா)ஸாஹாத்யாநுஷ்டம் ஸ
மர்த்திகாவகம்யஸ்ய ஜ்ஞாநிதிஶேஷநிகாரஸ்ய ஸ ஆர்
ஷாமேநாத ஆவதி ஸ்வயம்தேஸ்ஸுராவாநுஷ்டிதா உபவமர்யஸ்

ஸா-கா॥ ஶ்ருதிமார்த்திப்ரஸ்தாநாமஸ்ய வாபெக்ஷிதவாதித்வாத் ஹி
ப்ருஹ்மஸம்ஹிதாவிஹிதஸ்யாபி தஸ்ய 'தநஸம்ரக்ஷ்யோணஸ்ய ஸமெ
ஸாதர்வியாக்தா। கேஶவாபண்ணவயுஜே" த்யாதாவிவஸோக்ஷாராஜ
நந்யாஸோத்திஷ்டேந தத்ப்ரகாரணாவமதஸ்யாத் ஸருஸம்மதத்ர
ஸமஸ்தாமஸ்ய ஸந்நிப்ரவர்த்திஸாயாரணாது ஆசார்யேஷ் ப்ரபத்தா
ஜ்ஞாநாம் பாவஸாம்ப்ரதாயிகாவிரோதித்வாத் (இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரீ
த்யாதிநா) தந ஸாரவேதநிக்ஷேபஸ்யேகோ மோக்ஷகாங்க்ஷிணா'

இம|| நமேஷிவிவிதோऽந்யா | இத்யுக்தரீத்யா தம் ப்ரேஷ்டம் ஸமேஷ்வாதிஷு ரோஹிணீ” என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யாக்யமான மோக்ஷோபாயமான ந்யாஸநிக்ஷேபத்திலே நியதம். ஸ்வஸ்வாநுஷ்டாநாதி த்யாகம் கர்மயோகம் முதலாக நிவ்ருத்தியங்கங்களெல்லாத்திலும் வருகை

ஸா-தீ || ஶேஷிவ்யோஜநஸ்ய ந கேவலம் கர்மாதிகாநந்யாநாதிஷ்டாநு ஶக்யத்வே ப்ராப்யத்வாவிநாஶாபேக்ஷிதோ பாவ: பரகிம்விஶ்வவ்யோஜந ப்ரதிஷேதஃ கர்மயோகாதே வ்யாவ்ருத்திரிதி ஶங்காநுத்தாநாயவ்யவஹாரவ ஶ்ய வாக்யாஷாயமுக்தோக்தி: வ்யோஜநாபேக்ஷாஸாபேக்ஷிஸாஹ்ய ரூபவசாரவஶேஷிகிம்விஶ்வாரரூபவத்யா ஸ்வரூபேண வ்யோஜந நக்ஷாஸ்ய வ்யவஹ்ருத்யுபவத்திரிதி பாவ:. ஸவமேவஹிமீதாஹாஷ்ய தாஸ்வபவஜ்ஞகாநல ஸாக்ஷிகத்யாகஸ்வரூபவ நிரூபணாவஸரே நிரூபிதம் ஸ்வதந்த்ரமேவ தமேதாநாஹவிஶேஷணம். ஶ்ருதி ப்ரஸித்தாங்கஸ்ய ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யாக்ஷ தஸ்யாத்ர யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநப்ரயுக்தயா மோக்ஷாநுப்ரவதாவேதநீயதம். நதேவ்யவத்திஶா ஸாந்யாநாயாயி | வ்யோஜநாகாராய வ்யவஸ்தாவாத்யாயாத்ம்ய ஜ்ஞா நஸ்யாநபேக்ஷிதத்வாதிதி பாவ:. ததாவாஹிப்ரஸித்தவவநஸ்ய வ்ய வத்திவிஶேஷவிஷயத்வாத் ‘ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுக்த:’ இத்யாதேஶ்வ வ்ய வத்திஸாமாந்யவிஷயத்வாதவிரோத இதி பாவ: ‘தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணே வஸ்து’ த்யாதிகளிலே ஸ்வதந்த்ரமங்கமாகச் சொல்லியிருக்க விங் கித்தை யங்கமாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இங்கு சொன்னது ஸாக்ஷிகத்யாகா ங்கமான த்யாகமாகையால் கூடுமென்றில் ஸாக்ஷிகத்யாகம் கர்ம யோகவ்யாகரணஸ்யமாயிருக்க ததங்கமான த்யாகமிங்கு கர்மவ்யமா ம்படி யெங்கனே? கர்மவ்யமானாலு மத்தை யநுஷ்டிப்பதுதானெப்போ தென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வஸம்மேத்யாதி) ஸ்வஞ்ச ஸம்யக் கர்த்ரு த்வாபேக்ஷி பஞ்ச: ஸம்போக்த்ரு கர்மணி மமதா த்ரிஶேந கர்மணிஸ் வோபாயத்வஸம்பந்த: (கர்மயோகம் முதலாகவித்யாதி) ஸாக்ஷிகத்யா

ஸா-கா|| இத்யுக்தே: ஸ்வாங்காரமேவ வ்யவஹ்ருதே ந்யஸ்தநிக்ஷேபணவ நாவஸ்திகயங்கீயதாம் மகாதிதேவ. ‘ந்யஸ்தீயஹாரந்யாஸோऽஹம் ந்யஸ்தநி க்ஷேபம் வ்ருத்’ இதிவ்யோணாத் ஶ்ருதரக்ஷாஹாரந்யாஸஸ்ய ஸ்வஸ்வஸ்வா மிந:’ இத்யுக்த ஹாரந்யாஸஸ்ய ஸ்வ: நிக்ஷேபாவரவயரயோந்யா ஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுக்த’ இத்யுக்தாங்க பஞ்சகயுக்தமேவ வத்திரிதி பாவ:(இவ்விடத்தில்)ஸவஸ்வஸாய நஹாரந்யாஸே கர்மபஞ்சகயுக்த தயா வவநாஜவஸ்தே ஸதீத்யர்த்த:. ஸதேந ஜயாநிதிவத்ம் வ்யா வ்யாதம் கர்ம ஜந்மஹேத ஜந்மஶம் வ்யாகாவங்கமாநாம் ஸ நிவேம

ச ॥ பாலே யிவ்வநுஸந்தாநம் ... க்கு ஸாத்ஸல்ய ... பிலே கர்த்தவ்யம். இங்கு ப்ரகரணங்களானவற்றில் ஸ்வாநுஷ்டாந ... த்துக்கும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநத்துக்கும் நிபந்தநம்; ஸர்வேச்வரியான ஸ்ரீயஃபதியைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாலே ஸமீசீநாநுஷ்டாநம் ப

ஸா-டீ॥ ... ப்ரகரணமாயிருந்தாலு மாத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாந நிபந்தநமாகையா லஸ்ய ... ப்ராணத் தாலே நிவ்ருத்திபர்யந்தங்களெல்லாத்திற்கும் ... மாய்க்கொண்ட நானுஷ்டிக்கை யாலிங்கு மிது கர்த்தவ்யமாமென்று கருத்து. இவ்வநுஸந்தாநமென்றது "... ப்ருஷ" மென்றம் ... மாகச் சொல்லப்பட்ட ... ரூபாநுஸந்தாநமென்றபடி. (ஸம்ஸேவித) ... க்ஷோபநாஷேயங் களான ... ங்களும் நிவ்ருத்தியர்த்தங்களாகையா லவற்றிற்குங் கூட ஸாத்விக ... மாமிறே யென்று கருத்து. இங்கீஸ்வரவிஷயப்ரவ்ருத்திக்கானுகூ ல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜநங்களை ... மாக விதிக்கை யுபபந்நமோ? ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே ... னுமா ... னுமாயி ருக்கிறவனுக்கிவனுடைய ... த்தாலே மற்றுள்ள ரக்ஷகருக்குப் போலே ... மாயிருந்த ... த்தின் ... மும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநத்தாலே ... நிவ்ருத்தியுமில்லையோ? அதில்லாவிட்டாலு மிங் கானுகூல்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு வேறு நிபந்தநமிருக்கையாலே விதிக் கை யுபபந்நமென்றிலந்த நிபந்தநமெது இவைகளுக் குபயோகந்தா னெது ... மென்றி லவ்வபத்தில் ப்ரமாணமெது ... மாவது ... நிவ்ருத்தியன்றோ? ... விஷயத்திலா நுகூல்யஸங்கல்பாதிகளாலே ... ஸித்திக்கு மத்தனைபோக்கி ... ங்கள் ... தான் ஸித்திக்குமோ வென்ன விஸ்ரம்பகைகளுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவ்விகாரங்களின் ... பத்தாலே) ப்ரகரணங்களானவற்றிலே ன்றநுஸந்தாய ... மாக ... தாலேதானே ... ங்களாகத் தீர்ந்த

ஸா-கா॥ ... (இங்கு ப்ரகரணங்க ளி ...) ... ஸ்ரீயாக॥ ... | ... ப்ராதி கூல்யவர்ஜநபேக॥ ... ஸ்வா ... ப்ரா ... நிரூப்ய ... வை ... ஸ்ரீ ... நிவ்ரு த்தி ... ஸ்வாநுகூல்ய ... ப்ராதிகூ

॥ ண்ணவேண்டும்படியிவனுக்குண்டான பாரார்த்த்யஜ்ஞாநம். இத்தாலே “ஜ்ஞாநகர்மாத்யஸாத்யம் தத் விநிவ்ருத்திரபாயத:” என்கிறபடியே உபாயபரிஹாரம் ஸித்தம். கார்ப்பண்யமாவது முன்புசொன்ன ஆகிஞ்ச

ஸா-வி॥ பற்றிலென்றபடி. ஸம்ப்ரதி ஸ்வசநாத்யாநுபாயத்வாத: ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வீக்ருதிதேஷு நிவ்ருத்திஹேதுவிஶேஷாநுகூல்யஸங்கல்பகடாக்ஷேண ப்ரவ்ருத்தீத்யுக்தி: ப்ராதிகூல்யவர்ஜநகடாக்ஷேண நிவ்ருத்தீத்யுக்தி: (இவனுக்குண்டானவித்யாதி) இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாதிநிபந்தநமாக அவனுக்கொரு ப்ரவர்த்தகாம்ஶமும் நிஷேதநிவ்ருத்தியுமில்லாவிட்டாலும் ஶேஷஸ்தனுக்கு ஶேஷ்யபிமதாநுவர்த்தநம் பண்ணவேண்டுகையாலு மத்தால் வருமதிஶயம் ஶேஷிக்குக் குறையல்லாமையாலு மவ்வபிமதாநுவர்த்தநத்துக்கு ஶேஷமாக இவனுக்குண்டாயிருக்கிற பாரார்த்த்யஜ்ஞாநமிங்காநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு நிபந்தநமென்று கருத்து, இத்தாலே யென்றது ஸம்ஸ்பர்ஶவிஷயத்தி லபிமதாநுவர்த்தந ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாலே யென்றுபபாதித்த வித்தாலேயென்றபடி. (உபாயபரிஹாரமிதி) உபாயஶூந்யத்வவசநம் ஸ்வவிஷயபாபவாரநிவ்ருத்திவத் ஸ்வநிஷித்தநிவ்ருத்தேரபி ஸமவஶஸித்தத்வாதிதி பாவ:. இங்கு கார்ப்பண்யத்தை அங்கமாகச் சொன்னது கூடுமோ? கார்ப்பண்யமாவது தாரித்ர்யமாதல் து:கமாதலாகையாலிது ப்ரபத்திக்கு அங்கமாமோ? இங்கு கார்ப்பண்யஶப்தவாச்யதா ஸாதநாஹர்த்த்யாதி ப்ரஸித்தஸ்வநோக்தரீத்யா கிஞ்சந்யாத்யநுஸந்தாநரூபமென்றில் “த்வாமேவைகம் ஸ்ய கார்ப்பண்ய”மித்யாதிஷு அபராதாத்யநுஸந்தாநரூபமாயுஞ் சொல்லியிருக்க ஆகிஞ்சந்யாத்யநுஸந்தாநரூபமே யென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? இவைகள் வெகஸ்விகங்களென்றாலு மிவற்றுக்கு அங்கந்தானேதென்ன வருளிச் செய்கிறார். (கார்ப்பண்யமாவதித்யாதி) ஶ்ருதிஶப்தேந அநந்யகதிகஸ்ய ஶஹ: ஶரணவ்ருத்தி: “பஜாம்யஜிவபுத்தா” இத்யாதிஷு உக்தாம் ஜிபம்ஸப்ரணிபாதாதி: முன்பே க்ருமையாலே யவன் ஸவ்ஸம்வேயதாநுகூணயிரு

ஸா-ஸ்வா॥ ப்ரவர்த்தநயோ: ப்ரயோஜகாநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஸங்கல்பயோரபராத்யஸமவேதகார்யநயோ ஸம்ஸ்கிஹிதாநுஷ்டாநத்வாத “உபாயாபாயஸம்யோகே நிஷ்டயா ஹீயதேநயா” இத்யுக்தாயிகாரரோஹதோஷஸ்யோவ்ருத்திப்ரதிபந்தகஸ்ய தாத்காலிகவிஹிதாநநுஷ்டாந நிஷித்தாநுஷ்டாந ரூபாபாயஸ்ய நிவர்த்தகமேவாபாயோபஜ்ஞத்யேந: । ஸங்கல்பவிஷயஸ்யாம்ஶவிதாத்காலிகமேவ தஸ்யாம்ஶஸ்வாதயரோமேயோக: கார்ப்பண்யஸ்ய பூர்வாங்கத்வேயோபவ்யாஹ (கார்ப்பண்யமாவதிதி) அநந்யகதிகத்வம் பாணஹாநந்யாதி

ஸா॥ ந்யாதிகளுடைய பந்தஸம்பாதநமாதல், அதடியாகவந்த ஜ்ஞாநாதி
யாதல் ஶ்ரவணஜநக ஶ்ரவணவ்ருத்தியாதலாய்நின்று ஶரணாகதியுடைய ஸா
த்குண்யார்த்தஸந்தாநமுமாய் 'ஸாபந்நோபாயதாநாம் விநி
வ்ருத்திரிதிஹோதிதா" என்கிறபடியே பின்பு மநநாத்யாயத்தைக்கு மு

ஸா-நீ॥ க்கவிப்போது ஶ்ரவணஜநநமிதற்குபயோகமென்னக்கூடாமை
யால் ஶ்ரவணார்த்தஸந்தத்யர்த்தம் பின்பு மென்கிறவிடத்தில் ஶப்தத்தாலே
தத்காலோத்பந்நமென்று கொள்ளத்தக்கம் விவக்ஷிதம் (மநநாத்யாயதா)
உபாயாநுஷ்டாநாத்யர்த்தம் அதில் தத்காலோபாயாநுஷ்டாநா
ர்த்தம் பரமோபயோகம். உத்தரகாலீநம் பரமோபயோகமற்ற
மல்லாவிட்டாலும் ஸ்வஸித்தவ்ருத்திரூபநிஷ்டாநுகுணமாகையால் அவஶ்யம்
வேணுமென்று கருத்து. ஸாங்கவைதிக கர்மாநுஷ்டாநவிஶ்வாஸா
ர்த்தமிவார்த்தாநுஷ்டாநம் ஸித்திக்கலாயிருக்க இங்கு விஶேஷித்து
தேஹாவிஶ்வாஸமாத்ரமென்கைக் குபயோகமேதென்ன வருளிச் செய்கிறார்.

ஸ।-கா॥ ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணம். "ஶ்ருதம் தைர்த்தாநுஷ்டாநவத் விநஶ்யதி ப்ரமாணாத்। ஸங்கோசாய ஸம்விதீநாம் ப்ரபந்நாதிரோபந்தி" இத்யாதிர்,
நாஸாதிகம் ப்ரத்யாதிர்நாஸம்பாதநம் காரணம்। "தத்வமார்க்கவஶ்ய
காரணம் ஶ்ராத்தம் ஶாஸ்த்ரஜநந꞉। ஸம்ஸாரே ஜ்யேஷ்டஶ்ரேஷ்ட
ஶாஸ்த்ரம் கர்மாணாம்। ஸர்வகாரணம் வாஸிதே தேஹஶம்கோசகாமாஷாய॥
உபாயேநைவ விஸ்ரம்பீ ஸ்வோபாயபஹுமாநயா। இதியாமயம்
ஹாநி ஸ்வேச்சா காரணம் ஸுசிதம்" இத்யாதிர் நாஸாதிகம் (1)
ப்ரத்யாநாஸம்பாதநமேவ ஸாநிபா காரணம் ஶ்ரவணம் (2)
ப்ரவ்ருத்தி காரணமிதி தத்ராக்ஷ ஶ்ரவணஜநக ப்ரவ்ருத்தி தாதிபா கா (3)
ரணமிதி பக்ஷத்ரயேபி ப்ரவ்ருத்திப்ரஸங்க தாத்ராக்ஷிகோபா
யாநுஷ்டாநநிவ்ருத்தி꞉ ஸம்பூர்ணதீதி ஹோமகாரகத்யய꞉। (4) See
ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாங்கஸாங்கஸ்ய ப்ராமாணிகமிதி ஶேஷகஸ்ய
ஸாங்க்யா ஶ்ரவணஹீநஸ்யாபி ப்ரவர்த்தநவிஷயகஸம்ஸாரார்த்தம் ஶ்ர
வணவ்ருத்தஸ்ய த்யஶ்நாஸ் ஶ்ரவணவிஷயே தம் பரமஹாநிதேர்த்தஸ்யா
பி காரணகாஸ த்யஶ்நாஸ் ப்ரஸீதந்ஹகோஷேஹீஶ்ரேஷ்டாத
ஜ்ஞாநா। யதீந்த்ரஶேகரம் விசேப்ரபாதோயோபஹித꞉।
ஶோவிதேந்தியதாகர்த்ஸ ஶ்ரவணஸ்தோத்ரவாஸிநம்। ஜ்ஞாநம் ப்ரப்ருஜ்ஜிப
தேஹாந்தியாநுபஸப்தி॥ இதி வாதிநீஷமவதி தம் ஸாங்கஜ்ஞ விஷ
யே ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஸம்பாதநேநாபி பரிதாபஸ்ஸ்வாஸ. ப்ரதியஸ்ய
பி ஶாஸ்த்ரஸ்வப்ரவ்ருத்திஹேதோர்நாமகதீதிஹாஸ꞉ நந ஶாஸ்த்ரஸ்வாதிவா
பாஹ்யநிவ்ருத்திரித்யர்த்தா தத் நாஸம்பாதநம் காரணமிதி பக்ஷ

ग्र न्थ
दर्शन

3௭|| பயாம்ஸமாயிருக்கும். "த்வாவிஶ்வாஸம் ப்ரக்ஷிஷ்யதி திவிஶ்வாஸா ஶரீ ரேஷூபாயஸ்ஸ்ய நா" என்கிறபடியே யணியிடாத ஸ்நேஹா ஸநஸிஸ்ஸ்யஷு

ஸா-நீ|| (த்வாவிஶ்வாஸேத்யாதி) (அணியிடாத)ஸந்தேஹியாத என்றபடி. ஸக்ஷ்யரணம்ஸ்காரஸம்ஸ்கமிங்குவிஶேஷித்துச்ஸாதநவிஶேஷயாகை யால் தனிவாரணத்வெயோக்யமென்று கருத்து. (பின்பிதர்ரதி) நிஸ்ஸ்ர க்ஷமில்லாதபோது தக்காஸெ ஸளவ்ருமன்றிக்கே வுபாயாந்தரஸ்ஸஶு மும் ஸம்பாவிதமாகையா லுத்தரகாஸெ நிஸ்ஸ்ரக்ஷேஸம்ஶும் வேணுமென் று கருத்து. ஶெவ்யாஸ்வரணத்திற்குயோக்யமில்லாதிருக்க விங்ஙத்தை யம்ஶமாக விபிப்பது கூடுமோ? தன்னை யறியாதிருக்க ஷ்வங்கொடுத்தால் தனக்க ஸாதனஸஶுவாயிஸாஸவாஸ்ரும் வருகையாலே தன்னை ய யிடுத்தாலல்லது அவன் ஸாதனஶுங்கொடுக்க விறியாமையால் தரி ஶ்வாஸாஸநந்தானிதற் குயோக்யமென்றி லிதர ஸாதனஶுங்கள் ஸ்வரூபவாஸவிதங்களாகையாலே யவற்றை யயியாதிருக்க ஸ்வயமேவ கொடுக்கை யவர்ரவஸமானுலும் மோக்ஷம் ஸ்வரூபவ்ருவ்யமாகையால்

ஸா-கா|| "காவண்யாநாவ்யவாயாநாம்விநிவ்ருத்திஸ்ஸிலோஸித" த்ய க்ஷ்யகாரேண உபாயாந்தரநிவ்ருத்தேஃகாவண்யஸாஸ்யம்மீகாரெ கவிஷ்யோ நாநஸம்யாநஸ்ஸுஹ்ரவெக்ஷ ரோக்ஷோபாயா•ஸ்ஷா நபவத்தேஃ க்கிம்வநேஷி்ஸ தஸ்யாநஸம்யாநஶ்வகாரண்யம் தஸ்யோவாயாந்தர நிவ்ருத்திரவாகிம்வநேதிநிதம்யஷதி வெனு ஸாநாஸாஸ்வவெஷாயாந்தராஸ்க்ஸி ஸிஷஸ்தஷாவ வெஸ்யாகிம்வநேஷா த்ஷநஸம்யாநஸ்வ காவண்யஸ்ய ஸ நாஸஸ்கரோவாயாந்தராநயாஸாவா வாஷக்தவெயெவாவகார கஷிதி நாநேநாநாஸ்யஷதி ஸாவஃஶக்தேஃ ஸவஸங்க்யாஸ்க்யவா யொஶாஶ்ஶாஸ்தாஸ | ஶம்ஶேஷிதவ்ய ஸம்பம்யாதிஷம் வுயஶாஷ விப்ரக்ஷிஷ்யஸ்யநக்ஷ்யாஸதீயம் ஸாஷ்யாதீஃ| ஸவிஶ்வாவெஷாஸவெ ஷ்ஷக்ஷ ஸவஶுதஷ்க்யநாஸநிதர்ரஸ்வவிஶ்வாஸாஷ்ஸக்யஷஸ்தாநநிர வெக்ஷோபாயவஸிஶ்ரஹரஸ்வவகாரஸ்ஸித்யாஹ--(த்வாவிஶ்வா ஸேதி) விஶ்வாஸரஸ்வாம்ஶாஷம்ஸிஸ்வவஸிசிரஸ்வகாரஇதி ஸாவஃ. ஶ்வநம்களவிவஸிஶ்ரஹஇத்யஷுஃ (அணியிடாதேதி)யாஸாயவாரதஃ ஶ்ரூஷிதாநாம் ஸஹாயதயாவ்யக்ஷதஃப்ரூஷிதாவெநா சணிஶஷ்ஷாஃ தஷாஹிதெ நவநெநாவ்ருத்திராஹித்யம் விவக்ஷிதம் ஸவம்வெஶ்ரோ வெஷேத்ரெஸ்நரண்யவஸிஸாராயாஶக்தேந ஸக்யஷஸ்ரநாஸம்கா ரயிஷா வஶ்ராஷவாயாந்தரவேவாயம் வா நாவெக்ஷதஇத்யக்ஷ ஸவதி வஸ்வஸாவி விஶ்வாஸாவகாரஸ்ஷா வஶ்ராக்தநவ்யதஸ்யவ்ய

ꯃ|| முமாய் பின்பு நிஷேதத்தைக்கு முறுப்பாயிருக்கும்.| ஸர்வா நு விதவர்ஷாயங்கள்போலே ஸர்வவர்த்தமான வசவமும் வர்ஷாயமாம்போது வர்ஷனமிருக்கக்கொடுக்கவேண்டுகையா

ஸா-நீ|| த்தை யிப்படிகொடுக்கை யவஹாரவஹமன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாநுவிதேதந்ராதி) இங்கு மோக்ஷமென்றதே வசவமென்று நிரூபிக்கத்தது ஸாஹித்யாயசுவவர்ஜிதஜதந்த்ரவஸ்தூஃ ஸாமாஸீஃ வெஸ்யதாதி ஸாம்ஸாரிகஹோமநிவர்த்திஸித்தியாவஜ. தயாவமோக்ஷம் ஸர்வவர்த்தவமேயாகிலும்சுநாதியாக வநுஷ்டியமோந மான்ஹோமத்தினுடைய நிவர்த்திஸர்வமாகையாலத்தை யயியாதிருக்கக் கொடுத்தாலு மநுவிதத்தைக் கொடுத்தாப்போலே யவஹாரவஹமாமென் றபிப்ராயம். அந்த வசவத்தை வர்ஷனமிருக்கத்தான் கூடுமோவென்று ஸங்கியாமைக்காக வர்ஷாயமாம்போது ஜதந்த்ரிக்கீஃ வெஸாமந்யமில்லாதஜதெஸயில வெக்ஷிதமில்லாமையாலேயயிருச்சக் கூடாதொழிந்தாலும் தஸ்ஜதாநவஸ்வருகவெஸாமந்ஜதெஸயிலிதுவும் வர்ஷனுக் கவெக்ஷிதமாகையா லப்போதயிருக்கக்கூடுமென்று கருத்து. (சுயிருக் கக்கொடுக்கவேண்டுகையாலிதி) சுயமீனயே நிஷித்தீகரித்துக் கொடுக்க

ஸா-கா|| ஞ உவவொமஜாஹ— (பின்பு நிஷேதத்தைக்குறுப்பாயிருக்குமிதி) நெஷேபஸர்வஹஸாநுஹவொவயக்தியுஃ. நெஹ்ரூஞாஜ மோக்ஷாயம் கிம் வா ஸாயநம் கார்ஹிதி விசாரஸர்வஹஸ்ராஹாவஃகராணாவாநவி வர்க்கம் ஸகஃஸாஜவிதெஷிநாம்| சுவர்யவிதொந மொவாயெதிதி தஸவர்யவினாஜதிஃ| ஸவஜெஜாஹஹிவிஸெஸஸதாகாராணிகொவிஸநு| ஸம்ஸாரதம்தர்வாஹிகாரதஷா வெக்ஷாம் வர்த்திக்ஷதெ|| மொவர்க்கவரணஹ்ர ஸாஹித்யாய நிவேதநம்” ஜதந்ராதந்ராநமாணெஹந ஸாநராவஸாஸஹெ வர்ஷாயஸவாதிகவா மொவர்க்கவரணஹ்ராவாகாரஜதந்ராஹ (ஸர்வாநுவிதேதந்ராதிநா) நகெவம்மோக்ஷாரர்வதிநெ மொவர்க்கவரணஸ்தஸஹமெ வர்ஷாயஸவாதிகஸெநாம்மகெ ஹவர்யதாவயவஹிதவாக. மோக்ஷாயஹரந்ராஸாஹாயாரணதயா விஹிதஹஸ்ராமஸர்வாம்ம விரொயஸ்ராக ஹெவெ தஹிரொயிநீ தந்த்ரிகீஸிதி வெஜ. மொவாயிதா ஹவெதேவம் மொவர்க்கவரணம் ஸ்தத்திந்த்ரிகெ ஸஜொரக்ஷகொஹவெதேவம் ஸர்வாநுஸம்யாந விஸிஷ்டாதஸ்யவாகெராஹராணாதிஸர்வஸ்வாஜ மொவர்த்தவரணஸ்ர ரக்ஷணஸ்வா பாயெநாவஸ்ராநர்வஸ்ரா வெதநெ யாந்ராதிள வெதநெ ஸ்ரதந்ராதிளவ ஸாயாரணஹெந ரக்ஷணாயீநஸவாநு

௨௦|| லேயிங்குமொத்யுஸ்வரணமுமபேக்ஷிதம். நன்றாயிருப்பதொன்றையு

ஸா-நீ|| வேண்டுகையாலென்றபடி. சுத்யா உாதமஃபாரம்பர்யாஹாவ வ்யஸம்ராதிதிஷா பேஃ. தயாச ஸமவதஃ ஸாவ்யஜாநேவேவாநகவாஉநம் மொக்ஷ்யஸ்வரணவோஸ்யாவயோமறதியக்ஷும ஸவதி. யயா நாம்ருஹீதம் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே ஸவிஜேஷவிஷயோபேயாவாவிஷயநாமிஃ| தத்விஷயஷாதிகஸாந்த்ரவ்ருத்திரேவ ப்ரஸாதஸ்யேதி. சுத்ய மோக்ஷாதி ரம்பஸவஸ்ய பாரம்பர்யவிதா பாதநம் மொக்ஷ்யஸ்வரணஸ்யா வயோமதயா உவ்யதஜதி கேஷாம்ஸித்தாவஸ்நம் ஸ்வநாமவஜு பாரம்பர்யேண ஐஷ்ர்யேணதா உபேத்யேண பாரம்பர்யஸ்வவிஜய்யா தத்ய மொக்ஷ்யஸ்வரணஸ்யாநபேக்ஷிதஸ்வாத். பாரம்பர்யமிருக்கக் கொடுக்கவேண்டுகையாலே ஐதேஹ்யதஸ் ஹ்ருதயவிரோயாது தஸ்வகேஷ பாரம்பர்யமிருக்கவேண்டுகையாலே ஐதேஹ்யாவதேவஹி வக்தவ்யா உதாஹரணமதஷ்யஸாஷேஷ்யாக்விரோயாது. சுயொகத யயொக்தவண வா யெமாஹராஹ்யஃ நன்றாயிருக்கிற பாரம்பர்யத்தையு மிதரங்களைப் போலே யமத்தை நிதித்திக்ஷித்துக் கொடுக்கவேணுமோ? ஏநயஸ்யா யிகாதிமதத்திற்போலன்றிக்கே நம் தர்ஶநத்தில் மோக்ஷஹேதுஸ்யா நாகவமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நன்றாயித்யாதி)உக்தேயஜி

ஸா-கா || ஸவேஷ்வாரவதயா வேதவேநகாஜஸவேஷ்வாதோ வ்ருத்தி ரேகாவமரோக மொக்ஷ்யஸ்வரணஸ்ய ஸவேஷ்வாயாம் வயவஸாநாஸா வாத். நநு ரக்ஷணப்ரயோஜநம் ஸக்தஸ்யாவஸ்தீதி கயம் ப்ரவதநரோ த்ராணமக்ஷீதி வேஜ தஸ்யஸக்தம்மக்ஷேப்ரோணாஹாவாக் நவேவம் த ஹிமக்ஷுவேவோவாயஸவேதாஜஹவேதிவ்ரகமநாதிஃ| ஶரணாம திஸித்யக்தாம்ஸ்யஹேதாக கயமம்மக்ஷிதிவேஜ. உவாயே க்ருஹரக்ஷி தேரஸ்பஶரணதியம் | வதமதே ஸாம்ப்ரதம்கேஷ உவாயா யெமக்ஷ்வாவக் ஐத்யந்தேரவாயக்ஷஸ்யா நயநவேக்ஷ்யாஹீஷ்ப்ரா வக்ஷ்வஸ்ய வேதநாவேதநஸாயாரணதயா ரக்ஷகக்ஷ்வஸ்யச பாய நிவ்ருத்யவயக்த யதவக்ஷாரவதயா வரஸாரவேஷ்க்ஷண்யாதம்ஸாம மிஸாவோவவத்தேஃ|வாவஜஹிம மொக்ஷ்யஸ்வரணஸ்ய ஸாரந்யாஸஸ வே கயம் பாரம்பர்யக்ஷ்வாவாதகக்ஷிதி வேதியம். ரக்ஷணஸ்ய ப்ரயோஜநத்வஸ்யா பாயேநாவஸாவநாரவஸ்ய ஸவமாநிஷ்நி வதமநஸாத்யக்ஷாக ஸவமியபாயகநிவதமநா விநாஸவேதே ஸம வக்வேகம்கயமாவேஷ்ய ஸாரந்யாஸஸ்யேவ்யயமாக பாரம்பர்யக்ஷ்வ ஷிஜேஃ| வவம்ச ஶாரீரஜோவநயநம் யயா ஶரீரிணஃ ஸவும் யயா வாஸாயமாஜ்ஞத்யாதிஹிஃ ப்ரயோஜநவேஷி தஸ்வப்ரஸாயநம் வதயஃ

மூ॥ ஶிஷ்யனாயிருக்கக் கொடாதபோது அத்யவஸாயங் கொடுத்தானாகானிறே ஆகையாலே யிறே. "ஸ்வாமிந் நமோ நமோவாயெ ஸு" என்றும் "மோக்ஷவாணஞாத ஸ்வாஹிப்யாய நிவேதநம்" என்றுஞ்சொல்

ஸா-நீ॥ தி ஶோகவிஷயெயெவ கிம் அஸ்யாதித்யாஶங்காயாம் த்ருஷ்டாந்த த்ருஷ்டாந்திஹாமமற ஸாமாந்ய ஸவ்யவஸாயத்திலுமிந்த நீதிப்ரமாண ஸஜ்ஜையென்று காட்டுகிறார். (ஆகையாலேயிறேயித்யாதி) ஆகையாலென்றது இந்த நீதிஶேஷத்ருஷ்டாந்தவிஹாரமம ஸவ்யவிஷயெயாகையாலே யென்றபடி. (சொல்லுகிறதிதி) இன்ன அத்யவஸாயமென்று விஶேஷியாதே ஸாமாந்யேநவமாகச் சொல்லுகிறதென்றபடி. இந்த நீதி ஸவ்யவிஷயெயென்றாகிலிப்படி "ஸ்வாமிந் நமோ வாயெ"ஷென்றும் "ஸ்வாஹிப்யாய நிவேதந"மென்றும் ஸாமாந்யமாகச் சொல்லக்கூடாமல் ஸ்வாமிநெநஶ்யமாதிகம் தத்ராஷென்றாப்போலே ஶோக்ஷதர அத்யவஸாயத்தையிட்டு விஶேஷித்தேயிறே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ததாவ இந்த ப்ரமாணம் ஸாமாந்யேநவமாகச் சொ

ஸா-கா॥ ஏவம் ஏவம் ஸ்வஶேஷஹஸ்தஜீவாஸ்ருஷ்டிஸ ஸாதாநிஷ்ட நிவ்ருத்திவிஶிஷ்ட ஹமவகஸ்கைங்கர்ய ஹாந்யாஸஹஸ்ரம் ப்ராயாந்ந ஹமவதண வெதிதயெவா நாஸம்யோ நகாஸமோக்ஷா: ப்ரவஞஸ்யாஹாந்யா வெ ஹஸ்தஸவேஷண ஏவாம் ஶிஷ்ட: ஶாஸ்த்ரஸ்வாணஏவாம் ஹஸ்ய அத்யவஸாயஸ்வாவாதகக்ஷம் வெத்ய விஶோயதி ஹாவ:. ஏதத் க்ஷம் ஹவதி யதா ஹாயாயா: க்ஷணாதிரங்காரா: ஸ்வவிஷயெவ த்ர: ப்ரதிவ்ரஜிப்யாநம் யதாவா ஹ்ருத்யஸ்யாஹங்காராதி: ஸ்வாத்மதி ஶப்யாநஹெஷு: ப்ராயஶ்செச. ஏவம் ஹாந்யாஸஸ்ய ஹமவகைங்கர்யமேவ ப்யாநம் ஹஹெவாவ ஹாணஸ்யதா தஷிநுகாவெ யாமாத்யநஷாநகாவெ ஸ்வீயஸ்யாஜ்ஞயம் யக்ஷ்யதி ஹப்ராய நவக ஸ்வாபவ ப்ராவஹமவகஸ்கைங்கர்யணாஹம் ஸாவீஸ்யாஜ்ஞயம் தஸ்ப்ராவணஹம் ஹமவதி ந்யஸ்யேதி நாநாஸம்யெயம் "ஹெவாதஶிரோயிநீ" த்யுக்தே: கிஞ்ச ஹமவதயிநஸ்வாஹவஸ்ஷ்டி ப்ரவ்ருத்திகாஹஸ் தக்ஷணஹோமக்ஷணஹம் ஹமவகைங்கர்யஹேஷ ஹமவதணவெத்யநாஸம்யெயம் கவிஞநாஸம்யாநெ சாநாகஸ்ய ஸ்வகாதிநாமங்கம் தெஷாவ ஶாஸ்த்ரஸ்வாணம் ஹஸ்ஹதநிரவயிகைங்கர்யஹேஷ்வி அத்யவஸாயஸ்வாவாதயதி ஏவம்வாஹி வஷ்ட்ய ஸ்வஹிதகாதஸ்ய ஹாத்மஸ்ய ஶாஸ்தீஸாஸிஹிதா தே: ஹிதந ஸாரக்ஷ்யமாணஸ்ய ஹிஸ்வாத்யவிஷத்தா| கெஶவாவ ணவபஞா ஹாத்ததிகேஷவஉவ்ருத்ஜத்யநெநகாஸ்யாஜ கூ

ஷேஷ|| லுகிறது. இப்படியிவ்வைந்தும் இவ்விஷ்யாநுஷ்டாநகாலத்திலுபயுக்தங்களாகையால்யிவையிவ்வாத்மநிக்ஷேபத்துக்கவிநாபாவி ஸ்வபாவங்கள்

ஸா-நீ|| ல்லுகையாலிந்த நீதி ஸர்வபராஸ்ராயவிஷயத்திலும்ப்ரமாண ஸித்தமென்றதாயிற்று. இவை யங்கங்களானாலுமிவ்வஞ்சும் வேணுமென்று நியமமுண்டோ? ஸாமர்த்யம் அபேக்ஷாதீநங்களான ஸ்வபாவங்களாயிவற்றிலுதவினவற்றமையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இவ்வஞ்சுமித்யாதி) இப்படியென்றது உபபாதிதநீத்யாஷேத்யஸ்பஷ்டவி லக்ஷணமாகவென்றபடி. (இவ்விஷ்யாநுஷ்டாநேதி) இவை இவ்வித்யைக்கு ஸஹிபக்ஷாவகாரங்களிதி ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநகாலத்திலித்யுக்தி: அநுஷ்டாநகாலத்திலுபயுக்தமாவது ஸாக்ஷாத் ப்ரபத்திப்ரயோகம் ப்ரதிஸ்ரவநிஷ்டாதிக்கு அத்ருஷ்டாங்களான ப்ராதுர்பாவகாரங்களுக்கிதில்லையிறே. (அவிநாபாவேதி) இவற்றுக்குபயோகங்கள் ஸாவஸ்யவிலக்ஷணங்களாகையா லிவற்றிலொன்றில்லாதபோது அங்கிநிஷ்பத்தி கூடியாமையாலே விகல்பங்கூடாமையா லிவையஞ்சும் நியமேந வேணுமென்று கருத்து. அதெங்கனே யென்றில் தனக்கு ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸாத்யங்களாலே பரப்ராப்தியாகாரம் விஜியாதபோது ப்ராப்யாந்தரநிவ்ருத்த்யாதிகளில்லாதபோதும் ஸம்ஸாரபயநிவ்ருத்தியில்லாதபோதும் தன் திறத்திலீஸ்வரனுக்கு ரக்ஷணேச்சையுதிக்குமென்றறியாதபோது மிவனுக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் ஸம்பவியாதிறே. இவ்வாத்மநிக்ஷேபத்திற்கென்றது “நிக்ஷேபாபரபர்யாய:” என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியை

ஸா-ஸ்வா|| ப்ரயோஜநபூர்வகமங்கவைகல்யமங்கிவைகல்யஹேதுரிதி ஸ்வஸ்யாங்கவைகல்யமங்கிவைகல்யஹேது ஆவஸ்யகம் ஸர்வாங்கவைகல்யேஸம்ப்ரதாயம் ஸாமர்த்யாபேக்ஷிதம் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வ ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாநுகூல்யஸங்கல்பமஹாவிஸ்வாஸாதிரூபங்கள் அங்கங்கள். ஸ்வரக்ஷணாபாவ கார்பண்யாதிவிஷயங்களாயிருந்து ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்த்யாதிரூபங்களான அங்கங்களை ஸஹிபக்ஷாவகாரகங்களாகவும் அநுஷ்டாநகாலத்திலுபயுக்தங்களாகவும் நிர்தேசம் (இப்படி இவ்வஞ்சுமிதி) ப்ராரப்தஸம்ஸாரக்ஷேமார்த்தம் ஸ்ரீராமாயணே “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே” இத்யாதிவிஷயங்களாக ஸரண்யத்வாதி ஸாதநத்வேநாபேக்ஷிதம். யோகாவாப்திஸ்வரூபாவஸ்தாபக ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களாலே யோகாவாப்திரூபமாக ஸாதநஸாத்யாநுஷ்டாநதயா ஸம்கல்பாதிவிஷயகங்களையும் ஸாதநஸம்பந்த விஷயகங்களை ததா ஸத்யாநுஷ்டானம்

௨௫|| இவ்வர்த்தம் பிராட்டியை ஶரணமாகப் பற்றவாருங்கோளென்று ஸா த்விகப்ரக்ருதியான த்ரிஜடை ராக்ஷஸிகளுக்குச்சொல்லுகிற வாக்யத்தி லுங்காணலாம். "ததலம்க்ரூரவாக்யைர்வ:" என்று ப்ராதிகூல்யவர்ஜ நஞ் சொல்லப்பட்டது. "ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்" என்கையாலே இதம் வசோமாத்ரமாக வல்லது வாக்வ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலே ஆநுகூல்யஸங் கல்ப மாக்ருஷ்டமாயிற்று. "ராகவாத்தி பயம்கோரம் ராக்ஷஸாநாமுப ஸ்திதம்" என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே கார்ப

ஸா-நீ|| ன வாக்யநிக்ஷேபத்துக்கென்றபடி. அங்கவசநத்திலிவை யவிநா பூதஸ்வபாவங்களென்றுமிடம் நிக்ஷேபாபேக்ஷிதஸம்யுத: என் கிற வசநஸாரஸ்யத்தாலும் ஸித்தமிறே. ஏதத் ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவேயி றே இங்கு விஶேஷ்யக்கென்று நிர்தேஶியாதே யாத்ருநிக்ஷேபத்துக்கெ ன்று நிர்தேஶித்தது. ஸ்ரீராமாயணத்தில் த்ரிஜடாதிஶரணாகதிப்ரக ரணங்களிலே யிப்படிக்காணுகையாலிந்த யவிநாபூதத்வோக்திகூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்யாதி) இவ்வர்த்தமென்றதுஸம்பந்தி யான நிக்ஷேபத்திற்கிதரங்கள அவிநாபூதங்களென்கிறவர்த்தமென்றபடி. (ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமிதி) "க்ரூரவாக்யை:"யென்றது ப்ராதிகூல்ய ங்களெல்லாத்துக்குமுபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஞ் சொல்லப்பட்டாலு மாநுகூல்யஸங்கல்பஞ் சொல்லப்பட்டதோ "ஸாந் த்வமேவாபிதீயதா"மென்கிறவிடத்தில்ஸங்கல்ப வாசகஶப்தமில்லையே யெ ன்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாந்த்வமித்யாதி) (ஆநுகூல்யேதி) ஸாந்த்வாபி தாநாநுகூல்யாசரணங்களெல்லாத்திற்கு முபலக்ஷணமென்று கரு த்து. ஆக்ருஷ்டமாவது வாசகஶப்தாபாவேபி அர்த்தஸித்தமாயிற்றெ ன்றபடி. இப்படி யிவ்விரண்டுஞ் சொல்லப்பட்டாலும் ஶரணாகத்ரா திகளிங்கு சொல்லாமையால் கார்பண்யஞ் சொல்லப்படவில்லையே கார் பண்யப்ரயோஜகமான பரிகாரவிஶேஷமுஞ் சொல்லப்படவில்லை யே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ராகவாதித்யாதி) ஆனாலும் சொல்லப் படவில்லையே "அபிஶேஷாவஸித்ராதா" மென்று ரக்ஷணஸாபேக்ஷத்வஞ்

ஸா-கா|| பநவிரோதப்ரஸமாதிஸ்ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரீராமாயணவிஶே ஷாம் ஸாந்த்ராஸேந ஸஹாநுஷ்டாநம் ப்ரதர்ஶயதி. (இவ்வர்த்தமித்யாதி நா) ஆர்த்ராபராதாஸ்வபராயம் க்ருபாணாஶரணாகத; த்ரிக்ஷேஷு ஶகலவ அநுகூலவாக்யாரணஶக்தாவித்ய: ராவகப்ரகாரக்ஷணஸாகாம் க்ஷகபாதவித்து ஸத்வோமதநப்ரணிவா தாதி [illegible] ஶாரணஸங்கல்பாதி ஸாவ | "அபிபா [illegible] பாவமேதத்ஷ்டே ஸ்ரீதாகத ப்ரகரக்ஷண [illegible] ராதவ்ய

உ௦|| ஸமான வாக்கியமநந்தரம் அதினுடைய வநந்தரம் நாநந்தரவத்தாலே வந்த ஸம்பந்தமாத்ரமாமேவமாயமமான காரணமுஞ் சொல்லித்தாயிற்று. “க்ஷமேஷா வசித்ராணாம் ராக்ஷஸ்யோ நஹமைதாஸ்யாஸ” என்கையாலும் இத்தை விவரித்துக்கொண்டு “க்ஷமேஷா வசித்ராணாம் ராவணா ஜ்ஞாக்ஷஸீநணா” என்று திருவடி யநுவதிக்கையாலும் பெருமாளொருத்தனை நிக்ரஹிக்கப்பார்க்கிலு மவர் சீற்றத்தையாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்கவல்லவளாகையாலே ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டது. “க்ஷமியாமாஸ வைதேஹீ மைதிலீ ஜநகாத்மஜா | ஸத்ருத்தாஸீ யாவயம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா” என்கையாலே கோப்த்ருவவரணஞ் சொல்லித்தாயிற்று. | இவ்வைந்துக்கு மம்சியான வாத்நிக்ஷேபம் “ப்ரணிபாதப்ரஸ

ஸா-டீ|| சொல்லுகையால்விஶ்வாஸமநுஷ்டிதமென்னத்தான்கூடுமோ? இவளுக்கு ரக்ஷணஸாமர்த்யஞ் சொன்னாலும்பெருமாளிடத்தில் னின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லரென்றதாகவில்லையே? வாத்ஸல்யமான விவளவரிடத்தில்னின்றும் ரக்ஷிக்கத்தான் ஸமர்த்தையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (க்ஷமீத்யாதி) (விவரித்துக்கொண்டித்யாதி) திருவடி யிப்படி விவரித்தநுவதிக்கையால் “நஹமைதாஸ்யா”தென்கிற வசநவாக்யத்திலும் ராவணாதென்றே தாத்பர்யங் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. (அவர்சீத்தத்தை யித்யாதி) (சீத்தம்) சீருகை கோபமென்றபடி. இவள் வாத்ஸல்யமாகிலும் ஸமர்த்தையாகையாலே யவரிடத்தில்னின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லளென்றபடி. (கோப்த்ருவவரணம் சொல்லித்தாயிற்றிதி) நீ பெங்களுக்கு ரக்ஷகையாகவெணுமென்று பிராட்டியைக்குறித்து ப்ரார்த்தந மிங்கு ஶப்தமாகவில்லாவிட்டாலும் “க்ஷமியாமாஸ” யென்று யாசநமென்றும் பிரருக்குங்கூட வுபதேஶித்தபோதே யிவளுக்கிதுண்டென்று மிடம் ஸித்தமென்று கருத்து. ஸமாபத்திஶரணவேஷம் “ஶரணாகதிவாஸிநீயதா”தித்யாதிஷு வ்யக்தமேவ த்ரஷ்டவ்யம். ஆனாலுமிவ்வைந்து மாத்நிக்ஷேபத்திற் கவிநாபாவிதங்களென்றது கூடுமோ? இப்ப்ரகரணத்திலே யாத்நிக்ஷேபம் சொல்லவில்லையே? கிம்ச இங்கது சொல்லாமையாலிவைகளே யமையுமென்று சொன்னதாகவில்லையோ? “ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி” என்று ப்ரணிபாதம் காயிகவ்யாபாரமத்தனை யன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வைந்துக்குமித்யாதி) இவ்வைந்துக்துக்கு மம்சியான யென்

ஸா-கா||ஸ்தீதாஸவ்யாக்ஷிக்ஷேவமேதித்தஜநபவஶ்யாஸ்யாதிகமேஷ்யா நுஷ்டாநாஹாவ ப்ரஸம்மாஸ. யதா “ஸ்ரீந்து மோகாநு ஸம்வஸிக்ருதைத மேவஶரணம்மதி: | த்ரக்ஷாவத்ராம்ஶ் சாராம்ஶ் ராவஸம் ஶரணம்மதா”த்யாதீநாம்ஸ்விவாக்யசேஷ்டிப்ரதேவர்மந்த்ராகாஸ்” இத்யாதிநா

ஸா॥ ஸாஹி தேவீபிர்ஜநகாத்மஜா" என்று வ்யாஸாதிகாரண விஶேஷத்தைச்சொல்லுகிற வ்யாவர்த்தகஶப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று. ஆகையால் "த்ராஸமேவாப்யபஹஸந்த்யஃ" என்கிற ஶாஸ்த்ரமிங்கே வர்ணம். இப்படி உபதேசிக்க ராக்ஷஸிகள் விலக்காதயட்டே பற்றுசாகம் பிராட்-

---

வ்யா-நீ॥ ரதுஸாஹிவ்யாயவிஶேஷணம். இவ்வைந்தும் மஹாதேவ்யவஶ்யமென்று வசேவார்த்தாஹ்ருதவசநாதிஸித்தமாகையாலே யஶ்மியைச்சொல்லாதபோது மஹோத்ருஷ்டநிஷ்டமாக வ்யாஸம்திக்கையாலே யஶ்மியானவாத்தநிக்ஷேப மிங்கு சொன்னதாக வஶ்யங்கொள்ளவேண்டுகையால் வ்யாவர்த்தகஶப்தத்தாலதுவே விவக்ஷிதமாகவேணுமென்றபிப்ராயம். ஆனாலுமந்த ஶப்தமத்தைச் சொல்லமாட்டுபோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் வ்யாஸாதிகாரணேத்யுக்தி. ஸ்வவ்யவஸ்த்தா சொல்லமாட்டாவிடிலும் வ்யாஸாதிகாரணஸ்வரூபவ்யாபாரணயோகத்தாலே மனைவ்யத்தா சொல்லமாட்டுமென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணம் மஹாமங்கள்யாதிஃ த்ருணரக்ஷிக்கிற ஜொகவ்யாஸத்தின்படி யாகலாகாதோ? தத்துவா வகஶப்தமில்லாத விப்ரகரணத்தில் நிவர்த்தியித்தாகிலு மிவ்வம்ஶாம்ஶவஶ கிழயில் தாத்பர்யங் கொள்ளவேணுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு வரிஹாரம் ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டுபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலித்யாதியால்) ஆகையாலென்றது ஸ்வவ்யவஸ்த்தாமனைவ்யத்தாவா யஶாஸம்ஶவ மிவம்ஶாம்ஶவம் மிங்கு சொல்ல ஶக்யமாகையாலென்றபடி. (ஶாஸ்த்ரார்த்தமிதி) வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தமாய என்கையாலே யிப்ரகரணத்திற்கும் ஶாஸ்த்ரார்த்தவைத தாத்பர்யவஶ்யங் கொள்ளவேண்டுகையா லிங்கு ஜொகவ்யாஸத்தின்படி யாகக்கூடாதென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யாவர்த்தகாதிகளும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களாயிருக்க இப்ரகரணம் ஶரணாகதிவரமேயென்கைக்கு விஶேஷநியாமகமுண்டோ? "பவேயம் ஶரணம் ஹிவஃ" என்று பிராட்டியினுடைய ஸர்வஸ்வீகாரவாக்யந்தானேயொன்றில் ப்ரவ்ருத்தியை ராக்ஷஸிகளநுஷ்டியாதிருக்க "பவேயம் ஶரணம் ஹிவஃ" என்றக்கூடாமையால் ப்ரவ்ருத்தி யநுஷ்டேயமென்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) (விலக்காதவித்யாதி) அவர்கள் ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டிக்கவில்லையாகிலும் விலக்காமையாகிற விவ்வளவு ப்ராதிகூல்யாபாவமாத்ரத்தைவ்யாஜமாகக்கொண்டிப்படி சொல்லக்கூடுமென்று

வ்யா-கா॥ ப்ரஹ்மத்தவாதயாஸவித்யோநக்ஷத்ரநாமாவாவமஸோஸ.ஸநவா தாஸவைகஸ்வாவ்யாபஸவிஶிஷ்டநாமந்த்ரம் ஶரணாகதிரக்ஷிதவ்யமஸோஸ. உத்தாரக்ஷிதம் ஸநோமவித்யாநீ நமெவாராக்ஷஸீஹிமைரநந்த்ராஸஸ்த்ராக்ய தகூடஸ்தஸ ப்ரேமிநந்த்ரவ்யகரணாக்விஶிஷ்டணவாஹாமதாநாம் வத்ந

ஜ|| டி தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே "ஸர்வேஷாம் ஶரணம் ஹிதம்" என்ற ருளிச்செய்தார். இப்பாசுரம் ஸஹ்ருதயமாய்ஸர்வஜ்ஞமானபடியை "ஸீதா ஸமீபயிஷ் ராக்ஷஸீஸ்த்ரிய தயைகராஜ்யாஸ்ரயாய ராக்ஷஸ்யா வநாஜ்ஞாத்யவஸ்ரிதா ராக்ஷஸ்ய தாஸீருதா" என்றறியார்கள் வெளியி ட்டார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீஜநகயுடைய வாத்ஸல்யஸ்வபாவத் திலே யவளுக்குப் பிறவித்துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்ணோட்டம்

ஸா-ரீ || கருத்து. ஸூர்ப்பணகாவிஷயத்திலேலோகத்திலிப்படி கண்ட தில்லையென்று ஶங்கியாமைக்காக தன் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே யித்யுக்தி லோகத்தில் கண்டதில்லையாகிலுமஜ்ஞாதநிஜ்யதோஷயானவிவள் ஸ்வபாவ த்தாலிதுகூடுமென்று கருத்து. இப்பாசுரம் விலக்காதமட்டும் வ்யாஜமாகக் கொண்டு வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே தானே சொன்னதென்று நிஶ்சயிக்கப் போமோ? இங்குவஞ்சநமாய்க்கொண்ட ஹ்ருதயமாகவும் ஸம்பாவிதம ன்றோ வென்னவிது ஸர்வபரிஜ்ஞமாகையாலு மப்படியே ஸூர் வெளியிடு கையாலு மிதஹ்ருதயமன்றென்கிறார் (இப்பாசுரமித்யாதியால்) அப்படி விலக்காத மாத்ரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கை யதிவ்யஸம்ஶர்வாத்மகமன் றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவிடத்திலித்யாதி) (பிறவித்துவக்கு) ஜந்மஸம்பந்தம் (கண்ணோட்டம்) கருணாநவிஶேஷம். இந்த ராக்ஷஸிக ளுக் கிப்படி வுபாயத்துவக்குண்டாகையா லதிவ்யஸம்ஶமில்லையென்று க ருத்து. இப்படி யிவர்களுக்குவாயத்துவக்குண்டாகில் விலக்காத மட்டே பற்றா சென்று விலக்காமையை ரக்ஷணவ்யாஜமாக முன்பு சொன்னது விரோயியாதோ வென்றில் விலக்காதமட்டேபற்றா சென்று முன்பு சொ ன்னது ராக்ஷஸிகளுக்கு ரக்ஷணத்தில் ஸாக்ஷாத்வ்யாஜமானவுபாயாம்ஶம் ஸ்ரீஜநகி பக்கலிருந்தாலும் தத்ஸம்பந்தமாகவவர்கள் பக்கலுள்ள வ்யா ஜாம்ஶமிதுவென்று காட்டுகைக்காக. ஆகையால் விரோதமில்லை. இங் காசார்யன் ஶிஷ்யனுக்காக ப்ரபத்திபண்ணும்போது ஶிஷ்யன் விலக்கா மை யமையுமென்றும் விலக்குமாகிலாசார்யனிவனுக்காகப் பண்ணின ப்ரபத்திகார்யகரமாகமாட்டாதென்று மிவ்வர்த்தம் ஜ்ஞாபிக்கைக்காக விலக்காதமாட்டாகிற வ்யாஜாம்ஶத்தை முற்படவொரு வாக்யத்தாலே ய ருளிச்செய்து ஸாக்ஷாத்வ்யாஜத்தை பின்பு வாக்யாந்தரத்தாலே யருளிச்செ ய்தது. ஸ்வபாவத்திலே யென்கிறதற்கு கதாபூர்வகங்களென்கிற த்தோடேயந்வயம். பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளென்றது பிறக்கும்படியாயிருக்கிற

ஸா-கா|| ஶரீரம் ஸாய நாநுஷ்டாநாஸாவாக ஸந்தாநேநேரண ரக்ஷ ணஸ்யவேஷஜ்ய ரைநவர்ணவ்யாவஹஸ்வா தத்ரக்ஷணேநவலக்ஷ இத்யுக்தாஹ (இவ்விடத்திலிதி)ஜவா ஸ்வகீயப்ரபத்திப்ரகாரணேகம்ஶாங

௭௦॥ பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளு மநுக்ராஹ்யைகள். அப்படியே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடேகூட வந்த நாலு ராக்ஷஸரு மவருடைய உபாயத்திலே யந்தர்பூதர். அங்குற்ற ஸமயப்ரதாந ப்ரகரணத்திலு மிவ்வம்ஶாம்ஶிவக்ஷமநுஸந்திக்கலாம். எங்கனேயென்னில் ப்ராதிகூல்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தனான ராவணனுக்குங்கூட "ப்ரதீயதாம் தாஶரதாய மைதிலீ", "ஸீதாம் ச ராமாய நிவேத்ய தேவீம் வஸேஹ ராஜந்நிஹ வீதஶோகஃ" என்று ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே யாநுகூல்யஸங்கல்பந் தோற்றிற்று. இந்த ஹிதவசநம்

ஸா-நி॥ ராக்ஷஸிகளென்றபடி. ரக்ஷணாபேக்ஷாவிஶிஷ்டத்வத்தைக்கொண்டிவர்களும் ப்ரபத்தியிலதிக்ருதைகளென்று கல்பிக்கப்போமோ? அத ரக்ஷணம் விபீஷணஸஹாகதராக்ஷஸருக்குப்போலே பேசேனுமொரு ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே யாகலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி) உபாயேதி ஸம்பந்தமாத்ரஸித்திப்ரத்யக்ஷமாகையாலங்கு முபாயாநுஷ்டாநவைஶிஷ்ட்யம் கல்பநீயமென்று கருத்து. ஆனாலுமந்த ப்ரகரணத்திலே இவ்வம்ஶாம்ஶிவக்ஷம் காணுதிருக்கவிவை யவிநாபூதஸ்வபாவங்களென்று ஸிஷிப்பதெங்கனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அங்குற்றயித்யாதி) அங்காநுகூல்யஸங்கல்பாதிகள் விவக்ஷிதங்களென்கைக்கு த்ரிஜடாவாக்யத்திலே ஸாங்கவைவாஹிகயதாத்ஶித்யாதிகளைப்போலே யந்த ப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹஷமில்லாதிருக்க வவற்றை யடைப்பதெங்கனே யென்று ஶங்கித்துத்தரமருளிச்செய்கிறார். (எங்கனேயென்றுதுடங்கி நிஷ்ப்ரயோஜநமென்றுமளவாலே) ப்ராதிகூல்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தனான ராவணனுக்குங் கூடவென்கிற வித்தாலே 'கிமர்தாநேஷாமென்று' தெகைர்திகந்தோற்றுகையாலே "க்ஷுநாநுகூல்யஇதி வ்யாக்ர ஸமுத்பூதாநுகூல்யதா" என்கிற வாநுகூல்யத்தில் ஸங்கல்பமிவருக்குண்டென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்து. ததாச இந்த ஹிதோக்திரூபமான வசநமே யிங்கு ஸம்ஹக்ஷமாய்த்தென்றதாயிற்று. இந்த விபீஷணவசநம் ஹிதாபிஸம்யிக்ஷமானலன்றே இப்படிச் சொல்லாவதிது யாஜவீராக்ஷவஜ்ஞாதர்க்கஷ்டஸஹஸ்வாதிகளாலே சொன்னதத்தனையன்றே. அங்கனன்றிக்கே ஹிதவசநமேயாகிலிது ராவணனுக்கு த்வேஷஹேதுவாவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஹிதேத்யாதி) (ஹிதவசநதி) பரஸ்யாதிக்ருதனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் பக்கல் தோஷங்களுக்கவகாஶமில்லாமையாலேயிது ஸ்வதோஹிதரூபமே யாகிலும் தாஷ்ட்ர்யதியான ரா

ஸா-கா ॥ ஸம் ப்ரத்யஶ்ய தத்தேவ ப்ரவணஸம்பந்தியபேக்ஷ ரக்ஷண ப்ராபகே ப்ரகரணாந்தரேப்யம்ஶாஸ்யம் ப்ரத்யஶ்யதி (அங்குற்றயித்யாதிநா) தத்தேவ த்ருஶ்யதி (எங்கனேயென்னித்யாதிநா) கயஶித்யாஃ

௨௭ || பித்தோபஹதனுக்குப் பால்கைக்குமாப்போலே யவனுக்கு ஸௌஹ்ருதம் த்வேஷமாயிற்று. "த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்" என்று திரஸ்காரம் பண்ணின பின்பு இனியிவனுக் குபதேசிக்கவுமாகாது இவனோடநுபந்தித்த ஸம்பத்திகளுமாகாது, இவனிருந்த விடத்தி லிருக்கவுமாகாதென்றறுதியிட்டு "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச, பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச" என்கிற ஶ்லோகத்தின் படியேயங்கு துவக்கற்று போருகையாலே ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாதிஸம்பத்தி தோற்றிற்று. "ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:" என்றுதுடங்கி ஸர்வஜித்தான ராவணனோட்டை விரோதத்தாலேதாம் போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்பும் "அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம் தேந சாஸ்ம்யவமாநித: | பவந்தம் ஸர்வபூதாநாம்

ஸா-நீ|| வணனுக்குத் தன்வாஸிதோஷத்தாலே யஹிதமாயிற்றென்று கருத்து. ஸ்வதோऽநுகூலஸ்ய பரதோஷேண ப்ராதிகூல்யங்கண்டதுண்டோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்த உத்தரக்ரந்தோக்தி:. ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தநம் தர்மமாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்க தத்த்யாகமுமப்படியே ஶாஸ்த்ராதித்யாகமு மாநுகூல்யவிரோதமுமாய் ப்ராதிகூல்யாசரணமுமாகாதோ? ராவணன் ஶத்ருபக்ஷியாகையாலும் ஸ்வபுத்ரதாராதிகளவனை யநுவர்த்தித்திருக்கையாலு முக்தஶங்காவகாஶமில்லையென்றிலப்போது பிராட்டியை யபஹரித்த வ்ருத்தாந்தமே யவனையும் தத்ஸம்பந்திகளையும் விடவேண்டாவோ? ஆகையாலிதெல்லா மதிஸம்ப்ரமமென்றலாயிருக்க விங்கு ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாதிஸம்பத்தி தோற்றுகிறதென்னக்கூடுமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக "த்வாம் து திக்" த்யாஜ்யவாசநம் (இனியித்யாதி) இவனுக்கென்றது பரஹிதஞ்சொன்ன தன் விஷயத்திலே தார்மவிஷயத்தில் போலே அத்யந்தபாதகதிபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்கவதிகாரவைரூப்யமாக வத்யாவசாநம் பண்ணின விவனுக்கென்றபடி. அன்றே த்யஜித்துப் போகாம லித்தனைநாளிருந்தது ஹிதோபதேஶாவஸர ப்ரதீக்ஷையாலே யிருந்ததாகையாலுமிப்படி திரஸ்காரம் பண்ணின பின்பவனத்யந்தஹேயனாகையாலே யினி யுபதேஶார்ஹமிருக்கவேண்டுவதில்லாமையாலு மிப்போது த்யஜிக்கையே யுசிதமென்று கருத்து. (துடங்கியிதி) "ஶாஸ்யமாநோऽவமாநித:" என்றளவாக இதி ஶேஷ: ராவணஶப்தத்தில் ராவயதீதி என்கிற யோகார்த்தத்தை க்கணிசித்து ஸர்வஜிதித்யுக்தி:. இத்தால் தானும் பிறருந்தனக்கு ரக்ஷகராகமாட்டாரென் றுபபாதிதமாயிற்று. (பின்பித்யாதி) தானநுஷ்டித்த ஶரணாகதிக்கு ஹேதுவாகப்பெருமாளையவதாநம் பண்ணினபின்பு மிங்கே காவல்யத்தை யநுவதிக்கையாலு மென்றபடி. "அநுஜோ ரா

த்மா| ஶரண்யம் ஶரணம் கத:" என்கையாலும் கார்பண்யஞ்சொல்லப்பட்டது. அஞ்சாதே வந்துகிட்டி "ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே" என்று சொல்லும்படி பண்ணின மஹாவிஶ்வாஸம் "விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ:" என்று காரணத்வத்தாலே சொல்லப்பட்டது. ப்ராஜ்ஞதையை விஶேஷிக்கிற மஹத்த்வத்தாலேவிஶ்வாஸாதிஶயந்தானேவிவ

ஸா-டீ|| ஶரண்யாஹ"இதி ஶ்லோகோக்தாநுதாஹரணம் மஹா நிரூபகார்பண்யம்ப்ரஸ்துதி ஜ்ஞாபநாய. அபயப்ரதாந ஸாரத்திலேயிப்படியேவெளியிடப்படுகுட்டுதிறே, ஆனால் "அமோகஷாவிபீத்ரா தம் ராக்ஷஸேந்த்ர மஹாமதே" என்றாப்போலே யிங்கு மஹாவிஶ்வாஸபரமான வாக்யமில்லையே தான் ஶத்ருபக்ஷீயனாயிருந்து வைத்து யிங்கே வந்து கிட்டினனென்கிறவிடமாத்திரத்தைக்கொண்டு இவனுக்குமஹாவிஶ்வாஸமுண்டென்று கல்பிக்கத்தான்கூடுமோ ? ஸந்தேஹாஸ்பதம்விய ப்ரவ்ருத்தி யோகத்தில் கண்டதில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அஞ்சாதேயித்யாதி) "ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" என்கிறபடியேயஞ்சவேண்டும் ப்ரதேஶத்திலே அஶங்கிதமாகத்தன்னிலமாகநினைத்து வந்து கிட்டுகையாலிதுஸந்தேஹாஸ்பத ப்ரவ்ருத்தியன்றென்றுகருத்து. (சொல்லும்படிபண்ணினேதி) மஹாவராயினருக்குங்கூட பெருமாள் ஶரண்யராவாரென்கிற மஹாவிஶ்வாஸமில்லாத போதிப்படி சொல்லக்கூடாமையாலுமிது ஸந்தேஹாஸ்பத ப்ரவ்ருத்தியன்றென்றுகருத்து. (காரணத்வேதி)இங்கு மஹாப்ராஜ்ஞத்வமாவது ஶரண்யஶீலதத்வ ப்ரஸாதவிபீத்ராதரத்வமென்று கருத்து. இதுவேயிறே மஹாவிஶ்வாஸகாரணம் ததாவ மஹாப்ராஜ்ஞஶப்தமிங்கு லக்ஷணயா மஹாவிஶ்வாஸபரமென்றதாயிற்று. லக்ஷணையன்றிகே த்வந்த்வவ்ருத்தியாலுமிங்கு மஹாவிஶ்வாஸம் சொல்லக்கூடுமென்கிறார். (ப்ராஜ்ஞதையையித்யாதி) மஹாநுஶ்வாஸ ப்ராஜ்ஞஶ்ச என்று விக்ரஹமானகையாலே ப்ராஜ்ஞனை விஶேஷிக்கிறதென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ப்ராஜ்ஞதையை விஶேஷிக்கிறதென் றிங்கே சொன்னது யிது

ஸா-கா| (காரணத்வத்தாலேயிதி)ஸஹ்யஜ்ஞாநஸ்ய விஶ்வாஸஹேது-த்வாத்மஹத்த்வ: ப்ராஜ்ஞாயா:மஹாவிஶ்வாஸஹேதுத்வாஸித்தி:. ப்ராஜ்ஞாயா:மஹத்த்வம்வஸித்ராவநயா ப்ராப்யஸ்யாப்யவிஸித்ரமஹேதுத்வாதகாரண்யாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வ ஸாமர்த்ய விஷயேணகாதிகுணவிஷயகமிதி பாவ: | மாதாநயேத்யாதி விஶேஷகடாக்ஷேண ஸமாநாத்ஶப்தயோ:மஹாஶப்தநாக விஶ்வாஸஸ்ய ஜ்ஞாநவஸ்த்விஶேஷகத்வாத் மஹாந் ப்ராஜ்ஞஶ்ச ஆவிப்ரா விஶ்வாஸோஸ்யாஸ்தீதி வாக்யேதத்ராஹ (ப்ராஜ்ஞதையைவிஶேஷிக்கிறேதி) ப்ராஜ்ஞாவதாயா: விஶேஷண

விவக்ஷிதமாகவுமாம். “ஸர்வஸ்ய ஶரணம் கத:” என்கையாலே உபாயவர

ஸா-நீ ॥ விஶேஷத்திற்கு விஶேஷணமென்று கருத்தாலே சொன்னபடி. (விஶ்வாஸாதிஶயந்தானேயித்யாதி) மஹாவ்யாஜத்தைக்கு காரியமாகக் கடவ விஶ்வாஸாதிஶய மிங்கு ஸாக்ஷிகமாகையன்றிக்கே தானே ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹாயமாகவுமாமென்றபடி. தயாவாத வ்யாஜ்ஜதாயா மஹ ஸ்வஸ்ய மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகத்வம் பவதி இப்படி மஹாவிஶ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டாலுமிங்கு ஸர்வத்யாகவசனஞ் சொல்லவில்லையே “ஸர்வஸ்ய ஶரணம் கத:” என்றது ஸர்வத்யாகவசனஞ் சொல்லுகிறதன்றே ஸத்ய ஶப்தங்கள் ஸங்க்ஷேபங்களாகையாலே ஸதிஶப்தேந வ்யாக்யாநாரம்பே ஸங்கிவிஶேஷம் விவக்ஷிதமானாலும் “ஸாத்யஞ்சேத் உபாயா ஶக்யவாசகா:” என்று விஶேஷிக்கையாலு முபாயவாமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாவதீத்யாதி) ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வாவாயிருக்கிறவன் விஷயமாக வுபாயவரணஞ் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸ்வவரணமபிஜ்ஞாதந்தானென்று கருத்து. அவன் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வாவாயிருந்தாலு மிங்கு ஸர்வத்யாகவசனமில்லாதிருக்க ஸர்வத்யாகவரணமபிஹிதமாயிருக்கிற தெங்கனே என்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமுபாயவரணாஙநீதமிதி ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணம் [ஸா-கா நீதஶப்தேந ஸ்வீகாரம் கதிஶக்திதி யாவத் ஸாதாந்த்ரவமான காரியம் கர்த்தாவின் பக்கல் விஶேஷரூபமான கர்த்ருஸ்வாதந்த்ரியமாகிறாப் போலே ஸர்வாவின் பக்கலுபாயத்வம் ஸர்வஸ்வாதந்த்ரியமாகையாலே இங்கு ஸாதாந்த்ரவமான வுபாயவரணத்திலே விஶேஷரூபமான ஸர்வஸ்வவரணமங்கீகிதமென்று கருத்து. உபாயமென்றால் ஒரு விரகென்ற ஸாத்யமாகையாலே இவ்வுபாயத்வம் வேதநாவேதநஸாதாரணமென்றும் ஸர்வத்வம் வேதவேதநகாரணமென்றும் மேலே யிவர் தாமே வருளிச்செய்யப்போகிறாராகையாலே வுபாயத்வம் ஸாதாந்த்ரவம் ஸர்வத்வம் விஶேஷரூபமென்றுமிடம் ஸித்தமிறே - நிக்ஷேபரக்ஷையிலே “தத்ர ஶரணஶப்தோ ஸர்வஸ்வஸாதாரணவத் ஸர்வகர்த்ருத்வவிஶேஷோபாயத்வஸ்ய ஸம்பவதி ஈஶ்வர நிரூபகத்வாத்” என்கையாலே இவ்வுபாயத்வம் ஸர்வஸ்வாதந்த்ரியமென்றுமிடம் ஸித்தமிறே] ஆநீதமென்றது ஆக்ஷிப்தமாகப்பட்டதான என்றபடி. ஶரணாகதனுக்கிங்கு சொல்லுகிற வுபாயத்வம் ஸர்வஸ்வாதந்த்ரியமாகையாலே உபாயவரணத்திலே ஸர்வஸ்வவரணமாக்ஷிப்தமாகையாலபிஹிதப்ராயந்

ஸா-கா ॥ ஹ்ருத்யேந விஶ்வாஸாதிஶயவிவக்ஷா ப்ரஜ்ஞாஶப்தஸ்ய விஶ்வாஸவாசகத்வாத் ஸர்வஸ்வவரணஸ்யோபாயவரணாக்ஷேபகத்வம் ரக்ஷ

உக்தமாக நீர்க்கமான ஸாத்யஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்றாயிற்று; உபாய வரணஶப்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவளவன்றிக்கே நிவேதயதோபக்ஷி வ்ய

ஸா-நீ தானென்று கருத்து. உக்தம் ஹி ஸாத்யோபாயஸ்யோபாயத்வம் "ஸாங்கம் ஸ்ரீகேஶவாக்ஷாயாம்" ஸங்க்ஷேபவிஷயவசனம் ஶரணாக திரோபேதா வ்யாக்ரியதே | தத்ர ஸாத்யஸ்வஸாதநாதவிரஹ ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநாயகஸ்ய ஸம்பவதி ஸாதிவ்யேவகாதிதி இவ்வுபாய ஸ்வஸாத்யஸ்வாதநதிஹிமாம்படி வ்யாகாரத்தை இவ்வதிகாரத்திலே வெளியிடக்கடவோம். இப்படி ஸாத்யஸ்வரூபஞ்சொன்னாலு மிங் காத்மநிக்ஷேபம் சொல்லவில்லையே? ஸாத்யமாயிருக்கிறவனை யுபாய ஸ்வரூபஸாதநாகாரேண விவரிக்கை நிக்ஷேபயோஜநமாகையாலே விஸாதநாத்திக்கு உபாயாங்கஸாதநிவேஶநவாகாரஸ்த்ராதந ஆவேந தத்ஸாதநிவேஶநஸம்பந்தாஸவ்யஞ்ஜநத்திலே தாத்பர்யமாகையா லிங்காத்மநிக்ஷேபம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றிப்படி வ்யஞ்ஜித மாகிறவளவேயமையுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (உபாயவரணே தி) தத்ராபி ஹிதஸ்யாத்மநிக்ஷேபஸ்ய உபாயவரணஶப்த வ்யஞ்ஜித் த்வாத் உபாயவரணஸாம்யமிதி ஜ்ஞாபயதே | ஸாத்யஸ்வவரண ஸ்யோபாயவரணாங்கபூர்வகத்வாத் தபோத்யாகீர்வஹேதுஜதி வ ஜ்ஞாபயதே. தத்ர ஸாத்யஸ்வவரணமே ஸாதநாத்தநாஹிதம் ஸ உபாயவரணஸ்ய வ்யதிரேகேண ஜதி வபூர்வகம் ஸாதநாத் நாதிஹிதஸ்ய ப்ரயோஜநம்ச ஸாத்யரேவ உபாயாங்கஸா நிவேஶநாத்ம ஸம்பந்தாஸவ்யஜநமிதி அபாதிகாரநிக்ஷேபரக்ஷா ஓதிஷ்டம் ஸாதம் தயாச ஸாத்யஸ்வவரண ஸம்பந்தாஸாதிரேகேண உபாயவரணஸாம் கிம்விதம் ஸ்வயஞ்ஞாபீத்யர்த்தம் ஸவதி, ஸாத்யஸ்வ வரணோபாய வரணயோரதிஹேதுஸ்த ஸாத்யஸ்யோபாயஸ்யோ ரதிஹேதுத்வவாதிதம் ஸவசவ ஸாத்யஸ்வைவ விஷஸாத்ய ஸாயாரணே உபாயஶப்தே கிம் விஶேஷயோக்தயா வ்யதிவா தித்ஜதி விஸ்தி தயாஹியாநஸ்ய ப்ரயோஜநம்ச ஸாத்யஸ்வவர ணே வ்யதிவாதரநே ஸாத்யரேவோபாயாங்கஸாநிவேஶந ஸம்பந்தாஸ்வ வ்யஞ்ஜகம். யதோபவாதிதம் விரோதிவ ரோதி ஸாத்யஸ்வவரணத்தை ஸம்ஹமாகப் பலவிடத்திலும் வியியா நிற்க "உபாயேப்ரஹரகித்ரா"ரிதாதிகளிலே ஶரணஶப்த ப்ர யோகிதோர்ஜவாக" மென்று நிஷேதிக்கை சேருமோவென்றில் ஸாத்யமானவன் தன்னையே யத்நாகிவநனை வயிகாரி தானுடை

ஸா:-கா | கஸ்வப்ராப்நாத்கஸ்த்ஸ்திர வெக்ஷரஸ் கஸ்வப்ராப்நார

ஶேஷ விஶேஷணஶேஷவஹுஷிதம்'' என்கையாலே வ்யதிகரண ஸமாஸமான வாக்ய நிக்ஷேபஞ் சொல்லிற்று. இவ்வ்யாகரணத்திலே நிவேதநஶப்தம் விஜ்ஞாபநார்த்தமானால் நிஷ்ப்ரயோஜநம். இப்படி மற்றுமுள்ள வ்யுத்பத்திகளும்

ஸா-நீ॥ ய நிஸர்க்கத்துக்கு நுப்பாக ஸந்ந்யாஸத்தாலே யுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நிவேஶிப்பிக்கிற வாசி தோற்றுகைக்காக யுபாயாபேக்ஷா-ஸ்வாமக:'' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறது. இதி ஸ்ரீமதுபாயிகாரேவ ஸர்வாதிகாரிகளுக்கு மவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களாலே யதாயிதரான ஸர்வேஶ்வரன் ஸமுபாயமாகயிருக்க இங்கு விஶேஷித்து உபாயமென்னவேண்டித்து உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ஸஹஜகாருண்யனை வீஸ்வரனை நிருத்துகிற வ்யுத்பத்திகாரம் தோற்றுகைக்காக வாமத்தனே!' இதி ஸூக்ஷ்ம நிக்ஷேபமிதி ஏந்நிவேதயதாம்ஸிவ'' மென்கிறவிடத்தில் நிவேதயத வென்கிற ஶப்தமாக்ஷேபமென்று கருத்து. இங்கு நிவேதநார்த்த நிக்ஷேபமேயாகில் நிவேதயாமி யென்றவேண்டியிருக்க நிவேதயத என்றது கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் வ்யதிகரணஸமா னேத்யுக்தி: இங்கார்த்தநிக்ஷேபம் ஸ்வகர்த்ருகமேயாகிலுமிந்த வரக கர்த்ருகமாக நிர்தேஶித்ததற்கு யவர்களை வதிகராக வரஸக்ஷிக்கையிலே தாத்பர்யம். ஸூக்ஷ்ம நிக்ஷேபம் பண்ணுமிடமெங்கு மாசார்யாதிக ளான வநுஸந்தரை வரஸக்ஷிக்கை யாவஶ்யகமிறே யென்று கருத்து. இங்கு நிவேதநஶப்தம் வ்யுத்பத்தி வ்யாபாரபூர்வஜ்ஞாபநமாகலாகாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வ்யாகரணத்திலே யித்யாதி) இது ஶரணாகதிவ்யாகரணமாகையாலே யம்ஶாம்ஶிகளொழிய விஜ்ஞாபநார்த்தமிங்கநபேக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படி யிரண்டு வ்யாகரணங்களில்க் கண்ட அர்த்தத்தையேயிட்டு இவை யவிநாபாவமான ஸம்பாவங்களென்று நிஶ்சயிக்கப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி மற்றுள்ளவித்யாதி) காககபோதமஹிஜாதி வ்யாகரணங்களிலு மென்றபடி. மற்றுள்ள ஶரணாகதி வ்யாகரணங்களும் கூளகிகரு வந்நிக்ஷேபங்களு மநுகங்

ஸா-கா॥ ரோபாயக்வ்யாபகைநேகதேஶகாதிதிஸாவ:. (நிஷ்ப்ரயோஜநமிதி) வ்யாகரணஸ்ய ஶரணாகதிபரகார்த்தத்வ விஶேஷணத்வ மிதி ஜ்ஞாபநார்த்தஸ்ய நிஷ்ப்ரயோஜநகார் ஹவிஷ்ரதிவேதயேத்யாதிஷு ஸமர்ப்பணபரத்வதர்ஶநாத் ஹரஸமர்ப்பணோக்தராபேக்ஷித ஸ்வார்த்த ஸமர்ப்பணபரத்வமிதி ஸாவ: | ஏவம் வ்யாகரணத்வே ஸ்ரீநாராயண ஏவமாம்ஶாநுஷ்டாநதஶாநாக ஸமர்த்தாம்ஶாவிநாஸாவஸிஷ்டத்வ ஸிவ்யத்வ ஊகிகஸரந்ந்யாஸே கம்ஶாநயம் தஶாபதி (இப்படிமற்றுள்ளேத்யாதிநா) ஏவமேவோதாஹ்ருதவ்யதிரிக்தோபாயஸகபோதா

ஜ௦॥ ரணங்களிலும் லௌகிகவைதிகந்யாஸங்களிலும் ஸம்க்ஷேபவிஸ்தர ப்ரக்ரியையாலே இவ்வர்த்தங்கள் காணலாம், தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்க வல்லனொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது தானவன் திறத்தி லநுகூலாபிஸந்தியை யுடையனாய் ப்ரதிகூலாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து இவன் ரக்ஷிக்க வல்லவன் அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று தேறி தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து நீ ரக்ஷிக்க வேணுமென்ற பேக்ஷித்து ரக்ஷ்யவஸ்துவை யவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து தான் நிர்ப்பரனாய்ப் பயங்கெட்டு மார்பிலே கைவைத்துக்கொ

ஸா-நி॥ ளாகையா லவையெல்லாவற்றையும் காண்கை ஶக்யமோ? ப்ராயஶோ ஶக்யங்களென்றாலு மிவ்வம்ஶங்கள் ப்ராயிகங்களாமத்தனை போக்கி அவிநாபாவஸ்வபாவங்களாக ஸித்திக்குமோ வென்ற விவக்ஷையில் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டியாலும் ஸித்திக்குமென்று கணிசித்து இவ்வர்த்தஸ்வபாவாதிகளைக் காட்டுகிறார். (தானித்யாதியால்)வல்லனித்யநேந ஸாமர்த்யமும் ரக்ஷிப்பதும் செய்யுமித்யநேந காருணிகத்வமும் சொன்னபடி (தேறி) விஶ்வஸித்து தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து என்று கார்பண்யஞ் சொன்னபடி. மார்பிலே கை வைத்துக்கொண்டு என்றது ஶோகமெல்லாந்தீர்ந்து தான் ஸ்வஸ்தனானமைக்கு ஸூசகம். அத்ராநுகூலாபிஸம்தியை யுடையனாயித்யாதிநா பஞ்சநாம் கார்பண்யாதீநாம் ஸஹபரிகரநாநுகூல்யஸங்கல்பாதிஷட்கத்வேக்தைஸம்வியநிர்ப்பரத்வாதீநாம் ப்ரதிபாதிதத்வாத் காயக்ருதத்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாஸ்வபாவரூப்யாஜ்ஞாவத்தே.

ஸா-கா॥ பாவந்யாஸாதிஷ்டப்ய: (ஸம்க்ஷேபவிஸ்தரத:) ப்ரகரணாதேர ஸம்க்ஷேப:. விஸ்தரஸ்து லௌகிகப்ரபத்தேரஸ்யாஸ்த்ரஸ்ய ஸாதிவேத்யாகிம்ச நந்யாரம்போபயிகாரத்த: க்ருதஜ்ஞஸ்யோகபரிஹ்ருதேணவ ரக்ஷகாஜ்ஞாஸ்வரோஹேத்ர ராகிம்சநந்யாநந்ஸம்யாநாக்ஷம் காபண்யம் ஶேஷித்வத ஶரணம்தத்தி நிரபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த்தநாவிநாஶ்தாம் ஸ்வரூபஸ்வதந்த்ரதம். கோப்த்ருவரணம்போக்தத்வேதி ப்ராதிகூல்யாநுஷ்டாந ஸமப்ரார்த்தஸ்ய ப்ரத்யவிஜ்ஞாவநார்த்தநம் தஸ்ஷியே ஆநுகூல்யஸங்கல்பப்ராதிகூல்யவர்ஜநவிஶ்வாஸாவிஷ்கீதாதி ஸம்க்ஷேபேண த்ருஷ்டம் ஶக்யதே த்யர்த: । லௌகிகே விஸ்வரணாமாசயா தஶர்பதி (தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாதயித்யாதிநா) (ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து) ரக்ஷணாஶக்தி விஜ்ஞாபநஜ்ஞாபநம் ஜ்ஞாபநேகார்த்தாகிம்சந்யாநாநுஸம்யாநமேவம் கார்பண்யம் இதி ஸூசிதம் (மார்பிலே கைவைத்தித்யாதி) ஶக்ஷவி

ஜ|| ண்டு கிடந்துறங்கக் காணாநின்றோமிறே. இக்கட்டளை யெல்லாம் க்ருபா காரணத்வப்ரகாஶகமான அபாவத்தாலே யநுஸந்திக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தியானவன், கர்மாநுகுண ஸம்

ஸூ-ஸ்ரீ|| காணாநின்றோமித்யாதி. நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரவர்த்தகமான அபத்தில் காணாதிருக்க விவையெல்லா மதிநாஸக்தஸ்வபாவங்களை ன்று நிரூபிக்கப்போமோ? காரணம் க்ருபா காரணத்வப்ரகாஶகமா கையாலே யிவையெல்லாமிதில் ஸர்வப்ராதுர்ப்பாவமே யாகக் கொள்ளவே ணுமென்றில் ஸர்வஜ்ஞத்வமில்லாதிருக்கயிவையெல்லாமநுஸந்தேய மானபடி எங்கனே யென்கிற வஹிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்துத்தரமருளிச்செ ய்கிறார். (இக்கட்டளையெல்லாமென்று துடங்கி அதிகாரவிஶேஷத்தா லே) யிக்கட்டளை யென்றது வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களான விவ்வாமங்களை ன்றபடி: தத்ர ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸாமாந்யஶ்ருதிஸங்க்ரஹ ப்ராதி கர்மாநுகுணமான பொருளையுமதுக்காகவங்கு ஸ்ரீபூமி நீளாநாய ணஸூக்தங்களிலே யாஶ்ரிதாவதாரகதாதிகளாநந்த ஸங்க்ர ஹப்ரயோஜகநாம ஶேஷிண காரணாநுகூலத்வத்தையும் தே ஷாம் ஸ்வாபாவிகப்ராப்யத்வ ப்ராப்தகத்வ ப்ரவர்த்தகத்வா நவி ரோதிஸங்காவாசக நிவர்த்தகத்வ ப்ரகாரகதாதிக ப்ரகாரத் தையு மந்த ஸங்காவாசகத்தையும் தத்பீஜங்களையுங் காட்டுகிறார். (ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தியானவனுயிதி) ஸ்வரூபரூபாஸ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸம்ஶ்ரு திமாவ:. இது ஸ்வதந்த்ரனானவன் அதிமாத்ரநகச்கூடுமென்கிற ஶங் கைக்கு பீஜம் (கர்மாநுகுணவஸமேதி) இது ப்ராப்திவிரோதியானவ நந்தாபராதங்களையுடையராக்கி வளவில்லாத ஸத்த்தை தறத்தாங்கூடு மோவென்கிற ஶங்கைக்கு பீஜம் ஸம் கர்மாநுகுணமென்னுமி ருக்கைபாவது ஸகலபுண்யஸஹம் ஸுக்ருதபுண்யோத்தம ஸமஸ்தா ஸகலஸம்ஸாரஸம் தத்விரோதி நித்ததப்ரதிபந்தகஸ்வஶ்ரி ணவா நுவமாயிருக்கை. ஸதா வா நந்தாபராயங்களிருக்கையாலே ஸு நக்ஷத்ரஷங்களை கொடுக்கவேண்டியிருக்க வவற்றைக் கொடாதே ஸ்ஸ

ஸா-கா|| ஸக்ஷ்மள நியாய ஶய நாதிஷு நிவர்த்ய நிர்ப்ராந்தகர்மாணாநு வஶ்யாத: கிரௌத்ய யுக்தே நவ்ஸ்நிஸ்ரகவப்ரஜரக்ஷகோகாரு ஸாவநம் "த்ருக்ஷரக்ஷாஸ்ஸ்வாஸ்ய ரக்ஷ்யஸ்ய தஸ்ராவணு"தி த்ரதக்ராம் ஶிஸ்ரவோ உஶிதம் வஸ்மாவிநாஸாவதவாக்ய தேஷாநு ஷயாய ப்ரகாஶகஸாநப்ராஸந்த ப்ரதிவாக்யம் உஶயநு வி ஶ்வாஸப்ரதிபந்தகஶங்காவாதகம் தநிவர்த்தகம் நிவர்த்திப்ரகாரம் ஊஷ (இக்கட்டளையித்யாதிநா) உக்தப்ரகாரஸவெயாவி (தாமாதேகு

ஈ:॥ ப்ரதனாய், ஸர்வோபகார நிரபேக்ஷனாய். க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களைப்போலே கர்மவச்யனன்றிக்கேயிருப்பானாய், ஸ்வாயத்தஸித்தனான ஸர்வேச்வரன் அனந்தாபராதங்களை யுடையார்க்கபிமதத்தைத் தருகையும், ப்ராப்தி விரோதியான அனந்தாபராதங்களை யுடையார்க் களவில்லாத ஸம்பத்தைத் தருகையும், ஸர்வ ஸ்வாமித்வாபாரத்துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும் தரம்பாராதே தருகையுங் கூடுமோவென்கிற ஶங்கைகளுக்கு நிவர்த்தகங்களுமாய், யதாஸம்பவம் ப்ரயோஜன ப்ரவ்ருத்தி வாக்யங்களுமா யிருந்து

ஸா-நீ॥ ஸம்பத்தைக்கொடுக்கையும் ப்ராப்திவிரோதியிருக்கையாலே ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகம்பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ராப்தியைக் கொடுக்கையுமஸர்வ ஸ்வாமித்துக் கஸர்வம் கொடுக்க ப்ராப்தமாயிருக்கவளவில்லாத்தைக் கொடுக்கை கூடுமோவென்று ஶங்காபிப்ராயம். (ஸர்வோபகாரேதி) இது ஸர்வ ஸ்வாமித்துக்குத் தருகை கூடுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு பீஜம். உபகாரத்திலுமுள்பட ஸாபேக்ஷையில்லாதவனுக்கு ஸர்வ ஸ்வாமித்துமுபகாரமாகமாட்டாதென்றுமிடம் ஶங்காநிவ்ருத்திக்குமன்றே வென்று ஶங்காபிப்ராயம் (க்ஷேத்ரேதி) இது தாழாதே தரக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு பீஜம். தாழாதே என்றது விளம்பியாதே என்றபடி ஸ்வாயத்தஸித்தனென்றது தரம்பாராதே தரக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு பீஜம். (கரம்)தாரதம்யம் உபாதானமானவன் அதிக்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஒழியானிறே. தயாவ தரம்பார்த்துக் கொடுக்கைக்கு அபேக்ஷையுமில்லாத விஷயத்தில் தரம்பாராதே கொடுக்கை ஸம்பாவிதாங்கூடாதிறே என்று ஶங்காபிப்ராயம். (யதாஸம்பவமிதி) பரிஹாரமுபாயப்ரவ்ருத்தி வாக்யங்

ஸா-கா॥ ருகையும்) அவிளம்பேந ப்ரதானம்ச (தரம்பாராதே) ப்ரதிகூலானுகூல்யேந ப்ரதானாதரேண (கூடுமோவென்கிற) பக்ஷ்யதர்பக்ஷ்யதே தஸ்வேதி வசனம் ஸம்மதஶங்காநாம் நிவ்ருத்திவாதி விரோதிஸம்யகஸம் ப்ராப்ய வைலக்ஷண்ய ப்ரவ்ருத்திவாய ஸத்ருகவிளம்பேந ஸம்ஜநகவ்யக்தி காரிணோ கிரீடகாவேதி. ஸர்வதேவதோத்பன்ன ஸர்வஶக்திஸம்பன்னாநந்தா பராயஜ்ஞாநவாநுதக்ஷ்மப்ரதானஸ்ய ஸ்வ விலக்ஷணம்ஸாக்ஷாத்ப்ராதி தி ஶ்ருதேர்த. கர்மநார்யேவமப்ரயோதநா நந்தாபராயஸ ப்ரதாநாதி பவித்ரதாஸ்பதீதி ஶ்ருதே நிரபேக்ஷத்வே நம்ப க்ஷேத்ராண்ஸ்வாம் ஸம்நப்ராஸம் நாபேக்ஷதஇதி ஸக்ருத்ஸர்வ ந்ருஸாநுப்ராதீதி ஶ்ருதே (க்ஷேத்ரஜ்ஞவதே தர்மாதிதத்ராதீநா) கல காலேஸாமேத்யந நதப்ராதிதி ஶ்ருதே. ஸ்வாயத்தஸித்த ஜதந்நாதிநீலமஹாந ததப்ராதிதி ஶ்ருதே (யதாஸம்பவமிதி) ஸம்பவேயோஜாணையா

௨௭|| ஸ்ரீ புருஷகார ஸம்பந்த குணவ்யாபார ப்ரயோஜந விசே-ஷங்களாகிற ஸ்ரீயினுடைய ஆகாரங்களைப் பொதிந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீசப்தத்திலும் நாராயணசப்தத்திலும் க்ருத்ஸ்நமாக வாத்ஸல்யாதி ஸகலமும் வ்யாதிக்ருத்ய வசநமும் மந்தஸந்தேஹமாகக் கடவது. இப்படி விசிஷ்டனை ஸ்வாமியைக் காட்டுகிற சப்தங்கள் ஔசித்யத்தாலே யவ

ஸா-நீ|| ஸம்பந்தாதிகள் உபயத்ராபயுக்தங்கள் புருஷகாரமாவது சுவையேறி தந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல வேதநாஸிமஜ்ஞைக்கு உபாயமாகவரிக்கப்பட்ட வேதநாஞரம்(ஸம்பந்தம்) ஸ்வாதித்வ ஜாஸ்ஸாசம் ஏவம் (குணா:) காருண்யவாத்ஸல்யாதய: (வ்யாபார:) ஸங்கல்பரூபம் (ப்ரயோஜநம்) ரக்ஷணவ்யாபாரே ஸ்வஸ்ய ஸஹயோகம் (பொதிந்துகொண்டு) ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு தாத்பர்யவிஷயீபூதங்களான பதங்களிலே ஸந்நிஹிதங்களாக்கிக் கொண்டென்றபடி- இவ்வாகாரங்களை பொதிந்துகொண்டிருந்தால் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளாயிருக்கங்களாகவேணுமோ? ஆந்த்ரஸ்ய தாத்பர்யவிஷயதாஜாதேந தந்த்ரஸ்யாநுபபத்தி-ரித்யென்று லதிவ்யஸங்கம் வாராதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார், (இப்படி விசிஷ்டனிதி) இப்படி விசிஷ்டனை உக்தப்ரகாரேண விசிஷ்டனை புருஷகாரஸம்பந்தாதி விசிஷ்டனை வென்றபடி (ஔசித்யத்தாலே)

ஸா-கா|| நந்வஸாநந்யபராதயஸ்ய வ்யாவ்ருத்தாவயுக்தாத்தோ வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதய: ஜ்ஞாநசக்த்யாதயஸ்துல்யவாயுக்தா உக்தஸந்நிதி: (பொதிந்து கொண்டிருக்கிற) ஸ்வாரஸ்யம் ப்ரதிவாதகேவலவ்-க்ருதாவாராயக்ஷாவணாதிம் புருஷகார ஸவேக்ஷணஸ்ய நாதக்யாஸாவே ப்ரதிக்ஷேபஸ்ய புருஷகாரஸ்ய நவஸிஜ்யதீதி புருஷகாரஸ்ய ஸ்ரீமச்சப்தாதயோ ஸித்தி: நாராயணே தத்ர ஸம்பந்தஸாதாநஸ்ய ஷஷ்ட்யர்தயா ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தஸ்ய ப்ரதீதே: தாஸஸ்ய ஸ்வாம்யதிசயகரத்வேந ஸ்வாமித்வமிதி ஜாநந் ப்ரவிவக்ஷ: ஸம்பந்தஸ்ய விசேஷ்யதா ப்ரதீதே நிஷித்தே ஹேயா நிவர்த்தேச கிம் ச நாராயணசப்தாக்ஷ பஹுவ்ரீஹிணா நியந்த்ருத்வஸ்யாவிப்ரதீதே: ப்ரவ்ருத்திஸ்வாதந்த்ர்யமேவாஜ்ஞை'தீ க்ஷம நியமநாக்ய விசேஷஸ்ய ப்ரதீதே. நிஷித்தே ஹேயாநிவர்த்தேச ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ ச ஸங்கல்பவிஷயேதி ஸம்பந்தாதேவ நாராயணசப்தாத்யர்த்த தயோஸ்ஸித்திரிதி பாவ:. ஏவம் ஸௌசீல்யாதேஸ்ஸாமர்த்யாதே ஔசித்யாதநுக்தஸ்ய ஸங்கல்ப வ்யாதிக்தஸ்ய வசநம் ப்ரகாசக ப்ரவேசாநவ்யாஹ (இப்படி விசிஷ்டனேதி) புருஷகாரவிசிஷ்டஸ்வேச்ச்வராதித்ய யோ: | புருஷகாரஸம்பந்த குணவ்யாபாரப்ரயோ

ஶே|| ன்பிறத்தில் ப்ராப்யமான பரிசரணாவஸ்தான ஸ்வரூபத்தையும் அநவதி
க நிவர்த்தனத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறன. இவ்வத்யவஸாயாதிகளுக்
குக்கும் விஶேஷங்களாவன; மறுக்கவொண்ணாமையும், ஒழிக்கவொழியா
மையும் நிரவதிகமாகையும், ஸஹகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டா

ஸா-நி || இது தனக்கஸாதாரணங்களான ஆகாரங்களையுடைய
வனையும் ஸ்வாமியாயுமிருக்கிறவன் திறத்தில் தனக்கநிவர்த்தநஸம்
ஸ்வாதிகள் உசிதங்களிறே. இப்படி இவ்வாகாரங்கள் ஔசித்யத்தாலே
ப்ரயோஜகங்களாகையாலதிப்ரஸங்காதிதோஷாவகாஶங்களில்லையெ
ன்று கருத்து. இப்படி விஶிஷ்டனென்கிறவித்தாலே ஸம்பந்தவை
ஶிஷ்ட்யமும் சொல்லியிருக்க ஸ்வாமிஶப்தத்தாலே யத்தை விஶேஷித்து
ப்ரயோகம் நிர்தேஶித்தது. அநிவர்த்தநாதிகளில் ஸ்வாமித்வ ப்ர
யாநஹேதுவென்று ஜ்ஞாபநார்த்தம். இவ்வத்யவஸாயஸம்பந்தகு
ணாதிகள் அஸாதாரணங்களாகிலன்றோ விவ்வளவௌசித்யம் ஸி
த்திப்பது ஔகிகேஶ்வரர் பக்கலிவையிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்விகார்ய
ரங்களாகாதொழியவுங் கண்டதில்லையோ? அத்யவஸாயாதிகளுக்கு
விஶேஷமுள்ளவிடத்தில் கார்யகரத்வநையத்யங்காண்கையாலிங்கு
மப்படியாகத் தட்டில்லை என்றிலப்படிக்கொத்த விஶேஷங்களவை யெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வத்யவஸாயாதிகளித்யாதி) (ஐந்துக்குமிதி)
ப்ரயோஜநவிஶேஷங்களென்று முன்பு சொன்னவிடத்தில் விஶேஷஶ
ப்தம் அம்ஶாந்தே ஶ்ரேயஸோணமாகையாலே ப்ரத்யேகம் ஸம்பந்திக்கிற
தென்று கருத்து. (மறுக்கவொண்ணாமை) அப்ரத்யாக்யேயத்வம் இது
அத்யவஸாயத்துக்கு விஶேஷம் (ஒழிக்கவொழியாமை) வர்ஜநீயத்வ
வர்ஜநீயத்வம் இது ஸம்பந்தத்துக்கு விஶேஷம். நிரவதிகத்வம்
குணங்களுக்கு விஶேஷம் ஸஹகார்யநபேக்ஷத்வம் வ்யாபாரத்துக்கு
விஶேஷம் (தண்ணியர்) அத்யந்தநீசர் (பேறு) லாப: ரக்ஷணவ்யாபார

ஸா-கா || ஜநவிஶேஷங்களித்யத்ர அம்ஶாந்தேஶப்தஸ்ய ப்ரத்யேகமபி
ஸம்பந்தஸ்யாதிதி தேஷாம் விஶேஷாநாஹ (இவ்வத்யவஸாயாதிகளித்யா
தி நா) (மறுக்கவொண்ணாமையும்) அப்ரதிஷேத்யத்வம் வாக்யஜாதிதயா
த்ருஷ்டாவஸங்கல்பிதஸ்ய ஹமவதாவி ப்ரதிஹதிகரணாஹாவாதிதி ஹாவ:
(ஒழிக்கவொழியாமையும்) நிரஸநாயோக்யத்வம் நிரஸநீயத்வம் ஷேவ
தாஜ்ஞாவிஶேஷத்வேவி ஹமவத்வேஷத்வஸ்யாநவமதிரித்யர்த்த: ஸஹகா
ரியைப்பார்த்திருக்கவேண்டாமையும் ஹமவத்ஸங்கல்பஸ்ய ஸஹகாரிஸா
பேக்ஷாபாவ: ஸர்வஸ்ய ஹமவதஸ்ஸ்வநிஷ்டிகார்யகர்த்ருத்வே ஸ
ஹகாரிஸாபேக்ஷநவீக்ஷஸ்ய தேஷாஸ்வகாரா ஈஶ்வரணவ்யாபாரதுர்ய்யா

௨௦|| மையும், தண்ணியரான பிறருடையபேறே தன்பேறாகையும்: இவ்விசேஷங்களாலும் ஶங்காவகாசம் பிறந்தபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ ஶக்தியாயிருந்தானே யாகிலும் மறுக்க வொண்ணாத புருஷகார விசேஷத்தாலே அநந்யப்ரயோஜந விஷயத்திற்போலே அபிமதவ்யக்தி விரோதிகளான அபராதங்களை யெல்லாம் க்ஷமித்து இவற்றில் அவிஜ்ஞாதா என்னும்படி நின்ற ஸ்வதந்த்ரனும் க்ருபாபூர்ண ஸௌஹார்த்தனேயாகிலும் இஷ்டபத்தாஸ்வ வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸன்னனாய்

ஸா-ரீ|| த்தில் தான் ஸ்வாமியாமிடத்தில்தண்ணியரான பரருக்குவரும் லாபமே தனக்கு லாபமாகவெண்ணியிருக்கையென்றபடி. ஶங்காநிவர்த்தகங்களாகச் சொன்ன விஶ்வாஸவிசேஷங்களிருக்கிறாப்போலே ஶங்காபீஜங்களாகக்கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களுமிருக்க ஶங்காநிவ்ருத்தி எங்ஙனே யென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்துத்தரமருளிச் செய்கிறார். (இவ்விசேஷங்களிருக்கையால்) (மறுக்கவொண்ணாதவிதி) அநந்யப்ரயோஜநர்களான அபராதஸஹிஷ்ணுதாகாரங்களிருந்தாலு மிவை ஸம்ஶய புருஷகாரஸம்பந்தரஹிதரெல்லாம் ஸஹகாரிகாரங்களைத்தனபோக்கி யிங்கப்படி யன்றென்று கருத்து. இப்படி விஶ்வாஸங் கொள்ளுகைக்கு நியாமகமெதென்று ஶங்கியாமைக்காக அநந்யப்ரயோஜநதாவிஶிஷ்டர்களாகிக்கெஶ்வரர்களுடைய அபராதஸஹிஷ்ணுதாதிகள் ஸர்வஜ்ஞர்களான ஈஸ்வர ஷிக்கள் புருஷகாரமாமிடத்தில் அநபிஜ்ஞரெஷா ஸஹகாரிகாரங்களல்லாதிருக்கக் காண்கையாலிந்த லோகத்ருஷ்டியே யிங்கிப்படி விஶ்வாஸங் கொள்ளுகைக்கு நியாமகமென்று கருத்து. ஈஶ்வரன் க்ஷமித்தாவிஜ்ஞாதனுக்கு ஸ்வாபராத ப்ரதிஸந்தாநத்தாலே ஸாஶங்கமாமிராதோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அவிஜ்ஞாதேத்யுக்தி:. அபராதங்களிலஜ்ஞன்போலே யவனத்ருஷ்டிவிஷயனாய் நிற்கையாலிவன் நிஶ்ஶங்கமாகலாமென்று கருத்து. "அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு:" என்கிற ப்ரமாணமிங்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாவிதமாகிறது. (ப்ரஸன்னனாயிதி) ப்ராப்திவிரோதிகளான அபராதங்களையெல்லாம் க்ஷமித்தவனென்றபடி. இத்தால் ரக்ஷகர்களுக்கு ரக்ஷணங் கொடுக்கவேண்டாவோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம் அதனால் ப்ராப்திவிரோதிகளுக்கு ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமாக

ஸா-கா|| இதரேஷாம் (தண்ணியரான)பிறருடையபேறே தன்பேறாகையும் அத்ருஷ்டநீசாநாம்ஜீவாநாமீஶ்வரஶேஷதயா ஜீவாதிஶயஸ்ய ப்ரஶஸ்திஸ்தா ராஜ்ஞஇத்யுக்தரீத்யா ஸ்வவதிஶயத்வஸாநம்சோக்த விசேஷண விஶிஷ்டாநாம் புருஷகாராதீநாம் யதாலோகோதிதஶங்காபவக நிவர்தகத்வப்ரகாரம் ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ (இவ்விசேஷங்களிருக்கிறதா)

௨௦] ஸாத்யஸாதநஸம்பந்தநிரபாயிகமாய் உபாயம்போலே ஸ்வதஃ ப்ராப்யமானவளவில்லாத ஸுகத்தையுந்தரும். ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாபேக்ஷதையாலே ஸாபராதநிரபேக்ஷனேயாகிலும் ஸ்வல்ப வ்யாஜத்தாலே வஶீகார்யனான ஸஜ்ஜநஸாமந்தர்களைப்போலே தன் நிருபாதிககாருண்யாதிகளாலே யிவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு பரமோப

ஸா-டீ|| ஸுகங்கொடுக்கவேண்டாவோ வென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம். ஸாத்யஸாதநஸம்பந்தநிரபாயிகமித்யநேந கர்மாநுஷ்டானமன்றிக்கே அளவில்லாத ஸுகத்தைத்தான் கொடுக்கக்கூடுமோவென்கிற சோத்யம் பரிஹ்ருதம், இது கர்மஸாத்ய ஸுகமாகிலன்றோ கர்மாநுஷ்டானங் கொள்ளவேண்டுவது இது ஸம்பந்தநிரபாயிகமாய் உபாயம்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்த ப்ராப்யமாகையாலே ப்ரபத்த்யாதிகள் ஸ்வர்காதிகளுக்கு யாகாதிகள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களாகிறாப்போலே யன்றிக்கே ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திமாத்ராபேக்ஷணீயங்களாய் ப்ராப்திஸுகத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களல்லாமையாலே யிங்கு அந்த ந்யாயம் வர ப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. கர்மஸாத்யஸுகவிஶேஷே கர்மாநுஷ்டாநநியமமென்றில் அநாதிபாப நிவ்ருத்திரூபே ஸுகாநுபவே ப்ரபத்திரூப வ்யாபார ஸாபேக்ஷமாவதெங்கனே யென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யாஜமாத்ரத்தில் உபாயத்தையும் ப்ரணிபாதாதிவ்யாஜமாத்ரத்தை மிக்கக் காண்கையாலும் யதாயிகாரஸ்வ ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே உபாய நிவ்ருத்தி சொல்லக் காண்கையாலுமிங்க அநாதிபாப நிவ்ருத்திரூப ஸுகாநுபவே வ்யாபாரஸாபேக்ஷமாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. ததஶ்ச கர்மஸாத்யஸுகவிஶேஷவிஷய கர்மாநுஷ்டாநநியமோபாய நிவ்ருத்திப்ரஸக்தி ஸுகவிஷயமென்றதாயிற்று. (ஸ்வாதந்த்ர்யஸாபேக்ஷதையாலே யித்யாதி) நது பரஸ்ய தேவஸ்ய காருணாம் ஸம்ப்ரத்ய நநுரோத்வகாநுஸம்பாநாதிநைதி ஸாவஃ. அப்படி ஸாதநாநுஸந்தாநாதிகளுண்டாகிலன்றோ வஸ்து வ்யாபாரமவனுக்கு வகாரமாகமாட்டுமென்று ஶங்கை பிறப்பதென்று கருத்து. ஸாபராதநிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாபேக்ஷதாப்ரபத்தமானாலுமந்த ஶங்கை தவிரவேயன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (தந்நிருபாதிகேத்யாதி) இங்கு நிருபாதிகமாவது தன்னுடைய ஸம்பந்திகமாகவுந் தனக்கு ஒரு ப்ரயோஜனத்தை யபேக்ஷியாதொழிகை. ஸஹஜ காருண்யாதிவர்த்தனையாலே யாதக்ஷணத்தாலொழிய ஸாதநாந்தரங்களையிவர்கள் திறத்தில் யேதேனுமொரு வ்யாஜத்தை ஸாதநாஸாபேக்ஷமாக ப்ரதீக்ஷித்துக்

ஸா-கா|| (இவன் [illegible] வ்யாபாரத்தை) வன் தக்கிருபாணாஸ

௨௦௦|| காரணமாக வாதிஸித்துக்கொண்டு க்ருதஜ்ஞனாய் கார்யஞ்செய்யும். க்ஷுத்ர தெய்வதைகளைப்போலே க்ஷிப்ரகாரி யன்றாகிலும் மற்றுள்ள ஸாத்யஸாதநங்களுக்கு விளம்பித்து பலங்கொடுத்தானேயாகிலும் அநந்யஶரணனுடைய ப்ரபத்திக்கு ஔதார்யாதிகுண ஸஹிதமாய் ஸஹகார்யாந்தர நிரபேக்ஷமான தன் ஸ்வரூபத்தாலே காகவிபீஷணாதிகளுக்குப்போ

ஸா-டீ|| கொண்டு நிற்கிறானாகையாலே யிவ்வர்த்தம் வ்யாவார மிவனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகிறதென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமெல்லாம் உபாயவாக்யத்தில் ப்ரத்யுபகாரஶப்தத்தாலும் க்ருதஜ்ஞனாய் கார்யஞ்செய்யுமென்கிறவித்தாலும் தோற்றுகிறது. ததாச தனக்கபேக்ஷிதாநிஷ்டநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஒருபகாரத்தை யபேக்ஷியாதிருக்கையும் காருண்யாதிஸ்வபாவத்தாலே ஸுத்ரக்ஷணார்த்தமாக வவர்கள் திறத்திலொன்றை ஸ்வாதந்த்ர்யாராதனார்த்தம்போலே தனக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வாதிஸிக்கை விருத்தமன்றென்றதாயிற்று. லோகத்தில் பௌஷ்யபதார்த்தக்ஷேத்ரதாபாதிநிதானமாகக்காண்கையாலே விவருமப்படியானாலோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸ்வபாவத்தாலே வஶீகார்யனித்யாதி த்ருஷ்டாந்தோக்தி: ஸௌஜந்யஶாஹிதாநாமெப்பௌஷ்யபதார்த்தமப்படியானாலும் ஸௌஜந்யஶாலிநா மந்த பௌஷ்யபதார்த்தஸ்வத்தாலே வஶ்யனைக் குறிப்பாமென்று கருத்து. (மற்றுள்ளஸாத்யஸாதநங்கள்) யஜநஜபநாதிகள் (அநந்யஶரணவ) உபாயாந்தரஸஹிதஸ்ய. ஸஹகாரவ்யவத்திக்கு ரோக்ஷாதேவஹம் விளம்பிக்கவில்லையோவென்று ஶங்கியாமைக்காக விவ்விஶேஷணம். ப்ரவத்திக்கு ஐதந்த்ர்யஸூசகபேக்ஷிதங் கொடுக்குமித்யேநாநயஃ (ஸஹகார்யஞ்ச ரேதி) ஸ்வாயீநஸஹகாரிவத்திஸித்த ஸஹகாரிதத்யர்த்தஃ. ஸஹகார்யாந்தர நிரபேக்ஷமான வென்கிற விஶேஷணத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸங்கல்பமெல்லாத்துக்கு மிந்த ஸஹகார்யாந்தர நிரபேக்ஷம் ஸ்வபாவமென்று சொல்லித்தாகிறது. இத்தால் மற்றுள்ள ஸாத்யஸாதநங்களில் விளம்பித்து பலங்கொடுக்கிறது வேஸ்வாஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலத்தனைபோக்கி யஸ்வாயீநஸஹகாரிவ்ருத்திக்ஷயாலே யன்றென்று ஜ்ஞாபிதமாகிறது. ததாச விளம்பிக்கைக்கும் விளம்பியாமைக்கும் தன் ஸங்கல்பமாத்ரமொழிய வேறொரு காரணமில்லாமையாலிங்கு தாழாதே தரக்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வதந்த்ரனுதல் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே விளம்பிக்குமாகில் லோகத்தில் ஒரு வாஸ்துதன் விஷயத்தில் கொடாதிருக்கவும் ப்ரஸங்கியாதோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக ஔதார்யாதிதிருஷ்டாந்தோக்தி:. லோகத்தில் ஶ்ரேஷ்டன் கொடாதிருக்குமத்தனைபோக்கி உதாரனுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாயிருக்கு மவன் கொடாதிருனென்றுகருத்து. அநந்தஶரணவிளம்பகாரியாயிருக்கிற விவனுக்கு ப்ரபத்திவிஷயத்தில் க்ஷிப்ரகாரிகவங் கண்டதுண்டோ

ஷ|| லேயிவன் கோலின காலத்திலே ப்ரவேஶிதங் கொடுக்கும். ஸர்வாதிக ரித்ரனேயாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி குணவிஶிஷ்டனாய் தன் ப்ரயோஜநமாக வாஶ்ரிதர்க்கு ப்ரவேஶிதஞ் செய்கிறனாகையால் லோகவ்யவஹார பக்ஷத்தில் ஜந்மங்களுக்குப் போலே ஸம்ஸாரனோடொக்க த்யாஜ்யமான கிளிக்குப் பாலூட்டுங்கணக்கிலே தரம்பாராதே கொடுக்கும். இப்படி யதாலோகம்

ஸாநீ|| வென்று ஶங்கியாமைக்காகவிங்கு காகாதிதிருஷ்டாந்தோக்தி: "ககயா பஶ்சாத் வாயஸ" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியேயிவர்களுக்கு ஸ்வயநிவ்ருத்தி ரூபமான க்ஷிப்ரா ஸித்தித்ததிறே. ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் மற்றுள்ள ஶாஸ்த்ரங்களுக்குவிலம்பகாரிகம் ஸர்வஸ்வதாநத்தமானாலும் ஸம்ஸாரனுக்கவஷ்யாவஶ்யமாகாதோவென்றிவிது ஜநஸாமர்த்யத்திலந்திவ்ருத்தியாதோவாஸநநிஷ்டஸ்யமாகையாலும் ஜநஸாமர்த்யங்களில் தான்க்ஷிப்ரகாரியாகில்தேவதாந்தராணாம்ஶோகாராதிஸ்வாதவம் ப்ரஸம்ஶிக்கையாலவர்கள் பக்கலநுப்ரஹமாகையாலு பவஷ்யன்று இவ்வஸ்துஸ்யிகாரிவிஶாஷ பரதேவதாவாரஸ்யாயகாரங்களிலே கண்டுகொள்வது (தன் ப்ரயோஜநமாகவிதி) தான் கொடுக்கும் ப்ரயோஜநத்தைபிறருக்கும் ப்ரயோஜநமாகவிவன் எண்ணியிருந்தாலன்றோ தரம்பார்க்கவேண்டுவதென்று கருத்து. ஈஶ்வரன் தரம்பாராதே கொடுத்து கண்டதுண்டோவென்று ஶங்கியாமைக்காக கோவலுமதி த்ருஷ்டாந்தோக்தி:. கோவஜநங்கள் கர்மவஶ்யகேவலநகராஶியாகையாலே யத்கது கூடினாலு மத்ஞாநஸம்ஸரான நித்யஸூரிகளோடு வாசியறத்தருகை கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக த்விதீயத்ருஷ்டாந்த:| தன் ப்ரயோஜநமாகக் கொடுக்கிறனாகிலும் ஶக்திப்ரவ்ருத்திநிரித்து சில கர்மங்களுக்குத் தன் ப்ரயோஜநமாகக் கொடாதே தரம்பார்த்து கொடுப்பானென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸ்வாதந்த்ர்யாதிசுசொக்தி:. ஆஶிஶுபைந ஆயாவாஸ்ரோதி ஸம்ப்ரஹ:. இந்த வ்யவஸ்தைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளே நியாமகங்களென்று கருத்து. ஈஶ்வரநாதீஶ்வரனை வீஶ்வரன் திறத்தில் பிறந்த ஶங்கைகளுக்குஇப்படிஉளகித்ருஷ்டாந்தஸாமர்த்யத்தையிட்டு பரிஹாரஞ் சொல்லக்கூடுமோ ப்ரவ்ருத்தி: ஸஹஸாய நகவசநமிருந்தாலும் உதஸாகாகஷங்கிதமாகைபாலே யத்வாரமாமத்தன்றோபன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி யதாலோகவித்யாதி) ஈஶ்வரதாதீஶ்ரிய

ஸாகா|| ப்ராவாரம் ஸத்ருகுஸாநந்யாஸதிரஶ்ய: (ஸம்ஸாரனோடொக்க) ஸம்ஸாரஸேஷவேதஸ்ய: நஙவா லோகந்யாயோதித ஶங்காநாம் லோகந்யாயேநைவ பரிஹாரோ ப்ரயோஷகாராதியோவி லோகஸ ஸாவாவமஸம்ஸோக்த்யாஜதிதேஷாம் ஸமதேப்ரகாஶஸ்ய ப்ராயஶ்சித்த

தம்॥ பிறந்த ஸம்சயங்களுக்கு ப்ராமாணிகம் பரிஹாரமுண்டாகையாலே தர்ச
ஸாஸ்த்ரம் ப்ரத்யக்ஷவேக்ஷித ஸாமாநமாகக் குறையில்லை. இவ்விசிஷ்டமா
ன பாஷ்யகாராதிகளஞ்சையும் ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே

ஸா-டீ ॥ விஷயத்தில் ஸம்சயம் பிறந்தாலும் ப்ராமாணிக ப்ரதிபாதக
ஸாஸ்த்ரத்தாலாகையாலப்படியே பரிஹாரமுமாகலாமென்று கருத்து. (யதா
ஸாஸ்த்ரமிதி) ஸாஸ்த்ராந்தரவிரோதாபாவே ப்ரத்யக்ஷவிரோதாபாவே
ச விப்ரதிபத்திஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ராபல்யம் ஸ்வப்ரமாணபாவி ப்ராமாண்ய
பரித்யாஜ்ய ப்ரஸஞ்ஜிகி நாஸ்தி. பாஷ்யகாரஸம்பந்தப்ரவர்த்தனாதிக
ளான பூர்வாசார்யர்கள் ஸம்ஸாரபந்தகநிவர்த்தகஜ்ஞானப்ரவர்த்தகர்க
ளென்றது கூடுமோ? ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரம் பாஷ்யாத்யதீனமன்றிறே.
இனி ஸம்ஸாரபந்தகநிவ்ருத்தியையிட்டு மஹாவிஸ்வாஸப்ரவர்த்தகதயாத்
மாகையாலுபகாரகர்களென்றிலப்போது சிலருக்கு இந்த பாஷ்ய
காராதிகளுடைய ஜ்ஞானமிருக்கச்செய்தேயும் மஹாவிஸ்வாஸம் பிறவா
தொழிவானேன் ஜ்ஞானமாத்ரமிருந்தாலும் தெளிவில்லாமையாலது பிறக்
கவில்லையென்றில் பாஷ்யகாராதிப்ரபந்தங்களிருக்க சிலருக்குத்
தெளிவுதானில்லாதொழிவானென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்விசிஷ்டமா
னித்யாதி) விசிஷ்டமென்றது மறுக்கவொண்ணாமை ஒழிக்கவொழியா
மை யித்யாதியாக கீழ்ச்சொன்ன விசேஷவிசிஷ்டமென்றபடி. (ஸதாசா
ர்யேதி) ஜ்ஞானத்துக்கு ஸாஸ்த்ரஸாமாந்யம் ஸாமாந்யஸாமக்ரீயானாலும் தெ
ளிவுக்கு இது விசேஷஸாமக்ரீயென்று கருத்து. கடாக்ஷவிசேஷமாவ
து உபதேசாவஸர ஜ்ஞானாநுஸந்தானமன்றிக்கே உபதிஷ்டார்த்தங்க
ளிவனுக்கு நல்ல தெளிவுண்டாகவேணுமென்று ஓரவஸரத்திலே பண்ணி
[வா-த்த]க்கும் அநுஸந்தானம். இந்த பாஷ்யகாரஸம்பந்தஜ்ஞானமும்
அதிலே தெளிவுக்காகவொரு அநுஸந்தானவிசேஷம் வேணுமோ? நாஸ்திக

ஸா-ஸ்வா॥ ஸந்தேஹஸாஸ்த்ரஸந்தேஹே வா । தர்கேண தேவதேவஸ்ய ஹி
தஸ்ய ஸ்மரணம் சரேத் । பாஷ்யகாராதிபி: ப்ரபந்நை: நியத
ப்ரியம்” இத்யாதிபி: பாஷ்யகாராதிஜ்ஞானவர்த்தனாதிவிஷயே
ப்ரத்யக்ஷாதிதத்ப்ரமாணதோபி ஜ்ஞாதத: பாஷ்யகாரஸம்பந்தயா
தீர்ணாவஸ்யகர்மத்வம் ஜ்ஞானாம் ஸம்யக் த்யாவிதேஷாம் ஸ்வரூப
விசேஷஸ்ய விசேஷணாநாம் ச ஸந்தானாதிப்ரதிபாதகதயா ஸதாசா
ர்யஜ்ஞாநவர்த்தக ஸாஸ்த்ராதிவித்க்ருதோபகாரேண விஸ்வாஸோத்பாதனாயதே
த்யர்த்தம் -- (இவ்விசிஷ்டமானேதி) ஸதாசார்யகடாக்ஷவிசேஷத்தாலேயி
த்யத்ர “யஸ்ய பூஜ்யோ நிரீக்ஷணாத் ஆத்மா ஸர்வம் பாவி ஜகத்பதி”
இத்யுக்த: ப்ரஸாதபூர்வக கடாக்ஷவிசேஷ: ஸதாசார்யகடாக்ஷஸ்ய விவக்ஷி

தெரிந்தவனுக்கல்லது உஹாவிஶ்வாஸம் பிறவாது. எங்கனே யென்னில்; பரம்பூர்ணஹிதைஷணல்லாமையாலே க்ஷுத்ரயோமாதிகளுக் கநஹர்ணும்படியான உஹாவஸாயங்களையுடையனாய் "யிமம் ஹவிர்நீதம்" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியேயெட்டவரிய ஸதுத்தைக் கணிசிக்கும்படியான வ்யவஸாத்தையுமுடையனாய் இப்ஸதுத்துக் கநுஷ்டிக் கப்புகுகிற வுபாயம் காயக்லேஶாத்ய வ்யயகாலதேஶவத்ராதிகளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸ

ஸா-டீ॥ னுக்குவிஶ்வாஸம்பிறவாதொழிந்தாலு மாஸ்திகனுக்குப்ரவத்தோரிகதேஸமுஸாயநக்ஷ ப்ரதிவாதகராஸ்த ப்ரமாணப்ரபலாதிவஶஹாவிஶ்வாஸம்பிறவாதோ? ஆஸ்திகனுக்கும் ப்ரவத்திவிஷயத்தில் உஹாவிஶ்வாஸம்பிறக்கை யரிதென்று காட்டுகைக்காக முன்பு ஸங்க்ரஹேணச் சொன்ன ஶங்காவம்வகொஸவத்தி ப்ரகாரங்களை ததிவிஶேஷாங்காப்ரதஶநத்வேந விஸ்தரேண ஸ்வீகரியானென்றுகொண்டு யிப்படி யரிதென்றுமிட்டத்தில யாதுஸ உதியைபும் காட்டுகிறூர். (ஶ்வம்பரனித்யாதியால்) (க்ஷுத்ரவனல்லாமையாலே யித்யாதி)அவனஹிதைஷணேயாகிலும் தனக்கு க்ஷுத்ரபொமாதிஹர்ஷமே யுண்டாய் இப்போது ப்ரவத்தியயிகாரியாகக் கடவை தனக்கில்லாமையாலே யவனஹிதைஷணல்லனென்றுமிடம் ஸிஷயாகயால் தனக்கவ னஹிதைஷணவனென்று தேறுகை ஸாதாங்கூடாதென்று கருத்து. இப்படி யிந்த விஶேஷப்ரதஶநத்வத்தாலே வஶேஷகாராகாவம்வகத்தில் ப்ரயமஶங்கொஸவத்தி ப்ரகாரம் ஸ்வீக்ருதமாய்த்து (ஶ்லோகேதி) அந்த ஶ்லோகத்திலே "விபிஶ்வஸநகாதெநாஸ்த்ராதிந்த்ரக்ஷரு"மென்கையாலே ஸதுமெட்டவரியதென்றுமிடமும் "காமெ" என்கையாலே "வ்யவஸாய"மிதரதி மென்கையாலே யிந்த வ்யவஸாயாவஸாயரூப மென்றுமிடமும் வ்யாவிதமாகிறதிறே (வ்யவஸாத்தையிதி) இங்கு வ ஸஹத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன வவஸாயங்களில் காட்டிலிந்த வ்யவஸாயம் மிகவுமவஸாயமென்று ஸூசிதம். இத்தாலநந்தரவஸாயமுடையவனுக்கு அதின் கடைசியை ப்ராபிக்கைக் கஞ்சவேண்டியிருக்க வதின்மேலே யொரு வராரோஷாபேக்ஷத்தை யவேக்ஷிக்கைவவஸாயமாயிருக்கவெட்டவரிய ஸதுத்தை வவஹப்படுகை ஸாதாரம் உஹாவஸாயமென்றதாயிற்று. இப்படி யிந்த விஶேஷப்ரதஶநத்தாலே ஶங்காவகாவகத்தில் த்விதீயஶங்கை ஸ்வீக்ருதமாய்த்து. இனி த்ருதீய

ஸா-கா॥ தத்ஸம்பவயாதீநாம்ஸத்வவதெஶாதவமஹிதவிஶ்வாஸஜநகஸ்ய ஸத்ப்ரஷ்டாநஹிதேஷ (எங்கனேயென்னினித்யாதிநா)(எட்டவரிய)ப்ராவ்யத்வம் ஸத்ப்ர(கணிசிக்கும்படியான வ்யவஸாத்தை) க்ருயீகாவத்வாவஸாயம்(ஒருத்தருக்கித்யாதி)ஸமவஸமாமவதகடாக்ஷவிஷயஸம்பந்தஸ்வகஸ்வரூபாஸ உஹா

௩௦|| சுருதி நவஸநாநமாதல் ஸதாசாரஜ்ஞாநவைராக்யஸம்பத்திகளாத்ரமாதலாய் இந்த உபாதாநமானவுபாயத்தைக்கொண்டு அந்த ஸாரதரமான பலத்தைத்தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு இப்பல த்துக்கு "ஸாநாதிவஸரோபாஸ:" என்கிறபடியே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே தானநஷ்டனுய் வைத்துத் தன்னநுபந்திகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு உத்ஸாஹவிஸ்வாஸம் பிறக்கையி லருமையையினை த்து "கலவெள்கட்டுபோய்க்கல வெண்ணையாயிற்" றென்றெம் பாரருளி

ஸா-நீ|| ஸம்கையில் ஸுவ்யாபாரமென்று முன்புசொன்னதுயிங்கு ஸ கைதிநாஸம்யாநமிதிநாவ்யாவ்யாதம் அந்த ஸம்கெக்கு விஶே ஷவ்யதிஸம்நகோவேநவ்ருயீகரண மிங்கு காயக்லேஶத்யாதியாலும் ஸகோசாயேத்யாதியாலும் பண்ணித்தாகிறது. "காலநைவர்யாதீ" த்யாதி ஸவோதாம்ஹஸ்யக்ஷமு மதின் ஓஷக்ஷரகவமும் விவக்ஷிதம் தான் கோலின காலத்திலென்றது யிப்படி சுநஜோஹாவராயங்களையுடையனு யதிஹவுபாவான வுபாயத்தை யுடையவனை தான் ஸங்கல்பித்த கால த்திலே என்றபடி. தயாவ ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே க்ஷிப்ரதாயியன்றிக்கே யி ருக்கிற வவன் தாழாதே தருகையே கூடாதிருக்க விவன் ஸங்கல்பித்தபோ து தருகை ஸாதராங் கூடாதென்று கருத்து. இங்கு பலம் உபாவாய்த் தானுவாயம்ஸாரவாயத் தானிருந்ததாகில் தாழாதே தருகை கயம்விக ஸம்ஹாவிதமாகிலுமாம். இங்கு அது விவரீதமாய்த்தென்கைக்காக விந் த உபாதாநித்யாதிர்யக்தி:. இப்படி விஶேஷவ்ருதிஸம்நகோவேந தா ரீயஸம்கெ ஓருயீக்ருதமாய்த்து. (ஸாநாதிவஸரோபாஸ)இத்யாதி கயநம் வம்ஸம்கெயில் தரம்பாராதே யென்கிற விடத்திலும் தரமே விவரணம் (தன்னநுபந்திகளையுமிதி) தான் பெறுவதே யஸம்ஹாவிதமா யிருக்க தன்னநுபந்தத்தாலே மிகவும்நீஹீநராயிருப்பார் பெருவது ஸாதராஸம்ஹாவிதமென்று கருத்து. இப்படி விஶேஷவிஸம்நகோவ த்தாலே வம்ஸம்கெ ஓருயீக்ருதமாய்த்து (கலவெள்கட்டித்யாதி) (எ ள்கட்டு) எள்ச்சுமை (கலவெண்ணை) கலத்தைலம் கஸ்யாஹியாக்த வா

ஸா-கா||விஶ்வாஸோகவத்தளவ்யவாஸமளரவேணதநோகவதீஸம்ஹாவ நாஹிவெர்தேதிஸ்ய:|எம்பாராவெரநாவாவெருஷ்டாதஉக்தஇதி தோஹ-- (கலவெள்க்கட்டுப்போய் கலவெண்ணையாய்ற்றுயிதி) காஜாஸ கஷாயே ருசிகஷாயே ச த்ராவிவெ: கொள்க்கட்டு துவரைக்கட்டு இதி வ்யபோதாக. கட்டு ஶப்தஸ்ய கஷாயோஸ்ய:. வவம்ச ஹார தோதம் திவக்ஷாஜநஜவம் தாவேஸ்ஸாம் விஹாய ஹாரதோத்ரெநோஹேதி தீத்யாக்தே யதா கஸ்யாஹி விஸ்வாஸோ நஹவெச வவம் ஹரநர்யாஸா

௩௭ ‖ ச்செய்தாரிறே. இவ்விடத்தில் ஸர்வேஶ்வரனுடையவரகூவாதந்த்ர்யத்தை

ஸா-டீ‖ க்ருஸ்ராயம் ஹாவஃ. ஒரு ராஜா ஒரு குடிமகனுக்கு கலவெள்ளுச்சு மைவரவிடச்சொல்லிவிட்டானாலு மவனதுக்கு மன்னுடைவரவது மாட்டாயாகில் கலத்தைலம் வரக்காட்டென்றானாயின் மன்னுடினவனுக்கு கலவெள்ளுச்சுனமயிலுங்காட்டிலதி ஶாஸ்வான கலத்தைலம் வந்து ப்ராப்தமாய்த்தாம் அப்படியே யிங்கு ஶாஸ்வான ஹக்தியொமத்தைக் குறித்து அஞ்சின வயிகாரிக்கு தகொவி ஶாஸ்தமானபடி யத்ருஜஷஸஹமான உஹாவிஶ்வாஸத்தையுடைய வுபாயம் வந்து விழுந்ததென்கை. வாஉவாஷனுடைய வத்ஜொகக்ஷஷத்தையுந் தன்னுடைய வத்ஜ நிகஷத்தையுமவராயாதிகளேயும் இப்படிவிவெகத்தாலவனைப்பெறவாசைப்படாதே யகலுகையே நூாய மாகையாலே யகலுமிவனே யாஷிகனாயிருக்க இவ்விஶெஷங்களேமணியாதே யவனைப்பெறவாசைப்பட்டால் நாஷிகனாகானே வென்ன வருளிச்செய்கிறார், (இவ்விடத்திலிதாதி) இவ்விடத்திலென்னது அகலுகையே நூாயமென்னும்படி உஹாவிஶ்வாஸமருமையாக வூஸகமானவிடத்திலே யென்றபடி. இதற்கு அப்புள்ளாரென்கிறவிடத்திலே சுகயம். இந்த வொஷூத்துக்கு வேரே வஸிஹாரஞ் செய்தாராகை யாலே நமக்கு வகூவ மொன்றுமில்லையென்று கருத்து. (வாகவோதேதி) ஸௌஶஹூத்தையுங்கூட வறிந்தாலதில் வூஸக்தியில்லையிறே யென்று

ஸா-கா‖ ஶ்ரீஶ்வரொ தொக்ஷஃஷாஸ்ரீதூகெ ஜாயஹோநகாஶீ நஹமவஸ்கடாகூவிஷயகூவாஹிதாநாம்விஶ்வஸொநஹவெசிதிஹாவஃ. நகெவஃஸ்வரஃவெவாஸாஃவெயொவிஶிஷ்ஜ்ஜாநெஶாநாம்வாஃரொகாஶாநூகூவக யிமஶாவிதிதூவூகாரெண ஸ்வஸ்ரு வாஉவாஷவாணாஷிநவசியநாஹகூவாநூஶவெக்ஷவ வராவதெத. ஹமவஃவகூஜ்ஜா நாஹாவெவ தகவொஷாஷிநதெகெஃகயநாவெக்ஷயாவரதெகாகூ வஃவகஉவாயநஃஷூநம் நஸ்ராதிநூஹயதஃவாஶாஜ்ஜஃபிதூதூநஉஶாஃஷஷ்ஞூதிநொஉஷாஃ வூவஷூஜெ நாராயஶோஃ" ஜதூதூாகஉ ஹமவஃவாகூஜ்ஜா நவகெஷந "ஸஜதெநஜதொவிஷ" நிதூகூஸதாபொமெவி கஃவஶாதஸூ ஷஷஹகூம் ஜ்ஜாகூா வராவூதுதஷநஹவெஷா வதவணவஶெஷகூ ஜ்ஜாநஹஸஃதஜெகெஃகயஶீநதயா விநஷெகஷாகஉ வாஷாகஉ வூஸாஷவரஉளநாய உஉஷெஹஃவாமகள | யவிநூாஹஃவஷிஷ்ஶீதூாஹ உரொவஜீவநா" ஜதூகூவூகாரெணவாகஃஜ்ஜாகூாவாநூயாவாதஃ ஸௌஷஹ்ஸளஶீவூாதிகஃஜ்ஜாகூா தஷவாஶூயணஸம்ஹவாதஉஶீ தஃகூதகூதூஜதூா ஹ(இவ்விடத்திதாதிநா) ஸஃவம் விஶ்வாஸஸூாதிஷஉஷஹகூஉதூஃ.

ஜ்ஞ] யறிந்தகலுகையாலே நாராயணனென்றுபேர்பெற்ற பிறந்துகெட்டானிற்காட்டில் இடைச்சிகளைப்போலே விவேகமில்லையேயாகிலும் ஸௌலப்யத்தைய றிந்து 'அங்கலனுடையயொருவனை நணுகுமவனே' பரமாஸ்திகனென்

ஸா-நீ|| கருத்து,(பேர்பெற்றவிதி)ஸௌலப்யத்தை யறியாதே பரத்வமாத்ரத்தையே யறிந்தாலுமவனை "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி வ்யபதேஶ்ய நாராயணா:" இத்யாதிகளிலே நாராயணனென்று வ்யவஹரித்ததிறே, ததா ச இவனாஸ்திகனல்லனென்றுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்று கருத்து. ஸர்வவேதாந்தஸாரபூதமான பரத்வத்தை யறிந்தவனை ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்னவேண்டியிருக்க நாராயணனென்று கழிக்கக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (பிறந்துகெட்டானிதி) லோகத்திலே ஹோமமோக்ஷாத்ய ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பான பிறப்புத்தானே பாபாநுஷ்டாநாத்துக் குறுப்பாம்போது அநர்த்தாவஹமாகையாலே யவனுக்குப் பிறப்பே கேடானாப்போலே யாஶ்ரயணோபயுக்தயா ஸ்தாவ்யமான பரத்வஜ்ஞாநம் தத்விபரீதமாக வகலுகைக்கே உறுப்பாம்போது இவனுக்கு பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்ததே யநர்த்தமாகையா லிவன் பிறந்துகெட்டானென்று கருத்து. விவேகமில்லையேயாகிலு மென்றது பரவேஷோத்கர்ஷ ஸ்வநிகர்ஷாதி விஶேஷயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமில்லையேயாகிலுமென்றபடி. இல்லையாகிலு மென்றவிடத்தி லபிஶப்தத்தால் விவேகமுடையவனாய் ஸௌலப்யத்தை யறிந்து நணுகுமவன் பரமாஸ்திகனென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுஜ்ஞாபிதமாகிறது. (ஸௌலப்யத்தையித்யாதி) பரவேஷோத்கர்ஷஸ்வநிகர்ஷாதிகளை யறியாதிருந்தாலன்றோ நாஸ்திகனாவது அவன் ஸௌலப்யத்தைத் தெளிந்து தத்விவாஹமாக வவனைப் பெறவாசைப்பட்டா லாஸ்திகனேயாமென்று கருத்து. (அங்கலனித்யாதி) நலம் கல்யாணகுணமென்றபடி. (அங்கலனுடையொருவனை) அகல்யாணகுணங்களையுடைய வொரு மஹாபுருஷனை (நணுகுமவன்) கிட்டுமிவன் இங்கு "அங்கலனுடையொருவனை ணணுகினன்றுமே" என்கிற நம்மாழ்வார் பாசுரம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதமாகையால் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான வனந்யஜநிஹீநனானவிவனுக்கும் ஸுலபமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமும்சொல்லித்தாகிறது (பரமேதி) இவனாஸ்திகனாகிற வளவன்றிக்கே மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்து ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரமாணத்தையுங்கூட விகலமாக பரிக்ரஹித்

ஸா-கா|| (பிறந்து கெட்டானிற்காட்டில்) "சுஸ்திப்ய ஹேதி சே வேத| ஸஜந்ததோவிஶ்ரம்ய" க்ருபாகாரேண ஸத்தாம் ப்ராப்யாவிவிநஷ்டத்வாத(அங்கலனுடையொருவனை நணுகுமவனே) "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" இத்யுக்த்யாவாங்மநஸாகோசர நிரவயிகாநந்த ஸமஸ்தகாஸ்ய தவணு

த॥ றப்புள்ளாரருளிச்செய்யும்பாசுரம். இப்படி வாராஷகாராதிஜ்ஞாநத்தாலேபிறந்த விஶ்வாஸதார்ட்யமும் விஶ்வாஸ்யத்வமும் கார்பண்யமும் "ப்ரபத்யே" என்கிற க்ரியாபதத்திலுபஸர்க்கத்திலும் ஶரணஶப்தவிஶிஷ்டமான தாதுவிலும் உத்தமனிலு மநுஸந்தேயங்கள். இதிலுத்தம

ஸா-நீ॥ தவனுகையாலேவாராஷிகனுகிறானென்றபடி. அவனேவாராஷிகனென்கிறவிடத்திலவதாரணம். யோ நாஸ்திகஶ்சேந ஶம்கிதஸ்ஸந்து வராஷிகஇதிஜ்ஞாவநாயம் ததா ச ஸௌஹ்ருத்யந்தத் தெளிந்தவனுக்கு தோவிஶ்வாஸமநாயாஸேந வாராஷ்கமாக ஸித்திக்குமென் றப்புள்ளாரருளிச்செய்கையா லெம்பாரருளிச்செய்தது ஸௌஹ்ருத்யந் தெளியாதார் விஷயமென்னதாய்த்து. இங்கு நாராயணன் வாராஷிகனென்கிற ஶப்தங்களாலே ஹரௌவிஜ்ஞாபவார்த்தவைஷ்ணுநாராயணः। ஸௌஹ்ருதெ்வஹேஜதகஸ்திதம் வாராஷிகः" என்கிற ஸமாக்யாஸவசநமும் வ்யக்தமாஜ்ஞாபிதமாகிறது. ததா ச இந்த ஸௌஹ்ருத்யந்தெளிகைக்காக வசிவெய்தஸ்தஸவஶங்கா நிவர்த்தகங்களான வாராஷகாரஸாபம்யாதிகளுடைய ஜ்ஞாநமு மதின் தெளிவுக்காக ஸஹாவாயகடாக்ஷவிஶேஷமு மவஶ்யம் வேணுமென்று வட்டாத்வயமாகிறது. ஆநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநங்களிப்படி ஶ்ரீத்வய நாராயண ஶப்தங்களிலே ஸித்தாலு மிதராமங்கள் அயத்தில் ஸித்திக்கவில்லையே, கிஞ்ச உபவாதித்ரீத்வா மஹாவிஶ்வாஸமத்ருதாவஶ்யகமாகி லதின் ஸ்வரூபமு மதின் மஹத்வமும் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளைப்போலன்றிக்கே இங்குஶப்தமாக வேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி வாராஷகாரேத்யாதி) மஹாகுஸ்வஸமத்திலும் ஸ்வரூபம் யாதுவிலும் கார்பண்யமுத்தமனிலு மென்றபடி. மத்யமமான யாதுவிங்கு வாக்யமானாலும் ஜ்ஞாநமாத்ரத்தைச் சொல்லுமத்தனைபோக்கி உபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயரூபமான விஶ்வாஸரூபத்தை சொல்லமா [வா - ட்டாகை] ட்டுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஶரணஶப்தவிஶிஷ்டேத்யுக்தம். உத்தமனில் கார்பண்யமநுஸந்தேயமென்பது கூடுமோ? அது கர்த்ருகாத்ருவாசியன்றோ வா

ஸா-கா॥ (அப்புள்ளாரருளிச்செய்யும் பாசுரம்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாநாம், வாக்ருதித்ருஷ்டிः. ஸவாச ஜாபநாகாமிநகடாக்ஷவிஷயீபூதா நாமஸதாசாய ஸ்வஸ்வரூப வரஸ்வரூபாதி ஸம்யக்ஜ்ஞாநே ஸமுத்பந்நே ப்ரபத்தவ்யகத்தைவ மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ஸமஸ்தஸாமர்த்யண ஹரி ஸம்ப்ரதீவேதி ஸாவः ஸவாஸூதவிஶ்வாஸஸ்ய கார்பண்யஸ்ய ச ஹேத்ரு ப்ரதிபாதகாம்ஶ தர்ஶயதி (இப்ராராஷகாரேதி) (ஶரணஶப்தவிஶிஷ்டமானயாதுவிலுத்தமனிலிதி) ஸஹந்த்ருவ்யவாயாநாம

த்வ|| யில் விவக்ஷிதத்தை "அநந்யஶரண:" என்று ஶப்தத்திலே வ்யாக்யாநம் பண்ணினார். இவ்விடத்திலுபாயாத்யவஸாயவாசகஶப்தத்திலே மோ

ஸா-நீ|| க்ஷமில்லாவிட்டாலு மதிங்கே விவக்ஷிதமென்கைக்குத்தான் ந்யாயமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிவித்யாதி) அநந்யஶரண: என்கிறது ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வமாகையாலே கார்பண்யமாகிறதென்று கருத்து. ஶரணஶப்தாபேக்ஷிதக்ரியாபதம் மஹாவிஶ்வாஸமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் மோக்ஷப்ரார்த்தனையெங்கே ஸித்திக்கும் மஹாவிஶ்வாஸஞ் சொன்னவிடத்திலேதானென்னில் "விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ:" என்கிறவிடத்தில் ஸித்திக்கக் காணவில்லையேயென்ன வருளிச் செய்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதி) "ராகவம் ஶரணம் கத:" என்று மோக்ஷப்ரார்த்தனஸித்திக்கு ஶப்தாந்தரமிருக்கையாலே அங்கப்படியானாலு மிவ்விடத்தில் ஶப்தாந்தரமில்லாமையால் விஶ்வாஸஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே தானே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. (உபாயேதி) அத்யவஸாயோ மஹாவிஶ்வாஸ: ஒன்னை யுபாயமாக வத்யவஸிக்கிறேனென்கிற மஹாவிஶ்வாஸம் நீயெனக்கபிமதம் தரவேணுமென்கிற மோக்ஷப்ரார்த்தனத்துக்கு அவ்யவஹிதகாரணமாகையால் தத்வாசகஶப்தத்திலிது அவஶ்யம் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தந் தோற்றுகைக்காக யிங்கு ஶரணஶப்தாபேக்ஷிதக்ரியாபதத்திலென்று ப்ரயோகியாதே யிப்படி ப்ரயோகித்தது. இங்கர்த்தஸித்தமென்றது அர்த்தாபத்திஸித்தமென்றபடி. அர்த்தத்துக்கு ஶப்தத்தோடு அந்வயமில்லாமையாலு முபாயவரணார்த்தஸித்தமென்று முன்பு சொன்னவிடத்தில்போல் யிங்கர்த்தங்கொள்ளக்கூடாதிறே. இவர் தானே யித்தை அர்த்தஸித்தமென்று மேல் வெளியிடக்கடவராயிருக்க யிங்கர்த்தஸித்தமென்றிப்படி நிர்தேஶித்தது யெதற்காகவென்றில் யிங்கு ஶரணஶப்தத்தாலே உபாயத்வாத்யவஸாயாநந்தரமே மோக்ஷப்ரார்த்தனமே சொல்லப்படுகிறதாகையாலே ப்ரபத்யே யென்று மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லவே ததவ்யவஹிதகார்யமான வரணமர்த்தநீயமாகத் தோற்றுகையாலு மிங்கு மோக்ஷப்ரார்த்தனமர்த்தஸித்தமென்கைக்கா

ஸா-கா|| "த்வயோऽகிஞ்சநோऽநந்யகதி:" இத்யாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வாதிக உக்தமேவார்த்தம் ப்ரஷ்டவ்யம். அஸ்யார்த்தஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகத்வமாஹ (இதிலுக்தமேவார்த்தமிதி) ஶரணஶப்தஸமபிவ்யாஹ்ருதக்ரியாபதஸ்ய மோக்ஷப்ரார்த்தநேऽபி தாத்பர்யம் ஸம்ப்ரதிபாதயதி (இவ்விடத்திலிதி) நநு ஶரணஶப்தஸ்ய ரக்ஷித்ருவாசகத்வாத் க்ரியாபதோபஸ்திஷ்டஸ்ய தஸ்ய ரக்ஷணப்ரார்த்தநபரத்வாத் கதமுபாயத்வாத்யவஸாயபரத்வமித்யத்ர ஶரணஶப்தஸ்யோபாயபரத்வே வசநம் ப்ரபத்யே ந ஸமர்த்தநார்த்தம்

௭௦ || ஷூர்ஷ் ஷரண ஜக நீ௱கம். ...... ஷாராயாநாஶ ஜயோகம் அநோகமதி:, கூ0வோவாய ஶக்யோதா0ஜ ஹவெதி வ்யவஸாயநாசி: | ஶரணாமதி ஜித்ராஷாஸா ஜெவெஷிரு வ்யாஜத்தா:” என்றும், “உபாயெஷ்ஹ ரக்ஷித்ராஶ்ஷஶரணஜி க்யம் | வத்தெஜ ஷாஷ்ய ஷெவ உபாயாஜெ்யகஷாவக:” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயாஷரஷதுனுக்கு ஷஷெஷ்ரன் ஷவ ஸாக்ஷாஷ ஷாயாரணமான ரக்ஷகக்ஷாேதத்திலே நிற்கையன்றிக்கே ஷீகரஷமானுய்க்கொண்டு

ஸா-ஸீ || கவிப்படி நிஷெ௱ஷித்தது. ஶரண்ஷனிடத்திலுவாயகூமாவது ரக்ஷகத்வமாகையாலந்தரக்ஷகத்வவிஷயத்தில் விஶ்வாஸம் ஸர்வாயிகாரிகளுக்கும் பொதுவன்றோ? அவ்விஷயத்தி லிவ்வயிகாரிக்குவிஶெஷித்து ஜஹா விஶ்வாஸாதுகமான வவஸாயம் வேணுமோ இவ்வயிகாரியைப் பற்றி வீஶ்வரனுக் குவாயாஷரஷ நிவெஶிகமென்றோரா காரபேக்ஷயாயிருக்கையாலந்த வேத்தயான விஷயத்திலிவனுக்கவ்வவஸாய மஹா ஸ் வேணுமென்றி லிவ்வாகாரந்தான் ஸவாயிகாரிகளையும் பற்றபொதுவாகாதொழிவானேன் கிஞ்ச இவ்வயிகாரிஜாத்தைப்பற்ற வேற்றயாக வெப்படி ஓராகாரமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோவாகையா லிங்கவ்யவஸாயம் விவக்ஷிதமாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஈஹதித்ராதி) சொல்லுகிறபடியென்கிற விதுக்கு உபாயாஷரஷ நத்திலே நிவெஶிக்கையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்த ப்ரமாணங்களிலுபாயஶப்தத்துக் குவாயாஷரஷ நிவெஶிகூ வாவ்யமில்லாவிட்டாலும் லக்ஷ்மமென்று கருத்து, வாவகதாவீகாரெ ஶொகவ்யாக்யவத்திவிரோய: ஷ்வாஷெக்யகஷெஶவிரோயஶ்யஸ்யாதிதி ஹாவ:. ஶரணஶப்தம் ஶொகத்திலே உபாயம் ஷ்ஹஷ்யமென்று தீர்த்திருக்க லிங்கயதாக்ஷரங்கொண்டால் ஶொகவ்யாக்யவத்திவிரோயம் உபாயெஷ்ஹ ரக்ஷித்ரா: என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஷ்வாஷெக்யகஷெஶவிரோயமும் ஸம்பிக்குமிறே. (வீகரஷதகி) மற்றவயிகாரி விஷயத்தில் ஶரண்ஷரன் ஷரவீகாரம் பண்ணுகையா லிவ்வயிகாரம் ஸவாயிகாரிகளையும் பற்ற பொ

ஸா-கா || வாயாநாஷ்ஷாநெவ்யவத்தி ஷஹஶ்தயோக்ஷஸ்ய நிரவயிகதயாகத: வஶவஷெவோவாயாஷரஷாநாஹவஸ்யாவஶ்யககாக்வ்ய வத்திலிஸம்பாவத்யாஜோக்ஷாஷ்ஜவோவாயாஷராநாஷ்ஷாநெ வ ஜெநாவெக்ஷ்யவிரோய வ்யஸம்மாத்வ யாவஜ்ஜீவஜநெத்ராவாயகவஸ்யாவஶ்யககாஜ வ்யதிஷ்டாயதம் ஷஹவத்யாவாயகாஷ்யவஸாயவாரகஜெவ ஶரணஶப்தாவஷ்டிஷ க்ரியாவஷ்ஷெய்தெர்வா யாத்வ ஷஶஷயதி(ஈஹதிஷ்ரவாயாநாதித்ராதிநா) ஸஹம் ஶரணஶப்தாவஷ்டிஷ க்ரியா

ஜம்‖ பாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிவேஶிக்கையாலும் ந்யஸ்தபரனான இவ்வ
திகாரிக்குப்பின்பு அநந்யோபாயத்வம் நிலைநிற்கைக்காகவும் உபாயத்வாத்ய
வஸாய மிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று. உபாயமென்றுலொருவிரகெ
ன்ற ஶாஸ்த்ரமாகையாலே யிவ்வுபாயத்வம் வேதநாவேதந ஸாதாரண

ஸா-டீ‖ த்வாகாதொழிந்ததென்று கருத்து. (ந்யஸ்தேதி) இதராதிகாரிக
ளைப்போலன்றிக்கேயிவன் ந்யஸ்தபரனாகையா லிவனுக்கநந்யோபாயத்
வம் நிலைநிற்கவேணுமென்றுகருத்து, (உபாயத்வாத்யவஸாயேதி) ர
க்ஷகத்வவிஶ்வாஸோத்தா லவனுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிவேஶிக்கை
யு மிவனுக்கநந்யோபாயத்வம் நிலைநிற்கையும் ஸித்தியாதென்று ஹ்ருதயம்.
இப்படி ஶரணஶப்தத்தை யிங்குதாஹரித்த ப்ரகரணத்தில் ரக்ஷித்ருத்வ
வ்யாஜாவேஸந "உபாயார்த்தைகவாசக:" என்று நிஷ்கர்ஷித்தா ரிவ்
வதிகாரிக் குபாயத்வமொழிய ப்ராப்யத்வாநுஸந்தாநமெய மன்றென்றதா
கையாலே யிங்கு ப்ராப்யத்வவரணம் விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோவென்ன வ
ருளிச்செய்கிறார். (உபாயமென்றுவிதாதி) (விரகென்றஶாஸ்த்ரமிதி) (விர
கு) இஷ்டஸாதநம் உபாயஶப்தஸ்ய இஷ்டஸாதநத்வேந வாச்யம்
நக்ஷநத்ருஷ்டத்வயா:. இங்குபாயத்வோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶத்வ
மாகையாலிது வேதநாவேதநஸாதாரணமாகக் கூடுமோவென்று ஶங்
கை பிறவாமைக்காக விங்கு ஶாஸ்த்ரஶப்தப்ரயோக: க்ருதோபாயஶப்
தோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶத்வவாசகதாஸ்வீகாரே ஶேஷத்வாநுகூல்
யத்திவிரோத: ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷவிரோதஸ்ய ப்ரஸஜ்யேதிதிஹாவ:.
ஶரணஶப்தம் ஶ்லோகத்திலே உபாயம் க்ருஹம் ரக்ஷிதா வென்கிற மூன்று
அர்த்தங்களிலே வர்த்திக்குமந்த ஶரணஶப்தம் ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலேயா
னாலந்த மூன்றர்த்தங்களில் உபாயரூபமான அர்த்தமொன்றையே சொல்
லுமென்றால் உபாயஶப்தத்துக்கு ஶேஷத்வாநுகுணத்தி ஸித்தமான அர்த்த
மே யிங்கர்த்தமென்று தீர்ந்திருக்கை இங்கர்த்தாந்தரங்கொண்டால் ஶேஷ
த்வாநுகுணத்திவிரோதமும் "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:"வென்கிற ஶ்லோக
த்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷவிரோதமும் ஸித்தமிறே. (ஸாதாரணமாயி
ருக்கையாலுமிதி) பரவேதநனுக் குக்ஷேத்ரரூபமான ஸாதார
ணாகாரத்தை விட்டு சேதநநிஷ்டாவஹமான அசேதநஸாதார

ஸா-கா‖ யாஉபாயத்வாத்யவஸாயபரகேகயம்ப்ராப்த்யவரணவெர்
யக்ஷ்யதித்யாஹ (உபாயமென்றுவிதி) ப்ராப்யத்வவரணஸ்யாப்யம்ஶ
ஶாஸ்த்ரஸாம்ஶஸ்ய ஹாநஸ்யாஸ்யவ்ருத்திவிபாதயிஷிதஶாஸ்த்ரோபாயத்வ
ஸ்ய வேதநாவேதநஸாதாரணஸ்யாத்ர உபாயஸ்வநாநுஸந்தே
யஸ்ய பரஶேஷசேதநஸ்வநபாய நிவ்ருத்த்யர்த்தம் அந்யத்வஸ்வரூபவர்க்ஷகத்வ

உளு மாயிருக்கையாலும், "ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ ஶரணாகதி லக்ஷணம்" என்றும், "ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸதோ ஹி விஶ்வேஶஸ்ய ஹ்ருதஞ்ஜலிக்ரியா விஶே ஸாவஸர ஸம்பாவனா ஹ்ருதீக்ஷதே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வேதவேதாந்தமான ஶரணாகதி லக்ஷணம் உண்டாகையாலும் ஶரணாகதி லக்ஷணமிங்கே விவக்ஷிதம். அதில் ஶரண

ஸா - நீ|| ணாகாரத்தைய நுஸந்திக்கவேண்டுமென்றுஇந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யதார்த்தமாகையாலிங் குவாயஶப்தத்தாலேஶரணாகதியேயுபாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக விஶேஷணமாகச் சொல்லப்படுகிறதென் றவஸ்யங்கொள்ளவேண்டுகையாலிங்கு ஶரணாகதி வரணம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து, இத்தாலுபாயாபேக்ஷா என்று ரக்ஷிதவ்யத்வப்ரார்த்தனம் பண்ணினதுவும் நிக்ஷேபாபேக்ஷாவாதி தவ்யக்ரியயா ஶரணாகதிரேவ [ப்ரார்த்தனாவஸாயாந்தராகாரேண] விஶேஷவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஶரணஶப்தார்த்தமாகிறதென்கைக்காக வத்தனைபோக்கி யிங்கு ஶரணாகதி ப்ரார்த்தனமேயல்ல ப்ரார்த்தனாஸாம மன்றென்றதாயிற்று. இப்படி யுபாயம் வேதநாவே தநஸாதாரணமாகையாலே அதடியாக ஶரணாகதிவரணம் லக்ஷிக்கிறதன்றிக்கே ஸ்ரம்ஸாவஹ ப்ராணங்களிருக்கையாலு மிங்கு அது விவக்ஷிதமென்கிறார். (ரக்ஷிஷ்யதீத்யாதியால்) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷணா ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ உத்பத்யதே இங்கு ஶரணாகதிவரணம் ததா என்றிவ்வளவே யெடுக்கவேண்டியிருக்க ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ என்கிற பாதத்தையுங்கூட வெடுத்தது விஶ்வாஸத்திலும் ரக்ஷிதவ்யத்வப்ரார்த்தனம் ஆவஶ்யகமென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக விப்படியிரண்டும் விவக்ஷிதங்களாகில் யிரண்டும் ஶப்தங்களாகலாகாதோ "உபாயாபேக்ஷா" என்று நிக்ஷேபித்தாலும் ஶரணஶப்தமுபாயத்வாகாரேண ஶரணாகதிவாசகமுமுபாயாந்தரநிரபேக்ஷதமுமாய் வர்த்தித்த என்கிற பதஸாமானாதிகரண்யமாய் ஶரணாகதிவரணோபாயத்வாபவஸாயங்களிரண்டும் ஶப்தங்களாகக் குறையில்லையே அனாஶ்ரிதவாதிநிவந்தமுண்டானாலும் ஶரணஶப்தமுபாயத்வாகாரேண ஶரணாகதித்வமாய் வர்த்தித்த என்கிறது ஜ்ஞானத்வாகாரேண வரணத்வமுமாயிங்கு ஶரணாகதிவரணந்தான் ஶப்தமாகலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அதிலிதயாதியால்)

ஸாகா|| ஸ்வதஸ்ஸித்தஸம்பந்தபோதகதாவஶப்தவிபக்ஷிதவிபரீதம் ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தனம் ஶரணாகதிவரணமேவ தத்வாநுஸந்தேயமிதி. தத ஸகருத்வஶப்தத்துஸங்க்யாபவாசகா விஶேஷ்யம்

தை|| ஶரண்யமொருவ்யவஸாயத்திலே யிரண்டஸ்த்தை யஹியா நம்பண்ண மாட்டாமையாலே யிவ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமான வுபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாய மிவ்விடத்திலே ஶரண்யமாய் ஸகலாதிகாரிஸாதாரணமான ஶா

ஸா-நீ|| (ஒரு வ்யவஸாயத்திலிதி) ஶரணஶப்தமுபாயஸ்வீகாரேண ஶாஸ்த்ரசொதிதமாம்போது ஸித்தோபாயகோசரமாகவேணும் உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ ஸ்வீகாரமாம்போது ஸித்தஸாத்யஸாதநமாகவேணும் இது வ்யவஸாயத்திலொழிய அந்யவ்யவஸாயத்தில் கூடாதிறே என்று கருத்து. (அஸாதாரணமித்யாதி) இவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணத்தை விட்டு ஸாதாரணமானதை ஶரண்யமாகக்கொள்ளுகையுசிதமன்றென்றுகருத்து உபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயத்தை யிவ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமாகவும் ஶரண்யமாகவுஞ் சொன்னது கூடுமோ? இங்குபாயஸ்வம் சேதநாசேதநஸாதாரணமான விஷயஸாநந்த்யமாகி யிவ்வுபாயத்தினத்யவஸாய மிவ்வதிகாரிக் கஸாதாரணமாகாதொழியாதோ? உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶமாதலிது ஶரணஶப்தத்துக்கு வாச்யமல்லாமையா லிவ்வுபாயாத்யவஸாயம் ஶரண்யமாகாதொழியாதோ? ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாத்யாந்தரவிஷயஸாந்நித்யத்தையிட்டு ஶரண்யஸ்வம் ஶாஸ்த்ரசொதநத்துக்கும் பொதுவன்றே? ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரசொதநத்தைப்போலே யன்றிக்கே யுபாயஸ்வீகாராத்யவஸாயமிவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணமும்ஶரண்யமுமாம்படியெங்கனேயென்றில் “ஶ்ரேயஸாதநோபாயாநந்யோபாயாதிகாரிணஃ” என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட விஶரணஶப்தம் சேதநாசேதநஸாதாரணமான விஷயஸாநந்த்யவ்யாவ்ருத்திநிமித்தத்தையிட்டு ஸித்தஸாத்யோபாயங்களிரண்டுடையவும் ஸாமாநாதிகரண்யம் பண்ணுகிறது. ஶரணஶப்தஸாமாநாதிகரண விஶரண்யத்தாலே ஶரண்யனுக்குயிர்த வ்யவஸாயத்தோடே ஸ்தநஞ் சொல்லப்படுகிறது. ஸித்தோபாயாவ

ஸா-கா|| வாரவ்யஸம்ஶாணஸம்ஸவதீத்யாஶங்க்யவரிஹரதி(அதில் ஶரணஶப்தமித்யாதிநா) (பண்ணமாட்டாமையாலே) கதம்ஸங்கோதீதி (இவ்விடத்திலே) ஶரணஶப்தோபஶ்லிஷ்டக்ரியாபதவாச்யஃ(இவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணமான உபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயமிதி) ஶூகிம்வாந்யவிஶிஷ்டாநந்யமகிஸ ரவோபாயிகாரவதாவஶ்யோபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயஃகாயஃ நாந்யநந்யஸாதாரண்யமித்யர்த்தஃ. ‘யதேவ்யநகாதகாதேநித்யாதிநா’ ஹாநந்யாஸஸ்ய ஸகலஸாதநஸ்வாவஹதஃ ஸாங்காரய ஹாநந்யாஸேவீஶ்வரஸ்யோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶாதுபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயோஸவேதிதி நாஸாதாரண்யமிதி வேத. யஷ்யவ்யோபாயாந்தராஶக்தஸ்ய தத்ஸாத்யஸ்ய ஹாநந்யாஸோபாயஸ்வீகாரவ்யவஸாயோ

29 ॥ த்யாகவாரணமாகக்கடவது. *

ஸா-தீ॥ ஸாமர்த்யம் ரக்ஷகத்வமாகையாலேயிங்கு ஸர்வஶக்தியாநந்யத்தியா லேசொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஸ்வாமித்வமாஸம்பந்தமாகை யாலேவிஶ்வாஸம்வ்யஞ்ஜநாவ்ருத்திஸஹிதையானவஹியாநந்யத்தியா லேநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வபரமாகிறது ஆகவிங்குஶரணாஸ்த்திலே நிர பேக்ஷரக்ஷகத்வம் வசவ்ருத்தியமாயிதமென்றதாயிற்று. இத்தாலி வ்வுபாயத்துக்கு ஸர்வஶக்த்யபேக்ஷயா கிஞ்சித்விஶேஷமாத்ரமத்தனை போக்கி ஸதிவஹமில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லிவைத்ததுவும் வெளியிட் டதாயிற்று. இந்த நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வமே வுபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி யமென்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கு ஶரணஶப்தார்த்தமான வுபாயத்வ மிப்படி வேதவேதாந்தஸாரண இஷ்டஸாதநத்வமாத்ரமன்றிக்கே ரக்ஷகத்வமாத்ரமன்றிக்கே வுபாயாந்தரநிரபேக்ஷ விஶிஷ்டரக்ஷக த்வமாகையா லிவ்வுபாயத்வாத்யவஸாய மிவ்வதிகாரிக்கஸாதாரணமெ ன்னக்குறையில்லை. உக்தரீத்யா ஶரணஶப்தத்திலே யிவ்வுபாயத்வம் வசவ்ருத்தியமாகையாலும் 'வ்யவஸ்ய' என்கிற வசனத்த்ய வஸாயத்திலே ரூடமாகையாலு மிங்குபாயத்வாத்யவஸாயம் ஶாஸ்த்ரமெ ன்னவுங்குறையில்லை. இப்படி ஶரணஶப்தமுபாயாந்தர நைரபே க்ஷ்யவிஶிஷ்டரக்ஷகத்வபரமாய்ப் பொருகையாலே கேவலரக்ஷகத்வத்தை

ஸா-கா ॥ ஸர்வேஷ். தயாவி "தாவதாதிவ்யஶாவாஞ்ஞா" இத்யாதிபிஃ "ஸாஹஸ்ர த்ரவ்வேஷ்டாவலாகாஸேஷவ்யக்தே" த்யாதிஶ்லயஸ்கிஞ்சி [illegible] ஸாயநாதராஸந்தயாவ்ருத்திவஸ்த்ராவிதஸஸ்ய ஸாயநகேந [illegible] ரந்த்ரஸஸ்யவியாநாவதாவ்ருத்யாயிகார்ணாநுபாயத்வாத்யவஸாயோ நாவஶ்யம் ஸாவீத்ய ஸாயாரண்யமவவத்யதே. கிஞ்ச மோக்ஷவ்ருத்தி ரித்ஸமஸாயநஸாநந்த்ராவேவ நைவோபாயத்வாத்யவஸாயாவஶ்யம் ஸாவம் தவேத்ராபாயாந்தராவ்ருவ்ருத்த்யர்த்தகாத்தஸ்யாஶ்வாநபேக்ஷித் த்வாத் ஸமர்த்தஸாயநஜாதிஷேஶாஸத்ரா ஸ்வமர்த்தாயும் ஸாந்த்ரா ஸாநந்தரஸ்ஹிவஸ்ஹாவேஜாதிஷோமோநஷ்டா நேவிஷிதியஜாதி [illegible] ஸாந்த்ரவஸாத்ர ஸ்வமர்த்தஜாதிய ஸ்வமர்த்தாந்தரஸாயநேந ஸாந்த்ரஸஸ்யவிப்ராயிகாஸாவாஸ்ஸாந்த்ரஸகாலேவிஶ்வாஸேவிவ [illegible] விஶ்வாஸாத்தஸஹாயமநுஷ்டாநேவி தாதாகவிகவிஶ்வாஸ [illegible] ஸாம்ஶஸநகார்ய ஸாம்மாநுஷ்டாநாஸ் ஸஹவிஸேநாவஶ்ய [illegible] ஜாதிஷேஸ்த்ராவி ஸமாநாந்தரஸாய நிக்ஷேவநைவ வாரவை [illegible] வ்யக்தேத்ர கயோபாயவ்யவஸாவிஶேஷா [illegible] ஸங்கதாந்ந்தராகிரண ஸர்வக்ஷத்ர ஸஹஸாய [illegible]

௩௦ ‖ * அறிவித்தனரன்பரையம்பறையுமுபாயமில்லாத்துறவித்துணியிற்று

ஸா-டீ‖ ச்சொல்ல வவகாஶமில்லாமையாலே மொக்ஷஸாதநமிங்கு வக்தவ்ய த்வாவொயிகமல்லாமையாலும் 'வ்ரஜ' என்கிற வசநவ்யவஸாயத்தி லேஶமாகையாலே வரணத்தைச்சொல்லமாட்டாமையாலு மதிங்குவர ணவாவகஶமில்லாமையாலும் மொக்ஷஸாதநவரணோபாயமுகமென்கை க்குக் கொறையில்லை யென்று திருவுள்ளம். ஶங்காவம்வகநிவர்த்தகங்க ளான வாஷஷகாரஸம்வம்யாதிளில் தெளிவுமதுக்கு விஶேஷஸாத் ஶியான ஸதாவாயகடாக்ஷமு மிவ்வயிகாராஷங்களில் ஸாரதமங் களென்று காட்டாநின்றுகொண்டு யிவ்வயிகாராஷங்களை தெளிவித் தவாவாயர்கள் திறத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநம் கர்த்தவ்யமென் கிறவபிப்ராயத்தாலே யிந்த க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநரூபமாக வொரு பாட்டு அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு வரிகரவிஶதத்தையும் ஸங் ஶ்ஷணை ஸமவிப்பிக்கிறார். (அறிவித்தனரித்யாதியால்) (ஐயம்) ஸம் ஶயத்தை (பறையும்) சொல்லுவதான ஜ்ஞாவிக்கும் ஸ்வபாவமான உண் டாக்குமதான வென்றபடி. நம்மாலினி நிவர்த்திக்கப்போமோ போகாதோ

ஸா-கா‖ நாம ஸஜநகநவகாஶவராஹதக்ஷவஸம்ஶவரிஹாரா யமொக்ஷாக வச்வம் ஸஜநகக்ஷவஸ்யாவஶ்யகஷாதிஸம்பெதமொக்ஷ வ்யாவ்திமொயிகாகமொக்ஷாயஹதெஹரநயாஸஸ்வாவாநரந ஷிதஸ்ய "க்ருஷ்ண: க்ருஷ்ணேதி ஹகாமெ ஜபந்நாஜீவிதம்யொஜஹா தி | க்ருஶஸ்ஶம்பு: கஷே தஸ்யஶோகே வீஜாநஜளதிஷெதா ந்யாவ்யண்ஸள" இதி க்ருஷ்யகாரெணவ்யமெநெவ ஹரநாஸெந மொக்ஷஸ்ய விஸெஷஜாதீயஸாஷ்யாணாஹாவாத் ஹஶவமொஜணிகா வாதகக்ஷாகவஸக்ருதெவஹிஶஸ்ஸக்ருதொயஙாரயெஶம் | தவயம் ஸக்ருதநூரொஹவதீ" இத்யாதிஶாஸ்த்ரஸ்வஹஶவதாஜ்ஞாதிஷம்வந்தெக ந "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞாயஸ்தாமுல்லங்க்யவர்த்ததே. ஆஜ்ஞாச்சே தீ மமத்ரோஹீ மத்பக்தோபி நவைஷ்ணவ:". இத்யாதிநிஷேதஸ்வஸாயநா க்ஷ மொக்ஷஸாயநாஜ்ஞாநுஷ்டாநஸம்ஹவாக ஸாயநாஜ்ஞாவ்யவ ஷ்யகத்வாயகாஷ்யவஸாயெ வவக்ஷோரகிம்வநஸ்யா ஸாயார ணெநாவரூம் ஹாவீ மொக்ஷஸவரணம்த ஸவஹஷஸாயநஹர நயாஸாம்மதயா ஸவதாயிகாரி ஸாயாரணதிதி ஹாவ:. உக்தவ்ரகா ரெண வரிகரவிஶதகம் ஸ்வாவாயக்ருவாஷ்யதிதி தஶயந்நு ஸ்ரீ ஶதகாரீநாம் வரிகாநுஸந்தாநம் ஜ்ஞாவிஷயதாந்து ஸம்க்ரஹாஹ (அறிவித்தனரித்யாதிநா) (ஐயம்பறையும்) ஸம்ஶய ஜ்ஞாவகம் நஸம்ஶயிதவ்யமிதி ஸூசநாய 'ஐயப்படாதே' இதி வ்ர

௩௦ ॥ ணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை உறவித்தனையின்றி யோர்த்தாரென

ஸா-நீ ॥ வென்று ஸம்ஶயத்தை யுண்டாகும்படி ப்ரக்ஷேபமான என்று தாத்பர்யம். (உபாயம்) பக்தியோகாதிகள் (இல்லாத்துறவி) இவையில்லாமையாகிற ஆகிஞ்சந்யமென்றபடி. (துணியில்) அதடியாகவுண்டான ப்ரபத்தியில் (துணையாம்) ஸஹாயமாகிற ஸ்வஸாவனன வஸிஷ்டத்தை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கும் ஸஹாவனா வென்றபடி. (பரனை) ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை யிங்கு பரஶப்தத்தாலே பர்யவஸாநம் காவச க பீஜஸம்ஸ்காரயோகமும் துணையாமென்கிறத்தாலே ஜநிவ த்வாகாரயோகமும் ஸூசிதமாகிறது. (வரிக்கும் வகை) உபாயாந்தரஸாதநிஷ்டியாம்படி வரிக்கும் ப்ரகாரத்தை பரகதஸ்வரூபத்தைக் கண்டு அகன்று போகாதே பரார்த்தகாரஸம்பந்தாதி விஶேஷவிஶிஷ்டதயா ஸௌஹார்த்திஶயத்தைத் தெளிந்து மஹாவிஶ்வாஸஶாலிகளாயவனை வுபாயமாய் வரிக்கும்படியை யென்றபடி. இதுகளுக்கன்பாறி

ஸா-கா ॥ யோகாக ஸம்ஶயோ நாஸ்தி த்யஸ்ய ஸிந்தே 'அன்பு அயமொன்றில்லை' இதி ப்ரயோகாத் (அன்பம்) ஸம்ஶய: "ஸர்வாய ஸம்ஸேவ்ய ஸம்பத்ஸ்யஸா ஶரண்யம் தேவபயஸ்யேஸ்யே | கவத்ரேவஶோபகிம் வகோநாம் ஶநாயிதே ராமம் வதநம் வநாய" இத்யுக்தப்ரகாரேண தீர்க்காமு வம் யதாஸ்யதயா விபஸம்ஶயாக ஸஹஸம்ஶய ஸம்வக்ஸ்ய பக்தியோகாஸ்ய (உபாயமில்லா) உபாயஸ்ந்யாஸாவேவ (துறவித்துணியிற்று துணையாம்பரனை) ஸம்ஸாரவிமோசநாய ஸமவத்ஸவா யக்ஷஸ்வஸாயே ரக்ஷகம் ஸர்வேஶ்வரம் யதா (அன்பம்) யாதாயாத காரணவி ஶாஸ்த்ரக கத்வதயா ப்ரதிபநோவாநஷ்டயதித்ய பிஷ்டை (அன்பம்புக்கும்செய்வினைசெய்தி) ப்ராப்திவிஶேஷபோகாதி நதாநம் ஜக்ஷ்யதே ஸர்வாவ "கர்மயோகஸ்வஸ்தஸ்ய ஜ்ஞாநயஜ்ஞாதிஸேவநம் இத்யாதிப்ரமாணாஜ்ஞா நாவிநாஸம்ஸ்தயா ஜ்ஞாநஸம்வித்கர்மயோகாத்ஸ்ய (உபாயமில்லா) உபாயஸ்யாஸாவாக (துறவி) பக்தியோகம் வரித்யஜ்ய. ஏதேந உபாயாந்தராஸாவாநஸம்யாநஜந்தமவத் ஸாந்த்ராதிரவகாவதுண்ணுக்தம் (துணியிற்றுதுணையாய்பரனை) மஹாவிஶ்வாஸேஸதி ரக்ஷகம் ஸர்வேஶ்வரம் 'பஸ்யாவாம்ஶ விஶ்வாஸஸ்ய ஸிம்ஹ நாவதி' த்யுக்தே: ஏதேந மஹாவிஶ்வாஸோக்த: (நாம்வரிக்கும் வகை) ஆகிஞ்சநாஸ்ய கத்ருகவரணப்ரகாரமேதேந "ஸ்வமேவோபாயபூதோமேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: | ஶரணாகதி" ரித்யுக்தம் ஸிவாமவக்தம். "ஸோமபாயிதா ஸர்வேதேஷ்வா மோக்ஷகவரணம் த்யக்த்வா மோக்ஷைகவரணம் விவக்ஷிதம் பாநரவ

௩௦॥ நின்றவும் பரைநாம் பிறவித்துயர் செகுவீரென்றிரக்கும் பிழையறவே. (௧௮)

ஸா-தீ॥ வித்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம் (உறவித்தனையின்றி) பாத்யவஸ்துக்களுமில்லாமல் ஶேஷஶேஷிபாவாதிஸம்பந்தங்களொன்றுமன்றிக்கேயென்றபடி. (ஒத்தாரெனநின்ற) ஸத்ருஶரென்று சொல்லும்படி நின்ற கர்மவஶ்யத்வாதிநா நமக்கு ஸஜாதீயரான வென்றபடி (உம்பரை) தேவர்களை ப்ரஹ்மாதிகளையென்றபடி. (நாம்) ஸம்ஸாரிக்களான நாம் (பிறவித்துயர்) ஸம்ஸாரது:கத்தை (செகுவீரென்று) போக்குங்கோளென்று (இரக்கும் பிழை) யாசிக்கையாகிற அநுசிதக்ருத்யம் இரக்கும்பிழையென்கிற வாக்யத்திலுமிப்படியே தாத்பர்யம். (அற) அற்றுப்போம்படி அதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாதே போம்படி என்கை (அன்பர்) ஸ்நிக்தர் நம்பக்கல் ப்ரேமயுக்தரான ஆசார்யர்களென்றபடி. (அறிவித்தனர்) தெளியும்படி உபதேஶி

ஸா-கா॥ கிம்ப்ரகாரவிஶிஷ்டைரித்யத்ராஹ (உறவித்தனையின்றி இத்யாதி) ஸ்வஸ்வாமிஶரீராத்மபாவாதிரூபஸம்பந்தாபாவேऽபீத்யர்த்த: (ஒத்தாரெனநின்றவும்பரை) ஸ்வேந ஸமானதயா ப்ரஸித்தான் ஸ்வஸமானவர்க்கீயானித்யர்த்த: (உம்பரை) தேவான் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வரூபேண ஸமாநான் ப்ரஹ்மாதீநித்யர்த்த:. யத்வா ஸ்வஸ்வாமிஶரீராத்மபாவாதிஶேஷஶேஷித்வாதிஸம்பந்தரஹிதான் கர்மவஶ்யத்வேந ஸாம்யாத் ஸமானஶீலான் ப்ரதிவாதிநாம் ஶ்ருத்யர்த்த: (பிறவித்துயர்செகுவீரென்றிரக்கும்பிழையறவே) ஹே ப்ரஹ்மாதய: யூயமஸ்மாகம் ஜந்மஸம்ஸாரஜநிதது:கம் மோக்ஷப்ரதாநேந நிவர்த்தயதேதி ப்ரார்த்தநாரூபகர்த்தவ்யம் யதாநவரதம் ஸததம் ப்ரார்த்திதம் ஸ்யாத் தத்ர அநர்ஹத்வரூபஸம்பந்தம் ஸர்வத்ர நிவர்த்தயிதும் ப்ரகாரமன்பரறிவித்தனரித்யந்வய:. ஸ்வாமிநா ஸர்வேஶ்வரேண ஸாக்ஷாத் ப்ரேரிதா ஆசார்யா இத்யர்த்த:. யத்வா (உறவித்தனையித்யாதி) (உறவித்தனை) ஶேஷத்வாநுஸந்தானமேவ ஸம்பந்தப்ரகாரமித்யர்த்த:. ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவிஶிஷ்டாத்மஸமர்ப்பணலக்ஷணம் தத் "ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம:" இத்யாதிவிஶேஷணாநுஸந்தானவிஶேஷமித்யர்த்த: (இன்றிஒத்தாரெனநின்றவும்பரை) ஈஶ்வரஸ்ய மஹாத்ம்யம் இதி "நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:" "மாம்ஸமேதோஸ்திஸம்பவா" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தம் ப்ரதிபாத்யமானம் ஸர்வஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமித்வம் ஸர்வேஷாம் ஸர்வப்ரகாரேஷு ப்ராதாந்யேந ஸ்தித்வா ப்ரதிபாதிதமித்யர்த்த: (பிறவித்துயர்செகுவீரென்றிரக்கும் பிழையறவே) ஜந்ம

௨௦॥ ப்ரபத்தேஸ்ஸர்வஸாதாரண்யம் ... ஸூக்திஷு ப்ரஸித்தம் ... விசேஷயோக ஸ்து

ஸா-நீ॥ த்தநம்ஹிர்த்தார்களாவாயநூர்கள் வர்ணாஸ்ரமாதிகளாலே ஸர்வஜ்ஞத்தைத் தெளியாதபோது முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கண்டஞ்சி "ஶரணாஸஜ்ஞாநஶீநித்வதீ" த்யா திகளிற்படியே ஷேவநாலாங்களை க்ஷிப்ரகாரமடியாக ஜ்ஞாநவைஶ த்ரிவித ப்ரஸாதாதிகளான ஸம்ஸார நிவர்த்தநம் பண்ணவேணுமென்று யாவிக்கும்படி ப்ரஸாதிக்குமிறே யென்று கருத்து. இங்குதுணையாமென்கி றவிடத்திலே யாதாகளிலுஸங்களும் ப்ராதிகளிலுவஜநமும் ஔ விதத்தாலே ஸூசிதமாகிறது. துறவித்துணையென்கிற விடத்திலே காருண்யஞ் சொல்லித்தாகிறது. மற்ற விரண்டும் வரிக்கும் வகையென் கிறவிடத்திலே வர்ணவிதமாகிறது. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரவர்த்திக்கா நாகளிலுஸங்களாதிகளம்ஶங்களென்று வக்தவ்யமல்லாதிருக்க விவர்ணற யி தர்கமங்களாகக் கொள்ளக்கூடுமோ? கூம்ஶங்களாரென்று கொண்டால் "ந்யாஸஸ்ஸர்வ ஸாம்ஶஸம்யாத" இத்யாதிகளோடு விரோதம் வாராதோ? ஆஜ் ஜீவிதாந்த நாமா யாம்ஜீத" யென்றிது யோமமாகச் சொல்லப்படுகையாலே மற்ற யோமங்கள்போலே யாவஜ்ஜீவமாகவேண்டுகையாலே யிதினம்ஶங்க ளுமப்படியே யாகவேண்டியிருக்க யிவை ஸக்ருத்கர்த்தவ்யங்களாம்படி தா னெங்கனே, ஸமஸ்தகர்மஸ்வத்யாகமாநாகளிலுஸஜ்ஞாதிகளைப்போலே யாமீகாத்துக்கு வசிகரமாகவேண்டியிருக்க வமங்களுக்குங்கூட வ ஶிகரமாகைக்கு நிவேயநந்தானே தென்கிற ஶங்கைகளை வரிஹரி யாநின்றுகொண்டு யிவ்வயிகாராயத்ததயாநிக்ஷம்ஸூக்தஃ என்கிற விடத்தில் போலன்றிக்கே கிட்டி விஸ்தரேண ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ப்ரப த்தி

ஸா-கா॥ ரம்வராஜ நிதிஷ்டீவம் நிவர்த்தயேத் ஸ்வஸ்வவர்ணாஷாயநூக்கவ நாஸ்வஸ்யாவஸாநரவொகாத்ந்யயா நஸவெத்யாஜஷம் (அறிவித்தன ரிதி) க்ரியாயாவிஶேஷணம்। வமைதநஸமஸ்த ஶரணரவொஹிர்யா ந்யஸ் கொக்கும்மஹாகும் (பிழையறவே) ஜத்தெநவிஷிதாகரண நிவிஷகரண யொராஸபொர் வ்யக்தியாதாநாகளிலுஸங்கள் ப்ராதிகளிலுவஜந நிகவல்யத்கெ ஜத்யநூ:உக்தாநாம் மாநாதேவயோமப்ரகாரம் ஶ்ரோ கெ ப்ரஸாதயது ஷேஷாம் ஸக்ருத்வ ப்ரயாநாநாவதிஸ்வாஷாதோ (ப்ரபத்தேர்வ: வஷாம்ஶஜத்) [illegible] ஸ்வஸ்திரம் ப்ரஹ்வா த்யது। வர்ணாஷம் வரஶூஸ்ய நித் ஸ்திரிஶோநயா । ஜத்யம் ஶர்தம் ஶ்ருஷ்ய [illegible] நீத் த்யக்தம் ஸ்வ [illegible] ஶைவ ஸ்தா। கேஶவா [illegible] ப்ரவதநே வாஸ

३०॥ द्वाख्या स्वोपायाधिकारनिरूपणोपायप्रतिपत्त्यधिकारः॥

सा-टी॥ तदुक्त्यादियाल्) अत एव सर्वोपायः(भगवत्प्रा-
प्त्युपायः) प्रपत्तिरिति ... भगवत्प्राप्त्युपायः(प्र-
पत्त्यादिः) प्रपत्त्यङ्गानि ... प्रपत्त्यङ्गानि
... स्वरूपं ...
... ॥
(सर्वोपाय इति व्याख्यातः) सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं
व्रज इत्यादि वचनैः प्रतिपादितम्. अत्र सर्वधर्मान् इति नि-
... स्वरूप-
... भग-
वत्प्राप्त्युपाय ...
... व्याख्यातम्
... (तत्र) ...
... (अङ्गाङ्गिनाम्)
... (प्रपत्त्यधिकारः)
... ॥
... (अत्र) अ-
... (अर्थपञ्चकम्) ... उपायाः

सा-का॥ ... सर्व-
... प्रधान-
... सर्वोपाय-
... (प्रपत्तिरिति) ...
... श्रुतिश्रीवचना-
दिकं प्रमाणमित्यर्थः (भगवत्प्राप्त्युपायत्वेऽपि स-
ति) 'सर्वधर्मान् परित्यज्य' 'सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज
... इत्यादि ... सर्वधर्मान् ...
... 'अङ्गाङ्गिभावेन ... विनियुक्तत्वा-
दपायत्' इत्यर्थः. (तत्र आचार्याः स्वोपायाधिकारि-
णि) 'कारणानामुपायानां विनियुक्तत्वादपि' इ-
त्यर्थः (अत्र प्रपत्त्युपायत्वेऽपि)
'रक्षिष्यतीति विश्वासः ... ' इ-
त्यर्थः अतएव (प्रपत्त्यङ्गेषु) 'गोप्तृत्ववरणम् ...'

ஃஶ்ரீகெ நஸ்லாகதாஸ்யம் நிஜஹாரவிஷயெ நந்ந தகஸ்லாஸ்யதெஹூா தக

ஸா-நி ॥ ரவ்ரத்யரோரணஹிதஸ்தி யாவக (நிஜஹாரவிஷயெ) நிஜஹார வெஷ்யாஷெஶெர ஷயெ ஜஸ்ம்காகாக்ஷி நயாபெநவவலத்ர உத்தர தவா கெதி(கமநந) மொஷ்யக்ஷவரணெந (தகஸ்லாஸ்யதெஹூா) (நிஜஹார விஷயெ) தஸ்ய ஷமவதஸ்லாஸ்யதெஹூாவண தஸ்யஷஜயாவாய நீயதிதி ஷமவதஜஹூதஸ்டஃ. தஸ்ய ஷஷ்யஷாநஹூதியாவக (ஜஹெதி) யொமஜதஸ்டஃ (தாஷயீநம்) ஷமவஷயீநக்ஷம் வணதெந கஷதஸ்க தமஜக்ஷஃ. க்ஷிரஷ்ஷெந தஷ்ஹஷக்ஷம் ஷஷஸ்ய தீயக்ஷம்வ விவக்ஷிதம் தெந வஸம்மதஸ்யமஃ ஷஷதமஹ்வொகொஹவதி தா ஷஷ்ஷெநெத ரஸம்ஷெஹெஸ்யாஸஸ்யம்ஷஸ்ய வெஷஷஸம் ஷெயாதயெத (தக்ஷஜ்ஞாநம்) ஸவஸ்ய ஷமவஷயீநக்ஷ ஷமவஷ்ஹஷக்ஷாதிவிஷயம் ஶாஸ்ஜநம் ஜ்ஞாநம் ஷயஸம்மகதஸக்ஷதமஸ்ய தக்ஷஜ்ஞாநவஸ்யாக்ஷ்வாஷஸள தக்ஷஜ்ஞாநஸாஷ்யஷ் ஸவெஷ்ஷவி கஸ்ஸ் ஹவதீகம்ஶிவஷம்மாநாஃ வி வரிகவொஹவதீதி ஹாவஃ ஸ வரிகவெ ஜஹதாஷயீநாதி ப

ஸா-கா ॥ வ்ரயதிவெஷநதிதெத்யஷவெவெதெத்ரக்ஷம். (நிஜஹாரவிஷயெநநதகஸ்லாஸ்யதெஹூ) தநெந மொஷ்யக்ஷவரணெநெதநூஃயக்ஷாநஜெகாயஷதிவணஷதக்ஷாஷயாஃஸ்யதஃயஸ்யாதாஶ ரீரஷெஷவணவஸாயகஸ்காரயதிதம்யஷெஹெயஷொகெஹெயாநிநிஷதி ஶரம்ஶரஸவஹதாநாம் ஹ்யஷெஶஜநதிஷ்தி ஹ்ரஷயநு ஸவஹாதாநி யம்த்ராரஷாநிஷயயா । வம்வெதாநி ஷஷாபா ஹொ காரணாநி நிபொயஷெ । ஸாம்வெ க்ஷதாஜெ வெக்ஷாநி ஷிஷயெ ஸவகஸ்ணாம் ॥ கயிஷ்டாநம் தயா கஸ்காரணம்வ வ்யய ஷ்யம் । விவிபாஷ வ்ரஷ்வெஷ்டா ஷெஷவம்வெவாத்ர வம்வஷஃ ॥ …

௩௨॥ ஆர்த்தாந ப்ரயோக்தா த்விஹ ஸபரிகரே தாத்ருஶீந்யாதி பும்ஸி: ॥

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிகர விபாகாதிகார ஏகாதஶ:

ஸா-நீ॥ ஸித்தம் தத்வஜ்ஞாநப்ரயோக்த்ருத்வய: ॥
இதி ஶ்ரீரங்கராஜ யதிராஜ சரணாரவிந்தமகரந்த ஷட்பதஸ்ய
வேதாந்தராமாநுஜமுநே: க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்
பரிகரவிபாகாதிகார ஏகாதஶ: ॥

ஸா-கா ॥ குர்வாதிஶப்தாயு: ॥
இதி பாரத்வாஜகுலதிலகஸ்ய வேதாந்தவித்யாவிஹாரஸௌதே:
ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய புத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
பரிகரவிபாகாதிகார ஏகாதஶ: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

அத ஸாங்கப்ரபதநாதிகார: ॥

ஸா-நீ ॥ இப்படி பரிகரங்களை நிரூபித்தது கூடுமோ? இத்தால் உபாயகார்யமாகத்தக்கதான அம்ஶியின் ஸ்வரூபமின்னதென்று நிஶ்சயிக்கக் கூடாமையாலிந்த நிரூபணம் நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ? "நிக்ஷேபாபர பர்யாய" இத்யாதி வசநத்தாலே ந்யாஸ நிக்ஷேபமாக ஸித்தமென்று முன்பு உபபாதிக்கையாலம்ஶிஸ்வரூபம் நிக்ஷேபம்தானென்றிலப்போது "ப்ரபத்திம் தாம் ப்ரயுஞ்ஜீத" இத்யாதிகளிலே அம்ஶிஸ்வரூபத்தை ப்ரபத்தியாய்ச் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? நிக்ஷேபமும் ப்ரபத்தியுமொன்றாகையால் விரோதமில்லையென்றிலப்படி ப்ரபத்தியாகச் சொல்லத்தக்கதுதான் நிக்ஷேபமாவது பரந்யாஸமோ? ஸ்வரூபந்யாஸமோ? பலந்யாஸமோ? இவற்றின் ஸமுதாயமோ? நாத்ய: ஆஜ்ஞாதிஸம

ஸா-நீ|| ௧ பரந்யாஸ ஸ்ராவி ப்ரவர்த்திக ப்ரஸங்காத் ஸ்வரூப ஃபல ந்யாஸயோரங்கித்வ யாவியாந ப்ரயுக்தம் ப்ரஸங்காத் நதீதீய: பரந்யாஸ வியாந ப்ரயுக்தம் ப்ரஸங்காத் நத்வதீய: ப்ரயோஜநாஞாவாவஸ்ய ப்ரவர்த்ய பாவப்ரஸங்காத் ஸ்வரூப பரந்யாஸ வியாந ப்ரயுக்தம் ப்ரஸங்காத் ஸ்வரூப ந்யாஸாங்கத்வ ஸ்யாங்கித்வம் ஃபல ந்யாஸாங்கத்வஸ்யாங்கித்வமிதி பக்ஷத்வயே ப்ராமாணிக ஸங்கல்ப ஈதநா உ நம்மகா வாகேந கதியாந ப்ரயுக்தம் ப்ரஸங்காத் ஃபலேப்ஸு ப்ரவகார கதயாபவேத் முமுக்ஷோரிதாநஞெஷாம் ஸ்வரூப ந்யாஸம் ஃபல ந்யாஸம் ப்ரதிவசவகார ககாஸம்பவாத் நாவிவக்ஷாதயாஸதி ப்ரயோஜநாஞாநாம்ப்ரவிஶ்த: ப்ரவ்ருத்த்யபாவப்ரஸம் ஸ்வரூப ஃபல ந்யாஸயோ ரவிதே நாநுஷ்டேயத்வப்ரஸங்கோவா கிம்ச முமுக்ஷுவானவன் தத்வவித்தாகையாலவனுக்காத்ம நிக்ஷேபம் பண்ணத்தான் கூடுமோ?. நிக்ஷேபமாவது தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாதே தன் வஸ்துவை தன் ப்ரயோஜநத்துக்காக வொருவன் பக்கலிலே யடைக்கலமாக வைக்கையன்றோ? இவனுக்காத்மவஸ்து தன்னுதன்றே, ஆத்மரக்ஷணஃபலமும் தன்னுதன்றே, அவன் வஸ்துவை யவன் பக்கலிலே யிவனடைக்கலம் வைக்கைக்கு ப்ராப்தியுமில்லையே? ஆகையால் முமுக்ஷுவுக்கு இவ்வுபாயத்திலம்ஶி ஸ்வரூபத்ரவ்யஸமர்ப்பணமேயன்றோ வென்றிப்படிப் பிறக்கும் ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரத்திலே பரந்யாஸமே ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமாக அம்ஶியாம்படியையுமிது ப்ரவ்ருத்திஶைதில்யாவஹமாம் ப்ரகாரத்தையும் காட்டாநின்றுகொண்டிந்த பரந்யாஸம் முமுக்ஷுவுக்கு அம்ஶியாம்போது இதினுடைய ஸர்வவேஷமிருக்கும்படியை நிரூபிக்கக்கோலி இதில் பரந்யாஸம் ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமான அம்ஶியென்றுமிடத்தையுமிது ப்ரவ்ருத்திஶைதில்யாவஹமாம் ப்ரகாரத்தையும் ஶ்லோகத்தாலே

ஸா-கா || ஸ்வவாஹிதததஸ்ஸ்வேதே பரந்யாஸே ஃபலாதிகாரிண:
அதிகாரமஶேஷாணாம் ஸ்வரூபநிஷ்டத்ரவ்யஸமர்ப்பணாதிகாரே. ந
ந ஶாஸ்த்ரஸ்வரூபநிஷ்டேஷு அநபேக்ஷ்ய ரக்ஷணாய் நஸ்வாத்ம
ரக்ஷணஸ்ய வா ஸித்தே: ஶநந்யஸாத்யத்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷா
ரவேபாயயா ஸ்வ ஸாத்யஸாயகே ஸஹகாரிஸாகாங்க்ஷ வார
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா ஜீ

௭௦ ॥ [illegible] ... தஸ்ய [illegible] | இதி வக்ஷ்யமாண [illegible]

ஸா-டீ॥ ஸம்க்ஷிபிக்கிறார். (...) (...) அதாவது [illegible] (...) (...) [illegible] ணாந்யதஸ்யாயிதம் [illegible] ... "இதி [illegible] வாக்யம். இப்படி யாகிலும் [illegible] நிர்வசநம் [illegible] மென்றவித்தாலிது [illegible] மாக [illegible] களுக்கு [illegible] யென்று மிடங்காட்டித்தாகிறது. (...) [illegible] (யாதுஸாதம்)(...) [illegible] (...) [illegible] (...) [illegible] யாதுஸா [illegible] ஸ்ய [illegible] வதிஹ்யதம். ஆனால்'[illegible]' இதி [illegible] க்யத்திலே [illegible] ர்கள் யாத்ரர்த்தை [illegible] யாகச் சொல்லுவா னேயென்ன வங்கு [illegible] மிருக்கையாலவர்களும் யாத்ரார்த்தை யன்றிக்கே [illegible] வ்யஞ்ஜிதமாம்படியிருக்கிற [illegible] ஷத்தை [illegible] மாக வறுதியிட்டார்களாகையால் [illegible] மென்று சொன்னதாகிறதென்று காட்டுகிறார். [[illegible] யென்கிற [illegible] க்யத்திலே [illegible] யை [illegible] யாகச்சொல்லியிருக்க [illegible] த்தை [illegible] யாக விங்கு சொல்லக்கூடுமோ வென்னவங்கு "[illegible]" யென்று [illegible] மிருக்கையாலே யத்த [illegible] யாகையால் விரோதமில்லையென்று காட்டுகைக்காகவந்த [illegible] யாயிருக்கிற வாகாரத்தைக் காட்டுகிறார்.] (இத

ஸா-கா ॥ [illegible] (...இதி) [illegible] இதி [illegible] கிஞ்ச [illegible] (இதி [illegible])

ச௦|| பெகேஷணஸவதாஸத்ர்யாஸாபூர்வி திசதிவிசேஷணவிஷ:||

ஸா-நீ || ஜத்யாதியால்) (ஜத: வஸ்தாக) சுஸ்தாக காரூக வாசேசூக்ஷணவவாஷ ஞமோஜாஸயெதியதிவம்யிநாயஜு' ஜெலாசம்:. (சுஸ்தத்தநிரபேக்ஷண) சுஸ்தவ்யாவ்ருத்தி நிரபெ க்ஷண, ஜந்ம விசேஷணம் சுஸ்தவ்யாவ்ருத்திசநபேக்ஷ்யதி யாவக. (சுஸாவஷ:)சுஸ்தஸாபோயசதஸீஷ்டாசெவொஷ:(ஸவ தா) ஸசஷகாரணிகெந கயா (ஸசஷ:) ஸ்வயம் வ்யாவ்ருத்யி வேஜாயவ்ருஜத்யஷ:க்ருத்யமூபொபஹஜதி'' பஹஜரஹ ணாக ஸசத்ருஜத்ருயசவ்ருத்யவ்யாயநாவாஸ: கத்ரா ஸ்வத்தந நிரபெக்ஷணயென்கிறவித்தாலும் ஸசஷ ஜத்ரூவ க்ருத்யம்சத்தாலுமந்த லக்ஷணவாக்யத்திலே பதெகொவாயதாயாவூ'' வென்கிற வேகசப்போவாய சபூதாகவயங்களைச் சொன் னபடி. இத்தாலந்த யாவெயாலே ஸாந்யாஸமவஸ்யம் வ்யஜிதமாகிற தென்று கருத்து. த ஸப்போவெஷச ஜெயாதநாஷ: தஸ்ய சதி விசேஷிதநாயம்:. சதிவிசேஷஜெவ ப்ரவநம்விஷ: நத கெவலமாயாநாசெவசதிவிசேஷிதி ஹாவ: லக்ஷணவாக்யஸ்ய யாநாநவாவிகவ்யாவாசெவெதி ஜ்ஞாவிதாசத்ர சதிசப்த:. (தக) ப்ரவநம் தசிதிவாமெ ப்ரவநாத்கம் ஸாந்யாஸசித்யஷ: | த ஜெந்வயக: வாச: (சுவிஷ:) அறுதியிட்டார்கள். ஸாதசேநவ்ர

ஸா-கா|| நிரபெக்ஷணதி)தாஜ்ஜசவாகெ்யாஞாரணஜெதஸம தசவாயாஷசநவெக்ஷ்யஜெவ சசமொவாயிதாஸவெதி ப்ராஜு நாஙிதஜ்ஞ க்ஷணஸரஸஜெவெவெதநஸம்யாநாத்கம் ஜ்ஞாநஜேவ ப்ரவநம் வதாஜ்ஞசஸாந்யாஸாநஷாமெந(ஸ்வதஜதஸதொவா) தஸாயஜத்யஷ: பஸவிதாவவசிதக்ஷமாமெசஸசஹஷிலஷ: பகூநயாஸெயாஸீஷ்'' ஜத்யாதிவ்ரசணாநஸாராக.வாகாரசா ஷ:நநாத்நிக்ஷேவகாவணுஜத்ரூகாத்நிக்ஷேபாம்ஜீதி நய க.யாஜீபஜ்ஞவூஜவாத்நிவாக்ஷவிகஸ்ரீயகாஸிஷெ:ததீயவவஸ்ரீயக வஷி க்ருகாஸசவஷணெ தகஜ்ஞாநகாஷாவாக ஜொக்ஷஸாயநகா நவவதிதீ: ததீயஸ்ய தஸ்ரீநு ஸசவணாசெவகெகநவகாரகக ஜெவ. ஜொகெ வரகீயஸ்யாஸ்தாஹி: வரஸீனஸசவிஷதஸ்யாவிவரெ ணரக்ஷணதசநாக. ஸவஜ்ஜெநஸமவதாவ ஸவஷஸ்ய ஸ்வகீயக ஜ்ஞாநஜ்க்ஷணவிஷெ: கிம்வாய ஜொக்ஷஸாயநசெவொ ஸாந்யாஸ ஸிஜசெவஸாஜ்யசெவொவா. நதாவக ஸிஜசீவ: தஸ்ய கதீ க்ஷதபா வொயநாஸம்ஷவாக விஜெயகாஸிஷெ:. கபாஜீபகாவா

௨௬ || ப்ரபந்நனான அதிகாரிக் கிவ்வுபாயத்தில் ஸ்வரூபமாவது;

ஸா-தீ || ப்ரகாரஃ பரிகராதிவிசேஷஃ அவர்கள் ஸந்ந்யாஸம் வ்யஞ்ஜிதமாம்படி இருக்கிற யாத்ருசபரிகரவிசேஷத்தை ப்ரதர்சயதி அறுதிபிடுகையாலவர்களுக்கும் யாத்ருசிகஸந்ந்யாஸம் ப்ரதர்சநமென்றே தாத்பர்யமாகிறதென்றுகருத்து. நிர்வேதஸ்ய உத்பந்நஸ்வபாவவிசிஷ்ட சோகஸ்ய [பா-தயோச ஸமுத்பந்நஸ்ய ப்ரகடஸ்யைவ ஸந்ந்யாஸமும் ப்ரத்யாஸந்ந ஸம்யாதாவ்யாதீ யாத்ருசாஃ ஸந்ந்யாஸாநுகூல்யம் பவதி. அத்ர யாத்ருசிதீதி பதேந ஸாதநஃ ப்ரதிபந்நாயாத்ருசோபாயஸ்வரூபவர்ணனமேவேதி ஸூசிதமத்ர விவக்ஷிதம் பவதி. தத சப்தோதிதஸம்காநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்வதீதி நாநேதவ்யஃ (தம்) யாத்ருசிதஸந்ந்யாஸம் ததீதி வாசம் யாத்ருசிதஸந்ந்யாஸஸ்வரூபவர்ணநீயத்வஃ தஸ்தேத்ய யாதஃ வாசஃ. இனி ப்ரபந்நனுக்கு இவ்வுபாயத்திலங்கஸ்வரூபத்தை ஸ்தாபிக்கவேணுமென்கிற சோத்யத்துக்கும் ஸ்வரூப ஸவிவரணார்த்தத்தில் ப்ரத்யக்ஷங்களில்ச் சொன்ன

ஸா-கா || தாத்பர்ய த்வதீயேதி ந ஹ்யேவ ஸாத்யங் வைராக்யதோப்ராபகாந்தராஸக்தஸ்ய ஸாயநதயா ஸாத்யேவதி ப்ரஷ்டிவந்நேநாப்ராபார்த்தஸ்ய ப்ரஹேயாவஸாயநகாப்ர தேவதி ஸ்வஸுதாத்ருஜநேத்ராஜநேத்ரா க்ருதேர்தாயிதேதாஸா நம். த்வதீயேதி யோஜநா யேஹத்தோர்யகாலஃ- நவ தத்ர ஸ்திதம் தஜநகம் ஸம்பவதி பாஹ்யீர்யாணாம் தஜ்ஞநககா உபாய நாத தநவோதி யோமாஸந்கரதஸ்ய காரணானுஜந்ஜ்ஞாநாயிக விஷயகஜ்ஞாநஜநககா விஜஃ- அநயிகவிஷயகே ஸ்ரத்தாவகே ந ஸம்ஸ்காரோத்பாய வ்யதிரிக்தாநபேக்ஷணாத் கவிதேயக ப்ர ஸம்பாதநதஃ காரணவிசேஷாம்ஸ்ய விசிஷ்டத்ர்யஸத்யாயகுணார் தீர்யாவேதந ஊராசதேத்யா அமூயேயா நதஸாவஸ்யாஃ ஸதிகஸா யநகாதீநாம்யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸோத்தநஃ| நதஸாயோகரோதேவேஸவய ரஜதீஸிதஃ, ஸவஜ்ஞாவிஹிவிசேஷஸஹகாரார்ணிகொவிஸநு| ஸம்ஸாரதம் த்ரவாஹிகாஜக்ஷாவேக்ஷம் ப்ரதீக்ஷதே க்ருபாஸ்யோதா நமோவாய்’’தித்யாதிப்ரமாணஸ்தீயவேஷ்வ த்வைந்து ஸவணை வநவ ஹமவார்ப்ரேக்ஷிதவமதாஸ ஸ்வாயீநகத்ரகஸ்வாஸகதர் காஹாவாத்ரநாஸம்யாநவசேகம் ஸ்வரக்ஷாஹர தஸமயொரதீய காநாஸம்யாநவிசிஷ்டஸ்ய ஸ்வநிஹரகவயதேஸ்ய ஸ்வவிநு ததீய கா நஸ்ஸம்யாநாஸவஸ்ய தஸ்ய தநஃகாரணகநேவாவவத்தஃ ஸ்வா

சூ॥ ஆபரணத்தை உடையவனுக்கு அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணக்கொடுக்குமாப்போலே யதாவஸ்திதமான ஆத்மநிக்ஷேபம். அதாவது;

வ்யா-நீ॥ ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார். (ஆபரணமிவேத்யாதியால்) இவ்வுபாயத்திலென்றது ஸாங்கமாக ஸ்வரூபயாதாத்ம்யமான ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி (ஆபரணத்தையித்யாதி) தன் ஸ்வாமியுடைமை ஒரு ஹேதுவாலே தன் கையிலேயிருந்தால் ஸ்வயம் அத்தை ரக்ஷிக்கமாட்டாதபோது நீயே இத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணவேணுமென்றுடையவனுக்கு கொடுப்பது லோகத்தில் காண்கையாலிங்கு த்ருஷ்டாந்தத்துக்குமப்படியாத்மநிக்ஷேபம் பண்ணக்கூடுமென்று கருத்து. யதாவஸ்திதமான வென்றது அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு வயோமித்துக்கொள்ளும்படி ரக்ஷணத்திலும் தத்பலத்திலும் தனக்கு ப்ராப்தியில்லையென்கிற தெளிவோடே கூடின வென்றபடி. இத்தாலிவ்வாத்மநிக்ஷேபம் ஸபலநிக்ஷேபமென்றுசொல்லித்தாயிற்று. த்ருஷ்டாந்தத்திலே ஸபலநிக்ஷேபங்களும் உபயோகங்களாயிருக்கையாலிங்குமப்படி யதாஸம்ப்ரதாயங்கொள்ளவேணுமென்ற. ததாவ இவைமூன்றும் ஸம்ப்ரதாயமாய்க்கொண்டு ஆம்ருதியென்று ஸாத்யம். இத்தால் ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வாமிக்குமில்லையென்றதாகையால் தத்வஶேஷத்வாதிகளுக்கு இங்கவகாஶமில்லையென்றதாயிற்று. சேதநனுக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலும் தத்பலத்திலும் ப்ராப்தியானது லோகத்தில்கண்டிருக்க இங்கு இல்லையென்கிறதெங்கனே, ஒருசேதநனுடைய ரக்ஷணாதிகளில் மற்றொருவனுக்கு ப்ராப்திதானெங்கனே, ஸ்ரவணப்ரத்யக்ஷணாதி காயிகவ்யாபாரவிஷயமல்லாதவாத்மாவையாபரணத்தை நிக்ஷேபிக்குமாப்போலே நிக்ஷேபிக்கத்தான்கூடுமோ? இங்கு நிக்ஷேபமாவது ஶேஷத்வாநுஸந்தாநரூபமான வ்யாபாரமென்றாலுமது ஸபலநிக்ஷேபமாம்படிதானெங்கனே யென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரிக்கைக்காக விவரிக்கிறார். (அதாவதித்யாதியால்) அதாவதென்றது யதாவஸ்திதமான ஆத்மநிக்ஷேபமாவதென்றபடி. ஸ்வஸ்வாமினைப்பற்றவென்கிறதற்கு த்ருஷ்டாந்தத்தோடே த்ருஷ்டாந்தயோஜனம். த்ருஷ்டாந்தமாவது லோகத்திலே ராஜாவைப்பற்ற ப்ரஜைகளுக்குள்ள ஸம்பந்தம்போலன்றிக்கே ஆத்மாக்களுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் ததீநங்களாயிருக்கை. இப்படி இவன் ததீநனாகையால் தானே தன்னை ஆத்மீயங்

[illegible]

௯௦|| ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதிப்ரத்யயங்களாலே ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஶேஷியாய்த் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் ஆத்மாத்மீயரக்ஷணபலத்திலும் ஸ்வாதீநமாகவும் ஸ்வா

ஸா-நீ|| ஸ்வரக்ஷித்துக்கொள்ள ஶக்தனல்லாமையாலிவனுக்கு ஸ்வாதீநமாக அந்வயமில்லை. அதனுடைய ரக்ஷணபலத்திலும் ஸ்வாதீநமாக அந்வயமில்லை. ஶேஷமாத்ரனாகையாலே ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் தத்பலத்திலும் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாகையாலே இவற்றிலவனுக்கே ஸ்வார்த்தமாக அந்வயமில்லை. ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வரக்ஷகனாகையாலும் ஶேஷியாகையாலுமிவ்வசேதநனுடைய ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் தத்பலத்திலும் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாகையாலிவற்றிலவனுக்கே ஸ்வாதீநமாகவும் ஸ்வார்த்தமாகவுமந்வயம். லோகத்திலும் ஸம்பந்தமுள்ள சேதநவிஷயத்திலே இப்படியிறே கண்டதென்று கருத்து. (ஶேஷத்வேதி) இங்கநந்யஸாதநத்துக்கு விஶேஷமாவது ஸ்வரக்ஷணாதிகளில் தனக்கு ப்ராப்தியில்லையென்கிற தெளிவோடே கூடுகையுமநந்யவிஷயமாம்படி க்ருதஸாத்யமாகையும் ஶேஷத்வாநுஸந்தாநமென்கிறவித்தாலே தானே இவ்வாத்மநிக்ஷேபம் பரநிக்ஷேபகர்ப்பமாம்படியும் சொல்லித்தாகிறது. ஶேஷத்வமாவது பரப்ரயோஜநத்தையே தனக்கு ஸ்வப்ரயோஜநமாகவுடைத்தாயிருக்கையிறே. இவ்வநந்யஸாதநத்துக்கு பரந்யாஸம் ப்ரதாநமாகையாலது இதுக்கு ஶேஷ்யமாயிருக்கை உடையவனுக்குடைமையை ஸமர்ப்பிப்பது அதின் ரக்ஷணபரத்தையவன்மேலே யேறிடுகைக்காகவிறே. ஈஶாநாய ஶேஷித்வம் ஸாப்ரதாநத்வமிஷ்யதே இத்யாதிகளில்படியே பரஸ்வத்வாபாதநமிவ்விடத்தில் கூடாதாகிலுமீஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷமான வஸ்துவைத்தானே ரக்ஷித்துக்கொள்ளும்படி யதாஸம்ரக்ஷ்யதாமர்த்தே யென்கிறபடியே ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்கிறவளவையிட்டு அநந்யஸாதநவிஶேஷம் ஸமர்ப்பணாம்ஶமாகிறதென்கிற அர்த்தம் ஸ்ரீமந்த்ராயிகாரத்திலே ஶிக்ஷிதமாகிறதிறே, இத்தாலிவ்வாத்மநிக்ஷேபம் பரநிக்ஷேபகர்ப்பமாம்படியும் சொல்லித்தாகிறது. ஸ்வதந்த்ரமான தத்ஜ்ஞாநமே வாயோவகாரகமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக இங்கு ப்ரணவத்திலித்யாத்யுக்தி: அத்ர ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நித்யஶேஷ: பாரதந்த்ர்யப்ரதிஸம்பந்தியாஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாபநாயஉ:. அசித்ஸர்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் ரக்ஷகத்வம் சேதநரக்ஷணவ்யாபாரே ஸ்வாதீநதயா உபாயத்வம் ஶேஷித்வம் ஸ்வார்த்ததயா. இவ்வசேதநனுடைய ரக்ஷணாதிகளிலீஶ்வரனுக்கேயந்வயமெ

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரவிஹிதஸாத்யஜ்ஞாநஸாத்யயாகாத்யநுஷ்டாநவிஷய: ஸ்வாபரந்யாஸ ஶாஸ்த்ரஸாத்யஜ்ஞாநஸாத்யாத்மநிக்ஷேபாநுஷ்டாநவிஷய: ப்ர

ஜீ || த்ருடமாகவுந்தனக்கு ஸம்ஶயமில்லாதபடி ஸாநந்த்ரவஸ வ்யாஸநயாநவக்ஷ்ய ஶ்ரவணத்ரய விஶிஷ்ட ஶேஷஸ்வா நுஸந்தாந விஶேஷம். (ஸ்வஸாதநம் ஜயிநி க்ஷிபேத்" என்று விஹிதமான விவ்வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை

ஸா-நீ || ன்னக்கூடுமோ? ரக்ஷ்யஸ்ஸ்ஹெநோ [வா-ஒந்கநிர்ஶேவக] ஶே ஷிவெக்ஷெகெக நியம்ஸ்ரவஸ்வவ ஸ்ஶக்ஷணாதிகளிலொருவனுக்கே ய ஸயமென்கிற நியமமில்லையே? கிஞ்ச ஶேஷஸ்வாநுஸந்தாநம் ஸ்வஜ்ஞ ஜ்ஞாநமாதல் த்ரஸ்ஸ்வதிரக்ஷமாதலாயிருக்க வித்தைத சரந்திஸாயமாக ச்சொன்னதுகூடுமோ? ஈநுஷ்வரமேயமாயாதல் ஸ்ரதிரமேயமா யாதலுள்ள ப்ரமாணவரதக்ஷஜ்ஞாநமெல்லாம் வாரஷயத்ரநவெ ஒக்ஷ்வஜநிக்குமவையன்ரே? ஸ்வஸாதநம் ஜயிநி க்ஷிபெ"தென்று விஹித மாயிருக்கையாலிது ப்ரமாண வரதந்த்ர ஜ்ஞாநாபேக்ஷண மென்றிலிது ஶாஸ்த்ரஜந்யஶேஷஸ்வ ஜ்ஞாநாதயிக விஷயமில்லாமையாலே யித்தை வி யிக்கவேண்டுவதில்லாமையாலிது விஹிதமாகத்தான்கூடுமோ? தேவ தொதேஶாநதீப்ரஸ்ராமாத்ரகயாமரஶவஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரஜந்யாமஜ்ஞா நாதயிகவிஷயமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும் விஹிதமாகிறாப்போலேயி துவுமொரு யாமரஶவமாகையாலது கூடுமென்றில் ஹேதி ஜீர்யநமஸ" வென்று யாமஜநுஷ்டிக்குமாப்போலே யிந் த ஶேஷஸ்வாநுஸந்தாநத்தை யாமரஶவமாகவநுஷ்டிக்குப்படி யெங் கனே, கவிவ "ஸ்வஸாதநஜயி நிக்ஷிபெ" தென்றமியை விதிக்கிற விட த்தில் ஸ்வரவநிக்ஷேபஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருதமாயிருக்க ஹரஹநிக்ஷேப ங்களையுங்கூட வாமியாகச் சொன்னது கூடுமோ? இங்கவையுங்கூ ட விவக்ஷிதங்களென்னகக்கு ப்ரமாணந்தானுண்டோ வென்ன யிவையெல் லாத்துக்குமுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாதநதித்ராரஹ) ஹாவிக்கை யெ ன்று மளவாலே) இவ்வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை யென்றதுஹரஹநிரா ஸ ஶஹ்ராத்ர நிக்ஷேபரஶவமான வநுஸந்தாந விஶேஷத்தை யென் றபடி. கநுஷ்டிக்கும்படி என்றது கநுஷ்டிக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி இது ஹாவிக்கை யென்னகயோடேயநயம். இது ப்ரமாண வரதந்த்ர ஜ்ஞாநரஶவமன்றிக்கே யாமம் போலே ஶாநஸஹாவநாத்மகமாகையாலே யாமவ தேவஶாஸ்த்ர ஜந்ய ஜ்ஞாநாக லீஷவிஷயமானகயால் விஹித மா னகக்கும் க்ரதிஸாத்யமாகைக்கும் குறையில்லை என்றதாயிற்று. ஜஜ்ரா

ஸா-கா || வத்தவ்ய ஹமவஸ்ரு ஹவிஶேஷவாஙியள உயவசநவைருகா நுஸந்தாநவிஶேஷவெவ்யவஹாநந்ராஸஸ்வாத்தஸ்யவிஷயவிஶேஷவிஶே ஷிதயா ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநாதயிகவிஷயஸ்வாரஸ்யதஸாயந்ஸ்வாஸ. விய ஸாமவஜ்ஜ த்யஹ்வெப்ரத்ய தவஸ்ராநுஷ்டாநப்ரகாரோஹ (ஸ்வஸாதநஜயீ

தம்|| யதேஷ்டம் விநியோகிக்கும்படி; ஶேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் தன் ப்ரயோஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கீடாக அநந்யார்ஹ அநந்யாதீந ஶேஷபூதனாய் அஸ்வதந்த்ரனான நான் "ஸ்வார்த்தாவிப்ராயம்" என்கிறபடியே எனக்குரியே னல்லேன், ஒன்றை நிரபேக்ஷமாக வென்னதே

ஸா-நீ|| ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த்தம் யத்ருச்சா ஸுக்ருதம் ததா என்றிங்கனே காரணங்களில் ஸாத்யவிஷயமாகப் பிறக்கிற ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநமும் "ஜிஜ்ஞாஸுரபி யோகஸ்ய" என்றிங்கனே காரணங்களிற் சொன்ன விஶேஷ விஷயமான யாதார்த்த்யஜ்ஞாநமும் பரஸ்பர விலக்ஷணங்களிறே, இவற்றில் ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநமும் த்ரவ்யவிஶேஷண கத்யாம விஶேஷ்யகம்யாதார்த்த்ய ஜ்ஞாநம் த்ரவ்யாதி விஶேஷ்யகமென்றபடி. மற்று வைலக்ஷண்யங்கண்டு கொள்வது. (அநந்யாஹீத்யாதி) அநந்யார்ஹத்வேந ஸம்ஸார ப்ரதிரோதகேந ஶேஷ்யத்வ ஶக்த்யந்வ அநந்யாதீநத்வேந நியந்த்ருத்வ ஶக்த்யந்வவோச்யதே. ப்ரணவத்தில் சதுர்த்த்யக்ஷரத்தாலும் மகாரத்தாலுமிவைதான் ஶேஷ்யத்வ நியந்த்ருத்வ ஶக்த்யென்று ஸித்தமாயிருக்கையாலிவனுடைய ரக்ஷணாதிகளிலீஶ்வரனுக்கேபக்ஷ மென்கிற நிபந்தத்துக்குத் தட்டில்லை என்று கருத்து. இவ்வர்த்தங்களெல்லாமிவனுக்கு ஶ்ரவணதஶையாலேவாவகதங்களாயிருந்தாலுமுபாயாநுஷ்டாநதஶையாம் ப்ராதாதிநாதஸ்வ ப்ரதிஸந்தாநமில்லாதபோது உக்தஶங்கைகளஸம்பாவிதங்களாகையாலே யதாவதநுஷ்டாநம் ஸித்தியாமையால் உபாயாநுஷ்டாநதஶையி லிவ்வர்த்தங்கள் ப்ரதிஸந்தேயங்களென்றுகருத்தாலே யிவ்வர்த்தங்களை யிங்கனுஸந்தேயங்களாக வருளிச்செய்தது. "ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்" தென்கிற விதிவாக்யத்திலே ஸ்வஸம்பந்தமாத்ரமொழிய ஸ்வஸம்பந்தத்யாகம் ஶ்ருதமல்லாதிருக்க வாதாதீயாநாம் ஸ்வஸம்பந்தத்யாகாநுஷ்டேயமாவதெங்கனே யென்று ஶங்கியாமைக்காக "அஸ்மதர்த்தாவிரோதாய" இதி ப்ரமாணோதாஹரணம் ஸம்ஸாராதீயஸம்ப்ரதாய ஸம்தத ப்ராமாண்யாத் ஸ்வஸம்பந்தத்யாக மந்த நிக்ஷேப விதிவாக்யத்திலும் விவக்ஷிதமென்றதாகிறது. (உரியேனல்லேன்) யொழ்யனல்லேன் ஶேஷமாகைக்கு யொழ்யனல்லேனென்றபடி.

ஸா-கா|| த்யாதி) அநந்யஸாத்யஸாதநயோஸ்ஸ்வரூபவிரோதிஸ்வரூபணாவ ஹேதுபூதநவைலக்ஷண்யாதிஶ்ச அநந்யாஸக்த ப்ரபதந விதிவக்தவ்யமொழிகை தாவதாத்ஸ்வ காயகரணதாநாத்ருத்த்யாம் ஶ்ருத்யர்த்தஸ்ய ஸ்வரூபணாநுஸந்தாநம் அநந்யாஹீ ஶேஷஸம்ஸத ஸ்வஸ்வ ஸ்வரூபவைதாவ்யாபாரதஸ்யாதஜ்ஞவாரதந்த்ரஸவ்யாஹ (ஶேஷியாயித்யாதிநா) (எனக்குரியேனல்லேன்) ஸ்வஶேஷத்வமோக்ஷ

த்தி॥ ன்றவுமுரியேனல்லேன், "ஸ்வயஞ்சாஸக்தவிஜ்ஞஸ்ய பாரதந்த்ரஸ்ய தேஹிந:! ஸ்வரக்ஷணேப்யஸக்தஸ்ய கோ ஹேது: பரரக்ஷணே" என்கிறபடியே என்னையுமென்னதென்று பேர்பெற்றவற்றையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனும் ப்ரயத்நக்ஷமியாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேன்

ஸா-டீ॥ (யென்னுதென்றவுமுரியேனல்லேன்) ஆத்மீயனென்றபிமாநிக்கைக்கும் யோக்யனல்லேனென்றபடி. அப்போதாத்மீயாநாம் ஸ்வஸேஷத்வ ப்ராஸக ப்ரமாணம் விரோதியாகாதோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக நிருபாதிகமாக விவக்ஷித:. அந்த ப்ரமாணம் ஸோபாதிகஸேஷத்வபரமாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வீயத்வப்ரஸக்தியேயில்லாமையாலும் ஸ்வாத்மீயங்களில் தனக்குள்ள ஸ்வத்வத்தை ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாந காலத்தில் த்யஜிப்பதில்லாமையாலும் யாகஸ்தலத்திலே த்ரவ்யஸ்ய ஸம்பந்தத்யாகம் பண்ணுகிறாப்போலே இங்கு பண்ணக் கூடாமையாலாத்மாவில் ஸ்வஸேஷத்வ போக்த்ருத்வாபாவ ப்ரதிஸந்தாநத்தாலாத்மீயங்களில் நிருபாதிக ஸ்வஸேஷத்வ போக்த்ருத்வாபாவ ப்ரதிஸந்தாநமும் ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமாகிறதென்றிவ்வாக்யாபிப்ராயம்(ஸ்வதந்த்ரனுமித்யாதி)இது விஸிஷ்டநிஷேதம். அதாவது, ஸ்வதந்த்ரனாகைக்கும் ப்ரயத்நக்ஷமியாகைக்கும் யோக்யனல்லேன். ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேனென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரனும் ப்ரயத்நக்ஷமியுமாகிலன்றோ ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனாவதென்று கருத்து. சேதநஸாமாந்யாத்மீய ரக்ஷண யோக்யனாகலாகாதோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக ஸ்வயஞ்சாஸக்தவிஜ்ஞத்வாதி ப்ரமாணோதாஹரணம்.(ஸ்வயஞ்சாஸக்தவிஜ்ஞஸ்ய) ஸ்வதோஸக்திவிஜ்ஞாநவிஸிஷ்டஸ்ய பரப்ரேரணாபேக்ஷஸக்திவிஜ்ஞாநவிஸிஷ்டஸ்யேத்யர்த்த: அநேந பாரதந்த்ர்யஸ்யாத்யந்திகத்வம் விவக்ஷிதம். (ரக்ஷித்துக்கொள்ளயோக்யனுமல்லேனிதி) சேதநனுக்கு ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தில் ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வ ப்ரஸக்தியில்லாமையாலதில் தனக்கு போக்த்ருத்வாபாவ ப்ரதிஸந்தாநமே ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமாகிறதென்று கருத்து. சேத்ர ப்ரயத்நக்ஷமியுபாயத்வேநிஷ்க்ருஷ்ட ஸம்பந்தத்யாகமும் சொல்லித்தாகிறது. ஸ்வஸ்வரூபாவாயிருக்கிற தனக்கு ஸ்வீகாரவர்ஜநீயமாகையால் ப்ரயத்நக்ஷமித்வாபாவ ப்ரதிஸந்தாநமே ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமாகிறதென்று கருத்து. ஸ்வஸம்பந்தத்யாகபரஸம்பந்தாநுஸந்தாநாத்மகமான வித்யாமாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வேஸ்வரஸந்நிதாநம் ஸ்வஸம்பந்தத்யாகம்.

ஸா.கா॥ நமஸ்தே. ந நமஸ்ஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸர்வேஸ்வரஸ்ய ஸ்வரூபணார்த்தம் ஸஸ்யாத்மகஸ்வரூபவந்தம் ஸ்வாத்மாநம் ஸர்வேஸ்வரஸ்ய ஸரணாகதம்

௩௦॥ "ஶூத்ராணாஞ்ச ப்ரபந்நாநாம் ஶுத்தம் பாஷணமிவ। ஸமஸ்த ஸாதனைர்ஹீனம் ப்ரஶஸ்தம் மோக்ஷஸாதனம்" என்று விவேகிகள் ப்ரஶம்ஸித்த க்ரமத்திலே யென்னுடைய வர்ணாஶ்ரமங்களுமவனதே, "ஶூத்ராணாம் ஸந்நியாஸிநாம் நிக்ஷேப உச்யதே" என்கையால் இவற்றினுடைய ரக்ஷணபரமும், "நஹிபாலநஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்"

ஸா-நீ॥ ஶத்தைக்காட்டி யினி க்ரமேண வாஸம்பந்தாம்ஶத்தை காட்டுகிறார். (ஶூத்ராத்யாதியால்) ஶூத்ராதிகளுக்கு ஸ்வயமனுஷ்டானமிருந்தாலன்றேயிவையவனுதேயென்றிப்போது பாவிக்கக்கூடுவது தஸ்பவித்தானகையாலேயிவனுக்கவனுஷ்டானமில்லாமையாலிதுகூடுமோவென்றுஶங்கியாமைக்காக ஶூத்ராணாஞ்சேத்யாத்யுக்தி: இந்தவசநஜஹாராஸாரதத்திலுபதிவாரவுலவிஷயம். தஸ்வேக்ஷிதமித்யர்த்தவசன: தஸ்ய உபதிவாரவஶோ: ப்ரக்ஷணம் பாவநாதி யாவச (விவேகிகளிதி) ஸ்வயமனுஷ்டானமய மில்லாத வுபதிவாரவ்யாதிகளுமிப்படி பாவிக்கக் காண்கையாலே யிந்தபாவமெனக்கு ஸ்வயமனுஷ்டானவஶக்தியமில்லாமையாலிங்குயிது கூடுமென்று கருத்து. "ஸ்வாத்மாநஞ்சயி நிக்ஷிபே" தென்கிறவிடத்திலாத்மங்களுக்கு நிக்ஷேபம் ஶ்ருதமில்லாதிருக்கயிங்கவற்றுக்கும்கூட ஸமர்ப்பணஞ் சொன்னது கூடுமோவென்ன விஶம்ஶயையைஸூரஸ்பதிஷரியானின்றுகொண்டிந்த வாமி விதிவாக்யத்தில் ஹாஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்கிற ஶங்கைக்கு முத்தாரமருளிச்செய்கிறார். (ஶூத்ராதீயேத்யாதியால) "ஶூத்ரநிக்ஷேப உச்யதே" என்று ஹரந்யாஸத்தையுமாத்ம நிக்ஷேப ஶப்தாஸமாக விவரிக்கையாலே யிதுவும்மமியென்றதாகையால் "ஸ்வாத்மாநஞ்சயி நிக்ஷிபே" தென்கிறவம்மி விதிவாக்யத்தில் ஹாஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதமென்கைக்கிதுவே நியாமகமென்று கருத்து. இங்காத்மீய ஹரந்யாஸத்தையுங்கூடவாத்ம நிக்ஷேபமாகச்சொல்லுகையாலே யிந்த விதிவாக்யத்திலாத்மீயங்களும் விவக்ஷிதங்களாகைபாலிங்கவற்றுக்குங்கூட ஸ்வாரேவ ஸமர்ப்பணஞ் சொன்னது கூடுமென்றதாயிற்று. அவனுதே யென்றிங்கவதாரணம் பண்ணக்கூடுமோ? ஈஶ்வரனுக்குப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் யாவதாத்மபாவியான ஶேஷித்வமிருக்கையாலே ரக்ஷண பரமவர்களுக்குமாகாதோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக (நஹிபாலநேத்யாத்யுக்தி:). அவர்களுக்கு யாவதாத்மபாவி ஶேஷித்வமிருந்தாலும் ஸர்வேஶ்வரத்வமில்லாதாருக்கு ரக்ஷண ஸாமர்த்யமில்லையென்றுவசனஞ்சொல்லுகையாலுமவர்களும் ரக்ஷ்யகோடி நிவிஷ்டராய்பவனேஸர்வரக்ஷகனாகையாலுமிங்கவதாரண

ஸா-கா॥ வேதவிதுஷவிஶேஷித்யத்ரோக்ஷாத்ஸாரந்யாஸேஶாம்ஶத்யாத்ம

தி॥ என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனானவனதே, "ப்ரணதஸம்ரக்ஷணஸ்ய ஸர்வஸ்வஸ்ய வியந்தா। கேசவாச்யுதஸங்கா ஹ்ருத்ஸ்த நிக்ஷேப உபாயதே" என்கிறபடியே ரக்ஷணஸமர்த்தம் ப்ரதானஸமீபானவனதே யென்று ஸாதிக்கை. ॥*॥ த்ரைலோக்ஷ்யேத்யாத்ரு ஸாமாந்ய ஸர்வசக்த்யாதி ஸத்

ஸா-நீ ॥ ங்கூடுமென்று கருத்து. "ஸாக்தாநஜயிநிக்ஷிபே" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வ ஸம்பூர்ணமும் விவக்ஷிதமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரசஸ்தாதிவ்யாக்யானாதாஹரணமிங்கு ஸர்வ ஸம்பூர்ணத்தையுமாத்த நிக்ஷேப ஸாத்யமாகச் சொல்லுகையாலந்த வியாக்யத்தில் ஸர்வ ஸம்பூர்ணமும் விவக்ஷிதமென்கைக்கு இவ்வசனமே நியாமகமென்று கருத்து. தானும் ஸமீபாயிருக்க ஸர்வமவனுதே யென்றவதாரணம் பண்ணக்கூடுமோவென்று சங்கியாமைக்காக ப்ராதான்ய ஸமீகிநிதேசஃ தனக்கு வருகிற ஸஹாயாம்சமும் பதிஸேவா சேஷமாகையாலிங்கவதாரணங்கூடுமென்று கருத்து. இங்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸம்பூர்ணாதிகள் மூன்றும் அபேக்ஷையமாகைக்கு த்ரைலோக்ய நிபந்தனமாகில் ப்ரயோஜனாந்தரபரர் ப்ரபத்யதிகாரிக்கமிதியில்லாதொழியாதோ? உபாஸகஸ்ய ஸ்ரீ ஜோக்ஷாபேக்ஷமாக ஸமந்தாஸம அபேக்ஷையமாகவும் ப்ரஸம்கியாதோ, ஆகிஞ்சன்ய நிபந்தனமாகில் ப்ரயோஜனாந்தரபர ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கு மிவை மூன்றும அபேக்ஷையமாக ப்ரஸம்கியாதோ? உபாஸகனுக்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்பூர்ணங்களில்லாதொழியவும் ப்ரஸம்கியாதோ? த்ரைலோக்ய விசிஷ்டாகிஞ்சன்யம் நிபந்தனமென்றாலும் ப்ரயோஜனாந்தரபர ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கும் ஸ்ரீமாந ப்ரஸமமுமுக்ஷு உபாஸகனுக்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்பூர்ணமான ப்ரஸம்கமும் தவிர்வதன்றோ? இனி ஸமஸம்பூர்ணாம்சத்துக் காகிஞ்சன்யமும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்பூர்ணாம்சத்துக்கு ஆகிஞ்சன்யமும் நிபந்தனமென்னத்தான் கூடுமோ? அப்போதாகிஞ்சன்யனான த்ரைலோக்யபுக்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்பூர்ணமில்லாதொழிய ப்ரஸம்கியாதோ வென்ன ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்பூர்ணாம்சத்துக்கு த்ரைலோக்யமும் ஸமஸம்பூர்ணாம்சத்துக் காகிஞ்சன்யமும் நிபந்தனமாகையால் உக்தசங்கைகளுக்கொன்றுக்கு மவகாசமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார். (த்ரைலோக்ஷ்யேத்யாதி ச்லோகத்வயத்தாலே) சாஸ்த்ரசாஸ்தா: காருண்யவாஸ: ஸாமாந்யமென்றது ஸாதாரண

ஸா-கா। க இதி ஸம்க்ஷிப்தாஹ (த்ரைலோக்ஷ்யேத்யாத்ரு ஸாமாந்யதாதிநா) யத்ருவி ப்ரயோஜனாந்தரபர ப்ரபத்திஸ்ஸர்வஜ்ஞாதிஸம்பூர்ணதேந வைகல்யம் தயாபி மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்திஸ்து தத்காரிணாம் த்ரைலோக்ய ஸர்வஜ்ஞ [illegible] ஆகிஞ்சன்யம் ஸமஸம்பூர்ணதே [illegible]

௨௭ || ப்ரபத்தேர் அங்கநிரபேக்ஷத்வம் ... ||

ஸா-டீ || மென்றபடி. ஸாங்கேத்யாதி ... அத்தைப் போலே யிது ... நிபந்தனமாகவுடைய தென்றபடி. ததா ச ஶரணாகதத்துக்கு ... நிபந்தனமன்றிக்கே ... நிபந்தனமாகையாலிது ... க்களி லங்கநனானவனுக்கே யதிகாரமாயிருக்குமென்றபடி. இப்படி ... நிபந்தனங்களாலே தானே யிவனுக்கு மூன்று ... யமாக ஸித்திக்கையாலே யிங்கு விஶிஷ்டம் நிபந்தனமாக வேண்டாமை யால் ... த்துக்கவகாஶமில்லை யென்றதாயிற்று. (...) ... விஶேஷண மிந்த விஶேஷணம் "..." ஹென்கிற ... விதிவாக்யத்திலே ... மில்லாதிருக்கவதிவனுக்கு வருவதெங்கனே யென்கிற ஶங்காவார ணாய மங்கு ... மில்லாவிட்டாலும் "..." இத்யாதி ... வத்தாலே யிதுவுமங் கே விவக்ஷிதமாய்க் சொண்டம்மியாகத் தான் தீருகையாலே யிவனுக்கிது வறத்தட்டில்லை என்று கருத்து. (...) ... (...) ஶரணாகதத்துக்கு ... மாதல் ... விஶிஷ்டாங்கத்வமாதல் நிபந்தனமன்றிக்கே ... நிபந் தனமாகையால் ... க்கு ... ஸித்திக்கத் தட்டில்லை என்று கருத்து. (...) ... ஶரணாகதத்தைப் போலே யிந்தவாங்கத்தை நிபந்தனமாகவுடைய தென்றபடி. ததா ச ...

ஸா-கா || ... "..." இத்யாதி ...

... நம் | ... "..." இத்யாதி ...

௨௰॥ மோக்ஷகாங்க்ஷிணாம்॥*॥ ப்ராப்த்யுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஜீவன் ஃபலியாயிருக்க ஈஶ்வரனிங்கு ப்ராப்ய ஃபலியானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; அசித்தின் வர்ணாதிங்கள் போலே சித்துக்குத் தான கொடுத்த பாரார்த்ஷ்யங்களும் ஸர்வஶேஷியான தனக்குகப்பாயிரு

ஸா-நீ॥ வாதி ஸவர்ணத்துக் காகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநமன்றிக்கே ஸ்வத்ஸ்வமே நிபந்தநமாகையாலிது ப்ரயோஜநாந்தர ப்ரவ்ருத்திகாரி க்கு ப்ரஸங்கியாதே மோக்ஷார்த்திக்கே யதிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. ஈஶ்வரஸ்ய ப்ராப்ய ஃபலித்வாநுபபத்தேஃ ப்ராதேஶிகத்வ ஸர்வ ஸ்வர்ணா மோதாஷம்ஶிநோ ஷஜந்த்யாத்தகஸ்வநந்வவஹதிஶ்யி ப்ரா யேண ஶங்கதே. (ஃபலார்த்தியாயித்யாதி) ஜீவனேவஹ்ய மோக்ஷஸாதி யொழிய ஈஶ்வரனப்படியல்லாமையாலும் ஃபலார்த்தியா ஸாதனாநு ஷ்டாநம் பண்ணினவனுக் கொழிய மத்தவனுக்கு ஃபலிக்கமில்லையென்று லோக வேத ஸித்தமாகையாலு மீஶ்வரனுக்கு ஃபலித்வமே யில்லாதிருக்க ப்ராப்ய ஃபலித்வமெங்ஙனே யென்றபடி. ஈஶ்வரன்வஹ்ய மோக்ஷஸா தியில்லாவிட்டாலும் ஜீவனைப் போலே ஃபலார்த்தித்வ பூர்வ கஸாத யாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறவனல்லாவிட்டாலும் ஜீவனுக்கு ஶேஷியாய்க் கொண்டு தன்னுகப்புக்காக பாரார்த்ஷ்யங் கொடுத்து தானுகக்குகிற வனாகையாலே ப்ராப்ய ஃபலியாகலாமென் றபிப்ராயத்தாலே பரிஹரி க்கிறார். (அசித்தினித்யாதி.) (வர்ணாதேதி) ப்ரயிவீக்ஷாதிகளும் ஶய நாஸநாதிகளுமாகிற விவித்ர வர்ணாதிங்களுக்கு தாநாஶ்ரயமல்லாவிட்டா லுமவை தனக்கு கப்பாகிறாப் போலே ஜீவனுக்கு வருகிற மோக்ஷாதி பா ரார்த்ஷ்யத்துக்குத் தானாஶ்ரயனல்லாவிட்டாலும் தனக்கு கப்பாகலா மென்று கருத்து. (ஸர்வேதி) அசித்துக்குப் போலே சித்துக்கும் ஶேஷியன்றோ வென்று கருத்து. இங்கு ஶேஷித்வாம்ஶம் ஃபலித்வா வபோதகம் மற்றம்ஶமதில் ப்ராப்யத்வாவபோதகம். இவை யிரண்டு மீஶ்வரனுக்கு கப்பாயிருக்குமென்று தாத்பர்யமாகச் சொன்னது கூடுமோ? அசேதநம் ஸாதிஶயத்துக்கு ஸ்வயம் ஃபலியாக மாட்டாமையாலே யங்கீ ஶ்வரனே ஃபலியாகையாலவ்விஷயத்திலீஶ்வரனுக்குகப்புண்டாகத்திருக்கச் சொ ன்ன அசேதநங்களுக்குத் தானதிஶயங்களையுண்டாக்குவது சேதநன் போ க்யமாகிறாப் போலே சேதநனுக்கு ஸ்வயம் மோக்ஷாதி பாரார்த்ஷ்ய ஶோபாவஶ்யங்களுண்டாக்குவதும் சேதநன் ஸ்வபோக்யமாக்கின ஸா தனத்து முகப்பில் தாத்பர்யமில்லையென்றுமிட்டதை லோக ஏகதேஶீயா

ஸா-கா॥ ஶரண ஶேஷிணம் ஹ்ருதயஸ்தம் ப்ரத்யக்ப்ராயோஜந [illegible]
[illegible] (ஃபலார்த்தியாயித்யாதி) [illegible]

உ॥ க்கையாலே யீஶ்வரன் ப்ரயாஸஸஹியாகிறான். அசேதநமான குழமணனை யழித்துப் பண்ணியும் ஆபரணம் பூட்டியு மழகுகண்டு களிக்கிறதோடு சேதநமானகிளியைப் பஞ்ஜரத்தில் வைத்துப் பால்கொடுத்தும் வேண்டினபடி பறக்கவிட்டும் அதினுகப்பு கண்டுகளிக்கிறதோடு வாசியில்லையிறே நிரபேக்ஷரான ரஸிகர்க்கு. ஆனபின்பு இங்கு, ॥*॥ ஸ்வநிக்ரஹ

ஸா-டீ॥ லே யோஜிக்கிறார். (அசேதநேத்யாதி) (குழமணன்) தாம்ராதிநிர்மிதப்ரதிமை. அழித்துப்பண்ணியுமென்றது ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டிகளிலேயசித்துக்கு ஸ்வரூபபரிணாமவிருத்தியுண்டாகிறதுக்கு மாபரணத்தைப் பூட்டியுமென்றது. ஸம்ஸாரதஶையிலேயே ஸ்வபாவ பரிணாமவிருத்தியுண்டாகிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். பஞ்ஜரத்தில் வைத்து பால் கொடுத்து யென்றது ஶரீரத்துக் குள்ளே வைத்து சேதநனுக்கு ஸ்வர்காதி போகாநுபவங்களையுண்டாக்குகிறதுக்கு வேண்டியபடி பறக்கவிட்டுமென்றது. மோக்ஷாநந்தாநுபவத்தையுண்டாக்குகிறதுக்கும் த்ருஷ்டாந்தம். (நிரபேக்ஷேத்யாதி) சேஷஶ்ரீமாநஸாபேக்ஷமன்றிக்கே யஸ்மத்ஸாபேக்ஷா த்ருப்தராயிருக்குமவராகச் செய்யிலன்றோ வுகப்பில் வாசியுண்டாவதென்று கருத்து. “ஹேமஸ்ரஜாம் ரமணயோ ரசேதநேஷு போகப்ரதாநஸமயே ஸ்வநிதேஶவ்ருத்தேஷு ஜகதீஷு ஸமம் ரஸாம்ஸ விஶேஷண ஹேமதாயீ ஸ்ருஷ்டிவாக்ய ஸமயாஸக மோதஸேஸ்ஸ்” மென்கிற ஶரணாகதிதீபிகா ஶ்லோகத்தை யிங்கே யநுஸந்திப்பது “ஸ்வார்த்தா நஜாயி நிக்ஷிப்தே” தென்று கந்தி வியிவாக்யத்திலே ஸ்வரூப ஸத்வகுண ஸாத்ய ஶப்தஸ்வதிவனுமாயிருக்க ஸரஹஸ்யஸத்வகுணமங்கு விவக்ஷிதங்களென்றும்போது அஸ்வாஹாராதி தோஷமாதலாத் ஶப்தத் துக்கு லக்ஷணாதோஷமாதல் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன விங்கு ஸ்வரூப ஸத்வகுணமே இங்கு ஶாப்தமாயும் மற்றயிரண்டு மார்த்தமாகையாலு முக்ததோஷமொன்றுமில்லை என்று காட்டானின்றுகொண்டு பூர்வோக்தவக்கி வ்யுத்பத்தி லப்தஸ்வரூபாநுபந்தித்யாத்மகமென்ற வளவாலுபபாதித்தவ ர்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு என்றது முக்தநிக்ஷேபமானது ஶ்ருதிஸாத்யமாம்படி பரநலஸாவநாரூ பமாக ஸரஸத்வகுணங்களுங்கூட வாத்மநிக்ஷேப ஶப்தார்த்தமாக ப்ரமாணாந்தர ஸித்தங்களா யதிரேகநக்ஷமடியாக ஸரஸத்வகுணமும் பூர்வோக்தக்ஷமடியாக ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமும் வரவேண்டினதா யிஶ்வ

ஸா-கா॥ (யழித்துப்பண்ணியும்) ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டிகளால் விநாஶப்ராதுர்பாவங்களாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ரேபிநிக்ஷிப்தக கர்மவஶாத் க்ருதக்ருத்யாஸவி ஷ்ட்ரி' த்ர்யாத்ருக்ஸ்வாநிஸரஸ்வரூபஸஹநவிஶேஷ்யத்(ஆனபின்பிதி)

௨௭ ॥ த்வபர்யந்தரக்ஷைககார்ய ஸாதநம் | த்ருப்தரக்ஷா ஸாமர்த்யம்

ஸா-தீ॥ ரனுக்கு ப்ரயாஸ மறிக்கும்படிகையாலே யவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வ த்ராணோபாயமானதென்றபடி. இங்கென்றது பூர்வோக்தமான அதிகாரித்திலென்றபடி யிதுக்கார்த்த ஸமர்ப்பண ஶப்தத்தோடே யந்வயம். (ஸ்வநிர்பரேதி) ஸுதஸமர்ப்பணஸ்த ரக்ஷாஸாமர்த்யம் ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்வநிர்பரத்வ பர்யந்தரக்ஷைககார்ய ஸாதநமித்யந்வய:. ஸ்வநிர்பரத்வ பர்யந்தம் ச தத்ரக்ஷைககார்ய ஸாதநம் சேதி கர்மதாரய: ரக்ஷ்யஸ்ய ரக்ஷைககார்ய ஸாதநமாவது ரக்ஷ்யனான தன்னுடைய ரக்ஷணமவனொருவனுக்கே தனக்கன்றென்று ஸாதிக்கை. இத்தால் ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வஸம்பந்தத்ராணமும் பரஸம்பந்தமுஞ் சொன்னபடி ஏககார்ய ஸாதநமென்றவித்தாலேதானே அநந்ய பரஸம்பந்த ஸாதநமுமர்த்தஸித்தமாயிற்று. இந்த அர்த்தத்துக்கு ஸ்வஸம்பந்தத்ராண ஸாதநம் த்ருப்த ரக்ஷா ஸாமர்த்யமென்கிற விசேஷணத்தாலே சொல்லிற்று ஸமர்ப்பணீயனையும் தத் ப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷியையுமிங்கு ரக்ஷ்ய ரக்ஷக பாவேந நிர்தேசித்தவித்தாலே "யஸ்ய ஸம்ரக்ஷ்யத பாவ்யதே" யென்கிறவிடத்தில் போலேயிந்த ஸாதநத்துக்கு ஸமர்ப்பண ஶப்தஞ்சொல்லித்தாகிறது கார்யமாயிங்கு ரக்ஷ்ய ரக்ஷக பாவ நிர்தேசமநுஸந்தேயமாமிறே. இந்த ஸாதநத்துக்கு ஸ்வஸம்பந்தத்ராண ஸாதநம் ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்தமென்கிற விசேஷணத்தாலே சொல்லிற்று. இந்த ரக்ஷைககார்ய ஸாதநம் ஸமர்ப்பண ஶப்தார்த்தமென்றுமிடம் இங்கு பர்யந்த ஶப்தத்தாலுமுக்தம்ஸித்தமாகிறது ஏககார்ய ஸாதநமென்றிங்கு ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தை ஶப்த: ப்ரயோஜநமாக்கி நிர்தேசித்தவித்தாலதிகாரிவாக்யத்திலிதுவே ஶப்தார்த்தங்களாகாதிகங்களென்றதாகையாலங்கு லக்ஷணாதோஷாதி ப்ரஸக்தியில்லையென்று

ஸா-கா॥ (ஸ்வநிர்பரேதி) ஸுதஸமர்ப்பணஸ்ய த்ருப்தரக்ஷாஸாமர்த்யம் ரக்ஷ்யஸ்ய ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்தரக்ஷைககார்யஸாதநமித்யந்வய: ஸ்வரக்ஷாஸமர்த்தஸ்யாபி ஸ்வஸ்யஸாமர்த்யம் த்ருப்தம் யதாபவதி ததா ரக்ஷ்யஸ்ய" கிம்பரஸ்ய ந விந்த்யேத பரோயஸ்ய ஸ: நிர்பர: தஸ்ய பாவோ நிர்பரத்வம் ஸ்வஸ்ய நிர்பரத்வம் ஸ்வநிர்பரத்வம் ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்தம் ஏகம்யஸ்ய ஸாதநஸ்ய தத்ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்தம் கர்மணாம் ஏவ விநாஶ்ய கார்ய ப்ரஸ்யாந்தயா ஏகஶப்தபர்யாயபர்யந்தஶப்த: ஏவ ச ரக்ஷைககார்ய ரக்ஷைககஶேஷகவான கஶப்தவயா ரனே தயா ஸாதநதயா நஸம்யாநம். ஏவம் சாகி சநஸ்ய ஸ்வஸ்யைநிர்பயம் யதாவித்தயா ஸ்வரக்ஷணவிது நாஶம் ஸாதீத்ய நாஸம்யா நபூர்வ

௩௦|| ரக்ஷ்யஸாபேக்ஷத்வவர்ணநம் ||*|| ஸ்தோத்ரத்தில் "ஸர்வாபராதிஷ்வபி யோ விசேஷ்யம் பரம் க்ஷணதோ ஸாதியதா தயாவிய: | தஸ்ய து பரோக்ஷ பக்ஷேஷு ஸமோதேவ ப்ரயாஸவிஷ்டத:" என்கிறதற்கு தாத்பர்யமென்னென்றில்; ப்ரதேத்ரயிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரையொரு ஹேது

ஸா-நீ || காட்டித்தாயிற்று. இங்கு சில கோசங்களில் ரக்ஷ்யஸாபேக்ஷத்வஸாமாந்யமென்று பாடமிருந்தாலுமி ஶ்லோகத்தில் ரக்ஷ்யரக்ஷகஶப்தங்களையப்ரயுக்தாதி தோஷம் வருகையாலும் பூர்வாபர க்ரந்த ஸந்தர்ப்பஞ் சேருமையாலுமந்த பாடமநாதேயம் ரக்ஷ்யஸாபேக்ஷத்வவர்ணமென்கிற பாடமே உபாதேயம் ப்ராசீநகோசங்களிலே யிப்படியே காண்கையாலும் சிலரிப்படி வ்யாக்யாநம் பண்ணுகையாலும் நிக்ஷேபரக்ஷையிலே யிப்படி பதித்திருக்கையாலும் வாக்யஸ்வாரஸ்யாதிபக்ஷாதிகளாலுமிந்த பாடம் யுக்தமிறே. இப்படியிவ்வம்ஶத்தில்ஸர்வணம் ஸ்வஸ்வாபாயாநஹேதுக்ஷ்வாரதந்த்ர்ய தேசரக்ஷ்யாதாகாராநுஸந்தாநபர்வாக்கமாக வர்ணநீயமென்னில் ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநமொன்றுமில்லாதபடி தக்ஷிணத்தன்றிக்கே யிருக்குமவனுக்கே யிஸ்ஸர்வணம் கர்த்தவ்யமென்று காட்டுகிற பூர்வாபராயவாக்யம்விரோயியாதோ வென்கிற ஸந்தேஹத்தாலே ஶங்கிக்கிறார். (ஸ்தோத்ரத்திலித்யாதியால்) அந்த பூர்வாபராயவாக்யம் தக்ஷிணத்தல்லாதவனுக்கே யிஸ்ஸர்வணம் கர்த்தவ்யமென்று காட்டவந்ததன்று, கிஞ்ச ஸ்வஸ்வரூபவிஷய விஶதஜ்ஞாநமில்லாவிட்டாலும் தனக்கப்போதுள்ள ஜ்ஞாநமாத்ரத்தைக்கொண்டுபண்ணின பாத்ரஸர்வணமும் கார்யகரமாமென்றொரு ஶாஸ்த்ரமுண்டென்று யிவ்வளவே காட்டவந்ததென்கிற ஸந்தேஹத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (ப்ரதேத்ரயித்யாதியால்) தேஹாதீதாத்ராதி ஶப்தமி

ஸா-கா|| ஸ்வாத்ம்யாத்மவிஶிஷ்டம் ஸ்வஸ்ய ஸ்வரக்ஷணஹரஸ்ய ச ஸர்வரக்ஷகஹேதோஷ்ஷ ஜ்ஞாநஸந்தாநமாத்ரஹராபர்ணமித்யர்த்த: | நநியதா ப்ரபத்யேந ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநவதா தஸ்யாவஸ்யாஸாயநஸக்தியோகாத்யஶக்தேந ஸ்வாகிஞ்சந்யபாரஸ்வாரபூர்வகம் ஹரந்யாஸ: கார்யஇதீத்தம் பவதி. இத்தம் ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநாபாவேபி ஹரந்யாஸகர்த்தவ்யதாயாமேத ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகவாக்யே நவிரோதஸ்யேதேத்த்யத விதிவிதிஶ்வரவிவேகஶக்தாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணாநாமேவ கேவலி ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய விவிதஜ்ஞாநாஶக்தேந ஸூத்ரஸ்வரூபஸ்ய ஸாமாந்யதோஜ்ஞாநேபி ஹரந்யாஸஸ்ய கர்த்தவ்யதாபரம் ததிதிப்ரதேத்ரயஸ்யாபி ஹஸ்தாவிநாஶாவம் ஸோதாஹரணமாஹ (ஸ்தோத்ரத்திலித்யாதிநா) (கிழிச்சீரை) ரத்நஹிதாஹஸ்திகா (கைக்கொ

உஎ|| வாலே தன் கையிலேயிருந்தால் ராஜா கைக்கொள்ளுமென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை விஶதமாகவறியாதே கிழிச்சிரையோடே மீளக்கொடுக்குமாப்போலே தேஹாத்ம ஸ்திதிஜ்ஞாதாவின் ஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்திதிகளை விஶதமாக விவேகிக்க வறியாதாருமுள்ளவற்றைக் கொண்டாத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலு மநாதிகாலம் பண்

ஸா-தீ|| ஜ்ஞேயஜ்ஞாநப்ரமாணாதிஸம்ப்ராப்தகம் ஸ்வரூபஸ்திதிகளண்ணக்ஜ்ஞா நகாநந்தகாமருகங்கள் ஸ்வபாவஸ்திதிகள் ப்ரயாநமேகாத்ருஷ்வார தம் த்ரு தத்தகாரகத்ருகாதிகள் (விஶதத்தி) வவாராதிஷு வென்கிற ஶ்லோகத்தில் பரவாஶம் ஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்திதிஷு விஶதவிவேகா

ஸா-ஸ்வா|| ள்ளுமென்று) ஸ்வீகாரவேஷாயாம், நநு தத்வவிஜ்ஞாநம் தஜ ஹவதி, நாந்யோபாயநாயவித்யதே, நாஹம் வேதைர்ந தபஸா, ஶக்யாகாநந்யாஶக்ய:, ஶ்ரேயாநாம் வக்ஷ்யகாரம் யோகாதந்யநவித்யதே, இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிநிஷேதாத் | ஶம்கோ வேஶ்மனதாவிதந்தொழிந்தேனித்யத்ர ஸாந்யாஸாநுஷ்டாநே நிஷித்தாநுஷ்டாநஜ வாநுஶயிதவிதி பரவஶ்யாவாவேஶ்யாவ்யாபகாத்யாநாவாவேஶ்ய "வவாராதிஷ்" த்யத்ர க்ருதஸ்யாத்மஸமர்ப்பணஸ்யாநவேத்யேந நாநுஶயிதகாலோகாவாவேஶ்ய "அடவிலே கொடுக்கிறவுபாயமாடவுகெடக்கொடுக்கில்களவு வெளிப்படு"மித்யத்ர ஸத்ருஶ ஜ்ஞாநவைபவம் ஸமர்ப்பணே பரகீயஸ்ய தஸ்வேஜ்ஞாநவதாவாதேயத்வம் நஸ்யாத் ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமேண ஸ்வீயதயாஜ்ஞாதஸ்ய ஸமர்ப்பணே த்வாத்ம வஹாரவளயம் லேஷம் ஸ்யாதித்யுக்தத்வாத் ஶக்தியோமவ்யதிரிக்தோபாயாவிஷே: ஸாந்யாஸ ஸோகஶ்ரவணம் மேஷு ஶ்ருதிர யதாத இதி ந்யாயதம் மவ்யவத்தவிஷயமித்யத்ர நாந்யோபாய:, நாஹம் வேதை: பொமாத ந்யோவித்யத இத்யாதி நிஷேதாநாம் ஸர்வ கஷ்டே வேஶரணஸ்ய ப்ரவேஶ்ய ந்யாஸஜத்யாஹ ஸ்திதாரஸ்யஜேதி த்யாதாநம் யாம்ஜீத, ப்ரஹ்மணோஹிஸ்தாநஸ்தோத்ரவாதி ப்ரஶஸ்த ஸாஹாரஸேய ஜமவுவதராணவஸ | ஸ்ரீயாயஸ்கஹமவாம்ஸம்ஹஶ ஶரணம் ஹரி: | ஶரணம் கா வ்ரஜநாயே ஜ்ஞாநயோகவிவர்ஜிதா: | தேவி த்ருதாஸ்திக்ரஸ்யாகஹி தவேஷவம் வத || கதேநமேநவ தஸ்தித்ரண ஸ்வாதநஜயிநிக்ஷிவேஶ | "ஸம் வ்ரஜணோ விஸ்வவேத ஸாபீகம் ஶரணம் வ்ரஜ" ஶர்வஜேநம் ஶரணம் யதேத்ந காஸ்காநேந நவஸாஜ்ய ஸாயநாதவேஶ: | தேநதே நாவ்யேத தத்ஜ்ஞாநவே மேநவ ஸ்தோத்ரந்" இத்யாதிஸிமக்திவ்யதிரேகவிணவ ஸோக்ஷ ஸாயநபா விஶிதஹரந்யாஸவ்ரதிரிக்தவிஷயகாஸ தந்ஶா தஹ

ஜ்ஞானவா-தாவஹாரவஸய-த்தாலுண்டான ஹவநீர் ஹம் ஸங்க்கு
மென்கிற ஸாஸ்த்ரா-த்திலே திருவுள்ளம். இதுக்குமேல் "நாயயஷ்"

ஸா-நீ|| ஹாவஸாரவரமென்றதாயிற்று. (ஸாஸ்த்ரேதி) "யோ ஹஸ்திவஸ
ந்ருஜ்யஸ்ராஸ்ந தஸஜ்ஜலநீ" த்ராதியாக ஸ்வரவவூஹாவங்களிலே வே
ஸஷ்ராஹாவெஷி ஸாஸா ந்தஸ்ஷ ந-ஸம்பா நவர்வ-கமாக ஸேஷ ஸா
ந-ஸம்பா நத்தைய ந-ஷேயமாகக்காட்டுகிற ஸாஸ்த்ரங்களிங்கஹிவேதங்கள் ஸோகத்திலே ஸர்வ-ஜ்ணீயவஸ்துவை யதாவஸ்திதமாகக்காட்டி
யொப்பிவிபாதபோது யுடையவனெப்புக்கொள்ளக் காணுமையாலிங்கு ம
ப்படியாகாதோவென்று ஸங்கியாமைக்காக "ந-ஸேஷேதராதி" ஈஷா
ஜோக்தி. ஸோகத்திலும் ந-ஸேஷயிட்டிருக்கிற விஷயத்திலர்த நியங்
காணுமையாலுக்கு ஸங்காவகாஸமில்லையென்று கருத்து. இப்படி விஸதவி
வெகவவ்வ-கமாதலுள்ள வறிவைக்கொண்டாதல் ஸர்வ-ஜ்ணம் பண்
ணுகை ஸாஸ்த்ரமாத விஸர்வ-ஜ்ணஜக விஷாஜகதர்வமென்ற ந-ஸய
வத்தாலே காட்டுகிற வாத்ஸ்லோகம் விரோதியாதோ வென்ன
வருளிச்செய்கிறார். (இதுக்குமேலிதி) மற்ற விவேகமில்லாதே ஸர்
வி-த்தாலது காயகரமாணுலு மவனத்தை யவனுக்கு ஸர்வி-க்கிறே
னென்கிற விவேகமில்லாதே ஸர்வி-த்தாலது காயகரமாகாதென்றிவ்

ஸா-கா|| ராதிவித்ராஸ்ஷக விதாவஸிஸேஷவ்வஸம்மாக "எனதா" வீ
த்ஸ்வ்ராவ்ராநெ ஹ்ராம்திவஸயத்தில் ஸவி-க்கவும் வேணுமித்
ஸ்ராஸ்வரவஜ்ணம் பண்ணுவிட்டால் ஸவ-ஸோக்ஷம் வ்யஸமிக்குமிதி
வவ்வ-வாக்ர விரோதாய விவித் ஸ்வரவஜ்ஞாநாஹாவெஷி "த-
ர்வ-ஹோஸா ந-ஷோ ஷெஹொஷஹிநம் க்ஷணஹம்மாரு" ஐத்ராத்ஸ்வ
காரண ஸரீரஸ்ராநித்ஸ்வாதாஸ்ஸர்வ-ஜ்ணஸ் கதர்வ்தாஜ்ஞா
நாநஜாரக்ஷணவவ தத-ந-ஷேயகவ வொய நவாரகவஸ்ராவஸ்வக்
வ்காக "தெளிந்தால் கொடுத்தோமென்றுஇருக்கக்கடவனல்லனி" த்ஸ்
"ஸநாயெ" த்ஸ் வ விஸிஷ்) ஸ்வரவெஜ்ஞாநெ தஹாவொ ந-
ஷ்பஸநெ ஹரந்ராஸ ஸ்வாயீநகத்ரகஸ்வாதா-கதர்கரவா
ஹங்காரஸகாரராஹிதஜ்ஞாவ நவாரகாக ஸோகாவாயெ-ாகெஸ்
ஹரந்ராஸாவ்யாந் ஜ்ஞாவநவவ்வ-கம் ஹவதஸ் வ்யாநெ
நொவாயகஜ்ஞாவநவாரகாவு ஹக்தியொமவக ஹரந்ராஸஸ்ராவி
ஸாக்ஷாக வவ-வாவநிவத-கஹவக வ்யாய நகஸஸ்ஷவெதிநா
ஸ-வாதிதெத்ஸிவேத்ராஹ (இதுக்குமேலிதி) ஸவாவ ஸ்வரவ
வர ஸஸ்ஜ்ஞாகா ஹரந்ராஸ் காய-ஸ் தயா ஜ்ஞாதரும் ஸக்த்ராஹாவெ
ஷி ஷுஷாந்த்ரணாவி ஜ்ஞாநெநாஹங்காரஸகாரத்ராமவவ-கம்

3॥ என்கிற ஶ்லோகத்தில் இஷ்டஸாதநத்தைப் பற்ற அநாஶ்ரயம் பண்ணி ற்றும் ஸர்வதர்மவிவேகமன்றிக்கே ஸ்வீகரிக்கப்புக்காலும் தன்னுடைய த்ரவ்யத்தை ராஜாவுக்கு உபஹாரமாகக் கொடுப்பாரைப்போலே யென்று தோற்றுகிற அபிமாநத்தோடே ஸ்வீகரிக்கில் க்ருதோபஹாரமாய்ப் பயற் றதாகாதென்கைக்காக வத்தனை. அல்லது ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாய்த் தர்மாநு ஷ்டித ஸாதநத்தைக் குறித்தாக்கினபடியன்று. ஆக இரண்டு ஶ்லோகத்தாலும் யதாவஸ்திதஸர்வதர்மவிவேகமில்லையாகிலும் "நம:" என்று ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய தமேவ வ்ரஜ ஹி ஹா:" எ

ஸா - நீ வளவிலே த்வர்மத்தைப் போக்கிப் பந்த ஶ்லோகம் ஸாதநமுபாயம் நுவி ஷாநகத்வமென்கிற வ்யாக்யத்திலே நிர்வாஹமென்றபடி. ஸ்வஹஸ்த த்ரவ்யத்தை த்ரவ்யஸ்வாமிக்கு யதாகதம் ஸ்வீகரித்தாலும் உபாயம்போ னதன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காகவடியற்றதாகாதென்கிறார். ஸர்வஸ்வ வி நஷ்டபதமென்று தெளியாதபோது ஸர்வஸ்வமிது ஸ்வீயமாயிருந்ததே ன்கிற ஸம்பந்தஸாதநாக ஸ்வாதந்த்ர்யவதிக்கத்தக்கதாகையாலே உபாயம் ஸர்வஸ்வமாகப்போனதன்னென்றபடி. ஸர்வஸ்வவி நஷ்டமே ன்றிப்படி தன்னுடைய ஸம்பந்தத்தை யறுத்தாலன்றோ உபாயப்படியற்றதா மென்று கருத்து. இஶ்லோகத்துக்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளவே ணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ? ஸாதநஸ்வீகாரகர்த்ருத்வமென் று காட்டுகையிலே தான் தாத்பர்யமாகலாகாதோவென்ன வருளிச்செய் கிறார். (அல்லது த்ராதி) அப்படியாகில் த்யாகித்துக்கே ஸாதநத்தை த விர்க்கிற ஶாஸ்த்ரங்களும் ஸர்வஶ்லோகத்திலேயுடா ஸ்வீகரித்' என்று ஸாதநத்தைத் த்யாகிக்கும் ஸாராந தாமநாஶிக்கையும் விரோதிக் குமென்று கருத்து. இந்த ஶ்லோகங்கள் த்யாகித்துக்கு ஸாதநங்க ர்த்ருத்வமென்றும் த்யாகஸாமர்த்யகர்த்ருத்வமென்றுஞ்சொல்லவர்த்தன்றி க்கே ஸர்வாதிகாரீதா ஸாதநத்திலே கிஞ்சித்விஶேஷாதிரம் சொல் லவந்ததாகில் ஸாதநாநுஷ்டாயிகளானவர்த்தாதவிஶேஷங்களநேக ங்களிருக்க வித்தனையதாமிந்த விஶேஷித்துச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோ ஜநமுண்டோ? கிஞ்சித் இந்த ஶ்லோகங்களிலேயுமுபஸாதநத்தைச்சொல்லா தேஸர்வஸாதநத்யாகத்தைச் சொல்லுகையாலேயிவ்வளவே ப்ரவ்ருத்தி ஸர்வமென்று நிஷேத்யமாகாநிற்க ஸர்வஸாதநத்தையுங்கூட ஸஶி யாக்கிச்சொன்னது ஸப்ரத்யயமாகாதோ வென்ன வருளிச்செய் கிறார். (ஆகவிரண்டிலி த்ராதி) ஆகவென்றது இஶ்லோகங்களிரண்டுக்கும் ஸாதநத்யாகமாகவன்றிக்கே ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமாகவே தாத்பர்யம்

ஸா - காதரநந்த்ரஸ்வநியோகத்தோஷவதி. ஸாமாந்ய ஸம்ப்ரஸாமஞ்ஜஸ்ய

ரம்|| என்னும்படி ஹரஸஙவரணவ்யாநமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமெ ன்றதாயிற்று. இப்படி ஶேஷத்வாநுஸந்தாநவிஶிஷ்டமான ஸ்வரக்ஷாபர

ஸா-நீ|| யாகமாகாநிற்கவென்றபடி. (ஸாரமிதி) ஸாரத்வவ்யாவர்த்தமித்தை யிங்கு விஶேஷித்துச்சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. ஸ்வஸம் பந்தமறுக்கையே யென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தாலேஸமர்ப்பணத்தில் ஜ்ஞாதவ்யங்களாகவுள்ள மற்ற விஶேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்ற தாகிறது. மற்ற விஶேஷங்களிப்படி ஸாரங்களன்றென்றுமிடம். பூர்வ ஶ்லோகத்திலே விவக்ஷிதமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக யதாவஸ்திதேத்யா தியாலே யந்த ஶ்லோகத்தின் தாத்பர்யார்த்தத்தை யநுவதித்தது (சுமதி வீத்யாதி) இந்த ஶ்லோகத்வயத்திலே ஹரஸமர்ப்பணம் கண்டோக்தமில்லாவி ட்டாலும் மேலே ஹரஸமர்ப்பணத்தை யாளவந்தார்கணரவெண்ணவருளிச் செய்கையாலிங்குஸம்ப்ரதாயவிரோதஶங்காவகாஶமில்லையென் று கருத்து. இப்படி யிஸ்ஸமர்ப்பணம்பியாகிலுமாயம் த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யத்தி லநுஸந்தேயமென்றதர்ப்பவ்யகாரிகாரத்தில் சொன்னது கூடாதொழியாதோ? ஸமர்ப்பணத்துக்கநுகுணமான பதங்களும் ஸ்வஸம்பந்தத்தை யறுக்கிற நமஸ்ஸுமுமுத்தரவாக்யத்திலே யிருக்கையால ங்கேயன்றோ விதநுஸந்தேயமாகத்தக்கது. பூர்வவாக்யத்தில் க்ரியா பதத்திலிது ஈநுஸந்தேயமானால் ஸ்வாமித்வாதிகளங்கநுஸந்தேயங் களாகாதொழியாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஶேஷத்வே த்யாதி) இப்படி என்றது ஹரந்யாஸவ்யாநம் ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரமென் று கீழ்ச்சொன்ன ரீத்யாவென்றபடி. (ஶேஷத்வாநுஸந்தாநேதி) ஸா

ஸா-கா|| ந்யாஸஸ்ய அயேப்ரவ்ருத்திவாக்யாஹாரம் உபாயதி(இப்படி ஶே ஷத்வேத்யாதிநா) நந்வநாந்நஞ்ச்வ்ருஸஜ்ஞாதீநாம்மாநாம்பிநோப ரந்யாஸஸ்ய ப்ரதேகத்ரநந்த்ராம்ஶ ப்ரவ்ருத்திவாக்யேயாவஹதவ்யா கெ்வ க்ருஜ்ஜெண்ணெ தசுவிஶிஷ்டி யதாவதக்யநுஷ்டாநேவ கநேககா லாநுஷ்டேயஸ்ஸாவாதாங் ப்ரவத்ரஞ்சாயெ "ஸமவநிதமாவாதமா நாம் வததாமயம்| கஸ்யாவகமஸஜகமர்மகாரணம் விவஶாத நா|| சுயீதா பஸ்வொமந்த்ராம் ஸ்ரீமஷ்டாக்ஷராதிகாஃ| வஹிஃகம ஸரீஜாநஃ தாநு மந்த்ராநு ஸததம் ஜபநு| காமொவொதெவ் வா ரஷேஃ பரீஷம் பரஷோத்தமம்| வதா ந்யாஸொபவாநாநி கமாணி கராணாகர| பாவிஜ்ஞேயஸ்ரவாணி ப்ரக்ஷராணிவிஹா மஶஃ|| மந்த்ராம்ஶேஷிகெகஶஸ்ஸுவக ஜபயொநஸ்யாயவ| உகே தெநவவ மாமெர்ப்பண மஹத்ரய்யாவக்ஷயம்| தஸ்மாத ஸகுஜகுதெ தெநவ கமர்ணாமபெந மாநவஃ| ஸகுகஜவைந மந்த்ரேண க்ருதக்ரு

ஏவம் ஸம்பூர்ணம் த்வயத்தில் உபாயபரமான பூர்வவசநத்தில் மஹாவிஶ்வா
ஸபூர்வககோப்த்ருத்வவரண ரூபமான ஶரண ஶப்தாவஷ்டப்தி

ஸா-தீ|| ஏவந்த்ருத்வாத்ருத்வஸம்ப்ராவிஷ்யவிஷ்டா நாஸ யாநவஸிதேஸ்வ
ஸம்பூர்ணஸம்ப்ருக்தம் பவதி. விஶிஷ்டமானவென்கிற விஶேஷணத்தா
லே அங்கங்களுக்கு ப்ரதாந ஸமாநஸம்பூர்ணத்தை விட்டுப் பிரியாததா
யேயிருக்குமென்றிப்படியவிநாபாவஞ்ஜ்ஞாபிதமாகையாலேயத்தையநு
ஸந்திக்கிறவிடத்திலே யிதுவுங்கூட வருமென்றதாகிறது (உபாயபரமி
தி) உத்தரவசநத்திலே ப்ரார்த்தநாதிகளிருந்தாலுமது ஸ்வபரமத்தனை
நோக்கி யுபாயபரமல்லாமையா லுபாயபரமான பூர்வவசநத்தி
லேதானே யித்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமென்று கருத்து. மஹாவிஶ்வா
ஸபூர்வககோப்த்ருத்வவரணரூபமென்றது ஶரணஶப்தார்த்தவிஶேஷ
ணம். ப்ரபத்யபேக்ஷிதமான மஹாவிஶ்வாஸபூர்வககோப்த்ருத்வவ
ரண மிங்கு தோற்றுகையால் ததபேக்ஷிதமான ப்ரபத்யம்ஶமுமத்ர
வாநுஸந்தேயமாகவேணுமென்றதாகிறது. கிஞ்ச ஸ்வநிஷ்டனிவன் ரக்ஷண
ஸமர்த்தனை மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் தனக்கு ரக்ஷகனாக வரிப்பது ஸ்வ
நிஸ்ரேயஸார்த்தமாக ஸ்வீகாரணார்த்தமாகையாலே யத்தாலேயது ஆக்ஷே
ப்யமாமிறே, கோப்த்ருத்வவரணம் ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமாகையாலே
தாவந்மாத்ரம் ப்ரபத்யஸாதாரணமாகமாட்டாதென்கிற கருத்தாலே
மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்கிறது: மஹாவிஶ்வாஸ முதலானவையிலும
நுவர்த்திப்பதாகையாலே தாவந்மாத்ரமே ப்ரபத்யஸாதாரணமாகமா
ட்டாதென்று கருத்து. ஶரணஶப்தேதி ப்ரபத்திவ்யஞ்ஜகமான ஶர
ணஶப்தமிங்கிருக்கையாலுமித்தை யிங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்
று கருத்து. சேர்த்து என்றது மஹாவிஶ்வாஸாதிகளோடே சேர்த்து என்
றபடி. இத்தையுங்கூட்டியநுஸந்திக்கலாகையாலவைகளிங்கநுஸந்தே
யங்களாகத் தட்டில்லையென்று கருத்து. இப்படி மஹாவிஶ்வாஸாதிக

ஸா-கா|| த்வத்ப்ரஸ்வேஹவேசு| ஸர்வம் ஹ்ருதயம் பவந்நாத்ருசயா ப்ரஹ்ருதயோ
ஹ்ருதி ஸ்திதிர் ப்ரஶாந்தோ ஸத்ய ப்ரகாஶ ப்ராப்திர் கர்மாணி கர்மாஸந |
ஸம்த்ராணாவ யயா ஶாஸ்த்ர மநுஷ்டாநஶக்யதா|| விதித்யதேந தஸ்
கர்மக்ருததோத்ர கர்மணா | ஶாஸ்த்ரோவாதி நிஶாப்ருஹ்ய யோத்ர
வ ஹவிஷ்ட்ருதீ: த்ரைத்ராத்ரத்வ காலா நுஷ்டேயதயா விஶேஷேண
நஸ்ராக ஸக்ருதேவ ப்ரவஸ்ய க்ருதத்வைவாநுஷ்டேய | ஸ
க்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நர: இத்யாதிப்ய: ஸக்ரு
த்வாவ நவஷ்டீ பூர்வபாதாஹாவேந உபஹிதாம்ஶிந: ஸக்ரு
த்ப்ராவ்யாவலி வ்யாஜாதிஶைகாதஶ வ்யாஜாந்ய ஜயதீத்யாதி ப்ரா

௨௭॥ ஃபலத்திலே சேர்த்து அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம். இப்படி இவையாறும் இச்சாஸ்த்ரத்திலே விசேஷதசையில் தனித்தனியே அநுஸந்தித்தாலும்

ஸா-நீ॥ ஓரோவிடே சேர்த்து அநுஸந்தேயமாக்கிச் சொன்னது கூடுமோ? சாஸ்த்ரம் ஸாங்கோபாங்கமாகிலன்றோ வந்த நிஷ்கர்ஷம் வேண்டுவது இவற்றின் அநுஷ்டாநம் க்ரமிகமாகையாலே சாஸ்த்ரத்திலிவற்றின் அநுஸந்தாநமும் க்ரமிகமாக வேண்டுகையால் சாஸ்த்ரத்துக்கு ஆவ்ருத்தியே ந்யாய்யமன்றோ; 'ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்' | 'ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்' இத்யாதிகளிலே இந்த சாஸ்த்ரார்த்தம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யம் ஸக்ருதேவ கர்த்தவ்யமென்று விதிக்கையாலே இவையெல்லாம் ஏககாலீநமாக வேண்டுகையாலே சேர்த்து அநுஸந்திக்க வேணுமென்றில் 'ப்ரணவோ தநு: சரோஹ்யாத்மா' என்கிற சாஸ்த்ரத்தில்போலே இங்கு தனித்தனியே அநுஸந்தேயபதார்த்தங்கள் அநேகங்களாயிருக்கையாலே சாஸ்த்ரபேதமாதல் ஆவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி சாஸ்த்ரத்துக்கு ஆவ்ருத்தியால் வேண்டாவோ? கிஞ்ச இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளில் அதிகாரிபேதமொன்று ஒழிகைத்தாலும் ஒன்று ஸ்வதந்த்ரமாயாலும் ஒன்றபேக்ஷிதத்தாலுமிப்படி அங்காங்கி பாவங்களைவிட்டு தனித்தனியே அநுஸந்தேயங்களாயிருக்க இவற்றை ஏககாலீநமாக்குகைதான் சக்யமோ? ஆகையாலிங்கு சாஸ்த்ரஞ் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரார்த்தமென்ற வேண்டுகையாலிங்கு சாஸ்த்ரார்த்தம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமென்கைதானுபபன்னமோவென்ன அநுவதிக்கிறார். (இப்படியிவையாறுமித்யாதிவாக்யத்தாலே) இப்படியென்றது அதிகாரத்திலு மிவ்வதிகாரத்திலு முக்தரீதியென்றபடி. அந்த வேற்றுமையாகையாலே இங்கு அதிகாரத்தையுங்கூட்டி இப்படியென்று நிர்தேசிக்கையுபபன்னம். இங்கு விசேஷதசையாவது ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி நாநாசாஸ்த்ரத்தில் பலாநுஸந்தாநங்களாலே போக்யதாகாரத்தை விசாரிக்கிற தசை. இனி வாக்யார்த்த நிஷ்கர்ஷ

ஸா-கா॥ ஸாஸ்த்ரக்ரமத்ஸ ஸம்ப்ரதாயம் ஸந்த்யாநுஷ்டாநம் ஸாங்கோபாங்கஸம்பந்நத்தத்ராத்ரமதாமாஸக்ருதஸாந்நோபாதிகா இத்யத்ர பலாநுஸந்தாநத்வநிர்தேசாத் ஸ்ரேயஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநரூபமே விவாதிமேதாதிஸ்வாதிநாதசைவ ப்ராயஸம்ஸா ஸ்ம்ருத்யந்தரஸம்ப்ரதாயஸித்த: ஸகலாத்யாதிபிரநுகூலாநுஷ்டாநம் ஸகலவிஷயாஸக்தோபாதிவிஷயமாத்ரஸாத்யாத்ருக்யோஜ்யாதிஷு விசேஷதசாயாம் ப்ரஹ்மாஜ்ஞாநாம் வ்யாஜ்ஞாநாஞ்ச ப்ரத்யேகமுபதேசி வாக்யார்த்தாநுஸந்தாநம் தசாவஸ்தாஸாத்யம் ஸம்ப்ரதாய

[*] வாக்யார்த்த² ப்ரதிபத்தியில் அல்லாத வாக்யாந்தரங்கள் போலே ஸாங்கமான ப்ரபத³நம் ஏகவாக்யதையாம், ஆகையால் யதா²ஶாஸ்த்ரம் ஸாங்கப்ரபத³நாநுஷ்டா²நம் ஸக்ருத்கர்தவ்யமாயிற்று. அநேக வ்யாபாரஸாத்⁴யமான ப்ரபந்நனுடைய ஏகக்ரியாரூபமான ப்ராண

ஸா-[*] ஸம்ப்ரதாயப்ரகாரமாவது தத்த்வரூபேண ஜ்ஞாநாதி³ ப்ரதிபாதகமான ப்ரபத³நவாக்யார்த்த² ப்ரதிபத்தியிலே. ப்ரதாந தந்த்ரங்களையிட்டு தனித்தனியே ப்ரயோகமாகச் சொன்னது விஶேஷ ஶாஸ்த்ரத்தைப் பற்றச் சொன்னதாகையாலே வாக்யார்த்த² ப்ரதிபத்திப்ரகாரம் ஏகவாக்யத்வம் ஆகத்தட்டில்லையென்று கருத்து (அல்லாத வாக்யாந்தரம்) இதரவாக்யம், அதாவது லோகத்தில் பலவாக்யாதிகளும் வேதத்திலும் வாக்யாந்தர ஸஹித ப்ரபத³ந வாக்யமும் ஸாங்கமான ப்ரபத்தி ஸாத்⁴யமென்றும். "ஶ்ருதிவசந" இத்யாதிகளிலே அங்கங்கள் ப்ரதாந ப்ரபத³ந வாக்ய ப்ரயோகங்களல்லாமையாலே அங்கு ஶங்காதிகள் வந்தாலுமிவ்விடத்திலங்கனன்றிக்கே ஏகமாகவிருக்கையாலே ப்ரபத³ந வாக்யார்த்தம் கூடுகையாலே ஏகவாக்யத்வம் ஸித்³தி⁴க்கையாலே ஏகவாக்யதையாகலாமென்று கருத்து. (யதா²ஶாஸ்த்ரமிதி) இவையாறுக்குமி ஶாஸ்த்ரத்திலே ஏகவாக்யத்வம் ஸம்ப⁴விக்கையாலே ஸக்ருத்வம்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தை யழிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. இவைகளுடைய அநுஷ்டாநமிஶ்ரத்தில் வரவேண்டின பலன் வருகையென்னக் கூடுமோ? அநேகவ்யாபாரங்கள் பஹுக்களாகையாலே பஹுகாலஸாத்⁴யமான ஸாங்கப்ரபத³நாநுஷ்டாநம் க்ஷணகாலவர்த்தியான வித்தபலனை வருத்திக்கமாட்டாமையாலே அவ்வநுஷ்டாநத்துக்கு உபகாரகமாகாதொழியாதோ? பஹுக்களானவிவைகளை அதிலக்ஷ காலத்திலே அநுஷ்டிக்கைதான் ஶக்யமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (அநேகேத்யாதியால்) (ப்ரபந்நனித்யாதி) இங்கு ஶ்ருதியாவது ப்ராண

ஸா-[*] ஜந்தேஷு காயிகவாசிகமாநஸாதிகளான விஶிஷ்ட கர்மங்களான ப்ராணவ்யாபாரங்களுக்கு ஸத்வஸமயத்திலே ஶக்தியுண்டு என்றது. ப்ராகிதர்க்குக்கூட ஸஹிதமாக ஸமர்த்த²மாயிருக்கை. ப்ராதிகர்த்த ஸாத்⁴யமான பலம் ஸம்ப⁴வியாது. க்ஷண காலத்தில் அநேகவ்யாபாரஸாத்⁴யமான ப்ரபத³நம் ஸம்ப⁴வியாதென்ன அநுஷ்டாநம் ஸம்ப⁴விக்கும் "ஸக்ருதேவ"

௩௦ || மோக்ஷம் க்ஷணகார்யமாகிறாப்போலே யிவ்வாத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணமிருக்கும்படி யென்று ஶ்ருதிஸித்தம். இஹாத்மஸமர்ப்பணமே ப்ரபத்திஃ

ஸா-தீ || ப்ரணவோ தநுஃ ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே | அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவத்தந்மயோ பவேத்” என்கிற ஶ்ருதிலக்ஷ்யே ப்ரபத்திரித்யநேந ப்ரணவேந ஹேதுநா ஸாத்யஸ்ய ஆத்மநிக்ஷேபஸ்ய விவக்ஷிதம் (க்ஷணேதி) இந்த ஶ்ருதியில் ப்ரணவத்தை தநுஸ்ஸாகவும் ஆத்மாவை ஶரமாகவும் ப்ரஹ்மத்தை யிலக்காகவும் ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை யத்யவதாநஸஹிதலக்ஷ்யவேதமாகவும் நிரூபிக்கிறவிதுக்கிந்த ஆத்மஸமர்ப்பணத்தி லநுஷ்டேயவ்யாபாரங்கள் பஹுக்களாயிருந்தாலு மப்யாஸபாடவமுடையாருக்கு யிது தாநுஷ்கபாணமோக்ஷம்போலே யத்யல்பகாலஸாத்யமாமென்று ஜ்ஞாபிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. இத்தாலிது க்ஷணகாலகார்யமாம்படி யப்யாஸபாடவம் ஸம்பாதிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்வயத்திலே ஶப்ததஃ ப்ரதிபந்நமாகிற மஹாவிஶ்வாஸமே ப்ரபத்தியாகலாகாதோ? பூர்வர்களும் “ப்ரபத்திர்விஶ்வாஸஃ” என்றும் “உபாயதிவிஶ்வாஸோ அயாஸஶூந்யாகதிஃ” யென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கவில்லையோ? பர்த்தாவைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸகலபரம்சுமக்கிற வவன் திறத்தில் ஸ்தந்யபஜாதீயரான நாம் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகைதானுசிதமோ? ஆனபின்பிங்கு ஶப்ததஃ ப்ரதிபந்நமல்லாத ஆத்மஸமர்ப்பணத்தையுஞ்சேர்த்தநுஷ்டேயமாகச் சொன்னது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஹாத்மஸமர்ப்பணத்திலித்யாதி) 64 லி

ஸா-கா || “ஸ்வாத்மஸம்ஸாரவிமோசநம் ஹவிஃ” ஸ்வயாகவரதமோக்ஷம் தந்த்ரோக்தாநாம் ஸித்திஸமர்ப்பணாநாம் | அபேத்வாரணஸ்தோத்ரேண பரம் ஸித்திரவாப்யதாம் | ஸகலப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்” இத்யாதிபிரர்ப்யஸமஸ்தம் ஸகலஸ்வரூபஸ்வேஷ்டம் ஸந்த்யவி விஶேஷணாத்யர்த்யம் ஸ்வேஷ்டவி ஸகலம் ஸித்யதீதி உபாயம் ஸாம்ஸாரந்யாஸஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸாதகத்வம் ஸம்ப்ரஷ்டாஸம் ப்ரணவோ தநுஃ ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே | அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவத்தந்மயோ பவேத்” இதிவாக்யேநாபி ஸகலஸ்வரூபகார்யஸாத்யம் ச போத்யதஇத்யபி ப்ரத்யாஹ (இவையனைத்துமித்யாதிநா) (இவையனைத்தும்) ஸதஸ்ஸவர்ணம் நந்வாத்மஸமர்ப்பணப்ரதானமானேதி ஸாந்யாஸஸ்ய ப்ராயாந்ய அபி ப்ரதிவாக்யஸ்தம் “ஸ்வப்ராயஶ்சித்தோ நமோவாசஃ “தத்வோபாயதாயா ப்ரபத்திரித்யர்” ஶிஷ்யவிஶ்வாஸஸ்ய ஸாத்ரகவரணஸ்ய ப்ராயாந்யாவகாஶ. தத்ஸ்ய ப்ராயாந்ய ப்ரதிவாக்யே கிந்நியாஶங்க்ய ப்ரத்யாஹ (இஹாத்மஸமர்ப்பணமேயிதி) க

ஷ்டி || த்ருங்களில் ப்ரதாநமாக ப்ரதிபாத்யமென்னுமிடத்தை “ஸர்வ
வேதாந்த ஸாரத்ருணஸாத்ர ஸர்வேஷாம் நிக்ஷேபஸ்ய | ஸர்வ நிக்ஷேபகர்த்ருத்வ:
க்ருதக்ருத்யோ ஹவிஷ்யதி” என்று ஸாத்யகி தந்த்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞா

ஸா-நீ || இங்கவதாரணத்தால் ஸர்வாதிஸாவம் வ்யவச்சேதிக்கப்படுகிறது. ஸர்வாதிஸாவம் ஸகுதை: ப்ரதிபாத்யமாயிருந்தாலும் தந்த்ரத்தை ஸர்வஸ்வ ஸாரத்திலே விதிபொம்க்கிறவ்ரு... ணவ த்தாலிங்கு ஸாரவஸ்ரவணமே ப்ரதாநமாக ப்ரதிபாத்யமென்று கருத்து. (ப்ரபத்திதந்த்ருங்களிலிதி) “ஸர்வ வேதாந்த ஸாரத்ருண”மென்று தந்த்ரவிஶேஷத்தைச்சொன்னது ப்ரபத்திதந்த்ருங்களெல்லாத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து. (நிக்ஷேபகர்த்ருத்வ:) நிக்ஷேபகர்த்ருத்வம் (ஸர்வஜ்ஞாரமித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞன் திறத்தில் ஸாரமெம்பத்தையுமேறிட ஸஹியாதே யவையெல்லாத்தையும் தானே சுமக்கும் ஸ்வாமியனைவந்தானே ஸாரவஸ்ரவணம் பண்ணுதவன் க்ருதக்ருத்யனல்லனென்றும்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸர்வஜ்ஞர்கள ஸாக்ஷாத் ப்ரமாணமாயிருக்கிறயமென்று கருத்து. தெளியவென்றது ... தா வைப்போலே யிருக்கிற வவன் திறத்தில் நாம் ஸாரவஸ்ரவணம் பண்ணுகை யுசிதமோவென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும் கலக்கங்களற வென்றபடி. இவ்வுபாயத்திலம்ஸர்வ வத்ஸர்வயெல்லாம் நிர்விஷயமாலும் “ப்ரதாநவிஷயஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய ஸாத்ருண்ய... ப்ர க்ரியையாலே ஸாம்ப்ரதாயவிஷயமான ப்ரபத்திவாக்யத்தைக் கொண்டு வரவேண்டின ஸாமாநாதிகரண்யமின்னபடியென்று நிஷேதிக்கக்கூடுமோ? ப்ரபத்திவாக்யத்திலேகமாகி ஸர்வஜ்ஞாநாக்ஷமான ஸமாஸமுமாயில் ஸர்வஜ்ஞ ஸாரவஸ்ரவணாம்ஸமும் ஸர்வஜ்ஞாவல் லாதார்க்குமநிஷேத்யமாக ப்ரஸக்தியாதோ? ஸர்வஜ்ஞராகில் ஸர்வஜ்ஞாவுக் காமித்ரயமிருக்கையாலே தத்தத்ப்ரபத்திவாக்யங்களால வற்றின நிஷேதநத்தில் தந்த்ரத்துக்காவ்ருத்திப்ரஸங்கிக்கையால் உபஸ்வ ஸக்ஷ்யமாரணத்தை விபக்திஸாவா விரோதியாதோவென்ன ஸர்வஜ்ஞாவுக்கிதரில் காட்டில் ப்ரபத்திவாக்யம் ஸிநுமென்றும் ஸர்வ வஹரிதிக்ஷேபங்கள் ஸம்ப்ரதாயமங்களாகையாலே தனித்தனியே யம்ஸகளலெனையாஸிக்க ஸர்வஜ்ஞாக்களெல்லாருக்கும் ப்ரபத்தி யெனகென்றும் ஸமிப்பியானென்றுகொண்டு ஸர்வஜ்ஞாக்களுக்கு ப்ர

ஸா-கா || ... ஸர்வதாக்ஷணமார நிக்ஷேபஸ்ய க்ருதக்ருதஸ்ய ... ஸர்வாதிகாரஸ்ய ஸம்ப்ரதாயப்ரபத்தேர ... ஸர்வப்ரதாநத்திஷாவஸ். ஸம்ஸாரகதத்ரயவதாரமஸ்ய நிக்ஷேபஸ்ய ... ப்ரதாநதயா ஸர்வஸாவி ... விஷ்ணோ

௨௦॥ ரம்பண்ணுகிற ஶரண்யன் தானே தெளியவருளிச்செய்தான். இதில் ஸாங்கா நுஷ்டானமாயற்றது, கர்த்தவ்யத்வேநாத்ர ஸமஸ்தஸ்ய ஸஹேதுகஸ்ய ஸாத்யோபாயஸ்யாநுஷ்டாநஸ்ய ஸ்பஷ்டமுக்தத்வாத் ஶரணாகதிப்ரகரணம் ஸமாப்தமிதி ஸ்பஷ்டம்

ஸா-நீ॥ ப்ரதாநாங்கஸஹிதமான ஸாங்கா நுஷ்டாநத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். (இதிலித்யாதியால்) இதிலென்னது ஶ்ரீகீதையில் சரமஶ்லோகத்துக்குச் சொன்ன விவேகவிஷயத்திலென்றபடி. (அற்றது) தீர்ந்தது தத்தத்ஸமயிவாக்யங்களோடே ஸம வாக்யார்த்த ஸம்வாதயிவாக்யமாகிற ப்ரமாணவாக்யத்தாலே நிஷ்க்ருஷ்டமானதென்றபடி. கர்த்தவ்யத்வேந சொல்லப்படுகிற அர்த்தங்கள் ஸர்வநிர்ணயத்தில் ஹேது யாரணங்களாகையாலே யாநுஷ்டாநத்துக்குக்கூட வரும் என்று காட்டுகைக்காக ஹேதுவாகவும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது ராமானுஜ ஷயம் ஸ்ரீஹரிதே. இங்கு ஸாங்காநுஷ்டாநமாவது ஶரணவரணாங்க ஸாங்காநுஷ்டாநம். தயாத்யாதினால் ப்ரபத்தியுடனே யென்றது ஸர்வாங்கஸ்வீகாரத்துடனே ஸாத்யோபாயஸ்வீகார ஸாங்கானுஷ்டானத்தோடே யென்றதாயிற்று. இதற்கு உபாஸந ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகை யென்கிறத்தோடே யநுயம். தயாவ விவ்வாநுஷ்டாநங்கள் ஸாந்த்யாஸத்துக்கே யுபகாரகங்களென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸவ ரக்ஷஶைஷநிக்ஷேபங்களைப் பற்ற உபகாரகங்களாகமாட்டாமையாலிவற்றுக்கு விதிவையர்த்த்யமென்று முன்பு பண்ணின சோத்யமும் பரிஹ்ருதம். ஸாந்த்யாஸோபகாரகங்களோ தேவ்யணாவிதி யிவற்றில் விதிஸா மர்த்யமிறே. இங்கு அவயவநத்தை ஸாங்கத்யாகநிஷ்டைக்கு வஸ்தா

ஸா-கா॥ ஷாங்நிபந்தநவ்யாஹ (இதில்ஸாங்காநுஷ்டாநமித்யாதிநா) த்யக்த்வா ஸர்வாதிகாரஸம் ‘யஸ்யஸ்வேந ஸ்வாமிநா காமஸங்கல்ப வர்ஜிதா:’’ இத்யாதிஷு ப்ரதிவசநேஷ்வ த்யாக:ஶோகஸ்யதிஸ்ஹஸ்தேநா ஶ்ய: கர்மநுஸந்தாநம் ஸ்ம்ருதிவிஷ: ப்ரபதநம் ஶரணம் ஹமவதவஸ்தேந ஸ்வரூப யா நாத்மகஜதீஹாவ:(ஸ்ரீகாதீயங்களினுடைய யித்யாதி) வேதநஸ்ய ஸ்வதோ ஹமவஷ்வுஷக: வேஷஹஸ்து ஸ்ய வேஷ்யதிஶயேகப்ரயோஜநதயா தத்ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வரூபா நுஸம்பந்தமிஹமகஸ்மேங்கம்பூர்வபராமர்ஷாத் ஜ்ஞாநஆர ஜதரபராமர்ஷாத் த்யாகநிபந்தநத்வந்தத்: நசேவஸுஹி “ஸ்வேச்சோபாயஸ்ய தோஷ” ‘அதுவுமவன்திருவுள்ளே’ இத்தால் ப்ரஜவென்கிற ஸ்வீகாரத்திலுபாயஸாவத்தைத்தருகிறதித்யாதி விரோதம்ஸ்யாதித்ய த்ர தேஷாம் ஸந்த்யாஸ ஸாக்ஷாதுபாயகவ்யபதேஶ்யாஜ்யாகவோ யநவ்ரகாக நவிரோஙஉத்யவிபேதேயாபாயகவ்யபதேஶ ஸ்யாஜ்யத்வ நிபந்தநாஹ (ஸஹாயதயாமத்துக்கிதி) ‘உபாயம் ப்ர

உளி॥ ஸம்யாநத்தோடே ப்ராப்தமானவரோதவஸக்தி விசேஷ அபவாதத்துக்கு வத்தாலேஸ்வாவவிஷயத்யாஸமுமானவாக்ய ஸாஸ்த்ரவசனம் ப

ஸா-நி॥ ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகளை நிஷேதிப்பாசலவேந்தவநிஷேதிக்க வேண்டியிருக்க ததாவிஸ்வா நிரூபித்தது ஸம்ப்ரதாய ப்ரஸ்தாநத்து க்கு ப்ராவல்யங்கதிதாவநாத்யம் (ப்ராப்தவாதவரோதி) உவஸக்தி: உவஸிநம் அதாவது ப்ரணாவஸ்யாநாதிகள் ஸர்வலோகாயிகாரத்தி ல் தாம் நிஷேதிக்கப்புகிறபடியே யிந்த வ்யவஸக்தி வ்யவஸ்திக்குவகாரக மாகையாலே யிதுவும் ப்ரயோஜவிஷயமென்று கருத்தாலே யாநுகூ ல்யஸங்கல்பாதிகளைப்போலே யித்தையு மிங்கு சேர்த்தது. தயாவித் தை அபவாதஸ்வவமாக நிஷேதித்தது. அபிரோஷாணாஸ்வ வமே யிதநிஷேதமென்று ஜாவிக்கைக்காக வத்தனைபோக்கி யிது அபவாதத்துக்கு மாசுவஜாவநாத்யமன்றென்று கண்டுகொள்வ து. இங்குவசவ்யாரணம் அபவாதத்தாலே யென்று நிஷேதிக்கலா யிருக்க ஸ்வமாக நிஷேதிக்கவித்தாலே ஸ்வாதந்த்ரமுண்டென்று ஜாவிதமாகையாலே ஸம்ப்ரதாயஸ்தமாகவு ஜந்ம்யரஹிதமாகவு ஸயி காரியவேந நிக்ஷேபரக்ஷாகரீத்ர சிலவ்யவஸ்திவ்யோமங்களு ண்டென்று ஸூசிதமாகிறது. (ஸ்வாவைதாதி) சூத்ரநிக்ஷேபாவது சேஷஸாநுஸம்யாநவிசேஷமென்றும் ரக்ஷா ஸ்வஸ்வவணாயா கூடிகைகாரம் ஹோமநமென்றும் முன்பு ஸ்வாவேதாஸத்தை விசே ஷமாக நிஷேதித்தது. [illegible] ஓதிதாநுஷ்டாநம் யாஜித் ஐந்[illegible]களில் தோற்றுகிற ஸா[illegible]வ்யாயாநத்தைப் பற்றச் சொன்னபடி. இங்கு ஸ்வாவைதாஸமனுமான வாக்ய ஸாஸ்த்ர நாஸமென்று வரதாஸத்தை வி[illegible]மாக நிஷேதித்ததிலுக்கு ள்ள வாக்யவ்யாபாநத்தையும் [illegible] தோற்றுகிற ஸா[illegible] வ்யாபாநத்தையும் பற்றச்சொன்னபடி. இத்தால் ஸ்வதாஸமும் ஸ்வ கூடவுக்காமியாம்போது ஸ்வ[illegible] தகுவநிவேதா[illegible] ங்களாயிருக்கு மத்தனைபோக்கி [illegible] பங்களன்றென்றதாயிற்று. கூடு மநுஷிக்கிறவனுக்கு கர்த்ருத்வத்தை யுபாஷேயமாக த்யாவித்துக்கள் சொல்லியிருக்க வநுஷ்டாநமெய்யி லதுக்கு த்யாகம்பண்ணக்கூடு மோ? இந்த த்யாகமாவது ஸ்வசேஷ த்யாகமன்று யிங்கே யிந்த க ர்த்ருத்வம் தன்னுடையதன்றென்கிற வநுஸந்தாநவேதாந்தமாகையா லே யது கூடுமென்றிலநுஷ்டிக்கிறவனுக்கு கர்த்ருத்வம் தன்னுடையதாக ஸாநுஸந்தாநமாயிருக்க விதுதன்னுதன்றென்கைக்குத்தான் நிபந்தந

ஸா-கா॥ [illegible] தத்கோவா[illegible] ஸ்வாமிநா ஸ்வ[illegible]

உசி॥ என்னுகை. இக்கர்த்ருத்வ த்யாகத்துக்கு நிபந்தநம்; தன் கர்த்ருத்வமும் அவனடியாக வந்ததென்று தனக்கு யாவதாத்மபாவியான அநந்யார்ஹ பாரதந்த்ர்யத்தையறிகை. மமதா த்யாகத்துக்கும் பலத்யாகத்துக்கும் நிபந்தநம் ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸ்வரூபாநுபந்தி அநந்யார்ஹசேஷத்வ ஜ்ஞாநம். ஸாத்விகத்யாகத்துக்கு நிதாநம், ஶரண்யவ்யதா-

---

ஸா-ஸ்ரீ॥ மெதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இக்கர்த்ருத்வேத்யாதி)(தன் கர்த்ருத்வமித்யாதி) தனக்குக் கர்த்ருத்வமிருந்தாலுமந்த கர்த்ருத்வஶக்தியையவன் ஸ்வாதீநமாக இவனுக்குக் கொடுத்துவைக்கையாலும் கர்த்ருத்வோபயுக்தமான கரணகளேபராதிகளைக் கொடுக்கையாலும் ப்ரவ்ருத்திஸமயத்தில் ஸ்வஸங்கல்பேந ஜ்ஞாநவிகாஸ ப்ரயத்நாத்யாதாநம்பண்ணி ப்ரேரகனுகையாலு மிளந்தலைச்சுமக்குமவனுக்கு ஒருவன் பெருந்தலைச்சுமக்குமாப்போலே யவன்கூட ப்ரவ்ருத்திக்கிறவனைக் கொண்டு ஸஹகரிக்கையாலும் தன் கர்த்ருத்வமவனடியாகவே வந்ததென்றபடி. லோகத்தில் போல் பாரதந்த்ர்யம் காதாசித்கமாதல் ஸந்நிகப்ரவ்ருத்திஸம்பந்திகமாதலாகில் கர்த்ருத்வமவனடியாக வந்ததாகாதொழியுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யிங்கு யாவதாத்மபாவித்வமும் ஏகஶப்தமும் ப்ரயோகித்தது. கர்மாநுஷ்டிக்கிறவனுக்கு கர்த்ருத்வமுபாதேயமாயிருக்க இதின் ஸம்பந்தத்யாகம் பண்ணக்கூடுமோ? ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாநக்ஷேத்ரங்களில் ஸர்வேண த்யாஜ்யங்களானாலும் மோக்ஷஸாதநத்திலே ப்ரயோஜநமாகவாகிலு மநுயங் கொள்ளவேண்டியிருக்க இதுக்குத்தான் த்யாகங்கூடுமோ? இங்கு த்யாகமாவது தனக்கிவை ஶேஷமன்றென்கிற அநுஸந்தாநரூபஜ்ஞாநமாகையாலே யது கூடுமென்றில் தனக்கிவை ஶேஷங்களாக தத்தச்சாஸ்த்ரவிஹிதகர்மங்களாலே ஸித்தங்களாயிருக்க தனக்கு ஶேஷமன்றென்கைக்குத் தான் நிபந்தநமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (மமதேத்யாதியால்) (ஆத்மாத்மீயேதி) ஆத்மீயஸ்ய க்ருதஸ்ய அநந்யார்ஹசேஷத்வே ததந்யஶ்ரத்தயோர்த்தாபத்யார்த்தவீ தச்சேஷத்வம் வஜ்ஞீயமிதி பாவ:. ஆத்மநஶ்ஶேஷத்வே ஆத்மீயாநாம் ஶேஷத்வம் கைமுத்யஸித்தமிதி ஜ்ஞாபநாய த்ருஷ்டாந்தக்ரஹணம். (ஸ்வரூபாநுபந்தீதி) நித்யவாயிகம் ஸ்வரூபாவிநாபூதம் வேதைகஸமதிகதம் | அநந்யார்ஹசேஷத்வமந்யஶேஷத்வம் போலே ஸௌபாதிகமாதல் காதாசித்கமாதல் இங்கு நிபந்தநமாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தால் ஸ்வரூபாநுபந்தீத்யுக்தி: (அநந்யார்ஹேதி) இச்சேஷத்வம் ஸந்நிகப்ரவ்ருத்திஸம்பந்திகமானாலும் நிபந்தநமாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஏகஶப்தம் ப்ரயோகித்தது. அநந்யவ்ருத்திக்ருத்ஸ்வத்வவிஷயகமான வேதோக்ஷத்துக்கு

ச॥ நமானவிவருடைய வநுஷ்டாநம் ப்ராப்யத்துக்கு வ்யவஹித காரணமாகையும் ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வாஸ்ரயம ல்லாமையும் ஸர்வஜ்ஞன் ஸித்தோபாயமாகிறது. ஸஹஜஸௌஹார்தத் தாலே காரணகுணவான் வ்யாஜந்துடங்கி ஸ்வயோக்யாரணபுருஷமாக ஸவர்த்துக்குமாதிகாரணமான தானே ப்ராப்தஸர்வஸாக்ஷாத்ஸாதநமாவி

ஸா-நீ॥ யிங்கு ஸர்வவிஷயத்திலே விசிஷ்டாசுபயம். ஸர்வதர்மங்களை வர்ஜ்யாபாதிகமாகவுபாய தர்மங்கள் தனக்கு ஶேஷங்களாயிருந்தா லுமிவை யவனொருவனுக்கே நிருபாதிகஶேஷமென்றறிகை தனக்கு ஶேஷமன்றென்கைக்கு நிவம்யநமென்று கருத்து. அநுஷ்டிக்கிறவனுக் கு கர்த்தில் ஸமோபாயஸ்வீகாரவஶ்யகமாயிருக்க த்ராஸம்பண்ண க்கூடுமோ? ப்ராப்யத்துக்கிஸ்வரனே உபாயமாகையாலே யத்தைப் பற்றி யிது வுபாயமன்றென்கிற அநுஸந்தாநமிங்குபாயகூத்ராஸமா கைபாலிது கூடுமென்னில் ப்ராப்யத்தைப்பற்றவே யித்தை வுபாய மாக ஶாஸ்த்ர விதியாநிற்க வத்தைப்பற்ற வுபாயமன்றென்கைக்குத்தான் நிவம்யநமேது, உபாயஶ்ருதஶாஸ்த்ரகமான கர்த்தத்தை யுபாயமன் றென்றால் ஸர்வஸ்வரனு முபாயமாகாதொழியானோ வென்ன வருளிச்செ ய்கிறார். (ஸமைதர்யா:) ப்ராஸாதநதீதி ஸாதநஸாத்யஶேஷணம் ப்ராப்யஸமாவிஷ்டநமேகாகபூர்வயர்த்தவரிவர்ணநாநஸவா. ஸ தஜ்ஜநகமான ப்ராப்திஸாத்யத்துக்கு காரணமாகையா லிவ்வநுஷ்டாநம் வ்யவஹிதகாரணமென்று கருத்து. இத்தாலிதற்கு ப்ராப்யத்தைப் பற்ற வுபாயகூத்ஸொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கிதுவே தாத்பர்யமென்றதாயி ற்று. ஸர்வஸ்வரஸ்ய ப்ராப்யம் ப்ரதிவ வஹிதகாரணத்வாத் ஸம் க்ஷாத்ஸாதநத்வா விசிஷ்டாபாயத்வமிதி ஸாரம். வ்யவஹிதகாரண த்வத்தைவிட்டு யித்தையுபாயமன்றென்று மீஶ்வரனுமுபாயமாகாதொழி யாதோ? ஆயத்போலே ஸாத்யவ்யாவ்ருத்தயாய் ப்ரகிஸமாயிருந்த ஸம் ப்ரதிவயநிவ்ருத்தமாம்போது ஸ்வதவவபாத்தக்கதாகையாலே யிதுக் கீஶ்வரஸாக்ஷாத் ஸநிவர்த்திதமாகையாலே யுபாயப்ராப்தஸாக்ஷமேயவ னுக்கு ஸப்ராப்தஸாக்ஷமென்று கொள்ளவேண்டுகையாலே ப்ராப் யத்துக்கிவனுடைய வ்யவஹிதகாரணமாயத்தானன்றோ? ஆனபின்பீஶ்வர ன் விசிஷ்டோபாயமாகிறது எத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வேஶ்வரனிதர்யா:) (ஸவர்த்துக்குமிதி) ப்ரத்யவாயநிவ்ருத்திபூர்வகத்தி

ஸா-ஶா॥ ஐக்ருதம் ப்ரதிபாதகஸ்ரு ஸர்வநிவயநஸா (ஸர்வஸ்வரன் ஸித்தோபாயமாகிறதிதி) நிஶ்ஶ்வாஸஸஹஜஸௌஹார்தபூர்வ தந்த்ரபாகவதஸ்ரவ்யாநுஸாராண்யஸ்வஸந்தஸ்வகாரண

௨௦ || ஶேஷி விஶிஷ்டனைக்கொண்ட ஸ்வஸஹிதகாரணமாகையாலும். உபாயாதிகாரஶரீரனுக்கவ்வோ வுபாயஸ்தாநத்திலே நிவேஶிக்கை இங்ங

ஸா-நீ| லுபக்ஷீணமாகில் வ்யாபாராநுஷ்டாநம்போலே யேதேனுமொன்றிலுபக்ஷீணனுமொழியாமையாலிவனுக்கத்தைப்போலே ஸ்வஸஹிதஸ்வதோஷமில்லை. காரணமாகையால் ப்ரத்யக்ஷ யிந்த ஶோகோபாயஸ்வரூபத்துக்கும் காரணமாகையாலிந்த காரணஸ்வமிவனுக்கு விஶிஷ்டோபாயஸ்வத்துக்கே ஸாதகமென்று கருத்து. ஸமஸ்தகாரணஸ்வம் யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாதிரூபமான ஸந்நிதாநத்துக்குமில்லையோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸாதிகாரணேத்யுக்தி: அவ்வஸந்நிதாநத்துக்குமிவனே மூலகாரணமாகையாலிவனுக்கே விஶிஷ்டோபாயஸ்வமென்று கருத்து. ஆதிகாரணஸ்வாபவாதநாஶஹேதுஸஹஜஸௌஹார்தேத்யுக்தி: இவையெல்லாத்துக்கும்ஹேதுவானஸௌஹார்தம்வ்யாஜஸாபேக்ஷமன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸிதமாயிருக்கையாலிவனுக்காதிகாரணஸ்வமுபபந்நமென்று கருத்து. (ஸயோக்தாரணேதி) இவ்வுபாயாநுஷ்டாநந்தானும் ததீயநமாக வந்ததாகையாலும் இதில்காட்டிலவனுக்கு(ண்டு) வாசியுண்டென்று கருத்து. இத்தாலிவ்வநுஷ்டாநத்தில் ஸ்வோபாயத்துக்கு ததீயநஸ்வமுமொரு நிபந்தநமென்று ஸூசிதமாகிறது. இப்படி யவனுக்குபவாதிதங்களான விவ்விஶேஷங்கள்மாத்ரமன்றிக்கே ஸவ்யஹிதகாரணஸ்வாதிகளிருக்கையாலுமவனுக்கே யுபாயஸ்வம் யுக்தமென்கிறார் (ப்ரஸாதவஶ்வெகேத்யாதியால்) மோக்ஷத்திலே காபெட்டாஸ்வதிக்குப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திமாத்ரமன்றிக்கே காரணவிஶேஷமுமபேக்ஷிதமாகக் காண்கையாலே யிங்குமப்படியாகையாலுமுபாயப்ரதாநஸம்ஸ்வந்தவிர ஸ்வவிஷயமாகவுமொரு ஸம்ஸ்வவிஶேஷம் வேணுமென்று கருத்து. ஊாயந்தானு மநுஷ்டேயமாம்போது காரணவிஶேஷஸாபேக்ஷமிறே. ப்ர

ஸா-கா|| ஸ்வாதேவஸக்த்யநுஷ்டாத்ருஸ்வவ்யாபாரோஷ்வவிஷ்வஸ்வ வஸ்வகாஹேதுஸ்வாவிஶேஷாத்வாரஶ்ரோபாயாதிகாரஶக்தெஸ்வதஸ்வாரேந நிவிஶதே ஜதரஸ்யதோநேதி நியமோநாபவத்யேத ப்ரபந்ந உபாயஸ்வப்ராஸாநாதவதிஸிதி வேஷப்ராயஸாநாநாஸவாதஸ்யாவ்யநாவவேதீ: கதவஶக்திதஸேதா ஸாக்ஷாத்விஶேஷாதேரவ்ய நியாமகஸ்வதோகிஞ்சநஸ்யாவாயாதாரஸ்யோந நிவிஶதஜத்ரவசாலிஸ்வதிதி ஸக்த்யஸ்வமேவ யுக்தித்யத் ப்ரதிவதோக்தப்ராயஶ்சித்தஸ்யாஸ்வா ப்ராயஶ்சித்தஸ்யா தத்தஸ்வவேவஸ்வவேவஸ்வஸாநுஸாரேண்யந ஸிஸ்வெஸ்யாவராயக்ஷாம்கிஹேதுகேந ஸஹஸ்ரஸாக்ஷிதமிர் ப்ரபோணரவஸோக தநாநுஸாரேண்யந ய

௨௯ ॥ னிருக்கைக்கடி ப்ரதிக்ராஹகமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே பலவத்தரமான வ
த்யவஸாயமாகையால் இவ்வர்த்தம் யுக்திகளால் பாதிக்கவொண்ணாது.

ஸா-நீ ॥ ஸாதனபூர்வகஸங்கல்ப விஶேஷவிஶிஷ்டனைக்கொண்ட வர்வ
ஹிதகாரணமென்றது கூடுமோ? லோகத்திலேகார்யங்கள்போலன்றிக்கேயா
த்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநித்யமாய்விகாஸஸீலமாயிருக்கையாலே ப்ரவாஹரூபேநா
னாதித்தாலேவ்ருத்திவாயங்களெல்லாம்நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாம்போது
பயாநக்ரியதெஜோஸஸூத்ராதிகள்படியேஸ்வாபாவிகஸிவ்ருஸாரண
ரூபமான வசிவத்ராநாஸம் ஸ்வதஸவரத்தக்கதாகையாலிங்கவ
ன் ஸங்கல்பம்வேண்டாமிறே. உபாயாந்தரஸூநுக்குதஸ்யாநத்திலே
நிவேஸித்து ஸம்த்தைதக் கொடுக்குமென்றதுதான் கூடுமோ? நிரஸாவி
ரஸெஸவெ பண்ணுவார்க்கு மல்லாதார்க்கும் ஸமத்தைக் கொடுக்கை ய
நாபவனுமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இங்ஙனிருக்கைக்கி
த்யாதி) இங்கனிருக்கையென்றது ஸங்கல்ப விஶேஷவிஶிஷ்டனைக்கொ
ண்டு ஸர்வஹிதகாரணமா யுபாயாந்தரஸ்யாநநிவேஶியாயுமிருக்
கைக்கென்றபடி. இங்கு ப்ரதிக்ராஹகஶாஸ்த்ரமாவது ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர
ஸகாயம் ப்ரதிகத்ருத்வஞ் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் ஸர்வஶர
ண்யத்வஞ் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் இங்கு பத்யவஸாயமாவது தன்
ஸங்கல்பமில்லாதபோது கார்யமொன்றுமில்லையாய்படியிருக்கையும் தீ
ந்ருஷ்டிஶயிதஷயாவஶ்யமும் இதில் ப்ரயநிஷ்டேந பத்யவஸா
யேந ரத்நத்துக்கழுக்கற்றால் வரும் ஸ்வாபாவிகப்ராகாஶிகமும
துக்கநாமூலமான ஸமவஸங்கல்பாதீநத்தாலே யென்று ஸுவஸ்தம்
கொள்ளவேண்டுகையா லத்தைப்போலே ஶக்தனுககும் வருகிற ஜ்ஞாநவி
காஸாதிகளுமதுக்கநாமூலமாகக்கொண்டு ஸர்வஹிதமான ஸமவஸ
ஸங்கல்பமடியாகவேவருமென்றுவிஸிக்கையாலே இங்கீஶ்வரனுக்கஸர்வஹி
தகாரணத்வம் பாதிக்கவொண்ணாது. இதியேந பத்யவஸாயேநா

ஸா-கா॥ ஸர்வஶக்திஸ்ருஷ்டா தஸ்யைவ தஸ்ஸாத்தாகவிஶேஷஸ்ய ஸ
ங்கல்பநீயஸ்வாதஸ்வாதந்த்ர்யகாரிதயா ஸம்ப்ரதிபன்னஸ ஶக்திப்ரவ்ருத்திஸாதா
ஸாமாந்ய விஶேஷஸ்யாவிஸம்பேந ஶோகப்ராப்தி விரோதிதோஷவி
ஶேஷஸ்ய ஸங்கல்பநீயஸ்வாது விபரீதஸங்கல்பநாயஸஸ்யாபேக்ஷார
வ கஷ்டம்பாதநப்ரஸாதஸ்ய பநஷி த்ருஷ்டாவஶரணாதிதி”
ந்யாயபாதிதமேவநா ஸம்பவாதிகாஸ்ய நாவஸ்திதிஸித்யஸ்யைப்ரஸ்யா
ஸ (இங்ஙனிருக்கைக்கடிதி) ஸவம் ப்ரகாரவஸ்துஸித்திஃ காரணம் (ய
திக்ராஹகமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே யிதி) ‘ஸர்வப்ரதிதாநமோவாயெ”
த்யாதி விவக்ஷிதம் (பாதிக்கவொண்ணாது) பாதயிதும் நஶக்யம்

௨௦ ॥ இஸ்ஸாங்கப்ரபதநாநுஷ்டாநத்துக்கு நடாதூரம்மாளருளிச்செய்யுஞ்சுருக்கு. அநாதிகாலமும் தேவரீருக்கு அநிஷ்டாசரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தேன், இன்றுமுதல் அநுகூலனாய் வர்த்திக்கக்கடவேன், ப்ரதிகூலாசரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேன், தேவரீரைப் பெறுகைக்கென்கையிலொரு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாக வறுதியிட்டேன்,

---

ஸா-நீ॥ கிஞ்ச நவிஷயே யதிரஸேவாதிகமநவேலேக்ஷ்யமஹவப்ராரம்பண்ணிபல்லது பரிக்கவொண்ணாதபடி காருண்யாபாரவஶ்யமுண்டென்று ஹிஜிக்கையாலுமுபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶிவமும் வஹிப்பிக்கவொண்ணாதென்றுகருத்து. (பூர்த்தி) நஹிஶாஸ்த்ரவிரோதே பூர்த்த: ப்ரவர்த்தநதிஹாவ: இங்கு யுக்திகள் தானும் "யதாஶக்தியத்" ஐத்ஶாஸ்த்ர ஊச்ருகமாகவே வந்தவையன்றோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக பரிக்ருஹ்யாஹேதி விஶேஷணம் பரிக்ருஹ்யாஹக ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரதிபந்தகாந் யாநகிரியதஇதிஶாஸ்த்ரவிரோதே நிநயமென்று கருத்து. ஸாம்ப்ரதாயமில்லாதிருக்கஶாஸ்த்ரார்த்தத்தைக்கொண்டு ஸாங்காநுஷ்டாநஞ் ஶிக்ஷித்ததுகூடுமோ "வைபவாதிஷு" இத்யாதிகளிலே ஸ்வரூபஹாநிவிபாணரூபாம் ஶ்ராநுஷ்டாநத்துக்கும் ஶப்தாதிகளிலே விஶ்வாஸ ப்ராகட்யநாத்ரத்துக்கும் ஸம்ப்ரதாயமிருந்தாலுமாநுகூல்யாதி பஞ்சாங்க விஶிஷ்டமாக வநுஷ்டேயமென்கிறது நியமத்துக்கு ஸம்ப்ரதாயமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இஸ்ஸாங்கேத்யாதி) (அநிஷ்டாசரணம்) அநபிமதாசரணம் விதிநிஷேதாதிலங்கநரூபமான ... இந்த ப்ரயோகவாக்யத்திலாநுகூல்யாசரண ப்ராதிகூல்யவர்ஜநயோர் ப்ரதிரோதகணாக்ஷய ப்ரதிஶநோ வேநாநுகூல்யஸங்கல்பாதேரங்கத்வயோக ப்ரகாரமும் விவேகநிவேதநாதிரூபமான பரிகாரமும் ஸூசிதமாகிறது. (கைம்முதல்) ஊதயநம் அதாவதிங்கு கர்மயோகாத்யநுஷ்டாநோபாயஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் (அறுதியிட்டேன்) அத்யவஸித்தேன் உபா

ஸா-கா ॥ ஸேஹ தத்கபாத்ரீநாம் பரிக்ருஹ்யாஹகஸோநவாயிதகூாக - தாத்ருஶம்வாயஜ்ஞாநஸஹிதாநாம் தாஹிஸம்ஶயோகவாத நம் நயாத்ருக்தித்யஷ்: । ஐயதாவ்யவஸ்யே நவ்ருத்திவாதி தஸ்யஸகஶாம்பயாத்ருஸ்ய ஹாநாத்யாஸஸ்யாநுஷ்டாநப்ரகார: கஜதத்ராகாங்க்ஷாயாம் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசாயர்யாணாம் ஸ்வாமிபிர் ஸ்ரீஶைத்ராதீநாமேவ ஸம்ஹஸ்வாய த்ராவிடபாஷா ப்ராவண்யேணாக்தாந்யநுஷ்டாநப்ரகாரோ வஸ்யாவகவாக்யாந்யாஹ (இஸ்ஸாங்கப்ரபதநாநுஷ்டாநத்துக்கிதி) ஸதேந ஸாங்கஸாரந்யாஸாநுஷ்டாநஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிககூதீக்த: (சுருக்கு) ஸங்க்ரஹேண ப்ரதிபாதகம் வாக்யமித்யர்த்த:(அறுதியிட்டேன்) விஶ்வஸோஸ்ஹமேவம் ஸஞ்சஜ

டீ॥ தேவரீரே உபாயமாகவேணும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலாதல் இஷ்டப்ராப்தியிலாத லெனக்கினி ஸாரமுண்டோவென்று. இவ்விடத்தில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகள் உபாயபரிகரமாய்ஸூத்ராயிருக்கும். மேலிவன் சொலி

ஸா-டீ॥ யமாகவேணுமென்கிறவித்தால் ப்ரபத்த்யங்கவாதிகளின் ஸர்வாபராத ப்ராயச்சித்தமும் ஸாரஸ்யமும் சொல்லித்தாகிறது. அநிஷ்ட நிவ்ருத்த்யாதி வாக்யம் ஸ்வநிஷ்டாபாதான ஸம்பாதநாந்வேந விஸ்ரம்பாநுஷ்டாநத்துக்கு ஸப்ரபத்ய நாஸம். இன்றுமுதலித்யாதியாகச்சொல்லுகிற விதிலநாநுகூல்யஸங்கல்பநாதிவிஶிஷ்டமாக தத்ஸங்கல்ப மம ஸமயமோ, யன்றிக்கே தத்ஸங்கல்பாதி ஸமயமோ? கர்த்தவ்ய உத்தரகாலமெல்லாமநாவ திருக்கிற வநாநுகூல்யவர்ஜநாதிகளு மமமானதாலே யம்ஶாநாம் ஸக்ருத்வம் கூடாதொழியாதோ? விதிவிஷய நாநுகூல்ய வர்ஜநாதிகளு மம ஸமயமல்லாமையாலே யநவெகூதிதங்களாகையாலின்றுமுதலென் றுத்தரகாலமெல்லாமது வேண்டினதாகச்சொல்லக்கூடாதொழியாதோவென்ன வுத்தரமருளிச்செய்கிருர். (இவ்விடத்தில் இத்யாதிவாக்யத்தாலே) ஶத்ர்வாதிஶப்தைந ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஸங்கல்பம் விவக்ஷிதம். (வரிகரமிதி) உபாயநத்தில் பாவமென்கிற ஸங்கல்பம்போலேயிங்கும் ஸங்கல்பமாத்ரம்

ஸா-கா॥ ஶ்ரூயதே ஹ்யத்ர "ஶ்ருதிர்நாநாவிதாவஸ்தாம் விப்ரஸ்யேவ ஶரணாகதம் ஸதைவோபாயஸம்விதிர்வ்யவஹாரவிதே" ...

[illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

யை ந பூர்வகமாய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளோடே பொருகிற விடமும் உபாயம மாய் யாவதாத்மபாவியாயிருக்கும். இவற்றில் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் அம்மாளருளிச்செய்தபடியே யாநுகூல்ய ஸங்கல்பம்போலே ஸங்கல்ப ரூபமானாலும் ஸர்வஜ்ஞ கடாக்ஷமென்னுமிடம் ஸாபேக்ஷம். "உபாயே

ஸா-தீ|| மாகலாமென்று கருத்து. ப்ரவ்ருத்த்யாதிரூபேண ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் க்ருஹ்யதே (ஸமேதி) இதரஸமமாகாவிட்டாலும் ஸமேசேந நிவ்ருத்திரூபமாகையாலின்றுமுதலென்றுசொல்லக்கூடுமென்றுகருத்து. ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமென்கையாலே ப்ராதிகூல்யஸ்வரூப நிவ்ருத்திரேவ மேயமமாக ப்ரமாணத்தில் தோற்றுகிற்க வத்தை ஸங்கல்பரூபமாகச் சொல்லக்கூடாமையாலே யாநுகூல்யஸங்கல்பம்போலே இதற்கு ஸங்கல்பம் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதியால்) இவற்றிலென்றது ப்ரபத்த்யங்கமாகச்சொல்லப்பட்டவற்றிலென்றபடி அம்மாளருளிச்செய்தபடியே யென்றது ப்ராதிகூல்யவாரணம் பண்ணக்கடவனல்லனென்றருளிச்செய்தபடி யென்கை (ஆநுகூல்யேத்யாதி) "ப்ராதிகூல்யம் பரித்யக்தாநாநுகூல்யம் ஸங்கல்பம் "ஆநுகூல்யேதராப்யாம் து விநிவ்ருத்திரபாயத:" இத்யாதிகளிலே யாநுகூல்ய ஸ்வரூப ஸாதநமே தொற்றச் செய்தேயும் 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப' இத்யாதி வசநாந்தர பலத்தாலேயது ஸங்கல்பரூபமானாப்போலே ஸம்ப்ரதாய வாக்ய பலத்தாலே யிதுவுமப்படியானாலு மாகலாமென்று கருத்து. கேவல ஸம்ப்ரதாயத்தைக்கொண்டு ப்ரமாண ஸ்வாரஸ்யத்தை யழிக்கக்கூடாமையால் ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூப நிவ்ருத்த்யாதிகளே யங்கமாக வேணுமென்றும் பக்ஷத்திலும் நிர்வாஹ மருளிச்செய்கிறார். (உபாயேஹ்யித்யாதி) இந்த ப்ரமாணத்தி லபிஸந்தி விராமந்தோற்றுகையாலே யிப்படியு மொரு பக்ஷமுண்டென்று கருத்து. ப்ரயதக்ஷணமென்றது, அநவஹிதமென்றபடி. ஸாம்ப்ரதாய ஸங்கல்ப வியாபக ஶாஸ்த்ரபலாத் இப்படிக்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் "தயாவாம் ஶாஸ்த்ர ஸாம்ராஜ ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவர்த்ததே"'யென்கையாலே விஶ்வாஸம் யாவஜ்ஜீவம்

ஸா-கா|| ஸங்கல்பபூர்வகோ வசநவ்யக்தே. ததாபி ப்ராதிகூல்யவர்ஜந ஸ்ய நிவ்ருத்திரூபத்வேந நித்யத்வாத ஸங்கல்பாநுஷ்டித ஸ்யாபி ஸங்கல்பாநுஸார ஸங்கல்பமாத்ர வதிரிக்த அவாந்தர ஸ்யாதி இத்யத்ர ஸ்யாபி ஸங்கல்பரூபத்வே, ந சாவ்யநுபபத்தி:. ப்ராதிகூல்யவ்யாபார ததா வாரணாபிஸந்தி நிவ்ருத்திரூபத்வேபி ததநாவஸ்யதே நாங்கத்வ ததங்கத்வ மாகாவஸ்யதே ந வ்ஸமஸ்பதிஷ்யாஹ (இவற்றில் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமு மித்யாதிநா) விஶ்வாஸஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷத்வே, ந சாவ்யநுவ

த்ர|| ஸர்வா நிவர்த்தாஸி" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபவிநாசமாதல் ப்ராதி கூல்ய) ஸ்வரூப நிவ்ருத்தியாதலானாலும் அதில் ப்ரத்யக்ஷண ஸஹமாய் மேலுள்ளது ஸஹ்யமாகக்கடவது. இப்படி விஸ்வாஸத்திலும் பார்ப்பது. ||*|| ப்ரவ்ருத்தி நாநாகர்மஷ்ட நிவ்ருத்திஸ்தாநந்த: ஸஹ்யம் | ப்ராரப்த ஸாங்க்ய சா

ஸா-நீ|| நாவதிருக்கவேண்டுகையாலேயதற்கு ஸங்க்யங்கூடாதே என்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி) இந்த வசநம் ப்ரவர்த்தநாஷாநக்ஷணத்திலே விஸ்வாஸ ஸங்க்ஷாவஸ்யகமென்றோ தாவதாத்பர்யமாகையாலேவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இவ்வாநாகல்ய ப்ரவர்த்தநாதிகளிவ்வுபாயமாகிலிவ் வுபாயமில்லாதார்க்கநாகல்ய ப்ரவர்த்தநாதிகள் போகத்திலே நடப்பதெத்தாலே ப்ராரப்தஸாங்க்யத்தாலேயென்றிலிவ்வுபாயமுடையார்க்கு மத்தாலேதானே நடக்கிறதென்றலாயிருக்கையாலிவை யுபாயஸஹமாகாதொழியாதோ? கிஞ்ச இவனுக்கிவ்வுபாயம் மோக்ஷாபேக்ஷமாயிருக்க யிதுக்கிவை ஸஹ்யந்தானாகமாட்டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திரித்யாதி) (ஸாங்கஸ்வேதி) ப்ராரப்தஸாங்க்யத்தாலே வரத்தக்கதானாலும் மோக்ஷாஸ்யப்ரவர்த்தியிலே யித்தையுப்சேர ஸஹ்யமாகக்கோலினலிதுவ முமுக்ஷுஸ்மாகையாலிவ்வுபாயத்துக்கு ஸஹபாகபாட்டுமென்று கருத்து. இவ்வுபாயமுடையார்க்குமிது ப்ராரப்தஸாங்க்யத்தாலே வருமாகில் மோக்ஷாஸ்யப்ரவர்த்தியிலித்தை சேரக்கோலவேணுமோ? அப்படி நிபந்தனமுண்டாகிலித்தைச் சேரக்கோலாதே சிலர் ப்ரவர்த்திபநாஷிப்பது கூடாதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆ

ஸா-கா|| ப்ரவர்த்தி ஸம்ஸபாதிநிவ்ருத்திர ஏவமேவதஸ்த்ர ந்யாயஜத்யக்ருஹ(இப்படிவிஸ்வாஸந்திலுமிதி) நநநாகல்ய ப்ரவ்ருத்திகல்ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யா: ப்ரவர்த்தமானோ வைதேத நப்ராப்யநாயாஸவி ஸ்வித்வயோ ராபரநாதித்யா யதாஸங்கல்பகரணாஸ: ப்ராரப்தஸ்ய ஸஹ்யமேவ நவஸ்வாதவி ஸம்பவ: தயா ப்ராரப்தஸாங்க்யவிசேஷாத்வயோவ்ருதித்யாஹ (ப்ரவ்ருத்திநாகல்யஷித்யாதிநா) (சந்த:) ப்ரதிகல்ய ஜத்யஸ்ய: ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸ்வ ஸஹ்யதி யதேந்யாகாஹ்யஹத்ஷணதி வச" (ஸாங்கஸ்வ) சத்ய மேகம்சயந்மஸ்யாதிதி ஸபக ஸ்வேசத்யஸ்ய | ஏவாவ மோக்ஷாஸ்யந்யாஸகாலே தேநஸ மேவாந்த்ய மேகாகயஸ்யாவி ப்ராஸ்ய நஸ்தாத்தஸவிஸி: த தஸாவே ப்ராரப்தஸாங்க்யதஸஸ்ஹாவே தஸாஸவிஸி: தஸ்யாவஸ்யா வே தஸ்ய ப்ரவர்த்தநாஆ தஸவிஸி: சந்யதா ந தஸவிஸிதிஹாவ: சேதாதஸ்ய்கா ஸாந்யாஸகாலே யாவத்ஜீவதம் நிவர்த்தாய மேகாகயாஸ்வ வி ப்ரகாநஸ்ய ஸ்வய நிவ்ருத்திவஸங்கவஸிவ

உ௵ லுஸ்ராக ஸஜூவெ வ வூவதி॥*॥ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவரா யபெகெஷய-த்தையும் வூராரூவ ஸரீரா-நஜரம் ஜொக்ஷத்தையுஞ் சேர ஹவமாகக் கோலி வூவதிபண்ணுவார்கள் நிவ-ணர். *

அறவேபரமென்றடைக்கலம் வைத்தனரன்று நம்மைப் பெறவேகருதிப்

ஸா-ஸீ॥ கையாலி-த்ராதி) ஆகையாலென்றதுசேரக்கோலினபோது ஹவமாக த்தக்கதாகையாலென்றபடி. (நிவ-ணரிதி) சேரக்கோலவேணுமென்று நி ப-நமில்லை. கிஞ்ச இத்தைசேரக்கோலாதொழிந்தால் வரஹவத்துக்கு த்தட்டில்லையேயாகிலும் தனக்கு வூராரூவஸாகூதம் ஸஂஷிமாகையாலி வ்வநகஜவூதராதிகள் நடவாதொழிந்தாலு மொழியும். சேரக்கோலி னால் வூராரூவஸாகூதமிருந்ததாகில் தன்னேத்தமாயிருக்குமத்தனைபோ க்கி யொரு விரோயமில்லை. ஆகையாலப்படி யநுஷியாதாரில்க்காட்டி லிப்படி யநுஷிப்பார் விஶ்வஸ்காஸிகளென்று கருத்து. இவ்வயிகார த்தில்நிரவிதமான விஷவவநத்தினுடையவநுஷாநவ்ராஜாஂ ஸரணரூன் கூரெவெயும் தஜஸஂபஂயமுமே ஹரக்ஷணத்துச்கு வூயா நகாரணம் அதிலுமாவாரூஸஂபஂயம்வூயாநஜமென்றிவ்வநுஸஂயா நத்தோடே வூவநாநுஷாநம் பெற்றவன் ‘ஊகூதிஜவூரணாரவி நு’ யென்கிற ஶ்லோகதாஜவய-த்தின்படியே உதூரக்ஷணந்துடங்கி நி ஷரனுமாய் நிஸஂஶயனுமாய் நிஷயனுமாய் ஹூஷ்டஜநஸனுமாவ னென்று காட்டுகைக்காக வந்த நிஷ-ராநுஸஂயாநம் ஹிதமாய் லிஜிக்கும்படி யந்த காரணராதிவூயாநூாநுஸஂயாநரூவமாக வொரு பாட்டருளிச்செய்கிறார். (அறவே யித்ராதி) (நம்) நம்முடையவர் களான நமக்கு ஜீவகரானவென்றபடி. (மறைமுடிசூடிய) வெதங்களிலே ஜஜஷராஹிஷிகூரான (மன்னவர்) ராஜாக்கள் வெதாந்த-நிணயஂநரஂ யரரான வவராவாய-ர்களென்றபடி. இதுக்கு வைத்தனரென்கிறத்

ஸா-கா॥ ணூலெகெஂகய-ஂவ வூாஜஂபெதெதத்ராஹ(ஆகையாலிதி) ஸ வஜகாகீநரஜெக ‘ஊஜவிதவஶெஷிதாநு வூஜயஸீஜநி ஸஂஸாரதஃ கா ணகஜெ ஷவெரெவ-டயிஜஂ தயஜாநஜநா’ ஜதூ௱ாதூ௱கூவூகாரெண நிரவயிககார-ணெ௱ந ஜீவவிஜொவ நெகவஸார வூதீகஃ ஸ்ரீஜ ஞாராயணஃஸ்வஶெஷ ஹவதஸ௱ ஸஂபஂயஜூா-நவதொ௱கிஂவநஸ௱ ர க்ஷணஹரஂ ஸ்வயஜெவ ஸ்வீகூதஂ ரக்ஷிதஜூஜாவாய-ராஉவஷிஶஂத வநவாஸூாகஂ ரக்ஷணஹரஂ தஷிநு ஸஜவ-யநூத்ராஹ (அறவேபரமி த்ராதிநா) நம்மறைமுடிசூடியமன்னவரே,வெதாந்தநிண-யவிஷயெஶா ஹஜதி ஜிரஸளவொகநெஶாஹிஷிகூஜதூகூவூகாரெணாஹிஷிகூவ ஜாரஂயாஃ கதவவ ‘வெதஶாஸூாயாரவிஜாஃஜூாநவஜூயராவிஜாஃ

உ௯॥ பெருந்தகவுற்ற பிராணடிக்கீழ் உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற வோருயி

வ்யா-நீ॥ தோடேயநயம். ஶரஞ்ஞரன் ஸஹஜகாருண்யாதிஶாலியாய் ஶே ஷியாயிருக்க நாம் ஶ்ருதப்ராப்தாவஸ்தா நா: என்றும் கணக்கிலே ஸூநயயவ்யாயனுயிருக்கத் தாய் முலைப்பாலுக்குக் கூலிகொடுப்பாரைப்போ லேகூத்தவஸவதாணம் பண்ணுகையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றவெக்ஷிக்கையு மென்றுப்போலே யொன்றையநுஷ்டிப்பது ஸ்வரூபத்துக்குப்போருமோ யென்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும் ஶங்காவாரணாயம் பறைமுடிசூடிய யிதர்ஹ்யாதிக்கிகி: ஸாஷ்யகாராதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் உஹாவி ஶாஸாதிபூர்வகவ்யாஸநாத்தநிக்ஷேவாதிகளைத் தாங்களு மநுஷ்டி த்து இவற்றுக்கு ஶாஸ்த்ரங்களையும் மூதலிப்பித்துக்கொண்டு வைஶவா வ்வெரையும் நடத்திப்பொருகையாலே ஸஹஜகாருண்யஶேஷித்வ ஸம் ஸ்பந்தாதிகளிருந்தாலும் கபவஸ்ரை யொரு வ்யாஜத்திலே மூட்டியல் லது ரக்ஷியாமையால் ஸ்தநம்யயருக்கு முலையுண்கிற வ்யாபாரம்போலே யிவனுக்கொரு வ்யாஜம் வேணுமென்று மந்த ஸஹஜகாருண்யாதிகள் வ்யாநகாரணங்களாயிருக்குமென்றும் வ்யரணஸம்வ்ருதயஸ்த்தா லே யம்மீகரிக்கவேணுமென்று கருத்து. (உரவே) உரவினலே ஶேஷி த்வாதிஸம்பந்தத்தாலே (யிவனுயிர) இந்த ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத் தை (காக்கின்ற)ரக்ஷியாநிற்கும் ஶேஷித்வாதிஸ்வரூபமறியாதபடி ஸ்வரூ பவ்யாவரூஷாயவ்யதனயிருக்கிறவென்றபடி. (ஓருயிர்) உலகங் களுக்கெல்லாமோருயிரென்கிறபடியேசுதிதீயாத்மாவாயிருக்கிறவனுடைய ஸவஜ்ஞஸவஶதியினுடையவென்றபடி. ஸம்பந்தசூர்வாதிகளோடொக் க ஸ்வாதந்த்ர்யமும் வ்யாநகாரணமிதி ஜேர்தநாயம் மிங்கு ஸவஜ்ஞ ஸவஶதிக்வாக்கி: (உண்மையை) ஸ்வஸாவத்தை ஸம்வேம்யாஜெவரக்ஷண வ்வணனுயிருக்கையாகிற ஸ்வஸாவத்தை என்றபடி. இத்தால் ஸம்பந்த மே ரக்ஷணத்துக்கு வ்யாநகாரணம் வ்யவஹிதவ்யாஜமாத்ரமென்றதாகி

வ்யா-கா॥ தீர்வாயதீயீ யகுஷ்ய ஓயஸ்ய ஸ்: வரமோக்ஷ ஜதந்த்ரவ்ய காரெணரக்ஷணாவய-ககுபேவதயாஹோ ராஜ வா வி யன்னவர்ஶ ஞவாவ்ராஸ்ஷாவாய- (இவனுயிரவே) வைதகஸம்பந்தவ ஶேஷ ஶேஷிஸாவவை வெதநம்: (உயிர்காக்கின்ற) வெதநாநாம் ரக்ஷக ஜ வெதநாஸ்வம(ஓருயிருண்மையை)வ்யஜாதர்யா:வ்யாமிணவிதா:, வ்யாணவஜதிவ்யதத் 'யஸ்யாத்மா ஶரீரம், வைஷவஸ்வதாதாக ராடெசுத்ர்யாத் வ்யகாரெண ஸவேஷாம வ்யாணஸ்தவஸ்ய வரமாத்ம நி: வைவாஸ்த தவதீபம் ஸ்வாவிக தேவதெந ஸாஸவேயணெ நிரவெசும ரக்ஷகத்வ ரவெம ஸ்வஸாவம (நிமாவேலொ) கூபகஷா விஷ

:ஃ௵| ருண்மையை நீமறவேலென நம்மறை முடிசூடிய மன்னவரே; (௧௯)

ஸா-நீ || ரது (நீமறவேலென) அஹிதனான நீமறவாதேகொள்ளென்று ஶிக்ஷித்து, இதற்கும் வைத்தனரென்கிறத்தோடேயந்வயம். மறவாதேயென்றவித்தாலித நாஷ்டாநுஸந்தாநத்திலே யவஸ்யாநுஸந்தேயமென்றதாகிறது. வசு வத்ரு நம்மை யென்று முத்ரு நம் என்றும் பஹுவசநமாயிருக்க யிங்கு நீயென்றேகவசநமாக ப்ரயோகித்தது அஷ்டாக்ஷரணார்வஷேஸ்ய அவப்ராவநோதேந யிவ்வர்த்துக்கத்ருஷ்டோபநீயஸ்ய ப்ரஜநாஸநம். நம்முயிரென்று ப்ரயோகியாதே யிவனுயிரென்று ஶ்ருதிஸ்ரூ ஸாதாரணமாகவேகவசநமாக ப்ரயோகித்ததுவும் ஸம்பந்த ஜேதநஸ்ய ஸர்வஜீவாநாஜேஸாஸ்திதி ப்ரஜநாஸநம் (அன்றி த்ரூசீ) அன்று வசுவர்காலத்திலே அநாதியாகவென்றபடி. நம்மை ஸம்ஸாரார்ணவநிமக்நரான நம்மை (பிறவே) தன் ப்ரயோஜநமாகவடைகைக்காகவே யிங்கவதாரணத்தால் ஸ்வாமித்வகாரணமாக்குகை யவன் ஸ்வபாவமன்றென்றதாகிறது (கருதி) அபிஸந்தி பண்ணி ஸஹஜஸஹாயர்க்களாலே நம்மைப் பெருகையிலாற்றமுடையவனாயிருந்து என்றபடி. (பெருந்தகவு) பெரிய க்ருபையை(உற்ற)அடைந்தவனான யாத்ருச்சிகஸாத்ய ப்ரஸ்ருதி உபாயப்ரவ்ருத்திபர்யந்தமாக ஸர்வாவஸ்தையிலும் க்ருஷிபண்ணினவனானவென்றபடி. இத்தால் ஸம்பந்தம்போலே காருண்யாதிகுணங்களும் ப்ராப்யகாரணங்கள் ப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்றதாகிறது (பிரான்) உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய (அடிக்கீழ்) பாதமூலத்திலே யிதுக்கடைக்கலம் வைத்தனரென்கிறத்தோடேயந்வயம். (அறவேயிதரார்த்தி) பரமறவென்று ஸ்வரமருக்கைக்காகவே யென்று ஸ்வரபருந்தேபோகவேணுமென்றுதேஶித்தென்றபடி. (அடைக்கலம் வைத்தனர்) நம்மை ரக்ஷ்யவஸ்துவாக ஸமர்ப்பித்தார்களென்றபடி. இங்கு பரமென்கிறவித்தாலே தான் நிரூபணபடியும் அறவேயென்கிறவவதாரணத்தாலே நிஸ்ஸம்ஶயாரம்படியு மடைக்கலமென்கிறவித்தாலே நிரூபணபடியும் நிஷ்டை வைத்தனரென்கிறவித்தாலே ஸர்வஸ்வமும் தோற்றுகிறது, வைத்தனரென்று ஸ்வாபாயகர்த்ருத்வமாக நிர்தேஶித்தது ஸ்வாபாயநிஷ்டரல்லாதார்க்கும் தங்களுடைய ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநோபாயநிமானங்களாலே தங்க

ஸா-கா|| விந விஸ்மிருத்யாவிஸ்ய (அன்று நம்மைப்பெறவேகருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழித) "விஷ்ணுபாதே ஸமர்ப்பித்தி" யிதரார்த்தஸ்து ப்ரகாரேண அநாதிகாலே ஸம்ஸாராம்புதௌ ஸ்யாநிரவயிக க்ருபாவஸ்வார்த்தகாரணமந்தம் ஸாநாதிநாதம் ஸோபகாரகஸ்ய ஸ்வப தஃ பாதாரவிந்தயோர்ந்யஸ்தாந் (அறவேபரமென்றடைக்கலம் வைத்தன

ஶ்லோ॥ ப்ராப்யஸ்ய நஸாராயிக்ருதேவதி ப்ராப்யஸ்ஸதேஸ்ஶ்ரிதே சகாராநாம்

வ்யா-நீ॥ தத்ர்கமாகவே அநுஸந்திக்கவேணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக இத்தால் நம்முடைய ரக்ஷணத்துக்கு உபாயஸம்பந்தமே ப்ரதாநகாரணமென்றதாகிறது. இவனுக்கொரு வ்யாஜம் வேணுமென்கைக்கு ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களிருந்தாலும் இவனுக் கநுஷ்டேயமாகையுண்டோ? ஸர்வகார்யத்துக்கு மீஶ்வரனொருவனே ஹேதுவென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே தத்ஸித்திக்குங்களொன்று மொருகார்யத்துக்கும் ஹேதுவன்றே, ஹேதுவானாலும் "ஸ்வயத்நஸ்ச விஶேஷத:" இத்யாதிகளின்படியே சேதநன்போலே ப்ரவர்த்தநத்தைகையாலிவனென்ற அநுஷ்டிக்கமாட்டுமோ? கர்த்ருத்வமிருக்கையால் மாட்டுமென்றில் க்ரியாஶ்ரயத்வரூப கர்த்ருத்வம் சேதநஸாதாரணமன்றோ? சேதநவ்யாபாரவிலக்ஷணமாக இவனுக்கு வ்யாபாரமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? இனி "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" வென்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யரூப கர்த்ருத்வந்தானிவனுக்குண்டென்கை கூடுமோ? பாரதந்த்ர்யமே இவனுக்கு ஸ்வரூபமென்று ஶ்ருத்யாதிப்ரமாணங்கள் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஈஶ்வரனொருவனுக்கே யன்றோ? ஈஶ்வரனைப் போலே இவனும் ஸ்வதந்த்ரனாகிலிருவருந்த்வந்த்வேனகையாலொருவன் ஸாத்யமிப்பது மொருவனத்தை ஸ்வீகரிப்பதும் வழியாதொழியாதோ? கிம் "ப்ரகாரகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே। ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி" இத்யாதிகளிலே இவனுக்கு கர்த்ருத்வம் விஶேஷித்துப்ரதிஷித்தமன்றோ? இவனுக்கோரநுஷ்டேயமுண்டாகில் ஶேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனானவனே ரக்ஷகனென்று மிவன் நிர்பரனென்றுஞ்சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயமும் விரோதியாதோவென்ன விஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஸாத்யஸாதநாந்தர நிர்பரத்வஸித்தியென்றுமிடத்தை த்ருடீகரிக்கிறார், (ப்ராப்ய இத்யாதியால்) ப்ராப்யஸம்பந்தி ஞ்யா ... ப்ராப்யஸ்ய நஸாரயீ நாம் க்ருத்தை ரீதியையுடைத்தான

ஸா-கா॥ 1) ஶ்லோகம் ஸரோரஸ்யாதித்ய ஸாந்த்ரக்ஷ்யவஸ்து கேவ நஸ விதத்வைக த்யஜ: வந்தக்ஷணத்வம் ஸாரஸ்வேதிஸ்வைப்யநி திவாகஜ: ஸ்வஸ்வ வக்ஷகஜ: ஸ்வநிர்பரத்வ ஸ்த்ரீ: ஸமவத்திதிஸ்த ஸ்வஸ்தவஸ்து வ்யாபாரஸ்ய ஸர்வஸ்யா விஸமவாநேவ ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப்ரயாநகதேதி யயாப்ரயோஜ்யா வரணீயக்ஷ: "வேதவேத்யே பரே ப்ராணேயக்ஷு" இதிஶ்ருத்யா ப்ரதிவாதித ஸ்வாதீஸ்வா கரோதிநிர்பரத்வ வயதேக ஸாம்ப ஸரஸவேதிணே ஸர்வ ப்ராயா நேந ஸ்வஸ்திகதேதாஹ (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதிநா) யயா

௨௦॥ த்ரிதயே யதோபவிஷய வ்யாவாரஸ்தாநிநி। ஹேதுகூடம் த்ரி

ஸா-நீ ॥ தாக த்ரயங்களாலே காட்டப்பட்டதாய் இங்கு யதோமத்தின் ரீதியாவது வரவேத்யமாய்க்கொண்டேயொன்றை ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கை, ஸ்ருஷ்டத்தின் ரீதியாவது தானொன்றுக்கும் வேராகமன்றிக்கேவேத்யமாயிருக்கை. ஸாரதியின் ரீதி இவையிரண்டுக்கும் வேத்யனன்றிக்கே வேராகனாயிருக்கை. இங்கு த்ரயஸப்தத்தாலே யயாவாப்யொமத்ரு வரணேயாக:" "வுவமேவாஸ்து ஸரீரே ப்ராணோயாத:" ஹோதா ஹோமஞ்ச வேதிதாரஞ்ச ஈக்ஷா" இத்யாதி வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ப்ரபோதேத்யாதம் கஸ்தாதி: ஸூதாரணம் ஸ்ருஷ்டநா யாத: பஸ: ப்ராணோஜீவ: கஸ்தோயயா ஸ்ருஷ்டநே ஸாரதிநா யாத: தயா கவேஷ்வ ஸேத்ராஜீவோ டவஸ்து ஸரீரே ஸம்ஸ்வரேணபஸ இதிஹாஸ: இங்கு ஜீவனுக்கு யாத்ருகும் த்ரயத்ஸநஸித்தமென்ற வித்தாலிவனுக்கவேதந வ்யாவார விலக்ஷணவ்யாவாரமுண்டென்கைக்குப்ரமாணமுண்டோவென்கிறஸம்சேவரிஹரிதே-இத்தாலேதானேயிவனுக்குகத்ருகவநிஷேயவரமானவிங்கெடுத்தவசநங்கள் நீதாஸாஷ்ப்ராஷ்ப்ராக்ஷீத்ய கந்தவரங்களென்றும்ஸஹிதமாகிறது. உக்தவிஸேஷணஹிதராஹ (யதாஹேதி)யயோஹா: ஸ்வஸ்யோமத்ரா:விவியா: த்ரிகஸாயாரணா:ஷிகஷிகர த்ரஸாயாரணா:ப்ரதேதகர த்ரஸாயாரணாஸ்வதேவாரவாவ்யா வாரா: தேஷாம் ஸ்தாநம் வரம்வரா தஜதீத்யஷ:. கத்ருத்ரிகாணாம்வஸாயாரணவ்யாவாரஸம்யோமாஷய: விஷவிஷாஹயஸாயாரணாஸ்வநாஷய: ஜீவேஸ்வரோஹயஸாயாரணா:ஜ்ஞாநவிகீஷாஷய: கவேநாஸாயாரணா: ஸ்வரவேவரிணாஷய:. ஜீவாஸாயாரணா: ஜ்ஞாநஸங்கொவாஷய: ஸம்ஸ்வராஸாயாரணா:ஸேதாரஸஸவஸயாரணநியமநாஷய:. ஹேதுகூடம் த்ரஷ்டித்யாதிநா வக்ஷ்யமாணவ்யவஸ்வயோமிதயா யதாஹவிஷயேத்யுக்தி:. ஐயம் வ்யவஸ்தாகாராதஹரே விநஷ்யதஇதி வ்யஜ்ஜயிதும் ஸ்தாநஸப்த: (தஸ்தாநம் த்ரிதயே) விஷவிஷ்வரவஸத்யஸாஷாயே (ஹேதுகூடம் த்ரிஷ்டிதி) ஸம்ஸ்வரனொருவனே ஸகலகார்யத்துக்கு ஹேதுவென்கிற ப்ரமாணங்கள் தச்வப்ராயாந்யாஷிவ்ராயங்களென்று கருத்து. கதஸ்யஹாவ: ஸ்தம் த்ர: கத்ரா

ஸா-கா ॥ ஹவிஷய வ்யாவார ஸ்தாநிநி) வாவாநஜீதி வேதாவ்யச நஸாவவாஷாவயக। தஜ:வணைஷ்டிதாஷ்ட ஈதேதாநந்நநந்வ தேஜயம்கரணவதிஸ்ஸ்யாதி’ த்ரகவ்ரகாரேணவணகவேஸஹ தகா யிகவாவிகவ்யாவாரஸ்யகூ ஸரீரஸ்ய தாஷ்ரஸவ்யாவாரஹேத யந்தாஸ்ரயகூம் ஈநஸவ்யாவாரஹேதாநாஸயாநாஸ்ரவகூவ ஜீவஸ்ய

௯௦॥ ஶக்த்யாஹவஉபயோ: ஸ்வாமிநௌ சைகத்ர தத: ஸ்வாமித்வஸ்வீக்ருத

ஸா-தீ॥ வென்கிற காரணாந்தரவ்யபோஜகமும் அதாவது ஜ்ஞாநவிசிஷ்டா ஶ்ரயத்வரூபமும் (உபயோ:) ஜீவபரயோ: இத்தாலே சேதநஸாதாரணமான க்ரியாஶ்ரயமாக கர்த்ருத்வமே யல்லாமையாலதில் கர்த்ருத்வமும் ஔபாதிகமென்று கருத்து. ஏகத்ர வென்றது ஏகஸ்மின்னென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞாநவிசிஷ்டாதிபி: காரணாந்தரவ்யபோஜகஞாநாதிபரத ந்த்ரயஸ்வாதந்த்ர்யாதிகர்த்ருத்வம் பொதுவானாலு மநந்யார்ஹஸ்வாதந்த்ர்யம் அவனொருவனுக்கேயாகையால் ஜீவன் பரதந்த்ரனென்கிற ப்ரமாணங்களோடு விரோதமில்லை. ஏதவனவ யிவன் ஸ்வநர்ஹிப்பது மவனத்தை ஸ்வீகரிப்பதும் கூடுமென்று கருத்து. (தக) தஸ்யைவன் ஶேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தாலும் ஸ்வாமியுமாகவே யவன் கொடுத்த ஸ்வாதந்த்ர்யகர்த்ருத்வ மிவனுக்கிருக்கையாலே யசேதநம்போலன்றிக்கே யிவனுபாயாநுஷ்டிக்கை யுபபந்நமாகையாலு மிவனைப்போலே யன்றிக்கே யிவனுக்கநந்யார்ஹஸ்வாதந்த்ர்யமிருக்கையாலவன் ஸ்வீகாரம்பண்ணுகையுபபந்நமாகையாலுமென்றபடி. (யதோக்தா:) யதிஷயஹார: யதுஶ்யோத்ர ஹவபர: (தத்ர) தஸ்மிந் ஹவெ யித்தாலவன் ரக்ஷகனென்று மிவன் நிர்ப்பரனென்றும் சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயநர்த்தஹரவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இனி யிவ்விஷயத்தில் கர்த்ருத்வஶேஷமுடையவனவனே யொழிய தானல்லனென்று தானுமிவன் தேறினவனுமித்யவ்யாபெணாத்ர ஸ்வயமேதி

ஸா-கா॥ ஹமவதஸ்தவஸ்வாமிநஸ்ய ஸாரயெரிவ உஹயவியவ்ராவாரவ்ய வ்யாஜகக்ஷுதிதி வெவிஸ்ருதிதிஹாவ॥ஐஉம்வ சேதநஸ்ய யாமஶ்ருஶ்ருதி ஷ ரெவந ஶரீரவஸ்யரயகெசநஸ்ரவஸ்ய ஸாரயிகெசநஶ்ர தள [illegible] (தஙு) ஸ்வாமித்வஸ்வீக்ருசேதத்ராதி தத்ஸாசஸ்வாமிநா [illegible] ஸ்வீக்ருதகீ காரயரவிஷயெ ஜரிநிகூதிகர்த்ருவ்ய:

ஶ்ரீ: ஸா-நீ. ஸா-கா. ப்ராப்ய ஸம்க்ஷேப ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

30 ॥ யஜ்ஞோபவீதஸூத்ரஸ்யம் நிகமநம் ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஸாம்ப்ரதாயிகாரோ ஸமாப்த: ॥

ஸா-நீ॥ ஶப்தப்ரயோக: ॥

இதி ஶ்ரீரங்கநாயகதிராஜசரணாரவிந்தசஞ்சரீகாயமாணஸ்ய

வேதாந்தராமாநுஜயதே: க்ருதிஷு

ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரதீபிகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்

ஸாம்ப்ரதாயிகாரோ ஸமாப்த: ॥

பூர்வஸாராஸ்வாதிநீ

ஸமாப்தா ॥

ஸா-கா॥ க்ருதக்ருத்யதாக்ருத்யகாரேண பூர்வம் நிகமநஜத்யஷ-

இதி ஹரிதாரஜகுலதிலகஸ்ய பயோதயஹர்ஷகாரஸ்ய

ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்யாத்மஜேந ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம்

ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்

ஸாம்ப்ரதாயிகார்த: ॥

RIAT

फाइल संख्या
File No.

खण्ड संख्या
Volume No.

19

under category

वधि
served for Years/Life
वर्षं/सबंदा के लिये

का वर्ष
troyed in

के आद्यक्षर
Assistant/Clerk

द्यक्षर
the Head of
ch

बाद के हवाले
Later References

लोक- 429/1 ाल

LOK SAB ETA

शाखा/कार्यालय
Branch/Office

विषय
Subject

आरम्भ करने की तिथि
Started on

बन्द करने की तिथि
Closed on

सारांश तैयार करने की तिथि
Summarised on

अनुक्रमणी बनाने की तिथि
Indexed on

पूर्व उदाहरण रजिस्टर में दर्ज करने की तिथि
Entered in the Precedent Register on

रिकार्ड का
Recorde

परिरक्षण क
To be p

नष्ट किये
To be d

सहायक/लि
Initials

शाखाध्यक्ष
Initials
the Br

पिछले हवाले
Previous References